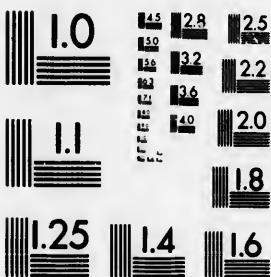
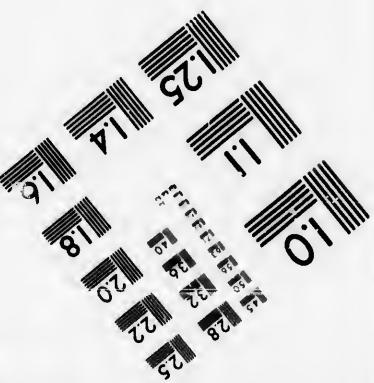
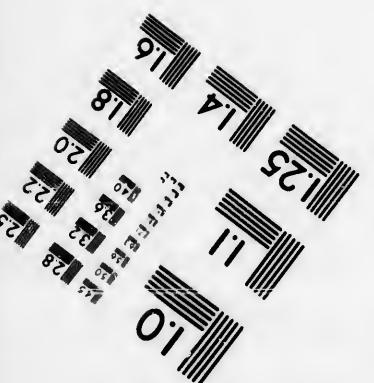

IMAGE EVALUATION TEST TARGET (MT-3)

6"

Photographic
Sciences
Corporation

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

0
16
18
20
22
25
28
32
36
40
CIHM/ICMH
Microfiche
Series.

CIHM/ICMH
Collection de
microfiches.

Canadian Institute for Historical Microreproductions / Institut canadien de microreproductions historiques

© 1985

Technical and Bibliographic Notes/Notes techniques et bibliographiques

The Institute has attempted to obtain the best original copy available for filming. Features of this copy which may be bibliographically unique, which may alter any of the images in the reproduction, or which may significantly change the usual method of filming, are checked below.

- Coloured covers/
Couverture de couleur
- Covers damaged/
Couverture endommagée
- Covers restored and/or laminated/
Couverture restaurée et/ou pelliculée
- Cover title missing/
Le titre de couverture manque
- Coloured maps/
Cartes géographiques en couleur
- Coloured ink (i.e. other than blue or black)/
Encre de couleur (i.e. autre que bleue ou noire)
- Coloured plates and/or illustrations/
Planches et/ou illustrations en couleur
- Bound with other material/
Relié avec d'autres documents
- Tight binding may cause shadows or distortion along interior margin/
La reliure serrée peut causer de l'ombre ou de la distortion le long de la marge intérieure
- Blank leaves added during restoration may appear within the text. Whenever possible, these have been omitted from filming/
Il se peut que certaines pages blanches ajoutées lors d'une restauration apparaissent dans le texte, mais, lorsque cela était possible, ces pages n'ont pas été filmées.
- Additional comments:/   Irregular pagination : [2], 1-168, 177-651, [3] p. Wrinkled pages may film slightly out of focus.
Commentaires supplémentaires:

L'Institut a microfilmé le meilleur exemplaire qu'il lui a été possible de se procurer. Les détails de cet exemplaire qui sont peut-être uniques du point de vue bibliographique, qui peuvent modifier une image reproduite, ou qui peuvent exiger une modification dans la méthode normale de filmage sont indiqués ci-dessous.

- Coloured pages/
Pages de couleur
- Pages damaged/
Pages endommagées
- Pages restored and/or laminated/
Pages restaurées et/ou pelliculées
- Pages discoloured, stained or foxed/
Pages décolorées, tachetées ou piquées
- Pages detached/
Pages détachées
- Showthrough/
Transparence
- Quality of print varies/
Qualité inégale de l'impression
- Includes supplementary material/
Comprend du matériel supplémentaire
- Only edition available/
Seule édition disponible
- Pages wholly or partially obscured by errata slips, tissues, etc., have been refilmed to ensure the best possible image/
Les pages totalement ou partiellement obscurcies par un feuillet d'errata, une pelure, etc., ont été filmées à nouveau de façon à obtenir la meilleure image possible.

This item is filmed at the reduction ratio checked below/
Ce document est filmé au taux de réduction indiqué ci-dessous.

10X	14X	18X	22X	26X	30X	
12X	16X	20X	24X	✓	28X	32X

The copy filmed here has been reproduced thanks to the generosity of:

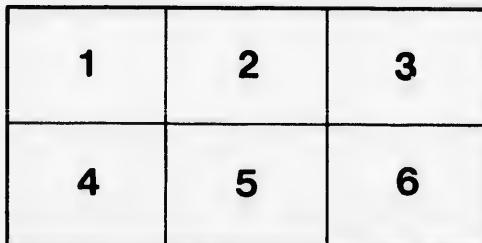
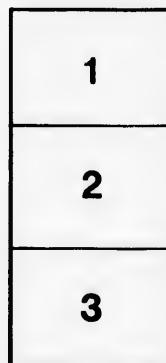
National Library of Canada

The images appearing here are the best quality possible considering the condition and legibility of the original copy and in keeping with the filming contract specifications.

Original copies in printed paper covers are filmed beginning with the front cover and ending on the last page with a printed or illustrated impression, or the back cover when appropriate. All other original copies are filmed beginning on the first page with a printed or illustrated impression, and ending on the last page with a printed or illustrated impression.

The last recorded frame on each microfiche shall contain the symbol → (meaning "CONTINUED"), or the symbol ▽ (meaning "END"), whichever applies.

Maps, plates, charts, etc., may be filmed at different reduction ratios. Those too large to be entirely included in one exposure are filmed beginning in the upper left hand corner, left to right and top to bottom, as many frames as required. The following diagrams illustrate the method:

L'exemplaire filmé fut reproduit grâce à la générosité de:

Bibliothèque nationale du Canada

Les images suivantes ont été reproduites avec le plus grand soin, compte tenu de la condition et de la netteté de l'exemplaire filmé, et en conformité avec les conditions du contrat de filmage.

Les exemplaires originaux dont la couverture en papier est imprimée sont filmés en commençant par le premier plat et en terminant soit par la dernière page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration, soit par le second plat, selon le cas. Tous les autres exemplaires originaux sont filmés en commençant par la première page qui comporte une empreinte d'impression ou d'illustration et en terminant par la dernière page qui comporte une telle empreinte.

Un des symboles suivants apparaîtra sur la dernière image de chaque microfiche, selon le cas: le symbole → signifie "A SUIVRE", le symbole ▽ signifie "FIN".

Les cartes, planches, tableaux, etc., peuvent être filmés à des taux de réduction différents. Lorsque le document est trop grand pour être reproduit en un seul cliché, il est filmé à partir de l'angle supérieur gauche, de gauche à droite, et de haut en bas, en prenant le nombre d'images nécessaire. Les diagrammes suivants illustrent la méthode.

ATLAS MINOR

GERARDI MERCATORIS

à I. Hondio plurimis æneis Tabulis
auctus et illustratus: denuo recognit,
additisque novis delineationibus
emendatus.

AMSTERODAMI,
Ex officina
IOANNIS LASSONII
c. 1634.

Q

tomo, u
partes, l
licius re
que dei
semper
hac util
delineat
maxime
qui vel r
nem ha
ortus ve
æqualita
quo in la
tatum &
mordio.
ex harua
periculo
quemadmo
nem nad
partes, u

ROMANA

ANVOTATRIM ICUS RER

et ludit. Item et nigilo fidat. Ita
longo tempore, per secula, et aeterni
et in secessu, et in oblitu.

et in oblitu.

ORBIS TERRAE

TYPVS.

VM ex naturæ necessitate ordo semper requirat generalia particularibus anteponere, totumque parti, ad majorem oblatæ rei intelligentiam: hac cädem & ego devinctus lege huic primo nostræ Geographiæ ac Septentrionalium terrarum tomo, universalem Orbis terræ typum, ejusque quatuor partes, Europam, Africam, Asiam, & Americanam, quo fe-
licius rem prosequar, præponere debui: & singulis quo-
que deinceps tomis consequentibus, ut is etiam perfectū
semper habeat opus, ac torius universi descriptionē, nec
hac utili speculatione privetur, qui vel sue tantum patriæ
delineationem sibi comparaverit. Jucunda etenim est &
maximopè necessaria generalium contemplatio, ei
qui vel minimam Mundi & naturalium rerum cognitio-
nem habere cupit. Si enim libeat considerare, quis Solis
ortus vel occasus, quæ causa æstatis vel hyemis, unde in-
æqualitas dierum & noctium existat: quid denique &
quo in loco natum, propagatum, aëtum, gestum, mu-
tatum & cœversum jam inde à rerum conditarum pri-
mordio fuerit, id omne certè non aliunde melius, quam
ex harum quinque tabularum adjunctione sine omni
periculo & honesta cum animi voluptate didiceris. Et
quæcunquammodum nulli, quantumvis amplam habitatio-
nem nacto, sufficit perspectas habere suarum sedium
partes, ut sunt atrium, cellæ vinaria & penaria, culina,

triclinium, cænaculum, cubiculum, conclave, mu-
seum, quò iis commodè uti possit; sed etiam in qua or-
bis parte & platea, domus ejus sita sit, compertum ipfi
esse necessarium & commodum est, ut hinc cognoscat
statim, si in civitate tumultus vel incendium oriatur,
quām propè vel procul à periculo absit: sic non minus
jucundum vel necessarium, nosse, qua in Orbis parte
habites, quos populos vicinos, aut remotores habeas,
ut granslibus belli calamitatibus, quo meru, quāve
animi tranquillitate uti liceat, scire queas. Denique cùm
Cosmographia sit lumen totius tam ecclesiastica quam
politica historiæ, & plus ex ea discat otiosus spectator,
quam ex longo, molesto & sumptuoso labore peregrina-
tor, qui crebrò cœlum tantum, non autem animum mi-
tat: parum utilitatis ex ea capias, si tabulis particularibus
generales non adjunxeris. Sunt autem hæ generales Ta-
bulæ collectæ ex magna Orbis terra descriptione (cujus
etiam initium longitudinis, vel primi meridiani posicio-
nem in singulis sequuti sumus) & ex magna Europa mea
quas *Duisburgi* edidi. Tu interim Lector vale & fruere,
achujus tue habitationis ac tibi ad tempus tantum con-
cessæ gloriam cum Poëta *Buchanan* diligenter confide-
ra, qui *scion* cœlestibus comparat, ut animos terrestribus
ac rebus hisce caducis immersos extrahat, & ad altio-
ra ac æterna viam ostendat:

A

Principia

Percipias rerum sit quantubet portio, verbo
 Quam nos magnificis in regna superba secamus,
 Partimur ferro, mercamus sanguine fuso,
 Duci mis exige glebe de parte triumphos.
 Illa etenim moles per se spectata soarsim,
 Magna quidem: si cum stellati regmine cali
 Componas, puncti instar erit, vel semini, unde
 Condidit innumeratos senior Gagettius urbes.
 Hec illa est hominum sedes, hac illa ferrum
 Et volvulum domus: hoc aquilus & carcere quantum
 Surripit Oceanis terre circumfusus humor,
 Quique per Herculee irrumens divortia metu,
 Europam Libycum late sejungit ab oris:
 Adde huc clausura Arabum, queque arctant aquora campos
 Hyrcanos: hic adde lacus laxaque paludes,

Et qua precipiti labefactare flumina montes
 Vertice, vel pigriti stagnante immota lacunis.
 Dámque hac vi rapunt, hec orbem gurgite mergunt,
 Conditum exigue sub aqua pars maxima terra.
 Quod saperest, magno velut Insula parva profundo
 Immatat: hec etiam quantum vel squaler arenas:
 Vel tumes in vasto sine fruge, sine arbore montes:
 Vel nimis ardet flammis: vel frigore torpet;
 Vel jacet humana indocilis manuescere culta,
 Vel fascinata malis animantium infunera succit:
 O pudor, o stolidi precepit vesania voti!
 Quantulam pars rerum est, in qua se gloria tollit,
 Ira fremit, metus examinat, dolor urit, egitas
 Cogit opes ferro, insidiis, flamma atque veneno:
 Scilicet & trepidi fervent humana tumultu.

DE M V N D O.

Nomen
a quo &
cur inde-
sum,

V NIVERSITAS hæc, quæ ob mentis
 humane factaria magis, quam oculo-
 rum aciem obversatur, ab elegâtia per-
 fecta & absoluta puritate, Latinis Mun-
 dus dicitur. Is Plinio Naturalis historiæ
 lib. ii. cap. i. cuius circumflexu teguntur
 cuncta. Apuleio, admirandam omnibus
 machinam depingenti, qui societate Cœl & Terre conflat, &
 eorum naturis que utriusque sunt. Idem operofius mundum
 ita describit: Mundus est (inquit) ornata ordinatio Dei munera,
 Deorum recta custodia, cuius cardinem, sic enim dixerim centrum,
 robustum & immobilem genitrix atque altrix antequam omnium
 habet Tellus. Saperne omnibus, ut videri potest. Aeris liquiditate ad
 modum tegminis, septis & operis. Ultra Deorum domus est quod voca-
 mus Calam, quod quidem dirinis corporibus omib[us] videmus, igni-

bus pulcherrimus & perlicidu[m] Solis & Luna & reliquo subditum,
 cum quibus feritur per orbem dieru[m] nocti & unque curricula, agni stel-
 larum choros intermino lapsu, finem nulla evi deflectione factura.
 Ejus formam in speciem Orbis absolutissimi globatam
 esse, nomen in primis, & consensus in eo mortalium Or-
 bem appellantum pingentiumque, sed & argumenta re-
 rum docent: non solum quia talis figura est capacissi-
 ma & simplicissima, omnibusque sui partibus vergit in
 se, ac sibi ipsi tolerande est, seque includit & continet,
 nullarum egens compaginum, nec finem aut initium ul-
 lis sui partibus sentiens: sed oculorum quoque proba-
 tione, quod convexus undique sit quaquam cernatur,
 quodque partes habeat ejusdem formæ, cum id accidere in
 alia non possit figura. Ut ridiculi merito existimandi sint,
 qui non figura sphærica, vel rotundum, sed vel angularē, vel
 oyalem,

Exiguam
 Effigiem,

DE M V N D O.

TYPOUS ORBIS TERRARUM

Exiguam vassli qui Terrarum spicis Orbis
Effigiem, egregy pictum opus Artificis

In potius mirare ipsum, simulacra videbis
In te Orbis duplicit, parvus et Orbis eris.

ovalēm, vel alijs etiam figurāe cum esse sunt arbitrati. Partes mundi duæ sunt. *Ætherea* sive *coelestis*, & *Elementaris* sive *sublunaris*. *Ætherea* est lucida illa regio spheras coelestes omnes complexa, immutans ab omni variatione. *Elementaris* est ea quæ in infra illos Orbes constituta, generationem corruptionemque admittit. estque non tantum corporū simplicium, ut sunt Ignis, Aëris, Aqua, Terra: verū etiam eorum quæ ex hisce componuntur: quorum quinque genera Sapientes prodiuerunt. Sunt enim quædam imperfectè mixta, quæ *Meteora* appellamus, Grādines, inquam, Pluviae, Nives, Tonitrua, Fulgura, Venti: alia perfectè mixta, sed inanimata, ut Saxa, Marmora, Metalla. Alia quæ animam habent vegetativam, ut Plantæ. Sunt quæ insuper sensitivam, ut Bruta: sunt deniq; in supremo & ultimo rerum compoſitariū gradu, quæ præter hæc omnia animam habent rationalem, ut Homines. Nos sua Astronomis, Physicisque relinquentes, Orbem terrarum potissimum considerabimus. Terra universa Mari, Fluminibus, Paludibusq; variè interfecta, Orbem absolutum cum illis omnibus constituit. Homerus sanè non aliā ob causam eam vocat *orbicularem*. Et Numa Pom-pilius, idem spectans, adēm *Velut* rotundam consecravit. Neque vero aliam ejus figurā esse posse cùm ex gravium ad unum aliquod punctum tendetum ratione demonstravit Aristotleles, tum ex Eclipsibus & horologiorum umbris à Mathematicis probatur. Præterea longis certisque peregrinantiū observationibus deprehensum est, longitudines & latitudines locorum pro rævallis variati, adeo ut & Pericæcos, & Antacos & Antipodas esse certius sit, quām ut illa prolixiore demonstratione ostendū sit. Hunc Orbem continere, in circuitu, quo maximè patet, gradus 360, antiquitas docuit, idemque recentior asserit etas: unde si singulis gradibus tribuas milliaria

Germanica xv, vel Italica lx, nō erit difficile inire rationem ambitus totius Terræ. Atque hec tot portiones terre (ut Plini.lib.ii.Natural.histor.c�it.LXVIII.inquit) in dī verd (ut plures tradidere) mundi punctū: neque enim est aliud terra universa. Hec est materia glorie noſtre, hec sedes, hic honores gerimus; hic exercemus imperia; hic opes supimus; hic tumultuatur humana genū; hic inflauramus bella, etiam civilia, mutuūque cadibus laxiore facimus Terram. Et (ut publicos gentium furores transeat) hec in qua conterminos pellimus, fartoque vicini cœpi tem nostro solo effudimus, ut qui latissimè rura metatus fuerit, ultraque fines exegerit accolas, quoniam terrarum parte gaudeas, vel cùm ad mensuram avaritia sue propagaverit, quam caniem portionem defunctus eus obtineat? Hæc ille. Ac de Terra quidem quatenus ea cum mari Orbem constituit pauca ista sufficiant. Eadē prout ab aquis distinguitur, & in Sacris Arida appellatur, proprium est hominum domicilium. Huic uni propter eximia merita cognomen in didimus maternæ venerationis. Hæc nos nascentes excipit, natos alit, semelque editos sustinet semper: novissime complexa gremio jamq; à reliqua natura abdicatos, desertosque, tum maximè ut mater operit. Hoc etiam adjiciendum videatur, Promontorium vocari terrę tractum prominentem, & opponi Sinui. Talia esse in extrema Italia *Lacinum* & *Sephyrum*, in Sicilia *Lilybeum*, in Asia *Sigeum*. Insulam dici quæ undique mari alluitur, quales sunt *Creta*, *Cyprus*, *Sicilia*. Peninsulam quæ jugo adnectitur continent. jugum illud vocari *Graecis Isthnum*, ipsam vero Peninsula Chersonesum: quales sunt *Chersonesus aurea*, *Cimbrica*, vel *Dacia*, *Taurica*, aliaeque.

De Mari hoc loco aliquid etiam adjiciendum. Mare *Mare* aliud vocamus *Mediterraneum*, aliud *Oceanum*. *Oceanus* quem Sacra litteræ appellant abyssum aquarum, reliqua omnia sua vastitate & magnitudine superat, diffunditur,

ditur
variante
fo me
tur O
thicus,
li: ali
ve au
jus sin
Sarma
sunt d
potest
tales &
dittera
gionu
currit
cum, in
gyptu
rium, i
stum c
nè divi
motus
fluit. I
unus.
ret. In
Tyrre
beria,
lum ve
ga Ind
inanico
ut osor
co tra

D E M U N D O .

diturque per totam Terram, ac per diversas Mundi oras variarum gentium Littora, Insulas, Promotoria, flexuoso meatu oberrans, nomen cum locis mutat. Alibi vocatur *Occidens*, alibi *Eritis*, *Aethiopicus*, *Hispanicus*, *Atlanticus*, *Synthicus*, *Gallicus*, *Britannicus*, *Germanicus*, *Hyperboreus* & *Glacialis*: alibi ex recentiorum observationibus, *Mare del Sur* sive *australe*, *Archipelagus Lazari*, *Mare Indicum*, *Lantchidol*. Eius sinus plures sunt, *Arabicus*, *Persicus*, *Gangeticus*, *Magnus*, *Sarmaticus*, *Mexicanus*, *Vermilios*. Fretum Oceani nobiliora sunt duo, *Gaditanum* & *Magellanicum*, quibus addi potest *Aniam*, quod inter Americas oras ultimas occidentales & *Tatariz* orientales interjectum est. Mare *Mediterraneum* Africam ab Europa determinat, & pro regionum situ diversa habet nomina. Primo quidem occurrit *Ibericum*, postea *Balearicum*, *Gallicum*, *Ligusticum*, inde *Siculum*, *Adriaticum*, *Ionium*, *Creticum*, *Ægyptium*, *Pamphilium*, *Syrium*, *Ægeum*, *Myrtoum*, *Icarium*, *Propontis*, *Pontus*. Sed de motu Maris quem æstus dicunt, cùm sit res admiratione dignissima ac planè divina, aliquid hoc loco dicendum est. Æstus dicitur motus Maris, quo exundans fluit, & exacta periodo refluxit. Hujus ut causa est una, ita eventus effectusque non unus. Alibi enim vel nullus vel per exiguis æstus apparet. In Oceani Sur littore boreali nullus est. In Ligustico, Tyrrheno, Narbonensi, & apud Barchinonem in Celtiberia, & in Mexico ad Cubam vicinalique Insulas nullum vestigium. Alibi magnus est, ut ad Bengalam in plaga Indica secundum Gangem, in Oceano Gothico, Germanico, Britannico & Portugallico; in Erythræo tantus, ut osores Sacrarum litterarum mentiti sint Mosen in sicco transivisse usum refluxionis opportunitate. Quod

tamen fieri non potuit, propterea quod ad Sues usque, quod in intimo recessu jacet, Mare operit littus illud, neque unquam regrediens ita nudat, ut inferiores partes quâ transiverunt Hebrei, sua discessione aperiat. Semper autem Oceani majores sunt æstus, quam sinuæ. Præterea circa litora magis quâm in alto deprehenditur hic motus. Sed de æstu alibi plura. Neque verò sterile omnino est Mare: fert pisces, fert plantas, fert gemmas. In primis notandum est, quâm dædaleo artificio natura pleraque omnia que aut in terris aut in aëre visuntur, voluerit in mari repræsentare. Mitto Elephantes, Portcos, Testudines, Canes, Vitulos, Equos. Mitto Falcones, Hirundines: ipsum hominem expressit in Equite marino, Sirenibus, Nerëidibus, atque etiam in Monacho. Jam Corallus, Magaritæ, Ambra, Succinum, Spongæ, aliqua infinita, quem non meritò in admirationem trahant & adorationem supremi Numinis? Sed de his hoc loco satis copiosè, ad distributionem Orbis Terrarum accedamus. Terrarum Orbem veteres nunc in duas partes, nunc in tres sunt partiti. In tres partes distributione, Europam, Asiam, Africam, vel Libyam, maximè celebris apud veteres, quibus novus Orbis nondum innoverat. Sed inventâ Americâ, eam pro quarta parte ætas nostra adjectit. *Mercator* nostrar, hunc Orbem Terrarum, in tres continentes distinguit. Primam vocat quam veteres in tres partiti sunt: secundam quam nunc Americam vocamus: tertiam Terram australē, sive Magellanicam. Nos verò Orbem universum in quinque partes dividimus: Europam, Africam, Asiam, Americam & Terram australē, [maximâ ex parte adhuc incognitam.]

commos
diates
Maris.

EVROPA.

EVROPAM licet omnium minimam, primo loco cum potissimum Terrestris Globi Delineatoribus, describemus: vel ob soli nobilitatem, vel ob frequentiam incolarum, vel ob præclasa eorum facinora qui eam haec tenus tenuere. *Plinius* eam altricē vocat viatoris omnium gentium populi, longeq; terrarum pulcherrimam. *Alia* fane partes et si majores sint, vastioresque, minūstamen habitata sunt. Principium igitur has alia que ob causas plurimas Europa: nobilissima hæreditatis *Iapheti* (qui primogenitus *Noei* liberorum pomeria produxit etiam in fratribus *Semi Chamique* terras) porro. Hæc paucis de ordinis ratione: jam nunc Etymon succedit explicandum. *Herodotus* nominis hujus originem ignorari notat: aliis tamen ab *Europa* *Tyria* dici, *Agenoris Phoenicum* (*Lybia*, inquit *Isidorus*) regis filia: quam *Iovem* in bovem conversum rapuisse tergoque impositam Sydone in Cretam, vel Cyprum averseisse, fabulantur veteres. Alii fabulis rejectis, raptam volunt Nautauriformi: ali Navem hinc agnoscunt quæ *Iovis* turelam, effigiemque Tauri habuerit. Palæphorus virum quendam Cretensem *Taurum* nominatum fuisse scribit, qui ex Tyrrhena regione cum ceteris puellis Europam regis filiam abduxit captivam. Sunt qui Legionem militarem fuisse arbitrantur, cui inter signa insigne erat Tauri. Quidam, ob pulchritudinem regionis, per similitudinem raptæ filiæ, sic appellatam ferunt. Ab *Europa* sic vocatam non male quis dixerit, quem in hac Orbis Tetrarum parte aliquando regnum tenuisse memoria proditum. *Betanus* persuaderi nolens Europam Græcum, non nominaturā, quin prius ab *Cimmeriis* sit habitata, quam ab Græcis, iisque alia quam his fuerit lingua, sic vocatam putat à gentis præstantia: *Ver* enim monosyllabum per diphtongum elatum nihil aliud esse, quam magnū quid & excellens, quodque in quaue re præstantissimum: *Hoc* autem hominum multitudinem designare. Europæos, hodie *Francos* universim appellant Alatici. Turcis *Franki* vocantur religionis Romanæ cultores, ut *Romei* qui Græcae addicti. *Abyssini*, quod testantur variorum Ephemerides, in Africa, nos etiam *Alfrangues*, Christianorū autem regionem *Frankiam* nūcupant. *Hec* de nomine. sequitur *Situs* sive *Quantitas*. Quod illam attinet, tenendum cum primis, *Ptolemaeum*, aliosq; veteres Europam collocare inter Clima^{ta} 4 & 9: inter Parallelos 11 & 21: inter gradus latitudinis 36 & 54; longitudinis 17 & 61. Nostrâ ètate, quum & Solis declinatio, quemadmodum observatur est, mutata sit; & plurima loca, Europæ nostræ adcessenda, ad 72 usque latitudinis gradum versus Septentrionem in notitiam venerint: eamq; ob causam ulterior Climatum Parallelorumque notatio fuerit excogitata, sita conspicitur Europa inter Clima^{ta} IV & XIIX: Parallelos XI & XXXVI, gradus denique latitudinis quidem XXXVI & LXXI, longitudinis autem, si, quâ longissime se expandit, cōsideretur à Promontorio Hispania, quod Cabo S. Vincenti hodie vocant, usque ad lineam rectâ à Tanais fonte ad Oceanum Borealem ductam, inter Gradus ferè XVII & LXXI: quæ verò brevissima, ab eodem Hispanie Promontorio usque ad Malcā Peloponnesi caput, exclusis Ægæi maris, quæ Europæ adnumerari possunt, Insulis, inter gradus XVII & LVIII. Adeo ut meridionalissima Europæ sint gradu latitudinis XXXVI, Hispania mōs Calpe una Herculis Columnarum, Promontorium Siciliæ austriacum *Odyssia* olim, & Peloponnesi, hodie

*Europa
vide de
ita,*

Situs.

EVROPA.

EUROPAE
Nova Tabula

E V R O P A.

die Moreæ, Caput, *Tenaria* Veteribus, nunc *Cabo Maini*: quibus locis maximus dies horarum **xxxxx.** minut. **xxx.** Septemtrionalissimus autem limes sit; gradu **LXXI.** & dimidio, Scandie promontorium, versus Boream ultimum, hodie **V V ardhys**, ubi maximus dies **ii** est inuenitum, **xxii** dierum, horarum **vii.** Lineam porro, à Tanaïs fone versus Septemtrionem rectâ in Oceanum duetam, orientalem Europæ limitem statuimus, communies, à quibus dissentire religio nobis est, sequuntur calculos. Queis enim Europa limitibus sit Orientem versus definienda, inter veteres **atores** non satis convenit. *Aristoteles*, *Plato*, *Hu* & alii, qui his suffragantur, Europam ab Afri Phasi flumine sive Isthmo, quiet inter Pontu. **xinum** & Mare Caspium. *Dionysius*, *Arrianus*, *Diodorus*, *Polybius*, *Iornandus*, *Tanai*: flumine simpliciter. *Abrahamus Ortelius* fines Europæ versus ortum statuit, mare Ægæum, Pontum Euxinum, Mæotidem Paludem, Tanaïm fluvium, & Isthmum qui est ab ejus fontibus rectâ ad Septemtrionem; aliquique alias. *Ptolemeus* eodem Tanaï flumine finit ab Asia Europam, ductaque ab ejus fonte versus Boream ad mare usque linea. Huic cum peritisimis Geographis subscriptibentes, descensu à linea Tanaïque flumine versus Meridiem facta, metas porro cum aliis orientales signamus in Palude Mæotide, Bosphoro Cimmerio, Ponto Euxino, Bosphoro Thracio, Propontide, marique Ægeo, usque in Mare Mediterraneum, quo meridiem versus ab Africa dirimitur: ad occidentem vastissimus eam pulsat & apertissimus Oceanus: ad septemtrionem deinde Maris clauditur Boreali. *Strabo* formam Draconis citribuit, cuius caput Hispania, collum Gallia, corpus Germania, alas dextra levaque referunt Italia & Cimbrica Chersonesus. Aëre Cœloque ut plurimum fru-
itur temperatissimo ac clementissimo. Vnde etiam Europa quanta quanta est habitatur, quavis quicquid loco-
rū supra lx. latitudinis gradum, propter frigora incōmodo-
dē, tum laboriosē. Nec solum stupendā Cœli clemen-
tiā, temperie, amēnitate, maximā incolarum frequen-
tiā: verum etiam fertilitate, frugum, arborum, planta-
rum, omnīs item generis animantium, metallorum, & sibi-
alium, quā sustentandæ hominum vita sunt necessaria,
rerum copiā reliquias Orbis partes summo merito
longè superat. Vites tamen ubique non habet: sed ubi
vinum deest, ibi ejus usum factitio è frugibus potu sup-
plet. Hac Orbis Domitorum (nam nec h̄c ejus tempe-
rare possum laudibus) genitrix. Quidni? Produxit qui-
dem hæc olim Alexandrum Macedonia, Italia Roma-
nos: qui successione quadam, quam Deus æterna suā
providentiā decreverat, Terrarum Orbem quoisque
notum habebant, domuerunt: producit autem hodie-
que Germania Principes, qui quartæ Romanoruī Mo-
narchiæ jura, quantum per immanissimorum hostium
potentiam & impresiones licet, sarta rectâ tenuerit.
Nunquid & magni, quos aevum adorarunt tempora,
Europa Heroës incognitam, ut plerique opinantur, ve-
teribus Americani, potioresque & validiores Africæ Asieque partes suo adiecerunt imperio? Nunquid mater
Regum, tot Principum, Christo, quod alibi ratiū,
militantium? Habet enim h̄c nostra Europa, præter Ro-
manum Imperium toto Terrarum Orbe venerandum,
supra viginti octo (si quatuordecim, quæ *Damianus à Goës* in sola Hispania numerat, adjunxeris) in univer-
sum Regna, Christianâ Religione imbuita: unde hujus
regionis dignitatem vel in primis estimare liceat. Quid
de Vrbium frequentia, nobilitate ac celebritate dicam?
Superbivit olim Africa unicā ferè suā Carthaginē: tu-
muit

Prætes.

*Lacus &
Flumina.*

Maria.

*Opera pri-
vata &
privata.*

Calidat-
ro
que
pa
Pe
plu
sum
run
Ge
bea
cūn
cog
nihil
lame
Trans
Roxo
cean
Alib
& Mi
plure
minu
quis
bilem
rumq
utilita
me de
desun
perpe
mora
noscia
Quid
nis, q
Temp

E V R O P A.

multa via tribus Asia urbibus, Babylone, Ninive & Hierosolymis. Gloriantur hodie America Cusco: Mexico-
 que nova Hispania: at vero quis hoc tempore non videt
 pares maioresque in singulis penè Europæ regionibus?
 Perambulet quis cogitatione solum suum in Italia (exem-
 plum enim subministret hic unus ille Mundi ocellus)
 sumptuosam Romæ magnificentiam, regalesque Venetia-
 rum opes, suspiciendam Neapolis mobilitatem, ferventia
 Genuæ commercia & negotiationes, felicem illam &
 beatam Mediolani amicitiam, aliarum denique alia
 cum miracula, tum comoda: sileant sua, clamare
 cogetur, sileant partes Orbis ceteræ; par nihil Europæ,
 nihil est secundum. Regiones ejus (ut hodie eas appellamus) sunt Hispania, Gallia, Germania, Italia, Hungaria,
 Transilvania, Dalmatia, Graecia, Polonia, Lithuania, Moscovia,
 Roxolania, Dania, Svecia, Norvegia. Sunt & Insulae in O-
 ceano Boreali, Anglia, Scotia, Hibernia, Islandia, Frieslandia.
 Alibi aliae. In Mari Mediterraneo sunt Balearæ Majorica
 & Minorica, Corsica, Sardinia, Sicilia, Melita, Corcyra, Creta
 pluresque aliae. Lacuum vero nomina, stagnorum, flu-
 minum aquarumque queis variae vites, in hac parte
 quis enumaret? Quæ præter pisces, quorum incredibili-
 bilitate copiam subministrant, regionibus pro mero ple-
 rumque sunt. Quid Maria? quorum commoditates,
 utilitates, & delicias omnes, si velim recensier, tempus
 me deficit. Atque hæc suis locis explicabuntur. Non
 desunt Europæ montes, inter quos Pyrenæi, Alpesque,
 perpetuis nivibus albicantes: neque etiam silvæ & ne-
 mora, in quibus quum ferarum utilium alat copiam,
 nocivarum tamen raritatem meritò potest jactare.
 Quid de Operibus publicis, tam sacris quam prophâ-
 nis, quid de privatis dicam? Innumera hic magnifica
 Templæ, innumera Abbatiæ, infinita Cœnobia, Mo-

nasteria, Xenodochia, ac Nosocomia: plurima Regum
 conspicua Palatia, innumera Magnatum & Principum
 magnificæ ac pulcherrimæ ædes: innumera denique &
 publica & privata aedificia. Habemus hic Jura & Leges, ^{Leges &}
 habemus Religionis Christianæ dignitatem, habemus ^{instituta.}
 humanitatis delicias, habemus armorum vim; habe-
 mus Senatores innumeros, viros prudentiā atque eru-
 ditione venetabiles. Denique si viros celebres conferre
 libeat; nulla unquam tanta fuit in aliis Orbis partibus ^{Senatores}
 Heroum, virorumque nobilium frequentia: quanta in ^{et coram}
 uno aliquo Europæ tractu. Artes vero Scientiasque ^{frequen-}
 tia. ^{et} ^{et}
 hæc pars Orbis ita tractat, ut ob multarum rerum in-
 ventionem, Mater; ob conservationem plurimarum
 Nutrix Sapientia merito dicenda sit. In hac sunt præ- ^{Schola.}
 stantissima florentissimaque bonarum literarum Athenea, in aliis regnat mera Barbaries. Horum omnium
 virtutes recensere nimium foret. Vitia (quis autem iis ^{Mores.}
 caret?) brevibus aliquot dictis circumferuntur: quæ at-
 texere libuit: Franci, simplices, rustici, vehementes. Bar-
 vari, sumtuosi, commissifatores, procaces. Suevi, leves,
 loquaces, glorioli. Thuringi, diffidentes, sordidi, contingen-
 tiosi. Saxones, dissimilatores, versuti, contumaces. Belga, ^{et}
 equestres, delicati, teneri. Itali, superbi, vindictæ cupi-
 di, ingeniosi. Hispani, fastuosi, consulti, rapaces. Galli,
 elegantes, intemperantes, temerarii. Cimbri, magni, se-
 ditiosi, horribiles. Sarmatae, edaces, superbi, furaces. Boë-
 mi, inhumani, novatores, prædatores. Illyrici, mobiles,
 maligni, tumultuatores. Pannenes, asperi, superstitionis.
 Greci, miseri. Est & aliud haud minus lepidum: Pons Po-
 lonicus, Monachus Boëmicus, Miles Australis, Suevica Mo-
 nialis, Italica devotio, Prutenorum religio, Teutonum je-
 junia, Gallorum constantia, nihil valent omnia.

Nomina à
guibus &
curi indi-
ca.

AFRICA sequitur. Ea sic dicta est, si *Nicæ* cre-
dimus, ab *Afro* quodam socio *Herculus*, qui cum
ad Gades usque comitatus est: sive *Iosepho* & *Isi-
doro*, ab uno ex posteris *Abrabe*, cui nomen *Afer*:
velut *Festus* autumnat, à *Græco* *Opix*, quod horrorem
denotat; est enim horroris expers; quam sit inter
Tropicos. Arabes *Frithiam* vocant, à verbo *Faruta* quod
ipsi se dividere: est enim Africa à carteris terræ partibus
fere divisa: vel ab *Ifrico* *Arabiæ* felicis Rege, quem pri-
mum omnium has terras fuit coluisse. *Græci* *Libyam*
vocant vel à *Libye* *Eaphi* filia, vel quia λευφύν; vel quod
indico *Lips* ventus spiret. In Sacris litteris *Chamefa*, ab Ara-
bibus & *Æthiopibus* *alkeblam*; & ab Indis *Befecath* no-
minatur. *Æquinoctialis* circulus medium fere Africam
secat. Tropicum eam nondum excedunt: sed ipsa utrius-
que Tropicos gradibus decem atque amplius. Termina-
tur ad septentrionem Mari mediterraneo & freto Her-
culeo, ad ortum sinu Arabico sive Mari Erythræo, &
Isthmo, qui est inter Mare Mediterraneum & Sinum
Arabicum: ad meridiem alluitur Oceano *Æthiopicō*:
ad occasum Atlantico. Formam habet peninsulæ quæ
isthmo, quam retuli, Asiae conjungitur. Et si vero ejus
longitude quæ ad Occasum ad Oratum patet, brevior sit
Europa longitudine, ramen reliqua pars ad Austrum
tantum fere extendit; ut ei Europa vix conferri possit:
habet enim spatium graduum pñne 70; Europa vero
vix graduum 35. Præterea Europa tota sinuosa est, Afri-
ca uniformis & continua. Sed Europa, ut in ejus descrip-
tione diximus, cultissima: hæc multis locis deserta. Illa
jam olim nota, hæc non. Quantum incolitur Africa,
fertilitate præstat. Verum magnâ parte inculta est, &
velarenis sterilibus obducta, vel ad situm Cœli deserta,
vel multo ac maleficio animalium genere infesta. Eximia

St. I.

Soli ferri-
tum.

& propemodum portentosa agrorum narratur feracitas,
ut pote qui loei quibusdam centesimo sc̄nore reddant
cultoribus messem. Mirum est quod de Mauritanie u-
bertate dicuntur: reperiri in ea vites, quas duorum homin-
um complexus capere non possit, uvarumque racemos
cubitales. Arbores circa Atlantem proceritate insigni,
enodi nitore, folio cupressi. Alit & Africa elephantes &
dracones, qui ipsi belluī insidiantur, suoque complexu
enecant; leones, bubalos, pardales, capreas & simias qui-
busdam locis supra modum frequentes. *Herodotus* asinos
cornutos ibi nasci author est. Dracones insuper, hyænas,
hystrices, agrestes arietes, thores, hoc est ex hyæna &
lupo genitos, pantheras, struthiocamelos, & præter
multa serpentum genera, cerafas & aspidem, cui pesti
ichneumonem minimum animal natura opposuit. Cer-
vus autem & aper, eodem teste, prorsus in Africa nullus
est. Basiliscum etiam alit Africa. Quæ de eodem nar-
rantur, fabulosa quidam suspiciati sunt. Atqui *Leone*
Pontifice constat ad ædem *Luciæ* sub fornice stabula-
tum basiliscum, cuius adflatu magna lux Roma adfecta
fuit. Sunt & varia monstrorum genera, quorum diver-
sitatatem multitudinemque inopia aquarum adscribunt,
ad paucos sive amnes sive puteos congregantibus se fer-
ris. Africam Romani dividere in provincias sex. *Procon-
sularem*, in qua Carthago: *Numidiam Consularem*, *Bizac-
chium*, *Tripolitanam*, *Mauritaniam Cesariensem*, & *Maurita-
nam Sitiphensem*. *Ptolemaeus* initio lib. 4. duodecim ejus
Provincias seu Satrapias numerat, *Mauritaniam Tingita-
nam*, *Mauritaniam Cesariensem*, *Numidiam*, *Africam propriè di-
ctam*, *Cyrenaicam*, *Marmaricam*, *Libyam propriam*, *Ægyptum Su-
periorem*, *Inferiorē*, *Libyam inferiorē*, *Æthiopianam sub Ægypto*, &
Æthiopianam interiorem. *Leo Africanus* totam Africam dirimit
in quatuor partes, *Barbaria*, *Numidia*, *Libyam*, & *Nigritarum*
Regionem.

Anima-
lum re-
tus.

AFRICA

三

*Regionem. Sed in hoc deceptus est Leo, quod terminum Africæ non posuerit Mare rubrum, sed Nilum: quo factum est, ut Ægyptum & reliquam partem orientalem Asiae adjudicarit. Nosigitur præter quatuor illas partes à Leone enumeratas ponimus in Africa Ægyptum, Æthiopiam superiorem sive interiorem in qua Abyssini: Æthiopiam inferiorem sive exteriorem in qua Manicongi, & Insulas. Ægyptus ab austro in boream longo tractu porrigitur. Termini sunt ab occidente ultra Nilum deserta Barca, Libyæ & Numidiæ, cum regno Nubiæ. Ab austro agro Bugieni & Nilo concluditur, quo loco Nilus ab occasu in ortum nonnihil fertur. Ab ortu sunt deserta Arabiæ, quæ inter Ægyptum & Mare rubrum sita sunt. Ab aquilone clauditur Mari mediterraneo. Cætera de Ægypto in singulari ejus descriptione explicabimus. Barbariam hodie vocant totum Africæ tractum ab Ægypto ad fretum Gaditanum, qui Mari mediterraneo & Atlante monte concluditur, continetque regna Marocci, Fessæ, Teleusinum, Tunetanum & Barcæ, de quibus fusiùs in Barbariæ descriptione. Nunc satis fuerit Lectori limites commonistrasse. Regnum itaque Marocci dividitur in has provincias, *Hæm*, *Susam*, *Guzalam*, *Marocci terram*, *Duciam*, *Hosioram* & *Tediletem*: Terminatur Oceano atlanticō, Atlante ipso, & regno Fessæ. Regnum Fessanum ab occasu habet Mare atlanticum, à septentrione fretum Herculeum, ab ortu Mulviam flumen, ab austro regnum Marocchi: ejus regiones sunt *Temeina*, *Territorium Fesse*, *Asgara*, *Elhabata*, *Errifa*, *Garetum*, & *Elchausum*. Teleusinum Regnum quod & Tremisen vocant, terminatur à meridie deserto Numidia: ab ortu fluvio Majore, à septentrione Mari mediterraneo. Regnum Tunetanum complectitur totum terræ tractum à fluvio Majori ad Mefrata regionis amnem. Ejus*

regiones sunt quinque, *Bugia*, *Constantina*, *Tunetanum territorium*, *Tripolis*, & *Ezzaba*. *Barca* seu *Barcha* à finibus Mefrata protenditur ad Ægypti confinia. *Numidia* hodie *Biledulgerid* dicitur. Ejus fines ab occidente Mare atlanticum, à septentrione mons *Atlas*, ad ortum Ægypti confinia, ab austro deserta Libye. Regiones *Tesser*, *Segelmeſſa*, *Seb*, *Biledulgerid*, *Dara* & *Fezzen*. *Libya* veteribus *Sarra* dicta, quod deserta sit. Initium ejus à *Gaoze* regno prope Nilum, ex porrigiturque occidentem versus, ad regnum usque *Qualatæ* quod atlanticō Mari adjacet, à septentrione Numidiæ regno contermina est, à meridie *Nigritarum*. *Nigrite* dicuntur vel ab incarnolarum colore nigro, vel potius à flumine *Nigro* quod hanc regionem lambit. Habent ad ortu *Nili* confinia: ab occasu Oceanum occiduum: à meridie partim Mari æthiopicum, partim regnum *Manicongi*: à septentrione verò Libyæ deserta. Regna eorum sunt quinque & viginti, *Galata*, *Guinea*, *Melli*, *Tombutum*, *Gago*, *Gkber*, *Agadex*, *Cano*, *Cafèva*, *Zegzeg*, *Zanfara*, *Guananga*, *Bornum*, *Goago*, *Nubia*, *Biro*, *Temiamo*, *Dauma*, *Medra*, *Goram*, *Territorium Anterotenjæ*, *Territorium Gialofæ*, *Ora Guinea*, *Territorium Melegense*, & *Regnum Benin*. *Abyssini* incolunt superiorem sive interiorem Æthiopianam, quorum Princeps *Prettigianni* dicitur. Ejus regio per ampla, utrumque penè Tropicum continet, extenditurque inter Oceanum æthiopicum & Mare rubrum. A septentrione habet Nubia & Bugie populos Ægypto confines. Ab ortu Mare rubrum, à meridie Lunæ montes, ab occasu regnum *Manicongi*, *Nigrum amnem*, *Nubia* regnum & fluvium Nilum. Regna ei subiecta haec, *Barnagies* sive *Barnagassum*, *Tigreum*, *Tigræ* in qua urbs *Caxumo*, *Angote*, *Amara*, *Xœz*, *Goyami*, *Bogamedum*, *Gueguere*, *Fatiagar*, *Damur*, *Dancali*

*Dancali & Dobus. Aethiopia inferior sive exterior est australis Africæ pars, Ptolemeo incognita. Ejus initium est ad occasum supra Zaire fluvium, non longè ab Äquatore, tamque complectitur litoralis Africæ partem, ultra ipsum Äquatorem usque ad fretum Arabicum. Regiones ejus quinque: *Ajana terra*, in qua regna *Del & Adeas*; *Mageduzzum*; terra *Zanguibara*, cuius Regna *Melinda*, *Mombazza*, *Quiloa*, *Mozambique*, *Manemuci*, *Cefala*, *Manopotapa*, *Torva* & *Buitia*; *Castrorum* regio & *Manicong*, cuius provinciae sex, *Sunde*, *Pange*, *Songo*, *Bamba*, *Barra*, & *Pembä*, quibus adiunguntur regna *Angole*, *Loangi*, & *Anzichi*. Lacus aliquot immensi sunt in Africa, qui maria potius esse videantur, quorum præcipuus est *Zambre*, cuius ambitus ad quinquaginta milli pates, ex quo profluunt *Nilus*, *Zaire*, & *Cuama amnes*. Habet etiam hæc Orbis Terrarum pars immensos fluvios, *Nilum*, *Nigrum*, *Senagam*, *Cambram*, *Zaire*, *Cuamam*, & *Spirius Sancti Iulien*, qui omnes inundatione suâ, terram mirificè rigant, ac fertilem reddunt. Habet præterea montes plurimos, & maximos, inter quos principem locum tenet *Atlas*, qui immanibus altisque jugis, è mediâ arenarum vastitate consurgens extollitur, utpote supra nubes: adeò ut ejus cacumen prospici nequeat. *Columnam Cœli* indigenæ nuncupant. Incipit ab occasu, ubi & atlantico Mari nomen imponit; inde perpetuo dorso variè flexus extendit se in orientem versus: ad confinia *Egypti* est rotundus, arduus, incisis rupibus præceps ac inviis, frigidissimus, nemorosus, scaterebris fortium riguus. Montis hujus vertex altis etiam æstate nivibus operitur: quinetiam & ejus dorsum incrudefente Boreâ nonnunquam altâ nive arbores superantur. Præterea mons altissimus *Sierra Liona* dictus, cuius vertex semper nubibus obumbratur, ex quo terribilis tu-*

multus & fragor ob continua fulmina ac tonitrua, ad multa milliaria in Mari auditur, unde & *leonus* rupes dicuntur. Montes item *Luna* veteribus etiam cogniti sub Tropico Capricorni locantur, asperrimi sandi ac incredibili altitudine, à gébris feris inhabitati, prope quos sunt valles inimenses profunditatis, adeo ut illuc centrum terræ penè esse videatur. Sunt denique *Cantaberes* Montes in Angole regno argenti fodiñis ditissimi, & alii quos in particularibus descriptionibus recensebimus. *Insula* autem circa Africam nobiliores haesunt. In Oceano atlantico est *Insula portus sancti*, est *Madera*, sunt *Canaria* & *Capri viridis*. *Insula portus sancti* sic dicta à detectoriibus qui periculosa ac dubia ejus navigatione emensa & superata hunc locum sic vocari in rei memoriam voluere. Ambitus ejus circiter quindecim milliarium. *Madera* à magna qua hic crescat arborum copia nomen accepit. Peridromus ejus circiter centum & 40 milliarium. *Canaria* sic dicta à canum, que ibidem erat, multitudine: *Fortunate* à veteribus olim nominabantur. Plinius sex commemorat: *Ombrío*, *Iunoniam majorem*, *Minoren*, *Capriam*, *Niraviam*, & *Canariam*. Ptolemaeus nominat *Aprosum*, *Heram*, vel *Autolalam*, *Plutialam*, *Casperia*, *Canariam* & *Centuriam*, omnesque rectâ fere in Septemtrionem lineâ disponit. *Cadamus* decem, septem cultas, tres desertas: nomina cultarum sunt, *Fratæ lancea*, *Magna sortis*, *Grancanaria*, *Teneriffe*, *Gomera*, *Palme*, *Ferro*. *Caput viride* arboribus virentibus constitutum est, atque ex eo nomen habet. Insulae ejus occidentem versus in medio Oceano jacent. Sunt autem *S. Antonii*, *S. Vincentii*, *S. Lucia*, *S. Nicolai*, *Salis*, *Bona Vista*, *Maggio* vel *May*, *S. Iacobi*, & *Ignis*. In Oceano æthiopicō sunt *Insula Principis*, & *S. Thome*. Post promontorium bona spes sunt aliae insulae, in cultæ omnes præter utram *S. Laurentii*.

*Nomin. à
quibus &
eius indi-
cam.*

Situs.

AFRICA in mea partitione succedit *Asia*. Ea nomen sortita ab *Asia* nympho (teste *Varrone*) ex qua & *Iapeto* trahitur *Prometheus*. Alii dicunt appellatam vel ab *Astro Aries* filio, vel ab *Astro Philosopho*, qui *Trois* Palladium ad urbem custodiā dedit: hunc, ut gratiam referret, ditionem suam omnem quæ anteā Epirus dicebatur, *Asiam* votasse. Ab hac autem postea tanquam nobiliori parte reliquis omnis tractus, *Asia* dici cœpit. Porro ut Libya & tertiam Orbis portionem significat, & ejus portionis partem: ita & *Asiam* observatum est significare & totam continentem; & partem illam quæ intra Taurum montem est: in qua Lydi, Cares, Lycaones, Paphlagones, Iones, Aeoles, aliique; quæ pars distinctionis gratia vulgo *Asia minor*: *Turcis* *Natolia* dicitur. *Varro lib. 4. de L. Nam & Asia*, que non *Europa*, in qua est *Syria*: & *Asia* disiit prioris pars *Asiae*, in qua est *Ionia* & *provincia nostra*. *Asia* autem universa *Semias* sacrū Scriptoribus nuncupatur. Sita est propemodum tota in septentrionali Orbis plaga ab Äquatore usque ad grad. 80. latitudinis borea, exceptis tamen insulis ad Aliam pertinentibus, quarum aliquot ultra Äquatorem portiguntur. Vnde maxima diversitas per totam *Asiam* in magnitudine dierum artificialium conspicitur. Nam in ultimo ejus Parallelō, qui nō longè ab Äquinoctiali per extremam Malacæ regni oram ducitur, longissimus dies est horarum penè 12. Circa medium *Asiam* Parallelum est horarum 15. & in ejus botealissimo Parallelō perpetua lux æstatis quatuor ferè integris mensibus perdurat. At secundum latitudinem protenditur à Meridiano grad. 52. usque ad Meridianum ductum per grad. 196. secundum nonnullos: sed si *Mercatoris* nostri descriptio nem sequamur, occidentalissimus ejus Meridianus per grad. 57. transit, juxta extremam *Asiam* minoris occidentalem oram: & orientalissimus per grad. 178. Ad septentrionem habet Mare scythicum, à meridie indicum, ab ortu eoum, ab occidente sinum arabicum sive Mare rubrum, & mediterraneum, & euxinum. Et ut superiore parte continua est *Europæ*, ita in parte australi isthmo Africæ conjugitur. *Plinius* tamen & *Strabo*, aliique nonnulli, *Asiam* ad Nilum usque protendunt, totamque Ägyptum *Asiam* adnumerant. In *Asia* Cœli admodum *calitemperata* jucunda salubrisque temperies, aët clementissimus ac mirè temperatus. Nontamen omnis *Asia* hanc Cœli moderationem sentit: nam ejus dextera atque sinistra, teste *Mario*, calore ac frigore iniqua ac intolerabilia sunt. Deliciae hujus regionis tantæ sunt, ut etiam in proverbium cesserint. Terra omnis & ubertate agrorum, & varietate fructuum, & magnitudine pastionis, & multitudine eatum rerum quæ exportantur, ita nobilis, ut facile omnibus terris antecellat. Spectanda hinc fructuum, aromatum, metallorum, gemmarum copia. Hinc balsamum, calatum, thus, myrrham, cassiam, cinnamomum, caryophyllum, piper, crocum, ligna odorifera, resinam, mūchum, margaritasque omnis generis accipimus. Spectanda hinc animalium diversorum *animas* varietas. Alit enim innumeros elephantes, camelos, & alia complura animalia tum domestica, tum sylvestria. Spectanda ingenia, divitiae, potentia incolarum. Hinc primùm homo à *Dœ* conditus: hinc prima Ecclesiæ *Dei* fides: hinc primum Artes inventæ: hinc lex lata; hinc Euangeliæ doctrina miseris mortalibus cum spe beatitudinis concessa per *Dœ* filium *Iesum Christum*. Hinc linguarum varietas à *Dœ* mortalium generi inimissa, in extirpatione turris Babel. Hinc primum in inferiores potestiorum Imperium ortum est. Hinc *Nimrod* regnare cœpit: de quo in Genesi legimus.

Totius

A S I A.

15

*Imperium
Mojorū.*

Totius autem tractus Asiatici monarchæ primi fuere *Abyssi*, quorum postremus *Sardanapalus*, unicæ luxuriaz, profligatissimeque mollitiei homo, inter scotorum genes comprehensus ab *Arbalo*, nec multò post ab eodem prælio vicit, instructa incensaque pyra, se & divitias suas in incendium misit. Postea ad *Persas* devolutum imperium. Inter quos *Xerxes Darii* filius bellum à patre cœptum adversus Græciam, quinquennium instruxit, copiasque decies centum millium, strato super Helle-spontum ponte, ex Asia in Europam deduxit: quas naves quoque decies centum mille numero comitatae sunt: frustraneo conatu: quum is qui Deo minitari, Mari infundare, Neptuno compedes inicere, Cœlo tenebras inducere, montes solo æquare, torum Orbem concutere ausus fuerat, vix profligatis copiis, pectoris scapha frustum trajecit, fracto hibernis tempestatisbus ponte. Postremus Persici imperii *Darius* fuit, qui victus superatusque ab *Alexandro*, Macedonum Monarchia viam fecit, qui primus eam ex Asia in Europam transtulit. Nunc autem Asia universa secundùm ejus imperia quibus administratur, nobis non inçpè dividì posse videtur. Cujus prima pars paret imperio Turcico, cuius origina à *Mabumeto*, ditio per ampla. Sed & *Moscovia* Dux magnam Asiae partem occupat, inclusam Mari glaciali, Oby fluvio, Kitaja lacu, & linea inde ducta ad Mare Caspium, Isthmumque qui inter hoc Mare, & Pontum est. *Tertiam* partem magnus *Cham* Tartarorum imperator possidet, cuius fines à meridie sunt, Mare Caspium, Iaxartes fluvius, Imaus Mons: ab ortu & septentrione Oceanus: ab occidente *Moscovia* regnum. *Quartam* habet rex Persarum *Sophi*. Huic ab occidente est *Turca*, à septentrione *Tartarus*, à meridie rubro Mari alitur, ad ortum vero Indi flumine. *Quinta* pars conti-

net Indiam tam intra quam ultra Gangem, quæ non ab uno solo ut reliquæ, sed pluribus regulis (nam quilibet illius regio proprium ferè habet principem quorum nonnulli etiam magno *Chamo* vectigales sunt) regitur. *Sexta* habet regnum Chinæ amplissimum. *Septima*, insulas omnes in Oceano indicō & orientali, variè dispersas complectitur. Inter quas *Tabrobana* & *Zeilan*, dux *Iava* patrum memoria à Lusitanis drectæ, *Borneo*, *Celebes*, *Palohan*, *Mindanao*, *Gilolo*, cum Moluccis aromatiferis, tum *Iaponia*, & nuperim inventa *nova Guinea*; de qua an insula sit, an terra australi connexa, nondum constat. Veteres vero, ut *Strabo* II, & *Arrianus* 5, multifariam eam divisere. *Ptolemaeus* in 47. regiones ac provincias distribuit, cuius descriptionem tradit, quinto, sexto, ac septimo Geographiæ libris, duodecim videlicet tabulis absolutam. Habuit hæc tres urbes toto terrarum Orbe celeberrimas, *Babylonem*, *Niniven*, & *Hiero-^{Urbis} polyma*. Habet lacus pícosos & immensos, atque unum *Lacus*. Mare Caspium in modum vastissimi lacus, quod ad Oceanum usque non pertingit. Fluvios item plurimos, *Flumina*, inter quos clariores sunt *Tigris*, *Euphrates*, quorum *Moses* in Genesi meminit, *Iordanus*, *Indus*, *Ganges*. Montes hinc *Montes*. etiam insignes atque admirandi, inter quos *Mons Taurus* qui totam Asiam dirimit, ab eois veniens littoribus, immensus ipse & innumerarum penè gentium arbiter, dextero latere septentrionalis ubi primum ab indicō Mari exfurgit: lævo meridianus, & ad occulum tendens, donec prementi terras occurrant maria, velut de industria rerum naturâ subinde æqua opposente, hinc Phœnicium, hinc Ponticum: illinc Caspium & Hyrcanum, contraque Mæoticum lacum. Torquetur igitur collisus inter hæc claustra: & tamen vix, flexuofus evadit usque ad cognata Riphæorum montium juga, nume-

num
signi
pamij
Oroan
rat, C
famil
Vbi
tem
Cilicia
diore
us Af
rium
treme
Ad O
& ma
nume
occu
saltē
ferru
nosla
peren
bituri
sent.
runtur
muros
cubito
ambitu
Ephesia
testant
ne terra
brico
ante ca
bus lan

*Opera
publica.*

numeris nominibus & novis quacumque incedit insignis. *Imma* primâ parte dictus, mox *Emodus*, *Paropamissus*, *Circius*, *Chambades*, *Pharpariates*, *Chroates*, *Oreges*, *Oroandes*, *Niphates*, *Taurus*: atque ubi se quoque exsumperat, *Caucasus*: ubi brachia emittrit, subinde tentanti maria similiis *Sarpdon*, *Corisca*, *Cragus*, iterumque *Taurus*. Vbi vero scelē aperit, *Pylarum portarumque nomine unitatem* sibi vendicat, que alibi *Armenia*, alibi *Caspia*, alibi *Cilicia* vocantur. *Eius* latitudo plerisque in locis est stadiorum trium millium: longitudo tanta, quanta ipsius *Asiae*, utpote stadiorum 45 millium: hoc est militiam Italicorum 3625. ab orâ scilicet Rhodiensi ad extreemos usque *Chinæ* & *Tartariae* fines. Sed de his satis. Ad Operam publicam transeo, que sanè in primis superba & magnifica habuit, atque inter septem Orbis miracula numerata, vel merito numeranda. Inter qua primùm occurruunt *Babylonis muri*, quos *Semiramis* condidit, aut saltem ruinulos instauravit, costili latere & bitumine ferruminatos, duenos quidem pedes altos, quinquaginos latos, adeo ut quadrigas inter se occurrentes reciperent, tressque haberent trecentas, plures multò habituri, nisi aliquâ ex parte paludes pro mœnibus fuissent. Cui tanta tamque potenter operi adhibita ferruntur trecenta hominum millia. *Herodotus* author est, muros *Babylonis* habuisse crassitudinem quinquaginta cubitorum regiorum, celsitudinem ducentorum. Per ambitum centum portæ stabant ætæ. *Templum Diane Ephesie* factum à totâ *Asia* ducentis & viginti annis, ut testantur historiæ. Hoc autem in solo palustri fecere, ne terræ motum sentiret aut hiarus timeret. Et ne in lúbrico & instabili tantæ molis fundamenta locarentur, ante calcatis ea sublitravere carbonibus, deinde vellervibus lanaz. *Templi* longitudo erat 425 pedum, latitudo

*Opera
publica.*

220. Columnæ in eo centum viginti septem à singulis regibus factæ; ex quibus 36 erant cælatae. Operi præfuit *Ctesiphon*. Fuit & *Sepulchrum* quod *Artemesia* regina *Caæ* *Mausoleo* marito defuncto erexit, inter Orbis miracula adnumeratum: cuius altitudo attollebatur 25 cubiti: cingebatur columnis triginta. Patebat & austro & septentrioni pedes 36. Atque hæc inter Orbis miracula recensentur. Fuit denique magnificum illud *Templum*, quod anno regni sui quartu adificare cœpit *Salomon*, non immerito septem Orbis miraculis adnumerandam. Triginta in primis hominum millia cædendis arboribus, ut cedris & cupressis, fure in Libanum destinata. Lapicidum verò extiterunt octoginta millia. Latitudo templi fuit vicenūm cubitorum; sexagenūm longitudo, altitudo fornice distinctâ centenūm & vicenūm. Inferioris structure materia erat ex candardi lapide. Amplitudo vestibuli denūm cubitorum. Cellæ erant vicenæ pervio inter se usu, aliæque his supposita. Trabes erant cedrinæ, cedrina concameratio, auro illita, ut parietes omnes. Sanctior locus a reliquo templi corpore distinguebatur muro, in quo erant januæ sculptæ, vela ductilia, variis mæandris & floribus intexta. Duo cherubini ex puro auro. Pavimentum pedalibus aureis instructum. Januæ vicenūm cubitorum altitudine, ambituq; duodecim. Erat & vas æneum tanta magnitudinis, ut ab re nominatum sit mare, quod virili duodecim diversas mundi plagas, terni singulas, prospectantes circumstabant. Fuit vas illud trium millium batorum capax. Erant & aliæ figure, quas longum esset recensere. Altare fuit ætream denūm pedū altitudine, longitudine duplo majore. Item mensa una aurea. Phiala rum & aurearum patenarum decem millia. Sed hæc de hac Orbis portione dicta sufficiant: ad Americam quartam Orbis partem transeo.

C

QVARTAM

America
nomina
munda de-
dicta.

QUARTAM hanc Orbis Terrarum partem Veteribus incognitam *Christophorus Columbus* cum reperisset, *Indianam*; alii ob vastitatem novum Orbem dixeré: est enim ingens & nostro Orbi, hoc est Europa, Africæ, Asia, simul conjunctis ferè par: uti ex ipso tabula nostræ universalis conspectu liquet. Dicitur & America ab *Americo Vespucio* Florentino qui primus post *Columbum* continentis partem ultra Äquatorem ab ortu detexit, in quâ sunt *Paria* & *Brasilia* regiones. Quando autem America primùm coli. coepit sit, incertum est: certe multis seculis ignota latuit: nam quod de Romanis quidam suspicuntur, facilius dicitur quam demonstratur, & commentum illud accuratè refutatum est à *Gaspero Varrerio*. *Senecam* enthusiasmo poëtico raptum aliquid de hac in *Medea* cecinisse nonnulli opinantur: sed furor est opinari vel illi, vel ulli eo seculo has partes fuisse cognitas. Primus post multa & adhuc ignora nobis annorum secula *Christophorus Columbus Genuensis*, auspiciis Regis Castellæ rem tantam feliciter invenit, edoctus (ut creditur à nonnullis tam clari facinoris gloriae ardentibus) ab Hispano quodam nautâ, diu Mari atlantico jactato: factum id anno clo cccc xcii. Post eum tentavit idem *Americus Vespucius* auspiciis Regis Portugallie; factique præmium rerulit, quod totus ille tractus ab ipsius nomine America, ut diximus, appellationem habeat. Porro universus hic Orbis à septentrione ad meridiem exporrectus est duarum magnarum peninsularum formâ quæ temui isthmo connectuntur: earum altera dicitur America septentrionalis, altera meridionalis. Lôgitudo ejus extêta est inter Meridianum gr. 190. & Mer. gr. 67. Latitudinis terminus austrum verius,

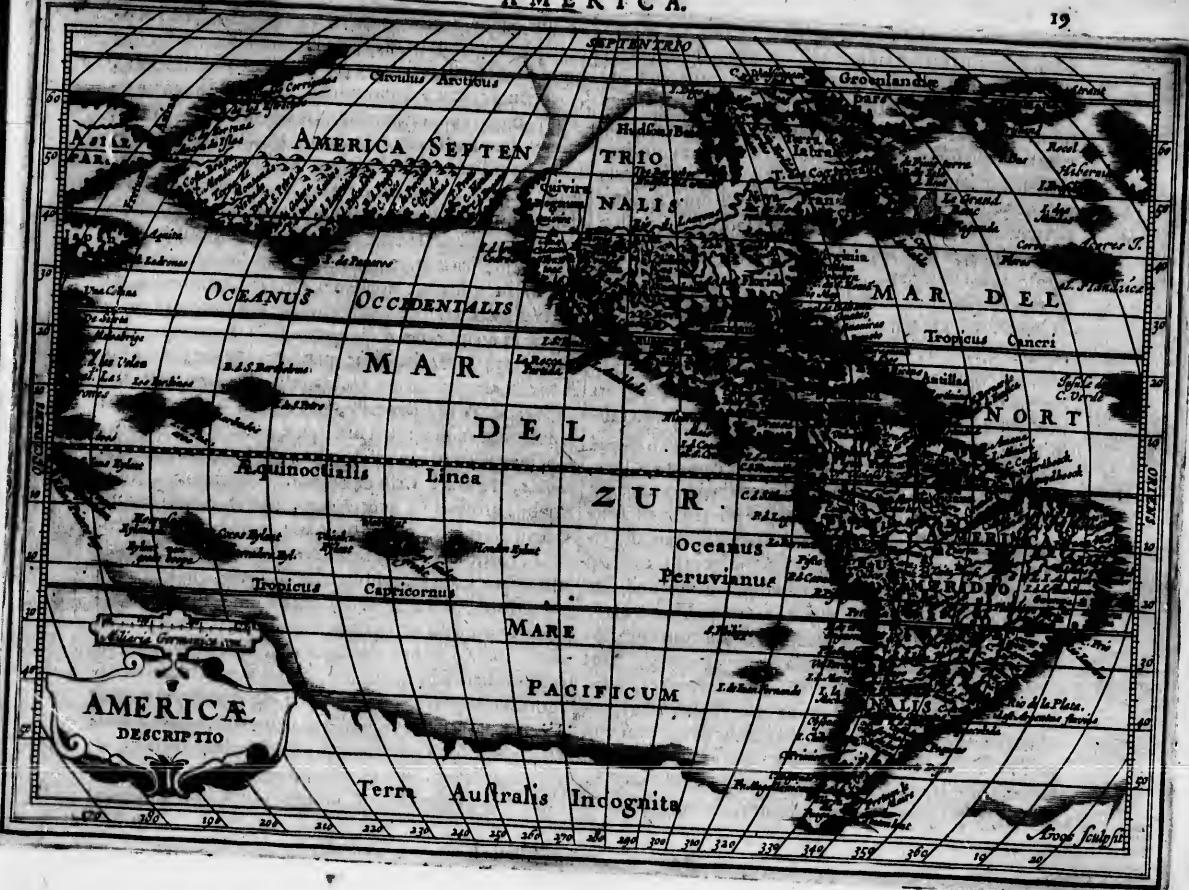
est fretum Magellanicum, id est, gr. 111. septentrionem autem verius, gr. lxvii. sursum pleraque adhuc sunt ignota. Habet igitur ab ortu Solis Mare atlanticum, quod vulgo vocant *Del Nort*; à meridie, Terram australē Magellanicam, freto interfluente disjunctam. Ab occasu, mare pacificum, *Del Zur*: à septentrione, incertum terras an maria. Tota circumnavigatio est circiter xxxii millium milliarium, ut tradunt probatioes. Est enim tota circumnavigata, præter cum tractum qui septentrionem respicit, cuius littora nondum persistrata sunt. Regio in universum multiplex est ac varia: Frumento initio & vino caruit: ejus loco tulit *Mayo*, *Salsif*, leguminis genus, sic enim vocant, ut vitium *Chichia*: *tibial*, linters *Canou*: regulos *Cactus* nominant. Ad sementes faciendas terram non arant; sed modica altitudinis serobibus effossis, tria quatuorve grana in unam demittunt, terrâque operiunt. Singuli culmi tribus quatuorve paniculis onusti adolescentur, quarum singulæ grana centrum & amplius fundunt. *Mari* scapus hominis altitudinem exsuperat, ac quibusdam in provincebis in anno colligitur. Aliud etiam genus panis habent vulgo *Cazabi* dictum. Id ex jucca conficitur: radix est napi crassitudine, quæ nullum ex se semen fundit, sed cannas tantum quasdam nodosas & solidas, viridibus foliis, ut cannabis. Eas cannas, ubi maturitas adest, in tales duos palmos longas exsecant, quas in tumulos quosdam (*Cochuchos* appellant) digestas, terrâ obruant: quoties vero id genus panis confidere volunt, earum radicum quantum visum est eruant, paucas tamen unaquæq; vultione, quia brevi corruptuntur. Duo præterea radicum genera sunt, alteras *Battatas*, alteras *Haua* vocant, specie prope similes, nisi quod haue minores & sapidiores sunt. Plantantur

Siuus.

AMERICA.

19

Plantantur autem, & sextum intra mensem fructum comedunt: ceterum sapore aliquantulum dulci, sed satietatem mox & fastidium inducente; exigui etiam admodum succi sunt, ventosque, ac supervacuos flatus gigant. Magnam etiam arborum vim habent ex terra quæ uvas quasdam agrestes ferunt. Earum acini, prunorum silvestrium species quæ spinis & arbustis nascuntur, nigro folliculo vestiunt: sed quia multum illis ligni, parum pulpx, inest, ex his indigenæ vinum non conficiunt. Sunt & arbores olivatum feraces, sed quæ insuavi odore, tum sapore etiam pejore sunt. Varias fructuum species, easque abundè habent; quales sunt *Hovi*, *Platanii*, *Pinei*, *Guaiave*, *Mamei*, *Guanavana*. Fert preterea ipsa regio saccharum, gossypium, linum, aliaque ut apud nos, multasque alias arbores, atque herbas. Habet quoque aromata, margaritas ac gemmas: & auri & argenti incredibili copiâ affluit; aliusque metallis ac mineralibus. Sed neque boves ante habuit, neque equos, neque mulos, neque asinos, neque oves, capras, canes. Proinde mirandum non est si indigenæ ad primum equi conspectum percussi fuerint. Mures gliresque ex Antwerpianâ nave quæ per fretum Magellanicum ulterius navigabat, primam illic originem habuere: ex eo inventum sive soli, sive animantium ipsorum fœcunditate creverunt, ut sepe spem messis, autumnique, in herbis & arboribus arrolerint. Animalia varia alit partim nota nobis, partim ignota. Inter alia prodigiosum repetitur animal, cuius ventri natura alterum ventrem marsupii instar affixit. Quoties demigrat, catulos in eum loculum recondit & gestat. Id animal corpus & rostrum vulpis: manus ac pedes cercopitheci: aures vespertilionis habet. Aliud quoque est animal (quod *Caschij* indigenæ dicitur) nigri porci specie, pilosum, durissimo corio,

exiguis oculis, auribus patulis, ungulis fissis, brevi promiscide munitum, ut *Elephas*: baritu adeò terribili ut homines obsurdescent: ceterum carne ad esum suavi. Aprorum præterea montanorum, & ferocissimarum tigrum ingens copia reperitur: leones etiam, sed timidi, qui viso hominē fugiunt, & alia. Sunt & pavones, phasiani, peñides & alia avium genera varia, sed longe nostris discrepantia. At de his fusiùs in particularibus descriptionibus dicemus. Dividitur universa America in duas peninsulas maximas, ut suprà diximus: quarum altera America septentrionalis, quæ tota circa Äquatorum jacer, dicitur: altera meridionalis, quia majori ex parte ultra Äquatorem protenditur; licet nonnullæ ejus regiones etiam circa Äquatorem sint. Septentrionalis in variis regiones dividitur, quæ sunt, *Quivira*, *nova Hispania*, *Nicaragua*, *Lucatan*, *Florida*, *Apalchen*, *Norumbega*, *nova Francia*, *Terra Laboratoris*, & *Virginia*. Meridionalis partes sunt multæ: sed præcipua & haec tenus quidem superatæ barbarisque eteptæ hæ sunt: *Castella aurea*, *Papaja*, *Peruvia*, *Chili* & *Braßilia*. Gloriatur in primis duabus urbibus *Cusco* & *Mexico*. *Cusco* America meridionalis metropolis & primaria civitas, ex amplitudine, fortitudine ac magnificentiâ, ut cum pulchermissimæ etiam Galliz vel Hispaniæ urbibus, invictâ arcis munitione, & hominum potissimum nobilium frequentia, ædificiorum serie ac dispositione, & situs amoenitate merito contendere queat. Nulla in eam multitudo plebeia admittitur, sed nobilium, procerum, maximorumque principum sedes est; qui partim intra urbis mœnia, partim in villulis suburbanis, ruri magno numero degunt. Inter quæ quidem præcipua sunt palatia Procerum quatuor, qui hujus reipublice clavum moderantur, quæ superbissime, sumptu propè immenso mar-

more:

Lacus &
Flumina.

Menses.

more
dentu
pleris
amœ
dibus
re coll
diffici
specta
sive pu
sideres
ſæ, qu
Temistis
lenta &
novæ H
inlytis
que au
fluvii p
Hispan
scis tru
crassus
lis, pell
phantis
catulos
etiam p
Mons fl
fepe flan
centum
opinati
ignibus
chus, q
catenam
cumen c
cun ahe

moreis quadratisque lapidibus structa atque depicta videntur. Plateæ cum omnes sint rectæ, crucis formam plerisque in locis efficiunt, nulla autem est per quam non amoenus delabatur rivulus canali ductus, utrimque lapidibus vestito. Forma civitatis quadrangularis, in latere collis, exiliter atque venustè deprimitur. In clivo & difficili montis ascensu, admirandæ pulchritudinis arx spectabilem atque amœnam hanc urbem reddit: cuius sive pulchritudinem, sive ingentem ædificii molem consideres, per pauces similes in universa Europa illis sunt viæ, qui terras quamplurimas perlustrarunt. *Mexico* sive *Tenochtitlan* in Hispania nova, Mexicana provincia, opulenta & celeberrima civitas, de qua infra in descriptione novæ Hispanie accutus sumus. Ad aliæ pergitimus. Multis inclitis annibus hæc Orbis pars irrigua, quorum plerique auriferi, lacubus ac fontibus copiosa. In lacubus ac fluvii pisces magna copia, unum eorum genus qui ab Hispaniis indigenis vulgo *Manati* appellantur. Hic pisces trutæ propè formam referens, xxv pedes longus, xii crassus est, capite & cauda bovem referens, exiguis oculis, pelle dura & pilosa, coloris veneti, pedes duos elephantinis similes haber. Fæminæ ejus generis, ut vaccaæ catulos pariunt, eosque gemino ubere alunt. Montes hic etiam passim plurimi, inter quos est, ut testatur Benso, Mons *flamminivomus*, qui per ingentem craterem tantos fæpe flammarum globos eructat, ut noctulatissime ultra centum millia passuum incendia relueant. Nonnulli opinati sunt intus liquefactum aurum esse, perpetuum ignibus materiam. Itaque Dominicanus quidam monachus, quem ejus rei periculum facere vellet, ahenum & catenam ferream fabricari curat: moxque in montis cæmenum cum aliis quatuor Hispanis ascendens, catenam cum aheno in caminum demittit: ibi ignis fervore ahe-

num cum parte catenæ liquefactum est. Idque cum iterum multo crassiore catena expertus esset, res denud priori incepto similem exitum habuit. Ad alia transco. Superba hic urbiū & viarum structura, ædificiorum operas. splendor. Hortus fertur fuisse regius in quo herbare arboreum cum suis truncis, ramis, fructibus ex solido auro, ea mole stabant, quæ vivæ in pomariis. Fertur & conclave regium, in quo omne animantium genus ex genmis erat, opere partim musivo & segmentato, partim cælatio, partim etiam ex plumis varie conferto. Memorable est, & in primis quod de diabulo viis referunt, quarum altera per montium ardua, altera per planiciem camporumque strata est, à *Quito* urbe Peruana, ad civitatem *Cuzco*, spatio quingentorum milliarum: cuius operis deus augente stupenda lapidum & saxorum moles, non Equis aut Babus, (nam illis caruerunt) sed humanis manibus adgestæ. Via campestris utrumque munita est muris, patetque in latitudinem pedes quinque & xx: intra quos rivuli fluunt, consiti ad marginem arbuculis, quos ipsi *Mollis* vocant. Altera verò è axis & rupibus excisa per medios montes discurrevit, pari latitudine: salebrosis insuper depremisque vallium locis, prout regionis natura postulabat, adgestis munitisque. Has vias *Ghinacava Rex* (qui avorum nostrorum memoria vixit) per purgari, parietes ruinosos restaurari atque exornari fecit: opus ipsum alias multo est vetustius, neque unius hominis ætatis. Fuerunt etiam per itinera disposita diversoria ampla, splendida, amœna, (ipsi *Tambos* nominant) quibus regius omnis comitatus recipiebatur. Hæc de quatuor Orbis partibus generatim pro Methodi ratione sufficiant: postulata eadem methodus, speciatim & per Partes Europam quæ primo loco posita est, deinceps perambuleremus.

P O L I A R C T I C I .
ac Terrarum circumiacentium descriptio.

GENERALI descriptione (candide Lector) totius Orbis terræ & quatuor partium ejus juxta Naturam ordinem methodicè repetitâ & præmissâ, statui ad imitationem Ptolemai Cosmographorum principis ab ipso Polo & regionibus sub ipso circumiacentibus, singularum deinceps particularum Geographiam inchoare, ut nimirum ab alto ad inferiora descendens, & à sinistris ad dexteriora progreendi, septentrionem cum austro, & occidentem cum oriente paullatim conjugant: quod ut mihi Reiq; publicè Christianæ scelis faustumque sit, Deum Optimum Maximum precor & obtestor. *Polus* est extremitas axis, id est linea per centrum globi traductæ, Latinis, *vertex*. Hi duo sunt, *septentrionalis* & *austrinus*. *Septentrionalis* est, qui versus boream semper conspicitur, idèoque etiam borealis & arcticus dicitur. *Austrinus*, qui solis meridionalibus apparet, idèoque meridionalis, notijs & antarcticus cognominatur. Ac de *Polis* quidem hoc loco paucula ista sufficiant. Ad regiones sub Polo arctico circumiacentes venio. Quæ sunt *Greenlandia*, *Frislandia*, *Nova Zembla* cum aliis nonnullis, de quibus breviter quantum quidem cognitæ sunt, agemus. *Greenlandia* à viriditate nomen habet, iænsa ignota adhuc maximâ ex parte, sita est inter circulum Arcticum, & *Polum*; ejusque Parallelæ extremi sunt austrum versus grad. **LXV.** boream vero versus grad. **LXXVII.** In hac insula, si *Nicolaus Zenetus* (qui anno M. CCCCCLXXX, variis jactationibus in vicino mari agitatus est) credimus, continua hyems est novem mensium, quo toto tempore ibi non pluit: neque ineuntis hyemis nives unquam ante ejus finem dissolvuntur: graminis tamen innoxia

Greenlandia
dia unde
della.

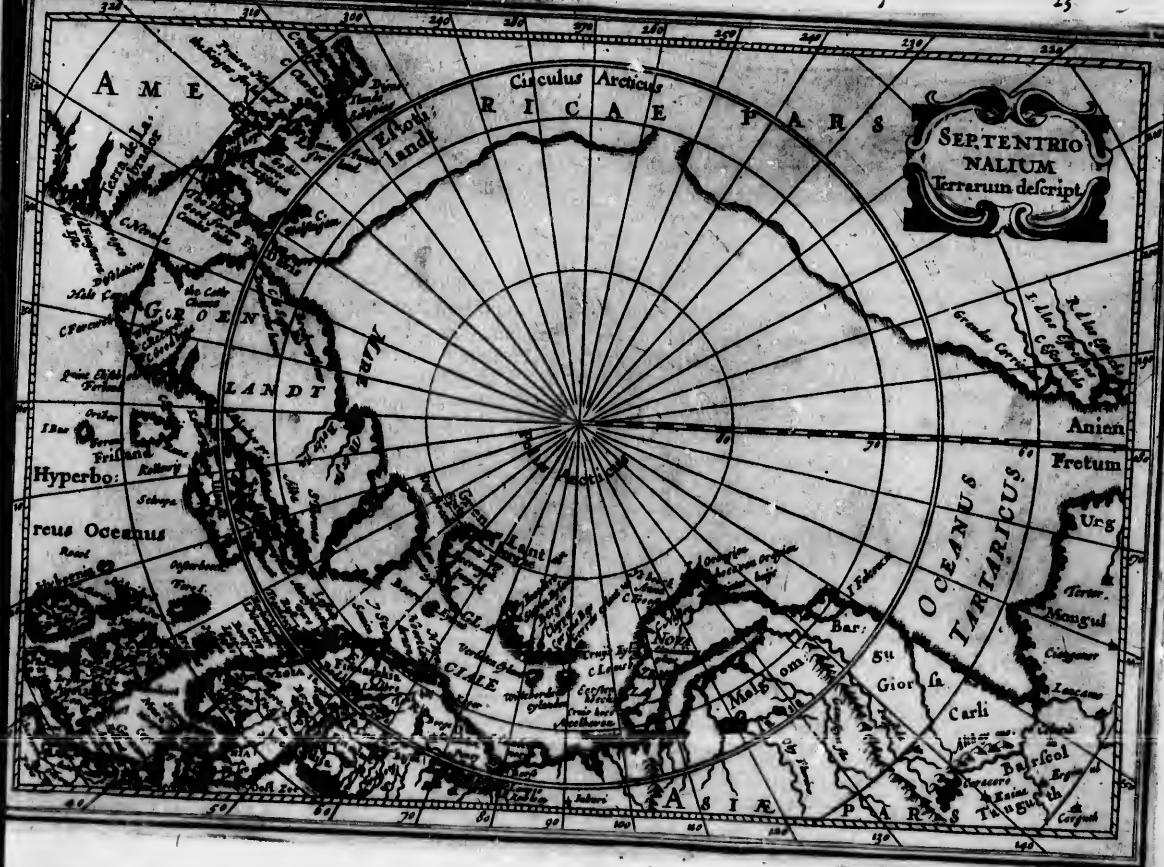
Caligina-
terras &
sols.

sunt. Insignes enim hîc graminis & pabuli proventus. Mirabilem pecorum & lactariorum copia, ob illam pabuli insignem ubertatem: adeò ut strues, quasdam ingentes butyri & casei componant, quas eo navigantibus vñales exponant. Duæ autem tantum habitaciones in *Greenlandia* nobis notæ sunt, *Alba* & *S. Thome ænobiū*, de quo mox dicemus. *Greenlandiam* lambit mare pigrum quod & glaciale & concretum dicitur. Est in *Greenlandia* monasterium ordinis Prædicatoriorum: & non procul ab eo mons *Ætnæ* instar ignivomus, ad cuius radices aquarum perennium fons, cuius cendentibus aquis non solum omnia illius monasterii, habitacula hypocrausti instar calefunt: sed etiam panis & cibi nullo alio adhibito igni excoquuntur. Totius monasterii fabrica ex tophis constat, quos idem mons medias inter flamas evibat. Idem fontes horotos vicinos tepefaciunt, ita, ut vario florum herbarum genere perpetuo rideant. Proximus etiam mari stratus harum aquarum benignitate nunquam congelatur, sed piscibus hominibusque perpetuo patet. Inde hîc tantus aquatilium pisciumq; ex frigidioribus locis concursus, ut non solum hi Monachi, sed circum vicini etiam accolæ suaviter unde vivant, habeant. *Frislandia* Insula Veteribus proforsus ignota: major quam *Hibernia*. Magna in hac cœli inclemencia. Incolæ fruges ullas non habent, sed piscibus vescuntur ut plurimum. Ejus primarium oppidum ejusdem cum insula nominis, *Regi Norvegia* patet. Incolæ ut plurimum pescationibus rem faciunt. Capitur enim in ejus portu tanta omnis generis piscium copia, ut iis multæ onerentur naves, quibus in circumiacentes insulas avehuntur: quemadmodum

POLVS ARCTICVS.

13

Nova
Zembla.

dum scribit dictus Zenetus. Idem Mare insula ab occidente proximum, brevibus & scopulis plenum, icarium: & insulam in eo icariam, ab incolis nominari scribit. Insula hæc hoc nostro tempore denuo innoscere incipit, idque Anglorum auspiciis. Nova Zembla insula est sita sub gradu 76. Summa hic inclemētia aëris atque intollerabile & intensissimum frigus. Regio deserta, sterilis, rigida, molesta. In hac nec frondes nec gramen crescit; in hac etiam nulla animalia præter carnivora reperiuntur, qualia vulpes & ursi, quorum non tantum in hac insula, sed in plerisque regionibus septentrionalibus magna copia est. Sunt & belluae marinae: que vasto corpore bovisque magnitudinem excedentes, *VValrusshen* vulgo dicuntur: os habent leoninâ specie, pellem villosum, quatuor pedes, duos dentes ex oris parte superna prominentes, planos, duros, candentes, ut elephantinis precio non cedant. Fretum hic *Fretum VVeygats, Forbiffri, & Davi.* *Fretum VVeygats* protenditur ad ortum usque ad crucis dictum angulum, deinde ad arctapelioten usque ad diffidii angulum, paulò ad orientem vergentem. In australis lateris *Weygats* contineat *Gulielmus Barensonius* aliquos agrestiores homines reperit *Samuitas* appellantos. Vestrum horum quibus utuntur forma, similis est illi quam nostri pictores silvestribus hominibus tribuunt: minimè tamen silvestres sunt, sed bono intellectu prædicti. Amiciuntur pellibus rangiferorum à capite usque ad pedes. Ut plurimum brevi sunt corpore, latâ planâque facie, parvis oculis, brevibus cruribus & divaricatis, agilesque sunt in cursu & saltu. Rhedas habent in quibus unum aut duos rangiferos jungunt, qui unum aut alterum hominem infidentem tam celeri cursu trahunt, ut nullus nostrorum equorum æquari illis possit. *Fretum Forbiffri* à *Martino Erbiffeso* Anglo nomen accepit, qui

anno MDLXXVII transitum ad Cathajam per septentrionem quærens, pervenit ad fretum quoddam, in quo reperit & insulas & homines plurimos, de quibus pauca subjiciemus. Homines ejus loci ab omni cultu alieni, crudis ferarum ac piscium carnibus vescuntur. Veniuntur pellibus ferarum venatione captarum, berbas etiam crudas bestiarum in morem devorant. Tentoria eorum pellibus balenarum teguntur: perpetuæ ibi nubes & frigus aspernum. Canibus qui lupos nostros specie reserunt, sub jugum missis, utuntur ad res necessarias super glaciem advehendas. Arma illis sunt arcus, sagittæ & funda. Nulla ibiligna, cervi multi: homines terram non colunt, contenti rebus quas sponte producit: venatione vivunt: potus illis sanguis ferarum est calidus, aut aqua glacie: nulli istuc fluvii, nullæ scaturigines, quod violentius frigoris terram ita concludat, ut aquarum scaturigo erumpere nequeat. Homines sunt magni laboris, venatores strenui & præsertim in acupiis astutissimi: utuntur certo navigii genere ex coriis confecto in quo solummodo homini locus: cui unico tantum remo opus est: dextra instrumentum tenet quo aves telo jaculatur. Hujus exemplum in Anglia visum. *Fretum Davi* itidem à *Iohanne Davi* Anglo appellationem accepit, qui anno 1585 & duobus proximis littora Americae, vel potius Groenlandia circum spectantia à 53 gradu ad 57 transitum illac in Chinam scrutando perlegit. Quæ de euripi illis quatuor in Tabulis vides, desumpta sunt ex Itinerario *Iacobi Cnoxen Buscoducensis*, qui refert Minoritanam quendam Anglum Oxoniensem Mathematicum terras Polo circum vicinas descripsisse & astrolabio dimensum esse in hanc sequentem formam ferè, ut ex *leuco* collegit *Mercator*. Euripos illos quatuor dicit tanto impetu ad interiorum voraginem rapi, ut naves semel ingref-

ingre
quan
circu
nibus
europ
natur
tum r
habita
tione
nam v
nas in
tem ar
A Duri
volune
ejus ori
aut aqu
be facin
explorat
sub solan
imperiu
tur. V.
quasi pa
qua pon
gratur.
ste, fluita
probent.
no m d
tutis, sp
tales O
modun
mus Bar
Sinas in

P O L U S A R C T I C U S.

25

ingressæ nullo vento retroagi possint; neque verò unquam tantum ibi ventum esse, ut molæ frumentariae circumagendæ sufficiat. Sed hæc *Luciani* veris narrationibus non absonta videntur, quando qui loca in quibus euriplilli esse dicuntur lustrarunt, europeos nullos invenierunt: scilicet Hollandi, qui usque ad 81° Lat. gr. aperatum mare invenerunt. Cæterum de hyperboreorum habitatione expedit audire *Iulium Scaligerum* exercitatione **xxxvii**, de navigatione ex mari hyperboreo Si-nam versus ita scribentem: *An verò per id mare posit ad Sinas instituti navigatio; alia aliis adducta sunt in utramque partem argumenta, varieque ad sensum sij. Nostra tamen hæc sunt. A Duvine fluvii ostio unde cursum auspicantur, legendum esse volune totum illum tractum, qui universam ambit Scythiam ad eam orientalem usque angulam: in cuius flexu, septentrionem aut aquilonem cum favonis commutandum.* Quā de re qui verba faciunt, illius & mari & ventorum & ore naturam minus exploratam habere, certum est. *Adeo namque rari sunt zephyri & subsolani, ut penesim ignoti. Aquilonum frequentia tanta, ut illis imperium celi quasi legitimum à naturâ commissum esse videatur. Vada infinita, caca, limosa. Hyeme qua decem saevit mensis, quasi pavimento solidata mari superficies. Estate perpetua caligo, que pomeridianis horis una & alterâ vix diffusa, mox redinetatur. Tum verò majus à glacie periculum, cuius immense crux fluitantes, mobilium insularum inter se concursantium speciem probant. Certe nuperis Batavorum navigationibus Anno M D X C I V & sequentibus duobus in hæc loca institutis, spes facta est, posse ex mari hyperboreo ad orientales Orbis oras navibus perveniri, sed difficulter admodum propter glaciem, & hybernam noctem.* *Guilielmus Barendsonius* negabat per fretum nassovicum ad Siuas institui navigationem posse, non solum ob gla-

ciem, sed præcipue quod ex variis observationibus cō-perit, non mare illud sed sinum duntaxat esse; in primis ex eo quod nullum fluxum & refluxum invenerit. Verū spes illi magna fuit per borealissimam novâ Zembla partem dictam navigationem perfici posse. Cæterum cùm indies novæ navigationes illac ad Sinas insti-tuantur, tandem experientia discetur, utrum id perfici possit, nec ne. Constat autem naues nostras ad gradum usque 81. provectas, & etiamnum mare apertum invenisse: post verò ad grad. 67. glaciei crustis ingenti-bus ac nocte ingruente impeditas fuisse, ne ulteriùs progredi possent. Delftuit vectores Sol 4. Novemb. Anno M D X C VI: visus iterum 24. Januarii anno sequenti: quo toto tempore in nova Zembla tuguriolo a se ex-structo latirarunt, usq; ad 14. Junii, fortissimi argonau-tæ. Sic enim jure eos appellare licet. Nam quamvis valde celebrata sit à veteribus Argonautarum navigatio: si tamen cum istâ conseratur, ludus censebitur. Quis enim, ante hos Hollandos, per 13 mensium spatium, ab omni hominum confortio segregatus, rerum omnium inopia pressus, rigidiissimo celo, intensissimū gelu per-tulit, sub Poli arctici 76. graduū altitudine, in vasta so-litudine ædes fabricavit in quas se reciperet, ut ab aëris inclemencia se tueretur, in illis ipsis identidem altissima nive sepultus, actotis ferè deceim mensibus inclusus? Taceo quæ in redditu, navem deserere coacti a scaphis non tecitis vecti, acerbæ pertulerunt. Taceo feroces, tru-culentos & ingentis magnitudinis urfos, atque belluas marinas, cum quibus tamen numerō fuit dimicandum. Quas tamen ærumnas omnes, labores & admirandas difficultates, fortí magnoque animo, non sine benigna Divini Numinis protectione & favore superarunt.

D

I S L A N D I A

*Nomina &
quibus &
cur indi-
ca.*

Situi.

*Celi &
Soli que-
litas.*

*Animæ
Litteræ &
ritatæ.*

ISLANDIA inter varias Oceanii occidentalis Insulas quæ Norvegia Regno subiectæ sunt, maxima, nomen habet à glacie, qua ex parte riget. Dicitur & Snelandia, à nive: item Gardartsholm, i. Gardartinsula. Plerique hanc voluerunt esse antiquorum Thulen. Quam & Ptolemaeus Thulen vocat: cuiusque medium ponit gradu long. 30. 20., lat. 63. 0. Hæc quinque dierum & noctium navigatione ab Oræ adibus Solino statuitur. Insula si qua alia Poëtis celebratissima, cum disjunctissimum aliquid innuerent, quasi totius Orbis remotissima. Hinc Virgilii, Tibi serviat ultima Thule. Verum eminverò an Thule aliqua fuerit, dubitat Sinefius, & nusquam comparare scribit Geraldus, anticipata de existentia distrahitur doctiores. Plerique Islandiam Thulen (uti diximus) olim vocatam asseruerunt: his tamen Saxo Grammaticus, Crantzus, Milius, Iovius, Peucerus, refragantur. Sed de his satis, redeo ad Islandiam. Sita est non sub Meridiano primo, ut notavit quidam, sed octavo inde gradu. Longitudo ejus est c. milliarium germanicorum, ut vulgus scriptorum habet. his addit quadraginta quatuor, islandus *Ionus*. Latitudo milliarium germ. 56. Cœlum habet inle- mens, ac pro majori parte inculta est, præsertim versus plagā septemtrionalē, ob austera spiracula venti circii: qui nec frutices, ut scribit Olaus, elevati permittit. Tellus autem sementi faciendæ minime idonea: nullum quoque fert frumentum, at graminis adeò fœcundum solūm ferunt in hac insula omnes qui de cā scripsere, ut nisi pecus à pabulo interdum arceatur, ab arvinâ ne suffocetur, periculum sit. Præter equos & boves nullum jumentum apud hos esse, fatetur ipse *Ionus*: bovesque & vaccæ hīc omnes cornibus carent: oves non item. Ca-

tellos habent albos, quos impensis diligunt. Faltones candidos magnā copia: sunt & corvi candidi, agnelli & porcellis infestissimi. Vrxi item & lepores albi. Etiam teste nostro sepius dicto islando, aquilæ albicantibus caudis: quos Plinius (ut addit) pygargos appellavit. Praeter betulam & juniperum nullam hanc insulam ferre arborem Velleius restatur: Quare lignorum maxima per universam insulam inopia est, nisi forte (quod interdum accidit) ex septemtrionali Norvegia plaga arbores gradiiores ventorum turbine funditus extirpatæ naufragii instar ad hæc littora deserantur: quibus incolæ ad usum focorum, ædificiorum, naviumq; utuntur. Subest Regno Norvegia, ab anno nempe 1260, quo primum hos homagium huic præstítisse tradit idem *Ionus*. Quā ratione Rex Daniz, qui & Norvegia, eō quotannis præ- ^{Imperium} majorum. featum mirit, qui in arce *Besfide* sedem suam teneret, cīque nunc obediunt, ut quondam suis Episcopis: à quibus ad Christianā fidem sub *Adelberto* conversi fuere. Tempore *Heraldi Pulchrius* primi Norvegiæ monachæ sunt qui putant habitari ceptam: cum hic nempe Regulorū multitudinem expulisset ex Norvegia, qui novas querentes sedes, huc cum familiis commigrarunt, atque patres desiderium exuentes, mansere. Circa annum Christi millesimum haec accidisse verisimile: circa annum 874. scribit nominatus *islandus Ionus*, apud quē habes horum Episcoporum omnium seriem & nomina. Primum eorum Episcopum nominat *Crantzus Islephum*. Sub eorum Norvegorum imperio videtur fuisse ante annos ducentos, ex exceptis Nicolai Zenii Eclogis, ubi legimus hanc insulam à Zichmi Frislandiæ Rege bello petita, sed frustra, & à Regis Norvegii militibus prædictariis in hac insula positis repulsum.

Dividitur

ISLANDIA.

27

Dividitur vero insula universa in totidem partes, quot sunt Mundi cardines. Orientalem vocant *Austlendingafjordung*, occidentalem *VVestlendingafjordung*, septentrionalem *Norrlendingafjordung*, meridionalem *Sydlendingafjordung*. Utibibus carent, montes pro urbibus habentes. Fons hic qui fumigantis aqua virtus nativam rei cuiuslibet originem demolitur: & quicquid fumi hujus exhalatione respergitur, in lapideas naturas duritiae transmutatur forma dumtaxat superstite. Est & fons pestilentis undae, quem qui gustaverit, perinde ac veneno prosternitur. Sunt latices cerealis poculi proprietatem imitantes. Oceanus autem septentrionalis in quo haec insula sita est, tantam piscium copiam subministrat, tantamque Reipublicae Islandicae utilitatem praestat, ut non multorum hominum, sed rotius insula salus & fortuna inde pendere videantur. Inde enim omnes aut vivunt, aut vietum querunt, familiisque sustentantur. Hic si velim hujus Maris piscium genera omnia recensere, tempus me deficiat. Aliquot vero rariora non abs re fuerit commemorare. Inter quae piscis *Nabual*. Hujus carnem si quis comedat, statim moritur: habetque dentem in interiori capitisi parte prominentem ad septem cubitos. Hunc quidam pro monocerotis cornu vendiderunt. Creditur venenis adversari. Quadraginta ulnarum longitudinem haber bellua. *Roider*, centum triginta ulnarum est. caret dentibus. Ejus caro esui accommodatissima gratissimaque; pinguedo multis morbis medetur. *Cetus Britannicus*, longitudine triginta ulnarum: dentibus caret, linguamque septem ulnarum habet. Est & maximum *Cetorum* genus quod tardò apparet, insulae magis quam pisci simile. Insequi minores pisces præ corporis illâ immunitate nequit, capit tamen illos sùa quadam arte & astutia. Alius item piscis *Staurus* valut dicitur, totus

cartilagine⁹, tajæ aliquo modo similis: sed infinitis modis major, insulæ speciem, cum apparet, præ se fert, alis navies vertit. Sunt & *Seenau*, boves marini, colore griseo: & alii. Ad montes transfeo. Islandia (inquit *Georgius Agricola*) tres sunt montes elati in Cœlum, quorum vertices perpetuâ nive candet, radices sempiterno æstuant igne. Primus vocatur *Hecla*, alter *Cruici*, tertius *Helga*, id est sanctus. Ab Heclâ non longè absunt fodinae sulphuris, penè unicum incolarum mercimonium, & vegetalium fuligine: mercatores enim naves eo onustas èveniunt. Mons ipse cum furi, ut horribilia tonitrua, infonat, projicit ingentia saxa, sulphur evomit, cineribus egestis omnia longè latèque complet, ut ad vicelimum lapidé terra colli non possit. Qui naturam caufasq; ejus incendii curiosius contemplatur propius ad montem accedunt, faciliè aliquâ latente voragine vivi absorben- tur: nam & multa sunt, & cineribus ita tectæ, ut nemo sibi cavere possit. Locū propterea vocant carcerem solidarum animatū. Accedit hoc, quod quum glacies soluta totos octo menses magnis molibus littori undique allidatur, horrendum sonum edat, quem incole dicunt animalium esse ejulatum & quiritationē. Ejusdem naturæ aliis mons nomine *Helga*. Hic mons anno 1581, teste *Iona*, tanto fragore & tonitru ignes & faxa eructavit, ut inde ad octoginta milliaria grandiores machinæ bellicæ explodi putarentur. Apud hunc vorago quædam, ubi spætra se offerunt, congressibus hominum tam manifesta, ut tanquam viventes accipiuntur ab ignariis moris illorum: nec deprehenditur error, prius quā disparuerint umbras. Sed hæc aut fabulosa sunt, aut certe Dæmonum ludibriæ: Ipse *Iona* fabulosa putat. Craniis Islandos species plerunque habitare scribit, ad montium latera excavatis mansiunculis. Quod idem quoque

que OI
bus pi
trâ Iona
ta ex li
Opera &
publica.
sub qua
niere. Sc
kebar, &
scriptis
pla præ
excavat
reali in
gymna
vaginc
netur. I
cum jun
nihil an
Nam &
tes pro
videt, &
Sed mer
content
hendam
omnige
rum me
insculpt
victian
in farina
tiores au
bus lac:
re didice
iis negoti
enim, &

Mores.
Viâns.

ISLANDIA.

29

que *Olaus* asserit, in primis tempore brumali. Ex officiis piscium domos exstruant, penuria lignorum. Contra *Ionau* dicit hic templa & domicilia extare satis multa ex ligno, celsitate, & laxis satis magnifica & sumptuosa. Duo habet insula Episcopatus cathedrales. *Holam*, sub quo sunt monasteria *Pingora*, *Remeled*, *Modur*, *Munknere*. *Scalholz*, cui monastetia subsunt *Videy*, *Pyrnebar*, *Kirkkebar*, & *Shieda*. Ex *Vellei* hujus tabulæ auctoris tamen scriptis intelligitur novem in ea esse monasteria: & templo præterea trecenta viginti novem. Episcopi autem ex academia *Haffniensi* eo mittuntur, quorum alter boreali insulae parti prætest, alter meridionali. Ac uteque gymnasium publicum ædibus adjunctum habet, in quo viginti quatuor pueros suo sumptu alete & erudit te-
netur. Incole communi techo, vietū & strato gaudent cum jumencis. In simplicitate sancta vitam agunt, cùm nihil amplius querant quam quæ natura concedit. Nam & montes habent pro oppidis, ut diximus, & fontes pro delicis. Beata gens, cuius paupertati nemo in-
videt, & inde beatior quod Christianismum accepert. Sed mercatores Angli & Dani quiescete gentem & suo contentam esse non sinunt. Nam ob pescaturam eve-
hendam, insulam hanc frequentantes, cum mercibus omnigenis via quoque nostra invererunt. Res majorum memorabiles carminibus celebrant, vel scopolis insculptis vindicat ab oblivione. Piscibus ut plurimum vivit, quibus quoque exsiccatis & contulsi, tanquam in farinam redactis, loco panis in mensa utuntur: lau-
tiores autem pane bis cocto. Potus olim aqua, ditionibus lac: nunc autem fruges aliunde allatas huic misceret didicerunt; & simplicis unde, postquam exteri cum iis negotiari cœperunt, oderunt haustum. Lubecenses enim, Hamburgenses, & Rostochienses quotannis

hanc insulam navibus suis frequentantes ed deferunt *Merci-*
farinam, panem, cetevisam, mulsum, vinum, pannos *menis*.
anglicos, linteas, ferrum, chalybem, aurum, argutum, mu-
lierum vittas, & ligna in usum ædificiorum & navigio-
rum: exportant pro his pannum islandicum, (vulgo
vvatman) magnas sulphuris effossi moles, pisces indus-
tos, butyrum, sebum, vellera, ferarum pellies, vulpes, fal-
cones albos, equos, & alia istiusmodi. Piscium hic tanta
copia, ut eorum stres altissimas sub dio concinnet,
atque ita venum exponant, altitudine interdum ipsa æ-
dium tecta superante. Tanta etiam butyri falsi copia, ut
cisticis odoratis recondant longitudine pedum quadra-
ginta, altitudine 5, præter uitata dolia.

Sed lubet *Erasmi Michaelis* versus, quos habet lib. 3. rei
nauticæ de Islandia, adjicere :

Vltima Parrhasias Islandia spectat in Arctos,
Sub Caurum porrecta gradus: non dñe tantum
Leta solo; cùm vel cæci occlusa caverna,
Sulphura flava coquit mixtisque extrudit arenis:
Pabula vel letis pecori gravisima pratæ
Fundit, & oppletæ invæstit gramine valles:
At vicina etiam solidos cùm littora pisces
Nec numeris, nec mensura, certiſve ferendos
Nominibus stipat, ratibusque immittere certat.
Proventu siquidem vario cum exceſſerit, uno
Hoc vincit tamen, & cumulato pice redundat;
Aucta opibus fortisque animis complexa colonos,
Cujus & in notios que pars jacet obvia ventos,
Aestuas aternas per aperta foramina flammis,
Eructatæ globos cinerum, trepidaque boavit
Heila tonans interspariat pice sidera lambit.

D 3

BRITAN-

cum Insulis circumiacentibus.

*Regio.
Nomina à
quibus &
curiatis-
sa.*

BRITANNIA omnes insulas, quæ inter Hispanias & Germaniam magno terrarum spacio Galliæ pertenduntur, suo nomine complectitur. Eam nuper *Llywddus* Prydaniam, *Tb. Eliotus* eques britannus *Prytaniam* dici voluerunt, sed studio magis contentionis, quam veritatis incitati, contra *Aristotelis*, *Lucretii*, *Iulii Caesaris*, & aliorum veterum scriptorum autoritatem a fidem. Quia autem olim Britannii omnes se glasto inficerent, quod cœruleum efficiebat colorem, ut hoc horribiliore in pugna aspergissent: iudicemque quicquid depictum & coloratum *Brit* patria & antiqua lingua appellarent, recte quidam statuant Græcos (qui primum hoc nomen ita conceperunt) ab incolis, quos *Brith* & *Briton* appellari accepissent, ad *Brith Tana*, quod regionem significat, addidisse: & ideo Britanniæ regionem *Britonum*, id est, pictorum & coloratorum dici, non aliter atque *Mauritania* mauri, *Lusitania* lusi, & *Aquitania* aquarum regio nominatur. Britanniæ autem *omnibus cœli ac soli bonis natura donavit*, in quâ nec rigor est nimius hyems (ut habet *Panegyricus Constantino* dictus) nec ardor est iugis: in qua segetum tanta fecunditas, ut numeribus utriusque sufficiat, & *Cereris* & *Liberi*; in qua nemora sive immanibus bestiis, terra sine serpentibus noxiis. Contra, pecorum mitium innumerabilis multitudo, laetè distensa & omnia velleribus; certe quod propter vitam diligetur, longissimi dies, & nulla sine aliqua luce noctes, dum illa littorum extrema planities non attollit umbras, noctisque metas cœli & siderum transit aspectus, ut Sol ipse qui nobis videtur occidere, ibi appareat preterire. Inter omnes Britannicæ insulas duas reliquas magnitudi-

dine longè præcellunt: *Albion*, sub qua Anglia & Scotia continentur, & Hibernia. Prima magnitudine est *Albion*, quæ nunc sola nomen Britannicæ retinet, quod ante omnibus erat commune. Atque hoc nomen magis è libris eruitur quam in communi sermone usurpatum, nisi quod Scotti se *Albinib* & suam regionem *Albin* adhuc vocent. De nomine autem *Albion* non multum laborandum, quod huic insulæ imposuerunt Graci ad differentiam, cum circumviciæ insulæ omnes Britannicæ vocarentur. A Græcorum enim vanitate, fabulose & desuertori illâ in fingendis nominiibus levitate enatum videtur. Cum enim illi Italiam ab *Hespero Atlantico* filio *Hespétiām*, Galliam à *Polyphemī* *Gallatiām* &c. fabulose dixerint: hanc insulam ab *Albione Neptuni* filio Albionem etiam fabulose denominasse, vero non absimile videtur: quod *Perottus* & *Lilium Giraldus* prodiderunt. Alii ab *Alpho* malunt deducere, quod teste *Festo*; alium Græcis sonat, unde & Alpes appellataz. Figura eius triquetra est, Siciliæ maxime similis: nam *Figuras
fim.* in tres diversos angulos scelc cuneat. Promontorium primum *Bolerium* occidentem versus Angli vocant *The cap of Cornval*. Secundum *Cantium*, quod orientem prospicit, Anglis *Northforland*. Tertium *Orcas* sive *Tarvisium*, quod longè in septentrionem extenditur, *Scotis Dungibhead* dictum. *Livius* & *Fabius Rusticus* eam oblongæ scutulæ sive bipenni assimilavere. Ab occasu, qua Hibernia sita est, Vergilius Oceanus irrumpit: à septentrione, vastissimo & apertissimo hyperboreo *Maris* pulsatur: ab ortu qua Germania pretenditur, Germanico: à meridie qua Gallia opponitur, Britannico urgetur.

BRITANNIA.

31

getur. Diodorus libro sexto ambitum ejus scribit esse duorum & quadraginta millium stadiorum. Martianus, *Britannia*, inquit, longa millibus ollingit, lata trecentis, circu-
tu triges octies viginti quinque millia tenet. Nuge. Doctissi-
mus & accuratissimus scriptor *Camdenus* hanc rationem ini-
vit: a Tarvisio promontorio ad Bolerium, itinere ob
sinuosos littorum tractus curvato, millia passuum sunt
~~ccccxxi~~: inde ad Cantium cccxx millia: denique à
Cantio ad Tarvisium ~~ccciiii~~ millia. Quæ summa est
~~ccccxxxvi~~ millium passuum. Hac insula olim in
duas partes divisa fuit, teste *Ptolemae* Magna Construc-
tionis lib. 11. c. 6. ubi insulam universam in *Britanniam*
magnam & *parvam* dispescit. *Magnam* vocat citeriorem e-
jus partem ad meridiem: *parvam* verò ulteriorem ad se-
ptemtrionem. Romani verò ultiore parte neglecta,
quia, ut inquit *Appianus*, illius utilius esse non poterat, citeriorem
in provinciam jam redactam primum duplicum fecer-
unt, *inferiorem* & *superiorem*, ut ex *Dione* colligitur. An-
glie enim partem citeriorem cum *Wallia superiore*,
ulteriorem & septemtrionalem *inferiorem* vocat. Postea
in tres partes divisorunt, ut ex *Sexto Rufo* liquet, in *Maxi-
mam cesariensem*, *Britanniam primam*, & *Britanniam secun-
dam*. Postremo cum Imperii Romani formula indies
immutaretur, Britanniam in quinque partes distribue-
re: *Britanniam nimirum primam*, *secundam*, *Maximam cas-
ariensem*, *Valentiam*, & *Flaviam cesariensem*. Atque hæc qui-
dem fuerunt sub Romanis ipsius Britannæ divisiones.
Nonnulli universam insulam olim fuisse in tres partes
divisam scripserunt, nempe in *Loegriam*, *Cambriam* & *Alba-
nium*. Sed hanc recentiorem esse divisionem credit *Cam-
denus*, ut quæ à tribus populis, Anglis, Cambribus & Sco-
tis, qui postremo insulam inter se divisorunt, videatur
enata. Postea in duo Regna, nempe *Angliam* & *Sco-*

tiam

tiam, divisa est insula: jam verò felicissime sub *Iacobo VI.* unita hæc duo sunt Regna, & tota insula *Magna Bri-
tannia* appellatur. Vastissimo autem & apertissimo O-
ceano, ut suprà docuimus, Britannia undique circum-
funditur, quem *B.Basilis Mare magnum*, & *navigacionibus Mare*.
horrendum dixit. Latè certè modò campos vicinos inun-
dat, modò refugit & nudat, & ut cum *Plinio* loquar, in
magnitudine hac aperta, Lunæ vim laxe gravantis effi-
cacious sentit, tantaque vi semper immittitur, ut non so-
lum lumina retroagat, sed aëre terrestria deprehendat
animalia, aut marina destituat. Tantumque erat vel hoc
mare hyeme navigare, ut *Iul. Firmicus* in libello de erro-
re prophanarum religionum ad *Constantem* & *Constan-
tium* Imp. exclararit: Hyeme (quod nec saeculum est aliquan-
do, nec siet) sumentes, & servientes undas calcantis Oceanii Britan-
nici, sub remis vestris incogniti jam nobis panem marius unda contre-
mis, & infernalem Imperatoris faciem *Brizannu* expavit. Quid
amplius vultus & virtutibus vestris viæ Elementa cesserunt. De
commoditatibus quas hoc Mare præstet, de tempore
quo terras sovet, de vaporibus quibus aërem nutrit, &
agros irrorat, de piscibus variis generis, salmonibus, pa-
sceribus, paguris, asellis, halecibus &c. quorum infinita
examina alit, nihil attinet dicere: margarite tamen non
sunt silentio prætereunda, quas rotunda specie mari
Britannico gregatim naturæ, ducem sectantes more a-
pum, *Iulus* memorat. Meminit & *Marcellinus*. Harum
ipse *Cesarem* Britanniam petuisse author est *Suetonius*. At-
que hæc de Albione, nunc reliquias præcipuas percurra-
mus. Inter omnes longe præcellit *Hibernia*, de qua ni-
hil hic, sed in propriis quas occupat tabulis, dicturi. Eam
sequuntur *Orcades*, nunc *Orckney* xxx, plus minus, insulae,
modicis inter se discrete spatiis, quas ita appellat *qua-
dam* antiqua membrana, quasi *Argath*, id est, *supra Getas*,
ut ibi

commentarii

Orcadas.

ut ibi
nim C
neffru
Saliferti-
ram P
Brid.
vacare
te sum
rum or
Anima-
livis va
ritas.
sum an
triunt:
piosa it
emolu
tannian
tas inve
ceris,
verò cu
Imprim
Majorum
um, Pi
potesta
quantu
pacta p
in Rege
ma Pom
MONA
Mainland
ferax , ac
obus ca
cenfetur
An verò
dicam, in
non sit, i
quod hab
quam eu
Hactenu
llo:

B R I T A N N I A.

33

ut ibi exponent. *Camdensis* invult *supra Cath;* objacet enim *Cath* regioni Scotie, quam ob promontorium *Cath-*
neſſe nunc vocati, cuius mole *Carini* pro *Cathim* perpe-
ram *Ptolemae* nominari videntur. *Solini* etate homine
vacantum, & juncis herbis inhoruerunt, nunc vero cul-
tae sunt, sed si in silvis, hōfdei sati feraces, tritici & arbo-
rum omnino indiget. Serpens in eis nullus aut veneno-
sum animal. Animadūm greges numerosissimos nu-
triunt: lepores, cuniculi, grues & cygni hic multi. Co-
piosa item in his pīfatio est, ex qua incole non parum
emolumēti capiunt. *Iulus Agricola* classē primus Bri-
tanniam circumvectus Orcadas ad id tempus incogni-
tas invenit domuitque, (tāntum abest ut *Clādius* devi-
cerit, quōd *Hieronymi Chronicis* assēritur.) Deinde
verò cū Romanorūm conciderat in Britannia imperi-
um, Pīctorum sedes fuitunt. Pōstea in Norvegorūm
poteſtātē & Danorum devenerunt: unde gothic lo-
quuntur incole: & dēmū *Christiernus* Rex Danie
pactā pecunia, Anno M C C C L X X I I omne ius suum
in Regem Scotie transtulit. Harum autēm prēstantissi-
ma *Pemonia* episcopali tāchedrā celebris, à *Solino P O-*
MONA dīnā ob diei prolīxitatē vocata: hodie
Mainland incolis, quasi continens eset. Stanni & plumbi
ferax, ac sede episcopali in *Kirkewvale* oppidulo, & du-
obus castris cōnata. *Oetus* etiam inter has a *Ptolemae* re-
cenſetur, quam *Heb* nunc dici conjectat *Camdenus*.
An verò Hy; que inter has numeratur, *Plimii* *Dumnam*
dican, inquit idem *Camdenus*, nondum statui. Certē si
non sit, malim *Faire Isle*, *Insulam pulchrā* cuius oppidum
quod habet unicūm Dūme dicitur, *Dumnam* existimare
*quam cum *Becto* *Wardhus* in Lappēlandia censere.*
Hactenus ille. Zelandiam quoque unam carum nomi-

nat Ioannes Major, quinquaginta mille passibus in lon-
gum exporrectam. Incole porrō harum insularum
cum abundantia hōrdei potentissimum conficiant po-
tum, & omnium mortalium sint bibacissimi, nullum
tamē in eis unquā ebrium, aut mente alienatum, nullum
amentem aut stolidum visum esse testatur *Boëtius*. His
proximae Hebrides insulæ numero **XLIIII**, quas *Beda*
Mayanis, *Ethicus Betoricas*, *Giraldus alibi Inchades* & *Leu-*
cades, *Scoti VVesterne Iles*, i. occidas insulas: *Ptolemaeus*
Hebridae
carum
nomina.
cum Plinio & Solino Ebudas vocat. Harum triginta esse
Plinii scripti, sed quinque recenset *Ptolemaeus*. Pri-
ma Ricina est, *Plinio Rinea*, *Antonino Ridunas*; nunc *Ra-*
cline. Insula haec exigua est objecta Hibernia. Proxi-
ma Epidum est, nunc *Ila*, (teste *Camdeno*) insula satis ampla, & campestri planicie ferax. Inter hanc & *Scotiā*
Iona interjacet, *Beda Hy* & *Hu*, situ plano gaudens, in
qua episcopalis est sedes, in *Sodore* oppidulo; unde insu-
la omnes *Sodorenses* etiam dicta fuerunt, quod in ejus
dicecisi censeantur. celebris autem est Regum *Scotie*
sepulturā. Inde *Maleos* est *Ptolemai*, nunc *Mula*, cuius
Plinii meminit, cum inquit: *Reliquarum Mellæ xxv. mill.*
pass. amplior proditūr. *Hebuda* orientalior, nunc *Skie*, de-
inde *Scotie* littori longè obtenditur, & *Hebuda* occi-
entalior magis in occasum divergens, nunc *Levres*, cui praeſt *Macloyd*, & in antiquo Manniæ libro *Lodbuys*
dicitur, monticulis prarupta, saxosa & raro cultore,
sed omnium amplissima; à qua exiguo curipo *Eust* diſ-
*jungitur. Cetera prater *Hyrrhan* ignobiles sunt aut*
saxis asperæ, aut cautibus invixæ, & vix virenti cēpīte
veſtitā. Sequuntur *Mona* & *Vellis* insulæ, de quibus vide
qua in septima Anglie Tabula dicuntur.

E

HIBERNIA

H I B E R N I A .

*Regio.
Nomina
prisca &
recentia
a quibus
& ear in-
dita.*

Sicca.

*Calidem
perit.*

HIBERNIA Insula sequitur, *Orpheo*, *Aristotelis* & *Claudiano Ierna*, *Iuvenali* & *Mela Iuvernia*, *Diodoro Siculo Iris*, *Eustathio Vernia* & *Bernia*, incolis *Erin*, *Britannis Tverdhon*, *Anglis Ireland*. Vnde hæc profluerint nomina, varia ut in re obfcura subinde enata sunt opiniones. Hiberniam alli ab *Hibero* duce *Hispano*, qui primus magni hominum coacta multitudine, eam occupavit, dictam volunt. Ab *Ibero* fluvio alii, quod illius accolit primi insulam habita- verint; alii ab *hiberno tempore*, quia ad occidentem vergit. *Eulogis* author ab *Irinalpho* duce. *Hibernia* & *Iu- vernia*, proculdubio ab *Orphei* & *Aristotelis Ierna* dimanarunt: *Ierna* autem illa, *Irū*, *Iverdhon*, & *Ireland*, ab incolarum *Erin*. Ab *Erin* ergo gentis vocabulo etymon petendum. Hic *Camdenus* quid opinione augurari possit se habere negat: nisi forsan, inquit, sit ab *Hiere* hibernica voce illis occasum, sive plagam occidentalem sonante, unde *Erin* quasi occidentalis regio deducta videatur. Pretenditur hæc insula ab austro in aquilonem, forma lenticulari, sive ovali, non viginti dierum navi- gatione, ut *Philemon* apud *Ptolemaum* tradidit, sed cccc tantum mill. pass. latitudine vix cc implet. Ab ortu habet *Britanniam*, à quā *Mari hibernico* & unius tantum diei navigatione discluditur. Ab occiden- te vastum *Oceanum*. A septentrione, quā *Oceanus Deucaledonius* quem *Ptolemaeus* vocat *Hyperboreum*, ir- rumpit, habet *Islandiam*: ab austro respicit *Hispaniam*. Aēr hujus Insulae est saluberrimus, ccelum mite, clemēs, blandum: nam neque aestivo calore incolæ ad umbras & loca opaca impelluntur: neque frigore ad focos; semina tamen cb Autumni humiditatem rarius maturantur. Hinc *Mela* scribit, ccelum ad maturanda semina iniquum

habere. Salubritate tamen & serenitate aēris multum. *Britannia* præstat. Terra motus hic numquā, vix semel in anno tonitru audies. Regio gleba præpingui, uberi- que frugum proventu felix est: pascuus tamē quam fru- gibus, gramine quam grano fœcundior. *Triticis* namque grana sunt hic contracta & minuta, & vix alicuius van- ni beneficio purganda. Quod ver gignit, æstas nutrit, vix in messe pluvialis aquositas colligi permittit. *Molicis* namque flatibus, & pluvialibus inundationibus pre- liis terris hæc exuberat: *Verum* (ut inquit *Mela*) adeo lux- uriosa herbi non leti modo, sed etiam dulcibus, ut si exigua de- parte pecora se implant, & nisi pabulo prohibebantur, diutius pa- fles dissipiant. Quod etiam *Solinus* de hac insula testatur. Hinc pecorum infinita multitudo, primæ & præcipue incolarum opes; ovium etiam greges plurimi, quas quotannis bis tondent. Equi item optimi (*Hobies* vocan- tur) quibus non idem qui ceteris in cursu gradus, sed mollis alterno crurum explicatu glomeratio. Nullum ibi reptile degit, nullus serpens, privilegio cum *Creta* communis: saxe etiam illuc de *Britannia* allati serpentès mox ut proximantes terris odorem aēris illius attrax- ent, intereunt. *Beda* testis est, vidisse se quibusdam a ser- pente percussa rasa folia codicum ex *Hibernia* appor- tatorum propinata esse, & continuo tota vim grastantis veneni, tumoremq; inflati corporis receperisse. Faltones præterea, accipitres & nisos, præ aliis regionibus copiose producit. Aquilarum quoque non minor hic copia, quam alibi milvorum. Tantè verò multitudine se grises ingerunt, ut uno in gregre centum frequenter reperiatis. In boreali plaga cygni etiam abundant. Ciconiæ vero per universam insulam rarissime sunt, & illæ nigrae. Perdicces, phasiani, picæ & philomeles deesse dicuntur.

Apum

IRLANDIA.

Apum tanta multitudo, ut non solùm in alveariis, sed etiam in arborum truncis & terræ cavernis repertantur. Scribit etiam *Giraldus* de avibus præ ceteris hoc memorabile, ex lignis quibusdam in mari temerè natantibus, gummi primum cffluere: hoc gummi postea iii crustam indurefcere, intus nasci animalcula, quæ primum vitam, postea rostra, pennas, alas concipient, denique vel in aëte volitent, vel aqua innatent, neque alter generari hoc animal. *Sylvester Giraldus* quem dixi, testatur se istiusmodi aves per multas vidisse semiformatas, rostro ex testulis pendentes, quæ si perfecta fuissent, reliquarum more volitascent. Sunt & aves, eodem teste, biformis naturæ, quas aurifrisios vocant, plurimæ; aquilâ quidem minores, accipitre majores; quibus alterum pedem unguibus armatum, apertum & rapacem: alterum vero clausum & pacificum, solique natatu idoneum, naturæ ludentes opera contulit admiranda. Sunt & alia quas martinetas vocant, merulâ minores, in modum coturnicum curtæ; sed albo ventre nigroque dorso degenerant. Mirum de his aviculis, quia si mortuæ in loco sicco serventur, putrefacte neciunt: & inter vestes alias res locataæ, eas indemnes à tineâ conservant. Et quod longè stupore dignus est: mortuæ quoq; in sicco suspense, rerediva plumarum renovatione singulis annis immutantur. Ferarum quoque omnia fere genera continent. Habet enim cervos, qui præ nimia pinguedine parum ad cursum apti sunt: & quanto minores sunt corporum quantitate, tantò præcellentius efferruntur cornuum dignitate. Aprorum magna copia est. Sunt & lepores multi. Sed omnium animalium ferarum & avium corpora, hic quam alibi minora. Est & taxus, & mustela. Sed caret capris, damnis, & ericiis. Talpæ nulli vel rarissimi: sed mures insunti. Lupum item & vulpem

habet. Sed de his satis, ad alia transeo. Hibernia quondam multos Regulos habuit, nunc autem sub Anglo-^{Imprision} rum regimine & per Proregem quem Dominum de-^{Majorem} putatum vocant, administratur. Hibernia verò sub dominio Regis Anglorum incidit circiter annum 1175, quo *Rodericus Connaciæ Rex*, sc Regem universæ Hiberniæ nominavit, qui cum totam insulam subjugare contenderet, bellum continuum cum ceteris Regulis gerebat, ex cuius quidem seditione factum est, ut alii Reguli se sponte, ac sine ulla sanguinis effusione Anglorum Regi *Henrico secundo* dederint: & inde omnes Hiberniæ Domini dicti sunt usque ad *Henricum octavum*, qui Rex Hiberniæ ab insulæ Ordinibus & Proceribus declaratus fuit, quia quibusdam seditionis Domini nomen erat invisum. Quatuor in hac civitatis præcipue, *Dublinia Urbes*: totius Hiberniæ metropolis, sedes Regia & archiepiscopalis, comitatusque titulo exornata. Secundas partestenet *VWaterfordia*, tertias *Limmircum*, quartas *Corragia*. Sunt & alia ibi oppida ac municipia satis magna, de quibus in particularibus descriptionibus fusius. *La-Lacus*: cus quoque plurimos hæc terra habet, inter quos lacus est in Hultonia ab Erno lacu xx. mill. distans, de quo suo loco fusius. Super *Armacum* urbem stagnum est haud amplum, in quod si hastam defixam aliquot mensulas relinquis, pars ea que luto inhæsit ferta, quæ a qua immersa faxea, extans linea futura sit. Est & *Erno* lacus, qui xxx. mill. pass. in longitudine, xv in latitudine diffunditur; silvis opacis coronatus, & adeo piscofus, ut pescatores nimiam frequentius piscium copiam, retiumque rupturas, potius quam defectus conquerantur. Fluminibus item egregis scinditur & rigatur insula: quorum nomina hæc sunt: *Areniflus*, *Dubel* perfluens, *Boandus*, per Mediam, *Banna* per Vltoniam: per *Flumina*. Con-

Conn
cheian
neleor
Hiber
tam q
sibus,
na &
ra inz
mis me
cote m
Hibern
Mare qu
& inqui
gabile. S
rum vi
hyeme
tempis
Habent
ch. psc
prima. e
sem & T
neos ha
partes d
& incul
sylvestre
statem &
nici dicu
naturali
norunt,
marios
plures t
imulate

Connaciam *Linnus*, & *Moddus* per Kenel-cunilliam, Sli-cheiam, & Samairam: *Modarnus* verò & *Furnus* per Ke-neleoniām, & alia plurima. Inter omnia verò flumina Hibernie non immērito principatum *Synmenu* obtinet, tam quantitatis sive majestate longisq; terrarum excusib; quām fœcundissimā piscis sitate. Cæterum flumi-na & lacus suis sibi innatis fœcunda sunt piscibus. Terra inæqualis est & montosa, mollis & aquosa. In summis montium verticibus stagna reperies & paludes. Pe-core montes, nemora feris abundant. De mari quo Hiberniam & Britaniām interluit sic scribit *Solinus*: *Mare quod inter Hiberniam & Britanniām interluit, undosum & inquietum tuto in anno, non nisi aetate pauculis diebus est navigabile.* Sed errat. Satis enim tranquillum est, nisi ventorum vi agiterit. Et non solum æstate, sed etiam summa hyeme vētores ultro citroque navigant. Marinis autem piscibus per omnia lacera maritima, satis abundat. Habet Hibernia in universum comites triginta tres. Arche-piscopos quatuor: *Armacbiensem* totius Hiberniæ primæ em: *Dublinensem* Hiberniæ primatem: *Casiliensem* & *Toamensem*. Et hi quatuor viginti novem suffraganeos habent. Hibernia ex incolarum mōribus in duas partes distribuitur. Qui enim legibus teneri tecuntur & incultus vivunt *Iribrie*, & vulgo *Wild Irish*, id est, sylvestres Hibernici vocantur. Qui verò legum potestarem sanctam habēt, & judiciis sc̄e sistent, *Anglo-Hiberniæ* dicuntur, & eorum regio *The English Pale*: anglice, naturaliter & incorruptè loquuntur; hibernica tamen norunt, proper quotidiana commercia. Hibernici pri-marios quosdam tyrannos habent, quorum imperio plures tenentur: sub anglico jure & imperio, nisi si mulata & quamdiu anglī milites eorum territoria de-

populantur, non vivunt. Judicia tamen propter depræ-dationes frequentes, & furta nocturna, certis temporibus & locis constituant. Illic reorum qui accusantur, proprium est: nego. Si convincantur, ad item æstimandam quosdam arbitros, quos illi *Brehonos* appellant, adhibent. Ibi sunt ex una familia profēm̄nati, qui quamvis intelligentiam juris non habeant, vulgo tamē propter arcanam quandam scientiam ac moribus acceptam, quasi divini habentur. Militia eorum partim equestris, partim pedestris est. Equites habent equos valde tractabiles, quos sine ullis admiculis, etiam loricati insilunt. Hastas benè ponderosas circa medium manibus prehensas supra capita in hostem vibrant. Inter pedites quidam sunt sagati milites valde robusti, quos *Gælegiacos* vocant, & tela pedalia securibus similia, eaque gemina, cultris tonsoriis acutiora, longiusculis hastilibus affixa gerunt, & totius Hiberniæ belli fundamen-tum ac robur sunt. Secundum locum obtinent pedites levis armaturæ macherophori, qui *Karni* dicuntur, & neminem occisum putant nisi capite truncatum. Tertio loco sunt curtores, quos *Daltinos* vocant, qui inermes incedunt & ministros se præbent equitibus. Totus autem tam equitatus quam peditatus quoties ad manus veni-tur magna voce *Pharro Pharro* inclamat: & tibia utriculari loco tubæ utitur. Cenitantes Hiberniæ magnifice & opipare. Nam licet delicatis artolaganis minimè abun-dent, nec etiam ulla urbana in epulis lautitia adhibeatur, menſas tamen habēt, bove, porco, & aliis cibariis, prout temporum observario exigit cumulatissimè instrudatas. In epulis accumbunt lectulis positis: primus in mensa locus tribuitur matri familiæ, talari tunica, & sepe crocota bene manicata amictæ.

HIBERNIA in genere descriptâ, antequam ad specialiorem singularum partium delineationem me accingam, operâ pretium putavi, primum distributionem ejus proponere. Hibernia in quinque partes seu provincias dividitur: in *Lageniam* quae ad orientem est. *Anglia proxima*: *Connaciam* vel *Connachtiam* quae ad occidentem vergit: *Ultoniam* in septentrionali parte: & *Momonię* in australi plaga sitam. Quinta pars *Media* appellatur, quae medio loco sita à ceteris clauditur. In hisce quinque provinciis alia quædā notabilia territoria ponuntur, ut in *Lagenia* includuntur *Fingalia*, *Ossilia*, *Laisia*, *Ossiria*, & *Ornundia*. In *Media* repertur *Slania*, *Fouria* & *Dervinia*. In *Connacia* cōprehenditur *Claria*. In *Ultonia* continetur *Vrilia*, *Antrimenia*, *Lecalia*, ac *Treconcha*. In *Momonia* concluduntur *Tripperatia*, *Keris*, *Cosmaja*, *Desmondia*, *Tomondia*, nonnullaq; alia. Est & alia Hibernæ partitione quam in Tabula generali etiam attigitimus: hæc magna cum cura & diligentia est consideranda, si quis hujus regionis statum cognitum a perspectu habere aveat. Quare observare diligenter oportebit, Hiberniam in duas partes distributam esse, in *Anglicam* & *Hibernicam*. Hanc germani & genuini Hiberni, illam Anglorum progenies incolit; eaq; portio, plebejo sermone, *Anglica provincia* nominatur, quod sit Anglorū territoris, quasi palis & septis, circumsessa. Etenim postea quam Angli *Dermicum*, exactū Regem, Hibernicis hostibus, armis castisq; oppressis, in patriam atq; adeo in Regnum regituerunt, Angli viatores sedem stabilem & domicilia certa, in lectis Hiberniæ locis habuerūt: deinde cum inter se & domitos Hibernos, quedam quasi insulae divortia fecissent, illam partem, in qua coloniæ collocarant, *Anglicam Provinciam* appellaverunt. Hac major *Lagenia* & *Media* pars, ac *Ultonia* portio quæ *Vrilia* dici-

tur, continetur, sed præcipua *Lagenia* particula, quæ *Fingalia* vocatur, Dublinio ad aquilonarem plagam finiti-
ma, primas tenet; Media secundas. *Mercurio* autē partes priore distributione à nobis positas, quatuor tabulis lu-
culenter exhibet, ab *Ultonia*, *Connacia*, *Media* & parte *Lagenia* facta initio. Harum omnium partiū, quo or-
dine ab Authore nostro ponuntur, delineationē, quām
potero fidelissimè proponam. Offert sc̄ primo loco *Ultonia*. Pars hęc Hibernæ prima *Cambro-Britannie* nostris
Ulruu, Hibernicis *Cui-Gulli*, Latinis *Ultonia*, & Anglis
Vlster appellata, ad septentrionem angusto freto à *Scotia* dirimitur: ab austro ad *Connaciam* & *Lageniam* se extēdit:
orientalis plaga Hibernico mari incumbit: & occiden-
talis aëstuoflo & turbulento vastoq; occidentali Oceano
contrinēter pulsatur. Haec provincia cum sit *Scotia* ad Bo-
ream ultima, *Scotia* insulis, quæ dicūtur *Hebrides*, & spar-
sum in mari inter utrumq; Regnum positæ sunt, præten-
dirunt: quarum quidem insularum *Hiberno-Scotus* antiqui
Scytha successor, incola est. Forma orbiculari est, & in lo-
gitudine à portu *Cladoagh* boreali cardine, ad *Kilmore* aust-
rialem terminum, centum fere millia passuum colligit:
latitudine autem à *Black-Abbey* ortivo limite, ad *Calebegh*
promontorium occiduum, centum triginta & insuper
aliquot auctarii vice millaria numerantur. Totius cir-
cuinferentia quadrangensis plus minus & viginti milli-
bus passuum circumscribitur. Raro hęc Regio immodi-
cam ullam Cœli intemperiem sentit, dum & mobiles
celeresq; venti intensos aëstatis ardores refrigerant; mol-
lesque ac mites pluvię rigidos hyemis algores mitigant.
In summa, nec gelida nec torrida zona hic dominatur.
Nubes aëris spectabilis & peramoenæ: cumque vel im-
purissimæ sunt, nec insalubres nec diuturnæ, vētis com-
motoribus eas perpetuo impulsu agitantibus, repe-
riuntur.

O C E A N

ATLANTIC

C U S

Mediterranea

Tak

Herb

Ad

Dork

Bendre

Ardeba

Der

Scaphie

Great Blan

Stomperies

J

VLTONIA.

39

riuntur. *Aequalis* hæc cœli temperies in causa est quod solum etiam variæ generis arbores copiose producat, tamen fructiferas quam ædificiis opportunas. Regio ad: nondum herbida & rei pecuariæ commoda: equorum, ovium & boum apprime dives. Fluvii itidem duplum (ut ita dicant) vectigal & tributum pensant, profunditate navigi tam ad voluptam quam ad utilitatem ferendis pares; iidemque piscoli, & propriis accolatum usibus & aliorum commodis inservientes. Inter quos primùm occurrit *Vinderius*, qui nunc *The Bay of Knockferges* ab imposito oppido munito & portu tuto, quæ Angli *Knockferges*, Hibernici *Caregferges* vocant, id est *Fergerus* scopulus, quod nomen à *Fergero* ibi submerso invenit. Deinde *Banna* eximia, ut inquit *Giraldus*, pulchritudinis fluvius, quod nomen testatur: ex lacu *Eaugh* sc in Oceanum duplice ostio transfundit: salmonibus totius Europe longè fœundissimus; eo quod, ut nonnulli existimant, sit omnium fluviorum limpidissimus, cuiusmodi aquis salmones unice delectantur. Est & *Logia* fluvius, cuius meminit *Ptolemaeus*, qui nunc *Lough Foile* paulo superius spatiose ostio in mare prorumpit: & alii. Multis praterea & immensis lacubus interfunditur, inter quos lacus *Eaugh*, qui statim ab *Armach* latè dispergitur. Ad orientem Solem *Kilulto*, *Kilvarney*, & *Dyffrin* sylva impeditiores usque ad sinum illum pertingunt; qui angusto meatu admissus ira se insinuat, & variis recessibus terram excavat, ut duas faciat chersonesos, *Lecale* ad meridiem, & *Arde* ad aquilonem. *Lecale* totius Hibernia longissimè in ortum prominet, extrellum que ejus promontorium quod nunc nautis *S. Johns Foreland*, *Ptolemaeus* *Istanum* vocatur, forsitan à Britannico *Isa* quod infimum sonat. In ipsis isthmo *Dunum* floruit, cuius meminiit etiam, sed non suo loco *Ptolemaeus*; nunc *Doyren*, vetustè

sane memorie oppidum, sedes episcopal. *Arde* è regione jacet tenuia alveo divisa. Sunt & alii lacus de quibus in generali descriptione mentio à nobis facta est. Terra insuper immanibus silvis umbrosa. Ut summam dicam, licet alicubi sterilior sit, lacubus, stagnis condensisque silvis impeditior; ubique tamen pecore pabuloque felix est, ac omni tempore improbis & operosis agricolæ laboribus abunde grata. Natura hic adeo nihil aut parum vel atti vel induitrix debet, ut florulenta & variegata riparum species, umbrosa nemora, virientia prata, colles, moliter declives, agrique ferendis frugibus subactione & cultura adhibita non inepti, indignari quodammodo & succensere incolis videantur, quod in curia sua & negligientia omnia inhorentur & silvescere patientur. Hanc regionem *Ptolemaeus* etate universam tenuere *Volantii*, *Darni*, *Robogdi*, & *Erdini*, qui in varias etiam hujus insule partes sese diffuderunt. Preceipuus in hoc trætu locus est prope *Kalin fluvium*, *Armachia*, quæ licet nullam fere speciem pra se ferat, sedes tamen archiepiscopal & totius insulae metropolis est. Ab *Armachia* Regina sic dictam fabulantur Hibernici, sed *Camdeno* eadem esse videuntur quam *Dearnach* vocat *Beda*, & *Ruborum Campum* ex lingua Scotica sive Hibernica interpretatur. Vnus hic in *Vltoria* Archiepiscopus *Armachia* sedem habens, hos habet Episcopos suffraganeos, *Maeth* & *Deren*, *Ardach* forte *Apde*, *Kilmore*, *Clegher*, *Dounre*, *Coner*, *Klancknos*, *Raboo*, forte *Ropo*, *Dremore*. Ut hujus regionis & provinciæ incola in ordinem redacti in officio suo continerentur, quinquaginta sex castellis & propugnaculis munira & ruta fuit; ac mercionibus faciendis novem oppida quæ vocant mercatoria instituta: ipsaque dividitur in citeriore & ulteriore iacet: citerior tressabit Comitatus, *Louth*, *Douynn* & *Antrimme*: ulterior

S. I. M.

Fluvii.

Salmoni
epis.

I. a. m.

Veteres
incola.

gall, F.
bern.

Nomina. Conn.
trion
occide
Momo.
verfa
tam b
um ve
gisqu
cardin
meran
orient
nus o
quadra
onis n
bernia
men, c
vaporis
provinc
scit, Ga
dicam
rum fr
subject
bio &
ab ea,

*Urb. Gal.
vraja.*

VLTONIA.

41

ulterior septem, *Manahan, Tiroen, Armark, Colrane, Doner-*
Nomina. *gall, Fermangagh, & Cavan.* CONNA CIA secunda Hiberniae pars, aliis Connachitia, Anglis *Cannagh, & Hibernis*
Connacia. Connaghtia, ad ortum parte quadam Lageniae, ad septemtrionem parte itidem Vltoniae terminatur. Ab occasu, occidental Oceano pulsatur, & ab austro, parte etiam *Memonia Sineo* flumine inclusa, & Hispaniae regno obversa est. Figura est oblonga & ad utrumque extremum tam boreale quam australe exilis & angusta: sed medium versus ab utroque latere in amplitudine magis magisque increscit. In longitudine à Sineo fluvio australi cardine ad *Enii Kelling* borealem, centum viginti sex numerantur milliaria: quā verò latissimè patet, à *Tremor* orientali limite, ad *Barragh Bay* occidentalem, plus minus octoginta. Totus autem circuitus & ambitus supra quadringenta passuum millia occupat. Aër hujus regionis non usque adeo purus ac lucidus ut in reliquis Hibernia Provinciis, ob subuvida quedam loca, herbida tamen, quā à mollitie Bogus appellitant, & periculosa, & vaporibus crassisque nebulis oppleta. Primaria hujus provinciæ urbs, & quæ tertius in Hibernia vix acquirebit, *Galvaje* est, Hibernice *Gallive*. Turiformis (ut ita dicam) constructa, sede Episcopali insignis, & mercatorum frequenti commeatu celebris, stationis portusque subjecti beneficio, opum terra marisque facilis excambio & commercio, incolis quaestuosa est. Nec ita longe ab ea, prope littus occiduum, astuariolis, sinubusq; exi-

guis lacinatum & quasi laciniatum, insulisque serie quadam dispositis praetextum, insulæ positæ sunt *Averan* dictæ, quæ multis fabellis, quasi insulæ viventium effent, famigerantur: in quibus scilicet nemo unquam vel moreretur, vel mortalitati obnoxius esset. Connachtia Provincia hoc tempore quatuordecim castellis munita, novem oppida mercatoria ostendit; & sequentem in modum dividitur in sex Comitatus, *Clarie, Galvaje,* Regiones *Mejo, Sligo, Letrimme, Roscomen.* MEDIA tercia Hiberniae portio, quata patrio vocabulo *Miib* dicunt, Nomina. Angli *Methe, Giraldus Midiam & Medium,* forsitan quod sit in ipso insulæ medio. Umbilicum enim Hiberniae *Killair* in hac parte castrum, quod videtur esse *Ptolemai Laberum*, perhibent, ipsumque nomen nō aliud innuit: *Lair* enim lingua Hibernicâ medium significat. Hæc ab Hibernico Sinu: mari ad *Sineum* usque flumen protensa jacet; quod flumen ipsam à Connaciâ disternat. Aërem habet salubre, adspicuumque delectabile. Fertilis est frumento, pascuis & armatis, affluens carnis, butyro, caseo, lacte & similibus: ac propter populi multitudinem, castrorum & oppidorum fortitudinem & pacem inde natam, vulgo *Camera Hibernia* audit. In Media autem, oppida numerantur, *Pontana,* quæ vulgariter *Drogbeda* nominatur, oppidum lautissimum, portum habens navium stationi per appositum, (sunt tamen qui medium hujus oppidi partē, nimiri trans flumen, in Vltonia ponant) *Melingaria, Fouria, Delyina, Trimmia, Kellefa, Navania, Aboja, Dulekia & Scrimia.*

F

MOMONIA,

Oppidorum
nomina.Solifer-
tilia.

Hibernia III Tabula in qua Momonia & Lagenia.

Limits.

MOMONIA, Hibernicè *Mórn*, & in usitatore orationis contextu *VVovvn*, Latinè *Momonia*, Anglicè *Mounster*. Ea Vergivio mari ad austrum exposita jacet, ad Septentrionem Connaciæ parti prætenditur: ab Ortu finitam sibi habet Lageniam: ab occasu, tota Oceano occidentali alluitur. In longitudine, à sinu *Ballatimore* australi limite ad *Galvney* sinum borealem nonaginta quasi millaria colligit. Quà verò latissimè ab ortu ad occasum se expandit, scilicet à *VWaterfordia* portu ad *Feriteri* portum, centum millia passuum continet. Totius circumferentia, secundum promontoria sinusque & recessus ducata, quingenta plus minus & quadraginta passuum-millia occupat. Forma ipsius quadrata sive quadrangularis est. Coelum mite & temperatum, nec nymis frigoribus gelidum, nec retorrido ardore plus justo calidum. Solum alicubi in montes assurgit, silvestribus collibus aviis & solitariis caput exercens: subjectæ verò valles campis arvisque frugiferis distinguuntur; & ut verbo dicam, regio universa & adspectu amena, & solo fertilis. Provincia hæc omnis in duas hodic partes dividitur: Momoniæ occidentalem & Momoniæ australem. Occidentalem antiquitus *Luceni*, *Velabri*, & *Vterini*: australem *Oudie* sive *Vodie*, & *Coriondi*; *Velabri* & *Lucenii*, authore *Oroso*, eam regionis partem quæ maximè in occasum projecta & ad Cantabricum Oceanum vergens *Gallitiam Hispanie* procul spectat, incoluere. Ac *Lucenii* quidem Hiberniæ qui à *Lucensiis Gallitia* & nomen & originem traxisse videntur, & quorum reliquæ quadam etiamnum superfunt in Baronio de *Lixnavy*, sedes suas, ut creditur, in locis *Connaciæ*. *Sinco* flumini vicinis habuerunt. Commoditatis hujus Provinciæ in generè sunt frumentum, ligna, lana & pisi-

ces. Horum verò cujusque generis ingens ubique copia est. Nullus autem locus hæcum abundantia & captura adeo celebris est, ac *Eraugb Promontorium*, quod inter *Bantre* & *Ballatimore* sinum projectum jacet: quo numerosa quotannis Anglorum & Gallorum classis, ipso brumali solsticio ad pescando etiam asellos confluit. Primaria hujus Provinciæ urbs *Limircum*, *Hiberniæ Loumeagh*, diviso nobilis fluvii Sinei alveo circumfusa est. Sedes hac Episcopalis est, totiusque Momoniæ emporium. A *Raimundo Crasso* Anglo primum expugnata, ac postea à *Duvenaldo Hibernico Thuermonia Regulo* incensa. Deinde interjecto temporis intervallo, *Philippe Beroso* Anglo in feudum (ut dicitur) data, & a *Ioanne Rege* castello munita, quod ipse ibidem exstrui jussit. Situs hujus oppidi, secundum *Mercatorem*, in latitudinis 53 grad. & 20 minut. longitudinis autem grad. 9 & min. 34 ponitur. Iuxta flumen illum qui *Ptolemaeo Daurona* & *Giraldo Cambrensi* (pauculis literis immutatis) *Sauranus* & *Savarenus* dicitur, qui è *Muskereja* montibus profunditur, *Corcagia* urbs Episcopali *Corcagia* dignitate insignis, cui & *Clonensis* altera cathedra adjuncta est, sedet; quæ *Giraldo Corcagia*, Anglis *Corke*, & indigenis *Corach* appellatur. Hoc oppidum seditionis vicinis ita circumfatum est, ut cives sive oppidanii quasi perpetuâ obsidione cincti continentur excubias agere cogantur. Idem quod filias in agrum elocare nuptum non audeant, contractis inter le nuptiis omnes aliquo affinitatis gradu se invicem contingunt. Gubernatur hæc Provincia à Domino Præside, cum uno Adfessore, duobus Jurisconsultis legum peritis, & Scriba, qui esset vindex temeritatis, & moderator offici, ne forte à fide & obsequio discederet. Quinque firmis castris munitur.

*Limircum
cum Momoniæ caput.*

O C E

S OCCIDENTIS

O C C

TALI

MOMONIA ET LAGENIA.

43

munitur *Momonia*, sex etiam oppidis mercaturum facit, ac sequenti modo dividitur: *Limircum*, *Kerry*, *Coreagia*, *VWaterfordia*, *Desmonia*, *S. Crucis* in *Tipperaria*. **LAGENIA**, indigenis *Leighnigh*, *Britannis Lein*, Latine *Lagenia*, in antiquis sanctorum vitis *Lagen*, & Anglicè *Leinster* dicta; ad ortum tota maritima est, & secundum Hibernicum mare præjacet: ad *Connaciam* occasum versus Sineo flumine continetur: boreale latus *Luthensi* territorio, & australe *Momonia* definitur. Regio hæc objacet Anglia, uti *Momonia* & *Connacia Hispaniam* prospectant. Forma triangulari est, lateribus non multum inæqualibus. Ab ortu hiberno ad occidentalem apicem interfunt octoginta quasi milliaria; inde autem ad occasum solstitialem sive æstivum, plus minus septuaginta. Maritima autem, ad ortum & secundum mare Hibernicum, ad octoginta etiam protendit. Totius ambitus quasi ducenta septuaginta millia passuum colligit. Cœlum purum, mite, & temperato habitu placet, neque calore nimio, uti nec frigore excedens, temporibus anni, & insito continentis ingenio respondet. Fertilis & frugifera ut plurimum terra est, carnis, piscibus, aliisque cibariis, butyro, caseo, & lacte dives. Frumento omnis generis, pecore & pascuis satis fœlix: multoq[ue] fertilior est, si ad regionis ipsius invitamentum agricola accederet industria. Fluiis commode irrigatur, & maximâ ex parte silvis probè vestitur, unum si excipias Dublinensem Comitatum qui de hoc defectu nimis conqueritur: is autem usque adeo silvis indigens est, in ignis alimentum vel cespite bituminoso & pingui, vel fossilis ex Anglia carbone eo advecto uti incola adgantur. Qui hos tractus *Ptolemai* ætate tenuerunt fuere *Birgantes* sive mavis *Birgantes*, *Menapii*, *Cauci*, & *Blani*. Atque ab his *Blanis* fortassis deducta & contracta sunt recentiora illa & moderna (ut ajunt) nomina, *Lein*, *Leighnigh*, & *Leinster*. *Menapii*, ut nomen ipsum quodammodo innuit, arguitque, à *Menapiis* Gente Belgica sive Germania inferioris quæ maritimis oras incoluit, oriundi sunt. *Brigantes* autem qui & *Birgantes* nominantur, *Floriamus* del Campo *Hispianus* nullum non movet lapidem ut à *Brigantibus* lux *Hispmania* deducat, à quibus urbs antiqua in *Hispmania*, *Brigantia* dicta, nomen cepit. Sed à *Birgo* flumine potius quod circumcolueret, denominationem suam desumpisse verisimilius est; nam ipsum nomen ferè hoc persuadere valeat. Hujus Provinciae commoditates in pecore, marinis avibus, & piscibus consistunt. Equos item optimos & generat, & alit (*Hibernicos Hobbes* vocamus) quibus non idem qui cæteris in cursu & gressu gradus, sed mollis alterno crurum explicatu glomeratio. In hac Provincia multa & opulenta oppida reperiuntur. Primum occurrit *Kilkenny* Neoro appositus, id est *Cella* sive *Fanum Canici*, qui antiquitus ob virtus solitaris sanctitatem hoc tractu maxime inclaruit. Municipium est nitidum, elegans, copiosum, & inter mediterranea hujus insulæ facile primum. Inferius ad eundem Neorum sedet oppidulum *munitum*, Anglicè *Thomas tovne*, Hibernice *Bala mac Andan*, id est oppidum filii Antonii. utrumque nomen ab extructore *Thoma Fitz-Antonio* Anglo inditum est, cuius hæredes etiamnum hujus domini agnoscantur. Est etiam hoc tractu antiqua illa urbs *Rheba*, à *Ptolemeo* memorata, quæ nomine etiamnum farto tecto *Rheban* dicitur, sed pro ure sunt pauculæ casulæ cum propugnaculo. Nobilem tamen virum *N. de S. Michael* Baronetii titulo exornat, qui vulgo *The Baronet of Rheban* appellatur. Est & *Lechlinia*, Hibernice *Leighlyn*, regium oppi-

oppidum
memori
statuit
nimive
effund
stagnat
miratu
rones h

Vv. in
fieri.

inquit
nomine
Onfirma
ma ma
randa,
dem, &
ferit, A
sger A
vestitu
Anglo-
mitatu
etiam h
bulis Br
bilis; u
famiger
Etisalis
& totiu
est qua
biniem, C
legh, id
paeftri
fundam
sic nomi

Kildavia.

oppidum à *Bellinghamo* illo nobilissimo Prótege, patrum memoriam castro munitum. Hic etiam *Menapium* urbem statuit *Prokneus*, ad ostium *Modonæ* fluvii. Verum enim nero cum unum solummodo flumen hoc loco se effundat quod nunc *Slane* dicitur, & ad ejus ostium ubi stagnat, urbs sit germanico nomine *VVeyford* totius Comitatus caput: & *Slane Modonam*, quæ *Flemingos* olim Barones habuit, & *VVeyford Menapium* fuisse confidentius, inquit *Camdonus*, conjectarim, eoque magis quod hoc nomen sit recentius, & ab illis germanis impositum qui *Ostmanni* Hibernis appellantur. Ceterum eti non prima magnitudinis urbs sit, et tamen cum primis memoria, quod prima totius Hibernæ in Anglorum fidem, *Stephanus* duce fortissimo oppugnante se contulerit, Anglorumque facta fuerit colonia; unde totus hieger Anglis est referensissimus; qui Anglorum antiquo vestitu & idiomatica etiamnum utuntur, ita tamen ut Anglo-Hibernice plenè loquuntur. Est præterea in Comitatu *Kildarensi*, *Kildaria*, Episcopali sede ornata, cui etiam honor erat in primis Ecclesia Hibernæ incunabulis *Brigida* Virgo, sanctitate & virginitate suâ venerabilis; ut quæ Sancti Patricii illius antiquitate & nomine famigerati discipula fuerit. Vrbs autem quam præ cunctis aliis vel urbibus vel oppidis non *Lagenia* modò, sed & totius Hibernæ, jure suo fama celebre possit, illa est quam Angli *Develin* vocant, Latini *Dublinum* & *Dubliniam*, Cambrobritanni *Dinas Dulyn*, & Hibernici *Balac-leigh*, id est oppidum super crates; subiectis enim, ut in palustri loco, crateribus, cum primum condì cœptum est, fundamenta jaeta ferunt, uti Hispalis Hispanæ, quam sic nominatam tradit *Isidorus*, quod in palustri solo suf-

fixis profundo palis locatetur. Regia hæc Hibernæ urbs & sedes est, mœnibus & munimentis valida, ædificiis splendida, magnitudine multis aliis urbibus par, civibus frequens, & emporiū mercaturis faciens, cōmeatisbus & commerciis admodum celebre. Insuburbiis ad ortum, *Henricus II.* Anglorum Rex, ut refert *Horedenus*, palatium sibi regium curavit erigendum. Et *Henricus Loundres* archiepiscopus Dubliniensis circa annum Christi 1220 armamentarium extruxit. Nec longè ab eo collegium pulcherrimum sanctæ & individua Tri-nitatis nomini consecratum spectatur, quod felicissima memoria *Elizabetha* Anglorum Regina privilegiis academæ dignata est. Templum sancto *Patricio* sacrum à *Ioanne Angliae* Rege plurimum amplificatum, *Iohannes Comyns* archiepiscopus Dubliniensis, *Eveshami* in Anglia natus, institutus primus præbendariorum esse Ecclesiam, anno Domini 1191, ac nostris temporibus decanum, præcentorem, cancellarium, thesaurarium, archidiaconos duos, & præbendarios viginti duos sustentat. Hæc civitas olim ad politicam Reipublicæ administrationem, pro summo magistratu Præpositum habuit. Sed anno humanæ redemptionis 1409, ut Major & duo Ballivi quorannis eligerentur, concessit Rex *Henricus IV*; utque gladius deauratus Majori in perpetuum præseretur. Ballivos etiam, ut auctior honoris sive dignitatis cumulus urbi accederet, postea in Vicecomites Rex *Edwardus VI.* commutavit: nihil ut jam quod in florentissima urbe desideres, deesse videatur, nisi quod portui plurimum officit arenosus cumulus reciproco mari meato in *Aven-lisnii* ostium aggestus, sic enim præfuentem fluvium vocant, id est *annus Lissinus*.

*Regio.
Nomina.*

BRITANNIAE insula borealior pars *Scotia* dicitur, olim *Albania*. Arque etiam ab incolis qui avitam servant lingua *Albain* & ab Hibernicis *Allabany*, quasi altera *Hibernia* (quæ à *Bardis Banno* dicta est) vocatur. *Hiberniam enim Scotiam Majorem*, & *Scotorum* in *Britannia regnum Scotiam minor*em historici appellant: *Ptolemeus Britanniam Parvam, Rufus Secundam, Tacitus à silva Caledoniam* vocat. Videntur autem Scotti sic dicti à vicinis quasi *Sythes*. Quæ admodum enim Germani inferiores *Sythes* & *Scotos*, uno nomine *Scutten*, id est sagittarios appellat, sicut etiam Britanni utrosque *T-scor* dixisse è *Hibernicis* scriptoribus observatum est. Id sane constat eos à *Scythis* oriundos ex *Hispania* in *Hiberniam* & inde in hanc partem *Albonis*, quam nunc tenent, pervenisse, & cum *Pictis* in unam gentem coaluisse. Hæc de nomine, sequitur situs. Terminus ejus australes *Angliam* versus, sunt *Tueda* & *Solvejus* fluvii: ad septentrionem est *Oceanus Deucalionius*, ad occasum *Hibernicus*, ad ortum *Germanicus*; ab aliis partibus undique eam ambunt *Oceanus* & *mare Germanicum*. Longa est *lxvii* milliaria *Germanica*, hoc est *Anglica* 257, lata *lxxi* *Germanica*, sive 190 *Anglica*. Regio temperator quām *Gallia*, remissioribus frigoribus, caloribusque, sicuti & *Anglia*: cui tamen in fertilitate æquari non potest. Terra magnâ ex parte sulphurea est & viscosa, atq; ob id pabulum ignis, præsertim cum ibi defœctus sit lignorum. Tantum tamen hic crescit frumenti quantum incola absunt. Profert etiam terra varia metallâ. Habet aurum, argentum, argentum vivum, ferrum, plumbum & cuprum magnâ copiâ. Habet in *Dridalia* aurifodinam, in qua etiam *lazurum* invenitur. Habet & gemmas, præsertim

*Calorem
perenni.*

*Soli ferti-
litatis.*

gagatem qui in aquis ardet & oleo extinguitur. Pascuæ item optima quæ omnis generis nutriunt arméta: unde carnis, laetis, buryi, cascii, lanæ abundat copia. Ceterum Scotti cum ad *Pictos* in *Britanniam* accessissent, quamvis Anglos præliis, & prædationibus continenter laeserent, non tamen res eorum statim adolevit, sed in eo quo appulerunt angulo, diu deliteruntur; nec, ut *Beda* inuit, per annos plus cùm viginti septem, contra *Northumbrom* regulos signa effere ausi, donec uno eodemque tempore *Pictos* fere ad intercessionem levissent, & *Northumbriæ* regnum intestinis malis, *Danorumque* incursionibns confectum, corrisset. Tunc enim omnis septentrionalis *Britannia* plaga in *Scotorum* nomen concessit, unacum citeriori illa régione citra *Cluidam*, & *Edenburgh frith*. Scotti in bello fortis ac strenui milites; inediae, vigilie, algoris, patientissimi, Primaria *Scotia* urbs est *Edinburgum*, vulgo *Edenborrovy*, *urbis*: *Ptolemeo Castrum alatum*. Sedes hæc *Regia*, & metropolis non tantum *Laudonia*, sed etiam totius *Scotia*, situ editiore inter montes, eo ipso *Prage Bohemorum* haud absimilis: longitudine ab oriente in occidentem mille pass. porrecta, latitudine dimidio minore. Tota urbex monte dependet. Hic ad occasum altissimus, versus septentrionem præcipito inunit urbem, cetera ad orientem & meridiem sunt muro circumdata: distat à sinu maris & ostiis *Forthe* passibus mille. Ad orientalem urbis partem est *Regis Palatium*, quod *Cathedram Arturi* vocant. Ad occidentalem, rupes est prærupta, & in rupe arx maxima; qua *Scotis* vulgo *Castellum puellarum* dicitur: quod verè est *Alatum illud Castrum Ptolemai*. Sunt & aliae hujus regni urbes & oppida insignia quæ suis locis in particulari descriptione adponimus.

SCH

Fry

SCOTIA.

47

S C O T I A.

Lacus & Flumina. mus. In vallibus plurimi sunt lacus, paludes, fontesq; & fluvii piscesissimi, quorum pars maxima est monte Gram-
pio oritur, de quibus in descriptione proxima mentio-
nem faciemus. Mare ipsum, ostreis, haliçce, corallis, my-
tilis, conchisque diversi generis plenissimum. Multos
Mare. etiam Scotia passim portus habet & aditus marinis a-
quis pervios; inter quos *Letha* portus commodissimus.
Portus. Regio ipsa aspera & montosa admodum est, & in ipsis
montibus habet æquatam agri planitiem pecori pabu-
Montes. lum ubertim suppeditantem. Inter montes maximus
Grampius, qui medianam Scotiam interfecat. Hic vulgo
Grafshaim seu *Gratzheine*, id est mons incurvus dicitur: is
enim à Germanici mari littore ad ostia *Dee* fluvii per
medianam hanc regionem in Hibernicum mare tendens
Silva. ad lacum *Lomundum* sistitur, qui etiam *Pictorum* olim,
Scotorumque regni limes erat. Ad Aberdoniam mon-
tes sunt silvosi. Hic creditur fuisse *Silva Caledonia*, *Lucio*
Floro Saltus Caledonius in immensum spatium diffusa, pro-
cerisq; arboribus invia, & Grampio monte divisa. Sco-
tosa autem non postremos inter Europæ fuisse qui
Christianam Religionem amplexi sunt, eamque præ re-
liquis servaverint & coluerint, non scilicet scripta & mo-
numenta: verum etiam templa, cœnobia, monasteria,
Opera pu-
blica. xenodochia, & alia religioni devota loca testentur. Est
& Edimburgi Palatum regiū de quo supra, valde super-
bum & magnificum, & in medio urbis Capitolium. Ha-
bentque Duces, Comites, Barones & Proceres Regni
in ipsa urbe sua Palatia, quando ad Comitia vocantur.
Vrbs ipsa non est constructa ex coctis, sed naturalibus
& quadratis lapidibus, ut etiam singula aedes magnis
Palatis possint comparari. Sed de his satis, ad reliquias
Reiis ge-
bernandi. partes transeamus. Populus Scoticus in tres ordines
di pescatur, in Ecclesiasticum, Nobilitatem, & Plebem. Ecclesi-
asticus ordo duos habet Archiepiscopos, S. Andree totius
Scotie primatem, & *Glasgoensem*. Archiepiscopo S. An-
dreas octo sub sunt Episcopatus, *Dunkeldensis*, *Aberdonien-
sis*, *Moravensis*, *Dumblanensis*, *Brechinensis*, *Roxensis*, *Catham-
ensis*, & *Orchadensis*. *Glasgoensis* tres, *Candida tasa*, *Lismorien-
sis* & *Argadiensis*, *Sodorensis*, sed insularum, videlicet *Sure*,
Mula, *Ila*, &c. Nobilitatis ratio haec est: ut primum locum
obtineant Rex filiique Regis, partulegitimo editi, quo-
rum si plures sunt, natus maximus *Princeps Scotie*, reliqui
absolutè *Principes* dicuntur. Rex autem cum publice in-
auguratur, populo universo sancte promittit, se leges
& majorum ritus veteraque instituta servaturum, eo-
que jure quod à majoribus accepit usurum. Secundum
locum obtinent *Duces*: tertium *Comites*: quartum illi No-
biles qui apud alias nationes extra insulam non vigent &
à Scotis *My Lords* appellantur. Quod nomen tantam di-
gnitatem in se continet, ut etiam illud Episcopis, Comi-
tibus & summis Magistris honoris ergo tribuant.
Hosce, magnates posses dicere. Quinicum locum *Equi-
ties Aurati* aut *Barones* sibi vendicant, qui *Lords* dici solent.
In sextum & ultimum locum rejiciuntur illi, qui nullo cer-
to honoris titulo insigniti, sed nobili familia prognati
vulgo *Gentlemen* appellantur, ut sunt fratres & filii Co-
mitum, Dominorum, Equitum auratorum natu mino-
res: qui in nullam hereditatis partem succedunt, si quidem ea tota in filium natu maximum conservandarum
familiarum causa jure Scotico devolvitur. Plebs autem
omnes qui divitiis affluunt, quique hospitalitatis & cli-
entelarum nomine bene audiunt, hoc fere titulo (*Gent-
lemen*) semper decorat. Ab his autem Nobilibus infimi
gradus, totum fere belli pondus pendet. Plebs vero ci-
ves
in suis u-
sicer, qui
bus sint
autem g-
statuatu-
naquaq;
bus ordi-
berè in-
ciliorum
teri legi-
voce con-
ber qui I-
tulum (1
libri exo-
lingua C-
scribantu-
nationes.
cundum
rem appa-
ni gubern-
betur, a
obire. E-
& Nobili-
rum æque-
tur ex ecc-
rendaque
cio regni
blicæ neg-
cio, magni-
qui castris

ves partim sunt primarii opibus insignes qui magistratu*m* in suis urbibus funguntur: partim *mercatores*: partim *opifices*, qui omnes eō quod à vētigalibus aliisque oneribus sūt immunes, facile apud eos diteſcunt. Ne quid autem gravius in aliquam civitatem in publicis comitiis statuatur, permittitur à Rege tribus aut quatuor ab unaquaq; civitate evocatis cibivis, ut cum reliquis duobus ordinibus suam ſententiam de rebus propositis liberè interponant. Ecclesiastici olim decretorum & conciliorum authoritate continebantur, nunc autem ut cæteri legibus, quas Reges descripterunt, aut Regum voce confirmatas, tres ordines fixerunt, reguntur. Liber qui leges municipales latine scriptas continet, titulum (*Regiam Majestatem*) habet, quod ab illis vocibus libri exordium ducatur: reliquis legum libris Scotica lingua Comitiorum (que Parlamenta dicuntur) *Aucta* inscribuntur. Magistratus sunt in Scotia, ut apud alias nationes, complures & diversi. Inter hos proximè & secundum Regem, regni Procurator (quem Gubernatorem appellant) facile princeps est. Huic provincia Regni gubernandi incumbit, si respublica Rege forte orbetur, aut si Rex per atatem regni negotia non possit obire. Est & ibi Senatus perpetuus Edinburgi ex Clero & Nobilitate ita constitutus, ut laicorum semper numerum æquet pars altera ecclesiasticorum. Quibus adjicitur ex ecclesiasticorum numero *Preses*, qui in dicenda ferendaque ſententia principem locum obtinet, niſi iudicio regni Cancellarius interſit; ei enim in omni Reipublicæ negotio Scotti primas deferunt. Qui capitis iudicio, magnum Iusticiarum: qui rei nauticæ, Admiraliū: qui caſtris ſigendis, Marescallū: qui delictis inter aulæ ſepta vindicandis præficitur, Conneſtabilem appellant. Sunt quoque in singulis provinciis, quas Vicecomitatus appellant, qui præſunt singuli, quos Vicecomites antiquo vocabulo vocant. Horum authoritas in his rebus, quæ ad civiles causas & capitis ſummam pertinent, decidendiſ non aliudē pendet, quam à jure quodam hereditario, quo etiam illos sibi Vicecomitatus vendicant. Ut ii Vicecomites non à Rege creati, ſed à parentibus natī jure quodam dici poſſunt. Habent quoque civitates atque oppida ſuos Praefectos, Ballivos, ac id genus alios Magistratus, qui cives in officio contineant & ipsarum civitatum privilegia tucantur. Ita fit ut Scotorum Republica ordinum aptâ diſpoſitione, Legum sanctâ maſtate, & Magistratum firmâ authoritate, floreat & ſummam laudem mereatur. Nomina autem Ducatum, Comitatum & Vice-comitatuum Scotiæ hæc ſunt: *Ducatus Rorsay, Albania, Comitatus Carnes, Sutherland, Ross, Moravie, Buchuban, Garniach, Carmoran, Mar, Mernis, Angus, Govry, Frife, Marche, Athole, Stratheſne, Men-* teith, Levenox, *VVagion, Douglaſſe, Carrike, Cravſord, Annandale, Ourmonth, & Huntley, Vicecomitatus Berwyk, alias North Berwyk, Roxburgh, Selkirk, Tivedale, Dunfrife, Niddifdale, VVigtou, Arie, Lanark, Dunbretten, Sterveling, Louthean, Laudon, Clacmanan, Kiuros, Fife, Perth, Angus, Mer-nis, Aberdene, Bamph, Fores, & Invernes. Univerſitas, S. Andrea, & Aberdonia: quarum hæc ab Alexandro Rege & ſorore Isabellæ multis ornata eſt Privilegiis circa annum M C C X L: illa ſub Iacobō Rege inauguata, Anno M C C C C XI. Quibus additur *Glaſgoenſis*. Ingenia Scotorum vivida ſunt, excitata, ignea; ſapientiæ capefende maximè idonea.*

SCOTIA MERIDIONALIS.

GENERATIM quæ de Scotia dicenda habui,
absolvit: postulat methodus, ut speciatim &
per partes eam perambulem. Dividitur autem
Scotia (monte Grampio medium secante) in
australem sive superiorem, & in borealem sive inferio-
rem. Dirimitur vero ab Anglia primùm *Tueda* fluvio,
Zeviota monte altissimo, & qua mons deficit, vallo
non adeò pridem facto, acdeinde *Esa* & *Solveo* flumi-
nibus. Citra hos limites à Mari Scotico ad Hibernium
regiones hoc ordine jacent. Prima est *Marcia* vel *Mer-
chia*, sic dicta quod limitanea. hæc sinistrum Tuedæ la-
tus attingit: ad orientem *Forthæ* australio, ad meridiem
Angli clauditur. In *Marcia* *Berricum* oppidum, quod
Angli tenent. Est & hic *Hume* castrum, antiqua possessio
Dominorum de *Hume*, qui à Comitum-Merchie fami-
lia oriundi, in amplam & insignem familiam sunt pro-
pagati. Cui vicinum subsidet *Kelso*, monasterio quon-
dam celebre, & antiquâ habitatione Hepburnorum
qui Bothvelliæ Comites, & hereditario jure Admi-
ralii Scotie diu fuerunt, qui honores per sororem *Iacobi*
Comitis, *Ioanni* filio naturali Regis *Iacobi V* enuptam,
ad *Franciscum* ejus filium nunc Bothvelliæ Comitem
descenderunt. Inde *Coldingham* cernitur, *Bede Vrb Col-
diana* & *Coludi* urbs, *Ptolemeo* fortasse *Colaria*. Ad occiden-
tem Marcia ad utrumque Tuedæ latus est *Teviotia*, à *Tevi-
oto* amne nomen aptepta. *Teviotia* monte dirimitur ab
Anglia. Post hunc regiones non magna *Lidalia*, *Evia*, &
Esa à tribus fluminibus cognati nominis *Lidalia*, *Evo* &
Esa nominata. Ultima *Anmandia*, & ipsa ab *Anmando* am-
ne propè medianam dividente appellata, qui secundum
Solveum in Mare Hibernicum ducit. Jam ut rur-
sus ad *Fortham* redeamus, ea ab ortu Lothianam clau-

dit: *Cocburni* saltus, & *Lamiri* montes eam à *Marcia* se-
parant. Contingit deinde paulum ad occasum inflexa
Lauderiam & *Tuediam*: alteram à *Lauder* oppido; al-
teram ab amne *Tueda* medianam secante. *Tuediam* ad médi-
diem, & occidentem contingunt *Lidalia*, *Nithia*, *Glottia-
na*. *Nithia* *Nithus annus* nomē dedit per eam in mare Hi-
bernicum labens. *Lothiana* à *Lotho* Pictorum rege nomi-
nata. Ab oriente australi finitur *Fortha* sive mari Scoti-
co. Vallem Glottianam spectat ab occidente hiberno.
Hæc regio humanitatis cultu, & rerum necessariarū ad
utrum vitæ copiæ cæteras longè præcellit. Quinque am-
nibus irrigatur, *Tina*, utroque *Esa*, (qui antequā in mare
cadant in unum alveum coœunt). *Leatha* & *Almone*. Hi
partim è *Lamiriis*, partim *Pictlandicis* montibus in
Fortham deflunt. Oppida habet *Dumbarum*, *Hadinam* *Vribium*
vulgo *Hadintonam*, *Dalnethum*, *Edinburgum*, *Letham*, *Len-*
nuchum. Magis ad occidente jacet *Glottiana*, utramque
Glotta fluminis ripam complexa, quo ob longitudinem
in duas præfecturas dividitur. In superiori præfectura
collis est non admodum editus, & quo in tria diversa
maria flumina effunduntur: *Tueda* in mare Scoticū, *An-*
Flaminia, in Hibernicum, in Deucaledonum *Glotta*. In ea
urbes insigniores sunt *Lanarum*, & *Glasfona*. Hanc ab occi-
dente hiberno *Coila* contingit. Ultra *Coilam* est *Gallovi-
dia*. Ea separatur à *Nithia* Cludano amne, tota ferè in
meridiē vergens, ac ab litorc ejus reliquum illud Sco-
tia latus tegitur. Universa pecoriis, quam frumenti fer-
tilior. Amnes habet plures in Hibernicū mare decur-
tes *Vrum*, *Devam*, *Kennum*, *Cream* & *Lussum*. Nusquam ferè in
montes attollitur, sed collibus tantu frequentibus intu-
merso eis. In convallibus inter eos aqua stagnans, innu-
meros propè lacus efficit, & quibus primis ante equinoc-
tium

Marcia
di. si.

Vribium
nomina.

Teviotia.

Nithia.
Lothiana.
Situm.

*Solifer-
tissimis*.

Fluminis.

MARE

DEUCA

colle

LED O

Tom

NIUS

YLA

Galovi-

da.

Situm

HIB

ER

Skrie

Douglas

Jardon

PARE

20

SCOTIA MERIDIONALIS

51

Lacus.

tium autumnae imbribus rivi augentur, unde multitudine incredibilis anguillarum descendit, quas accolae nassis vimineis exceptas sale conidunt, ac non modicum inde quæstum faciunt. In hac provincia lacus est *Merton* dictus, cuius una pars alarum aquarum more gelu hyeme concrescit; altera nullis frigoribus congelari potest. Extremuni lateris est *Novanum* promontorium, sub quo in ostio *Lusi* fluminis sinus est qui *Ptolemaeo Regrionius* vocatur. Ei ex adverso influit ex estuario *Glotta* sinus vulgo *Lacus Rianus*, *Ptolemaeo Vidogara*. Quod inter hos sinus terre procurrit, incole *Rinum*, id est Gallovidia aciem appellant. Ab eisdem *Novanum*, *mula*, id est, *refrum* sive *richtus* nominatur. Tota autem regio Gallovidia (nam *Gallovid* prisorum Scotorum lingua *Gallum* significat) nominatur. Infra *Vidogaram* à tergo Gallovidia leviter declinat ad *Glotta* astuarium *Carita*. Eam duo amnes intersectant, *Sinfarus* & *Greuanus*: uterque multis amnenis villis cingitur. Inter amnes quā in modicos colles tumic pascuis secundū, nec infelix frumento est. Tota terrefribus maritimisque copiis non modo sibi sufficiens, sed viciniis multa suppeditans. *Dunus* amnis eam à *Coila* separat, ortus ex ejusdem nominis lacu, qui insulam complectitur modicā arcis capacem. Sunt in *Carita* regione ingentis magnitudinis boves, quorum caro tenera suavisque esu est; pinguedo liquefacta semel nunquam concrescit, sed olei instar semper fluitat. Sequitur *Coila*, quam a meridie Gallovidia claudit, ab ortu astivo Glottiana attingit: ab occasu *Irinus* fluvius à *Cunigamia* distinguit: median *Aera* amnis dividit. Ad cum sita est *Aera* emporium non ignobile. In universum regio est feracior virorum fortium, quam frugum aut pecorum, tota quidem tenui & arenoso solo:

quæ res hominum industriam acuit, & parsimoniā vires animi & corporis confirmat. In hac Provincia haud plus decem millibus passuum ab *Aera* oppidū *faxū* est duodecim vix pedes altum, xxx cubitorum non amplius spissitudine; haut immeritō surdum appellatum. Nam si ingentem sonitū vel voce edas, vel scollopo, vel quo-vis crepitaculo; is qui ex adversa parte erit fixo proximus, nihil audiet, qui remotior melius, qui remotissimus optimè. *Cunigamia* post hanc ad septemtriones procurrit, & *Glottam* submovet, ac propè ad iusti amnis modum coërcet. Nomen huic Regioni *Danicum* esse constat, quod eorum lingua *Regis domicilium* significat: quæ res indicio est, eam Danos aliquando tenuisse. Proxima ad orientalem eius plagam sita est *Renfroana*, ab opidulo in qua convergunt eis celebrari solent, appellata vulgo *Baronia* dicitur. Medianam eam secant duo amnes quibus utrisque *Carthus* est nomen. Post *Baroniam* est *Glottia* ad utramque *Glotta* ripam protensa, & ipsa *Glottia*. in plures jurisdictiones ob magnitudinem divisa. Amnes nobiliores fundit: à lœva *Avennum*, & *Duglassum*, qui in *Glottam* decurrent: item à dextra alterum *Avennum*, *Euanus*, qui *Lothianam* ab agro *Sterlinensi* dividit. Hi duo fluvii communem omnium appellationem loco proprii nominis accepunt: quemadmodum in *Vallia* diversa dialecto is, quem *Avonam* vocant. *Sterlinensem agrum* à meridie separat à *Lothiona Avenus*, ab ortu astuarium *Forthe*, donec is paulatim seipso minor ad justum fluminis magnitudinem redactus prope *Sterlinum* pontem patitur. Secat regionem fluvius unus, qui memoratu sit dignus, *Carron*: juxta quem aliquot vetusta sunt monumenta. Ad levam *Carrontis* duo terreni sunt tumuli hominum operā (ut res indicat) adificati: vulgo *Duni*

pe-

*Carita.**Soli fer-
matis.**Coila.*
*Sinu.**Levinia.**Situ.**Lacus.*

paci app-
tera pla-
spatio i-
anguli f-
Sed mu-
tim cult-
rum vill-
est. Hun-
in ipso v-
ptores R-
extant,
stimonin-
ptæ, aut
Roenfro-
ra *Glotta*-
nensi ne-
montem-
cavam *Le*-
8 latu, q-
tudinem-
suaves qu-
motatu e-
mi alias f-
concitan-
minus so-
tiique pa-
pellitur. S-
diem ver-
dit, effun-
dem non
tem extre-
sinu mari-

paciū appellantur. A dextro Carrontis latere ager fērē cē-
terā planus in collem paullum prominet, medio fere
spatio inter *Danos pacis*, & *ādīculam*: in eo ad ipsum
anguli flexum modicē urbis vestigium adhuc appetet.
Sed mūrōrum fundamenta, & vicorum descriptio par-
tim cultu rustico, partim eruendis ad propinquas ditio-
rum villas construendas lapidibus quadratis confusa
est. Hunc locum disertē *Beda* Anglus *Guidi* vocat; atque
in ipso valli *Severi* angulo collocat. Multi preclaris scri-
ptores *Romanī* ejus valli meminerunt: multa vestigia
existant, multi lapides inscripti eruuntur, quibus autem
stitionis salutis per Tribunos & Centuriones acce-
ptæ, aut sepulchorum inscriptiones continentur. Ultra
Sterlinensem agrum est *Levinia*, à *Renfroana* p̄fēctūra
Glostā, *Glaſcuenſi* *Kelvino* amne divisa; ab agro Sterlin-
ensi in montibus, à *Taichia Fortha* dirimitur: tandem in
montem *Grampium* definit, ad cuius radices per vallem
cavam *Lomundus* lacus se explicat 2.4 millia pass. longus,
8 latus, qui supra 2.4 insulas complectitur. Præter multi-
tudinem aliorū pīscium habet & sui generis esu non in-
suaves quos *Pollcas* vocant. Tria autem de hoc lacu me-
moratu digna referuntur. Pīscēs pīnnis carent, gratissi-
mi alias saporis. Aquæ nullo interdum flante vento ita
concitantur, ut vel audacissimos nautas deterreant, quo
minus solvant. Deniq; insula quædam gregibus armen-
tisque pāscendis apta, natat, ferturque quo ventis im-
pellit. Sed redeo ad lacum. Tandem erumpens Meri-
diem versus, *Levinum armiēm*, qui regioni nomen de-
dit, effundit: qui prope *Britannodunum* arcem, & eodem
nomine oppidū in *Glostā* ingreditur. *Levinia* par-
tem extremam *Grampii* montis ultimi colles attollunt,
sinu maris exiguo, quem *Gerlochum* à brevitate appell-

lant, intercisi. Ulta hinc est sinus multo amplior, quem
Longum vocant, à *Longo* qui in eum cadit fluvio. Is simes
est inter *Leviniam* & *Covaliam*. Ipsa *Covalia*, *Argathelia*,
seu portus *Ergahel'a*, & *Cnapdaliam* multis sinubus angustis
ex æstuario *Glostæ* infusis, in multas partes dirimitur.
Vnus inter cetera insignis lacus, *Finius* vocatur à *Fino* flu-
vio, quem recipit. Is ultra sexaginta millia passuum in
longitudinem porrigitur. Est & in *Cnapdaliam* lacus *A-
vus*, in quo est exigua insula & arx munita. Ex eo fluvius
Avus effundit, qui unus in illis regionibus in mare
Deucaledonium exit. Ultra *Cnapdaliam* ad occiden-
tem hibernum excurrit *Cantiera*, hoc est regionis caput,
Hiberniæ occurrentis, à quo modico fredo dirimitur.
Ipsa longior quam latior, adeo arctis faucibus *Cnapda-
lia* conjungitur, ut vix mille passus expleat, idque spaci-
um nihil aliud quam arena sit: adeo humili ut peream
naviculis traductis nauta plerumque navigandi com-
pendium quarant. Hanc attingit *Lorna* *Argathelia* ad-
iacens & usque ad *Abriam* pertinens: regio plana nec in-
fœunda. Quà *Grampius* mons humilior est, & magis
pervius *Braſ Albin* regio vocatur, hoc est, quasi altissi-
man. *Scotia* partem dicas, ac ubi maxima pars illa at-
tollitur *Drum Albin*, hoc est, *Scotia* dorsum vocatur: nec
omnino sine causa. Ex eo enim dorso flumina in utrum-
que mare decurrunt, alia in septentrionem, alia in me-
ridiem. Ex *Ierno* enim lacu *Iernam* fluvium in orientem
hybernū fundit: qui in *Taum* illabitur ad tria milia
passuum infra *Perthum*. Ab hoc flumine cognomen ac-
cepit ad utramque ripam affulsa vetere *Scotorum* lin-
guia *Stratherna* dicta; *Strat* enim regionem ad flumi-
num decursum jacentem appellare solent.

*Cantiera.**Siuu.**Lorna.**Flumina;*

TACCHIAM excipiunt Ocelli montes; ipsi quidem magna ex parte , atque ager ad eorum radices in lernenis prefectura censentur. Verum reliquum agri ad Fortham usque ambitio in variis praefecturas disticuit, *Clachnananum, Colviananum, & Kinrossianum.* Ab his & Ocellis montibus quiquid agri à lateribus Forthae & Taus claudunt, in orientem angustè cuneatur ad mare, & uno nomine appellatur Fife, omnibus rebus ad usum vita necessariis sibi sufficiens : qua lacus *Levinus* eam scindit, latissima : inde utrumque se colligens in angustum usq; ad *Careliam* oppidum. Amnem unum qui memoratu sit dignus *Levinum* fundit. Torum litus frequentibus oppidulis præcinctus : è quibus maximè est memorabile propter bonarum artium studia *Fanum Andree*, quod prisci Scoti *Fanum Reguli* appellant. Interius in media ferè regione est *Cuprum*, quo reliqui Frifani ad jus accipiendo conveniunt. Qua lerniam contingit, est *Abrenethia* verus Pictorum regia. Hic in Taum iuvenit Ierna. Ipse autem *Tau* è lacu *Tao* qui est in *Braid Albin* viginti quatuor millia longo erumpit, fluviorum Scotiae facilè maximus. Is se ad Grampium montem inflerens, *Atholiam* attingit regionem fertilem in ipsis Grampii saltibus collocatam. Infra Atholiam ad dexteram Tairipam sita est *Caledonia*, oppidum vetustantum nomen retinens , vulgo *Duncaldem*, id est, tumulus corylis consitus: corylus enim cum per inculta se altissimè funderet, & silvarum opacitate agros teget, & oppido & genti nomen dabant. *Caledones* enim, aut *Caledoni* gens olim inter Britannorum clarissimas alteram partem regni Pictorum faciebant: quos *Ammianus Marcellinus* in *Caledones* & *Vetturiiones* dividit , quorum nunc vix nominis vestigium aliquod superest. Infra Caledoniam ad duodecim millia passuum in eadē dextra ripa est *Pretbum*. Ad sinistram ripam sub *Atholia* ad orientem spectans est *Gourea*, frumentariis campis nobilis. Et sub hanc iterum inter Taum, & Escam porrecta *Angusia*, sive ut prisci Scotti loquuntur *Aeneia*. Sunt qui *Horestiam*, aut juxta dialectum Anglorum *Forficiam* dictam putant. In ea sunt urbes: *Cuprum*, quod & *Boethius* patriæ suæ gratulans ambitiosè Dei donum vocat. Vetus enim nomen *Taodunum* fuisse reor, à *Duno* id est collé ad Taum sito, sub cuius radicibus oppidum est exstructum. Extra Taum ad xiiii millia passuum recto littore occurrit *Abrenethia*, alio nomine *Obrinea*. Deinde *Rubrum* promontorium sati s longè conspicuum. Est fluvius cegno- mento australis medianam fecat: alter *Elsa* septentrionalis eam à *Maria* dividit. Ea ex magna parte solo est cam- pestri, & plano , donec ultra *Fordunum* & *Dunotrum* Comitis *Marialis* arcem occurrat Grampius paullatim se demittens , & in mare subsidens. Ultra eam ad septentriones est *Deva* vulgo *Deo* fluminis ostium: & plus minus mille passus ulterius *Dona*. Ad alterum *Abredonia* est salmonum pescatu nobilis, ad alterum *Episcopi* sedes, & scholæ publicæ omnium ingenuarum artium studiis florentes. Hanc citeriore invenio vetustis monumeta *Abredream* appellatam. Nunc utrumque oppidum *Abredonia* veteris & novæ cognominibus distin- ctum vocatur. Ab hac tam angusta fronte inter hæc flu- mina incipit *Maria*, ac se paullatim dilatans ad lx in longitudinem millia se pretendit *Badenacham* usque. Ea regio perpetuo dorso continetur , & in utrumque mare diversa magnaque fluinina emitit. *Badenacha* confine.

SCOTIA¹ SEPTEMTRIONALIS,

55

confinis est *Abria*, ad mare Deucaledonium modice prona, regio (ut inter Scotos) in primis copiosa maritimis & terrestribus commodis. Est enim & frumentis & pascuis in primis fœlix, & præterea nemorum umbris, & rivulorum fontiumq; amoenitate jucunda. Piscium vero proventu adeo fertilis, ut nulli prope Scotiæ regioni cedat. Nam præter fluviatilium copiam quam tot rivi sufficiunt, mare longo canali per planum solum infusum penetrat: ibiq; terra paulo altiore margine coërcitū se larius diffundit, ac speciem stagni, aut verius lacus præbet: un' *Abriam*, id est, stationem patrio sermone appellant. Idem quoque nomen regioni circum circa vicinæ dant. Ad plagam septentrionalem proxima *Mariæ* est *Buchaniam*, dona fluvio ab ea divisa. Ea omnium Scotiæ regionum longissimè se in mare Germanicum exorrigit. Pascuis oviumq; proventu admodum fœlix, ceterisq; commodis ad vitam necessariis sibi sufficientiensiens. Fluvii ejus cum salmonibus abundent, *Rairam* amnum tamen id genus piscis non ingreditur. Est in ejus littore speluncula, cuius natura prætereunda non videtur. Aqua è naturali fornice guttatum distillans statim in lapidum pyramidas verritur, ac nisi opera hominum antrū subinde purgaretur, spatiū ulque ad fornicem brevi completeretur. Ultra *Buchaniam*, ad septentriones duæ sunt regiunculae, *Boina* & *Ainia*, quæ ulq; ad *Spaam* fluvium pertinent, qui separat eas à *Moravia*. Oritur autem *Spaam* à dorso *Badenacha*, cuius meminiimus: & longè ab ejus fonte lacus est, unde erumpit *Lutca*, ac se in occiduum mare devolvit. Ad ostium ejus ferunt oppidū nobile fuisse; à fluvio *Emmerluteum* nuncupatum: certè sive terræ vicinæ species ingenium, sive navigationis & subvectionis maritimæ commodita-

tem, locus est admodum emporio aptus. Prisci quoque Reges has oportunitates secuti aliquor sacerulis ibi habitaverunt in *Eвonia* arce, quam nunc multis falsò persuasum est esse *Stephanodunum*. Ejus enim arcis rudera, & vestigium adhuc in *Lorna* monstratur. Ultra *Spaam* usque ad *Nessum* sequitur *Moravia*, olim (ut creditur) *Vavar Moravia*. dicta. Inter eos amnes Oceanus Germanicus, velut retro in occidentem terram agens, sinu vasto ejus laxitatem castigat. Tota quanta quanta est hæc regio frugibus & pascuis fœcunda est, amoenitate vero, & fructifera rum arborum proventu totius regni facile prima. Duo oppida memorata digne habet oppida, *Elginam* ad *Loxiam* amnum, qui nomen antiquum adhuc retinet, & *Nessum* ad cognominem fluvium. *Nessus*, à lacu *Nesso* longo virginis quatuor millia fluit. Aquafere semper tepida, nec unquam ita frigida ut congeletur. Quin & alperrima hie me fragmina glaciei in eum injecta, repore aquarum brevi volvuntur. Ultra *Nessum* lacum occidentem versus octo millia continentis terræ protenduntur. Tantillum sane est, quod obstat, quominus maria coëant, & quod reliquum est Scotiæ, insulam reddant. Nam quod spaci ab iis fauibus ad mare Deucaledonium intericitur, sive sinibus maris in terram intrumpentis est intercicum. Quod ultra *Nessum*, & fauces illas angustas est interiectum, in quatuor provincias solet dividi, *Rosiam*, *Naverniam*, seu ut vulgo *Strathnaverniam*, à fluvio *Naver*no dictam, *Sutherlandiam*, & *Cathaneiam*. Ultra ostium *Nesi*, quæ mari Germanico immergitur, est *Rosia*, in mare *Rosia* promontoriis altioribus excurrens: quod & nomen ipsum indicat: Ros enim Scottis promontorium significat. Ea total longior est quam latior. Nam à mari Germanico ad Deucaledonium porrigitur; qua in montes *Sibni*, attollit frugum les hab cosos Deucal tem æst cum in interiori tempest Proxi vernia, à tatem sc Eam à ne mare nesiam est, ut or eas cont meridi siam hab nis pasc singulari ratum in los usus luxuria e nem Sco haec que di gustam c monitor Orcas, si quam æg nunc Hottum, nun

SCOTIAE III. TABVLA.

57

attollitur, aspera, & inculta: quae se in campo explicat, frugum fertilitate nulli propè Scotiae agro inferior. Valles habet amoenas piscofis: annibus irriguas: lacus piscofis complures, sed maximū omnium Lubrum. A mari Deucaledonio litus paullatim se castigat, & in orientem astivum reflexit. Ab altero littore mare Germanicum inter rupium excelsarum scopulos iter sibi pandens interius in sinum se spatiosum explicat, aduersus omnes tempestates portum salutiferum, ac certum perfugium. Proxima Rosie extrema septentrionem versus est. *Navernia*, à *Naverno* amne appellata: quam vulgo proprietatem sermonis patris secuti *Strathnaverniam* appellant. Eam à meride Rossia claudit; ab occasu & septentrione mare Deucaledonium eam alluit; ab oriente Cathanesiam contingit. *Sutherlandia* his omnibus ita interjecta est, ut omnibus sit finitima, atq; ab aliqua regione coeli eas contingat. Nam ab occidente *Strathnaverniam*, à meride & oriente Rossiam, à septentrione Cathanesiam haber objectam. Cultores magis ex natura regionis pascuo quam arvo dediti. Nihil in ea quod sciām singulare, nisi quod montes candidi marmoris habet, rarum in regionibus frigidis miraculū, & prope in nullos usus comparatum, quod nondum ejus affectatrix luxuria eo immigrarit. *Cathanesia* ultima ad septentrionem Scotiae regio est: qua in plaga ei *Navernia* occurrit: haec dñe regiones Scotiae latitudinem in frontem angustam contrahunt. In ea fronte tria attolluntur promontoria. Altissimum in *Navernia*, quod *Ptolemeo* est *Orcas*, sive *Tarvedrum* & *Tarvism*: reliqua duo nequam, æquè sublimia in *Cathanesia* sunt, *Veruedrum*, nunc *Hobis*, & *Betubium*, falso *Heclio* *Dame* appellatum, nunc *Dunn's Bei* vulgo dictū, alii *Duncans Bei* vocant.

Nevernia.
*Situ.**Sutherlandia.*
*Situ.**Montes.**Cathane-*
*sia.**Situ.*

Ex hoc nomine aliquot literis exemptis vox *Dunis Bei* facta videtur. In hoc tractu *Ptolemeus* collocat *Cornavios*, cuius nominis adhuc vestigia quedam restant. Arcem enim Comitum *Cathanesia* vulgo *Gernico* vocant. Nam qui *Ptolemeo*, & exteris *Cornavi* sunt, Britannis *Kernici* fuisse videntur: cum non in hoc tractu modo, sed in diversissima insula parte, nempe in *Cornovallia*, *Cornavios* ii qui vetustum sermonem Britannicum retinēt, adhuc *Kernicos* vocent. Restat nunc ut de insulis aliquid dicamus. Recentiores in insularum omnī, quæ *Scotiā* *Scotia*, velut coronant, tres fecerunt vel classes vel ordinis, *Inglia*. *Occidentales*, *Orcadas*, & *Zelandicas*. *Occidentales* appellantur quæ ab *Hibernia* pene ad *Orcades* in mari *Deucaledonio* lateri occidentali prætenduntur. Has alii *Hebrides*, alii *Æbudas*, alii *Meyanias*, alii *Betericas* appellarunt. *Orcades* in mari partim *Deucaledonio*, partim *Germanico*, ad septentrionalem *Scotiae* partem ipsarū sunt. Harum denomine inter *Scriptores* verteres & recentiores satis convenit; sed qui eas primi tenuerint, non satis constat. Omnes *Germanicæ* originis eos fuisse tradunt: at è qua natione *Germanorum* advenerint, non produnt. Si è sermone conjecturam faciemus, & olim & nunc quoque vetere *Gothica* lingua uruntur. Sunt qui *Pictos* eos fuisse arbitrantur, hoc maximè argumēto, quod fretum eos à *Cathanesia* dividens, *Pictum* cognominatur; *Pictos*que ipsos generis *Saxonici* fuisse existimat, Claudiiani carmine maximè freti: *Maduerunt Saxonefuso*.

Orcades, incoluit *Pictorum* *sanguine Thule*:
Scotorum *tumulos* *stevit glacialis Ierne*.

Sed quum de his supra in *Britannicarum* insularum descriptione egerimus; hæc paucula sufficient, ut *Scotiae* finem imponamus.

H

ALBIONIS

*Regio.
Nomen.
à quibus
editioris.*

ALBIONIS insula pars meridionalior ac maxima *Anglia* Latinis dicitur: ab *Anglia* regione Westphaliz, vulgo *Engern*, ut nonnulli volunt. Alii ab angulo nomen inditum arbitrantur, quod Orbis fit angulus: alii ab *Anglo* oppido Pomeraniz. *Goropius* Anglos ab *Angle*, i. hamo pectorio deducit, quod, ut inquit ille, omnia sibi adhamarent, & fuerint, ut Angli loquuntur, *Good Anglers*, i. boni hamatores. Quæ sane conjectura risum potius quam fidem meretur. Sunt qui ab Anglia Cimbrice Chersones regiuncula, quæ *Engeland*, i. *Anglorum Terra*, ab Egberto occiduorum Saxonum Rego indigitata fuit, appellatam autumant: vel quasi *Engistland*, i. *Engisti terra*: qui seducem his Saxonibus praebevit. Sed qui *Engelerti*, *Engelbardi*, & ejusmodi Germanicorum nominum etymologiam videt, facile etiam *Anglorum* notationem viderit. His sunt Germanizæ populi qui Britanniam occuparunt, quos unam gentem fuisse, communique nomine nunc Anglos nunc Saxones vocatos docet *Candens*. Hæc ab indigenis non uno nomine appellantur, idque etiam diversinomè: in duas enim regiones eam dividunt. Pars ejus quæ orientem & mare Germanicum spectat ab indigenis Anglis Saxonum populis, qui eam occuparunt, sua lingua *Anglia* vel *England* nuncupatur. Occidentalior vero pars quæ ab hac, *Sabrinâ* & *Deâ* fluminibus discernitur, & Britannicâ avitâ que lingua utitur, *Vallia* vel *VValles*, à prædictis Anglis nominatur. Termini ejus septentrionales *Scotiam* versus, sunt *Tueda* & *Solveius* fluvii: ad meridiem est *Gallia*, & propriè dictus *Oceanus Britannicus*: ad occasum *Hibernia* & *Oceanus Hibernicus*, ad ortum *Germanicus*.

Longa est 302 millaria anglica, lata 300, à Belerio nempe ad Cantium Promontorium. Atque hic quocunque anni tempore temperatus ac clemens: cœlum crassum, soli raro in quo facilè nubes, imbres, ventique coguntur, argue & minus frigoris æstusque, propter ipsius soli densitas. Habet solum secundum frugiferumque, & ab o-
Solifera
mni frugum genere ita beatum, ut *Cereris* sedem fuisse illata dixit *Orpheus*. Cui adstipulatur *Mameritus* aut *Belga* orator qui Panegyricum *Constantino* dixit: ubi inter alia dicit, in hac segetum tantam esse fecunditatem, ut munieribus utriusque sufficiat, & *Cereris* & *Liberi*. Nesci que solùm agros luxurioso ac opimo frumento, ac leguminibus supra modum scatentes habet: sed etiam cuiusque generis materiam producit, preter abiectam, & ut *Cesar* ait, fagum; nunc tamen est passim fagus quoque. Lauri non æquæ fecunda est ac Thessalia. Rosmarinus vero tam copiosus, ut eo etiam ad sepes utantur. Fert item aurum, argentum, cuprum, ferrum, sed ejus exigua copia: plumbeum nigrum, & plumbeum album, id est stannum in suo genere optimum in magna abundantia hic effuditur, & ad exteris gentes efficerur. Colles hic plurimi, per quos ovium greges errant, non tantum carnium delicia, sed etiam vellerum tenuitate nobiles. frequenciam ovium juvat cœli quædam benignitas, terræque bonitas singularis; nam & in collibus vix arbores apparent, totaque regio à lupis est suo privilegio immunis. Omnes etiam pecudum animalium que genere abundat, præterquam asinis, mulis, camelis & elefantis. Molossi nullibi gentium præstantiores, ferocioresque. Nusquam gentium major corniculum multitudo. Magna etiam milviorum qui pullis insidi-

ANGLIA.

59

Imperium majorum. insidiatur copia. Romani Britanniæ potiori parti quingentos penè annos imperarunt, à C. Cesare scilicet ad tempora usque Theodofi junioris: cuius ætate Romanorum legiones & præsidia ad Galliam defendendam accersita, Britanniæ insulam reliquerunt; quo factum est, ut Picti, Scotique, partem australiæ invaserint; quorum impetum quum diutius sustinere Britanni non possent, vocarunt è Germania Saxones, viros bello adfuetos, quorum opera initio adversus Scotos & Pictos usi sunt. Postea verò Saxones sive cœli illecebri capti, sive Pictorum amicitia & familiaritate ducti, sive perfidia propriâ impulsi, sedus aduersus Britannos cum Pictis inverunt, domitisque & profligatis hospitibus, ipsi illorum loca invasere. Vnde & pars illa Britannia Anglia, ut supra vidimus, dicta est. Continet Anglia urbes plurimas, inter quas maximè excellunt *Londinum*, *Eboracum*, *Cantuaria*, *Bristolia*, *Glocestria* sive *Glovernia*, *Salopia*, *Vigornia*, *Bathonia*, *Cantabrigia*, *Oxonium*, *Nordvicius*, *Zandvicius* cum multis aliis quas in descriptionibus particularibus delineabimus. Flumina illustriora *Tamesis*, *Humbrus*, *Trenta*, *Ouse*, & *Sabrina*, de quibus suis locis. Oceanus autem qui insulanum alluit, omnis generis piscium copiâ redundat; inter quos lucius est, quem *Pike* vernacula hinguà appellant, qui apud illos magno in precio habetur; coque eum interdum ex palustri aqua in vivaria transferunt; ubi nidore illo oppido purgatus, anguillis minutisque pisiculis pastus mirandum in modum pinguefcit. Ostrea nec alibi deliciora, nec plura. Portus vero Anglie præcipui sunt hi: *Davernus*, vulgo *Dover*, qui est Comitatus Cantii extremus, ac colle munitur, arcemque habet tutissimam, omni armorum genere optimè instructam: *Munibay* satis latus in Cornvallia, ubi

tutissima est navi statio. Item *Volemouth* sive *Falemouth*, *Torbay*, *Southantonensis*, & alii. Anglia Rex supremam protestatem & merum imperium habet, nec in imperii clientela est, nec investituram ab alio quovis accipit, nec præter Deum, superiorem agnoscit. Ejus subditi vel sunt laici vel ecclesiastici: item sunt vel nobiles vel plebeii. Nobiles sunt vel majores: ut Duces, Marchiones, Comites & Barones, qui vel hereditario jure his titulis gaudent, vel iisdem virtutis ergo à Rege exornantur. Principis autem nomen soli Regis filio natu maximo hoc tempore convenit, quamvis olim plures hoc titulo insigniti fuerint. Nobiles minores sunt Equites Aurati, Armigeri, & qui vulgo Generosi & Gentlemen dicuntur. Generosi, vel promiscuè nobiles, sunt, qui natalibus clari, aut quos virtus aut fortuna à fæce hominum exultit. Civis sive *Burgesses* qui in sua quilibet urbe publicis funguntur muneribus & in Parliamentariis Angliae Comitiis locum habent: *Ingenui* sive *Teomen* sunt, quos legales homines lex vocat, & ex agris, quos optimo jure tenent, quadraginta ad minimum solidos quotannis colligunt. Opifices autem sunt qui mercede operam locant. Dividitur autem tota Anglia in Comitatus *xxxix*. Comitatus vero in *Centurias* (qua in nonnullis regni partibus *VVapentaches* à tractu armorum nominantur) & in decurias dividuntur. In his Comitatibus, difficultoribus temporibus, *Prefectus Regius* quem *Lieutenant* vocant, ne quid detrimenti Respublica capiat, constituitur. Singulis vero annis nobilis aliquis ex incolis præficitur, quem *Vicecomitem* quasi vicarium Comitis, & Anglicè *Shriff*, id est Comitatus Prepositum vocant; qui etiam Comitatus vel Provincie *Quæstor* rectè dici potest. Ejus, enim est publicas pecunias provinciæ suæ conquirere, multæ

Urbs britannica.

Fiumina.

Maris.

Portus.

Leges & iustitia.
multæ rario infi ta exequ cognosc Anglos j natos ad gnoscere quos Itin tannis he scant, & cleasticis Anglia priuilegiis to subflunt x tres reliqu curias die sunt Ecclesi quod Par dinibus e Hoc à R etam aut mandis, a ad Reipu duplicita, Curia cam VVardour scura sunt ipse inco meta stellata tur crimin Banus com ex jure Ad

b,
Ratio
rii bernardio.
ec
nt
ii.
o-
lis
ur.
no
lo
ti,
ur.
la-
lit.
an-
ni-
les
nt.
di-
rus
bus
cu-
em-
uid
nlis
em
iffe,
mi-
Ejus,
ere,
etas

multas irrogatas vel pignoribus ablatis, colligere, & c-
tario inferre, judicibus praetato adesse, & eorum manda-
ta exequi: duodecim viros cogere, qui in causis de facto
cognoscunt, & ad judices referunt, (judices enim apud
Anglos juris solum & non facti sunt judges) condem-
natos ad supplicium ducere & in minoribus litibus co-
gnoscere. In majoribus autem jus dicunt Justitiarii,
quos *Itinerantes & Justitiarios ad Aſſes* vocant, qui quo-
tannis hos Comitatus bis obeunt, ut de causis cognos-
cant, & de incarceraſtis ſententiam ferant. Quod ad Ec-
clieſiaſticas jurisdictiones attinet, duas nunc habet
Anglia provincias. Archiepiscopos item duos: *Cantu-
riensem* totius Angliae primatum & *Eboracensem*: Quibus
*Liges &
vijſtua.* subſunt xxv Epiloci: Cantuariensi xxxi, Eboraciensi
tres reliqui. Angliae tribunalia ſive juris fora, quas etiam
curias dicimus, in triplici ſunt differentia. Alia enim
ſunt Eccleſiaſticas, alia temporalia, & unum mixtum,
quod Parlamentum vocant, & extribus Angliae Or-
dinibus conſtat & totius Angliae corpus repræſentat.
Hoc à Rege pro arbitrio indicitur, ſummaq; & fan-
dam authoritatem habet in legibus ferendis, confir-
mandis, antiquandis, interpretandis, & in omnibus que
ad Republicas ſalutem ſpectant. Fora temporalia ſunt
duplicia, juris ſcilicet, aut æqui. Juris ſunt, *Bancus Regius*,
Curia camera ſellata, *Bancus communis*, *Scaccarium*, *Curia
VVariorum & Liberationum*, *Admiralii*, *Aſſeſa*. alia quæ ob-
ſcura ſunt, omittimus. *Bancus regius* ita dicitur quod Rex
ipſe in eo praesidere ſoleat. coronas placita traçet. *Ca-
mera ſellata*, ſive potius Curia cōſiliū regii, in qua traçetā-
tur criminalia, perjuria, imposta, dolus malus, &c.
Bancus communis, quia communia placita inter subditos
ex iure Anglico, quod commune vocant, in hoc diſce-

ptantur, nomen habet. *Scaccarium* à tabula quadrangu-
la, ad quam affidebant, nomen traxit. in eo omnes cau-
ſe audiuntur quae ad fiscum pertinent. *Curia VVaro-
rum*, à pupillis, quorum cauſas tractat, nomen habet.
Admiralii Curia res maritimas traçet. *Aſſeſa*, quas dici-
mus, in quolibet Comitatu bis anno habentur, in quibus
duo Aſſilarum Justitiarii ad hoc deputati cum ei-
renarchis, ſive pacis Justitiariis, & de civilibus & crimi-
nalibus cognoscunt. Fora æquitatis ſunt *Cancellaria*, *Cu-
ria Requeſtarum*, Concilia in limitibus Walliae, ex parte
boreali. *Cancellaria* à *Cancellario*, qui ibi praesidet, no-
men traxit. In hac ex æquo & bono judicatur, & ſum-
mum jus quod ſumma crux videri ſoleat, temperatur.
Requeſtarum Curia pauperum & regiorum famulorum
cauſas audit. Eccleſiaſticas fora præcipua ſunt: *Synodus*,
qua Convocatio Cleri dicitur, ſemperque simul cum Par-
lamento habetur: & *Synodi Provinciales* in utraque pro-
vincia. *Academie* in hoc regno duæ ſunt nobiles, *Canta-
brigenſis & Oxonienſis*, quibus additur tertia *Londinenſis*.
Ingenia producit Anglia non infelicia neque sterilia; *Mores*:
virosque doctos & omnium facultatum & scientiarum
peritissimos plurimos habet. Gens procerā ſtatuta, ve-
nusta & candida facie eſt, casuis ut plurimum oculis, &
ut ſono linguae Italies perfimiles, ita corporum habitu
ac moribus ab illis penè nihil diſcrepant. Viſtus maxi-
ma ex parte in carne confiſtit. Cereviſiam ex hordeo
conficiunt, potum ſapidum, gratum, jucundum. Hic in
exteris etiam regiones aſportatur. Veltimento non
multum ab ſimili gallico utuntur. Atque haec quidem
de Anglia in genere diſta ſufficient, reliqua in particu-
laribus deinceps tabulis exponemus.

Continens Northumbriam, Cumberlandiam Comitatus, Dunelmensem Episcopatum,
Vestmorlandiam, & Maniam Insulam.

GENERATIM quæ dicenda habuimus de Anglia
absolvimus: postular methodus, ut speciatim
& per partes eam percurramus. Britanniæ ab
se debellatæ citeriorem partem in provinciam
redactam, Romani varie divisérunt, ut suprà diximus.
Saxones verò pro pentarchia Romanoru[m] fecerunt
heptarchiâ: in ea sunt *Cantium*, *Suffexia*, *Eastanglia*, *Vest-*
Suffexia, *Northumbria*, *East-xfexia*, & *Mercia*. Hodie in Comitatus,
quos vel *Conventus* vel *Pagos* propriè & Latine vo-
ces, (Angli peculiari vocabulo *Shires* appellant) distri-
buitur. Ac primum anno à Christo nato 1016 *Ethelredo*
regnante tantum xxxii. numerabantur: deinde sub *Guili-
elmo* I. xxxvi. Postea tres in numerum additæ xxxix
Comitatibus numerum compleverunt, qui hodie in An-
gлиa obtinet. Quibus accedunt xiiii. plures in *Walia*,
quorum ses fuerunt tempore *Edwards* I., reliquos Par-
liamentaria autoritate constituit *Henricus* VIII. Hosce
autem Comitatus seu Partes Angliae cum nonnullis
insulis *Mercator* noster sex tabulis luculenter expressas
exhibit. Harum omnium tabularum, quo ordine ab
authore nostro proponuntur, delineationem, quam
poterimus fidelissimè propomemus. Offert se primo lo-
co *Northumbria*, vulgo *Northumberland*, trianguli sed non
æquilateri figura quadammodo inclusa jacent. Meridio-
nale ejus latus *Derventum* in *Tinam* influens, & ipse
Tina claudit, qua *Dunelmenses* spectat. Orientale la-
tus mari Germanico pulsatur. Occidentale vero quod
ab occasu brumali in ortum aestivum protrahitur, pri-
mum concatenatis montibus, inde *Tueda* fluvio *Scotiae*
obvertitur, regionumque limes est. Terra ipsa magna
ex parte alpina est, ac cultu dura. Ad mare & *Tinam*

*North-
bra-
nia.*

beria.

adhibita mediocre cultura satis est colono grata, aliis
verò multo ingratiior, & quasi horridior: plurimiq[ue] in
locis lapides illi *Lithanbraces*, quos *Sea-coales* Angli vo-
cant, magna copia effodiuntur. Est in Northumbria *vrbis*:
urbs *Neruastile*, portu nobilis, quem *Tina* efficit suā pro-
funditate naves valde magnas admittens, & ita defendens,
ut nec tempestatibus facilè jactari, nec vadis afflitti-
cari possint. Est & ultimum Angliæ, & munirissimum
totius Britanniae oppidum *Berrwick*: quod nomen à *Be-*
rengario Duce, quem somniarunt, deducunt aliqui. *Le-*
landus ab *Aber*, quod ostium Britannis sonat, ut *Aberrie*
vicum ad ostium significaret. Vnde cumque verò no-
men haberet, at longius in mare porrigitur, ita ut mari
& *Tueda* ferè circumvalletur. Fluvii hic sunt *Tina* fluvia *Australis* & *borealis*. (qui sic dictus quod in arctum coëun-
titibus ripis constringit; hoc enim *Tina* Britannica lin-
gua significare affirmant nonnulli.) *Australis* ex Cum-
bria editus, prope *Alstonmore*, ubi antiqua est fodina æ-
aria, cum aliquam diuse in septentriones pro volverit,
in ortum conversus, rectè cum muro Pictico procurrit:
Tina borealis è limitaneis montibus, sociatus *Redo* fluvio
infesto; qui ad *Redesquer* præruptum montem effusus,
Rhede *cale*, id est, *vallem Redi*, laudatissimorum velutum altri-
cem rigat. Infra *Collerford*, uterque *Tina* confluit, qui
jam austus, subindeque austior, uno alveo unget ad
Oceanum iter. *Tueda* Angliam à Scotia longo spatio dis-
cludit, limeque orientalis dicitur. Hic fluvius copio-
sa scaturigine è Scotia montibus erumpens inter limi-
taneos equites, diu tortuosus errat. Vbi verò proxi-
mè *Cartam* vicum accessit, multis aquis convalescens
regnorum collimitia discriminata incipit, ac tandem

Tilio

M A R E

Firth of Ayre

S. Andrew's

Isle of Man

Isle of Wight

Isle of

Holy

Isle of

Orkney

Isle of

Shetland

Isle of

Yell

Isle of

Unst

ANGLIA II. TABVLA.

63

Tillo recepto in mare Germanicum se exonerat. Sunt & ali, ut *Coqueda*, *Alanna*, *Blithus*, & *VVanspeth*, quos omisit, *Cumbria*, *Situm*. ad secundam partem transiit faciens. Ea est *Cumbria* vulgo *Cumberland*: hac *Wextmorlandia* ad occasum præsedit, ultima in hac parte *Angliae* provincia, utpote quæ ipsam Scotiam ab æcto attingit, ab austro & occidente Hibernico Oceano pulsata, ab ortu vero super *Wextmorlandiam* *Northumbriæ* contigua. Nomen ab incolis traxit, qui veri & germani Britanni fuerunt, & se sualingua *Kumbri*, & *Kambr* indigitarunt. Terra autem quamvis ob septentrionalem situm frigidior, & ob montes asperior videatur, sed tamen varietate perlustrantibus aridet. Post verrucosas enim rupes, & cōfertos montes, quibus lacus interjacent, succedunt pabulosi colles gregibus referti, quibus rursus substernuntur porrectæ planities frugibus satis fructuosa. Est in hac Provincia optima & oportuna positione urbs vetustissima *Carlile*, à septentrione profundo Irton alveo, ab ortu Peterillo, ab occasu Caudâ munita, & præter hæc naturæ defendantis munimento, firmis mœnibus è fæxo quadrato, castello & citellâ, quara vocant, armata. Sunt & alia oppida *Kesvike*, *VVirkinton*, *Bulneſſe*, *Perith*, ut vicos & arcæ silentio præterea. Atque hic ager 58 parochiales Ecclesiæ numerat. Habet præterea lacus omni velutilium genere abundantes. Fluvios item, inter quos *Itron* amniculus, in quo concha cum rotem, quem veluti maritum appetunt, oscitatione quadam hauerint, sunt gravidae, margaritalisque pariunt, quas accolæ cum refederit aqua venantur. Est & *Derventio*, *Cokarus*, *Olcnum*, sive *Elenus*, *Eiden* atque alii, piscibus abundantes. Ad hæc Oceanus, qui ad litus alludit, piscium optimorum examina alit, & negligentiam accusis quasi exprobat, quod minus gnaviter pescaturam exercitant.

Montes hic conferti mettallis gravidi, inter quos montes *Derventio* vocati, in quibus ad *Nevpland* æris venæ opulentæ non sine auto & argento nostro tempore sunt repertæ. Hic etiam invenitur terra illa metallica, sive faxum induratum & micans, *Anglis Blacke lead* dicatum, quo ad ducentas lineas, & monochromata pictores utuntur. Superiorum hujus regionis partem intersecat, qui nullo modo tacendus est, *Murus* *Picticius*, *Romanæ* provinciæ limes sive clausura, cxxii. millium passuum longitudine, *Serriopus*: qui ut ait *Orosius* partem Insulae à ceteris indomitis gemibüs vallo distinguendam curavit. Eum *Beda* octo pedes latum & duodecim altum fuisse scribit, recta ab ortu in occasum linea: cujus non solum vestigia sed etiam fragmenta in longa spatu porræcta & tantum pinnis nudata extant, hodieque conspicuntur, ut testatur *Camdenus*. Episcopatus *Dunelmensis*, vulgo *the Bishoprick of Durham*, sive *Duresme*, Eboraenibus ad septentrionem confinii in trianguli speciem efformatur, cuius apex ad occasum coëuntibus ibi septentrionali limite & *Teifi* fontibus figuratur. Ad austrealem partem ferè quâ flumen se reducit, cathedralis Ecclesia surgit, pyramidibus & alta turra consuta, in medio eminenti tumulo imponitut castrum quodammodo intermedium inter duos pontes è fæxo, quibus *Vedra* fluvius hinc ad ortum, illinc ad occasum conjungitur: à castro ad septentriones patet forum, & S. Nicolai cernitur templum. Sunt hic præterea oppida, *Standrope*, *Derlington*, *Hartlepole*, *Binchester* & *Chester upon the streete*, cum multis vicis atque arcibus. Numerantur in hoc agro & *Northumbria* Ecclesiæ parochiales 118, præter facella plurima. Flumina hinc sunt primùm *Tess*, *Flumina*. Latinis *Teifi* & *Teifa*, *Polydoro Athefis*, *Ptolemaeo Tufis* appellari videtur *Camdeno*, apud quem libratorum incuria

ria exul
erump
bus, p
cadun
ostio in
mariti
tua. *V
Vicof
merlan
dia, ab
Situ.*
*Sali qua
lia.*
*Sali qua
lia.*
*Episcop
atu*s* *Dioc
esem*.*
Mannia,
ideft, M
dicitur.
tamen M
Britanni
autem m
Britanni
minus it
maxime
territor
litas.
& arva h

A N G L I A E III. T A B V L A.

65

ria exulare existimat. Hic Fluvius è saxeto illo *Stanem ore* erumpens, raptisque secum multis undique torrentibus, per rupes fluens è quibus ad Eggleston marmora cæduntur, ac deinde multa loca alluens, tandem amplio ostio in Oceanum se ejicit, unde trianguli basis ad oram maritimam inchoatur. Item *Vedra*, *Gaunleſſe*, *Dervyntuſſe*. *VVestmorlandia* ab occasu & arcto Cumberlania, ab ortu Eboracensi agro terminata: sic dicta quod magna ex parte inculta sit. Pars australior, angustiori spatio inter *Lorum* flumen & *W inandermere* conclusa fatis ferax in vallibus, licet suas asperas glabrasque cautes ostendat, & *Báronia* de *Kendal* dicitur. Deinceps supra *Loni* fontes latius se explicat regio, multisque gyris & flexibus montes excurrunt, quibus interjacent alicubi convalles prærupta altitudine, crebris locis speluncarum in modum subruptis. Oppidum hic prætoriarum *Aballaba*, nunc *Apolby*. Est etiam frequentissimum oppidum *Kandale*, lanificii gloriæ & industriæ celeberrimum. Atque in hoc Comitatu 26 parœciae numerosæ habentur. Fluvii sunt *Lonus*, *Ituna*, & *Emotus*. *Mannia*, *Cesari Mona*, *Monada Ptolemao* quasi *Mon eitha*, id est, *Mona* emotior, ad alterius *Mona* differentiam dicitur. *Monabia* *Plinio*, *Menavia* *Orosio* & *Bede*, apud quos tamen *Mevania* perperam legitur, *Eubonia* *Gilde*, *Menauvri* *Britannis*, *incolis Maning*, Anglis *The yle of Man*. Jacer autem medio libramine inter boreales *Hibernæ* & *Britannie* partes; à septentrione in meridiem xxx. plus minus italica mill. porrecta, latitudinem vero quæ maximè patet vix ultra xv. mill. quæ minimè viii extendit. Linum & cannabim abunde profert, pascua & arva habet satis leta; hordei, tritici, sed præcipue avenæ ferax est, unde avenaceo pane maximè vescuntur incolæ; pecorum ubique multitudo, & numerosi ovium greges, sed cum oves, tum pecora minora sunt quam in Anglia. Cum autem silvis sit indigæ, bituminoso cespite ad ignem utuntur, quem dum effodiunt, sæpenumbras in suffosas arbores incident. Britanni nos hanc insulam uti Britanniam tenuisse in confessu est, sed cum à septentrione gentes tanquam infusi nimbi, has australes plagas inundarint, in Scotorum potestatem devenit. Inter oppida hujus insulæ precipuum censetur *Ruſin* ad australe latus situm, quod à castro ubi præsidium habetur, vulgo *Castletown* appellatur: sed frequentissimum est *Duglas*, quod Portus sit optimus, aditumque facillimus, ad quem Galli, & alii exterí cum sale suo marino commaneant, coria, lanam rudem, & carnem bubulam salitam ab insulanis emercentes. In occiduo autem insulæ laterè sunt *Bala Curi* ubi Episcopus plerumque agit qui Eboracensi archiepiscopo subest, & *The Pyle* munimentum exigua in insula positum, ubi etiam non pauci sunt milites præsidarii. Ipsi vero australi promontorio modica etiam insula *The calfe of Man* dicta, prætenditur, marinis avibus quas *Puffins*, & anatibus illis è ligno putrefacto enatis, quas Angli *Bernacles*, *Scoti Clakes*, & *Soland Geese* vocant, referta. In medio Mannia montibus densius attollitur, è quibus editissimus *Scarfell*, unde sudo cælo *Scotia*, Anglia & *Hibernia* propici possit. Controversias judices (*Deemsters* *Ratio gubernandi*) sine scriptis & impensis dirimunt. Incole omnes à furandi & mendicandi ostiatim consuetudine sunt *Vulgi Mores*. alienissimi, ac mirè religiosi. Supereft *Anglesey* insula, de qua suo loco agemus.

I

SE Q VEN-

*SEQUENTES CONTINENS COMITATVS, LANCASTRIAM, CESTRIAM,
Carnarvam, Denbigh, Flintb, Merionidb, Montgomery, Salopiam, Cardigan,
Radnor, Wigorniam & Insulam Anglesey.*

Lancastria. Siu. Salopie. Oppida. Lanc.

LANCASTRIA vulgo Lancashire, & the County Palatine of Lancaster, quod sit Comitatus Palatini titulo insignis. Sub montibus, qui per Angliam medium procurrunt, jacet ad occasum: inter Eboracenses ab ortu, & Hibernicum Oceanum ab occasu ita includit, ut ab austro quà Cestrenses respicit, (à quibus Mercio flumine dirimitur) sit latior, sensimque in boream procedens, quà Westmorlandia confinis, coarctetur. Ibi maris sinu abrumpit, cuius partem non exigua ultra sinum habet, quæ Cumberlandia adiacet. Vbi in campos æquatur, hordei & tritici satis est fertilis, ad inontium radices avenæ fertilior, ubique solo tolerabili, nisi uliginosis quibusdam, & minus salubribus locis, qui tamen hæc sua incommoda commodis resarcunt uberioribus. Abrasæ enim superficie cespites ad ignis somitæ, & non nunquam arbores, quæ diu defossæ jacuerunt, præbent. Inferius verò margam ad stercorandos agros affatim alicubi suppeditant. Boves proceris cornibus & composito corpore excellunt. Ad urbes transeo, inter quas primo loco occurrit peivetus illud oppidum *Manchester*, *Mancunium* & *Manucium* variante lectione *Antonino*. Hoc circum vicinis oppidis præcellit suo ornatu, frequentiâ, lanificio, foro, templo & collegio. Est & *Ormeskirke* mercatorum oppidum, sepultura Stanleyorum Derbiensium Comitatus insigne: & *Lancaster* præcipuum regionis oppidum, ut alia raccain. Atque hic parœcia 36: sed valde populosæ recensentur. Plurimi sunt lacus & pa-

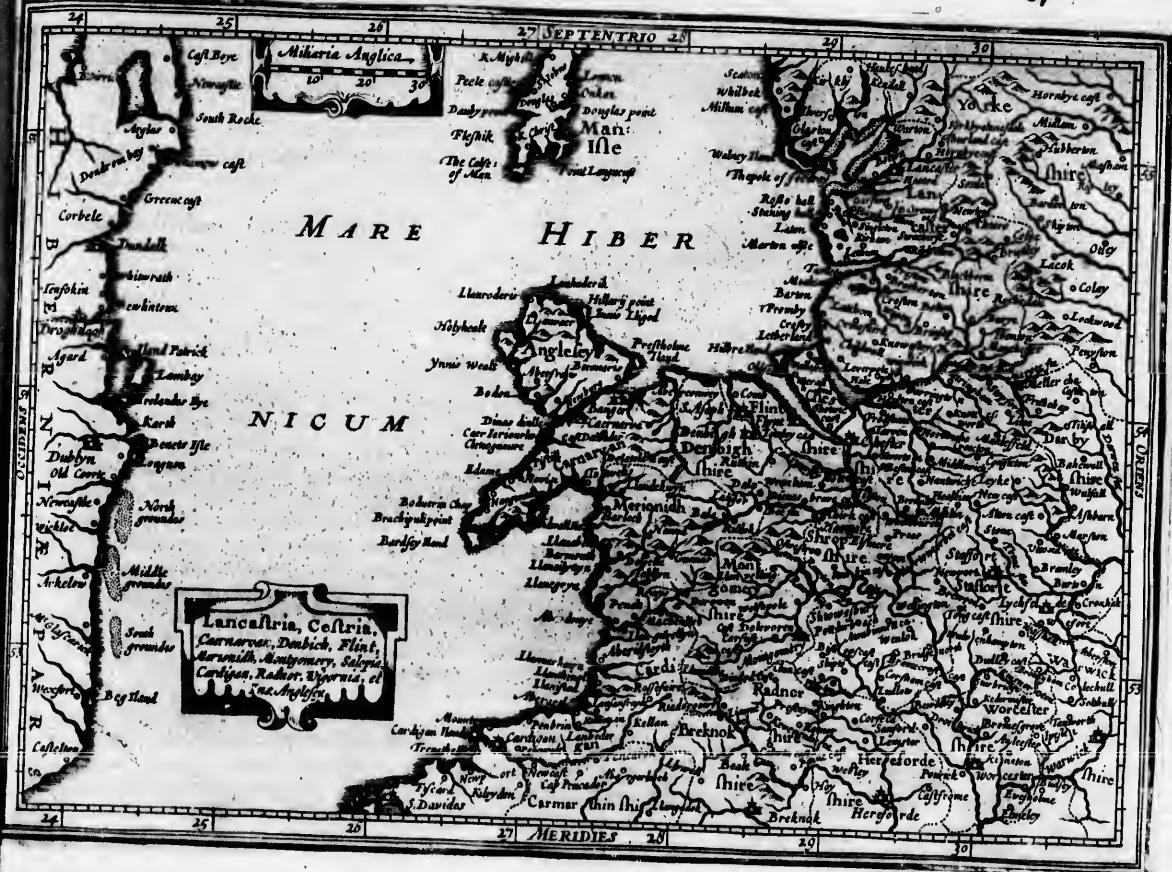
ludes: inter quas Merton palus, & lacus totius Angliae maximus, nunc *Vinandermere*, pise fibi peculiari, accolis *Chare* dicto, secundus. Fluvii *Mersus*, *Irrwellus*, *Dunelmensis*, *Ribellus*, *VVyre*, *Locus*, & *Lomus*. Montes hic pluri, iisque editissimi, inter quos illi qui *Ingleborrovvhill*, *Penigent*, *Pendle hill*, *Cestria* sequitur, vulgo *Cheshire*, & *Cestria*. *The Countie Palatine of Chester*, quod ejus comites iura Palatina habuerint. Ab austro agro Salopiensi, ab or-Siu. tu *Staffordiensis* & *Derbiensis*, à septentrione *Lancastrensis*, ab occasu *Denbighensis* & *Flintensis* circumscribitur, ad circum verò chersones longius in altum abit, quæ inter duos sinus conclusa utrinque insinuantem Oceanum admittit, in quos etiam sinus omnia hujus agri flumina convenient. Regio farris & tritici jejunia & inops, pecoris & piscium ferax. Vrbs hic clara quam *Prolemaus Deunam*, Angli *Chester* & *Vvescheste* vocant. Vrbs hæc quadrata formâ, mœnibus que plus duo mill. pall. ambitu colligunt, includit: ad libonotum, castrum eminet prope flumen à Comitibus constructum, ubi fora Palatinatus bis quotannis habentur. Ædificia sunt nitida, & projectis mænianis porticus utrinque per primarias plateas ducunt. Suni præterea oppida *Finsborrov* & *Condate*, nunc *Congleton*. Habetque parœcias plus minus 68 hic Comitatus. Fluvii hanc regionem in-Planina. terluunt, *Deva*, Anglice *Dee*, salmonibus admodum fax, è duobus in *Walia* fontibus enascitur, unde denominatum credunt. Præterea *Viver*, *Mersey*, & *Danu*; *Carnarvanchire*, historicis Latinis *Snaudonia*, & *Aryona*. *Carmar-* vansbri.

Latus

ANGLIAE III. TABVLA

67

*Situs.**Soli fer-tilitas.**Oppida.*
Domi-ni-gis.
*Situs.**Soli qua-titas.**Oppida.**Flin-shire.*
*Situs.**Soli qua-titas.*

Latus septentrionale & occiduum mari objacet, australē claudit Merionithia, & orientale Denbighensis ager Conovio fluvio interlabente. Quā mare prospicit glebā est satis fertili, & oppidulis redimita. In hac præter alia oppida est Bangor sedes Episcopalis. Interiora hujus Comitatus montosa, aspera, clivosa. Denbigenſis ager, Anglis Denbighshire, interiorius à mari recedit, & in oratum usque ad Devam flumen procurrit. A borea aliquandiu mare, inde Flimentis regiunctula, ab occasu Merionithia & Mongomeria, ab ortu Cestria & Salopia circumcingunt. Pars occidua sterilis, media quā in vallem succumbit, fœcundissima; orientalis statim à valle naturali sibi iniquiorem, ad Devam verò multo æquorem sentit. In hoc autem agro est vallis Cluda, amoenitate, fertilitate, & salubritate verè felix, in qua Ruthun maximum est vallis emporium. Deinde territorium, Britanicè Mailor Gymraig, Anglis Bromfield, lētum admodum & plumbi ferax. Primarium hujus tractus oppidum Denbiga, vulgo Denbigh, & Cluda fluvius. Flintenſis Provinciola, Anglis Flintshire, Denbighensi agro ad septentrionem longior quam latior præjacet, Hibernico mari, seu potius Devā æstuario ab arcto pulsata, ab ortu Cestrenſi Comitatu, ab aliis plagiis Denbighensi finita. Hæc non quidem montana, sed collium prominenti aliquantulum surgens, quæ leniter in fertilissimos agros resupinatur, qui præsertim quā Mare prospiciunt, primo quoque anno nonnullis in locis hordeum, aliis triticum, in universum fecale vicefimo & supra fœnore, & postea avenam in quatuor aut quinque annos profundit. Est hic oppidum S. Asaph Anglis, ubi Episcopalis est sedes, cui parœciae subsunt multæ: & Ruthlan castello egregio nitens. Hic etiam Alen fluvius, prope quem fons est qui maris æmulus statim temporibus suas & re-

vomii & resorbet aquas. Merionithire, latine Marvinia, à Montgomerico pago ad sinum nisque Lunatum & Oceanum pertingit, quo ab occaſu ita pulsatur, ut nonnullam ejus partem abripuisse credatur. Ad meridiem Situs. Devo flumine à Ceretica dimitur, ad septentriones Carnavaniam, & Denbighiam attingit. Ipsa verò inter montium conglomerationes omnium totius Walliae terrarum hispida magis & horribilis. Oppida hic ra- Oppida. ra, Harlech autem castrum est munitissimum, atq; hujus regionis primarium: iūntque æstuaria duo celeberrima Traith maur, & Traith Bocham, id est æstuarium majus, & minus. Montes habet altissimos, arcos tamen & in modum arcis acutissimos, nec ratos quidem, sed creberimos, & tanta æqualitate confertos, ut in summis eorum verticibus pastores confabulantes, vel convitiantes, si concurrent forte statuerint, à mane ad vesperam via convenirent. Montgomeryshire ad meridiem Cereticā & Radnoriam, ad ortum Salopiā, ad boream Denbighiam, & ad occasum Merionithiā circumscripta, licet monti- bus plurimū in emineat, convallibus tamen grata fœ- cunditate, cùm atvis, tūn paucis utiq; felix est, landatiſsimorumque eorum fœcunda olim genitrix. Primarium hujus regionis oppidum Montgomery, surgenti opidis. faxo, cui amena planicies subjacet, à Balduno limitis Walliæ præfecto constructum. Est & Lan vethlin, oppidum mercatorium. Hic est Sabrina secundum à Tamis Britanniæ flumen, Severne Angli indigitant. Hic statim à fonte ita crebris incurvus flexibus agitur, ut sepe reverti credatur, procurrit tamen, seu potius lento per vagatur hunc agrum, Salopiensem, Vigornensem, & Gloucesterensem, vitalemque humorem glebae ubiq; suppeditans in Sabrinianum fretū se tandem placide exonerat. Hic etiam Plinlimon mons in eximiam exurgens al- Plinlimon mons. titudi-

titudine effundit, Situs. shire, ac merientem nem Ce na, oppmis, utp; urbs longa, quam A Bishops Ca plus min gan, Latir centum e est & aer bus asper me. Ad n quā vel præter ing dictum, tur, qui in tum lacus vicinis sca quā ven faciunt. C gionis inc avibus & p silvarum v tem fluvii um non p Provinciæ valido fir que Centu & Ecclesiæ

*nia,
ea-
ul-
tem Sita-
nes
in-
Saliqua-
ral-
ra Oppida.
tus
ima
ius,
in Mones.
cer-
eo-
an-
am
Montg-
meria.
hiā,
nti-Sita-
fē-
Sal ferti-
da-
Pri-
enti Oppida.
ritis
oppi-
neci
tim
re-
erva-
Glo-
pe-
ne-
sal-
Plinio-
mone.*

*Salopia.
Situs.
Salifer-
tibus.
Oppida.
Cardigan.
Calum.
Sutum.
Commodi-
tates.*

titudinem, qui *Sabrinam* flumen, de quo modo diximus, effundit. *Salopia* sive *Comitatus Salopiensis*, Anglis *Shropshire*, ad ortum *Staffordiensis*, ad occasum *Montgomeryensis*, ad meridiem *Vigorniensis*, & ad septentrionem *Cestrensis* attingit. Ampla regio, fertilis & amœna, oppidis & castris undique stipata est frequentissimis, utpote quæ limitanea fuerit. Inter quæ hujus agri urbs longe clarissima ex antiqui *Uronicis* occasu exorta, quam Angli *Shrewsbury* dicunt, latini *Salopiam*. Sunt & *Bishops Castle*, *Ludlow*, & alia. Numerantur hic parœciae plus minus 170. Fluvii *Temeus*, *Colonus* & *Terna*. *Cardigan*, Latine dicitur *Cerericia*. Hujus omnis circumferentia centum tria millia passuum colligit. Cœlum patenius est & aer frigidiusculus & penetrabilis. Solum montibus asperum & reliquæ *Wallia* inæqualitate conforme. Ad mare tamen æqualius est, & magis campestre quam vel in ortiva vel occidua regionis plaga. Nam præter ingentem illum & excelsum montem *Plinlymon* dictum, perpetua series minorum collium extortigatur, qui in subjectis convallisibus cum pascua letissima tum lacus amplissimos efficiunt, qui rivulis è rupibus vicinis scaturientibus auctiores facti, diffundunt se tanquam venas, suosque meatus in ipsum mare frugiferos faciunt. Commoda quibus questum faciunt hujus regionis incolæ, consistunt præcipue in pccore, marinis avibus & piscibus. Frugum illis quod latis est suspetit, silvarum vero quædam indigena est. Ad *Ufrith* autem fluvii fontes, plumbi habentur venæ, mercimonium non parvi momenti aut pterii. Primatum hujus Provinciæ oppidum *Cardigan* mœnibus & castro satis valido firmatur. Dividitur autem hæc Provincia in quinque Centurias, in quibus quatuor oppida mercatoria, & Ecclesiæ paroeciales sexaginta quatuor numerantur.

Radnorie Comitatus aere utitur subtili & frido qualis ferè per omnem *Valliam* est, quod nives sub umbrosis illis editioribusque montibus ac rupibus prominentibus diutius insolite subsistant. Terra ipsa jejunior est, *Salom.*

Radnoria Comitatus aere utitur subtili & frido qualis ferè per omnem *Valliam* est, quod nives sub umbrosis illis editioribusque montibus ac rupibus prominentibus diutius insolite subsistant. Terra ipsa jejunior est, *Salom.*

Radnoria Comitatus aere utitur subtili & frido qualis ferè per omnem *Valliam* est, quod nives sub umbrosis illis editioribusque montibus ac rupibus prominentibus diutius insolite subsistant. Terra ipsa jejunior est, *Salom.*

Calum.

Sutum.

Vigorniensis Co-Vigornia.

Calum.

Sutum.

*In qua hi sunt Comitatus, Cornubia, Devonia, Somersetus, Dorcestria, Wiltonia, Glocestria,
Monumetha, Glamorgan, Caermarden, Penbrock, Brecnoke, & Herefordia.*

CORNVIA, quæ & *Cornwallia*, Britannicè *Ker-nay*, à meridie Oceano Britannico, à septentrione Hibernico, ab occasu Antivestæ pro-montorio & Gallico Oceano clauditur, ab or-tu Tamarà flumine à *Devonia* sejungitur. Regio glebâ-satis fertili, ac metallorum divite venâ abundans. Fru-gum quoque licet non sine magno agricolæ labore, fe-ax. Nitet hæc regio & in primis ora maritima creberri-mis oppidis. Ea sunt *Heilston* oppidū signandi stanni pri-vilegio celebre. *Peryn* celebris mercatu, *Arriuenak*, *Truro*, *Granpound*, *Fovry*, *Lefschilli*, *Leskerd*, *Bodman*, *Salcombe*, *S. Iles*, *S. Colomb*, *Padstow*, *Storr*, *Stratton*, *Tamerton*, *Lanstuphadon* & *Saltash*. Suntque in hoc Comitatu parœciae 11. Flu-vii sunt *Vale*, *Farrey*, *Loo*, *Liverus*, *Haire*, *Alan* & *Tamara*. In-ter Portus hujus regionis celeberrimus *Valemouth*, Ce-niorum ostium *Prolemon*, & que nobilis ac ipsum Italiæ Brû-disum, naviū capacissimus & tutissimus. *Devonia*, vulgo *Devonshire*, sequitur. Termini ejus ab occasu Tamara flumé: ab austro Oceanus, ab ortu Dorsetria & Somer-setius, à septentrione Sabrinianum fretum. Hæc ut ma-jor latitudinis incremento utrinque quam *Cornwallia* excurrit, ita utrinq; Portibus accincta commodio-ribus, nec minus stanni venis dives, pratis distincta lati-otibus, silvis vestita frequentioribus, glebâ auté alicubi perinde exili. Vrbs primaria Anglis hodie *Exeter*, Latini-s *Exonia*, *Ptolemeo Iſca*, *Antonino Iſca* *Dunmoniorum*. Sunt & oppida plurima, ut *Plimouth* quod superiori sœculo ex viculo piscatorio in oppidu amplum, civium, re-quentia urbis æmulum excrévit. Hinc fuit *Francis* ille *Dracus* eques auratus in gloria navalı nostræ memoriaz facile princeps. Item *Lidſton*, *Plimpton*, *Modbery*, *Dertmouth*, *Exminster* & multa alia. Parœciales ecclesiastis 394 conti-net. Fluviique sunt *Lid*, *Teavus*, *Plimus*, *Deri*, *Totnes*, *Teignus*, *Iſca*, *Credenu*, *Columbus*, *Ottery*, *Ex*, *Tovridge*, *Tavy*, *Ockus* & *Lorth Euve*. *Somersetensis* Comitatus sequitur, vulgo *Somer-set* *Co-mitatis*, *S. Soms*. Termini ab ortu *Wiltonia*, ab austro Dor-setria, ab occasu *Devonia*, à septentrione *Sabrinianum* fretum & *Glocestria*. Ditis hæc admodum soli, nuf-quam non adfruges aut pabula eximie fertilis, atq; ali-bi etiam adamatum admodum fœcunda, qui splendo-re indicos provocant, duritie cedunt. Vrbs præcipua *Vibes* & *Oppida* *Bristolia*, pulcherrimis ædificiis, gemino flumine & mu-ro, portu, exterorum commerciis, civium frequentia il-lustrata. Oppida habet, *Theodorudunum*, nunc *Velle*, *Ba-thonium*, vulgo *Bathe*. Atq; in hoc agro Parœciae 385 nu-merantur. Fluvii *Iwell*, *Erome*, *Pedred*, *Thonu*, *Avona*, *Somer*, *Brius*, *Velvete*, *Dorsetria*, *Dorsetshire*, ab ortu *Southamptonia*, ab occasu *Devonia*, ab austro Oceanus Britannico, à borea *Wiltonia* & *Somerset* terminatur. Gleba vero est fertilis, quæ septentriones spectat, silva & saltus dif-funduntur, unde crebris & herbidis collibus, qui nume-rosos ovium greges palcant, gratis pascuis ad litus us-que descendit. *Durnovaria*, quod *Durnium* & *Duneum Pro-plemo* pro exemplarum varietate dici videtur, nunc *Dorchester*,

ANGLIAE III. TABVLA.

78

Dorchester, primarium totius conventus censetur oppidum, nec magnum tamen nec speciosum, in cenis jam olim Danorum furore nudatum. Sunt & alia, *Birt-port*, *Lime*, *VVeymouth*, *Poole*, *VVarham*, *Shiburne*, *Sturminster* & *VVinburne*, atque hic Comitatus parœcias 24.8 numerat.

Fiumina Fluvii sunt, *Lim*, *Treasus*, *Carr*, *Iuell*, *VVe*, *Sturus*, *Aenus*, *V-*

VVilona *ria* latinis, *Frau*, vel *Frome* saxonibus. *VViltonia* à primario olim oppido *VVilton* denominata, vulgo *VVilshire*, tota est mediterranea. Terminos ab ortu *Oxoniam* &

Situs. *Southamptoniam*, ab occasu *Sommerersetum*, à septen-

Soli ferti- trione *Glocestriam* habet: regio pascuis & frugibus ubique lata. *VVilton* oppidum olim fuit totius agri caput, cui & appellationem fecit. Sunt & *Manesbury*, *Cre-*

Oppida. *clade*, *Calne*, *Chippennam*, *Trubridg*, *Sarisbury* & *Marlebor-*

rov. Atq; hic Comitatus Parœcias 30.4 complectitur.

Fiumina Fluvii sunt *Ifs*, *Avona*, *VVilleybourne*, *Adderbourne*, *Ellan* &

Gloce- *Kennet*. *Glocestria*, vulgo *Gloestershire*, ab occasu *Wälliam*, à septentrione *Vigorniam*, ab ortu *Oxoniam*, à meridie

VWiltoniam spectat. Regio amœna & fertilis, ab ortu

æstivo in occasum brumalem exponre et. Habet & ferri fodinas. Primaria hujus Comitatus urbs *Glocester*, quæ

Antoninus *Clevum* & *Glevum* dixit, vulgus latinorum *Glo-*

verniam, alii *Claudiofriam*. Antiqua sanè urbs, ac à Ro-

manis condita, *Sabrinæ* fluvio exposita imminet, qua fluminis non alluitur, murus firmissimus opponi-

tur. Sunt etiam alia oppida *Tevrkesbury*, *Deorhirst*, *Camp-*

den, *VVinclescombe*, & *Cricester*, ac Parœcias 280 hoc Co-

mitatu comprehenduntur. Fluvii irrigant *Sabrina*, *Aven*, & *Ifs* vulgo *Ouse*, qui postea recepto *Tano*, *Tamis*, compo-

polito vocabulo dicitur. *Monmethensis Comitatus*, Angli-

ce *Monmouthshire*, includit à septentrione *Munouflu*, qui

Hercfordienses, ab ortu *Vagi* qui *Glocestrenses*, ab oc-

ca *Rennio* qui *Glamorgenses* se Jungit, & ab austro

Sabriniano æstuatio, in quod illa flumina una cum *Isca* medianam regionem interfecante, evolvuntur. Rebus ad viëtum necessariis nō solum sibi sufficit, sed etiam suppediat. Primarium regionis oppidum *Monmouth*, ad septentriones, qua fluminibus non defenditur, muro & *Oppida.*

fossa præcinctum est, in medio proximè forum castellū prætendit. Item *Chepflowy*, *Abergenny*, *Antonino Goban-*

nium, *Newport*, & urbs *Ifa Antonino* Legio 11 dicta, nunc *Caerleon* & *Caer Leonar* *Vsc* Britannis. Hic Saxonica he-

ptatchia *Wallis* montanis paruit, qui tamen ut in legibus antiquis videre est, sub occiduo tum Saxonum imperio erant. Normannorum vero primis temporibus

limitanei duces gravissime afflixerunt, præcipue *Hame-*

linus Balu, *Hugo Laſy*, *Gualterus* & *Gilbertus Clarenſis* Strigilæ Comites dicti, & *Brienus* *Wallingfordensis*; qui bus dum donalſent Reges, quicquid hoc tractu, devi-

ctis *Wallis*, occidate potuerint, hi superiorem agri partem, illi inferiorem, quam *Netherrvent* dixerunt, in suam paullatim potestatem redegerunt. *Glamorgania* *Glamor-*

sania. Anglis *Glamorganshire* dicitur. Regio tota est maritima, minus latitudine, quam recta regione porrecta, *Sab-*

briniano freto à meridi pulsatur. Qua tertam vero *Situs.*

spectat ab ortu *Monmethenses*, à boote *Brechnochian-*

enses, ab occasu *Maridunenses* adjacent. Pars septen-

trionalis montibus est aspera qui in austriū descendētes paullatim mitescunt, quorum ad radices planities in

meridiem extendit. In hoc agro est tenuis urbecula *Landaff*, id est, *Fauum ad Taff*, cui Parœcias subfunt 156:

Caerdiſſe, *Covbridge*, *Neath*, *Sweinsfer* & *Loghor* *Antonino* *Leucarum*. Fluvii interluunt *Riverius*, *Taffus*, *Nidus*, & *Lo-*

ghor. Hujus Provincia ab ipsa expugnatione domini fu-

erunt à *Fitzhaimone* rectâ lineâ descendentes *Glocestriæ* Comites, *Clari* & *Sponceri*, inde *Bellocampi*, & *Nevillus* unus

Soli ferti-
tilia.

imperium unus &
majorum.

dam R

ch VI

Bedfor-

defun-

Carmar-

ridueny

densire.

Glamo-

septen-

Soli que-

bris.

abunda-

primari-

dunum,

tiquitat-

dis, par-

lem

quod n

enim Pe

verely su

Flumina.

que jam

Vendrac-

Comita-

tes.

Soli ferti-

tilia.

Oppida.

metiæqu

quadam

etiam hu

duos rep

Flumina.

Menevia

duos rep

A N G L I A E IV. T A B V L A.

73

imperium unus & alter, & per Nevilli filiam è Spenceis oriundam *Richardus III. Angliae Rex*; quo interfecit, *Henricus VII.* hujus agri hæreditatem acquisivit, *Gasperique Bedfordiæ Duci patruo suo concessit*; quo sine prole defuncto, ad se universum jus *Rex revocavit*. *Ager Marchianensis*, Anglis *Caermardenshire*, continetur ab ortu *Glamorgania* & *Brechinia*, ab occasu *Penbrochiæ*, à septentrione *Ceretica*, intercurrente *Tiwo flumine*, & à meridie Oceano. Hic frugibus satis fertilis, gregibus abundans, fossiliisque carbonum alicubi ferax. Vrbis primaria totius conuentus *Caermaarden*, *Ptolemaeo Mari-dunum*, *Antonino Maridunum*, pratis & silvis amœna, antiquitate suspicienda, cotilibus muris, ut inquit *Giraldus*, partim adhuc extratribus egregiè clausa suprà nobilis *Torium* flumen. Est & oppidum *Kidwilly* vetus, quod nunc vetustate quasi desertum satiscit. Incola enim *Vendraeth Vehan* fluviolum transgressi novum *Kidwelly* substuxerunt, portus commoditate eo allecti, quæ jam tamen teniis objectis, ferè nulla est. Fluvii sunt *Vendraeth*, *Vehan*, *Towy*, *Ptolemae Tobias*, & *Taf*. *Penbrochien-sis Comitatus*, Anglis *Penbroschire*, undique mari urgetur, nisi ab ortu, quâ ager *Maridunensis*, & ab aquilone quâ pars Ceretica obtenditur. Regio ex *Hibernia* confinio aëris salubritate temperata, triticea, vinoque venali copiolè referta. Principale provincie municipium Demetiaeque caput, est *Penbro*, Anglis *Penroke*, in saxosa quadam & oblonga rupis eminentia situm. Nobilia etiam hujus tractus oppida sunt *Tenby*, *Harfordvrest*, & *Menevia* Anglis hodie *S. Davids*. Fluvios hic non nisi duos reperio. Esthic Portus quem *Milford-Haven* Angli vocant, quo non alter in Europa aut nobilior aut tu-tior. Hujus regionis I. Comitem *Gilbertum Strongborv* ^{Imperium majorum.} fuisse lego, cui *Stephanus Rex Penbrochiz Comitis titu-lum primus contulit*: ille *Richardo Strongborv filio*, Hi-berniz domitor reliquit. Hujus unica filia *Isabella Gu-lielmum Dominum de Hempsted*, Angliae *Marecallum*, maritum eodem adauxit, virum belli pacisque artibus florentissimum: filique ejus v. successivè *Penbrochiz Comites fuerunt*. De reliquis Comitibus lege *Camde-num*. *Brechinia*, Anglis *Berchmoshire*, à *Brechanio Princepe Brechinia* sic dicta, ut existimat *Walli*. Hac ab ortu *Herefor-dia*, ab austro *Monumethia* & *Glamorgania*, ab occasu *Caermardiniæ* terminatur. Regio in montes densius ^{Soli ferti-tas.} consurgit, convallibus tamen passim fœcundis. Pri-marium hujus agri oppidum *Brecnac* in ejus ferè umbili-co positum. Sunt præterea *Buelth* & *Hay*. *Vaga borealem* agri partem alluit. *Isla* eximiis item fluvius me-diam percurrit. *Herefordiensis Comitatus*, sive *Hereford-Herfor-shire*, formâ quasi circulari, ab ortu *Vigorniensibus* & ^{Fluminis.} *Glocestrensis*, à meridie *Monumethensis*, ab occa-su *Radnoria* & *Brechinia*, à septentrione *Salopiæ* de-finitur. Regio est amœna, pascendisque pecoribus & ^{Soli ferti-tas.} alendis frugibus mitissima. *Herefordia* nunc urbs hujus ^{lita.} Comitatus prima, pratis gratissimis, arvis uberrimis in-territa, fluminibus ferè incincta, ad septentrionem & occasum anonymo, ab austro *Vaga* qui è *Wallia* hue accelerat. Sunt & *Lemster*, *VVebleia*, *Leobury*, *Rosse*. Nu-merantur hic Parœciae 175. Flumina hic sunt eximia, ^{Flumina.} *Vaga*, *Lugus*, *Munovv* & *Dorus*.

K

Succedit

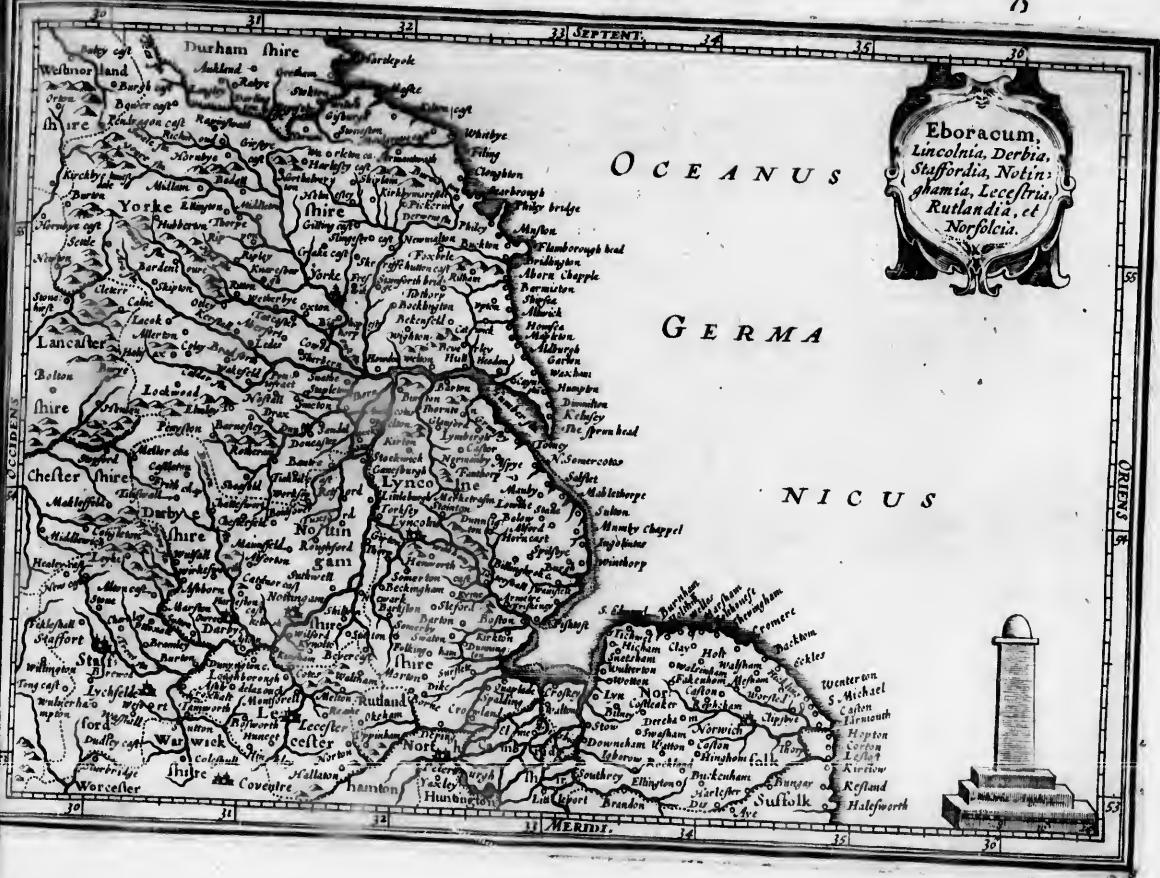
Hos continet Comitatus, Eboracum, Lincolniam, Derbiam, Staffordiam, Nottinghamiam,
Leicestriam, Rutlandiam, & Norfolciam.

Succedit explicanda quinta tabula Angliae, in qua primo loco *Ager Eboracensis*, vulgo *Torshire*, totius Angliae Provincia longè maxima, occurrit. Ab occasu montibus, Lancastrensi agro & Westmorlandia, ab arcto Dunelmensi Episcopatu terminatur: ab ortu Oceano Germanico, ab austro primùm agro Cestrensi & Derbiensi, inde Nottinghamensi, & postea Lincolnensi. Temperata hæc cœnatur ubertatis. Si h̄c saxosa vel arenosa sit sterilitas, illuc latissima est arvorum facunditas; si h̄c silvis sit nuda, illuc densissimis nemoribus obumbrata; ita providè temperante natura, ut ipsa regio etiam sua varietate gratiō & lētior videatur. Est h̄c *Eboracum*, vulgo *Yorke*, urbs totius Angliae secunda, hujus regionis pulcherrima, quæ universi septentrionali partì, & præsidio & ornamento est singulare. Amena, ampla, munita, ædificiis tam privatis, quam publicis exulta, opibus civibusque referta. Hanc *Vrbs*, qui nunc *Ouse*, intersecat, & quasi in duas urbes dividit, quæ lapideo ponte yastissimo conjunguntur. Sunt & *Kingston upon Hull*, *Danaster*, *Halifax*, *Ponfret*, *Shirborna*, *VVetherby*, *Kingston*, *Parrington*, aliaque oppida plurima. Oppida enim triginta novem & parœcias 459 in hoc Comitatus numero, quibus sublunt plurima facella magnis parœciis incolarum multitudine comparanda. Potiora flumina sunt *Danus*, *Calderus*, *Arus*, *VVerfus*, *Nidus* & *Ouse*, que ex limitaneis montibus exorta, locis potioribus affunduntur. Sunt & alia, *Cokarus*, *Fossus*, *Derventio*, *Lincolnia*, *Foulness*, *Hullus*, *Teyse*, *Dovr*, *Rhie*, *Recal* & *VVisus*. *Lincolnia*, vulgo *Lincolshire*, Regio amplissima, per sexaginta ferme milliaria in longitudine jacet, latitudinem alii cubi super triginta extendit. Ab ortu Oceano Germanico pulsatur, à septentrione ad *Abum* æstuarium pertinet, ab occasu Nottinghamiam spectat, & à meridie Wellando flu. à Northamptonia discluditur. Regio alendis frugibus, & pascendis pecoris mitissima, frumentarii campis solum, & pascuis admodum latâ. Prima & præcipua humijs Comitatus civitas *Lincolnia*, Anglis *Lincole*: *Prole* & *meo* & *Antonino Lindum*. Vrbs ipsa ampla & celebris Oppida. collis dorso insidet, ubi *Withama* in ortum se deflectit. Sunt præterea oppida *Stanford*, *Grantham*, *Ancaſter*, *Croyland*, *Spalding*, *Befſton* & alia. Suncte in hoc Comitatu Parœcias plus minus 630. Crebris hæc regio flumiis irrigatur, qui sunt *VVitham* lucis fœcūdus, *Lud*, *Trenta*, *VVelandus*, *Idle*, *Danus*. Sequitur Provincia *Darbiensis*, vulgo *Darbishire*, quæ à meridie agro Leicestrensi, ab occasu Staffordensi, à septentrione Eboracensi, ab ortu Nottinghamensi clauditur, forma quasi triangulare, sed non æquilatera. In duas partes *Derventio* flumine intercurrente dividitur. Pars orientalis & meridionalis culta, fœcunda & vivariis frequens; occidentalis tota petrosa, montibus & aspremis sterilescit, plumbi tamen proventu opulenta, & oibis pascendis satis commoda. Universi agri caput *Darby*, oppidum celebre juridicis convenientibus pro universo agro, & cervisia quam coquit optima, Anglis *Ale* dicta. Sunt etiam alia: *S. Diacre*, *VVorke*, *yorth* & *Bakeyvul*. Atque hic Comitatus Parœcias

ANGLIÆ V. TABVLA.

75

cias 106 includit. Fluvii *Trenta*, *Dorus*, & *Derventio*. Pars occidentalis hujus Provincie quæ tota collibus eminet *Teake* dicitur, plumbi admodum ferax. In his enim montibus lapides plumbarii feraces, ut vocat metallici, quotidie magna copia effodiuntur, quos in collibus favonio obversis, obseruantis temporibus cum favoniis flare ceperit, magna lignorum vi accensa, excoquunt, & effossis canalibus quibus defluat, in massis constant. Nec plumbum solum, sed etiam stibium (vulgo antimoniun vocant) hic in propriis venis reperitur, quo in tingen-
Staf-
dia.
Situ.
Sol. qua-
tit.
Oppida.
Flumi-
na.
Oppida.

tidie magnis leviter intumescit; qui hinc exorsu, ut *Appenninus Italiz*, per Angliam medianam perpetuum dorsum perpetuis jugis clatum ad Scotiam usque, nomine sapè mutato agit. In parte hujus agri media *Ned-*
wood silva spatiofa, vivariisque repleta diffunditur, in
Silva.
*qua circumicina nobilitas hilares venandi labores gnativer assidueque exercet. Comitatus *Nottinghamien-**

Notting-
hamshire, ab ortu *Lincolniensi* confinis *Situ.*
est, à septentrione *Eboracensi*, ab occasu *Derbiensi*, à meridie *Leicestrensi* terminatur. Partem meridionalem, & orientalem *Trenta* flumen nobilissimum, influentesque rivuli fœcundant; occiduum autem partem saltus de *Shirewood* longe se porrigit, totam occupat. Hanc, quod arenosa sit, *The Sand*; illam quod argillacea,
Soli qua-
tit.
The Clay, vocant incole, & in has duas partes, regionem suam distribuerunt. Vrbs precipua, quæ nomen Comitatui prebuit, *Nottingham*, loci ingenio amena: hinc enim ad flumina spatiosa procumbunt prata, illinc facilis consurgunt colles: omnibus etiam quæ ad vitam pertinent, copiofa. Hinc *Shirewood* lignum in ignis alimento, illinc pisces *Trenta* large suppeditat. Amplius inde, structurâ uno & altero elegante templo, foro longe pulcherrimo, & munitissimo castro est sanè speciola. Oppida preterea hic sunt *Sutherville*, *Nevarke*, *Mansfeld*, *Blith*, *Scrobi*, & *Vorkensop*. Atq; in hoc agro, 168 Parociales Ecclesiæ vifuntur. Flumina *Trenta*, *Litus*, *Flumina.*
Suite, *Idle*. Nottingamia à Meridie confinis est Provincia *Leicestrensi*, vulgo *Leicestershire*, ab ortu *Rutlandiæ* & agro *Lincolniensi*, à septentrione *Nottinghamiensi*, & *Derbiensi*, ab occasu *Warricensi*, amēridie *Northamptonensi* præcingitur. Tota campestris, *Leic-*
stren-
situ.
Soli qua-
tit.
Oppida.
Flumi-
na.
Oppida.

frugibus opima, sed silvis maximam partem indiga. Primaria totius agri urbs *Leicesteria*, *Legara*, *Legocester*, *Oppida.*
& Leic-

terem qua
Lutterby
Parocia
Flumina
Rutlan.
dia.
Situ.
Soli qua-
tit.
Oppida.
Soli qua-
tit.
Oppida.
Norfolk-
tit.
Canda, *Ea-*
borealis p-
euro & le-
Ouse flum-
nisi qua fa-
ovium gre-
tax : aqui

cius 130 habentur. Flumina hanc regionem irrigant *Dorus*, *Hansue*, *Churnet*, *Tayn*, *Blith*, & *Trenta*; hic è duobus fontibus confluens, suo quasi jure tertium sibi locum inter *Birrannia* flumina vendicat. Item *Sous*, *Tama*, & *Pankus*. Pars septentrionalis mon-

& *Leicester* apud authores dicta. Hæc majorem vetustatem quam dignitatem præ se fert. Est & *Longburrow*, *Lutterworth*, *Hinckly* & *Bosvorth*. Atque intra hunc agrum Parociales Ecclesiæ 200 numerantur. Medium hunc

pro locorum diversitate varium, alicubi pingue, luxurians & succulentum; alibi tenui, leve & fabulosum, alibi argillosum & cretaceum. Inter urbes Provincie primùm occurrit vetusta illa quam memorat *Anto-*

Oppida.

Sitomagus, nunc *Thedford*. Karis hæc nunc est habitationibus, licet satis ampla; olim vero frequens & celebrata. Est etiam in hac Provincia *Norwicus* urbs ampla & celeberrima, Anglis *Norwich*; & *Tarmouth* portus oppidumque elegantissimum, loci ingenio, & solerti operâ permunitum. Quamvis enim aquis pene circumvalle~~ta~~; ab occasu flumine, quod versatili ponte infestrinitur, ab aliis partibus Oceano, nisi ad septentriones qua continens est, mœnibus tamen satis firmis, quæ cum flumine formam quadrilateram oblongorem cœficiunt, pulcherrime includit. Item *Ashbvel-Thorp*,

Dix, *Shelton*, *Skylton*, *Atleburgh*, *VVauburne*, *Lynne*, *Snaef-*
sham, *North Elmham*, *Dereham*, *VVindham*, *Ichoroy* & alia.

Oppida enim mercatoria 27, villas & pagos sexcentos viginti quinque hæc regio exhibet, & Parociales Ecclesiæ plus minus 660. Fluvii eam irrigant *Ouse*, *Thet*, *VVaveney*, *Garien*, Anglis *Gerne*, *tere* & *VVentus*. Et ut de mari aliquid etiam addam, è regione *Termouth* halecum caputura totius Orbis est ubetima & qualitatisissima. In-

Flumines
Mare
comitatu

credibile enim videatur, quantæ & quam frequentes nundinæ hic ad festum Michælis habentur, & quantæ vis halecum, aliorumque piscium distrahit. Porro

Recipiat
Mare

soli hujus provincie bonitatem de qua supra loquuti sumus, vel ex eo colligas, unde *Varro* colligere juber, quod incole optime nitant, ut taceam ingenia veritatis, & in jure Anglo municipaliterimma. Sed de his satis copiose, ad tabulam sextam transfeo.

*In qua hi Comitatus, VVarvicum, Northamptonia, Huntingdonia, Cantabrigia, Suffolcia, Oxonia,
Buckinghamia, Bedfordia, Hertfordia, Essexia, Barcheria, Middlesexia, Southamptonia, Surreja, Cantium & Southsexia.*

IN vi. Angliae tabula est *VVarvicensis* pagus, Anglis
VVarvikshire, ab ortu Lecestriae & via militari, ab
austro Oxonia & Glocestria, ab occasu Vigornia,
& à septentrione Stratfordia finitus: qui in duas di-
stinguitur partes, *Felton* scilicet & *VVoodland*, id est, in re-
gionem campestrem & nemorosam. Præcipuum totius
agri oppidum *VVarvike*. Sunt præterea *Leominster*,
Uchinou, *Harbury*, *Mancester*, *Coventry*, *Stratford* & alia;
continenturque in Comitatu Parc. *alios* ecclesiæ 158.
Flumina *Aonav*, *Leamus*, *Arrov*, *Aleua*. Si quitur ager *Northam-*
ptonensis, vulgo *Northamptonshire*, qui ab occasu bru-
mali qualiter iorel, sensim se contrahendo in ortum èti-
alem protendit. Ab ortu Bedfordiensis, & Hunting-
doniensis, ab austro Buckinghamiensis & Oxoniensis,
ab occasu *VVarvicensis*, & à septentrione Lecestrensi-
ser, Kotelandenses, & Lincolnenses *VVelando* flumine
discriminati sedent. Campestris regio est, soli admo-
dum ditis, sive arva sive pascua respicias. Vrbs hujusma-
gi *Northampton*; oppida *Brakley*, *Torchester*, *Grafton*, *Daven-
try*, *VVeden*, *Highay*, *Oundal*, *Peterborov*, *VVelledon*. Atque
ad hunc agrum Parcæ 326 pertinent. Flumina *Vf*, *A-
rona*, *VVelando*. Tertium locum tenet *Huntingdonia*, vul-
go *Huntingdonshire* eo situ locata, ut ab austro Bedfor-
diensis, ab occasu Northamptoniensis, ut etiam à sep-
tentrio, qua *Avona* flu. dirimitur, & ab ortu Can-
tabrigiensis spectet. Regio sementi satis apta, pascendo
pecori, ad ortum qua palustris est, uberrima; ubique
fert collum apicitate, & nemorum opacitate amena.
Præcipuum totius Comitatus oppidum *Huntingdonia*,

VVarcis
O. P. d.

Flumina
*Hunting-
donia*
O. f.

cui & nomen dedit tam situs fulgere quam sui decoro.
Sunt & *S. Ives*, *S. Needes* & *Cumington*: Parcæ 78 in
hac regiūcula numerantur. Fluvius *Vf*, quem sapce dixi, *Flumina*
cam alluit, & *Avona*. Quartum in locum venit ager *Can-*ta*bri-
gensi*, vulgo *Cambridgeshire*, qui in aquilonem pro-
ductus *Nortfolcia* & *Suffolcia* objacet, à meridi orientibus Saxonibus & Hertfordiensibus, ab occasu *Huntingdoniensibus*, à septentrione *Lincolnienibus* & *Ousa* flumine, qui ab occasu in ortum transversa interficat, in duas partes dispersitus. Inferior & australis magis culta, magis confita, id eoque latior, non per-
librata planicie, sed exigue plana; plurima, imo tota (nisi
qua crocum copioso progignit) frumentariis jacet cam-
pis, hordeumque laudatissimum affatim effundit. Ulte-
rior & septentrionalis pars, paucis uberrimis perviri-
dis & lata. Vrbs in hoc Comitatu *Catabrigia* Anglie Academia, imo sol & oculus, clarissimaque bonarum literarum & pictatis officina ad *Camun* sedens. Sunt præ-
terea *Roxton*, *Rech*, *Buryvel*, *Ely*. Parcæ 163 in hoc
Comitatu continentur. Fluvii *Camus* & *Sturus*. *Suffolcia* *Suffolcia*,
sequitur, ab occasu habens Cantabrigienses, & austro
Sturum fluvium quicam ab Essexia dividit, ab ortu O-
ceanum Germanicum, à septentrione duos fluvios,
Ouse minimum, & *VVaveney*, c i ex eodem quasi fonte in
diversa fluentes, à *Norfolia* distaminant. Regio satis
ampli solo, nisi ad orientem, admodum pingui, utpote
ex argilla & margia composito, unde letissima ubique
irva, & uberrima saginando pecori pascua, caeciisque
magno numero conficiuntur. Est hic *Sudbury*, id est, au-
stralis

ANGLIAE VI. TABVLA.

79

Stratis Burgus. Sunt & hæc oppida *Ixius*, *S. Edmondsbury*, *Brettenham*, *Hadley*, *Ipswich*, *Debenhamia*, *Oreford*, & alia plurima. *Flumina.* *Fluvii autem Stourus*, *Bretonus*, *Gipping*, *Debenus*, *Orus*, *Ouse*, *VVaveney*, *Gariensis*. *Huius succedit Oxoniensis ager vulgo Oxfordshire.* *Glocestrensi* ad occasum conjungitur, ab austro *Iſide* fluvio à Barkshire excluditur, ad ortum Buckinghamiensi agro definitur, ad septentriones hinc Northamptoniensi, illinc *Warrivicensi* incuditur. *Regio* fertilis & opima; plana arvis & pratis sunt exculta, colles crebris līlis oblesssi, nec frugibus tantum, sed omni genere animantium, ubique referrata. In hoc Comitatu eminet *Oxonium*, vulgo *Oxford*, altera Angliae Academia, alter sol, oculus & anima, literatum & sapientia clarissima officina, unde religio, humanitas & doctrina in omnes Regni partes ubertime distributuntur. Sunt præterea *Blabat*, *Burford*, *Minster*, *Fovell*, *V. Huitney*, *V. Woodstocke*, *Banbury*, *Burcester*, *Tame*, *Dorchester*, *V. Arlingto*, ac 280 Parœciae. Sunt hic fluvii *Iſi*, *Chervel*, *V. Indrushus* & *Evenlode*. *Buckinghamia* septimo loco est. Hujus ager minori latitudine conclusus à *Tamisi* ad septentriones longitudine sua procurrit. Ameridie Barcheriam *Tamisi* seclusam, ab occasu agrum Oxoniensem, à septentrione Northamptonensem, ab ortu primum *Bedfordensem*, inde *Hertfordensem*, & postea *Mediosaxonem* prospicit. Solo est passim uberi, ac pabulosis pratis innumeros ovium greges pascit. Caput totius Conventus *Buckingham*. Habet & *Marlevy*, *Hig*, *VVicham*, *Colroke*, *Anersharn*, *Creudon*, *Stony*, *Stratford*, *Ouluer*, *Neviport*, *Panell*. Atque in hac regione Parœciae 185 numerantur: *Flumina.* *Fluminaque Tamisi*, *Colnus*, *Vſa*. *Bedfordensis* ager sequitur, vulgo *Bedfordshire*, ab ortu Cantabrigiensi, ab austro *Hertfordensi*, ab occasu Buckinghamensi, à septentrione Northamptonensi, & *Huntingdonensi* con-

junctus, Vſa que interflente in duas partes divisus. Quæ *Salferi*, septentriones spectat, fertilior est, & nemorosa: altera *Itta*. ad meridiem quæ multo major, solo est tenuior, sed non omnino ingratu: hordeum enim plenum, album & crassum assatum profundit. In medio silvis nonnihil densa, sed ad ortum magis sicciculosa, & arboribus nudata. Primarium oppidum *Bedfordia*, unde & Regioni nomen. Habet & alia, *Odill*, *Bletneshe*, *Eaton*, *Dunstable*: Parœciæque 116 hæc Provinciola continet. Atque *Vſa* fluvio irrigatur. Agro autem *Bedfordensi* à meridie adjacent *Hertfordia* sive *Hertfordshire*, cuius occidentale latitudines claudunt Buckinghamiæ, australē *Mediosaxonem*, orientale *Saxones orientales*, & partim *Cantabrigienses*. Frumentarii agris, pascuis, pratis, nemusculis, fœlix. Caput Comitatus censetur *Hertfordia*, quæ agro universo nomen suum communicavit. Sunt præterea *V. Atlingstrea*; *Fanum Albani*, *Repton*, *Ashvill*, *Bishpos*, *Stortfort*, aliaque multa: Parœciæque 120 habet hic Comitatus. *Fluvios* *Leam*, *Stort*, *Mineram*, & *Beneficiam*. Ad *Effexiam Flumina.* nunc venimus, vulgo *Effex*. Hanc ad septentriones *Stourus* flumen à Southfolkia dividit, ad ortum *Oceanus* se inlinuat, ad austrum *Tamisi* jam grandis à Cantiō secludit, ut ad occasum *Ley* fluiolus à *Mediosaxonibus*, & in eum influens *Stourus* minor sive *Stort* ab *Hertfordiis*. Regio est lata, frugifera, crocifecunda, nemorosa & imprimis opulenta. Est h: *Camalodonum*, nunc *Maldon*. Item *Colchester*, *Leiston*, *Beaufleot*, *Leigh*, *Rochford*, *Augre*, *Ralegh*, *Dunmoy*, *Plaſſo*, *Chelmerford*, *Itheacester*, *Earles colne*, *Barklowy*, *VValden*: & Parœcia 415. *Fluvii* *Ley*, *Tamisi*, *Chelmer*, *Froshvvel*, *Celne*. *Bercheria* sequitur, vulgo *Barkshire*. Hujus septentrionalem partem *Iſi* qui postea *Tamisi*, flexuoso, sed ameno admodum blandus alveo perfundit, & primū ab *Oxonienibus*, postea à *Bucking-*

Buckin
Cunetrio
latior e
& frum
Orienta
Oppida.
tus & si
don, *Abbe*
VVideba
VWindſor
Flumina. *plexi P.*
Middel
sixta.
Oppida.
Septentri
à *Surrei*
Summa
cis magi
Draiton,
Londonum
Longdini
fertiili &
millibus
men, pa
edificiis
Angliae t
est inone
rium, te
rimum.
sepulcre
plus min
nus, *Tain*
Dorsettia
tu *Suffex*
atingit.

A N G L I E VI. T A B V L A.

81

Buckinghamiensibus secludit. Australem partem irrigat Cunetio fluv. donec Tamisi se inferat. Ad ortum quā latior est, & parte media, suarum opum satis prodiga, & frumentiferax, præcipue, ubi in valle subsideat. Orientalem autem partem quæ minus fertili gleba, sal-tus & silvae longè lateque occupant. Oppida hic Farendon, Abbandonia, vulgo Abbandune, VVantage, VVallengford, VVidelhay, Neerbury, Reading, Bisham, Maidenhead, & VVindfore. Sunq[ue] præterea in hijs Comitatus complexu Parœciae 140. Flumina eam irrigant Isis, Tamis, Oke, Cunetio & Lambor. Middlesexia, à Buckingamiensibus Colno fluvio ad occasum, ab Hertfordiensibus ad septentrionem nro limite, ab Essexia ad ortum Lea fl., à Surreia & Cantio ad austrum Tamis determinatur. Summa colli temperie & soli indulgentia, ædibus & vi-cis magnificis ubique nitida. Oppida hinc sunt Vxbridge, Draiton, Stanes, Radoliff, & alia. Verum inter haec omnia Londinum totius Britannæ epitome: aliis Londinium, Longidinium, & Augusta. Sita ad Tamis in fluvium, agro fertili & celo clementi. Distat ab Oceano sexaginta millibus passuum. Pontem haber lapideum ultra flu-men, pass. ccc xxx; utrumque magnificis splendidis que adificiis exornatum. Arcem præterea munitissimam, Angliae totius armamentarium, in qua etiam officina est monetaria. Vicinum Londino est Westmonasterium, templo, foro judicatio, & Regiallonge celebrrium. Templum Regum Angliae inauguratione & sepultura insigne est. Atque in hoc agro parœciae 73 plus minus extra urbem numerantur. Flumina Lea, Col-nus, Tamis. Southamptonia, vulgo Hantsire, ab occasu Dorsettian & Wiltoniam, ab austro Oceanum, ab ortu Sussexiam & Surreiam, & à septentrione Barcherianum attingit. Ea frigum provenit ferax, silvarum densitate amœna, pascuorum fecunditate lœta. Vrbes habet duas; quarum altera South-hampton, altera VVintonia, An- oppida. glis VVintchester. Sunt & oppida Ringvood, Christchurch, VVhorvvel, Andover, Ramsey, Portfinout, Kingscleare, Odiam, Silchester, & alia; ac Parœcia hic 253 habentur. Fluvii lumina, Avena, Sturus, Test & Hamble. Surreia, Bedæ Surbriona, Surreia, vulgo Suthry, & Surry, ab occasu partim Barcheræ & Southamptonie, ab austro Sussexia, ab ortu Cantio contigua, à septentrione Tamisi perfunditur & à Mid-lesxia ditimur. Regio est non admodum ampla, sa-tis tamen opulenta. Oppida sunt Godelming, Ockley, Effingham, Kingstone, Merton, Croydon, Beddington, VVimble-don, VVandefvorth, the Bourrough of Southwivore. Atque hic Comitatus Parœciae 140 habet. Flumina autem sunt, VVey, Molis, Vandalis, & quem dixi Tamis. Cantium, vulgo Kent, sequitur, Regio à situ sic dicta. Grandi etenim angulo Galliam prospectat, Tamis aestuario & Oceano omni ex parte circumfusa, nisi quā ad occa-sum, Surreiam conterminam habet, & South-sexia partem ad meridiem. Inequalis est, ad occasum planior, & silvis umbrosa, ad ortum surgentibus collibus excelsior. Vrbs primaria est Durovernum, Ptolemeo Darvernium, urles & Anglis Canterbury, Latinis Cantuaria. Sunt & oppida Dover, Hith, Rumney, Sandvrich, Gravesend. Fluvii Tamis, Darentus, Medvray & Stourne. Sussexia, hodie Sussex, Oceano Britannico tota ad meridiem longior quam latior re & littore incumbit. Maritimis tractus colles albicanentes sublime elatos habet, qui cum ex creta pingui constent, fruges affatim profundunt. Medius tractus Solifer- tratus, paleus, arvis, lucis, distinctus, admodum est spe- cabilis. Ceterior vñ varu opacitate amoenissimus. Ferri venis paucum frœnda est. Oppida hic Chichester, Arundel oppida, & alia. Fluyiolos habet plurimos parœciasque 312.

L

Septima

*Has quatuor Insulas sub Anglorum Imperio comprehensas habet: Monam seu Anglesey,
Vectam, vulgo Wight, Garsey & Garnsey.*

Soptima & postrema Angliae tabula has quatuor insulas sub Anglorum imperio comprehensas habet: quarum priores duæ videlicet *Mona* & *Vectis* ad littus Angliae posteriores verò duæ *Garsey* & *Garnsey*, juxta Galliaë littus sunt. Prima est *Mona*, Britannis etiam *Mon*, *Tirmon*, & *Inis Doryl*, id est, *Insula opaca*, Saxonibus *Moneza*, tenui fratre *Menai* à Britannia continente divisa. Insula nobilissima, antiqua sedes Druidum, cuius longitudo est plus minus 22 mill. Anglicorum, latitudo 17, ambitus vero 60. Insula hæc, quamvis, ut inquit *Giraldus*, arida, *saxosa*, *aspelta inanis*, & *deformis*, suo tempore videretur; nunc tamen amoenà, & culta est, triticique proventu adeo fecunda, ut *Mater Wallia* vulgo appelletur. Lapidès etiam habet molares, & alicubi terram aluminosam, è qua alumē, & calchanthem confidere non ita pridem cœperunt. Re etiam pecuniaria satis est opulenta. Ea autem à *Paulino Suetonio*, & *Iulio Agricola* in Romanum imperium redacta, ut ex Tacito scriptore gravissimo referit *Camdenus*. Multis post seculis ab Anglis devicta in eorum nomen concessit, *Anglesey* quasi Anglorum insula dicta. Hoc etiam addit *Camdenus*: Romanorum in Britannia jam divergente imperio, Scotosex Hibernia in hanc etiam irrupisse. Nam præter tumulos fossa circundatos, quos Hibernicorum casulas vocant, etiam locus est *In heric* *Grynid* ab Hibernicis denominatus, qui duce *Sirigi*, Britanno seo loco fuderunt, ut Triadum libro memoratur. Nec ab Anglis solum, verùmetiam à Norvvegis graviter divisa fuit. Anno enim m. *Aethredi* classis rotam insulam circumvecta hostilem in modum deva-

stavit. Postea Hugones duo Normannici, alter *Cestriae*, alter *Salopie* Comes gravissime afflixerunt, castrumq; *Aber-Lienio* ad coercendos incolas extruxerunt; verum *Magnus Norvvegas* eo tempore ad hanc appulsus *Hugenon* illum *Cestrensem* sagittâ transfixi, & insulam de predatus discessit. Deinceps etiam Angli sèpius adorit sunt, donec *Edwardus primus* in suam potestatem redegredit. Villas numeravit olim 363: hodieque incolis frequens est. Verum primum oppidi censemur *Bellus Oppida*. *Mariscus*, vulgo *Beaumaris*, quod in orientali parte *Edwardus* primus in loco palustri construxit, & ob situm bello hoc nomine insignivit, cum prius locus *Bonover* diceretur, castroque munivit. Ab hoc secundum habetur *Neruburge*, id est, *Novus Burgus*, Britannicè *Roffur*, quod cum ingestis arenis diu conflictatum. Est hic quoque *Aberfrarv*, Regia olim *Wallorum* urbs. Item sacrum promontorium quod Angli *Holyhead*, incole *Caer Guly* à *Kibio* viro sancto *Hilarii* *Pictaviensis* discipulo vocant. Incola ditissimi ac validissimi sunt, & Britannicâ utuntur lingua Anglice pupitus imperiti, licet Angliae regibus per annos 300. cum reliqua Cambria paruerint. Sequitur *Vesta* sive *Vectis*, Britannis *Guith*, vulgo *the Isle of Vecta*, *Wight*, & *Wight*. Tam modico autem interfluente euripo *Solent* olim dicto, à continente Britanniae avulsa est, ut cohæsile videatur, unde Britannicum illud nomen *Guith*, quod divortium denotat (ut *Nennius* habet) factum videtur: quemadmodum etiam Sicilia, ab Italia abrupta & secta, Latino vocabulo à secando, ut eruditissimo *Tulio Scaligero* placet, nomen invenit. Ex hac situs vicinitate, & nominis affinitate, *Vectam* hanc

MARE
Cap Viou
Irwid
Holyhead
HIBER
S Brides
NICUM
ANGLESE

GARNE SAY
Le heve
Nemys
Turbans
Plymuth

ANGLIÆ VII. TABVLA.

33

Situs.

Sol ferti-
tis.
An m-
lum va-
ritatis.

Mare.

Inver-
sion
Majoria.

hanc *tētam* esse opinari licet, quæ maris fluxu insula vi-debatur, at cum refluxisset, exsiccato interiecto littore, Britanni prisci euribus eo stannum dævehere solebant, quod in Galliam exportaretur. *Midim* tamen esse *Plinii*, quæ arcta item cognatione *Vestam* attingit, non iudicarim, cum in ea continentum plumbeum proveniret, & in hac nulla sit, quod sciam, metalli vena, inquit *Camdenus*. Hæc inter ortum & occasum lenticulari sive ovali figurâ viginti mill. pass. longitudine expotrigitur, latitudine vero in media quâ maximè patet, xii. mill. pass. expanditur, altero latere ad boream, altero ad austro-strum converso. Terra est uberiglobâ & colono admodum grata, adeo etiam ut fruges exportent; cuniculorum, leporum, perdicum & phasianorum, passim ferax, saltum etiam & vivaria duo habet, damis ad venationis voluptatem reservatum. Per medium longo tractu procurrunt colles qui ovibus pabula affatim profundunt; quarum lanæ post vellus Leinsterianum & Cottævoldianum optimæ habentur, & in primis pannarii expectuntur, unde maximum surgit incolis lucrum & commodum. Pars septentrionalis pratis, pascuis & silvis viret, australis frumentarius quasi tota jacet campis, ubique fossis & scipibus interclusa. In extrema utrinque parte mare à boreali plaga ita se insinuat & penetrat, ut duas ferè efficiat insulas; & insula sanè incolis vocantur, scilicet quæ ad occasum prospicit *Freshwater Isle*, quæ ad ortum *Binbrydg Isle*. In Romanorum potestate primus hanc Insulam rededit *Vespasianus* dum privatus sub *Claudio* meruit, quemadmodum de eo scribit *Suetonius* in *Vespasiano*. Saxonum verò primus *Cerdicu* juris sui fecit, concessisse *Stufse* & *VVhitgaro*, qui Britannicos incolas ad intercessionem susstulerunt; inde *Wolferus* Merciorum Rex *Vestam* in suam potesta-

tem rededit, & *Edelvalcho* australium Saxonum Regi tribuit. Postea *Cadwalla* occidentalium Saxonum Rex *Edelvalcho* illo occiso, & *Arvando* Insulæ Regulo sublato, suo imperio adjunxit. Sed de his plura vide apud *Camdenum*. Incole natura bellicosissimi & prompte audacie, militesque strenuissimi. *Beda* ætate mille ducentarum familiarium insula censetur, nunc triginta sex oppida, vicos & castella numerat. Inter oppida celebriora sunt *Nevport* primarium insulæ emporium, olim *Medena* & *Novus Burgus de Meden*, unde tota regio in *Eastmeden* & *VVestmeden* dividitur, ut hinc vel ortum vel occasum respicit. *Brading* alterum oppidum mercatorium. *Nevron* & *Tarmouth*, quæ suos habent *Majores* & *Burgenfes*, quos ad Comitia Parlamentaria mittunt. *Tarmouth* & *Sharpnore* castella habent, quæ cum *VVorleys* propugnaculo litus ad occasum astivum defendant. Quibus ex opposito vix duorum milliarium interstitio obiacet *Hurstlingulæ* impositum, *Hantonensis* Comitatus monumentum. *Quarre*, ubi virginibus vclatis monasteriolum anno 1132 possum; *Guds Hill*, ubi ad ingenia excolenda scholam instituit I. *Worley*. *Westcorve* & *Eastcorve* jam ruinosum, quæ in fauibus Neopotitus *Henrichus VIII* construxit: & ad ortum astivum *Sandham* castrum tormentis majoribus, ut catena, instruxit. Nec naturæ defendantis munimenta desunt, rupibus enim abruptis continua serie praecingitur, subluntque occulta saxa. Atquæ hæc duas insulæ littori Angliae adjacent. Magis ad occasum nonnullæ insulæ Gallie prætentæ, Anglii tamen juris, in alto apparet; inter quas *Garzey* *G. reg.* & *Garnsey*; prius nomen Normannia, sive Lexobiotum littori, quos Britanni nostri *Lertavy*, quasi littorales vocant, *Cæsarea* ab *Antonino* memorata adiacet, quam Galli nunc ita contraxerunt, ut *Cæsaris Burgum* in *Norman-*

*Inclarib
virtus.**Sol's fer-
tilis.**Gainzy.*

Norman
Garzey
go, Sarag
minati re
thomage
sulam lit
tiquæ ur
videantur
hæc trigo
cautibus
bus insidi
bus & gr
plurimas
torum vir
mis hic co
gli Sidre.
prolignis
marinus E
pulis prov
Hæc sole
vervaætaq
quensem est,
nitissimo d
præfectus
ginti hinc
insula, qua
lata, cytha
Cæsaræ q
adæquand
tamen præ
Naturæ mu
coronâ quæ

Normannia, & Hispani Cæsareaugustam in Hispania. Garzey enim illi indigitant, ut Cherburch pro Cæsar Burgo, Saragofiam pro Cæsaraugusta dicunt. In hanc olim dammati relegabantur. Pretextatus enim Episcopus Rothomageniſ huc relegatus erat; Papirusque Maffoniſ insulam littoris Constantini vocat, quod Constantia antiqua urbi objacet, que Anniano Caſtra Constantia dici videantur, & superioribus ſaculis Moritonum. Insula hæc tringita plus minus mill. paſſ. ambitum colligit, cautibus & brevibus (quæ vadofa sunt loca navigantibus inſidioſa) defenſa. Terra ſatis fertiliſ, variis frugi- bus & gregibus abundat, oves habet multas, & ex iis plurimas quatuor cornibus conſpicuas. Multiplici hor- torum viriditate, ac pomariis ridet; unde vinum è po- mis hic conficiunt, quod Siſeram incolæ vocant & An- gli Sidre. Cum autem exiguum ignis alimento ferat, pro lignis algâ marinâ, Vranc vocant, utuntur: quæ fucus marinus Plini esse judicatur, adeoque copiole hiſ ſcopuliſ proveniunt, ut ſilva condonſ eminus videantur. Hæc ſole ſiccata pro igne eſt: cujuſ etiam cinere agros verbaque laetificant, uberrimosq; faciunt. Villis fre- quentef, parœcias duodecim exornata, & caſtro mu- niſiſimo Montorguel colli imposito tuta, cui pro Anglis præfectus constitutus, qui universæ inſulæ præſt. Vi- ginti hinc miliariibus ad occasum æſtivum altera abeft inſula, quæ Antonino Sarnia, Angliſhodie Garnſey appellata, cythara quaſi forma ab ortu in occafum projecta, Cæſare quam dixi, nec magnitudine, nec fecunditate adaequanda: parœcias enim tantum 10 habet: in hoc ramen præferenda, quod nihil venenosum, ut illa, alat. Naturæ munimenti tutor, ubique prærupta cautiua coronâ quoque redimita, inter quas ſmyris lapis durif-

ſimus, & apertissimus reperitur (Angli Emerill vocant) quo gemmarii lapillos expurgant, ſcinduntque, & vi- triarii vitrum diffidunt. Hæc etiam inſula ſicut prior ^{Sal. qua- litate.} hortos virides & pomaria variis arboribus conſita ha- bet, unde vino è pomis faſtitio plerumque utuntur. Portus autem commoditatè mercatorumq; commea- tu multò eft celebrior quām Garzey. In extrema enim ferè ad ortum parte, ſed auſtrali latere, lunato ſinu Portus admittitur, cui adſidet oppidum S. Petri, longâ pla- teâ, & anguſtâ productum, bellico apparatu plenum, & mercatoribus, cum bellum inguit, frequentiſſimum. Portus aditus utrinque caſtris munitur; ad ſinistram verus eſt caſtellum; ad dextram alterum (Cornett vocat) è regione eminet in rupe ſatis edita, & mari circumfluua. Incolæ utriusque inſula ſunt origine vel Normannici vel Britones, Galliceque loquuntur. Vtrobique Vraic il- la pro ignis eſt fomento, vel fossiles ex Anglia carbo- nes; & piſciū utrobique maxima multitudo. Spec- tra- runt olim hæc inſula cum aliis circumvicinis ad Nor- manniā, ſed cum Henricus I. Roberum fratrem anno Christi 1108 debellasset, Normanniam & has inſulas Angliæ regno adjunxit, ex quo tempore Anglia firma fide adhæcerunt, licet Gallus (proscripto Ioanne Anglo) Normanniam occupaverit, & Henricus III. ſuo iu Normannia jure, paſta pecunia ſumma, & Aquitania poſſeſſione, cefſerit. Garnſey tamen regnante Edvardo IV. Galli occuparunt, ſed opera Richardi Harleſton valēti de Corona (ut eo tempore vocarunt) illi exturbati, & Rex ipſi in dignitatibus præmium inſulæ & caſtri præfecturam derulit. Atque hæc de hisce quatuor inſulis, deque An- glia tam generatim quam ſpeciatim dicta ſufficiant.

NORWEGIA ET SUECIA,

Primum & secundum Arctoi Orbis Regnum.

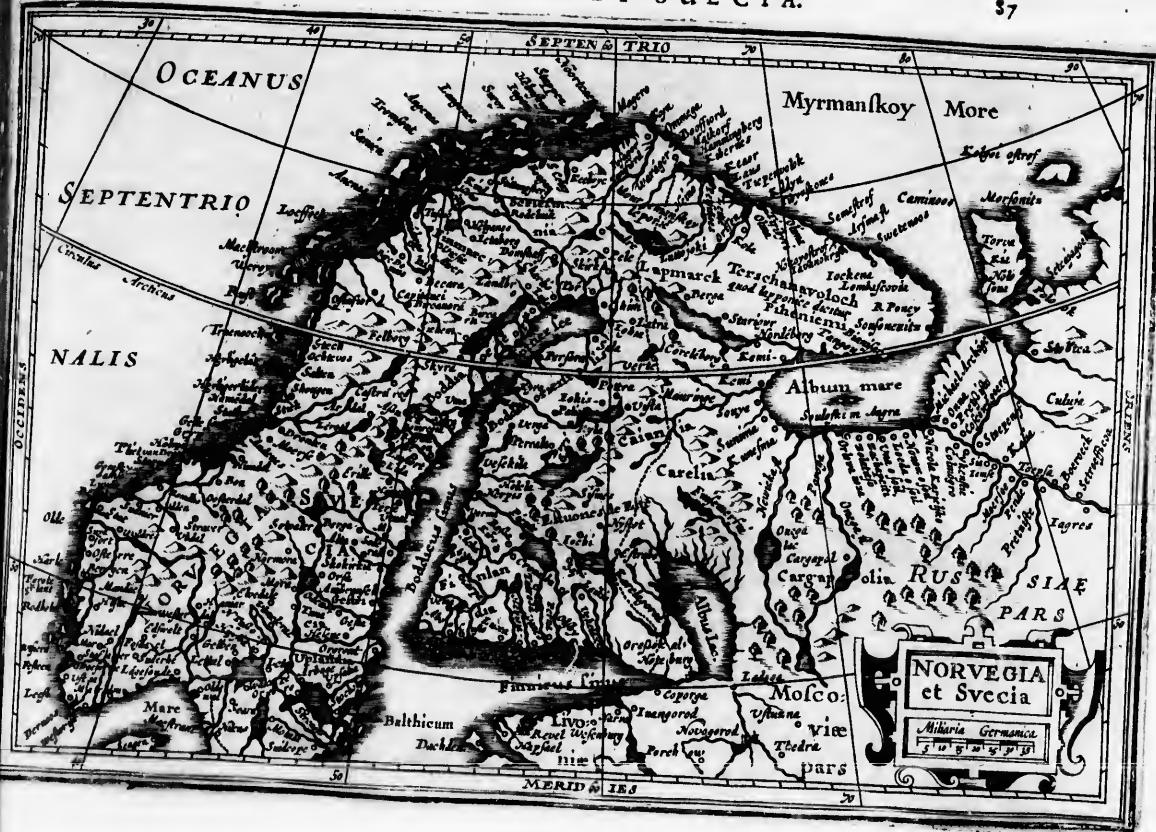
BRITANNIA, quā potuimus fide perlustrata, sequitur in methodo nostrā Orbū Arctōs, quem Scandiam & Scandinaviam veteres, officinam gentium, & vaginam populorum incomptē magnitudinē Plinius vocat, vicinus extremo ad boream Germaniæ litoria, in tā Regna Norvegiae, Sueciae & Daniæ, multis jam scālīs distinctus. Occurrit ergo nobis Norvegia prior loci lustranda. Norvegia etymon minime obscurum est. A Nord enim quod septentrionem, & Vl̄eg quod vian sonat dicitur, quasi septentrionis via vel septentrionalis tractus. Hæc ad austrum habet Daniam, ad occasum Oceanum: ad ortum Sueciā, Lappiāque ad septentrionem terminatur, à quibus excelsis & aspermis separatur montibus perpetua nive obductis. Tractus omnis occidentem versus scopolis acutisque petris avius est, atque etiam versus meridiem saxosus, ea præcipue parte quā Cimbrorum Chersoneso objacet; unde 250 milliarium intervallo dissidet. At tractus ille omnis tam ad occasum quam ad meridiem Cœlo mitis est, non enim mare congelatur, neque diu nives durant, sed terra ipsa non adeo fertilis est, & ad suppeditandam alimoniam incolis neutiquam par. At abundat hæc regio pecore & feris, in quibus albi ursi sunt, inusitatæ magnitudinis: sunt & castores, & innumeræ aliae. Fuit Norvegia Regnum aliquandiu admodum florens, imperiumque tenuit per Daniam, lateque per insulas maris, donec domesticum imperium per hereditariā successionem administratum fuit. Postea sub interregno consensu Procerum institutum est, ut Reges per electionem suscipiantur. A Subdagero autem secundo ad

Christiernum ultimum, Reges interveniunt 45. Est vero nunc sub potestate Danorum. Quinque in ea in universum hoc tempore sunt Artes Regiæ, totidemque Praefecturæ præcipue: quarum prima & extrema versus meridiem est *Bahus*. Ei subjecta oppida, *Marstrand* in peninsula scopolosa situm, & halicum piscatura nobile; & eo obscuriora *Koengs*, *Congel* forte prope *Bahus*, & *Oddevold*, nisi sit *Odvard*. Secunda Arx est *Aggerhusa*, in cuius provincia celissimi mali navium, & astères querri & abiegni, lignaque ædificis idonea ingenti copia in Belgium & alias regiones quotannis evchuntur. Oppida huic subiectiūt *Astro* Episcopi sedes: quæ in primis colitur ab exteris, ob Curiam ad quā ex universa Norvegia cause deferuntur: item *Tonsberg* seu *Koningsberg*, *Fridrichsbad*, *Saltzburg* & *Schin* vel *Schon*, ubi fodinae cupri & ferri sunt, item *Hammaria* major & minor, regiones olim Episcopales, nunc Alojensis inspectioni commissæ, & fini *Mofano* interlabente divisa. Tertia Arx est *Bergensis*, sub ea sunt *Bergi* vel *Berga* & *Staffanger* civitates. Est autem *Berga* totius Norvegiae emporium celebrissimum & horreum, prefecti Regii ac Episcopi sedes. Ibi pescis ille nobilis & delicatus venditur, qui secundum littus Norvegiae captus, pescis Bergensis dicitur, propterea quod inde in multas regiones à mercatoribus distractatur. Sunt ibi *Vandalicarum* & *maritimarum* civitatum famuli, qui cum ibi mercandi causa rotum annum perdurent, partem unam urbis occuparunt, quam incole pontem, exteri verò tabularium suum vocant. Portus hic etiam est optimus atque tutissimus. *Staffanger* civitas, eti eundem cum *Berga* Praefectum habeat,

NORWEGIA ET SUECIA.

37

habeat, suum tamen peculiarem habet Episcopum ibidem agentem. Quarta Arx est *Nidrofia* à Nidero fluvio & rosa, quod templi nomen est, sic dicta, vulgo *Trundtheim*, olim *Trondon*, metropolis totius Norvegiae, nunc in vici formam redacta. Sedes olim Archiepiscopi & Regni, amplissime patentem Diocesim habet, in qua plurimus pescis, Bergam postea ad emporium divectus, & pelles preciosas colliguntur. Extat hodieque templo cathedrali, argumentum pristinæ felicitatis, cui magnitudine & cælorum lapidum artificio vix aliud in Orbe Christiano simile est. Crepido circum altare correpta incendio est, anno MDXXX. cuius incendiū dampnum estimatum est septem millibus aureorum. Quinta & ultima verlus arctum Norvegiae & Orbis Christiani Arx est *VVardhusia* parvæ insulae *Wardæ*, ipsa quoque parva & obsoleta, hoc tempore infestens. Quæ nulla singulari munitione, ac nec terti quidem vel castello insignis, opidulum tamē adjunctum habet, quod pescatorum casæ stipant. In hac arce seu potius casa, Præfectus Regius aestate habitat & amplissimum illius littoris Norici tractum in zona frigida usque ad Russæ fæs gubernat. Portò occidentale Norvegiae lictus (quod imperforabilis profunditatis passim perhibetur) verno tempore balenis admodum infestum est: adversus harum impetum habent naute castoreum aqua dilutum, præfens remedium: nam simulatque illud in mare effusum est, confessum immane illud Nerei pecus dissipatum sese in profundum abdit. Copiosa hic in mari vicino captura pescium, & in primis aselli pescis quem frigore induratum & in fustes extensem mittunt in reliqua Europæ Regna: cum pescem *Stock-wisch* vocant. Laudatissima istorum captura est mensa Januario:

Mare.

Merid.
Merid.

tunc enim ob frigora facilis exsiccantur, & mare ipsum copiosiores opimioresque illos præbet. Petuntur inde præterea pelles pretiosæ, sevum, butyrum, coria, adeps balenarum, pix liquida, trabes queræ, robora, mali, alferes magno vendentium quæstus. Incolæ probi *Mores*, sunt simplices, exterorum amantes, hospitales; prædones, fures, piratas non habent.

Svecia Regnum vetus est, meminit ejus *Plinius*: habet *Svecia*. ad occasum Norvegiæ: ad boream Lappiam & Bothniam: ad ortum Finlandiam, Bothnico finu discretam, & Livoniam mari disjunctam, ad austrum Gothiam. Regio est omnium aquilonarium fertilissima: agrum habet uberem; maria, lacus, flumina, pesci: cuin variorum prouentu fecunda: metallæ etiam plumbi, ferri, æris & argenti, quod circa Slaburgum eruitur purum. Silvas *Animæ* *lumis* *ver-* *ritatis*. refertas, & mellifico nobilis. Creditur duplo superare Norvegiæ amplitudine, fertilitate, agriq; bonitate. Quibuidam tamen locis aspera est, & salebrosa. Hæc per indigenas & domesticos Reges fortiter & feli- *Imperium* *maiorum*. cit eredens & amplificata: cu aliquot saeculis esset, tandem ad Danie Reges devenit: sub quibus, annis amplius centū, jam aliquantis per obtemperans, jam eosdē prætextu non servatarum legi in coronatione juratarū executiens, mirum in modū fluctuavit. Hodie autē ad suos indigenas iterum descivit, & ex illis sibi Regem constituit. Provinciae hujus Regni variae. Aliæ *Gothica*, ut *Ostgo-* *Vrbis*. *thia*, cuius *Lincopis* metropolis: *VVelfgothia* lacu vetere ab orientali sejuncta, cuius *Scara* Episcopis sedes. *Australis* *Gothia* seu *Smalandia*, *Tuiscia*, *Verendia*, cuius *Vxio* præcipuum oppidum est. *Meringia* & insula *Oelandia*, arce *Borgholm* munita. Aliæ *Norica* seu *Suecia* sunt, ut *Oplandia*, cuius *Vpsalia* ad Salam sita, in centro Sueciæ *fedes*

fedes Archi-
re est Regi-
exstructa.
munita tu-
Venetiaria
ta sit. Adi-
Meleripof-
re admittit
cile invehad-
Digna, ita in
ibidē excub-
sint. Merid.
Strenge-
nes, *Neriu* *Orbe*
nia regio &
præstantissi-
libris unam
cumbunt. *I-*
Eoa & *Solies*
quæ tres Pro-
Provinciarū
continetur
Mare Balthi-
extendunt, *c-*
ceanum occi-
ibi metalli al-
lybis sive fulp-
verlus boreal-
delpadia, ulter-
Botnia in *VVe-*
rum tractu di-
Scicfinna, *La-*

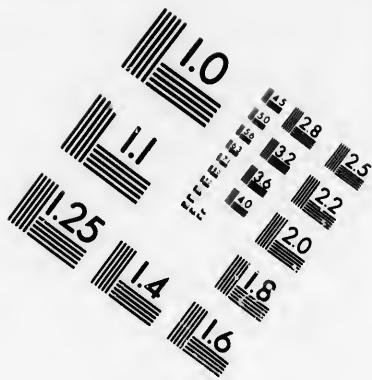
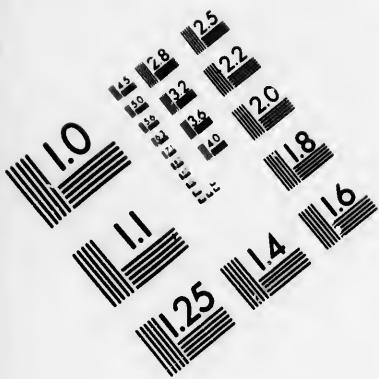
sedes Archiepiscopi & scholæ publicæ. Multa hîc vide-
re est Regum Sueciæ sepulchra, magnificè splendideq;
exstrœta. Et *Stockholmia* emporium nobile & fedes regia,
munita tum natura tum arte: sita est in paludibus instar
Veneriarum, nomenque ex eo habet quod palis funda-
ta sit. Aditus ad eam ex mari Eoo per angustas fauces
Meleri profundissimo alveo patet, caque capacitate ma-
re admittit, ut naves onerariæ passi velis in portum fa-
cile invehantur. Verum turris *Vaxholmia* & è regione
Digna, ita ingressum arctant, ut in vitiis Regius Præfectis,
ibidè excubantibus nullæ ingredi aut egrediti naues pos-
sint. Meridiana *Meleri* ripæ *Sudermannia* oppida *Tolgo*,
Strengeus, Episcopi sedes & arx *Gripholmia* adjacent.
Nervia Oreb arx præcipua est. Occasum versus *VVestman-*
ma regio & urbes *Arofia* (ad quam argenti metalla sunt
præstantissima: adeo ut artifices ex quindecim argenti
libris unam auri extrahere dicantur) & *Arboga* lacui in-
cumbunt. Inde versus occasum astivum *Dala* occidens,
Eoa & *Solies Dala*, à lacu *Solian* sic denominata, jacent,
quæ tres Provinciæ una cum majore parte montanarum
Provinciarum, sub Episcopi *Sarosiensis* inspektione
continentur. Ibi venæ minerales, quæ orum versus ad
Mare Balticum, & sinus *Helsingia* & *Giosfenes* se
extendunt, occasum versus per *Wermelandiam* ad O-
ceanum occidentalem fere nusquam interrupta, quin
ibi metalli aliquid, argenti, cupri, plumbi, ferri, cha-
lybis sive sulphuris effodiatur, porrectæ sunt. Oplandie
versus boream finitima *Gefrica*, inde *Helsingia*, post *Mi-*
delpadia, ulterius *Angermannia*, borea & noria. Inde *Nort-*
Botnia in *VVest-Botniam* & *Ost-Botniam* divisa, longo terrâ
rum tractu diffusa Provincia. Tandem boream versus
Scandinavia, *Laponia*, *Bjarmia*. Has proprias Regni Sueco-

tum provincias antiquas, plerasque Sinus *Botnicus*, ex
Baltico in boream rectâ *Toroniam* & ultra circulum
arcticum porrectus, à Finlandia amplissima peninsula
dirimit: cuius apicem *Alandia* insula versus meridiem &
Abo Episcopi sedes; at versus boream *Viburgum* tenent. Dividitur *Finlandia* in notiam & boream, quibus *Nata-*
gundia superior & inferior, *Savolosia*, *Tavastia*, *Finnonica*æ
regiones latè patentæ adjunctæ sunt. Inde trans Finni-
cum sinum *Carelia*: cuius *Hexholm*, *Kexholm* fortè, merro-
polis est. Et meridiem versus *VVotichonia*, in qua *Lovat*
fluminis Novogardiam allabentis, quem Ny accolæ vo-
cant, ostium: suprà Coporam *Ingria*, cuius *Iamagrod*; &
Solosfia, cuius *Ivanograd* è regione *Nerva*, arcæ sunt præ-
cipua. His contigua versus meridiem sunt *Levonica* Eſ-
bonum provinciæ à *Nerva* ad *Revaliam* & *Prenoviam* u-
que pertinentes. *Allatacia*, cuius *Nerva*; *VViria*, cuius
VVesfembærga; *VVichia*, cuius *Habai* Episcopi sedes & insula
Dagen. Quæ regiones trans Finnicum finum pleræque
omnes. *Ioannis* tertii Regis virtute ac felicitate regno
Suecorum nostrâ memoriâ anno M. D. LXXXI, primum
accrèverunt, cum *Revalia* sponte *Erico XIII* Suecorum
Regi se subjecisset, anno M.D. LXI. Aquis gaudet Sue-
cia pifcofis, rivulis plurimis regionem perlabantibus.
Intet fluvios autem, *Lusen*, *Dalecarlia*. Terra ipsa aspera, mō-
tibus silvisque frequentissima. Subditæ sunt partim ec-
clesiasticæ, partim laici, eique aut nobiles, aut plebeii. In-
terior nobilis summus est eques auratus, à Rege virtutis rei
ergò solemniter creatus. Praefecturæ per indigenas ad-
ministrantur. Incolæ porrò si cum Germanis conferan-
tur, civilitatis minus, industrie certè ingeniique fortasse
plus habent. Vt portæ quovis eorum rusticæ, omnia pe-
ne opifia, atques mechanicas callente,

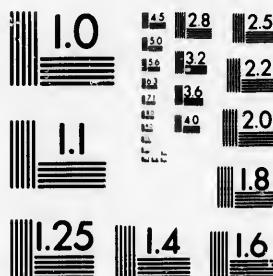
M

D A N I A

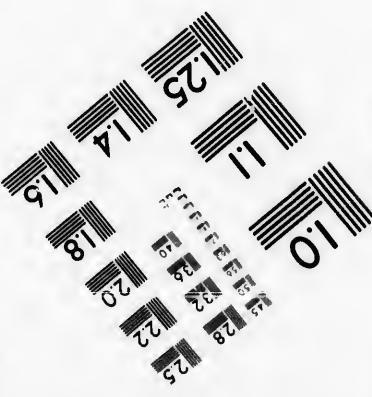

IMAGE EVALUATION TEST TARGET (MT-3)

6"

Photographic
Sciences
Corporation

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

1.8
2.0
2.2
2.5
2.8
3.2
3.5
3.8
4.2

10
11

DANIA regnum amplius & valde populosum, vulgo *Danemarchia*, quasi tractus five regio Danorum appellatur. Quæ autem horum Danorum fuerit origo, ne Danis quidem ipsis satis constat: nisi quod quidam à Dano ipsorum Rege primo: & aliqui à Dahie. *Alia* populo eam repellant. *Dudo* autem de *S. Quintino* scriptor antiquus, *Guilielmo Cambdensi* referente, eos è Scandia in Cimbrorum veteres sedes devenisse asserit; videntur autem ab aquis dicti: quia *A H A apud illos flumen significat*, & ipsi se *Daneman*, quasi viros aquaticos & fluviales vocant. Est fane tota Dania peninsularis, ut descriptio ostendit. Distincta autem est in universum Dania in Praefecturas centrum octoginta quatuor, quæ *H A E R E T* vocantur, & à totidem Praefectis legum Danicarum peritis administrantur. *Habet Regem magis ex procerum electione*, quam ex nativitatis successione. *Eius eligendi virtus mos erat*, ut cùm suffragia ferrent, in aperto campo lapidibus insisterent, eo facto nempe subiectorum lapidum firmitate constantiam electionis designantes. *Jam verò coronantur Reges Hafniæ in Ecclesiæ D. Mariae ante altare*, & in Ecclesiæ prædictam à Senatoribus Regni ducuntur, insignia Regia illis præferuntur, ut sunt ensis, globus, corona. *Neque hæc sunt propriæ familiæ attributa*, ut in reliquis ferè regnis, sed ut quisque virtute, ac dignitate præcellit, ei muneri adhibetur. Postea cogitur Rex jurare, articulos praescriptos qui in usu ante aliquot tempora fuerunt, se stricte servaturum, & Religionem Christianam, jura ac consuetudines Regni defensurum. Deinceps ungitur ab Episcopo Roschildenii, & ab omnibus Senatoribus primò illi corona imponitur, qui Majestati suæ tunc jura mentum præstant, siante coronationem non fuerit factum. Rex postea ex nobilitate & proceribus milites aut equites au ratos leni percussione ensis designat, qui antea in bello aut pace egregiam operam præstiterunt. Et sic majores Danorum optimum politia statum & monarchiam constituerunt, nec ulla

unquam natio illos plane subegit, vel partios ritus & privilegia sustulit. At contra populi septentrionales, ut Dani, Sueci, ac Norvegienses, totam pene Europam devastarunt, in nonnullis que locis regna constituerunt. Nota est enim omnibus historiographis Cimbrorum in Italiam expeditio, Gothorū Hispania subactio, Longobardorum regni in Italia constitutio, Normannorum in Gallia habitatio, regni Neapolitani & Siciliae creatio, *Goffridi contra Carolum Magnum in Frisia eruptio*, Anglorum per aliquot annos subiectio. *Camurus* etiam *Magnus* quinque imperia tenuit. *Rex enim Daniæ, Suecia, Norvegia, Angliae, ac Normannia fuit*, nec non *Henrici III Imperatoris sacer*, unde hi versus existant:

*Dofine mirari quos garrula laudibus effert
Gracia, quos jaicitat Roma superba, Duces.
Danica nouilli veterum virtute secundum
Edidit, hiberno terra propinquaque freto.
Facta mihi Magni pepererunt inclita nomen:
Quinque sub Imperio Regna fuere meo.
Me sibi delegit sacerorum, qui tertius orbis
Arbiter, Henricus nomine, sceptra tulit.
Iustitia præclarus eram, Regesque potentes
Subiectos docui legibus esse suis.*

Ex quibus constat, ut etiam ex sequentibus bellis, quæ variis Reges ex Oldenburgensi familia, summâ cum felicitate gesserunt, gentem esse bellissimam, & terrâ marique in proli gandis hostibus felicissimam. Liberam habuerunt semper Proceres ac Senatores Regni potestatem eligendi Reges, ut adhuc habent, sed plerumque filium primogenitum Regis designant, nisi causis sufficientibus impeditarentur: nihilominus tam à familiæ Régum linea non deflexerunt. Regnum dividi nisi coacti aliquo intestino bello non permisérunt. Juniores filios

filios aū fratres i.
Regni fieri non posse
etiam nobiles ac
betenon possent
tentur. Septentrion
propter fanguinari
rivos: plurimum
petitum excitat)
vunt; formosi, lo
ces esse argumentum
fuerūt, multi 30 a

*Quinq; sunt Sta
PRIMVS, est R
sciendum inter n
sed omnes longa
Clypeos gestant s
esse antiquitatil ill
liæ quæ adfuerunt
mingum Danorum
& alii. Hi posside
pit) jurisdictione
dique potestatem
Germania. Bona
hereditaria sive al
Cmnia Castra
bilia, à parentibus
sores etiam ad
frater duas partes
arcis ac castra ced
nire non possunt:
familia prognati &
Regibus adjuvant*

& p̄tivilegia
ni, Succi, ac
t, in nonnullis
anibus histo-
riorū Hispa-
nici, Nor-
mā & Sicilia
eruptio, An-
tiam *Magnus*
Norvegia,
Imperatoris

filios aut frates in alias Provincias ablegarunt, cum participes
Regni fieri non possent. Inde tot expeditiones suscep̄tae, cum
etiam nobiles ac plebeii omnes in patria honestum locum ha-
bete non possent, vel ut loca aptiora & oportuniora adipisce-
tentur. Septentrionales enim populi sunt multarum prolium,
propter sanguinis abundantiam ac caliditatem, pugnaces ac
rixosi: plurimum comedunt & bibunt, (aēr enim frigidus appetitum excitat) optimè concoquunt, propertea etiam diu vi-
vunt, formosī, longē statura, sagaces ac fidei tenaces. Hos viva-
ces esse argumento est, quod reges ipsorum valde diu regnis pra-
fuerūt, multi 30 annos, nonnulli ultra 40, aliqui adhuc diutius.

P O L I T I A.

Quinq; sunt Status sive Ordines totius Reipublicæ Danicæ.
P R I M V S, est Regiæ familia. S I C V N D V S, Nobilitatis. sed
sciendum inter nobiles hos nullus esse Comites aut Barones:
sed omnes longa serie majorum nobilitatē demonstrare posse.
Clypeos gestant simplices, quos mutare aut augere, dedecori
esse antiquitati illorum putant. Vivunt adhuc nonnullæ familiæ
quæ adfuerunt tractationi inter *Carolum Magnum* & *Hemmingum* Danorum regem super Eidorā fluvium factæ, ut *VREN*
& alii. Hi possident sua bona cum minori ac majori (sive capitis) jurisdictione: liberam etiam habent venandi aucupan-
dique potestatem in suis bonis, quemadmodum Comites in
Germania. Bona illorum non sunt feudalia in toto Regno, sed
hæreditaria sive allodialia.

Cmnia Castra, prædia ac bona, tam mobilia, quām immo-
bilia, à parentibus relicta æquè dividuntur inter fratres: ad ea
sotores etiam admittuntur ex singulari privilegio, ita tamen ut
frater duas partes, foro vero tantum accipiat unam, filiisque
arcēs ac castra cedant. Sic multa prædia ad primogenitum ve-
nire non possunt: sed dividuntur. Et nonnulli ex bona tamen
familia prognati & virtute prædicti, possunt per matrimonium,
Regibus adjuvantibus, ad amplas possessiones promoveri. Ex

hoc ordine eliguntur Senatores Regni, quorum numerus 28
rarō excedit. Senatoribus omnibus decreta honesta alimenta
à Rege & regno; singuli enim arcēs habent, tantisper donec
Senatoriā obtinent dignitatem, de quibus nihil Regi contri-
buunt, sed tantum coguntur aliquot equites alere pacis & belli
tempore, & quandoconque à Rege vocantur propriis sumptu-
bus Regi regno præstō esse. Si Legati extra Regnū alegantur,
honestē illis providetur ex fisco, ut tanquam Regi legati
Principiū more in itinere vivere possint. Reliqui nobiles etiam
habent sustentationem honestam à Rege, sive in aula regia vi-
vant, sive ab ea discedant. Nam habet Rex prædia, quæ Danico
idiomate VERLEHNINGE sive beneficia vocantur: his provi-
det benē de se Regnoque meritis ad vitam, aut aliquor annos.
De his coguntur alere aliquot equites, & fisco certam pecunia
summam singulis annis dependere, eo tamen modo, ut pro la-
bore & propriis servitiis etiam aliquam partem lucri accipient.
Est etiam salutaris constitutio in Regno Danicæ, quā Rex bona
immobilia prohibetur emere à nobilibus, ob eam cauſam, ne
aliqua dissensio inter Regem & Proceres regni oriatur. Rex
enim alioqui posset quedam loca capere, quæ nobiles vendere
nollent: prouinde per hanc constitutionem huic rei à Proceri-
bus regni optimè provisum est: licet tamen Regi permutare
bona cum nobilibus; contrā nobiles nulla bona possunt emere
à regiis rusticis. Nam aliqui rustici habent bona hæreditaria
& ferre libera, ut antea dictum est.

*Sequuntur nomina familiarum precipuarum nobilium,
que in regno Danico inveniuntur.*

D. de Kaas, D. Guldenstern, de Munc, de Rosencrantz, de
Grubbe, de Walkendorp, de Brahe, de Schram, de Pasberg,
de Hardenberg, do Vlſtand, de Bing, de Belovv, de Wepfert,
de Goce, de Schefeldt, de Ranzovv, de Schelen, de Frese, de
Iul, de Bilde, de Dreselberg, de Green, de Brockenhufen, de
Holke,

Holke, de Trolle, de Knutzen, de Biorn, de Schestede, de Jensen, de Steuge, de Martiesse, de Lunge, de Banner, de Luc, de Raftorp, de Krusen, de Fassi, de Lindeman, de Suuon, de Stantbeke, de Quitrov, de Lange, de Gelschut, de Glambeke, de Krabbe, de Marizer, de Kragge, de Achsel, de Bec, de Ruthede, de Negel, de Wirtfelt, de Split, de Osten, de Appelgard, de Luenä, de Poldessem, de Reuter, de Podebusen, qui fuerunt quondam Barones ex ducatu Pomeraniae quorum familia adhuc ibi inventur. De Vren qui vixerunt *Carolus Magni* tempore, de Blic, de Galle, de Wogerien, de Bassi, de Solle, de Daac, de Bax, de Baselich, de Wensterman, de Hoken, de Lindovv, de Bille, de Ruten, de Hundertmarc, de Heiderstorper, de Wolde, de Papenhaiimb, de Spar, de Falster, de Narbu, de Worm, de Bilde, de Bocholt, de Budde, de Svabben, de Santbarch, de Gram, de Lutken, de Vhrup, de Spegel, de Bammelberg, de Rosenspart, de Duve, de Hubc, de Schauugard, de Must, de Gris, de Falcke, de Brune, de Laxman, de Duram, de Baggen, de Norman, de Goss, de Matre, de Rosengard, de Totten, de Ronnou, de Krimpen. Ex hac nobilitate eligitur *Prefectus*, sive *Magister aule*; officium ferè est tale, cuiusmodi major domus in Gallia; is enim plerumque residet Hafniæ, tanquam vicarius regius, & dirigit res à Rege ad se destinatas. Deinde *Marischalus* tempore belli & pacis ea quæ ad expeditiones pertinent procurat. *Admirarius* naves ædificat, veteres restaurat, & singulis annis ea ordinat, quæ ad tutandum Oceanum & res nauticas pertinent. Habet & is sub se constitutum adhuc alium admirarium, & in singulis navibus præfectum ex equestri genete prognatum. *Cancellarius regni*, ad hunc ex omnibus provinciis ac insulis appellatur, à quo ad Regem & Senatum regni appellatio vicilim devolvitur.

Singulæ provinciæ divisa sunt in HÆRET ut vocant. Sive in diœceses, sub quibus multæ sunt parœciae. Ibi pri- mū de jure disputant, si rixæ fuerint invicem ortæ. Hinc

licet appellare ad judicem terra istius. Deinde ad Cancellarium, postremo ad Regem ac Senatores, ubi finalis sententia promulgatur. Habent jus scriptum, compilatum à *Woldemaro* primo, Episcopis ac Senatoribus, legi naturæ valde congruum, & non multum à Romanis legibus discepans, sed quo vigore hujus multò citius lites finem assequi possint, lataque sententia paratam habeat executionem. Primi judices si ini quam tulerint sententiam, in dimidiā partem bonorum condemnantur, quorum Rex capit dimidiā, & lœsus sententia injuncta alteram partem. Senatoribus adhuc huius *Woldemarus* primus (ni fallor) Episcopos, quos rursum *Christianus* tertius propter certas causas ac rebellionem amovit. *Cancellarius Regi*, qui plerumque in aula Regem sequitur, habet sibi adjunctos septem vel octo nobiles secretarios & scribas, & omnia negotia tractantur à Rege ipso. Si autem aliiquid magni accidit, ut de pace aut bello, item de fœderibus ineundis, de finibus defendendis sit deliberandum, Concilium Senatorum à Rege indicitur. Nec licet Regi ullum tributum imponere regno ac nobilium rusticis, absque consensu Senatorum & Procerum. *Ararii* item *Prefectus*, qui omnes totius regni reditus, tam castorum, quam prediorum, nec non telonia tam in mari, quam terra colligit, rationes audit, examinat, inquit, quiantias pecuniam offerentibus reddit. Hic habet adjunctos duos ex nobilitate, & scribas multo sex plebe, pro quo labore habet annuatim stipendum.

TERTIVS, est status Ecclesiasticus, in quo fuetunt Episcopi septem, ut Archiepiscopus *Lundensis*, Episcopus *Roschildensis*, *Orthoniensis*, *Ripensis*, *Viburgensis*, *Arhusensis* & *Slesvicensis*, ad quem cæteri etiam canonici referuntur. Hi habent decimas in regno: quæ tamen in provinciis diversis, diverso modo dividuntur; dimidiā partem decimatum percipiunt Episcopi, dimidiā *Rex*, aliquam canonici, pastores, parsetiam

ad adi-

ad ædificanda
ficiūm ius atti-
iam in Gallia
Episcopatu[m]
fuerunt, ut e[st]
ut arbitror, qu[od]
romanus à R[ex]
Rex, regnum
gionem à rom[an]o
fentes. Vtque
posther E[st]
mere possent
æque prudent
absque Regis
me provili in
schole particu-
lia d[omi]na, ubi
sunt in toto R[ex]
Christiane pri-
quam *Fredericus*
implicitus, tan-
thalerorum au-
status est *Civis*
tantiu[m]. H[ic] in
his attributis su[is]
Hi etiam men-
partibus Euro-
episcopi, cano-
stris & arcibus
horum præfici-
situuntur, præ-

ad Cancel-
nalis senten-
cium à
legi natu-
ris legibus
s: lites finem
at executio-
am, in dimi-
vorum Rex
ram partem.
fallor) Epi-
certas cau-
qui plerum-
etos septem
nia negotia
accidit, ut de
nibus defen-
à Rege indi-
regno ac no-
& Procerum.
s, tam castro-
mari, quam
it, quitanis
etos duos ex
labore habet
quo fuerunt
, Episcopus
ensis & Steffvi-
r. Hi habent
verfis, diverso
perciptunt
res, parsetiam
ad edic-

ad ædificandas ecclesias contribuit: & quantum ad ponti-
ficium jus attinet, semper in hoc Regno quemadmodum' et
iam in Gallia, nominationes & ordinationes pænitularum
Episcopatumque , à Regibus ad hucusque tempus collata
fuerunt, ut etiam ex responso *VVoldemari* primi regis Daniæ,
ut arbitror, quod hic annè tunc libuit, constat. Cum Pontifex
romanus à Rege hæc & similia postularet, fertur rescriptum
Rex, regnum habemus à subditis, vitam à parentibus, reli-
gionem à romana ecclesia, quam si repetis, remitto per pæ-
sentes. Vtque *Caroli V.* prudens decretum laudatur, quod in
posterior Ecclesiastice personæ nullam rem immobilem coe-
mete possent, absque principum consensu: sic *Christianus III.*
æque prudenter constituit, ne Ecclesiastici aliquid vendant,
absque Regis expresso mandato. Alioqui religiosi sunt opti-
me provili in toto regno à *Christiano III.*, pte memoriae, &
scholæ particulares multis in locis erecta, velut etiam in Islandia
duæ, ubi etiam habent propriam typographiam. Dua
sunt in toto Regno Academæ: una Hafniæ, quæ fundata est à
Christierni primo permisso *Sixti* Pontificis, anno Christi 1470;
quam *Fredericus II.* qui inquam bello Suecico septeunali erat
implicitus, camen locupletavit, & ejus proventus Lx. millibus
thalerorum auxit: altera Soræ in eadem insula. **QVARTVS.**
status est *Civium* & *Mercatorum* in urbibus ac oppidulis habi-
tantium. Hi habent propria privilegia, quibus fruuntur, &
his attributi sunt agri proprii ac silvæ limitibus circumductæ.
Hi etiam mercaturam exercet in agro & mari in omnibus
partibus Europæ. Ex his ut & ex rusticorum liberis, eliguntur
episcopi, canonici, pastores & senatores urbium, scribæ in ca-
stis & arcibus, magistri ac gubernatores navium, aliqui etiam
horum proficiuntur teloniis. Iudicia omnia minora ex his co-
stituuntur, pæside interdum uno ex nobilitate. **QVINTVS.**

status est *Rusticorum*. horum duo sunt genera. Primum vocant
Freibunden, id est, liberi coloni. Hi possident agros hæreditarios,
paullulum tamen inde singulis pendunt annis. Hi etiam
mercaturam & pescaturam exercent. Servitiis pæstandis non
opprimuntur, nec tributa pendunt, nisi contentientibus re-
gni Senatoribus. Alterum genus est eorum qui non possident
bona hæreditaria, sed à Rege, nobilibus aut ecclesiasticis per-
sonis ea conducunt, & servitia multa inde dominis pæstare
coguntur, prout cum domino agri convenerunt. Hæc fere
sunt, quæ de Politia Danica exponenda mihi fuerunt, ex
quibus patet monarchiam Danicam, plerumque usque optimæ
constitutam, nobilitatemque liberam electionem *Regis*
semper habuisse, attamen ex familia regia, ut antea jam di-
ctum est; unde hoc commodi consecutum est, ne Danj intelli-
stina habuerint bellâ ac dissensiones, nisi quæ ortæ fuerunt in-
ter Regiam familiam, quas tamen cito composuerunt, in-
terventu aliquot nobilium, pæstrem cum Regum filii
nullam capiant Regni partem. Deinde cum omnes sint
tantum nobiles in Regno, & baronum & comitum du-
cumque nomina & titulos ignorant, nullus tantis affiniti
cibus, ut iis filii se familiæ Regum opponere audeat, eo
quod inter filios & filias semper dividitur paterna hæreditas.
Ita habent reges Daniæ optime florentem rem publicam;
quæ facile ab externis hostibus defendi potest, cum subditæ
unanimes cum Rege ut naturali suo domino, terrâ marique
hostibus resistere queant. Huic Regno florentissimo hoc no-
stro tempore pæst *CHRISTIANVS IV.*, quem ut cum om-
nibus Senatoribus & nobilitate totius regni incolumem
Deus Optimus Maximus conservet, eique tranquillam & pa-
cificam concedat gubernationem, ex animo precor.

DANIE REGNUM

Arctoi Orbis tertium.

Regio.

Danic duobus tantum locis continent juncta est, eam à plaga Mundi occidua Oceanus Germanicus, ab ortu solis Mare Balticum lambit & littora pulsat, ad septentrionem Norvegia & Suecia, ad meridiem Holstia, Megalopolis & Pomerania obtenduntur. Ea in ceteris insulas disiunctissimas distribuitur. Cæli temperies, una cum salubritate aëris, Danos blande, ut lo. Coldingensis verbis utar, resocillat; terræ ubertas nutrit, volumen suavissimus concensus recreat; silvarum nemorumque varia materia oblectat: in quibus porci innumerabiles obrando, nunc glandibus queritis, nunc fructibus fagi-nis ad voluptatem saginatur. Multiformes sumul animalium species & florida prata delectant. Maris affluentia & penu confertissimum Danos cum magna Europæ parte alit; & quo ad vitæ usum carere nequeunt, natura Danis minime invidit. De imperio autem majorum scribit Munsterus: Danum quendam multis ante Christianum saeculis in sua Dania regnum primum tenuisse, à quo Regum Danicorum stemmata, cœu quodam derivato principio, splendido successionis ordine profluerunt. De hujus autem successoribus ac reliquis Danie regibus Munsterum vide füssissime differentem. Nunc Danorum omnis regio maris faucibus intercepta constat multis partibus, quarum præcipuae sunt Iutia, Fionia, Zelandia & Scania, præter insulas singulis partibus adjacentes.

ca' i som
po' i.
So refer-
t illi at.Animi-
tum va-
rieti. u.Imperiu-
maj. rum.

Iutia, quam nonnulli Gothiam appellari volunt, quondam Cimborum sedes, apud historicos & geographos Cimbrica Chersonesus dicitur, & in Iutiam meridionalē & septentrionalē dividitur. Hujus septentrionalis Iutiae descriptionem vide secunda tabula Daniae. Meridionalis Iutia olim dicta Nordalbingia inclutum ducatum Slevicensem complectitur, cui Holstia ducatus nunc quoque subiungi potest, horum ampliorem declaratio-nem suo loco, videlicet tertia tabula Daniae invenies.

Fionia particularior quoq; descriptio sequitur, quar-ta tabula Daniae comprehensa.

Zelandia, que & Sialandia, inter reliquias Danie insula est maxima, Codanum Mel, ut censeat Oliverius & Ortelius. Hanc aliis Zelandiam quasi mari terram, quod unique mari incincta sit: aliis vero quasi seminis terram, eo quod sua sponte absq; annua stercoreatione segetum omnis generis ferax sit, dictam volunt. Longitudinem habet hæc insula itineris bidui, atque latitudinem ferè aqualem. Quindecim civitarum, duodecim arcium regiarum capax est. Inter civitates autem Hafnia sive Copen-hagen est præcipua totius Daniae metropolis, magnitudine, opulentia & maximâ portus commoditate insignis, quem & incredibilis profunditas & objectus insulæ quā Amager vocant nautis tutissimum facit. Habet Academiam, ex qua passim Ecclesiis ceu perpetua seges doctorum atq; eruditissimorum pastorum tam in regno Daniae quam Norvegiae subministratur atque sufficitur.

Supra

O C E A N

G E R

N I C U

DANIA.

95

Supra Hafniam est *Helsingora* & prope eam arx regia *Cronenburgum* de qua infra, cui ab altera parte ultra mare similis arx *Helsingor* cum oppido eiusdem nominis respondet. Ibi *Zelandia* & *Scania* prominentibus utrimque promontoriis ita prope coeunt ut vix parvi milliaris inter se relinquat maris spaciun quod *de Sund* vocatur. Ad hunc locum omnes naves orientem versus cursum instituentes, velut ad centrum coite & Regi vestigia pendere coguntur: cumq; in utroque littore arx polita sit. Rex, quando id necessitas postulat, suis in medio collocatis navibus, ita has fauces occcludere potest, ut quantumvis etiam numerosam classem ab ingressu vel egressu prohibere queat. Huc s̄epe uno die 200, s̄epe etiam 300 naves ex variis Europa partibus convenire contingit. Est & hic *Roefchildia* fedes olim Episcopi. ibi in ultorum Regum & Duxum insignia monumenta conspiciuntur: nunc autem ad tenuitatem perducta, quod cives urbium confisi munitionibus soleant in sole scere. Sub *Zelandia* autem sequentes sunt insulae, *Amigria*, *Huena VVeen*, *Moenesland*, in qua civitas *Stegoa* & plures aliae. Habet *Zelandia* unum episcopatum, cuius præfus *Roefchildia* sedem antiquitus, ut diximus, habuit. *Scania* inter regni Daniae provincias magnitudine & opibus admodum insignis est regio atque cum *Suecia* continens. Hac alii *Scandinavianum* pro *Scandianam*, id est, amenan *Daniam*, alii *Scaniam* atque alii *Scandinianam* dixerunt, vulgo *Stonen*. *Plinius* eam tū *Scandiam*, tum *Scandinaviam* vocat, sed in eo fallitur, quod insulam esse reputat incomparabilem magnitudinem. Sed *Oriellus* hāc *Plinii* *Scandiam* & *Scandinaviam* non *Scaniam*, sed eam Peninsulam esse, quę hodie tria amplissima regna Norvegiam, Sueciam, & Gothiam, aliasq; regiones com-

prehendit, ut tumat, ut supra quoque diximus. Undique cingitur hæc *Scania* mari, præter unum terrę brachium quod portigitur in boream, ac inde recurvatur in orientem ubi *Suecia* jungitur: sed intercedunt profundi saltus aspernatae rupes, per quas & *Scania* in *Gothiam* *Suecia* partem iter agitur tam difficile, ut fere levius sit marino discrimine vitare terrestrem laborem. *Regio* cœli beneficj, telluris obsequio, portuum & emporiorum commoditate, maritimis opibus, lacuum & fluminum pescatione, venatione nobilium ferarum, auri, argenti, æris & plumbi inexhaustis venis, oppidorum frequentia, civilibus institutis, nulli cedit beatæ regioni: unde & *Schondie* illi nomen manxit, teste *Monstero*. Hæc quondam in duos ducatus, *Hallandiam* & *Blekingiam* divisæ, nunc Præfecturas viginti tres & civitates quindam complectitur. Ejus metropolis est *Londa* sive *Londia*, ubi Regni Archiepiscopus sedem suam fixit. Est etiam hic *Malmöia*, quæ & *Ellebogen* dicitur, insigne emporium & præcipua totius regionis civitas propter nundinas & frequētes negotiations, quas ibi provinciales exercent. In *Hallandia* est arx *VVarbrygum* altissimis montium jugis superstructa. Eam à *Suecia* anno **M D L X V** captam & imposito præfido munitam cum *Daniel Ranzovius* iussu & auspicio regis *Friderici II.* arcta obsidione premeret, ut tandem se dedere sit coacta, globo ex tormento æneo per caput trajecto peremptus est anno **M D L X I X** vir virtutibus & laude bellicâ valde illustris. Adjacent huic regioni insulæ *Landoe*, *Hannoë*, *Bornholm* insula famosa in quatuor præfecturas divisa, & tres civitates ac unam arcem continens. *Gotlandia*, in qua antiquum emporium *VVisibilia* quando valde florens, nunc autem

autem a
busque
butyrum
quarum
candis,
non calci-
dora, vul-
maris d-
rat: & S-
ma Hol-
Ranzovia
in Albim
tum term-
Belts, Ge-
ri cingul-
cherone
nominar-
ut cetera
henditur
continuo
scendit.
giam *Cron*-
cæora. I-
& innu-
& fistuca-
litis firma-
eduxit, ta-
magnis pi-
horrenda-
spiciat. E-
elucet, La-
pli parte. I-

Marti-
monia.

Flumina.

Mare.

Opera
publica.

autem ad alias civitates mercaturā translatā, viris, opibusque attenuatum jacet. Præter frumentum, cæcum, butyrum, variasque pelles, etiam abies procerissimas, quarum frequentes ibi silva sunt, malis navium fabricandis, & præterea lapides ad structuram utiles, nec non calcem copioſe emittit. Flumina Daniæ sunt *Egidora*, vulgo *Eyder*, *Chalusus Prolemeo*: hic Frisios à Ditemaris dirimit ac se in Oceanum Britannicum exonerat: & *Stora pifcosus* & navigabilis fluvius, qui in intima Holsfatiæ orruſ, aliquot oppida, & nobilium illam *Ranzovianam* domum *Bredenbergam* alluit, posteaque se in Albim effundit, & alia. Mare *Balthicum* quod ad ortum terminum Daniæ ſuprā conſtituimus, nunc accolæ *Belts*, Germani *Ooſtze* indigitat, a baltheo, id est, militari cingulo nomen hauiſt, quod cinguli inflat utramque cherlonefum ambiat ac complectatur. *Pigrum à Tacito* nominari videatur, ab eſſe & tu ut putat *Ortelius*, quod non ut cætera maria moveatur, nam aëtus ejus vix deprehenditur, ut teſtantur illi qui illud ſapiūs navigaverunt: continuoque fluxu ex oriente verius occidentem deſcedit. *Helsingora* ad fretum Sundæ, arcem habet regiam *Croneburgum*, præſidium extremæ insulæ Zelandicæ ora. Hanc arcem *Fredericus II*. Daniæ rex maximis & innumerabilibus demersis faxis, interque compacta & fistucata robora conclusis, ac loco fundamenti stabilitis firmatisque, ex ipso mariſ fundo immanni ſumptu eduxit, tantâ operis firmitate, ut immanes pelagi fluctus magnis pro volutos procellis, atque ad vallum murosq; horrendo boato illatos, citra ullius periculi metum deficiat. Eſt in urbe Lundia horologium in quo ars mira eluet, *Laurentianum* dictum: ſitum id in inferiori tempi patte. Hic tabula parieti affixa viſitetur circulaliſ aliquot

variorum colorum diſtincta. In hac per certos rei indi-ces, & annus, & mensis, ac ſeptimana, dies quoque ſinguli, ac horæ, in quibus agunt homines, liquidiſſime monſtrantur, eo etiam indicato ſi festum celebretur seu fixum seu mobile. Item quis luminarium Solis ac Lunæ motus, queque horum in Zodiaco loca diebus ſingulis, & inter le habitudines. Atque hæc quidem foris: intus autem, machinis quibusdam adid fabrefactis res agitur. Quibus illud additum eſt, velut *Parergon*, ſed & id arte factum, ut quoties publicè ſignum datur horæ elapsæ, ſuprā tabulam ipsam duo concurrant simulachra (equites dixeris cataphractos) quaꝝ tot ſeſe ičtibus petunt, quoſ ſigna dat campana major in turri ſuſpenſa, que horam indicat. Quod verò magis mirandum, in hujus tabulæ medio velut in throno collocaſtū eſt simulachrum virginis Mariæ ſinu tenentis infantem. Ad latera huic oſta duo, ante pedes velut theatrum ſemicirculi forma, arcu hujus ſpectatoribus obverſo. Intus machina cum ſimulachris trium magorum, quorum ſingulis ſinguli famuli additi. Machina moتا ad ejus cui hoc negotium datum eſt, arbitrium, prodeunt ſimulachra. Ante alios veluti caduceator minitabundus, gladio vibrato pulsat oſtium ſinistrum. eo aperto proceditur, bucciniſ ſimul duabus ſonantibus quas inflare videatur buccinatorm ſimulachra. Qui primus eſt magorum, magnifico prodiſ per theatrum inceſtu. Ad Virginis ſimulachrum ubi ventum eſt, reverenter ad hanc verſus inclinat ſeſe magis, velut adorabundus. Faciunt idem reliqui magi. Famuli horum immoti procedunt, nullâ editâ reverentiæ ſignificatione. Horum poſtemus oſtium dextrum claudit, ita quidem ut & clarior quidam ſonus, eo occluso, ad aures ſpectantium perveniat. Sed de his ſatis.

N

Occidua

Quæ Iutiaæ Septentrionalis partem complectitur.

Regio.

Iutia Sip-
retriona-
lis.Imperium
Alia, et.

OCidua pars Daniæ & præcipua est *Iutia*, vulgo *Inlande*, quam Ptolemaeus *Cimbriam Chersonesum*, Plinius *Cartim* vocat. Hac in septentrionem in modum peninsula à Saxonibus inter duo Maria, Britannicum & Germanicum procreans, ut in austrum Italia, porrigitur. Ejus terminus australis est fluvius *Eydera*, patetque in longitudinem 1.XXX propè mill. pass. ab Albi flu. boream versus. Latitudo ejus ubi maxima XX. mill. pass. Eam duplicit esse diximus, *septentrionalem* & *meridionalem*. *Iutia Cimbriaca septentrionalis* quæ hac tabulâ describitur, Norvègiæ versus se extendens, juxta *Scagam*, ob syrtes & vadous iis in locis mare nautis celebre oppidum, in cuncum coarctata desinat. Habet autem hæc Regio circa Aleburgum empirium maximam latitudinem: ibi enim sinus *Lymford* illapsus, ac totam *Iutium* occidentem versus penetrans, ex quo reliquo spatio *V. Venefiam* ditionem à reliqua parte divellens, penè insulam reddit, ac vasto tandem alveo dilatata aliquot insignes insulas suo faciens ambitu, multis sinubus seu ramis diffusis, varias provincias suo interlapsu distinguiri ac limitat. *Iutia Septentrionalis* frugum, tritici, siliginis, hordei, ac similiū ferax. Paucorum etiam alicubi ubertas summa est, atque abundat tot boum armensis, tam leti vaccarum parentis ac nutrix est, ut ad externas provincias armentorum incredibilem penè copiam emittat, maximèq; in Germaniam, quo quotannis prope 150. millia boum educuntur, preter cælum, buryrum, scibum, & coria. Equos etiam generosos & præstantes producit, quorum etiam visi gens quoquo verum suum exportatur. Paruit olim *Iutia* Saxonibus, nō autem

relique aquilonis regiones. Ex hac Cimbri ante natum Christum annis 150, in maximum tetrorem Italie <sup>Majorm
varum.</sup> velut procœla se effuderunt. Hi enim adjuncti sibi Teutonis, Tigrinis & Ambronibus Romanum Imperium extinguere conspiraverant. Et nec primum horum imperium *Sylanus*, nec secundum *Manilius*, nec tertium *Cæpio* sustinere potuerunt. Omnes fugant, exuti castris. Actumque erat nisi *Marii* illi saeculo contigisset, ait *Florius*. Duravit autem hoc bellum Cimbricum à *Sylani* consulatu annos octo, usque ad consulatum *Marii* quintum, à quo tandem ad flumen Athelus deleti sunt reliqui exercitus Cimborum, Teutonum & Ambronum. Sed quoniam hoc loco in Cimborum mentionem incidiimus quorum in historiis nomen celeberrimum, paulò fuisus de his liber differere. Cimbi dicti videntur à *Gomero* filio *Iapeti*. Sed quoniam vir eruditissimus *Ienius* dicitissimè de his differit, ejus verba hinc non gravabor apponere. Constat ex *Moysi*, *Iapet* natam esse masculam prolem, nomine *Gomerum*, sive cognata litera *Co-merum*, quâ voce apud Hebræos perficiens & circulum ambiens significatur. Ea vero vox genuina significatio, scriptoribus Cimmeriæ lingue imperitis hæc tenuis ignorata, quod nemo eam caliginē discusserit, meridiano sole clarius elucesceret me duce, si eratē dictiōnis moliter dissolvas. Quid enim aliud in isto idiomate soñat *Gom her disjuncta*, rursusque in compagem clausa eadem voce, *Gomer*, quam in orbem ambio, & cursum perficendo absolvō? Hinc dicta est & *Gomera* orbicularis illa disciplinarum series, quam encyclopædiā græci scriptores, orbem doctrinæ *Fabius* nominavit, quod nullo fine, ut annullus, circumscribatur. Jure igitur felix istud

MARIS

GERMA

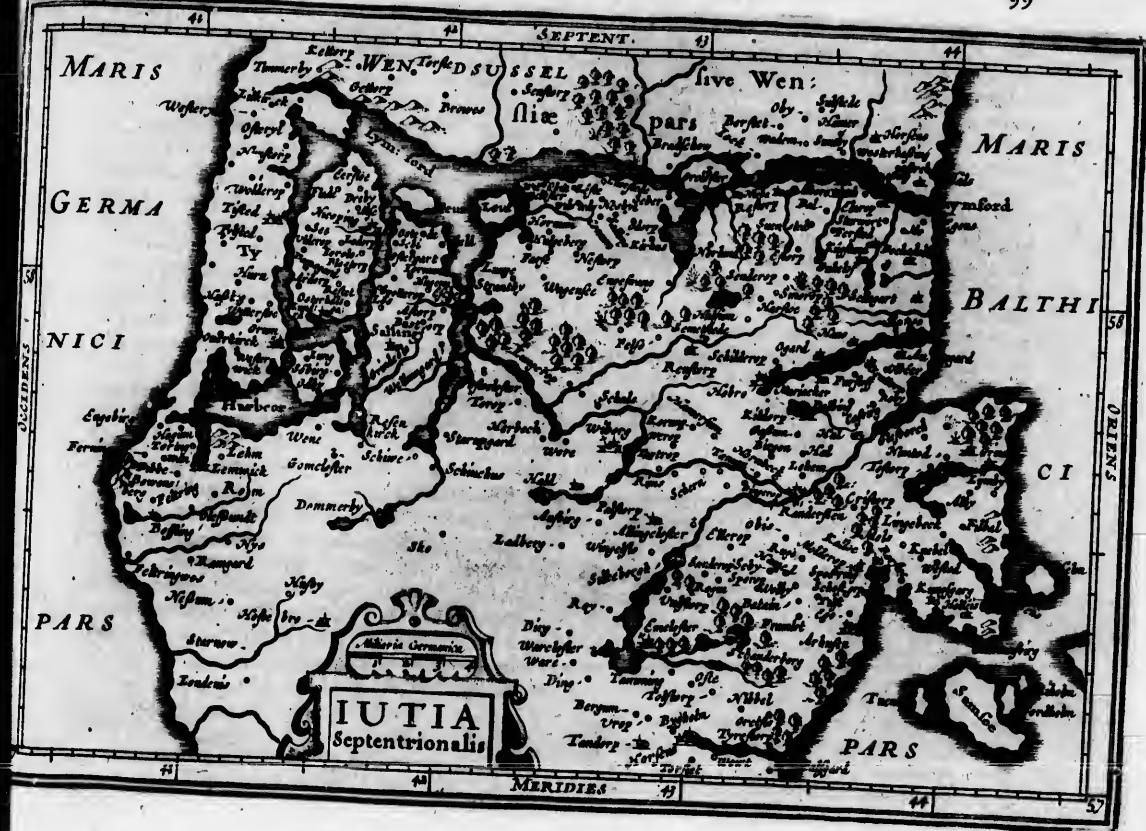
NICI

PARS

DANIAE TABULA.

99

istud nominis auspicium soboli *Iapeti* obtigit, quæ in orbem circumiit, & uti præ se fert appellatio, curricum datum præscriptumque sorte abfolvit; ab ortu solis substratis terris ad usque ejus positum, terras omnes emensa. Nemo namque historicæ cognitionis tam est ruditus & ignarus, quem laetari Gothorum & Vandalarum (qui Cimmeriorum progenies fuere) armis Hesperiam utramque occupatam possessamque fuisse. Quare quum consentientibus calculis è *Gomero* propagatos esse Cimmerios, omnes fateantur, qui quum principio interiore Asia penetralia tenuissent, à Scythis pulsū, & semper ad occidua tendentes, in Scandiam, inde in Cimbricam Chersonesum traccerunt; quod convenientius vocabulum gentis Cimbricæ auctori *Gomero*, & vicissim genitoris sui nomen renimenti populo aptari potuerit, quam à circumeundi & circumquaque palan-
di studio, non perspicio. Quæ namque gens una majorē terrarum circuitum confecerit, haud facile legendō didicisse quenquam arbitror: id quod aperte ac diligenter explanat *Iosephus Antiquitatum Iudaicarum* accuratus scriptor, qui *Gomeri* posteros ex Armenia profectos ad Tanain usque amnem excurrit, inde per Europam universam extremis Gadibus tenus terras omnes multitudine inundasse scribit. Clarissimè vero propagandi & conficiendi cursus sui studium ea in gente *Plutarchi* in vita *Marii* explicavit, cuius verborum sententiam solum appendam latinis auribus, ne citandis Græcis lectori saltidium pariam, chartasque odiosè prolixus onerem. Cimbros (inquit) prædicant, quoties loco se movere mutatis sedibus, non uno impetu aut assidue, sed quolibet anno ubi tempestatis fovent commoditas, profluum semper tendendo, proximas quasque regiones bello aggredi, quumque varia inter illos populorum sint no-

mina, cōmuni appellatione Celto-scyhas agmen suum vocare. Alii referunt Cimmeriorum, quos ab antiquo græci cognoverunt, non magnam fuisse universitate, sed exiles potius quosdam, aut seditiones à Scythis exactos, à Mæotide in Asiam transmissæ, ductore *Lygda-mi*: longè vero maximam & bellicosissimam gentis portionem in extrema mari Oceanī ora concedisse, ac regionem opacam, nemorosam, & propter præcelsas spissasque silvas ad Hercynium usque saltum pertingentes, Soli inaccessam colere. Haec tenus sc̄r̄a verba illius utcūque reddidi. Vnde verò Cimbros Germanico etymo *Plutarchus*, aut Gallico *Festus Pompeius* latrones ac subfessores dici probare queant, non intelligo, nisi pro latronibus milites conductitios accipiamus, aut nisi videatur *Plutarchus* id retulisse ad peculiarem genti morem belligrandi, ut quæ clandestinis latronum more insultibus finitimos oppimeret: atq; ita memorat imperioso illorum incursu percussam Italiam timuisse, quum gentem neque de nomine genitali, sede notam, repentina nubis instar suis cervicibus ingruere intellexisset. Haec tenus *Iunius*. Jutia hæc in quatuor sedes Episcopales latissimè patentes divisa est, in *Ripensem*, quæ *Ripæ*, *Arhusensem* quæ *Arhusi*, *Vandalicam* quæ *Aalburgi*, *Viburgensem* quæ *Viburgi* consistit. *Ripensis* dicitur, *Præfecturas* trigesima, civitates septem & regias arcæ decem habet. *Koldingæ*, regina *Dorothea Christiana* tertii ^{Præf.} *Copenhagen* vidua, scholam suis sumptibus instruxit. *Arhusensis*, *Præfecturas* 31, civitates septem, & arcæ quinque habet. *Arhusum*, sive *Arhusia*, emporium est celebre, ob portum, quem ingens illud Promontorium Hellenis efficit, quod ab arce regia *Kalloe*, per ditionem *Mols*, usque ad altissimum montem, *Ellemansbergh*, ad duo militaria protenditur, & tam suo, quam insularum aliquot ^{objec-tu-} *objec-tu-*

objectu,
celi insula
Hilgene &
celis, Præ-
tes ejus m-
land, & Me-
terra & sed-
nam habe-
numenta
Hertzholm
sendæ alti-
tes, quas S-
land & Oxe-
nomine T-
primus co-
ea sunt in-
dum Morsea
& arcem u-
Ageros. VV-
tates tres &
nerale con-
pientissimi
judicandis
inquiete f-
suis paullu-
verba Cim-
& hæredit-
causarum
ulteria, fun-
liam peni-
Solis ortu
pericula na-
syrtibus lo-

objectu, placidum nautis æquor efficit. Sub hac Dicæceli insulæ sunt *Samœ*, *Hielm*, *Tuen*, *Hiarnœ*, *Gerno* forte, *Hilgenæ* & alia pilures. *Vandalica* quæ & *Burglavienensis* dicæceli, Præfecturas tredecim & civitates sex habet. Partes ejus maximè illustres sunt *VVendysfæ*, *Handheret*, *Thyland*, & *Morsœ*. *VVendysfæ*, sive *Venſilia*, id est, *Vandalorum terra & sedes*, Præfecturas sex, oppida tria, & arcem unam habet. Hic est mons *Alberg*, in quo gigantum monumenta conficiuntur. Adjacent insulae *Grysholm*, *Hertzholm*, *Tydsholm* & aliae. In *Handheret* est rupes vi-senda altitudinis, *Skarringfjord* dicta, & in oris eis syrtes, quas *Sandores* & *Bracæ* vocant. Et sub sunt insulæ *Oland* & *Oxeholm*. Præfecturas quatuor, oppidum unum nomine *Thyfad*, ubi *Christians* III. scholam juventuti primus condidit, & arcem unam *Ornumnam* habet. Sub ea sunt insulæ *Hansholm*, *Ostholt*, *Legen*, *Cifland*, *Egholm*, *Bodum*, *Morsœ*, Præfecturas tres, unicam civitatem *Nicopim*, & arcem unicam *Lundslod* habet. Insula ei adjacens una, *Agerø*. *VViburgensis* dicæcels Præfecturas sedecim, civitates tres & totidem arces complectitur. Viburg generale concilium trium virosum nobilissimorum & sapientissimorum, de causis civilibus cognoscendis & di-judicandis, toto ferè anni spatio continuatur, nisi ubi inquietæ functionis molestiæ defatigati, se in prædiis suis paullulum recreant & vires recolligunt. Huc universæ Cimbricæ Chersonesi casus, querelæ de finibus & hæreditatum controversiæ, omnesque capitalium castrarum animadversiones, cujusmodi sunt cædes, adulteria, furga & veneficii crimina, deferuntur. Ad *VVendylam* peninsulam, ubi in conum desinens, paullatim se ad Solis ortum astivitum inflebit, est ille Iutæ angulus, ob pericula nautis adeo formidabilis. Nam ingens dorsum tyribus longissimè se in mare protendit, ut, qui tuto

& citra periculi metum esse volunt, non propius duobus milliaribus ad littus accedant. Tale est omne Iutæ littus occidentale, ut qui in Norvægiæ, vel ex Oceano in orientem navigare intendunt, longo circuitu Iutiam evitare cogantur. Sunt tamen quatuor omnino montes in hoc littore, ex quibus nautæ habent suas observationes & indicia. Incolæ hujus tractus piscarum excent. Cum autem portum, & fidam navibus statio-nem non habeant, naves suas ex alto venientes, convocatis in subisdium socii & vicini, ex mari in littus per-trahunt, usque eo, quo fluctus maris transcendere, easque levando, tundendoque, lædere minimè possint. Copiosissima hic in mari variorum piscium, atque in primis alecum capture. His expositis non alienum duxi *Mers.* *Commodi*.

*Imperium
maiorum.*

Hoc natus, quæ veteribus, quod à reliqua Germania per Albim fluviam ad boream divulsa sit, arque interclusa, Nordalbingia est dicta. Ea duos ducatus Slesvicensem & Holsatice corapæctum, de quibus ordine nobis est dicendum. Ducatus Slesvicensis à metropoli & pervetusto emporio Slesvico haber. Olim hæc regio **Ducatus Lituæ** dicebatur, **Valdemarus** abelis regis Danicæ pronepos primus un accepit ab Erico rege circa annum 1280. Ex autem tegum ac ducum stirpe malecula, & ducatu Slesvicensi cum regno ita unum redintegrato ac consolidato, **Margarita** trium regnorum regina Ducatum Slesvicensem permisit Gerardo comiti Holsatia, hac cōditione, ut à rege Danicæ collatum beneficium recognosceret. Cæterum civitates Ducati Slesvicensi subiectæ quia iisdem cum Danis gaudent privilegiis, eodem quoque jure cum iis utuntur. Subditæ à sententiis Magistratum cuiuscunq[ue] loci ad principes ac eorum Senatores possunt provocare & non ultra, ut privilegii cautum est. Generalis autem gubernatio horum Ducatum regi Danicæ ac duci Holsatiae incumbit, & per vi-cesab uno ad alium transfertur. Proinde cum ad Regem devolvitur, regia sua majestatis nomine per vicarium regis administratur. Præcipuum hujus Ducatus oppidum **Slesvicum** vulgo **Schleevick**, Germanica origi-
Oppidu. nis nuncupationem habet, ob situm, quem ad Siam, in maris Baltici sinu obtinet. **VVick** enim & oppidum, & incurvum maris recessum, sive sinum, & vicum etiam præficiis Saxonibus sonat. Quemadmodum **Becanu**, in

suis Gotodanicis observaviri. Cratetius & qui Saxonum
conscriptere historias, alias Slesvico appellationem at-
tribuunt, quam etiamnum apud Danos & Frisios usus
retinet videtur. Hi enim sua lingua hoc oppidum Hei-
debu vel *Heideba* nuncupant, eo quod à quadam *Daniz*
regina, cui *Heideba* nomen, dicant primitus esse conditum.
Est autem peropertuo ad negotiationem situm
portum habens ad exercenda commercia commodissimum.
Non procul ab hoc oppido *Gottorpia* arx sita est.
Telenium hic celebre, ubi competitum, fertilibus an-
nis ex Dania 50000 boum in Germaniam abacta ve-
ctigal solvisse. Est in hoc ducatu *Flenororum* oppidum
celebre; hoc inter montes excelsos littori maris orientalis
adjacere, in quod eus portus se extendit, ranta com-
moditate, profunditate & securitate, ut singuli fere ci-
ves ex dominis suis nave mercibus implere, & easdem
rursum exonerare possint. Sunt & *Husum*, *Haderseb*.
Habet unum hic Ducatus Episcopatum Slesvicensem i
capitula duo, monasteria tria: castra tam principum,
quam nobilium varia. Ordo autem Senatorum, cuius
jam aliquoties facta mentio, plerumque constat numero
xxiiii personarum equitum ordinis, quibus adhibi-
bet generalis Cancellarius, nec non nomine usu-
cujsque principis duo juris doctores.

Holsatia Ducatus.

*Holstiam à silvarum saltuumque frequentia, quibus
commune cum lignis nomen in lingua indigena est,
(nam & silvam & lignum promiscue Holti Cimbri ac
Germani inferiores dicunt) nomine obtinet arbitratum.*

D A N I E III. T A B V L A.

103

*Soli qua-
litas.* Est enim regio silvis saltibusque frequentissima. Nec desunt, qui à cavo lapide etymon vocis advocent, quod duces Holsatia, comites à cavo lapide prius dicti sint. Terminos habet ab ortu Bilenam fluvium; ab occaſu Storam, ab austro Albim: à septentrione verò Eideram. Regio ipsa nemorosa ac saltibus occupata, unde lignorum affatim, ut plus illis lignorum pereat, quam Frisiis suppetere possit, cum nihilominus focos largissime intruant ipsi. Verum cum silvarum apud eos finis non sit, querqus tamen vix dignit robustas, sed fagis plena omnia, quarum fructu porci saginatur, majori quā dici queat numero. Ager plerumque singulis trienniis, muraxis vicibus, piscationem uberen, ac frugum divitem præbet messem. Tribus enim annis colitur, fertur, metiturque arvum, tribus deinde annis stagna adimituntur, ut pisces depascantur gramina ac pinguis quedam adducatur materies agrum fertilem reddens. Vineneta non fert, nec oliveta hie locus. Ferarum frequens est venatio: equorumque magnum hæc regio producit numerum. Holsatia divisa est in partes quatuor, in Dithmarsiam, Holsatiā, Stormariam, & VVagriam. Hæ fuerunt olim Comitatus, & postea à Frederico imperatore III, Christierni I. id petente, erecti sunt in Ducatum, qui jam sacro Romano Imperio 40 equites ac 80 pedites Imperium aero tenet. Dithmarsia autem primò in libertate constituta fuerat per aliquot centum annos, que etsi à Frederico Imperatore, Christierni I in feudum concessa, rameno tempore nondum subacta fuit. Filii quidem ipsius rex Ioannes & dux Fredericus anno Domini 1500, expeditionem in illam suscepserunt, sed istorum exercitu fuso libertatem suam Dithmarsi defendenderunt, docce tantem à nepotibus Christierni I, duce Ioanne &

Adolpho, ac Frederico II rege Danie sunt vieti ac superati anno Domini 1559. In Holsatia urbes haec, Segeberga in Præsta, Wagria Holsatia regione, quarto à Lubeca milliari. Itzeho situ locisque natura, navigationeque præfans oppidum, Stora cingitur piscolo & navigabili fluamine, quod in intima Holsatia ortum aliquot oppida & nobilis illam Ranzovianam domum Bredenbergam alluit, posteaque se in Albim exonerat. Chilonium vulgo Kile versus est oppidum, portumque habet capacem, in quem ex Germania, Livonia, Dania, & Suecia magno Holsatiorum quæstū merces deferuntur. Sunt in eodem Holsatia tractu Crempa & Reinboldsburgum: illi nomen est à fluvio præterlabente, huic à conditore. Sunt & Meldorfia, Heminkste & Telimus in Dithmarsia, & Stormaria metropolis Hamburgi emporiū nobile ad Albim, quod post multas calamitas bellicas à Carolo restauratum est, & tempore Henrici IV Imperatoris muris cingi, portisque tribus, & turribus duodecim ornari cœpit. In hac urbe vixit sepultusq; est Albertus Crantz, historicus neque indifterus, neque mendax. Paludibus frequens regio, in primis vero Dithmarsia, quæ paludum beneficio innixa semper obsequium Dania regum respuit, superioribus annis jugum admittere coacta. Fluviorum qui hanc regionem irrigant, nominatissimus est Egidora vel Eidera; sunt & alii, quorum plerique rivuli potius quam justi fluvii dicendi. Ceterum mare Balticum, qua parte Holsatiam & Slevicum Ducatus alluit, certos habet & jucundos sinus: isthos Graci nuncupant: in quos magno accolarum commodo erumpit, & tutos negotiatoribus navibusq; marinis fluctibus defacigatis prebet recessus. Piscaturum etiam uberen & maximè salmonum alicubi subministrat. Regio plana est, quæ raris ex-soli quæ-
Lacu-
Fluvium.

*Mari
commodi
tatis.*

tollitur bet, is m ornatio via deco Hambu quām pr radices c tes, qui Dithmar vralde, ac viros tot appelle. actis auto galis pr una cum centiatu cipibus, praes ex regia ple verò ex patdit tam & Senate Hollaten ptum, qu jus comit Ranzovio quondam Kirlemio, & ptene Holsat sticorum, nera. Alia tia a liber

DANIAE ILL TABVLA.

105

tollitur montibus, & quæna inter duos præcipuum exhibet, is minimè rarus, situ est perjucundo, & belli togæ; ornamentiis quibus à nobilissimo viro *Henrico Rantzovio* decoratus, admodum celebris, inter Lubecam & Hamburgum urbes nobiles. Arcem tam antiquitatem, quam primo conditore illustrem sibi impositam, & ad radices oppidum adjunctum habet. Silva h[ab]it frequenter, quibus p[er]nata tota implicata ac reserta, in primis Dithmaria. In his *Borcholt*, *Dargolt*, *Averdorpenholt*, *Resenwalle*, ac complices alias. Habuerunt autem Holsatæ 48 viros totius terræ Praesides, ad hos ex singulis parochiis appellatoe devolectebatur. His iudicium exercabant. Subditis autem illis cum iam divisi sint in duas partes, in singulis præcipiū eleguntur ex incolis ejus tetra viri xii una cum praefecto, qui plerisque est doctor sive licentiatu[us] juris. Hi omnes honesta habent salario a Principibus, additurque illis scriba, nec non inspecto[r] sive praefec[tor] ex nobilitate Holsatæ. Horum alter ex parte regiæ plerisque est Praefectus Steinburgensis, alter vero ex parte Ducis, est Praefectus Gottorpensis. Subditis tamen liberae conceditur appellatio ad Principes & Senatores virtusque Ducatus, tam Slesvicensis, quam Holsatensis, sed non ulterius. Habuerunt antea ius scriptum, quod paullulum jam mutatum est, & secundum ius commune reformatum, compilatumque ab *Henrico Rantzovio* Vicario Regio, *Sigfrido Rantzovio*, domino quondam in Nienhuis, *D. Adamo Trazigerio* & *D. Erafme Kiersemio*, secundum quod ius omnes causa deciduntur & p[ro]tene delictorum irrogantur.

Holsatia habet quatuor ordines, nobilium, ecclesiasticorum, ciuitum & rusticorum, quorum duo sunt genera. Aliqui enim possident bona propria, hereditaria ac libera. Alii vero bona conductitia censu[li] aliusque

exactionibus & scrytis obnoxia. Nobiles habent arces ac prædia sua cum pleno dominio majore ac minore, cum venationibus, p[re]fationibus & a[cc]upis, que maxima ex parte sunt allodialia & hereditaria. Nonnulla sunt feudata tam masculina, quam feminina. Familias non habet ultra 24, quarum nomina in Holsatia chro[nographia] recensentur, ex qua excerpti possunt, sed in singulis multi ex eadem stirpe progenici existunt, ut *Rantzoviorum* ferè hoc tempore sunt centum & quinquaginta castra, ac varias possessiones obtinent. Inveniuntur etiam *Alefeldiorum* & *Pottsebiorum* ferè totidem. Habet Holsatia Episcopatum unum, videlicet *Lubeckenholt*. Hamburgi enim Episcopatus Bremenis subiectus est. Nobilium lites dijudicantur a Senatu Ducatum, iudicio presidentibus plerisque. Principibus ut privilegiis ipsorum cautum est. Ab ordine Senatorio interpolata idonea cautione appellare licet ad Cameram Imperiale. Cives gaudent propriis privilegiis ac utuntur iure Romano five etiam Lubeccensi. Subditia sententias quas Senatus civitatum tulit, appellare possunt ad quatuor civitates iudicio peculiari exercendo destinatas. Ab his permititur ipsis appellatio ad Principes & Senatores Holsatiae, ac ulterius etiam ad judicium Camere Imperialis, ita tamen ut cautio idonea procedat. Rusticorum causa ventilantur per eorum causidicis subdio in patentibus campis. Adsumique ejusdem loci viri nobiles unde cum Praefectis ac duobus assessoriis, veluti testibus. Ibi in medium prodeunt, qui contra alios item se habere existimant, auditisque & cognitis partis utriusque actionibus defensionibusque, conventus universus rusticorum è consilio exire jubetur. Exponensibi diligenter controversiis in consellium redeant, vocatisque litigatoribus de jure pronuntiant.

O

Hac

Fioniam cum circumiacentibus Insulis continens.

Fionia.

S. fer.
libri vii.Anima
lium va
reclar.

Vita.

HEc pro methodi ratione de Ducatu Slesvicensi & Holstria sint satis: succedit *Fionia* cum insulis circumiacentibus. *Fionia* vulgo *Fynen*, primum locum inter ceteras in sinu Codano insulas à Zelandia tenet. Nomen habet à pulchritudine. Est enim tam forma quam situs amoenitatem conspicua. Tam modico autem interflue fredo, *Middelfar Sund* dicitur, à continentie lütiae avulsa est, ut cohæsive videatur. Hæc sicut ab occasu Iutiam, ita ab ortu Zelandiam prospexit, ac medium Danie locum obtinere putatur; ab extimæ remotionis limite pari spatiiorum intercedente disparate. Habet in longitudine millaria duodecim: & in latitudine quatuor. Terra (ut Mare piscesfissimum taceam) est uberti gleba & colono admodum grata. Copioso enim frumentorum proveni- tu ira abundat, ut ad remotissimas regiones, ea quo- tanis passim emitat, praesertim filiginem & hordeum. Ac cum ager iste multis dotibus, & cerealis bonis adeo sit fecundus, nuncquam tamen stercoreatur. Unde ante civitates multum feroris esse ob objectos pecorum famos, qui ibi nulli usui sunt, scribit *Munster*. Tot etiam regio hac boom armentis abundat, tam foecunda vacuarum atque equorum mater ac nutritrix est, ut numerosos boom & eorum greges Germanis annuatim suppeditet. Nec defunt, ob multas per totam insulam silvas, cervorum, capreolorum, leporum atque vulpium venationes. In ejus quasi meditullio metropolis est *Ottone*, vel *Ottonium*, vulgo *Ostensche*, urbs Episcopalis ab Ottone prima, mulrorum testimonis edificata, circa ea tempora, quando *Ileraldum* regem ad fidem Christianam suscipiendam impulisset. Urbs hæc emporium

est insula non vulgare, in quo circa festum Epiphaniæ insulanorum ac præcipue nobilium frequens convenit, sicut Kilonii in Holstria, celebrari solet. Discreta est autem Fionia in prefecturas viginti quatuor, civitates sexdecim & arcis regias sex. Reliquæ autem civitates circum Ottoniæ veluti centrum æquali propæ distantia, in mari littore ita sunt conditæ, ut portuum, si quisque oportunitate, negotiationes suas, non solum in mari Ballico, verum etiam per Sueciam, Norvegiam, Russiam, Belgiam atque Germaniam longè latèque exercere soleant. Inter eas sunt *Niburch*, *Stenburgh*, *Taborich*, *Afsem*, *Bogens*, *Middelfart*, *Kettemynde*, Arces, regis præcipue *Nenburgham*, *Hagenschovv*, *Hins-gagel*, *Echeburg*, & curia *Rugard*. Pagi hic complures, & nobilium prædia non pauca. Est enim hæc insula ob cœli amoenitatem, & jugera fructuosa, nobilibus viris gratissima. Mare incredibilem pescium fecunditatem & copiam subministrat: ac sinus omnis tantæ pescium frequentia repleti consuevit, ut interdum impæcta navigia vix remigii conanem eripiat; nec jam præda instrumento, sed simplici manus officio capiatur. Qui littorali inhabitant, præter agriculturam, pescationibus etiam incumbunt, unde non contremenda rei domesticæ compendia sibi comparant. Suntem etiam quædam in hac insula loca, bellicis præliis nostrâ memorâ nobilitata. Est enim mons quidam *Offenberg* non procul ab arce *Hagenschovv*, in quo regis *Christiani* tertius auspicio *Iohannes Rantzovius* eques auratus dux belli, ingenti pectilio devicit *Christophorum* comitem *Oldenburgensem*, anno Christi M D XXX, die xi Junii: quo in conflicitu duo comites, alter *Hagenensis*, alter *Teklenburgensis*.

Maria
communi-

Morn.

FIONIA

I U T I A

Colling

Kemnac

Bord

Wolberg

Ach

Nagelberg

Kaderflaus

Wandling

Wejher

ARS

24

DANIE IV. TABULA.

107

Silva.

Opera
publica.

burgenis interempti sunt, quorum cadavera postea loco pugnae effossa, Ottonium delata, &c in templo *Canuti* sunt sepulta. Circum idem etiam tempus in monte Fauscheburg, qui in milliaris intervallo distiderat ab oppido Ascens, aliquot rusticorum millia cæsa sunt atque profligata. Multis prætetea silvis ornatur hæc insula, in quibus ferarum magna copia. In urbe Ottonio duo sunt templum insignia, unum *Canuto*, alterum *Francisco* consecratum. In hoc *Ioannes* rex anno Christi M D XIII & filius eius *Christiernus*, cum in exilio & captivitate annos XXXVII consumpsisset, anno M D LIX sepulti sunt: circa illud, forum est valde amplum & spaciosum, in quo rex Danie cum ducibus Hollatiz & Slesvici antiquum fœdus anno M D LXXX renovavit. Ferunt etiam Ottoni matrem regis *Christiani secundi*, mirabile & artificio-sissimum opus, ingenio s' sculprurâ in ligno formatum, super altare quoddam apud minoritas collocaſſe, cuius simile in Europa non invenitur. Ex hac insula, ab oppido Ascens, in Iutiam duo sunt milliaria. Ex Niburgo in Zelandiam quatuor milliarium per mare Balticum trajectus, alioqui admodum periculosis, præsertim mari procellis exagitato. Nam cum Orientalis pelagi unda, extor fluminibus jugiter labientibus aucta, inter tam multas insulas exitum querens, in modum torrentis, velocissimo cursu protrudatur, facile contingit, ut ventis à diversa parte oblucentibus, fluctus in immensum attollatur, nautaque undarum ambiguis vorticibus, periculose implicantur, unde multi in hoc trajectu absorpti feruntur. Atque hæc de *Fonia*, nunc ad alias insulas transeamus. Sub *Fonia* continentur insulae nonaginta ad meridiem sitæ, plerique habitabiles, quarum illustriores contra Vandalicas civitates objectæ hæ sunt: *Langelandia*, *Lavplandia*, *Falstria*,

Aria, *Alfa*, *Tofinga*, *Aroe*. *Langelandia* vulgo *Langeland*, Long-milliaria septem Germanica in longitudine habet. In *Lollandia*, *hac oppidum est Rudkopinga dictum*, & *Tranekera* arx regia, suntque in ea complures pagi, parœcias & procerum ædes. *Lavplandia*, fretu *Grenejund* à *Zelandia*, & exiguo *Lollandia* maris trajectu à *Falstria* separata. Hæc frumenti & avel-lanarum nucum est ad eadē ferax, ut naves eis onusta plures in provinciis deferantur. Oppida habet quinque, *Oppida* quæ sunt *Nistadt*, *Nasco*, *Tegrop*, *Rothus* & *Maribus*: prætetea arcæ aliquot regias, procerum ædes, parœcias & pagos multos. *Falstria*, longa est quatuor milliaria Germani-*Falstria* ca, ac civitates habet *Stubecopen* & *Nicopen*, quæ *Danice Oppida*. Neapolis ob amoenitatem, ac præstantiam dicitur. Ex hac insula juxta Regis prædium, frequens in Germaniam trajectus, qui septem est milliarium ad *Warnemundam*. Plurimum frumenti annuo proventu vicinis locis suppeditat. *Aria* sesquimillari ab *Elisia* distans, silvis con-*Aria*, vestita, ac proinde gratos venatoribus præbet recessus: tres habet parœcias & aliquot nobilium curias, cum oppido & arce *Koping*. Cum *Elisia*, ad *Ducatum Slesvi-* *Cœn* *censem* spectat, Ducique pareat. *Elisia* sive *Alfa*, vulgo *Elija*, *Alsen*, mediocris magnitudinis insula; nam quatuor milia in longitudinem, duo in latitudinem patens, non magno intervallo à *Ducatu Slesvicensi* separata, marium recessum, ac sinum *Flensburgensem*, *de Flensbu-* *ger Vick*, respiciens, à primis *Anglorum* sedibus eodem sinu disterminatur. Monet nos *Rantzovianum Mu-* *seum*, Romanos, insulares hosce *Elisos* nuncupasse. Quæ admodum & eos, qui proximam colunt insulam, *Arios*. Quam eandem hoc tempore appellationem retinent. *Ptolemaeus* perhibet, *Anglos* antiquissimos esse terrarum septentrionis ad Oceanum incolas. Quibus Tacitus conjungit *Elisos*, *Arios* & *Monimos*. Quorum jam quoque

quoque
Oppidum
dem no
Helle, G
tres, une
Saltuof
venatio
ciamque
sua com
sive *Taf*
Fonia s
habens,
ad *Rosen*
viciendis
Ortense
mor est
Eddale, E
da Rorke
sibus di
nequam
mo Reg
sonidis e
gum dicta
boratis m
lebernam
Hujus in
Poli quia
obinet, e
autem in
bet s' ped
manica m

DANIE IV TABVLA.

109

quoque nomina, us locis in usu sunt Alsen, Arr, Moen.
 Oppidum in Alsen sive Elsia est Sunderburgum, & ejus-
 dom nominis castrum, cum aliis Norborch, Osterholm, di-
 Helle, Gasmalgard. Parocacias habet populosis decem &
 tres, unde aliquoq armatorum millia subito dare potest.
 Saltuosa est, quare cervorum & variū generis ferarū
 venationem p̄b̄et. Quemadmodum & marinos dul-
 ciunq̄ aquarū p̄fūces, arque siliginem. Et quia pa-
 sum compaſcū, t̄ i pecuaria ſovende idonea. Tøfinga
 sive Tøføge, inter multas alias insulas, prope oppidum
 Fionia Syrnborgum, p̄cipua, miliare in longitudine
 habens, in qua p̄eget aliquos parocacias, curia est Kætrop,
 ad Rønningfjord & Rømøcoris p̄spectans. Areæ in aditu Sles-
 vicensis Duceamus ſite, ubi in Fioniam per Arlensem sive
 Ortensem ſinum, ad oppidum Aſcens, traiicitur. Qua-
 tuor est distiachis habitata pagis. Sunt & insulæ Ramſø,
 Eddø, Ebø, Fønø, Bohø, Brøndø, Tøre, Aggerø, Hellenø, Ior-
 da, Rønningø, &c. Hæc de Fionia insulique circumiacē-
 sibus dicta ſufficiat. Quibus hoc loco potius quam
 nequam descriptionem insule Haene in celebri port-
 hmo Regni Danie quem vulgo Oresund vocant, ſit, co-
 ſonidis quasi loco libertate adjicere: in qua arx Vranibur-
 gus dicta, quamplurimis, variâ exactâque ratione, elab-
 oratis machinis Astronomicis referta, fundatore ce-
 leberrimo Astronomo, viro nobili D. Tycho Braheo.
 Hujus insule medium ubi arx ipsa conſtitit, elevationē
 Poli quinquaginta quinque graduum, & 55 minutorum
 obtinet, & ab occidente removetur partibus 37 ſetē. Habet
 autem in circuitu 8160 paſſus majores, quorum quili-
 ber 3 pedum abſumitur, unde duo quaſi milliaria Ger-
 manica mediocria in ambitu adēquat. Quæ, cum in ee-

leberrimo totius Regni fredo, per quod quamplurimæ
 naves ab orientali in occidentale mare, & vice versa ju-
 cundo p̄fpectu tranſeunt, constituatur, quædam etiā
 huius Regni p̄cipua oppida in propinquuo circuitu
 p̄spicit. In Zelandia Hafniam versus libonotum tri-
 bus miliaribus distante, Helsingoram, ubi naves p̄-
 retenteſtunt ſolvunt, vēdigalia, & arcem Croneburgum
 versus circum duobus miliaribus. Totidem etiā Hel-
 ſinburgum in septentrionem, idque in Scaniae littore
 distat, in quo etiam Landiskronia, unico ſalem miliari
 diſſita. Versus eurum patet Lunda, quæ licet maritima
 non ſit, tamen hinc ſpectatur versus meſeūrum diſtan-
 tiā 4 miliarium. Malmogia verò hypophcenice reſpi-
 cit, remota miliaribus quinis. Licet vero non admo-
 dum magna ſit, nulla tamen ejus pars ociola & ſterilis
 exiſtit, et que ferax frugum, & jumentis abundat; alit
 damas, lepores, cuniculos & perdices magna copia, ac
 pifcature apprimè oportuna eſt. Silvulam habet ex co-
 rylis, ubi nulla nucum vermiculis unquam infecta viſa
 eſt, ut neque glires hæc terra patitur. Olim quatuor ar-
 cibus insignis erat, quatuor nomina adhuc recenſen-
 tur: Synderburga, quæ versus meridionale littus ſit, erat,
 quemadmodum Norburga oppositas partes circa bore-
 am obtinebat. Karhelia verò ortum hyemalem, veluti
 Hamera extivum respiciebat. Harum quatuor arcium
 fundamenta adhuc conſpiciuntur, ſed rudera nulla ſunt
 reſidua. Licet verò insula hæc admodum altè inter ma-
 rinam ſaledinem exiugat, rivulos tamen & fontes a-
 quæ dulcis non paucos habet. Eſtque inter alios fons,
 qui nulla unquam hiberni frigoris vehementiā conge-
 latur, quod alias in his Regionibus eſt rariflimum.

O 3

BORVS-

Soliferia
littus.Animæ
litterarum
ritus.

Regio.

Colum.

Salvia.

Animas
lium ve-
rietas.Imperium
maiorum.

BORUSSIAM ultimam Germanie oram à Borussis populis nomen obtinere, *Erasmus Stella* author est. Hi, teste *Ptolemeo*, ad Riphæos montes, ubi in septentrionem fuisus excurrunt, ne longè quā Tanais ex eis erumpit, confederant: & sedium suarum pertasi, validâ manu, sc̄ in hęc loca effudere, & à suo nomine Borussiam totam regionem dixerunt, quæ nunc unā literā exrita & altera mollius expressa, *Prussia* dicitur. Borussia à Vistula amne, quem ad occidentem terminum habet, incipiens, sinuumque maris Baltici qui septentrionale ejus latus ambit, percurrent, ad ortum. *Alanus* habet, ad meridiem *Hamazobies*. Aëre fruitur aeneo, sed frigidore. Regio omnis est fecundissima, & finitimiis provinciis longe beatior: ager frumenti feracissimus, quod Polonicu & Lithuanicum bonitate excellit. Abundat melle & apibus, & que ut cetera regiones septentrionales. Est in ea quoque pecorum ingens vis, multa ac copiosa venatio. Ingentes enim vastaque silvae multa ferarum genera alunt. Quæ præter ursos, apros, cervos, quibus abundant; proferunt uros & excellenti vi & velocitate, vulgo *Bubaloi* vocant. Gignunt & bizontes jubatos, & boum silvestrium genere. Equos etiam silvestres, quorum carne incolae vescuntur. Gignunt & alces quos vulgo *Elandes* vocant: ac ictides vulgo martes. Usque ad tempora *Friderici II Imperatoris* plenique borussi idololatriæ fuerunt, quo imperante anno M C C X V crucigeri ordinis teutonici eos, vicere, religionemque christianam docuere. Postea provinciaz & civitates Borussia anno M C C C I X crucigerorum motiavaritia & ferociā, ad *Casimirum Poloniae* regem defecerunt. Post annos triginta octo repetita defecatione Maricburgum cum aliis castellis & urbibus regi-

vendiderunt 476000 florenis. Qum autem Mariae obdientiam Regi recusarent, tandem utrumque vario marte dimicatum est, donec universus tractus Alberto Brandenburgico ultimo crucigerorum magistro cessit, qui etiam Cracovia à *Sigismundo Poloniae* rege princeps secularis & eques auratus factus est. Divitiam autem fuisse Borussiam tradunt in duodecim Ducatus à *Venediso* principe, quorum nomina hec: *Sudavia*, *Sambia*, *Nasenga*, *Nadravia*, *Slavonia*, *Bartonia*, *Galinda*, *VVarmia*, *Hogerlandia*, *Culmigeria*, *Pomeřania* & *Michlowia*. *Sudavia*, prolsus à crucigeris vaftata est, ut ex nobili Ducatu hodie vix septem pagi, & quidem vi-les, in Luptaviensi territorio superflint. In *Sambia* sunt Urbinae nominis. civitates plures, *Lebenicht*, exstructa an. M C C L V I : *Knybackan*. M C C L X X X : *Regius Mons* M C C L X . *Fischhusia* anno M C C L X I X : *Lechstet* an. M C C L X X X I X . *Mulmeliurgia* an. M C C L X I X . In *Natangia*, civitates sunt *Valdenia*, *Grania*, *Centia*, *Crenenburga*, *Heiligenbeil*, *Fridlandia*, *Schippenbeilia*, *Brandenburga*. In *Nadrovia* vix aliquot caſe & tuguriola superflunt: cetera vaftata sunt. In *Slavonia* sunt *Ragneta*, *Tilsa*, *Renū*, *Liccoria*, *Salavia*, *Labia*, *Tapia*, *Vinburgia*, *Christaderder*, *Baytia*, *Cestia*, *Norbetia*, *Vensdorf*, *Angenburgia* & *Dringofordia*. In *Bartonia* sunt *Nordenburga*, *Iobansburga*, *Iarburga*, *Inferburga*, *Richtenerder*, *Bartonia* & *Rheum*. In *Galindia* sunt *Orteleburgum*, *Rastenburgum*, *Neyburgum*, *Paffenhumia*, *Dreschlovia*, *Lucia* & *Luzenburgia*. In *VVarmia* sunt *Ressel*, *Strebburg*, *Bischoffstein*, *VVartenburg*, *Allenstein*, *Melsatia*, *Helfbergia*, *VVermeditum* & *Gustadia*. In *Hogerlandia* sunt *Bandenburgum*, *Tolkemit*, *Munhusia*, *Scorpovia* & omnium maxima *Elbinga*, in littore maris exstructa, splendidis civium opibus & mercatorum frequentia celebris. In *Culmigeria* sunt, *Torunia* nobile emporiu exstructum ad

Vistu-

BORUSSIA SIVE PRUSSIA.

• 111 •

Vistulam anno M C C X X V : patria magni illius N. Copernici. Culmina, VVenislavia, Aldusia, Gaudenz, Gugeloburgia, Schonfa, Steiburga, Bartonia, Neumarkt, Rogosna, Papania, Frider, Lippa, Lesna, Golba, Laben, Redm, Bergelavia, Lantergorgia. In Prussia est Marienburgam, civitas ampla, exstructa anno M C C C C I I : Mexica, Stam, Christburga, Profmer, Salfold, Merinx, Holand, Lubefodia, Osterroda, Rosenburga, Marienwerder, Gernefa, Estonia Germanica, Lebmilia, Nobenstein, Schonenborga, Culenburga, Naumburgo, Salavia. In Melchioria omnia destructa & vallata sunt, præter unam Strasbourgam. Regio omnis importationibus exportatibus variarum mercium apta, propter frequentiam Flumin. Nemem, Crumen, Nogai, Elbinga, Vusera, Passaria, Alia, Progl, Oss, Vrbnitz, Lica & Lavia. In quibus, ut & in lacubus, dives pescatio. Marc etiam incredibilem piscium forturam & copiam subministrat. Porro in littoribus Borussie ad Mare Balticum, Succinum colligitur, quod incolz vocant Barnheim ab uredo, & Augfain, quod oculis proficit: greci electrum vocarunt, quoniā Sol vocitatus sit elector, respicientes nimurum ad fabulam Phæthonis. Strix in octavam Æneida dicit tria esse electri genera, unum ex arboribus quod succinum dicitur; aliud quod in terra invenitur: tertium quod fit de tribus partibus auri & una argenti. Latinus succino dederunt nomen à succo, quod & Solinus indicat. Plinius scribit à Germanis appellari glessum à vitro, cui non dissimile est, quum utrumque sit pellucidum. Atque inde Glessaria ipsa regio à Romanis dicta. Ejus genera plura sunt. Candidi odor est præstantissimus; pretium initio vilius; sequuntur fulva & cerea. Fulvis major auctor-

Mari
commode
tatis

tas & quidem translucentibus modico fulgore: imaginem enim igneum, nō ignem inesse placet. Sunt in quibus decocti mellis lenitas probetur, quæsi etiam ex eo mellea vocamus. Viscumus usque in medie. Autru calefaciūm polare & felix, arida aerearia, ex magna fexrum. Habet & Borussia silvas carduas, unde vis ingens lignorum, & ad navalem usum, & ad domesticum convehitur; teretumq; arborum ad malos navium accommoda, que inde in remotissimas oras deferuntur: habene & silva præter id suas divitias, unde quasi sponte compendium nos mediocre incolis provenit: apum scilicet, de quibus supra diximus, & ferarum. Dividitur hac nostrarætate in regiam & dualem. Polonia texit, utranc; Vistula ripam, usque ad illius ostia hoc tempore imæditatè possidet. Insula quoque Vistulæ & Nogato conclusa, & omnia ad recentem finum oppida & arces Elbinga, Tolkenis, Fravrenberga, & Brunsberg, uero, ad Passare ostium: & tota VVarmensiæ diœcesis ditio, ad meridiem ampla, & oppidis agrifq; cultissima, vesica inflata media in ducali Borussia pendens, in regis solius sunt potestate. Et si autem hac Borussia regi imæditatè subjecta, eodem cum Polonis regno continetur, tamen peculiare Consilium publicum, leges, judicia, (a quibus tamen ad Regem provocatio est) exarati & belli gerendi rationem habet. Consiliarii hujus Borussiae quatuordecim sunt. Duo Episcopi, VVarmensiæ qui sedem suam habent in Braunsburg, & Culmenfi. Tres Palatini, Culmenfi, Marienburgens & Pomeranici. Tres Castellani, Culmenfi, Elbingens & Gedanensis, Danzick vulgo; toridemq; Sucamerarii, & tres primariae civitates, Torunia, Elbinga, Dantiscum. Hi bis quotannis ad deliberationes & judicia convenerunt.

Litteræ &
inflata.

convenientia
chaëlis, C
tuum reg
tinatu, S
choria sup
se, & Puse
forte, nis
tres. Due
rum teuta
burgico c
conversa,
regis fidei
berndi.
Ejus princi
Confiliis,
Polonia tex
tur, & con
candum o
tur. Nobile
bentes, co
tatis, eam i
rios regis &
mittitur. C
sita sunt vel
ad extranea
Judicium a
jurisconsult
constituunt
natis, prince
constitution
liberates, ju
ad preces su
est Ordinibus

B O R U S S I A S I V E P R U S S I A.

112

conveniunt, mense majo Marieburgi Marenburg: ad Micaelis, Graudeti. Capitanei, seu praefecti arcii & reddituum regiorum octodecim sunt: Marieburgium, & in Palatinatu, Stume, Grava, Mova, Stargardia. In Pomeranico Słothovia supra Tucholajuxta Bro. Hu. Smeza, Tuchola, Dernia-
sa, & Pusci in Culmensi, Brodnice, Grandenti, Radine, Reden forte, nisi sit & Reden, Colbe, Rogosne, Rogenhansen, & alii tres. Ducalis autem Borussia olim fratum crucigerorum teutonici ordinis propria, sub Alberto Brandenburgico ordinis magistro in hereditarium Ducatum conversa, & ab imperio Germanico avulsa, in Poloniae regis fidem & clientelam anno M D X X V concessit. Ejus princeps primum ac proximum regi locum, in Consilio, Comitiis & aliis Conventibus apud regem Poloniae tenet. Si lites inter regem & ducem exoriantur, a consiliariis regis juramento novo ad justè judicandum obligatis, Marieburgi aut Elbinge dirimuntur. Nobiles autem seu alii contra ducem actionem habentes, coram ducis vasallis à duce ad judicium deputatis, eam instituant, à quibus provocatio ad consiliarios regis & ducis Marieburgi constitutos libera permittitur. Ceterum unusquisque in judicium ubi bona sita sunt vel domicilium reus habet, vocari debet; nec ad extranea judicia trahi, aut à recto detinerti potest. Judicium aulicum quinque originati nobiles & tres jurisconsulti administrant. Judices in provinciis ita constituantur, ut ex tribus à qualibet provincia nominatis, princeps unū eligat: qui secundū jus Culmense & constitutiones provinciā judicet. Si contra privilegia, libertates, jura, aut consuetudines princeps faciat, nec ad preces subditorum factum suum emendet; liberum est Ordinibus provinciæ absque ullâ rebellionis aut se-

ditionis culpâ ad regię majestatis Polonię patrocinium confugere, & vi pactorum inter regem & ducem initorum, defensionem suorum privilegiorum ab eo postulare. Sunt etiam in ducatu Borussiae duo Episcopi. Sambiensis qui Regiomonte, vulgo Koning sperr, & Pomere Montes saniensis qui in Marienvyder sedet, quibus jurisdictio ecclesiastica integra & non impedita. De religione & ritibus veterum Borussorum mira narrat Meletius epistola ro ad Georgium Sabinum. Coluerunt Dæmonia pro diis, atque etiam nunc multis in locis occulè collunt. Immunda quæque animalia, ut serpentes, colubros perinde ac deorum famulos nuntiosque religiosè veneratis sunt, quos intra domos nutritiebant, iisque ut diis penatibus litabant. Deos in silvis ac lucis habitare dixerunt; illis, vestimentis ibidem ut placarentur, immolandum esse: ab his solem pluviasque expetendas. Feras omnes, alcem præcipue, has silvas incolentes, ut Deorum servos venerandas esse senserunt, ideoque ab eis abstinentium. Solem & Lunam deos omnium primos crediderunt. Tonitrua ac fulmina ex consensu gentium adorabant; tempestates avertendas citandasque precatiōnibus dixerunt. Hirco in sacrificiis usi sunt, ob fæcundam animalis istius naturam. Præcellentes arbores, ut robora, quercus, deos inhabitare dixerunt. Quare nec ejusmodi arbores cædabant, sed religiosè ut numerum domos colebant. In eo numero & sambucum & plerasque alias habuere. Barbari & literarum rudes olim fuere, adeò ut nec credibile putarent, si quis diceret homines inter se posse aperire quæ sentiant & velint beneficio literarum. Sed de his lati, plura qui volet petat ex Erasmi Stella de Borussia antiquitatibus libro secundo.

P

BORUSSIAM

Regie.

BORUSSIA in nostra methodo sequitur *Livonia*, sive *Levenia*, vulgo *Liefland*, de cuius nominis ortu, nihil certi allverare aulim; de eo autem sic scribit *Althamerus*. Fieri potuit, inquit, ut à Lemoviis progressi sint Livones, seu Livoni postremi Germanorum ad litus Venedicum, ad parallellum Scandinaviz insulz, quæ Gothlandia dicitur, habitantes, quos tamen ab Estuis mallem derivare, vocabulo vulgari nonnihil suffragante, quo Eyflandervocantur. Levonorum etiam mentio est apud *Ptolemaum* lib. II. cap. XI. Et paulo post ubi de *Aestii* sermo fit, inquietus corruptam *Taciti* letationem restituuisse *Beatum Rhenanum*, qui repouuerit *Aestiorum gentes*. Apparet enim, inquit *Rhenanus*, in archetypo fuisse *Estuorum* pro *Aestiorum*, ex quo alias fecerat *Estuorum*, nam & pro iure veteres librarii ponebant. Si vero archetypus habuit (inquit *Althamerus*.) *Estuos*, aulim jurare *Eyflandios* ab illis nuncupatos, vocabulo paulim variato. Hippoliti etiam Sudini dicuntur, & eorum regio Sudina, Prussia cohaerens. Lectunnois quoque eodem reponere placet nonnullis, à quibus fieri potest, ut nomen derivatum sit. Livonia autem ad mare Balthicum sive sinum Venedicum portecta est longitudine cxxv. mill. Germanicoru, latitudine xl. Eam cingunt Borussia, Lithuania & Rusia, cetera Livonicus finis lambit. Regio omnis plana, ac fertilissima est. Frumentum tantâ copia profert, ut in annoe caritate vicinis quoque regionibus opem ferat. Abundae etiam lino optimo, ac armentaalit plurima. Ursos præterea in silvis habet, alces, vespes, lynxes, martes, zebellos, hermelinos & castores. Lepores pro anni tempestate colorem mutant, haud secus atq; apud

Helverios in Alpibus. Hyeme sunt albi,estate cinericei. Estque ferarum tam frequens ubique venatio, ut ea rusticis quidem, licet crudeliter à nobilitate habitis, unquam sit interdicta. Brevi, Livonia nihil deest eorum quæ ad vitam humanam sustentandam necessaria sunt, excepto vino, oleo & quibusdam aliis que mitiori calore subjectis terris concessa divinitus: qua tamen ex aliis regionibus abunde advehuntur. Livonia ante annos cccc opera mercatorum Bremenium, & principue militum teutonici ordinis ad fidem Christi adducta, cum multa periculosa tam extrema quam intestina bella & bellorum calamitates pertulisset, & vicinis suis regibus & dynastis quodammodo præde esset, tandem anno M D LIX. sub *Gothardo Kettlero* ordinis teutonici ultimo magistro in fidem & clientelam a *Sigismundo Augusto* rege Poloniae tanquam membrum regni & magni ducaei Lithuaniae accepta est. Cùm autem die quinto Martii an. LXII, magister ordinis *Gothardus* in arce Rigeni coram Polonia regis Commissario *Nicola Radzivili* palatino Vilnensi ordinem suum resignasset, & primum crucem, deinde sigillum, postea literas & diplomata omnia, quæ ordo à *Cesaribus* & Pontificibus accepérat: præterea claves arcis Rigenis & porta civitatis, officium Commendatoris, jus cudentiae monetæ, vestigial piscium & omnia alia sua, & ordinis sui iura Polonia regi cessisset ac tradidisset: statim facta resignatione *Gothardus* à prædicto Palatino nomine regis majestatis, dux Curlandie & Semigallie publicè proclamatus est, eique è vestigio nobilitas Curlandica & Semigallica velut hæreditatio Domino juramentum fidelitatis prestitit. Postridie etiam dux

Curian-

Animæ
litteræ
ratis.

Solum.

Gdus.

LIVONIA, SIVE LIEFLAND.

115

Curlandia, sumimus regiae majestatis locum-tenens & gubernator Livoniae in curia Rigeni publicè renunciatus, & claves arcis & portæ civitatis recepit. Nobilitati vero & civibus omnia sua jura & privilegia restituta & confirmata sunt, prout in literis apud *D. Davidem Chytraum* videre licet. Dividitur autem Livonia in tres partes locis & linguis distinctas, videlicet in *Estiam*, *Letteam* & *Curlandiam*. Eorum provinciae sunt *Harria*, cuius metropolis est *Reravia* aquilonem versus ad mare Balthicum sita, nihilò Rigâ inferior à *Voldemaro* condita & portu celebris. Cives jus habent *Lübecensem*, monetamque eundunt quadrangularem. *Viria*, in qua *VWeisenburg*, *Tolsberg*, *Borcholm*, episcopi Revaliensis sedes; *Allantakia*, ubi *Nerva* ad fluvium ejusdem nominis, habetque ex adverso arecm Moscorum *Ivanov Gorod* & *Nyschloz*. Fluvius hic Livoniā à Mochchorum dirione dirimit, *Odenpoa*, in qua *Derpt*, sive *Topatum* urbs episcopal is & medit *Tranca*, *VVernebec*, *Helmede*, & *Ringen*. *Iervia*, ubi *VVittenstein*, *Lais*, *Overpolen*, *Vellin*. *VVichia*, ubi *Abseel*, *Leal*, *Lode* & *Parnovia*. Etsi adjacent insulae *Oflisa*, *Dageden*, *Mona*, *VVormse*, *VVrangen*, & *Kien*, & alias plures, in quibus partim Esticâ, partim Suecicâ lingua utuntur. *Lettorum* urbes sunt, *Riga*, *Kokenhusen*, *VVenden*, *VVolmar*, & tota diœcesis Rigenis. *Riga* primaria totius Livoniae civitas est ad *Duinam*, qui se in sinum Venedicum exonerat. Colonia hæc Bremensium est, muro fortissimo, propugnaculis, turribus, & bellicis tormentis contra omnem vim instruta, fossis insuper duplicibus & acutis stipibus munita. Arcem habet instructissimam, in qua olim magistri Livoniae (ordinis fratrum teutonicorum) sedem habuerunt: eam ante paucos annos *Gothardus Kettew* de quo supra, regis Polonie feudalis nomine regio administravit; sed in civitatem ipsam ni-

hil usurpavit juris. Administratorem enim sive capitaneum aliquem cives libertatis adsertores strenui non patiuntur, tributa solùm regi Poloniæ & obedientiam fideliter præstant, in cæteris ius municipale habentes. Præterea forum hic est omnium ferè mercium septentrionalium, picis, lini, cere, cannabis, lignorum, aliarumque rerum istiusmodi. *Curlandia* oppida & arces sunt, *Goldingen*, *Canda*, & *Vinda*, quæ Polonis dicitur *Kies*, nobis *VVenden*, celebris jam olim ob aulam magistri ordinis teutonici, in qua etiam comitia celebrari solita: nunc Polonicis præsidii obsessa est; *Durbin*, *Srunda*, *Grubin*, *Piltén*, *Amboren* & *Hafenpot*. *Semigallia*, *Mitavia*, sedes aulæ ducum Curlandiæ, *Seleborch*, *Bassenborch*, *Doblin* & *Dalem* urbes sunt. Semigalliam verò & *Curlandiam* à *Lettorum* populis & reliqua Livonia, *Fluvius Lenui*. Duina disternat. In Livonia permulti sunt lacus, insignior est *Beibus*, qui in longitudinem ad 45 milliaria italica porrigitur, atque vario piscium genere abundat. Fluvii sunt *Duina*, *VVinda* & *Beca* ac nonnulli alii. *Duna* sive *Duina Ptolemai*, *Rubo Peccero*, ex Russia longissimo tractu per Lithuaniae & Livoniæ manans duobus infra Rigam milliaribus in sinum Livonicum & Balthicum mare tandem infunditur. *VVinda* in Balthicum itidem mare exoneratur, non longè à cuius ostio maxima est maris profunditas, ac locus periculosisimus. *Beca*, incolis *Einbeck*, uno fertur alveo in oceanum; qui cùm de præruptis scopulis præcipiti lapsu ruat, idem vicinioribus accidit, quod si uenire habitantibus ad Nili cataractas accepimus (inquit *Leunclavius*) uti nimur paullatim surdescat. Regio sine montibus, nemorosa, ac silvis in immensum densa. Atque hinc Hercynię ingentia brachia. Ad ostium Dunæ mari proximum, est *Dunamunda*, arx inexpugnabilis, duobus

duobus
ad quam
medio i
naves it
ma & ci
lites Ge
lhelmo Fr
Moscho
lii Tanrum
ante à M
lio palati
re nitrat
terum in
verà Dei
lapidem;
um aliq
ver epula
cottabœ
chrum, ad
mos aliq
orbem; T
tuisque in
nam fidem
dare, vitio
præ se fer
temptui h
pellari, ac
ine & nav
medo, cere
exotico di
pulchritud
torum. Me

LIVONIA, SIVE LIEFLAND.

117

Opera
publica.

Ritus &
mores.

12. Ritus.

duobus à Riga milliaribus, præsidiis Polonicis munita: ad quam omnes naves exteræ tributum pendunt. Est & medio intervallo *Blokhus*, præsidium regium, ad quod naves iterum exutiuntur. Est & *Felimum* ars munitissima & civitas in *Eſtlandia* ducatur; quam stipendiarii milites Germani una cum ultimo Livonia magistro *Günter ilmo Furstenbergo* memorabili & detestandâ perfidia, Moschorum duci prodiderunt. *Tervestum* etiam, quod a *lili Taurum* vocant, arx quondam munitissima fuit: eam ante à *Moschis* captam, Lithuanii duce *Nicolaio Radziyvilio* palatino *Vilnenſi* cuniculis a tēs & supposito pulvere nitrato totam dissiparunt, anno **M D L X I**; & aliae. Cæterum in Livonia permulti adhuc gentilium ritu vivūt, vētae Dei cognitione destituti, alii Solem adorant, alii lapidem; sunt etiam qui serpentes & dumeta. Mortuum aliquem terræ mandaturi, genialiter circum cadaver epulantur defunctumque invitant ad bibendum, cottabo etiam superinfuso. Postea deponunt in seplchrum, adduntque ei securim, cibum, potum, & numeros aliquot pro viatico: inclamantque, abi in alium orbem; Teutonibus imperaturas, quemadmodum tibi tuisque imperarunt. Sub *Friderico* imperatore christianam fidem primū admisere. Labori apud eos operam dare, virtus datur. Mulieres in regione natæ, magnam præ se ferunt pompa, alias alioinde adventantes contemptui habentes. Nolunt mulieres, sed dominae appellari, ac nullō labore muliebri occupatae, rēdīshyeme & navibus aestate circum vagantur. Genti potus est medo, cerevisia, & vinum, quo non nisi importato & exoto dicto resutuntur, videlicet rhenensi. Fœmina pulchritudinem corporis dehonestant larva vestimentorum. *Merces* quæ ex Livonia in Germaniam aliasque

regiones devehuntur, sunt cera, mel, cineres, pix arida & liquida, quam *Teer* vocamus, linum, variæ ferinæ pelle, & coria. Item illud frumentigenus, quod scéale Latini, nos *rogge* appellamus, magna copia quotannis hinc ad nos adfertur. His autem de Livonia expositis, rem *Mercis monia*. lectoribus non ingratam facturum puto, si non nulla de *Lycaonibus* qui hic frequentes esse feruntur, coronidis vice subjecero. Scriptores qui fide digni videri volunt, inter quos *Olaus Magnus*, homines quodam in hoc tractu quotannis in lupos converti affirmant. Ejus autem verba non gravabor hic apponere, ut narrationis inauditaæ novitate animos legentium nonnihil recreando tedium levem: ita autem scribit libro XVIII. cap. xlv. In Prussia, Livonia, atque Lithuania, quamvis luporum rapacitatem per totum pene annum incole haud exiguo cum damno experiantur, quia eorum pecora ingenti multis uideam paſsim in silvis, dummodo exiguo intervallu à grege aberrant, dilaniantur, ac consumuntur: tamen hoc dispendium non adeo magnum ab illis reputatur, quam quod ab hominibus in lupos conversi sustinere coguntur. In festo enim nativitatis Christi sub noctem, statuo in loco, quem inter se determinatum habent, tanta luporum es hominibus diversis in locis habitantibus converorum copia congregatur, que postea eadem nocte mirâ ferociâ cum in genus humananum, tum in cetera animalia, que feram naturam non habent, savit, ut majus detrimentum ab his, istius regionis inhabitatores, quam unquam à veris & naturalibus lupis accipiant. Nam uti compertum habetur, edificia hominum in silvis existentium, mira cum atrocitate oppugnant, ipsasque foras effrigere conantur, quo tam homines, quam reliqua animalia ibidem manentia consumant. Sed quantum his insit veritas, ad tribunal Theologorum ac Philosophorum dijudicandum relinquimus, & ad Russiam pergimus.

P 3

RVSSIA

Regia.

RUSSIA, quæ etiam Roxolania dicitur, gemina est, nigra & alba. Illa Poloniae contermina est, hec Moscovie pars. Postea Moscovia à Moscho amne haud dubiè sic dicta, qui & regæ urbi, quam interfluit, suum quoque nomen indidit. Ejus imperium longè latèque extenditur, ac mari glaciali à septentrione terminatur; ab oriente Tartaros, à meridie Turcas & Polonos, ab occidente vero Livones & Sueciæ regem vicinos habet. Quo omni tractu amplae distinctiones continentur; itaque Moscovia Dux hoc titulo fere utitur: *Magnus Dominus Basilius, Dei gratiâ Imperator ac Dominator totius Rússie*, nec non *magnus Dux VVodolimria, Moschorie, Novogrodie magne, Psigrus, Smolenskie, Thverie, Iugarie, Permie, Viatkiae, Bulgaria, &c. Dominator & magnus princeps Novogrodie inferiori terre, Czernigovie, Rezzania, VVolochdie, Rjovie, Bielloie, Rostovie, Laroslavie, Polozkiae, Biellozierie, Vdorie, Obdorie, Condimieque, &c. Immoderata in Molcovia & aspera aëris temperies, adeo tamen salubris, ut ibi ultra Tanais fontes septentrionem & orientem versus nulla unquam pestis saeviat, et si morbum haud dissimilem habent quem *Calorem* vocant, qui intestina & caput adeo infestat, ut paucis diebus pereant. Regio in universum neque vitem neq[ue] oleam, neque paullò suavitatis pomini frugiferam arborrem præter melopepones & cerasa producit: quam teneriora quæq[ue] gelidissimis boreæ flatibus exurantur: campi ramentiticæ, siligines, milii, panicicæ, & omnis generis leguminum segetes ferunt, sed certa messis in cera & melle consistit. Silva hic Hercynia immanibus feris plena. Ea in parte quæ vergit ad Prussiam, uræ ingentes & ferociissimi, taurotum specie, reperiuntur, quos bisons vocant. Itemque alces cervinæ effigie, &*

Annotatio
habet:
ritus.

cuin carnæ proboscide altisque cruribus, & nullo suffraginum flexu, locis à Moschovitis, à Germanis vero Hellenes appellant. Præterea ursi inuictate magnitudinis & prægrandes lupi auro colore formidabiles. Venatio atque etiam avium captura nusquam gentium felicior. Nam venaticis canib[us] & plagiis omnis generis feras capiunt, & asturibus atque falconibus, quos mirificos regio Pecerra præbet, non modo phasianos & anates, sed cygnos & grues conseruantur. Ceterum Rússia seu Moscovia regiones amplissimæ sunt. Ejus omnia, civitates, oppida, arces, pagi, silvae, agri, lacus, flumina, unius principis, quem incolæ magnum Czar, id est regem, seu imperatorem vocant, imperio & nutui sublunt, & quidquid singula commodi ferunt, in unius Principis fiscum congerunt. Duces ac comites, qui dominium utili in bonis feudalibus liberum possident, & ad hæreditates eadem transmittant, nulli sunt. Addicit quidem pagos & agros nonnullis, sed rusticorum operis nihilominus utitur, & rursus cum liber adimit: adeo ut absoluum in subditos omnium rerum imperiū habeat, & vicissim tanquam Deus à subditis colatur, cuique obedientia omnibus in rebus, absque ullâ recusatione praefertur. Caput totius regni & metropolis urb[is] Moschoria vulgo Moschovia, tum situ suo oportuna, qui regionis medius esse existimatur; tum insigni fluminum frequentia celebris, & domorum amplitudine numeroque & munitissimæ arcis robore. Oblongo enim ædificiorum tractu secundum Moschi fluminis ripam ad spatium quinque milliarium extenditur. Domus in universum sunt ligneæ, distinctæ in triclinia, coquinas & cubilia. numerus eatarum ferrur esse supra 41500. Haec ferè omnes & ad iustum olerum, & ad voluptatem privatos

Imprimis.

RUSSIA, SIVE MOSCOVIA.

119

RUSSIA
cum Confinijs

tos habent hortos: singulæ regiones singulae habent sacerdotes. Arces præterea duas habet quarum una *Kitaigorod*, alter *Bolsigord*, appellatur, quas hinc *Möschus*, illinc *Neglinna* alliunt. Porro in universa hac Russie parte sunt plures alii tractus. *Voldimiria* ducatus, cuius titulum magnum dux sibi vendicat, nomen habet ab urbe primaria, sita in ripis *Clesinæ* amnis, qui in Volgam evolvitur. Provinciæ autem hujus ager adeò fertilis est, ut ex uno tritici modio saepe viginti modii proveniant. *Novogrodia* inferior illi paßione, agrorum fecunditate pihilo cedit. Urbe habet lignæam, dictam communium universo ducatum nomine *Novogrod*, sitam ad Volgam & Occæ confluentes. Hæc summam semper obtinuit dignitatem propter incredibilem ædificiorum numerum, latissimique & piscoi lacus oportunitatem, & vetustissimi ac venerabilis apud illam gentem templi famam, quod ante quingentos pene annos *Byzantinorū Cælārum* æmulatione, S. Sophia dicatum fuit. Atr hoc loco memorabilis, summis impensis à *Bafilio* duce ex lapide in scopulo exstruēta. Dicitur omnino urbs à *Moschovia* 100 milliaribus polonicis, ad Rigam verò proximum littoris portum, paulò minus quingentorum milliarium iter est. *Rhezan* provincia est inter Occanum fluvium & *Tanaim*, tritici, mellis, piscium, avium fertiliissima: urbes habet lignæas, *Rhezan* ad ripam Occæ sitam, & *Corsiram*, & *Collugam* & *Tullam*, juxta quam *Tanais* fontes conspicuntur. *VVoratinensis* ducatus tribus à *Colluga* milliaribus civitatem habet, & castrum ejusdem nominis. *Severia*, ducatus est ingens & rebus omnibus adfluens; vastos habet & desertos campos: oppida cōplura, inter quæ præcipua hæc sunt *Starodub*, *Novogrod*, *Sievierski* & *Czermigov*. Silvæ hermellis, aipreolis &

martibus abundant, mellis quoque copiam ingentem ex apibus subministrat. Gens propter assidua cum Tartaris bella armis adsueta est, & manus prompta. *Smolensi* ducatus ad *Borystenem* situs urbem habet cognominem, quam pars una *Bryshenes* aliuit, pars altera cingunt altè fossarum indagines acris sapientibus armatae. Sunt & ducatus provinciæque *Moskva*, *Bieliski*, *Rschovia*, *Trveria*, *Pskovia*, *Vodzka*, *Corela*, *Bilezizs*, *VVolochda*, *Vfisuga*, *Iarofjord*, *Rostov*, *Dvrina*, *Sufali*, *VViatka*, *Permia*, *Sibior*, *Lugre*, *Petzora*, & *Novogrodia magna*, quam illi vocant *Novyograd VVielski*, in qua urbs ejusdem nominis amplissima, ipsam Romam magnitudine superans. *Petzora* nomen habet à fluvio quem utrimque montes & invia rupes muniunt. Sunt & aliae regiones magno duci vestigales ad septentrionem longo tractu terrarum porre stœ, ut *Obdora*, in qua est idolum *Zolota Baba*, hoc est aurea anus, *Condora*, *Lucongria*, & *Lappia*. Sunt in Moschovia multi & magni lacus, *Ilmen* Ruthenianis *Lacu.* *Ilmen*, *Ladoga*; lacus albus incolis *Bielezizs*. Flumina *Flumina.* etiam ampla & multa sunt: *Boryshenes* vulgo *Niper* & *Nester*, vel cum adjectiōne littera *Dniper* & *Dnester* appellatur. *Turuntius*, is est *Ptolemaeo* qui *Herbersteinus* est *Rubo*, incolis *Dvrina*. Rha *Ptolemai* nunc *Volga* & *Edel*. *Tanais* Italis *Tana*, accolis *Don*. *Occa* fluvii caput est in provincia *Msczenek*. *Montes Ripheos* de quibus *Plinius lib. 4. cap. 12. Mela* etiam lib. 3, baro ab *Herberstein* in sua *Moschovia* scribit, in soia *Moscovia* videri; qui, quia perpetuis nivibus & glacie rigeant, transiri facile non possint. Hercynia silva magnam *Moscovia* partem occupat, ipsaque passim politis ubique ædificis incolitur; jamque longo labore hominum rarius facta, non eam sicutiplerique existimant, horridam densissimorum nemorum

Smar.

Rijs &
Mors.morum
Habeb-

mona-

justitia-

rios al-

arcium-

funt: c-

accipi-

enim ip-

suos, ve-

scribit,

quentis

vestitus

velut fa-

universa-

cas illi, id

minant.

Archipopp

politanc-

magni I-

securatur,

dem hab-

episcopi,

Rostovii,

imperio u-

anno Do-

Sanctum

Patre pro-

ristiæ cele-

populo co-

säque prop-

tuorum m-

R U S S I A , S I V E M O S C O V I A .

morum impenerabiliumque saltuum faciem ostendit.
 Habet Moscovia tempa innumera & sumptuosa , ac
 monasteria valde multa. Gubernationis negotia &
 justitiae administrationem dux, per duodecim consilia-
 rios assidue in aula præfentes obit. In hos, præfecturæ
 arcium & civitatum in toto Moschi imperio distributæ
 sunt : qui literas & libellos supplices principi inscriptos
 accipiunt, ejusdemque nomine respondent. Princeps
 enim ipse nullas epistolas accipit, nec ullis ad subditos
 suos, vel alios etiam principes ferè, literis manu sua sub-
 scribit. Episcopick monachis quorum monasteria fre-
 quentissima in Moschi imperio, omnia tamen ejusdem
 vestitus & ordinis, (cujus D. Basiliū autorem referunt)
 velut sanctioris ritus hominibus, diliguntur, & sunt in
 universo Moschorum imperio undecim, quos *VVladic-*
cas illi, id est, & economistes & dispensatores suā lingua no-
minant. Sacerdotes verò & presbyteros, Poppos seu
Archipoppes. Horum metropolita (qui à Constantino-
politano patriarcha olim confirmabatur, nunc à solo
magno Duce delectus per duos aut tres episcopos con-
*socratur, ac cum liber Principi, removetur) Moscovæ le-
 dem habet. Huic metropolite subiecti sunt duo archi-
 episcopi, alter Novogardie magna ad Loviam flu. alter
 Rostovii. Nec Academie vel Collegia in toto Moschi
 imperio ulla existunt. Religio Moscovitis græca: quam
 anno Domini c 15 c 1885 II admiserunt. Itaque Sp.
 Sanctum teriam sanctæ Trinitatis personam à solo
 Parte procedere arbitrantur. Sacramentum Eucha-
 ristie celebrant pane fermentato, calicis usum universo
 populo concedunt. Nullis sacerdotum suffragiis, nul-
 läque propinquorum aut amicorū pietate juvari mor-
 tuorum manes putant, fabulosumque credunt purga-
 torii locum. Libros sacros suo idiomate legunt, eorum-
 que usum populo non denegant. Ambrosium, Augustinum,
 Hieronymum atque Gregorium in lingam illyricam tra-
 ductos habent; ex his aut etiam ex Chrysostomo, Basilio,
 Nazianzeno homilias publicè pro concione sacerdotes
 legunt; neque enim oratores cucullatos, (verba sunt
 Iovii) qui advoco populo concionari & ambitiosè ni-
 misarque subtiliter de divinis differere soliti sunt, ad-
 mittere fas putant; quoniam rudes imperitorum ani-
 mos simplici potius doctrinâ, quam altissimis arcanorū
 interpretationibus disputationibusque ad sanctiorum
 morum frugem evadere arbitrantur. Matrimo-
 nia contrahunt; bigamiam concedunt, sed vix legitimi-
 um matrimonium esse putant. Adulterium non ap-
 pellant, nisi quis alterius uxorem habuerit. Gens astuta & fallax, magis servitute quam libertate gaudens.
 Omnes se Principis seruos fatentur. Moscovitæ domi
 opipare potius quam laute vivunt; namque omnium
 ferè cibariorum genere quæ vel à luxuriosissimis deside-
 rari possunt mensæ eorum & parvo pretio instruuntur.
 Gallinae siquidem & anates singulis sapè argenteolis
 tenuibus nummis veneunt. Venatione & arcuatio, uti
 apud nos, nobiliora obsonia parantur. Vino nativo
 penitus carent: itaque utuntur advectionis, sed in festis
 conviviis duntaxat. Habent & cerevisiam, quam aesta-
 te injectis glaciei crustis infrigidant. Sunt & qui in de-
 licii habeant succum ex subausteris cerasis expressum,
 qui perspicui & purpurissantis vini colore jucundissi-
 mum & saporem non ingratum refert. Nobile linum, *Merci-*
 & cannabim in testes, multaque boum tergora & maf-
 las cere ingentes, Moscovitæ in omnem Europæ par-
 tem mittunt.*

Q

Moscho-

entem
 Tar-
 solenské
 nomi-
 nata
 arm-
 ielskij,
 , VV-
 isthik,
 , quam
 em no-
 e supe-
 rimique
 regiones
 o tradi-
 Zelota
 & Lappia.
 Ruthenij
 Flumina.
 Elumina.
 Riu-
 morei.
 Mo-
 4. cap.
 Moscho-
 erperpus
 pollint.
 occupat,
 ur; jam-
 cam sic-
 rum ne-
 morum

Nomen.

Sola fer-
tilitas.

MOSCHOVITARVM nomen recens est, quamquam de Moschis Sarmatarum affini- bus Lucanus poëta in Pharsal. meminerit, & Plinius Moschos ad Phasidis fontes supra Euxi- num ad orientem constitutas. Horum regio hac tabula describitur, quæ cùm descriptione proxima à nobis delineata sit, ea duntaxat hic referemus quæ ibi non atti- gimus. Régio hæc campestris magna ex parte, & pabuli quidem ferax, sed æstate pluribus in locis admodum pa- lustris. Melle adeo abundat, ut in vastis silvis, in specu- bus & excavatis roboribus aliquando toti mellis mon- tes reperiatur, & homines feræque in illos mellis lacus improvidi delapsi, ibi immersi tanquam mus in pice periclitentur, quodè sequenti narratione, è Pauli Iovii Moscovia planius patebit. Is refert, *Demetrium legatum narrare solitum cum multo omnium risu: agri- colam quandam querendi mellis caussâ in prægrandem cavam arborem supernè desiliisse, cumque profundo mellis gurgite peccore tenus fuissè haustum, ac biduo vitam solo melle sustinuisse, cùm vox opem imploran- ti in ea silvarum solitudine ad viatorum aures penetra- re nequivisset. Ad extremum verò desperatâ salute mi- rabili casu ingentis uræ beneficio, inde extractum eva- sisse, cùm forte ejus bellue ad edenda melia more huma- no se demitterentis, aversos renes manibus comprehen- disset, & eam subito timore exterritam ad exsilendum traectu ipso, cùm multo clamore concitasser. Lini & cannabis regio fertilissima est. Nulla auri argenteive vel ignobilioris metalli, ferro excepto, apud eos vena, secturaque reperitur; nullumque est totâ regione vel gemmarum vel pretiosi lapilli vestigium. Omnis gene-*

ris feris & avibus abundat. Capitur quoque avis sub- Anima-
nigra puniceis supercilii, magnitudine anteris, que pul- litum va-
parum sapore phasianorum superat dignitatē, Mosco- rietas.
vitæ lingua. *Terræ* nuncupata, quæ Plinio Brythratæ vocatur, Alpinis populis, & maxime Rhetis cognita. Moscovia duxin omnes patiter jus viæ, necisque pos- fidet, ac Molcovita opinione sui Principis etiam in religione habet regio lege immutabiliti. Voluntas nam- que Principis, voluntas Dei habetur ab omnibus, clavigerque, cubicularius, atque executor voluntatis di- dinæ esse existimatur. Atque hac de causa nemo refragatur ullibi voluntati Principis, etiam si noctura non modò sibi, sed roti regno ac genti præcipiat; cùm ejus natus dicta atque facta aliquando nefaria etiam, deter- standa & execranda adotent & excoluentur, quod om- nes iuxta polinicos & ecclesiasticos, durissima se vi- tute sibi subditos atque subjectos habeant. Uxores in gen- tem ducturæ, coadiutæ è roti suo regno præstantissimis formâ & corpore puellis, quam vulnuxoret deligit, & cæteras principibus & nobilibus uxores collocat. Mo- scovia urbium omnium longè clarissima ea quæ vulgo *Moskva*, vel *Moso*: sedes patriarchæ, ac Magni Duciis Urbi. regia. Ad ipsum urbis caput Neglinna fluvius, qui frumentarias agit molas, Moschum amnem ingreditur, peninsulamque efficit, in cuius extremitate arx ipsa cum turribus ac propugnaculis admirabilis pulchritu- dine, Italarum architectorum ingenio constructa est. In subiectis urbi campis capreolorum & leporum inere- dibilis multitudo reperitur, quos nemini plagis & cani- bus secessari licet, nisi princeps id ad voluptam intimis familiaribus vel peregrinis legatis indulserit. Tres ferme

fermè urbis partes duobus alluuntur fluminibus, reliqua vero latissimâ fossâ, atque cā multâ aquâ ex ipsis amnibus corrivatâ, præcingitur. Urbs etiam ab adverso latere alio flumine, quod *Laua* dicitur, munita est, id pariter in Moschum paullo infra urbem evolvit. Distat hæc à Cracovia Polonię metropoli milliaribus 320. Eam verò anno 1510 LXXXI Tartari Præopenes totam funditus exsufflerunt, magnâ multitudine in tam populosa urbe fumo exstinctâ, in ipsa dominicae ascensionis die. Domus ejus universim paullo ante illud incendium ad 4500 fuere numerata. Sunt potrò in Moscovia preter metropolim de qua jam diximus, urbes, duas quidem archiepiscopatus, octodecim autem episcopatus dignitate nobiles. Archiepiscopales sunt *Rostovia* (*Rostov*) & *Novogrodia*. Hæc non multis ante annis totius Molcovia caput fuit. Perpetuâ quasi hyeme & tenebris longissimarum noctium premitur: nam Polum arcticum ab horizonte sexaginta quatuor gradibus elevatum videt, sex ferè gradibus ipsâ Moschuâ ab aquatore remotior, quâ cæli ratione solstitii tempore propter exiguae noctes, continuatis ferè Solis ardoribus & stuare perhabetur. Episcopales sunt *Corsira*, *Rezania*, *Columna*, *Sufdalia*, *Casanum* (*Caxan*) in Volgæ ripa à quo Cazaniorum horda nomen ducit, distat à Volgæ ostio Caspioque mari quingentis millibus passuum. *Volochda*, *Tveria*, *Smolensko*, *Pleskavia*, *Staritia*, *Slobodo*, *Iaroslavia*, *VVolodimiria*, quæ urbs quoque regia nomen adepta est, eaque ad ortum Solis duecentis amplius milliaribus à Moschua distat, eoque sedem imperii ab strenuis Imperatoribus necessariâ ratione translatam ferunt, ut ex

Calvatio

propinquo, quum tum bella continenter cum finitimis gererentur, paratiora præsidia adversus Scytharum irruptiones opponerent, *Mosaysko*, urbs *S.Nicolaï* (*S.Nicolas*) *Sugana*, *Vsiug* & *Gargapolia*. Emporia totius regni celeberrima sunt, *Abruchan* ad mare Caspium, quo merces Persarum & Armeniorum deferuntur: & urbs *S.Nicolaï* ad quam Angli & Hollandi navibus comeant, ac pannos aliasque merces important, quæ hinc Vologdam transferuntur. Est & suprà *Casanum* centesimo & quinquagesimo milliarib[us] ad ingressum amnis *Sura* *Suricum* oppidum, à *Besslio* conditum, ut in ea solitudine mercatoribus ac viatoribus, qui de rebus Tartaricis ac ejus inquietæ gentis moribus proximos finium præfectos certiores reddunt, certa & tuta mansio cum tabernis hospitalibus statueretur. Sunt & aliae urbes ac plurima minorum gentium oppida quæ brevitatis studio omittimus. Lætatur Molcovia fluminibus plurimis; *Fluminis* inter ea agmen ducunt *Borysthenes*, cuius fontes, *Herodot* ignoti, sunt ad pagum *Moscovia* *Dnieperske* in silva *Volkenki*, unde per Lithuaniae & Russiam defluens, *Smolensko* oppidum & *Kioviam* præterlabitur: postea circa Chmielnicco recipit flumen *Bog*, ac tandem in Euxinum Pontum exoneratur: longitudo ejus est plus ccc milliarium Germanicorum. *Turuntus* qui & *Rubo* ac *Dryvina*: hic haud procul à fontibus *Borysthenis* ortus, ad Rigam Livoniam se in mare Balticum exonerat. *Rha* qui & *Volgo* & *Edel*; ortum habet è lacu cognomine, qui xxv milliaribus à Moschovia abest versus Lithuaniae. Hic cornutis errans flexibus, multisque receptis fluminibus, in mare Caspium ostis LXX influit. *Tanae* vulgo

*Rim &
mortis.*

vulgo *De*
lo oppo
Mela &
mare *Ca*
quatus &
enim flu
in pontu
non in R
cu *Irran*
Tulla ur
fluens na
fra *Nov*
scovite il
& *Sclavi*
lingua or
Constan
hanc ling
industria
Anniapu

vulgo *Don*, hic à septentrione ruens magno impetu, *Nilo* opponitur. *Ejus fontes Herodotus ponit in paludibus; Mela & Lucanus in Rhiphæis montibus.* Fuere qui per mare Caspium cum labi arbitrati sunt, quos etiam sequutus est in sua periægesi *Dionyssius*. Sed errant: nullus enim fluvis ex mari Caspio in Maeotim paludem, aut in pontum Euxinum decurrit. Oritur autem Tanais non in Rhiphæis jugis, sed in silvæ cujusdam ingenti la-
cu *Irranovvo Izioro* gentili lingua dicto, non longè à Tulla urbe, ex quo etiam lacu *Stad amnis* in occidentem fluens nascitur. *Ocas* qui multa præterlapsus oppida, infra Novogrodiam inferiorem Volgam ingreditur. Mo-
scovitæ illyricâ linguâ, illyricisque literis utuntur, sicuti & Sclavi, Dalmatae, Bohemi, Poloni & Lithuani. Ea lingua omnium longè latissima esse perhibetur: nam Constantinopoli *Ottomanorum* in aula familiaris est. In hanc linguam ingens multitudo sacrorum librorum, industria maxime *D. Hieronymi & Cyrilli* translata est. Anni apud eos non à natali Christi, sed ab ipso Mundi

initio numerantur, qui non à mense Januario, sed à Septembri incipiunt. Leges toto regno habent simplices, summa Principum & justissimorum hominum æquitate conditas, & propterea populis valde salutares, quoniam eas ullis caufidicorum cavillationibus interpre-
tari atque pervertere non licet. De furibus, sicariis & latronibus supplicium sumunt. Quum de maleficiis quæstionem habent, reos multa gelida aqua superne demissa perfundunt, quod intolerandum tormenti genus es-
se perhibent. Nonnunquam obdurate & contumaci-
Vestimenta.
bus, ut confessio criminis exprimatur, ligneis cuneolis digitorum ungues convelluntur. Tunicae oblongas Moscovitæ, sine plicis, manicis striis & toribus, Hungarorum ferè more gestant: ocreas ferè rubeas easque bre-
viores, ut quæ genua non attingant, soleasque ferreis claviculis munitas habent: ventrem nequaquam sed femora cingunt: atq; adeo pubetenus, quo magis pro-
mineat venter, cingulum demittunt.

Q. 3

LITHVA-

Regis.

Celum.

Soln.

*Anima-
lism va-
riety.*

LI THUANIAM à lituo, id est, cornu & tuba venatorum, eo quod regio illa frequentes vocationes exercet, appellari voluitur. Quam sententiam *Matthiae à Michaux* sic, aliam de Lithuaniam etymo sententiam ponit, tradens: quod nam Italicos ob Romanorum dissensiones deferrit Italia Lithuaniae ingressos, regionem Italianam gentem italos dixisse: eam vero per pastores Lithuaniae & gentem Lithuaniae, litera præposita cœpisse nuncupari. Ruthenos autem & Polonos eorum vicinos majore immutacione, & aucta, usque in hodiernum diem regionem Lithuaniae, gentes vero Lithuaniae appellare. Regio amplissima est, Moscovia proxima, habetque ad ortum illam partem Russie que magno duci Moscovia paret: ab occasu Podlasię, Maloviam, Polonię; & aliquantum deflectaens ad septentrionem Borussię fit contermina: recspicit vero à septentrione Livonię & Samogitię: & ineridie Podolię & Volhinię. Caelum hic inclinatum, hyems asperior. Multum ceræ ac mellis quod silvestres in silvis apes conficiunt, atque etiam picis, frumentum quoque abunde præberet hac regio, leges vero raro ad maturitatem pervenit. Vino non nisi importato utitur & exotico: ejus enim proventu caret, ut & saepe, quod ex Britannia venale accipit. Animalia omnis generis, sed parva producit: in silvis etiam quibus regio operata est, uræ, alces, bisontes, equi silvestres, onagri, cervi, damæ, capræ, apri, ursi, martes & reliqua genera ferarum magno numero stabulantur. Et ut a viuim & imprimita fiduciarum copiam taceat: est in Lithuaniae & Moscoviæ animal voracissimum *Rosomaka* dictum, magnitudine canem, facie felem, corpore & caudâ vul-

peum referens, colore nigrum. Tunc gressu antius sumptuoribus ados obscuræ & contempta apud Ruthenos, ut principes Kiovenses ab eâ sola petromata & subiecta ob eingebatrem & soli sterilitatem in dignu-
tum suum exigerent, donec *Vithenes* dux Lithuaniae sumptis virtutum inveniens, negaret tributum, quin & iugum principib[us] Russie imponeret, eos adgegerit ad tributa pendenda. Hujus postea hostilibus & subitis incursionibus finitimus gentes invadebant & diripiebant: donec cruciferi teutonici occidit eos deinde & optimè exeperunt, tam diu docebat ad *Cordum* & *Keyfum* duces Lithuaniae successivo pervenerunt. Post vero *Legello* dux magnus Lithuaniae factus est: qui postea & *Vladyslaw* appellatus. Hic a cruciferis & Christianorum exercitibus sapientium pascit. Deinde missante ad Polonus declinavit, & christianam religionem amplexus baptismatis sacramento initiatus, sua in matrimonium *Hedugi* reginae Polonie, rex Polonie factus est. Terram vero Lithuaniae germano suo *Sigis-
ttoni* tanquam supremo duci Lithuaniae regendam com-
misit. Lithuaniae magnus Duxatus nunc in decem Pala-
tinatus seu Provincias præcipuas est divisus, quarum metropolis & caput hoc tempore est *Vilna*, indigenis *Vilenski*, Germanis autem vulgo *die Vilne*: quae ad Vil-
lae & Vilna confluentes anno MCCCIV a *Gedimino* du-
ce condita, nunc est sedes Palatini inter Lithuaniae pri-
mi, & Episcopi romana obediens, Leopoliensi Archi-
episcopo subditi, & metropolitani Russie: qui septem
sub se Episcopos græciorum habet, *Polotsk*, *Volodimiria*,
Lucin in Volhinia, *Luczko*, *Pinsko*, ad Pripetum flu. Kio-
vie, *Premislia* & *Lepoli*. Est autem Vilna copiosa, ampla
& eccl-

LITHUANIA.

127

& celeberrimi nominis, muro cincta & portis, quæ nunquam clauduntur. Templa pleraque sunt lapidea, quædam etiam lignea. Elegans est Bernardinorum cenobium, facta ex lapide, venustâ structurâ clarum. Quemadmodum & Ruthenorum aula, in qua ipsi merces suas ex Moschovia allatas distrahunt. Secundus Palatinatus est *Trocentis*, cuius oppida sunt *Grodna* ad Cronium flu. ubi *Stephanus* rex Poloniae obiit. *Lavna* ad Croni & Viliz confluente, *Kovno*, *Lida* & *Vpita*. Tertius Palatinatus est *Minsensis*, ibi *Minske* civitas & arx *Kiedanov*, *Radoskowice*, *Borissow*, *Lohouko*, *Svirjloz*, *Bobrouko* & *Odrucko*. Quartus Palatinatus est *Novogrodenſis*, in quo Novogrodeſk civitas ampla & lignea, *Slonim*, *Volkovysko*, *Msczabov* & alia oppida complura. Quintus Palatinatus est *Brestiensis* à Brestia civitate ampla & lignea sic denominatus, & in hoc civitas *Pinsko*. Sextus Palatinatus est *Volhinia*, in qua *Luczko*, Episcopi fedes, *Volodimiria*, *Kzemeneſia*. Septimus Palatinatus est *Kioria*, quæ urbs quondam amplissima & vetustissima, ut ruinæ quæ ad sex milliaria se extendent, facile indicant, fuit ad Borythenem sita. Ibi sunt *Circasii*, *Kanivoy* & *Mosz* oppida. Octavus Palatinatus *Mieciſlavienſis* ad *Sosam* & Borythenem in finibus Moschoviz, ibi *Mieciſlavia*, *Dambrovna*, *Copysz*, *Sklov*, comitatus, *Mohilov*, *Bychov*, *Reczyca*, *Siris* in oppida cum arcibus sita sunt. Nonus Palatinatus est *Vitebskienſis*; in quo Vitebsk civitas ad Duinam fluvium sita, & *Orsha* ad Borythenem. Decimus Palatinatus est *Polocensis*, qui à *Polozko*, ad *Polotra* & *Duinæ* confluente inter Vitebscam & Livoniam interjecta nomen sortitus: ibi *Drisa*, *Drissa* & *Druha* oppida cum arcibus visuntur. Hisce expositis demus Lithuaniae suos amnes. Lithuaniae à parte orientali terminant

Oſcol, *Iugia*, minor *Tanai*. hi & plurimi alii in Tanaim ^{Plumina} defluunt. Est & in dominio Lithuaniae Borythenes qui ex terra plana & palustri ortus, per Russiam delatis in Pontum Euxinum tandem exit. Sunt & *Vilia*, & *Niemen*: hic valde flexuose decurrit: navesque deferens & merces, tandem in mare Prutenicum suas aquas exonerat. *Dryvina*, & alii, quibus ut & lacubus & stagnis irrigua est. Omnes autem isti fluvii & lacus maximam pescium copiam subministrant, suntque pisces optimi ac gratissimi saporis. Est præterea regio silvis opera, quæ admodum magnæ sunt, decem, aliquando quindecim milliarium. Provinciarum autem Lithuaniae *Palatinos* & *Castellanos* *Sigismundus Augustus* Poloniæ rex in comitiis Lublinensis in unum Reipublicæ corpus, cum Polonis univit; & certum singulis Proceribus, Episcopis, Palatinis & Castellaniis Lithuaniae locum ac ordine in Senatu regni attribuit; ita ut ex universo regno Poloniæ omnibusque Provinciis illi conjunctis, sint in Senatu Episcopi quindecim, Palatini triginta unus, Castellani majores triginta, minores quinquaginta, & qui officiales regni nominantur, Marichalci regni & curia Cancellarii ac vice-Cancellarii ac Thesaurarii 2, de quibus in Polonia latius. Solvuntur apud Lithuaniae ^{Morii} facile matrimonia mutuo consenſu, & iterum atque iterum nubunt, & inter se matrone palam concubinos habent maritorum permisso, quos connubii vocat adjutores: contra pellicatus viris probro datur. Cum quis forte capite damnatus fuerit, de seipso, jubente domino, supplicium sumere, suisque manibus se suspendere cogitur; quod si recusaverit, tantisper minis & verberibus exagitatur, donec mortem sibi inferat, Armenta viæcum præbent, multo læche utentibus. *Panis vulgi*, ^{Vidu}

vulgi nig
furfurib
pinsit.
lo multi
coquunt
to, filig
done & f
atque illo
aditu ac q
tibus: hy
ludibus &
infusa fiu
principia
pretiosior
thicus mu
Ex his ma
cinere &
VVagenscho
inferioris &
lignea oper
domorum
rantur, his
thicum & C
nia satis: de
tur in titula
ram inferiori
tentriionali
fuminibus
gitudine. A
mari Balthi
priè nuncup
Etendo, allu
bilissimo,

vulgi nigerrimus est, ex siliagine aut hordeo una cum furturibus. Dicitur autem albissimus, expuro tritico pinsitur. Vini apud eos rarissimus usus: cereali poculo multi utuntur, plebeium vulgus aqua. Cerevisiam coquunt diversimodè & ex variis granis, pura, frumento, siliagine, hordeo, avena, milio, sed insipidam. Medone & spissò & tenui & vario modo cocto abundant, atque illo reficiuntur & inebriantur. Lithuania difficulter adiutu ac quodammodo inaccessa, aquis omnia obtinentibus: hyeme commercia cum Lithuanis habiliora: paludibus & stagnis alta glacie concretis, niveque superius fluit omnia mercatoribus pervia. Opes apud eos præcipue, animalium pelles, mustelinæ, vulpinæ & pretiosiores, uricidibus (quas martes vocant) & scythicis mustelis detractæ, quibus sebellinis nomen est. Ex his magnum quæstum faciunt, ut ex cera, melle, cinere & pice. Omnis item robore illa materia qua *VVagenschot* nostratibus dicitur, & ex qua in Germania inferiori & Belgica maritimis regionibus universa ferè lignea opera architeconica, tam publica quam privata, domorumque magna ex parte supellex & utensilia parantur, his partibus cæditur, illincque ad nos per Balticum & Germanicum mare advehitur. Sed de Lithuania satis: de reliquis nunc paucula subjungamus. Sequitur in titulo nostro *Samogitia* (quod eorum lingua terram inferiorem sonat) Russis *Samotskafemla*: regio septentrionalis & satis ampla, Lithuania proxima, silvis & fluminibus circumsepta, quinquaginta milliarum longitudine. A septentrione Livoniæ habet, ab occasu mari Balticæ sive Germanico, qui sinus Balticus propriè nuncupatur, non nihil versus septentrionem refleccendo, alluitur: vicina est etiam Borussia. Abundat nobilissimo, candidissimo ac purissimo melle, quod in omni arbore excavata invenitur. Oppidum nullum habet, non arcem: nobiles in tuguriis vivunt, rustici in casis. Gens hujus regionis procera & pulchræ staturæ, agrestis tamen & incultis moribus, parco vietu vivens, sitim aqua sedare solita, tarda cerevisia aut medone. Auri, argenti, æris, ferri, vini ante nostra tempora expers & ignara. Apud hos licitum erat uni viro plures habere uxores, & patre mortuo novercam, fratresque fratram in uxorem accipere. Gens præterea ad divinationes & auguria proclivis. Præcipuum Numen Samogiticum erat ignis, quem sacrosanctum & perpetuum putabant, qui in montis altissimi jugo assidua lignorum appositione a sacerdote alebatur. Tertium locum tenet *Russia*, quo nomine hoc loco *Russia* meridionalem sive *Nigram* intelligimus, cuius urbs primaria *Leopolis* emporio & archiepiscopali sede celebris. Districtus præter Leopolensem sunt, *Halicensis*, *Belzenensis*, & *poli*. *Premislensis*. Reftat denique *Volhinia* quæ inter Lithuania & *Vellinia*. Podoliam & Russiam sita: frugibus abundat propter agri fertilitatem. Incole strenui & bellicosi sunt, Ruthenicoque idiomate utuntur. Regio hac ad magnum Lithuaniae ducatum pertinebat, sed nunc regno Poloniae adjuncta est. Districtus habet tres, *Lucensem*, *Volodimiriensem* & *Cremencensem*: suntque tres civitates provinciales *Luczko*, *Vvolodimiria*, & *Krzenec*, quæ complura oppida & munitiones subiectas habent. Lacus hic & stagna plurima piscibus referta, ac Silva feris. Est & in hac tabula *Podolia* sita ad Tyram flu. qui Nyster dicitur; regio est fertilissima, semel scribitur, ter metitur: pratæ ita luxuriat, ut sapè boum cornua vix è gramine apparent. Vrbes præcipue sunt *Camieniec*, *Bar*, *Mordzibofz*, *Brezania* & *Braßlav*. Sed de hac tabula quæ dicta sunt haec tenus, sufficiente, ad Transsylvaniae pergitus.

R.

TRANSSYLV-

naim *Plomina*.

enes

dela-

a, &

erens

s exo-

s irri-

mam

optimi

Silva.

pera,

quin-

Pa- *Sena-*

re.

ia rex

e cor-

ribus,

rum ac

iverso

unctis,

originta-

uagin-

i regni

aurarii

Morn.

ithua-

um at-

ncubi-

i vocat

Cùm

abente

se sus-

t minis

inferat,

Vilna.

vulgi

*Merci-**mnia*.*Samogi-**cia*.*Siliferti-**lia*.

TRANSYLVANIA

SIEBENBURGEN.

TRANSYLVANIA Daciae veteris pars est mediterranea, quam Ripensem Romani dixerunt. Nomen nunc habet à silvarum montium que ambitu; silva est Hercynia; mons Carpathus. Dicitur & Septemcastrensis vulgo, nomine à voce Germanis Siebenburgh mutuato, ac Erdeli Hungar. Terminant eam ab occidente Pannonia, ab septentrione Polonia, ab austro Valachia, ab oriente Moldavia. Est autem Transylvania rerum omnium feracissima: ac frumenti per universam hanc regionem magna est ubertas. Præter experientiam quotidianam, testatur id *Trajanus* nummus in quo Ceres erecta, dexterâ tenens corna Amaltheæ, levâ tabellam, cum hac epigrafe *Abundantia Dacie*. Vinum fert præstantissimum ad Albam Iuliam, Devam, Egnedinum, Birthelbinum, Fenuscium. Fructuum item magna copia est, inter quos, ut reliquos omissam, præstantissima pruna damascena vulgo dicta, mala cotonœa, cerasa dulcia, que cum marosticanis Italicis conferti possunt, melopepones, vulgo melones, præstantissimi; herba etiam nobiliores palliū crescent. Rhaponticum, centaurium majus, gentiana maxima flore flavo & purpureo, rhodia radix, absinthium ponticum, libanotis prima *Theophrasti*, crocus aliquæ sexcentæ. Metallorum fodinae nobiles permulta. Auri etiam ad Sculattin: quæ Zulakna dicitur Hungari, & ad Rimili Dominurdz, quod sonat rivulum dominorum. His locis exsinduntur glebe auri purissimi, cuius effossi statim usus esse poslit sine ulla accurata separatio-ne. Auri hanc ubertatem testantur frequentes Romanorum numini autem qui his locis sapè effodiuntur: quorum parte altera viri est effigies eum petaso, & hac inscriptione C. CATO; parte altera Dacia forma divæ,

libellum dexterâ tenens cum inscriptione AVR: PVR. Argenti fodinae sunt ad Offera & Radna. Cuprum iisdem montibus effoditum quibus aurum & argentum. Chalybs ad Cyk; ferrum ad Thoroſo & Vaidhuneda: sulphur & antimonium in cupri fodinis. Salis autem fossilis tanta copia est, ut vicinis regionibus abunde subministretur. Boum præterea tanta multitudo, ut etiam prægrandes singuli singulis sapè florēs vendantur. Quid dicam de equis, quos generosos & præstantes producit, queis per se mollis alterno crurum explicatu glomeratio? Quid avium varia genera commemorem? Aquilas, falcones, phasianes, perdices, pavones silvestres, gallinagines, scolopaces Olympio, Rusticulas Plinio, vulgo *Sappas*, & gallos? Quid aquatiles, cygnos, tardas & onocrotalos? Etut ab avibus ad feras transeam: habet hæc regio saltus prægrandes ac nemora ingentia, in quibus urii, bubali, alces, cervi immanis magnitudinis, lynces, martes, mures pontici, Ursi, damæ & lepores albi. Coluere hanc regionem jam olim variae gen. ^{es Imperiorum majorum} Laziges, quorum etiam hodie reliquia sunt in Hungaria: tum *Metanastia* etiam Plinio nominati, & Geta, Basiarne, Sarmate, Graeci, Romani, Scytha, Saxones, Hungari. Romani eam serò debellarunt. Nam *Trajanus* Imperator victo *Decebalo* Dacorum rege, primùm eam in provincia formam rededit, urbemque Zarmizegethusam vocavit de suo nomine *Vlpiam Trajanam*. Eam Galienus ducentos post annos ammisit, exque eo tempore humanitate sermonemque & elegatiis Romanorum depositis, ceperunt incola ferociam barbatiemque primitam repe-re, Valachorum etiam nomine adsumpto. Post Romanos Scytha Attila duce hæc loca infederunt, septemque sedes liberas sibi exstruxere. Scythis Saxones succelle-sunt

TRANSYLVANIA

三三

runt *Caroli Magni* tempore, qui patriā desertā hæc loca insedere, extructis septem ad Scytharum exemplum urbibus liberis. Postremò etiam *Hungari* alios sublequuti, partim loci vicinitate allecti se *Dacis* miscuere: partim injuriis provocati, sub *Stephano Pannoniæ* rege quæ sanctum indigitant, totam istam regionem expugnaverē. Ab his strūcta sunt etiam aliquot oppida. Pars Transsylvaniae montosa, sed devicta est à *Matthia Hunniade* qui *Corvini* cognomentum habuit, posteaquà à *Stephano Hungariae* rege. *Matthias* ille *Draculam* quendam Transsylvaniae montosam Vaivodam hominem inaudite crudelitatis vivum cepit, & post decenniū carcerem pristinō loco restituit. Transylvania nunc in tres dividitur nationes suis inter se moribus & legibus dissidentes & distinetis terrarum locis provinciam incolentes, videlicet in *Saxones*, *Cicilos*, & *Hungaros*. Transylvani *Saxones* sicut cæteræ nationes censes Germanicas, habent peculiarem linguæ dialectū. Vrbes & arcæ incolunt munitissimas, & cæteris nationibus præstant. Sedes eorum sunt septem, nempe *Zarvariensis*, *Zabesiensis*, *Millenbach*, *Reusmark*, *Segesburgensis*, *Schesburg* sc̄. tè, *Ollerza*, *Schenkersul* & *Rupensis*, sed Rept̄ forte, quæ singula pagos aliquor subjeccos habent. *Ciculus* Moldaviae finitima à Scythis oriundi, suis legibus & motibus vivunt, suaque officia sorte distribuunt. Hi in septem sunt divisi regiones quas ipsi sedes vocant, quarum nomina sunt: *Septi*, *Orbai*, *Kydi*, *Czyk*, *Gyrgio*, *Marcus Zeek*, *Aranyas Zeek*, *Hungari* & nobiles Transylvani passim intermixti Saxonibus cum Ciculis, propter modum tam sermone, quam vestitu & armis convenientiunt. Omnes simul Transylvani ad nonaginta & amplius armatorum millia suppeditant. Sunt autem in Transsylvania septem urbes celebriores locorum inter-

vallis distantes, inter quas *Cibinium* est metropolis & *Hermanstat* dicitur. Sita in planicie, nullis prope montibus impeditur, quin se in admirabilem latitudinem aperriat. Non multò minor est Viennâ Austriae, arte & naturā multè est munitor: nam propter frequentes piscinas & stagna non patet exercitu ad eam aditus. Parœciam etiam cathedralē habet. *Brassovia* sive *Corona Germanis* *Cronstat*, quæ & *Stephanopolis* intra montes amoenissimos sita, mœnibus, fossis & propugnaculis satis munita est. Hic academia & bibliotheca insignis. *Bistrica*, *Noesenslat* in amplissimā vallis planicie sita, utrinque vitiferos colles habet. *Segosvaria*, *Schesburg*, pars in edito colle, partim infra ad radices habitata. *Megies*, *Mydriach* in meditullio Transsylvaniae sita, ferax vini ac rebus aliis omnibus ad questum & victum pertinentibus satis reserta. *Zabesus* sive *Zaa* in planicie, valle profundissimā, aquis piscium fœcundissimis munita jacet. Hanc primariam Saxonum sedem fuisse dicunt. Et *Cologsvaria*, *Clauenburg*, itidem in planicie suavitè admodum sita, tam murorum ambitu fortis, quam ædificiorum stueturis intus splendida. Est & hic *Alba Iulia* urbs vetustissima, ac sede Episcopali celebris. Hæc in colle declivi sita, circumfusa undique ad duo ferè millia passuum planicie. Ab ortu fluvium Marusium, & ex altero latere amnem *Ompay* Hungaricè vocatum, ex Alpibus descendantem habet: olim *Tarmi* diæta, ac regis *Decebalis* Regia tempore *Trajanii* fuit. Numerantur etiam in Transsylvania quoad pensiones taxarum octo parœcialia Capitula præcipua, quæ simul Universitatem appellant. *Bistricense* Capitulum habet Bistriciam cum 23 pagis regiis. *Regnense* Capitulum *Regen* forte, habet pagos plus quam triginta. *Barcense* Capitulum

Barza-

Barzazargis regiis. *Paginos* quadam complectit. *Bistri* *Cibinien* *biniūm* & pa

*Locus.*22. *Zabesz**Fiumma.*

septemdecim

paludes, qu

navigabile

priorē è m

tes, hic in *Tib*

delabuntur,

garis) ex *Alp**Tibiscum* de*Chicel* major*ius*, quorum

fragmenta qu

iis, & supra di

ser nimirum

rum, salmo, la

lus, barbatus

nigra, gobii s

incogniti. De

nihil memore

inveniuntur.

Moldaviae vilant. *Silvæ*

præterferas su

equi, quibus je

*Montu.**Silva.*

T R A N S S Y L V A N I A.

133

Barazarg habet Coronam civitatem cum tredecim pagis regiis. *Kisdenze* Capitulum habet Segesburgam, & pagos quadraginta octo. Duarum sedium Capitulum complectitur civitatem Megiensem cum pagis triginta. *Ex. Cibiniensem*. Capitula duo, quorum unum habet *Cibinium* & pagos viginti tres; alterum Capitulum Cibiniense, quod vocant *Surrogativa*, continet pagos circiter 22. *Zabeziense* Capitulum habet Zabesium cum pagis septendecim. Non desunt huic regioni stagna atque paludes, quæ piscibus præstantissimis affluentes. Fluvii navigabiles tres sunt, *Aluta*, *Morossu*, *Samus*: quorum duo priores è montibus Scythicis originem suam trahentes, hic in *Tibiscum*, ille vero recta in *Danubium* tendens, delabuntur; tertius *Samus* (*Thimes*, Germanis & Hungaris) ex Alpibus, *Colota* dictis, oriens, qui itidem in *Tibiscum* delabatur. Sunt præterea & alii amnes, ut *Chicel* major & minor, *Sabefus*, *Chrysifus*, *Chrysoloros*, *Strygius*, quorum tres ultimi aurea ramenta ferunt, aurique fragmenta quandoque sesquilibalia trahunt. Piscis in iis, & supra dictis optimi ac variis reperiuntur; accipenser nimirus magnus & parvus, cyprinus trium generum, salmo, lampetra fluvialis & lacustris, silurus, mullus, barbarus dictus, murena genus tarum, trutta, alba & nigra, gobii squammati, ac sine squammis aliis penitus incogniti. De lups, percis, tincis, murena vulgo dicta, nihil memoto; qui pisces inaudite ferè magnitudinis inveniuntur. Montes item sunt Valachia, cislavinæ & Moldavæ vicini, qui agaricum, ac terebinthum stiland. Silvae frequentes, inter quas Hercynia, in quibus præter feras supra memoratas jubati boves, & silvestres equi, quibus juba ad terram usque demissa. Sunt præ-

terea in hac regione arces plurimæ & que munitissimæ. Inter quas primum occurrit Rubea turris arx fortissima, sita in alpibus juxta decurrentem atmam, ubi angustus inter montes introitus patet in regionem, estque ceu propugnaculum totius terra, ut ab illa parte nemo ingredi queat, si arcis præfectus repagula objiciat. Est & alia arx munita infra oppidum *Millenbach* juxta *Bres* oppidum, ubi quoque juxta fluvium inter convales & nivolas alpes iter est in Transsylvaniam duœns; & aliae. Nunc sequitur ut de moribus aliquid subjunctionem, qui variis sunt, quia à variis gentibus (ut supra vidimus) & olim occupata fuit, arque etiam hodie tenetur. Valachorum gens est aspera, bonarum artium atque disciplinarum expers, religionis græca, moribus paganis redolentibus, quum & divinaculos in pretio habeant, & per Jovem, Venerem (quam sanctam vocant) jurent, & multis aliis rebus ad Gentilium ritus accedant; quinetiam neque oppida habeant, neque domos lateritias, sed in saltibus degentes arundine dumtaxat adversus injuriam cœli muniuntur. Reliqua pars Transylvaniae, multis partibus est, ut solo cultior, ita & hominibus moratori. Scythurum in Transsylvania lingua exigua dialecto ab Hungarica hodiis differt; quondam tamen maximum idiomatis discriimen fuit, ut & scriptio[n]is, quam illi Hebraeorum more à dextera orsi levante versus exarabant. Ciculi, genus hominum feroci & bellicosum, inter quos nullus neque nobilis neque rusticus, omnes eodem jure censentur, Helvetiorum instar, ut supra quoque diximus. Hungarorum magna præ alias potentia & autoritas est. Et hæc haec tenus de Transsylvania breviter dicta sufficiant.

R 3

CHERSO-

*Opera
publica.*

TAURICA CHERSONESUS.

134

Regis

CHERSONESVS à Tauris Scythia Europea populi Taurica cognominata Ptolemao, Scytharum regio est, quæ & Scythica Straboni dicitur. Hanc Taurorum Peninsulam latinè dixit Plinius lib. 2. cap. 69. Chersonesum Ponitacum Appianum in Mithridaticam, Chersonam Paulus Diaconus. Hodie Perrocpska & Gesara Antonio Pineto, aliis Præcop & Tartaria Minor dicitur. Amplia est peninsula, inter Pontum Euxinum & Mæotidem paludem usque ad Bosphorum Cimmerium, qui Europam ab Asia discernit, versus ortum porrecta. Longa est xxv millaria, lata xv. Peninsula quæ ab oriente & meridie à Perekopia media est, hyemem placidissimum, & aërem temperatissimum habet. Nam in fine Decembri hyemis initium, in medio vero Februariorum hyemis asperitas, quæ magis nivosa, nec tamen integrum triduo magis durat, quam frigida & gelu constans est: nec diuitus quam ad initium Martii prostratur. Universa aurem ipsa regio frugum feracissima est, ac pascendis regibus arque armatis valde idonea. Sed quamvis solum fertile incolæ habeant, plurimi tamen agros non colunt, nec serunt. Equis, camelis, bobus, vaccis, pecoribus & ovibus abundant, ac inde victi- tan. Et præterea avium delicatissimarum ibi copia, quas aliquando Christiani vel Turci, ratius tamen peregrini Poloni capere solent. Venationes cervorum, caprarum, aprotum & leporum in ditione Tartarica & Turcica mari vicina, sunt plurimæ. Chersonesum autem hanc medium horridi & ardui montes velut Apenninus Italicum in borealem & austrelam dirimunt. Australem, cuius metropolis est Capha, Mahometes anno mcccclxxv occupavit, & sibi tributariam fecit. In boreali vero parte Tartari, Crimæ vulgo appellati, latissi-

mos inter Borythenem & Tanaim campos, pacuis subinde mutatis per vagantes, sedem regiam annos jam fere quadringtonos habuerunt oppidum Crimæum, unde & Crimæi Tartari appellati fuerunt. Hi postea per osso Tauricas ad insula formam Isthmo, circa solam eam quam Præcop appellant, civitatem ejusdem nominis & regiam sedem cum condidissent. Præcopenes Tartari inde dicti sunt. Horum rex Turcis sacerdote & societate conjunctus, cum propriis fratribus (instigantibus Turcis, à quibus bello perebatur) submovisit, & Capham osiodione premeret, à suis consiliariis ad hoc amplis muneribus corruptis, cum duobus filiolis in fructu concisus, Ottomannicæ amicitia infelix exemplum præbuit: eo enim occiso Tartari, qui haec tenus liberi & indomiti, ex sociis & fratribus Ottomannorum facti sunt servi, & mox aliarum Turcicarum provinciarum non regem, sed Beglerbegum, id est, Vice-regem accipere sunt coacti. Quale autem sit Turcicum imperium, ex Walachia, Græcia & Imperii Turcici descriptiōnibus facilè potest cognosci quo lectorum brevitatis causa remittimus. Præter Cazan autem & Astrachan regna Tartarorum, qui agros colunt domosque inhabitant & nunc Moscho subjiciuntur, præterque dictos Præcopenes, sunt & alii Tartari campestres, qui ceteratum in campis nullis finibus observatis degunt & in hordas veluti in quasdam provincias, à quibus & cognominantur, divisi sunt: de his suo loco, Asiaticis videlicet tabulis, dicemus. In australi metropolis est Capha olim dicta Theodosia, emporium celeberrimum, vetus Genuenium colonia. Sita est ad mare, portumque copiosum illa semper habuit. Genueniū tempore appareatā divitem & frequenter admodum fuisse. Postquam

TAURICA CHERSONESUS.

135

TAURICA CHERSONEUS.

verò à Turcis ab annis plus centum Genuensibus erupta fuerat, christiani Itali in angustum ita redacti sunt, ut exiguae & obscurae admodum eorum reliquiae in ea superflent: civitas pristinum splendorem magna ex parte amisit. Tempa christianorum romana prostrata, ædes dirute, muri & turre, in quibus Genuensium plurima insignia & inscriptiones latine visuntur, collapsa jacent. Turcis, Armenis, Judæis, Italos, & Græcis christianis paucissimis habitatoribus referta, negotiationibus, portuque universa ejus Taurica nunc etiam nobilis est. Vineas, pomaria & hortos ferè infinitos habet. Ac præter hanc sunt Perecopia à veteribus Græcis Eupatoria, Pompeiopolis, Sacer Lucus, Dromon vel cursus Achillis seu Graecida, Heraclœum vel Heraclæa, appellata: Cœlovia, emporium non ignobile: est & Ingermenum, quod arcem lapideam, templum & specus sub arce, & ex adverso arcis, miro opere ex petra excisum habet: nam in monte maximo & altissimo situm ac inde à specubus Turcis cognomen retinet. Oppidum quondam non ignobile opeibus refertum, celeberrimumque exitit. Chersonesus seu Corfunum urbs Tauricæ antiquissima. Hanc Saci Germenum, quasi slavam arcam Turcas vocarunt, nam solum quasi slavum ille tractus habet. Quæ, quod superba, dives, delicata, & clara quondam Græcæ gentis colonia fuerit; universæ Peninsule urbs antiquissima, frequens, magnifica, portuque nobilissima extiterit, admiranda illius ruinæ manifestè testantur. Iamboli seu Bachium arx & civitas: Monopoliæ seu Mangutum, (ut Turcae vocant) arx & oppidum: Cercum oppidum cum arce. Cremum, seu à Tartaris Crimum dicitur civitas & arx muro antiquissimo, maximo ac præalto, magnitudine ac celebritate reliquis civitatibus Tauricæ Chersonesu-

mediterraneæ (nam eam *Ptolemaeus* ita nominat) admodum dissimilis, *Ptolemaeus* fortasse *Taphros*, *Plinio* vero *Taphra*. Ac in extrema hujus regionis parte *Tanais*, civitas, ad ostia Tanais fluvii: Rutheni vocant *Azae*, estq; nobile emporium, ad quod mercatores ex diversis Orbis partibus commeant, ubi cuique liber patet accessus, ac libera emendi & vendendi facultas: & alia. Fluvia in hac regione plurimi, non parvi admodum ex montibus decurrentes: Inter quos præcipui *Borysthenes* vulgo *Nieper* altissimus & *Capidissimus* fluvius, qui à septentrione labitur in Careinitum sinum seu fluvium, atque in Pontum Euxinum penes Oczacoviam influit. *Don*, *Ariel*, *Samara*, cum multis aliis. *Bosphorus* *Cimmerius* ad quem usque hanc Chersonesum protendit diximus, fretum est quod Europam ab Asia distinxat, duorum millium passuum latitudine, per quod palus *Mæotica* in Pontum defluit. Hic *Cimmerius* à *Cimmeriis*, qui partem ejus frigidissimam incolunt, dicitur: vel ab oppido *Cimmerio*, ut vult *Volaterranus*. *Mæotis* palus est propè Phasidis ostium: recipiens Tanaim. Hæc *Ponti* mater dicitur *Scythis*, teste *Dionysio*, ob id maximè quod multa inde in eum affluat aqua, distracta potissimum ex *Cimmerio* *Bosphoro* atque ex mulris aliunde locis, quæ adeo ex omni parte paludem replet, ut non possit inter sua labra contineri. Hæc quia plurima recipit flumina, piscibus abundat. *Pontus Euxinus* itidem, cuius superior aqua dulcis est, inferior salta. Hic cum prius *Axenus*, imo secundum *Sophoclem* *Apoxenus*, vel quod na- vium e non fieret appulsus, vel propter barbaros Scythas accolas, qui ad venas trucidabant, diceretur, postea *Euxinus* figura quam vocant *Euphemisnum*, dixerat. Alii hoc ad *Herculem*, alii ad *Ionam* retulerat. Pontum verò dixerat

dixerat
qui illi
præstis
priè Pe
poetan
Cherso
celebre
Ratis g
burnandi
Mahom
tatibus
Presby
qui inju
habentu
civiles c
riis suis c
egent, su
nec dilat
Tartari
à quo ser
rias suas
busenim
annis Ar
alunt, v
dunt. Filii
filias nub
Turcis da
ores Tar
luxum, v
didi & ci

Monti.

Fluminis.

Maria.

Sinatis.
tui.

Scitula.

More.

TAURICA CHERSONESVS.

137

dixerunt tanquam alterum Oceanum; putabant enim eos qui illum navigassent, eximum quid & memorabile præstissem, & cib id inquit Strabo per excellentiam propriè Pontum appellatur, quemadmodum Homerum poetam. Montes horridi atque ardui, in primis illi qui Chersonesum medium secant. Sunt & alii maximi & celebres. Maximus vero omnium, altissimus est, & in summitate lacum sanè non exiguum habet. Sed haec haec tenus: deinceps reliqua videamus. Jus vel iustitia Mahometica lege apud Tartaros administratur in civitatibus vel oppidis Chani, & reliquorum Sultanorum. Presbyteri Cadii vel Iudices in pagis, Begi vel Praefecti, qui injurias particulares audiunt & decidunt, perpetui habentur. Veruntamen capititis, sanguinis, furti, quas civiles causas nos dicimus, Chanus ipse cum Consiliariis suis discernit. In quibus exponentis causidico non egent, subtilitatibus juris, calumniis, excusationibus, nec dilationibus utruntur. Extremæ enim conditionis Tartari vel peregrini coram judicibus & Chano ipso, a quo semper audiuntur, & celeriter expediuntur, injurias suas ipsi per se liberè admodum exponunt; omnibus enim semper ad illum aditus patet. Filios à primis annis Arabicis literis inserviendos: filias vero domi non alunt, verum propinquioribus sanguine curandas trahunt. Filios adultos Chano vel Sultanis in ministerium, filias nubiles insignioribus ac nobilioribus Tartaris vel Turcis dant in matrimonium. In aula principis insigniores Tartari ac nobiliores non ad fastum vel superbum luxum, verum pro necessitate & honestate satis splendidi & civiles sunt. Cum in publicum exit Chanus, mi-

serrimæ fortis homines non excluduntur, à Chano vero conspecti examinantur, videlicet si quid opus habent, referant. Legibus obedientiam magnam Tartari præstant: Principes suos deorum loco ipsi adorant & venerantur. Judices pro lege Mahometana perpetui & spirituales, pro divis, in dubitate que omnis æquitatis & integratatis, fidei & opinionis viri inter illos habentur. A controversiis, criminibus, iuridicis, juriis minus necessariis & particularibus, invidia, odio, tetricis excessibus, omni luxu & ambitione, in victu & amictu profus alieni sunt. In aula Principis, nec inter suos gladios, arcus, nec calia ulla arma illi gestant, exceptis viatoribus, vel peregrinis iter facientibus, in quos admodum humani & hospitales sunt. Nobiliores panem, carnes, cibum, *Vitellia*, vinum igni eliquatum & mulsum potum habent, agrestiores pane carent, verum milio concusso, lacte & aqua diluto, quem *Cassa* vulgo nominant, & caseo pro cibo, pro potu lacte equino utruntur. Camelos, equos & boves oneri inutiles, vel jam moribundos jugulant, ac ovum carnibus non raro vescuntur. Mechanicas artes ratiissimi, & in civitatibus vel oppidis pauci admodum *Opificia*. mercaturam exercent, & quicunque artifices vel mercatores ibi reperiuntur, vel christianorum mancipia, vel Turcae, Armeni, Iudei, Cercesii, Petigorenses qui christiani sunt, Phylitini vel Cyngani obscuræ & extremae conditionis homines sunt. Sed de Taurica Chersoneso ac regionibus septentrionalibus quæ dicta sunt. haec tenus, sufficiunt. Ad Hispaniam, cui in nostra distributione princeps locus deinceps tribuitur, quod felix faustumque sit, eam illustraturi, transeamus.

S

HISPANIA

DESCRIPTIO HISPANIÆ.

HISPANIA nobilis Europæ regio, primaque continentis terra pars, ab Hispano rege, ut notat Iustinus, dicta est. Alii sic nominaram volunt ab Hispaniæ urbe nobilissima, quam hodie Seviliam appellant. Abrahamus verò Ortelius, vir in palæstra Geographica valde operosus, quum Iberiam Asie regionem olim Paniam à Pane, quem Iberis Dionysius, viatorii potitus, præficerat, inde verò Spaniam ab junioribus vocatam fuisse, legisset apud auctorem de Fluminibus & Montibus, fidem sequutum Softhenius lib. iii. rerum Ibericarum: scriptoresque ferè omnes animadvertisserunt primos Hispaniæ incolas ex Iberia usque derivare: adductus est, ut ab Spania potius illa, quam ab Hispano vel Hispaniæ nomen regioni inditum, crederet. Sanè Spaniam nominat D. Paulus epistolâ ad Rom. cap. xv. Spaniam etiam vocat alibi D. Hieronymus, ac multi alii. Quam autem Hispanian latini scriptores, Ptolemaeus, Stephanus & alii Ispaniam vocant, rejecta aspiratione, temporibus antiquissimis Iberiam & Hesperiam nominaram memoria produnt Strabo, Plinius, aliquie. Iberiam quidem ab Iberia Asie regione, unde primos Hispaniæ incolas non pauci deducunt. Alii Iberiam ab Ibero rege trahunt; alii ab Ibero flumine; Aviemus ab Iberia Bæticae oppido. Hesperiam verò, ab Hespero, ut quidam memoriabant, Atlanti fratre, vel ut Horatius putat, ab Hesperia Hesperi filia, vel potius ab Hesperi stella occidental: quia in Europæ continente nihil est hac regione occidentalius. Quumque & Italiam nomen idem esset, Horatius hanc Ultimam canit. Celtiberiam quandam fuisse nominatam tradit Appianus: quæ tamen pars Hispaniæ (quam Celticam olim dixerunt teste Varrone) portius

censenda. Sepharad Hebreis dici notant Gulielmus Postelius & Benedictus Arias Montanus in Abdiam. Atque hæc de nomine: sequitur quantitas & qualitas. Quantitas consistit in finibus & circuitu, quæque inde quasi nascitur, formâ vel figurâ. Quod igitur ad fines: alluit Hispaniæ duo quidem latera Oceanus; Aquilonare Cantabrigiæ; occidentale Atlanticus; tertium, quod ad meridiem, ubi fretum Herculeum, mare pulsat Ibericum, quod & Balearicum; versus orientem Pyrenæos habet montes, perpetuis jugis ab Oceano, ubi Flaviobriga, hodie Fuentarabia, tendentes ad mare mediterraneum; duobus insignes Promontoriis, uno, quod Olarso cognitum, in Oceanum projecto; altero, quondam à Veneri Templo, hunc verò ab S. Cruce denominato, in Mediterraneum. Hispaniæ longitudo maxima milliarium Hispaniorum c.c., latitudo quæ maxima c.x.l., qua minima i.x. Ioannes Valesius in Hispania Chronico memorie prodit, Hispaniam ad Pyrenæostam angustam esse, ut cum per eos iter faceret, in monte D. Hadriani, Ferdinando Colone rerum istarum peritissimo commonstrante, nisi se ferrelet ad spectus, utrumque viderit mare: Oceanum scilicet, cui peregrinantes erant proximi, atque eminus, quoisque oculorum acies ferre poterat, albicans maris Mediterranei fluctus. Circuitum autem d.c. mill. statuunt, & amplius. Strabo, Ptol. & alii Hispaniam comparant corio bubulo humi protenso: cuius partes ad collum pertinentes in adhaerentem ipsi Galliam porrigitur. Collum inquam, quantum protenditur mons Pyrenæus ab Mediterraneo mati ad Oceanum Britannicum: inde dilatatur ad brachia, ab nova Carthaginæ usq; ad Cantabros: Cura à freto Herculeo usque

Catalina
peritum

S. I. ser.
titia ad

usque
ad ma
centii,
ultr
ti, toti
ad res
sole to
sed in
Sole p
niā, d
dum g
undiq
netran
bus san
qualita
bus, frig
per ob
inde ha
silvestri
tum in
tota bea
tempest
hinc om
liumque
cita. Ad
tum qua
liratem;
tur, præst
memora
ubertas:
accepto

D E S C R I P T I O H I S P A N I A E.

139

usque in Galliam & mare Britannicum: ultimū corii, ad modum caudæ, Promontorii Sacrum, hodie *S. Vincen-*
tii, quod extenditur in Oceanum Atlanticum, longe
ultrâ omnem Hispaniam. Subest Hispania medio quar-
ti, totique quinto, parti etiam sexti clinatis: ubi optimâ
ad res omnes temperies. Nam neque ut Africa violento
sole torretur; neque, ut Gallia, ventis assiduis fatigatur:
sed inter utramque media, hyeme & aestate temperato
Sole perfruitur. Hinc magna coeli salubritas per His-
paniam, teste *Iustino*, æqualisque aëris spiritus nullâ palu-
dum gravi nebulâ inficitur. Huc accedunt maritima auræ
undique assidui flatus, quibus omnem provinciam pe-
netrantibus, eventilato terrestri spiritu, præclara omni-
bus sanitas redditur. Nō eadem tamen Hispania pañim
qualitas. Quâ enim arcto spectat, plerisque scribenti-
bus, frigidior est, nonnulliusq; asperitatis; Oceano sem-
per obnoxia, interiorum aquarum indiga, malignaque
inde habitationis: quin etiam rupibus, saltibus, locisque
silvestribus pleraque obsessa. Quâ montibus ferè perpe-
tuum intercurrentibus, in austro declinat, tota felix,
tota beata, ut multis magnisque fluminibus irrigari, sic
tempestivis pluviis, quantum sufficit, recreari solita, &
hinc omne genus, cā præcipue parte, frugum: anima-
liumque non benigna solum mater, sed & nutrix solli-
cita. Admirandam eorum, cū quæ terra proveniunt,
tum quæ in terræ visceribus generantur & latent, ferti-
litatem; animantium item, que terrâ marique nascun-
tur, præstantiam; quis dignè, utq; singula flagitant, com-
memorabitur. Incredibilis per omnē Hispaniam frugum
ubertas: & plerique agri tantæ sunt liberalitatis, ut pro
accepto uno tritici modio triginta plurimum colonis
reddant: sèpè etiam quadraginta. Herbarum cùm sati-
varum, tum voluntariarum, qua citra fermentem erum-
punt, quibusque insignes sunt & peculiares vires, pañim,
cumprimitis in montosis locis est feracissima: ubi sui dis-
similis, inquit *Pomponius*, linum aut spartum alit, fructus
etiam arborum numero plures, formâque grandiores
habet. Quid mala referam? Inter ea melioris notæ sunt
duo, *Cansium* & *Regium*. Quid piræ? In iis supræmae clas-
sis quatuor, qua odore gultuque suavissima: *Apianum*
quod *Muscatum* vocant omnium pyrorum minimum,
Vinosum, *Pintum*, quartumque, quod Hispanis *Sine Re-*
gula nominatur. Quid olivas? in harum numero pri-
mas obtinent Hispalenses, quæ magnitudine juglandes
excedunt. Quid de reliquis dicam fructibus? Plenè de-
cantata fune non paucis mala Hesperia vel citrea; cydo-
nia, quæ vulgo *Membrillos*, granata, suis etiam coriis me-
dicinam facientia. Quid vina commemorabo, optimi
saporis odorisque? Palum quidem generosa admodum
leguntur, aliis tamen & aliis locis præstantia. Hispania
etiam dives quondam universum, ut nunc quoque
variis in locis, preciosissimi auri, argenti, æris, ferri,
plumbi, aliorumque metallorum thesauris. Quid jam
dicam de salinis? Sal in Hispania nō modo coqui, verū
etiam plurimum effodi, hoc est & fieri & gigni, tradit
Solinus. Fit in multis Hispania locis ex aquis puteanis,
ut apud *Seguntian* & alibi; unde regibus magnum ex-
igitur veçigal. Sunt & montes Hispanæ, si fides *Ma-*
rino Siculo, nativi salis. Est Hispania præterea pecoris
omnis generis dives; gregibus & armentis plena: adeo
ut mugitu, balatuque nemora, silva, montes, prata, *Anima-*
campi, saltus ubique reponent. Equos alit optimos; *lum vnde*
cæteris

*Exteris Bætica plutes, Asturia fortiores, Asturones inde dictos. Leones autem, camelos &c elephantes non novit, nisi cicures & aliunde advenctos. Ad venationes extimulant, cum alia, tum in montibus, vallibus, silvisque, damæ, cervi, apri, tursi, lepores, cuniculi. Ad aucupia invitant cum aves aliae, tum aquilæ, ardæz, accipites, attageneæ, et nuper ex Sicilia allati. Item grues, anseres, perdices, palumbi, torquati dicti, anates silvestres & cicures. Sed de his satis, ad imperium majorum venio, quod caput in methodo nostra proxime sequitur. Non animalium hic mihi, recentendis cum ex aliis, tum Iustino, Diodoro, Iosepho, Eusebio, Hieronymo, suppositioque Beroso, & interprete ejus Anno Viterbiensi, antiquis Hispaniæ regibus, rebusque ab iis domi militiæque gentis, lectotem morari. Nugari hoc esset & ineptire cum multis. *Tubal* non in Hispania neque in Europa, sed in Asia fuit. Huic qui sufficiuntur, *Iberus*, *Iubalda*, *Brygus*, *Tagus*, *Betus* & alii, regesne censendi absit: nisi quis fluviis aliquis rebus inanimatis nasci tunc temporis solitos reges concedat. Qui fictum illud agmen sequunt, non melioris sunt conditionis. Incerta omnia: ut & vix certiora, quæ successione quadam gessisse scribuntur in Hispania, regibus quasi exactis, varia fortuna, multisque & populis à se seminatis & oppidis, Lydi, Thraces, Rhodii, Phryges, Cyprii, Phœnices, Ægyptii, Milesii, Cares, Lesbii & Chaldæi. Exploratoria censeti solent, quæ ab Carthaginensibus, Romanis, multoq[ue] post Gothis, Vandalis, Alanis, Suevis, Hunnis, corumque regibus parrata, memorie produnt scriptores, qui partim rebus gerendis astiterunt, partim ex fidelissima aliorum cognoverunt relatione. Ea, paucis dicam, sic habent. Quum in Hispania longè*

latèque dominarentur & pleraque sub ditione sua haberent Pœni, aliique Africæ populi, contra eos primi omnium cum armatis exercitibus ab S. P. Q. R. missi sunt *Cn. & P. Cornelius Scipiones*, belli Punici 11 initio: qui septimo ejus belli anno sunt caesi, *Q. Fulvio Flaco & Ap. Claudio Fulcro Coss.* Submissus anno sequenti patri patruoque *P. Cornelius Scipio Africanus major* multa prosperè gessit, primusque ibidem provinciam fecit; *Q. Caecilio Metello & L. Verurio Philom Coss.* anno V.C. 10 XLII. Hic *Asdrubale & Magne* Carthaginensium ducibus, acie ad Bætulam urbem (qua quo loco hodie in Andalusia visuntur *Bæcca & Vbeda*, fuisse creditur) fugatis, atque inde ex tota Hispania pulsis, vindicatisque armis Hispaniis, amicitiam cum *Syphax Massylorum* (hodie *Bledulgerid*) rege, i&t; foedate, firmavit. Paullo post rebellantes Hispaniæ populos ad deditiæ compulit, foedateq[ue] cum *Massanissa* Malæfulorum (fuerunt ubi nunc Regnum Tremitenseum) rege & Gadicitanis facto, provinciâ *L. Lentulo & L. Manlio Acidino* traditâ, Romani reversus est. Post Scipionem Hispaniam *L. Cornelius Lentulus* Proconsul obtinuit, qui rebus bene feliciterq[ue] gestis ovans urbe ingressus est, an. V.C. 101. ix. Triennio post *C. Cornelio Cetego*, *Minucio Rufo Coss.* Hispaniæ primum sunt terminatae, atq[ue] in eas duo novi Prætores missi, *C. Sempronius Tuditanus* in Citeriore, *M. Helvius Blasio* in Vterior. Vix duobus elapsis annis, quum tantum glisceret in Hispania bellum, ut jam consulari & duce & exercitu opus esset, *M. Porcius Cato* Consul citeriorem fortitus, bello ab Emporii (retineretur hodieque nomen in *Ampurium*) cepto, rebellantे ita pacavit, ut Proconsul ex ea triumpharit, anno 10 LX. Hic est ille *Cato*, qui miro stragagemate multarum Hispaniæ urbiuum

urbium
Post C
nunch
stea ex
prius co
spaniar
omniu
perdon
cam, Luf
attribui
Afligitan
Pacensem
Carthage
sem, Afra
III, Stra
mutant
usque ad
latum, q
pore Va
cati, que
sent, & i
charente
liberand
transgre
ptam mu
incolent
fa armam
dalos &
cionem c
in Africa

urbium muros uno die diruit, scribente *Livio*, & aliis. Post *Catoni* victoriam Hispaniae variè possesse sæpeque nunc hīc nunc ibi amissæ, ita ut supra xxx triumphi postea ex his relati memorentur. Stipendium pendere nō prius ceperunt, quam Augusto principe: qui cum Hispaniam omnem, debellatis Cantabris & Asturibus, qui omnium diutissimè restiterant, multo varioque marte perdomuisse, universam in tres provincias divisit, *Beticam*, *Lusitanicam*, & *Tarracensem*. Singulis inde sui sunt attributi conventus: *Beticæ* i v , *Gaditanus*, *Cordubensis*, *Astigitanus* & *Hispalensis*. Lusitania tres habuit, *Emeritensem*, *Pacensem*, & *Scalabitanum*. Tarracensis denique viii, *Carthaginensem*, *Tarracensem*, *Cesar-Augustanum*, *Clunensem*, *Asturum*, *Lucensem*, & *Bracarensem*. Videndi *Plinius* lib. iii, *Strabo* lib. iii, & aliis. Sic rebus subinde paullum mutantibus, provinciæ nobilissimæ Romanis paruerunt usque ad Imperatoris *Honorii* III & *Theodosii* III Consulatum, qui incidit in annum salutis cccxciv, quo tempore Vandali, Suevi & Alanii, ab *Stilicone* in Gallias evocati, quum eas, Rheno traje^cto, omnes pene occupassent, & in iis iam immanium barbarorum more debaccharerentur: ab Gothis, *Adolfo* & *Vallia* tegibus, quos ad liberandas Gallias *Honorius* Imperator miserat, exacti, transgressi Pyrenæos montes, Hispaniam Romanis erexit, ptam multos annos obtinuerunt. Post Gothi, Galliam incolentes, ab *Francis* bello petiti in Vandulos vice versa arma moyent. Franci Gothos ex Galliis, Gothi Vandulos & Alanos ex Hispaniis ejiciunt: Suevis ad intercessionem cœsis. Quo tempore Vandali & Alanii à *Bonifacio* in Africam, cui pro Imperatore præterat, evocati Hispanias Gothis possidendas reliquerunt. Gothi Hispaniam, Romanis præsidii omnino expulsi, quum sui juris fecissent, eaque sub suis regibus longo jam tempore fuisse potiti: tandem ingenti bello ab Sarracenis Arabibus profligati, rege *Roderico* occiso, Hispaniam fere omnem amiserunt. Bello superstites quū in Asturum, Cantabrorum, & Gallæcorum montibus sese munifissent, paullatim amissas regiones, urbes & castella recuperare ceperunt: & postremo quum Saracenorum res in *Bética* Hispania se contraxissent, omnemque Hispaniam Gothi recuperassent, iis etiam ab *Ferdinando Aragoniæ* rege cognomine *Catholico* (quod hęreditarium deinceps esse cœpit successoribus) victis, atq; omni Hispania cum *Mele*, qui se *Granatae* regem scribebat, exurbatis, universa regio dominis antiquis est restituta. Quum autem Maurorum temporibus à quinque regibus, *Castellæ*, *Aragonie*, *Portugallie*, *Granatae*, & *Navarrae*, Hispania fuerit possessa, solus ho die imperium in eam exercet *Philipus III*, *Philippi magni F*, *Caroli* imperatoris ter maximus. Divisa olim variè fuit. Romani primò divisserunt in *Citeriorem* & *Vteriorem*. *Citeriorem* dicebant; qua Principi Urbi, Imperiique terris, proximiorerat, inter Iberum sita fluviū & Pyrenæos montes: *Vteriorem* vocabant, quæ remotior, ultra Iberum, ad Oceanum usque extensa. Sequentibus temporibus Hispaniam in sex fuisse distributam provincias legimus, *Tarracensem*, *Carthaginensem*, *Lusitanam*, *Galiciam*, *Beticam*, & trans fretum in regione Africæ *Tingitanam*. Maurorum tempore regna fuerunt in Hispania plurima, quæ posteriores in quinque divisere, *Castellæ*, *Aragonum*, *Portugallie*

tingallia, Granatae & Navarræ. Pattiuntur autem novâ distributione totum imperium in tria regna, Aragonia, scilicet, Castilia & Portugallia. Sub Aragonensi regno comprehenditur, præter Aragoniam, Catalonia, Valentia, Majorica, Minorica. Sub regno Castiliæ comprehenditur Biscaya, Leon, Asturia, Galicia, Estremadura, Andalufia, Granata, Murcia, utraque Castilia, cum accessione Canariarum insularum. Sub regno Portugallia comprehenditur, præter Portugalliam, Algarbiæ. Vrbes in toto regno pene sunt innumeræ. Inter eas præcipue, Hispania, Madridum, Tarra-
Urbes
nomina.
 co, Lisbona, Granata, Pamplona, Valentia, Barcino vulgo Barzelona, Legio v 11 Germanica nunc Leon, S. Lucar, Corduba, Nebrissa, Compofella, Toleruu, Salamanca, Complutum, Pintia, Cesar, Sugisla nunc Saragossa, Asturica Augusta, alieque plurimæ. Sunt hic lacus admirabiles. Propè oppidum Bejaram lacus est non utilis minus quam admirabilis; qui & turtures, pisces subnigros & excellentes, gignit, & futuram pluviam turbinemque, teste *Marino Siculo*, magno acris sonitu preannuntiat; adeo ut ejus murmur quasi tauri mugitus se penumero ad duodeviginti milia pass. surcit auditum. In summo Montis Stelle cacumine lacus quidam est, scribente *Vasco*, in quo fragmenta navium subinde reperiuntur, quum tamen à mari plus xii leucis ab sit: quin quod exæstuet & tempestate ibi audiantur, adfirmare incolas, quoties intumescit mare, idem notat. In Cantabria lacum fulmen decidisse, & reperitas duodecim luctures, ait in *Gale* vita diligenter illius scriptor *Suetonius*. *Amanum Stagnum* est apud *Plinius* lib. iii natur. histor. cap. 111, haud procul Valentia: hodie *Albusa*. Sequuntur flumina. Hispania multis passim irrigatur fluviosis. Sunt qui centum & quinquaginta numerant, & in iis pontes ultra septingentos,

inter quos nobilissimi Segovia & Alcantara. Alii alii sunt nobiliores. *Iberus Ptolemaeo*, *Ebro* hodie, crumpit apud Cantabros ex Idubeda monte, duobus fontibus, quorum dexter in saltu Aucensi (*Monte d'oca*), sinistri ad oppidum, quod incolis *Fuentibre*. Inde magnis crescens annibus, primò Calaguritanis exceptus arvis (*Calahorra*) Iuliobrigam & Tudellam petit, Navarræ oppida; Iulihamque & Celsam; inde Cæsar-Augustam alluit. Illinc digressus in austrum, & mox versus euronotum, labitur per Lætanæ populos, qui nunc Catalani & Dertusam opulentum urbem præterlabitur. Postrem plurimis fluviosis auctus, peracto quadrangenterū sexaginta mill. pass. cursu, in Mediterraneum, cognomine ipsi, pelagus, tam violenter duobus ostiis ingreditur, ut L. passus in mare profusus, dulcis hauriatur. *Durius maximus* (concurrentibus in eum tot annibus quos enumerare longum esset) Hispania fluvius ex Idubeda, ubi nomen illi *Sierra de Cocolo* lacutur, Veckones ab Asturibus, Lusitanos ab Gallæcis veteribus distinquit. Turrem Sulianam, (*Tor desillar*) Salabrim, Mirandam & alia oppida contemplatus, decimo quinto ferè infra Lamecam miliiari, apud oppidum Portugallia, quod *Portus* dicitur, rapidissimo cursu, occidentali se miscet Oceano, *Dorus*, *Ptolemaeo*, *Durias Straboni*, *Duero* hodie. *Tagus*, *Ptolemaeo*, ceterisque, nascitur in altissimis Orospedæ jugis, stadiis quinquaginta ab oppido parvo, cui nomen *Tragacet*, haud procul ab urbe Concia nunc *Cuenca*. Per Carpetanos lapsus Soletum, Regalem urbem, petit, ponteque accepito, Talaveram, Augustobrigam, Alcantaram aliasque urbes non ignobiles alluens, medium ferè secans Portugalliam, ultra Olisipponam in occiduum se exonerat Oceanum, ostio bis millium, ut quidam notant, quin-

quinquaginta que *Tajo*, reliquis Hispaniæ in Polyhymno preferebat. Lusitaniam dignus *Enracissimus Pomponius*, norus, origo agro, ut sacerdotis hodie *Campanæ* di' etiæ castra fuisset, tiones, terræ vulgi opinio apud *Ortelius*, Harlebecem nasci gaudent. Et, Augusta transiit, per prætergressum vitur: Hispania voce: iis enim *Castaonem*, *phanus*, quâ in occultum lapsus, ad Hispali (unius circul) *Gadibus* nobilis auro

DESCRIP TIO HISPANIÆ.

143

quinquaginta passi latitudine. Accolitum hic fluvius hodieque *Tajo*, Lusitanis *Tejo*. *Tagus* auriferis arenis copiosus reliquis Hispaniarum fluminibus, uti testantur *Solinus* in Polyhistore & *Isidorus* lib. xiiii Etymolog. cap. xxii, preferebatur. Auriferum hodieque, ut & aliis multis Lusitanis fluvios, esse adfirmat apud *Oretium* vir fide dignus *Emanuel Enricus*. Piscium item, ostreorumque fecacissimum, gemmasque generantem memorie prodit *Pomponius Mela*. *Anas* latinis gracisque scriptoribus satis notus, originem habet ex vastis stagnis, in Laminitano agro, ut scribit *Plinius* lib. iii Naturalis Histor. cap. i, hodie *Campo de Montiel*, circa oppidum, Hispanis *Cagnanes* dicitum: Oretanos præterlapsus ad Metallinam, ubi castra tuisse *Vitelliana* docent antiquæ ejus loci inscriptions, terræ se penetralibus condere putatur: (nam ex vulgi opinione magis quam ex veritate hec esse testis est apud *Oretium* oculatus *Georgius ab Austria* præpositus Harlebecensis;) mox post aliquot leucas, quasi sepius nasci gaudens, inquit *Plinius*, ad Villartam eruptione facta, Augustam Emeritam, ubi longissimo ponte lapideo transiit, Pacem Iuliam, & austrum versus alias urbes prætergressus ad castrum Marinum in Oceanum evolvitur: Hispanis hodie *Rio Guadiana* recepta ab Arabibus voce: iis enim *Guad* fluvius. *Batis* *Ptolemeo*, oritur prope Castaonem ex Orospeda in monte, ut scribunt *Strabo* & *Stephanus*, quâ parte *Sierra d'Alcaraz* nominatur. Ab fonte in occasum vergens, Cordubam aliaq; oppida præterlapsus, ad Hispanum in austrum declinans, oltio satis ampio (unius enim leuca est) sed quod vadofius, haud procul Gadibus in Atlanticum mare se exonerat. Hic fluvius nobilis auro veteribus est, & olivetis; *Straboni* etiam &

Pausania *Tarcessus* nominatur. *Livius* Circen ab incolis nominati no[n]tar: quam appellatione aliquamdiu retinuerunt, scribente *Mario Nigro*, Hispania potiti Afri; quibus tandem *Guadalquivir*, vel ut alii scribunt *Guadalchevir*, tâ- quam fluvius magnus, sicut dictus. *Minius* Hispanæ *Tarracenos* fluvius, ortum habens sexto supra *Aras Sextianas*, quibus hodie *Lugo* nomen, milliari, ad oppidum vulgo *Castel Verde*, Potum marinum secans. Pontemque *Belsarium* & *Orensem* civitatē perlapsus, facto ad Valentiam cum Avia congreßu, sex milliaria procurrentis in Oceanum se precipitat. *Suni* & alii, *Lethe*, *Turius*, *Limae*, *Sicores*, *Chatibys*, *Austra*, atq; alii minorum gentium fluvii, quos alii explicando, ne prolixiores simus, relinquimus. Mare nos vocat, & quæ cum eo censi solita, sinus & portus. Oceano undique Hispania & mari *Mediterraneo* concluditur; præter eam partē quæ montibus Pyrenæis & Aquitania cōjungitur. Quorum beneficio patribus gremiis, universi Orbis tam novi quam veteris commercio oportuna, tanquam ad juvandos mortales ipsa avida in maria procurrit. Quæ & marinorum piscium genus omne abunde subministrant. Inter quos certe, *balæna*, *congri*, *muræna*, *thyrsi*, *savali*, *lainpetra*, & alii, tum *olstrea*, *conchyliaque*. *Sinus Hispaniæ* celeberrimi sunt tres, omnes ad mare Mediterraneum, *Sucrenensis*, *Illicitanus*, *Virgitanus*. Omnia vastissimum est *Sucrenensis*, magno satis ore pelagus, inquit *Mela*, accipiens, & quo magis penetratur angustior. Media magnitudinis est *Illicitanus* nunc *Puerto d'Alicante*. Minimus est *Virgitanus*, ab oppido, ut scribit *Mela*, *Virgi*, hodie *Vera* vel *Bera*. Corrupte apud *Ptole*. *Vrce* vel *Virge*: nec eminentius apud *Antoninum Vrci*, ut nec apud *Plinium Virgi*.

Nomi-

*Maris
commodi-
rates*

DESCRIP TIO H I S P A N I A E.

Nominatur & *Gaditanus* sinus *Mele* lib. iii ab *Gadibus*. Hodie *Baia de Cadiz*. Inter Portus, quos Hispania habet, primi est loci qui *Magnus* veteribus, inter *Nerium* & *Scythicum* promontoria, *Corunna* hodie. Sunt & *Annibalis Portus*, apud *Pomponium*; *Albor* hodie in *Algarbiæ* regno: *Amanum*, *Plinio*; nunc *Fuentarabie*, ut *Villanovanus*, vel *Bermeo*, ut *Moralis* censet: *Gaditanus*, *Mela* & *Antonino*, circa *Gades*: *Tarraconensis*, de quo *Silius Italicus* lib. xv. *Veneris* denique *Mele* nominatus ad radices montis *Pyrenæi*. Sed de sinibus portibusque, eorumque latitudine & profunditate multis felicissimè scribit *Lucas Auri-garius* in suo *Navigationis Speculo*, chartis, quod ad Hispaniam, decima, novemque sequentibus. Succedunt montes inter quos *Pyrenæus* principem obtinet locum, Hispanos ab Gallis dividens *Pyreneæ* *Ptolemeo* & reliquis; *Stephano Pirena*, *Tibullo Pyrene*; *Livio* & aliis *Sal-tus Pyrenæus*; Hispanis *los Pirenae* universum: nam pro ratione locorum varia fortuita nomina. Dicitur volunt plerique abigne: vel quod crebris fulminum ictibus feriatur; vel quod ejus silvæ (scribente *Diodoro* lib. vi) in electo a pastoribus igne, quondam universæ conflagrant. *Silius Italicus* denominationis honorem tribuit *Pyrene* pueræ, *Bebyrcis* filiæ, in eo monte ab *Hercule* compressæ; ibique quum ab feris laniata esset, sepulta. *Pyrenæus*, ut ab ortu in occasum ad promontorium usq[ue] *Celticum* prolatatus, Hispanos dividit in *cismon-tanos* & *ultramontanos*, alium ad Iberi fontes montem protrudit versus meridiem per Hispania latitudinem. Nomen illi *Idubeda* apud *Strabonem* & *Ptolemaum*; *Saltus Aucensis* vulgo, *Monte d'Oca* hodie vocatur, ab *Auca* urbe vetere, cuius ad *Villam Francam*, vigesimo supra *Burgos* mill. vestigia monstrantur. *Orospeda* *Idubeda* peoles

Straboni, *Ortospeda Ptolemao*. Toti hodie certum non est nomen: nam qui *Alvaro Gomecio* censentur *Sierra Vermigia*, *Floriano Sierra Mollina*, *Cluso Sierra Morena*: partes eius sunt. *Orospedæ* ad censeri solet *Calpe*. Sic *Ptolemao* aliisque mons vocatur ad fretum Herculeum; qui *Gibratlar* vulgo. *Orospedæ* item pars rupes præcela, que ex Hispanensi urbe *Granatam* cuncti prope Archidona[m] se conspicendam offert. Nomen habet famamque meretur ex memorib[us], quod in omne ævum est duraturum, amoris exemplo. Hispanis dicitur, *la Pen-nade los Enamorados*, *Amantium Rapes*. *Paullinus Bimarem* nominat. Respicit enim duo maria, internum & externum. *Strabo* *Calpen* montem esse, ait, circu[i]t qui-dem non magnum a modum, altitudine autem ingen-rem & arrectum, ut temotioribus insulæ formam præferat. Vnam *Herculis* *Columnarum* sunt qui fabulan-tur, alteramque ex adverso *Abylam* in Africa, laborum *Herculis* metas: addunt unum fuisse quondam montem, sed ab *Hercule* perlossum, atque ita muraram rerum faciem. Ex *Alcarassum* *Mariani* montes surgunt. Sic no-minat *Plinius*, qui singulariter *Marianus Ptolemeo*, & mons *Mariorum Antonino*: hodie *Sierra Morena*. Radices horum montium alluit ad levam perpetuo ferè ad Oce-anum usque nobilissimus fluvius *Bætis*. Juxta *Barcino-nem* mons est quem *Mont Ivi* vocant accolæ: sunt qui interpretantur *Montem Iovis*; alii verò melius *Montem Iudeorum*, qui quondam illic sepeliebantur, quorumque plura adhuc ibi sepulcreta & signa. In vertice turrest, unde speculator die quidem linteo velo, noctu verò fa-cibus, navigiorum adventum *Barcinonæ* civibus ostendit. Silvis, nemoribus, arboribusque singulares ferentiibus fructus, ubique est plena Hispania. Longum est et omnia

Sili.

omnia
ab Monti
ces, nuc-
scas, &
ra planta
procul
castanea
rinea Si-
cadus &
præbetu-
publicis,
fica temp-
xenodochi
palatia,
pulchritu-
& privata
eligitur: i-
dicit & a-
rum appre-
procerum
vivo patre
Quamvis
potestas li-
cernit, ni
mores Sen-
viora, quæ
nantur: qu
quem faci-
tiaque Co-
gubernatio
Indicum vo-
Bellica in S

Senato

711.

Oppia
publica
privata.

omnia commemorare. Nemus est apud oppidum, cui ab Monte Majore nomen, in quo quercus, castaneas, illices, nucus, corylos, cerasos, prunos, piros, ficus, labruscas, & omne genus arborum fructiferarum sola natura plantavit, altitudinis ingentis & latitudinis. Haud procul oppido Bejerano nemus est amenissimum, ubi castaneæ arboris ambitum se mensum scribit *Lucius Murenae Siculus* pedum circiter quadraginta. Silvastiam cedus complures habet. Quare & materia abunde præbet struendis navibus. Quid jam de operibus publicis, quid de privatis dicam? Plurima hic magnifica templo, plurimæ abbaticæ, cœnobia, monasteria, xenodochia & nosocomia. Multa regum conspicua palatia, multæ magnatum & equitum magnifica & pulcherrimæ ædes, innumera denique alia & publica & privata ædificia. Rex verò Hispaniarum nascitur, non eligitur: inaugurat tamen, populoque sacramentum dicit & ab eo accipit. Liberi regis *Infantes Hispaniarum* appellantur. Inter eos primogenitus, omnium procerum, civitatum & populorum jurejurando rex vivo patre designatur, & Hispaniarum Princeps dicitur. Quamvis autem regi suprema sit in omnes & omnia potestas liberumque arbitrium: nihil tamen ferè decernit, nisi ex XII-VIRORVM (qui totius Regni priores Senatum Regum constituant) consilio. Ibi graviora, quæque magni momenti, plenè ventilata terminantur: quæ celanda, in Secretiore Consessa discutuntur, quem faciunt ipse rex, Dicitor Legionensis, Præses, teraque Consilii regii portio. Quæ ad Indias earumque gubernationem pertinent, tractantur in Senatu, quem *Indicum* vocant, ab uno Præside, XII vero Consiliariis. Bellica in Senatu Militari peraguntur: quem statuunt

XII-VIRI Senatus regii, dictatores item Legionensis & Castellanus, cum aliis. Præter hos etiam tres in Hispania sunt Iurius Prefectura, quas *Audientias* vel *Cancellarias* appellant, una quidem in Castilia, altera verò in Grana-ta, tertia in Galeria: unicuique præses est & XII senatores: ab his, si litigantes sibi minus satisfactum arbitrentur, controversiae ad Senatum deferuntur regium. Est denique *Thesaurarius Castellanus* sub se quatuor habens *Questores*, quorum omnium est pecunias regni tractare, earumque habere reddereque rationem. Ducum in Hispania, Marchionum, Comitumque ingens numerus. Præter Principem Asturiarum & alios, Dukes inuenio circiter XXIII. Sunt illi *Frienſis*, *Medine-Rivi-Sici*, *Alve*, *Alcale*, *Albuquerque*, *Scalone*, *Oſuna*, *Averi*, *Bejari*, *Gandia*, *Sefia*, *Infantaſgi*, *Medine-Celi*, *Medina-Sidonia*, *Maqueza*, *Najara*, *Ferie*, *Segobia*, *Sonne*, *Villa-Formosa*, *Vergue*, *Pastrana*, *France-ville*. Sunt & alii, quorum nomina non occurunt. Quibus omnibus annuus census est à XL ad e ducatorum millia: Ducibus *Infantaſgi* & *Medine-Sidonia* summa superantibus: quorum hic cxxx, ille cxx habet millia. Marchiones hi ferè, *Villa-Nova*, *Aſforge*, *Aquilaris*, *Denie*, *Mondejaris*, *Navareſi*, *Pliegi*, *Savie*, *Velleze*, *Comares*, *Aiamontis*, *Altamira*, *Veladre*, *Vearina*, *Carpi*, *Camarassa*, *Cortesi*, *Montis-Majoris*, *Guardie*, *Montis-Clari*, *de las Navas*, *Pozze*, *Steppe*, *Tanare*, *Ville-France*, *Drade*, *Ca-vietis*, *Falcis*, *Fomeſta*, *Moline*, *Ceralva*, *Valeſis*, *Vallis*, *Zaara*, *Ardalis*, *Tarife*, *Alcantara*, & alii: potiorc parte redditum percipiente ab x ad LX millia ducatorum. Comites re-cenſentur plus minus LXX, quibus annuus redditus est ab x ad XXV ducatorum millia: inter quos principem obtinet locum *Benaventi*, *Alve*, *Miranda* & *Oropoza*. Lon-gum esset lectorique tedium, quætere hic Vice-comi-

tum, Baronumque numerum: longum Vice-regum, Gubernatorum, provincis marique Praefectorum: longum denique magnorum Magistrorum, Equitumque variorum Ordinum, in Cattella quidem S. Iacobi, Alcamare, Calatrave, & Rhodensem Ordini S. Ioannis: in Aragonia Cataloniaque Ordinis Montes: in Portugallia Ordinum, Militum Iesu Christi, (cujus magister ipse Rex est, amplissimi fane, ut annexas habet provincias omnes in Africa, Asia, Americaque inventas) S. Iacobi, ejus qui de Ars dicitur, itemque Rhodensem D. Ioannis. Inter familias vero Hispaniae, ut huc obiter addam, antiquitate prima est Pacica, quem Hirtius in Commentariis nominet L. Ianius Pacicens, ubi de Corduba agit: ejusque etiam mentio fiat apud Ciceronem lib. vi. Epist. ad Familiares epistolâ ad Leptanu. Non minus illustres sunt Meridona, Toletana, Cerdeña, Cardona, Larensis, Velasca, Pi-mentella, Stunica, Henritica, Orosta, Cordubensis, Limensis, Gusmanea, Mondragonia: alias alii addant: & parcant nobis Senatus illi; si ordinem violaverimus. De administratione statique politico diximus: sequitur ecclesiasticus. Primatus Hispanie antiquissimis temporibus in Hispalensi fuit Ecclesia, inde vero Toletana, usque ad excidium illud Hispanie funestissimum. Toleto enim in barbarorum potestate redacto, Bracarenis Archiepiscopatus eâ dignitate est functus, docentibus illud ecclesiarum Bracarenis archivis. Recuperato christianis Toleto, quem Toleranus amissam dignitatem repe- ret, Bracarenis autem se in eam acquisitam retineret, contentio orta est, quemadmodum legere est lib. i. Decre-tal. adeò ut adhuc sub judice lis efficeretur. Qui porrò à temporibus Romanorum & Gothorum in Hispania fuerint Praefules, docet in Chronico suo l. V. secundum cap. xx.

Post ereptas rursum barbarorum manibus Hispanias, Episcopatus cùm antiquis suis civitatibus sunt restituti, tum quidam in nonnullis recens instituti. Septem hodie Archiepiscopos Hispaniam habere legitimus, iisque subesse Episcopos circiter xii suffraganeos. Primus est *Toletanus*, Castellæ Cancellarius, cui post reges regiamq; prolem nullus vel dignitate vel fortuna amplitudine secundus. Tertius illi Episcopi, *Burgensis*, cui sedes olim fuerat *Aurae*, unde *Auritanus*, & corrupte in quibusdam Conciliorum aliisque Actis publicis *Anxitanus* dicebatur, translatus inde *Burgos*, Castellæ veteris metropolim, ab *Alphonso vi*, co, qui *Toletum christianis restituuit auctoritate Urbani II. P. M. anno 1150 xcvii) Cuene vel Cunquensis, *Cinguenae* vel *Ciguentis*; *Ostia* vel *Oxonensis* (perferam in Concilio *Oxoviensis*;) *Cordubensis*, (Episcopatus hic antiquissimus & propter *Osum* episcopum celebratissimus) *Laenensis*, *Palentinenis* vel *Palentinus*; *Segoviensis*. Secundus est *Hispalensis*. Sub eo quondam xi, hodie iii, sunt Episcopatus: *Malacitanus*, *Gaditanus* & *Cádarense*. Tertius *Compostellanus*. Episcopatus hujus sedes olim fuerat *Iria Flavia*, unde *Irensis*, oppidum Galactæ mari-
num, *Padron* vulgo. Translatus autem postea Compostellam, dici deinceps cœpit *Compostellanus*, vel *S. Iacobi*. Ejus auspicio sequuntur *Coriensis*, *Placentinus*, *Asturicensis*, *Gamorensis*, *Salmanticensis*, *Oreocensis*, (qui & *Aurientis* & *Aurismus*, Orensis item) *Tuiensis*, (vel *Tudensis*, à Tude live *Tyde*, oppido Galactæ ad Minium amnem sito *Tuy* vulgo) *Badaoccensis*, (hodie quoque *Pacensis*) *Mindomensis* (cujus sedes olim Ribadeum, vulgo *Mondonedo*.) Quartus *Granatensis*. Ad eus nutum sunt *Præsules Almeria* & *Guadicensis* vel *Guaditanus*, olim etia *Accitanus*; nam quo olim *Accitana* colonia, hodie *Guadix* nuncupatur. Quintus*

H I S P A N I A.

147

anias,
tituti,
m ho-
liisque
us est
lamq;
udine
s olim
sdam
parur,
im, ab
eucto-
el Cun-
(per-
opatus
elebra-
vienf.
die III,
trentis.
rs olim
e mari-
compo-
. Iacobi.
aricens,
iens &
ude five
uy vul-
nis (cu-
Quartus
& Gra-
ua olim
Quintus
Valen-

H I S P A N I A.

148

*Acade-
mia.*

Valentinus: cui suffragantur *Carthaginensis*, *Origuella*, *Segobrensis* (vel *Segobricensis à Segobrica*, que nunc *Segobia*) & *Balearium Majoris*. *Sextus Tarraconenensis*: obtemperant illi *Præsules Ilerdensis* (vulgò *Leridae*) *Dertofanus vel Tortosa*, *Morua*, *Barcinonensis*, *Gerundensis*, *Vrgiliensis* & *Vicicensis*. *Septimus denique Cesar-augustanus*: eum in sacris agnoscunt *Pampilonensis*, *Calegoritanus*, *Oscensis* & *Balbastensis*. Nulli subfunt *Leonensis* & *Oretensis*. Habet & tres archiepiscopos *Portugallia*, *Bracarensem*, *Olisponensem* & *Funchalem*: subque iis episcopos *Eboensem*, *Vifensem*, *Gardonsem*, *Conimbricensem*, *Portensem*, *Lamecensem*, *Silvensem*, *Cepensem*, *Leriensem*. De reliquis Episcopatibus consulfendus *Vasius*, loco quem indicavi. His omnibus, ut & abbatibus, monasteriisque quanti sint annuatim redditus, notant curiosè *L. Marinus Siculus*, *Damianus à Goes*, & alii. Ad statum Ecclesiasticum pertinent etiam fidei Inquisitores, in Sarracenos, Maranos & Judæos priuimè creati, qui lapsu temporis vires suas & auctoritatem extendere cœperunt in omnes quibus alieniores ab Ecclesia Romanamentes. Habeat & locum hic notatio academiarum; quæ in Hispania circiter vixit due numerantur: interque eas primi loci *Salmanticensis*, *Complutensis*, *Conimbricensis*, *Pincianensis*, *Saguntina*, *Oscensis* & *Ilerdensis*. Hispani felices ingenio, infeliciter discunt; semidocti doctos se censem. Sophistarum astus plus satis amant. In Academiis Hispánicè magis quam Latinè loqui gaudent: voces etiam Maurorum non paucas admiscentes. Suos scutus ingenique monumenta ad posterritatem raro, rarius ad exteris, ob linguae defectum producent. Fuerunt tamen, suntque hodiè non vulgariter docti, qui præclarâ eruditione lectissimisque scriptis parriam illustrarunt, variisque operibus apud remotif-

simos etiam clariorem fecerunt. Si Theologi postulan-
tur: prodibunt *Vigilantius*, presbyter *Barcinonensis*; *Aquilius Severus*; *Prudentius*, episcopus *Armentiae*: *Osius Cordubensis*, *Avitus presbyter*, *Marcianus*, episcopus item *Barcinonensis*, *Paulus Orosius*, *Facianus*, ejusque filius *Dexter*, *Audemus*, *Isidorus*, *Apocalypses interpres*, *Iustinianus*, *Valentinus* & ecclesiæ antistes; *Leander Hispalensis* episcopus; *Marinus*, præfus *Mandovenis*; *Fulgentius*, episcopus *Carthaginensis*; *Eladius*, archiepisco-
pus *Toletanus*: *Idorus*, episcopus *Hispalensis*; *Ioannes*, *Gerundensis* præfus: *Europius*, *Valentinus* antistes; *Franciscus Ximenes* Cardinalis & Archiepiscopus *Toletanus*, academiæ *Complutensis* pater, qui varijs linguis sacra Biblia, *Complutensium* appellatione notissima curavit imprimenda; & alii. Si Canonici juris periti: *Bernardus Compostellanus*; *Raymundus de Penya Forti*; *Hugo Barcinonensis*. Si Jurisconsulti: *Calixtus III* Pontifex *M. Fortunius Garcia*, *Gomezius*, *Didacus Corverius*: silentio minime prætereundus *Antonius Augustinus*, domo *Cesar-augustanus*, *xii* vir *Romæ St. lit. judicandi*, indè verò ex *Allisano* & *Ilerdensi* episcopo *Tarraconenensis* Archiepiscopus, vir romanarum antiquitatum & melioris literaturæ peritissimus. Si Medici, licet non patrii, sed instituti: aderunt *Arcicensis*, *Verroes*, *Rafsi*, *Almantor*, *Messahallab*. Si Historici: *Trogus Pompeius*, *Iustinius*, & alii. Si Philosophi, *L. Annaeus Seneca*, ejusque filii, *Seneca Novatus* & *Mela*, *L. Iunius Moderatus Columella*: *C. Julius Hyginus Sotion*: *Ioannes Vives Valentinus*. Si Mathematici: *Pomponius Mela*, *Abrahamus Zacurius*, *Alfonius rex Castellæ*, *Henricus infans Portugallie*, *Henricus Marchius Villenensis*, *Arnoldus Villanovanus*, ejusque discipulus *Raimundus Lullius*. Si Ora-
tores:

tores: p-
nus. Si
se *Sextil-*
Valerius
tius, *Da-*
Juniore
calida e-
minæ co-
duriora
omnes
tiones, a-
cepta de-
mulande
adfectat-
neat nat-
dum ipse
rum imp-
fecundan-
tes, vindi-
præbent.
ros alter a-
litatem, p-
Justitiae c-
jus admin-
pauca, im-
pura est, qui ve-
minime lo-
per molliu-
Saracenis
gibus acq-

Mori.

tores: præter *Senecam*, *Portius Latro* & *M. Fabius Quintilius*. Si denique Poetæ in medium producendi: sistent sc *Sextilius Hena*, *LL. Annei Seneca* & *Lucanus patruelis*, *M. Valerius Martialis*, *Rufus Febus Arienus*, *Aurelius Prudentius*, *Damasus Pontifex M. Iuvencus*, *Arator*, *Caius Sedulus*. Juniores, ne tædium partiam, omitto. Hispania natura calida est & sicca: color subobscurus, cui juvando fœminaæ collyrio plurimum ex cerussa minioque utuntur: duriora & bene compacta membra. Magna mortales omnes superstitione superant, ad ceremonias, adulations, amplos titulos populis alii duces. Animi concepta dexteritate singulari tacendo, simulando, dissimulandoque celare norunt. Gravitatem servant cum affectata quadam severitate: quæ facit ut odium sufficiat nationum omnium, gravissimum, quemadmodum ipse *Mariana* prædicat, atque individuum magnorum imperiorum adseclam. Mulieres non admodum secundæ paucos parunt: præficas Romanas amulantes, vino plurimum abstinent: raro se conspicendas præbent. Advenas inhumaniter excipiunt. Apud exteros alter alterum colit, veneratur, laudat, extollit: nobilitatem, plebeio etiam, si quo potest modo, concilians. Justitia cultores maximi: sumimis, mediis, imis æquale jūs administratur. Facit Magistratum industria, ut pauca, imo nulla ibi sint latrocinia. Plerorumque manus puræ ab cedibus aliisque flagitiis. Nemini impune est, qui vel sacrosanctas leges, vel quemcumque, etiam minimè loci, violare fuerit auctor. Inquieti magna semper moliuntur. Pulsis intestinis hostibus, profligatisque Saracenis, potentissimas Orbis terrarum partes suis regibus acquirere student. Vbi duo tresve convenerint,

cujuſcumque loci & conditionis, de Republica gravissimisque rebus differunt, ad enervandas hostium vires vias querunt, stratagemata excogitant, mille machinas fabricant, suisque ducibus, si quid utiliter inventum, appetiunt. In castris famis, siti, laborum patientissimi. In acie confiuctaque major illis ars quam ferocitas. Levi corpore, levibusque armis induit, hostem facile sequuntur, facileque, quium opus, fuga sibi consulunt, nusquam non, nunquam non militariibus operam dantes meditationibus. In convivis domi quidem frugales, sobri, paucisque contenti, foris ciborum, præsterrim deliciorum, appetentes. Scitis & commodis utuntur vestibus nec male formatis. Hispania autem larga manu confinalibus suis aliisque remotioribus populis infinita cum apud se nata, tum etiam aliunde advenea subministrat, fericum, lanas, pannos omnis generis, sal, saccharum, mel, mala medica, citrea, granara, cydonia, olivas conditas, cappares, uvas, ficus, pruna, palsa, amygdala, castaneas, glycyrrizam, anisum, cuminum, coriandrum, oryzam, crocum, oleum, ceram, alumen, sinegma, minium, purpuram, thynnos, balænasque salitas, baccas laurinas, fructus diversorum generum saccharo adspersos, alabastrum, corallum, aurum, argentum, ferrum, chalybem, stannum, cuprum, plumbum, rubiam tinctorum, argentum vivum, gossipium, gemmas item pretiosasque lapides & aromata cum ab aliis, tum ab Indis accepta. Pro iis autem omnibus grata quadam commutatione certatim ab Europæis, Africanis, Asiaticis, Americanis accipiunt eas Hispani merces, quas natura cœlique & soli genius ipsis negare solet.

*Mercis.**Mores.*

*Hispania
partitio.*

*Portugal-
lia.*

HA CTE NV singener Hispaniam descripsimus: nunc postular methodus, ut speciatim & per partes eam perambulemus. Variè à variis suis fe divisam, in generali descriptione diximus. Nos verò partium Hispaniæ, quo ordine methodo que ab *Hondio* delineantur, descriptiōnem, quam poterimus fidelissimè, proponemus. Eām sex tabulis absolvit, hoc ordine. In prima describitur *Portugallia*, in secunda *Biscaya*, *Guipuscoa* & *Legio*. In tercia *Castella Vetus* & *Nova*. In quarta *Andaluzia*, ubi & *Conventus Hispaniensis* & *Gades*. In quinta *Valentia*. In sexta *Aragonie* & *Catalonia*. *Portugalliam*, quæ primo loco se offert, *Lusitaniam* veteres dixerunt. *Lusitania* autem *Ptolemae* & aliis, quæ *Appiano Lusitania*, nomen impositum tradunt *M. Varro* & *Plinii*, ab *Luso* Liberi filio; *Iyaque* cum eo bacchante: *Lusitaniam* enim dici, tanquam *Lusi* regionem. *Marcianus* putat *Lusitaniam* appellari ab fluvio cognomine, qui nunc forte *Tagus*. *Portugalliam* quidam sic nuncupatam volunt à *Portu Gallorum*. *Andreas Resendius*, cuius sententiam sequuntur alii docti, *Portugallie* appellationem manasse notat à *Portu Cale*. Cæterum *Portugallia* hodie, si terra latitudinem à meridi septentrionem versus spectemus, major est quam *vetus Lusitanus*: sin ab occasu in orient longitude, minor. *Portugallia* vero hoc etiò versus boream excurrit supra confluentes *Minium* & *Aviamque*, ad oppidum usque *Ribadaniam*, in *A viæ ri-* *pa* positum: quæ parte *Galæciam* spectat: ductaque hinc in orient linea ad *Mirandam* usque, ad Durium collacatam: inde verò meridi versus recto fere progressu facta ad ostia *Anæ* fluvii, quo latere *Castellæ*, *Extre-* *madura* & *Andaluzia* est confinalis: ad notum & oc-*identem* *Atlanticum* respicit *Oceanum*, adeo ut am-

bitus ejus censetur esse 15000 milliarium. Optima *Calum*, in hac regione aëris temperies, ac coeli serenitate atque ubertate præstat. Abundat vino, oleo, malis aureis, citri, amygdaлиs, melle, cerā. Ac fructus quo hæc regio producit bonitatē antecellunt ferè omnibus qui in locis finitimis nascuntur. Et quamvis incolæ non tantum frumentis ex agris suis colligant, ut ipsi ad viētum sufficiat: tamen ex Gallia & Germania quantum opus habent, advehitur. Plurima aut hæc regio animalia: equos in primis magno numero, tantè velocitatis agilitatisque, ut vento conceptos fabularetur, immo crederet, antiquitas. *Portugallie Regnum* primum circa annum circ^o ini-^{Imperiorum} *majorum*. habuit. Ad idenū usque tempus sub Hispaniæ nomine censebatur. Primum regum Lusitanorum progenitorem fasti commemorant *Henricum* ducem *Lo-* *tharingiæ*, comitem *Limburgium*, vitum animo magnum, manuque promptum: quilaribus in Hispaniam translatis, *Tyresiam* duxit *Alfonso* vi *Castella Legionis* qui regis filiam, acceptâ in dote m^{erito} eā *Galæcia* Lusitaniaeque parte, quæ nunc *Portugallia*: quam non ita pri- dem ipsem suâ virtute ex Saracenorum & Maurorum servitute vindicarat. Defuncto circa annum circ^o xii, patri successit *Alfonsus*, qui *Portugallie* se ducem ap- pellans, regis titulum ab exercitu accepit anno circ^o xxxix, victoriam consequutus in agro *Orihiensti* con- trâ *Isinarium*, & alios quatuor Saracenorum Mauro- rumque reges: quinque scutorum insignia fasti moni- mentum posteris relinquens. Succederunt huic recte- ferè linea *Santius*, *Alfonsus* ii, *Santius* ii, *Alfonsus* iii, *Dionysius*, qui primus Algarborum tegis titulum usuppare cœpit, *Alfonsus* iv, *Petrus*, *Ferdinandus*, *Ioannes*, *Edwar-* *duis*, *Alfonsus* v *Africanus* cognominis, *Ioannes* ii, *Emmanuel*,

Ioan-

PORTUGALLIA ET ALGARBIÆ

151

P O R T U G A L L I A E T A L G A R B I A.

152

Vriss. **Ioannes III, Sebastianus in Africa interfecitus, Henricus primus Cardinalis, & Antonius: quo, quod nothus diceretur, pulso, ut proximus haeres regnum occupavit Philippus II Hispaniarum rex, Emanuelis per Isabellam primogenitam nepos: cuius hodie filius Philippus III feliciter Hispanie quanta quanta est, imperat. Portugalliae metropolis est Olisippo, ut ea dicitur in antiquis & probata fidei M. Varro, Plinius, Antonini, Mele exemplaribus. In vulgaris enim nunc Olyssipo, nunc Vlyssipo, alisque modis scribitur: hodie *Lisbona*, vel, ut incole proferunt, *Lisboa*. Emporium est reliquis Orbis terrarum nobilissimum concensendum: divitiis supra modum adfluentes: mercium peregrinorum, que ex Asia, Africa, America adferuntur, promtuarium celebre. Situs ad Tagi fere ostium amenissimi, commodissimique: amplum, quodque sua magnitudine montes quinque totidemque valles (nam olim multo erat minus, unumque tantum, ut quidam tradidit, collem occupabat) complectitur. Ex parte, qua mari alluitur, portis distinguitur *xxii*, qua continentem respicit *xv*: turribus per murorum girum *LXXVII* munitur. Tempa, qua græcis Parœciae, *xxv* numerantur: præter haec plurima sunt, que monachis, anachoretis vestalibusque sunt attributa. *Olyssiponem*, ut matrem agnoscunt trans-Taganæ: Ebora *Plin.* & aliis, *Ebura Ptol.* que vulgo hodie *Evora*. Begia vulgo *Bega*, vel *Beja*: olim *Pax Iulia, Antonino & Ptol.* Setubal, olim, ut opinatur Clusius, *Salacia*: que tamen *Varrerio, Moraliq;* putatur *Alcazar de Sal* in Algarbia regione. *Almada, Ptol. Cetobrix, Antonino Cetobriga*. Cis Tagum haud procul Olisippone aquilonem versus *Cascale* oppidum est situm. Propius ad urbem accedenti *Bethleem* occurrit, oppidulum. Sunt ibidem *Leiria, Tomar, Guarda*, non ignobilia, neque obscuri nominis oppida. Haud procul *Tomare* visitur *Ceice, Celium, Antonino* eidem. *Alanqueram* ad flu. *Tagum*, patriam suam, *Damianus Goëtius*, sic dictam putat tanquam *Alankerke, Alanorum Fanum*: ingeniose, & verè. Hac olim *Ierabrika Antonino*. Inter *Mondam* & *Durium Conimbrica*, hodie *Coimbra*, olim caput regni *Portugallie*. *Viseu* vulgo *Viseo, Visenſis* civitas in *Conciliorum opere*; quod opidum hodie *Ponte Vouga*, *Plinio* putatur *Vaca*. *Lamego* vulgo *Lamego* meminit *Concilium Tolitanum* *III*. Inter *Durium* denique & *Minium Braga* superbit: sic hodie dicitur, que *Bracara Augusta Ptol. Braccara Augusta Anton. Augusta Bracarum Plinio*. Ab Gallis *Bracattis* conditam fama referri, anno ante Christum natum *CCXC*. *Augusta* cognomen addiderunt *Romani viatores*. Tam olim celebris, ut conventus hic fuerit ex septem citerioris Hispanie unus; unde urbes *xxiv*, auctore *Plinio*, jus petere consueverant. Fluvii sunt *Anas* sive *Guadiana*, *Tagus Flaminia*. *Mondegus, Durius & Minius*: horum duo celeberrimi, *Tagus & Durius*. Portugallia ab occasu & meridie Atlanticum respicit Oceanum, qui præter pisces quos abunde suppeditat, plurimas eisque maximas commoditates præberet. Huic copias suas omnes, ut debet, ita & acceptas fert, ac grata memorque beneficia immortalia agnoscit; illum meliore ratione aurifluum, quam Nilum suum vetustas dignatur, quod hujus ope & merito merces, undecunque terrarum importatas accipiat, eo pacto nullius indiga, rursusque quibus ipsa copias abundant, per navigia exportet, lucri causa terras non accessas petens. Præter portus autem quos supra recensuimus *Portus Setubal* *xx* milliaribus *Olisippone austrum* *versus***

Montes.

Silva.

*Oportu
publica.*

*Acade
mia.*

Mores.

*versus
quos in
Sordida
lucis ne
nemor
oppid
sumptu
regis m
gnavit.
*III Em
ut scrib
politan
quinqu
steria,
prætere
quidam
clesiam
& religi
xenodo
pulchri
Academ
ab *Henri
Praeful
commu
tatis.*
à *Ioanne
Hispano
pore, le
tur, pron
ut magn
tantie vi
eo, quod
navalis si***

P O R T U G A L L I A

versus distans. Montes hic pauci, iisque non magni, ut sunt
 quos incolae vocant *Sierra de Monchique*: de *Chaldecatao*, de
Sordedas, olim dicti *Montes Luna* &c. Sunt & hiperique
 Montes. lucis nemoribusque consti. Sunt etiam silvae & densa
 Siva. nemora, in quibus Hispanie Principes venari solent. In
 opera publica. oppidulo Bethleem, templum est D. Virginis dicatum,
 sumptuque incredibili exstructum, *Emanuel Lusitaniae*
 regis monumentum, quod dum vivet sibi ipse designa-
 grativit. Magna tamen operi accessio facta ab *Ioanne*
 III *Emanuelis* filio. Suntque in interamni Portugallia,
 ut scribit *Vafaeu*, praececclesiam Bracarensem metropo-
 politanam, & Portugallensem cathedralem, atque alias
 quinque collegiatas, plusquam centum triginta mona-
 steriora, quorum pleraque reditus habent amplissimos;
 præterea plus minus M C C C L X Parochiales, ut scribit
 quidam. Certè in parte qua Bracarensem agnoscit ec-
 clesiastica o[mn]e tinge recententur. Ex qua re fertilitatem
 & religionem antiquam gentis faciliter agnoscas. Taceo
 xenodochia, nosocomia, orphanotrophia, turres,
 pulcherri-^m mas aedes, hortos ac canillimos, & ejusmodi.
 Academias habent in hoc regno *Ebora* & *Coimbra*. Prior
 ab *Henrico Cardinale Lusitaniae*, ejusdemque civitatis
 Praefule, nuper instituta. Altera etiam instituta nuper
 a *Ioanne II Portugalliae* rege. Sunt Lusitani omnium
 Hispanorum fortissimi, veloces, agiles, mobili cor-
 pore, levique, usq[ue] facile & fugient hostem & insequian-
 tur, prompti laboris patientissimi. Sunt & eo ingenio,
 ut magnificè de se & rebus suis sentiant, atque ipsi dicti
 tant se vivere ex opinione, hoc est se sustentari potius
 eo, quod se esse pugant, quam eo quod revera sunt. Rei
 navales sunt peritissimi, ac navigationibus ad incom-

E T A L G A R B I A.

153

pertas regiones toto Orbe notissimi: mercatorum com-
 merciis ditissimi.

Sub Portugallia hoc tempore *Algarbia* regnum per-
 tinet. Hæc ab Arabib[us] nomen accepit, significatque
 campum arvumque felix & uber, in quo omnia ad
 communationem necessaria. Linea autem cuius initium
 ab Ana fluvo inter annes qui vulgo *Vatas & Carei-vas*
 finis autem ad oppidulum *Odesfiza*, id est ab oriente ver-
 sus occidentem protracta, separat *Algarbia* regnum ab
 ipsa Portugallia, omnium Hispaniæ regnum minimum & ignobilissimum. Comportantur eò ex variis
 Hispaniæ partibus secundo *Anæ* decursu vina omnis
 generis, secca, bastarda, romana, & ejus classis alia: que
 potrò navibus imposita in Galliam, inferiorem Ger-
 maniam, aliòque avehuntur. Oppida habet *Balsam Pro-
 lemao*, *Plinio*, *Antonino & Pomponio Mela*, que hodie oppida
Tavila, ut *Coquu* opinatur. *Ossonobam Plinio & Antonino*;
 quorum ille *Lusitania* cognominat; *Ossonoba* est *Ptole-
 maeo*, putaturque quæ nunc *Silvi*. Fuit etiam ibidem ad
 Sacrum Promontorium urbs *Lacobriga Pomponio*, cuius
 etiamnum ruinæ ruderaque visuntur prope *Lagos* oppi-
 dum maritimum in vico, qui Lusitanicâ lingua *Lagoa*
 vocatur, ut scribit *Vafaeu*. *Algarbia*, Comitatus initio
 in dotem ab *Alphonso X rege Legionis*, ut prisci referunt
 annales, datus fuit *Alphonso III Portugalliae* regi, quiun
 filiam ipsius *Beatricem*, quam ex *Pellice* genuerat, uxori
 rem duceret. Natus ex eo coniugio *Dionysius*, qui pri-
 mus Algarbiorum regis titulum usurpare cœpit. Sed de
 Portugallia ac de *Algarbia* hæc sufficiant, ad reliquas
 Hispaniæ partes transco.

Regio.

So's fer
golit as.

Vibes.

GALLICIA (que & Galecia vel Gallacia scribitur, cuique nomen ab antiquis populis *Calliciis*) ad septentrionem & occidentem haber Oceanum, ad meridiem Portugaliam interfluenta Durio, ad ortum Asturiam. Hac regio quod ob montes nimis sit aspera, & aquis careat, rarerant habitatur; equis adeo abundat ut vento concipi dicantur. *Plinius* hic notat mineras auri ditissimas. Niger scribit in Artabris amnes terram auro, argento, stanno mistam ferre, solumque auri, xix ac plumbi uberrimum esse, adeo ut aureæ glebae saepè arato excindantur. Montes magnam lignorum copiam navibus adficandis suppedant. Piscibus Galicia supra modum abundant: salminibus præcipue, congris, ejusque generis quos vulgo pescadas appellant, alius item multis lautissimis qui sale conditi varias in Hispanie partes distrahuntur. Novembri Decembrique mensibus infinita piscium quos vulgus *refugos* nominat, vis capitur, duarum aut circiter librarum: recentes in totam Castiliam venum exportantur; facit enim adstringens frigus ut facilè serventur. Saporis sunt gratissimi, gratoriis tamen qui in Oceano quam in Mediterraneo mari capiuntur. Algor enim Oceani pisces impinguas, ideoque quo propiores sunt septentrioni, eo solent esse meliores. Potissima incolarum pars in montibus degit, in quibus domicilia satis commoda passim visuntur exstructa. De Callaico. um origine & nomine videat lector *Ioannem* episcopum Gerundensem, Paralipomenorum Hispaniae lib. ii. *Rodericum Toleranum* lib. x de rebus Hispaniaæ cap. iv, & a lios. Metropolis Galicie *Compostella*, ubi corpus Divi Iacobi Apostoli religiosè colitur, à quo ipsa urbs, nonnullam etiam ab Academia sua celebritatem habens, hodie *Sant-Iago* dicitur, *Brigantium* olim, uti censem

Franciscus Tarapha, Ambrosius Morales, & Villanovanus. Brigantia dicitur Orosio, qui ibi pharum altissimum existare addit. Ptolemeus cognomen addit Flavium Brigantium, quod tamen Beutero, Coquo, & Iohanni Mariana est Betancos, Floriano & Gomecio Coruna. Compostellam autem Iohannes Gerundens lib. i. dictam scribit tanquam *Compostelam Stellam*, sic enim appellatum fuisse Hesperum regionibus illis salubrem. Ego hoc in medio relinquo. Exstat Salamanica in bibliotheca collegii sancti Salvatoris historia Compostellana, in duos libros digesta iusfu Didaci primi Archiepiscopi Compostellani; in qua primordia, successus, incrementa ecclesie Compostellanæ late describuntur. Consulendus & *Lucius Marinus Siculus* de rebus Hispaniae, libro quinto, capite de sacris ædibus & locis in Hispania religiosis, miraculisque celebratis. Minorum gentium oppida sunt, Orense ad Minium fluvium urbs, *Therma Calide* Ptolemeo, ut putat Gomecius in vita Francisci Ximenni, addens eam à Suevis Germaniæ populis, qui quondam hanc oram sibi subjugarunt, proprio idiomate *VVarensee* appellata: *Orelius* scribendum monet *VVarmese*, quod nihil aliud quam *calidus Lucus*. *Lucus latinis*, id in Gallicia oppidum quod *Lugo* hodie dicitur, *Pomponio Turris Augusti*, *Ara Sextiana Plinio*, *Ara Septii Promontorium Ptolemeo* ad Oceanum Cantabricum in Artabris. *Pons Veterus*, *Ponte Vedra*. Ribadeum, vulgo *Ribadeo*. Commemorat reliqua oppida *Marineus Siculus* initio libri tertii. Gallicia Regni titulum adepta est circa annum à Christo nato millesimum sexagesimum. Eo enim *Ferdinandus Sancti Majoris* regis Navarræ filius, rex Castellæ, quem uxorem duxisset *Sanctam Alphonsi* quinti filiam, *Veremundi* iiii regis Legionis sororem & hercdem, lique regna duo *Castellum* & *Legionense* uniuersit,

Galicia, Legio, & Asturias de Oviedo.

158

tres habens filios', *Sanctum* quidem testamento Castellæ regem, *Alphonsum Legionis & Asturum, Garciam* denique Gallicæ (quæ ab conjugis majoribus acquisita Comitatus ad illud usque tempus fuerat) & Portugallie nominavit. *Sanctum* divisionis paternæ impatiens, frater *Alphonsum* quidem regno deturbavit, *Garciam* autem occidit. Quum jam *Sanctum* sex circiter annos regnasset, & à *Venido* per fraudem esset obrutus, *Alphonsum* qui Toletri apud Maurorum regem exul vixerat, non solum Legionis quod ex patri voluntate obtinebat, recuperavit, sed & Castellæ, Gallicæ, & Portugallie regna consecutus est. *Alphonso* tres liberi fuerunt legitimi ex totidem conjugibus, ex *Isabella* quidem Francia regina *Sancta* nuptra *Roderico* comiti, qui novas colonias duxit in civitatem quæ vulgo *Ciudad-Rodrigo*; ex *Zaida Maura* Sivilia regis filia *Sanctius*, qui acie adversus Saracenos cecidit: ex *Constantia* denique *Vrraca*, quæ *Sanctio* *Sanctique* improlibus superstes, post *Raimundum Berengarium* *Tolosa* comitem nupsit *Alphonso* Arragoniæ regi, hæredemque ex se reliquit *Alphonsum VII*, regem omnium qui ante ipsum fuerant potentissimum, Hispaniæque imperatorem nuncupari meritum. Ab eo tempore Galicia unum semper habuit cum Castellæ & Legione regem & principem.

Legio.

Legioni conregionalis ad boream *Asturia*, ad occidentem *Galicia*, ad meridiem & ortum ferè *Castella* vetus. Nomen illi à legione *vii Germanica* quæ hic olim *Nerve* Imperatoris principatu (ut quidam autumant) stativa habuit. Metropolis, urbs illa clarissima regioni cognominis, quæ Legio *vii Germanica Ptolemeo*, Legio *Gemina Antonino*, *Leon* hodiè vulgo, quod nomen cur à *Leonigildo* Cothorum rege maliit quam ab ipsa Legione *Franciscus Tarapha* derivare, mihi nondum liquet. Mo-

rales tradit etiam *Sublaniam* olim dictam, adscribens, ejus nominis vestigia etiamnum extare in loco qui se- quimillari distans Legione, *Sollano* dicitur. De tem- ple Legionensi sic scribit *L. Marinus Siculo*, libro tertio de rebus Hispaniæ: Etsi Templum quod erat ne- stra civitas Hispalensis adificat, alio omnibus magnitudine praefat; etsi Teletanus cunctis aliis, divitiis, ornamenti & ge- neralibus senectus est illustrissime; etsi denique *Compostellatum* fortioribus adificiu, *Sancti Iacobi* miraculis & aliis rebus me- morabilium est: Legionense tamen artificio mirabilis, meo qui- dem iudicio, omnibus est antependium, in cuius claustru sa- cellum est, in quo jacent reges septem & triginta, & unus Hispania Imperator. Illud autem memoria dignissimum est, quod ab hac urbe ceperit circa annum Septingen- tesimum decimum sextum recuperatio Hispaniæ quam totam ferè Maurorum & Saracenorum gens occupa- verat: *Pelagius* enim, ut cum aliis referunt *Rodericus Te- letanus* libro de rebus Hispaniæ sexto per multa capita, & *Rodericus Sanctius* parte primâ Histor. Hispan. cap. xi. ex regio Gothorum sanguine *Fafila* *Cantabriae* Ducus filius, à christianorum qui in montes Asturie con- fuderant, reliquis tex consalutatus, magnâ strage Maurorum editâ, vix regnum orsus, hosti Legionem cripuit, ibique sedem sui principatus figens, novum Castellum quasi propugnaculum aduersus barbarorū vim & incursiones extruxit; reje&isa autem Gothorum regum insignibus leonem sumis rubrum in albo cam- po ferociuentem, que hodieque reges Legionenses ut- tuntur. *Pelagius* in regno sequutus est *Fafila* filius, huic autem improlem *Alphonsum Catholicum*, *Petri Cana- briæ* ducus filius, ex genere *Ricaredi Catholici Co- thorum* regis oriundus, qui uxorem duxerat *Omi- sendam Fafila* sororem unicam & hæredem. In *Alphonsi* familia

familia
ad Verem
lesimo v.
Ferdinande
regnum
nem hab
Castella
rumque e

Quin &
vata civis
res Plinius li
versus sept

Provinciæ
etiam expo
nonnulla.

familia posterisque Legionis principatus mansit usque ad Veremundum regem Legionis **xxiv**, quo, anno millesimo vigesimo sine successore defuncto, **Sanchia** soror, **Ferdinando** Navarreo, Castelle regi nupta, Legionem regnum ad Castellanum tantulit. **Asturia** ad septentrionem habet Oceanum, ad ortum Bisciam, ad meridiem Castellam veterem, ad occasum Galliciam. Auri variorumque colorum est ferax, alioquin parum culta, male-

que habitata, locis que ad mare exceptis. Veterum hie sedes Asturum, qui sic dicti (ut scribit *Florus* lib. ix Etymolog. cap. ii.) ab Astura fluvio, cuius mentio etiam apud *Florus* lib. iv. Histor. Romanz, & alios. Ab his ipsa regio **Asturia**, **Ptolemeo**, Latinis **Asturia**, ut & antiquis marmoretibus: in quibus etiam **Astyram** lego nominata. Romae in pavimento facelli, quod est ad templum S. Gregorii in Cælio monte, tabula contracta:

ACONTII

I. RANIO. OPTATO. V. C. COS.
CVRATORI. REIF. MEDIOLANENSIVM
CVRAT. REIP. NOLANORVM. PROCONS. PROVINCIA
NARBONENSIVM. LEGATO. AVG. ET. IVRIDICO
ASTYRIAM. ET. GALACIA. CVRATORI. VIM
SALARIE. &c.

Quin & **Asturiam** video nuncupatam in tabula marmorea, quæ trans Tiberim Romæ legitur in domo privata civis Romani. Verba ponam ad Italiz delineationem, ubi de Alpibus maritimis. **Asturias** hodieque. **Asturias** Plinius lib. iii. cap. iii. dividit in **Augustanos** & **Transmontanos**. Illi cis montes versus meridiem; hi ultra montes versus septentrionem ad Oceanum. De Asturibus *Silius Italicus* lib. i.

Astur avarus
Viseribus lacera Telluris mergitur imis,
Et redit infelix effuso concolor Auro.

Provincia metropolis est Ovieta, de quo multa Rodericus Toletanus lib. iv de rebus Hispania cap. xxxii, ubi etiam exponitur quam ob causam civitas *Episcoporum* fuerit nominata. Est ibidem & Astorga, & alia oppidula nonnulla.

*Biscaia.**Calum.**Solum.**Anima-
lum &
ricta.**Imper-
ia locorum.*

BISCAIA Ioanni Gerundeni episcopo à Bastulis Bæticæ antiquis cultoribus nomen trahit. Hi enim cum primum ex Libya in Hispaniam Bæticam concessissent, à Mauris loco pulsi in Galicie montes confugerunt, ibique domicilia statuentes non men gentis retinuerunt, ut *Bastulia* ab eo tempore dicta sit, quæ nunc *Biscaia* nominatur. *Biscaia* à nonnullis *Vifexia* appellatur, quæ vox ad *Vafconum* nomen proximè accedit. Hispaniæ regio est ad Oceanum montibus obsita. Temperatius in ea clementiusque calum, quam in reliqua Hispania. Magnis enim montibus circumdata nec frigore nimio infelatur, nec calore nimio torretur. Regio arboribus, quæ navibus fabricandis idoneæ, referta. Novit hoc præter alias provincias tota Hispania, cui integræ nonnunquam classes hinc subvehuntur. Castanearum, nucum, pomorum, quæ *Aurea* cognominauntur, resinæ, metallorum omnis generis, precipue ferri, nigrique plumbi, & aliarum rerum feracissima. Vino carenti potum subministrant poma saporis, optimi, pressa. Animalium hic terrestrium, marinorum, voltarium: fructuum, omniumque, quæ vita hominum commodius agendæ necessaria, ingens copia. Quam *Biscaiam* hodie dicimus, habitarunt olim *Cantabri*: latius tamen quam ipsa *Biscaia* patet, occupatis etiæ locis iis, ubi nunc *Guipuscoa* & *Navarra*. Populi celeberrimi multorumque scriptis decantati. Hi vitam nullam sine armis esse existimabant. Omnibus Hispaniæ populis subactis, & in populi Romani potestatem adductis, soli cum Asturibus aliisque conregionalibus vinci non poterunt. Debellavit tandem ferocissimam gentem, bello ferè quinquennali fractam & defatigatam, *C. Caesar*

Ottavianus Augustus; ipse contra eos reliquosque Romanos nondum parentes profectus. Subjugavit autem Cantabros *Vipjanii Agrippe*, ceterorumque legatorum quos secum duxerat, industria & fortitudine. Est in Biscaia, præter alia, oppidum nobile *Bilbao*, sic dictum, ut quidam opinantur, quasi commutatione literarum Hispanis familiaris, *Belvao*, id est *Bellum vadum*. Condidit *Didacus Lopez de Hazo*, Cantabrorum princeps, anno à Christo nato c. 1300, aut circiter. T. i. cum primis hoc oppidum commandant, situs oportunitas, annonæ copia, mirabilisque negotiorum hominumque varietas & multitudo. Situm est in loco plano duobus ab mari milliaribus. Per hoc oppidum in reliquam Hispaniam importatur, quidquid Anglia, Gallia, Belgica mittunt: per idem ipsum exportatur quidquid cum iisdem aliisque regionibus communicandum censem Hispania. Reperiuntur hic est cives, qui soli quotannis suâ pecuniâ tres quatuorque naves ædificari curant. Ab altera parte, oppidulum habet in ora maritima *Portugallette* vulgo nuncupatum, à quo rivus quidam, maris ingens brachium, non solum in hanc urbem usque, sed in ipsas etiam domos influit. Hoc importari atque exportari parvo negotio, illici prelio, varia mercium, aliarumque rerum genera indies videre est. Sunt etiam in Biscaia portus nobilissimi, inter quos *S. Andrea* non Biscaia modò, sed & totius Hispaniæ clavis merito censetur. Nec est cur piscium ullum genus requirat, cum & optimos habeat, & quantos ferè velit, eosque recentes. Margaritas item marinæ non negant conchæ, sed quæ ignobiliores. Gens affabilis, hilari, elegans. Virginibus Biscaianis mos, quandiu innuptæ sunt, nec capillos alete, nec velari.

Statim

BISCAIA, GUIPUSCOA, & NAVARRA

152

Commercio. Statim ubi nuperint, caput velant, & vittâ tegunt in modum galæ compositâ ex linteo coloris aurei, quam cum in modum involvunt, ut in fronte veluti cornu aliquantulum extet. Magna hic Hispanis, cum Gallis, Belgis, Anglis, aliisque populis commercia. Lana præcipue facit, ut omnia foralocaque ab emptore venditoreque fermeant.

Guipuscoa. Guipuscoa Cantabrorum etiam olim erat regio. Non nulli Lipuscam & Lipuscam vocant: corruptè, ut notat Stephanus Garybayus ejus incola. Vnde autem hæc appellationem habeat, non facile dixerim, nisi forte ab Opusca antiqua civitate nomen trahat. Concluditur ad orientum amne Vidofone (qui & Vidofa, Alduina, Huria & Beogria, medius inter Galliam & Hispaniam) Pyrenæisque montibus; ad meridiem Navarra regno, ad occulum Biscaya, de qua modo dixi, ad septentrionem mari Cantabrico. Circuitus ejus triginta sex milliarium. Temperata autem maximè hæc regio est: neque enim sentit frigoris molestias, neque Solis vehementes ardores. cœlo autem utitur humido & inconstanti. Cum vero omnis sit montosa & aspera, non est usque adeo culta: quæ tamen in ea loca coluntur, valde sunt fertilia. Vineta non habet nisi pauca in parte maritima. Cæterum regio ubique ferri & chalybis ferax, ad eò ut nusquam terrarum ferri major sit abundantia aut præstantia: tantumque ejus materiæ hic effoditur, ut multis regionibus sufficiat. Vulcani officina, Marisque armamentarium vindentur hic ab natura collocata: tantam ibi videre est non solum ferri, & chalybis, sed & factorum armorum copiam; ut non immemo muru sive propugnaculum regnum Castella & Legionis in quibusdam regionis archivis cognominetur. Scribit Navagierus, hoc tractu tantum

ferri chalybisque effodi, ut singulis annis xxx millionum ducatorum inde quæstus fiat. Non igitur sine causa montem ibi scribit Plinius lib. xxxiv cap. xlvi, totum ex ferro. *Cantabria.* inquit, *maritime partem, mons præcipie altus, incredibile dictu, totu[m] ex ea materi[us] est.* Collocantur hic Ptolemaeo, Pomponio, Plinio, aliisque populi Orogoyenes, Autrigones & Varduli. Metropolis est Tolosa ad confluences sita Araxin & Ottam. Sunt & alia oppida: Placentia, ubi fabrorum ferritorum incredibilis copia: Motrico, velut alii scribendum censem, Mont de Trico, ab scopulo cognomine, qui oppido imminent: Fuentarabia Ptolemaeo Phlamobriga: Fanum D. Sebastiani; olim Hispuru, postea Don Basia, & corruptè hodie Donastien, idem sonans quod Divus Sebastianus: Don enim Cantabris nihil aliud, quam quod latinis Sanctus, Castellanis Sanjo. Loca namque in Cantabrorum agris varia plerumque habent nomina, ob linguarum differentias. Alter ipsi Cantabri, alter Hispani reliqui, alter Galli, quippsis confinantes, vocant. Situm est hoc oppidum ad ostium fluminis, quod Menascus Pomponio Mela, Ptolemaeo Menosca, hodie Rio Gurumea, vel Vramea. Chalys fluvius in his regionibus oritur, cuius aqua ad ferri temperamentum plurimum valet; a deo ut Hispani non alia arma, nisi quæ hujus liquore temperata, approbent. Ab hoc flumine populos Chalybes Infiniu lib. xliv ait appellatos. Fanum D. Sebastiani portum habet amplissimum, non arte humana, sed sagaci naturæ providentiâ factum, in quo naves ab leviteribus undis ventisque parum faveatibus securam & tutissimam inveniunt stationem. Ingressus inter duo castella: quorum quod ad orientem, in edito monte exstructum, occidentaliore, quod in rupe est, eminentius. Et alios. Incolaz iisdem cum Biscainis sunt

sunt mo
ingenios
qui diffi
vilegori
etanda o
proclive
que virag
laboribu
accolae
calaos app
Navarra. N A V
ed fertili
nam neco
gnum. I
seatur, h
ginta sex.
modum
norunt ex
tandem &
Romæ C
cessifet,
gustus enim
provincia
Cùm igi
stendum

VIII.

sunt moribus, cādemque utuntur lingua. Naturā sunt ingeniosi, politici, satis exulti, ad alliciendum faciles, & qui difficulter cogi possunt, honoris cupidi, suorum privilegiorum defensores acerrimi, agiles, animosi, ad tractanda omnis generis arma dexterissimi, & ad militiam proclives. Sunt & mulieres admodum robusta planaque viragines, corpore bene habito, formā bonā, licet laboribus affuetæ: ac idcirco minus arrogantes. Maris accolæ navigatione pīscibusq; cum aliis, tum quos bacalao appellant, capiundis, magno lucro, dant operam.

Navarra. N A V A R R A regnum in omni suo circuitu est ad eō fertile & abundans omnibus rebus ad vitam humana necessariis, quām ullum aliud totius Hispanie regnum. Et quamquam communiter exiguum esse censetur, habet tamen urbes in omnibus clausas quinquaginta sex. Hujus regionis incole fuerunt olim strenui ad modum & bellicosi, variisque vicibus jugum Romanorum excusserunt, à quibus tamen vieti & debellati tandem & in ordinem redacti sunt. Interfecto enim Roma Cajo Iulio Cesare, cum ei Octavianus Augustus succedisset, furorem Romanorum actriter senserunt. *Augustus*: enim quatuor legiones adversus eos misit que provinciam ingressæ, ferro &flammā omnia vastabant. Cū igitur se victos & impares esse viderent ad resistendum hisce Romanorum viribus, plerique se ad

montes contulerunt, vastissimæ alperitatis & propemodum inaccessibiles, quibus & hodiè Navaja nomen remaneat, latēque inter Mescuam & Eulatem porrigitur. Hic cū longo tempore habitasset, à montibus illis nomen ipsiis inditum est Naviniorum, ac postea Mauri occupata Hispania corrupto vocabulo eos Navartos appellarunt. Oppressi autem Maurorum tyrranide & habitationem suam deserere coacti, ad montes Pyrenæos se repperunt, ac ibi regem sibi peculiarem elegerunt, ac variorum regum successione suis legibus vixerunt usq; ad annum millesimum quingentesimum decimum tertium, quo *Iulius Papa secundus, Ioannem Albreum* Navarræ regem, tanquam schismatum *Ludovico XII Francorum regi adhærentem, excommunicationis latā sententiā jure regni privavit, ac Ferdinando Catholico in Navarram inhianti, occasionem ac speciosum prætextum invadendi dedit: qui misso Albano duce regem *Ioannem* toto regno expulit, ac occupatam successoribus reliquit. Primita Regni Civitas *Pampelona* hodiè vulgo, quibusdam Pompeiopolis dicitur, tanquam condita a *Pompeio Magno*. Sita est sub gradu xvi & xi minut. longitudinis, & xliii grad. xlivi minut. latitudinis. Sunt præterea urbes celebriores *Sanctus Joannes Peda Portus, Mons Regalis, Amaya, Estella, Oliva, Fafulla, Tudela.**

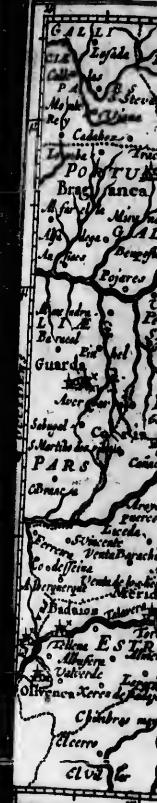
*Princ.**Florius Claviger.**Petrius,*

llium
causa
otum
pēd
cur hic
piones,
fluen
uentia,
otrico,
scopu
a Ptole
u, po
em so
nihil a
Loca
que ha
iter ipsi
quipspis
ostium
neo Me
us in his
Florius
Claviger
mentum
ma, nisi
hoc qu
pellatos.
nonar
etum, in
arum fa
ionē. In
rientem,
mod in ru
Biscainis
sunt

Castello
Vism.

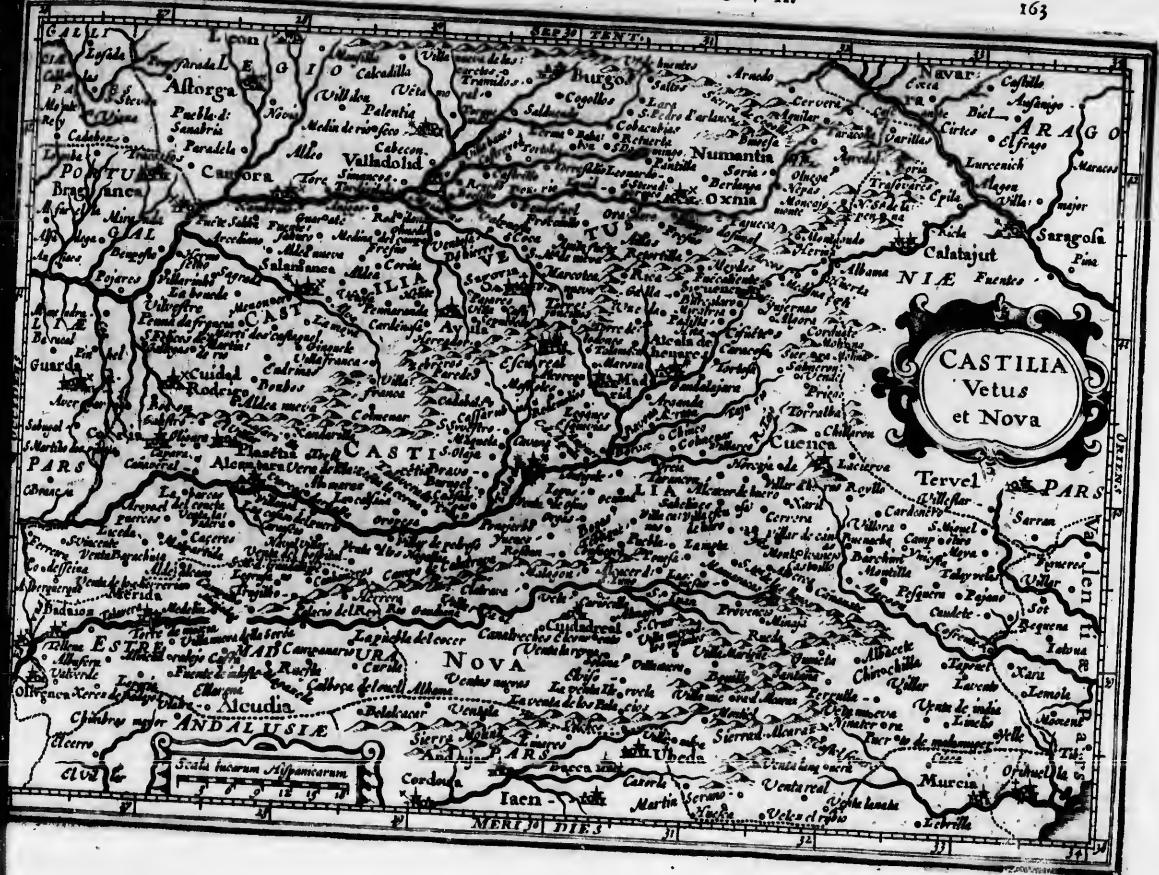
Empereur
majeur

CASTILIA sive *Castella* (cui nomen ab *Castello*, quod *Pelagius* rex, Legione ab Mauris recuperata, ut propugnaculum, contra hostes extinxerat) quandam *Bardulia* dicta fuit. Hanc duplice faciunt Hispaniarum delineatores, *Veterem* & *Novam*. *Veterem* circumdant ad boream Asturiam & Biscaiam, ad occiduum Portugalliam: ad metidiem *Castellam Novam*, montibus qui ferè per longitudinem Hispaniae incedunt, intercurrentibus: ad ortum Aragoniam & Navarram. Regio fertilis frugum, vini, omnis generis fructuum, croci, & animalium. *Castellae* autem regno tale legitur fuisse initium. *Pelagius* crepta rursum Mauris Legione, *Castellum* quasi propugnaculum adversus barbarorum vim extinxerat, cui qui Prefecti *Comites Castelle* nuncupati, regem Legionensem, principem diu agnoverunt usque ad *Ordonium II*, decimumquartum Asturum, Legionisque regem. Qui quum comites proceresque *Castellae* per speciem colloqui ad se evocatos obtruncasset: *Castellani* pessimo scelere indignati, projecto regum Legionis jugo, ex suo corpore duos elegerunt judices *Nunnum Rajuram* & *Lainum Calym*: unum, qui iuri dicundo, alterum qui rebus bellicis praeset, quorum liberi hotumque posteri *Comites Castelle* sunt appellati usque ad *Santium Majorem* Navarram regem: qui quum bello fortis *Cordubam* & *Toletum Saracenis* eripuisset, Mauros omnes Navarra, Aragonia, *Castella*, Legione, Portugallia, aliisque Hispania locis exturbasset, totamque Hispaniam Christiano nomini restituisset, ducta *Elyra Sanctii Castellae* Comitis filia, *Garsiaque* postremi Comitis sorore & ex asse herede, se datis nomine non Comitem, sed regem *Castellae*, scripsit, regnumque ad *Ferdinandum filium*, Legionis etiam regno per conjugem *Santiam* locupletatum transmisit. *Ferdinando Luccellus* filius *Santius*: nulli natus *Alfonsus*: cuius filia *Vrraca* (nam stirps mascula obicerat) quam post *Raimundum Berengarium* *Tolosa* Comitem *Alfonso* regi Aragonie nupsisset, Aragonie, *Castellae* & Legionis regna fucunt unita. Metropolis veteris *Castellae* *irvia Burgensis*, vulgo *Burgos*: *Bravum*, putatur *Ptolemei*. Urbs antiquissima, multisque rebus insignis: & inter primarias Hispaniae merito reserenda, 150 sub se habens minorum gentium oppida: magnis, pulchris, commodisque adficijs passim adorata; foris venalibus, plateis, vicis, pontibus, templis, econobiis, amnisbus exculta: ob incredibilem incolarum cuiuscumque etatis, sexus, conditionis, industriae & diligentiam memoranda. Circumdat suam metropolim jucundissimo commodissimoque situ: *Parmie*, ad Carrionis marginem sita; *Palantia Plina*, *Mela*, *Piedimonte* & *Appiano*, *Pallantia Straboni*: *Peralitia* corrupte apud *Antoninum*. *Valdeodurum*, fides olim regia: locus in amenissima Pisuerge ripa, non Hispaniae solum sed Europae totius pulcherrimus: qui quæ utibz anteponatur, non invenitur: agro beatissimi fertili: forum ibi pulcherrimum amplissimumque: cuius ambitus 15 ec passuum: quumque multis aliis de caussis hoc oppidum valde sit nobilitatum, multo tamè magnificientius illud reddidit illustrissimus *Philippi* regis Hispaniarum ortus: vulgo *Valladolida*: quod *Vallam Oleti* sunt qui interpretantur. *Pintia Ptol.* *Pincia Ant.* ut censem *Clesius*, *Simanca*, *Anton.* *Septimanica*. *Camora Ptol.* *Sarabria*, ut *Clu.* videtur: quæ viciose *Sabaria* apud *Antoninum*. *Sarabrim* tamen esse putant *Florianus del Campo* & *Gomerius*, oppidum illud quod vulgo vocatur *Toro*, Latinis *Taurus*, ad Durium fluvium. Non autem postremi hic visitur loci *Salmantica*, *Antonius* & *Ptolemeus*: *Salmantis Pyleno*: *Salamanca*, vulgo,

CASTILIA VETUS & NOVA.

163

vulgo, academiā nobilis. Haud procul hinc ad fluvium, qui vulgo *Gade*, *Civitas Roderici* comitis, *Ciudad Rodrigo*, quæ ut putant *Vasam* & *Clusius Myrobriga* Prol. Celticorum oppidū in Lusitania. Tendentibus hinc versus meridiem occurrit *Cavia*, *Cauria* quondam, ut scribit *Clusius*; *Cauriam* ab latinis junioribus appellari tradit *Andr. Schottus*. *Cauria* versus ortū ad nonam circiter leucam est *Placentia*, urbs pulcherrima: cuius citria, ceterique arborum fructus, nec non panis candidissimus maximè solent commendari & experti: *Placentia* vulgo. Habet *Placentia* sub sua ditione oppida amoenissima, in quis est *Xerabicum* nemoribus superbiens, & in *Pisaro* in convallie jaceens, velut altare, ut *Morrimea* notat, in testudine templi. Montes *Placentia* adiacentes, ab ipsa urbe *Verade Placentia cognominantur. Quia Avila* hodiè, Prol. *Olbula* nuncupatur, ut vult *Clusius*. Haud procul fontibus *Areva*, *Segobia* jacet, quæ *Plin.* & *Anton.* *Segovia*, ut hodieque, *Pt. Segubia*. Urbs est stanicio & aquæ ductu vi-fendo Romani operis nobilis: in qua, ut *Vasam* scribit, illud memorabile, quod illic nemo conspicuerat ociosus, nemo mendicus, nisi qui per statem aut morbum opus facere non posset: quum nullidesit, unde vietum querat, aut in quo se exerceat. Quæ nunc *Aranda* ad Duriuum flumen, *Rbauda Vaccorum* urbs est Prol. in Hispania Tarracensi: *Rauda Antonino* ex emendatione *Hieronimi Surite*: nam antea *Rauda Clunia* cum altera mansione mista legebatur. Quæ incerto scriptori *Exoma*, *Xoma* *Plin.* est, qui addit nomen hoc crebro aliis in locis usurpari. *Vxama* per S in antiquo marmore legitur: *Osma* hodiè dicuntur. Reliquas nominatis à nobis adponendas curiosioribus relinquimus. Sed hæc de urbibus & oppidis sufficiunt: ad *Castiliam Novam* transeamus.

Castilia-Nova, ad septentrionem adhierens veteri, *Castilla*, reliquis lateribus clauditur Portugaliā, Extremadurā, *Nova*, Andaluziā, Grānadā, & Valentīa. Abundat triticō aliisque segetibus, ad utramq; Tagi ripam sita. *Metropolis* *Castiliae Novae Tolentum*, ut latini vocant: *Toleton Prole-vib.* meo: hodiè *Toledo*. *Toletanos* nominat *Plinius*: *Colonia Tolentana* est in nummis *Augusti* apud H. *Goltzium*: *Serezolum* etiam scribit appellatam fuisse *Villanovanum* ad *Pelemaum*. Centrum est & quasi umbilicus Hispania: Situs clivosi, inæqualis & asperioris, ascensus ambulationisque difficilis. Majorem partem alluit & contra hostes tuerit *Tagus*: qua arcticum spectat Polum, muris munatum est validissimum turribusque 150. Nobilium ingens in hac urbe numerus: cives admodum sunt industria. Cum alii amplissimis ædificiis, tum templo nobilitatur augustissimo, pulcherrimo, ditissimo. Multa Toleti Concilia leguntur celebrata: certè ultrà septendecim numerantur, quod alibi nusquam. *Toletum*, ut matrem reginamque suam veneratur *Madritum*, vulgo *Madrid*, aëris, situsque saluberrimi. Rebus omnibus abundans, gratum nunc est Hispaniæ regibus domiciliū. Non procul hinc *Villamantia* est: quæ ut volunt *Pt. A. Montanus*, *Tarapha* & *Villano*, *Mantua* est Prol. Carpentorum in Tarraconensi Hispania oppidum. Quæ vulgo, voce *Arabicâ*, Hispanis hodiè *Alcalá de Henares*, tam certè creditur *Complutum* Prol. ut latinè etiam non aliter in publicis actis & monumentis audiat. Situm est in loco plano, ad fluvium, quem *Henarem* vocant; rerum omnium quibus usus humanus indiget, copiæ, suisque preventibus, adeò abundans, ut nullis aliunde bonis opus habeat. *Segontia Antonino* inter *Complutum* & *Cesaraugustam* medio serè itinere: *Siguensa* nunc appellatur

latur
Tagis
lemos,
spiculum
Quæ T.
Beuterus
Lebas
Antonin
amnijbu
fontes h.
Opera p
cidenter
sum mor
D. Hieron
merito ca
cum vete
theatris,
neis, sepi
principi
vix quid se
&tans, trib
riaque, in
giunque e
rio consec
stinaras. Q
arte sua tu
pli pedem
ostium ten
marmore t

C A S T I L I A V E T U S & N O V A.

165

latur *Varrerio* & *Moralej* judicibus. *Alear*: aram in ripa Tagi scribunt *Varrerius* & alii esse quæ *Norba Cesarea Ptolomeo*, *Norbenis Colonia Plinio*. Oppidum est insigni conspicuum ponte, venerande & antiquitatis & maiestatis. Quæ *Telavera* nunc, *Livio Achuram* nominari opinantur *Beuterum* & *Moralej*. Sunt hic etiam *Cuenca*, *Caucenfis*; *Plin. Lebazarca*, *Antonino Labifosa*; *Castana la reja*, *Cestula* eidem *Antonino*. *Tagus* flu. *Castellam* novam irrigat cum aliis amnibus ac rivulis in eum concurrentibus: & in ea suis fontes haber *Anas* flu. nunc *Guadiana*. Sed de his sat, ad Operæ publicæ venio. Quintæ Madrido leucæ verius occidentem conspicitur magnificum illud & sumptuosum monasterium *S. Laurentii* in *Escrivali* vulgo, ordinis D. Hieronymi: *Philippi II Hispaniarum regis* opus, quod merito certare potest cum *Ægyptiorum Pyramidibus*, cum veterum Græcorum Romanorumque templis, theatris, amphitheatris, ludis, circis: thermis item, balneis, sepulchris; cum aliis denique variorum regum & principum monumentis. Openi tanto vix quid est par, vix quid secundum. Frontispicium ejus, occasum spectans, tribus supererbit portis: quarum quæ media primariaque, in templum augustissimum, cœnobium, collegiumque ducit; quæ ad dextram, in officinas monasterio consecratae; quæ ad sinistram, in domos scholæ destinatas. Quatuor angulos totidem exornant mirabiles arte sua tresses: quas etiam duæ superant ad ipsius templi pedem hinc inde fastu quodam confurgentem. Supra ostium templi stylobatae magnifici statuas sustinent ex marmore tophoq; sex lisraelis regum, pedes altas xvii.

Cyp. publica.

Ad septentrionem Palatium templo adsum visitum, regi regioque comitatui commodissimè exciendo paratum. Ad meridiem varie sunt porticus: horrustrum generis instructus herbis, floribusque & plurimi ornamenti: pomarium gratissimis constitutum fructibus: item nosocomium, pharmacopolium, & alia. Quid superest? quidquid ibi occurrit, stuporem injicit spectanti: ideoque de iis, quæ dicenda restant, silere cum modestia prestat, quam jejunè pauca in medium proferre. Estetiam Toleti celeberrimum Palatium ab *Carolo V* restauratum, novisque structuris regio apparatus exornatum: in quo, præter alia multa singularia, machina visitur hydraulicæ, miro Italorum ingenio fabricata, quæ ex Tago flumine, opera magna versatilis & excavata potæ, aquas in fistulas & tubos per canales in summitatem arcis & montis artificiose impetu cogit & impelli; ubi unum in locum & amplum receptaculum collectæ in variis arcis urbisque totius usus dilapse distribuuntur: quæ rivulos deinde & fontes horris, magnatum ædibus, balneis, fullonibus, civiumque necessitatibus abundè suppeditant. Academæ hic due sunt, *Complutensis* omnium disciplinarum Academia celebrissima, quæ nobilitatum est *Complutum* ab *Francisco Ximenio Cardinali*, Archiepiscopo Toletano. Altera *Toletana* Academia florens, literarum & sapientiae clarissima officina. Disciplinis omnibus artibusque mechanicis in *Crisia*, ubi *Toledo* magnus honor: lanificio sericoque vitam querunt hominum millia ferè decem.

Schola.

Crisia.

X 3

ANDALV-

Andaluzia, in qua Conventus Hispalensis & Granada.

ANDALUZIA Hispania Bætica pars, nomen adcepit dictaque quondam *Vandalia* putatur ab *Vandalis* Germanæ populis, quos olim ad haec usque loca devenisse, multi memorie produnt. Siçigitur, ut nonnullis nomen penitus timatis placet, *Andaluzia* appellatur quasi *VVendenhus*, *Vandalorum Domus*. *Marius Averius Andaluzian* vocatam auguratur, quasi *Ano Lusitaniam*, mutatis nonnihil litteris. Ad ortum habet Granatam, ad septentrionem Castellam Novam, ad occasum Pacensi Silvensique diocesibus & Anâ Flumine terminatur; ad meridiem Atlanticum spectat Mare. Hujus præcipua pars *Conventus Hispalensis*. Hic ab oru Cordubense territorium, ab occasu Algarbiorum fines habet: quæ septentrionem spectat, cam Lusitanæ ditionem attingit, quæ Magistratus S. Iacobi vocatur. Cætera vero meridiem versus Gaditano Conventu, & Oceano clauduntur. Cælum hic indulgens & felici quadam hilaritate & temperie ridens. Terraque in universo hoc tractu ad miraculum usque, frumenti, vini, oleari & omnis generis frugum feracissima est, quibus longinquas & transmarinas provincias replet. Secundum *Plinium*, Hispania, quacunque ambiantur mari, Italia laudibus proxima: quod de ea Bætica parte potissimum intelligentum putamus, quæ ad Hispalensem Conventum spectat; est enim Oceano & Zephyri lenibus flabris exposita. Hæc igitur regio insigniterum omnium fertilitate luxuriat, eo nomine universi Orbis provincias longe superans: eamque merito *Plinius* ante Italiz laudes posuisset, nisi homo Italus patriæ anteferre voluisset. Hic etiam pecorum omnis generis

magna copia, sed præcipue cuniculorū. *Andaluziam* nomen à *Vandalis* habere supra diximus, quod hi à Gothis pulsis hoc loco sedes suas fixerint: quibus postea etiam ejusq; in Africam concesserūt. Res ita sece habet: *Rodericus* vicefimus quintus *Gothorum* rex, in quo etiam regiū *Gothorum* nomen defecit, comitem quædam *Lusitanum* præfectum constituerat *Mauritaniam* *Tingitanam*: ejusq; absens interea filiæ stuprum intulit. Quo parer audito, Saracenos ex Africa evocavit, iustissimum dolorem suum regis vindicta satiaturus. Hi anno salutis **ccccxv** duce *Mazamisse* per angustias fræti *Herculei* ingressi, biennii spacio totam fere Hispaniam occuparunt, præter Astures naturæ loci munitos. Periere tantillo tempore utrimque Septingenta hominum milia. Saraceni potiti imperio, christianorumque (quantum fieri posuit) religione extirpata, regna inter se variè partiti sunt. Primum fecere *Cordubæ*, quod ipfi vocavere *Abenalibitum*. Alterum apud *Hispalim*; tertium apud *Carthaginem* novam: donec à *Ferdinando III* his locis pulsi *Granatam* concesserunt anno **ccccxvi** & à *Ferdinande VI* penitus ejeciti sunt anno **ccccxciv**. Metropolis est quæ *Hispalis* *Plin.* *Ispali* *Ptol.* *Hispal* *Silio*, *Spalis* *Gratiano*, *hodie Sevilla*. *Arias Montanus* putat *Hispalim* nomen esse *Pœnicum*, ex *Spila* vel *Spala* deflexum, quod planiciem seu virarentem regionem significat; alii, inter quos *F. Tzrapha*, ad *Hispalim* *Hercula Libyæ* filium, nomen conditionemque referunt. Ridiculus hicut in multis *Isidorus*, qui, quum ab *Iulio Cesare* conditam, ex que ipsius & Romæ urbis vocabulo *Iuliam Romulam* notasset appellatam, à *palus* suffixi in loco palustri sic dictam memorat.

Urbs

Sinus

Cad

Gaditanus

ANDALUZIA & GRANADA

167

Urbs ad Baetim situ amoenissimo excellens, ambitu magna, formâ fere rotunda, visu pulchra, templis celebris, ædium pulcherimarum frequentiâ exulta. Tamen multa de hac urbe præclarâ commemorari possent, ut natum sit inde & tritum vetustate proverbium: *Qui non ha visto Sevilla, no ha visto Maravilla.* Cùm aliis felicis ingenii alumnis gaudet, tum *Benedicto Aria Montano*, nobilissimo & summo Theologo, plurimarum Linguarum cognitione stupendo. Testantur id opera ab ipso edita, quæ summam ejus admirationem apud omnes excitant. Metropoli visa, reliquarum urbium nonnullas indicabo, ordinis incuriosior; sic tamen, ut quasque metropoli sua proximas primo loco. Offert se quinque ab Hispalie leuca *Palatium*, vel *Palantia*, quod vulgo *Palacios*, sic dictum ab arce perantiqua, quam lateri habet adhærentem. Viâ situm, quæ ad S. Luca fanum fretumque Gaditanum ducit. Huic succedunt *Cabece*, oppidulum in montium, quin in meridiem Malagam versus se extendent, adiutu situm: & Cabecis versus libonotum ad tertiam leucam oppidum, quod vulgo *Lebrixa*, *Nebrixa* Ptol. *Plinius Veneriam* cognominat. Situm fuit olim inter Baetis astuaria, hodie octo pass. m. ab flumine, obli- mato sinistriore alveo. Conditor perhibetur *Liber Pater*. Oppidum est per amœnum & pulchrum cum arce perveteri, agro undique beatissimo cinctum. Cive nobilitatum est *Aelio Antonio Hispaniæ* totius ornamento. Quæ *Carmona* vulgo, *Carmona Straboni* est, *Carmo Antonino*, *Charmonia* Ptol. *Marchena* hodie, *Colonia* quondam, inquit *Onuphrius* ex antiqua basi, *Maria*. Situm est hoc oppidum in colliculo quodam, ubique planities spectante. Sunt & Andalusie oppida *Lora* ad dexteram Baetis ripam: *Axalita* vetustis lapidisbus, teste *Clu. Flæ-*

vium Axalitanum Amb. Mor. ex antiqua item inscriptio- ne, inter Hispalim est & Cordubam. *Moron*, olim *Clusio Arrucci*, notantibus *Plinio*, *Antonino* & prisco lapide. *Ossuna*, *Orsona* *Appiano*, *Orson Straboni*, *Vrsio Plinio*, quæ & *Cenusa* (forte *Comina*) *Urbanorum*, *Vrsion* in antiquis hujus loci inscriptionibus: *Vrsio Hirtio*. Eccja ad Singulum flumium, hodie *Xenil* vel *Chenil*, *Ptolemeo* fuit *Abygus*, *Augusta Firma* cognominatur à *Plinio*: quod oppidum non adeo magnum, hodie tredecim ab Hispali leucis visi- tur. Inter eandem Hispalim & Cordubam medio fere itinere, ad dexteram Baetis oram *Penaflor*, *Ptolemeo* pu- tatur *Ilipula magna*, in mediterraneis *Turdulorum*, *Ilpa* cognomine *Italica Plinio*, qui Hispalensi *Conventui* at- tribuit. Decimo hinc millari ad ejusdem fluvii ripam est *Corduba Ptolemeo*, *Cordoua* vulgo: *Plinius Colonia Partritium* tradit cognominata, quod etiam ex antiquis marmoribus probat *Morales*. *Corduba* tanquam *Cor Baetis* dicitur *Ioanni Gerundensi*. Alumnos habuit rei militaris gloriâ doctrinæque studiis præcellentes. Beara hodie est *Corduba*, præter alia multa bona, fertilissimis agris, hortis amoenissimis, aquis etiam saluberrimis. Solum *Cordubæ* vocat aureum *Silius Italicus* lib. 111:

Nec decus aurifera cessavit Corduba terre.

Quinque leucis ab Corduba versus meridiem *Mons est Major*, vulgo *Monte Major*, *Vlia* existimat *Ptolemeo*. *Turdulorum* in Hispania. Bætica urbs: *Vlia Antonini*. Decem ab Corduba milliaribus *Mons Aureus* est, *Montoro* vocatur vulgo: *Epora* creditur *Antonini*. Male apud *Ptolemeum*, *Ebura* pro *Epora*, quum illa sit non Bætica, sed Lusitanæ: pejus autem *Ripepora* in vulgaris *Plinii* codi- cibus, ubi *Federatorum* cognominatur. Ad Hispalim re- cutro, hincque per *Palatium*, *Aleantarium* ponte, oppi- daque

daque
latini vi-
minat: e
hodie S
ferè leu-
nis Xeres
vel initia-
esse quo-
nem. *A*
vellocum
go *Masa*
est, quin-
ostio. *C*
pidum, s
fluminis,
pidum ei-
S. Maria.
Sidonia. *I*
fert se *Co*
leucia dist-
& *Medina*
Georgio Au
Cartejam q
quis dixer-
procul in-
quidem, se
undique p
cumquaq
acies exten-
ciem locac
in *Africe* r
vastum &

A N D A L U Z I A   E T   G R Á N A D A.

177

daque Cabecas & Nebrisam Luciferi peto Fanum. Sic latini videntur nominasse, quod Strab. lib. III. sic nominat: quodque appellatum etiam addit *Lucem Dubiam*: hodie *S. Lucas de Barrameda*. Haud procul hinc quartâ ferè leucâ versus vulturum, oppidum est, quod Hispanis *Xeres de la Frontera* dicitur, quasi Hispaniæ ex hac oratione initium vel terminus. Hoc *Navagierus* in Itin. putat esse quod *Asta Liv.* & aliis: *Hasta Anton.* per adspirationem. *Astam* tamen *Mor.* scribit adhuc nomen retinere, vel locum illum esse, circa Guadaleten amnem, qui vulgo *Masa de Asta*. *Abraham Ortelius* haud multum abest, quin submergam putet cum in insula Tartesso in Bætis ostio. Centum stadiis à Bætis ostio distat *Chipiona* oppidum, Strab. lib. III. *Capiona Turris*. Ad ostium Lethes fluminis, quod hodie *Guadelete*, vel arabicè *Bedalas*, oppidum est, cui nomen *Portus S. Marie*, vulgo *El puerto de S. Maria*. Lethem transgressis occurrit cum aliis *Medina Sidonia*. Meridionaliora versus fretum potentibus offerunt *Conilium*, non ignobile Hispania oppidum, sex leucis distans ab Gadium urbe: illustrissimo *S. Luce*, qui & *Medina Sidonia*, duci, parent. *Conilium* habetur ab *Georgio Austriaco* apud *Or. Cartea. Ptol Tarissam*, quam *Carteja* quidam opinantur, ex Tartesso corruptam si quis dixerit, non admodum pugnandum videtur. Non proculinde *Vegelium* est, vulgo *Vegel*: oppidum exiguum quidem, sed situ opereque clarum: Collique in latissima undique planities cingit, impositum: adeò ut inde circumquaque prospectus patet, quoque oculorum acies extendere se potest, tam in latam laxamque planiciem locaque compascua, versus solis exortum: quam in Africæ montes & oram circa metidiem: nec non in vastum & tumultuosum Oceanum versus septentrio-

nem & occidentem. His in caurum iter alectentes obviām habent *Mundam*. Sic nominat oppidum *Plinius*, quod hodie vulgo *Monda*. Putant tamen alii antiquam *Mundam* esse, quæ hodie *Ronda Veja*: *Mondam* autem, cuius antea memini, duobus inde miliaribus exstructa fuisse ab Arabibus, prisco retento nomine, uti mos illis. Sunt autem in diœcesi Hispalensi innumera monachorum & virginum vestalium monasteria. Longum sit etiam xenodochia recensere, cum in una Hispalì tantum ultra centū viginti numerentur egregiè dorata, ut multa octo millibus aureorum, nonnulla quindecim millibus annuis locupletata sint. Est verò Hispalis ædificiis sacris & templis omnium Hispaniæ urbium ornatissima: inter quæ templum *Mariae* sacrum, quo nullum habet christianus orbis excellentius, si operis amplitudinem & maiestatem sacrâ quadam hilaritate & pulchritudine venerabile, & turrim summæ celitudinis, è qua ad statas horas signum datur, editissimo & operosissimo fastigio admirabilem spectes, unde in universem urbem & latissime circumiacentes campos jucundissimus prospectus est. Quid regiae arcis ornamenta verè regia describam: qua nullam eleganteris structure, aut gratioris Hispani reges habent. Quid sumptuosa ducum, comitum & illustrium procerum palatia: quid amoenissimis fontibus & viretis ornatas civium ædes memorem? Prætero antiquos aquarum rivos longè per arcus in varias urbis regiones derivatos, & recentiores S.P.Q.H. ingenti sumptu & industria ad Herculanis vulgo dictas columnas deductos & publice voluptati dicatos; palmistri & uliginosæ vastissimæ amplitudinis areæ consitis arboribus in pulchrum viridariū reformatâ, & latis spatis in Circumperiem ad decurssiones & inambulationes relictis.

Y & Z

V A L E N T I A

VALENTIA appellationem à sua metropoli assumpsit, emporio nobilissimo, venerandaque antiquitatis. Ad meridiem Murciam respicit; ad occasum utramque Castellam; ad septentrionem Aragoniem: ad ortum litora ejus pulsat Mare internum. Frustrat aëre temperatoe, a clementiōe cœlo, atque beatiore quam ulla alia Hispanie pars, immo tanta cœli temperie ac zephyri lenitate regnū Valentia gaudere tradunt, ut quoeverū tempore, etiam nativitatis Iesu Christi festo, & Januario florut manipulos incole manibus gestent, sicut aliis in locis Aprili & Majo fieri videmus. Magna hujus regionis præstantia, omniumque terum, ut facchari, vini, olei: item tritici, oryza variorumque fructuum fertilitas, & copia. Habet & argenti fodinas, in loco quem Buriel dicunt, inter Valentiam & Dertosam. Reperiuntur & lapides aureis venis lineolisque interstincti, in loco, qui Aider nominatur. Ad Promontorium Finistratum sunt ferti mineræ: circa Segobiā lapidicina vestigia, e quibus Roman delecta olim marmora. In Placentia alabastrum effuditur. Passim alumen, rubia, calx, gypsum. Valentiam urbem diu Mauri tenuere longā ducum serie: opere pugnata sapè ab Aragonum regibus, donec rex James post longam obsidionem tandem ejus potitus est, ducemque Zen Maure cum quinquaginta Maurorum milibus cōgīt urbe cedere & Deniam confugere, auro, argento, armis, aliisque supellestile eodem asportacā. Detrahit hoc modo Valentiam rex Jacobus colonia missa colere iterum cœpit. Coloni fuere Catalani & Aragones, ductoribus D. Berengario Palatio Episcopo Barcelonensis: D. Vidalu Cavello Episcopo Huescano: D. Petro Fer-

Ptolemaeo; à quibus *Contestania* Hisp. Tarragonensis regio apud Plinium; h̄orum memoria servatur hodieque in oppido *Contayna*, vel ut aliis effertur *Contentaina*; ad fontem ejusamnis, cuius ostio adpositum videtur oppidum *Oliva* contra Pytiulas insulas: *Lusones*, quos ad Iberum fluvium ponit *Appianus* in Ibericis, Numantinis vicinos; ad Tagi fontes pertinere scribit *Strabo*: *Lobetani*, quorum metropolis *Lobetum Ptolemaeo*; quam *Beuterus* scribit antea *Turiam*, postea *Averazin*, tandemque, ut hodieque, *Albarazin* dicitam: *Terboleta Appiana* in Ibericis, *Saguntinis* vicini, à quibus *Turbula Ptolemaeo*, *Torres* hodie forte: ¹¹ *Celtiberos*, ut eos appellant *Plinius lib. 111 cap. 111*, *Pomponius Mela lib. 111 cap. 1*, ceterique latini; qui *Celtiberos Ptolemaeo*, quidam *Castellae Veteri* adscribunt, plerique *Valentiae*. Inter regni hujus urbes *Valentia*, *Valenza* vulgo, primaria est ac sedes Episcopalis: regi *Rome* primordia sua ferr accepta, ut scribit *Vasius* atque alii, quam ab eo *Romanam* appellatam, *Romani* multo posterius amplificatam & nobilitatam *Valentiam* appellaverunt, vocabulo idem significante. At *Resendio* haec fabula videntur, qui eam à *Lusitanis* cæterisque *Viriatii* militibus conditam & nominatam tradit. Sita est in intimo sinus *Sucionensis* recessu ad dextram fluvii *Turiae* ripam. Hæc moribus & institutis clara; disciplinis liberalibus exulta; mechanicis artibus nobilis; magnis ingenii felix, pacis concordiaque cives inter servanda studiosissima; multorum equitum splendens; illustris; mercatorum commerciis dives. Silento non pretereundum quod de *Valentinis* nota *L. Marinus Silius*: iis in more possumus esse singulis annis, festo *D. Matritia*, fuisis preciis; factisque obtestationibus, ad locum suppliciis destinatum ire; ibique damnatorum corpora, sive suspensa sint, sive humi jaceant, suscipere, ossaque sparsa colligere: mox autem omnia ferentis imposita ad commune civibus omnibus sepulchretum devecta honorifice, sacrificiis, orationibusque peractis, terræ mandare. Memoræ prodit *Petrus Medinensis* eis in hac urbe supra decem millia puteorum aquæ vive. Stetit olim ad ripam *Turiae* sinistram, haud procul *Valentia*. *Strabo lib. 111, Pliniusque 111 cap. 111*, mille passibus ab mari separatis. *Saguntum* *Heditanorum* urbs *Ptolemaeo*: *Saguntus Straboni, Zacynthus Stephano*: *Secundum & Secundum* vitiosè apud *Antoninum*: hodie puratur à plerisque *Moredere*, sic dictum, ut quidam censem, ab *Maria veteribus*. *Zacynthorum Coloniam* facit *Appianus*, quidam *Saguntum Herculis filium conditorem* opinantur; sunt & qui ab *Sagia Iberici* nomen accepisse volunt. Situm describit *Silius Italicus lib. 1*. *Sagunti* muris cæmenta tribuit *Livius lib. xxx*; quæ calce durata erant, sed interlata luto, structæ antiquæ genere. Constat ex *Plinio Saguntino* olim coluisse *Dianam*, eodem ab *Zacynthiis* ipsorum progenitoribus advectam: annis ducentis ante excidium *Trojae*. *Saguntus*, fide & ærumnis inclita, *Pomponio Mela*. De expugnatione urbis nobilissimæ, cladeque, qua ob admirabilem constantiam, & egregiam in Romanos fidem, incidit in annum ab V.C. 10^{xxv}, *M. Livio Salinatore, L. Emilio Paulo COSS*. consuliendi *Livius lib. xxI*, *Polybius lib. 111*, *Orosius lib. 4 cap. 14*, *Eutropius lib. 3*, *Florus lib. 2*, *Histor. Rom. cap. 6*, *Silius Ital. lib. 1*, *Valerius Maximus lib. 6 cap. 6*, *Augustinus lib. 3* de *Civit. Dei*, *cap. xx*. *Auctor de VV. Illustr. cap. 42*, *Æmilius Probus in Annibale*, *Cicerio in Philippicis*, & qui non? Non ignobilis in *Valentia* loci sunt hodieque, *Segobia*, *Segobriga Ptolemaeo & Straboni*, uti placet *Vasius*, *Clusio*,

Clusio, *Tumuli*, *nummifera*, *Celtiberi*, *Iniesia*, *Mariana*, *ignotare*, *Tarraco*, *Clusius*, *gnomina*, *nem Capra*, *Che*, *Plinio, Il*, *Illicitane*, *Liis Alica*, *Celtiberi*, *Hedeta*, *Clusio & N*, *Oriola Gor*, *vii & Ptol*, *est. Quæ Flumina*, *ste Clusio*, *habet ha*, *Pomponius*, *Arabicam*, *puram sig*, *locis per q*, *nomine d*, *Habet Va*, *& Penna g*, *quos, quun*, *Montes*.

Valentia, Murcia, cum Insulis Majorca, Minorca & Yvica.

181

Clusio, Taraphe, Emanueli Enrico, &c aliis: Segobrigam habent nummi Augusti. Incola Plinio Segobricenses; eos in capite Celtiberiæ potueri. Segobriga tamen Morali censetur Inessa, vel Cabeca el Grigo: cuius sententia est & Ioannes Mariana. Hieronymus Surita, ubi fuerit Segobia, dicit se ignorare. Segobrige meminit antiquum marmor, quod Tarracone. Denia, Dianium (ut volunt Florianus, Moralis, Clusius) apud Ciceronem & Plinum, qui Stipendiarium cognominat. Incibili Livii: quæ Indibilis Frontino, ubi Annonem Carthaginem subducet ab Scipione fugatum narrat, Chelva censetur Floriano subdubitanti tamen. Illici Plinio, Ilicias Ptolemao, Illice Pomponio, Ilce Colonia nummis, Illicitani etiam Ptolemao, (unde Illicitanus Sinus) hodie alii Alcanta, alii Elche, quod propius accedit. Belgida Celtiberiæ urbs nomen adhuc retinet. Leria, quæ & Hedeta Ptolemae, (unde Heditani populi.) Liria hodie est Clusio & Morali. Oliete Orcelis Ptolemai Floriano, Horivela, & Oriola Gomecio est & Clusio; Zamora Nebrisensi. Bigerra Livi & Ptolemai; hodie Bejar Beutero & Vajeo; Clusio Villena est. Quæ Satabi Strab. vel Satabi antiquis lapidibus, tecum Flamina. Ita Clusio; hodie Floriano judice, Xativa cluit. Fluvios habet hac regio multos, imprimit vero Turiam quem Pomponius Duriam, Dorium Ptolemae nominat. Incola Arabicam vocem Guatalabiar servarunt, quæ vox aquam puram significat. Magnas hic fluvius comedimentates, locis per que fluit adfert. Est & Sucro fluvius, Xucar novo nomine dictus. E montibus hic oritur Orospedanis. Habet Valentia duos montes, quibus i. omen Mariola & Penna galosa, (rupem cupedinariam latine diceres) in quos, quum stirpibus rarioibus herbisque variis abundat, quotidianie magnus medicorum & herbariorum numerus ex diversis Hispaniæ partibus confluit. Nunquam non rari quid ibi se offert. Valentia urbs antiquitate venerabilis est, ibique ad posteram ætatem multa perdu-
opera publica.
rant antiqua marmora, Romanis inscriptionibus sculpta, quarum quedam videri apud Beuterum, Ambrosium Morelam, Hotomannum in Cesarii Ephemerides, & alios, possunt. In urbe Sagunto nunc Morvedre theatrum & scena, aliaque multa antiquitatis vestigia, ut sepulchra Sergiorum, L. Galba, & Sergii Galba, & aliorum ejus gentis, ex quorum lapidibus constructum est coenobium fratre Trinitatis. Academiam habet Valentia celebrem.
Sc. sole.
Præter hanc in regno Valentia est & Academia Gaudiæ, quam non ita pridem erexit illustrissimus Gaudiæ dux, ut ibi præcipue patres Societatis Iesu, ad quam seipsum quoq; conculisse fertur philosophatur. Valentia quod ad administrationem reipublicæ attinet, facile omnes antecedit Hispaniæ civitates. Ager hujus urbis maxima opificia. ex parte à gente Mauris oriunda, & paternum sive avitum sermonem ac ferè vitæ morem adhuc reridente, colitur. Illud autem non omittendum quod M. Tullius in Valentia laudè protulit oratione in Verrem ultima: Valentinorum (inquit) hominum honestissimorum testimonio. Multum byssii hoc in regno paratur. Vallet & Valentia commercio (ut scribit Olivarius Valentinus) mercatorum maximo. Nam inde exportantur varia & multæ merces, imprimitis holoferice
Merci-
tele ferè omnium colorum & fila serica ex vernubus, panni optimi
mon. a.
in insulas Baleares, & Siciliam & Sardiniam, & i. panni vocantur contracti; exportantur inde oryza, saccharum albedine admirabili, uve passæ & fuscus, nec non & fructus saccharo conditi.

Y & Z 3

AR A.

ARAGONIA ET CATALONIA.

ARAGONIA velab *Autrigonibus*, Hispanie populis reste *Laurentio Valla*; vel à *Taraccone* antiqua civitate, ut *Antonio Nebrisensi & Vasco placent*, nomen accepit. Alii ab *Aragone* fluvio qui illic orrus Iberum influere perhibetur. Nonnulli ab *Herulus Ara*, *Agonalibusque* ludis derivant: quod si verum, mirum tam altum obstinatumque apud veteres scriptores de *Aragonie* esse silentium. Huic regno adhaerent ad caurum *Navarra*, ad vulturnum *Catalonia*: quā Africo exposita, *Castiliam spectat*, qua aquiloni, Pyrenæos haber montes. Regio ut plurimum aspera, & secca est, maximè versus *Pyreneum*; unde ad inultum itineris sparagi nulla habitations reperiuntur: sunt tamen hic vallis nonnullæ facilius optimi frumenti, aliorumque fructuum, quae in curva in modura ab aquis adjuvatur. Hujus regni ptimum regem omnium scriptorum calcuui *Ranunculus* faciunt. Hic factus est rex Aragonia anno Christi cxxvi. Sed de origine regni regumque Aragonie, *Valentiae* & *Caralonie*, à quibus & quomo- do inictum habetur, deque unione eorum, legendi *Rodericus Santius* historia Hispanica pars i. cap. xiii, *Lucius Marinus Sicularius* lib. viii, de regibus Hispanie & Metropolis & regni caput *Cesar-Augusta Plinio* aliisque, *Cesarea Augusta Ptolemeo*: nominatur lepe in numinis veterum: hodie *Sarragosa*, Academia nobilis. Conditorum ejus ferunt *Iubam* Mauritanian regem, & ab eo *Sal-dibiam* appellatam, quasi *Iuba Domum*: postea vero, priore repudiato nomine *Cesar-Augusti* nomen illi sulse inditum. Sita est in ripa fluminis Iberi, loco plano, ex quo Iberus insigni ponte lapideo longoque (cujus etiam *Strabo* facit mentionem lib. iii) trajicitur. Urbis autem situs solez calcei fortuam refert: portas haber quatuor ad totidem mundi partes spectantes: validissimis mu-

ris cincta, crebrisque turribus probè munita. In hac urbe reges Aragonie ab ejus Archiepiscopo, qui primas regni, diadema soliti accipere. Civitates reliqua: Osca latini, Ptolemeo & Plutarchio in Sertorio, hodie Huesca: cives ejus Osenses Cefari nominantur: Osensis argenti menit Lvius lib. xxv: Ercilia mendose vocatur Vellejo Paterculo, ubi Sertoriuum intertempus scribit. Tyriassona civitas apud montem Caci, quam à Tyriis & Ausonius condidram fuisse nonnulli opinantur. Iacca, jacens in cōvallibus, lacetanorum quondam sedes. Calatajus, in campestri loco, ex ruinis nata Bibilitanis, que cum multis aliis antiquitatum monumentis, medio milliari hispanico ab hoc oppido hodie visuntur, in colle, qui vulgo Rambla vel Baubola. Cingitur mons ille in orbem fere ab Salone flumine, quem situm Bitibitribuit alumnus ejus & civis (vide lib. i. Epigr. lxii.) Valerius Martialis lib. x Epigram. c. iii. Sic Paulinus ad Ausoniam, Bilbilim acutis scopulis pendente prodit. Bitibis Ptol. corrupte. Augusta Bibilia cognominatur Martialis, quem admodum in multis veterum numismatuum inscriptionibus. Sunt & alia Aragonie oppida: Barbastrum, areubus ferreis nobile: Burtina Ptolemeo, Bortina Antonino, ut nonnulli censem. Monsionum in regni situm umbilico, ad Cinge ripam, cui collis imminent, à quo nomen oppido: conventibus regnum Aragonie, Valentiaeque & principatus Catalonia celebris sedes: vulgo Moncon, fertili agri & aprici situs. Fraga, inter Ilerdam & Cesaraugustam: Gallica Flavia Ptol. Gallicum Antonino, ut Varrius censem: alii Gallicum locann, ubi nunc Zuera, in cuius agro vetustorum pavimentorum vestigia visuntur. Gurrea olim Forum Gallorum, Antonino inter Cesaraugustam & Pyrenæos. Ajerbium, in cuius solo quondam siccile creditur Ebellinum, Antonino cum aliis nomi-

ARAGONIA & CATALONIA.

183

natum. *Vrgella*, *Orgellum* *Aimonio*, *Origa* fortè *Ptol.* oppidum haud procul *Sicoris* fonte. Fuerunt & alia oppida, sed quæ diruta, quorumque nulla hodie vestigia. Inter illa non ignobilis *Calagurris Nasica*, alia ab ea quæ in *Navarra*. Cives ejus *Calagurritani* nominantur ab *Cesare* i belli civilis *Commentario*: eosque corporis sui custodes habuiss^e *Augustum* notat *Suetonius* in ejus vita cap. **XLIX**. *Plinius Nasicos* cognominat. Fluvii hic sunt *Iberus*, *Gallego*, & alii.

Fluminis. *Catalonia* vulgo *Catalunna* sequitur. Nomen illi impositum putat *Volaterranus* ab *Gothis* & *Alanis*, scribendamque esse *Gothalaniam*. *Beatus Rhenus* lib. i Rer. German. *Catalaniam* arbitratur appellatam ab *Cattis* & *Alanis*, qui junctim in eam *Hispania* portionem proruperunt. Alii ab *Castellanis*, antiquis *Hispaniæ* populis, qui hisce locis sua habuerunt domicilia, denominatae judicant. Sunt etiam qui nuncuparam *Catalanoniam* tradunt ab *Ostherio Catbalone*: de quo multa præter alios, *Marineus Siculus* lib. ix de Reb. Hisp. & *L. Valla* de *Ferdinando Aragon.* rege lib. i. Hæc *Pyrenæas* montibus, mari *Mediterraneo*, fluminibusque *Ibero* & *Cingâ* terminatur. Regio ipsa ut plurimum sterilis est, ac magis fructuum, quam frugum abundans, & silvestrium quam domesticorum. Metropolim habet hodie *Barcelona*, urbem pulcherrimam, quæ in mari *Mediterranei* littore sita merita redolent antiquitatem, complures servans rei probandæ lapides vetustos. Conditor ejus fertur à plerisque *Hispaniarum* inlustratoribus *Amilcar Barca* cognomine, filius *Annibal* *Carthaginem* ducis ejus, qui vietâ clastè, à militibus in crucem fuit sublatus, pater autem *Annibal* terroris Romanorum. *Barcinos Ptol.* *Barcinus Pantino*: *Barcelona fernandi*: *Faventia* etiam quondam, teste *Plinio*. Laudat hanc urbem multis verbis *Marineus*

Vita.

Siculus Rer. Hisp. lib. xiiii, qui & situm ejus describit lib. xv. Fuit olim multo minor, quam hodie conspicitur, ab littore maris uno ferè stadio remota. Habebat portas quatuor, quæ totidem mundi plagas spectabant, æquo ferè omnes spacio inter se distantes, quæ adhuc in ipso penè umbilico urbis visuntur: celata gerentes capita bubula, altæ pacis, ut nonnulli volunt, & quietæ agricultura symbola. Lapsi temporis bis prævalidis mutis superbisque turribus est cincta, inque tantam paullatim magnificientiam excrevit, ut multo merito caput hodie censeatur *Cataloniae*. De *Barcino*nis comitibus, eorumque origine consulendi *Rodericus Tolitanus* lib. vi de Reb. Hisp. cap. iii, & *L. Marineus* lib. ix. Sequuntur hanc *Tarraco*: *Tarragona* *Ptolemaeo* & *Strab.* *Tarragona* hodie. *Virbi* olim tam' celebris, ut potiori *Hispania* parti nomen derit: maritimatum opulentissima *Mele* lib. ii. *Viqua* *Vieque* vulgo, vel *Vibis*: *Ausa Ptol.* Autem tanorum urbs. *Girona*, *Geronda Plin.* & *Ant. Tortosa*, quæ *Dertosa Ptol.* *Dertosani* populi apud *Plinius*. *Lerida*, quæ *Ptolemaeo*, *Stephano* & aliis *Ilerda*, *Ilergetum* urbs. *Emporia Silio* lib. iii, *Polybio* lib. iii, & *Ptol.* *Emporium Stephano*: *Emparias* vel *Amputarias* vulgo. *Blanda Pomponio* & *Ptolemaeo*, *Blanes vulge*, ut volunt *Beuterius*, *Florianus* & *Navagerius*. *Marensa*, quam *Florianus Athanagiani* ab *Livio* vocari censet. *Rofea*, *Rofes* vulgo: *Rhoda* *Livio*: *Rhoda Stephano*, *Rhodope Strab.* *Rhodopolis Ptol.* *Colibra*, *Iliberis Ptolemaeo*, *Livio* & *Plinio*, vicus magnæ quondam urbis, & tenui magnarum opum, addenti, vestigium; *Cliberre* tabulae Peutingerianæ. Alii tamen *Iliberini* non *Colibram*, sed aliud oppidum volunt: *Sal-sulas Poldus*: *Eunam Olivarius*: *Illam Mercator*. Fuit &, ubi nunc *Catalonia*, quondam *Iulia Loja*: *Cinniana Antonina*: *Deciana Ptolemaeo*. Atque hæc de universa *Hispania* sufficiant.

DESCRIP-

Q uam cum bene te ab graphicum, cujus quam possum in legendis histo utilitas, quam upus; sed alia est e valet dirigatur; plurimum confesse legitima conphi officium potiector, qui hominem declinet, vergnis, ejus naturatum cadaver Ge suam symmetriam politican assignavit, duxi, ut quæ in sidentium natura & tabulis præfigam, rum studiosis aliqui sit imperfecta & de pro nostra, non singulas ditiones solitigate est integrum deprehendere poti

DESCRIPTIO GALLIÆ.

Studioſo & Benevolo Lectori.

Quandoquidem nobis solis nati non sumus, sed quantum quisque potest ad commune bonum, tantum a beneficentissimo generis humani coditore & parente ab illo exigitur, justum existimavi opus hoc Geographicum, cuius hinc partem damus, ad Reipublicæ utilitatem quam possum maximè accommodare. Est autem Geographia in legendis historiis iisque retinendis facilior notiorque usus & utilitas, quam ut meo documento aut communicatione sit opus; sed alia est ejus & multo præclarior dignitas, si recte quod valer dirigatur; nimirum ad politici regiminis cognitionem plurimum conferet, si locorum non situs tantum, sed & natura live legitima conditio describatur, quod alioqui etiam Geographi officium postulat. Nam ut sue professioni non satisfacit pictor, qui hominem aliquem juxta membrorum proportionem delineat, verum neglectis coloribus & physiognomicis signis, ejus naturam & affectus non prosequitur, ita velut mortuum cadaver Geographicum figurabit, qui locis tantrum juxta suam symmetriam positis, nullam eorum ad invicem rationem politicam assignaverit. Quapropter hoc sum more curandum duxi, ut quæ in singulis regionibus est dominiorū locis appendentium natura & ordo, eam convenienti distributione ipsius tabulis praesigam, quo politicæ distributionis & rerum publicarum studioſis aliquid nostra conferre possint. Quod si in multis sit imperfecta & deficiens, aut etiam alicubi erronea conscripicio nostra, non mireris lector: non enim terump. formæ per singulas ditiones scriptæ extant, neque mihi eas passim perveſigate et integrum, sed quatenus ex historiaturum inspectione deprehendere potui, saltē formam aliquam & rudimentum

politici status collegi, unde rei propositæ rationem & ordinem intelligas, ac quod in tua regione deerit supplete possis, & castigate; quod si facere non gravaberis, ac mihi communice placuerit, tuo id nomini atque honori in castigato tabule frontispicio acceptum referam. Idem si quisque in sua patria praefisterit, nemo credat quatum emolumenti studioſis omnibus ex Geographia sit accessum.

Iraque cum tria præcipue sint in administratione regnum, principatum, & provinciarum consideranda capita, videlicet, Status ecclesiasticus, politicus & justitiae administratio, primum sub regionis in tabula descriptæ titulo, quorū in ea regione sint status politici membra recensebo juxta earum dignitatis ordinem ibi observatum. Deinde in nobilium locorum distinctione (quando penes nobilitatem præcipuum est regimen) eos loscosprimum enumerabo qui Principi sunt feudales, deinde & liberos, idque ordine a summo nobilitatis gradu descendendo, veluti Ducatus, Comitatus, Baronias, Dominia. Tertiò in quas Praefecturas regio sit divisa. Atque his tribus politicū statum sufficienter declaratum iri existimo. In justitiae administratione notandæ erunt dioceses juridicæ, superioresque securatus ad quos sit appellatio. Denique in ecclesiastico statu primum Archiepiscopi, si qui sunt, cum eorum suffraganei Episcopi, & qui præterea aliis suffragantur ordine ponendi erunt. Hęc omnia enumerare studium quidem est, verum cum deficiente materia in paucis id detur, præstabō, quod potero, ut saltē patriæ cultores ad meliora perfectioraque provocem. Singula autem loca numeris designabuntur, ut in subsequenti tabula continuo inveniri possint. Prior numerus gradus & minuta lon-

A a

gitudinis

gitudinis continabit, qui in latere boreo aut meridiano tabula querentur; posterior latitudo numeros habebit, in occidente aut orientali latere quærendos. Ab horum terminis, hinc meridiani, inde paralleli, latitudinis ductu ad communem eorum sectionem & locum propositū pervenies. Quæ verò in generalium tabularum indicibus sunt, coruni sitū inde petere oportet. Quod si quæ nomina in subjecta tabula nō reperiantur, id chorographi qui eam prior delineavit factū est vitio, propter quod principiū & dominiorum designatio omittenda non erat.

Quoniam autem penes nobilitatem est regionum dominium & regimen, utile & jucundum est ejus gradus ordinem, & proprias cujusque conditiones internoscere. Summus ejus gradus est imperatorius aut regius, quem ordine subsequuntur Dux, Comes, Baro, Tribunus militaris, quem *Banderheer* vocant Belgæ, quasi *bende*, hoc est turmæ, quam sub suo baniere, hoc est signo equestri ducat, dominum. Post hunc est eques auratus, live & uestris ordinis dignitatem adeptus, quem Galli *Chevalier*, Belgæ *Ridder* vocant. Tostremo loco est un *Escrivain*, id est nobilis scutatus, qui insignia quidem nobilitatis gestat, verum ordinis dignitatem publicam necedum assecutus. Jam Comitum tres sunt gradus. Qui in primo est, à Gallis *Vicente* dicitur, hoc est, ut opinor, Procomes, aut Princeps comes, qui ceteris apud ducem suum dignitate & privilegiis præstat, quem *Lodowicus Guise* cardinalis Burg-gravium hodie dici vult. Et hie potest hunc Comitum ordinem eo diminutionis dilapsum esse: sed principio excellentior fuit ejus dignitas, ut mox ejus descriptio indicabit. In secundo gradu est Provincialis comes, *Landgrave* Belgicæ. In tertio Matchio, *March-grave*. Hi sunt præcipui nobilitatis gradus atque orto, juxta quem regionis cujusque dominium distributur. Sunt & aliae quædam in his gradibus subdivisionis differentiæ, sed quæ privilegiis magis quam regiminis formâ distinguntur. Ejus porro ordinis quem recipiaviles legitimas differentias & conditiones, quemadmodum in

Gallico quodam libello, inscripto: *La division du monde: inventa tradam, ab ima nobilitate aliorum graduum creationem deducens, unde illorum proprietates & regiminis ordo elegansissime elucescent.*

Eques auratus, inquit ille, sive *Chevalier* ex scutato nobili, *Escrivain*, sic creabitur. Si diu hic bella securis armâ exercuerit, pluribus conflictibus interfuerit, atq; unde ordinis statum honeste sustinere possit habeat, sitque ex magna, insigni ac divite familia, tum in aliquo conflictu duci exercitus aut strenuo & generoso equiti petitionem suam significabit, & fituto conflictu ipse ducem aut equitem dictum accedet, præsensque in nomine Dei ac S. Georgii orabit, ut sibi ordinis insignia donet. Quo ille audito gladium suum educet, terque supplicantem serericidicem: Ego te facio equitem (*Chevalier*) in nomine Dei & S. Georgii, ad fideliter conservandam Fidem, Justitiam, Ecclesiam, Vidas & Pupillos. Quod si verò supplex etiam si strenuus, sit tamen pauper, admittendus non erit, nisi tot illi redditus annui assignentur ac donentur, quot ad ordinis honorem & dignitatem conservandam opus est habere. Atque hic primus est ab imo nobilitatis gradus.

Tribunus militaris, et *Banderheer*, ex equite aurato fiet, si diu scutatus bella satis terrarum ac reddituum possideat, ad tenendum & stipendiis alendum 50 nobiles, hoc est unam *Bendam*, quæ ipsius signum equestre in militia sequatur. Nemo enim signum live vexillū erigere potest, nisi qui turmam hoc est bendam 50 ut minimum nobiliū stipendiariorū suo sumptu adducere potest.

Baro ex equite aurato, aut etiam scutato nobili creari potest, quando ille in suo dominio quatuor castellanias habentes jurisdictionem altam, medium, & bassam (ut vocant) possidet; cum enim rex illi conferre potest vexillum Baronatus. Ceterum hoc illi conferri non potest, nisi rebus in bello fortiter geratis. Itaque ex primo conflictu Equestris fit ordinis, ex secundo *Tribunus militaris*, ex tertio *Baro*.

Comte

comes alcen
Marchionem ha
potest, qui dua
sider. creati a
fides.

comes Provinc
quatuor Baron
comitem creat,
sionem.

viconte, Princ
tatus aut plures
tos. Et potest à
ti. Quod si rex i

Dux ex comi
tonandus est, p
quilibet horum
illis quatuor Co
ducalis dignitati
est autem à rege
ritis & gemmis p
ditionum urbe, i
Ducum, Comitu
quemadmodum

Qui Rex futu
se cohærentes &
bet Ducatu civit
beat. In qualibet
num, sub unoqu
pales. His dotat
peratoriam maje
ad se ut veniat ho
illo coronetur.

Recentior au

*nōnde: inveni,
cationem de-
ordo elegan-*
*uato nobili,
ia exercuerit,
is statum ho-
signi ac divite
ut strenuo &
finito confli-
sensque in no-
a donet. Quo
canteam fieri,
omine Dei &
titriam, Eccle-
siamsi strenuus,
illi reditus an-
nonotem & di-
e hic primus et
to fiet, si diu se-
, ad tenendum
Bendam, qua-
o enim signum
est bendam sicut
ducere potest,
ili creari potest,
as habentes ju-
canc) possidet;
onatus. Cate-
ello fortiret ge-
nis, ex secundo*

*comes ascendendo sequitur, & quidem primo limitaneus, quem
Marchionem hoc est Maregrave vocamus. Is autem talis creari
potest, qui duas aut tres Baronias in uno Ducatu conclusas pos-
sideret; creari autem potest a suo duce in cuius ditione eas pos-
sideret.*

*comes Provincialis deinde, id est Landgrave, fieri potest, qui
quatuor Baronias uni Ducatu inclusas haberet, quem dux in
comitem creat, aut etiam rex per ducis instantiam aut permis-
sionem.*

*Vicente, Princeps Comes, fieri potest qui tenet quinque Comi-
tatus aut plures in uno Ducatu comprehensos aut junc̄tūm sitos.
Et potest a duce in magna solemnitate permisso regis crea-
ti. Quod si rex ipse praesens adsit honorabilior fit principatus.*

*Dux ex comite qui futurus est, in primis in regno in quo co-
ronandus est, possidet quatuor Comitatus principales, & in
quolibet horum habeat alios quatuor Comitatus, tunc Baronias
illis quatuor Comitatibus fide & clientela obstrictos; sic jus
ducalis dignitatis consequenda liberum habebit. Coronandus
et autem a rege vel imperatore cui subjectus est, galero margarita-
& gemmis preciosissimis exornato, in florentissima suarum
ditionum urbe, idque in magno conventu Principum virorum,
Ducum, Comitum, ac Baronum, solenni etiam festo celebrato,
quemadmodum in coronatione regum conseruum est.*

*Qui Rex futurus est, necesse est ut quatuor Ducatus inter-
se coharentes & continuos sibi subjectos habeant, & in quolibet
Ducatu civitates quatuor, in quas ipse solus dominium ha-
beat. In qualibet etiam hatum civitatum Archiepiscopum unum,
sub unoquoque rursus horum decem provincias episco-
pales. His dotatus exornatusque dominij & dignitatibus im-
perioriam majestatem tamquam suum superiorem adibit, aut
ad se utveniat honorificā legatione invitabit, & efficiet quo ab
illo coronetur.*

Recentior autem hæc eligendi regis cæterorumque princi-

*pum lex esse videtur: quamdiu enim vagæ nationes, Gothi,
Wandali, Longobardi, aliaeque plures tuos secum reges addu-
cebant, non ex ampla terrarum possessione regiam dignitatem
metiebantur, sed ex viribus populique adducti multitudine. Nec
ducum etiam qui primū à Longino exarcho Ravennatensi anno
Domini 569 & mox à Longobardis institui cœperunt, alius fuit
delectus, quam pro fortitudine, & rerum gerendarum pruden-
tia; adde quod Paulus Aemilius testatur, duces comitesque prin-
cipio ab regibus eâ lege gentibus civitatibusque præfectos fu-
isse, ut quoties ex usu esset dimitterentur aut mutarentur. Ne-
que vero dictæ creandorum principum leges, cum hereditarias
terrarum possessiones emetentur & postuent, condi potue-
runt, quamdiu temporario tantum beneficio ducatus comita-
tusque à regibus & imperatoribus conferebatur. Quapropter
licet præcisè ejus instituti tēpus indicari nequeat, (nullam enim
ejus notam adfert gallicus ille libellus) tamen sub Ottone II im-
peratore, aut circa annum Domini millesimum, vel paullò post,
eam constituentarum confirmandarumque dignitatum ratio-
nem à monachis ordinatam fuisse omnino est verisimile. E-
nimvero usque ad Ottudem secundum pro sua quiske Princeps
potentia & ambitione, ad maiorem dignitatem, regiamque
majestatem aspirabat. Sic ex uno Lotharingia regno quod
à Rhenō ad Scaldum usque extensum, mari Frisico terminabat-
tur, & unius Lotharii Lodovici Pii filii erat, post plura sunt nata:
videlicet transjurana, Burgundia, quod à Jura monte ad Alpes
usque extensum tota: Helvetiam, Rauracos, Allobrogos &
Burgundos transjuranos complectebatur: & Provinciæ re-
gnum, quod simul partem aliquam Burgundia ac Sabaudia
comprehendebat, & postea appellatum est Arelatense, cuius
etiam hodie Trevrensis elector Archicancellarius appellatur:
regnum item Lotharingia, quod Lotharingiam nunc dictam,
& deinceps reliqua inter Rhenum & Scaldum usque ad
mare Frisicum continebat, & olim Astrasie regnum vocabatur.*

Rursus hoc ipsum Lotharingia regnum *Carolus Calvus*, & ejus frater *Lodowicus* inter se partiti sunt, utробique regis titulo servato. Omitto alia eodē seculo pro imperandi libidine orta regna. At verò *Oto* ii imperator Lotharingiam ablatō regni nomine in novos Ducatus, Comitatusque distinxit, veluti membris ē corpore divulsis & distinctis, ut habeat *Cuspidianum*, factaque divisione anno 981 primū ejus quæ nunc est Lotharingia ducem constituit *Carolus Lotharii* regis Francia fratrem, ut latius tractat *Richardus V* *Affenburgius*. Ab eo tempore videtur arbitria illa regnorum & principatum erexit defecisse, monarchis nunc omnia ad stabile imperium componere cogitantibus, quod in justa partium imperii, quemadmodum in homine membrorum ad caput proportionē & harmonia maximē situm est. Ut ergo in principatibus & rerum administratione ordo aliquis perpetuō servatur, tandem eo ferè quo dixi tempore has leges dictas excoxitas fuisse arbitrō.

Habes Lector torius nobilitatis distinctos gradus, & dignitatum differentias. Jam observa in unoquoque regno quo modo provincie pro illorum ratione sint divisa, quomodo regnum & universitatis gubernatio, & quā portione in hos gradus sint distributa, quod cuique sit proprium officium, quæ cujusq; ad alterum & præcipue ad caput sit habitudo & necessitas, vides insignem harmoniam ad pacem & tranquillitatem, ad robur & potentiam, ad divitias & fastum, ad virtutem & sapientiam, ad regni majestatem, ad limitum extensionem, ad instabilitatem, ad declinationem & interitum, aut quoconque alioc tendontem, ut sunt administrationum rationes variae. Quæ minus recte succedere videris, aut judicaveris, unde id procedat contemplore, qua item bona & successu felicia invenis, causam illorum disquire, sic optimam politiam in regnorum administratione speculaberis, arque utilissimè prosperèque Geographica tractaveris. Quo autem meliore methodo in hanc speculationem ingrediatis, hic subjungam tanquam fundamen-

tum universi hujus negotii, de politico statu regni Gallia compendium, quod meo rogatu vir nobilitate & eruditione clarissimus D. *Dominicus à Burmannia* in ornamentum hujus operis, & studiorum gratiam scriptis & communicavit, cuius exemplum in aliis quoque regnis, & rebus publicis viros doctos sequi maximē oprandum esset, quo omnes administrationum reip. varierates in contemplationem duci possent.

DE POLITICO STATU REGENI GALLIAE.

Alli omnium scriptorum iudicio populi sagacissimi ac bellicosissimi optimum sibi politie statum constitutæ co[n]stantes, monarchiam regalem elegerunt. Natura enim ita comparatum videbant, ut unum aliquem excellenti dignitate plus revereantur & metuant homines, quam coactum aliquem numerum electorum, qui tempore commutantur. Ratio quoq; ipsa præscribit in omnibus rebus ad unum aliquem velur ad eam atque fontem necessariō configendum, & rem esse plenam incommodi atque periculi cum plures simul imperium obtinent. Quinetiam exempla restantur, monarchias, etiam vel interitu principum, vel alio quoquam humano casu fuerint immutatae, diuturniores fuisse & tranquilliores, quam vel optimatum vel popularem statum; ut in Assyriis & Ægyptis & Parthis, imo ut proprioribus exemplis utramur, in Britannia, Hispania, Gallia que nostra videmus, quibus sanè provincis nullæ aliae Respublicæ temporis longinquitate conferti possunt. Fit verò plerumque, ut optimatum status, qui aristocratis dicitur, commutetur in oligarchiam, quæ paucorum est dominatus, quando ex optimatibus & primis civitatis pauci quidam, velut coniunctione facta, honores & emolumenta omnia inter se partiuntur, & suas privatum fortunas amplificare student, neglegentes communis utilitate, quam solam & imprimis curare debant.

bebant. Alter & popularis si est multuo suum. Prude nimagis, querellere, quam vere summam collaris aliquis, quod commodis & p[ro]dignitate parat, transtulerunt per optimè limitata- tur, ut in progre- hil in humanis a vel temporis lapsu mutantur, sic in monarchicus re- gubernandæ rei- stituti regni brevi- rum lectione assu- lia priusquam à in- neq; universa uni- vel in populi vel in- fuit, ut pleræque dicebantur, cæterum tenebant, ut luum agerent, in qua- tur constituerent, hoc est ut ex Cesar- motibus & institu- bantur, quales ip- Rhemorum civita- Reges verò ve-

Galliae conditione clarissima operis, & cuius exemplum doctos se administrationum.

T U

acissimi ac bello constituere co-
enim ita com-
dignitate plus
m aliquem nu-
r. Ratio quoq-
em velut ad ca-
& rem esse ple-
mul imperium
archias, etiam
ano casu fuerit
quam vel opti-
& Aegyptus &
in Britannia,
sanè provinciis
conferri possit.
aristocratis di-
cum est domina-
s pauci quidam
nta omnia inter-
care student, ne
timis curare de-
bebant.

bebant. Alterum genus quod ad promiscuum vulgus pertinet, & popularis status, seu democracia dicitur, semper habitum est tumultuosum, & periculi plenum, & viris præstantibus inimicum. Prudentissime ergo Galli populi ab omni tempore unum agis, quem ex virtute & justitia estimabant cæteris præcellere, quam vel pluribus ac præcipuis populi, vel multitudini rei summa commendandam esse confuerunt, prout & singularis aliquis, qui solus rerum potitur, facilius aut promptius in commodis & periculis mederi potest, quam multi simul gradu & dignitate pares. Neque verò effrenatam in regem suum transtulerunt potestatem: sed certis legibus & conditionibus optimè limitatam aut constrictam, ne tyranidì illius locus deretur, ut in progressu ostendemus. Ceterum quemadmodum nihil in humanis actionibus stabile est ac perpetuum, sed cuncta vel temporis lapsu collabascunt, vel seculorum pravitate im- mutantur, sic in Gallia quoque licet idem semper status, hoc est monarchicus regalis fuerit, non omni tamen tempore eadem gubernanda reipub. ratio fuit; quam omnem ab initio constituti regni breviter ac dilucide, quantum ex variorum scriptorum lectione asseQUI potuimus, ordine exponemus. Status Gallicus priusquam à Romanis in provinciam redigeretur, is fuit, ut neq; universa unius imperio regeretur, neque singula civitates vel in populi vel in optimatum potestate essent, sed ita divisa fuit, ut pleræque optimatum consilio regerentur, qua libera dicebantur, cæteræ reges haberent. Omnes quidem id instituta tenebant, ut certo anni tempore publicum gentis concilium agerent, in quo quæ ad summam reip. pertinere videbantur constituerent. Civitates autem 64 *Tacitus* libro 3 numerat, hoc est ut ex *Cesare* intelligitur, regiones quæ non modò lingua, moribus & institutis, verùm etiam iisdem magistratibus utebantur, quales ipse multis locis Aduorum, Avernorum, & Rhenum civitates præcipue commemorat.

Reges verò vel regulos potius Galli eos tum appellabant,

qui non ad tempus, ut civitatum magistratus, sed in perpetuum regium imperium quantumvis exiguis finibus obtinebant, quos immutata temporum consuetudo duces, comites, mar- chiones nominavit.

Eran hi reges non hereditarii, sed à populo propter justitiae opinionem eliebantur, neque habebant infinitum, solutum & effrenatum imperium, sed certis legibus ita circumscrip- tum, ut non minus ipsi in populi, quam populus in ipsorum conditione ac potestate essent, usserè illa regna nihil aliud nisi magistratus perpetui viderentur. Nam multos nominat *Cesar* privatos, quorum tamen parentes ac majores regnum obtinuerant. Optimatum ergo & delectorum autoritate, quibuscum potestatem populus permittit tanquam freno coercebantur, quæ optima reipub. forma, teste *Platone*, *Aristotele*, *Polybio* & *Cicerone* fuit.

Porro Gallia à Romanis in provinciæ formam redacta, eodem modo reges ipsorum ex virtute & nobilitate (instar Germanorum teste *Tacito*) totius populi judicio ac suffragiis eleeti ac constituti sunt, quorum tres tantum in hodiernum usque diem annis fere 1200, quibus illud regnum duravit, familiæ re- censemur.

i Merovingiotum, qui orti à Meroveo stirpem ad annos 28, propagarunt.

ii Carolingiorum, qui orti à Carolo Magno sobolem in annos 337 produxerunt.

iii Capetingiorum, qui ab Hugone Capeti prognati annis fere 590. regnum obtinuerunt. Nam licet deferendi regni judicium arbitriumque penes Ordinum comitia, publicumque totius gentis concilium semper fuerit, & etiamnum omni jure sit: filiis tamen & iis qui ex regis demortui stirpe essent, propter nobilitatem (more Germanorum), & innatam quodammodo virtutem, prærogativam illam ferè reliquerunt, ut eos quasi hereditariè aliis pari virtute præferrent, ita tamen, ut si

A a 3 regis

regis defuncti filii anni 24. minores essent, eos creati jus non esset, atque adeo alium aetatis legitimam creari necesse esset, cuius exemplum extat anno Christi 309 in *Clogio* rege. Sed & subinde hoc ipsum regnum quod Francogalliae dicitur, inter plures regum demortuorum filios, ex Procerum regni voluntate & arbitrio divisum fuisse, plurima extant exempla. Si vero populus filio repudiato alium eligeret, relinquebantur filio repudiato ad tuendam suam dignitatem res, quae propriæ regis, & ipsius patrimoniales fuerant. Carteræ quo regni & reipub. erant, & reip. dicuntur, ei ad quem regnum deferebatur, attribuebantur, sicut & eæ res quo fisci dicuntur, quo scilicet ad tuendam dignitatem suam partim ad usus reipublicæ repentinus attributa sunt, ut erant Ducatus & Comitatus variis, qui etiam in populi comitis illis assignabantur. Secundò & illud observatum semper fuit, ut filia regni successione removerentur, (non quidem lege *Salicæ*, ut quidam male existimant, nam ea de privato tantum patrimonio, nec ne feudi quidem, sed de allodiis, auctor *Salago* uno ex regni proceribus, unde *Salica* ab ejus nomine dicta est, constituta fuit,) & iis negligitis, fratribus vel patruis, aut etiam extraneis, per Proceres regnum semper delatum sit. Atque hæc de regibus primo reipublicæ capite. Antequam autem reliqua de regis electione, & iusque & reipublicæ concilio, rationeque administrationis regni prosequar, operæ precium facturum me esse arbitror, si prius membra illa regni, quo regem constituendi & abdicandi potestatem habere diximus, paucis descripsero, quo magis dulcis illa harmonia quo regnum hoc à majoribus prudentissime constitutum est, elucescat.

Illud in primis magni est momenti: regiam potestatem, ac reliquos omnes regni ordines adeo commodis & equis rationibus inter se devinctos esse, ac velut coagmentatos, ut vix ultimum possit inter ipsos magnum dissidium oriri. Sunt autem Ordines in Galliis tres præcipui, penes quos legitimum gentis

concilium, regnumque adimeridi ac constituendi facultas omnibus temporibus fuit: Nobilitas scilicet, Populus & Vulgus. Hi singuli pro sua quisque conditione suas habent leges ac instituta, quibus utuntur, & adeo commode sunt invicem aggregati, ut ægræ facultatē habeant alii alios opprimendi, aut etiam adversus regem conjurandi. De Ecclesiasticorum ordine, qui quartus censeri potest, quanquam hodie, cum in tantam excrèvit potentiam, primum obtineat, deinde diuturni sumus.

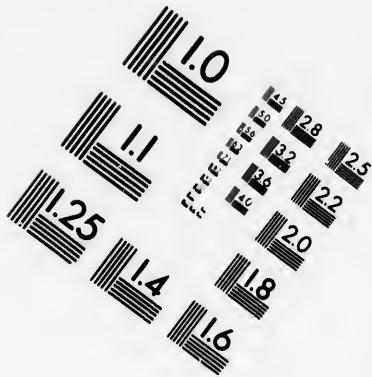
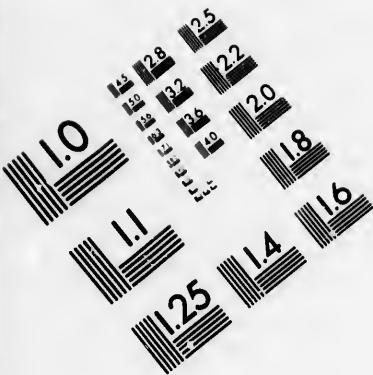
Nobilitas igitur Galliæ, sive *Equestris Ordo* maximis fruitur commoditatibus ac privilegiis, eoque fit ut magno quadam affectu regem complectantur, & vitam quoque pro ipsius ac patriæ salute profundant. Neque enim illum pendunt tributum, & armatis licet ipsiis esse quoconque loco, & multa habent vita praesidia, sic ut non sit opus illiberalē aut quæstuariam aliquam artem exercere. Hoc enim nostris motibus minimè illis conceditur, nisi forte domi maneant, ac rei familiari studeant. Sed si regem secessari velint, habet quo se honestè alant. Plurima enim sunt domus & aula regia ministeria, quo solis nobilibus attribuuntur, qui singuli partem aliquam anni in iis procurandis consumunt, & reliquum tempus vacuum habent ac liberum rebus privatissimisque domesticis administrandis. Hignomes annuum à rege accipiunt stipendium, & ampliora spéridi magnas habent occasiones. Principes autem viri ac majoris dignitatis proceres, quoniam & ipsi regis beneficentiam exercuntur, ac partem reipub. procurant, nobilibus qui re sumptuaria minus lautâ viectum & alia sèpè communicant. Deinde reges perpetuum alunt & amplissimum equitatum, exercenda & alenda causa nobilitatis, ac in tanto equitatus numero plurimæ sunt Praefecturae, que in illis distribuantur, eaque ratio non minus pacis quam belli tempore durat. Majoris quidem loci nobiles pro sua quisque conditione ac virtute preficiuntur equitibus, ex reliquis autem alii sunt legati, alii significati, alii sagittarii, & qui per aratem non possunt ferre armam reliqui

reliquis famula
sis manere dom
simonia conserv
Galliam præf
ti committuntur
& archibus, alii
majoribus illis m
lent, cujusmodi
Marechalli, Am
niam, velut hon
elargiri solent in
rio. Hi appellant
iis quæ diximus a
liberaliter in Gal
ab hostibus defer
non solum ipsi, v
virtutis illud tribu
Alter Ordo sua
hunc pertinent m
quod tutò ipsi p
quod nobiles me
rè ac sumptuosè v
ferè tribuuntur q
& quicquid ad juri
est honoris acemo
nistri judices, adv
genus ali: multo p
quis omnibus Orb
illis accedit, qui reli
lunt. Et adeo quide
invideant; quanqu
præstant. Et qui sun
venire, ut postea di

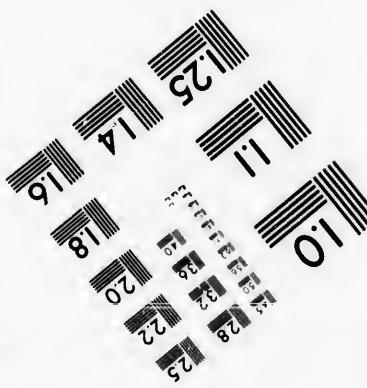
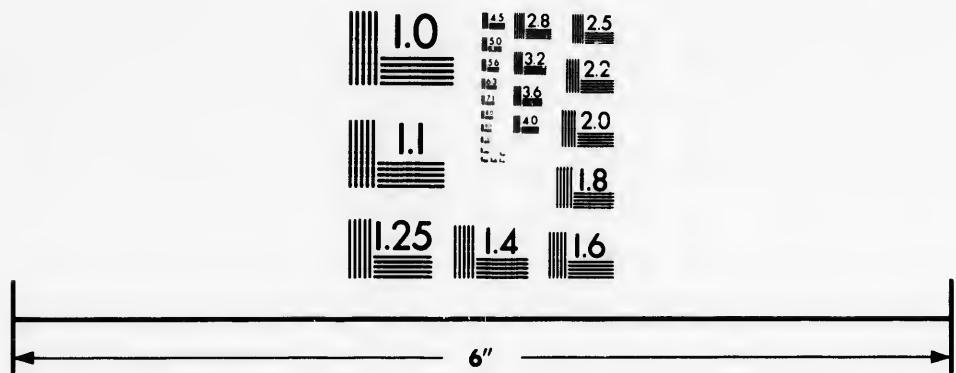
facultas omnes & Vulgus, ac in-
temperie aggre-
di, aut etiam
ordine, qui
ntam excre-
sumus.
nimis fruitur
nro quodam
pro ipsis ac
ndunt tribu-
multa habent
questuarium
ibus minimè
miliari stude-
tē alant. Plu-
us solis nobis
nni in iispro-
m habent ac
strandis. Hio-
mpliora sper-
iri ac majoris
tentiam expe-
qui re sunt fa-
ciant. Deinde
m, exercen-
titatus numero
tur, eaque ra-
Majoris qui
virtute prae-
gati, ali signa-
unt ferre at-
reliqui

In tertio genere est vulgus & promiscua hominum multi-
tudo, qui & agros colunt, & omnis generis artifia tractant.
Ut autem hi vel nimia utantur libertate, vel admodum sint di-
vites, vel in armis etiam exercitati, non est consultum. Nam
quia conditionem servitutis oderunt omnes, & naturā suā for-
tunas amplificare student, facile fit ut arma capiant, & poten-
tiōes opprimant, quod & in Galliis, & in aliis locis non semel
accidisse constat. Ut autem ejusmodi sint ordines, ac veluti
gradus, in omni republica necesse est. Quemadmodum in cor-
pore humano videmus in firmiora & ignobiliora membra sub-
ministrare dignioribus. Neque tamen est quod hi suum statum
deplorent ac indignè ferant, quoniam & jus ipsis communica-
tur aequaliter, & quam à majoribus acceperunt, ea utuntur li-
bertate, & multis etiam recip. ministeriis adhibentur, & sola vir-
ture & industria & assiduitate possunt ad secundum ordinem
emergere, quod secundo non licet, ut ad primum videlicet eva-
dat, nisi regis beneficio singulare, quod ille solet iis impertiri,
qui aut jam fecerunt, aut pro repub. videt posse aliquid face-
re egregiè. Et prudenter quidem istud institutum est, primum
ut ordo conservetur equestris, qui propter bellum exercitiū ferè
minuitur, & sumptus vix tolerat. Deinde ut homines tantis ex-
citati præmiis virtute contendant, & ad supremum gradum e-
luctentur. Hac etiam spe confisi qui sunt plebeii & infimi ordi-
nis aspirant ad secundum, & cum in eo versati fuerint aliquan-
diu, ad primum. Itaque fit ut minus sit inter ipsos invidiae ac
malevolentiae, quando vident meritis ac virtuti patefactam es-
se viam ad amplissimos honores, & propositum esse periculum.
si malis rationibus eosdem obtinere studeant. Quod si vel co-
pious nimium difficilis, vel spes esset nulla ampliora consegu-
di, tum qui sunt mediocris & infimi gradus, magni præser-
tim animi, causam reperient & occasionem exierit: indi motus,
& sui ordinis homines contrapontentes armandi: nunc au-
tem minimè difficilis est ratio; & videmus quam multi ex
humili

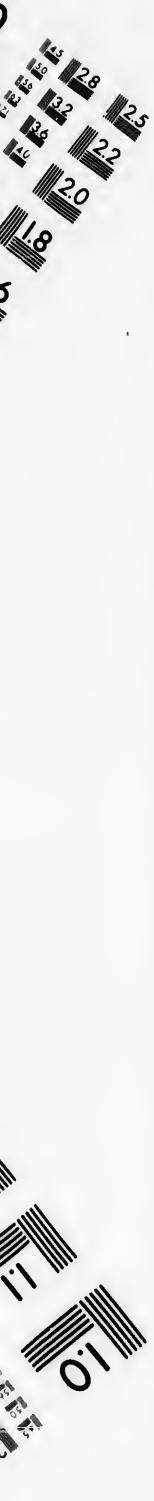

IMAGE EVALUATION TEST TARGET (MT-3)

Photographic
Sciences
Corporation

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

humili sèpè loco ad summum fastigium evadant. Hanc quoque rationem diligenter olim servabant Romani, nam à populari statu gradum faciebant ad ordinem equestrum, & hinc deinde ad patritiam & senarioriam dignitatem patebat aditus.

Est præterea ordo Ecclesiasticus nulli non communis, qui modo animum hoc adjiciat. & pro Galliæ consuetudine non raro accidit, ut etiâ homines plebeii virtute ac eruditione præstantes amplissimos in eo genere consequantur honores, Cardinalatum aliquando, vel Pontificatum etiam, quæ sanè res ad virtutem ac literarum studia homines inflammare potest.

Ex jam dictis liquet quâm aptè & venustè inter se cohærent omnes regni Ordines, è quibus si quis aliquid delinquit, facilis est medicina; nam si nobiles injuriam cæteris faciant, coercentur ab iis qui jus reddunt, quorum est tanta auctoritas, ut quantumvis magni principes eorum cogantur parere decretis. Quod si populus etiam atque vulgus aliquid moliatur, ut non nunquam accidit, non est difficile nobilitati propter potentiam & usum armorum illos ad æquitatem & officium adducere: eoque fit ut suarum rerum finibus ac veluti cancellis se contineant omnes, ac pacem alii cum aliis colant, quando neq; causam habent, neq; facultatem etiam aliquid conandi, & periculum in eo summum esse vident. Itaque regem tantum beneficii auctorem complectuntur & amant omnes, ac cum tempus incidit libertissimè imperata faciunt, & publicis necessitatibus magno studio subveniunt. Quod si privatim aliqui ab officio discedant, parata sunt remedia, sic ut malum non possit longius progredi. Et haec quidem de Ordinum regni statu satis.

Ex quibus equidem constat quam concinè hæc monarchia juxta justitiam distributivam sit temperata, atque administrata, & aristocraticè, hoc est optimatum imperio, & democraticè, hoc est totius populi interventu, quippe cum ad omnes honoris pateat aditus. Quæ quidem est illa respublica quam tantores propter dulcem illam harmoniam, omniumque Reipub.

generum temperationem, omnes philosophi commendarunt, & ubi vetus illa lex aurea locum habet, *Salus populi suprema lex esto.*

Verum ut redeamus unde digressi sumus. Ex tribus hisce ordinibus seu statibus regni solet quotannis calendis maii publicum ac solenne concilium seu *parlementum* vulgo haberi, atque adeo quoties major aliqua res inciderit, cui rex in auro tribunali sedens prærerat: & huic primum principes regnique magistratus, tum inferiori loco legati ex singulis civitatis subsidebant, quos vulgo Deputatos appellant. Carpenterio autem rex in atrium vehebatur bubus tracto, quos auriga stimuló agebat. Ubi in atrium ac portius in reipub. sacrarium ventum erat, tum principes regem in auro solio collocabant, reliquiique, ut jam diximus, suo quisque loco atque ordine subsidebant, eoque demum in statu atque sacrario regia majestas dicebatur.

Auctoritas verò hujus concilii omni tempore summa fuit, & hac potissimum in eo agi solebant. Primum de creando vel abdicando rege, tum de pace & bello, de legibus publicis, de summis honoribus, præfeturis & procuratoribus reip. de assignanda patrimonii parte liberis defuncti regis, vel note filiis constituerendâ, quam germanico verbo *Abannagium*, quasi exclusoriam partem appellarent. Denique de iis rebus omnibus, quæ vulgus & nunc negotia statuum populari verbo appellarat, quoniam de nulla (ut diximus) reip. parte, nisi in statuum sive ordinum concilio agi jus esset. Item si quis princeps atque illustriore loco natus criminis aliquius insimuleretur, in judicium illud concilium vocabatur, ibique causam dicere cogebatur. Quinetiam si quando rex majores sumptus facere instituisset, veluti in templis ædificandis, & monasteriis fundandis, rex Ordinum concilium exquirerebat. Postremone illud quidem pretermittendum est, tantum hujus concilii apud ceteras gentes autoritatem fuisse, ut etiam princepis exercitum

figur

iquid contro
trio ac judicio

Atque hoc
aliâs parlamer
multorum con
placuisset & co
Ciceronem & al
detur illud hoc
placitum est: qu
tellest nos fre plagi

Eligietiam
concilio præfe
domini, hoc est
reges potestas s
num erat præfe
bantur. Qui c
diu ob sedient
runt ac occupa
nera obirent, &
essent, hi domi
pter desideriis i
Childeric rege i
quicunque nomin
devicerat suame
minis occupanc
tim eoque vi eto
ctorum potentie
secundi, circiter
post regnum Fra

Porrò hic Pip
est. De quo vid
iem, præter A

Eodem anno (i

siquid controversiae haberent, id interdum hujus concii arbitrio ac iudicio permitterent.

Atque hoc concilium historici alias curiam, aut conventum, alias parlamentum, alias placitum appellare solent, quod re in multorum concilio quæsita & deliberata, tandem inter ipsos placuisse & convenisset. Unde & placita philosophorum apud Ciceronem & alios dicta sunt. Atque hinc etiam pro manasse videtur illud hodiernum in mandatis ac literis regis: *Quoniam ita placitum est: quod male nunc à scribis gallicis traductum est, Carolo nostro plaiatur.*

Eligi etiam solebant in eodem hoc ordinum conventu seu concilio praefecti reip. qui Merovingi temporibus, *Majores domini*, hoc est *Magistri Palatii* dicebantur. Horum eadem apud reges potestas fuit, quæ quandam apud imperatorem Romanum eari praefectorum prætorio, qui etiam aula praefecti dicebantur. Qui cum regiam potestatem desidij regum aliquandiu ob sedidissent, eandem facultatem nastri campi sua usurparunt ac occuparunt. Nam cum omnia ferre Reipublicæ munera obirent, & si quod gerendum esset bellum, exercitibus praesent, hi domi nudo atque inani regum nomine contenti propter desidiam in otio vivebant: unde et progressa res est, ut *Childericus* rege 18 regnum obtinente *Pipinus* magister palati, qui regis nomine magna diuturnaque bella gesserat, Saxones devicerat suamque in potestatem redegerat, oblatam regii nominis occupandi, facultatem non repudiari, exercitu praesertim coequo victore & gloriose instructus. Tanta autem praefectorum potentia initium (ut diximus) cœpit tempore *Clotharii secundi*, citciter annum Christi 88, id est circiter annum 130 post regnum Francogallia constitutum.

Postremo ne illius concilii apud principis exteri, sequi

nientes in unum, super abrogatione regis *Childerici* inutilis, cœperunt habere concilium: placuit autem in commune omnibus, ut regem *Childericum* nullam regnandi vel peritiam vel potestatem habentem deponerent, & *Pipinum* penes quem totius regni summa manebat authoritas, in regem sublimarent. Sed *Pipinus* in hanc rem consentire noluit, nisi prius consilium Pontificis *Zachariae* inquiratur, causas allegans se moventes.

In magistri hujus palatii locum successisse videntur *Comites stabuli*, vulgo *Connestabli*. Comites vulgo dicebantur omnes, qui amplissimos quoque honores in regia obtinebant, & tempore pro parte administrabant. Erat autem comes stabuli ferens qui apud Romanos magister equitum dicebatur, id est, qui equitatu præter, tui custodes & quorum suberant, qui vulgo *Scarelli* appellantur. *Mareschalci* Germanis vocatus, hodie eandem obtinet dignitatem quam olim praefecti prætorio, seu ut diximus magistri palatii, & sub eo hodie sunt quatuor mareschali, id est, magistri equitum, ad quos introducuntur lites rei militaris.

Post hac erecti sunt tempore *Hugonis Capeti* (licet non satis inter scriptores de hac origine conveniat) quos *Pares Francie* vocant. Ille enim remoto legitimo herede cum regnum occupasset, proceres aliquot novo aliquo honore ac beneficio sibi devinciendo putavit; nam ejusmodi aliquid ab eo factum esse otnes consentiunt.

Horum Parium constituerunt causa duplex fuisse videtur. Primum ut regni inaugurationi, atque ut tum loquebantur, investiture præsent, hoc est, ut regem imperii sui insignibus, atque insulis solemniter in principium atque optimatum conventu exornarent. Deinde ut si quis est potentium & principum Francie numero fraudis capitalis eus fieret, judicis illud exercerent, nam cum antiquitus judicia illa in publico gentis consilio exercerentur, ut dictum est, atque is mos majorum paulatim

tim *Capevingiorum* instituto ad juridicale parlamentum traduci cœpisset, neque principes regni facile illi parlamento suas fortunas committendas putarent, regibus illis ad suas rationes commodissimum fore visum est, præter illius parlamenti curiam, suum hunc Parium conselium instituere, quæ Parium curia vocitata est, quorum tamen ordo ac numerus aliquandiu varius fuit; neque enim duodecim viri semper fuerunt, ut non nulli existimant, sed interdum plures, interdum pauciores erant, prout regi, à quo in summi honoris ac beneficii loco magistratus ille defebatur, commodum videbatur; idque variis exemplis probari posset; sicut & Parium dignitas sæpe variis principibus attributa est, & ad illorum judicia nonnulli insuper alii è Franciæ proceribus, satrapis & episcopis, adhiberti soliti sunt; postremò in illorum numero etiam reges ac principes exteri fuerunt.

Porrò et si hac Parium institutione, & quod Hugo ille *Caperius* ad conciliandos sibi retinendosque (ut diximus) procerum animos, dignitates qua temporariæ erant, puta regni ducatus, & comitatus, perpetuas fecit, haud parum publici (de quo diximus) concilii autoritatem, licet cum ejusdem concilii consensu, astute immuinuerit, cetera tamen cuncta adhuc ab eodem pro more pendebat concilio, adeò ut etiam *Budens*, & *Carolus Molinaeus* tradant, rei numinariz jus, hoc est potestatis nummorum vel augenda, vel minuenda semper penes populum Francorum fuisse. Memorabile est illud bellum quod propter publicum bonum proceres regni assiduis plebis que imoniis & expostulationibus incitati adversus *Lodovicum undecimum* regem decreverant. Quin nec illud omittendum, sub eodem *Lodovico* concilium publicum apud Turones ad calend. Aprilis Anno 1467 coactum fuisse, in quo placuit ut certi probatique viri, 36 scilicet, curatores reipub. ex singulis ordinibus deligerentur, qui tempub. constituerent & juri ac iustitia providerent, duodenii scilicet ex clero (qui unum ordi-

nem jam obtinebat) totidem ex equitibus, & totidem iuri ac iustitia periti ex populo, fidemque rex regali dicto promissoque dedit ratum se habiturum quicquid illi 36 viri consti-tuerent.

Atque hæc quidem in genere ad *Capevingiorum* usque tempora totius reip. gubernandæ, regnive administrandi ratio fuit. Eaque recenfumus officiariorum regni munera quibus qui præsumt vel funguntur, propriæ regni seu coronæ administratores, officiales vel sapientes dicuntur, quales sunt cum primis illi quos publicum concilium constituerent diximus, item *Pares Francie*, deinde *Connetablius*, *Ammiralius*, *Cancellarius*, *Quæstor generalis Francie*, &c. Alii etiam omni tempore fuerunt consiliarii ac officiari regii, qui privata ipforum negotia curabant, regique famulabantur aut ministrabant, quales sunt *Camerarius* &c alii ministri & officiales aulæ regie.

Præter hæc publica munera instituta sunt successu temporis alia atque alia *Parlementa juridica*, qua in te sciendum, ad hæc se-re *Capevingiorum* tempora, & simplicem facilemque jus reddendi rationem, farasque omnino lites fuisse, quod vel hinc licet cognoscere, quod rex *Lodovicus cognomento Divus*, qui regnavit circiter annum 1230, ut ex *Ionvillio*, qui ejus vitam defcripsit, constat ipse vel controversias disceptabat, vel discep-pani de negotiis nonnullis è suo comitatu mandabat. Quod idem de *Carolo Magno* proditum est, qui vel dum calcearetur, lites dirimebat. Hujus lex talis in capitulari extat: *Hoc missi nostri notum faciant comitibus & populo*, quod nos in omni septimanauum diem ad causas audiendas sedere volumus. Crescente deinde pravitate temporis, Itium multitudine, primùm basilica magnifica, regis *Lodovici Hurtini*, vel ut alii volunt *Philippi Pulei* imperio, circiter annum 1292 ædificata est; tunc ex mediocritate dicum numero tres decuriae factæ, magnæ cameræ, inquisitorum & postulatorum. Sed anno 1521 rex *Franciscus quartus* deinde cameram 20 novis consiliariis adjecit. Rursum idem

rex anno 15
non fuit perp
sicerò princ
Martini, id ei
quo Parlame

Verū par
autoritas exc
effet, nisi cujus
sent. Deinde e
banus, verū
gurari, & apud
rum judicis ap
& fixa essent, p
tis, penes publ
licet & nomen
tum in senatu
rex pro sue jud
vis decernit, p
versum est, no
patr, fixamque

Quod quide
ordinatis cunii
liam nunc sunt
gula de causis &
nitum fueri ei si
quod in id aliqui
quid magni dec
ceretur. Hodie
ad regni constit
publicis, quorū

Sic quæ ab o
gallia ad publico
nsabolitis, ad scri

otidem juris
li dicto pro-
6 viri confi-
isque tempo-
di ratio fuit.
a quibus qui
administrato-
um primis illi
em Pares Fran-
Questor genera-
et consiliarii ac
bant, regique
rarii & alii mi-
cessu temporis
lum, ad hæc fe-
que jus reddent-
vel hinc licet
vni, qui regna-
is vitam decri-
vel disceptan-
at. Quod idem
deceatur, lites
: Hoc mihi nostri
i septimana unum
e deinde pra-
am basilica ma-
Philippi Pultri
ex mediocri ju-
era, inquisito-
anciscus quartam
t. Rursum idem
m

rex anno 1543 alios 20 cteavit. Sed hic judicum conventus non sicut perpetuus & perennis ut hodie, sed indicitus, nec nisi certo principis mandato exerceri solitus. Ad diem item D. Martini, id est 2 idus Novemb. à rege edictum proponebatur, quo Parlamentū inchoādī judicibus à rege auctoritas dabatur. Verū paullatim in tantum hujus confessus, seu parlamenti autoritas excrevit, ut nulla regia lex, nulla constitutio rata esset, nisi cuius illi consiliarii auctores comprobatoresque fuissent. Deinde ut nullus totā Galliā magistratus, non modò urbanus, verū & militaris esset, quem non ab illo confessu inauguriari, & apud eundem in leges jurare oporteteret, tum ut ab eorum iudicis appellandi ius non esset, sed ut eorum decreta rata & fixa essent, postremo qui cquid potestatis, imperii, auctoritatis, penes publicum consilium & Statuū parlamentū (cujus sci-licet & nomen & auctoritatem obtinet) fuisse diximus, id totum in senatum illum translatum fuisse. Athodie quādō solus rex pro suo iudicio cum secreto ac privato suo consilio quid-vis decernit, prorsus in ordinarium juridicum consilium con-versum est, non amplius circā temp. Regnique negotia occupatur, fixamque suam sedem Parisiis haberet.

Quod quidem latissimè patet, & amplissimam præ cæteris ordinariis curiis seu parlamentis (quæ septem omnino per Galliam nunc sunt) iurisdictionem habet. Cognoscunt autem singula de causis & criminalibus omnibus, & quod à singulis defini-tum fuerit ei standum est. Illud Parisiense præ cæteris habet, quod in id aliquando ipsi reges venire olim solet, quoties ali-qui magni decernere velle, quod vel bellum vel pacem con-cerneret. Hodie adhuc pactiones regum, & quicquid omnino ad regni constitutionem pertinet, in eo recitantur, & scriptis publicis, quorum ipsi custodiā habent, inscruntur.

Sic quæ ab omni antiquitate & primordio regni Franco-galliae ad publicos Ordinum conventus referebantur, & post isabolitis, ad senatum seu parlamentum Parisiense, ea hodie

195
ad solum regem, & quos ille in consilium adhibere vult, trans-lata sunt. Verum ut pergamus ulterius,

Est aliud in hoc regno constitutum consilium quod ma-gnum vocatur, quod ex variis principibus ac præcipuis aulæ & regni consistit, quod tempore Caroli Septimi & Octavi, non nisi circa negotia status regni ac ipsius reip. incolumentem occu-pari solebat, sed & hoc ipsum adeo multitudine causarum ac litium successu temporis obrutum fuit, ut Carolus Octavus or-dinarium ex eo consilium 17 consiliariorū fecerit. Quos dein-de Lodovicus duodecimus ad viginti adauxit, addito cancella-rio concilii præside, adeo ut sub Francisco & ipsa cancellarii di-gnitatis in præsidatum erēcta fuerit, atque deinceps solum va-cant cognitioni causarum extraordinariarum à privato con-silio iis commissum, & ferè ordinariè appellationibus præ-fecti hospitalis, ut vocant.

Præter ordinaria jam dicta septem juridica parlamenta, ut familiari utram vocabulo, & magnum consilium, habet rex privatū adhuc consilium, quod perpetuum & ordinarium est, regemque ferè comitatur, & circa negotia regni præcipue oc-cupari solet, quanquam & id hodie in ordinarium quasi Con-silium convertit, quando scilicet causis civitatum & parla-mentorum ferè vacat, & plerumq; etiam aliorum privatorum non ita magni momenti causis, adeo ut hi viri spectabiles & il-lustres alii occupati negotiorum publicorum & statum regni concernient, cognitionem & curā prodemodum omnem amiserint, totaque regni administratio & cura regis arbitrio & paucorum decretorum electorum iudicio cōmilla esse ho-die videatur, quod Secretum Consilium nuncupatur, in quo cun-cta fiunt deliberationes summi rerū concernentes, & super quibus deliberatum à privato & Fianiarum consilio fuit, si ejusmodi modo negotia fuerint, quæ regis peculiarem cogni-tionem requirant. In hoc cuncta beneficia, literæ & man-data regia signantur, aliorum principum, legatorum,

præfulum, & capitaneorum literæ referantur, eorumque responsa concipiuntur, & secretarii Statuum committuntur.

Est & aliud *Conſilium*, quod vulgo *Finanſiarum* vocant, quod universi regni ac regni theſauri curam agit, cui adjuncti quoque ſunt *Intendentes*, ut vocant, *Secretarii Finanſiarum*, item *Quæſorēs ararii*.

IN USUM TABULARUM

A D M O N I T I O,

Quum ad coelestem rationem universam Geographiam reducere fuerit institutum, ut justa locorum symmetria, qualis in sphærica terra figura exiftit, etiam in plano quam proximè ſervaretur, debita graduum longitudinis ad meridiani ſive latitudinis gradus proportio conſtituenda fuit. Cū ergo paucos latitudinis gradus contineret proposita tabula, ad medium ferè parallelum tabulae eam proportionem redegī, ſic ut quæ illius parallelī ratio eft ad meridianum, ea etiam eſſet graduum longitudinis in eodem parallelo ad gradus meridiani ſive latitudinis proportio. Ac tum meridiani omnes inter ſe parallelī exiftunt. Cum vero plures erant latitudinis gradus, quia multa ibi in ſummo imoq; parallelis fit proportionis ad meridianum differentia, ne nimium à vero recederet locoruſymmetria, duos delegi parallelos equaliter ferè à medio & extremis distantes, ad quorum rationes, meridianos graduum longitudinis designatores conſtitui, qui tum non parallelī fiunt, led pro ſumptuorum parallelorum inter ſe diſtanciā maiore vel minore, plus minusve ad ſe mutuo & ad medium tabulae meridianum inclinantur. Quo autem modo ea meridianorum designatio ſit invenienda, in geographicō *Ptolemei* opere ostendi.

Gradus porro latitudinis ac longitudinis in lateribus tabularum designatos invenies, & quidem pro maxima parte latitudinis in utroque tabulae lagere, longitudinis vero in ſummo atque imo, quando videlicet uitato Geographis mox septen-

trionem in ſuperiore parte colloccare licet. Quod ſi regio deſcribenda magis inter meridiem & boream extendatur, quam inter orientem & occidentem, tum ferè occidentem ſursum locavimus. Ut ut fiat, orientale occidentaleque latus ſemper tibi latitudinis, reliqua duo longitudinis gradus repræſentabunt. Suntque ſinguli gradus in 60 partes, quas minutæ vocant, diuiſi, aliquando in ſingula, cum magnitudo id patitur, alias in bina, quina, aut etiam dena.

Hoc fundamento poſito optimas quasque deſcriptiones in delineandis regionibus ſequutus ſum, qua in re non patrum ſubſidii mihi attulit insignis chorometer & ſolertiſſimus regis Hispaniæ Geographus Christianus Sgrothenius, qui multas regiones perlustravit, & p̄r ceteris amplius exactiusque deſcripsit. Tum ejusdem quoque majestatis Geographus diligenteriſſimus Abrahamus Ortelius, ipſe candor & humanitas, qui quicquid uſpiam tabularum nactus fuī, mihi communicauit liberaliter, tametū in eodem mecum eſſet iuſtituto. Qui p̄terea aliquid artulerunt auxiliū, eos ſuis locis commemorabo, quo juſtum ſui beneficii encomium apud ſtudioſos confequarunt, nec ego ingratus repetiar. Omnia autem quæ ab aliis oblati ſumque quæ ipſe conquirere potui, diligentissime inter ſe contuli, quo quām fieri poſſet, emendatissimas deſcriptiones exhiberem. Unum tamen interim, quod maximè in votis era, mihi defuit, nimirum principatum & nobilium locorum etiactior enumeratio ac designatio, quæ in editis tabulis quam maximè deſiderantur. Proinde huic defectui nostro veniam dabis (lector,) & ad celebrandum nobilitatis ordinem politicum ſuppetias ferre dignaberis, locaque hujusmodi, ſitumque ac nomina, qualitate inque eorum indicate, tuo id nominis deicus erit. Orbiculi exigui locorum quorum liber verum ſitum indicant, atque hinc eorum diſtanciā ſumenda eſt. Ceterum his ſubinde ſigna adhaerent quibus internoscantur loca. Simplices pagi foliis orbiculis, ubi q̄natui locus deſt contenti

funt, caſta q̄ modo d̄, c̄c̄ habent: pagis ſuerunt n̄ ſumpſimus, ſumptuſimus.

Si quis lovelit, ubi me lateſte tabula ad aliud lacu ſumptuſi, c̄ gradum & miſtā diſtantiam haſignabit. Cuſquidem modi bulis ubi parallēlo ſumptuſi

Gallia universalis,
Britannia & Nor-
Aquitania.
Provence.
Francia, Picardia,
France.
Boulougne.
Anjou.
Berry.
Poitou.

sum, castra quoque nota occurunt exstante uno notamus hunc modo, ceterobia cruce sic dicitur: oppida, turrem ut minimum duas habent: pagi nobiles unam. Haec observavimus quatenus nobis fuerunt nota. Facilia potrò factu signa ad has distinctiones sumptuositatem, quo libet omisso facile supplere queat.

Si quis longitudinem ac latitudinem loci alicuius explorare velit, ubi meridiani paralleli sunt id efficiet, distantiam ejus a latera tabule circino sumendo, circumque sic expansum ad aliud latus applicando. Si distantiam ab orientali latera sumfisi, circinus ex eodem latere in septentrionali latera gradum & minutum longitudinis ostendet. Sin a boreo latera distantiam habes, ex eodem in orientali latera latitudinem designabit. Cum vero meridiani non fuerint paralleli, eodem quidem modo loci latitudo reperiatur, ut in universalibus tabulis ubi paralleli sunt circulares, distantia loci a proximo parallelo sumpta idem in latera orientali ostendet. Longitudo au-

197

tem queronda erit filo aut regula loco superimposita versa-
que, donec in boreo australique latere idem utrumque ejusdem
gradus minutum designetur, quodcumque tum illudetur, loci
assumpti longitudo exiterit.

Miliaria in diversis regionibus multum subinde differunt, si ergo lubeat ea ad invicem comparare, eadem circino ad gradus meridiani refer, & quot in uno gradu comprehendantur revoluta circino explora, videbis quot unius, quot item alterius regionis miliaria gradum unum enieriantur. Sic Germanica communia miliaria (quae 15 sunt in uno gradu) quadruplica invenies Italicas communibus, & subdupla ferè quibusdam Suevicas ac Westfalicis.

Nonnunquam occurret simplex linea orbulo annexa, sic
in locorum pressura quod cuique nomen debeat, ut ambiguum
fiat.

Index Tabularum Galliarum

*Gallia universalis,
Britannia & Normandia.
Aquitania.
Provence.
Francia, Picardia, & Campania.
France.
Boulogne.
Anjou.
Berry.
Poitou.*

*Lotharingie pars septentrionalis
Lotharingie pars meridionalis,
Burgundia Ducatus,
Burgundia Comitatus.
Lyonnae.
Helvetia tabula generalis,
Zurichgavv.
VViflspurgergavv.
Lacus Genevensis
Areavv.*

Belgia universalis.
 Flandria.
 Brabantia.
 Hollandia,
 Zelandia.
 Geldria.
 Artefia.
 Hannonia &
 Namurcum.
 Lutzenburg, & Trier

Tertio.

Suum.

HISPANIAM ejusque præcipuas Provincias perlustravi; Pyrenæos transgresso Gallia se offerat. Hanc, qua potero fide percurram. Partem Europæ qua hoc tempore *Francia*, di-
ctam olim multi memorie produt *Gallia*, ab *Galatæ* Latinis sonante, quod lacteos, id est albi coloris homines producunt: montibus (hoc enim addunt) nimium solis ardorem inde excludentibus. Diodorus nomen natum seribit ab *Galata* Herculis filia. Alii alia tradunt. *Celtogalatiam* Ptolemaeus nominatlib. xi cæterique Græci. Ab *Galatia* *Gallia* putatur formata; quam tamen vocem alii aliunde derivant. Hæc talia non tantum, ut Lectorem multis morentur. Certè Gallie appellatio latinis scriptoribus fuit latissima, ut ex sequentibus plenius disceamus. Hebreis *Tzarphat* vocari scribunt *Pofellus* & *Arias Montanus*. *Francia* nuncupatur hodie ab Francis, Germaniæ ad Rhenum populis: qui vi regionem hanc & armata manu occuparunt, vulgo *le Royaume de France*. Gallos Græci *Celtae*, universim & *Galatas* vocarunt. Idem *Gomerita*, teste *Iosepho*, olim dicti fuerunt. Atque hæc breviter de nomine. Sequitur situs & quantitas. Eam explicabo in finibus, longitudine, latitudine, circuituque. Quod ad fines regni quod *Francia* nunc dicitur, ad septentrionem, qua quidem Germaniam inferiorem respicit, limes statui solet inducta ab Caleribus in Argentoratem usque agros linea: qua ab sinistra relinquit Artesios, Hannonios, Lueburgenses, & alios; ad dextram Picardos & Lotharingos: qua verè Angliae jacet obversa, vastus æstuofusque Oceanus Britanicus. Ad Occidentem idem eam pulsat, ingenti facta in Aquitaniam Sinu, Oceanus. Ad Meridiem, quæ quidem Hispania adhæret,

Pyrenæos habet montes: quæ verè aprior, liberiorque & sui quasi juris fit, placidiore, nempe Mediterreneo, terminatur mari, quod ab ipsa *Gallicam*. Ad Ortū denique Alpibus separatur ab Italis, Jurâ ab Helvetiis, Rheno à Germanis. Galliae vel Franciæ (nam voices has *adia* φόρως usurpabο) longitudo ab Occaſu recta in Ortum, milliarium gallicorum est paullò amplius ccc: vel à Cauro in Vulturnum supra trecentorum & triginta. Latitudo milliarium fere cxxcv. Circuitus supra mille viginti milliarium. Ea igitur est quantitas: sequitur jam nunc qualitas, ratione Climatis. Subjacet parti quidem quinti, tota autem sexto septimoque Climatibus, parti quoque octavi inter gradus latitudinis xli & l.ii : longitudinis autem xx & xxxviii. Et licet universim ventis obnoxia sit plurimum Septentrionalibus, propter Aëris tamen salubritatem & temperiem optimis Europæ regionibus adensemetur. Constitutione felicissimam facit *Claudianus*: saluberrimam dicit *Cesar* lib. iii. bel. Civ., fertilissimam, hominum genitricem, lib. ii de bell. Gall. *Strabo*, ubi de Arvernis, & alii. Ager magna parte est planus: amēnos hic ibi habens colles, interque eos valles jucundissimas: suā cum has, tum illos fœcunditate admirabiles. Arya bene culta triticum aliasque segetes luxurie magna producent. Multum fert Gallia frumenti, teste *Strabone*, ^{Soli frumenti} lib. iii. glandis. Nihil in ea ociosum, nisi qua paludes aut silvae obstant. Vino abundant, coque optimo, idque partim suis Britannis, Normannis, Picardis, partim confinalibus Germanis, Belgis, Anglis, aliasque quibus uvarum maturitatem negare solet aëris frigiditas, subvehunt. Auri quoque & argenti apud Gallos fuisse Metalla, testatur præter *Strabonem* etiam *Athenaeus*: ea nunc

Aëris &
peries.*Imprimatur*
majuscula.

nunc
patus
nis, la
det co
sub re
monar
sus, ea
reges u
luntaco
suceſſi
Hlotari
bertus M
Theodori
Hlotari
Hicanni
& iuſſu 2
& probra
rat, Reg
In locum
Martelli 1
Majore c
lus Magnu
Balbus, Li
Odo, Caro
& Ludovic
veneno n
nem Capetu
Ducemqu
Capeto fue
Ludovicus V
Adeodatus
Philippus II

nunc creduntur exhausta. Ager, qui aliunde non occupatus omnis generis nutrit armenta, quæ faciunt, ut carnis, laetis, butyri, casei, lanæ, rerumque aliarum abundet copia. Franci omnes Gallias pacificè obtinuerunt sub rege *Hlodoveo*, qui primus omnium totius Galliæ monarcha est factus, primusque Christi nomen profec-sus, ea, quibus in hodiernum usque diem Francorum reges utuntur, trium liliorum insignia, cœlitus, ut volunt accepta, usurparunt. Regnasse post eum scribuntur *successione* nunc directa, nunc collaterali, *Chilpericus I*, *Hlotarius I*, *Cherebertus*, *Childericus II*, *Hlotarius II*, *Dagobertus Magnus*, *Hlodoveus II*, *Hlotarius III*, *Childericus III*, *Theodoricus I*, *Hlodoveus III*, *Childebertus II*, *Dagobertus II*, *Hlotarius IV*, *Chilpericus I*, *Theodoricus II*, *Chilpericus II*. Hic anno regni xi, Christi vero 1000, auctoritate & iussu *Zacharie* Pontificis, cui *Pipinus* viruperabilem & probrofam regis vitam, transmissio libello, depinxerat, Regnijure privatus ad Monachatum est coactus. In locum ejus factus est accusator ipsius *Pipinus Caroli Martelli* F. *Pipini N.* *Brevius* cognomine, ex Praefecto & Majore domus. Hunc sequuti commemorantur *Carolus Magnus*, *Ludovicus Pius*, *Carolus Calvus*, *Ludovicus III Balbus*, *Ludovicus IV*, & *Carolimannus*, *Carolus Crassus*, *Odo*, *Carolus Simplex*, *Rudolphus Burgundio*, *Lotharius V*, & *Ludovicus V*, ultimus ex *Caroli Magni* posteritate: quo veneno necato, habent Regni translatae sunt ad *Hugonem Caputum*, primum Gallum, Comitem Parisensem, Duceinque Francorum & Burgundie titulo-tenus. Capeto successerunt *Robertus Pius*, *Henricus I*, *Philippus I*, *Ludovicus VI Crassus*, *Ludovicus VII junior*, *Philippus II Adelodatus Augustus*, *Ludovicus VIII*, *Divus Ludovicus IX*, *Philippus III*, *Philippus IV Pulcher*, *Ludovicus X Hutinus*,

Philippus V longus, *Carolus IV pulcher*; cui sine prole manus defuncto sufficitus est *Philippus VI Valefus*. *Caroli Vallesorum* comitis primo genitus filius. Sequuti hunc *Ioannes Valefus*, *Carolus V Sapientis*, *Carolus VI Benignus*, *Carolus VII*, *Ludovicus XI*, *Carolus VIII Gibbosus*, *Ludovicus XII*, *Caroli Aureliani F.*, *Franciscus Valefus*, *Caroli Comitii Angolimensis F.*, *Henricus II Valefus*, *Franciscus II*, *Carolus IX*, *Henricus III*; cui Jacobita Monachi manu obtruncato legitimus pronunciatus est Successor *Henricus IV Borbonius*, *Antonii Borbonii* Ducis Vindicensis filius, Rex Navarræ, Galliarum Rex Christianissimus. Sunt autem Galli alacres & adarma prona, de quo ruin bellica virtute opera primum est audire *Strabonem* ^{Majorem} virum peritisimum, genere Cappadocem, eruditio-ne Gracum, iudicio priticum, incolatu Romanum, terrarum multarum peragratorum. *Vniversa*, inquit, *natio* *corum* qui Galli nunc & Galatae appellantur, *Marii studio flageans*, animo est strenuo & celeri ad conserenda pralia: aliqui mente candida & simplici, & ab improbiis moribus abhorrente. Itaque *injuria lacestis*, conferti coeunt in certam aperte, nulloque periculi adeundi respectu. Nemo etiam ignorat quanto fuerit olim Romanis, Gracis & Asiaricis terrori Gallorum nomen, quem quondam ab suis sedibus usque ad Apollinem Pythium, atque ad oraculum Orbis terræ vexandum ac spoliandum profecti sunt: quem Romam ceperunt & incenderunt, Capitolium obsederunt, urbes in Italia condiderunt, *Mediolanum*, *Cumum*, *Brixiam*, *Veronam*, *Bergomum*, *Tridentum*, *Vincentiam*: Quum recenti adhuc memoria *Borbonius* Romam vicit. Cæterum *Gallia* hodie non æque latè patet atque *Limes*, olim; nam & Italia pars ea, quæ inter Alpes & Anconam sita est Gallia, Cisalpina quondam dicta fuit, nunc autem

auctem *Lombardia* appellatur: & Belgarum magna pars hodie Germaniae adscribitur, quæ ex *Cesaris*, & *Ptolemai*, veterumque omnium descriptione ad Galliam pertinebat: Galliam enim *Transalpinam* quam *Plin. Comatam*; *Ptolemaeus Cetogalliam* vocat, in tres partes divise, *Celticam, Belgicam, & Narbonensem*: *Ptolemaeus* in quatuor, *Aquitaniam, Lugdunensem*, quæ eadem est cum *Cesaris* *Celtica, Belgica, & Narbonensis*: Definiverunt eam Pyrenæi montibus, Rheno, Oceano & Alpium jugis: quum hodie quicquid à Caleto Oriente versus specat, non Galliæ sed Germaniæ ascenseatur, & Rheni utramque ripam Germani latè sibi vindicent. Urbes præcipue sunt *Lutetia Pariforum, Massilia, Narbona, Lugdunum, Pictavium, Burdigala, Neomagus, Iuliomagus, Arelate, Rothomagum, Rupella*, aliæque plurimæ, de quibus in particularibus descriptionibus fusi. Lacubus non caret Gallia. Inter eos principis loci qui Latinis *Lemanum*: plerisque Galliæ lacus habitus. De quo cum peculiarem in hoc volumine Tabulam habeat, plura hic non addam, è *Lectorem* remittens. Quarta ab oppido Arvernæ *Bessio* milliaris parte mons est, inque eo lacus latè se extendens: tam altus, ut fundo existimetur catere. Nulla in eum, quod quidem intuentum oculis patere potest, influit aqua. Si quis quid in eum projectat, tonitrua dicitur mox auditurus, fulgetra viñurus, pluviam & grandinem habiturus. Haud procul inde crypta est, cuius os rotundum, vulgo *Creux de Soncini*: & abyssus, cuius profunditas explorari nequit: & huic si quis injecto lapide aurem admoveat, murmur percepturus auribus perhibetur ingens & mirabilem strepitum, tonitruo ex remotionibus venienti locis non absconsum. Astivis mensibus eti nihil injiciatur, strepitus tamen in cavitatibus intelligitur. Putantur inscic ver-

ti, inter se quasi belligerantes. *Abitimi vel Avitaci*, cui ab avito nomen, locus in Arvernæ apud Claramontem, tam graphicæ est apud *Sidonium* lib. ii Epist. ii rei que conveniens descriptio, ut hodie primum delineata videatur, quæ dexter, quæ laevus. De *Rubro Lacu* legendus *Pomponius Mela* lib. ii cap. quo Gallia Narbonensis depingitur. *Plin. Rubrensem* nominat. *Alpav Nag-Bawirig* *Straboni & Stephano*. Latetur etiam Gallia fluminibus, quæ magna, quæ parva, innumeris. Nominat simul fluvios non paucos *Ansonius* *Eidyllo* iii, ubi de *Mosella*.

*Non tibi se Liger antefcret, non Axona precepit,
Matrona non, Gallis Belgisque interfitæ fines;
Santonico restus non ipse Caramontus effu
Ammis, & auriferum postponet Gallia Tarnem:
In sanumque ruens per saxa rotantis late
In mare purpareum, domine ramen ante Mosella
Numine adorato, Tarbellius ibit Aturnus.*

Et paulo post:

*Te Druna, te sparsis incerta Druentia ripis,
Alpinique solent fluvia, duplicemque per urbem:
Qui meat, & dextre Rodanus dat nomina ripe:
Te stagni ego cerulei, magnumque sonoris
Ammibus, e quore te commendabo Garumna.*

Primum

Prim
geri, G
Ptolem
Benja
seti reg
à Burg
ter pag
liis, tu
sulam,
nicum
naviga
solicitu
Bare. Sc
viorum
ascende
spectata
crimina
bus nob
Marne, E
vel Efie.
quenob
lius, Alp
Loire & Le
go la Fons
Gallie Fluv
varios po
nis notit
ecastifin
fluo quatu
ato: interi
bus à Pore
tientes ex

Primus autem inter fluvios agmen ducunt, *Sequana*, *Ligeria*, *Garumna*, *Rodanus*. Qui *Sequana* Latinis, Σηκουάνα Strabonii, Σηκουάνα Ptolemaeo, Σηκουάνα Straboni, Σηκουάνα Stephano, *Sibana* Benjamino, *Seyne* vulgo. Oritur in Burgundia Duc. in Alsatia regione paullo amplius leuca versus Septentrionem à Burgo, qui S. *Sequana* sacer; duobus rivulis, quos inter pagi jacent *Billy* & *Perriere*. Lustratis se etisque cum aliis, tum *Lutetia* Parisiorum, cui nobilissimam facit Insulam, *Rotomagōque*, Mare Britannicum vel Normanicum ostio satis late irruptit. Aestuarium ibi satis est navigantibus periculosum: ideoque providè magna; sollicitudine adeundum. Normannis vulgo vocatur la Bar. *Sequana* enim mare ingressus repente contra fluviorum ceterorum naturam refluit, horrendo sonitu ascendens ad hastæ longioris altitudinem: unde inexspectata solemnis negligenter & incuriosus oriri discrimina. Currēt *Sequana* fluvios suscipit variis, in quibus nobiliores ceteris, Antiquis etiā noti *Matrona*, vulgo *Marne*, *Ela*, *Oyse* vel *Ayse* vulgo, *Axona*, vulgo *Ayne*, *Aisne* vel *Euse*. Ligerim secundo loco nominavi, ab *Cesare* aliisque nobilitatum: Λίγης (vel ut in aliis codicibus melius, Λίγησ) & Λείζης Strab. lib. rv & Ptol. Hodie *Loire* & *Leire*. Caput eius in pago *Velauno*: Locus vulgo *la Font de leire*. Amplior est reliquis, ut merito *Pater Gallie Fluviorum* audiat: aquæ limpidissimæ. Facto inter varios populos (Celtas ab Aquitanis olim ex Strabonis notatione dividebatur) procursu, exonerat se in Oceanum occidentalem, inter *Nanettes* & *Pictones* omo quatuor fete leucas amplio, pulvillis aliquot infuso: interius ad duas cum semi leucas rupe sunt, quibus à *Poreis* cognomen. Ingentes & navigiorum patientes excipit Fluvios non paucos: *Elaret* vulgo, *Allier*:

Carum nunc *Cher*: *Vigennam*, hodie *Vienne*, *Viane* & *Vignane*: *Meduanam*, hodie *Maine*: & alios. *Garumna* sequitur, *Cesari* Gallos ab Aquitanis disjungens: *Straboni* lib. iv *Laquida*, *Ptolemae* *Laquira*: *Garonna* *Frontino*: quod nomen integrum hodieque retinet à capite ad Blaviam Castrum, ubi lingua Romana incipit. Nam inde *Geronde* & *Gironde* dicitur. *Gerunam* etiam vocat *Guilielmus Brito* in sua *Philippeide*. Oritur ex Pyrenæis haud procul oppido, quod vulgo *Guadalup*. Hic hodie per illustratis cum aliis, tum *Tolosa* & *Burdigala*, Mari se misces Aquitanico, duarum fere leucarum ostio: quod intratibus ocurrunt scopuli, quibus ab *Asellis* cognomen, septentrionalior Nautis Belgis *Noorder-Ezel*, australior *Suyder-Ezel*, *Pharam* vel *præaltam* sustinens turrim, quæ vulgo *la Tour Cordan*. Excipit navigeros fluvios *Tarnim*, *la Tarn* vulgo: *Gallicè le Tar*: *Egercum*, *Vasconibus* hodie *Gers*: *Oldum*, *Arvernatis* & *Montanis* *Cadurcis* *Oolda*, vel cum articulo *l'Olda l'Oolt*: *Duranium*, hodie *la Dordogne*, & alibi *Dordonne*; & alios. Ultimum *Rodano* de dilocum. Fluvius hisc Scriptoribus omnibus & Græcis quibus *Pòdavòs*, & Latinis notissimus. In universum Gallis nuncupatur *le Rosne* sed indigenis *lo Ros*: *Eridanum* nominant Oppianus in *Halieuticis* lib. iv, & Philostratus in *Vitis Sophistarum*. Plinius ab *Roda*, Rhodiorum in illo tractu *Colonia* nomen impositum scribit. Oritur haud procul *Danubii*, *Reni*, *Arola*, *Ticini* aliorumque fontibus, prope montem, qui vulgo *Briga*. *Lacum Lemannum* apud pagum *Novam-Villam* (*Neuf-Ville*) ingressus, servato fere colote permeat, & ad Genesentum oppidum egressus, rapido cursu pergens in mare Mediterraneum erupit, septem ostiis, ut scribit *Apollonius* in *Argonauticis*: quinque, ut *Diodorus* &

Cc

aliis;

alii : tribus, ut Artemidorus apud Strabonem, Plinius & Ammianus : duobus, ut Polybius eodem Strabone teste, & Ptolemæus : pluribus, ut prudenter, sibique, ne mendacii argui posset, cavens Livius : hodie quinque, & plura numerant nominantque adecole, *Gras Neuf*, *Gras d'Orgon*, *Gras Paulet*, *Gras Grant*, *Gras d'Enfer*, *Gras de Pafson*, quorum postremum, quod versus Mâsiliam sit, *Massaleoticum* appellat Plinius, *Massilioicum* Polybius, qui hoc *Primatum* vocat, quod ad *Gradus* Marcellino & Antonino : à quo ceteris etiam ostiis *Gradus* nomen inditum. Exicit Rodanus *Arvam*, *Ararim*, hodie *Saone* vel *Sone*; *Isarim*, hodie *Istre*: *Drunam*, qui hodie *Droma* est vel *Droso*; *Druentiam*, hodie *Durance*. Sed hæc de Fluminibus in præsenti sufficient. Oceanus Britannicus à Septentrione, qua Angliae opponitur, eam pulsat, ut & ab occaſu, ut supra diximus. A Meridie Mare Mediterraneum. Cum ad hoc tum ad illum Sinus Galliis sunt insignes. Ad Oceanum est cum primis illis, qui *Aquitanicus* Aethico & aliis. *Tarbellicus Ancon* elegantissime apud Lucanum vocatur. Sinus etiam ad idem Mare sunt non ignobiles, in quorum intims recessibus locata videmus oppida, *Diepanum*, *Constantiam*, & alia. Ad mare Mediterraneum *Gallicus* (*Galaticus*) Sinus est duplex, *Major* & *Minor*. *Major* ea Mediterranei pars appellatur, ubi se in illud effundit Rodanus. *Angulus Gallicus* M. Porci Catoni: *Gallicus Sinus* per excellentiam Livio, Justino & aliis. *Minor* apud Strabonem scribitur ad Promontorium Montis Pyrenæi, quod *Aphrodisium* dicitur. Hic *Salsus* vocatur Melæ. *Gamblianum* etiam Sinum ponitad Galliam Narbonensem Antoninus. Portus, ut hodie, de quibus plenè Lucas Aurigarius Charta v & quatuor sequentibus, sic olim habuit Gallia celeberrimos. Principem obtinuerunt

locum *Staliocanus*, *Vindana*, *Briuates* & aliis quidam Veteribus nominati. Qui *Staliocanus* Ptolemæo, aliis S. Paul de Lyon in Britannia existimatur, Roscoi aliis, quibus ut subscriptam, facit, quod posterior priore multo si fidior & commodior: quamvis enim oppositam habeat Insulam, cui cognomen vulgo *de Bas*, facilem tamen & tutum septemque altum hodie ulnas, urrimque præber Navibus ingressum. Priori, minax objacet Taurus (Insula est, vulgo *le Taureau*;) qui circumposita habet rupes innumeratas & latentes & eminentes; à quibus magnus Nautis male providis creari solet periculum. Haud procul inde in eadem Britannia versus Meridiem post flexum Promontorii Gobæi, *Vindana* occurrit Portus. *Fenstiers* hodie, vel *Conquest*, Jovio malè *Brest*. Adscribit hinc *Brest* Portum Ptolemæus; nomen hodie fere retinet, *Brest*. Sequitur apud eundem *Zyndrum* Portus; *Lisson* vel *Luxo* hodie. Hinc *Santonum* Portus Ptol. scribitur, hodie *la Rochelle*, ut arbitratur Villanova. Succedunt Montes & Silvae. Quod ad montes, Gallia aliis, quam aliis, locis est montolior. Eminent hic *Delphinatus*, *Provincia*, *Sabaudia*, & *Burgundia*. *Andegavensis* ager suos etiam habet montes, qui in Britannorum Pictonumque fines latè se insinuant. Montes Gallia cum primis celebrant veteres Scriptores *Cebennam*, *Vogesum*, *Iuram*. *Cebenna* monest, qui, ut Cæsar scribit, Arvernos (*ceulx d'Auvergne*) ab Helviis (*ceulx de Vivarets*) distinguit. *Gebennam* Plinius, *Gebennas* Lucanus & Ausonius nominant; *Gebennicos* *ivula*. Vera genuinaque scriptura est, ut Scaliger suis ad Merulam literis moneret, *Cebenna* per c: dici enim hodie *Montaignes de Cévennes* & *Cévennes*: ut rectius *Cemmeni* Ptolemæo & Straboni, *Cebenna* Latinis quibusdam dicantur,

M. 111.

tur,

tur. *Cibene Veneto*, *Nozoreo*, *Villanovano Montaignes d' Auvergne* nominantur. Horum montium pars hodie *Tarara*, teste *Gulielmo Budae lib. iv. de Asse*, qui *Lugdunum cunitibus est superandus*. In vertice sedes visitur *Petræ incisa*, cui *Mercatores imponunt eos*, qui *Mercatum Lugdunensem nunquam frequentarunt*. Vulgo *la Chaire de la Verité* vocatur. Jurare namque coniungunt veritatem, *Lugduni fuerint unquam, nec ne; eoque nomine non nihil, quo genio simul indulgeant*, polliceri. *Vogesia Gallia mons Cæsari lib. de bell. Gall. iv. Lucano lib. i. Plin. & aliis, Vocetum vel Voetius corruptè dicitur apud Tacitum lib. i.* Histor. & alibi, ut jam ab doctis viris notatum. Alpium nomine à Str. descriptitur lib. iv. Hodie *Mont de Fauchilles*, aliisque nomenclaturis indigeratur. Separat Burgundiam Alsatiamque ab Lotharingia. Provomit Molam, ut etiam testatur *Cæsar*, & infinitos alios fluvios, quorum pleriq; Rhenum petunt. Pars unde Mosella profluit *Kratzer* appellatur: quod habere se tradit *Oretius ex Libello MS. Magni Gruberi*, in quo Rhenum describit: addens, *Tractum hunc Estay Gallicè, & affer Stuy nuncupari in Chorographica Lotharingia tabula, jussu & impensis Ducis ab Ioanne Scyllio accuratè delineata: nihilque ibi, eodem Scyllio teste, prater asafum herbam provenire*. Gignit Vogesus in valle Leberia argentum purum, sed ut notat *Munsterus*, non ita multū. *Iura Gallæ dicam, Mons, an Germania: Olim ferè totus Galliæ, quem Helvetia Belgicæ adcenferetur: hodi magna etiam parte Germanie. Iuriū ejus statui solet in finibus Basiliensium, juxta Rhenum, è regione Waldzuti*. Altus est, multisq; & ingentibus subnixus axis. Meminerūt ejus *Cæsar*, *Plinius*, *ali. Ptol. Iurassus est: Strab. Iurasus: & Ioras*. Ävo nostro accolis, incolique pro ratione locorum alias atque alias

vocatur nominibus. Haud procul arce *Hasburgæsi* prope *Burgim* (oppidulum est sic dictum idiomate Germanico à Ponte, qui hic super Arolam ex uno arcu) *Botzberg* audit: à pago *Botzen*, qui cū multis aliis pedimontis adlocatus. Hanc Iuræ portionem *Vocetum vel Vocetum esse Cornelii Taciti césent Munsterus, Scodus, Lazius, & alii*. *Ortelius tamen apud Tacitum Vogesum*, de quo ante, legendū esse minimè dubitat. Est eadem hac montis parte vallis ingens cui nōmē *Frickthal*, à pago cognomine. Occurrunt & aliae hic ibi valles, ut obiter hoc dicam, *Lauffen-thal, & S. Imers-thal*, & similes: quarum ramen nulla montem per transversum penetrat. Vbicunque volueris tracjicere, opus est alta scanione. Inter Ararim porro & *Farspurgum* hic *Mons* appellatur *Schaaffmat*, quod Latinis *Ovinum* sonat *Pratum*. Inter oppidum *Olten* & *Humburgensem* praefecturam dicitur *Nider-Hauvenstein*, *inferior scetus Lapis*: per saxa enim factum est iter. Inter *Walburgum* & *Balstallium* *Ober-Hauvenstein* vocatur, *superior scetus Lapis*: ubi currus onusti grandibus funibus per montis declivitatem demittuntur. Occasum versus procedendo *VVaffer-val* nuncupatur, id est *Aquaruina*. Ulterius eundo *Iurtem* ab Sabaudis prisco fere nomine appellatur. *Brachium* quod se extedit Basiliam versus, uno ab urbe millario, juxta *Byrsam* fluvium *Blouven* dicitur: crescitq; non parum in altitudine & asperitate quoque *Delspergum* *veneris*, ubi rursus in planiciem diducitur. Ulterius versus *Belle* monasterium *Gallicum* procedendo, rursus crescit, ac deinde iterum evanescit spatio unius milliarii: hinc iterum saxonum horrendumque montis jugum ab oriente in occasum extenditur: quod pervium fecisse scribitur *Julius Cæsar* perforato in portæ formam saxo. Portam hanc nominant alii *Pierreport*, *Petreportam*: alii

Pierre-pertus, Petram pertusam: descriptam verè accuratè que ab Sebastiano Munstero, Merula, qui eam aliquando transgressus, testatur. Incriptionem supra Portam satis claram idem deprehendit, nisi quod primæ vocis litteræ reliquias magis sinn extitæ.

N... Angusti via ducta per ardua montia
Fecit iter Petram sindens in margine fontiæ,

Per hunc s... intelligit Poëta Byrsam amnem, qui ibi ex Petr. iquarum vi erumpit. Procurrit inde Jura versu... tum inter Helvetios Sabaudosque, quos ad Vinculum respicit, & Burgundos, quos ad Caurum relinquit (unde & apud Cæsarem lib. i. duobus locis Jura Sequanos ab Helvetiis dividit) secus variis lacus, quorum præcipius Lemanus, ubi longè latéque Mons S. Claudi nuncupatus ad Rodanum tandem terminatur. De aliis, qui ad Gallias etiam non nihil spectant, de Pyrenæo, inquam, dixi, in Descriptione Hispaniæ: deque Alpibus disseram, ubi Italia percurrentia mihi erit. Silvæ Galliæ sunt frequentes, non tam tamen, ut aliis in regionibus, magnæ, non dense, non ita dumis horridæ. Apud Cenomannos varie sunt, *les Forêts de Versay, Longouney, Perfi, Sille, Châtray, Andain, Maine, Conçise* apud Britannos Inferiores, *de Bosblanc, de Toriant, de Guerche*, apud Rictones, *les Forêts de Mouliore, Dyne, Brefse, Ligne*, & aliæ: apud Bituriges Silva Roberto cum aliis visitur: apud Andegavos, *Lourfâre & Marson*. Totus Bononiensem Ager una quasi obelliſſus est Silva, cuius partes, *les Bois de Surene, Celles, Hardelot, Dalles, Bourdin*. Apud Veromanduos haud procul Perona nemora sunt *Recoigny & Bouhau*. Apud Picardos, *Bois de Baine, de Beauheu, de la Fera, de Consi*. Nec suis caret Silvis Lotharingia: *VVarned-VVald, le Banbois, Bois de Mondon, de Heyde, de Magnatum*.

Sitoa.

S. Benoyt, *de la Voyage, Mortaigne, Doseyne*. In Burgundiis multæ sunt silvæ, quarum nunc non occurunt nomina. Alias prætereo, quæ passim per Gallias hic ibi sparsæ. *Ardennæ*, hodie potissima parte est in inferiore Germania, ideoque ibi describenda: *Gallicam* vocat Claudianus: & *Silvam Gallie maximam* Cæsar lib. vi de bello Gallico, quod olim esset in Gallia Belgica. Gallos vero admodum deditos Religioni, atque inter primos fuisse qui Christianam Religionem amplexi sint, & semper præ reliquis eam servaverint & coluerint, non solum Veterum Scripta & monumenta: sed etiam Templæ, alias Religioni loca destinata testantur, quæ in urbibus & pagis, ubiq; magno numero conspicuntur. Cer... in una urbe Parisiensi *LXIX* universim numerantur: inter ea augustinum, Cathedrale D. Virginis; quod jaëtis ab Philippo Augusto anno *c. 1190* fundamen... tis, serio ædificari coepit *c. 1200* *LVII*. D. Ludovico regnante: ex Galliæ miraculis præcipuum. Columnis *CXX* sustinetur. Longitudo pafuum *CXXXV*: latitudo *LX*: altitudo c. Chorus lapide cinctus, Historiis ex veteri novoque Testamento insculptis. In ambitu habet Sacella *XLV*. ferreis clathris inuita. Universim portæ *XI*. In fronte tres bifore statuis *xviij* Regum insignes. Ad latera Turres visuntur, seu Moles verius Campanariæ, altitudine *xxiv* Cubitorum. Campana maxima, cui ab Maria Virgine cognomen, viginti viros flagitat pulsanda: Sonitus sexeno celo per septem leucas facile auditur. Infinitum esset reliqua Templo, quæ hic & aliis in locis visuntur, describere. Infinitum, Abbatias, Cœnobia, Monasteria, Xenodochia, Nosocomia, Ptochodochia, & Orphanotrophia. Quid vero dicam de Ar... cibus, quid de conspicuis Regum Palatiis? Quid de

*Opera
palatina.*

Mag
aliis t
taceris
die M
ma di
Rex na
volen
ita am
Penes
cim-V
Alii al
te dict
riessen
in reg
ti: reli
vel Com
mites:
Duces su
Laudon
Noviom
summi
cant, à
Rotomag
ad Stat
Archiep
Aix;
ue; Tolos
Aux : B
Roiien; S
Parisense
Nanneren
cenfus, Gr

Magnatum & Equitum ædibus pulcherrimis? Quid de
aliis tam publicis quam privatis ædificiis? De his ego
tacere malo, quam parum dicere. Status Galliarum ho-
die Monarchicus est; loculque ibi regiae, quæ vetustissi-
ma divinisimaque Aristotelii censetur, gubernationi,
Rex nascitur, non suffragis designatur; sexus masculini,
volente id, ut quidam perhibent, lege Salica. Regem
ita amant, ita colunt, venerantur subdit, ut nihil supra.
Penes eundem rerum omnium est arbitrium. Duode-
cim-Virorum Collegium *Caroli Magni* est institutum.
Alii ab Ovo Trojano repertunt. *Pares, les Pairs de Fran-
ce* dicit, quod proxima secundum Regem & velut pa-
riessent dignitate. His solis sacrandi Reges Jesus est, &
in regni possessionem mittendi. Horum sex vulgo *Lai-
ci*: reliqui dicuntur *Ecclesiastici* vel *Clerici*. *Laici* sunt *Duces*
vel *Comites*. *Duces*: *Burgundus*, *Normannus*, *Aquitanus*. *Co-
mitem*: *Flander*, *Campanus*, *Tolosus*. *Ecclesiastici* itidem vel
Duces sunt vel *Comites*: *Duces*: *Remensis* Archiepiscopus
Laudunensis, & *Lingonensis* Episcopi. *Comites*: *Catalaunensis*,
Noviomagensis & *Belovacensis* Episcopi. Sunt & septem
summi Senatus per Galliam, quos vulgo *Parlementa* vo-
cant, à quibus appellare non licet: *Parisienis*, *Tolosanus*,
Horomagensis, *Burdigalenis*, *Aquensis*, *Gratianopolitanus*. Et
ad Statum Ecclesiasticum quod attinet: sunt in Gallia
Archiepiscopatus XII, *Lugdunensis* primas, *Lyon*; *Aquensis*,
Aix; *Viennensis*, *Vienne*; *Remensis*, *Reims*; *Narbonensis*, *Narbo-
ne*; *Tolosanus*, *Tolouse*; *Burdigalenis*, *Bordeaux*; *Auxitanus*,
Aux; *Bituricensis*, *Bourges*; *Turonensis*, *Tours*; *Rotomagensis*,
Roien; *Senenis*, *Sens*. Academæ in regno Gallia sunt haec:
Parisienis, *Pictaviensis*, *Bituricensis*, *Tolosana*, *Burdigalenis*,
Nanneteuensis, *Lugdunensis*, *Aurelianensis*, *Montiffoulana*, *Cadur-
censis*, *Gratianopolitana*, *Valentina*, *Valence*, *Romensis*, *Andega-*

vensis, *Cadomenis*, *Nemavenis*, *Romana*, *Romans*, *Avenionensis*,
Dolana, *Magistrensis* omnium antiquissima, ab Græcis or-
ta. Ex his omnibus tanquam ex multis Equis Trojanis,
innumeris docti Viri, Theologi, Juriconsulti, Medici,
alii exierunt: quos uno ducenti numerate si conarer,
maximum mihi quidem conciliarem laborem, lecturis
vero tedium. Nobilitas sancè Gallica (qua frequentissi-
ma est) hodie tam pertinaci diligentia, ut hoc univer-
sim dicam, tamque assiduo labore meliorum literarum
studia persequitur, adeoque in omni Disciplinatum Ar-
tiumque genere excellit, ut nusquam terrarum magis.
Videre ibi est summum loco natos illistribusque ortos
familii noctes diesque inhærere chartis, & nunquam
non Musarum Sacris operari. Sunt qui de quacunque
re in medium prolatæ expeditissime possunt, methodo
admiranda, ex tempore & absque ulla præmeditatione
per horas aliquot, non sine audientium stupore differe-
re. Bibliotheca in hoc regno varia, cum primis Parisiis
Regie Majestatis, & S. Victoris, ut alias publicas & privatas
præterea optimis rarissimisque cum editis, tum ma-
nu-scriptis refertas libris. Ad Mores venio. Gallos acu-
tos ingenio, & ab doctrina minimè alienos esse, testan-
tur Diodorus & Strabo. Commendat illorum in bonis
litteris studia non uno in loco Symmachus. Marcus
Portius Cato originum lib. II. apud Charisium Solipat-
rum; *Pleraque Gallia*, inquit, *duas res industriosissime* perse-
quuntur, *rem militarem* & *argutæ loqui*; ne nefciamus veteres
Gallos inter alias gentes eloquentias gloriam repor-
tassem. Ingenium simplex, nullaq; devinctum malignitate
(egregia hæc veterū Gallorum laus) tribuit illis Stra-
bo. Pronūciat de iis oculatus testis Julianus, quod adu-
lari nesciant; sed liberè ac simpliciter cū omnibus equa-
bilique

*Biblio-
theca.*

Mores.

G A L L I A .

206

bilique jure vivete. Venetem nuptiatum Deam & Bacchum lætitia datorem, conjugii, prolisq; & vini quantum cuique libeat potandi gratia, tantum novisse. Que his aliisque talibus adversantia nonnulli proferunt, ut convicia, & tanquam ab maligna mente manuque profecta, sunt exaudienda. Nam quis non videt, lectis veterum Scriptorum de Gallorum inde monimentis, factaque cum genio, qui iisdem hodieque est, commissione, falsum esse quod tradit Servius, Gallos pigeris esse ingeni; quod Julius Firmicus, stolidos; quod Julianus, quasi sui oblitus, stupidos, & rusticatatem amantes; quod Polybius, doctrina & artibus operam non dare; quod idem cum Diodoro, Athenæo & Clemente Alexandrino, infidos esse, crapuleque & ebrietati deditos; quod Livius Polybiusque, molles esse & effeminateos: quod Mela, auri avidos, superbos, superstitiones; quod Solinus, vaniloquos: quod denique pecuniae insatiabiles esse, Plutarchus in Pyrrho. Fatendum nihilominus multa Gallis instillata aliorum populorum commercio. Nemo Gallos, ait Florus lib. iii. cap. x, tantum feroces dixerit; fraudibus agunt. Avidos Iurgiorum docet Ammianus lib. xv. Reprehendit etiam Diodorus in Gallis quandam linguæ intemperantiam, sermone noctans eos ut brevi & subobscurè multa ex animo dubia loqui, plurima ad jaçtantiam in suam laudem dicere, &

ad ceterorum contemnum: minaces esse ac detraactores, opinioneque inflatos. Jaçtantia illa ab Strabone etiam cœlanimadversa. Atque ea Gallica ostentatio est, quæ ab Cæsare lib. vii nominatur, & multis reliquorum librorum exemplis adprobatur. Talis est lib. i. Helvetii Divi-conis elatio, dum Helvetiorum virtutē extollit, Romanæ clavis memoriam objicit, Cæsaremque minitando admonet, ne commitrat, ut si locus, ubi Romani constituerent, ex calamitate Pop. Romani & internecione exercitus nomen caperet, aut memoriā proderet. Sic Vercingetorix in concione jackat se unum consilium totius Gallie effecturum, cuius consensui ne Orbis quidē terrarum possit obsistere. Quod ad veterum Gallorum religionem, cultumque in rebus sacrī servari solitum, flocci faciendusest. Tullius oratione pro M. Fonteio scribens: *Gallos minimè illa Religione moveri.* Audiendus potius Livius: qui, et si in ceteris satis huic genti iniquus, negligenter tamen haudquam Religionis adfirmat; & Cæsar. vii. bell. Gall. cui penitus cognita hac natio, dicit eam *admodum deditam Religionibus.* Maximè autem Mercurium coluerunt, eodem Cæsare teste. Celtes Jovem coluerunt attestatur Max. Tyrius, cuius signum altissima Quercus. Dianam templum habuisse apud Massilienses, Strabo testis est: & apud Gallo-Græcos Dianam cultam, Polyenus lib. viii., & Plut. commemorant.

Esum

tores,
etiam
uæ ab
libro
Divi-
loma-
rando
consti-
ne ex-
et. Sic
liu to
s quidé
llorum
litum,
onteio
diendus
niquis,
& Cæ-
o, dicit
n Mer-
Jovem
ltissima
assilien-
Dianam
norant.
Ejus

GALLIA.

267

Esum sive Hesum, Toutatem & Teranem Deos habuisse Gallos, Laetantius, Lucanus & Minutius Felix referrunt: sed Mariem, Mercurium, Iovem, hos plerique docti interpretantur. *Belenus* Gallorum Deus est apud Austroniam, qui *Bellus* apud Herodianum in Maximinis; id est forsitan cum *Tibitene* Tertulliani in Apologetico, qui Gracis alisque Apollo putatur fuisse. Colebatur & apud Gallos *Abello*; de quo monumenta extare notat in Convenis Novempopulaniæ Vir Nobiliss. Josephus Scaliger ad Auson. lib. i. cap. ix. *Herculem* etiam Ogmii nomine coluisse Gallos, aut eorū est *Lucianus* in Hercule Gallico. Galli autem Veteres Deos suos in dextrâ conversi adorabant, Athenæo scribente. Diis homicidio alisque rebus sacrificabant, Marti in primis, teste Cæsare. Nullum autem Gallis veteribus sacrificium erat sine *Druidis*, inquit Diodorus. Fuerunt hi olim apud Gallos clari sacerdotes sicut & *Bardi*, de quibus Lucanus:

Vos quoque qui fortes animas, belloque peremptas
Laudibus in longum vates dimittitis arvum,
Plurima securi fuditis carmina Bardi.
Et vos Barbaricos ritus, moremque sinistrum
Savorum *Druidei* positivū repensis ab armis.
Soli noſſe Deos, & cali numina vobis
Aut solis necire datum. Nemora alta remoris
Incolitus lucis: vobis auctoribus, umbra
Non tacitas Erebī sedes, Ditisque profundi
Pallida regna petunt: regit idem spiritus artus
Orbe alio: longa (canitu si cognita) vita
Mors media est. ——— In deruendi
In ferrum mens prona viris, animaque capacious
Mortis, & ignavum est redditure parecerē vita.

Atque hæc de moribus Gallorum in sacris: nunc de

corundem ritibus in prophanis patre subjiciamus, Gallos ad concilium armatos venire solitos, testatur Livius. Scribit Strabo id in Gallorum conciliis usitatum fuisse, si quis orantem interpellaret, progrediens minister publicus districto gladio adjectisque minis, silentium imperabat; quod si non adquiesceret, idem iterum tertioque faciebat: denique de sagro interpellatoris tantum amputabar, ut reliquum inutile redderetur. *Gallorum fubia & repentina confilia*, (inquit Cæsar,) in confilia capendiſ mobiles, & novis plerumque rebus student. Norat idem Cæsar, Gallos, ubi major atque illustrior res incideret, eam clamore per agros regionesque militaria celebritate significare solitos; hinc alios deinde excipere, & proximis tradere. *Liberos suis*, ut idei scribit, nisi quum adolescentes, ut munus *Militiae* sustinere possint, palam ad se, redire non patiuntur: Eliumque impuerili etate in publico in conspectu Patrii adſistere turpe ducunt. *Viri quantas pecunias, eodem memorante, ab uxoriibus donis nomine acceperint, tantas ex suis bonis estimatione facta*, cum donibus communiant: huic omni pecunia conjunctum ratio haberet, fructusque servantur. Vter eorum vita superarit, adeum pars atrius que cum fructibus superiorum temporum pervenit. *Viri in uxores, sicut in Liberos, vita necisque habent potestatem*. Gallorum mulieres speciosas, magnitudine & robore viris similes, facit Diodorus: fœcundas & bonas educatrices, pariendo educandoque felices. Fuit & Gallis usitata more reliquarum Gentium servitus. Plerique ait Cæſ.lib.vi. quum aut arc alieno, aut magnitudine Tribitorum aut injuria Potentiorum presumuntur, se in servitutem dicant Nobiliss. in hos eadem omnino sunt jura, que Domini in Servos. Tractabantur tamen humanius liberaliusque; quam apud Romanos. Domini namque Galli suos obæratos, atque, ut Cæsar voce Gallica appellat, *An. actos, honoris quo-*

dam

dam loco circum se habebant, eorumque opera in bellis utebantur. Fictilia porro in usu habebant, Diodoro teste, densa ac floribus distincta. Cœnabant sedendo omnes, non in sedibus, sed in solo, super stratis luperum aut canum pellibus (in toris apud Strabonem:) ministrabant eis pueri juniores, ætate tenera. Juxta eos ignes fiebant, usque adposita visebantur ollæ & venus carnis plena, maximè suillis, tam recentibus quam fatis: sed & omnis generis carnis: plerunque vero cibus erat cum laetæ, ut scribit Strabo. Audiamus hic Athenæum ex Posidonio, sic fere Latine sonantem: *Celte fieri substrato libationes propinans super lignis mensis parum extansibus. Panis & iu paucus (Panem hunc fermento leviori eos facere, adnotat Plinius) cibus est. Caro multa elixa in aqua, vel super prunis aut in serubus affa: hanc leonum modo ambabus manibus artus integros tollunt, morsu que dilaniant; & si quid egrius divellatur, exiguo id cultello precidunt. Adponunt in convivio pisces, qui flavis adcolore, interiorisque & exterioriæ Marii litoribus: & eos cum sale, aeto & cymino (quod etiam potionis injiciunt) affor. Et paulo post: Locupletes vinum bibunt ex Italia peritum vel Magiliensem regione, & id merum, interdum aqua paullulum affun-*

*dunt. Hacenus ille. Sed & ex fruge madida potum adebrietatem fecisse, Plinius est auctor lib. xxxi, cap. ultimo. Ex hordeo potum, quem zybum appellabant, fecisse, & alium ex aqua, in qua favum mellis laverint, Diodorus tradit. Quod ad vestitum, saga ferebant, nante Strabone, eaque densa exlana texebant, *lanae* voantes. Hujusmodi saga scribit Plinius lib. viii. cap. xlviii, scutulis dividere Gallos insituuisse. Que Plinio secundum, Diodoro sunt *trabalia*. Per quae nihil aliud illi intelligent, nobilissimo viro Josepho Scaligero notante; quam quas Galli hodie vocant *laufangus*, quasi *laurangias*, ab lauri folio, quod haber rhombi figuram. Bracii porro (quod quod Gallorum essent, regnè barbarum Tacito) utebantur Galli circum extensis vel laxis. Loco tunicarum apud Strabonem vestem habent Galli fissilem manicatam, usque ad pudenda & nates demissam. Manehodieque forma in isto vestis genere, quod nobis vulgo *pallatrock* vel *contrachè pals-rock*. Annulus dicit uti in digitis, nihil distinguens, Diodorus; in medio tantum, Plinius natur. hist. lib. xxxiii, cap. i. Sed de his satis. Ad specialiora Galliarum pergo.*

BRITANNIA, NORMANIA, BELSIA.

Regio.

BRITANNIA, vulgo *Bretaigne*, nōmen, jura, leges, incolas à Britannis, quos nunc Anglos dicimus, sortita est, qui sedibus ab Saxonibus pulsī in ea confederunt, *Vortigerno* regnante, à quo evocati ad defensionem adverſius Scotos fuerant. Fieri etiam potest ut ante id tempus in hac Galliae parte Britannorum fuerint coloniæ, quæ tunc autem exsulibus Britanniis, quam vim domi paxi fuerant, Aremoricis (nam hi quondam insederunt hæc loca) intulerunt. Scaliger in urbibus:

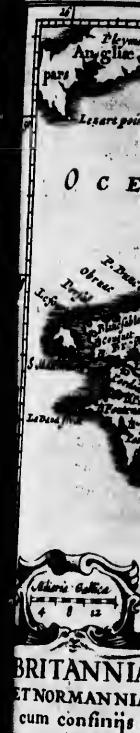
*Vicit Aremorica animosa Britannia gentes,
Et dedit imposito nomina prisca jugo.*

Siua.

Salis ferri-
liis.Imperium
magnum.

Unde & olim *Armorica* fuit appellata: præcipue qua ad mare vergit, ubi nunc inferior est *Britannia*. *Armor* enim veteribus Britanniis nihil aliud, quam ad Mare vel *supra Mare*, teste *Camdeno*. Ad orientem Normannos habet, Cenomanos & Andegavenses confinales: ad meridiem *Pictones*: reliqua latera claudit mare *Britannicum*. In altum ultra reliquias Provincias omnes procurrit, peninsulae instar, unde non inconciinnè *Corna Gallie* dicitur; soleæque ferreæ speciem referre, cuius exterior pars subrotunda mare; interior vero concava, respicit mediterranea. Longitudo ejus sex dierum est itineris, trium autem latitudo. Regio est amoenissima & fertiliſſima. Pratis abundat & ericetis, ex quibus gratum peccori pabulum. Venas habet argenti, ferri, plumbi. Britanni autem in tantam repente potentiam excreverunt, ut *Gothis*, quo minus Galliam totam occuparent obſtaculo fuerint. Certè *Riothimus* istorum Rcx, xii millia Britannorum contra *Gothos* in auxilium Ro-

manorum eduxit, ut author est *Iornandes*. Pralio quoque adversus Attilam interfuisse testis est *Callimachus*. Est & illud grave argumentum Britannorum potentiarum, quod reges Galliæ totam hanc oram, de qua superanda desperabant, Normannis, utpote bello magis adfuetis, olim incendam depopulandamq; concesserint. Nec caruit consilium eventu: Norico enim enīse *Britannica* contusa est ferocia. Paruit igitur Normannis quæ ante regi Galliæ paruerat: postea proprios habuit Duces. Ultimus eorum fuit *Franciscus*; qui anno MCCCCX vita functus, unicam filiam *Britannia* hæredem reliquit. Hec *Maximiliano* Archiduci Austriæ Romanorum regi desponsa; quum per Franciam deducenda esset, rapta est à *Carolo octavo*, qui eam sibi matrimonio conjunxit. Ex eo *Britannia Franciæ adnexa* fuit. Ea hodie duplex est: *Superior* & *Inferior*. Illa Ligeri vicinior, hęc *Anglia*, dicitur que alio nomine *Ripensis*. Superioris metropolis est *urbis Nannetica*, vulgo *Nantes*. *Ptolemæus* *Kordis* 1500; *Nannetum*, ut certe *Josephus Scaliger*, *Cognatus* & alii. Sedes fuit olim *Britannia* Ducum: Comitatus habet titulum, Ducisque primogenito adscribi solita: ad Ligerim duosq; alias fluvios sita, loco peroportuno, haud procul mari, Episcopalis statio, ut & quatuor quę sequuntur. *Vrbs Redonica*, vernaculae *Rennes*: *Condare Redonum* *Ptolemaeo*, *Condare Antonino*. *Dolum*, oppidū nunc, olim arx: vulgo *Dol vel Dou*. *Fanum Briocense*, vulgo *S. Brieu*. Oppidū non nobile. Rupes ibi excellē tutam præberet navibus stationē, in ea arx urbi protegendā excitata. *Fanum Sancti Machlovii*, vernaculae *S. Malo*. *Dinam* oppidum pulchritudinis eximia, in deliciis aliquando *Britannicæ Ducibus*.

BRITANNIA & NORMANNIA.

211

cibus. Sunt & Britannia superioris alia oppida Rieulx, Chasteau-briant, Lambellum, Vitray, Iugon, S. Aubin du Cormier, Mont-contour, Plerel, Locelin, Malestroit, Pontigny, S. Iulien, Enenii, denique extremum versus Pictones, sub quo comprehendis solent ditiones, quæ vulgo Clifonna, Raie, & aliae. In inferiore urbes & oppida celebriora: Venetia hodie Vannes; S. Pauli Faram, S. Paul de Leon, Tricorienſe oppidum, vulgo Triguer; Blavia nunc Blavet, Morlaix, Quimperlay, Conquermeax, Quimpercoentin, S. Renaut des bois, & alia. Dominia sunt Montford Comitatus, Rohan Vicecomitatus, Grelle cuius principalis locus Chasteau Andron. Le Pais de Gueel: Baignon; Montfort; Vangenetais. Flumina Britanniæ sunt Ligeris, Rau/a, Elle & alia.

Mare.

Mare commercii aptissimum est: unde sal extrahunt adcolae, quod ab Sole induratum conregionalibus vendunt. Præter autem superiores urbes & oppida, commodissimos etiam portus præstant Brest, Antrayum, Henebontum, Ponferror, ubi magna ostrearum copia legitur. Archiepiscopus Dolensis in Dol, hos sub se habet Episcopos: Nannetensem, Nantes; Venetensem, Vannes: Briocensem, S. Brieu. in his tribus Gallicè & Britanicè loquuntur. Curiopitensem, Cornovaille; Leonensem, S. Paul de Leon; Tricoriensem, Triguer. in quibus Britannica tantum lingua, quam vocant Briton Britonant, in usu est, quam veterum Trojanorum linguam esse putant. Machloriensem, Saint Malo; Redonensem, Renes. Incolæ non omnes eadem animi alacritate, non omnes eadem comitate: plerique tamen cauti lucisque cupidi: gravissima negotia ad pocula tractare soliti.

Norman-
nia.

Normannia sic dicta à populis septentrionalibus: Nort enim, idiomate Germanico, Septentrionalis Orbis terrarum plaga: Mann, vir: Normannia, Terra Franciæ, viris eò ab septentrionali ora vel arctoo orbe ex Dania Norwe-

giaque profectis ad habitandum data. Notæ sunt Normannorum in Germaniam Galliamque excursions. Normannia autem ad Occidentem Crenone fluvio à Britannia fecermitur, à Septentrione Oceano terminatur, à Meridie Cenomannis: ad Orientem verò habet Frâciam proprie dictam, (in qua est Lutetia,) à qua fluminis Epia distinguitur. Itaque tota non pertinet ad Galliam Lugdunensem, sed aliqua ejus pars ad Belgicam spectat. Eam sexto vix die expeditus pertranscat. Regio fertiliissima, frumenti admodum ferax, pomis atque præris adeo referta, ut hinc potum gens sibi exprimat, & ad exterios copiose fructus exportet. Estque pecoris magna copia. Rollo Normannus atrocissima excursione in pleraque Galliarum littoralia & inde porrò in loca mediterranea & penitissima, ad tantam tandem redegit necessitatem Carolum simplicem Francorum Regem, ut Rolloni, ad Christianam pietatem invitato, filiam Gillam dederit uxorem, totamque dotis nomine Westricham, & qui super Ligerim Britannos; primusque hic factus est Dux Normannia. Urbs primaria est Rotogram vulgo Roien. Fluiis adscidet, ad Meridiem quidem Sequane, maximarum navium (unde ingens mercatura commoditas) capaci; ad Orientem minoribus Rubecœ & Aubette; ad Septentrionem latissimos pratorum habet campos, montesque præcellos. Sequana ponte stratus est ingeniosi artifici, structuræque, siquid in Galliis aliud, admirabilis; lapide quadrato, validis columnis, pulchris arcubus, qui tredecim numero: altitudinis latitudinisque insignis. Estque urbs hæc Archiepiscopatu & Parlamento celebris. Sunt præterea Averneus, Bayeux, Sais, Constances, Lisieux, Alencon, Aumale, Longueville, Et, Harcourt, Tancarville, Malevriet, Mortain, Mommery, Thorigni, Gisors, Caulx, Caen, &c. Normannia quibusdam

States
Ecclæsia-
Ricæ.

Merri.

Statis
Ecclæsia-
Ricæ.

Belga.

labora-

validè f-

rior, la

Abys in-

teriora

gavenfi-

le Pays

inde Du-

liquæ G

ni gen-

non de-

de

busdam statuitur duplex, Superior & Inferior. In Superiori
Ducatus sunt tres *Alemon*, *Aumale*, *Longue-ville*. Comi-
tatu*m* *Eu*, *Harcourt*, *Erreux*, *Tancarville*, *Malerrier*, *Mortain*,
Mongommery. Continet item hæc Normannia illam re-
gionis portionem quæ vulgo *Vulx*, in qua est *Gisors* Me-
tropolis Comitatus & Ballivatus. Et Baroniam *l'Aigle*.
Inferior in minores distrahitur partes, quæ vernaculae
Caulx, *Bessin*, *Conflans*, *Hovivet*, *Royaume de Tvetot*, *le Vauze*
de Vire. In Normannia Archiepiscopus *Rotomagensis*,
Rouen, cui subsunt Episcopi *Saintis*, *Sais*; *Constantiensis*,
Constance, *Lezouvensis*, *Lisieux*; *Abvincennesis*, *Aurenches*; *Ba-*
juensis, *Bayeux*: *Ebroicensis*, *Erreux*. Gens omnis suape na-
tura callida, nullis exteris legibus obnoxia: motibus
fuis & consuetudine, quam pertinacissime tuerit, vi-
vit. Doli quidem & litis ad primè gnara; alioqui do-
ctrina & religione dedita.

Belfia vulgo *la Beaufo*, Regio siccitate aquarumque
laborans penuria: fertilis nihilominus, & frumenti
valde ferax. Ea triplex est, Superior, Media, Inferior. Su-
perior, *la haute Beaufo*, initium capit ab vico, qui vulgo
Ably indigeratur, petens porro Carnutum agros & ul-
teriora. Concentetur illi *Carnutum Regio*, *Ducatus Ande-*
gavensis, *Comitatus Perchenſis*. *Carnutum Territorium* vulgo
le Pays Chartrain, adhaeret hinc Perchenſi Comitatui,
inde Ducatu*m* *Aurelianensi*. Carnuticum solum nulli re-
lique Gallie parti fertilitate vel amoenitate cedit: om-
ni genere frumenti, fructuum, pecoris abundans: vino
non destitutum. Primarium oppidum *Carnutum* audit,

Antricum Prol. nunc *Chartres*. Oppidum hodie non po-
stremit loci. *Carnutum Territorio* solitus est ad censem *Co-*
mitatus Draidenſis & *Montfortius*. Sunt hic oppida *Dreux*
& *Montfortium*. *Ducatus Andegavensis*, *la Duché* & *Anjou*, pe-
culiare tabulam habet. *Comitatus Perchenſis* dividitur
in duas partes, quarum una inferior dicitur, vulgo *le*
Perche Goret, cujus primarium oppidum *Noyent Retron*.
Alteria superior in qua *Mortaigne* oppidum. Sequitur
media, cui tribui solitum quicquid est, inde quidem ad
utramque *Ligeris* ripam ab *Rotomago*, *Vendonium* usque:
hinc autem in dextra eiusdem *Ligeris* ripa quicquid Ca-
stelloduno porrigitur *Bleſas* & ad *Turonensem* usque
agros. Reliqua fertilitate sua *Belfia* superat. Com-
prehendit partim *Comitatus Bleſensem*, *Dunensem* &
Turonensem; partim *Ducatus Vendocinensem* & *Turonen-*
sem. Inferior *Belfia* restat. Ea campestris omnino & pla-
na: Frumenti valde ferax, totius Galliae horreum: por-
recta inter *Episcopatus Aurelianensem* & *Carnuten-*
sem ab oppido *Stampensi* procurrit, versus Orientem
quidem ad *Senones* usque, versus Meridiem ad pontem
Aurelianensem. In ea est *Aurelia* vulgo *Orleans* sita ad
Ligerim. *Ducatus* titulo est nobilitata, atque ornatur
Academia. Sunt & *Ditiones* vel *Territoria Lorriacum* & *Se-*
lonium. Archiepiscopus hic *Turonensis*, *Tours*: habet sub se
Cenomanensem, *le Mans*, & *Andegavensem*, *Angiers*. Episco-
pus *Carnutensis*, *Chartres*, subest *Senones* in *Campania*, &
item *Aurelianensis*.

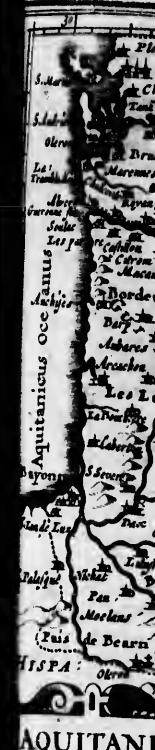
GALLIAM Aquitanicā, cuius pars australior hac tabula delineatur, nonnulli dictam volunt ab Aquis, quibus abundare fertur: alii ab oppido *Aqui*, *Aq.*, derivant. Hęc à Pyrenaeis Montibus ad Ligerim usque juxta Ptolemaeū extendit. Nunc autem, teste Ortelio, à Garumna ad Oceanum & Pyreneos Montes. A Circio vero Septentrionali vento Occidentem versus Oceanum habet, qui Aquitanicus Sinus dicitur, ab Occasū Hispaniam, à Septentrione Lugdunensem Provinciam, a Meridie Narbonensem. In ea Mercator quinque Ducatus, xx Comitatus & vii Dominia enumerat. Ducatus sunt *Vasconia*, sive *Gujenna*, *Arvernia*, *Incolis mensis ager*, *Biturigum regio*, *Turonia*. *Vasconia*, sive *Gujenna*, ad Oceanum sita inter *Bajonam* & *Burdigalam*, agrum habet vini fertilem, quod inde in Europam reliquam devehitur. Vrbs in ea primaria *Burdigala*. Reliquæ enim *Nerac*, *Condom*, *Mirande*, *Nogera*, *Orthes*, *Bazas*, *Dax*, haud magni momenti sunt. *Dax* tamen fontibus calidis, salinis, & metallis ferratis nobilitatur. *Burdigala* Ptolemaeo, veterum *Biturigum Vibiscorum* urbs est, sita in paludibus quas exundans Garumna efficit: ornata tum Parlamento, tum Academia, in qua omnium artium & scientiarum Professores juventutem instituunt. *Arvernia*, *le Pays & Duché d'Auvergne* sequitur. Situs illi in locis partim planis; partim montosis. Vicinos habent Arverni ad Orientē *Forenses* & *Lugdunenses*; ad Meridiem *Languedocios*: ad Occidentem, *Cadurcos*, *Petrocorios* & *Lemovices*: Septentrionem versus, *Bituricenses* & *Borbonios*. *Arvernia* duplex est, Superior & Inferior. Su-

perior, le hault pays d'*Auvergne*, quę & *Arvernia* per excellentiam, primariam habet urbem *Fauum* S. *Flori*, S. *Flour*, in edita rupe sitam. Reliqua oppida vulgo dicuntur *Orillac*, *Carlatum*, *Muratum*, *Buillons*, *le Puy*, &c. Territorium quoque & *Baillivatus Beaucaire*. Inferior optima est & fertilissima: Vinis præstantissimis, frugibus, melle, croco, pecudibus, lana, pascuis, nemoribus supra modū referta. Metropolis illi *Claromontium*, *Clermont* vulgo; arce superbis, & episcopalis est sedes. Reliquæ urbes seu oppida sunt xiiii, ex quibus *Rion*, *Montferrat*, *Isoire* cæteris præstant. *Incolis mensis ager*, vulgo *Engouleme* ad Septentrionem *Pictoribus* est conterminus: ad *Occasum Santonibus*; ad Meridiem *Burdigalensis* & *Petrocorios*; ad Orientem deniq; *Lemovices*. Fertilis Vini optimi, Frugum, Cannabis. Metropolis ejus, *Incolis mensa*, hodie *Engouleme*: Vrbs antiquitate insignis. Sita est in colle qui flumini *Carantonio* imminet, agro devio & ab *Regiis viis* remotiore. Minorum gentium oppida sunt, quæ vulgo: *Marton*, *Chasteau Neuf*, *Blasac*, *Chabannes*, *Confollant*, *Ruffec*, *Aigres*, *Gourville*, *la Roche-Faucault*, *Merueil*, *Lanzac*, *Villebois*, *Momberon* & *Routeville*. De *Biturigum* regione in propria quam obtinet Tabula dicemus. *Turonia* vulgo *Touraine* incipit tribus supra *Ambaciensem* urbē milliaribus, versus *Blefas*; terminatur in *Vicis*, qui vulgo *La Chapelle Blanche*, in spiritualibus agnoscens Episcopum *Andegavensem* & *Chouſai*. Hi enim limites statuunt inter *Turonenses* & *Andegavenses*. Incredibilem Regionis amoenitatem amoeniorem facit placidissima suave-spirantis aëris constitutio: adeo ut totius Galliae Hortus atque Pomarium

Incolis mensis ager

Turonis

rium

AQUITANI

A Q V I T A N I A

215

rium vocetur. Vini frumentique ferax est; Nemora habet venationi commoda. Metropolis Ducatus est *Cesarodunum Turonum*: vernaculè *Tours*. Urbs opibus & edificiorum præstantiæ nobilis. Vicinus illi ad orientem Ligeris: ad meridiem & occidentem Ida fluit. Minorum gentium hujus Ducatus oppida sunt *Ambacia*, *Langerum*, *Chimonum* & alia. Comitatus Aquitanus sunt *Tolosa*, *Toulouse*; *Narbo*, *Narbone*; *Albretum*, *Albres*: Ager *Arminiacensis*, *Armigna*; *Bigorrenum*, *Bigorre*, feudalis *Tolosano*: *Bear*; *Estrac*: *Commingeum* feudalis *Tolosano* ut & *Foix*; *Venadou*; *Pompadour*; *Montignac*, in *Poitou*; *Perigori*, *Perigeus*; *Eysse*: *Lymosin*, *Lymoges*: *Poitou*; *Marche*; *Franca*; *Viconte*; *Touraine*, *Tours*; *Aulnay*; *Viconte*; *Basque*; *Dominia*; *Plane*, *Grave*, *Cheluces*, *Saintonge*, *Aulnay*. Archiepiscopi vunt: *Narbonensem*, sub quo Suffraganei *Carcassone*, *Carcassone*; *Agathensis*, *Agde*; *S. Ponii* *Temeriarum*, *S. Pont de Tomicres*; *Aletensis*, *Alet*; *Magollenensis*, *Mompelier*; *Elnensis*, *Elne*; *Bisierensis*, *Befiers*; *Luterenensis*, *Lodeut*; *Nemausensis*, *Nimes*; *Vicentensis*, *Vsetz*; *Bisuriensis*, *Bourges*; sub quo decem Episcopi, *Clermont*, *Rhodes*, *Lymoges*, *Mande*, *Alby*, *Cahors*, *Castres*, *Tulle*, *S. Flour*, *le Puy*. Exemptus *Burdigalensis*, *Bordeaux*, sub quo sunt *viii*: *Poitiers*, *Lucon*, *Maillezais*, *Saintes*, *Engoulême*, *Agen*, *Codon*, *Sarlat*, *Tolosana*, *Toulouse*, sub quo Episcopi *Pamiers*, *Mirepoys*, *Montauban*, *la Vour*, *Rieux*, *Lombes*, *Papons*. Auxitanus, *Aux*, sub quo *Aquensis*, *Aq*: *Convenarum*, *Communge*; *Tarbenensis*, *Tarbe*; *Vajatensis*, *Bafas*; *Lescurensis*, *Lescure*; *Lafforenensis*, *Laffoure*; *Conforanensis*, *Conforans*; *Oleronensis*, *Oleron*; *Bajonensis*, alias *Bajacensis*, *Bajone*; *Adurenensis*, *Adure*, alias *Ayre*.

Arelatense Regnum.

Regnum Arelatense ab urbe Arelato nomen habet. Re-

giones complectitur inter Rhodanum & Alpes, quæ olim Imperii erant. Suntque in hoc tractu *Sabaudia*, *Sabaudia Delphinatus* & *Provincia*. *Sabaudia* unde nomen habeat, varie queritur. Quidam à *Sabatia* *radis* derivant. Alius dicitur, quasi *Sabaturorum*, qui *Sabaudianus* *Volaterrano*, *Auvre*, id est, ager, pratum. Quibusdam quasi *Sauve roye*, via per salices; aut *Sauve Voys*, *Salva via*: quam ex mala latronibusque obsecra fuscile fingitur nescio quis ab iis qui fabulis *Le* *Tores* distinere solent. Coniacent *Sabaudia* septentrione, *Burgundia* Comitatus, turbariobus limitibus, & *Helvetia*, *Lemano* lacu interposito; ab ortu, *Valesia* *Pedemontiumque*, finibus non multo certioribus, nisi quod montes intercurrant editissimi; ad meridiem & occasum *Delphinatus* se offert, cum nonnulla Rhodani portione, *Sabaudos* separantis ab *Burgundia* Ducatus incolis. Aër *Sabaudia* purus est. Regio valde montosa. Quoda ad valles & cœpelia tria loca, solum amoenum satis & secundum præcipue versus *Salifer* septentrionem, secundum *Lemani* lacu tractum; ubi *vinum* *gignit* generosum, quod *Ripalium* vocatur ab lacu ripa. *Palcua* animanibus omne genus enutriēdis optimæ; cù alibi tum qua mōs minor *S. Bernardi* attollitur. Metropolis *Sabaudia* *Chamberiacum*, vulgo *Chamberi*, in qua Parlamentum. Urbs in convallis sita montibus undique cingitur. Cum *Sabaudia* tanquam partes ejus explicantur *Comitatus Genevensis*, *Maurianensis*, *Tarentasius*, *Marchionatus Sufa*; & aliquot dominia: ditio denique *Bressanensis*. De singulis pauca. *Comitatus Genevensis* nomen ab *Geneva*, quæ *Cenava* dicitur Antonino. Urbs est miræ antiquitatis. Sita hodie ad lacum *Lemanum*, bipartita in duabus Rodani ripis, conjuncta ligneo ponte, cui per interje&am insularum fronti, utrumque domus impositæ: major Meridiem elevatus, minor ad Septem-

A R E L A T E N S E R E G N V M.

217

ad Septentrionem. *Mauriensem* vulgo *la Morienne* expansus est ad Archum fluviū, ubi *S. Jean de Morienne*, oppidum non ignobile. *Taransafin*, *Taransaise*, conclusus fere spectatur inter montes Alpinos, fluviosque Archum & Aran. Nomen habet ab urbe *Taransafin*, quae hodie *Moussier* incolis: Germanis *Munster* in *Tartanjen*, *Musterium* Latinè scribentibus. *Marti* ionata *Sufe* ab oppido *Sufe*, haud procul fonte *Dorie* flu, qui infra *Tutinum* in *Padum* se exonerat. Sunt & alia Sabaudia oppida: *Aiguebelle*, *Mont Belial*, *Belley*, *Nicy*, *Montmela*, *Inciles*, &c. *Delphinatus* sequitur. Nomen illi volant ab *Capello Delphin* quod vernaculè *Chasteau Dolphin*. Huic ad Meridiem adhaeret *Provincia*: ad Septentrionem *Bressia*, interfluen^t Rodano: qua Occidens est *Venissa* se pandit Comitatus: qua Orients, conregionalia jacent *Pedemontium* & *Sabaudia*. Urbes hic Archipiscopales sunt *Vienne* & *Ebrodunum*. *Vienne*, *Allobrogum metropola* *Straboni*, corundem urbs *mediterranea* *Ptolemaeo*, *Biennas Stephano*; vulgo *Vienne*. *Ebrodunum*, *Ebrodunum* *Ptolemaeo* *Carurigum* vel *Alpium maritimorum*; *Epebroudum* *pictum* *Straboni*; *Ebrodunum* *Antonino*; vernacula *Ambran*. Episcopales urbes sunt quinque: *Valentia*, *Dia*, *Gratianopolis*, *Augustia*, *Vapincum*. *Valentia* *Antonino* & *Ptolomaeo*, vulgo *Valence*; *Ducatus* titulo gallicus. *Dia* *Vocontiorum* *Antonino*, *Dia* vulgo; metropolis agri qui venacula *Pays de Die*. *Gratianopolis*, olim *Cularo* vocabatur, civitas *Gratianopolitana* *Isidoru*, vulgo *Grenoble*; Sedes amplissimi *Senatus Delphinatenis*, Isara adita. *Augusta Tricassinarum* *Plinio*; *Tricassina* urbs *Sidonius*.

nio: *hodie*, uti censet *V.N. Iosephus Scaliger*, *S. Antoni de Tricassina*. *Vapincum* *Antonino*, vel quemadmodum in quibusdam C. legitur *Vapincum*, ut & in Itineraria Tabula; *Gap* *hodie*, *Capus Agri*, qui vernacula *Gapencis*, montibus obsiti. *Ipsum oppidum*, ut *hodie*, sic & olim celebre, adcolis *le Col S. Digo*. Minorum gentium oppida prætereo. De Provincia descriptione proxima agitur. Ad quam antequam transeo, pauca de Statu ecclesiastico ex Mercatore subijciam. Archiepiscopi *hic Status Ecclesiasticus* *scilicet*.

I. Tarasenfis in *Sabaudia*. Cui sub sunt duo, *Sedunensis*, *Sitten*; & *Augustenfis* in *Augusta*. *II. Ebrodunensis*, *Ambran*. Cui sub sunt novem, *Dignensis*, *Digne*; *Graffen-sis*, *Grasse*; *Senetenfis*, *Zena*; *Nicenfis*, *Niza*; *Gaudatenfis*, *S. Gaud* fortè: *Vancienfis*, *Vapincensis*, *Vap*, aliis *Gap*: *Ericon*: *S. Pol.* *III. Viennenfis*, *Vienne*. Cui sunt suffraganei sex: *Valentinensis* & *Dicensis* conjuncti in unum, *Valence* & *Dye*: *Varianfis*, *Viviers*: *Mauriacensis*, vel *Morionensis*, *S. Iean de Morienne*: *Gebennensis*, *Geneve*: *Gratianopolitarus*, *Grenoble*: *Romans*. *IV. Aquensis*, *Aix*. Huic sub sunt quinque: *Aptensis*, *Apt*: *Forejulensis*, *Frejul*: *Sesturicensis*, *Sesteron*: *Regensis*, *Erres*: *Vapinenfis*, *Vapinte*. *V. Arelatenfis*. Cui sub sunt, *Masiensis*, *Masilius*: *Vastensis*, *Vasson*: *Tricassinenfis*, *Tricasse*: *Cavallicensis*: *Cavallion*: *Avenienfis*, *Avignon*: *Aurasienfis*, *Orange*; *Carpentoracensis*, *Carpentras*: *Tolenerfis*, *Tolon*. In *Lugdunensi* provincia, urbe *Lugduno*, *Iyen*, *Archiepiscopus* & *Primas Gallie* resideret, habens sub se quatuor suffraganeos, qui sunt, *Heduensis*, *Autun*: *Matronensis*, *Macon*: *Cabilonenfis*, *Chalon ad Saonam* fluvium; & *Lingonfis*, *Langres*.

E e

HACTENVS

Tuglo.

HA CTENVS de Aquitania & Regno Arelatenit: sequitur Provincia. Huic praestantissimo Gallicarum traetui, etiam ultra Rodanum ad Garumnam usque Provincie nomen inditum, quod ab Romanis in Provincie formam multis ante Christum natum annis redactus, quod hodieque imposito quondam conditionis nomen mordicus in exigua sui portione, in qua Massilia & Aqua Sextia, retinet per excellentiam, utque ostenderet se primam, non quidem ordine, sed dignitate inter omnes Imperii Romani sive Provincias. Est enim totus ille Narbonensis ager pars totius Francie praestantissima. Conject Provincia ad Septentrionem Delphinatus, montium interpositu Velgorum, qui vulgo Velay, intercursuque magna partis Druentii fluminis: Orientale ejus latus claudunt & Alpes, & Varus fluvius, cuius sinistra ripa adsidet Nicaea; Italiae hic principium: Qua Meridies est, ab Gallico pulsatur Mari: Occidentalis illi limes partim Arausiorum Principatus & Avenionensis vel Venise Comitatus, hujus quondam partes, Francorumq; Ditionis, nunc autem aliorum principi: partim Rodanus integer, Lugduno Arelaten usque, ad Languedocii Parlamenti Iurisdictio nem spectans. Caelum hic mite, clemens & valde purgatum. Ac provincia, de qua mihi sermo, prater segetes, fructus profert, non sollicita cultura, nobilissimos: uavrum pastarium tuncumque tanta hic copia, ut potiori Europe sufficiat. Rosmarinus, juniperi bacca, aliisque id genus larga hic manu ab Natura proveniunt. Castanea, mala citrina, cydonia, granata, crocus, otyza, similiaque, pleno ibidem cornu funduntur. Vites gerasimilimadant vina. Solum denique paucum gratum,

Habi-

F R O V I N C I A.

PROVINCIA.

220

Habitarunt hinc olim Salyi, Aquenses, Arelatenes, Sextani, Sentii, Ebrodunii, Dinienses, Vestiantii, Sanicienses, Neru-
ci, Vencientes, Vulgentes, Aptenses, Rejenes, Ostaviani, Com-
moni, Foro-Iulienses, Segestorii, Albi, Oxubii, Deiates,
& alii. Sunt autem in Provincia sub Parlamento A-
quensi, preter multa minorum gentium oppida, urbes,
duae quidem Archiepiscopales, undecim autem Episco-
pales. Archiepiscopales sunt *Aqua Sextia* & *Arelate*. *Aqua
Sextia* Colonia Larinis, Paterculo, Solino aliisque dicun-
tur: quæ *Aqua Sextia* Colonia Ptolemaeo, *Sextilia* est apud
Plutarch. in Vita C. Marii; *Aqua Sextia* Itinerariæ tabu-
lae. *Colonia Iuliam Aquas* vocat Lapis qui hodie Lugduni
ad D. Benedicti: item aliud ad ipsas Aquas. *Colonia* item
Iulia Aqua Sextia, Legio xxv vocatur in antiqua inscri-
ptione, Nummoq; Vespasiani, Huberto Goltzio. *Aqua*
quidem, quod *Aquarum* ibi *Calidaram* Balnea: unde
& hodie *Aix: Sextie* ab C. Sextio Calvino Cos. anno
v.c. 15 cxxx. Hic enim viæta Salyorum Gente, *Coloni-
am Aquas Sextias* condidit, eo consilio, ut Romanum
illuc collocaret praesidium: quo Barbarosex iis repre-
met littoribus, quæ ex Massilia ducunt in Italiam, quum
Massiliensibus illis coercendis non suppeterent vires.
Legendus Livi. lib. lx ab x. cap. *Iulia Augusta* vero ab
C. Iulio Cesare Augusto, qui eam Coloniam auxit, dcdu-
ctis eo legionis xxv veteranis. Parlamenti Provinciali-
es sedes, quodinde *Aquense*. Partim ad *Aquas Sextias*,
partim in Italia, in Campo Raudino, vicit Cimbros
Germaniæ populos, quique ipsis se junxerant, Tiguri-
nos Abonesque Gallicas Nationes, C. Marius. Nota
Historia. Alibi etiam hac de re nonnulla. *Arelatæ* simpli-
citer Orofio & Aufonio lib. de Urbibus in Epigraphæ
& ipso carmine v11; *Arelatus* eidem Aufonio in eodem
carmine, & aliis; *Arelate Cæsari*, Plin. Suet. in Ti. Prin-

cipis vita, Melæ, & aliis: *Arelate* denique Strab. quæ
Arelaton Salyorum *Colonia*, Ptol. & *Arelate* *Sextanorum*
Plin. Ut *Colonia* meminerunt lapides de quibus paullo
ante, ad *Aqua Sextias*, *Saliorum* quidem, ab antiquissi-
mis Galliæ populis; *Sextanorum*, ab Legione vi, cui
hic sua fuerunt stativa. Hodie *Arles*, plurali voce.
Thelinen olim nuncupatum ab Græcis eam incolenti-
bus, memorie prodit Festus Avienus. *Mamilaria* co-
gnominatur, quam ob causam nescitur, in inscripti-
one pulcherrima, quæ ibidem in columna legitur, te-
ste V. N. I. Scaligero. *Constantina* ut diceretur, ibi-
que septem Provinciarum, Viennensis, utriusque Nar-
bonensis, utriusque Aquitaniae, Novempopulaniae, &
Alpium maritimarum, conventus ageretur, sanxit Fl.
Constantinus Imperator. *Gallulan* *Roman* vocat Auso-
nius, carmine, cuius memini. Vrbs ad Rodanum sita. Ad
sinistram ripam hodie. Itineraria Tabula collacat ad
dextram, ubi hodie Languedokium. Aufonius *Arela-
tum* Rodani fluentis intercindi notat. Vnde & duplex
eidem lib. de Vrbib. in extremo Moselle & Epistola xxiiii
ad Paull. quod videlicet in duas partes ab Rodano seca-
retur. Hodie, mutata ibi rerum facie, simplex est, rota
in ripa Rodani, quæ Italianam respicit, posita, septa undi-
que paludibus, in quibus preferoces aluntur Boves. Pu-
tatur hinc major fuisse, creduntque magni viri partem
urbis olim florentissimæ alteram ab Gothis excisam. Em-
porium autem fuisse satis constat ex Aufonio. Grata
olim Regibus Burgundiorum fedes fuisse legitur. Po-
stea Comitum Provincialium fuit domicilium. Primus
ibi Episcopum egisse scribitur D. *Trophimus*, Pauli A-
postoli discipulus, anno Imperii Neroris secundo in
Gallias ab eo destinatus, ex cuius fontibus, ut Sosimus
Pôtifex M. scribit universa Gallia fidei rivulos accepit.

Arce

dam
vincia
bus, bo
M
nant
num
Greco
piade
gis, u
condi
petro
nis, in
Justin
re laud
cere au
plinam
Gentib
Lazar
Massili
in Ebro
pidu
Glanni
Vienn
Glanna
tonini c
ninus p
procul
Senat, Sa
ritimis.
pidum i
Apt: Ap
corrupti

P R O V I N C I A.

221

ab. quæ
xtanorum
us paullo
ntiquissi-
e vi, cui
ali voce.
coincidentia co-
inscriptio-
natur, te-
tatur, ibi-
que Nar-
ulaniae, &
fanxi Fl.
ocat Aufo-
um sita. Ad
collat ad
nius Arela-
e & duplex
stola xxiiii
odano seca-
delest, rota
septa undi-
Boves. Pu-
viripartem
excisā. Em-
nio. Grata
legitur. Po-
num. Primus
us, Pauli A-
is secundo in
s, ut Sosimus
vulos accepit.
Arce

Honorato Hilarioque, Præfulibus quon-
dam suis, est clara. Et hæc de Archiepiscopalibus Pro-
vincia civitatibus: Episcopales sunt undecim, in qui-
bus, quod absque aliarum fiat indignatione, primas da-
bo Massilia. Massiliam Latini omnes, Græcique nomi-
nant nonnulli: quæ, Massilia Strab. Steph. veteribusque
nummis: Massilia Ptolem. Marseille vulgo. Phocaenium
Gracorum in Asia minore est Colonia. Condita Olympiade
xlv, scribente Solino; tempore Tarquinii regis, ut nota Justinuslib. xliv. Plutarchus in Solone
conditam scribit à Proto, qui Provia aliis dicitur. Situm
petroso in loco indicat Strabo, prope ostia Rodani am-
nis, in remoto sinu, velut in angulo maris, ait ex Trogo
Justinus. Rem publicam porro Massiliensem tantope-
re laudat M. Tullius, ut audiente populo Romano, di-
cere auderet in defensione Fonteji, civitatis illius Disci-
plinam atque Gravitatem nonsolum Gracia, sed pene cunctis
Gentibus antepondam. Episcopos suos numerant ab D.
Lazaro, quem Christus ab morte suscitavit. Hæc de
Massilia: reliquæ urbes Episcopales sunt Dine: Dinia Pl.
in Ebroduntis: Dinia Pt. in Sentetiis, Graffe, Graffense op-
pidū. Glandeve Glannate viris doctis latine scribentibus.
Glannatena civitas, notitia provinciarum Galliæ in
Viennensi iv: in aliis libris est Glanatica, in quibusdam
Glannatena. Falluntur qui Glanum Plini, Melæ & An-
tonini cum Glannate confundunt. Glanum enim Anto-
ninus ponit inter Cabellionem & Arelatum: at quam
procul iude Glannae? Quid Glanum hodie ignoratur.
Sens, Sanition, Vedantiorum oppidum in Alpibus ma-
ritimis. Ptol. S. Paul de Vimes: Vintium, Nerisiorum op-
pidum in Alpibus maritimis. Ptolemæo Ventia, Dionis.
Apt: Aptia Iulia: Vulgenium Plinio; Avia Iulia & Abrejulia
corrupte apud Antoninum: nam in melioribus est Aptia

Iulia: ut & in itineraria tabula. Ries: Rejus, notitia pro-
vinciarum Galliæ, in qua sub Viennensi iiii sic legitur;
Civitas Rejensum, id est Rejus. In tabula itineraria, scrip-
tum est Rejus Apollinaris: quod nondum liquet. Ferjuls,
Forum Iulium Plancus ad Ciceronem, Forum Iulium, Com-
monorum urbs Ptol. Col. JVL OCTAV. in Augusti
nummo apud Goltzium: Forum Iulium Octavorum. Colo-
nia, quæ Pacensis appellatur & Clastica, Plin. Hodie portus
est marinus. Cistero, Seguster apud Antoninum & in
itineraria tabula: Cestero, inquit suis ad Merulam literis
Josephus Scaliger, Plin. apud quem tamen excusum est
Cessero. Sed Merula semper Pliniana Cessero eadem cen-
seri solet cum ea, quæ Cessero apud Ptol. Tolosa & Car-
cassoni connumerata, quæ hodie in Languedocio Ca-
fres. Telon Telonum doctis latine scribentibus; Telo Marti-
tius, Antonino, oppidum in interiori maris recessu, no-
vem leucis Massilia portus hodie celeberrimi. Hæc de
Episcopalibus: sunt alia non minoris nominis & anti-
quitatis oppida: Antibe, Antipolis Deciatorum oppidum
Ptol. Oppidum Latinum, Antipolis, Plin. Tacitus. Antipolis
Narbonensis Gallia municipium appellat: Coloniam nummus
Titi Imperatoris. Olbia Ptol. Melæque nota, Teres vel
Hières hodie censetur, ad mare, tribus ferè leucis Telono.
Contra oppidum jacente nobilissimæ Insulæ, quæ
Ptol. Stachades; Ligustides Steph. hodie, oppido cognomi-
nes, les Isles dicuntur de Teres vel Hières, coralium ibi
colligitur optimum, & quo non aliud præstantius in
mari Ligustico. S. Maximin, Tocolata videtur Antonino
in Itinerario, sexgrandioribus leucis Massilia, versus
Boream. Tarascon Strab. Tarascon Ptol. ad sinistriorem
Rodani ripam: cui in dexteriore opposita viuit Bellona-
quadra, vulgo Beaucaire fluvio tantum intercurrente. Co-
mitatus dignitate fulgent oppida, Sault, S. Gilles, & alia.

Ec 3

PICAR-

PIARDIAE nomen quamvis non magnæ antiquitatis, nulla tamen ejus certa potest reddi ratio. Alii aliam augurantur. Robertus Cenalis dicit ignorare, num *Picardi à Begardis* Hæreticis nomen hoc sint mutuati. Sed his illos constat multo antiquiores. Sunt qui appellatos censem Picardos; quod ab his ortus primo usus lancearum, quæ vulgo *Piques* nuncupatur. Eam hodie, ut crassè definiam, ad occasum respicit, cum nonnulla Normannia portione, Oceanus Britannicus: ad Septentrionem ista veteris Belgicæ jacent regiones, quæ hodie Artesia & Hannonia: ad Orientum Luceburgum & Lotharingia sunt porrectæ: ad Meridiem denique Campania, ilque nobilissimi Regni tractus, qui speciali ore notione Francia vocatur, occurruunt. Regio est fertilissima, horreumque Parisiorum, atque adeo plerique Franciæ. Vino caret, ignava potius incolarum socordia, quam vel Cœli vel Soli injuria. Picardia autem in tres dividitur partes. *Vera*, *Inferiori*, *Superiorei*. De Vera hic tantum dicam. *Vera*, (*la vraye Picardie*) cepto Parisiis itinere, superatique Bellocorum agris, initium est ad Crepacotrium. Comprehendit *Vicedamias Ambianam*, *Corbiensim* & *Peguigniam*, *Comitatu Vermandiorum* & *Retelorum*: *Ducatum Tiraſchensem*. *Ambiane* (*Viflame d'Amiens*) nomen dedit *Anbianum* vulgo *Amiens*: olim ut multi docti censem, *Samarobriva*, *Prolemæo* appellatur *Samarobriga*. Quidam Antonini Codices *Samarobravam*, alii *Samarabrigam* præferunt. *Briga* antiqua Hispanorum lingua, & *Bria* Thracio sermone, urbs nuncupatur. Nonnulli *Somonobrigam* scribunt à *Ponte* (*Belicè Brug*) quo *Somona* fluvius traxiciebatur. *Ambia-*

num certè urbs est ad *Somonam*, qui eam hic ibi finit, (unde quidam *Anbianum* putant dictum ab Imperatore Gratiano, quod aquis ambiatur) munitoribus Galliarum & ab natura & ab hominum industria merito connumeranda: fossis pulchris præaltis que vallata: clavis ea parte regni. Templum habet speciosissimum. Probitate sanè incole fidelitateque sunt insigines. *Corbiens* ab *Corbia*, quod oppidum est ad *Somonam*; quo loco fluvius, cui adjacet, *Somonam* ingreditur: clavis itidem, qua parte jacet, *Franciæ*. *Curmiliaca* forè Antonini, inter *Samarobriva*, *Amiens* & *Cesaromagum*. *Roye*, in fallor. *Peguignia* denique à *Peguigny* vulgo *Peguigny*. Oppidum est sic dictum, si vulgo fides à *Pigone*, *Alexandri Magni* milite. Historiographi nobilitatum, quod ibi *Guilhelmus Normannus* Dux, cui cognomen erat *Longua-Spatha*, positis insidiis fuit obtruncatus per factionem *Balduni Comitis Cameracensis*, qui eum pacis incundæ prætextu eo pellecerat. Testantur *Normannia Annales*. *Conitus Vermandiorum*, hodie vulgo *Vermandois*, retento, siqui alii Gallie populi, prisco nomine. Comprehendere vero sub fe Comitatum nunc signant Franciæ Geographi *Sueffsonum*, *Laudunensem*, *Tartenorum Ditiones*, urbes item *Noviomagum* & *Fanum S. Quintini*. *Sueffson*, hodie vulgo *Sueffsons*, vel *Soffsonos*. *Sueffsonum* urbs, quæ hodie *Soiffson*, arce prædicta: *Sueffson* gentis voce apud Antoninum: *Augusta Sueffsonum* Ptol. *Laudunensem* ager, *Laonnois*, dictus ab *Lauduno*: cuius meminit vita *Caroli Magni*, hodie *Laon*. Situs illi in colle. *Tartenorum*, vernaculae *Tartenou*, metropolis est *Fera*, vulgo *la Fere*: urbs egregie munita, situque commodissimo, ad *Oysam* *Servamque* confluentes: arcem

*Regio.**Situm.**Soli fructu
li: ss.**Vera Pi-
cardia.**Vrba.*

Partie de la
Normandiæ

ibi fin-
b Imper-
toria me-
valla-
ciosissi-
mum insi-
(Somo-
ingredi-
urmiliaca
c Cesaro-
Peguigno
fides à
nis nobis
x, cui co-
obtrun-
racensis,
. Testan-
nduorum,
iz popu-
Comita-
Laudu-
vionagum
ssom , vel
e predita:
Suestrom
Lauduno:
on. Sirus
metropo-
ta, sitque
Influentes :
areca

PICARDIA.

223

arcem habens satis validam. Quæ nunc urbs Nojon, Antonino *Noriomagus* nuncupatur, inter Suessonas & Amianos eam collocanti, decimamque octavam Legio- nem illi tribuenti, *Noriorum* vulgo Ecclesiasticorum *Noriomus*. Urbis est, antiquitatis suæ notas non paucas præferens. Episcopalis sedes, cuius præfules Comites se Noviomagenenses & Francia Pares scribunt. Fano S. Quintini, quod Comitum Veromanduorum aliquando domicilium & Regiunculæ caput, nomen à Quintino, qui martyrium ibi passus. Olim *Augusta Veromanduorum*. Hæc de Veromanduis. Re telorum (vulgo *Reteloi*) ditio sita est inter Hannionis, Lotharingos & Barros. Metropolis *Retelium*. *Tirache* (*la Tirache*) primaria urbs est *Guisa*, arce superbiens, propugnaculum contra Leuceburgenses.

Campania.

Regio.

Vrbo.

CAMPANIÆ, quæ sequitur (*Comté de Champagne*) nomen, à camporum latitudine longitudineque, ut notat Gregorius Turonensis. Est enim campestris admodum & plana, sementique apta. Circumdatam eam undique Briennum, Burgundiorum, Carolesiorum & Lotharingiorum Ditiones atque Territoria. Cœlum ibi serenum: aëris temperatus. Agri paucim frumento, vino, omnique pecorum genere abundant: nec desunt silvae, optimas quæ præbent venationes, jucundaque aucupia. Campania porro explicari solet hodie cū per se, tum per coniacentes ipsi principatus. Per se, propriè considerata duplex est, Inferior & Superior. Inferior ad censem *Tricassum*, ditioneque quæ vulgo *Ivigny*, *Bassigny*, *Vallage*. *Tricassum* nominatur ab ævi posterioris Scri-

ptoribus, quæ hodie *Troyes*, urbs ad Sequanam: *Tracassum* Antonino, legiōnem ibi xxii ponenti, *Tricassum* Ammiano: *Trecassum* Bedæ, *Tricasnum* Nitardo: *Augustobana Trecassum* veteribus monente V. N. Josepho Scaligero. Episcopalis nunc sedes. Ad Sequanam (qui Chartariis hic magno est usui & commodo) in plano sita est, fertilis mercaturæque dedita: arce potens. *Ivigni* Comitatus Campaniam separat à Burgundia: adhærēs Senonibus. Oppidum primarium *Ivigny*, iurisdictionem agnoscens Baillivatus Trecensis. *Bassigny* sic nominatur, quod potiorem constituit inferioris Campaniæ partem, *Bassigny* Francis *Infra*. Cincta fluminibus Matrona & Mosâ, exiguae Mosellæ portione, quis magis irrigatur, quam hujus ditionis reliqua. Metropolim habet, cui ab *Calvo monte* nomen: *Chaumont en Bassigny* vulgo: Baillivatus titulo claram, arce antiqua, quæ in rupe sita beneque, munita, superbientem. Tribu solent illi (præter *Andomatum*, *Lingenum*, vulgo *Langres*: de quo postea) *Montigny*, *Goeffry*, *Nogent le Roy*, *Montclar*, *Andelot*, *Bisnay*, *Choiseul*, *Vilsony*, *Cleymont*, omnia oppida non invalida, pleraque arcibus firmata. *Vallenæ* *Territorium*, *Vallage* vulgo, nomen gerere creditur ab *Vallibus*, quas habet pulchras admodum & fertiles: Parrensisibus hinc contiguum, inde Bartenisis. Oppida, primi facile loci *Vasseum*, *Vassy*, ad *Bloisam*, ditionis *Guisiæ*. *Fanum*, *S. Desiderii*, *S. Desier*, vel *Dider*: arcem habet. *Ianvilla*, *Ianville*, familia *Guisiæ* Apaganum, ut vocant, aliis *Iont-Ville* scribitur. Sunt & in *Vallenæ* ditione *Montiranduum*, *Monlerant*, *le Château aux forges*, *Eslaron*, & alia. Superior Campania verè *Territorium Partense*, *le Pays de Partois*. Nomen illi à Burgo vulgo *Perte*. Regio est fertilissima, abundans frugibus, lignis, cannabi. Metropolis illi *Viriacum*, *Vitré*, ad saltum

Matro-

Mat
gillier
nia q
desig
mitatu
sui jun
(Duch
quæ v
Ptol.
Rimor
rata C
het, qu
piscop
Chaudon
nettensis
aliis Be
& Arreb
solent.
gres) ur
num, vu
vitoles a
in Peuti
Gregori
jus Anti
Catalaun
impositu
ævi scrip
en Champ
situs, exc

C A M P A N I A.

428

Matronamque concurrentes. Continentur sub eo Argiliens, Lassacourt, Louvemont, & alia oppida. Sic Campania quodammodo sit illustrata per se : conjugentia designo Ducatus quidem Remensem & Lingonensem ; Comitatus autem Cataulicensem, Liguriensem & Mortensem, sui juris Campania que non subjectos. Remensi Ducatus (Duché, Pairie & Archevêché de Reims) nomen ab urbe, quæ veteribus Durocortorum, hodie Reims. Durocortum Ptol. Durioriora Strab. Dorocotteros Steph. Durocortum Remorum Cas. Vrbis est inclusa, & ut ita dicam, incorporata Campania, sicut tamen juris. Archiepiscopum habet, qui Dux primusque Par Francie. Huic subsunt Episcopi in hoc tractu : Suestanensis Soisson, Cataulicensis Chaalon, Ambianensis Amiens, Noviodunensis Noyon, Sylvestrensis Senlis, Bellacensis Beauvois, Lardunensis Laon, & in aliis Belgii partibus, Cameracensis, Tornacensis, Morinensis & Arebatenensis. Hic Galliarum Reges oleo inaugurari solent. Lingonensis Ducatus (Duché, Pairie & Evesché de Langres) urbem habet quæ quondam Andomatumum Lingnum, vulgo Langres. Andomatumon Ptol. Antemantunum vitiose apud Antronimum ; paulo melius Andematumum in Peutingeri Itineraria tabula : Tacito Lingonum urbs, Grégorio Turonensi, urbs Lingonica. Episcopalis est, cuius Antistites Duces sunt & Pares Francie. Comitatus Cataulensis (Evesché, Comté & Pairie de Chaalon) nomen impositum ab urbe Cataulao ; Cathalaunum posterioris sevi scriptores vocant, quæ Chaalon hodie, cognominis en Champagno. Episcopalis civitas; ad Matronam planitus, excelsis decorata turribus, pyramidum instar ex-

surgentiibus. Lignionis Comitatus (Comté de Ligny) oppidum est Lignum ; sifnigis verustatis, ad Saltum fluvium. De Motte rfs (Comté de la Motte) præter nomen, nihil adhuc reperimus. Cum Campania solet explicari Briensum (Bri. mensis appellatur Nithardo) tractus, Heurepensisbus contiguus, la Brye, antiquus Comitatus. Initium illi ad Cratulum pagum, haud procul ponte Charentonio, ubi M. utrora Sequana commiscetur : quoru ille Campanos se re, huc Gaffinenses à Brienibus separat. Nam quicquid sermè inter duo haec flumina est, ad Burgundie usq; que Ducatum, Brienibus adscribi solet. Manet nomen in oppido, quod vulgo Brye vel Bray Comit Robert, sic di Etun à Comite Roberto Briensum quodam principe, cui hic erae domicilium. Briensum urbes Castellum Theodoricu. Chateau Thiberry : latum Medorum vel Meldarum urbs, ad Matronam fluvium Ptol. nota ; hodie Meau lx. Provinsum, Provis, oppidum ab rofis suave-olenilis, conditis & dulciariis celebre. Adscenstur etiam huic tractui Archiepiscopatus Senonensis, Archiepiscopatus de S. ins. cum oppido Pontio. Huic Archiepiscopo subsunt Pa. risensis, Meldensis Mexalk, Trecensis Troye, Carnutensis Chartris, Nivernensis Nivres, Aurelianensis Orleans, Antisidorenensis Aufaire vel Auxerre. Senonum urbs, olim Agendicum, vulgo Sens, ad Leuannam, qui vernaculae Tonni. Præter Comitatus supra à nobis commemoratos, hi subjecti à Mercatore recensentur : Bar sur Seine. Auxerre : Vicomté de Tonnerre : Poursuivens, Braine, Grandpré, Mailly, Verne, Rouffy, Ress, Juvigny, & Baronia Iainville.

Ff

PICAR-

Tracafis
Ammia-
niana Tre-
zgero. E-
tarishic
, fertilis
comitatus
nonibus.
ognoscens
quod po-
em, Bas
Mosa, ex-
ur, quam
ii ab Calvo
Baillivatus
eneq; mu-
Andomati-
) Montigny,
, Choiseul,
, pleraque
vulgo, no-
et pulchras
iguum, in-
ssuum, Vassy,
S. Desier, vel
Guise A-
. Sunt & in
, le Chasteau
verè Territo-
Burgo vulgo
bus, lignis,
, ad saltum
Matro-

FRANCIA SPECIALIUS

strictiusque sumta, vulgo France.

Regio.

Plardiam cum *Campania*, qua potui fide, diligenter, brevitatemq; percurrisse dix in mea distributione *Francia* vulgo *France*. *Francia* nomen hoc loco limitibus quam alibi, angustioribus circumscribitur: & toti alioquin Regno propriū, pro parte tantum ejus (quam sequentia docebunt) hic accipitur. *Francia* autem de qua hic agimus, comprehendere sub se scribitur hodie Praefecturam & Comitatum (vel ut alii, Vicecomitatum) *Parisensem*, *Ducatum Valesum*, ditionesque *Hurepensum* & *Gastinenum*. *Praefectura Parisiensis*, la *Prevorū* & *Contē de Paris*, in quatuor dividitur ditiones, *Parisium*, *Goellam*, *Insulam Franciā*, *Vexinum Francicum*. *Parisium* appellamus, quod vulgo *le Paris*. Complectebatur olim quicquid est at hinc à Porta *Parisensi*, de qua paullo post, usque ad Pontem *Æsis* (*Pont Oysé*), inde vero *Clayam* usque, *versus Brienses*. Nomen sérè perit, nisi quod ejus etiam in memoria servetur cum in quibusdam pagis, *Louvres*, *Cormeille*, *Esova*, & aliis, qui *Parisi* (en *Paris*) cognominantur: tum in nummis qui vulgo *Sols* & *Diners* *Paris*, & quibusdam Parlamenti Parisiensis taxationibus. Quinetiam sunt qui *Porte*, quam nunc *Parisensem* vocant, non aliunde nomen esse censem, quam quod ea in *Parisium*, de quo mihi sermo duceret. *Parisi* hujus *Urbis*, totiusque nunc Galliae Metropolis est *Lutetia*. Sic Casari nominatur; *Leucteria* Prost. *Leuctria* Iuliano: *Lutetia*, *Castellum* *Parisorum* Marcellino, *Parisum* Zosimo. Nupeiris istis *Lutetia* *Paris*; non tam barbare, ut quidam hodie putant. Hodie *Paris* vulgo, ab ipsius hujus agri po-

Urbs.

pulis. *Lutetia* quibusdam à *Luto*, ppter paludes vicinas: aliisab Gypsiōdinis proximis quasi *Auro* exīd, quod fere tota tristario constet opere. *Lutetia* multo quandam fuit, quam hodie, minor: in insula tantū quā ambit *Sequana*. Tenue ergo admodum tante Vrbi fuit initium. Sed tantilla insula ad tacentem indies hominum multitudinem paullatim capere nō fuit potis. Duatis in utramq; continentem quasi coloniis, additisq; locis suburbanis, ita sensim, productus variè pomeris, excrexit, ut jā torus Galliæ sit maxima. In tres nunc secatur partes, quarum major, eaq; ad ripam fluminis dextram, humilior est, ad Orrum & Septentrionē vergens, *Villa* vulgo dicitur, *la Ville*: minor ad sinistrā versus *Austrum* & *Occidentem* loco altiore, & qui per colliculos suos nonnihil adfurgit, *Universitas* vocatur, l*Universit*: media est *Insula*, quā *Civitatem* antiqua appellatione, *la Cité*, nuncupant, fluvio undiq; cincta; pontibus duabus quidē minori; tribus vero majori juncta. Architec^m Poëta Anglus hifce illam versibus olim celebravit:

Exortitur tandem locus, altera regia Phabi
Parrhisi, Cyrrha Viri, Chrysea Metallis,
Greca Libris, Inde studiis, Romana Poëti,
Attica Philosophi: Mundis rosa, balsamus Orbis,
Sidonis ornata, sua mensis, & sua potu,
Dives agri, secunda mero, manueta coloni,
M. se ferax, fortis Domino, pia Legibus, aura
Dulcis, armans sita, bona quolibet, omne venustum,
Omne bonum, si sola bona fortuna faveret.

Haud

FRANCIA.

Haud procul Parisius *Pons Charentonus* est, vulgo *le Pont Charenton*, non ignobilis vicus, ubi Matrona *Sequanæ* miscetur. Auditur hic *Echo*, quæ terdecies humanam reddit vocem; quæque quod admiratione dignum majore, quadrifyllabum integrè & perfectè, quater quinqueque resonat. Hæc de Parisio: sequitur *Goella*, ut quam minimè potest, discedam ab vulgato nomine, *la Goelle*. Huic etiam antiqui perierunt limites. Manet eius tantum memoria quibusdam in locis ab *Goella* cognominatis. Est ibi *Comitatus Dam-Martinensis*, *la Conté de Dam-Martin*, ab insigni quandam oppido *Dam-Martin*, quod nunc in vici formam est redactum, in collculo collocatum. *Insula Francie*, *l' Isle de France* ex ipsorum Gallorum definitione comprehendit quidquid terrarum est ab *Fano S. Dionysii Papiacum usque & Mommorarium*, atque universim quidquid inter sinus gyrosque jacer *Sequanæ*, hinc Picardiam, inde Normanniam versus. Alii alios ipsi fines statuant. *San-Dionysianum*, vulgo *S. Denys en France*, oppidum amittere atq; elegans, quod à *Dionysio Areopagita* imperiti rerum antiquarum & somniorum monasticorum creduli nomine sortitum arbitrari sunt. *Papiacum*, *Poissy*, oppidum non ignobile. Arx ibi Regibus quandam in deliciis. Eo Reginæ se conferre solebant, anteaquam D. Germaniarix esset, parteditura. Ibidem Regum liberi educabantur, ut postea *Blæsis* & *Ambaxia*. Inter *Papiacum* & *Lutetiam Fanum* est D. *Germano* consecratum, vulgo *S. Germain en Laye*. Oppidum nonnullius antiquitatis. *Mommorantium vernaculae* dicitur *Mommorancy*. *Insula* succedit *Vexinum Francicum*, *Vexin*, vel ut alii, *Vulxin le Français*. Continet quidquid est *Æsia* fluvio *Claromoneum* usque, versus Picardiam. Periit & hujus memoria, nisi quod quodammodo servetur, in antiquis quibusdam chartis &

monumentis. Haecen de praefectura Parisiensi, quaque ejus ditionibus. Altera pars *Valesum*, vulgo *le País de Valois*; nomen habere putatur ab amoenissimis, quibus haec ditio superbis, vallisibus. Alii aliunde derivant. Comitatus olim, hodie Ducatus. Primus *Valesiorum*, ut & *Alenconii*, Comes dictus fuit *Carolus Philippi III Franciæ Regis filius*, *Philippi pulchri frater*: à quo per *Philippum VI filium Regium Valesiorum stemma in Galliis fuit propagatum*. Extendit se *Ducatus Valefus* in Picardiam usque. *Primarium oppidum* (præter *Crespiacum Crespy*) *Silvanectum* est *Francis Senlis*. *Dictum Latinis* quidam augurantur, quod silvæ necatur. Oppidum est antiquum, præter Episcopatum, praefectura & bailliatus noble. *Ditavit Silvanectenfis* praefectura *Valefum* *Ducatum Dynastiis*, quæ vulgo audiunt *Pierrefons*, *Bethis* & *Verberie*, comprehensis oppidis que nunc *Anzy*, *le Pont S. Maxence*, (paludibus hoc cinctum est, limateque statuit *Francis & Picardie*) *Pongoing*, *Brenonville* &c. Complectitur eadem praefectura *Compendium Compiegne*, sedem olim principum; *Carolopolis* aliis appellatum, ab Carolo Calvo, qui Pomeria ejus scribitur produxisse & munisse. *Transgressis Compendium occurruunt statim Picardie populi, Sucsiones & Laudunenses*. Sub Compendio sunt *Magny*, *Thorette*, *Creil*. Cōtinet quoque *Silvanectum Pontis Æsia* (*Pontoise* vulgo, *Pontefum* nominat Ivo epistola cv) *Bailliavarum*, Praefecturam & Vicecomitatum: cui parent *Ville-Neuve le Roy* & *l' Isle Adam*. *Ponte-Æsia* superato, se offert Normannia. *Silvanectensis* insuper praefectura, ius agnoscit *Comitatus Belmontius ad Æsiam*, *la Conté de Beaumont sur Oye*; antiqua praefectura, cui subsunt *Persang* & *Meu*. *Comitatus Belionius* dominos agnoscit, principes Regiæ stirpis *Vendoiensis*. Ad hoc oppidum ultra *Æsiam* initium

initium capit *Bellovacensis* ditio. Sub *Silvanectensi* de-
nique prefectura, simulque sub *Valesio* Ducatus est Co-
mitatus *Bellovacensis*, Comte de Beauvois, Beauvoisin. Metro-
polim habet *Bellovacum*; sic nominant oppidum, quod
vulgo *Beauvais*. Apud Cæfarem, ut Nob. Vir Josephus
Scaliger scribit ad *Merulam*, *Bratuspanium*, addens sub
Cæfaribus transnominatum *Cæsaramagum*, *Bratuspan-
tium* tamen, ne quid diffimilem us, Carolo Bovillo pa-
gus hodie putatur. *Granville*, vel *Gratianum*: aliis *Cler-
mont* in *Beauvoisin*; *Vigenere* *Beaumont* ad *Aësiam*. Est
autem *Bellovacum* urbis sita amoenissimo, aditum habens
montes fertiles non adeo excelsos: inde agros exi-
pienda sementi commodos. Nec desunt vina. Incolis,
præsertim foemini, magna sunt privilegia, ab *Ludovi-
co XI* Francorum Rege ipsis concessa, an. ccccclxxxi, quod
Carolum Burgundie *Ducem* ob sidionem solvere, reque infecta abire coegerint. Haud procul *Bello-
vaco* est *Claronantium*, *Clermont*: oppidum est arce mu-
nitum. Haec de *Valesio*: sequitur tertia Francie pars *Heu-
repensis* Territorium, *Heurepos*. Initium capit ad *Sequanam*, sub ponte Parisiensi, qui parvus cognominatur; seculis
que eundem fluvium procurrit *Corbolium*, *Melodunum* & *Moretum*, ubi *Verina* amne, qui in *Lonum* se
exonerat, scjungitur ab *Gastinenium* agro. Adhaeret
Briensisbus, ubi respicit *Fanum*, cui cognomen ab *S. Columba* grandi apud *Senones*. Continet autem Vi-
cocomitatum & *Baillivatum Melodunensem*. Merropo-
lis est *Melodunum*. Nomen hoc perperam apud *Cæsa-
rem* bis est insutum; pro quo veteres omnes scripti co-
dices commentatorum de bello Gallico habent *Me-
lodunum*. Verum quidem est *Melodunum* & *Meliodunum*

unum idemque oppidum esse: sed *Melodunum* posterius
est, hodie *Melun*, in insula *Sequanæ*, instar *Lutetiae* Par-
siorum. *Melodunum* arce validum est. Quod oppidum
bonis pīcībus, præcipue canceris suavissimis, nobilitata
& celebre, nunc *Corbœil*, vulgo *Corbolium* nominatur in
vira S. Petri Tarantini. Habet & hoc cum multis aliis
arcem. *Fons Bella-Aqua*, vernaculē *Fontaine-Belle-eau*: le-
cessus Regum amoenissimus quietique aptissimus: ve-
rē palatium, domicilium olim S. Ludoyici, post Phi-
lli, postremo Francisci Valesii. Multa ibi singularia.
Quartum in Francia locum dedi. *Gastinenium* ditione,
vulgo *Gastinois*: quæ ab *Heurepos* separatur *Verinam* flu-
vio. Comprehendit sub se *Ducatus Stampensem* & *Nemur-
ensem*, *Comitatumque Rupis-Fortis*, & alios. *Stampa*, *Eftam-
pes* vulgo, oppidum medio inter *Lutetiam* *Parisiorum*
& *Genabum* *Aurelianum* itinere, ad *Iunnam* fluvium,
cammarorum, qui delicatissimi, parentem largum, ad
Corbolium in *Sequana* le exonerantem. *Ducatus* (qui olim *Comitatus* fuit) claret dignitate. *Nemursum*,
Nemours oppidum ad *Lonum* fluvium, qui paulo infra
Moretum *Sequanæ* concurrit. Inter *Ducatus* Francie
etiam non postremiloci. *Rupes-Fortis*, *Rachefort* Gallo-
Romanis dicta, *Comitatus* gaudet titulo. In *Gastinenum*
quoque ditione cum *Millio* & *Moreto* (quod limes
Gastinenes inter & *Heurepos*, utroq; arce prædicto)
aliisque oppidis est *Montargum*, quasi *Mons Argi*, ut quidā
ratio dicuntur; quod in circuitu adspicetus ejus procul
extendatur. Incendio vastatum circa annū ccccclxviii,
postea renovatum fuit. Arcem & hoc habet, in qua de-
picta visitur historia canis venatici, qui heri sui mortem
vindicavit, occiso eo, qui necem illi attulerat.

BOVLONGNE COMITATVS.

In insula Comitatus: Cuines, Ardres, & Flandres Baronatus.

IItem Episcopatus Tarvannensis, sive Morinorum, cui ha-

Ditiones in spiritualibus parens.

Regio.

Vita.

OLONIE, vel ut alii Bononia Comitatus, (*Conté de Boulonne*) latitudo est amplius. Totus hic tractus arenosus est, ejus generis arena, quam Vrentem vocant; unde & nonnulli *Boloniam* consentaneo derivatam, quod ridiculum videtur: nomen Comitatu*m* à *Bolonia* oppido quod in superius hodie & inferius divisum. Initium Bononiae Comitatu*m* ab Montibus S. Ingelberti procurritque ad fluvium Cancham, qua ejus longitudo: latitudo ad lumen usq; Tournohensem porrigitur. Comitatus autem titulo nobilis est Bolonia, quam dignitatem adepta est tempore Caroli Calvi Regis Gallie, quo tempore S. Paul. Oye, Guines & Ariesia eodem honore titulorum; portae sunt. Multa habet oppida & pagos. Inter alia *Boloniam* oppi-

dum, quod duplex, superior & inferior. Illud altiore situ loco, Burgus tantum, anteaquam ab Anglis obsidione premeretur. Hoc autem planiora occupans, mare adiuit. Alterum ab altero passibus distat centum aut circiter. *Bononiæ* etiam nominant hac Galliarum parte variis. *Bononiense* oppidum habet quoque Panegyricus incerti auctoris Imperatori Constantino dictus. *Civitas Bononiæ* est in notitia provinciarum inter Belgicæ secundæ Civitates. Hodie Francorum vulgo *Boulogne*; Inferioris Germaniæ populis proprius ad veterem appellationem acceditibus *Beuren*. Antiquissimis temporibus, uti consenserit V. N. Josephus Scaliger suis ad Merulam litteris, (nam ad Ausonium *Gessore* oppidum hoc tractu nomen retinere docet) Papirius, Mallonius, Lelandus, Ortelius, & alii, *Gessoriacum*. His contestatur Peutingeriana tabula, in qua legitur *Gessoriacum* quod nunc *Bononia*. *Gessoriacum* Antonino dicitur, qui ei Legionem

BOLONIA.

Maris Britannici

四

三

1

1

1

三

1

Occidens

135

1

15

Be -

8

三

**BOLONIA, et
GUINEA com.**

— 1 —

gionem adscribit xv , & alibi *Gessoriacensis Portus*, item *Gessorienensis Portus* in maritimis : Ptolemaeo *Gessoriacum navale Morinorum*. Alii *Gessoriacum* non idem volunt cum *navali Bononiensi* : *Calesum* putat Ioannes Talbotus , *Fanum S. Audomari* alii : *Vicum socii Turnebus*; *Slusam Boëtius* , *Brugam Hermolaus Barbarus*, *Gandavum* *Bilbaldus*. Robertus Cœnalis diversa ponit *Gessoriacum Portum*, & *Gessoriacum Navale*; illum *Bononiam* censens, hoc autem *Castellum*, quod vulgo *Cassel*. *Boloniensis* porro fuit *Godefridus*, *Eustathii Bononiensis* Comitis filius, *Lotharingia Dux*, qui Christianorum primus rex *Solymorum*. Propè *Bononiam* erat *Ictius Portus*; quem qui *Calesum* oppidum esse arbitrantur, nullo negotio refelluntur à Ptolemaeo, qui post Sequane fluminis ostia prius ponit *Icum Promontorium*, deinde *Gessoriacum navale Morinorum*, à quo oppidum *Calesum* distat plus quam xx millibus passuum. *Gessoriacum* idem esse cum *Icio* perlungum videtur M. Velleio. Itum *Portus* quibusdam *Fanum S. Audomari* censetur, adductis cum vetusto urbis nomine, quo *Situm* vocabatur, quasi, ut volunt, *Sinus Itii*; tum loci situ , qui quem valde sit humili , præaltis tamen littoribus urbem quodammodo cingentibus, sinum mari olim capacissimum fuisse indicat. *Camdenus* in sua *Britannia* docet *Itium Portum* diu fuisse in loco , quem hodie *Witsham* voca-

mus: propè *Blanefum*. *Vetum* hæc aliis disceptanda relinquimus. *Bononiensi* Comitatui succedit *Guinenis*, *Guines* ; qui disternatur ab Comitatu *Oyo* per canalem ^{Canale.} *Guinenis* majorem, qui oppidum ipsum præterlabitur. *Territorium* ferè reddens inexpugnabile. *Primarium oppidum Guinenis*, *Guines*, in duas divisum partes, quorum una in paludibus sita, altera in continenti; loci natra munitum & validum. Cepit Rex Henricus II, missio illuc Francisco Lotharingio, *Guise Duce*, anno cccc¹¹ LVIII. De *Danorum* quondam in *Guinensem* terram jure, multa Meyerus in Annalibus Flandriæ, deque eorum Comitatibus alia apud alios Historiographos, quæ hujus non sunt loci. Visuntur & alia oppida, *Hartincourt*, *Paplingle*, *Conquelle*, *Portus Nievillei*. Continet Comitatus hic sub fe Baronatus *Ardresum* & *Courtembronensem*, singulos ab suis dictos oppidis, quorum unum *Ardres* vulgo, alterum *Courtembre*. Item *Fiennes* Baronatus. Duobus *Ardresto* milliaribus versus *Oceanum* occurrit *Calesum*, oppidum natura arteque munitissimum, Galliæ clavis & janua semper habitum, muris primo, ut fertur, cinctum ab Philippo Bononiensi, S. Ludovici Patruo. Arcem habet cum turri valida, quæ ingressum ex mari in portum prohibet. Captum fuit ab Eduardo V Anglorum Rege, pridie nonas Augusti, undecimo mense post horrendam pugnam, quam contra

tra P
anno
Æmi
frustr
Burg
Gallia
servad
runt a
itiner
roana
quam
transla
na Ang
lemeac
rit. Te
Histor
litatem
secund
vitas M
Colonia
ribus an

tra Philippum VI, Francorum Regem, ad Cressiacum
anno ccccxlvi pugnatam, multis depingit Paulus
Æmilius lib. ix. Possessum ab Anglis annos ccxi, (nam
frustra obsederat anno ccccxli) Philipus Bonus
Burgundus, Flandris ipsum deferentibus & tanquam
Gallie clavem in loculis, ut loqui consueverant Angli,
servatum, expugnatum, Guisio Duce, Galli recuperar-
unt anno cccclviii, mons Februario. Äequi fere
itinere versus *Mediterranea Calata Bononiaque* distat *Tero-*
ana Morinorum, vulgo *Teroane*: nomen retinens, quam-
quam ab Carolo V deleta, Episcopali sede Bononiæ
translatâ. Flandris, *Terrennerberch*; *Terauna* vel *Taru-*
na Antonino; *Terauna* itineraria tabula; *Tarauna* Pro-
lemae. Quodam *Terrubanum* appellare Bovillus adser-
it. *Terrubanorum* meminit Trithemius in *Francorum*
Historia. *Tervana* quibusdam quasi *Terra-Vana*, ob vi-
litatem territorii. In notitia *Provinciarum*, ubi Belgice
secunda Civitates recessentur, nominatur etiam Ci-
vitas *Morinorum*, id est, *Ponticum*, *l'Evêché de Teroane*.
Colonia forte *Morinorum* in antiquo lapide, qui superio-
ribus annis repertus fuit in *Gelria*, *Sicambrorum* olim
data rei
, *Gelri-* *Comita-*
nalem
territori-*Oppida*
oppri-
uorum
natura
missio
cisco
terram
que co-
pos, qua-
Hartin-
ontinet
Courtem-
orum u-
Fiennen-
us Ocea-
ne mun-
am, mu-
oniensi,
lida, qua-
tum fuit
Augusti,
iam con-
tra
na
re.
, *Guinef-*
Comita-
Oppida
Oppida

Principatu, dimidiatu ab urbe *Neomagieni* miliario.
Ditto porro *Oyam*, *Terre de Oye*, portigere se scribitur
Duynkerkam usque, Flandriæ oppidum. Sunt ibi pre-
ter *Oyam*, alia quædam oppida se dignobilia: Ad Bo-
loniam tedeg. Ea annibus rivi, lisque humectatur. *Ar-*
chia, qui per Arquense oppidum fanumque Audomari
Gravelingam petit. Inde non procul *Scalense* est *Aefua-*
rium, ad ulque Arderam arcem extuans. Nec desunt a-
quotrei rivuli duo, *Marquisianus* feliciter & *Boloniacus*.
Est & *Hantia* seu *Hesdin* amnis *Hesdin* oppido nomen su-
um communicans. Sequuntur deinceps Pontivorum
paludosâ fluenta, & *Caucia* flumen. Horum vero non
nulli amnes pliculenta efficiunt stagna, seu vivaria, à vi-
cinis oppidis denominata: cuiusmodi sunt quæ sua lin-
guæ vocant le *Vivier d'Hanes*, d' *Andre*, d' *Abres*. Collibus
arenatis universus hic tractus secundum littus maris
septus est. In interiori vero regione sunt, quos sua lin-
guæ vocant les *Monts de S.* *Ingelvert*, & les *Monts de neuf-*
castel, & *Darnes*. Silvis vero acutis omnis ferè conper-
sa regio, cuius partes les *Bois de Surene*, *Cellas* &c. Indige-
næ habentur morosi, sibi ipsi plus satis indulgentes.

Gg

Se qui-

Montes.
Silva.
Mores.

ANJOU, ANDEGAVENSIS DUCATUS.

Anjou Ducatus habet Comitatus, Baronias, Dominia, ut Graon, qua necdū invensi, aut distinguere potui.
Homagium sive fidem clientelarem illi prestant hi Comitatus IV, Maine, Vendosme, Beaufort, la Val.

Jurisdictio.

Sedes Presidialis totius Ducatus est Angiers, sub qua sunt particulares sedes juridiciale Angiers, Saumur, Bauge, & Beaufort en Vallée.

Status Ecclesiasticus.

Vnum habet Episcopum Andegavensem, Angiers, Turonensi Archiepiscopo subjectum.

Ducatus Andegavensis.

Regio.

Ecclesiastica.

Imperium
majorum.

SEQUITVR in nostra methodo Ducatus Andegavensis, la Duché d'Anjou. Hujus Provincie populos C. Cæt. Andes, Plinius Andegavos appellat. Incipit ab Vico Chousey, finemque accipit inter Moncontour & Herraut, ubi initium Piclavienensis territorii, quod illi ab Meridie: versus Orientem confinia sunt Turonensem & Vindocinorum: ad Septentrionem Comitatus qui vulgo Maine & la Val: ad Occidentem denique Britanniam attingit. Regio fertilis & omnia magis quam ampla. Colles ibi vitibus passim confiti, valles filvis saltibusque viridantes, lata prata, ericeta gratissimum pecori pabulum præstantia. Vina hic alba, nota nobilissima, vulgo Vins d'Anjou. In summa quicquid huic vita usui esse potest, haec Provincia suppeditat. In nonnullis etiam hujus Provincia locis illud genus lapidis cœruleum & fissile effuditur, quo Temporum ubique ædiumque testa contra cœli injurias muniuntur: Ardoises vernaculae vocantur. Rex Chilpericus, occiso Comite Paulo, Andegavensem urbem obtinuit: suisq; eam posteris reliquit, Francie Regibus:

quorum Carolus Calvus superiorem quidem provinciæ partem Torquato (alii aliter vocant) dedit, reservato sibi supremo in eam iure: inferiorem autem Eudoni Parisiorum Comiti, cuius exfratre Ruperto Comite Andegavensi Duceque Celticæ nepos Hugo Magnus cam largitus est Fulconi, Torquati ex Ingelgero filio, nepoti. Fulconi ordine successerunt Fulco II, Gofredius vulgo dictus Grisonella, Fulco III, Gofredius II, Fulco IV, Fulco V, qui Hierosolymorum Rex fuit, post Baldwinum cuius filiam ipse viduus duxerat uxorem: Gofredius denique VI Barbatus, cui sociata fuit Machthildis, Henrici I Angliae Regis F. Hujus quidem filius Henricus Rex fuit Angliae, ejus nominis II: Andium vero comites Gofredius VI & Gulielmus: quos quum parcidiali bello victos terris suis pepulisset frater Rex, filios natu maiores in Anglia Regno, Gofredum autem VIII in Comitatu Andegavensi successores habuit. Gofredii filio Arturo Comiti, Britannæque per matrem Duci, bellum movit Parrus Joannes Angliae Rex. Fecerat jam Arturus homagium, ut loquuntur, & fidem principatus

A N D E G A V E N S I S D U C A T U S.

235

ANDEGAVENSIS DUCATUS.

236

cipatus sui nomine promiserat Francorum Regi Philippo Augusto: à quo instigatus quem Pictones Regi Patruo creptū properaret, cum exercitu Ligerim jam trāgressus, ab eo ex improviso superveniente captus, Rotomagum est abductus, ibique non multo post occisus. Id non ferendum rata Arturi mater, Constantia Conani Britanniae Principis filia & Charles, Regem Ioannem paricidii accusavit, apud Francia Regem, quem dixi: quumq; vocatus se juri non sisteret, parricidii damnatus est sententia Parium Franciæ, ejusque Provinciæ quas in Galliis habebat, Fisco Regis sunt adjudicatae: quam sententiam ipse Rex exequens, Andegavensem sibi de dirione subjecit, Regique Francorum Ludovico filio nominis ejus VIII reliquit. Huic succedit filius Ludovicus IX, Sanctus cognominatus, qui Provinciam hanc Carolo fratri apennagii jure concessit. Hunc sequutus Carolus II, qui Clementiam filiam locans Carolo Valefio Provinciam hanc dotis nomine largitus est. Huic succederunt Francia Reges, Philippus Valefius filius, & ex eo nepos Ioannes, qui nobilissimum hanc Regni portio nem Ducatus titulo, anno circ̄ccccx decoratam filio Ludovico appennagii jure dedit. Hunc sequuti sunt descendente linea Ludovicus II, & Ludovicus III, quo sine hærede mortuo principatum adiit Renatus frater. Hic defunctis liberis, hæredem dixit sui fratris filium Carolum (ali frarem suisce volunt) qui hæredem scripsit Ludovicum XI Regem. Et sic coronæ Franciæ fuit adnexus, eique unitus manit; nisi quod Franciscus I eundem suæ matris Aloisia Sabauda in usumfructum tradiderit. Rex Carolus IX cum jure apennagii tribuit Henrico fratri, qui deinde Poloniæ & Franciæ Rex. Metropolis Ducatus Andegavum, est Andegavensis Civitas Paulo Dia-

cono; vulgo Angiers. Ptolemaeo dicitur Iuliomagus Andegavarum, ut legendum moner Metula. Sita est in ultra que Meduana, Maine, fluvii ripa, pontemque habet lapideum fluminis injectum. Insignis ibi Politia. Episcopali fulget dignitate: Senecallatu etiam & Baillivatu, sedeq; superbiens Presidial. Academiam habet celebrē ab Ludovico II Andegavensis Duce, anno circ̄ccccxvi institutam; evocato, qui jus ibi proficeretur, Francisco Balduino. Habet hic Ducatus multa insignia oppida, alia aliis majora. Paucā, ut vernaculè sonat, dabo: *Sainte* ad Ligerim cum arce; Academiam, quam apud Regem magni virti moliuntur, brevi habiturum: *Montreuil,* *Bauge,* *Beaufort,* *Briffac,* *Montfrel-Belai,* *Malevriat,* *Ghantecou,* *Viliers,* *Dureuil,* *la Flesche,* *Chasteau-Gomier,* *Segre.* In hac Provincia multa stagna, magnus lacus ^{long.} namerus, rivuli non pauci, & plus quam quadraginta sunt flamina: sunt & vivaria paludelque, fontes item infiniti. Inter annes præcipui sunt *Ligeris,* *Loire:* *Vigenna,* *la Vienne,* *Viane & Vignane:* *Meduana,* hodie *Mayne:* *Sartia,* vulgo *Sartia & Lorius.* Extra urbem Andegavum vetus monstrant ruinæ quæ vulgo *Grohan* dicuntur. Hic quandam Theatrum ab Romanis exstructum fuisse perhibetur. Apparet multa parietinorum murorumq; reliqua. Estodiuntur & infinita proba notæ numismata. Ceterum huic Ducatu præter alios Comitatus, Baronias, Dominia quæ habet, homagium sive fidem clientelarem præstant hi Comitatus 4: *Mayne*, *Vendome*, *Beaufort*, *la Val:* de quibus ordine agemus. Comitatus *Cenomanensis*, vulgo *Comté de Maine* primo loco occurrit. Hunc tractum Ptolemei tempore Cenomanis infederunt. Provincia autem Cenomanorum inter primas Gallie habitari coepit. Olim ejus limites longius se extenderunt,

vibis &
cypida.

Comitatus Cenomanensis

Soli qua-
litatis.

derun
potef
ption
ritoti
lius ef
re; nō
vicia
sis Di
tilitat
dum c
nia co
Aquit
& An
tania,
Merid
perpet
rum &
aureo
nōmā
to ded
scrinio
Ludovic
lum Re
tio vita
sit Rena
ejus no
no & in
bella C
labrie
ex Mar
laum C
absq; li
yatus ne

Soli qua-
titat.

Majorum

Langu.

Plani-

Baro-
dem clien-
, Vendosme,
comitatus Ce-
ro occurrut.
insederunt.
mas Gallia
nas se exten-
derunt,

derunt, quam nunc protenduntur, idque facile colligi potest ex his quae Livius, Polybius & Iustinus, de irruptione Cenomanorum in Italiā litteris mandarunt. Territorii una pars fertilis est, alia sterilis, incolisque faciliter est venaticas carnes, quā panem & vinum appone-re; nō tamen iis omnino carent, aliquæ enim hujus Provin-
ciae partes tam fertiles sunt ut eam nec Andegaven-sis Ditio, nec Turonia vini bonitate, frugumque fer-tilitate superent. Solum herbosus pastionique pecu-dum commodum. Hanc vero Provinciam sub Aquita-nia comprehensā, aliquando paruisse legimus Ducibus Aquitanis, donec inter Reges Franciæ Ludovicum IX & Anglia Henricum III pacatum fuit, ut Anglus Aqui-tania, quam ab Septentrione Carentonus fluvius, ab Meridie Pyrenæi Montes terminarent, contentus, in perpetuum cederet Normannia, Terrisq; Cenomanorum & Andegavensium; eique numerarentur cīo 10 aureorum millia. Rex Franciæ Ioannes Andium & Ce-nomanioru a Comitatum Ludovico filio Secundo genito dedit. Donationis Diploma anni cīo ccclx in scrinio Regis adhuc visitur. Ludovicus ordine successere Ludovicus II filius, & Ludovicus III nepos. Hitres titu-lum Regum Neapolitanorum gesserunt. Ludovicus ter-tio vita defuncto nullis post se reliktis liberis, ei succes-sit Renatus frater, quem Regina Neapolitana Ioanna, ejus nominis II, suum hæredem in Regno Neapolita-no & in Comitatu Provinciae instituit. Renatus ex Isabella Caroli audacis filia suscepit Joannem filium, Calabria Ducem, cui superivxit Renatus pater. Hic Ioannes ex Maria Caroli Duciis Borbonia filia, genuit Nico-laum Calabriæ Ducem & Marchionem Pontensem, qui absq; liberis deceperit, ayo Renato adhuc superstite. Re-natus nepoti suo Renato ex Iolanta filia, & Friderico

Vadimontano, jura Regni Neapolitani & Comitatu-
Provinciae resignare noluisse, sed ea Carolo fratri suo
Cenomanorum Comiti, reliquise fertur: qui cum etiā paullo post moreretur, Ludovicum undecimum terum
fuarum hæredem instituit. Carterum tota hæc Regio oppida.
superioribus annis in duas quasi abiit partes. Civitas
Cenomanensis, ditioni addita est Regis Franciæ; Vrbs au-
tem Mania, Maine cum Marchionatu nunc in Ducatus
decus eretto, Guiisæ gentis agnoscit dominium. Oppi-
dum primarium ad Sastram fluvium, vulgo le Mans. Ab initio sedes Baillivatus; post Heiricum II Praesidialis
est facta: ad quam variorum oppidorum appellations
devoluntur. Ducatus, olim Comitatus, Vindocenensis, Ducatus
Duché de Vendosme, initium capi a Baugenciaco, limi-te inter duas Belfias; que cognominantur Solonia & Vin-docina, fines longè latèq; extendens ad Santonas usque, ut quidam volunt. Dictus ab Vindocino oppido, vulgo Vendosme. Ptol. fortè Οὐίδιας (sic enim legendum) est Aulericorum Cenomanoru, in Gallia Lugdunensi urbs. Nihil hic adfirmamus. Nā Οὐίδιας illud, certius for-tean est oppidū quod hodie le Mans; que Magni Scali-geri sententia. Vindocini Comites originem ducunt ex Imperio
Borboniorum stemmate. Primum Comitem legimus magistrum
Ludovicum Borbonium, Ioannis Marca Clermontiq; Co-mitis F. Successerunt huic recta linea filius Ioannes, Fran-ciscus nepos, & Carolus prænepos, quem primum Vindocini Ducem creavit Francicus I Galliarum Rex. Filium
Carolus habuit Autonium, Vindocini Ducem, Franci Parem, & per Ioannam Albretam conjugem, Navar-ræorum Regem, quo natus Henricus Borbonius. Galliae e-jus nominis IV, Navarræque Monarcha potentissimus,
Bearnii Princeps, Dux Vindocini, &c. Sunt & Beaufort
& la Val.

BITVRICVM vel Bituricensis Ducatus, Duché de Berry, qui in nostra methodo sequitur, ab Septentrione Soloniam inferioris Belsie partē, à qua Caris fluens disternatur; ad Ortum Hurepenses, Nivernenses, & Borbonios respicit, constituen-te hic limitem rivulo, cui nomen la Faye: qua Meridies est, Lemovices habitant, ubi Croure fluit; qua Occidens Piçtones & Turones à quibus fluviolo, qui Clery vulgo, separatur. Segerum est fertilissima, vini rerumque aliarum ad vitam cultumq; necessariarum. In primis pecore abundat, quod ab incolis per universā distrahitur Gallia. Domicilium hic olim Biturigibus, quos Cabos scribunt cognominatos Strabo, Ptolemaeus, alii. Bituriges enim Galliæ populi, duplices erant, cognomētis distincti, Biturige Cubi, quorum Metropolis Avaricum, primæ Aquitanie; Biturige Vibisci aut Virisci, quæ pri-maria urbs Burdigala, secundæ Aquitanie. Veraque Civitas libera sub Romanis, teste Plinio, Civitas Bituricum vel Berotigorum Notitiae Provinciarum, in Aquitania prima vel Sexta Vinnensi. De Gentis appellatione multa Ioannes Calamus qui Biturigum Historiam sex libris complexus est.

Principatum apud Francos Hugone Capeto tenente, Biturigibus præter nomine regio Gotefridus. Ab eo originem traxisse perhibetur Harpinus, qui ab Rege Henrico I. emit Comitatum Biturigum. Hic non multo post accingens se ad expeditionem Palestinæ cum aliis Princibus, eundem Coronæ unidum vendidit Philippo I. Aliquot post annis apennagi jure Comitatuum in Ducatus dignitatem tunc evectum obtinuit à patre Ioanne Valerio Francorum Rego Ioannes Valerius: quo sine prole mascula mortuo, Ducatus ad

Regnum rediit. Ad signatus est postea Ioanni Caroli VI, qui numerosa prole gravatus erat, filio. Hic, quum datus obiisset, successorem reliquit Carolum fratrem, qui Rex Francorum inauguratus, sponsalibus, que inter Henicum Angliae Regem & Catharinam ipsius Germanā contracta jam ante fuerant, insuper habitis, quum ei major Regni pars ab Anglis esset crepta, per ludibriū Biturigum Rex fuit appellatus. Patri Carollo subrogatus est Carolus VII, Ludovici XI Francorum Regis frater. Post eum Margareta, Regis Francisci soror, nupta primò Carolo Alenconio Duci, deinde Henrico Albretano Navarræ Regi, Ducatum Biturigum ab fratre in usum-fructum accepisse scribitur. *Margareta* denique, ejusdem Francisci Regis filia, Bituriges accepisse traditur ab fratre Henrico II, quum nubaret Emanueli Philiberto Allobrogum Principi. Pri-mariam ejus urbem Cæsar, Antoninus & alii Avari-cum vocant, quæ nunc vernacula Bourges. Biturige Ammiano & alii. Dicitur & Biturica, Biturice, Bituriga Vrbs, & Biturica civitas. Avaricum quidam dictum volunt ab Eura, lumine, quo alluitur. Locata est in agro perquam ameno; qui non modo frumentorum omnium & leguminarum, verum etiam vinorum præstans-tissimorum, pecorum, volucrum, & quorumcunque fructuū est feracissimus. Quatuor beata est rivulis, qui vulgo Anfron, & Aurette ab una; Ture & Molon ab altera fluentes parte. Quis condiderit, ut pleraque alia oppida, incertum est. Veteris paulo sequior, quam hodiernæ, urbis sicut situs. Ad paludes scilicet vergebat, cuius etiam nunc cum admiratione visuntur muri, propemodum integri, solidissima materia, ut passim veterum Romanorum opera, constructi: initium capiunt.

B I T V R I C È N S I S D V C A T V S

239

BITURICENSES DUCATVS.

240

capiunt ab turri, quam *magnam* vocant, pergentes per medium D. Stephani Templum, plateam D. Ioannis Campestris, portamq; Gordianam usque ad Novam, cui olim ab S. Andrea nomen; inde per plateam Amphitheatri, vulgo *des Arenes*, se ad portam Turonensem extendent; hinc autem, porrecto ambitu versus portam D. Pauli, paullatim turrim, quam dixi, repetunt. Postea prolatis variè pomerii sita fuit hæc Vrbs amplificata ab Carolo Magno & aliis; ut jā nunc cum maximis & munitissimis Galliæ Civitatisibus contendat, formam habens oblongam, amplissimam & spaciissimam. Munita est ostiginta editis crassisque turribus. Inter eas principem tueretur locum quam antea *Magnam* dixi appellatam, vernaculae *la grande Tour*, ab infolita crassitudine, minoribus undique turribus muta que, & fossis profundissimis, Philippo II Augusto Galliarum Rege circa annum 1190 cœcurante, cincta: forma est rotunda, magnæ altitudinis. Aliam omnino similem fusile ajunt, sed dirutam; à binis turribus Biturigibus nomen indicum fabulantes. Et laudat antiqui Grammatici Carmen Calamæus:

Turribus à binis, inde vocor Bituris.

Hæc talia patior alius persuasa magis, quam mihi, Septemdecim hic sunt Ecclesie quas Collegiatas vulgo vocant: Septemdecim Parochie. Hæc urbs Archiepiscopali fulget Sede: sua floret Academia, cui nulla per totam Galliam par; doctissimorum virorum genitrix & emporium. Vigeret ea maximè Iurisprudentia, quam ibi

professi sunt Professores excellentissimi. Est autē *Ayrici* summum totius Ducatus tribunal, cui presidet Monarcha Biturigum, qui vulgo *le Bailli de Berry*. Ad hunc devolvuntur omnes appellations cum à Prætore urbano, tum ab omnibus finitimarum aliorumque Territorii Bituricensis locorum Magistratibus. Habet autē Præfectus Bituricensis sub se Metropolim ipsam *Avaricum* & v Dioceses, *Issoudun*, *Dun le Roy*, *Vierzon*, *Méhun*, *Concrensis*. Metropoli adcententur, Comitatus, *Sancerre* & *S. Aignan*, Baronia *Montfaucon*: Castellania ferè xli. *Sancerra* quidam arbitrantur dictam ab Cerere, quæ ibi culta perhibetur: tanquā *Sacrum vel Sacellū Cereris*. Doctiores latine scribentes hujusmodi Etymologiā averterati *Xantedorum* vocant. Comitatus gaudet titulo, qui anno 1150 permuratus cum *Bellovacensi*. Arctissimā sustinuit *Sancerra* obsidionē anno 1150 LXXIII: famē passa tam siccavam, ut post devoratos avidè canes, feles, equos, glires, mures, talpas, post consumpta cornua, corium, pergamenas & similia, ne excrementis quidem carnibusque humanis fuerit parciturū. Parent ipsi Castellaniae *Sancerres*, *Beaufeu*, *Chapelle d'Anguillon*, *le Chastel de Boncard*, *Ialongs*, *Tarenay*, *Verdigny*, *Mensme*, *Charentomay*, *Brie* & aliae. *S. Aignan* nomen haberab *S. Amanio* Episcopo. Baronia *Montfaucon* latinè *sonans Montē Falconis*, complectitur Dominia *Baugy* & *Gion*, item *la Fane*, *Lyrron*, *Cony*, *Villabon*, *Seury*, *Marcilly*, *Marnay*, *Farges*, *Avor*, *Saligny*, *Percigny*, *Cru*, *Laffax*, *Boisbouzon*, *Nuisement*, *Villiers*, *Compoz*. Castellaniae denique nominantur

mina
Palais
cheville
g, Be
Marm
tan,
Crapi
Vauv
que ej
Regia
Chaste
nexa e
nescal
numer
Sepulch
Masen
Moche,
& Char
stellani
neuf, ad
celis su
ragosse,
& Foisi.
Argeny,
tigatur,
Theone, l

B I T V R I C E N S I S D V C A T V S.

248

minantur: *Ays d' Anguillon, Sury en Vaux, S. Soulange, S. Palais, la Salle du Roy, Bueil, Quantilly, Pomorigny, Francheville, la Chapelle, Nancy, Drye, Levreux, Beau lieu, Brey, Bengy, S. Fleurant, Neufvî sur Baranion, Mortivonniere, Marmaignes, Maubranches, S. Vrsin, Tillay, Brilliers, Vatan, S. Saturn, Lury, Estreesies, Maulpas, Ville-neufve, S. Crapain, Asilly, Issy le Chaudrier, la Corne, les Chaizes, Vauvillers, les Cloyes, Bonge.* Hæc de Metropoli latissimaque ejus Iurisdictione: reliqua Dioceses sunt *Yssoudun Regia Civitas & Baillivatus, qui sub se habet Baronias Chasteauroux, Gracy, Ceracay, S. Severe, Lyneries, cui adnexa est Caftellania Rizay. Argenton, in qua Ravennes Se ncallatus & Servigne Prefectura. Castellania vero numerantur Bourssac, Chateau Meillant, Mareul, Neffis. Sepulchre, Rully, Pusly, Massy, Cahors, Perouse, Chastellet, Massure, Augurande, S. Chartier, le Palletteau. Bonmieres, Moche, Fully, Vouillon, la Ferte, Nohant, Ville Dieu, Chastre & Charroux: Dunum Regium, Dun le Roy, cui subfunt Castellania præter alias *Pra dicti Callaut, Baronia: Chateau neuf, ad Carim, S. Julian, Vierzon, Civitas Regia & Diocesis sub se habens Dominia Champre, Motte d'Aisy, Saragoisse, Brivay, Mery, Mehunius dicit Castellaniis Love & Fouci. Concrefauit sive Concoursault sub se habet Vailly, Argeny, Clemon, Beaufeu. Fluminibus hæc regio pertinet rigatur, partim alluitur: Ligeri, Souldra, Aurrone, Cherre, Theone, Indro, Creusa, ac nonnullis aliis ignobilioribus**

rivilis. Montes hic nulli celebres. Silvis hinc inde con-
spergitur regio, quarum præcipua sunt *Silva Roberti, & Silva:*
Lacenna Silva. Ad Opera publica & privata venio. A-
varici præter triginta quatuor Ecclesiæ de quibus su-
pra dixi, sunt Cœnobia quatuor *Ordinum Mendicantium:*
duæ *Virorum Abbatie, una S. Sulpici potens & dives ex-*
tramuranea: altera intra urbem *D. Ambrosii* valde etiam
dorata i tres *Mulerum.* Exstructum ibi non ita pri-
dem fuit à pio Magistrato *Prothodochium, pauperibus a-*
liisq; adflictis alendis consecratum. Inter splendida
Aedificia, quorum magnus semper hic fuit numerus,
primum agmen dicit *Domus Iacobi Cordi*, qui vixit tem-
pore Caroli VII, superba & sumptuosa. Sunt & *Aedes*
Almanorum, qui quondam regiæ gazæ præfuerunt, an-
tequam Nundinæ quæ ibi maximo peregrinorum con-
cursu celebrari solitæ, Lugdunum transferrentur. In-
finita monstratur hic cum intra tum extra muros ve-
terum ædificiorum elaborati operis & materiæ præ-
stantis rudera: multa & quotidie eruuntur, præser-
tim ex fossâ arenarum, utr vocant; ubi quondam *Am-*
phiteatrum. Archiepiscopus Bituricensis, de Bourges, hos ha-
bet suffraganeos Episcopos: *Claremontensem, Clermonti-*
Rutenensem, Rodes: Lemovicensem, Lymoges: Menatensem,
Mende: Albigensem, Alby; Cadurcensem, Cahors: Caftreensem,
Castres: Tutelemensem, Tulle: S. Flori, S. Flour: Aniciensem, le Puy,
est exemptus.

Hh

PICTONIVM

PICTAVIENSIS COMITATVS.

242

Regio.

PICTONIVM vel Pictavia, quæ sequitur, vulgo Poitou, spectat versus Meridiem Engolimenses & Sanctones; ad Occidentem habet Oceanum: qua Septentrio est, Britanos respicit & Andegavenses; reliqua Turones, Bituricenses, & Lemovices claudunt. Regio est frugum, pecorisque, lanæ, linique feracissima, vino frumentoq; dives: avium ferarumque magnam habens copiam: quo fit ut venationes auctiapiæ, hic sint frequentia. Regni titulo decorata legitur hac Provincia ab Gothis; quos hinc, ut tota Aquitania, exegit Francorum Rex Clodovæus. Imperator Ludo-vicus Pius Aquitanæ Regnum filio Pipino dedit; cuius filios Pipinum & Carolum quum Carolus Calvus, ipsorum Patrius, Aquitania dejectos monasteriis inclusisset, ipse Principatum invasit, donoque consanguineo suo Arnulpho dedit; sed, abrogato Regni titulo, Ducatus honore insignitum. Arnulpho successerunt ordine Guilielmus Bonus; Ebo I, & II, Guilielmus II & III, Guido; Guilielmus IV, & V: hujus unica filia & hæres Eleonora clocata fuit Ludovicus VII, Francorū Regi: à quo propter adulterii & proditionis suspicionem repudiatarum duxit Henricus Normannus Dux, qui defuncto Stephano Angliae Regi successor. Henricum tam in Anglia Regno, quam in dotalibus paternisque in Francia ditionibus sequuti sunt ipsius Filii Richardus & Ioannes. Quum autem Arthurus filius Godefridi (qui Regis Ioannis major natu fuerat) præferendum se Ioanni diceret, persuasus ab Francorum Rege Philippo Augusto, ut Pictones Patrio Ioanni eriperet, rem viribus adgressus, ab Ioanne qui ex improviso supervenerat, fusis copiis, captus est,

Rotomagnumque raptus temeritatis suæ poenas dedit. Eam ob causam Ioannes Rex ab Constantia Arthuri matre apud Philippum Regemparicidii accusatus, damnatus fuit: ejusque bona Philippo, tanquam feudorum domino, sunt adjudicata, cum alia, tum Pictavia: quæ mox Successor ipsius Ludovicus VIII Alphonso filio concessit: quo improli defuncto, in potestate Regis Philippi III venit, penesque ipsius posteros mansit, donec, regnante Philippo Valelio, ab Eduardo III Anglorū Rege fuerit recuperata, retentaque plenius cum tota Aquitania per sanctam inter eundem & Ioannem Francorum Regem pacem. Factum mox ex Aquitanæ Dueatu Principatum Rex Eduardus filio concessit: qui quum Aquitanis gravissimum imperiasceret tributum, magnam partem amisit, defectione ab iis facta ad Carolum V Francorum Regem: cuius Nephos Carolus VII Anglos tota Aquitania, anno 1300 exturbavit, filioque Regi Ludovico XI reliquit. Hic eam fratris largitus est Carolus: quo mortuo, rursus Rex Ludovicus receptam ad Regem Carolum VIII filium transmisit: à quo tempore Aquitania, cuius non ignobilis portio Pictavium, deinceps in potestate permanxit Regum Franciæ. Veteres incolebant Pictones, Casari, Straboni, & Plinio: Pictones Ptolemaeo, Petavi Ammiano Marcellino. Pictonicam Regionem appellat Ausonius: Civitatem Pictavorum vel Petavorum Notitia Provinciarum in Aquitania II, vel VII Viennensi, hodie le Pays de Poitou. Pictonibus populos Agesinates jungam cum Plinio. Horum verili-mile est memoriam adhuc superesse in pago Aigounois, haud procul Fano S. Maxentii, quod oppidu ad Severū fluvium.

PICTAVIENSIS COMITATVS.

243

dedit.
i ma-
mna-
m do-
á mox
cessit:
lippi III
egnan-
ge fue-
tutania
am Re-
u Prin-
a Aqui-
am par-
Franco-
tota A-
ue Regi
st Carol:
Regem
re Aqui-
nceps in
es incolæ
Pectones
ictonicam
porum vel
itania II,
Pictonibus
am verili-
Aigounoï,
ad Severū
fluvium.

fluvium. Toto errant cælo, qui Aginates cum Aegina-
tibus confundunt; quum inter utrosque minimum iter
quinq[ue] dierum sit interiectum. De variis generis Prin-
cipatibus, qui Pictorii concenserit soliti, que habeo ad-
scribam, si prius de Metropoli & regia ejus Civitate
nonnihil dixero. Ea est Pictavia. Sic Latini nunc vocant,
Pictavia, quæ *Augustus* & *Ptolemæo*, *Angofitrum* Antonino.
Pictavium Vrbem appellat *Gregorius Turonensis*. Vrbs
amoenissimo sita est loco, clivofoi tamen; nisi quod una
parte, quam *Trancham* patrio vocabulo dicunt, in pla-
niciem abeat: omnium Gallie urbium post Lutetiam
amplissima. Eam Clanius maxima parte ambit. Aca-
demia hic studio juris civilis celebris, cui alter post Pa-
risiensem locus solet tribui. Instituit Carolus VII Fran-
corum Rex, anno 1555. De qua Scaliger in
urbibus;

*Si studium est anima: venient à corpore vires;
Galliaque à meritu poscit utrumque fibi.
Hoc studiu, aliae bellii exercentur amore;
Pictavius est animus, cetera corporerunt.*

Antiquitatem ejus testantur Theatrum, Palatium
Galeni, & Fornices aquæductuum qui etiam hodie
les ducti vocantur; Romanorum in hoc loco imperii cer-
tissima monimenta. Sunt qui Agathyrsis atque Geloni-
ni, filiorum Herculis successoribus (qui Picti à Poëtis
vocantur) ejus fundationem attribuunt. Hi etenim
ob concitas seditiones domesticas patria pulsati, in An-
gлиam devenerunt, inde numero & multitudine aucti,
novis que rendis sedibus, in Galliam trahere, ubi à suo
nomine Pictones populos, hanc quoque Civitatem

condidisse feruntur. Aliter alii scribunt, cum ex Pom-
ponio Mela, & Plinio confitet, ante etiam multo, quam
hi ex Anglia venerint, Pictorum extitisse memoriam.
Claram reddit hanc Vrbem Episcopalis sedes, cui ma-
xima laude præfuit D. Hilarius, doctrina ac pietate sin-
gulari. Antistes, qui Arrianæ factioni invictum se anta-
gonistam opposuit, ac præclaros illos & nunquam in-
termorituros de S. Trinitate libros XII, magno tum in-
genio, tum eloquentia conscripsit.

Curia Pictaviensis regitur manu Præsidis & duorum *oppid* Vicariorum, quorum unus civiles, alter criminales co-
gnoscit caulas. Ad hanc multorum hujus Provinciæ
oppidorum tribunalia pertinent: ut præter Pictaviam
ipam, de qua dixi, sunt *Niort* cum arce: hic ampli-
simi Pictorum mercatus ter anno: *Fontenay le Comte*,
arce item præditum: moenia hujus oppidi prætersit
rivulus *Vendœus* (*Vende*) qui subinde adeo excrescit
ut totum Fontenai territorium vicinaque loca inun-
det: *Lusignan*, ubi caltrum antiquum, quod vulgo
Melusine, &c. *Montmorillon*, *Chastelheraud*, *la Basse*
Marché, *Dorat*, *S. Maxent*, & alia fortean: quibus ad-
ditum *Sivray* eretum in Senescallatus dignitatem, ar-
ce potens. Est autem, ut eam nunc partem adgrediar,
sub Pictorio Principatus titulo ornata (præter *Tal-*
monem, *Talmont*: sic dictum quasi *Talon du Monde*, *Calca-*
nus mundi, ut quidam volunt) *Rupes super Ioannam*, *Roc*
sur-Ion, *Familiae Regalis Borboniæ*. Noverunt avi no-
stri *Ludovicum Borbonum*, *Ioannis Vendomia* Comitis
F. Rupis ad Ioannam Principem, Comitem Mompensiū
ejusque filium *Carolum*. Ducatus dignitate claret *Ca-*
stellum Heraldi, *Chastelheraud*, ad *Vingennam*, Viceco-
mitatus

mita
Rache
ta sun
niun
salmo
& ale
te ind
ney, S.
Charr
bles d'
salinis
laire, A
Sault, A
gnaix,
tur ex
gusto
ria scri
esse tra
tiers.
Comm
Leworie
rum co
Clanius,
magna
prætere
Doro a
sedita,
& exca
tione ca
tri plen

P I C T A V I E N S I S C O M I T A T V S.

245

mitatus sunt *Tovars* ad *Tovium* fluvium, *Broffe*, *Bridieres*, *Roche-Chorari*. Baronatus Dominique honore insignita sunt oppida non pauca, quæ turbato, ut in oculos veniunt & mentem, ordine ponam: *Mainlers*, ubi piscatio salmonum, alofarum, quæ clupeas aliis, balenarum & asellorum precipue, qui arefacti ventroque & frigore indurati in variis regiones solent exportari: *Parrey*, *S. Maxent*, *Melle*, *Chizay*, *Chauvigny*, *Lusac*, *Bressuire*, *Charrou*, *Chasteueraie*, *S. Mesfin*, *S. Gilli*, *Chasteaur*, *les Sables d' Aulonne*, *S. Hermine*, *Montaigu*; oppidum cum arce, salinis noble: *Mirebeau*, *la Motte*, *S. Beraye*, *Vouvan*, *S. Hilaire*, *Mortemer*, *Luzac*, *S. Savin*, *l' Isle Jourdain*, *S. Benoist du Sault*, *Bourg-neuff*, *Meroil*, *Mervans*, *Brige*, *Vouver*, *Villefaigne*, & alia. Fuisse & in *Pictoribus Limonum* colligitur ex Antonini itinere quod Burdigala ducitur Augustodunum: *Limonum Ptolemæo*, in Tabula Itineraria scribitur *Lemonum*. Illud magni viri putant idem esse transnominatione quadam, cum *Augustoriso*, *Poitiers*. Nihil audemus hic affirmare. *Limon* mentio in Commentario A. *Hirtii* ter: ubi tamen quidam libri *Levioricum* contra fidem & auctoritatem manuscriptorum codicium præferunt. Fuvii quibus irrigatur sunt *Clanii*, *Vigenna*, nunc *Vienne*, *Vendes*, & alii, qui piscium magnam subministrant copiam. Silencio non est hic prætereundum Amphitheatum apud *Pictones Pago Doreo* adjacens; manu quidem & arte humana factum, sed ita ut videri possit à natura: totum enim excisum, & excavatum est in monte, sine externa ulla materia: calcis, lapidis, ligni. Montis ipsius & *Amphitheatre* plenissima est delineatio, ex fide *Levini Ketinake-*

ri, Consulis quondam *Zirikzai*, Zelandiæque primis hujus belli motibus Gubernatoris, apud Justum Lipsium libello de *Amphitheatris*, quæ extra Romanam cap. vi: qui *Paganum Doreum* addit aliquid amplius olim fuisse, cum ex eo non pagani operis argumento, tum ex via antiqua publicaque reliquiis, quæ expago eodem pertinuit ad *Pontem Cesarianum*, vulgo *Pont du Sey*, cuius via pars adhuc variis locis conspicitur, pars autem maxima corrupta est, lapidibus in ædificia variè absuntis aut avectis. Medio circiter ab urbe *Pictavia* milliari, itinere quod *Avaricum Biturigum* dicit, in via regia ingens spectatur faxum, forma quadratum, quinque lapidibus fulcitum, unde vulgo *la Pierre Levée*. De eo distichon hoc exstat:

Hic Lapis ingentem superat gravitate Colossum
Ponderis, & grandi sydera mole petit.

Status Ecclesiasticus habet Episcopatus tres, qui subsunt Tolosano Archiepiscopo: *Pictariensem Poitiers*, in quo sunt Abbatiæ 27: *Lucionensem*, *Lucon*, sive *Lusson*, in quo sunt Abbatiae decem: *Mallacensem* sive *Malicensem*, *Maillezay*, in quo sunt Abbatiæ 4. Ad mores venio. Agricolæ non nihil habent peculiaris lingue: quibus qui parum fudit, sapere perhibent. Hominum genus, quod, feras prohibitum, lites versatur: contentiosum, & in simplo fluctus excitare gnarum. Urbani dissimilis planè genii & ingenii, faciles, benefici, liberales, candidi, fucos & imposturas detestantes, eruditio[n]is & eruditorum, qui hic non pauci, amantes. Nobilitas provida, strenua, audentior.

Mores.

Hh 3

PICTA-

Lotaringiæ Ducatus, cuius pars Septentrionalis hac Tabula depingitur.

Regia

LOTAVIÆ succedit in mea methodo *Lotaringia* *Ducatus*. *Lotaringia*, ut quidem Latinè scribentes vocant, dicit ab *Lotario*, Ludovici Imperatoris, Francorumque Regis vel filio, vel nepote. Parum refert. Ludovico sane Pio quatuor fuerunt filii; qui moto parciali in Parentem bello, eoque apud *Suessonas* in Monasterium detruso, omnes ejus principatus inter se diviserunt: constitutaque *Tetra-chia*, proceribus Imperii intervenientibus, res eodem ducta est, ut *Lotarius* primogenitus Imperii titulo, cum Italia, *Narbonensi Gallia*, iisque ditionibus, quæ mox *Lotaringia* appellatione innoverunt, frueretur: *Ludovicus Germaniam*; *Carolus Franciam* ab *Mosa* ad Oceanum: *Pipinus denique*, velle ex eo filius cognominis, Aquitaniam possideret. *Lotario* filius fuit, præter *Ludovicum* in Imperio sucelorem, *Lotarius Lotaringia Rex*. Quæigitur initio *Lotar-rijck*, vel *Lot-reych* Germanis, id est *Lotarii Regnum*, latina, eaque depravatione terminatione postea *Lotaringia* coepit audire: *Lorraine* incolis, reliquaque *Francis*, quasi *Lot-regne*, concisis literis. Memoriae produnt rerum Francicarum Scriptores, *Lotaringia* quondam ampliores fuisse limites, *Austrasiamque* olim nuncuparam vel *Au-striam*, *Oost-reych*, (quum ex adverso esset) *VWestfria*, vel *VWestfria*, *VWest-reych*: corruptè etiam *Neufria*, occidentale Regnum) divisam in superiorum & inferiorem: contentamque inter Rhenum, Scaldim, Mosamque flumina; inferiorem hodie varia nomina obtinere, diversisque subesse Principibus: superiorum quæ & *Mosellanica* & *Tullingia* cognominabatur, exceptis aliquor ejus portionibus, sub unitu nunc esse imperio, & quotam totius partem antiquo nomine florere: adeo

ut *Lotaringia* hodie conjaceant ad Orientem quidem Al-sim,
satia, & quæ speciiore notione Westrafia: ab Meri-die verò Burgundia: qua Occidens est Campaniam habeat, qua Septentrio, Ardenna Silva terminetur: (occurrentibus mox Leuceburgiis, Trevirenibus, aliisque populis ibi conregionalibus) quæ olim *Lotaringia* Soli sim-
partes fuerunt nobilissimæ. *Lotaringia* hæc nostra li-
cerat altissimis innexa montibus silvisque densissimis, ex-
ternæ tamen opis non indignet, per le ferax frumenti &
vini. Metalla generat variæ generis, argentum, æs,
ferrum, stannum, plumbum: nec gemma defunt,
quarum ad Vogesi radices lucrosa est piscatio. Reperi-
untur & lapides, quos ab æerulo colore *Lazulos* no-
minant incolæ, magnum inde lucrum facientes. Est
& materia, quæ specula & vitrinæ fabricantur: qualis
in reliquis Europæ Provinciis non inventur. Na-
scuntur infuper hic miræ magnitudinis chalcedonæ,
ita ut ex fructis permagni calices conficiantur. Ani-
malia producti varia: in primis equos generosissimos,
Neapolitanis Turci cisque subinde non impares. De-
corata fuit olim *Lotaringia* Regni titulo, uti patet ex
Francicorum Scriptorum monumentis. Reges pauci-
admodum, & vix duo tressæ, memorantur. Statim e-
nī Carolus Calvus, post patruelis Lotarii excessum,
ipsius ditiones invasit, suisque adjectis Principatibus.
Non multo post ad Ducatus dignitatem est redacta.
Primi Duxes sparsi per Historias & variorum Scripta.
Henrico quarto imperante *Lotaringiam* tenuit *Gote-fridus*, is qui postea, ducatu Bulloneo vendito, memo-
rabilis in terram sanctam cum Balduino & Eustathio
fratribus expeditione vietricia arma per Asiam Syri-
amque in urbem Hierosolymam intulit, ac Rex Hiero-
solymæ

LOTARINGIA SEPTENTR.

247

em Al-*Sina*,
Meri-
baniam
ermine-
ensibus,
Lotarin-*Soli fabr*
ostrali-*ita*.

mis, ex-
menti &
im, æs,
desunt,
Reperi-
zulos no-
tes. Est
: qualis

i- *Anima*
 limmum
 S, metu.
 C- *Imprimis*
 majorum,

ti patet ex
eges pauci
Statim e-
excessum,
cipatibus.
st redacta.
m Scripta.
enuit Gote-
ito, memo-
Eustathio
Aliam Syri-
Rex Hiero-
solyma

solymæ creatus fuit. Huic successit *Baldinus*, *Baldino*
Eustathius. Postea tradidit *Henricus quintus Cæsar* du-
 catum *Guilhelmo Comiti Loranensi*; à quo Lotaringici
 procreati principes *Theodoricus*, *Theobaldus*, *Fridericus*, &
 reliqui, ulque ad *Carolum ultimum*, à quo devolutus
 est *Ducatus ad Fridericum Comitem Vadimontium*,
 authore stirpis *Ducum*, qui nunc Lotaringiam re-
 tent. Eam *Mercator* duabus tabulis luculententer exhibet,
 quarum altera partem septentrionalem, altera meri-
 dionalem depingit. Habitabant olim Lotaringiam,
 quæ nobis præ manibus, *Mediomatricos & Lencos*. *Medio-
 matrice*: *Cæsari lib. iv*, *Tacito*, *Plinio*, *Straboni & Ptole-
 lemæ*: *Mediomatrici etiam Cæsari lib. vii*. quotum
Metropolis Diuodurum, hodie *Metz* appellatur: *Civitas
 Mediomatricum*, hoc est *Metz*, *Notitia Provinciarum sub
 Belgica*: *l'Evesché de Metz, le Pays de Meßin. Lenc Cæsari lib.
 i*, *Lucano lib. i*, & *Plinio Liberos cognominati: Lenc*
 etiam *Ptolemæo*, qui *Metropolis ipsorum facit Tullum*. Sic in *notitia Provinciarum sub Belgica* i, *Civitas
 Leucorum*, hoc est *Tullum*, *l'Evesché de Toul*: *Tullum item
 Leucor*. novit *Antonini Itinerarium*. Sunt etiam qui
Tulengos Cæsaris ad Lotaringiam referunt. *Metropolis
 Lotaringie* est *Nancejum*, vulgo *Nancy*: oppidum non am-
 plum, sed situ pulcro commodoque, loco plano, forma
 quadrata, magnifico Lotaringicorum *Ducum* palatio
 nobile. *Nancejus* mania lambit *Murta*, qui tribus inde
 milliaribus paullo supra arcem *Candei Mosellam* in-
 trat. Putant *Petrus Divæus* aliquæ *Nancejum* hodie esse,
 quod *Naison Ptolemæo*, *Nafsum Antonino in Itinere*,
 quod *Durocortoro* ducit *Dividurum*. Sed si quis pe-
 nitius itineris istius rationem consideret: facile depre-
 hender *Antonini Nafsum* incidere non posse in locum

illum, ubi hodie *Nancejum*: adeo ut *Nafsum* illud sit, nou-
 quod nunc *Nancejum* dicimus, sed pagus xi inde millia-
 ribus distans non procil ab *Mosa* in *Barroductana* pro-
 vincia, qui vulgo *Nau* dictus, unde *Nafensi*, in lapide ibi
 effosso. Certe *Nafsum* illud amplissimam aliquando ur-
 bem fuisse, satis pater ex rudibus: quod etiam testatur
 apud *Ortelium Clemens Treleus Mosellanus*. *Nancejum* dignitate sequitur *Famam S. Nicolai*, vulgo *S. Nicolas*,
 duobus inde distans versus Orientem, milliaribus ad
Murtam fluvium, loco plano & fertili. Hic locus adve-
 natum frequentia in eam excrevit amplitudinem, ut
 jam non pagum, sed urbem, ac quidem totius Lotaringie
 cultissimam, quis posset dicere, si muro clauderetur:
 ea est ædificiorum venustate, apta viarum dispositio-
 ne, incolarum multitudine, ut nihil requiri queat: sed
 ob mercaturam præcipue, & omnis generis opifica-
 commendatur: mercatores habens per quam opulen-
 tos, vicini suis ditiores. Alia minorum gentium oppi-
 da, ne lectori tedium pariam, prætero. Vno distat
 millari *Nancejo Fruart*: tribus *Ormes*: paullo amplius
Bayon & Luneville: quatuor *le Pont à Mouzon & Gerberiller*:
 quinque *Charmes*: *lex Chastenoy, Morbanges & Vaucouleur*,
 paullo plus *Maxenfous Breff*: *septem Dompierre, Denem-
 vre, Hodon Chasteau*: *octo Ramberville, Raon, Bellemont,*
Neuff-Chasteau, Mugisat, Marchain-Ville: *novem Espinal,*
Bruyeres, Darney; *decem Ormont, Valderfing, Beaumars*:
tredecim Vaigny: *quatuordecim l'Estraye*. Comitatus
 titulo & dignitate clarèt, quæ vernaculae *Vaudemont*, quin-
 que *Nancejo* milliaribus. *Chaligny* ad dextram *Moselle*,
 leuca semi *Nancejo*. *Amane* septem milliaribus ab *Me-
 diomatricum* urbe versus Meridiem: *Almentia laginæ*
 scribentibus: *scrinium* olim & antiqua Lotaringie can-
 cellaria,

L O T A R I N G I A   S E P T E N T R.

249

cellaria, testantibus Archivis ab Rosiero prolatis. Richelieu, haud procil lacu, qui vulgo *Garde lac*, unde amnis profluit, qui inter Fanum S. Nicolai & oppidum Rosieres Murra miscetur. Remiremont ad sinistram Mosellæ, insulam ibi facientis, in Lotaringia meridionalissimis: Rumericum Castellum habet hic Aimoinus Monachus: Adromarici corruptè legitur apud Reginonem, pro Ad Romarici, divisim: Rimelsberg Germanicè nominatur Spiglio ad Bartholoni Aufriad. Spectantur haud procul inde Valles, quæ vulgo *l'Estraye* & *Vagny*. La Motte ad amnē situm est, qui mox in Mosam se exonerat. Visitatur ibi territorium, cui nomen *le Sanctoy*. Sunt & Comitatus quidem Imperii Salmenis, Kirchinganus & Blanckobergianus. Blanckenberg, Gallis *Blanc-mont*, oppidum est non magnum, sed pulchrum & amcenum. Spectatur ibi castrum vetus, spaciose & magnificum, cui Palatum Novum Ducis, venusta structura insigne, est coniunctum. Incolae agriculturæ dant operam. Nomini Baronus est ad dextram Sellæ fluvii, tribus milliaribus ab urbe Mediomaticum, Meridiem versus. Dominia sunt Maisal ad Sellæ sinistram, haud procil lacu Lindero, in quo Insula cum oppido Techensul. Remere-ville tribus Nancejo milliaribus. S. Bellemont, totidem Mortæ. Ramber. Ville ad dextram Mortane, haud procil fonte, ubi Silva Mortanensis. Rosieres ad Murtam, prope Fanum D. Nicolai, duobus Nancejo milliaribus. Homburg grandiore leuca ab oppido Sarbruck, ad amnem, qui mox Saravo concurrit. Mariemont ab monte, cui oppidum impositum; uno ab Lindero lacu millari, Meridiem versus. Saïda court medio fere itinere inter Vaudimontem & Mottam, in agro, qui vulgo *Sanctoy*. Mediomaticum urbem, qua cum Tullio aliisque Imperialis olim erat, in suam potestatem redegit Galliartum Monarcha, Henricus II. Ea nunc dicuntur vulgo Metz, & posterioris ævi Scriptoribus *Mediomatricum*: Gregorio autem Turonensi & aliis Vrbs Metensis: Divodorum *Mediomatricum* antiquis fuit appellatum. Itineraria Tabula: Diwo Durimedio Matricorum: lege, Divoduro Mediomaticorum. Simpliciter Divodorum Ptol. & Divodorum Tacito lib. iv & Antonino. Variorum nugas de recentis nominis ratione non lubet adscribere. Sedes olim fuit Regni Lotaringia. De ea eleganter Petrus Divæus in Itinerario. Metensis Vrbs in ampla sita est planicie, quam Mosella in varios divisus alveos irrigat, & pars quidem ejus muros ad lavam lambit, pars & eodem subit, ut Civium usibus inferias, atque sic divisum fluit ad inferiorem usque eorum ambitum, ubi recepto Sella, altero Flumine, qui dextram urbæ partem adluit, in unum denuo alveum colligitur. Sed situ in primis ipsius urbis delectabamur; quem enim Agrum late circumiacentem planum habeat, ejus tamen area paullum prominet, ut in eo Veterum rationem in condenda uribus agnoscas. Ad summum siquidem templum multo gradibus ascenditur, juxta quod Forum rerum venialium altiorum totius areae partem occupat, & ab eo undique versus muros paullatim descenditur, prærupto canum in una parte clivo, ubi Vias duas lapidibus stratis sic dispositas videas, ut altera raper alterius domorum culmina excurrat. Cives Mediomatici nominantur in Inscriptione, qua extat Moguntiæ ad S. Albanum. Quæ Toul vernaculæ, Tullum olim: Tullon Leucorum oppidum Ptol. Tullum Antonino: Tullum Itineraria Tabulae. Quæ denique Verdun, latinis vocatur hodie *Virdunum* & *Verdunum*: Verodusum Antonino dicitur. Civitas Verdunensis in Notitia Provinciarum: *l'Evêché de Verdun*. Leguntur autem tres urbes, quas commemoravi, Comitatus etiam titulo & dignitate insignes.

Lotaringiæ Ducatus pars Meridionalis.

Nunc ordo & methodus nostra postularat, ut
Lotaringiæ suos amnes clariores demus,
paucula de lacubus præmitentes. Stagna
habet piscofa & lacus. Inter quos memo-
ratur ille, cuius ambitus est quatuordecim milliarium,
in quo carpiones insolitus magnitudinis, trium videli-
cer pedum: saporis vero adeo grati, ut aliarum regio-
num carpiones suavitate multò superent. Ex hujus
lacus pescatione tertio quoque anno Dux Lotaringiæ
sedecim percipit Francorum millia. Fluminibus irri-
gatur celeberrimus *Mosa*, *Mosella*, *Sarava*, *Volioa*, *Mor-
tana*, *Murta*, *Stella*, *Hidia*, & aliis. De *Mosa* ad Inferiorem
Germaniam. Reliqui ad hunc Ducatum proprie-
pertinent: *Mosella* quidem & *Sarava* potiore parte; ca-
teri ferè integri. Oritur *Mosella* in monte Vogeso, haud
procu! Araris fontibus, paullo supra vicum, qui vulgo
Bussan: lapsumque ab Vulturno ad Caurum, perlustratis
oppidis, qua vernacula è *Estrae*, *Remiremont*, *Espinai*,
Charmes, *Baron*, flexoque ab Oriente in Occidentem
curfu, rectè petit *Tullum*, urbem Episcopalem, unde in
Orientem resurgens, *Fruardum* usque versus Aquilo-
nem tendit: vissique Mediomaticribus, *Trevirensibus*
aliisque populis, ad *Confluentiam*, cui ab te nomen, Rhe-
no confuit. Germanis *Mosel*: Gallis *Moselle*. *Obringos*
putatur ab Rhenano, & aliis *Ptolemæo* dici lib. 11
cap. ix. Ioannes tamen Heroldus *Obringon* apud Pro-
blemæum non fluvium esse notat, sed designari tractum
eum ad Rhenum, qui nunc temporis *Ober Rhingam* ap-
pellatur: Clemensem Trelæus *Mosellanus* testa-
tur ut scribit Abrahamus Ortelius, quendam ad *Mosel-*

lam

tractum *Obrinci* nomen hactenus retinere. Mo-
sellam singulare doctoque Carmine celebrat Ausonius
Eidyll. 111 ab aqua limpiditudine, navigandique facil-
itate: villis atritiisque, quibus utraque ripa decoratur:
piscibus *Captione*, *Salari*, *Redone*, *Vmbra*, *Barbo*, *Sal-
mone*, *Mystella*, *Perca*, *Tinca*, *Alburno*, *Alausa*, *Gobio* & *Si-
luro*, quibus abundat; fluminibus denique in ipsum de-
currentibus *Pronas*, *Nemea*, *Sura*, *Gelbi*, *Erbro*, *Lefura*,
Drahona, *Salmons*, *Sarava*, *Alisontia*. *Mosellam* & *Ara-
rim*, facta inter utrumque fossa, concretere, Imperato-
re Domitio Neroni, adgressus est L. Vetus; ut copiæ ex
Italia per mare, dein Rhodano & Arate subvectæ per
eam fossam, mox fluvio *Mosella* in Rhenum, exin in O-
ceanum decurrerent: sublatisque itinerum difficulta-
tibus, navigabilia inter se Occidentis Septentrionisque
litora fierent, uti scribit Cornelius Tacitus lib. xiiii.
De hoc Ausonius:

Te fontes vivique lacus, te cerula noscent:
Flumina: te veteres pagorum gloria, luci:
Te *Druna*, te sparsis incerta *Druentia* ripes,
Alpinique colent *Flavii*, duplècque per urbem
Qui meas, & dextre Rhodanus dat nomina rips:
Te *stagni* ego ceruleis, magnisque sonoris
Annibus, aquorea te commendabo *Garumna*.

Sarava, haud procul Salmenibus ortus, fluviorum
omnium qui in *Mosellam* exunt est maximus: nav-
igatorum patiens, & aliorum amnum, quos in se reci-
pit: clarus illustratis urbibus oppidisque, quæ vulgo
Sarburg.

LOTHA
RINGIA
Meridio-
nalis

G A L L I

A E

D

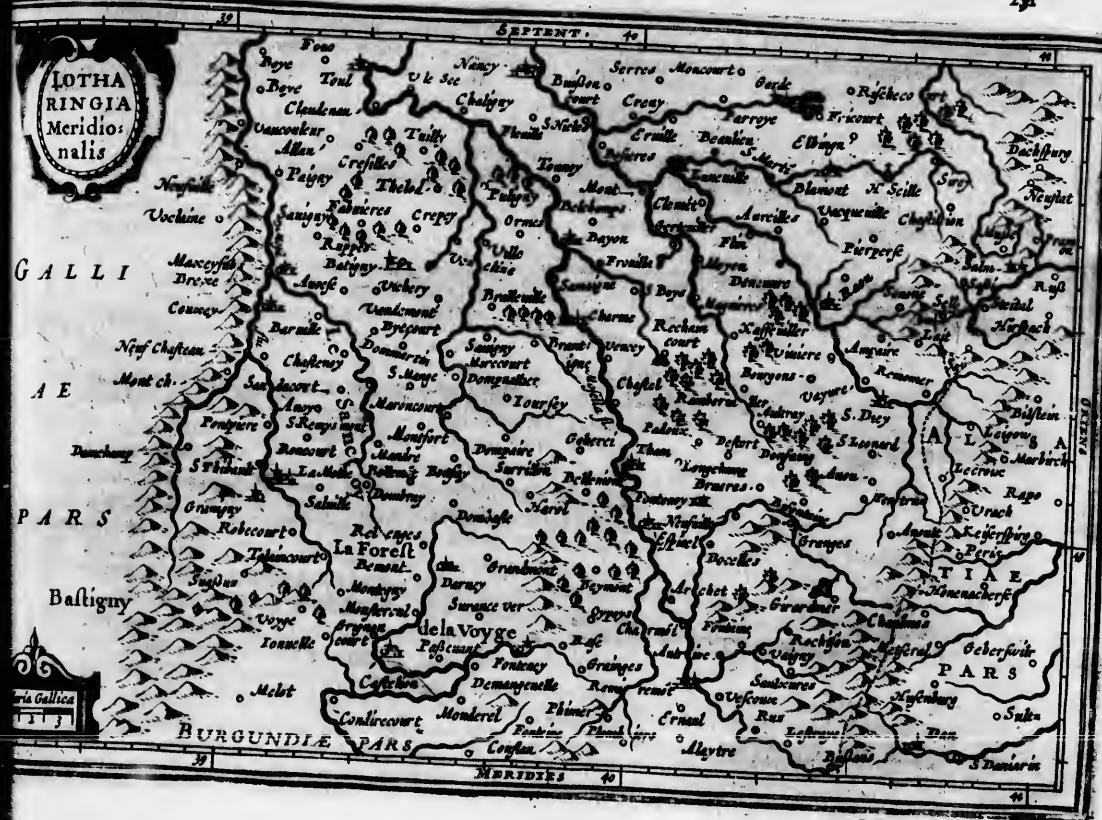
P A R S

Bastigny

via Gallica

LOTARINGIA MERIDIONALIS.

23

Monius
facili-
tatur:
, Sal-
& Si-
am de-
Lefura,
& Ara-
perato-
opizex
eté per
in O-
ficulta-
onique
b. xiii.

uiorum
: navi-
in se reci-
uæ vulgo
Sar-Burg,

LOTARINGIA MERIDIONAL.

252.

*Sar-Burg, Fenefrange, Sar-VVerden, Sar-Alben, Guemund,
Sar-Pruck, VVAlderfing, & aliis : tandem ad mœ-
nia Auguste Treverorum Mosellam convenit, non lon-
ge à Kontribruk. Meminit ejus Aufonius in Mosella.
Nomen hodie retinet. Sar enim accolit audit. Sarre e-
tiam veteribus dictus, docente Inscriptione quæ Tre-
veros translata ex oppido ad eum fluvium sita, quo
hoc tempore vocatur Sar-Pruck, hoc est Sarre Pons.*

*CÆS. RO. EXER. IMP. P.P.
S.C. AU. TREVE. INGR.
ESSUM. H. CASTRA. SARRA
FLU. PRO. MIL. CUSTODIA
BIENN. POTITVS. EST*

*Voloja fluvius est margaritiferus, qui ad vicum Char-
meni Mosellam ingreditur. Mortana ad pagum cog-
nominem Murta miscerit. Muria vel Muria, multis
in se receptis annibus, Mosellam loco plano inter pra-
ta paullatim accedit; & longo tractu, & quali quasi cursu,
comitatut, relicta inter utrumq; ad alveum exigua ad-
modum terra, donec tandem paullum supra Condejū
arcem, quæ à dextris in rupe est pago sibi cognomini
impendens, facto cù Moselle alveo angulo acutissimo,
ejus & aquis miscerit. Jungit se eidem ad Mediomatri-
cum urbem Sella, initium quasi capiensex Lindero la-
cu, qui sale dives & piscatura. Duplex denique Nida
(Orientalior enim Germanicus, Occidentalior Gallicus
dicitur) facta ad pagum Northenium concursu, duobus
infra Beffani Villam (Abbatæ nomen est) milliaribus in
Saravum exoneratur. Est in valle Deodateni sons, ad*

complures morbos sanandos naturæ beneficio efficax.
Sunt & Saline in quibus sal subtilissimum gustu suavis-
simum, ac Scythica nive candidius generatur, & quibus
quotannis Dux Lotaringie centum percipit millia Fran-
corum. Altissimi hanc Provinciæ ambiunt montes, qui ^{Mons-en}
omnis generis metallorum abundantia Pyrenæos mon-
tes longè superant: in primis autem Argenti fodinz,
supra quam dici possit fœcunda sunt, ex qua quidem
Argenti ubertate haud parvus Ducatus fructus accedit.
Gignit & Vogesus Mons in valle Leberia Argentum pu-
rum, sed non ita multum. Silvas habet præterea Lota-^{Stiva:}
tingia frequentes easque densissimas, quarum aliquot
nomina lingua vernacula adponemus, quæ sunt VVar-
ned-vvaldi, de Benoit, le bois de Mortaigne, Bosseyne, Bois de
Mordon, le Ban-bois, le Bois de la Voyage, de Heyde, &c aliae. Inter
opera publica, apud Pagum S. Nicolai duobus milliari-
bus Nancejo distante, ad Murtam fluvium templum <sup>Operæ pro
blica.</sup>
est non magnæ antiquitatis, sed vastæ molis, editæque
structuræ, luminosum omnino. Columnæ, quæ totum
fastigium sustinent tanta sunt, cum gracilitate, tum al-
titudinis, ut tanto oneri ferendo vix pares judicentur.
Turres haber duas, in quarum una Caroli Lotaringici
Cardinalis, qui idem Metensis erat Episcopus, cuicunque
hæc parebat Ecclesia sub Prioratus, ut loquuntur, titu-
lo, in summo culmine Symbolum, obeliscus scilicet
cum hedera circumPLICATA, & Inscriptione TR STAN-
TE VIREBO. Aquæ Pagum VVasserblich ubi Sura flu-
vius Moselle confunditur, est aliud Igel vulgo nuncupat-
tus, ubi in loco eminenti spectatur nobilissimum illud
venerande antiquitas monumentum, quo nec cis Al-
pes insignius aliud existare existimatur, quodque ipsi
Italis

Ital
baſi
lxxi
bus
mer
Etus
gii, i
gun
nuas
roli
191 r
tulit
hinc
port
tarin
tent:
potio
super
lum E
ibide
que D
Regis
chimis
plum
de qui
vitatu
hoc in
omni e
ligneau
dimus L
pedes x
Sunt &

Italis possit ostentari: moles est lapidea, exquadraata basi pedum $xxii$ sensim assurgens ad pedum circiter $lxxv$ altitudinem, tota ab omni parte variis imaginibus semiplanis insculpta: in fastigio Aquila restat fragmentum, globo insidentis, cui expansæ alæ, & ante petetum velum fuisse appetet. Est Nanceii Aedes D. Georgii, in qua monumentum visebatur *Caroli Audaci*, Burgundie Ducis, ab Helvetiis & Lotaringis nonis Januarii anno cis $ccccclxvii$ acie c. s. cuius reliquias *Caroli V Imperatoris*, ipsius Proteropis iussu, anno $cxxx$ menfe Octobri inde Leuceburgum solenniter trasfertulit Boisotus, Ordinis aurei velleatis Praeco, Brugas hinc mox, Maria Hungariae Regina mandata, transportandas. Sunt in eadem D. Georgii Aedes aliquot Lotaringorum Ducum tumuli, qui Inscriptionibus parent: ut & in aliis templis. Posteriorum Ducum pars potior ad D. Francisci Aedem sita est. Spectare ibi est superbum *Renati*, qui Victoria potitus est contra Carolum Burgundie Ducem, monumentum. Conditi jacent ibidem Dux *Antonius*, eiusque filius *Franciscus*, Caroli que Ducis uxor *Claudia Valesia*, Henrici II Galliarum Regis filia. Armamentarium habet Nancejum, machinis bellicis omnis generis instructissimum. Templum est in urbe Metensi D. Stephano sacrum & alia, quibus Divæus. Templum D. Stephani nomen tenet, qui civitati est Patronus, pulcherrimum vero opus, si quod aliud toto hoc itinere vidimus, & sua mole spectabile: quodque raro accidit, omni ex parte consummatum. Dicebatur in eo fuisse Crucifixum ligneam imaginem, totam laminam aureis superinductam. Vitudinus Labrum Porphyreticum rubei coloris magna capacitate, pedes x longitudinis excedens, in quo lustrales aquas adseruantur. Sunt & alia in hac eadem urbe sumptuosa tempora, & multa

erant in eis suburbis, inter quea D. Arnulphi Basilica, Imp. Ludovici Pii Auguſti, Caroli filii & filiarum aliquot Pipini Regis sepulcra celebria. Omnia haec absymtis belli rabies, ita ut suburbii ne vestigium quidem nunc supersint, neque ultra muros quidquam preser campostria video. Haud procul Metis, prope pagum Jovy, in Mosella antiqui aquæductus sunt vestigia. De iis sic Divæus in Itinerario: In hoc Itero Pague est Iovy rugo dictu inter montium radices & Mosellam, ubi quantamcumque est inter montes utrosque, qui ripas ambiant, distantiæ, Aque-ductum antiquius fuisse, indicant ejusdem, que adhuc existant, reliquie. Et cum adhuc restant multi, suntque ex albo lapide, in laterum formam dissecio: & nonnulli quoque ejusdem operis in adversa ripa cernuntur. Incole adserabant in eodem loco fontem hodieque esse, quamvis hos arcus (solita infusio) Ponti inservisse putantes, & ab hoc Pago in montis ipsius jugo minores alios Arcus fuisse dicebant, qui versus urbem Metensem, qua uno binâ distâciamiliari, excurrisse viderentur. Altitudine juxta ripam pedum est circiter lx: unde conjicere est, quanta totius operis mole fuerit, quantaque altitudo Arcuum, qui in ipso erant Fluminis alveo, quorum hodie nihil supersint. Referebamus iudem Incole, superiori Arcuum partem planam omnino esse cemento rubei coloris inductam, & in ejus medio Domunculam non ita multis ab hinc anni adhuc fuisse, ab utraque parte patentem, quam nos partem testifiemus, quem tubum teget, suspicabamur. Mediomaticum urbem, quæ olim Imperialis erat, Henricum II Galliarum Regem in suam potestatem redegisse, supra diximus. Praesidet urbis Senatus missus ab Rege Magistratus. Tribunal autem Mediomaticis urbis tres habet Episcopatus sub Metropoli Trevirensi, Metensem, Tullensem, Viridunensem, sic ab locis nuncupatos, in quibus suæ singulis sedes.

BURGUNDIAE DUCATUS.

254

Regia.

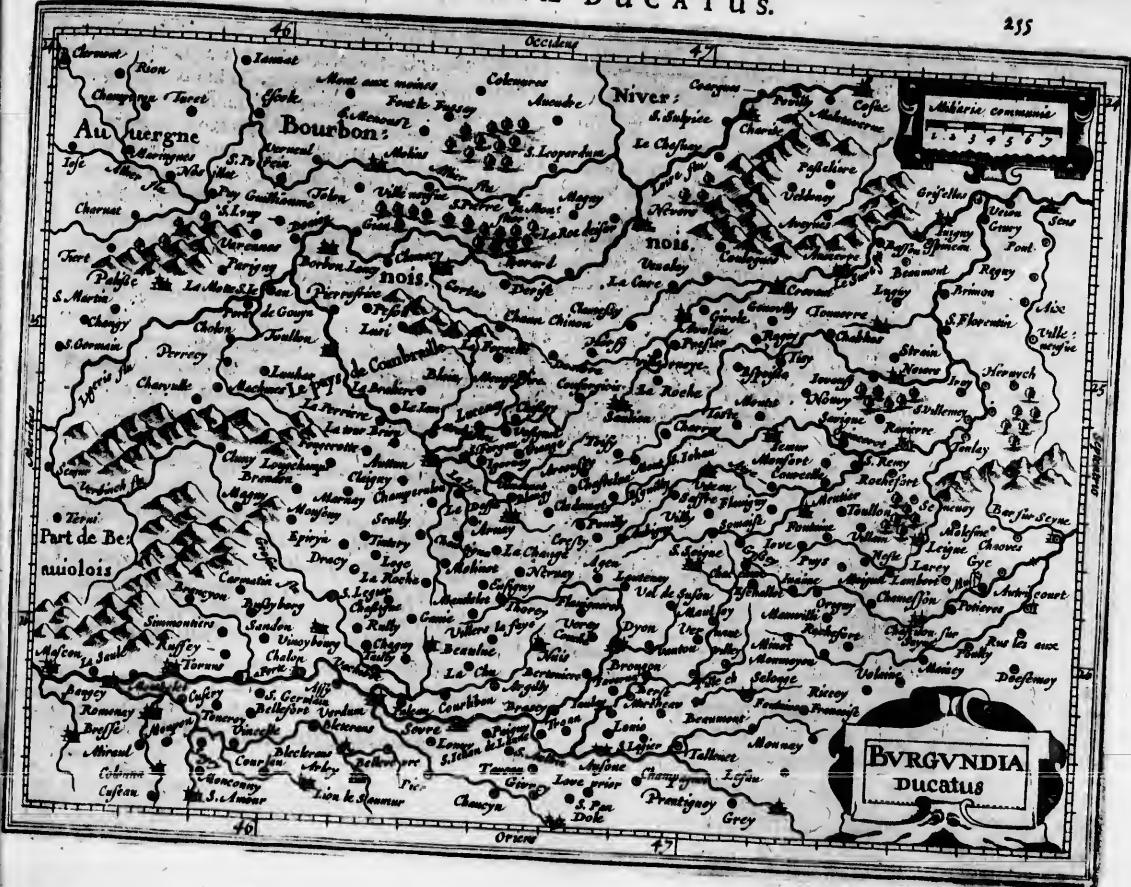
Hec pro methodi ratione de Lotaringia sint satis; succedit Burgundia Ducatus sive inferior Burgundia. *Burgundia* nomen à *Burgundionibus*; qui Germaniz populi, ex Vandalarum orti sanguine, dicitque à *Burgu*, id est, præsidiorum castris, ab Almannis (in horum enim agris violenter in Capellatio, ubi hodie Palatini Comitis Ditio, confederant) exturbari, sub Theodosio Arcadii filio, juniore, expulsis latè Sequanii Eduisque, hanc veteris Galliz partem cum Nuitonibus (quorum Tacitus meminit) occuparunt. Petrus Sancto-Julianus *Burgundia* Etymon ab loco quodam deducit, vulgo *Burgogne* in agro Langreni. Olim Regnum, circa annum cxxxiv, bipartitum in *Ducatum* & *Comitatum* abiit: quorum ille, versus Occidentem, *Burgundia Inferior* & *Regia*; hic ad Orientem, *Superior* & *Imperatoria*. De *Ducatu* hac descriptione mihi agitur: de *Comitatu* descriptione proxima dicetur. *Ducatum* cingunt, qua Oriens est, Rhodano interfluent, *Sabaudia* & *Burgundia* *Comitatus*; qua Meridies, *Lugdunense* *Territorium*; ad Occasum lætissimi *Nevernensem* *Borbonorumque* occurunt agri; ad septentrionem *Campania* se offert. Hujus ager planus & soli fertilitate nulli cedens; hic enim certat cum Cerere Bacchus. *Richardus Comes Augustodunensis* vir strenuus, & in re bellica exercitatus, totius *Burgundia* cis Ararim Dux institutus fuit à *Francorum* Rege Odone; qui præfuit *Ducatu* *Burgundia* annis xxxii. Hic *Burgundiam* *Rudolfo* filio reliquit, qui in *Regem Francorum* fuit electus, ac successorem habuit in *Ducatu*, *Hugonem* *Nigrum* fratrem. Huic *Odo* sra-

ter aut filius (utriusque enim sententiae autores repetio) successit. Quem sequutus *Henricus* frater. Quo si ne liberis defuncto: *Robertus* *Francorum Rex*, *Ducatum Burgundie* ex testamento, ut ajunt, *Henrici* adeptus est. Huic successit filius *Robertus*, Roberto *Hugone* *Henrico* filio nepos. Hunc sequutus est *Otho*, hunc *Hugonem III* *Odo* filius: Quem ordine sequuntur *Odo III*, *Hugo IV*, *Robertus III*, *Hugo V*, *Eudo*, *Philippus*. Quem sine liberis defunctum sequutus est *Iohannes Francorum Rex*, cui successit filius *Philippus* cognomento *Audax* à patre *Ducatu Burgundie* donatus. Patri *Philippo* successit *Iohannes* cognomento *Intrepidus*, arque huic *Philippe Bonus* seu *Marius* filius. Atque hic *Carolus ob plurima bella* quæ gessit, *Bellatorius* cognomé fortitus. Post cujus obitum hanc omnem ditionem occupavit *Ludovicus XI*. Metropolis *Ducatus Divio*, *Divionum* *Grevibus*, *Turonensi*, *Gallis Dijon*. *Divionis* conditor habetur vulgo, nobis potius restaurator, pomæriique produtor, *Aurelianus Imperator*. Nomen ab *Divis*, quis plurimis ibi fuit cultus, impositum putatur. Hac urbe nihil in *Burgundia* pulcrius. Sita est in planicie amoenissima, duobus fluminibus *Suzione* & *Oscara* (*Sufon* & *l'Orche vernacula*) utrimque muros aduentibus: ille quidem pericolosissimus exundationibus urbem infestare consuevit; hic pisculentus admodum alveo fluit quietiore, rerum multarum usum subministrate solitus. Muri ad justam propugnandi magnitudinem in altum sunt educti: turribus propugnaculisque nuper exstructis muniti. Justitiae ibi est tribunal & parlamenti sedes: unde veluti ex sinu, patria jura petuntur. Qui in *Majorem* hujus

BURGUNDIÆ DUCATUS.

25

BURGUNDIÆ DUCATUS.

256

hujus oppidi legitur, non tam honorem quam onus
suscipere, vel invitus & renitens, cogitur, jusque-ju-
randum præstare in templo D. Virginis, præente ver-
ba Procuratore Regio, se Regi fidem futurum, de-
fensurumque suæ Civitatis Jura, Libertates & Prive-
legia, adversus quoscumque, Regem etiam, quoties
flagitat necessitas. In vicinis urbi montibus optima
crescent vina. Episcopales porro urbes sunt *Augusto-
dunum* & *Caballinum*: sua utrumque suspicendum an-
tiquitate. Priori nomen *Augustoduni* natum ab Augusto
(Octaviano, an quo alio, non valde laborandum: nam
qui ab *Auge* Apollinis conjugie derivant, fabulas nar-
rant) qui dirutum bello, quod Cæsar contra Gallias
gescit, restauravit. Hodie *Autun* dicitur. Urbs quondam
amplissima, sed multum de pristina gloria amisit. Vi-
suntur hic etiamnum magna Theatri ruinæ, itemque
Aqueductum, Columnarum, Pyramidum: effodiun-
turi etiam cotidie numismata antiqua, aliaque antiqua
supellecitis monumenta. Est & hodie templis publicis
que structuris conspicua. Ad sita est radicibus monti-
um, qui vulgo *les Monts de Cini*, ad fluvium Arrousum.
Hoc de *Augustoduno*: sequitur *Caballinum* vel *Caballionum*
Eduorum: vulgo *Chalon sur Saone*. Quis considererit, non
constat. Sita est haec Urbs ad dextram Araris ripam:
agit uberrimi, cœlique saluberrimi. Eximè felix, con-
vehendisque secundo Arati mercionis idonea; unde
ab Cælare commeatui parando, exercituique qui sa-
pe in plures distractus erat partes, distribuendo dele-
cta. Hoc *Guntbranni* aliquando regia fuit. Eam Lotarius
Ludovici Pii Augusti F. postea incendio totam absum-
psit, ut ne vestigium quidem civitatis appareret. Sed ob

loci oportunitatem postea iterum caput exulit, et que
hoc tempore mercionis opulenta. Hæc de metropo-
li, urbibusque Episcopalis: sequuntur nonnulla Du-
catus hujus minorum gentium oppida. Inter *Caballinum* &
Matisconem, medio fere itinere oppidum est, quod vulgo
Tornus, *Timurtum* Spartiano & Antonino. Solo situm est
fertilissimo; ab Arari undique cinctum. Colles in agro
etiam urbe *Matisconensi* & *Caballionensi* itineris spatio
prope æquali distat *Cayfellum*, *Regia* ditionis oppidum,
ut *Paradinus* censet, *Secusianorum*, *Secusiumque Ammia-*
nodictum. Situm ad radices Jurae Montis, multis licet
hodie ruinis deformatum, miram præse ferens antiqui-
tatem. Ab Oriente montes habet celsos, amnesque
perennes, qui limpidas & potu suaves edunt aquas, un-
de fons saluberrimus ex topo & vasta rupe in oppi-
dum lögè porrigitur per ligneos tubos. Ab Occasu pla-
nities se in sinu laxissimum pandit. Tertia ferè leuca
ab urbe *Caballionensi* versus Septentrionem est *Belna*,
vulgo *Beaulne*, ad amnem, adcolis *Bour-Soize* dictum.
Sunt qui volunt *Bibraden* esse Cælaris & Strabonis. A-
llis alia mensest. Sircum est hoc oppidum loco uliginoso;
& qui, ut scribit *Paradinus*, nullo pene negocio,
nulloque ab hostibus discrimine, posset lacum urbi ad
primum lapidem offundere, quo hostes ab se submo-
veat. Vrbs tota valido mænium sepimento circumdata
propugnacula habet, quibus omnium Tormentorum
viam queat excipere. Belnenis ager pinguis est, & opti-
ma note. Vires habet toto Terrarum Orbe nominatis-
simas, & vino non vulgari nobilissimas. In eodem agrò,
visitur *Cistertium* ab *Cisternis*, *Odonis* Ducis opus stu-
pendum

pendum in vastissimo nemore exstructum. Ejus Coenobiam agnoscunt supra mille octoginta virorum Cœnobia, ac totidem prope velatatum ejusdem instituti, quod hinc *Cisterciense* dicunt. *Semurium*, vernaculæ *Senor*, sicut est in meditullio Territorii, quod vulgo *Auxois*, oppidum non inelegans. Inter Divionem & Belnam item medio *Nuisbenum* est, vulgo *Nuys*. Oppidum semper gladiorum opificio fuit celebrarium. Quod oppidum hodie *Avalon*, apud Antoninum *Aballon*, ubi *Lugio* xv dicitur. Quod *Sanliens* vernaculae, *Sidolacum* est Antonino, *Legionem* illi xviii tribuent. Quod *Flavigni*, lessqueleua *Semurio* versus Orientem, *Flavia Eduorum* centerit olim dictum. Sunt & alia Burgundie oppida burgique, queis delineandis, brevitatisti studens, super sedeo: ut sunt *Ausone*; Arcem habens, clavis Ducatus orientalior, Arari menia lambente, *Noirs*, *Ravires*, *Leigne*, *Mombard*, *Chastillon*, *S. Seigne*, *Selogne*, *Crevans*, *Vitau*, *Verdun*, *Arny*, *Seure*, *Tommerre*, *Tronoderum* Antonino. Burgundie Ducatu concesseri solent alia tresurbes Episcopales *Nevers*, *Ausserre*, *Mascon*. Prima dignitate gaudet & honore Ducatus, cuius ditio (*Dubé de Nivernais*) latè patens tribus navigabilibus fluviis irrigatur, *Icauna*, *Elavere*, *Ligeri*. Numerantur ibi xiii oppida clausa, quorum *Niversium* est Metropolis. Jurisdictionem exercens in xxx, ut vocant, *Castellanas*; *Noviodunum* *Cæsari*: oppidum est omni ex parte mœnibus cinctum firmissimum, turribus amplissimis, & fossis profundissimis probè munitum. Inter præcipua *Ducatus Nivernensis* oppida sunt *Decisa*, *Decisa Antonino* & *Decitia*: *Clamecum*, *Douzym*, *Milinium*, *Angilberius*, *Corbignum*, *Fanum* *D. Leonardi*, *Luzium*, *Premecum* & alia. *Ausserre* sequitur: *Antifiodorum* Antonino, *Legionem* hic locanti xxii. *Antifiodorum* Ammiano, *l' Evesché d'Auxerre*. Territorium hujus urbis, vulgo *le Pays d'Auxerrois*, vino cognomine est nobilitatum. Vrbs quæ hodie *Mascon*, *Cæsari* dicitur *Matisconia*: *Matisco*, *Itineraria Tabula*; *Matisconense Castrum*, *Notitia Provinciarum Galliæ*, & Antonino, qui *Legionem* ibi ponit x; *Matisco* in veteri quodam Diplomate, ut notat *Philippus Bugnonius*, qui hujus Urbis historiam concinnavit. *Machaon Villa* videtur dici *Paulo Diacono* in *Longobardicis*. *Matisana* est *Gregorio Turonensi*, & aliis *Caballino*, si situm quis cultumque & artes respiciat, simillima. Porrecta jacet ad Ararim, qui ponte insigni stratus, recte longoque ad Orientem tractu, reliquis lateribus in arcus speciem se formantibus. In hac Burgundia ejusque confinibus hi Comitatus: *Dijon*, *Austun*, *Tommerre*, *Chalon sur Saone*, *Mascon*, *S. Martin*, *Never*, *Langres*, *Ausserre*, *S. Iangu*, *Charolois*, *Chargni* forte *Chagni*; *Monliet* forte *Montis*, *Auxone*, *Rogemont*, *Mussy*, *Breflemon*, *See*, *Momby*, *Senegnon*, *Gilly*, *Valenion*, *Tirecourt*, *Chevigni*, *Aime-ville*, *Esprey* forte *Epiryen*, *Tarvant*, *Brasay* forte *Brasse*, *Rochefort*, *Aincourt* sive *Aigincourt*, *Viteau*. Quibus adduntur etiam *Arley*, *Ragny*, *Chaligny*, *Mommartin*, *Laugey*, *Beauchamp*, *Couches*. Episcopatus *Augustodunensis* sive *Heduensis*, *Austun*, & *Matisconensis* *Mascon*, & *Cabilonensis* *Chalon*, & *Lingonenis* *Langres*, *Eclesias* subsunt Archiepiscopo *Lugdunensi*. Flumina habet hic *Ducatus Suzionem*, *Oscarum*, *Ararim*, *Icaunam*, *Ligerim*, *Elayerem* & alia.

B V R G V N D I A E C O M I T A T V S.

258.

240.

541.

Soli ferri.
lita.

Imprimis
magistris.

*Animam
lum re-
victas.*

*Impensis
magistris.*

SEQUITVR Burgundia Comitatus, sive Burgundia Superior, Francie Franche Contie, id est, Liber Comitatus. Provincia namque plane sub suo est Comites; ab omnibus, ut ajunt, tributis & exactiōnibus libera. Feudum est Imperii, sub protectione Bernenium Helvetiorum. Conregionales illi sunt ad Septentrionem Lotaringia Superiori, Germania; ad Occidentem Burgundie Ducatus; qua Oriens est, occurunt Helvetii; qua Meridies, Allobroges & Seguliani. Longitudo xc, Latitudo lx est milliarium. Regio admodum fertilis, rebus omnibus ad victum, necessariis instruta; agerque fermenti facienda, arboribus serendis, vineis vini laudatissimi suffollendis, pecori alendo, commodissimum. Summa est ubique tritici, silignis, hordei, avena, fabarum, milii, allorumque leguminum fertilitas. Arborum haud minor fecunditas. Ager passim, praesertim qua umbilicusest & Regionis mediterraneum, colles habet praestantissimorum, primum que nobilitatis vinorum fraces. Apud Arbofianos & Vandanos vafa vinaria sunt adeo magna, ut domos altitudine videantur æquare. Prope Regiam Veterum Burgundie Regum, quæ accolis hodie Chambrette au Roy, ex terra gypsum, materiam calcisimilem, effodiunt. Eruitur ibidem & in Dolano Ago in Magnum sepulturæ Marmor candidi coloris, quod Alabastites Græcis appellatur: & aliud nigerrimum, maculis purpureis variatum. Varietiam generis videre est ibi animalia magnam que jumentorum & pecudum copiam. Granvelenses equos gradarios, canesque ejusdem tractus ferociissimos probant omnes. De antiquis hujus Burgundie Comitibus, Stirps etiam Imperatoria Francieq; multi multa memorie produnt. Nuperi fuere, Comitis &

Palatini Burgundici simul cum Ducatus titulos primus gestavit Eudo, cui successit Philippus ex Philippo filio nepos; quo sine liberis defuncto, Rex Francorū Iosephus Ducatus Burgundie filio Philippo qui Andax cognominatus fuit dedit; sed Margareta Philippo, nepotex sorore Ioanna succedens, Comitatum adepta est Burgundie. Huic successit Ludovicus Malanus filius, huic Margareta Malana filia, hanc Philippus Burgundie Dux cognomenato Auxax uxorem duxit. Huic ordine successere Iosephus filius cognomento Intrepidus, Philippus Bonus, Carolus Bellicosus, Maria nupta Maximiliano Austriaco, Philippus Austriacus, Carolus V Imperator, &c. Philippus Hispaniarum Rex, Philippus Hispaniarum Monarcha. Comitatus iste in tres Dioceses & Prefecturas, que Baillivatus vulgo, Iuri facilius dicundo divisus est: Superiorum, Inferiorum, Dolanam. Prima sedes est Vesoulis, secunda Polichuni, tertia Dole. Dola autem, arce potens, totius Comitatus est Metropolis, reliquarumque Urbium celeberrima: ad Dubim sita fluvium, qui in duo hic brachia scinditur. Putant quidam Prolemaeo esse *Διδαρίσιον* lib. 11. cap. ix, Sequanorum Urbem. Nihil ibi earum rerum, que ad civitatis splendorem faciunt, desideratur. Forū hic elegantissimum & spatiolum; forma quadrata, longitudine tamen latitudinem nonnihil superante. In parte Occidentali Prætorium est, cum Carceribus. Ptimarium Templum, quod pulcherrimum & admirandi operis, Deiparae Virginie sacratum. Sunt & multæ alicie, inter quas Venetio vulgo Befaneas urbs Imperialis, olim dicta Chrysolopolis: sita est commode fertilique territorio. Dubis fluvius magna ex parte ipsam intersecat, ejusque potiorem partem concludit, reliquam partem ad portam qua Dolam itur, fluvius non alluit.

Nozzertham

BVRGUNDIAE COMITATVS

rimus
o filio
deumes
mine-
forore
undig,
argaria
omen-
te Iannae
volu Ed-
Philippe
Hispanie-
mitatus
atus vul-
nus, Inferio-
Polichani,
omitatus
berrima:
ia scindi-
lib. II.
m rerum,
tur. Foru
stra, lon-
rahte. In
ribus. Pri-
admirandi
z multeza-
imperialis,
tilique tet-
iplam in-
, reliquam
non alluit.
Nazarethum

BVRGVNDIAE COMITATVS.

260

Nozerethum, Noferoy, quod olim à nucibus dictum Nucleum, sed Ludovicus Caballionensis ab expeditione Hierosolymitana reversus, muris cinxit, ac Nazarethum dici voluit. Hic Comes arcem habet, quæ quia plumbio intercta est, dicitur plumbea. Saline, amplissima Civitas, toto terrarum Orbe celebris; ab salis denominata Fontibus, Saleque inde igne densari solito, qui candore prætans in finitimas regiones exportatus maximum hujus Comitatus est vestigial. Reliquarum Civicatum descriptiones brevitatis gratia omitimus. Lacus habet hæc Burgundia ingentes & mirabiles: inter eos non postremi loci, cui ab *Voraginebus* nomen: mitum Naturæ ludentis opus. Super enim aqua fatidum, qui adeo durescit, ut continens videatur: super quo tamen e- quites currusque securè non ambulant, sed solipedites. Is celo pluvioso & nebuloso non emergit, nisi serenitas sit futura. Tunc per foraminabrevi tempore auctus totam Columbanam planiciem rigat. Inter Nozerethum porro & Riparium aliud est Lacus in Bonvalli, lupis, parcis & aliis piscibus abundans, qui septimo quoque anno in aliquot hebdomas suffugiens & delitefcens, iterum emergit. Quæ res in miraculum exit, fidemque vincit. Tractus hujus Comitatus Australior lacubus scatet: videre ibi est qui ver naculè Malleux major minorque; Narley, profundatis vix credenda: Vernoy, duo Chamblici, Frogeay, Ronchauls & alii. Flumina scindunt eam beantque plurimum non pauca: Dubis, Lougnonius, Danus, Lupus. Dubis totus ad hunc Comitatum pertinet; Δεβις Ptolemaeo, Alduabis Cæsari, si proba sit conjectura Fulvii Ursini: in aliis Codicibus Alduadibus & Alduadalis vitiosè legitur. Vulgo Doux. Oritur ex monte Jura paullo supra pa- guinam omnissimum, quique instar oppidi, Motam. Du-

bis porro coepit ab Meridie in Septentrionem cutu; per Pontium Lacum lapfus, nonnullis anfractibus pre- tergressus Pontarlung, Mortuam & Vafrum, Fanum petit S. Hippolyti; unde in Occidente flexus ad Pagum Chastelot verius Africæ tendens, Vefunctionemque permeans, & facta ad Dolam insulâ post multas amba- ges receptosque fluvios prope Viridunum Arari com- missetur. Tonus etiam Burgundie Superioris est Lou- gnonus, vulgo Lougnon. Danum evomit ex sinuoso rece- su mons arduus Syrodo, grandi & celeberrimo pago incumbens. Sunt & Lopus vel Lupa, vulgo Lov, Araris & alia. Quod ad Stratum hujus Liberti Comitus Poli- ticum, quoties Comitia Provincialia sunt agenda, tres omnia: Status convenient, convocante eos nomine Comitis Principiæ Aravisiorum, Nozerethi & Arlati Dynastæ. Sunt autem Nobiles, Ecclesiastici, Vrbes. Superioris Diœcesis Comites sunt: Montbelliard, Roche & Varax, Mon- trivel, Thalamy & Vaulgrenans, Vergey, Rey, Liffans. Abba- tes, Croissant, Chariste, Bitaine, Cornuel, Tully, Clarfont, Lu- xeul, Bellevaux, Grace-Dieu, Charleu, Trium Regum. Prio- res: Vaucluse, Lancrens, Cusance, Marteret, Iussey, Port sus Saosne, Monreul ad Sag. m. S. Martelli. Canonici: Cal- mestier, & alii aliis locis. Vrbes: Gray, Vézoul, Montbois- son, Iussey, Palma, Port sus Saosne, Cromary, Mont-Justin, Faulcogney. Domini: Montmorot & S. Loup, S. Martin, Taulens, Villeneufy, Rupt, Montgeville, Chastillon & Bel- roye, Conflanxay, Monbaillon, Vellefon, Diccy, Vigny & Che- myly, d' Oizelet: Cicon, Trasves, Raincommiers, Costebrene, Sombernom, Valle-faute, Bermont, d' Avilly, Magnay, Ve- reur, Touraïe, Citry, Provanchiere, Grand-mont, Velle Che- vrelous, Vossey, Dampierre, Frotey, Breutal, Matey, Noironde, Tromarey, Millesay, Mailly-en-Beaujolais, Mijen, Rennende, Vellerot le boz, Clerc, Betoncourt, Mortaillotte, d' Amondans &c de

Flumina

ca: Dubis, Lougnonius, Danus, Lupus. Dubis totus ad hunc Comitatum pertinet; Δεβις Ptolemaeo, Alduabis Cæsari, si proba sit conjectura Fulvii Ursini: in aliis Codicibus Alduadibus & Alduadalis vitiosè legitur. Vulgo Doux. Oritur ex monte Jura paullo supra pa- guinam omnissimum, quique instar oppidi, Motam. Du-

B V R G V N D I E C O M I T A T V S.

261

& de Prajne, Chavirey, Montot, Mons, Legier, Curry, Montereul, Sorans & Lamtry : & alii permulti. Inferioris Comites sunt Roffey, & S. Aubin : Baro, Chevreux : Abbates, S. Eugendi, Beaume, Balerne, Mont S. Marie, Mont-Benoist, Beylen, Raufiers ; Prioras, Mainnau, Vaucluse, Bonlieu, Mente, Longfesalnher, Arbois, More, Syrodi, Vallu supra Polichnium ; Mortau. Canonici, S. Mauritius, S. Anatolii, S. Michaelis, Salinis omnes : Arboisenses, Polichniensis, Nozerethenses, & aliarum urbium locorumque alii. Vrbes: Saline, Arbois, Poligny, Pontarlier, Nozeret, Castrum Caroli, Monmorot, Orgelot. Domini: Coulongny & Andelest, Courlaou & le Pin, S. Amour, Argens, Laubepin, Poupet, S. Sordin, Darnam & Tramelay, Borsia, Cresta, Fityny, Chamberia, Moncena, Vecles, Rosat, Marigna, Beaufort, Nasay, l'Angle, Courboson, Vertamboz, Lergilla, Moiron, l'Etoille, Chafres, Areche, Coges, Bar & Loufcaud, d'Anges, Muyre, Charlin, Charlin, Chaumes, Breterieres, Fontenay, Cognac, Chaulx, Montruet, Vadans, Villette, les Arbous, Aiglepierre, Chastelvillain, S. Julian, Desfrilles, Verges, Chay, Champagne, Beaulchemin, Villeneuve lez Orgelet, Chabres, Praefectus Arcis de Ioulx, siue iure Montis, Vincelle, Vismeaulx & alii multi. Dolanæ Diocesis: Dominus de Givrey : Longepierre & Rahon, Clervaux. Abbates, Billon, S. Vincentii, S. Pauli Bisuntinus, d' Aey. Priors: Loye, Laval, Damparis, Ioube, Monterot, More supra altam Petram, Faye, Moifet in Secusia. Canonici: Dolani, Bisuntinenses, & alii alii locis. Vrbes: Dola, Quingey, Ornans, Loya, Rochedford, Vercelle. Domini: Vauldry, Reunnes, Rye, Mansfort, Mont-Richard, Fertans, Maillor, Ber-

mont, Cleron, Verchamps, Dossans, Port, Chasteau, Roillauls, d' Abbau & Marchault, Reculer, Chantrans, Mont-gros-pain, Musigney, Chassey, Parefey, Choisy, Silye, Faye, Parrel, Chemin, Rabus, Champdivers & Rastonieres, Roinche-court, Paintre, Montrambart, Salans, Goussans, Chavirey, Ancier & alii. Nobilitas hujus Comitatus, uthinc videmus, valde est frequens. Quatuor autem sunt familie, quæ à Burgundia Regibus & Principibus originem trahere, vel cùiis ad infinitatem contraxisse commemorantur: De Vienne, cui Nobilitatis epitheton tribuitur: De Vergy, cui Strenua titulus datur; De Chalon, quæ Opulenta Divitisque nomen obtinet, Arausiorumque principatus titulum. De Neuf-Chastel, quæ Feuds est insignis. Cæterum appellationes omnes ex tribus Diocesisibus, sive Bailliatisibus Dolam ad supremum Comitatus hujus Parliamentum, referuntur. Et ad Statum Ecclesiasticum quod attinet, Archiepiscopus Bisuntinus, cui subsunt tres Episcopi, Bassiliensis in Germania, in Helvetia Lauvannensis, & Bellicensis in Sabaudia, Ecclesiastica administrationis est caput, princepsq; Imperii. Membra hic sunt Imperii & quinti Circuli, Archiepiscop. Bisuntinus, & urbs Belancon, Civitas Imperialis libera, olim maximum maxima Sequanorum Provincia oppidum, & ejus Praesidis fixa sedes. Decimus Imperii Circulus dicitur Burgundicus, quod à domo Burgundica sit institutus: complectitur praeiugos Belgii principes, qui sunt Dux Burgundie, H. Bergen & VVaelhem, Comes Egmond & Iselstyn, Comes Horne, Comes Nassau in Breda, Comes Bergen.

Kk 3

Lvgdv-

Lugdunensis Tractus, vulgo Lyonnois.

262

Nomina.

Similes.

Vrbis Lug-
dunum.

LUGDUNENSIVM Civitati, ut in notitia Provin-
ciarum dicitur, & Archbischöfe Lyoni, le Pays & Se-
nioria de Lyonnois, limites scribuntur ad Se-
ptentrionem Bressia; ad Orientem Sabaudia:
qua Meridiem spectat, Delphinatus est cum Langue-
dokia; qua Occidentem, Forenses jacent & Arverni.
Sua hie olim habuerent Domicilia Segusiani Plinius,
Σεγούσιανοι Ptol. Σεγουσιανοί Strab. Secusiani, vel, ut
alii scribunt, Sebusiani Cæſ. Hodie le Pays & Seneschéance
de Lyonnois. Caput hujus Tractus ad confluentem cum
Rhodano, Lugdunum est. Sic amplissimam, ornatissimam,
florentissimam urbem nominant Tacitus, Plinius, An-
tonius; & quis Latinorum Scriptorum non? Λυγδύνος
Straboni, Ptol. aliisque Græcis: Λυγδύνα Stephano.
Vetus nomen hodie, sed contractius, servat. Ludunte-
num, qui in vulgata appellatione Lyon, Leonem Gallicum
quarunt. Nomen derivant quidam ab Luge, quod illi
proprium fuit post fatale incendium, de quo poft: non
nulli ab Lucere, quod in monte, tanquam specula, longè
lateque luceret: alii ab Lugdo Celarum Rege. Maccis
& buccinibus sua linquenda. Verus Itinerarium à Bur-
digala Hierosolymas usque, quod Pithœo debemus, in
fine Lugdunum Desideratum Montem interpretatur, idio-
mate proculdubio veterum Gallorum: cuius penitiora
scrutati, sunt qui deducunt ab voce Luck, quæ hodie
que Gallis Belgis, Germaniæque inferioris populis pro
Fortuna in usu, ut Lugdunum fuerit, Fortuna quasi dicatus
Mons. Ericus Monachus lib. iv de vita S. Germani in
Lugduno dictiōnem Luch, quæ Gallorum Belgarum lin-
guæ Lucem sonat, agnoscere videtur:

Lugduno celebrant Gallorum famine nomen
Impositum quondam, quod sit Mons Lucidum.

Dunum lanè antiquis Gallis Mons esse, constat. Men-
tis Lugdunensis etiam meminit Petrus Arvernus Cluniä-
censis Abbas lib. iv Epist. ii: At postquam de Viris, infam
tollad Lugdunensem Monsem divina Dispositio te translulis.
Sic Seneca in Ludo Claudii:

Vidi duobus immenmis fluvius jugum.

Mons est hunc adcolis crassiorem cauillati aërem iannit
apud Sidoniu lib. i. Epist. ix Candidianus: Nobilas
ergo mihi meorum Lugdunensium exprobas, & diem quereris
nobis matutina caligine obstruum via meridiani servore refor-
ris; & tū ipsa hac mihi Cefenatis farni possum, quam Oppidū
Verne deblateras. Sic etiam apud Strabonem. Λυγδύνου
ἐκ τοῦ ποταμοῦ ὑπὸ λόφῳ. Quis urbis conditor, incertum.
Amplificavit & ex monte, qui primo habitatus, in pla-
nioria loca pometium produxit L. Munatius Plancus;
Colonia in eam Augusti principatu duxit; anno urbis
ioccxi. Coloniā nominant Tacitus lib. i. Historiar.
& Plinius lib. iv cap. xix Natur. Histor. In vetere
quadam Inscriptione legitur COL. AY.G. LVG. Ab eo
tempore semper cum primis Galliarum urbis cœnse-
ris solita, dignaque habita, quæ cum vicinius insinuata
te gauderet. Nam Segusianos Liberas vocat Plinius lib.
iv cap. xxxix, & Lugdunenses Gallos cum Viennenses in-
ria Italici facit Paullus I.C. lib. I. Digestor. Tit. xv. cap.
ult. Digna item, ex qua torius Gallia: iuncta ab Agrippa
distinguenterunt; cui jus monetae cuendae tribueretur;
in qua Gallorum omnium tributa & veſtigalia colli-
gerentur. Digna denique, ubi Templum ad confluen-

rcs

LUGDUNENSIS TRACTUS.

Levini
Grau
mum
statis.

annuit
tobulas
uerteris
refera-
Oppidi
deavor
ertum.
in pla-
ancus;
o urbis
storiar.

veteri
Ab eo
s celi-
nunita-
nus lib.
gibus In-
xv. cap.
Agrippa
ueretur;
lia colli-
onfluen-

rcs

LUGDUNENSIS TRACTUS.

tes Ararim & Rhodanum ab omnibus Galliæ Civitatis in honorem Augusti cum formidanda illa ineptis Scriptoribus Ara extuleretur. De Templo sanè Strabo lib. iv. Tóποι ιερὸν τὸ ἀνάδειχθὲν ὑπὸ πάντων κοινὸν τῶν Γαλατῶν Κάσιον εἰπεῖν Σεβαστῷ, τῷ δὲ τάυτης ἴδρῳ πόλεως, ἐπὶ τῷ συμβολῇ τῶν ποταμῶν. Ex hujus Templi ruinis, inquit Paradinus de Antiquo Burgundie Statu, concreta est illa summi Templi structura: qua Ioannis Burgundie quondam Regis Opus dicitur, ut ex antiquis marmoribus ruineribus saxonumque Inscriptiōnib⁹ conjiceret licet. Ara variis Scriptoribus nota, Augusto dedicatam, Iulo Antonio Africano & Q. Fabio Maximo Coss. anno ab V. C. 1000.44, memoria prodit Suetonius in Claudio cap. ii. Sic ad ea tempora Epitome Livii lib. cxxxvii. Ara Casari ad confluentem Araris & Rhodani dedicata. Ara vivente adhuc Augusto, ut scribit Dio sub finem lib. l.4. ludi celebrabantur; addens eos sua quoque ætate permanisse. Caligulam certamen ibi quoque instituisse Græca Latinæque facundizæ, scribit idem Suetonius in ejus vita cap. xx. Quo certamine, inquit pergens, ferunt Veteribus premia victor contulisse, corundem & laudes componere coactos; eos autem, qui maxime dispergissent, Scripta sua frangia linguae delere iusso, nisipserulū objurgari, cui flumen proxime merri maluissent. Relcipit ed Juvenalis:

Palleat ut nudus preficit qui calcibus anguem:
Aut Lugdunensem Rhetor dicturu ad Aram.

De hac Ara Strabo meminit, ejusque Sacerdotem edit Inscriptio, quæ in ipsa urbe ad murum Templi verutissimi Divi Petri:

IOVI. O. M.

Q. ADGINNIUS. URBICI
FIL. MARTINUS. SEQ.
SACERDOS. ROMÆ. ET AUG
AD. ARAM. AD CONFLVENTES
ARARIS. ET. RHODANI
FLAMEN. II. VIR. IN CIVITATE
SEQUANORUM.

Quid jam dicam de reliquis, quas ibi & nunc est legere,
Inscriptiōnib⁹? Superat omnes tabula ærea, quæ Claudi Imperatoris orationem continet super civitate Gallicis danda. Legitur cum apud alios, tum accuratissimè descripta apud Justum Lipsium, & in Commentario ad xi Annalium Taciti, & in Auctario, Thefauro Inscriptiōnium Martini Smetii adposito. Priscam ejus magnificientiam testantur passum Templorum, Arcuum triumphaliū,

L V G D V N E N S I S T R A C T U S.

263

phalium, Aqueductum, &c alia Antiquitatis monumenta.
Ex Veneris memoriam servari ajunt in Forniere. Ab ea
urbe nobilissima Gallize pars in quinque distincta quo-
dam est *Lugdunensis* i., II., III., IV., V.; uti in notitia Pro-
vinciarum Galliae est videre. Igne fatali miserandum
in modum suo tempore exustam conqueritur, cladem
que inde acceptam deplorat epistola ad Lucilium acris
Seneca. Accidit centesimo anno ab Colonia dedueta,
codem Seneca observante. Solarium isti calamitati ad-
hibutum à Netone, septimo post incendium anno. Le-
gendus Tacitus lib. xvi Annal. Quum eis monib[us] so-
continuisse Albini exercitus, ab Imperatore Severo
obsessa, brevi post capti, directa, iterumque incensa
sunt: uti refert Herodien. lib. IIII. *Lugdunum* Philippus
Pulcher Francorum Rex pontificis jussu dictio[n]i sua
adjecit, scribente in Annalibus Papirio Massonio. Vrbs
h[ec]e hodie ameno commodoque sita loco; natura fe-
te inexpugnabilis; ab una parte duobus munita collin-
bus iisque fructiferis, ab altera totidem beata fluvii,
Arari, Rhodanoque; Templorum, Edificiorumque,
cum publicorum, tum privatorum magnificentia su-
perbiens; opibus & mercatura supra modum florens:

ut celebrissimum facile sit hodie totius Galliae Empo-
rium, Regniq[ue] cor & clavis instar, qua adiugis recludun-
tur in Italiam, Germaniam, aliasq[ue] Provincias: cōfluen-
tibus eō ad publicas nundinas soleniter, & ex condic-
to quasi, quatuor singulis annis undique variatum gen-
tium Mercatoribus. Regnante Carolo IX, quum tota
arderet bellis civiliis Gallia, arem futuris motibus
averuncandis, invita sat[us], accepit. Sedes est cum Ar-
chiepiscopalis, cuius Praesul[us] Bellegrestius recenset
enī, quiq[ue] Primate se gerunt cleri Gallicani; tum Prä-
sidialis & antiquus Seneschallatus, cui subsunt Territo-
ria *Lugdunense*, *Ferme*, *Maissenense* & *Belgolezium*; quæ
postea nonnihil mutata. Ecclesiam *Lugdunensem* Bernar-
dus Abbas Clarevallensis hoc celebratelogio: *Int[er] Ec-
clesias Gallia confusa profusa Lugdunem anteire, sicut digni-
tate sedis, si honestus studiu[m] & laudabilib[us] institutis. Vbi enim
aque riguit disciplina Cenfura? Merum gravitas? Maturitate con-
siliorum? Aut veru[m] p[ro]p[ter]eas? Antiquitatis insigne? Presertim in
Officiis Ecclesiasticis haud facile unquam rixa et repentina no-
nitribus acquirescere, nec se aliquando juvenili passa est decolorari
levitate. At quo h[ec]e de Tractu *Lugdunensi* dicta suffi-
ciant: ad Helvetiam transfo.*

Lvedy-

st legere,
az Clau-
ate Gal-
ratissime
ntario ad
ro Inscripti-
as magni-
um trium-
phalium,

Cofus
ri.

LI

Helvetia, cum finitimis Regionibus Fœderatis.

266

R. 16.

LUGDUNENSIS Tractui succedit apud Mercato-
rem ea regio quam Romani *Helvetiam* voca-
runt. Eam aut magnam ejus partem hodie vo-
cant *Suiciam* aut *Suissiam*, à *Vitis* Saxonie popu-
lis, quos ob violatam sèpius fidem, sedibus suis ejectos
Carolus Magnus in Alpes conjectit, quemadmodum &
Nordalbingorum aliquot millia in Flandriam ac Brabantiam transiit. Vel à *Succis* qui tempore Siegeri Regis è Suecia in Helvetiam commigarunt, sive inun-
dationibus aquarum, sive numeroſo incolarum cœtu
sedibus suis exclusi: vel denique à *Suisio* pago: vulgo
Svrischer Land. Dicitur & *Confœderatorum terra*, verna-
culè *Eydgenoſchaft*, à fœdere quo inter se Helveti juncti
sunt: hi Eutropio aliquando *Quadi* dicti fuere. *Helvetia*
porro inter montem Iuram, lacum Lemanum, Italianum
& Rhenum sita est; habetque ad Ortum Solis Tirolensem
Comitatum, ad Austrum Alpes Cottias, Lombardiam,
Mediolanensem Ducatum & tractum Pedemontanum:
ad Occasum Sabaudiam & Burgundiam: ad
Septentrimon Rhenum. Patent autem Helvetiorum
fines in longitudinem ccxl millia passuum, ut ait Cæſar
lib. i de bello Gall. quod & hodie verum est. At in lati-
tudinem tantum lxxx: quam Cæſar aliquanto majorē
facit. Regio omnis salubri fructuaria: ac licet cellis
prætrupisque montibus aspera sit, ita tamen mitescere
cepit incolarū indeſſo labore, industria ac culturā, ut
nullā parte sterilis sit: quin ad vitam sustentandam pro-
ducat non ſolum necessaria, ſed & ea quæ deliciis ac lu-
xui inferiunt. Frumentum abunde profert, quanquam
plerisque in locis, niſi gleba exulta fuerit, ſementem fru-
stra projecteris: verum huic incommodo agricolatum
labor ac industria occurrit. Vinum multa loca adeo
generofum gignunt, ut Rhenense longè ſuperet, & fa-

pore & virtute. Huc accedunt pinguiflora prata, in quibus tum greges, tum armenta magno numero paſcuntur, ex quibus incole magnum percipiunt emolumen-
turn. Ferarum etiam magnam multitudinem alit paſſim
Regio, ut ſunt ursi, cervi, damae, capreoli, ibices, lyn-
ces, apri, & aliæ, unde incolis frequens venatio; nec de-
ſunt aves, quarum capture hic admodum felix. Helve-
tia anarcha est, & libera, neque ulli principi ſubiecta,
ex quo partim civilibus discordiis, partim inclemo-
ribus & injuriis imperiis illorum qui pro Impera-
toribus ealoca adminiſtrarunt Helvetii incitati, quibus
accessit *Ubiq[ue]* Nobilitatis, fœdere inito jugum excuf-
ſe, atque in libertatem ſe aſteruere. Initio confe-
derationis fecerunt, Vri, Silvani, Suitenses, in horum
oppido. Exemplum in uitata paullo post urbē reliqua,
cum irritare eas ac laceſſere potentes vicini non defi-
nerent, idem fecerunt & inita cum prioribus atque in-
ter ſe ſociate, cāque arctillimis fœderum legibus de-
vinclā, potentiani confecerunt vicinis facile parem,
quæ victoris & ſociorum accessione adaucta, tandem
etiam formidabilis iſdem evaſit. Ager Helvetius in
quatuor partes finditur quas ipſi *Govi* vocant, voce Ger-
manica, quæ Regionem vel *Pagum* significat: ſuntque
haec: *Zurichgov*, *VViflifpergergov*, *Argov* & *Turgov*.
Reſpublica verò Helvetiae tribus conſtat partibus. Pri-
ma pars ſunt iiii *Pagi*, quos Itali *Cantones*, *Ori Germani*
vocant. Hi ſoli hoc juris habent præ aliis fœderatis,
quod de omnibus ad communem Remp. Helvetiorum
pertinentibus in publicis Conventibus delibe-
rant, & ſuffragia ferunt, omniumque totius civitatis
commodorum & incommodorum participes ſunt:
prefecturas quas ſimul acquisierint, pari jure admini-
ſtrant, & reliqua prædæ publicæ ex aequo participes
ſunt.

PARS

PARS

PARS

HELVETIA.

167

HELVETIA.

268

sunt. Videlicet *Tigurum*, & accessit fœderi trium Pagorum anno Dom. cccccl. *Berna* fœderi Helveticœ juncta est anno cccccclv. *Lucerna* anno cccccxxii perpe-
tuo fœderi tribus primis Pagis juncta est. *Vria*, *Vren-*
Suitia, *Svitz*: *Vnder-VValden*: haec prima inter se fœdus
constituerunt anno cccccix. *Tigurum*, *Zug* anno ccccl
sex Pagis accessit. *Glarona* final cum *Tigurio* idem
fœdus iniit. *Basilea* anno cccxi fœderi decente Pagis fœdere
junxit. *Friburgum*, *Salodoro* fœdus anno cccccclxv
numerum Pagorum communem confidit recipere sunt,
& sic Civitas Helveticæ & Pagorum sunt. *Schaffhausen*
anno cccx in numerum Pagorum recipere, cum xi pe-
pigit. *Abbascella* anno cccxii in numerum Pagorum
recepta est. Hujus Pagi ager in 12 parishes ordinis di-
vifus est, quas ibi *Roden* vocant, quarum sex conjugatae
Pago, interiores dicuntur: reliqua exteriora. deliguntur
autem è singulis partibus Senatores aequali numero xii
qui toti regioni consulunt, & sunt in universum exiv
Senatores. Secunda pars sunt fœderati, *Alba* & oppi-
dum *S. Galli* fœdere junctum iv Pagis Helveticorum an-
no cccccclv. Et post anno cccccclv cum vi Pagis Ti-
guro, *Berna*, *Lucerna*, *Suitia*, *Tigurio* & *Glatona* in per-
petuum. *Rhetorum Populus*, *Grabundus* cum vii veteribus
Pagis eternum fœdus pepigit anno ccccccxvii. *Cu-*
rienses vero, quorum societas *Domus Dei* vocatur, anno
ccccxxix. Tertia societas quæ de cœludiorum vocatur
cum Helvetiis non pepigit, sed quia xi prioribus eterno
fœdere coheret, etiam Helvetiis amicitiam & societa-
tem fidam prestat. Sedunum cum *Valesia* tota fœdus eto-
rem iniit cum Bernatibus, anno cccccclxxv. Expost
cum Religionis controvælia orta esset, Hadrianus E-
piscopus Sedunensis, & septem Decumæ *Valesianorum*

fœdus fecerit, anno cccxxxiii, *Friburgi* cum vii Pagis
Helvetia *Lucerna*, *Uria*, *Suitia*, *Undervallia*, *Tugio*,
Friburgo, *Salodoro* ex integræ Romana Ecclesiæ ad-
hærentibus. Rorveil primo fœdus iniit eum Helvetiæ
anno cccccclxii in annos xv, quod aliquoties reno-
vatum, anno denum cccccxix perpetuo sanctum est.
Mulhusen anno cccccclxii Helvetiis fœdere jun-
cta est. *Bienne* *Biel* Bernatibus fœdere junxit an-
nis 1303, 1306, 1312, ac 1367 arctissimè. *Geneva*
Civitatis cum Bernatibus pepigit, idque arctius
semivit, anno cccccxvi, nondum tamen com-
muni Pagorum Civitatis inserita est. Tertia sunt Prafe-
derie armis, aut spontanea deditione conquisita: *Tur-*
redacta, cui vii revictores Pagi imperant. *Aquensis*,
Baden subjuga anno cccccxv, cui ixx primi Pa-
gi imperant. *Riburgi* anno cccccclxi conquisita à
Pagi vii primis, & xii regitur. *Sarmentum*, *Sarungens*,
anno cccccclxii a Georgio Comite Werdenber-
geni vii primis Pagis venditum, à quibus & regi-
tur. *Liber Provincia* capte anno cccccxv, vii vete-
rum Pagorum Imperium agnoscunt. *Lugano*, *Lucarno*,
Mendrefum, *Vallis Media*: haec v Præfectura ex dono
Maximiliani Sforzæ Ducis Mediolanensis, anno ccc-
cxiiii in Helvetiorum potestatem pervenere: his
omnes Pagi præsunt, excepta *Abbaticecella*. *Bilitonium*,
Bellazona: hujus Imperium iii primis Pagis confir-
matum est, anno cccccxlii. *Valesia* quæ etiam hac
Tabula continetur, compleætitur tres populos, & tria
fœdera. Dic priores sunt *Viberi* & *Seduni*, qui uno
nomine *Liberi* *Valesii* Superiores dicuntur, & in vii
Conventus quos *Decumus* vel *Defensas* vocant, divisi sunt.
Veragri

LXXXI.
Lugano
burgen-
der Bod-
mianu-
stifflim-
passum-
luculer-
rum co-
frathei
in decidi-
rens ab or-
cursu sim-
vortuari-
quem Bri-

Veragri, qui & *Valesiani Inferiores*, Superiorum Imperio parent. Omnium tamen Princeps est Episcopus *Sedunensis*, qui sumunam, tam in Ecclesiasticis, quam in Civilibus rebus Authoritatem obtinet & Comes atque Praefectus *Valesiae* nominatur. Comitatum hic invenio *Verdenberg* & *Boronatum Saxi*. Helveticorum Respublica ex Optimatum & Populi imperio mixta est. Et enim ex his populis quibus tota Civitas constat, quidam meae Democratico imperio ueuntur, ubi totius plebis consilio sese omnia aguntur, veluti in his Pagis quin nulla habent oppida, ut sunt *Utramii*, *Suicii*, *Vnderwaldii*, *Glaronenses* & *Abbatiscellani*: & pars ratio est *Tugorum*, quamvis huius oppidum habeant: alii ab Optimatis bus reguntur, ut omnes urbes Helvetiae *Tigurum*, *Berna*, *Lucerna*, &c. sed eum portentis summa penes Populum sita quo Magistratus eliguntur, mixte sunt haec res publicae, & aliæ magis Aristocraticæ, aliæ plus Popularis sunt. Lacum amplissimum nusquam major numerus quam in hac Provincia, inter quos *Lucernus*, der *Lucernersee*: *Tigurinus*, *Zurichersee*: *Rivarius*, *VValensee*: *Neoburgensis*, *Nerrenburgensis*: & omnium maximus *Acronius*, der *Bodensee*, quem *Solinus* & *Plinius* *Brigantinum*, *Ammanianus* *Marcellinus* *Brigantium* vocat, à Brigantio vetustissimo oppidulo. Longitudo ejus est xxi v. millium passuum, latitudo minimum xii . Ammiani verba, quia luculentam Topographiam *Lacus* & *Rheni* cataram continent, adscriptissimus. Inter montium celorum anfractus impulsu immensi *Rheus* extenditur, qui penes Aleponios in decidua cataractas inclinatione pernicii ut *Nilus* funditus, torrentis ab ortu procul primigenio, copio aquarum propriis irriguit, curfu simplici: tamque adiutus nivibus liquatio & solutio alta divortia riparum abraders. Lacum invadit rohendum & rastum, quem *Brigantium* accola *Rhetus* appellat; horror squalentium fil-

varum inaccessum efficit; nisi quod vers in Almania virtus & sobria vita composita locum Barbaris, & natura locorum, & cali inclemencia refragante. Nam ergo paludem spumosum, fernando verticibus annis irruptum & undarum quietem permeans, medium velut funalis libravento intersecat, & tanquam elementum perpetua discordia separatum nec austro nec imminuto agmine quod instulit, vocabulo & viribus absolvitur integrum. Quodque est impendio mirum, nec stagnum aquarum rapido curfu moveatur, nec limosa sub colluvie tardatur properans flumen, & confusum misceri non posse corpus: quod nisi ita agi ipse docerer adspicere, nulla vi credebatur posse discerni. Verum hoc esse negat Joachimus Vadianus *ad p. 75*, locorum istorum incola, Commentariis in Melam. Flumina vero Helvetiam rigantia sunt *Rhenus*, *Rhodanus*, *Adua*, *Ticinus*, *Limagus*, *Byrsa*, *Langarius*, *Sara*, *Taurus* vulgo *Dur*, *Aenus*, *Arola*, aliaque permulta. Montes hic enumerate vix opus est, cum notiores sim per Orbem Rhetici montes quam ut quisquam eorum nomina desideret. Verum ne hic quoque defuisse videat, prodam saltum aliquot. Summae Alpes nunc *Gothardi Mons* dicitur, hunc sequuntur *Peninæ Alpes*; apud *Salassos* *Cortia Alpes* & *Silvius* mons sunt. Dein *Montes S. Bernardi* major & minor. *Graiae Alpes* Leptoniorum sunt: *Adulas Mons Germanus der Vogel*, *Misauco* attingit. *Iulie alpes* ac *Permurna* mons in Engadinum ora sunt. Hinc *Valarius* & *Branicus* montes, apud *Vendones*: *Rheticus*, mons in Rhucantiis est. *Iurasus* mons, *Lemano* imminet *Lacui*. *Abnobe* montes in Tulingorum finibus sunt. Atque haec sunt hujus tractus famosissima juga. Sed de Alpibus fusius in Italia. Silvae sunt innumeræ, singulæ Hercynie portiones sunt, cuius hic caput est, quamvis varia sibi hinc inde adscripti nomina, utpote *Silva Brigantina*, *Rhynwaldt*, *Bonyvald*, ac nonnulla alia.

DE *Helvetia generatim dixi, lequuntur Partes.* Has Mercator tribus Tabulis sequentibus graphicè delineatis exhibet. In prima, Provincia dux, ea quæ vernaculè *Zurichgovv* & *Bafiliensis*; in secunda *Viflussurgergovv*; & in tertia *Ar-
govv* proponit, quarum descriptiones unà cum Laco Lemani Chorographia, ordine dabo. Ad priorem Provinciam quæ prima Tabula depingitur quod attinet, ea *Zurichgovv* vernaculè, *Tigurinus pagus* Cæsari dieatur. Solum hujus tractus & potissimum per circuitum *Tiguri* civitatis primaria est valde fœcundum, feraque vini & frumenti plurimi. Vinum tamen plerumque est subacerbum, ne potest ob vicinas Alpes ad perfectam pervenire maritatem. Maturescit autem vinum, seu potius mitescit à sua austerritate post aliquot annos in penu conservatum. Vrbs hujus Provincie primaria latini *Tigurum*, proximis aliquo seculis *Thuregum*, dicta, vernaculè *Zurich*. Vetusissima est urbs, sita loco ameno ad exitum Lacus magni quiclibet desuit, excluditque amnen *Lindmagum vulgo Limmat* di cium, quem haud proeul à Glaronia recipit, & dividit urbem in duas civitates, majorem & minorem, quæ tamen tribus conjugit amoenis pontibus, in quibus frequentes ci-vium sunt deambulationes. Forum habet frumentarium amplissimum, in quo ingens frumenti vis hebdomadatim divenditur. Incredibilem pisiciun copiam Lacus Tigurinus huic Vrbis suffedit, Forum annonæ illie locuples est, lacus subvectioni idoneus. Etsi autem Tigurum quinto denum loco Helveticæ fæderi accepserit, nihil tamen minus propter Vrbis celebritatem & potentiam princeps locus omnium consensu illi datus est, quem hodie quoque aucto fædere retinet in Comi-

tiis, Legationibus, aliisque publicis actionibus. Vitos illustres & claros multos habuit: *Conradum Pellicanum* lingua Hebreæ, Chaldeæ & Thalmudicæ peritissimum: *Theodorum Bibbianum*: *Conradum Gefnerum* Polyhistora illum *Θαυματούμενην* ac multos alios egregios viros. *Tigurini* pagus haberet extra urbem Praefecturas *Majores* & *Minores*. *Majores* sunt *x*: *Kyburg* Comitatus: *Grenningensis* Praefectura: *Audelfingen*: *Grisenfée*: *Eglosav*: *libera Provincia*: *Regensberg*: *Vaduſillana*, *VVaduſibvyl*: *Lauffa* ad catara etas Rheni, *Lauffen*. *Minores* *xxii*. *Vitodurum*, *VVinterthur* & *Steina* oppida Tigurinis parent, proprios tamen Magistratus habent, sed Tigurinorum editiis tenentur & in bello illis militant, propriis tamē signis utentes. Adecentur huie Provincie *Tugium* pagus, *Tugium*, vulgo *Zug*, oppidum, ejusdemque nominis Regio, versus Septentrionem, Suitiam viciniente attingens in pede paleui, & vitibus consuli Montis: lacui pfeoflo adiacet, cui a Civitate nomen *Lacus Tuginus*, qui Meridiem versus ad Artenae oppidum extenditur. Agrum compasuum, vini instrumentique feracem habet. *Eius cultores Tugini*, Straboni verò lib. vii *Togeu* dicuntur, qui cum Tigurinis & Cimbris initio tædere, Romanis se opposuerunt. *Confulendi Plutarchus* in vita *Marii*, & *Eutropius* lib. v. Paruit *Tugiū* aliquando nobilibus, postea in Austriorum potestatem pervenit: hi, bello Helverico, perpetuo praesidia illie aluerent, quæ *Suitios* & *Tigurinos* infestabant. Itaque anno *MCCCLII* Tigurini cum quatuor aliis pagis expeditionem adversus *Tugiū* suscepere. Praediarii, munitionibus oppidi difficiles, ante adventum Helvetiorum id defenere: Cives tamen, qui fidem Auctiō servare vellent, obdictionem per dies xvi sustinuerunt. Tandem deditio-

*Viros
canum
flum:
istoria
viro.
Majo-
Groe-
llovvf:
vhyvv:
Vito-
parent,
norum
is ramé
un pa-
omnis
tate at-
is: lacui
imus, qui
tur. A-
habet.
yogeni di-
cedere,
as in vita
domino no-
veniti hi,
que Su-
m CCL
adver-
as oppid
leseruer-
int, ob-
ditione
tecc.*

ZVRICH GOVIA.

271

fecere, & Helvetii sacramentum dixerunt, hac conditione: si intra præfinitum tempus Dux Austrius eos, exercitu adducto, ob sidone liberaret, ab Helveticis sacramento liberi, i[n]c[on]j[ec]t[ur]a nullam in Austria spem esse, Helveticis foederi se junxerunt. *Tugium* Pagus ii: habet partes, & in illis Conventus xv, ex quolibet autem Conventu ix eliguntur Senatores qui regioni consulant. Oppidum ipsum duorum Conuentuum loco censetur. Ager vicinus tres Conventus habet, *Montanum*, *Vallum Egerianum*, sive *Aquas Regias*, *Baram parochiam*. Imperant autem *Tugini* Oppidanis per Praefectos in Urbe commorantes his locis: *Cham* oppido, *Andrea* vico, *Hunelberg*, *VVacherville*, *Steinhuse* pago, *S.V Wolfgang*. Hæc de priore hujus Tabulae Provincia, sequitur altera, nimis prope *Basiliensis*, ab inclita urbe Basilea sic dicta. Dicitur & *Sungoria*, quod nomen à Sequanis deducetur et se haud obscura est conjectura, quam etiam Rhenanus approbat, rerum Germanicarum libro tertio. Agrum habet vini optimi, frumentique feracissimum: ut etiam vicinis annona caritate pressis, succurreat valeant ipsius Incolæ. Sunt & pecorum pascualæ tissima. Hanc Regionem olim, Scudo teste, *Raurici*, *Ptolemaeo*, *Cæsar* i*Rauraci* insederunt, quos res fert, Helvetiorum exemplo, omnia sua oppida vicosque, & quicquid adificiorum habebant, exuissent. *Basilea* inclita urbs hodie Regionis Caput. Hanc nonnulli *Basileam* dictam à Basilio hic reperto, quorum opinio absurdâ est, volunt. Alii à *Basilea* Juliani Imperatoris matre. Rhenanus à trajectu, quem lingua Romanensis, hoc est Gallica *Passum* vocat, ut sit dicta *Basilea*, quasi *Passum*. Et ad diit, trajectum hoc loco fuisse verisimile est, etiam dum statim Augusta, quod hic propter vallem per quam tor-

*Præficia
Basi-
liensis.*

*Soli ferti-
litas.*

*Urbs
Basilea.*

rens à *Byrsa* ductus fluit, ripa sit humilior, & ob multas causas ad transitum aptissima, apud Augustam autem abrupta. Hanc tamen conjecturam *Munsterus* rejecit, autoritate Marcellini, qui Civitatem illam Graeca voce *Basilias*, id est, *Rognum*, vocat, quasi *Rognopolis* seu *Rogna* Civitatem. Alluitur hæc urbs Rheino, qui eam p[ro]ne medium dividit, nisi quod ponte unitur. Habet Urbs ipsa commoditatem magnam à Rheino, quia ad eam plures sunt navigationes magnisque potest adiri oneribus. Passa est ante annos ducentos multis & graviter motus. Sed rursum est instaurata, & anno MCCCCLX à Pio Pontifice Academia ornata, quæ omnibus ab eodem donata privilegiis, iuriis & immunitatibus, quibus fruuntur Academias Bononiensis, Coloniensis, Heidelbergensis, Erdfordensis, Lipsiensis & Viennensis. Praeferatas habet *Basilea* que sunt; *Farenberg* arx; *Rinfeld* in edito monte sita; *VVallenburg* oppidum; *Homburgum*; *Munchenstein*; *Ramstein*, *Toggi Comitatus* ubi *Toggy* opinor est, subest Abbatia S. Galli, cum Toggiani cives sint Suitorum & Glaronensium: *Rappersvijl* Comitatus: *Strasberg* Comitatus opinor, ubi *Strasberg* corrupte scriptum existimo: *Kilchberg* Baronatus. Reliqua *Tugini* Pagi & *Tigurini* habes in Tabula Argov. Abbatia Imperii in hac Tabula, que neque in Suevico Circulo, neque in Germania Universali monstrantur, sunt *Reichenov*, *Schaffhausen*, *Kreuzlinge*, *Pfeffers*, *Pfaffen* opinor. Fluminibus hæc regio rivulisq[ue] rigatur pluribus, quos omnes tandem Rhenus recipit. Inter hos *Rheus*, *Byrsa* & *VViesa*. *Byrsa* ex Iura monte per multas convales *Basileam* usque devolvitur, plurima secum deferens ligna & lignorum rates. *VViesa* vero flu. ab opposita parte à *Nigra Silva* segregatur, adserunturq[ue] petrum plurime trabes adificiis

ædi-
vit e-
arb-
fab-
sz, r-
bet e-
min-
pluri-
ca qu-
riis,
fluvio-
ad M-
Sunt
tis. Re-
vincia-
qui p-
deligu-
cipue-
bus: M-
niunt,
& que-
Minus
civium
silium e-
lium Ti-
è singul-
muntur

ædificiis aptæ, ac deinde in minori Basilea multis infer-
vit officinis. Nam ferrantur ejus officio molæ versatili
arbores in asperes, commolitur frumentum, acuntur
fabrilia instrumenta, ducuntur in bracæas ferreæ mal-
sz, multisque alijs conducti usibus, præter id quod ha-
bet nobiles pisces, præsertim trutas. Et quamquam
minor est opposito fluvio Byrsæ, est tamē eo piscofior,
pluribusque infervit officinis, etiam si Byrsæ non modi-
ca quoque exhibeat ministeria molitoribus, & charta-
riis, qui aliquot insignes habent officinas juxta hunc
fluminum aut potius juxta rivulum ab eo segregatum &
ad Mœnia usque majoris Basileæ facto alveo deductū.
Sunt & hic Toldernu, Largu, aliquez fluvi. Sed de his fa-
tis. Restat ut de administratione Reipublicæ harū Pro-
vinciarum paucula subjiciamus. Ex Tribubus omnes
qui publicis consiliis intersunt, pari numero ē singulis
deliguntur, tam Tiguri quam Basileæ. Sunt autem præ-
cipue autoritatibus duo publica Consilia in hiçc urbi-
bus: Majus quando plures nomine totius plebis conve-
niunt, & id plerūque tantum in gravioribus negotiis,
& qua ad totam Rempublicam pertinent convocatur:
Minus quod quotidie Rempublicam administrat, &
civium controversias cognoscit. Ac Tiguri majus Con-
silium est cœ hominum, Basileæ *ccliv.* Minus consi-
lium Tiguri & hominibus constat, Basileæ *lxv.* Etenim
ē singulis Tribubus duodenii in majus Consilium afflu-
muntur, nisi quod Tiguri ē Nobilium societate *xix.*

*2a via gen-
tium, 2a*

deliguntur. In minus Consilium Tiguti singulæ Tribus
dant ternos homines, quaternos Basileæ: his accedunt
duo Consules in singulis urbibus publici Consilii ca-
pita; Basileæ præterea toridem Tribuni, quos una cum
Consulibus Capita nominant: præterea Tiguri Nobilium
societas senos in minus Consilium mittit, cum aliæ
Tribus tantum ternos dent, & adhuc sex aliæ liberis suf-
fragiis cooptantur, ex quibuscumque Tribubus magi-
stratus viñum fuerit. Minus Consilium dividitur in ye-
tus & novum: veterem Senatum eos nominant, qui per
medium annum munere suo desinunt: hi etiā quo-
que convocantur cū Senatus habetur, non tamen sem-
per vocantur, & sunt quædam quæ novus Senatus tan-
tum transfigit. Basileæ etiam Majus Consilium simili
modo dividitur, atque ē duodecim viris Tribuum sex
novo & toridem veteri Senatui accensentur. Convenit
autem Minus Consilium plerūque ter, nonnumquam
etiam quater singulis septimanis. Vtrique Senatui præ-
est Consul, quem *Bürgermeister*, hoc est Civium Magi-
strum vernacula nominare solent: hunc Majus Consi-
lium eligit. Consulibus potestate proximi sunt Tri-
buni, hos Tigurini *Oberstemeister*, Basilienses *Zunf-
meister* vocant, horum tres sunt Tiguri, duo tantum Ba-
sileæ, qui una cum duobus Consulibus quatuor urbis
Capita nominantur. Sed hæc sufficient. Plura qui petet,
Iofiam Simlerum adeat copiose ac docte de his differen-
tem, ex quo hæc desumpsumus.

M m

SEQVITVR

SEQUITVR apud authorem *Pagus Aventicus: vulgo Viflispurgorum*. Nomen haber ab oppido *Viflispurg*, quod olim tempore *Julii Caesaris Helvetiorum caput erat*, & *Aventicum* dicebatur. Regio comprehensa est intra *Sabaudie* limites, etiam si parat *Bernatibus & Friburgensisbus*, sicut & terra ex opposito & ultra Lacū *Bielenlem*, sive *Neoburgensem* sita. Satis ferax est vīnū & frumentū. Ceterum in hac Tabula torus fere *Bernatum pagus continetur*, & *Friburgi*. Prioris urbs primaria *Berna*. Hac si annos numeret non admidū vetus est. Si situm & cultum, si mores & civilitatem, si leges & iuritatem, si potentiam ac virtutem respicias, nulli urbium cedit. De cuius constructione sic legimus. *Berchtoldus Zeringiae Dux* iv hujus nominis, construxit suo tempore duo *Friburga*, id est libera *Castella*, unum scilicet in *Brisgoia*, & alterum in *Uchtlandia*. Et quo sui subdit, firmiorem & tuiorē in *Uchtlandia* habentem mansionem, deliberavit aliā exstruere Civitatem juxta arcem suam, quae *Nideck* appellabatur, in Peninsula que *Sacus* vocabatur, quam runc silva quericina occupabat. Quod autē tempore quam idem *Berchtoldus* venationi intendere, dicebat suis: Civitatem quam in hoc oporteno loco condere deliberavimus, nominari volumus vocabulo bestiæ, quæ nobis primum occurrit captaq; fuerit. Ceperunt autē ursum, quem Germani *Bern* vocant. Cumque eo loco, ut dividimus, plurimæ crescerent querus, quo Civitas erat condēda, omnes fere arbores illæ pro domoriū structura insuntæ fuere. Vnde & operari vulgo dicebant quā resecarent arbores: *Holtz lasß dich haurven gern: die Statt muss beyßen Bern: i.* Arbores finitæ ut secundini liberter: *Qua-*

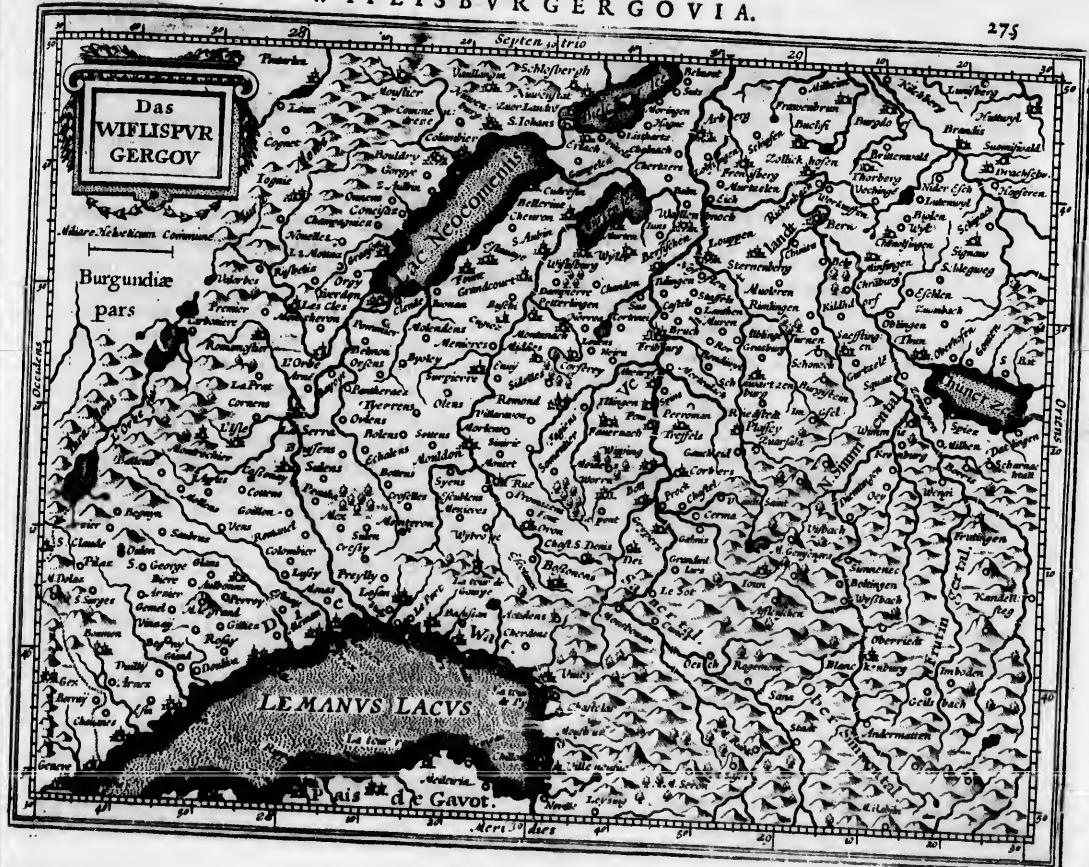
niā Civitas ista vocabitur *Bern*. Est autem hujus Civitatis situs veluti in peninsula, quam facit *Arola* fluvius navigabilis. Nam ad Meridiem Vrbis fluit amnis illæ in demissō loco ab Occasu in *Ortūm*, ac tunc reflexus petet Occasum ad jactum bombardę, quanta scilicet est longitudo Civitatis, siccq; amnis est Civitati loco fosse aquā inundantis, nisi quod ab Occasu ad jactum balistæ fundus Civitatis coheret continent, qui isthmus si perfoderetur haberet Berna formam insulæ. Est autem à Meridiē & à Septentrione valde profundus prospectus in subiecta decurrente aquam; ab *Ortulenis* est ascensus in summitatē Civitatis. Adjacens solū omnium terū est ferax, praterquam vīni, quod haud procul *Bernates* ex sua terra petunt optimum. Crescit etiam ab uno latere civitatis vinum, sed neque celebre neq; multum. Cœrū *Berchtoldus* iv hujus urbis conditor obiit; ante quā civitati colophonē imponeret, ejus operis consummationē reliquæ filio *Berchtoldo v*, & ultimo Duci *Zeringensi*. Hic ex uxore filia Comitis de *Kyburg* duos filios genuit, quos Nobiles regionis veneno extingui curaverunt, ob id potissimum quod arbitrabatur *Berchtoldū* odio & emulatione edificiū Civitatis consummasse, quo eos sub jugo servitutis continere posset. Prefecturas *Berna* sub se habet tam Germanicas, quā Gallicas, inter quas *Lauifanna* civitas Episcopalis. Situm habet mirabilem; occupat enim duos oppositos colles & intermedii: in valle. Cathedralis ecclesia & Canonicoꝝ ades tenent collem septentrionalem, & ex opposito colle meridianō paret descensus magnus ad lacum usque. Forensis verò locus est in convallē. A morte Caroli ducis *Burgūdiae*, redempta à Principib⁹ *Sabaudie Lauifanna*.

vitatis
navigi
in de
us penie
est lon
se aqua
te fun
i perfec
nā Me
ctus in
census in
terū est
nates ex
no latere
n. Cæte
antequā
summa
Duci Ze
duos fi
angui cu
Berchtol
ummasse,
Prefectu
Gallicas,
um habet
illes & in
anonicorū
x opposito
lacum us
porte Caroli
audiaē Lau
fanna.

WIFLISBURGER GOVIA.

275

sanna. Cives Lausannenses interim singulari familiaritate fuerunt juncti Bernatibus, usque ad annum MDXXXVI, quo Lausanna cum omni circumiacente Regionem ad dominium Bernatum pervenit. At cives triuuntur interim omnibus suis privilegiis & iuribus. Relique sunt, Germanica quidem XXXI, quarum IV Suburbanæ, quibus totidem Vrbis signiferi præsumt, & sub eorum signis, singulæ Prefecture in bellum proficiscuntur. Hasclia Vallis, Hasli: Vndersea oppidum Vnderseuvren: Simmia Valli superior: Simmia Valli inferior, Frutigen, Sana, Aelen, Thun, Louppen: Signov, Drachselvrald, Emma Fluvii Vallis, Braudis, Sicomisvrald, Burgdorff, Bierebeck, Landshut, Arberg, Nidovv, Erlach, Bippium, VVangen, Arvangan, Arburg: Bibersteyn: Schenckenberg: Lenzburg. Item libera oppida in Pago Verbigeno Bernensium Imperium agnoscent: Zoffingen, Aravv & Bruck. Item Cœnobiorum Prefecture IK, quarum VI Civilem quoque Iurisdictionem habent. Gallicæ IIIX, qua sunt, Aventicum VVallisflurg, Minidunum Mouilden, Tverdon, Morges, Noridunum Nyon, Oron, Silia cum Vibio seu Vivey: item tres Cœnobiorum Prefecture. Ad alteram hujus Tabulae partem transto, in qua Friburgi Prefecture etiam Bernatibus communes à Mercatore referentur: qua sunt Morten, Schvartzenburg, Granson, Chalan sive Scherlin, his Bernates & Friburgenses alternatim per quinquennium Praefectos constituant, sic ut Praefecto ex una urbe constituto, provocaciones ad alteram sint, & ab eadem rationes Praefecti examinentur. Friburgum oppidum apud Nicitonem situm in Vchtlandia ad Sanam fluvium, à Berchtoldo IV Zeringensem Duce paucis ante Bernam annis conditum, Regnante siquidem Lothario anno Domini MCXXVII Guilelmus Vchtlandiz Comes mortuus est, ut Nauderus scribit, quo tempore ab Imperatore Lothario Vchtlandia Conrado Zeringensi Principi commititur. Quo mortuo anno MCCLII, successore eius filius ejus Dux Berchtoldus Zeringensis eius nominis IV. Is utriusque Friburgi, Brisgoja & Vchtlandie fundamenta posuit, ut supra quoque diximus, anno post Christum natum MCCLII, non sine privilegiiorum amplissimorum donatione. Quemadmodum & subsequentes ex ordine Imperatores, urtumq; oppidum non minore favore prosequuti sunt, quam si Imperii membra essent. Anno deinde Domini MCCLIX Berchtoldo V Zeringensem Duce vivis sublatlo, Friburgum Vchtlandie privilegiis omnibus illæsis ad Comites Kiburgenses devenit. Anno vero Christi MCCLX Eberhardus Comes Habsburgensis istius Vrbishabenas tenuit. Is anno Salutis MCCLXX Regi Rudolpho ab Habsburg peringenti pecunia sua in hanc Vrbem ius vendidit. Hinc Æneas Sylvius, Friburgum nobilem Austriæ domum nuncupat. Incolæ tandem earum mutationum pertasi, non sine maxima pecuniariu[m] vi, libertatem ab Austria domo redemerunt. Itaque hoc tempore Helvetici juris est. Ejusmodi in Friburgensi muro epitaphium invenitur:

Dum bis sexcentis ter senis jungitur annus,
In Friburg moritur Berchtoldus Dux Alemanni.

Oppidum ipsum mirabilem situm obtinet, pertim enim monti precipitibus petris suffulto impositum est, partim jacet in valle acclivis montibus clausa, circumfluitque montem in imo per desidentem civitatem amnis Sana mediocris magnitudinis. Prætorium situm est in precipiti rupe, ubi olim Arx fuit, à qua temporum successu

succ
mior
té n
cum
desc
ter v
hujus
strati
Reipub
Natio
qua r
gistra
lumin
cant a
barde
detur
& jub
peret
bus si
Consili

Ratisbonae Bernanae.
successu crevit Civitas ipsa, supra & infra. Oppositi montes sustentant moenia, tametsi in Orientali Monte nullæ fere domus, præter munitiones existant. Quocumque pergis in Civitate, est tibi, vel ascendendum vel descendendum. Ager ejus profert omnia necessaria præter vinum, quo non nisi importato utitur. Et hæc de his Tractus Civitatibus: nunc nonnulla de administratione Reipublicæ harum urbium addamus. Genus Reipublicæ est in his, quale in iis urbibus Hélvetiæ, quæ non sunt distributæ in certas tribus ex quibus Magistratus pari numero deliguntur. In his autem urbibus summum Magistratum & caput publici consilii videntur *ein Schuldheffen*. Vox hæc Germanica in Longobardorum legibus usurpatur, & *Schuldhæf* scribitur: videtur autem etymon vocis esse à debito, id enim *Schuld*, & jubendo, quod videlicet *Schuldhæf* debitoribus imperet ut creditoribus lais satisfaciant. Iste in hisce urbibus summan auctoritatem & potentiam obtinet. Consilia hic publica etiam duo sunt, Majus & Minus.

Majus consilium Bernæ sicut & Tiguri nomen habet ducentorum, quamvis plures sint ducençis. Minus vero consilium Bernæ est hominum xxvi. Senatus eligendæ ratio hæc Bernæ servatur: Quatuor urbis signiferi ex omni Civium numero viros xvi expertæ fidei & virtutis sibi adjungunt: atque hi xx viri una cum Consule majorem Senatum deligunt: ac postea etiam minorem. Consules quorum præcipua dignitas est, ab utroque Consilio communibus suffragiis eliguntur. Friburgi itidem majus Consilium ccc hominum, minus xxiv. Administrantur autem à minore Senatu res urbanæ, ac provocaciones subditorum audiuntur, præterquam ex Præfecturis Sabaudicis postremo bello capit. Que autem ad totam Rem publ. pertinent, maxime sunt momenti, ad ducentos seu majus Consilium referuntur. Consul qui utrique Consilio præsider, ab universo populo deligitur. Comites in hac parte, *Nuenburg*, *Nudovv*, *Arberg*; & *Balm* Baronatus.

Auctore Iacobo Goulartio.

Authoris Tabula Sciam...

*Lacu Le-
manni.*

Regiones.

*Cali-om-
penses.*

*S. si f. r. i.
ta.*

In hac Tabula prima fronte *Lacus Lemanus* in confiniis Ducatus Sabaudia, Comitatus Burgundia, Dominatus Helvetia & Episcopatus Valesia conspicitur. Circa Lacum vero nomina Regionum, Praefecturarum, Baronatum, Ditionum, Itinerum, Fluviorum, Montium, Urbium, Pagorum, Castellorum & Castrorum leguntur. Sabaudiam incolunt Populi Cisalpini lingua Galicæ non imperiti, quod ilum *Allobroges* teste Julio Cæsare Commentariorum initio, ab *Allobroge Galliarum* Rege qui florebat anno Mundi circiter 243, ac postea *Bagaude*, teste præstansissimo Antistite Fauchetio, & tandem *Sabaudi* nuncupati sunt, Gallicè *Savoyens*, Sabaudicè *Savoyards*. Illam Regionem ab anno Domini 1126 Comites, & ab anno Domini 1420 Duces haec tenus rexerunt. Eadem Regio fertur à Legione latronum primum diuque pacis itinera. Verum hodie tuta sunt ibi & secura tempore *Cœli* temperie conqueruntur Incole dientes ut plurimum, ô quam frigus viget! vel, quam æstus ingens est! Et tamen ferè nunquam congelatut *Lacus* nec *Rhodanus*. Æstus vero non soler ibi esse tam ingens quam in *Delphinatu*, nec frigus tam vehementis quam in Inferiori Germania, ubi flumina congelari solent. Solum est atatione facile & fertile. Abundat enim uvis, triticis, pisis, rapis, caulibus, fæolis, melonibus, portris, ceapis, fabis & lenticibus: nec non hordeo, foeno & avena, atque aliis frugibus. Fruæ vulgares hi sunt, nuces, poina, pyra varia, cerasa dulcia & acida, mora nigra & alba, caftanæ & amygdalæ: rariores sunt fucus. Jucunda quoque adest va-

rietas tum cœlestium, tum aquatilium, tum terrestrium animalium. Uvandalæ Helvetici Lausannam & vicina loca coentes subditi sunt Illustriss. Dominorum Bernensium ditioni, quorum nomine Praefecti per quinquennium magna cum autoritate clavem & clavum Rerum publicarum tenent. Secundum vetusta Chironica, anno Mundi 2790 Lausannæ fundamenta jecit Arpentinus Herculis Centenarius, à quo deritatum est cum antiquum ejus nomen *Carpentres*, quod mutatum est cum transferretur in montem Civitatis circa tempora Martini Episcopi Lausannensis, anno Domini 593. Utbs *Neviduni*, olim *Benevii* vulgo dicta, urbis adventum Julii Cæsaris desolata & diruta, Imperatoris Flavii Vespasiani tempore restaurata fuit à quodam ejus Centenario nomine Nyon. *Coffonex* anno Domini 442 structum est. *Albona* vero anno Domini 456 & sequentibus condita. *Geneva*, civitas equitis, libera & Imperialis, in qua cuditur moneta alba & nigra satis nota & probata, primum vocata est *Gennevra*, ut nonnulli existimant, quoniam juniperi loco in colle sita est, quem situm ei dedit *Lemanus* (pater Alemannorum seu Germanorum) Priami nepos, Patidis filius, anno mundi 2994. Postea vocata est *Aurelia* ab Aureliano Imperatore, quoniam Restaurato fuit eiusdem civitatis, qua Heliogabali temporibus funditus combusta fuerat. A Julio Cæsare seu à Latinis vocata est *Geneva*, & à Poëtis, metri causa *Gebenna*, necnon à Notariis. A Germanis *Genf*. A Gallis *Teneve*, cuius anagramma peraptum est *Venge*. Etenim multoties ab hostiis injuriis & proditorum astutis cœlitus

LACUS LEMANUS.

275

LACUS LEMANUS.

280

litus vindicata est, ac præsertim 12 seu 22 Decembris 1602. *Castellum Morgiarum* anno Domini 1135 ab Imp. Clotario constructum est. *Aquianum*, vulgo *Evian*, à Petro Sabaudæ Comitis Amedæi fratre & Vicario conditum est anno 1237. *Lacusille Genevensis* ex parte *Helvetiæ* in longitudinem xvi, ex parte vero *Sabaudia* xii, & in latitudinem iv milliarium sese extendit. *Portus* habet frequentes ad minimum 16. Ex portu *Morgiensis* & *Rotulensi*, vulgo *Rolle*, vinum optimum: ex *Portu* vero *Promontorii*, vulgo *Pormento*, & *Neronis*, vulgo *Nerny*, magna copia ligni & carbonis *Genevam* advehitur. *Rhodanus* *Lemanum* interflnens ab origine sua usque ad introitum *Lacus* non est patiens naviū, neque à ponte *Helveticu* suburbii *Genevensis* usque ad proximum oppidum nomine *Sesel*, quod 7 milliaribus ab urbe distat. Idem fluvius certo loco 5 milliaribus ab urbe distante in barathru subterraneum labitur. *Iurassus* mons tantæ est longitudinis, ut ejus Incolæ à Germanis olim *Longimani* dicti sint. Nam ex eis extremis cacuminibus conspiciunt templū *Geneva* & *Basilea*, quartuor aut quinque dierum itinere ab invicem distantia. In eo spectatur cum admiratio-ne *Petraperusa*, quam *Sebastianus Munsterus* in sua *Cosmographia* describit: item *Castellum Puelle*, seu *Virginis*, à *Julio Cæsare* conditum: item *S. Claudi oppidum*, quod à *Claudis* è longinquō nomine religiosis invisi-tur: item *Fons Niveus* æstivo tempore: item *Puteus naturalis* instar theatri latus, instar templi mediocris altus, & instar antri obscurus, perpetua nive & glacie a fortè crystallo plenus. Non procul à lacu *Lemano* ex parte *Sabaudie* conspiciunt montes media æstate nive cooperiti. Est quidam mons uno millari ab urbe *Geneva* distans, quem nonnulli non sine horrore con-

scendunt per gradus arte plus quam humana è rupe scissos, stricatos, & fere innumeros. Sunt qui supremo gradu pedem adponentes, identidem à conspectu horrendi præcipiti regrediuntur. Est aliud mons non procul ab *Aquilæ* oppido versus *Valesiam*, de cuius stupendo casu & effectu legatur Historia in Historiis memorabilibus nostri temporis capite *Terramotuum*, nuper Gallicè in lucem editis, *Lutetia Parisiorum*. *Mons S. Sergii* fertilissimus est: inter cæteros *Chablafii* sunt, inter quos alter etiā fertilis. Cæteri nihil nisi ligna seu arbuscula ferunt cum pascuis vaccarum, quæ in planitie montium æstivo tempore saginantur, & lac ubere redunt. Cæterum quis enumeret casus & res memorabiles in iis tempore belli gestas? Quantum & quam formidabile præcipitum montis *Multriacensis*, in quod singulis annis multi equi onusti ac nonnulli Mercatores precipites ruunt? De rupibus instar dentium aut enium acutis acutiori stilo est scribendum aut silentium. De radicibus *Aquianensium* montium notum est eas signatas esse, propter altitudinem lacus, è cuius imo originem trahunt. Silvarum maxima pars pauperibus & divitibus caltaneas suppeditat, porcis & suis bus glan-des, igni ligna vili precio, agricolis currucula & arato-ribus aratra. In his locis nulla aut paucas sunt ædificia Sanctorum reliquias venerabiles, propter exultaram Idololatriam. Supersunt quidem templū sumtu & artificio magnifica, in primis *Lausannense* in marmore ni-grescens interius, nec non *Genevense* perantiquum albo ferro refulgens, semel atque iterum fulmine iactum, ita ut crux plumbea combusta sit & turris alta demissa; quæ ante *Caroli Magni adventum* extabat. Adde templū *Viviacenic* inter vincas extra urbis mœnia locatum, & *Morgiense* nuper adoratum. Sed ibi simu-lacula

profaci lacra
nec
quo
zgro
Med
lis Ge
tes &
qua e
tur, ne
ta col
Exalte
gnissi
status.
siam c
gnacu
sunt &
medice
Capra
anno D
tum ab
monie
dicta,
Geneve
quarta,
bus cap
niosè er
Geneva

L A C U S L E M A N U S.

181

rofani, lacra deleta sunt. Non deest Genevæ *Orphanorophium* nec *Nosocomium*: sed utrumque includitur *Xenodochio*; in quo habitat Catechista & Pædagogus in consolatione ægrorum & precibus vigilans, quod etiam proprium Medicum & Pharmacopolem habet. Curia municipalis Genevensis in qua quotidie viginti quinque prudenter & pii Senatores Reipublicæ causa convenienter, in qua etiam membranæ scriptæ cum codicibus asservantur, noctu à Civibus ipsis custodit. Ex una parte Portæ collocata est Sede Judicii, vulgo *Tribunal*, magnifica. Ex altera parte Portæ prostat monumentum notatum dignissimum de tempore occasione & mediis renovati status. Armamentarium egregiè instruētum prope curiam ostenditur. In eadem Civitate multa sunt propugnacula eminentia & bombardis munita. Arces multæ sunt & fuerunt in hac Regione, quarum una *S. Catharina* dicta, in qua deposita erant instrumenta bellica ad obſidionem Genevæ parata & illuc adducta an. 1590. Capta est à Rego Henrico quarto ejusque jussi diruta, anno Domini 1601. Altera que oportunè in oppositum ab ipsis Genevensibus erecta erat, pacis & parcermonia causa in chaos redacta est. Tertia vulgo *Ripaille* dicta, auxilio Gallicarum cohortium in potestate Genevensium venit anno 1589 & desolata est, ut & quarta, que erat Versovii quum ab iisdem Genevensibus captata est. Nonnullæ ibi sunt turre affabre & ingeniōsè erēctæ, inter quas una dicitur *Turris Magystra*, que Genevam ex parte *Lacus* & *Sabaudia* defendit: alia

dicitur *Turris Insula*, vel *Cesaris*, quæ in alta Insula sita est ad defensionem Pontis olin ad Helvetios pertinentis, & ut fertur ab eodem Imperatore constructa est. Statuta & Leges Reipublicæ Collegiique Genevensis leguntur in libro impresso. Magnus est in his locis nobilium familiarium numerus. Quod attinet viros ingenio *Celebres viri* & artium scientiarum ve professione celebres, non paucisunt qui suis scriptis Theologicis & Philosophicis claruere: Petrus Viretus Verbigenensis, Gulielmus Farellus, Ioannes Calvinus, Antonius Sadeel, Petrus Cevalerius, Nicolaus Colladonus, Cornelius Bertramus, Alberius, Alzetus, Sequierius, Bucanus, qui omnes superiori seculo Genevæ, Lausanne, Morgiis & Albonæ Pastorum arq; Professorum magistera diligentissimè diuq; obierunt, quibus successere in scribendo clari Theodorus Beza Velselius, Simon Goulartius Silvanectinus, Antonius Fajus, Ioannes Iacomotus Pastores, Jacobus Lectius Senator, Ioanes Deodatus Genevensis, lingua & Theologia sacra Professor, Isaacus Casaubonus Regius lingue Græcæ Professor, & Gasparus Laurentius ejusdem lingua Professor. Cæterum *Bibliotheca* Bibliotheca publica Genevæ multis eximiis manuscripit ornata est. Lausannensis vero Patrum & caliorū prestantiss. Theologorum opusculis instructa est. Quod *Mercato* vulgus attinet, à barbarie videtur alienum: etenim magnō amore & honore advenas colit & excipit: peregrinatas ponderosas, cappones pingues, caeos bonos, aurea fila & setam inter cæteras merces mittit.

Nn

ARCO-

ARGOVIA.

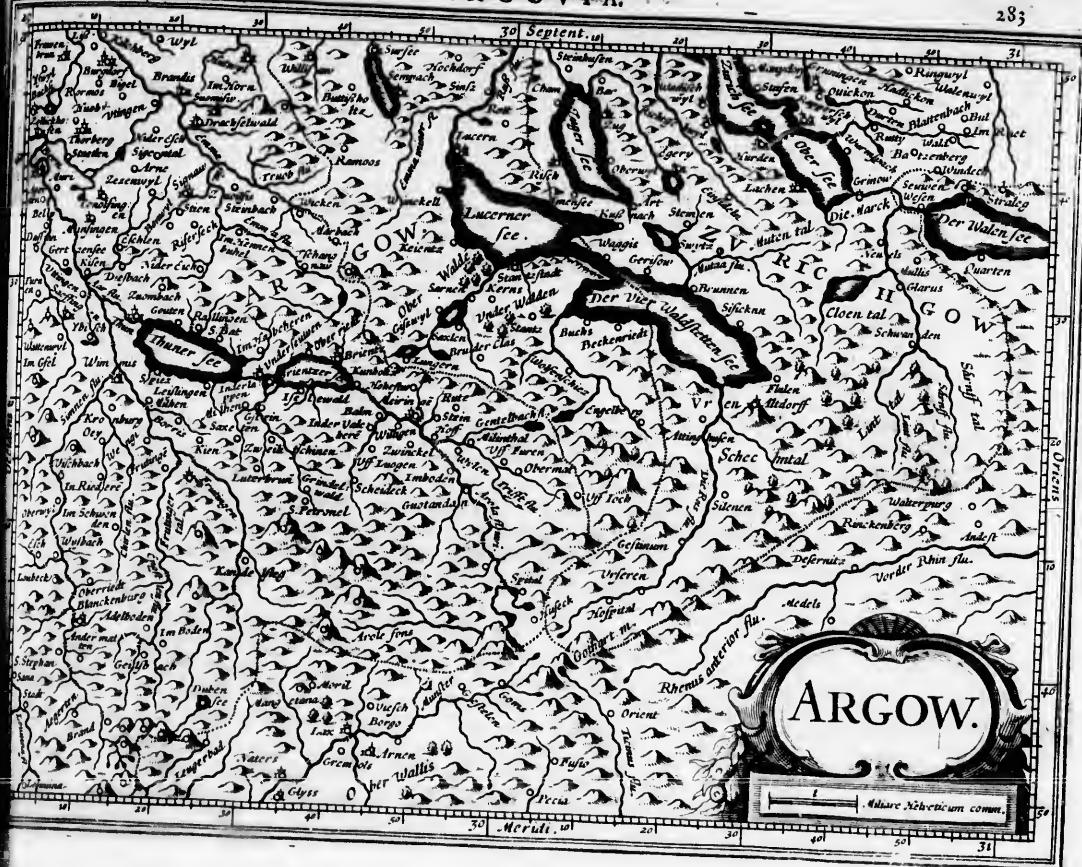
282

ARGOVIA, vulgo Argovia, pars fuit Regni Transjurans, quod quidquid à Jura monte, ad Alpes usque excurrebat, (cui quondam Helvetii, Rauraci & Allobrogum pars, hodie vero Sabaudia Ducatus, ac Uchtlandia, Brisgovia, Suntgovia, Cremerlandia, & Tigurinensis Praefectura sive Helvetiorum hodierum pagi tenent) comprehēdebat. Hac autem tabula Lucerna, Vrensvitz, Vndervald, Glarona pagi p̄d maxima sui parte continentur. *Lucerna* Helvetiorum urbs quam Meyerus *Lacocernam* nominat, sita est ad fluvium Rusam qua is effluit ex Lacu ampio, & per quem ad tres pagos navigatur, ad pedem altissimi montis, quem *Fractum & Pilati Montem* vulgo nuncupant. Lacus urbi commodus est, quod hac iter sit in Italianam per Alpes Lepontias, quem *Montem S. Gotthardi* hodie nominant; hinc merces ad Alpes subvehuntur, indeque in Italianum citellariis jumentis, & vicissim Italice merces per Lacum & Rusam fluvium in Rhenum ac porro in Oceanum descendunt. Habent autem Lucernates, majorem ferè commoditatem ex Lacu, quam ex adjacente solo, tametsi eximia quoque habent prata, & pabula pecoribus nutriendis idonea. Urbs est satis amica & elegans, dignitate ac opibus permultus, commune Emporium Suitensium, Vranorum & Tranfilvanorum. Origo urbis incerta est: utrinque ad flumen extitisse castella singula traditur (hodie sunt Civium aedes) qua ab Alemannis extracta creduntur. Nomen accepisse videtur à Lucerna qua forte illic in usum navigantium noctu ponebatur, atque huic rei credibile est, inservuisse turrim illam vetustam, qua ad superiorē pontem hodie ab aquis non men habet, qualis & Tiguri cernitur à fluctibus *Vvel*-lenberga dicta: *Pharos* antiqui turres hujus generis ap-pellarunt. Tradunt Annales domestici *Lucernates Ca-*mpionis, *Majestatis*, *ro Magno* adversus Saracenos militasse; & ab eo cum privilegia quādam consequitos, tum *Cornuum usum*, quibus adhuc classicum tempore belli cānunt. Penes Canonicorum Collegium maxima hic quondam potestas fuit. Quod in potestatem deinde Abbatis *Murbacensis* ex donatione Pipini Regis pervenit. Tum *Albertus Austriae Imperator*, *Lucernam a Murbacensi Abbatem* emit. Sed nonita multo post, *Lucernam sub Austriae Imperio*, gravibus oneribus presili, pacis & libertatis amore anno mcccxxii fōderi nomen subscipere. Praefectura *Lucernatum* qua à Mercato recententur, duæ sunt, in quibus Praefecti ibidem loci habitant, *VVikenfis*, *VViken*, opinor: & *Sempach*. Sed Praefectus hujus nullum jus in oppidum habet, tan-tum Lacui & pīcationi p̄st. Reliquas administrant Senatores in urbe manentes, qua sunt: *Vallissov*, *Entlibuchia Vallis*; *Rotenburg*, forte *Rott*, aut locus aliquis illi proximus: *Habsburg*: *Berona* cum vicino agro *Chelamit*, id est *Michaelis Praefectura*, dicto; *Merisbachvanden*: *VVagis*; *Ebicona*; *Horba*; *Krienz*; item ii urbes *Sursejum* & *Semoachium* in clientela sunt *Lucernatum*: habent tamen proprium consilium, quod causas tam civiles, quam criminales judicat: sed princeps Consilii *Sursei Schulthes* dictus, iusjurandum dat *Lucernatis*, *Sempachii* verò à Senatu *Lucernate* deligitur, attamen ex civium *Sempachianorum* numero. Sequuntur *Pagi*, *Vriorum*, *Vraniorum* sive *Vrania*. Hujus incolas tempore *Julii Cæsaris*, appellatunt Romani *Tauriscos*, & nomen *Vri* quo hodie nuncupantur, putatur originem duxisse ab *Vranu*, quos veteres *Tauriscos*

ARGOVIA.

283

ris ap-
es Ca-
eo cum
usum,
Penes
in pote-
s Mur-
um Al-
ensi Ab-
sub Au-
pacis &
en sub-
mercato-
ii ibidem
Sempach.
abet, tan-
inistrant
ovv, Ent-
is aliquis
ino agro
Merisch-
, item 11
sunt Lu-
m, quod
car : sed
jurandum
Lucerna-
torum nu-
a five Vra-
pellarunt
nuncupan-
os veteres
Tauriscos

Tauricos nominaverunt, sicut & in hunc usque diem Siententalenses rauros vocant Vros more veterum Germanorum. Deinde & Regio ista haber nigrum tauri caput, in campo croceo, quo pro insignibus utitur. *Vriorum* Pagus in x partes, five communitates dividitur, quas ipsi vocant *Grossamnen*, quasi dicas participationes, quod soli ex his electi Senatores omnium munerum participes sint, & ad annuos conventus vocentur. *Suitiorum*, five *Suitia*. *Suitia* five *Suicia*, oppidum universe Helvetiae nomine communicat, nam ab iis primum edificatum est, qui novis quaerendis sedibus ex Suecia regno hoc profugerant. Ex tribus pagis est unus, qui contra Nobilium insolentiam fædere conjuncti fuerunt, robustos, belloque potentes homines edit, qui frequenter hostibus inculserunt terrorē. Ex iis rebus, qua terra compascua ex se fundit, fere omnes vitam sustentant. Ab hoc oppido five pago, exteri Helvetios *Suiteros* vocant, vel quod primo pro libertate in ipsorum agro pugnatū sit: vel quia diutissimē cum Eremitanis contulerunt, & primi omnium ex pagis tribus Austriorum irruptioni expositi fuerunt, & inter tres pagos maxima eorum fuit potentia, nomine eorum, ut celebriori, reliqui etiam pagi sunt comprehensi, & ab his deinde nomen, ad omnes fæderatos dimanavit: vel denique quod iniuria federationis fecerint Uri, Silvani, Suitenses, in horum oppido. *Suitiorum* Regio divisa est in partes vi, quas *Quartas* vocant, veteris divisionis nomen, in recentiori & senaria retinences. Et *Infierior Silvana* quæ vulgo dicitur *Underwaldia*. Hic liberæ conditionis pagus, mutuo societatis fædere Suitia & Urania junctus, anno Domini M C C X V . Naturali Alpium vallo circumseptus, pascua habet amena pecoribus aleidis per quam idonea, unde magnas opes

*Suitiorum
pagus.*

*Under-
waldia
pagus.*

Silvanæ incolæ percipiunt. Cæterum Uri, Suitenses, Silvani seu Underwaldenses, et si monasticarum familiarum Abbatibus certis passionibus subditi erant, tamen sua quadam libertate gaudentes Praefectos accipiebant ab Imperio, quos *Voigtes* appellant, fortasse Græco nomine, proſus ut olim Praefectura Romano-Romanorum. Horum idem munus erat, quod in his terris *Burggraviorum*. Penes illos enim summa judiciorum publicorum, & vitæ necisque porestas erat. Formam gubernationis reliquam mansisse ex antiqua Romanorum Monarchia coniicio, in qua Praefectura suis non vivebant legibus, neque ex suorum numero creabant Magistratus, sed hos à Senatu aut Monarchis accipiebant. Cæterum *Underwaldia* Pagus in 2. Conventus distributus est, per Silvam *Kernwaldia*, *Superiorem* videlicet & *inferiorem*, tota Regione Underwaldie nomine nihil minus comprehensa. Superest *Glaronia* vulgo *Glaris*, Helvetici fæderis vallis, ac Regio juxta Limagum fluvium non admodum ampla, longitudine 111 milliariorum Germanicorum, nomen habens à præcipuo toto regionis vico, cincta tribus partibus altissimis Alpibus; à Meridie & Oriente Rhetos, ab Occidente Urios & Suitios attingit, à Septentrione castra Rhetica dictam regionem, qua Limagus vallem egreditur. Hujus regionis jurisdictione, una cum quibusdam *Imperium magistris*, preventibus, fuit tempore S. Fridolini per Comitem quendam donata monasterio Seckingensi, tempore scilicet Clodovei primi Francorum Christiani Regis, nempe anno Domini 13, qui primus Francorum Rex fuit, qui in Rhetia, Alemannia, & Helvetia imperavit. Consecuta est hæc terra posteris temporibus suam libertatem, & propriam jurisdictionem, adjunxitque se fæderi Helvetico, anno Domini M C C L I I . Vivunt incola

Glaronia.

Lemn.

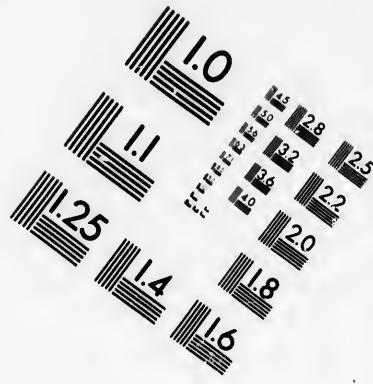
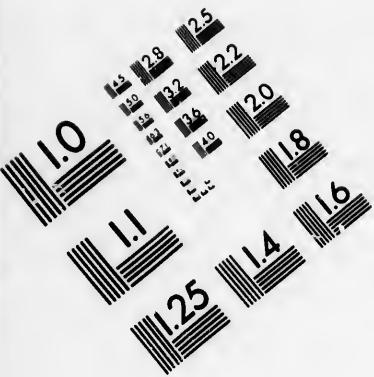
Fiamina.

cola
stias
tanc
fim
scs
tes f
ream
bilit
berg
tes d
berg
Suti
nac,
nunc
gamu
quos
mine
cul L
solita
cet à
indus
niaqu
quæ v
est vi
tum h
bus ne
tur, q
necfa
injicia

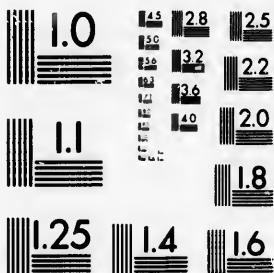
cole lacte, caseo, butyro, & carnibus. Ibi inter angustias montium nulli, aut pauci seruntur agri, rarae plantantur vites. Hortos pomiferos habent, & pratala etiam. Vinum & frumentum aliunde invehuntur. Pisces Lacus subministrant, aves carnefique ferinas Montes silvosi suppeditant. Patriam hanc Henricus Glareanus & Aegidius Yscodus, doctissimi Viri, ortu nobilitarunt. His accensentur Hamburg Comitatu, Humberg Baronatus & Ringenberg. Est autem Glarona in xv partes distributa, quas vocant Tagivan. Imperat Werdenbergen Comitatu, quem emerunt anno 1517. Cum Suitis alternam Praefatos mittunt Vzenacum, Vifnac, & in Castra Rhetica Wefom. Sed haec haec tenus, nunc generalia quædam de hac Helvetiæ parte subjun-
LXXX.
Glarina.
Emporium
magnum.
Rhenus.

gas vero quibus haec Helvetiæ portio irrigatur, sunt *Limagus*; hic apud Glaronenses oritur, ac in media ipsorum regione *Serniphium* alterum ex altera valle delapsum amne accipit. Deinde infra *Vrnas* (duorum vicorum nomen est) supra *Latericum Pontem* (ita vocant) ex Lacu Vefenio acceptâ aquâ, *Marcham* (qui fuit olim Helvetiorum in Rhetus finis, & Helvetii ita terminum vocant) ac *Castra Rhetorum* (& huic loco etiam nomen manet *Gastrâ*) distinmat. Hinc Lacum Tigurinum ingressus, ad ostia ejus Tigurum amplissimam Helvetiorum urbem dividit: mox Aquas, memorabilem in Helvetiis locum propter calidas illic aquas, Gre- ci *Thermas* vocant, delabitur. Deinde haud ita longè Ursæ ac Arolæ miscetur. *Vrsâ* sâne, quem fluvium transpositis duabus prioribus literis vulgo *Rufam* vocant, in summis Alpibus, quibus hodie *S. Gothardi* nomen est, oritur, ac recta ad Septentriōnem labitur, quum contra *Ticinus* ex eodem jugo per Lepontios in Meridiem, *Vrsulam* sive *Vrfellam* primum vallem Rheticâ, deinde *Vriam* Tauricorum, gentis Gallicæ reliquias, venit, ubi lacui miscetur, qui *Vros*, *Suitios*, *Silvanos* ac *Lucerinos*, quatuor Silvæ Civitates (nam ita appellant hodie) alluit. Porro deinde Tuginis annibus suffceptis Bremgarten ac Melligen (oppida sunt ditionis Helvetiæ) lapsus infra Brugas Arolæ commiscentur. Ad Confluentem autem tria Helvetiorum flumina *Limagus*, *Vrsa* & *Arola* in Rhenum exonerantur. Sed de Helvetia, ejusque partibus quæ dicta sunt haec tenus sufficient, ad Inferiorem Germaniam transeamus.

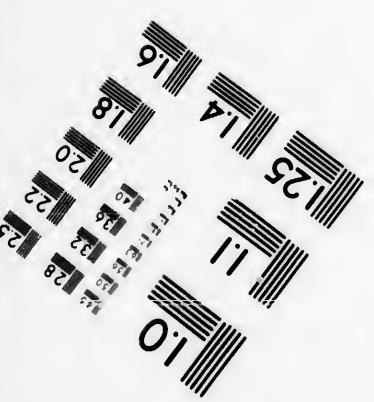
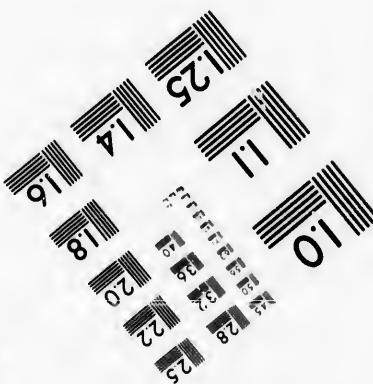

IMAGE EVALUATION TEST TARGET (MT-3)

6"

Photographic
Sciences
Corporation

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

1.8
2.0
2.2
2.5
2.8
3.2
3.6
4.0
4.4

1.0
1.1
1.2
1.3
1.4
1.5
1.6
1.7
1.8
1.9
2.0
2.1
2.2
2.3
2.4
2.5
2.6
2.7
2.8
2.9
3.0
3.1
3.2
3.3
3.4
3.5
3.6
3.7
3.8
3.9
4.0
4.1
4.2
4.3
4.4
4.5
4.6
4.7
4.8
4.9
5.0
5.1
5.2
5.3
5.4
5.5
5.6
5.7
5.8
5.9
6.0
6.1
6.2
6.3
6.4
6.5
6.6
6.7
6.8
6.9
7.0
7.1
7.2
7.3
7.4
7.5
7.6
7.7
7.8
7.9
8.0
8.1
8.2
8.3
8.4
8.5
8.6
8.7
8.8
8.9
9.0
9.1
9.2
9.3
9.4
9.5
9.6
9.7
9.8
9.9
10.0
10.1
10.2
10.3
10.4
10.5
10.6
10.7
10.8
10.9
11.0
11.1
11.2
11.3
11.4
11.5
11.6
11.7
11.8
11.9
12.0
12.1
12.2
12.3
12.4
12.5
12.6
12.7
12.8
12.9
13.0
13.1
13.2
13.3
13.4
13.5
13.6
13.7
13.8
13.9
14.0
14.1
14.2
14.3
14.4
14.5
14.6
14.7
14.8
14.9
15.0
15.1
15.2
15.3
15.4
15.5
15.6
15.7
15.8
15.9
16.0
16.1
16.2
16.3
16.4
16.5
16.6
16.7
16.8
16.9
17.0
17.1
17.2
17.3
17.4
17.5
17.6
17.7
17.8
17.9
18.0
18.1
18.2
18.3
18.4
18.5
18.6
18.7
18.8
18.9
19.0
19.1
19.2
19.3
19.4
19.5
19.6
19.7
19.8
19.9
20.0
20.1
20.2
20.3
20.4
20.5
20.6
20.7
20.8
20.9
21.0
21.1
21.2
21.3
21.4
21.5
21.6
21.7
21.8
21.9
22.0
22.1
22.2
22.3
22.4
22.5
22.6
22.7
22.8
22.9
23.0
23.1
23.2
23.3
23.4
23.5
23.6
23.7
23.8
23.9
24.0
24.1
24.2
24.3
24.4
24.5
24.6
24.7
24.8
24.9
25.0
25.1
25.2
25.3
25.4
25.5
25.6
25.7
25.8
25.9
26.0
26.1
26.2
26.3
26.4
26.5
26.6
26.7
26.8
26.9
27.0
27.1
27.2
27.3
27.4
27.5
27.6
27.7
27.8
27.9
28.0
28.1
28.2
28.3
28.4
28.5
28.6
28.7
28.8
28.9
29.0
29.1
29.2
29.3
29.4
29.5
29.6
29.7
29.8
29.9
30.0
30.1
30.2
30.3
30.4
30.5
30.6
30.7
30.8
30.9
31.0
31.1
31.2
31.3
31.4
31.5
31.6
31.7
31.8
31.9
32.0
32.1
32.2
32.3
32.4
32.5
32.6
32.7
32.8
32.9
33.0
33.1
33.2
33.3
33.4
33.5
33.6
33.7
33.8
33.9
34.0
34.1
34.2
34.3
34.4
34.5
34.6
34.7
34.8
34.9
35.0
35.1
35.2
35.3
35.4
35.5
35.6
35.7
35.8
35.9
36.0
36.1
36.2
36.3
36.4
36.5
36.6
36.7
36.8
36.9
37.0
37.1
37.2
37.3
37.4
37.5
37.6
37.7
37.8
37.9
38.0
38.1
38.2
38.3
38.4
38.5
38.6
38.7
38.8
38.9
39.0
39.1
39.2
39.3
39.4
39.5
39.6
39.7
39.8
39.9
40.0
40.1
40.2
40.3
40.4
40.5
40.6
40.7
40.8
40.9
41.0
41.1
41.2
41.3
41.4
41.5
41.6
41.7
41.8
41.9
42.0
42.1
42.2
42.3
42.4
42.5
42.6
42.7
42.8
42.9
43.0
43.1
43.2
43.3
43.4
43.5
43.6
43.7
43.8
43.9
44.0
44.1
44.2
44.3
44.4
44.5
44.6
44.7
44.8
44.9
45.0
45.1
45.2
45.3
45.4
45.5
45.6
45.7
45.8
45.9
46.0
46.1
46.2
46.3
46.4
46.5
46.6
46.7
46.8
46.9
47.0
47.1
47.2
47.3
47.4
47.5
47.6
47.7
47.8
47.9
48.0
48.1
48.2
48.3
48.4
48.5
48.6
48.7
48.8
48.9
49.0
49.1
49.2
49.3
49.4
49.5
49.6
49.7
49.8
49.9
50.0
50.1
50.2
50.3
50.4
50.5
50.6
50.7
50.8
50.9
51.0
51.1
51.2
51.3
51.4
51.5
51.6
51.7
51.8
51.9
52.0
52.1
52.2
52.3
52.4
52.5
52.6
52.7
52.8
52.9
53.0
53.1
53.2
53.3
53.4
53.5
53.6
53.7
53.8
53.9
54.0
54.1
54.2
54.3
54.4
54.5
54.6
54.7
54.8
54.9
55.0
55.1
55.2
55.3
55.4
55.5
55.6
55.7
55.8
55.9
56.0
56.1
56.2
56.3
56.4
56.5
56.6
56.7
56.8
56.9
57.0
57.1
57.2
57.3
57.4
57.5
57.6
57.7
57.8
57.9
58.0
58.1
58.2
58.3
58.4
58.5
58.6
58.7
58.8
58.9
59.0
59.1
59.2
59.3
59.4
59.5
59.6
59.7
59.8
59.9
60.0
60.1
60.2
60.3
60.4
60.5
60.6
60.7
60.8
60.9
61.0
61.1
61.2
61.3
61.4
61.5
61.6
61.7
61.8
61.9
62.0
62.1
62.2
62.3
62.4
62.5
62.6
62.7
62.8
62.9
63.0
63.1
63.2
63.3
63.4
63.5
63.6
63.7
63.8
63.9
64.0
64.1
64.2
64.3
64.4
64.5
64.6
64.7
64.8
64.9
65.0
65.1
65.2
65.3
65.4
65.5
65.6
65.7
65.8
65.9
66.0
66.1
66.2
66.3
66.4
66.5
66.6
66.7
66.8
66.9
67.0
67.1
67.2
67.3
67.4
67.5
67.6
67.7
67.8
67.9
68.0
68.1
68.2
68.3
68.4
68.5
68.6
68.7
68.8
68.9
69.0
69.1
69.2
69.3
69.4
69.5
69.6
69.7
69.8
69.9
70.0
70.1
70.2
70.3
70.4
70.5
70.6
70.7
70.8
70.9
71.0
71.1
71.2
71.3
71.4
71.5
71.6
71.7
71.8
71.9
72.0
72.1
72.2
72.3
72.4
72.5
72.6
72.7
72.8
72.9
73.0
73.1
73.2
73.3
73.4
73.5
73.6
73.7
73.8
73.9
74.0
74.1
74.2
74.3
74.4
74.5
74.6
74.7
74.8
74.9
75.0
75.1
75.2
75.3
75.4
75.5
75.6
75.7
75.8
75.9
76.0
76.1
76.2
76.3
76.4
76.5
76.6
76.7
76.8
76.9
77.0
77.1
77.2
77.3
77.4
77.5
77.6
77.7
77.8
77.9
78.0
78.1
78.2
78.3
78.4
78.5
78.6
78.7
78.8
78.9
79.0
79.1
79.2
79.3
79.4
79.5
79.6
79.7
79.8
79.9
80.0
80.1
80.2
80.3
80.4
80.5
80.6
80.7
80.8
80.9
81.0
81.1
81.2
81.3
81.4
81.5
81.6
81.7
81.8
81.9
82.0
82.1
82.2
82.3
82.4
82.5
82.6
82.7
82.8
82.9
83.0
83.1
83.2
83.3
83.4
83.5
83.6
83.7
83.8
83.9
84.0
84.1
84.2
84.3
84.4
84.5
84.6
84.7
84.8
84.9
85.0
85.1
85.2
85.3
85.4
85.5
85.6
85.7
85.8
85.9
86.0
86.1
86.2
86.3
86.4
86.5
86.6
86.7
86.8
86.9
87.0
87.1
87.2
87.3
87.4
87.5
87.6
87.7
87.8
87.9
88.0
88.1
88.2
88.3
88.4
88.5
88.6
88.7
88.8
88.9
89.0
89.1
89.2
89.3
89.4
89.5
89.6
89.7
89.8
89.9
90.0
90.1
90.2
90.3
90.4
90.5
90.6
90.7
90.8
90.9
91.0
91.1
91.2
91.3
91.4
91.5
91.6
91.7
91.8
91.9
92.0
92.1
92.2
92.3
92.4
92.5
92.6
92.7
92.8
92.9
93.0
93.1
93.2
93.3
93.4
93.5
93.6
93.7
93.8
93.9
94.0
94.1
94.2
94.3
94.4
94.5
94.6
94.7
94.8
94.9
95.0
95.1
95.2
95.3
95.4
95.5
95.6
95.7
95.8
95.9
96.0
96.1
96.2
96.3
96.4
96.5
96.6
96.7
96.8
96.9
97.0
97.1
97.2
97.3
97.4
97.5
97.6
97.7
97.8
97.9
98.0
98.1
98.2
98.3
98.4
98.5
98.6
98.7
98.8
98.9
99.0
99.1
99.2
99.3
99.4
99.5
99.6
99.7
99.8
99.9
100.0

DESCRIP TIO BELGI.

Eam Galliarum partem quam obtinet Hispaniarū Rex descripturus, idē quem in Francorum Regno constitui, ordo sequendus mihi erit. Primum ergo ea quā de Inferioris Belgii politico statu mihi in studiosum gratiam communicavit vir clatissimus D. Dominicus à Burmania accipe, postea Provincias Dominicasque enumerabo & describam.

Politia Belgii sub Burgundionibus.

OMNIS Gallia secundum Iulium Cæsarem divisā est in Belgicam, Celticam & Aquitanicam. Belgicā medium forte patrem Hispaniarum Rex aliquot jam possidet sacerulis: alteram, Picardiam scilicet, Campāniam, Normandiam (quamquam hā dux postremē non in totum sub Belgio continentur) & reliquam Belgii partem possident Dux Lotatingæ, Iulie, Clivi, Archiepiscopus Trevirensis, Moguntinensis, Colonensis, Episcopus Leodiensis & alii. Producit hāc Belgica, tēte Iulio Cæsare, illustriores semper ac fortiores milites quam reliqua Gallia, ita ut non modo illius tempore, verum etiam nostro seculo omnem bellī molem sustinuerit.

Continet autem circiter 320 urbes munitas, & cinciter 230 oppida privilegiata, pagos vero plus minus 12000.

Et quanquam tota hāc Belgica propter diversas Imperiales & Regales dignitates, Electoratus, Archie-

piscopatus, Episcopatus, coronationem tam Imperatoris Majestatis Aquigrani, quā Regni Franciæ Successione mire inclarebat, illa tamen pars quā Regi Catholico semper paruit longe nobilissima est: tum propter orum ac natali quamplurium Monarcharum, Regū, Principū, Ducū; tum etiam propter frequentes in ea & opulentissimas urbes, infinita oppida, & innumerabiles pagos, adeoque inhabitatorum admirandam frequentiam, eorum divitias, civilitatem, ac animi fortitudinem. Quibus etiam Carolū V Imperatorem motum fuisse ferunt, ut in deliberationem multoties traxerit, in Regnum eas Provincias esse erigendas: verum propter privilegiorum, morum, atque legum in singulis Provinciis diversitatem, tum continuorum bellorum difficultates, quibus opprimebatur, ab instiuto revocatum fuisse.

Hāc pars in circuitu habet fere 340 millitia Flandrica, Italica 1000. Continet urbes clausas 208 & cinciter 150 oppida, urbibus propter splendorem & privilegia haud inferiora: pagos vero plus minus 6200 maiores: minores autem infinitum numerum fere, sicut & diversa Dominia ac Principatus merum aut mixtum imperium habentia.

De Prefide aut Gubernatore totius Belgij.

Eadem in hoc Belgio est administranda Reip. ac iustitiae ratio, quae in Regno Galliæ, eadem Magistratum nomina, eademque auctoritas Provinciis omnibus. Unus à rege Catholico semper est generalis cum summa

sum
que
gn
Du
re M
reru
rolin
stria
Caf
1531
filio
cias
liber
rorib
catui
itaqu
reta I
sueta
nator
mam
tamer
Cance
gotia
Scire a
scorsin
& Priv
Privat
tiis in e

summa auctoritate Praefectus, qui & Burgundiae quoque Comitatu*pri*ceps neque enim pre multitudine Regnum ac Provinciarum ipsius eam, sicut Burgundiae Dux solent, administrare valet. Quapropter tempore Maximiliani Cæsaris ejusque filii Philippi, summa rerum præfuit ad tempus Georgius Saxonæ Dux. Caroli V Imperatoris tempore primum Margareta Austriae, Imperatoris mater terrena, qua defuncta foro dictæ Cæsareæ Majestatis Maria Vngariae Regina ab anno 1531 ad 1555, quo Imperatoria Majestas totum Belgium filio Philippo renunciavit, qui successive easdem Provincias demandavit suo nomine regendas Emanueli Philiberto Sabaudie Duci Consobrino, puta ex duabus sororibus Regis Lusitanie utroque nato, qui à Rege Ducatu suo Sabaudiae restitutus Praefecture renunciavit, itaque in ejus locum surrogata est Regis soror Margareta Parmæ ac Placentiæ Ducis uxor, cui præter alia cœsua assignata fuere in singulos annos 36 millia coronatorum. Hic Praefectus licet summam adeoq; plenissimam habet per totum Belgium auctoritatem, cuncta tamem majora munera ac officia, ut sunt, Praesidiatus, Cancellarius Statuum, & omnes leges, decreta & negotia sub Regis nomine distribuuntur, atque emanant. Scire autem hic oportet, antequam de singulis consiliis seorsim quid dicamus, olim duo illa consilia Statuum & Privatum unum tantum apud Principem fuisse, quod Privatum nunc upabatur: verum ex crescentibus negotiis in duo diversa id partiri necesse fuit.

De Consilio Statuum.

Consilium Statuum, ut vocant, quod apud Guber-

natorem residet, incerto constat Consiliariorum numero; pro arbitrio enim Principis & negotiorum necessitate plures vel pauciores adhibentur. Constat vero ex diversis Provinciarum Belgij Praefectis, nonnullisque doctoribus, qui propter doctrinam, integritatem, ac virtutes subinde adhibentur. Huic ordini unus praefectus seu praeses confili. Cum hoc consilio deliberat Belgij summus Praeses super rebus Principis & publicis, puta de bello & pace, deq; generali totius patriæ regimine. Eodem in deliberationem veniunt, que ab omni parte adferuntur. Item foedera cum Principibus ac viciniis, an dimittendi vel retinendi sint belli Duces. Item de propugnaculis, munitionibus, provisionibus armorum, qui demandandi & recipiendi legati, cun&taq; huc referuntur ex consiliis magis ardua negotia: deniq; ut summatis dicamus, quicquid conservationem ac protectionem totius patriæ intus & foris concernit, in hoc consilio deliberatur. Solent & extraordinariis & magis arduis negotiis adhiberi quoque omnes Ordinis aurei velleris, & ex aliis gubernatoribus Provinciarum, officiariisque Regiis nonnulli.

De Consilio Privato.

Consilium quod vocant Privatum seu Secretum similiter apud Gubernatores resideret. Constat ordinariè 10 vel 12 Consiliariis, iisque Doctoribus aut Licentiatis à Rege velejus Locū tenente electis. Hoc cum divisum sit propter multitudinem negotiorum à precedente consilio Statuum, sibi reservavit quicquid ad justitiam, jus, & politiam pertinet, & inspectionem aliorum consiliorum. Hujus itaq; est concedere privilegia, consendum, gratiam,

gratiam, veniam, remissiones. Item condere leges, ordinaciones, statuta, edicta que, unde & Magistri suppli-cationum vocantur. Hujus item consilii est cognoscere de limitibus, ac confiniis Provinciarum, deque par-tibus principalibus domini, superioritatis & authori-tatis Principis, Dominorum & aliorum aulicorum immatriculatorum. Denique consilium hoc robur est ac conservator Iustitiae, ceterarumque rerum omnium inspecto, quanquam subinde magis ardua consilio Statuum communicet, ac vice versa illud quæ politiam ac Justitiam aliquo modo concernunt cum hoc conferat ac communicet. Habet & hoc Consilium suum Prä-sidem.

De Consilio Finaniarum.

In eadem curia residet & aliud Consilium, quod vulgo Finaniarum vocant. Huic communiter praefecti semper fuere tria ex prudentioribus dominis patriæ capita, unus Thesaurarius, unus Receptor generalis & tres Commissarii docti ac prudentes, cū duobus Gref-fariis aliisque officiariis. Hoc Consilium curam habet bonorum patrimonialium & reddituum Principis, sub-sidiiorum ordinariorum & extraordinariorum, Cameræ rationalis, Receptorum aliorumque Officiariorum Regias pecunias tractantium. In eodem fiunt taxatio-nes, rationes assignantur solvendi quidquid concernit pacem vel bellum, fortificationes, munitiones, provi-siones, adeoque omnes expensas, tam ordinarias quam extraordinarias pro conservatione Status patriæ. Hoc item bona Principis elocat, facit moderationes ac re-strictiones contentas ejus ordinationibus. Breviter to-tam agit curam Regii Thesauri universi.

De Consilio Camera Rationalis.

Est aliud Bruxellæ Magistratus Regius, qui est tanquam membrum Consilii Finaniarum, appellatur quo Ca-mera rationalis, cui præst unus Praes & septem Ma-gistri rationum, quatuor feliciter ordinarii & tres extra-ordinarii, cum nonnullis aliis officiariis. Reddunt huic ratione administrationis pecuniariū regis omnes The-saurarii & Receptores Brabantie & adhaerentis ditio-nis, item agri Lutzenburgici; recipiuntque omnes hic suis quitantias. Præter hanc vero Cameram sunt adhuc in Belgio tres alia Cameræ rationales, in Flandria scilicet, Hollandia & Geldria, quæ omnes summarie ratio-nem reddere coguntur Finaniarum Consilio tanquam omnium inspectori. Atque hæc sunt Consilia & Magi-stratus vel Officiarii, qui perpetuo generalem Belgiæ Praefectum comitantur vel apud eum resident.

De Consilio Provincialibus.

Est & aliud in hoc Belgio Consilium in singulis fere Provinciis, quod Parlamentum Regium vulgo nomi-nant, quale est Mechliniæ, in Brabantia vero Cancel-laria in vocant. Præsumt huic communiter secundum diversa loca vel 12 vel 16 vel 18 Consiliarii Doctores & Licentiati, unusquisque Praess seu Cancellarius tanquam iudex. Adsistunt pariter Advocatus & Procurator Fisci, Greffarii, Secretarii, aliisque Officiarii, omnes à Locum-tenente Regio electi, & à Rege stipendiati. Hic Magistratus summa polleter auctoritate, cunctarū ci-vilium & criminalium causarum, & omnium in hisce Provincialibus Dominiisque Regiis controversiarū cognitionem habens. Habet & activā & passivam co-gnitionē fundatorum, confinium ac differentiarū,

qua

quæ prelatumis eorumq; jurisdictionibus procedunt, exceptis bonis mortuis, vulgo *amoris*, eorum enim cognitio ad curiam Ecclesiasticam pertinet. Similiter obseruari facit privilegia, exemptiones, officia, beneficia, ac provisiones à Principe concessa, salvis nihilominus semper jurisdictionibus & privilegiis locorum particularibus. Huc vocantur in ius non solum omnes regii Officiarii, & ministri provinciales, sed & Rex ipse, pro quo respondent ejus Procurator & Advocatus, minimeque summa ejus authoritas, aut dignitas cuiquam praeditio ac damno est. Quinimo accidit jam pridē in Geldria segnante Rege Philippo, ut cum Majestas ipsius in causa quadam gravissima contra Dominum de Anhok succumberet, nullusque Officiarius sententiam executioni mandare auderet, Rex ipse eam realiter executus sit. Ad hoc tribus auctoribus devolvuntur appellations inferiorum cujusque Provincie judiciorum, neque hoc ullam econtra appellationem admittit, sed duntaxat Syndicatum, quem Revisionem vulgo vocant. Rarius vero fit ut non revisionem petens, & maximarum expensarum, eos scilicet nomine faciendarum, & ipsius cause jacturam patiatur. Sed nec per revisionem haec sententia præcisis executio differtur. Iudicatur in omnibus hisce summis Curiis secundum ius commune, salvis tamen legibus municipalibus & singulorum locorum constitutionibus, quæ plurimæ quidē sunt, decretisque Principum vulgo Mandamentis, quæ quatenus privilegia non ledant, certe legibus omnibus præferuntur. Veruntamen antequam hec publicantur, in deliberationem & cognitionem prædicti Consilii trahuntur, suntque eatenus in iure fundata, quatenus cum legibus scriptis converniunt,

Præter jam dicta deputat etiam Regis nomine Praeses certos singulis annis legatos per singulas fere Provincias, qui revisorum funguntur officio, ut scilicet rationes preventuum seu reddituum aliaq; partiam concernientia revideant animadvertiscantque, & specialiter in Brabantia, ubi Rex singulariter habet in loca sacra auctoritatem. Quapropter mandat etiam ut animadvertiscant in rationes Ecclesiasticas, Monasteriorum & Xenodochiorum, & si indebitè administratum quid deprehendatur, relatione facta ad Curiam, severè corrigitur & reparatur, adeo, licet singulæ Regiones & Civitates suis etiam legibus & privilegiis vivant & gaudeant, summa tamen administrationis iustitiae ratio à Rege dimanat, atque in eum redundat, fitque ab omnibus Officiariis, sive Majestatis fidelitatis juramentum.

Militia Belgica.

Tempore pacis Rex non nisi paucis utitur in solis confinibus Regni præsidariis militibus, ea autem loca sunt numero 26 maximi quidē momenti propugnacula. Alia deinde equestris militia ab omni antiquitate observata à Carolo V anno 1547 prudenter restituta & reparata est, quam ordinarias Bendas seu Legiones vulgo vocant, trium millium electorum Equitum, qui distributi in 14 Bendis præcipuis Provinciarum dominis committuntur, atque hi suos habent Locum-tenentes, aliosque Officiarios. Unus est generalis Questor militæ, qui Regis nomine hisce legionibus ordinariis solvit, is fuit *Art Molikeman*.

Præterea nullam fare habet Rex pacis tempore classem maritimam instructam, seū quia omnes regni Portus navibus diversis abundant, necessitatibus tempore omnes eas naves, vel quorū & quas ex iis liber, sibi jubet: suisque

suisque eas sumtibus ad bellum adornat, soluto navium domino quod æquum est. Arque in hunc finem toti rei maritimæ unum præfecit summum belli totiusque classis Duxem, quem *Admiralum* vulgo vocant. Is fuit Comes Hornensis, hic omnis præde bellī tempore, omnium confiscationum, omnis denique generalis mercatura, qua cum licentia Regis ex hostili solo ad nos deferatur, quam habet partem. Hanc vero Regis licentiam Admiralius sua manu approbat & confirmare debet, antequam indemnitatem sibi promittere Mercatores queant. Est & alius maximæ quidem dignitatis Prefectus tormentorum bellicorum, & quicquid id genus armorum concernit, que quidem arma ordinariæ Mechliniæ affervari solent, atque horum cura Domine de Glalon Aurei velleris Equiti demandata fuit.

De Dominio seu bonis patrimonialibus Principiis.

Venetiones, aucupia & pescationes per haec terras pro distinctione lutiſditioniū sunt Principis, Civitatum propriorumq; Dominiorum, excepta Brabantia, ubi quinque tantum silvæ Principi ab omni venatione & aucupio libera sunt; per reliquam totam Provinciam unicuique cum canibus & avibus, non retribus, libera est venatio, aucupium & pescatio. Princeps in singulis fere provinciis suos venationi Prefectos habet, & nominatim per Brabantiam, magnæ dignitatis officium est, cui præesse solet Marchio Bergensis, eoque nomine vulgo Magnus Brabantæ Venator appellari solet.

Præcipue queq; eatur regionum Silvæ ad Regis usum non modo venandi, sed & lignandi spectant, estq; non minima suorum reddituum pars. Reliqui redditus in civitatibus, villis, castellis, terris, molendinis, aliisque ab per ad ideleūt fuerunt comparent, vel suos depurat. Legatos.

omni antiquitate Principibus patriæ attributis confidunt, que vulgo *Domaines*, latine *Dominia*, vel propriis bona patrimonialia vocantur: sed & veigalia quædam mercantiarum tam mari quam terra inter eos redditus connumerantur, similiter & redditus quosdam in præciplias civitates Rex habet, puta in Antverpiam, ubi præter partem suam omnium confiscationum, habet & monetæ, carcerum & punctionum locationem, aliaque nonnulla que Regium dominium, ut vocant, mirè adaugent.

Modus convocandi Status.

Princeps petiturus quid, vel novum tributum, novasve leges impositurus, convocare solet, certo assignato die & loco, qui communiter Bruxellis esse solet tum propter Regiam Curiā, tum quod Brabantini extra distinctionem suā nihil deliberent, omnes totius Belgii Ordines, qui sic debet interpellati haud gravatè comparent, vel saltem secundò sub mulcta aliqua pecuniaria appellati legitimo numero plures vel pauciores, prout citati sunt, pro causa necessitatis convenient. Sunt autem qui communiter Bruxellis comparete solet hi: Brabantini, Flandri, Artefii, Hannonienses, Valentii, Rysfel, Douay & Orchies, Hollandi, Traiectenses, Zelandi, Namurcei, Tornaci & Tournesii, & Mechlinenses. Reliquarum Provinciarum Ordines ut sunt Geldri, Frisi, Luxemburgi, quia remotores sunt à suis Gubernatoribus (nisi gravissima sint deliberationes) non vocantur, & cuīs transfigunt. Ceterū Ordinum generalium tres sunt status: 1 Ecclesiasticus, 2 Nobilitas, 3 præcipue Civitates. Horum status membra, persone ac deputati iū qui semper ad ideleūt fuerunt comparent, vel suos depurat. Legatos.

gatos. Verum non omnium regionum idem est in hac parte usus & consuetudo. Exempli gratia: Brabantini, Hannonienses, Artesii, Namurcenes, & Zelandi diversis Commissariis re expeditum, puta Ecclesiastici Abbatem; Nobilitas Ducem, Marchionem, Principem, Baronem, & Nobiles; Civitates vero Consules, vulgo Burghmagistratos, & duos vel tres Scabinos, unumq; civitatis Pensionariū, plures vel pauciores pro facti exigentia delegant. Flandri per unum solum Legatum vel Commissarium vulgo, ratione quatuor Membrorum comparent, quæ quidem i'v Membra omnes tres supradictos Status repræsentant, quanquā & hi separatis suos delegare queant, qui inspectionem in factum Legati 4. Membrorum habeant, ne quid præjudicii illis pariat. Verū communiter quo quatuor ea Membra statuant id ratum firmumque habetur. Hollandi duorum tantū Statū nomine, Nobilitatis scilicet & Civitatum Legatos deputant, si que totā Provinciam representant. Hoc modo coacto Consilio in præsencia præfeci Regij Preses, vel quis Statū Consiliarius Principis seu Regis nomine, petitionem ejusdem per pulchro huic Ordini humanissimè exponit. Illi post consuetas deliberationes singuli pro se in scriptis res dependunt, quo equidem responso si Regi non sit satisfactū, multis conatur rationibus Ordines ad suam petitionem permoveare; nec enim illud hic tyrannicum locum ullo modo habet, Sic volo, sic jubeo: quin et si ad unū pene omnes Ordines Regis voto consensissent, sola tamen Antverpia hunc consensum infringere & annullare poterit, siquidem Ordines omnes ea lege & conditio ne cōsentire semper cōsentur, si eam omnes Status, atq; singula eorum Membra comprobant, & in suam portionem consentiant.

Quocirca omnino necesse est non modo omnes Ordines seu Status generaliter consensisse, sed & omnium statuum singula quoque Membra consensum suum unanimiter dedisse. Vnde plerumque fit, ut non attentis quibusvis Regis demonstrationibus, justisque rationibus, nihil pene unquam Regi propter votorum diversitatem concedatur, quo quidem casu Rex pro eo tempore patienter acquiescit, & in commodius tempus differt. Artamen rarius est, ut non moderatus Principes subditis discretis ac placidis voti sui tandem compos fiat. Si quam pecuniam Principi promiserint, neq; eam commode in parato habere queant, aliam ineunt interfēse, cum consensu tamen Principis, conquirendi rationem, decimam, vel veigal quoddam rebus communibus ad tempus imponendo, vel alio quodā commodo modo pro ratione loci, temporis & occasionis, quæ juxta modum, taxam & proportionem consuetam suo tempore dependit. Ecceclastici suam portionem separatim solvent. Nobilitas & Civitates propter affinitatem commerciorum & utilitatis inter se simul solvent; Brabantini quidem ut primi, propter antiquitatē & dignitatem Dualem, suam dependunt partem in floreni 20 stuferorum. Flandri propter opulentiam suam in floreni 24 stuferorum, & sic reliqua quoque Provinciae juxta consuetas taxas, quæ non facile immutantur vel transcenduntur.

Quod Pontificum jus in hasce ditiones attinet, non magis illud est quā in Regno Franciæ: cuncte enim nominationes & ordinationes Prælaturarum, Episcopatum, &c. ad Principem pertinent, Pontifex sola habet confirmationē & expeditionem, nec ullum cujuscunq; status laicum vel sacerdotalē propter quodvis delictum,

vel causam extra patram evocare potest. Quare si quid ejusmodi prætendat, Legatum expressum expediat, de facto vel jure cognitum, necesse est. Nullum præterea conferre beneficium potest, nec gratiam vel billam expedire, quæ sortitur esse cum nulli exequendi Potestas, ex Principis placito quod vulgo nuncupant, supplicanti concedatur. Quantum ad declinas, eç fere per totam ditionem solvuntur, sed diversis modis: alibi enim so-

lis Ecclesiasticis, alibi vero partim his partim Locis Dominis, aliis undercinam tantum partē dependant, alii minus, secundum diverfarum Provinciarum & Locorum consuetudines & privilegia: extatque prudens Carolii V Imperatoris Decretum, ne liceter in posse- rum ullis Ecclesiasticis personis, vel Locis Sacris ullam rem immobilem absque Principiis licentia coemere.

I N D E X T A B U L A R V M B E L G I I I N F E R I O R I S.

I Belgiorum universale.	II Flandria.	III Brabantia.
IV Hollandia.	V Zelandia.	VI Geldria & Trans-Isalania.
VII Artesia,	VIII Hannonia & Namurcū.	IX Lutzenburgicus Ducatus & Trevirensis Provincia.
X Frisia.	XI Trajectum.	XII Groninga.

Belgium sive Germania Inferior.

Regio.

REONVM Gallie, qua potui fide, haec tenui per-
lustravi: Germania Inferior nunc adeunda est,
quam ut patram mihi longè charissimā, adi-
bo per quam libens. Ut autē ab ipso nomine
ordiar: Partem Europæ, quæ hoc tempore Germania In-
ferior, Belgum dicit Cæsar nonnulli volunt, in quo scri-
bitे tres legiones collocasse. Hirclius quatuor. Martia-
nus tamen & Glareanus pto urbe, non pro Regione ac-
cipiunt. Vnā urbem capacē ellē quatuor legionum for-
tasse yix credet Vegetius. Ipse etiam Cæsar sub Belgio
plures Civitates comprehendit, lib. v docet; ubi dicit
Britannia maritimā patrem ab iis incoli, qui prædæ ac
belii inferendi capilla ex Belgio transierant, qui omnes
sete iis nominibus Civitatum appellantur, quibus orti

Civitatibus eo pervenitunt. Non tamen sub Belgio to-
tam Belgicam intelligit. A Belgio enim (eodem libro)
Nervios, Morinos & Ellios, Belgica populos, distin-
guit. Partē Belgica itaque secundum Oretium videtur
vocare Belgium, eam fortean, quæ verius Septentriones
est, qua Hollandiam, Zelandiam, Flandriā, Geldriā
& Cliviam complectitur. Alii Belgicam, quam tertiam
Gallie partem constitut Cæsar, nuncupant. Quam vo-
ceni nonnulli ab urbe hujus Regionis celeberrima,
nonnulli à Belgio quadam Belgarum Duce, alii aliunde
derivant. Hadrianus lunius Belgarum appellationē ad
Nationis ferociam referendā autumat, ut sint *Belgi* qua-
si *Velgi*, hoc est atroces & violenti: nisi mavis, inquit,
Belgas mutatione secundū vocalis in primam, dici velut
Balgas,

Siue.
ceam
ab or-
nos a-
ialis, i-
chiep-
Gallia-
cujus
rior m-
dus lo-
titudi-
misse.
est xvi.
Conti-

Belgas, à dimicandi pugnandique ardore ac studio : est enim *Balgen*, conferere manus, ac configere. Regio tamen quæ nobis præ manibus , est tantum dimidia circiter ipsius Belgicæ pars. *Germania Inferior* nuncupatur hodie. *Germania* quidem quod lingua, motibus, legibus, & vitæ institutis parum ab Alemannis & reliquis Germanis discrepet. *Inferior* vero quod mari proiorsit reliqua *Germania*, & suneroris *Germania* respectu campos agrosque situ hu. niores habeat. Vulgo Nederlant, Gallis le País Bas. Appellatur quoque per universam fere Europam *Flandria* synecdochice , vel propter illius Regionis potentiam & sp[iritu]ndorem præ reliquis partibus : vel propter prima & celeberrima illuc commercia, & nundinas Brugenses vetustissimas, notissimaque Emporia; vel denique quod Galliæ, Angliæ, Hispaniæ & Iraliæ finibus propior, nota magis & divulgata sit. Atque hæc de nominibus, sequitur situs sive quantitas. *Germania Inferiori*, *Belgiæ* vel *Belgica* (nam voces has promiscue usurpabo) termini, ab Aquilone Oceano: à Meridie Lotaringia, Campania & Picardia; ab ortu Rhenus & Moſa fluvii; ab occasu Mare. Vici nosautem habethos principes, Comitem Frisiæ Orientalis, Episcopum Monasteriensem, Ducem Cliviæ, Archiepiscopum Colonensem & Trevirensim, Regem Galliæ. Is igitur est situs: sequitur jam nunc qualitas; cuius causa plurimum clima. Subest *Germania Inferior* medio septimi, totoque octavo climati: inter gradus longitudinis quidem xxii cum semisse, & xxx; latitudinis autem inter xl ix cum semisse & l ii cum semisse. Maxima dies a statis ad medium climatis hor. est xvi & ad initium noni hor. xvi cum tribus quartis. Continet vero omnes parallelos, qui sunt inter xvii &

xxi. Aër in Belgio humidior est, sed tamen qui incolarum sanitati conducat. *Estates* jucundæ, per amoenas, ^{Aëris} temperato calore tolerabiles: non fervent æstu, non abundant muscarum culicumque examinibus, non tonitruo quatuntur. Terra motus verò rarissimi. Hyemes longæ, ventosæ, spirante Aquilone vel Euro subitum exicitur & arctum gelu: Austro verò & Zephyro tepeſcit aër, frigusque in pluvias convertitur. Ager multis locis fabulosus: qualis est magna pars *Flandriæ* Teutonicae; & *Brabantia* fere omnis: frumenti tamen aliarū que frugum mediocriter fertilis, ac nonnullis locis fertilissima, ut *Zelandia*, *Flandria* Gallica, *Hannonia*, *Artesia*, *Geldria*. Ac frumento, hordeo, salagine, lino, canabi abundat. Fructus etiam omnis generis profert magna copia, mala, pira, pruna, cerafa, mora, malpa persica & armeniaca, nuces avellanæ, mespila, ac nonnullis locis castaneas. Rubia item tintororum hic abundè colligitur, & per omnes Europæ oras cum magnolucro diltrahitur. Fodinae metallicæ magni momenti nullæ. Quod ad arbores aliaque id genus, jucundum præbent adspicuum densæ, bene ordinatae & fructibus onusta arbores; nec non materiam adficiis & igni præbentes, omnis generis altissima & mira crassitie, quæ hic magno numero, reperiuntur. Lauri & cupressi rariores. Tiliatum vero copia maxima , vulgo *Linden*; forma & foliis ulmis simillima sunt, sed proceriores ac citius proveniunt. Nam xvi aut xix annorum spatio viri mediæ crassitudinem adequant. Harum quoque in adificando mediocris est usus: fiunt prætereacx iiii carbones, pulveri nitrato salagineis aptiores. Inter corticem & lignum repertur lanugo quædam instar cannabis, unde funes & vincula confici solent. Ejus

tamen folia quamvis tenera, animalia multa repuunt, ut Virgilius libro Georg. secundohoc carmine indicat: *Nec Tilia lares, nec torno rasilie Buxum.* Et Ovid. *Nec Tilia molles, nec Fagus & innuba Quercus.* Habet & magna copia taxum, arborem venenatum. Hæc materiem conficiens arcubus præstantissimam suppeditat. Ex ejus succo venenum conficitur, quo se exanimasse Cativulum Eburonum Regem memoriè prodit Cæsar. Est & aliud arboris genus, quod alibi fortean non reperitur, (*Incolæ numero plurali Abeelen nuncupat*) quæ species populi albæ videtur. Magna ejus in Brabantia copia succrexit, ejusque ad res varias usus, in primis Bruxellæ. Soli præterea bonitatem in alendis armentis extollere Belgis licet. Boves, equi, oves, pecora amentaque nusquam terrarum felicius nascuntur, aut aluntur. Equi in primis grandes, robusti, bello apti. Boves optimi, præsertim in Hollandia & Frisia, quibus unus bos pondere sapissime mille ducentas libras excedit. Ludovicus Guicciardinus homo Italus, cui nostra Belgica ob accuratissimam verissimamque descriptionem plurimum debet, refert Comiti Hoochstrateni Mechliniæ bovem dono datum, cuius pondus fuerit bis mille quingentorum vinti octo librarum: quem is propterea depingendum in Palatio suo curavit. Laxos capacesque uberum vacuarum sinus, lactisq; copiam quid ego commemorem? Constat namque aliquibus Hollandiæ partibus eas æstivis diebus, quatuor & quadraginta lactis heminas in mulieralia refundere. Multa hic ne prolixior sim, prætereo. Ad venationes exstimulant, cum alia, tum damæ, cervi, caprae, capreoli, apri, meles sive tasli, lepores, cuniculi, quibus abundant. Ad auçupia autem invitant cum aves aliae, tum ardæ, accipitres, vultures, perdices, phasiani, turtures, coturnices, turdi, ciconiæ, anates,

*Anima-
lum va-
rietatis.*

anseres & scolopaces, quas *Rusticulas* Plinius, *Rusticas Perdices* Martialis vocat, vulgus *Snepas*. Nemeshianus eas ita describit:

— Præda est facilis & amena Scolopax,
Corpo non Paphiis avibus majore videbis.
Illa sub aggeribus primus, qua proluit humor,
Pascitur, exiguo scelam obsonia vermes:
At non illa oculis, quibus est obtusior, et si
Sint nimium grandes, sed acutis naribus inflat
Impresso in terram rostri mucrone, sequaces
Vermiculos trahit, atque gula dat premia vili.

Non desunt etiam gallinæ Africanae & communes magna copia. Sed de his satis, ad alia pergamus. Quomodo Belgicae provinciæ conjunctæ sint, inque unum corpus coaluerint, quomodo item ad Carolinum V & filium ejus Philippum devolutæ sint, operæ pretium est cognoscere. *Ludovicus Malanus Comes & Dominus Flandriae, Niverniae, Rastellæ, Salinarum, Antverpiæ & Mechliniæ*, post matris vero obitum Comes Burgundiæ & Artesia, uxorem duxit Margaretam, filiam Ioannis Ducis Brabantia, quo conjugio ipse Dux Brabantia, Limburgi & Lotaringia factus est. Ex hac unicam filiam genuit *Margaretam*, ditionum paternarum heredem: quæ anno 1300cclxix Gandavi nupstit *Philippo Valefio* Duci Burgundiæ, cui ob virtutem singularem cognoméatum fuit *Audaci*. Vixit is annos Lxx: obiit Hallæ juxta Bruxellam anno Christi 1300ccciv. Liberos reliquit Ioannem, Antonium, Philippum Valefios: Catharinam, Mariam, & Margaretam. Hi omnes conjugio res patrias auxerunt. Catharina Leopoldo Duci Austriae nupfit: Maria Amedæo, Duci Sabaudia: Margareta Comiti Hollandiæ & Hannoniae. Antonius Valefius à patre constitutus Dux Brabantia, Lotaringia & Limburgi, uxori

1000

rem duxit Elizabetham Ducissam Lutzenburgi, ex qua filios suscepit Ioannem, maritum Jacobæ Comitis Hollandiæ & Philippum, ambos Brabantia Duces. Antonius cum fratre natu minimo Philippo Valefio perit in bello Gallico ad Teroanam anno 1545. Filius Antonii sine liberis postea extincti patrum *Ioannem Valefum hæredem reliquerunt. Joannes igitur Valefius qui Intrepidus dictus est, quem esset è fratribus natu maximus, anno 1546 pater succedit, auctusque frattum Nepotum que obitu multis & amplis ditionibus, misere & præter fas trucidatus est anno 1547 à Carolo Delphino propter Ducem Aurelianensem, cum quo capitales iniunctias & quidem apertas quandiu vixit, suscepit. Liberos reliquit Philipum, Margaretam, Isabellam & Catharinam. *Philipus cognomento Bonus vel Pius* xxii annos anno patri suo successit in Ducatu Burgundia, Comitatu Flandria, Burgundia, Artesia, Marchionatu Imperii, Salinarum & Mechliniæ. Hic Atrebatum cum Carolo VII & cum Duce Aurelianensi pacem contraxit, eumque è carcere in quo annos jam xxv ab Anglis detentus fuerat, liberavit, soluto insuper pretio redemptoris, & sorore Maria, ipsi in uxorem data. Hic obitu Theodorici Comitis Namuricensis factus est ejus Comitus heres : obitu Philippi, auctus est Ducatus Brabantia, Lotaringia & Limburgi : obitum Jacobæ, Comitibus Hannonia, Hollandia, Zelandia, & Friesia. Ducatus quoque Lutzenburgicus ei accessit ab Elizabetha, Antonii patrui sui vidua. Ita factum est, ut unius Philippi Boni imperio subiectæ fuerint amplissimæ & opulentissimæ provinciæ Burgundiæ utriusque, Brabantia, Limburgi, Lutzenburgi, Flandria, Artesia, Hannonia, Hollandia, Zelandia, Namurci, Friesia, Mechliniæ & Marchionatus Imperii. Vxorem is habuit Isabellam Portugallia Regis filiam : vixit annos lxxii, obiit anno 1547 uno filio tot Provinciarum hærede relicto *Carolo Audace*, qui non tantum patrium Imperium servavit, verum etiam auxit, adjuncta Geldria, Zutphania & Ducatu Iuliacensi. Atque hic est Carolus ille *Caroli V Abavus*, nati anno MD ex Joanna Ferdinandi Regis Arragoni filia, Philippi Austriaci uxore: qui Philippus filius fuit Maximiliani Austriaci, ex matre Maria filia Caroli Audacis. Sub his Provinciæ, quæ ante plures dominos habuerant, conjunctæ, in unum quasi corpus coauerunt, atq; hodie communis Belgicæ vel inferioris Germaniæ nomine censentur. Bello autem olim nobiles Belgæ. Cæsar i commentariorum, de bello Gallico, libro, omnium Gallorum eos vocat fortissimos. Sic enim scribit: *Gallorum omnium fortissimi sunt Belgæ: propterea quod à cultu arti, humanitate Provincia longissime absunt, minimèque ad eos lepe mercatores commaneant, atque ea que ad effreniando animos pertinent, important; proximitas, sunt Germani qui trans Rhenum incolunt, quibuscum continentem bellum gerunt. Quia de causa Helvetii quoquereliquos Gallos virtute precedent, quod sere quotidiana pralitiis cum Germanis contendunt, cum aut suis finibus eos prohibent, aut ipsi in eorum finibus bellum gerunt. Horum quantum robur quantumque libertatis defendendæ studium fuerit, ex eo cognosci potest, quod Romanorum Imperium summa vi averttere etiam C. Cæs. tempore annixi sint. Itaque contra ipsum copias distributum conscriperunt Bellovaci LXXM armorum; Sueiones L. M., Nervii (quorum adeo fuit indomita feritas, ut nunquam in id temporis mercatores passi sint ad se vina aut res alias venales deferre) etiâ L. M., Atrebates & Ambiani XXM, Morini XXM, Menapii IXM, Caleti XIX, Velocasses & Veromandui æquæ XM, Aduatici XIIX milia: Condrusi, Eburones, Cæmani XL millia. Ut summa fuerit**

fuerit cclxxii millium armatorum le^etissimorum teste Orosio : velut Cæsar ipse prodidit cccclxix. Bello ergo jam olim nobiles, ut ex Cæsare didicimus. Idem Cæsar in Commen. solos esse ait qui patrum memoria omni Gallia vexata Teutones Cimbriisque intra fines suos ingredi prohibuerint : àque re factum, uti rerum istarum memoria magnam sibi auctoritatem, magnisque spiritus in re militari sumerent. Experti id etiam nostro saeculo tot peregrini exercitus, qui ranquam ritores cum veteranis congesisti, in civibus, rusticis, nautis, ferociam, & vim veteranorum deprehenderunt. Belgii xvii sunt Provinciæ, quas Carolus V Imperator omnes possedit : in quibus sunt Ducatus iv: Brabantie, Limburgi, qui cum Comitatu Dalem, & Dominiu*n*is Valckenburg ac Rode le Duc, Brabantia annexus est, & à justitia & cancellaria Brabantia dependet: Luxemburgi & Geldrie. Comitatus vii Flandria: Artefia, Hannonie, Hollandie, Zelandie, Namurci & Zutphanie: Marchionatus Sacri Imperii, qui iv civitates principales habuit, Niveliam, Lovanium, Bruxellam & Metropolim Antverpiam, nunc Brabantia pars est: Domina v, Friesia Occidentali, Mechlinia, Ultrajecti, Trans-Isalania & Groninge. Urbes habet Belgium plurimas, easque munitiones, quarum numerum, ut & oppidorum & pagorum apud Mercatorem habes. Inter urbes autem maximè excellunt, Lovanium, Bruxella, Antverpia, Silva Ducus, Gandavum, Bruga, Hippa, Mechlinia, Caenacum, Atrebatum, Tornacum, Mons, Valencena, Insula, Dordrechtum, Harleum, Amstelodamum, Lugdunum Batavorum, Namurcum, Neomagum, Trajectum, & alia. Lacuum, stagnorū & paluduum maximus in Belgio numerus, quæ præter pilices quos magno numero suppeditant, Regiones istas

Urbium
nomina.Lacu*m*.

adversus hostium impetus muniunt. Flumina in hac Re-
gione per pauca oriuntur, sed alibi orta maxima non pau-
ca seindunt eam beatque plenum. Præcipua sunt,
Rhenus, Mo^a, Scaldia, Amnis: minora Mosella, Lifa, Aa, Sems-
bra, Dila & alia permulta. De Rheno & Amisi dicemus
in Germania. De Mosella diximus in Locaringia, reliqua
hic describamus. Mo^a proficit ex monte Vogeso, qui est
in finibus Lingonum: haud longè ab Araris Matronaq;
fontibus: & in Septentrionem procurrentes S. Theobaldi
Fanum (S. Tibaut) radit, ubi navigabilis esse incipit: in-
de Virdunam perlatur: ab eo in Cœciam vergens,
Mosonem & Maesiacum pergit. Inde ad Septentrionem
se convertens Carolonitem, Boviniacum, Di-
nanticum & Namurcum iustrat: ibique Sabi austus & tu-
midus ad ventum Græcum se flebit, atque Hoyum con-
templatus, & Leodium, Trajetum perlapsus ac Sto-
chemum Ruremundam & Venlojum præterlegit: ubi
ad Occidentem conversus Cuickam, Ravesteinum &
Megenam adiuven, post apud Hervverdum pagum re-
cepta Rheni traditaque vicissim sui parte, cum Vahali
commiscetur: & continuo servatis nominibus suis ite-
rum disjunguntur, & separatim Lovensteinum labitur:
ubi insulam Bomedianam includunt, ac rursus conflu-
entes junguntur, & pristino amissio Meroviz nomen
accipiunt: atque ita Worconium & Gorconium pre-
terlapsi, maximo sinu Dordrechtum pervenient, ibique
facta Insula Iselmonda, Mo^a proprium nomen recipit,
idemque retinens Roterdamum & Vlaerdingam pre-
terlapsus nobili ostio circa Brielam Oceanum tam vio-
lenter ingreditur, ut longo spatio cursum retinens a-
quam suam dulcem conservet, idque maximo cum
fructu. Præter alios enim pisces viam aperit accipen-
tibus,

ser
mè
flu
Qu
dè
qua
rus,
tra
vii
ciun
fere
viri
Rhe
res &
lotè
Inve
Mer
rem
long
die n
pedu
Zela
tres
quo
de in
le eti
putre
toto
piune
dulcis
nes, tu
petra

ac Re- flumia.
on pau-
a fuit,
a, Sam-
icemus
reliqua
qui est
tronæq;
Beobald
ipie: in-
vergens,
entrio-
rum, Di-
cūs & tu-
um con-
ac Sto-
egit: ubi
einum &
agum re-
m Vahali
is suis ite-
in labitur:
us conflu-
e nomen
num pre-
ant, ibique
en recipit,
ngam pre-
tam vio-
retinens a-
ximo cum
t accipen-
feribus,

scribus, qui in mari dulcem hanc aquam, quam maxi-
mè expertunt, invenientes, ejusque ductum donec in
flumen perveniant sequentes, facilissime capiuntur.
Quod alias fluviis innumeris non cōtingit, quod placide
mare ingredientes & cursum suum non servantes, a-
quam suam salam efficiant, quales sunt Sequana, Ibe-
rus, Tamesis, aliisque permulti quamvis maximi. Contra
Eridanus, Tiberis, Rhodanus, Garumna, aliisque flu-
vii rapacius longiusque Mare ingredientes, idem effi-
cient quod Mola, alliciunt nempe & adducunt accipē-
seres, sed non tanta copia. Præterea Mosæ, aut ut alii
viri docti malunt, propter utriusque fluvii affinitatem,
Rheni accipenseræ, meliores, gustui ac palato gratio-
res & majores videntur, quam maris Mediterranei. Co-
lore sunt argenteo, & lucidiore, & mira magnitudine.
Inveniuntur enim qui 400 librarum pondus excedat.
Memoria prodiit Guicciardinus, se vidisse accipense-
rem in foro Antwerpensi 420 librarum, eundemque
longitudine xii pedes Antwerpenses excessisse: & alio
die mane ibidem lxx simul vidisse, quorum minimus v
pedum longitudinem supererat. Piscis hic in Holländia,
Zelandia & Frisia mense Aprili primum conspicitur, &
tres menses continuos, vel diutius quoque inventitur:
quo tempore magnus ejus capitul numerus. Atque in-
de in regiones alias, in primis in Angliam mitti solet: sa-
le etiam conditur, idq; magna copia, quo pacto facile à
putredine conservatur. Et præter id quoque tempus,
toto fere anno, minores quidem, sed delicatissimi ca-
piuntur. Ex hoc mari Mosæ ostium quoque subeunt,
dulcis aquæ illecebra, qua mirè pingue sunt, salmo-
nes, truta, & toto hic fere reperiuntur anno: item lam-
petre, alost, mugiles, congrí & alii optimi quique
pisces, quos hic brevitatis gratia omittimus. Id autem
non caret admiratione, quod viles ferè sint isti pisces, si
in mari capiantur: optimi vero & pingues ubi dulces
ingressi sunt aquas. Fluvius hic præterea, sponte &
natura sua producit præter alios pisces, trutas genui-
nas, & lampetras alias majores quidem excellentes,
alias vero minores & delicatas. Scaldus Ptolemæo Tah-
da, Belgis Schelt, Gallis Escault, oritur in Veromanduis,
prope Abbatium, ut vocant, Divi Martini, quo inter Ca-
stelletum (Castellet) & Bellivorum (Beau-revoir) duo Gallorū
propugnacula, placidus incedens, Cameracum perla-
bitur. Hinc Hannoniæ regionem petens, Valencenā
urbem nobilem suis aquis ditat: hinc navigiis vehēdis se
commodum prebens, ac Hania recepto, Condatus præ-
terfluit: ac deinde flumine Scarpa auctus S. Amandum
lustrat: ab eo in Septentrionem vergens Tornacum, Al-
denardam, & Gandavum urbem celeberrimam perla-
bitur, ubi flumina duo Lisam & Liviam, aliasque aquas
recipit. Sinuosus inde flexibus multifisque Mændris Te-
neremundam pergit: ibique Tenera amne recepto; ad
dextram fluens, Rupelmundam petit: ibiq; Rupelam,
ac paulo post Delam suscipit, unde auctus & tunidus,
mox Antwerpæ metropoli adiuit: emporioque huic por-
tum insignem, & tutam navium stationem efficit: deinde
paulo longius progressus bipartito cursu Brabantia ac
Flandria a Zelandia discriminat: siquidem sinistrâ in
Austrum contortus ac deflexus, Flandriæ oras ac littoro-
ra persequitur; alioque nomine insignitus de Hont à la-
tratu ac fremitu vocatur, quo per Zuytbevelandiam
ac Walachriam in Oceanum occidentalem patet adi-
tus, ac rufus in has oras accessus: dextrâ vero reliktis
Brabantia sinibus continuato cursu, servatq; veteri

alveo per Scaldia Insulae littora violento vastoque gurgite in Oceanum devolvitur. Ceterum flumen hoc æstum Oceanireciprocantis sentit Gandavum usque, ab ostio Milliaribus (hifce tamen adnumeratis ejus anfractibus) plus quam xxx. Subeuntque flumen hoc Accipenseræ, Salmones, Trute, Lamperæ ingentes, Hombi, Congri, Alofæ, Cuculi, Mugiles, Cammaræ, Locutæ admirabiles, Sardæ, aliisque permulcet delicatissimi qui ex mari aduerso amittuntur in Scaldianam, ibique pascuntur & ova pariunt, quod ejus aqua ipsius ad id aptissima sit. Atque hinc duobus aut tribus mensibus, inter ver & æstatem præter majoris pisces, tantus numerus pisciculorum minutorum, vix natorum, capitur, ut incredibilis inde hominum multitudo vicitur. Flumen hoc quoque plurimi Canes marini, & Tursiones ingrediuntur; quæ duo genera pisium ex eorum numero sunt, quæ non ova, sed membris propriis fœtus jam formatos & perfectos pariunt. Canes marini suos terra gignunt, & suis uberibus, dum ad mediocrem magnitudinem pervenerunt, lactant. Præterea fluvius hic ex i.e nullo maris adminicula, variâ toto anno pisium producit genera, quorum hac sunt præcipua: Lucii, Barbi, Tinæ, Cyprini nobilissimi & commune pondus excedentes, ut xx sepe libram reperiantur, Gobiones, & alii pisces per multi maiores & minores. Anguillæ variae, varia cammarorū genera, & in huminis ostio Ostrea nonnulla, que tamen eo ex mari subeunt. Itaque fluvius hic subidio maris, pisium multitudine & varietate nulli, non modo Gallia, sed nec totius Europæ flumini cedit. *A prope Terroanam oritur, & in Cæciam vergens, Fanum S. Audomari perlatur, ac Grevelingam delatus (prope quam*

anno circ 1511X inter Burgundos & Gallos celebris illa pugna commissa est) in Britannicum mare se exonerat. *Lisa vulgo de Leye, in Artesia oritur, in Pago Lisburgo (Lisbourg,) qui hinc nomen obtinet, prope Terroanam: & Ariam, Armenteriam, Wervicum & Meninas (Menen) contemplatus, inde Cortracum medium secans, Gandavi cum aquis Scaldis commiscetur: Piscibus plurimis iisque optimis abundans. Sambre vulgo Sambre, Sabris Cæstari; in Hannonia prope Pagum Novionem (Novion) nascitur, & in ventum Helleponitum conversus, lustris oppidis, quæ vulgo Landrecy Sasse-ne, Barlaymont, Mabeuge, Merne & Castele, tandem Namurcum perlapsus in Mosam se exonerat, pisces delicatos subministrans. Dels in Brabantia, prope Pagum Tilam oritur, & versus Septentrionem tendens Waveram petit: deinde Lovanium permeat tribus inde milliaribus diffitum; & cursum istum tria circaret milliaria servans, postea in Occidentem flexus, multis Brachiis Mechliniam perlatur, ac tandem quatuor milliaribus à Rupelmonda, admodum austus in Scaldiam definit. Sena (la Seine) nomen, ut videtur, obtinuit à Senonibus Britanniæ populis, cum in hisce Regiones ad vexandam Galliam venissent. Nascitur prope oppidum Soigni in Hannonia: & ad ventum Helleponitum vergens, Hallam petit: & Bruxellam perlapsus Vilvordam permeat: inde ad Cœciam flexus, dextra Mechliniam relinquit, ac paullo ulterius progressus in Delam se effundit. *Dixa apud Leodinenes prope oppidulum Per oritur: & in Septentrionem conversus Ein-dovam interluit: inde pristinum cursum servans Silvanum Ducus petit, infra quam in Mosam evolvitur. Demersa prope Tungros in Leodiensi quoque Dicæca scaturit, & in**

& in Occidentem versus Bilsenum, inde Hassiletum (*Hasselt*) & Diestum interluit, unde Sichenum & Arschotum præterlapsus, in Delam effunditur. *Netha* prope Pagū Rheti originem habet, & ad ventum in Africum converius oppidum Herentals perfluit, unde cursu suo servato, ad Dominum Grobendonkianum defertur, recepto que fluviolo *Aade* Liram transit, Dufflenum & Walenum adluit, & paulo post Delē miscerit. *Rueur*, vel *Rhoer*, forte *Adrana* Tacito, ut scribit Ritheimerus, prope Pagum Bulinge, in agro Iuliaceas, oritur, & Cęciam sequens Duram & Iuliacum perlabitur, & tandem Ruremundæ, cui nomen indit, in Mosam delabatur. Sunt & alia minorum gentium flumina, quibus delineandis, brevitiati studens, superfedeo. Quæ cū torrentibus & rivis, quos etiam, ne lectori tādem patiarim, prætero, præterquā quod incredibilem piscium copiam subministrant, regionesque ipsas ornant & muniunt, magni quoq; momentis sunt in commeatu & mercibus transportandis. Rustici præterea horum fluminum adminiculò molitas aquas inter se conne^ctentes, magna industria fossas aliquot milliarium, easque navigiorum patientes ducunt: ita ut vix illa Civitas aut locus inventariatur, qui navigia, & quidem magna, non admittat. Vivit tamen aquæ fontibus ut plurimum Regio hæc caret, exceptis locis montosis. Monstratis autem, quæ per inferiorem Germaniam sunt, fluminibus: sequitur ut aliquid etiam de Oceano dicamus: cum & propter affinitatem aliasque causas non tantum membrum, sed & Provinciae ipsius caput sit. Magnam igitur immo vastam & superbam Oceanī dico esse faciem: & si intumescat & cōmoveatur formidabilem. Nam tanta sepe vi, tantoq; furore commoveretur ac tempestatis horre scit agitaturque, ut spaciose campos & totas aliquando regiones abluat ac

mergat: in primis autem circa Zelandiæ oras, magnas sepe irruptiones fecit. Incolarum autem industria, illiageres & chelas opponentum, tandem periculum fere omne est amotum: nisi forte Cauri cum summo mari aestu & aquis vivis collisio fiat. Venti qui Mare præ certis turbant, ideoq; regioni maximè noxii, sunt Caurus, Zephyrus, & Libs. Novilunio quoq; & plenilunio, præter duo Äquinoctia quibus maximè (Cornelio Tacito teste) intumescit Oceanus, acerimè vexatur. Quoties enim cum Sole congregatur Luna, atque innovari incipit, aut in orbem circumducta plene conspicitur, maxime excitare aestu, & ductusque attolli in immensum, ac maximas cieti tempestates cernimus. Effectus aestus alios novimus & experimur commodos, alios incômodos. Illos quidem quod aquas purget, ne stantes & quietæ (docet hoc experientia) aestu & putrefactione corruptantur: quod item promoveat navigantes, nam ut inquit Veget. lib. iv de re militari cap. XLII, hec reciprocans meatus ambiguus cursum navium secunda adjuvat, retardat adversa. Hos autem, inundationum & perruptionum violentiam: nam tanta sœpe vi terris immittitur Oceanus, ut erga vasta flumina retroagat, inundans abluatque spaciose campos, ut supra quoque attigimus. Scribit hoc Pomponius Mela; clamantque tot multorum seculorum calamitates. Sed hæc ha&temen: cum autem indicaverimus quantum nonnullis hujus Provincie Regionibus detrimentum adferat Oceanus, ubi comoveri cœpit, etiam aliquid dicendum est de commodiis, quibus dum tranquillus manet, universam Provinciam adficit, quibus si carendum ipsi esset (tot & tanta sunt) vix dimidiā incolarum partem alicet posset. Atque hinc sit ut Provincia hæc totius fere Europæ sit Communi
distata
maris.

& negotiatorum sit multitudine & veluti chaos quodam tam incolarum, quam extraneorum. Emolumen-
tum, præter hæc, Oceanus, dignum certè sua magnitu-
dine regioni adfert, quod, ut quisvis per se videt, in co-
piosa alecum, pescumq; omnis generis captura, fidem
omnem superante consistit, qui non tantum potentio-
rum voluptatibus, sed etiam tenuiorum hominum su-
stentationi inserviunt: nec solummodo viçtum, sed &
opes incola inde sibi parant. Quod enim ipsis super-
est, magnæ parti Gallia, Hispania, Germania, Anglia,
aliisque regionibus sufficit: imo in ipsam usque Italiam
plurimi ab ipsis pisces muriā conditi mittuntur, in pri-
mis salmoñes & aleces. Cum autem hæc negotiatio pi-
scium muriā conditorum maximi momenti sit, tres eo-
rum species præcipue recensēbo, nempe alecem, asel-
lum maiorem & salmonem. Primum de alecibus qua-
rum proventus præcipiuus, agemus. Aleces in nullo re-
periuntur fluvio, vel mari Mediterraneo, Hispanico, aut
alio (nisi fallor,) sed in hoc solum Oceano Septentrion-
ali: earum magnitudo, forma & bonitas neminem la-
tet. Hæc postquam ex Arctoi maris latebris discedentes,
id quod præcipitanter jam vere solet fieri, velut cōmu-
tatis natalibus in æstiva cōtendunt, tanta interdū mul-
titudine, ut oppositis retribus sisti nequeat impetus, quin
illa rapiantur ac liquidi æquoris faciem offuscem: (que
causa est cur tam copiosa sit illarum in retia infusarum
captura:) tum vero claves variae, inter quas Hollandi-
ca, Zelandica, Frifca, Gallica, Británica & Scotica, qua-
si ex condito ad evitandas tumultus & contitiones
partitæ inter se certas ac definitas stationes sub Britan-
nia, Scotia ora & Orcadib; singula pro viribus istipi-
scium generis in sidian; ura navigiis rotundis, silvo pandâ,

obtusâ prorâ, quas *Bufas* nuncupant. Hi pisces vivi, quo-
ad ejus fieri potest, (nam simul cum deserto salo vitam
quoque protinus expirant) per jugulatorem eundem &
eviceratorem, cui præ cæteris omnibus liberalissima
merces datur, aperto prius jugulo exenteratur, dein per
salitorem conduntur, festinatis operis, inde conduntur
salsamentaris cadis, *orcæ* Latini dicunt; postea venditi,
per Alecarios Cuparioq; de integro stipantur, inaniq;
turbâ que laetus aut ovis caret, numero submotâ, no-
va muria obruantur; postremo per deleitos juratosque
arbitros bonitatis fides exploratur, sigilloque addito
obstringitur, non absimili religione à vetere, qua Diana
Sacerdos *Lemmiam rubricam* probata note sigillo impres-
so insigniebat, uti Galeni testimonio constat. Atque
istud quidem primum genus alecum est, conditancum
seu muriaticum nominandum cum *Plauto*. Alterum est
quod leviter salitum in fumario fumo duratur, ubi aur
vel æris potius colorem ducit, unde *Sorensa* nuncupant,
quod subrufus ad atrum accedens color ea lingua *Sorbus*
vociterur. Ista alecum pescatio quantum operæ pretiū,
utilitatem præstet, quo ore efforam ignoro, quando nō
unius, sed plurium civitatum salus inde pendere videa-
tur: inde plebs urbana patiter & rustica viçtū querunt,
æ alienum dissolvunt, familias sustentant, opes quale-
cunque conquirunt, aut partastuentur. Alterum præ-
cipue pescis genus, quod condiri soleat, Latinis vocatur
asellus major, ad differentiam minoris, vulgo *cabeljau*.
Hic certè pescis inter ruminatos habendus non est: & re-
peritur aliquando lx librarum, atque optimus est. Mul-
tis anni temporibus, sed potissimum tempore quadra-
gesima locis huic mari proximis, in primis in mari Frisio
capti.

capit
gnun
tiuum
dixer
recent
Zelan
mè A
pia, &
tonat
perga
eo rep
in Lu
locis,
plurim
venati
ornati
scripto
ti mag
ne Rh
pertine
gitudin
tius Ga
die sit
gnitud
stes sep
colis co
rupa, e
spatium
In medi
ste, Long
dinis ve
omnis g

cipitur; magnaque ejus copia sale conditi solet, magnum emolumenū regiōnī quotannis adserens. Tertiū genus pīscium pīcipuum, quos sale conspergi dixeram, latinis vocatur *salmo*: optimus quoque tamēcens quam conditaneus. Pīscem hunc Hollandia & Zelandia proferunt, omnibus fere mensibus, sed maxime Aprili, Majo & Iunio: cuius tanta sale conditū copia, ut collēctum in caput scūnū annū 200000 coronat, excedere creditur. Sed de his satis, ad reliqua pergamus. Planum & æquum est Belgii solum: pauci in eo repertūnt colles, montes pauciores, p̄tērquam in Lutzenburgo, Namurco, & nonnullis Hannoīa locis, ubi denīores sunt, & apud Leodienses quoque plurimi. Nemoribus silvisque, quantum voluptati autē venationi satis est, aut regionis decoꝝ exigit, sparsim ornatur. *Arduenna Silva* tempore Iulii Cæsarī, ut ipse scripto mandavit, totius Galliæ maxima erat, & ingenit magnit. idine per medios fines Trevirorum à flumine Rheno ad Nervios, nūnc *Tornacense*, & Rhemorum pertinens, millibus passuum amplius quingentis in longitudinem patebat. Et hoc quoque tempore nullus totius Galliæ silva cum ea adæquari potest: sed cum hodie sit bene culta regio, multum ipsam de pristina magnitudine amississe videmus: ita ut pars quoque superstes sepius interrumpatur, & mutato nomine ab agricolis colatur. Pars autem ejus maxima & minus interrupta, est à *Theonis*-Villa prope Leodium usq; quod spatium ad xxx milliaria se in longitudinem extendit. In medio sita est urbs *S. Huberti*, quæ *Gemma Frisia* testa, Longitudinis coatinet grad. 26. & min. 40. Latitudinis vero grad. 50 & min. 4. Arbores habet hæc Silva omnis generis amoenas, altitudinis ingentis & latitudi-

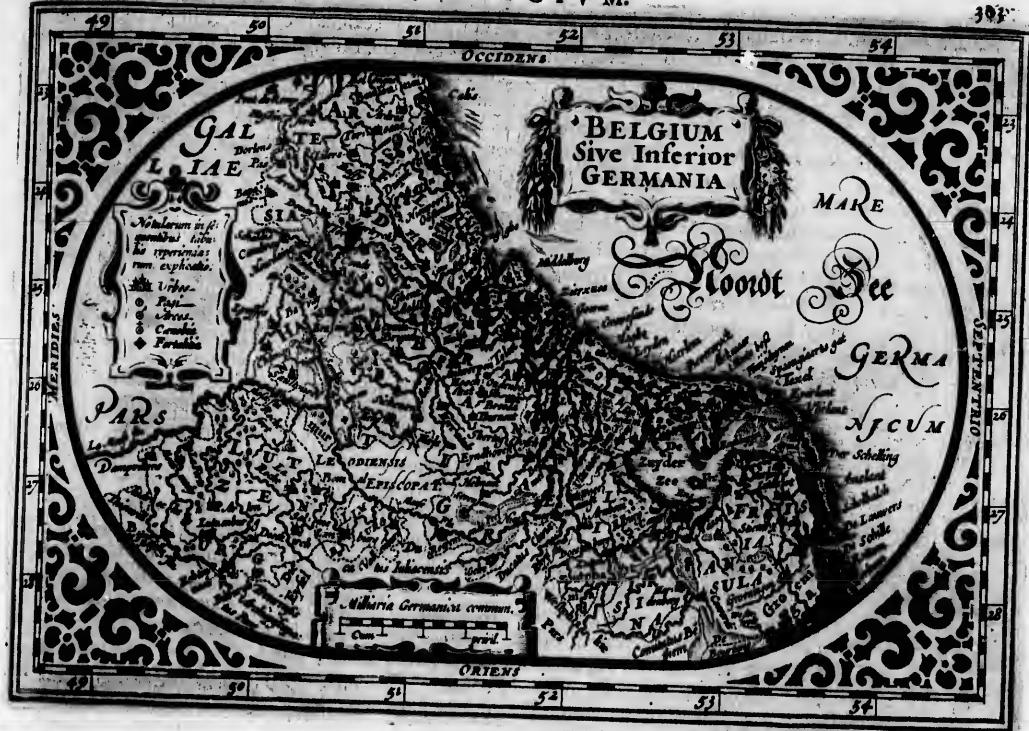
*Marta.**Silva &
Nemora.*

nis, quæ eam non minus fructuosam quam jucundam efficiunt. *Arduenna* Straboni, Adcolis *Ardenne*, Rhenano *Luitrichervvald*, quod sonat *Leodiensem Nemus*, dicitur. *Mormaria*, *Mormau*, Hannonia silva amplissima, initium sumit prope *Quercerum*, *Quesnoy*, & ad Meridiem se longius in Veromanduos extēdit: ac multa in se continent oppida, pagos & alia loca fontibus & aquis perennibus amoenissima. Carbonum hic magna confitetur copia: unde eam nonnulli partem *Silvæ Carbonariæ* esse arbitrii sunt: alii tamen *Silvam Carbonariam* magis in Orientem Solem spectante afferunt, inter Mosam & Sabin, & amēnam Archie *Silvam* ex ejus esse reliquis, in qua Pagus cognominis segregata arce munitus continetur, ibique domicilium Dominorum Berlaymontiorum esse solet. Amœnissima *S. Amandi Silva*, in Hannonia quoque sita est: dicitur etiam *Silva Raymenſis*, ob earum affinitatem. Initium capit in finibus Flandriæ Gallicæ prope Pagum *S. Amandi*, unde nomen habet, & ad Orientem Valencenas usq; excurrit, magna latitudine & spissitudine. *Silva Raymenſis* est Domini d'Emery, qui propterea magnus est Hannonia Venator: Hæc enim dignitas hujus Silvæ propria est. *Silva Faignensis*, le bou de Faigne, in Hannonia prope Avennas initium habet, *Majeres* usq; pertingens, spatio xvi milliarium, & antiquitus major erat. Videtur adhuc retinere nomē, quamvis corruptum à Faunis & Satyris, qui forte hinc à poëtis, cornua & pedes caprinoshabere fingebantur, quod hujus silve primi incole tam essent feri & immanes, ut non multū à brutis different. *Semenſis Silva* duobus aut tribus telli, & tibus Bruxella distat, in Meridiem Brennam usque, Alleudam & Brenne Castellū excurrit, spatio 112 milliarium. Magna est certe & nō contem-

temnenda Silva, ita ut in circuitu amplius septem pa-
suum millia pateat: & tot in easunt Vrbes, Pagi, Abba-
tia & Monasteria, ut miraculum videatur: ideoque
non pauci ætate Nobiles & Cives honestiores cum to-
ta familia se è recreationis gratia conferunt ibique ad
septimanas tres aut quatuor remanent. *Saventerloo*, Lo-
vanio, Bruxella & Vilvordia includit. Silva ame-
nissima est, nomenque accipit à Saventria pago illi ad-
iacente. *Grootenhout* itidem Brabantia Silva est, nō mul-
tum supra Turnholtum sita, in qua nascitur fluvius A-
da, qui postea in Flumen Netham se exonerat. Silva
est magna, in qua *Regina Maria*, ad quam Turnholtum
pertinebat, multum venari solebat. *Marlaine* Namurum
ci silva prope Namurcum urbem initium sumens: & in-
genti latitudine ad ventum Africum porrecta, Philip-
popolin versus: prope Mosam usque se extendit. *Niepa*
Flandria silva primaria, non procul ab Artesiñinibus,
duobus à Flumine Lifa, Castello Morinorum & Ba-
liolo distat milliaribus, quamvis diversis partibus:
amena est, ampla, & antiquissima Silva, aream & ope-
re & natura continens mirabilissimam. *Nomen* itidem
in Flandria sita est, ac prope Hirram maximam in Septen-
trionem latitudine se extendens multos Pagos, & Ab-
batis nonnullas complectitur. *Poedsebergia*, silva inter
Flandriam & Hannioniam non procul à Gerardimontio
& Lessina, magna est, & ob rotunditatem jucunda.
Gwilmi-Silva in Artesia posita est, prope Rentiacum,
ubi pugnâ Imperator cum Gallia Rege commisit, anno
cic 1014. *Engelervallia*, Geldriæ prope Athemum Sil-
va, amena, in ventum Helleponici vergit. *Septem-Silva*
sunt vii ingentes & Trans-Halianis finitimæ Silva, que
uni ex quatuor Frisiæ partibus nomen dederunt, qua-

hodiè dicitur *Sevenvolden*, quasi dicas. *Septem Silva*: qua-
rum singula multum spati continent, & pagos pluri-
mos adspiciunt jucundissimos. Sed haec haec tenus de
Silvis. Ad Opera publica venio. Innumera in hisce re-
gionibus magnifica Templa, plurimæ Abbatis, innu-
mera Cœnobia & Monasteria, plurima Xenodochia,
Nosocomia, Ptochodochia & Orphanotrophia. Cerre
in una urbe Antverpia duo & quadraginta ejusmodi
loca numerantur: inter ea augustinum, *Templum Ca-
thedralis D. Virginis* capacissimum, cum turri excella cccc
xxpedum, ex candido marmore, ex qua prospectus in
urbem opulentissimam, in fluvium navibus tectum, in
vicinam regionem pagis urbibusque abundantem, a-
menissimus patet. Quid reliqua templa, monasteria,
& ejusmodi loca describam, quæ hic & in aliis urbi-
bus & pagis magno numero conspicuntur? Quid Du-
cum Comitumque & Illustrium Procerum sumtuosa
Palatia? Quid reliqua tam publica tam privata Ædi-
ficia? ea si commemorare pergam, tempus me citius
& locus quam materia deficiat. Quare de his silere me-
lius quam parum dicere. Status harum Ditionum Po-
liticus, ut de eo etiam nonnihil dicamus tam genera-
lis, ut de speciatim, fere triplex est. Primus est Ecclesiastis,
in quo præcipui sunt Abbates. Secundus Nobilitas,
ut sunt Duces, Comites, Marcgravi, Principes, Ba-
tones & magni Domini. Tertius Civitatum, quem pri-
mariae cuiusque Ditionis Civitates repræsentant. Hi
Status à Principe convocantur, quoties de rebus ad
Principem, aut ad Principatum, aut ad conservationem
& utilitatem ditionum pertinentibus deliberandū est.
Status vero Ecclesiasticus ita se habet: Quatuor sunt in
hic Inferiore Germania Episcopatus: *Cameracensis*, *Tor-
nacensis*,

BELGIUM.

304

nacensis, Atrebatenſis: hi tres ſubſunt Archiþeſcoþo Rhe-
menſi: & Ultrajectinſi qui Archiþeſcoþo Colonienſi
ſubſit. Ad Academias pergo: quas hic quinque, Lovanienſem, Duacensem, Lugdunenſem, Franekeranam & Grot-
tingenſem numero. Lovanienſi frequentia Collegiorum,
Studioſorum, Doctorum celeberrima. Collegia poti-
fima ſunt Lilium, Caſtrene, Porci & Falconis, quibus Philo-
ſophia traditur. Eſt & trilingue Bufidianum, in quo Græ-
ca, Latina, Hebraica docentur. Univerſitas iſta flagi-
tatione Nobilium Brabantiorum primum conſtituta eſt
ornataque privilegiis à Ioahne iv Brabantie Duce, an-
no M C C C X X VI Pontifice Martino V. Reliquæ noſtrae
memoria erecťe ſunt. Ex eis tanquam ex Equis Troja-
ni innumeris virti docti prodiuerunt, & quotidie pro-
deunt. Viros enim doctos & omnium facultatum, &
Scientiarum peritissimos Belgiū habet: & ut olim, ſic &
hodie celeberrimos producit. Quos omnes uno ductu
enumerare, nimis longum foret. Bibliothecæ hic, variis
locis varie, optimis rariſſimisq; refertæ libris. Inter quas
Lugdunensis non poſtem loci. Incoleſunt formosi,
quieti, parū cholerici, parum ambitionis, parum superbi:
non admodum Veneri dediti, civiles, aperti, comes,
blandi, ad omnia prompti, ſalſi & interdum dicaces:
laboriosi, induſtri, fideles, grati in bene meritos, artiu-
m Scientiarumque capaces, libertatis & privile-
giorum avitorum præfater etiam ad mortem uſque
Studioſi. Id etiam in genere dici potest vere & cum lau-
de, Belgas eſſe frugi, & attentos & economos, patresque
familias: qui formica exemplum ſequuti condunt ſub-
hyemem, qua illius anni partiſ injuria negatula vide-
tur, coemptis pifcibus carnibusque, qua vel muria do-
mant, vel fumo durant. Vix etenim eſt honestior ulla
domus, qua pro ratione capitum familiæ (ut queq; eſt

vel numerofa vel exigua) non mactet in autumno bo-
vem integrum, aut dimidiatum ſaltem, præter porcum,
quorū carnes bonam anni partem eiſui futuras, dū ver-
ſinum plenum effundat, ita ut dixi, condiunt. Complu-
res tamen plus æquo a vari, autique avidi ſunt. Mulieres
formoſe, geſtu decenti, & comes. Solent enim more re-
gionis à prima ætate familiariter cū quovis conversari:
ideoq; & in agendo & loquendo aut alia re prompti-
fimæ: nec verò libertas hæc ſeu licentia honeſtatem ip-
ſarum minuit. Nec tantummodo peragunt ſolē civita-
tem, ſed etiam exiguo comitatu in vicina oppida com-
meant, ſine uilla vel leviffima criminis uſpicioне. Sunt
admodum continentes & ad quidvis agendum adpo-
ſite. Nec ſolum rei familiaris studioſiſum ſunt, (de
qua viri parum ſolliciti) ſed etiam mercaturā exercent:
imo & negotiis reliqui ad viros ſpectantibus os &
manus adhibere ſolent: idque tantâ dexteritate & di-
ligentiâ, ut multis ejus provinciæ locis, velut in Hollan-
dia & Zelandia, viri rem omnem eis committant. At-
que hac vivendi ratione mulierum dominandi avidita-
ti adjuncta, ipsa plerumque nimis imperioſa, imo mo-
leſtæ & ſuperbæ redduntur. Moris eſt tam apud Prin-
cipes, quam inferioris fortis homines, ut etiam apud
licet adhuc viventium, & ætate vigentium indere no-
mina. Et nobiles cujusque ſint qualitatibus aut fortis,
Dynastarum more, plus ſemper filiæ natu maximæ
tribuent, quam reliqui minoribus, licet parem omnes
dorem habeant: ita ut reliquias alicui ſepe depon-
deant, cui illam de negarent, ipſam meliori condiioni
aut marito reservantes. Atque hoc nomine laudandi,
quod facile (ut & eos tempore Julii Cæſaris, & ante,
ſecifſe comperto) cum exteriſ matrimonia contrahant,

ſi j

Schola.

Bibliotheca.

Mores.

Opificia.

Ubi.

ſi
ſan
ta
ce
ru
he
In
ſor
co
col
in
Ge
ſia
nat
run
mu
dri
Gen
Nau
Span
qui
vali
apu
gum
ti: vi
ti en
bri
ſerè
malt
mola
bonu
tum

si id occasio postulet, nec patrie soli adstringuntur. Quæ sanè res utilissima & commodissima est: hec enim affinitates & ipsi & Recipib. non parum conducunt. Inde censu autem est immo absurdum videtur, adolescentes veritas, seneas contra pueras ducere: ite ignobilem nobilium ancillæ, dominam famulo matrino[n]ib[us] jungi. In primis vero Belge dediti sunt artibus mechanicis, nō sordidis quidem & servilibus, sed nobilio[rum]ibus: panni contexendi, lanifacia & telas tractandi, aulera taperiaq[ue] conficiendi: qua[rum] non tantum propriis regionis usibus inserviant: sed etiam ulterius in Galliam, Hispaniam, Germaniam, reliquamq[ue] Europam, atque adeo in Asiam & Africam deportentur. In picturis nulla æque natio excellit: nulla in Musicis: nulla in variari lingua- rum cognitione acquirenda. Cœlo colores miscere pri- mus docuit *Iacobus Eichius* Belga. Vix est quisquā in Flandria, Brabantia, Zelandia, quinon & vernacula, hoc est Germania. Inferioris lingua loqui possit, & Gallica. Nautæ, Mercatores, & Viri litterati, etiam Italica[m], His-panicam, Latinam, Græcam pleriq[ue] norunt: sunt etiam qui Hebraicam, Chaldaicam, Arabicam. Rei etiam na- valis Belge peritissimi sunt. Ad vicuum venio. Vsus est apud Belgas triticæ, secalis, avenæ, farris & hordei. Le- gumina, præter fabas & pisa, non sunt magni momen- ti: vici[us] quoq[ue] parum habent, panici & milii nihil. Ven- ti enim vehementiores ea sternunt & deturbant. So- briæ ac frugaliter vulgus familiariter educate solet. Potus serè est cervisia, qua conficitur decoquiturq[ue]: ex ea qua maltam vocamus: inde adjicunt postea triticum far- mola fractum, cum lupo salicario. Atque hic potus bonus & sanus iis est, quise ei adsuferare posst. Mul- tum quoq[ue] bibunt lactis. Opulentiores vino utuntur.

Q[uod] si.

Vt illi.

Pane vulgo vescuntur fecalitio. Solent etiam velutificis præcipuis, in primis nomine ipsorum indigeratis, item Bacchanalibus, convivia instruere, parentes, consanguineos, & amicos invitare, & cum eis pollucibili- ter commessari: naturâ enim amant oblationes, epulas & convivia: Potentiores verò splendide & magnifi- cè epulantur, seque verè magnanimos ostendunt. Nitidas & absteras conservant domos, ab omni supellectile, & quidem commodissima, instruætas, ita ut merito in iis nihil desiderari possit. Et certè pulchrum & gratu habet adspicuum ista bene ordinata, munda & copiosa supellex: qua in re fortassis (imo sine dubio) omnes totius Mundi nationes facile superant. Hoc autem ha- bent Belge virtutem, ut potu se nimio ingurgitent, quo máxi[m]e delectantur: ita ut sæpe nec interdiu nec noctu bimbi finem facientes, præter incommoda reliqua, máxi[m]o corpus & ingenium adficiant incommodo: idq[ue] sine dubio illis immaturæ sæpe mortis adfert caufam, juxta illud Prop. *Vino formaperit, vino corruptitur etas.* Et ipsi id quoq[ue] norunt, fatentur, & seipso[rum]os reprehendunt. sed quid agas? vincit mala cōsuetudo. Quamvis aliquo modo possint excusari. Cum enim humidus & melan- cholicus ferè semper sit aer: nulla forte te alia mel- ancholizæ isti odiose, & sanitati infestissimæ mederi possent: quod Horatius indicasse videtur, inquiens: *Vi- no pellite curas.* Istud tamē Terentii nobile quoq[ue] dictum servarent: *Ne quid nimis.* Quod quidem ab omnibus, ho- nestioris existimationis & conditionis viris fieri jam coepit. Incolæ scito commodoq[ue] sunt vestitu, & pulchre *Vt illi.* formatu. Magnam deniq[ue] & copiosam exercent Merca- turâ, cuius quecumq[ue] etiâ ea sit, peritissimi sunt. Atq[ue] ip- *Merci- monia.* sa Belgica, maxima parte, mercatura & artibus nititur.

nno bo-
porcum,
s, dū ver
Complu-
Muliets
a more re-
conversari:
promptif-
statem ip-
olæ civita-
pida com-
datione. Sunt
num adpo-
sunt, (de
ā exercent:
tibus os &
irate & di-
in Hollan-
mittant. At-
ndiavidita-
sæ, immo mo-
apud Prin-
etiam apud
parentum,
n indere no-
cis aut fortis,
atu maximæ
arem omnes
æp[er]e despon-
ri conditioni
ne laudandi,
aris, & ante,
a contrahant,
sijd

Regio.
Vnde di-
cta.

Situs.

Aëris
tempore-

Soli ferri-
tus.

Animæ
lum va-
rietatis.

FLANDRIÆ nomen quamvis non magnazanti-
quitatis nullatenus ejus certa ratio reddi pos-
test. Sunt, qui ab urbe ejus nominis appellatio-
nem deducant, sita ubi nunc Ardenburgū; sunt
qui à Flandberto filio Bleſlindz, quæ soror fuit Clodio-
nis, Regis Galliæ. Vixit autem Flandbertus anno Chi-
sti ccc xl v. Sunt qui à Lyderici primi Comitis spon-
ta Flandria nomen regioni datum arbitrantur. Sunt qui
à flattu & fluēibus, quorum magna ob vicini Oceanū
impetus vis huic terræ incumbit. Adeo ut etiam anno
M C C X L in agrorum censu venditioneque caveretur,
ut si intra annos x mare in ea loca exstuareret, casus irri-
tusque esset contra cœlos. Ego rém in medio relinquo. E-
ius hodierni limites sunt, ad Austrum Artesia cum Han-
nonia, & parte Picardie, ad Ortum Hannonia & Bra-
bantia, ad Septentrionē Oceanus, cum Honra sive O-
stio Scaldis, quod Flandriam à Zelandia disternat, ad
Occasum Oceanus Britannicus sive mare Germanicū.
Longitudo patet itinere tridui, à Scaldi scilicet contra
Antverpiam, usque ad Novum Fossatum mill. pass. xxx.
Latitudo est mil. pass. xx. Aëris Regionis totius est tem-
peratusimus: Ager fertilis, potissimum qua Oceano &
Galliæ est vicinus. Pafcula lata, cuius rei argumentum est,
quod pulli equini ex vicinis regionibus in Flandriam
quotannis delati ab equis onibus, soleant pabuli boni-
tate, aëris suavitate, ex strigosis & macilents reddi ge-
nerosiores. Alii item varia animalia domestica, saporis
delicati & exquisiti, nec non ferarum copiam pene in-
ciedibilem. Nec desunt aves cum alijs: rum Phasiani,
Perdices, Pavones, Ardeæ, Ciconiæ. Regionis incole ita
olim bello addicti fuere, ut quieti pacative vix unquam
viverent: ac Syriæ etiam, Terramq; Sanctæ, ac Hierofo-
lyam, eorum arma pervaderent. Vrbes in Flandria mu-
tò ac fossa cinctæ sunt xxx. *Gandavum, Brugæ, Ipræ, Insula;*
Dicatum, Tornacum, Cortracum, Aldenarda, Alofum, Hulfta;
Teneramunda, Birselum, Neoportum, Sluſa, Dinkerke, Grave-
linge, Burburgum, Damnum, Dixmuda, Furna, Ardenburgum,
Niwoea, Berge, Gerardimonium, Caſtella, Dimea, Orchies-
num, Lanoyum, Axella & Ostenda. Præter has sunt etiam
municipia patentia quæ urbibus neque nobilitate, ne-
que privilegiiorum dignitate, neque structuræ magnifi-
centia, neque frequenter municipium cedunt: *Bella, Po-*
priaga, Hondsfora, Eccles, Gisella, Middelburgum, &c alia vi-
ginti. Pagi in universum M C L V : ut non immerito tri-
viali proverbio dicatur, Flandriam omnes totius Christiani Orbis Comitatus superare, & Hispani, qui in
hanc Provinciam cum Philippo Rege venirent, judica-
verint totâ Flandriam continuam urbem esse. Hodie u-
niversa in tres partes dividitur, Teuroniciæ, Gallicam &
Imperialę. Primaria urbs est *Gandavum* conditum à C.
Iulio Cæsare, qui in Morinis ageret: vernacula dicitur
Gend, Italis *Guano*, Gallis *Gand*. Situm est quarto à mari
lapide. Quatuor fluminib⁹ amoenissime irrigatur. *Scal-*
dim enim ex Hannonia, *Lisam* ex Arteſia, *Livā* ex portu
Slufano, *Moeram* ex quatuor Officiis quas *Ambaras* vo-
cant, accipit. Decem miliaribus distat Antverpiæ, tota-
dem Bruxellæ, Mechliniæ, Middelburgo. Ambitus intra
muros est 456 a pedū Romanorum: hoc est Italcorū
milliarium se p̄em. Insulas habet xxvi. Pontes majores
xciiic. Molas aquarias iv. Trusatiles infinitas: centum
qua vento aguntur. Ecclesiæ in universum L V. Abba-
rias v. Cives hujus civitatis frequentia, nobilitate, op-
ibus, animis sunt eximii. Hęc Carolus V Imperatorē Or-
bi dedit. Hęc litteris Iudocum Badiūm, Ioannem Cornarium,
Lavinum Brechtum, & alterum Lavinum Torrentum, Bal-
duinum Ronseum, Vienhovium, aliosque protulit. Opificio-
rum

FLANDRIÆ COMITATUS.

307

Infusa; primum
dulcis; nomine.
Grave-
angum;
Orchis-
etiam
ate, ne-
magnifi-
ella. Po-
alia vi-
rito tri-
us Chri-
quum in-
judica-
odie u-
licam &c
um à C.
dicitur
to à mari
arunt. Sal-
ex portu
battu vo-
ripià, toti-
pitus intra
Italicoru
es maiores
: centum
v. Abba-
lite, opi-
ratoré Or-
Cornarium,
ntium, Bal-
. Opificio-
rum

FLANDRIÆ COMITATVS.

rum genera in hac ubertate. Textorum præterea ordines
 xxvii instituti primum à Comite Balduino, filio Ar-
 noldi Magni 1000. lxxv. Briga (Brugge) vel à pontiū
 frequentia nomen habent, vel à ponte Brugstock juxta
 Oldenburgo & Ardenburgum, è quarum urbium
 ruinis ante annos 1000, prima arx Brugensis exstruc-
 ta est, sita est tertio milliari à mari, loco plano. Ambi-
 tus intra muros est 26600 pedum Romanorum, hoc est
 Italorum mill. quatuor cum dimidio. Vrbs est non
 Flandriæ tantum, sed etiam totius Belgicæ amoenissima:
 templo habet ix, quorum præcipuum & augustinissimum
 est S. Donatiani, olim sacram B. Virginis, exstructum à
 Liderico primo Flandriæ Comite, anno 1021. Opifi-
 ciorum genera exercentur lxxix. Ipsi à rivulo Ypre præ-
 terlabente dicta, vulgo Iperen, anno cmlx condita est.
 Hujus urbis fundus dicitur esse plumbeus, idque prop-
 ter magnam plumbeorum tuborum vim, quibus aqua
 variè per Civitatem universam distribuitur. Atque ha-
 quidem sunt urbes primariae. Portus sequuntur: Sluſa à
 Cataracta nomen habet, quæ Flandris vocatur Sluys:
 urbs est maritima: Portum habet capacissimum, quo
 quingenta naues commodissime recipi possunt. Ex ad-
 verso est Insula Cadsam, Georgii Cassandri patria. Oſten-
 da ad Oceanum sita, obsidione Archiducis Alberti gra-
 vissimè, quā ad annos tres & aliquot menses fortissimè
 sustinuit, ac innumeris pene utrinq; casis, nobilis. Ne-
 portus (Nieuport) tertio ab Ostenda miliari, urbs est ma-
 ritima, patria Iodoci Clichorei, cui proxima est Abbatia
 S. Bernardi, in qua Bibliotheca olim totius Belgij instru-
 ñissima & celeberrima. Dunkerke exstructa an. cmlxvi
 à Balduino Arnoldi F. Flandriæ Comite, portum ha-
 bet brevem admodum & mari vicino infelatum. Vrbis

jurisdic̄tio pertinet ad Regem Navarræ. Reliquas ur-
 bes Flandriæ Teutonicae prætero. In Flandria vero
 Gallica est Insula à veteri positione ita dicta; erat enim
 stagnis & paludibus cincta: urbis frequentia civium, opi-
 bus, legibus ornatisissima, & quidem post Antverpiam
 & Amstelodamum potentissima. Duacum (Douay) ad
 Scarpam fl. ubi olim Catuaces, patria est Roberti Gaguini.
 Academiam habet paucis abhinc annis à Philippo II
 Hispaniarum Rege ibi constitutam. Orchies
 etiam in hoc tracciū est, & Lannoym celebre dominiis &
 cive Franciso Raphelengio: præterea Espinoy, Armentiers &
 Tournacum, Tournay. In Imperiali Flandriæ Aloſtum, Ci-
 vitas ampla & munida ad Teneram fl. Comitatus titulo
 insignis. Pagos sub se habet c. lxx. Principatus ii, Steen-
 huensem & Gaverensem, Baronatus complures. Ter-
 ritorium etiā Walis, cuius quatuor sunt oppida: Hulſte,
 Axila, Rocheute & Aſenede. Rupelmonda ad Rupelam fl.
 arx est, hoc loco minimè omittenda, vel propter Gerar-
 di nostri Mercatoris illustrissimi Mathematici & Cosmo-
 graphi, ac nostri seculi Ptolemaei, memoriam. Flumina
 sunt Scalds, Lysa, Tenera, Livia, Ypre, Aa, Scarpe, Rupela & a-
 lia. Montes per paucis Silvæ plurimæ & eque valde u-
 tiles, inter quas Nienpus & Nonnenpus principes. Status ve-
 rò Politicus Flandriæ, tribus constat membris: Pri-
 mum, Prelati Ecclesiastici, qui sunt, Ordinis S. Benedicti Ab-
 bates vii: S. Peter & S. Baſili Gandavi. S. Vinnock in Bergē.
 S. Andries, S. Peter Aldenardæ. Ename, Marchienne. Ordinis S.
 Bernardi Abbates v: ten Dunes, Boudeloo, Doſt, Clamerex,
 Marchienne: & Prioratus in V. Vaeſchot. Ordinis Praemoniſtra-
 tensis Abbates iii: S. Nicolaes in Vuerne, Drongene, S. Cornelius
 in Nienove. Canonicorū Regulariū Abbates vi: Eedeoute, See-
 tendale, V. Vaeſchot, Sunnebke, Cisōing, Falerijen. Ejusdem
 Ordinis

Or
 VVa
 Nob
 gm.
 Baro
 nio,
 Ban
 de Di
 ke, G
 Ghijf
 North
 Castle
 Flan
 rife, P
 dergra
 præci
 Civit
 juſſou
 & Ca
 minio
 Land v
 ut Bor
 sequu
 uique
 oppida
 runtur
 & Caſſe

FLANDRIÆ COMITATUS.

309

Ordinis vi *Prepositura*, *S. Marten* in Iperen, *VVormeble*,
VVatene, *Loo*, *Eversam*, *Petendale*. Secundum membrum,
Nobilitas, in qua *Viccomitatus* v. *Gende*, *Iperen*, *Vuerne*, *Bor-*
gen, *Haelebke*. *Principatu* III: *Stombeke*, *Gavere*, *Espinoy*.
Baroniu IV, II in *Comitatu*, *Ossing* & *Hlyme*: II in *Domi-*
nio, *Pamele* in *Oudenarde* & *Boelare*. *Tribuni militares*,
Banderheeren, in *Comitatu Teutonicu* *Dominus de Nevele*,
de Dichtadi, *D. de Beveren*, *de Praet* prope *Brugas*; *Haeckere-*
k, *VVatene*, *Heverghem*, *VVaestino*, *Cauden*, *Inghemster*, *Pou-*
ke, *Gruithuse*, *Male*, *Maldegem*, *Oostkap*, *VVinendaal*, *Colfamp*,
Ghijfle, *Serecole*, *Rouwelaar*, *VVastene*, *Hondscote*, *Cafel*,
Nortrie, *Haeckere*, *Haelebke*. In *Comitatu Gallicano*,
Castellanus de Lille, *D. de VVaertin*, *D. de Comene*. In *Dominio*
Flandriæ *D. de Rode*, *D. de Gavere*, *Sotteghem*, *Gentro*, *Scer-*
rife, *Poize*, *Liekerke*, *Lumbek*, *Rotselaar* in *Meerbeke*. *VVe-*
dergrat in *Neyghem*, *Stenhuys*. *Tertium membrum*: sunt
principu *Civitates*. In *Flandria Teutonica* iv *principu*
Civitates hoc membrum representant, *Gandavum*, cujus
soritem sequitur, in *Comitatu* *Burggraviatus Gandensis*
& *Castellanei Contraciens* in *Oudenarde* & *Biervliet*. In *Domi-*
nio quædam sunt *Feuda* *Imperi*, ut iv *Ambachten*, das
Land v d' VVaet, *t Graeffchap van Aelst*, ac alia libera dominia,
ut *Bornhem*, *Dendermonde*, *Geerdsberge*, *Brug*, cuius soritem
sequuntur in *censu* & *armis*, quæ sunt post iv *officia*
usque ad *Nieuipoort*, totus videlicet *Franconatus* (*t' Vrie*)
oppida ejus clausa & non clausa. *Ipsa*, ad quam refe-
runtur in *censu* & *armis*, *Iperen-Ambacht*, *Bellen-Ambacht*
& *Cafel-Ambacht*: *Franconatus Campestris* (*ter plattje Vrie*.)

cujus soritem sequuntur in *censu* & *armis* *Vuerne*-*Am-*
bach, *Bergen-Ambacht* & *Brouckborg-Ambacht*. In *Gallicana*
III civitates *principales*, *Lille* (*Ryssel*), *Douay*, *Orchies*, *Tor-*
nacense *Dominum* & *Statutus Flandriæ* adnexus, per le con-
stat tribus membris: *Ecclesiastico*, *Nobilitate* & VI supremis
Infusis. *Vnum* vero habet *Flandria episcopum Tornacensem*,
archiepiscopo Remensi subiectū, in v rāmen dioceses
episcopales divisa est. *Trajecten* subsunt i v officia, *Hulst*, *St. Anna*
Axels, *Afzende*, *Bochoute*. *Tornacensi* subsunt *Gandavum*, *Leiestad*,
Cortracum, *Aldenarde*, cum illarum *Castellaniis*: *VVaes*
territorium, *Bruge*, *Franconatus* & *Insula* cum sua *Castel-*
lania. *Arebateni* comprehendit *Duacum* & *Orchianum*.
Cameracensi subest *Dominii Flandriæ* ultra *Scaldim* verius
Meridi. *Tarvanensi* habet *Castellanias Ipra*, *Cafel*, *Vuer-*
ne, *Bergen*, *Brouckborg*, *Belle*. In *Flandria Teutonica* sunt XIV
principales curiae Comiti *feudales*, *Viesburg*, *Gandavi*, *Bur-*
gus Brug, *Sala Ipra*, *Castellum Contraci*, *Curia in Harlebe-*
ki, *in Tiel*, *Domus in Deinse*, *Curia in Peteghem* dicta *Beau-*
lien, & *domui Deinse* subiecta, *Tribunal Aldenarde*, *Burgus*
in Vuerne, *Curia in Bergen*, *in Brouckborg*, *in Cafel* & *in Belle*. In
Flandria Gallicana sunt III *Curiae Comiti* *feudales*, *Sa-*
la *in Lille*, *Castellum in Douay*, *Curia in Orchies*. In *Flandriæ*
Dominio sunt IV *Curiae Comiti* *feudales*, *Tribunal in Aelst*,
Domus in Dendermonde, *Pretorium VVasia* apud *S. Nicolaū*,
& *Castrum Beveren*. Ex omnibus *Curiis* & *jurisdictioni*
bis di etis appellatur ad consilium principis provinciale,
quod est *Gandavi*, inde ad *Parlamentum* quod est *Mc-*
chliniæ. Sed de his satis: ad *Brabantiam* transeo.

Qq 3

BRA-

D U C A T U S B R A B A N T I E.

310

720.

Sicut.

Atra
temporis.
Salis fertili-
bus.

Vrbes.

BRABANTIA maxima parte Aduaticorum, Am-
bivaritorum & Tungrorum regionem comple-
titur: ceterum quoniam tempore Regio hæc
Brabantia nomen nostra sit, plane incertum est:
aliis à *Bremo* Gallo deducentibus, aliis ab urbe quadam
ejusdem nominis, cuius neque in terris neq; in historiis
vestigium ullum: aliis à *Braymunda* oppido Bellovac-
orum, cuius meminit *Cæs*. lib. 2. Alii novum Ducem cō-
miniscuntur *Salvius Brabonum* Arcadé, qui cum *Cæsare*
in Belgicam profectus est, cuius uxor *Suana Cæsaris Ne-*
ptis. Sunt etiam qui à *Godefrido Barbato* Comite Lova-
nieni Barbantium, postea Brabantiam dicitam suspici-
tur: nomen sanè nuperum est: quod ut certo cōstat, ita
origo ejus non cōstat. Longitudo Brabantia à *Gemblooms*
ad *D. Gertrudis* usq; sacrum Montem est milliarū cir-
citer *xxii*. Latitudo ab *Helmontio Bergas* usq; *xx*. Ambi-
tus *LXXX*. Habet à Septentrione Molam fluvium, quo
Geldria & Hollandia separantur. A Meridie Hannoniā,
Comitatum Namurci & Episcopatum Leodiēsem, qui
etiam ad *Orcum* fines ejus tangit: ab Occasu est Scaldis
cum Comitatu Alostensi. Regio gaudet aëre salubri,
planitiē fertili, frugum in primis feracissima, tametis
Campaniasive Campinia de *Kempen*, ob arenas sit steri-
lier. Quæ tamen pars non omnino in fructuosa existit.
Vrbes hujus Ducatus sunt *xxv*: *Lovanum* (*Loven*) anti-
quissima est, & prima Gradiorum sedes, in qua Dux pu-
blico Sacramento se obstringit: Comitatus quodam ci-
tulo insignita. Vrbs est amœna prolatis aliquoties po-
meritis extensa; ejus ambitus intra muros est quatuor
mill. pass. Fluvio irrigatur Dela. *Bruxella* (*Brussel*) urbs
splendida est & magnifica, dupli muro munita, sita so-
lo fertili, rerumq; omnium abundant. Mirum, tam nu-
mero, civitati, advenis quam plurimis, Duci aule, &
peregrinis principibus cum universo satellito illic agē-
tibus, omnia semper benigne & copiose portuisse suppe-
ditari. *Anverpiam* vulgo *Anverpen* vocant, Galli *Anvers*,
Itali *Anvera*, Germani *Anversi*. Petrus Appianus putat
andem esse cum *Ptolemaio* & *Cæsaris Anaucus*. Nomē
Antrypia creditur esse à projecta manu. Nam Gigas qui-
dam *Druo* qui hac loca ante *C. Cæsaris adventum* infe-
dit, prætereuntibus si dimidium suarum mercum non
solviſſont, manum dexteram praescindebat, eamque in
profundum abſiciebat: argumento sunt ipsius urbis
inſignia, & offa quedam immania quæ in Curia hodie
que adseruntur ipsius *Druonis*, quæntaliū *Antigonum*
vocatum dicunt. Sed hæc fabulosa. Illud vero similius;
nomen datum ab indigenis ab aggestu terre ad *Scal-
dim*; hoc enim Belgis est *Anverpen*: nam aggeribus op-
positis flumen pariter angustius reddiderunt & profun-
dissimum, grad. long. *xxv min. 42 lat. 1 i min. 18*. Distat
à mari *iv mil. pass.* *Mechlinia* totidem; *Lovanio* *octo*:
Gandavo, *Brugis* *xv*, *Bruxella* *ix*: *Londino* *x*: *Colo-
nia Agrippina* *xxix*: *Francofurtio* *lx*. Ter muro cincta
fuit. Primum arctiore ambitu, anno *M C C I*: postea am-
pliore, anno *M C C X I V*, qui annus fame, ut sequens pe-
stilentia notabilis fuit. Denique ad Septentrionem ex-
tentia pomeria anno *M D X L I I*. Ambitus est extrinsecus
quatuor millium pass. octingentorū & duodecim. Fos-
se intra Vrbum ex fluvio derivatæ aptæq; maximis plu-
rimisque

DUCATUS BRABANTIE.

三

DUCATUS BRABANTIAE.

312

rimisque navibus recipiendis sunt octo. Mercimonia omnem fere estimationem superare solent. Guicciardinus eam initiv rationem, ut demonstrat singulis annis commercia excedere duodecim milliones coronatorum: cuius calculus rebus Antverpiensis florentibus non modo non superavit, sed ne sequavit quidem justam estimationem. Proinde meritò cecinit Julius Scaliger:

Oppida quo spectant oculo me torva sinistro,

Tot nos invida pallida tela petunt.

Lugdunum omnigenum est, opera Lutetia, Roma

Ingens, res v'netum valit, Tolosa potens.

Omnimoda merces, artes prisaque novaque,

Quorum insunt aliū singula, cuncta mibi.

Duo & quadraginta loca pietati dicata, cum templo & monasteria, rum nosocomia videt Antverpia. Inter quae cathedralē & primarium templum DIVAE MARIAE VIRGINI dicatum. Est hoc amplissimum & sumptuosissimum opus, spectabilē etiam turrellustre, quae tota ē lapide sectō & adfibre elaborato, quadrangentis & viginti pedibus Antverpiensibus, id est ulnis Florētini ducentis alta, ita ut perjucundum reddat aspectū: praterquā enim quod ex ea conspicias totam quā latē patet pulcherrimam urbem, & circumiectos illi non minus amēnos quam pagis, hortis, & villis frequentes agros, detegis etiam clarē primarias quasdam atq; longinas urbes, Mechliniam, Bruxellam, Lovanium, Gandavum, praterea fluminis latē diffusam oram, ad eoque & ipsum mare, & Zelandicas etiam Insulas. Sunt in hac turri octo & sexaginta, partim prægrandes, partim minores campanæ, quarum plerique musicalium

instrumentorum titu, canorum quedam ac quatuor vel quinque vocum edunt concentum: harum maximæ, quæ insoliti & mirandi est ponderis, nomen in di-
cum elī à Carolo V Imperatore, quæ non nisi ob causas extraordinarias pullatur. Curant vero Sacra eo in Templo quatuor & viginti Canonici, quibus preest De-
canus, cum Episcopo qui primum institutus est an. 1567. Curatur sanè hoc Templum religiose in primis & splendide, suntque luculentij ejus proventus, & magna Sacerdotum immunitas. Buscodicum seu Silva Duci, vernaculē 's Hertogen-Bosch, Gallis Bolduc, nomen habet à Silvis. Urbs est ampla, amēna, firmiter munita, sita ad rivulum Dijam, altero lapide à Moza, duodecimo ab Antverpia. Atque hæ sunt quatuor urbes primarie, quarum tres primæ cum Nivis, la Marchionatum con-
stituunt sacri Imperii. Mechlinia à quibusdam Brabantie ad numeratur, revera tamen ab ea distincta est; urbs alia pulcherrima & nitida: Archiepiscopatu insignita, & sed ampli Consilii ad quod ultima est in Belgica provocatio. Urbes præterea in Brabantia sunt Trajectum ad Moza, vulgo Maestricht, Breda, Berga ad Somam, Lira, Vilvorde, Gemblacum, (Gembloux,) Louvigne, Hannut, Landen, Halen, Leeuven, Sichenen, Herentals, Eindoren, Helmont, Grave. Sunt & municipia complura, nondū muris cincta, Oostenvrijc, Oorschot, Turnhout, Duffel, VVaelem, Marchtem, Aiche, Vueren, Duisburch, Hulpen, VV arre, Breime, Genape, Gheele, Arendon, Dormal & Iseca. Sunt & pagi insuper dccc. Referuntur etiam ad Brabantiam Dominatus Ra-
vestein, Ducatus Limburgensis, cum Dominatu Dalem Lier, Elmena, & Valckenburg. Lacus, stagna, & flumina non parum adfe-

Silesia, per ab
Opava, sive, fac
plu, gni
ptu, des
Æd, qua
rap, Caf
ban, bat
sis, S.
ckenf
gusti
funt
Mar
Breda
Perv
schenj
sterv
pales
bus su

DUCATUS BRABANTIAE.

313

adferunt commodi Brabantia. Horum autem principes *Mosa & Scaldii*. Sunt & alia minora. Silvis quoque abundant regio, quatum præcipue sunt quinque, *Somen-sus, Saventcroo, Grotenhout & Merdal*. Opéra publica tam sacra quam prophana hic sunt plurima. Inter ea Templo Lovaniense præcipuum est. D. Petrus sacrum, magnificum valde & sumptuosum. Bruxellæ templa sumptu excellunt, egregia & debita suppelle & tili ornata. Aedes quoque sacras habet Antwerpia plurimas, inter quas Aedes B. Virginis amplissima. Alia hic & in aliis locis quæ pœnè innumera sunt, præterea : atque etiam Opera prophana plurima: Palatia, nobilium domos, Arces, Castella & ejusmodi. Cæterum status Politicus Brabantæ tria habet membra : Ecclesiastico, qui sunt Abbes, Afflighemensis, Grimbergen, Tongerloo, Grunendalen-sis, S. Gertrudis Lovanii, S. Beruardi, Vileer, Dielghem, Parckensis prope Lovanium; Prior magnus Ordinis S. Augustini in Leeve, Gemblacensis (Gemblours.) Nobiles, qui sunt, Abbas Gemblacensis Comes, Dux Arschotensis, Marchio Bergensis ad Somam rivulum. Barones, Dieffensis, Bredanus, Boxtelensis, Gaesbeekensis, VVesemael, Petersf'm, Pervveys, Floochstratenensis nunc Comes, Renes. Domini, A-schensis, Merchienensis, Vuerne, Gheel, Lummen, Thurnout, Oosterwic, S. Oedenroy, VValein, Duffel. Civitates iv principales, Lovanum, Bruxella, Antwerpia, Buscoducum, de quibus supra. Statum ejus Ecclesiasticum quod attinet :

partim paret Leodiensi Episcopo, partim Cameracensi : Leo-diensis curiam & magistratum Ecclesiasticum habet Lovani. Cameracensis, Bruxella. Academiam habet Lovaniana. Schola.

Op. 14. u. l. 1567.

celeberrimam: de qua in generali Belgii descrip-tione ueberius. Brabant hilares, festivi, in scenicis co-micisq; moribus immodici, teste Lemnio. Præter Brabantian continentur hac tabula *Ducatus Iuliensis & Clivensis*. Horum ergo Statum Politicum ex Mercatore adjiciamus. Status Politicus *Iuliensis* constat similiter *Iulia & Clivia.* 111 membris quæ sunt Ecclesiastici, videlicet Abbates, & Collegia Canoniconum ac Monasteriorum: Nobili-tas: Civitates. Præfecture ditionis 24. *Caster, Brugge, Born, Boisfeld, Essekirchen, Münsterfeffel, Monion, Eschviller, Gre-venbroich, VVassenberg, Geilenkirchen, Hensbergh, Duren, Thorn-berg, Berchem, Heimbach, VVilhemstein, Gladbach, Millen, Rau-tenray, Norrenich, Nuenar Comitatus, Iulacum, Nideken.* Clivensis similiter tres Ordines continet, Ecclesiasticum, Nobilitatem & Civitates. Satrapa autem sive præfector Provincialis Cliviae has sub se habet Civitates 8. *Clylians Metropolim, Calcariam, Sonsbeke ubi residet, Santen, Butric, Vdem, Griet, Griethusen.* Præfectora vero hic sunt 14, *Cranenburg, Duffel, Genep, Goch, Orsay, Huesen, juxta Arnhem, Lymers, Emmeric, Hetter, Aspel, Ringenburg, Bisselie, Dinlaaken Præfectora, in qua sunt v. Civitates, Dinlaaken, VVesel, Duyzburg, Scherbeke, Holte. Dominium Ra-vesteyn adnexum est Curiæ Clivicæ.*

Rr

HOLLAN-

quatuor
in maxi-
menindi-
b causas
era eo in
pregest De-
an. 1567.
primis &
& magna
Duci,
nenhabet
ita, sita ad
ecimo ab
primarie,
tum con-
Brabantæ
est; urbs a
in insignita,
in Belgica
at Trajectum
mam, Lira,
annut, Lan-
en, Helmont,
a muris cin-
alem, Merch-
reine, Genape,
nsuper DCC.
minatus Ra-
natu Dalem
a non parum
adfe-

Lam.
Flemme

HOLLANDIA COMITATUS.

314

Regio.

Sit u.

*Sol. fr. t.
lata.*

HOLLANDIA nomen à Silvarum Salvuumque frequentia quidam deducunt; lignum enim & silvam promiscue Holt & Hout vocamus, ut Holland sonet regionem silvestrem: omnia enim arbustis olim inhorruisse referataque prædicant toto quaquam patet Hollandia tractu. Alii à cavitate dictam putant, quasi Hollandi. Estenim universa fere regio palustris ac pedum pulsu vacillans. Alii à fono Hollandiam quasi Hoylandiam nominatam arbitrantur. At eruditissimus Iunius aliam sententiam indicat, Hollandiam Gothicam Danicave gentis coloniam esse, ut & Zelandiam, Danosque & Normannos desertis in Codano sinu Insulis Olandia Zelandiaeque in hac loca migrasse, & à sua patria Hollandiam, Zelandiamq; cognominasse, plane, ut de Heleno Priamide refert Maro, qui in Epiro oppidulum Trojam cum arce Pergamo exstruxit, addita & imagine Scæ portæ & rivulo Xanthi Trojani amnis nomine: & ut in Indiis novam Hispaniam, novam Franciam Europæ effecerunt. Eam à plaga mundi occidua Britannicum mare, à Septentrione Cimbricum ambit & littora pulsat, ab Ortu Solis fretum ampli Frisiam procul appetit, ad Euronotum Trans-Isalana & Velavia, ad Austrum Trajectina ditio obtenduntur. Ambitus ejus ad ix milia extenditur: latitudo peregrina est, quandoquidem editullio ejus creditur viatori patere aditus ad extremos ipsius fines in latum trium horarum spatio vel etiam hinc ad Oceanum, illinc ad maris finum, est, ubi latitudo non aquat milliare. Habet regio ista agros frugiferos, ac luxuriosos & opimo frumento supra modum scartentes, sed qui tantillo in spatio & in regione, qua vix

populoso rem invenias, ad suppeditatum tantè multitudini alimoniam sunt impares. Sed pacorum ubertas summa est: qua boumalit armata infinita: vaccas quoque corporum vaftata, laetis copia, eximias. Constat rectas, aliquibus Hollandia partibus boves aetivis diebus quatuor & quadraginta lactis heminas in multistratis singulas refundere. Ioannes etiam Benignus comitatus Curia Hollandica, referente Guicciardino, certa observatione & minime fallente calculo ostendit, tantum Assendelphi & quatuor vicinis pagis lactis unq anno e vaccis colligi, quantum è Germania superiore Rhene sis vini deveharat Dordrechtum. Ex hac lactis optimi copia butyrum conficiunt, non barbararum modogenum, ut Plinius vult, sed Regum etiam & principum cibum laudatissimum. Conficiunt etiam caseos Parmensisibus aut Placentinis nihil inferiores. Primæ tributum Tessalico & Gravefandico, secundæ Edamensi, quem in primis virtutis commendat. Equos etiam generosos profert. In collibus arenariis cuniculorum innumeram multitudinem habet: cervorum etiam, damarum & eleporum frequentiam: inque Hagieni nemore capreorum greges, avium quoque capturam quæstuosam, in primis anatum, anserum, & autumnalibus menibus scolopacum, quas Plinius rusticulas, Martialis rusticas perdices, nostri Snepas vocant. Habet & cespitem fossarium, qui ex intinie haustus terræ penetralibus, ipsique adeo ex aqua eductus, ventoque & sole exsiccatus, ad focos adhibetur. Hollandia olim suos reges habuit, quorum meminit Suetonius in Caligula cap. 44. Verum anno Christi 1000 LXIII à Carolo Calvo Francorum

*Imprim
m. 1511.*
Rege

HOLLANDIA.

315

multi-
ubertas
as quo-
Constat-
s diebus
alatralia
confilia-
o, cetera
dic, tamtu
anno è
Rhenè-
is optimi
nogé-
cipum ci-
Parment-
tribuūtur
si, quem
generosos
numeram
arum & le-
re capro-
estuosa, m
mensibus
alis rusticis
item fossili-
ous, ipsisque
cicattus, ad
ges habuit,
44. Verum
Francorum
Rege

Impres-
ma 1617.

Rege in Comitatum redacta est, eiq; praefectus est *Theodorus* è Regio stemmate ortus. Patri *Theodoro* successit *Theodorus* filius, huic *Arnoldus*, *Arnoldo Theodoricus*, atque huic alii ex ordine, quorum seriem apud Münsterum & aliis habes. Bellica olim gloria clati admodum fuerunt. Hoc enim praesidio cum fide coniuncto in fraternalitatem Imperii Romani accepti sunt Batavi. Hac Duce benevolentiam sibi apud principes constabilirerunt, & stabilem sui fiduciam plerisque illorum Tyrannis impresserunt. Per hanc vulgo formidabiles, invictæ virtutis opinionem acquisiverunt. Per hanc deniq; vera laudis imagine conspicui esse ambierunt. Urbium nunc nobis est proponenda descriptio: sunt autem *Dordrechrum*, *Harleum*, *Delphi*, *Lugdunum*, *Amstelodamum*, *Gouda*, *Roterdamum*, *Gorcomium*, *VVorda*, *Naerdenu*, *Muda*, *VVeſopum*, *Edamum*, *Monachodamum*, *Purmurenda*, *Alcmaria*, *Enchuyſa*, *Horna*, &c. *Dordrechrum* urbs totius Hollandiae primaria est. Facies eius oblonga exit ad modum triremis: ipsa opulenta & copiosa, immo corum omnium quæ in anno reique alimentariae usum venire atque expeditri possunt, locuples quoddam penu est. Ius habet listeni & retrahendi ad le merces exoticas, quæcumque secundo amne importantur, ut nimurum eo loco stabulentur, ac conquerescant, donec venditæ sint: & inde rursum non aliis quam populatibus navigiis alio devehentur. Hoc privilegium à *stabulo* vocant *Staplam*. *Harleum* amplitudine urbis, ædificiorum cultu, situs amicitate nobile est. Templum habet totius Hollandiae pulcherrimum, summissimis innixum columnis, foro imminens. Vrbem *sparnu* interlabitur. Exstet et creditur à Frisia, circiter annum 1261. Huic utbi invente typographica artis gloria debet. Est & altera hujus urbis gloria, capti novo consilio *Pelusi*, quam *Daniatam* vo-

*Majorem
veritas.**Urbis.*

cant, cuius rei symbolum habet nolas binas ex ære Corinthis quæ à re *Damiate* appellantur. *Delphi* sequuntur non Apollinis tripode, sed Cereris & Bonaui munere insignes. Coquitur enim in hac urbe cerevisia post Britannicas optima. Nomen habet à fossa, quam Batavi *Delfvocant*, ducta à *Mosa* ad urbem usque. Anno 1510-xxvi, v Non. Maii, ignis nato ex favillis forte incendio, luctuosam ac funestam urbis faciem reddidit, absunta deformataque pleraque urbis parte: ex quo incendio postea pulchritudinem emicuit. *Leida*, *Ptol.* *Lugdunum Batavorum*, urbs est sita ad medium Rheni ostium *Plin.* & *Ptol.* nominatum. Sustinuit anno 1510-1514 gravem obsidionem, sed pulsis hostibus divina ope & aquarum stagnantium vi liberata est. *Austelodanum* nobilissimum hodie totius Orbis emporium ab Amne *Amstela* nomen habet, ut notavit doctus ille poëta *Nicolaus Caenius*, civis Amsterdamaensis, hisce versibus:

*Hac illa est Batava non ultima gloria gentis,
Amnis cui nomen, cui cataracta dedit.*

*Dicta prius DAM V M, rarisque habitat a colonis
Cum contenta casis rustica vita fuit.*

*Hinc AMSTERDAM V M iam facta celebrior, atque
Fortuna crevit tempore nomen item.*

*Urbs bene nota prope, atque procul distantibus oris,
Dotibus innumeris sufficienda bonis.*

*Dives agri, dives pretiosa vestis & auri,
Vt pleno cornu copia larga bœt.*

*Quod TAGVS atq; HÆMVS vrbis & Paſtolus, in unum
Verè hoc congestum dixeris esse locum.*

Paucis initio piseatotum tuguriis habitatum, jurisdictiōnis fuit Dominorum Amsteliorum. Hanc urbem postea Giselbertus Amstelius ante annos ducentos octoginta plus minus, communiti ptopugnaculis, portis ac turribus

turribus fecit: quibus per invidiam vicinorum conflatus, muro cingi coepit anno circ 1300 CCCXXII. Ex eo perpetuo aucta & Hollandici juris fuit. Nunc vero non Hollandie solum, sed omnium vicinarum regionum ad Sarmatas usque & Gothos & Cimbros est apotheca. In hac urbe stabulantur non solum Itali, Hispani, Lusitani, Britanni, Scotti, Galli, Sarmatæ, Cimbri, Sueci, Norvegi, Livones, Germani: sed etiam Indi Americani, Orientales, Mauri, aliiq; ex omnibus pene Orbis plagis. *Gouda* à Cimbrica voce *Gouv* nomen habet, quæ & fossam & aggerem fossæ oppositum denotat. Sita ad Isclam, urbs copiosa & rebus omnibus affluens. *Roterodamus*, nomen habet à *Rotta* fluvio, urbs hodie splendida & mercaturâ celebris, sita ad Mosam fluvium tertio à Mari milliari. Natus hic est, immortale Batavorum suorum decus, magnus ille *Desiderius Erasmus*, eruditio scriptisq; notissimus. Sunt & Municipia quædam, inter quæ primaria est *Haga* Comitis, in quo & sanctiori Principis Ordinumq; Consilio locus est, & forum litibus solvendis dictatum. Quod ad Statū hujus Comitatus Politicū, eum tres Ordines constituant, quorum Primus sunt Equites aurati (*Ridderheren* vocant) corum præcipui sunt Comites *Egmond*, *Ligne* cuius sunt Dominia, *VVassenar*, *Valckenborch* & Vicecomitatus *Leidenis* Civitatis. Invenio & hos Comitatus in Hollandia, *Maestant*, *Texel*, *Goylant*, *Kenne-merlant*, *Steenberge*. Domini & Barones, *Braderode* cuius est & Dominium *Vianen*, Baronatus de *Lijfelt*. Invenio & inter Baronatus in Chronico Hollandia numerari, hec dominia, *Lecke*, *Sevenbergen*, *Voorn*, *Isselstein*, *Stryen*,

Teylingen, *Putten*, *Harlem*, *Leerdam*, *Alperen*, *Arkel*, *Altena*, *Bottedeloet*. Secundus ordo est Dominorum, quorum qui nomine Statuum in Haga Comitis comparere solent, sunt hi præcipue, *Poelgeest*, *Polanen*, *Lochorst*, *Affen-delft*, *VVarmont*, *Sparvoude*, *Matentes*, *Schooten*, *Noortvijck*, ^{Statum} *Verdoes*, seu *Does*, *Myne van Amstel*, *Spangen*, *Alkemade*, *Benthuyzen*, *Keneborch*, *Raaphorst*, *Svvieten*, *Heemskerke*, *Ruven*, *Duyn* & *Sprangen*. Sunt præterea & hæc in Hollandia Dominia *Hoefden*, *Outhoeften*, *Papendrech*, *VVijngarden*, *Ghiffenborch*, *Ameide*, *VVoorde*, *VVaterlant*, *Schagen*, *Purme-rende*, *Gouda*, *Naeldwyj*, *Ryfswijc*, *Schoonhoven*, *VVateringen*, *Soetermeer*, *Heemstede*, *Heichtvoude*, *Mervyen*, *Haefrecht*, *Dalen*, *Spijck*, *Hardichsvele*, *Bardrvijck*, *VVijc*. Tertiū Ordo sunt vi magnæ Civitates, quæ nomine omniū Hagam convocantur, quæ sunt *Dordrechtum*; hæc habet Præ-torem & Magistratum, cui cives parent, & Baillivum cui exterius territorium, tam in civilibus, quam in criminalibus. *Harleum*, Prætorem & Magistratum domi habet: ruri Baillivum, qui in civilibus & criminalibus præsunt. *Delphi*, Prætorem & Magistratum pro civilibus, Baillivum pro rusticis habent, in civilibus & criminalibus jurisdictionem habentes. *Lugdunum*, hic Prætor & Magistratus intus, foris Baillivus præsunt, qui in civilibus & criminalibus jurisdictionem habent. *Amfelodam*, intus Prætorem & Magistratum, ruri Baillivum habet qui civilia & criminalia judicant. *Gouda*, Prætorem & Magistratum habet pro civilibus & incolis, Baillivum quoque & arcis præfectum.

ZELANDIAE COMITATVS.

318

Regio.

Sunt.

Aetate
quadragesimae.Selifortis
B. au.

ZE LANDIA nihil aliud sonat quam terram ac solum maritimum, à terra ac mari conflatum nomen. Mari enim undiq; cingitur. Hanc veteribus non fuisse incognitam ex Tacito colligit Lemnius, non hoc quo nunc innotescit nomine, sed ex usu ac vulgata alloquendi consuetudine ac compilatione, nempe *Mart*, qua populares & indigenæ inter se sunt usi. *Mattiæ* corum enim illos nomine designat, cum inquit, *Est in eodem obsequio Mattiacorum gens Batavus similius, nisi quod ipso terra sua solo ac cœlo acris annuntetur.* Zelandia nomen accepit à Danis & Normannis, qui ex illa Insula Cimbria quæ in Dania Zelandia nomine inscripta est, profecti ad novas terras quærendas, quum gravis indigenarum multitudine laborarent, Britannia ac Gallie rotas invaserunt, ac Walachriæ vicinalisque insulas à patro solo Zelandiam vocaverunt. Harum insularū situs est inter Mose & Scaldis fluminum ostia: à Septentrione Hollandiam, ab Oriente Brabantia, versus Meridie Flandriam vicinas habent regiones, ab Occidente mare Germanicum respiciunt. Aëris clementia destituitur Zelandia, qui in nonnullis partibus paullo asperior est, & quā vicinatum gentium minus salubris, praesertim aestate ob paludem & stagnorum graves halitus, & quod regio arboribus minus consita. Hoc tamen habet commodi, quod contagioni ac pestiferis morbis minus sit obnoxius ac serius inficiatur: at infectus immaniter in hominum corpora grassatur, nec facile conquietur. Magna verò hic soli libertas, pingues ac glutinosæ glebae, feraces, ac fœundi agri triticæ quo nulquam candidius aut magis ponderosù, aliisque frugibus: coriandro item & rübia vulgo *meedec appæ* nominata, ad ornandis pannis, ne color deflorescat, eumque intime cōcipiant necessariā: ut insignes atq; in immen-

sum fastigias lauros perpolitis maturitate baccis dñitas, ut efficaces & salubres herbas, cum medendis morbis, tum cuius accommodas silcam. Vberima etiam hic saginando pecori pascua, non solum intra exporrectos aggeres ac ambitus, sed etiam extra littora, in ipsa Occa-

nice ripidine, in quibus oberrant pccudū aliquot myrtæ, maximo negotiatorum emolumento, que stū, ubertimo, non solum supra vulgarē magnitudinem, sed saporis etiam delicari atq; exquisiti, soli ac graminis be-

neficio, quod saluberrimū iis pabulū suppeditat, adeo ut exteri quoq; summopere iis dele etentur. Anno attī Domini id est LXIII imperante Carolo Calvo apud Bat-

avos illisque affines Zelandos, principatus primū constitui cepit, ac Comitatus nomine designari, primūq; Comitis nomine inaugurus *Theodoricus* filius Sigisberti Principis Aquitanæ, qui annos octo & triginta in co-

dominatu veritus, successore *Theodoricū* secundum hēritem filium constitutus, à quo ad nostra usque tempora hæc Regia potestas longa heroum serie ad Hispaniarū regem Philippum devoluta Comitatus nomine censeatur. Insulæ Zelandicæ numero septem sunt, tres ultra

Scaldis ostia, Bataviam & Oriente versus, que propterea dicuntur Orientales, *Scaldia, Davelandia, & Teleria*: quatuor cis Scaldim, Occidentem versus, *V Walachria, Zuytbevelandia, Nortbevelandia, & V Volderdijc*. Omnium ultra Scaldim insularū maxima & prima est *Scaldia*, indigenæ vocant 'Landt van Schouven', cuius ambitus nunc est septem mill. olim tamen major fuit, ac tantū exiguo fredo distincta à *Nortbevelandia*. Vrbes in ea primaria sunt *Zirizaa* & *Brouwershavie*. *Zirizaa* omnium Zelandicarum urbium creditur esse antiquissima, circa annum 15 ccc XLIX extructa à quadam Siringue nobilis diu fuit met-

catu omnium rerum, propter celebrem portum, frequen-

tiamque

is dnu-
is mor-
iam hic
rectos
la Occa-
de myria-
etius; u-
nem, sed
minube-
rat, adeo
anno autē
apud Ba-
Imperium
inu con-
primusq;
s Sigisber-
gintain co-
andum he-
e tempora
Hispaniarū
nine censē-
t, tres ultra
que propre-
& Telequa-
achria, Zey-
nnium ultra-
dia, indigene
nunc est sep-
exiguo frero
aria sunt Zi-
elandicarum
annum 15 ccc
diu fuit mer-
tum, frequen-
tiamque

Z E L A N D I A .

tiāmque advenarū: sed obstrūcto arenis portu multū
 de antiqua gloria remisit: spes est tamē, eam novo por-
 tu effoslo paullatim vetus nōmē recuperaturam. In hac
 urbe natus est vixitque *Levinus Lemnius* doctrina & arte
 medica clarus. *Brouwershaviam* pīscatores incolunt, &
 qui mari viēitant. Secunda insula *Scaldia* est Dv ve-
 LANDIA, à Columbatum frequentia sic denominata,
 patetq; ejus circuitus mill. passi. quatuor. In hac tantum
 pagi sunt & vici, urbs nulla, anno cīo 13xx Oceani flu-
 ētibus obruta fuit, cum magna mortaliūm jactura, sed
 aggeribus confirmatis exclusoq; mari, haud multo post
 facilē illud dāmmū compenſatūm est. Tertia insula est
Tolen, Brabantia contermina, exiguo tantum freto di-
 scerta, in qua consistit *Toletum* à vētigali & portoriū
 (Belgis *Tollen*) ita appellatum, vetustum oppidulum: à
 quo non procul abest *Martinianus ager*, vulgo *S. Martens*
Dijk, locus amoenus atque arboribus undique confi-
 tus, in quibus maxima alitum, prēsertim Ardecarum co-
 pianidicat. Cis Scaldim ad Occidentem (indigenæ
 vocant *Berrester Schelte*) primaria insula est *VValachria*, vel
 ab ejus cultore denominata, aut à *Wallis* vcl. Gallis.
 Insula hæc ab Ortu Brabantia obversa est, à Meridie
 Flandriæ, ab Aquilone Bataviæ, ab Occasu equino etiā
 Britanniæ. Hæc totius Zelandia caput, situ, opibus, in-
 colatum frequentia, urbū & pagorum splendore, mer-
 cimoniis eminentissima, dēcē in ambitu milliaria com-
 plectitur. Vrbes in ea sunt *Middelburgum*, *Veria*, *Flyf-
 singa*, *Arnemuda*. Pagi complures. *Middelburgum* a situ
 nōmen habet, estenim burgus in iudeitullio insulae.
 Vrbs est ampla publicis privatisque ædificiis, pontibus,
 turribus, propugnaculis ad usum & cultum egregiè ex-
 ornata: omniumque Zelandicarum urbium primaria,
 atque emporium Negotiatorum frequentatione cele-

berimum. Huic ortum suū debet *Paulus* à Middelbur-
 go Mathematicorum ævi sui Princeps: *Nicolau* quoque
Everhardi Curię Hollandię primum, postea etiā Mech-
 linensis Præses, quo in munere obiit anno cīo 13xxii.
 Filios is habuit ob singularem eruditōnem hoc loco
 commemorandos, *Petrum Everhardi* doctorem Theolo-
 giz, *Everhardum Nicolai* Præsidem Curia Frisiae, postea
 etiā Mechliniensis, *Nicolaum Nicolai* Grudium, *Adria-
 num Nicolai Marium & Ioa. n̄m Secundum Poëram. Veria
 sive *Campoveria* nōmē habet à trajeſtu, qui Zelandis di-
 citur *Veer*. Muro cincta primum est anno cīo ccclvii. Ex
 eo cœpit etiam esse Scoticarum mercium Empotium.
Flysinga nōmen & signum haber lagenæ, Belgiseen *Flef-
 sche* nominatæ. Vrbs est novitiola, sed potens & mari-
 imperans: ac strenuis pīscatoribus, atque exercitatis
 naucleris, quos *Pilotæ* vocant, referta. *Arnemuda* Mid-
 delburgensium est municipium, & statio navium olim
 tutissima, sed hodie obstrūcto arenis portu plane col-
 lapſa. Post *Walachriam* secunda est *Zuidvelandia*, quā
 alli à tremoribus & concussiōnibus nōmen habere exi-
 stimāt, nos à *Bavaris*, quorum etiam insignia in ejus In-
 sulæ scutis spectantur. Hæc spatiosissimo amoenissimo
 que verfus Flandriæ ac Brabantia oras tractu expor-
 gitur, tametsi paucis abhinc annis maximam jacturam
 passa, dimidio jam sit angustior. Ab hac avulsa est ci-
 vitas non ignobilis *Romeswalia*, quam nullis excul-
 tam agris, nullis exornatam pomēris Oceanus undiq;
 alluit, ita ut unica salis negotiōne subsistat. In hac
 urbe Comites Zelandiæ solenne juramentum prēstant:
 quod quum ex more etiā *Philippus Hispaniarum*
 Rex esset facturus anno cīo 10xix, *Nicolaus de Confite*,
 cuius ædibus Princeps excipiendus erat, hos verfus o-
 stio suo adscribi jussit:*

vidimus

In
 osti
 tam
 nica
 nita
 Zela
 velan
 tota
 men
 qual
 in q
 landia
 Inc
 Refe
 diæ
 Franc
 le fo

Vidimus adfuetu privatum lumine Solem:
 Pallida turbato vidimus aſtra die.
 Vidimus undantis horrendo aquoris eſtus
 Nos miseros Belgas quam obruit Oceanus.
 Vidimus aſt poſtquam te Gloria noſtra, Philippe,
 Caſarea proles, Semideumque decus:
 Cumda refutamus tranſacti triftia ſeci,
 Quod preſenſ noſtrum teſtificatur opus.
 Sit licet exiguum, ſit pro ratione voluntas,
 Nil facit ad noſtrum parva carina fretum.

In occidentalī verò Inſulae parte ſita eſt Goeſa civitas, ad oſtium unum Scaldis quod Schenge vocant. Vrbs non tam ampla quam arceña & diuitiis pollens, quoniam unicā nunc ſit in ea Inſula. Cives habet morum humanaſtate perpolitos, Senatum prudentem. Tertia Inſula Zelandiæ cis Scaldim ad Occafum ſpectans, eſt Northverlandia, in qua quondam urbs Cortgeene, pagi permulti: tota hæc cataclymſo anni 1510 xxxii perit: nunc tamen paullatim reſtituitur. Quarta inſula eſt VVolfardyc, quaſi dicas agger W'olſardi: exiguă admodum, utpote in qua duo duntaxar pagi ſunt. Decem igitur ſunt Zelandiæ urbes, pagi plures: centum ſcilicet atque amplius. Incolæ ſunt ingeniosi, lagaces, providi: ſtatutâ mediâ. Referunt rāmen Annales, à Wilhelmo Bono Hollanda Comite ad nuptiarum ſolennia Caroli Pulchri Franciæ Regis, adductam fuifse inuſitatâ corporis mo- le ſeminam, natione Zelandam, p̄e qua proceri etiam Jun.

viri puſones videbantur: tanto enim erat virium ro- bore, ut bina dolia cereviſiā referta ambabus utrinque manibus portaret, quæ ſingula quadrinēta pondo I- talica appendebant, trabemque cui attollendæ impa- res octo viri fuerant, quod vellet, transferret. Navigandi artis ſunt peritiffimi. Salern atrum & ſordidum qui ex occidentalibus regionibus adferunt, singulari artificio ^{opificia} excoquunt, magnis atque amplis lebetibus, reddun- que ita purum & candidum, ut cum nive etiam certare poſſir. Rudi Hispanico vel Armorico adfundunt a- quam marinam, decoquunt, colliguntque pro centum fatis Hispanici, centum quadraginta quinque libras pu- riores. Hunc Salēm per Galliam, Angliam, Daniam & reliquam Europam divendunt. Ex re præterea fru- Mer- monia. mentaria, leđiſſimoque tritico, atque ex rubia, falſamentis, pecorumque & inprimis ovium copia, mag- nos queſtus faciunt. In re familiari ac domēticia omni eleganti nitidi ſunt & expoliti: in rem attenti, in mercatura induſtrii, in pauperes benefici ac liberales. Status Politicus Zelandiæ ſolebat conſtarē tribus mem- bris. Vno Prælato, qui totius Ecclesiastici Ordinis lo- cum ſupplebat, eratque Abbas s. Nicolai Ordinis Præ- moniſtratenſis Middelburgi. Vno Nobili pro toto Or- dine, *Marchione Verensi*. Et Civitatum communitate, quarum præcipua eæque à nobis ſupra memorata: *Middelburgum, Zirzaa, Veria, Flifinge, Tola, Martinianus agger, Romersvyalia & Goeſa*. Sed de Zelandia hæc pro lo- ci anguſtia ſufficient.

Gelriæ Ducatus, complectens Zutphaniæ Comitatum
& Overysel Dominium.

*Regio.
Sister.*

GELRIA à Gelre arce, quam Wicardus à Pонte una cum fratre Lupoldo ædificasse fertur, nomen retinuisse dicitur: quamvis complures à *Gelduba* oppido cuius meminit Tacitus appellatam credant. Aliam etiam nominis rationem referunt alii. Hæc à Septentrione Frisiæ & Sinum Germanici Maris, vulgo *Zuyderzee* habet: ab Ortu Cliviaz Ducatum, à Meridie Iuliaci attingit: Brabantia & Hollandia eam ab Occidente respicunt. Aër regionis salutaris & putus: ager fertilissimus & ad quamvis culturâ aptus, frumenti in primis ferax: pascuis item fœcundus, unde pecorum ingentes alit greges: quin & ex remotissima Dania eo pascendi saginandique gratia, numerosi greges aguntur: latissima namq; ac amplissima, præsertin circa Rheni, Vahalis & Moës deflexus prata habentur. Initio recta gubernataq; Gelria est à Præfectis: inde à Principibus. Martinie enim Austrasiæ Præfecti ex Lamberto nepos *Leopoldus*, sive ut alii memorant *Guidus*, his locis præfuit. Post Caroli Magni tempora Domini de *Imperium
maiorum*. Ponte eam rexerunt, sub titulo Præfectura. Otto inde *Nassovius* Princeps eius dictus est anno M.LXXXIX, si Lazio est fides. Sequuti sunt *Gerardus*, *Henricus*, *Otto*, *Reinaldus*, cuius tanta fuit apud Imperatorem gratia, ut comitiis Francofurtensibus anno M.CC.XXXIX die XIV Aprilis

*Aëris
temperies.
Soli ser-
tilia.*

*Imperium
maiorum.*

Gelriæ Dux à Ludovico Cæfare Augusto fuerit renunciatus. *Eduardus Reinaldum* fratrem post varia prælia cepit, vincitumque in carcere detinuit totos annos decem: successor *Guilielmus*, huic frater *Reinaldus*, *Reinaldo Guilielmus Arculanus*. Hic sine liberis Gorichemi periit. Ejus soror Ioanna Egmondano nupsit: ac tandem post varias rerū mutationes e res delaplæ est, utr. MCCCCXII Carolus filius Adolphi è Gallia ab Ordinibus Gelriæ revocatus hæredem instituerit Gulielmum Ioannis Cliviaz Duci filium, qui etiam cum maxima Caroli quinti Imperatoris offensione rebus Gelricis aliquan- diu præfuit, donec anno MDXLIII maxima Iuliacenses parte exutus Imperatori supplex factus est in castris ad Venloam: hac tamen lege, ut totius Gelriæ possessione cederet, & subditis iusjurandum remitteret: Cæsar au- tem territorium Iuliacense ipsi redderet, duobus tan- tum oppidis exceptis Hensbergo & Sittarto. Atq; hoc pacto Gelri initio liberi, postea sub Principibus vixete: servata tamen legum ordinumque suorum auctoritate. Hodie iidem Optimatum solum agnoscunt imperium, ac pro libertate sua contra Hispani impotentiam for- titer pugnant. Ducatus hic urbes complectitur duas & viginti, quarū præcipue Noviomagum, Ruremunda, Zutphenia & Arenacum, quod nunc vocant Arneheimum. Noviomagum

G E L D R I A.

323

Urbs.

*magum vel Neomagum (Nymegen) urbs est antiqua, sita ad sinistram Vahalis ripā, cuius e loco profundissimus est alveus: videtur Baronis quondam regia fuisse, certe Battenburgum arcem vicinam habet, & intra urbem Helli Montē, à filio (ut opinio est) Baronis Helle cognominatum. Urbs verò ipsa situ atque opere permunita est, prædives, rerumque omnium affluens: quā Clivensemditionem propinquam respicit, in arduum collēm asurgit, cum vetustissima arte, Juliano, ut vulgo creditur, opere: à qua parte nemorosus montibus & frequentibus fontium scatēbris amēna regionis facies seaperit: diversa urbis ora in paludes depressoſit, reliquū solum tumulo fermè perpetuo acclive est. *Ruremunda* ad ostium Rure amnis, quā se in Mosam exonerat, urbs est amēna, dives, potens, in veteribus Menapiorum sedibus. *Zutphania* ad dextram Isala ripam Comitatus titulo insignis est; de qua postea. *Arenacum*, *Tacito*, quod posteri mutarunt in *Arnhemum*, seu aquilæ domiciliū: urbs est Gelria primaria & Consilii Senatorii sedes, copiosa, elegans & omnibus modis munitionissima: ad Rheni Ostium dextrum sita. Sunt & minores urbes, *Hatem*, *Elburgum*, *Hardervicum*, *VVageninga* quā *Vada* *Taciti*, *Tiel*, *Bomelium*, *Bronchorstum*, *Doeſburgum*, *Doerecomium*, & alia complures. *Gelria* tribus celeberrimis fluviis, *Rheno* nempe, *Mosa* & *Vahali* irrigatur. Præter hæc & alia quedam ignobilia ſumina eandem perlungunt, ejusmodi sunt *VVorm*, *Roer*, *Salm*, *Isala petu*, *Berkel*, *Niers*, *Regge*, *Aa* & *Vidrus*. Ad Septentrionem respicit Sinum Maris quem hodie *Zuyder-zee*, velut australē frērum, quod in Meridiem vergat, nuncupamus, ubi sicut Hollandia patente gremio accommodat ſe commercio*

Flumina.

Mare.

Orbis. Terra plana ac humilis, montes rarissimi sunt, iidemque silvis saltibusque consiti. Quod ad Statum hujus Ducatus Politicum, istria habet membra, quæ sunt Baroniae, Nobiles & Urbes. Baroniae sunt *Velavia*, (de *Velave*), *Batavia* (de *Betwerve*), *Bommelervveert*, *Tielervveert*. *Zutphania* Comitatus sub quo sunt *Bronchorst* Co-mitatus, & *'Herenbergensis*. Superior *Gelria* in qua sunt *Ruremunda* & *Gelder*. Nobiles sunt Comites *Bronchorst* & *'Herenberg*. Domini *Batenborch*, *Groesbeek*, *Montfort*, *VVels*, *VVachrendonck*, *Grol*, *Aubolt*, *Keppel*, *Bredesfort*, *Buren*, Co-mitatus sui juris est in *Gelria*. Civitates iv primariæ: *Neomagum* Vice-Comitatus & Feudum Imperii, Civi-taslibera, Metropolis totius Ducatus *Gelria*, quæ habet sub ſe *Bataviam* (de *Betwerve*) Superiorē & Inferiorem, *Bommelervveert*, *Tielervveert* & *Maesvrael*, territorium inter *Vahalim* & *Molā*. *Ruremunda* Superioris *Gelria* cat-pur, quæ habet sub ſe *Venlo*, *Gelder*, *Vagedie*, *Strale*, *VVachrendonck*, *Eckelgens*, *Montfort*, *Echt*, *Nieuwstat*, *Kessel*, *Midler*, *Griekenbeke*. *Zutphania* cui ſubſunt *Dousburgum*, &c. *Arnhemum*, ſub qua ſunt *VVagheninghe*, *Hatem*, *Hardervijck*, *Elborch*, & tota *Velavia*. *Arnhemi* Sedes Consilii Senatorii & Præsidis totius *Gelria*, ad quos referuntur judicia iv dictarum Civitatum, ſine ulteriore appellatione, ad has quoq; eorum oppidorum & locorum quæ ipſis ſubſe dictum eſt. Status Ecclesiasticus ejusmodi. *Gelria* Episcopis iv ſubiecta erat. *Neomagum* cum ſuo terri-torio ſubſerat Episcopo Coloniensi, *Ruremunda* cum ſuis Leodiensi, *Zutphania* cum ſuis Monasteriensi, *Arnhemum* cum ſuis Trajetensi. Incolæ bellicosi ac armis mirum in modum addicti erant, paullo ante noſratē-pora: hodie humanitatis ſtudia maiore industria ſe ē-tut.

Merci-
mitia.
gnata
par-
ber-
catu-
Zut-
can-
neu-
avo-
que-
poti-
quo-
land-
petu-
fa, p-
clau-
telle-
auter-
qui i-
niz C-
Com-
ſubla-
quib-
mine-
freq-
ſalæ-
dem-
gnate-
burgum

Urbs.

G E L D R I A E T T R A N S I S A L A N I A.

325

tur. Mercaturæ quoque negotiationique insunt, magna ex parte; reliqui mechanicis partim artibus addicti, partim agriculturæ ob soli benignitate inhantes, ubetrimos fructus consequuntur. Complectitur hic Ducatus, præter alios Comitatus & Baronias Comitatum Zutphaniæ. Hæc nomen à ratione soli, si Goropio Beccano credendum, accepit, à paludibus nempe, quas *Venn* vulgo vocant. Hujus Regionis incolæ ut vicini præavorum indeolem ac genium referunt, fortes sunt belloque ut plurimum apti. Geltriam quippe, & Zutphaniæ potissimum Comitatum, *Sicambri* multorum sententia, quandam obtinuerunt, quibus præcipua feritas, & bellandi præ ceteris Germanis itudinum inerat, unde perpetuis incursionibus Gallias infestabant. Qua de causa, pacato jam Orbe terrarum, aliquandiu portas Jani claudere non poterat Octavianus Augustus, quod in tellixisset Sicambros adhuc Galliis infestos esse. Otho autem *Nassovius* Geltria Dux præter filium Gerardum qui ipsi in Ducatu Geltria successit, ex Sophia Zutphaniæ Comitis filia *Gerlacum* genuit, quem in Zutphaniæ Comitatu successorem habuit. Quo improle è vivis sublato, Zutphaniæ Comitatus Gelris adscriptus fuit, à quibus postea nunquam descivit. Vrbem habet cognominem quam *Vspetum* civitatem esse autumat Junius, frequentem, copiolam & aquis munitam, ad dexteram Isalæ fluvi ripam. Eam Berckel annis perfluit & ibidem Isala miscetur. Comitatu porro Zutphanico affingate sunt urbes & præfecturæ ordine sequentes, *Douwburgum*, *Doetecumium*, *Lochemiū*, *Grolla*, *Brededorde*, *Bronckhorst*, hæc quidem urbes, Præfecturæ autem eæ, quæ non men ab his ipsis urbibus sortiuntur. Atque his rursum præfet summus unus Præfetus, quem lingua vernacula Zurphanici Comitatus *Drossartum* appellant. Huic quoque parti adscribitur urbs *'s Herenbergenfis*, & ipsa Comitatus nomine insignis.

Restat nunc ut pauca de *Transfalania* subjungamus, ob situm Isalæ sic dicta. Hæc à Septentrione Friesiam Occidentalem: ad Meridiem Gelrian respicit; qua Oriës, est Westphalia: qua Occidens, Sinum amplissimum (hodie *Zuyder-zee*) & fluvium Isalam habet. Regio plana est ac humilis: ager feracissimus, frumenti imprimis: pascui item fœcundus. Transfalania Provincia multis seculis Vlrajetensisibus Episcopis subdita fuit, docè anno MDXXIX horatu Henrici Palatini Episcopi Vlrajetensis seculo Carolo Vejusque successoribus submisit. In hac Provincia urbes inveniuntur octo *Urbes*. sunt, videlicet *Daventria*, *Campi*, *Syvolla*, *Stenvijckum*, *Vollenhova*, *Hassela*, *Oetmarsta* & *Oldefela*. *Daventria* (*Daventer*) omnium copia circumfluens, opulenta & beata ac validè munita: ad dexteram Isalæ ripam sita. Reliquas prætereō. Habet præter Isalam *Vidrum*, aliaq; minoria flumina. Præterea amena & utilia nemora quamvis exigua & sine nomine. Status Politicus Transfalanianus in duobus Ordinibus consistit, qui sunt *Officiarii Politici*: principis cum nobilitate, in qua sunt *Almelo*, *Ghoer*, &c. idque per tres ditionis partes, *Ißelland*, *Tyven* & *Drent*. Summus Magistratus & Parlamentum est in Vollenhova, unde appellare non licet.

Sf 3

ARTE-

Regio.

ARTESEA maximam partem complectitur eorum, qui Cæsari *Atrebates*, ab urbe primaria, quam ipse vocat *Atrebatum*. Marius tamen Niger hic constituit *Ambianos*. Ptolemaeus etiam *Atrebatum* inter *Sequanam* & *Phirudium* qui nunc dicitur *Somme*, collocat: nomen autem recens *Artesia* à voce *Arras*, qua nunc Metropolis nuncupatur, quasi *Artesia* per syncopen extrita syllaba formatum, vulgo *Arras*. Termini hodie sunt, à Septentrione *Flandria*, à qua discreta est fluvio *Lys* & nova Fossa: ad Austrum & Occidalem *Picardia*, ad Orientem *Flandria Gallica* & ager *Cambricensis*. Aër suavis & serenus, regio fertilis, in primis tritici, cuius copiam non suis tantum abunde sufficit, sed viciniis quoque *Flandris*, *Brabantis*, aliisque. *Antverpiensem* & *Mechliniensem* hoc unicum horreum est. Vino caret, ignavâ potius incolarū societate, quam vel *Cœli vel Soli* injuria. *Ditio* hæc olim *Flandrum*: totam enim *Balduno Ardenni* dotis loco dedit *Carolus Calvus*, quem is *Juditham* uxorem duceret. Postea *Philippus Alfarius* quem neptem suam *Isabellam* locaret *Philippo Ludovici VII Galliarum Regis* filio dotem ei dedit *Flandriam Occiduam*, hoc est tractum, qui est à nova Fossa, usque in *Picardiam*. Eum *Philippus anno MCCCXCV* fecit Comitatensem, deditique filio suo *Ludovico*, qui primus *Artesia* Comes fuit, postea *Gallia* Rex, & pater *Ludovici Sancti*. Anno vero *MCCCXCII* *Ludovicus Malanus* Comes *Flandra* post matris obitum factus est *Comes Artesiae*: atque ita rursum uterque *Comitatus* conjunctus fuit. Obiit autem *Caroli Audacis* *Burgundia* *Ducis Ludovicus XI Gallia* Rex iterum *Artesia* potitus est; quæ postremum paeto & fædere *Caroli VIII Gallia* Regis & *Maximiliani Imperatoris* cessit.

Suum.

Aras
temporis
Solifertiliis.*Imperiorum*
magistrorum.

Philippo Austriano *Maximiliani F. patris* *Caroli V anno MCCCCXCI*. *Vrbes* præcipuas habet *Atrebatum*, *Fanum S. urbi*, *Audomari*, *Bethuniam*, *Ariam* & *Bapalman*; cætera minoris sunt. *Atrebatum*, vulgo *Arras*, *Arrech*, ad *Scarpam* fluvium situm est, ingens, propugnaculis fossisque munitionissimum: speciem refert duarum urbium, quarum alteram vocant *la Cité*, estque juris *Episcopalis*; alteram *la Ville*, estque juris *Principalis*. Minor illa est, sed amena, habetque templum cathedralē elegantissimum, scārum *B. Virginis*. Hic magna religione, & egregio cum peregrinorum lapidum apparatu, certum manna adseratur, quod *D. Hieronymus* ætate sua, ad hanc regionem pluisse, suis in Epistolis, refert. Hæc major, edificiorum platearumq; capacitate & fori amplitudine vehementer laudata. Domus omnes forniciis subterraneis capacissimis sustentantur, adversis obsidionis vim excavatis. Haber præterea Bibliothecam manuscriptorum librorum omnis generis, sed potissimum Theologici. Patria hæc fuit *Fr. Balduni*, Iurisperiti celeberrimi, cuius *Parisis* monumentū in æde *Maturini* est tale: *CVIACI BALDUINUS HIC IACET. HOC TECVM REPUTA ET VALE. MORTUIS NOBIS TURIS PRUDENTIAM GRAVIS COR RIPET SOPOR. Franc. Bald. Juris. ob. anno et. LIV. xi. Novemb. à parte *Virginis* M. LXIII. Papirus *Massonius* *Baldumi auditor P.* In eadem civitate natus clarissimus *CAROLUS CLELIUS* eruditus omnis atque elegans decus, qui post regiones plurimas peragratas in *Baravico* *Athenæo* senex leniter conquiscit, manumque extremam imponit dignis immortalitate operibus. Urbs sic satis frequentata, quorum alii mercatores, alii opifices. Horum sunt multa Collegia quorum maxima pars lanaria studeat,*

ARTESIA.

327

anno
Janum S. Urb.
e mino-
carpam
ue mu-
quarum
alteram
l amce-
um, fa-
gio cum
nna ad-
hanc re-
jor, adi-
litrudine
bus sub-
sidionis
manuscri-
ti Theo-
leberi-
ni estale:
EV M RE-
PRUDEN-
tia Bald.
rginis MB
adem ci-
eruditio-
regiones
enex leni-
nit dignis
quentata,
orum sunt
maria, stu-
det,

LXXX. det. *Fanum Sancti Audomari*, prius vocatum fuit *Sithiu*, teste Meyero, postea à S. Audomaro S. Omer. Audomarus iste Morinorum dicitur fuisse Episcopus circa annum DCLXX., & eo loco Cenobium extrixisse ad flumen *Aa*. *Vtbsnitore* & frequentiâ civium eximia. Quibusdam *Itius Portus* censetur, ut in descriptione *Bononiae* diximus. Tertio inde lapide ad flumen *Lisam* fuit antiquissima Morinorum Metropolis *Teroana*, de qua eadē descriptione. *Bethunia*, nobile quoque in *Atrebatis* oppidum, annonæ frumentariæ horreum, magna olim celebritatis in *Atrebatis*, sive *Flandris Occiduis*, Dominus antequam in *Atrebatis* nomen Comitatumque una cum aliis concederet. *Mercimoniis*, rei frumentariae negotiatione, aliarumque rerum, quæ vitæ humanae usui sunt & exportari solent, varietate, est pro re nata florentissima. *Aria* ad *Lisam* sita est, qui eā medianū secat: distat *Teroana* 11 milliaribus: oppidum nobile & munitum. *Arcem* habet antiquissimam, & adficia satis commoda. Est & *Hesdinum* nobile Gallo objectum vallum ac propugnaculum, quod prostrato à *Cesariani*s ejusdem nominis oppido, occasione belli inter potentissimos Europæos principes excitatum. Situm habet commodissimum ad ripam fluminis *Canchiæ*, uno milliario propius Galliam, distans quatuor milliaribus *Monstrolio* & quinque à S. Paulo. Rigatur & altero fluvio, vulgo *Blagis* à loco in quo oritur. Ita ut propter loci commoditatem, munimentum habeatur validissimum, & propter translationem juris & omnium privilegiorum, quibus olim gaudebat *Hesdinum* vetus, brevi tempore habitatoribus repletum fuerit. Juxta *Fanum Audomari* lacus est pîcosus, in quo aliquot insulae natantes, quæ funiculo arboribus alligato, aut contis

quo libeat impelluntur attrahunturque: quales in *Lycia* *Calaminas* Plinius recenset. Et ne quis rugas putet, aut exiguae aliquot terræ particulas: scire debet, etiam boves, nisi paci aliqua pecora posse. Sub hisce insulis, brumali tempore, & æstivo, maxima latet piscium copia, dum gelu devitant & calorem. Fluvii sunt præcipui *Lisam*, *Scarpa*, *Aa*, *Canchia* & *Autbia*: præter alios rivos etiam navigabiles. Estque non procul *Teroana* ingens canalis, quem fossam novam indiget: cum ali pu- tan humana industria effossum tempore *Balduni* Co- mitis, sive adversus hostium excursiones, sive ad confina *Flandriæ* Artesia que distinguenda: alii Sinum esse existimant maris interclusi. Ceterè Morinos Oceano vi- cinos fuisse agnoverit etiam *Virgilius*, quium eos *hominius extremos* dixit. Atqui nunc *Teroana* octo millibus pass. à mari discreta: præterea ex fundo Fossæ novæ sape numero educuntur partes anchorarum, aliqua ferramenta nautica, certissima argumenta vicini olim & ad- fluentis Oceani. Silvis etiam non omnino destituitur, præcipue Meridiem & Occidentem versus. Status au- tem Politici in Artesia tres sunt Ordines: Ecclesiastici, Nobiles & Civitates præcipua. i membrum sunt Ec- clesiastici, in quibus sunt Episcopi 11, *Atrebatenſis* & *Au- domarenſis* (S. Omer.) Præpositi 11, *Berbianenſis* & *Arienſis*. Abbates xx, quorum haec Monasteria: Ordinis S. Bene- dicti vii, *Atrebatenſe*, *Aquicindense* *Aufin*, *Audomarenſe*, *Blangiaceſe* *Blangis*, *Montenſe*, *Hamenſe* *Hames*, *Alſiacenſe*. Ordinis S. Augustini viii, *Auriſenſe*, Mons S. Eligii (S. Eloy), *Choquenſe* *Choques*, *Henninense* *Hennin*, *Lietard*, *de Ra- selli Villa*, *Mareolense* (*Mareul*), *Aquicurenſe* in *Eaucourt*. Or- dinis Cisterciensis, *Cervicampenſe* (*Cherchamp*), *Clarima- renſe* (*Clommetter*), Ordinis Premonstratenſis, *Dammari- nenſe*

nenſe (D)
Canon
Arienſe
kobergen-
bus prī-
Comite
Hennin-
priden-
gis cesse-
tur. Ca-
Bapalme-
betico li-
Anuerzin,
Beaumeze
Boisleuz
Caumont
Dourvrin,
Selin, Gor-
court, Ha-
la Plançay
Manneſe
doncelles, N
Oresmianus
chicourt, R

A R T E S I A.

329

nense (Damarin.) Santandreamum, Auguatianum. Collegia
Canonicorum x, Arrebatense, Audomarensis, Bethuniensis,
Ariense, Hesdinense, Lensiense, Sanpaulitanum, Lilleriene, Fal-
kobergense, Douriense. II membrum sunt Nobiles. in qui-
bus principes unus d'Efphoy: Marchio unus Reminenſis,
Comites VII, S. Pol, Falquenberch, Harliensis, Busquenſis,
Henniensis, Arquensis, Blangiagensis. Sed hi duo postremi
pridem in dorem Monasteriorum S. Bertini & Blan-
gis cesserunt, nec in Conventum Ordinum accersun-
tur. Castellani principiū IV, Arrebatensis, Audomarensis,
Bapalmenſis, Lensiense. Equestres Familiae ordine alpha-
betico sunt haec: Ausi, Averdom, Aubigny, Aix, Annequin,
Anuezin, Aneroult, Avion, Allennes, Anuin, Bailleul, Beaumont,
Beaumerz, Beaumains, Beausart, Bellone, Berles, Billy, Boffles,
Boisieux, Bonnieres, Boncourt, Boubers, Bourz, Brias, Buisſis,
Caumont, Conroy, Contes, Coupigny, Croisilles, Cunchi, Divion,
Douvrin, Enne, Erin, Esquerdes, Estree, Fosseux, Frevin, Fle-
schin, Gomiecourt, Govy, Greboval, Gentlesin, Habarcq, Hachicourt,
Hamelaincourt, Helfault, Houchin, Houdin, la Vieville,
la Plancque, Lignerœul, Licques, Longastre, Malanoy, Maisnil,
Manomez, Marles, Mesenconture, Mingoval, Moiry, Ne-
doncelles, Neufville, Nojelle, Noircarmes, Ococh, Olham, Oignies,
Oresmiaux, Plancques, Ponick, Pronville, Quereques, Ran-
chicourt, Ransart, Recours, Rebeque, Regnauville, Rely, Rolan-

court, Rumenghien, Sains, S. Aldegonde, S. Venant, Sombrenz,
Souastre, Tientje, Tramerie, Vaulx, Villers, Vrolant, VVancourt,
VVarluzelle, VVaupranc, VVillerval. III membrum
Civitates præcipuæ: Regiæ VII, Arrebatum, Fanum S.
Audomari, Bethunia, Aria, Hesdinum, Lens, Bapalma: priva-
torum Dominorū, S. Pol, Perne, Lillers: item Pagiur-
bium prærogative utentes, qui etiam ad Conventus
Ordinum evocantur, XXIX, Arques, Aubigny, Avesnes, Ausi,
Beaurains, Blangy en Ternois, Busquoy, Carvin, Catmont,
Choques, Dovrier, Franquenberge, Freslin, Fleurbay, Frevene,
Frages, Gorgue, Hennin Lietard, Huchin, Hosdain, Labroie, Li-
bourg, Oisy, Pas, Richebourg, Tornehem, Ventie, Viry. Consilium
provinciale est Arrebati, unde appellaciones ad
Parlamentum Mechliniense deferuntur. Ceterum Ar-
trebatensis Episcopus in spiritualibus toti Comitatu-
preest, & Archiepiscopo Rhemensi subest.

Continet hac Tabula etiam Picardiam veram & Due-
tum Camerensem (Cambrai) dictum, qui est Principatus
Imperii, & ab Episcopo qui Cameraci resideret in tem-
poralibus simul & spiritualibus regitur. In spiritualibus
ramen Archiepiscopo Rhemensi subest, & in tempo-
ralibus sub protectione est Regis Hispaniarum. Atque
hac de Artelia sufficient: ad Hannoniā pergamus.

T t

HANNO-

Hannoniæ Comitatus, cui adjungitur Namurcensis Comitatus.

HANONIA Nerviorum olim sedes, quorum caput hodie dicitur Tornacum, quod Ptol. *Bazavor* vocat. Sepius haec Regio mutavit nomen: initio dicta est *Pannonia*, *Lesso* bæzo teste, à Panis cultu: postea *Saltus Carbonarius*, inde *Inferior Picardia*: postremum Hannonia, ab Hania fluvio qui medianam regionem secat, vernaculè *Hainault vel Henegav*, ab eodem fluvio, Gallis *Haine*, sive *Hene* dicto, & antiqua voce Germanica *Gouvr*, quæ regionem vel pagum significat. Habet à Septentrione Brabantiam, & Flandriam: ab Austro Campaniam & Picardiam, ab Ortu Namurcensës & Leodiensiæ, cum dicta Brabantia: ab Occasu Flandriam cum Arrelia. Longa est universa Regio viginti milliariibus: lata xvi. Aër temperatus, suavis & serenus: solum fertile, ac ceterarum frugum, sed præcipue frumenti præstantissimi ubertas maxima. Abundat pratis, pascuis, pomariis, aliisque ad vitæ usum rebus necessariis. Habet metallæ ferri optimi, & plumbi; præterea lapicidinas variorum marmorum, atque etiam duri silicis, quem Ovidius indicem, & *Lithantron*, *Houles* vernaculè Leodiensiæ vocant. Ignem flammamque concipiunt foventque, ut carbones: nec alius eorum usus quam focis extinguis, lignis aliquot adjectis. Conflantur hic quoque vitreae illæ laminæ pellucidae, quibus omnem cœli injuriam, ex templis & aedibus propellimus, hæque præ aliis quæ alibi locorum sunt, palmarum præstantia ferunt. Omne item vitreorum valorum genus, & supellex hic conficitur. Provincia hæc frequenter Dominos mutavit; act tandem à stirpe

Situs.
Cultu tem-
peris.
Soli ferti-
litas.

Imperato-
matori.

Montensium ad Flandriæ Comites, inde ad Batavicam, deinde ad Bavaticam, ex hac in Burgundicā, postremo ad Austriacam familiam devoluta est. Vrbes in Hannonia fossa valloque munitæ sunt xxiv, inter quas primæ *Montes* & *Valencena*. *Montes*, *Mons* vulgo, urbs ad Trullam, fluiolum, navium tamen capacem, sita, amplitudine & vallatis in conibus inclita est. Fontes in ea vivi permulti: opes amplæ ex mercimonii, opificiis & agricultura. *Valencena*, vel *Valencemæ*, seu, ut quidam volunt, *Valentiniana* (*Valencemæ*) ab ejus nominis Imperatore, ut autor est Sigerbertus Gemblacensis, ad Scaldim sita est, planities peramoena, eoque tuta ab hoste. In ea est Armamentarium ad bellii usus instructissimum. Templum duum sacram B. Virgini, structura antiqua, eius colunæ, ex marmore & lapide porphyretico: alterum S. Ioannis recentius, opus Pipini, patris Caroli Magni. Cenobia plura: unum præ ceteris nobile Francisanorum, quo Comites Hannoniæ & Domini Valencemæ se orfissi sepeliuntur. Curia amplissima cum horologio celeberrimo, opus Guilielm. Boni Comitis Hannoniæ, Hollædiae & Zelandie. Sunt præterea *Condatus* (*Conde*) ad dexteram Scaldis ripam duobus milliariibus Valencenæ distans, oppidū elegans: *Landrefum* (*Landref*) ad Sambra, celebre obsidione Caroli V anno MDLIII, qui ramen eoper vim potitus non est: *Avesne* (*Avesnes*), urbs & monumentum Gallorū finibus oppositum; ad fl. Hepram: *Chimacum* (*Chimai*) urbs ad fluvium *Blancam* in media Silva: id nuperis bellis sepiusculè incensum, dirutum; tamen ad extreum ita restitutum, ut multo elegantius renatu

videri

vicam, stremo Hanno, prima d Trul amplitu- ea vivi s & agri- a volunt, ratore, ut in sita est, ist Arma- ampla duo: gus colu- rum S.lo- gni. Ca- canorum, ne seorsim o celebra- niae, Holla- de ad dex- lencena di- ad Sambrā, qui tamen urbs & mu- d. Hepram: a media Sil- trutū, tamen nius renatū videri

HANNONIA

331

HANNONIA ET NAMURCUM.

332

videriposse. Palatium habet cum horto & Labyrinto singularis artificiis: *Halla Brabantæ* finibus contermina: *Bouchain* municipium est situm ad ripam Scaldis fl. inter Cameracum & Valencenas, exstructum à Pepino in memoriam nobilis victoriæ quam hoc loco retulit ab exercitu Theodorici Gothorum Regis: *Quereturum* (*Quesnoy*) oppidulum est, tertio lapide à Valécena, mercimoniis nobilitatum: *Bellus Mons* (*Beaumont*) oppidulum perelegans, à re nomen habet. *Philippopolis* (*Philippe-Ville*) à Rege Philippo, *Maria-Burgum* à Regina Hungariae Maria nonmina habent: loca munitissima ad Gallos reprimendos condita. *Baracum* (*Gallici Baravis*) quod nonnulli *Baganum* vel *Bazacum* Prole esse arbitrantur: nonnulli illud *Religium* Cesari in Commentariis dictum volunt: sed refelluntur ab his, qui in *Bellovacis* seu *Picardia* quodam loco firmioribus argumentis eandem colloccant. Sunt & *Manbeuge*, *Bins*, *Reux*, *Sogny*, *Brame le Conte*, *Engien*, *Lefèvre*, *Chevre*, *At*, *S. Guillaume & Leuze*. Pagi sunt præterea *cccl*, quorum plerique omnes pulcri, amēni, opulentii. Regio lacubus, itagnis, fontibus, ac fluminibus, undique irrigua: fluminibus, *Scald*, *Sambre*, *Tenera*, *Hania*, & aliis. Silvas habet & nemora admodū jucunda; præcipua verò sunt *Mormau*, & *S. Amandi*. Postò Republica Valencena tantà prudentiâ constituta, & tam bonis legibus ornata est, ut Noribergenses ad ejus exemplum celeberrimam suam Rempublicanam voluerint componere, missis ad hanc rem aliquot viris prudenteribus; quod & Romanos fecisse accepimus in Rep. Atheniensi. Proinde non est mirum si ex tam præclara Politia orti fuerint cives per universum Orbem virtute celebres, inter quos primas feruntur: Ienitius VII Imperator, Dux Lutzenburgicus:

Maria filia unica & Hæres Caroli Audacis, avia Caroli V. Joannes Froisardus, Historicus nobilissimus, qui etiam hoc ipsum initio sui operis testatus est.

Status Politicus Hannoniæ V constat membris, quæ sunt, i Pares xi, videlicet *Longuerille*, *Len*, *Filly*, *Chievre*, *Avesne*, *Chimay*, *Levreux*, *Barbançon*, *Baudour*, *Rebaux*, *VValecourt*. ii Praleti Ecclesiastici nimirtum *Abbas* & *Coimes*, i, *S. VVaudreut*. Abbates xxvi. *S. Guislain*, *Marchennes*, *Cambron*, *Hastin*, *Marville*, *Ancin*, *Haultmont*, *Liesffy*, *S. Adelgonde*, *Geilenghien*, *Spinlez*, *Ath*, *Fontenelle*, *Beaumont*, *Dennain*, *Quesnoy*, *VVatiebraine*, *Lolive*, *Billay*, *Leterre*: & Collegia Canonicotum. iii Nobiles, in quo sunt Principatus unus, *Chimay*; Comitatus x, *Lalain*, *Beaumont*, *Ostervant*, cuius Civitas primaria est *Bouchain*, *Barbançon*, *Aveine*, *Barlaymont*, *Bossu*, *Montigny*, *Reux*, *Terrache*. Baroniac xxii, *Enghien*, *Leuze*, *Havre*, *Ligne*, *Anjoing*, *Vuerchin*, *Fontaine*, *Havaide*, *Kimrain*, *Barlaymont*, *Ville*, *Gomegnie*, *S. Aldegonde*, *Senzelle*, *Condet*, *Haurdain*, *Belleule*, *Fagnieulle*, *Bousie*, *Rœsf*, *Frasne*, *Harchies*. Marescallus unus, *Sene* scallus unus, *Venerator* Magnus unus, *Camerarius* perpetuus unus. iv Officia ordinaria (*Castellanæ* opinior) *Valenchene* &c. v. Civitatum Communatas.

Restat NAMURCI COMITATUS. Hic situs est inter Brabantiam, Hannoniam & Leodiensem. Dicuntur: sim: exiguo territorio & montoso, sed per ameno. Ait: habet salubrem & temperatum. Solum ferax rerum quibus ad sustentationem sui vita humana indiget. Habet & ferri, plumbique fodinas, & latomias, in quibus variis generis faxa exciduntur, atq; imprimis marmora subnigra, & quæ jaspidem referunt. Necq; ita pridem cœperunt

Lalain
Flaminis
Silva

cœp
non
desc
hab
tavi
Flam
tora
mod
plica
qua
tium
ria, c
à Nar
litus
Ergo
Rom
Mon
stat i
vesel
tiam
mure
bello
verò
gna pa
distruct
lemon

H A N N O N I A E T N A M V R C V M.

333

cōpertunt effodi faxa illa ad ignem idonea (*Lithantracus*
nominare possumus) de quibus diximus in praecedenti
descriptione. Porro ditio ista omnis initio Dominum
habuit titulo *Marchionis*: postea *Dominum* sēpius mu-
tavit. Marchio fuit *Philippus*, frater *Baldwini* Comitis
Flandriæ anno m c c. Ceterus fuit *Theodorus*: cuius obitu
totia ditio cessit *Philippo Bono* Burgundie Duci, quemad-
mō in Germaniæ inferioris descriptione à nobis ex-
plicatum est. Vrbes in hoc Comitatu muro cinctæ sunt
quatuor, *Namurcum*, *Bovine*, *Carlomontium* & *Valencourtum*. Pagi c x x c ii. *Namurcum* (*Namur*) urbs est prima-
ria, cuius nomen unde dictum sit, ignoratur: alii putant
à *Nano Deo Gentili*, qui quum antea oracula fundere so-
litus esset, sub ad ventum Christi Servatoris obmutuit.
Ergo à Nano muto *Namurcum*: alii à Novo Muro illic
Romanorum opera extructo. Vrbs sita est inter duos
Montes, in lava *Mosa* ripa, qua *Sambram* recipit. Di-
stat i x mill. Lovanio, x *Leodio* & totidē Bruxellis. Di-
ves est, & splendida publicis privatisq; ædificiis, arce e-
tiā instruētissima bene munita. Quarto millari à Na-
murco sunt *Bovine* (*Bouvines*) oppidum exiguum, quod
bellorum injuriis jam aliquoties vastatum, postremum
verò ab Henrico II Gallie Rege anno c i o i o l i v magna
parte destructum est. Id ex eo tempore civium in-
dustria restitui & restaurari cœpit, *Carlomontium* (*Char-
lemon*) exstructum est à Carolo V anno c i o i o l v ad-

versus Gallos, qui tunc Marienburgo potiebantur. *Va-*
lencourtum oppidum minime apernandum, Namurco
vii milliarium intervallo distans. Flumina habet hæc
regio piscola, inter quæ primas obtinent *Mosa* & *Sam-*Flumina.**
bra; Fontes vivos & largos. Silvas non tantum ad dele-*Silva.*
stationem, verum etiam ad venationem aptissimas, fe-
ris refertissimas. Multa sunt in hoc Comitatu *Templa*, *Opera*
& *Cœnobia* splendida Namurensium Comitum sum-*publica.*
ptibus olim construēta, & opimis honorata redditibus.
Tertio Milliari à Namurco dives est pagus *Audennas*, in
quo vetustissimum Monasterium *Canonicarum nobilium*
fœminarum exstructum institutumque à Begga
filia Pepini veteris, à qua primum creduntur dictæ ve-
stales *Boggina*. Status Politicus Comitatus Namurensis
tribus constat membris, quæ sunt Ecclesiasticus
Ordo, Nobilitas, Civitates præcipuæ. In Ecclesiastico
Ordine sunt Abbates *Floraf*, *Granpre*, *Anden*, *Bonef*, *VVaf-*
sore, *Hastreis*. Nobilitas *Dome* Vicecomitatus, &c. Civitas
præcipuæ *Namur*, *Bovine*, *Charlemont*, *Valencourt*, sive
VI aleincourt. In urbe Namurensi sedes est Consilii Re-
gi, à quo appellatio est ad Curiam Mechliniensem. Est
& Sedes Episcopi, cuius Templum Cathedrale sacrum
est S. Albino. Cives armis aduenti sunt, Gallicus iis ser-
mo, sed corruptus. Mercatores pauci & opifices: Nobili-
um magna turba: sed qui nothi sint Illustrium Principi-
um, vel è nothis oriundi.

Tt 3

DVCATVS

a Caroli
s, qui et-

bris, que
y, Chievre,
aux, VVa-
as & Co-
archennes,
effy, S. De-
an, S. Alde-
ment, Denain,
& Collegia
incipitatus u-
Ostervant,
on, Arene,
roniæ XXII,
in, Fontaine,
S. Aldegonde,
oufie, Koefin,
us unus, Ve-
us unus. IV
lenchene &c.

Hic situs est
sem Diœce-
mno. Aérô
ferax rerum
indiger. Ha-
as, in quibus
imis marmo-
q; ita pridem
cœperunt

L V T Z E N B U R G I C U S D V C A T V S.

334

Regio

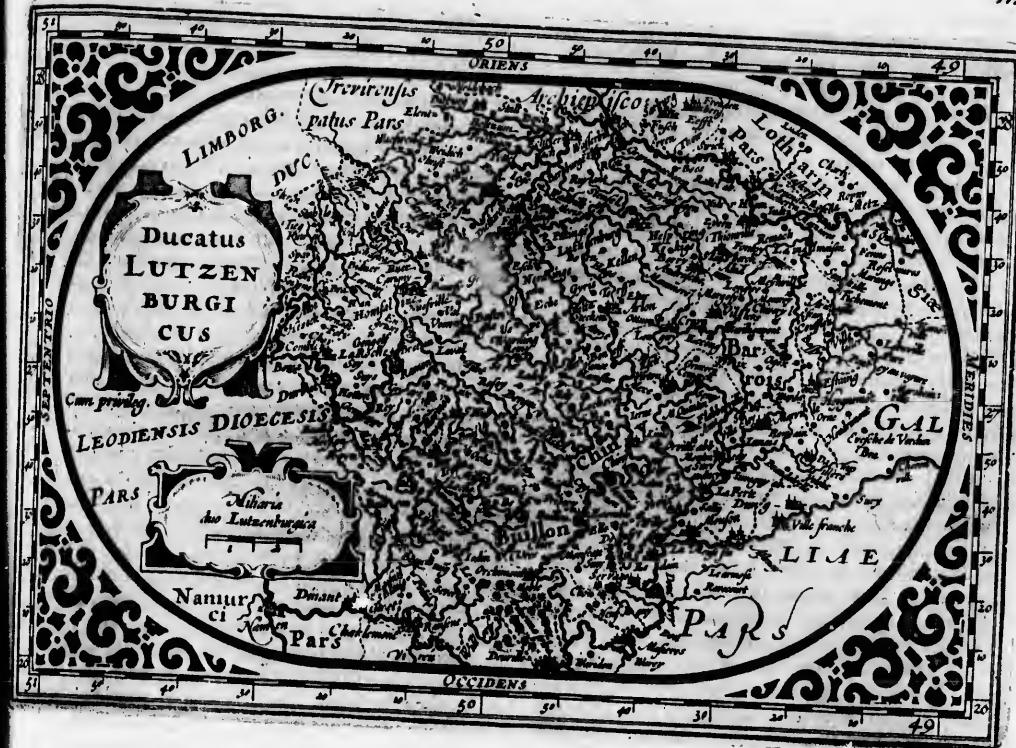
Sicca.

Soli ferti
tibus.

Imperium
majorum

DVCATVS Lutzenburgicus nomen habet à primariae totius regionis Civitate : hæc (ut non nulli opinantur) à fluvio Elza, Alisontia forte Antonini. Ab Elza fit Elzen-burch; inde Lutzenburch. Petrus Divatus aliam de Lutzenburgo sententiam notat his verbis : Leucorum gentem (inquit) juxta Treviros, Mediomatrices, ac Lingonam habuisse indubitatum est. Oppida eorum Tulus ac Nasum, Ptolemaeo celebrata nomen servant, Toul & Nancy; vernaculae crediderim appellatas die Lutzen, & latè imperasse, ut ab iis Lutzenburgii celebri oppidi nomen orsum sit, quasi de Lutzenburch. Hac illæ. Terminant hunc Ducarum ad Septentrionem Leodienses & Navarrences; ad Ortum Mosella cum Episcopatu Treverensi, ad Occusum Mosa cum Silva Arduenna. Ambitus totius regionis est lxx milliarium. Regio hæc licet non onerosa & saluosa, bona tamen, benigna; ac fertilis est. Dividitur in duas partes, quarum altera Famenna, altera Arduenna dicitur. Famenna fertilior est frumentis & vini. Arduenna asperior, sed quæ asperitatè venationum bonitate & ferrarum optimi generis mirifica abundantia compenset. Metalla ferri sunt non procul à Manderscheid, in dominiosis Keyla, Cronemberch & Sleida, ad vallem cui nomen est Hellenthal: Conflantur hoc loco ab istis Cyclopibus incudes, fornaces ferreæ, pyreteria, quæ per totam Germaniæ ingenti lucro distrahitur. Titulum duntaxat Comitatus initio habuit, atque adeo Henricus Septimus Imp. Comes fuit Lutzenburgicus, non Dux. Postea in Ducatus dignitatè, qua hodie adhuc uititur, evecta fuit. Hoc ali⁹ Wenceslao Romanorum Regi, alii Carolo quarto tribuunt, Conradus autem Verecitus Henrico VII adscribit primo ex ea familia Romanorum Imperatori.

Primum hujus Comitè Sigfridum fuisse, in schedis manus exaratis se reperiisse scribit Ortelius: eumque filium fuisse Tacuini Ducis Mosellani. Fuit olim Lutzenburgum Trevirorum portio. Urbes habet viginti, vallo & fossa munitas, quarum nomina hæc sunt: Lutzenburgan^{urba}, Arlunum, Rodemachera, Theonis villa, Gravemacherum, Cœningsmacherum, Dierichum, Virtonum, Echternachum, Viana, Bastonacum, Mommedium, Novum Castrum, Danvillerum, Marville, Rocha, Durbu, S. Viti urbs, Marza & Salma. Sunt & urbes aliquot quarum mœnia solo æquata: sunt & arces urbium pñne æmulæ, S. Ioannis & Manderscheid, quibus titulus est Comitatus. Urbs primaria Lutzenburgum, aliis Lucemburgum, & Leuceburgum, Ptolemaeo Angustia Remandiorum. Guicciardinus dictum vult quasi Lucisburgum, hoc est, arx Solis: quemadmodum pleraque alia hujus tractus loca à Gentilium Diis denominata videri possunt: Arlun ab ara Lunæ, Ivois à Iove, Mayche à Marte; sed an hæc vera origo sit, alias esto arbitri. Urbs sita est loco per ameno, parte altera monoto, altera plano. Hanc Elza fluvius interluit, partem Urbis superiorem & montanam, ab inferiori & plana dirimens. Aedificia in ea domusque utcumque splendidæ, verum bellii injurias variè afflcta: ac Templum sacrum Nicolao: Cœnobium Franciso, in quo sepultus Iohannes Lutzenburgicus Rex Bohemie, filius Henrici VII Imperatoris & Pater Caroli IV. Urbs hæc est Martis frequenter deformata furoribus, cui nihil cum Musis otio & tranquillitate gaudentibus cōmune, illustrestamen eruditione viros edidit. Atque inter inultos Nicolaum Navium hominem usque adeo doctrina & rerum prudentia magnum, ut Curia judicialis apud Lutzen-

edis mai
ne filium
zenbur
, vallo &
emburgam,
erum, Co
num, Pian
onvillerium,
alma. Sunt
a: sunt &
anderseid,
ia Luxen
lemæo An
vult quasi
modum ple
is denomin
Love, May
sto arbitri.
montos, al
arem Vrbis
plana diri
splendide,
olum sacrum
sepultus Io
lius Henrici
Ibs hec eti
cui nihil cum
comune, illu
ue inter mul
deo doctrina
judicialis apud
Lutzen-

L U T Z E N B V R G I C V S D V C A T V S.

336

Lutzenburgum Præses, non ante munus quam vitam, filium autem reliquerit sibi cognominem, qui paternas & quans virtutes tantum apud Carolum V Caesarē gratia valuit, ut in toto Imperio Cancellarii vicarius ab eo constitutus, id muneris cum vita finierit. Arlunum vernaculae Arlon, situm est in montis vertice, oppidum satis elegans. Lunam Deam hic olim gentilitio more culta, & inde nomen habere putatur. Hic multa antiquitatis monumenta eruta quæ Comes Petrus Ernestus hinc ad eðes suas amplissimas, quas habet in pomerio urbis Lutzenburgenis, transferri curavit. Patria hęc fuit Bartholomei Latomi, viri egregiè docti. Fluminibus regio omnis rigatur plurimis. Eorum primum nobilissimum que est Mosella, de quo in Lotharingia diximus. Reliquæ sunt Cher, Mosa, Bemoy, Houl, Lech, Alsfarw, Atardus, Sourru, Prumeus, Minetus, Ghoneus, Orto, Albis, ac in numeri pene rivuli. Montibus regio undique atollitur, Silvisque innectitur densissimis. Et omnes Ardennæ totius Gallię Nobiles, in quo Comitatus Vianden, la Rocheen Ardenne, Salme, Durby, Marche, S. Vit, S. Lansberg: Barones complures, & Dominia multa. 111 Membrum Civitates principales, Lutzenburgum, Arlun m, Theonis Villa, alias Dietenhove, Rodemacheræ. Curia totius Provinciæ in urbe Lutzenburgo jus dicit, sermone vel Gallico vel Germanico, pro locorum ratione quibus jus dicitur. Germanicè enim loquuntur Lutzenburgi, Arluni, Rodemacheræ, Theoniville; Gallicè vero Ivoys Mommedy, Marveil & Danvilliers; atq; ob hanc causā necesse est & Iudices & Advocati & alii curiæ ministri utramque linguam calleant. Ab hac autem Curia provocatur Mechliniam, ubi que-

scripta sunt Germanicè bona fide Gallicè redduntur.

Hic Ducatus sub se haber Marchionatus duos, Comitatus Septem, multis Baronatus. Dominia quamplurima, Nobiles edicti innumerabiles, ut vix illa Provincia rot proferat. Hi omnes vivunt aulicè & magnificè, sunt candidi, virtuosi, constantes, Principi suo fidèles. Exercitum eorū, arma & venatio. Inter se honestè & comiter vivunt, alter alterum in castello degentem familiariter invisit, mutuis amicitiae officiis certantes. Matrimonia jungunt inter suæ fortis vicinos, & in eorū tractationibus majorē dignitatis & virtutis quam doctis rationem habent. Si quis præter decorum quid admittat, ita famam amitterit, ut Nobilium consortio privetur, omnibus muneribus publicis indignus censetur, & in iudiciis aut juramentis fides ei nulla habeatur. Si qua inter ipsos oriatur controversia, delectis arbitris committitur, qui negotium componunt, nec multum Advocatorum aut Procuratorum operâ utuntur. Vino tamen plus nimio indulgent, & de rigore eorū admodum conqueruntur coloni; habentur enim tanquam servi, adeo ut si rusticus aliquis de liberoru elevatione cogitet, nihil ramen inconsulto Domino vel absq; ejus autoritate possit efficere, quod alienum est à Belgica libertate. Arlunum, de quo antea mentio facta est, in vertice montis situm, quatuor à Lutzenburgo milliarium spatio distat, sex autem à Mommedy. Oppidū fuit olim fatis lautum, sed variis belloru injuriis deformatum. Rodemacheræ Lutzenburgo trium milliarium spacio abest: oppidum etsi non magnum, satis tamen elegans, & arce valida munitum. Theoniu-Villa, vernaculae Dietenhove, loco admodum opportuno sita, ad sinistram amnis Mosellæ ripâ, Lutzenburgo abest quatuormilliarib; auct;

Fiamina.

*Montes.
dilecti.
Paro
beranda.*

atribus ponte elegantis structuræ superbit. oppidum est amœnum, firmum, ac validè ad verius omnem hostilem impetum munitum. *Regino* author est iuxta hanc urbem *Carolum Magnum* venationi plurimum incumbente solitum. *Gravemakerum*, & *Koninkemakerum* modica sunt ad Mosellam oppidula, milliaris tantum itinere inter se, pari verò in milliarium intervallo Lutzenburgo ab juncta. *Dierichum* rivulo *Sure* imminet v. milliaribus distans Lutzenburgo. *Viretonum* & *Echternacum* oppidula modica, diversis oris æquali in milliarium spatio distant Lutzenburgo. *Vianda* rivulo adjacet, viii lapide Lutzenburgo abest, fulget Comitatus titulus, subestque principi *Auraico*. *Bastonacum* saltui *Arduennensi* imminet, iii lapide *Novo-Castrum* dissidet, vii Lutzenburgo. Oppidulum ita egregium ut vulgo audiat *Paris en Ardenne*. Famam hanc dedit mercatus annuus animalium & frumentorum, quo omnes circumiacentes merces suas adfertunt in usum & cœmmodum maximum loci. Inter hanc urbem & *Arlunium* & *Divi Huberti* *Fanum* sibi aliquot pagi in silva media, in quibus nescio qua ratione, invaluit *Hispanicus* ritus apud fœminas, quæ cum ratorum fumera efferruntur, multum lachrymantes & eulantes vociferantur & alta voce per plateas exclamat, quin & capillose vellunt, totamq; faciem unguibus fœdum in modum laniant ac deformant, infantientium ac furentium gestu, qui profecto mos *Ethnicismum* magis quam *Christianismum* sapit ac redolet. *Momedium* sicut opportunè in alto móte cuius radices alluit flumen *Chirso*. ix milliaribus distat Lutzenburgo, quatuor *Danvillerio*, munitum lautumq; oppidulum. *Novum Castrum* in *Arduenna*, abest *Irosio* v milliaribus, ix Lutzenburgo, olim non pœnitendum oppidulum, iam injuria tempo-

rum collapsum. *Danvillerum* abest xii lapide *Lutzenburgo* & iv *Verduno*, in Lotharingia. *Marvilla* distincta est in duas partes, altera subest Ducis *Lutzenburgico*, altera vero Lotharingia, ideoq; dicitur *Villa communis*; *Chirso* adiacet, xi millari Lutzenburgo distat. *Roche en Ardemne* Rupes *Ardennenensis*, & *Durbium* duodecimo millari distant Lutzenburgo, locus uterque amœnus, tituloque Comitatus insignitus. *Fanum Sancti Vitii*, amœnissimum quamvis exiguum oppidulum, duodecimo millari abest à metropoli, & spectat ad Principem *Auraicum*. *Salma* opulenta & populosæ civitas, titulo Comitatus gaudens. *Marcha* oppidum mire antiquum, nec usquequam pœnitendum, abest Lutzenburgo xiv milliaribus. De *Castellis* & famosissimis pagis Provinciæ hujus non agemus brevitatis gratia, tantum perstringemus tres urbes muris carentes. Occurrit primo *Ivosum* xii millari Lutzenburgo distans, quarto à *Mommedi*, olim bonum admodum oppidum ac validum, tandem exercitu Regis Francorum *Henrici secundi* cinctum, anno MDLII, & captum, postea tamen Regi *Philippo Secundo* Hispania restitutum pace facta, sed in cœnibus ac muris spoliatum ut *Terroana*, addita lege ne iis in posterum clauderetur. *Chinum* duodecimo millari Lutzenburgo abest, hodie muris caret, paulatim tamen instauratur. Splendet (licet Archiducibus pareat) tirulo Comitatus, & per amplam in oppida quædam pagosque habet jurisdictionem, nec Ducatu *Lutzenburgensi* subest, sed ei conjungitur singulari atq; distincta jurisdictione polleens. xii à Lutzenburgo lapide flumini *Chirso* imminet la Ferté olim amœna urbs, hodieq; mediocriter viget, quamvis cœnibus careat, & arx magna ex parte diruta jaceat. Sed de his haec tenus. Ad Frisiam transcamus.

FRISIA OCCIDENTALIS.

338

FRISIAM à Phrygia genitali patria dictam, sunt quiscribunt; alii à gelu extremo, quo ditio rigat, nomen derivant. Abbas Spanheimus auctoritate Hunibaldi, tertiori historiæ veritatis corruptoris, à Friso Clodionis criniti Francorū Regis filio nomen accepisse fabulatur, quasi non multis ante saeculis Plin. ac Tacitus illo nomine eos noverint. Hadrianus Iunius ad libertatem, cuius studio semper flagrarent, nominis fontes referendos existimat. Frisi autem gens antiquissima Germanorum, Romanis ob bellicas virtutes nota, nomen nunquam mutavit. Hi Tacio duplices, majores scilicet & minores. Majoribus, inquit, minoribusque Frisi vocabulum est ex modo virium, utraque nationes usque ad Oceanum Rheno prætexuntur, ambiunque immensos lacus & Romania clasibus navigatos. Majores Tacio sunt Ossfrisi propriè dicti, non ii qui hodie illud sibi nomen usurpant Embdani, hi enim sunt Chauci minores; sed ii in quibus numerantur Stavera, Smeica, Franicum, Harlinga oppida & Leonardia. Similiter VVestfrisi qui in extrema Hollandia ora Northollandi appellantur, sunque concinui Caninefatibus ex descriptione Pliniana: haec namque duæ Frisorum nationes usque ad Oceanum Rheno prætexuntur. Hodie vero dividitur Frisia Amisi fluvio in Occidentalem & Orientalem. Frisia Occidentalis sive VVestfrisia à positu Orbis, sic hodie nuncupata quam hic ob oculos ponimus, Frisiæ nomen quali proprium sibi antiquissimo jure vendicat, semperque præstantior fuit habita. Eam à plaga mundi Occidua, & Septenttione Oceanus ambit & littora pullat: à Meride Sinu amplissimo, vulgo Zuyderzee, Transfalanaque Provincia terminatur: ab ortu

Fr. s. Oc.
e denta-
tu.
di. n. s.

Solis Amisi fluvio prætextur qui eam à Busactoris Westphalisque discriminat. Aërounque salubris est, calidum perit, Subqua-
quā & id labis ventorum beneficio expurgatur. Sit in
que hac tempestate Frisia Occidentalis regio longe
xima parte palustris, solo depresso ac denudo plan-
isque locis, non in novum modo sed in adultum quo-
que ver: atque ob hanc aquarum multitudinem fin-
imenti parum serax. Inundationes enim annue-
dunt, sementem aut extinguenter, aut per agros omnes
dissipantur. Sunt tamen hic uberrima saginando pecori
ubique pascua, quorum bonitate cum aliis certate &
verticem attollere Frisiis licet, unde præcipui reditus ac
proventus existunt: siquidem è caelicis & butyro, que
exportantur in externa loca, in singulos annos quant-
um emolumenatum ad incolas redeat, dictu vix credi-
bile videatur, præter ea qua in quotidianum alimen-
tum cedunt. Tot illa boum armantis abundat, tam le-
ta vaccarum parens ac nutritrix est. Equos etiam genero-
fos, & præstantes producit. Silvas verò etiam si alicubi
habeat, haud suppetit tamen tanta lignorum co-
pia, quae Marcialis Flaccique votis responsura, per-
ennem & larga manu extructum focum onerare pos-
sit. Verum provida rerum parens natura alia via
Frisiis, ut Hollandis, affatim prospexit, quo inopiam lignorum levarent, & quidem melius quam
nonnullis inter Scythas populis, qui lignorum egentes,
ossibus ignes alere scribuntur; nimirum fossilio cespite,
qui è terra fodinis erutus, sole excoctus, ventoque
atefactus, igni alimentum obvium, minimeque con-
temnen-

factoris
brisctu
Gallistom
perisi.
Salique
us. Siller
statu.
ad
epl
im quo
em i
ia, que
am re
os omnes
lo pecori
certate &
reditus ac
yro, que
os quant
vix credi
n alimen
t, tam la
en genero
in illicubi
orum co
lusa, per
actare pos
a alia via
quo ino
lius quam
megerentes,
suffitio cesp
, vento que
neque con
temnen

FRISIA.

339

F R I S I A O C C I D E N T .

340

temendum præbet, estque tuendo igni fomes, quam Promethea illa ferula, paratior. Hujus tam copiola materia & luxurias in lucem profertur, ut non tantum in colis abunde sufficiat, sed & vicinis regionibus iis subvenire queant. Materie hujus cespititiae plura sunt genera, quæ colore, levitate & pondere materiæ, adhæc cineris, quo se obtutit, bonitate & candore, diffrunt atque examinantur. Primum genus vile est, ratrum, inane, fungosum, valde leve, color illi impluviatus, qui rubiginem parietum è pluvia defluxu natam menit: quod genus deterrium est, neque usui ci-vium expeditum; servit fere cortinis cervisiorum inflammandis & concoquendis: quod accessum vultus è vivido colore plumbeos, cadaverosos, larvisque assimiles homines facit, terramque exhalat mephitim: quo odore non raro etiam animi defectus (uti præsentius in bituminosis carbonibus fit) conciliatur, quem sal inspersus tollit. Alterum densius est, furvum, segmentis virgulorum intermeantibus & palustribus cannis intercessum, gravitate mediocri, promiscui usus. Terrium ponderosum, laterum coctilium duritium quantum imitans, quod cæteris natatu fluitantibus solum subdit aquæ immersum, tardeque ignem concipit, sed conceptum diutissime coinet, cinereum colore, fabulosoque solo effossum. Est & quod è saltuginosa terra conformatur in glebas, Zelandiæ domesticum, Dariam vulgus vorat. Præter hæc est quod verriculis è fundo aquæ extractum pingui luto constat, quæ materia in locos quosdam quadratos, ubi aqua prius redundans disfluerit, affunditur & complanatur, postea arefacta in metas rariores aggeratur, ut vento perfracta solique penetrabiliores ad usum durentur. Habent & inope rusticorum familiæ inter cis-thenanos Frisios pe-

ciliare cespitum genus in tessellas, prius dictorum more conformatum, simo bibulo confans, interspersis straminis, arundinum, fœni quisquiliis, ad solem æstivum excoto: sed cuius fumus infesta acrimonia sic urit oculos, ut lippitudinem facile conciliet. Frisia hæc olim Regio Diadema clarauit, ad Caroli Magni usque Imperium majorum. tempora: à cuius obitu variis agitata fuit molestiis, tametsi & ante quoque ejusdem tempora durissimum Danorum & Novveganorum senserit imperium. Tamen verò sub Carolo V Cesare, principe verè pacifico, halcyonios dies est adepta. Vrbes hujus Frisiae sunt numer XII. *Leopardia*, *Leeuwarden*, totius Frisiae est Capitalis, urbs opulenta, & uti privatissimis ci-vium domiciliis decenter ornata, ita aquarum ambitu, foveis & prævalida are, contra hostiles insultus egregiè munita. Curiam habet Iudiciale, & Frisia Cancellariam, à cuius tribunalin nulla ulterius permittitur appellatio. Huic ci-vium est *Zichemum*, patria Viglii. *Doccum* duobus inde milliaribus distat, agrum habet fertilem, pascua leta. Abest à Sinu Maris uno milliari: parnit olim Geldris. *Sneek* in Comitatu Westergoyensi tribus à Leovardia milliaribus loco humili & aquo sita est, quo fit tota recens, vix ante ducentos annos donata jure ci-vatis: progressu tamen temporis in tantum crevit, ut nulli nunc totius Frisiae urbi concedat. Bonorum ingeniorum alumna diu fuit: in hac natus est & educatus Ioachimus Hopperus, non patriæ tantum ci-vitatis, sed Frisiae etiam totius, atque adeo Belgicæ dum vixit, lumen & ornamentum. In eadem orti Petrus à Fritema, I.C. Albertus Hero Philosophus & Theologus aliquique complures. *Stavria*, *Staveren*, in littore marii Australis porrecta jacet: ager finitus planus est, fossis multis & palu-

FRISIA OCCIDENT.

341

& paludibus intercisis. Hodie nihil magnificum haber
civitas, præter arcem validam portui Maris imminen-
tem, cuius fundamenta jacta sunt à Georgio Schenck
Frisie Gubernatore, nomine Caroli V anno 1510 XXII,
ut Burgundi eo opportune possent militem & com-
meatum bello necessarium ex vicinis Hollandia Civiti-
tibus transmittere. Plinius incolas videtur *Sturios* ap-
pellare lib. iv cap. xv. *Harlinge* ad fauces Maris Australis
sit, unico milliari à Franico, agrum habet fertilem,
arcemq; contra hostium impetus bene munitam, por-
tumque loci situ oportunum: nam venientibus ex Sep-
tentriionali Frisia & Germania Orientali primam com-
modamq; stationem offert: quo circara plurimi ed con-
fluxerunt, loci commoditate illecti, exque varia ista
confluge hominum Civitas vehementer aucta est. *Fra-
nicum* à Francis denominationem sortitum, patria est
Ioannis Vlpii trium linguarum peritissimi. Gymnasium
publicum habet. Sunt præterea *Damma*, *Bolsvvardum*,
Ista, *Sloten*, *VVorchumū*, *Hindelopen*. Insulae Frisiorum plu-
res sunt; præcipua verò est *Schellingana*, nobilis canum
marinorum venatione, qui in littore apricantes, saltu
incondito rusticorum variè vestitorum longius pro-
trahuntur, protracti dum mare repetut, capiuntur dis-
positis in eam rem retibus. *VVestfrisia* solet ad censi-
ti *Groeninga*, Frisia finitima, quæ sola cum suo territorio
quod vocant *Ommelanden*, Provinciam constituit. Patria
hęc fuit Rodolphi Agricola viri suo seculo doctissimi.
Eidem civitati originem acceptam referunt *Wesse-
lus* sive *Basilius* & *Reinerus Predinius* Theologi & Phi-

losophi celebres. *Frisia* solum lacubus ac paludibus fre-
quentibus abundat (ut supra diximus) ac fluminibus ri-
gatur *Laubaco* (qui aliis *Lavica* & *Labola*, hodie *Laarvers*)
& *Amisi*. Habet & à Meridie Sinum longè amplissimum,
quem hodie *Zuyder-Zee*, velut Australe fretum, quod
in Meridiem vergat, nuncupamus. Status verò Polit-
icus *Frisiae* tres habet partes principales, quæ sunt:
Oefergouw Comitatus, cuius Metropolis *Leopardia*; &
dividitur in *Grieteneyen*, id est Praefecturas has: *Levvar-
deradeel*, in qua *Leopardia*; *Tietzercksterdeel*, in qua *Tiet-
zack*; *Idarderadeel*, in qua *Idaert*; *Rauvverderahem*, in qua
Rauvwart: *Fervverderadeel*, in qua *Fervvert*: *Dongerdeel*,
in qua *VVetzens*: *Dantummedeel*, in qua *Dantunna* *VVolt*:
Acht Kerspeilen, in qua *Suyrhufsum*: *Colmerlandt*, in qua
Collum: *Westerlant*, in qua *Beetz*: *Smalingerland*, in qua
fuit *Smalingerlee* Abbatia Ordinis S. Benedicti. *VVestfer-
gouw* Comitatus, in quo sunt *Grieteneyen*, *VVonseradeel*,
in qua *VVitmarssum*: *Franickeradeel*, in qua *Franicker*: *Ba-
nadeel*, in qua *Mimersgæ*: *Meynaldummadeel*, in qua *Mey-
naldum*: *Baerderadeel*, in qua *Baerd*: *Hennaderadeel*, in qua
Hennart: *VVeynblitzeradeel*, in qua *Gravé*; *Gheeterlandt*,
in qua *VVickel*. *Sevenvolden* Comitatus, in quo sunt
Grieteneyen, *Donyevversdal*, in qua *Donigae*: *Lemster Viisgae*,
in qua *Lemmer*: *Aenghervart*, in qua *Cathrybands*: *Schot-
torland*, in qua *Nye* & *Olde Schotten*: *VVittingerdeel*, in
qua *Olde-born*: *Hasscher Viisgae*, in qua *Hasscherhorn*. To-
ta autem Frisia Occidentalis cum *Groeningen* sibus E-
piscopo Traiectensi solebar subesse.

Vv 3

VERVS

Lacus.
*Fluminis.**Mare.**Status*
politicus.

Vetus Batavia propriis Regibus administrata fuit, at regia stirpe deficiente, divisa est in partes. Accolæ Isalæ fluminis, Episcopi Ultrajectienses, Comites Hollandiæ, Dukes Gelriae portionem suam sibi aſciverat. Ea pars que destinata fuit Episcopo Ultrajectinensi, dicitur fuit Episcopatus. Archiepiscopus primus institutus fuit hic D. Willibrordus Saxon-Britannus qui ad has horas accelerat circiter annum d. x. c. in Frisiā missus ut Ratbodū cum subditis ad Christianam fidem invitatet. At cum ipsi conatus pertinaciter resistaret, rediit Ultrajectum, ubi incolas Christiana Religione imbuīt, Templumque restituit conditum à Dagoberto Rego Francorum. Inde Româ prefectus, Archiepiscopus Ultrajectinus creatur à Papa Sergio: & Ultrajectum versus Templum condidit in honorem D. Martini Archiepiscopi Turonensis, & in eadē urbe Archiepiscopalem sedem fixit sibi & posteris. Huic in Praefulatu succedit *Durus Bonifacius*, qui Doccomi in Frisia cum duobus & quinquaginta sociis martyrium subiit. Attamen ob gravissimam Normanorum persecutionem, sedes Archiepiscopalnis Coloniæ Agrippinam translata fuit, sed mox restaurata est à Rege Pipino & filio eius Carolo Magno, qui non vetrem tantum Episcopatus dignitatem civitati restituit, sed Episcopo insuper quo se tueri posset adversus hostes, temporariam ditionem & potentiam concessit, ita late diffusam ut veterem illam Bataviam pene totam includeret. Constat profecto & Transalananam regionem & Groningam subiectas fuisse huic Episcopatui, usq; in annum 1527, cum *Henricus Bavarus* gravissima injuria affectus scilicet in fidem traduceret Caroli Quinti Imperatoris, & ut Ecclesiastici statu recuperetur, omne imperium temporalē in cum transfluit: qua de re cum certiorē

fecisset Margaretam, Belgii per id tempus Gubernatrix, convenit ut Comes Hoogstratanus Trajectum veniret xv Novembris, quo Episcopus Ultrajectensis ulterius abdicat, cessit Carolo Quinto Imperatori, ut Duci Brabantia & Hollandiæ Comiti, nec non posteris eius legitimis, temporalem omnem ditionem & statum Ultrajectinum ac terre Transalane: quo facto, absolvit Præfus subditos à juramento illo fidelitatis quod paulo ante sibi præstiterant, ea tamē lege, ut eodem omnino jure ac sacramento prouferent fore se Imperatoris & legitimorum ejus heredum futrorum Brabantiæ Ducum & Hollandiæ Comitū fidos clientes, referata sibi & successoribus sola jurisdictione & censu Ecclesiastico, cū magnifico illo Palatio Subsecuta est postmodum Unio inter urbes & terras ditionis Ultrajectinae cū omnibus mēbris & appendicibus suis, exuna, & Hollandiæ Comitatum, ex altera partibus, qua cautum, ut ditio Ultrajectinā rā arctè cum ipsa Hollandia esset conjuncta, ut deinceps ab uno eodemq; Gubernatore utraque regeretur, utque Ordines utriusque Provinciæ simul convocarentur, & p̄nes Praefectum esset Magistratus urbanos omnium utriusque Provinciæ civitatum annuacim renovare. Item qui apud Hollandos exilio essent multati, ab Ultrajectinis in fidem publicam non reciperentur. Denique ut Investitura quas vocat feudorum hisce in posterum verbis cōcipentur: Tenenda (videlicet Feuda) à Comitatu Hollandiæ & Dominio Ultrajectino. At anno MDLXXX cum defunctus esset Episcopus Fridericus Tautenburgius, pp. Ordines aſciverunt libi Regimen urbis Ultrajecti, exinde Ultrajectenses ut confederati cum reliquis Ordinibus Unitarum Provinciarum non agnoscunt alium Dominum quam Dominos Ordines Generales. His ita explicatis

ernatrici
um ve-
nensis ul-
tus Du-
steris e-
statum
o, absolu-
is quod
pode om-
impera-
n Brabá-
es, refer-
censu Ec-
el post
ultrajecti-
exuna, &
a caustum,
India esset
bernatore
Provinciæ
esset Magi-
cæ civita-
llandos ex-
publicam
quas vocâr
entur: Te-
ollandiæ &
x cum de-
burgius, p.p.
ultrajecti. exin-
quis Ordin-
sunt alium
reales. His ita
 explicatis

V L T R A I E C T U M

344

Sicut. explicatis ad ipsam urbem accedamus. Cingitur hæc
 dicit à Septentrione, Occasu & Meridie pene omni ex
 parte Hollandie Comitatus finibus ab Ortu termina-
 tur Ducatu Gelriæ. Solum ejus bonū est & fertile, quod
 Fertilitas. ut editum magis & siccum est, ita etiam multò quam
 Hollandicum exultius, & ad segetē opportunius. Nu-
 merantur hic quinque urbes muris cinctæ, videlicet,
 Urbes. Vttrajectum, Bataverorum, Rhena, Amersfordia & Mont-
 fortium. Vttrajectum Metropolis Provincia nomen sor-
 titur, teste Hadriano Junio, à designatione quadam
 Vttrajectum. qua utcabant Romani in exercitibus Rheno adjacen-
 tibus: eo enim loco quo hodie urbs sita, erat Legio tri-
 gesima quinta, quod verbis lñisce abbreviatu significa-
 batur. v. TRIG. LEG. STAT. id est, Quinta tricesima le-
 gionis Statio: at imperiti lingua Latine, conjunctim
 disjungenda legentes pronunciabant Vttrajectar, mediè e-
 nem literæ LEG exēfæ erant & negligebantur. Hoc vo-
 cabulū Vttrajectar postea deflexum est in Vtrecht. Nec hoc
 mirum videatur, cum & urbs Canfati in Suevia, ducatur
 à notatione hac veteri, LEG. ANT. STAT. id est, Legionis
 Antoniane Statio. Iudicatur & Antoninæ vocabulo alias
 eam claruisse, ab Antonino Senatore Romano qui re-
 lietâ, ob Neronis tyrannidem, Româ, & in oras istas
 delatus, urbem inibi hanc condiderit. Hinc Vttrios va-
 stas excita ibi amplissima quadâ arce, quam de suo
 nomine VViltenburgum dixerunt; eam arcem vi &
 manu armata expugnavit Clotarii filius Dagobertus, &
 validius multo quam antea communictam Traje-
 ctum vocavit, quod multus ibi commenctum tran-
 situs, & portoriis dependendis telonium. Quod his-
 ce versiculis in Templo Divi Martini extantibus do-
 cetur:

Circumquaque fluens Hollandia gurgite Rheni
 Cingitur, Oceanus fluminibusque maris.
 In qua cum muris urs Antonina novellis
 Tempore Neronis adificata fuit,
 Hanc devastavit fera flammæ gens, & ibidem
 Castrum VViltorum conditum inde novum.
 Turribus excelsis quod adhuc plebs Abroditorum
 Funditus evertens dirxit usque solum.
 Hinc Trajectense castrum cum manus altius
 Conditum à Franci Christicoli: sed idem
 Vulgus Danorum confregit humo tenuis, omnes
 Cum Clero cives insulam ense necans.
 Denique Baldericus Praeful nova mania struxit,
 Qua modo subsistunt auxiliante Deo.
 Sic Hollandensi terra veraster omni
 Trajetum constar urbs capitalis adhuc.
 Hic Episcopus Baldericus à quo cinctam muro ur-
 bem hoc carmen memor, cognomèto dicebatur Cli-
 vensis, qui à Carolo Calvo Francorum Rege eodemque
 Imperatore, ob reparatam Ecclesiam Cathedram, &
 bene administratū Episcopatum, summa jurisdictione
 & dominio in urbes Daventriam & Tielam adjunctis
 omnibus ditionibus & territoriis donatus est. Anno
 nianam olim dictâ hanc urbē liquet non tantum ex istis
 versibus supra relatis, sed & variorum scriptorum testi-
 moniis, & numorum lapidumq; antiquorum, ac mo-
 numentorū olim repertorum inscriptionibus. Dubita-
 tur tamen num istud nomen ab Antonio illo Senatore
 Romano sit derivatum: quidam enim asserunt ita fuile
 appellatam à Marco Antonio Cæsaris tum in Gallia
 Legato, qui postea cum Octaviano Augusto & Marco
 Lepido regimen totius Reipublicæ Romanæ sibi adci-
 vit: alii

vit: ali deniq; nomen sumptuose contendunt ab Imperatore Marco Antonino Pio, qui collapsum restituerit. Utrajectum situm est ad veterem alveum Rheni, quod flumen praeiusquam in *Leram* olim prorupisset, illac praeterfluebat atq; hinc porro ad Oceanum properabat; unde & hodie accolz aquas conquitas per varias fossas in urbem corrivant, ac Woerdam inde & Leydam, ea qua Rhenus tunc via perducunt. Illud vero notatum dignum, coloco positam hanc urbem unde unius dicti itinere pedestibus pervenire queas ad quodcumq; liberut è quinquaginta ut minium oppidis, nostrum hoc undique circumstantibus, nec majori quam diximus spatio (quod & tabula Geographica satis ostenderit) illo abjunctionis, & sis quidem omnibus ante bellicos hosce tumultus spectantibus ad ditionem Regis Philippi, cui cum id coram monstraretur, non parva inde fuit oborta jucunditas. Additur & illud, posse aliquem manè Utrajecto egressum ad quodvis è sex & viginti prædictis oppidis etiam lento gradu inambulante accedere, genioque ibidem indulgere, & vesperi domi rursus ad cœnam adesse. Est hæc urbs magna, amœna, potens, ædificiis publicis & privatis superbens, pulcherrimam & munitissimam habens arcem à *Carolo Quinto Imperatore* exstructam, & vernacula voce *Vredenburg* dicitā. Tempa ejus magnifica & præsertim illa quinque primaria, totidem perantiquæ reverendissimæ Canonorum Collegiis olim spectanda: Divi scilicet Martini, Sanctissimi Salvatoris, quod & Divi Bonifacii dicebatur, Divi Petri, Divi Ioannis, & Divæ Marizæ. Sed præcellit reliqua omnia templo, sumptuosissima illa & splendidissima ædes Divi Martini, Episcopali sede conspicua. Dirui justis hoc Templum & in augustam hanc formam restitui

Utrajectensium Presul Adelboldus, eo quod prius angustum videtur, restitutum anno vigesimo tertio supra millesimum, consecrarunt duodecim Presules presentे Imperatore Henrico primo; unde hi versus:

Tempore Francorum Dagoberti Regis in isto
Præsentifundo conditum ecce decens
Primus Ecclesia Sancti Thome prope Castrum
Trajetum, quam gens Frisica regis atrox.
Sed prior Antilles Dominus Clemens ab honorem
Sancti Martini post renovavit eam,
Desidius Hildrici sub tempore Regis: et illam
Presul Adelboldus frexit, ab inde novam
Ecclesiam fundans, Henrici tempore primi
Cesaris electi, quem duodenæ cohortes
Pontificum pariter benedixit: denique Presul
Henricus caput hanc renovare suam
Ecclesiam, Regis Gulielmi tempore, qui tum
Hollandensis erat inclitus ecce Comes.

Templum istud Divæ Mariae pulcherrimum sanè & artificiosum, conditum à Frederico Ahenobarbo Imperatore, idque luendæ in partem multæ ipsi à Pontifice Maximo, ob excidium urbis splendidissima Mediolani, & omnium ibi delubrorum irrogata. Miraculo fuit cum jacerent hujus templi fundamenta, inventam fuisse voraginem quandam, cui cum nihil omnino posset superstrui, & in fundum iret quicquid injiceretur, bubulæ pelles ingesta sunt: quo facto solidatus tandem est fundus & superstructa ei hæc ædes, in cuius memoriam extant apud Utrajectinoshi versus.

Accipe posteritas quod post tua secula narre,
Taurinus cutibus fundo solidata columna est.

xx

G R O N I N.

G R O N I N G A E

GRONINGA sive à viridantibus pratis quibus circumdatur, amoenissimo urbis spectaculo, sive undecimque nomē fortitiae est, cum civibus & opibus potens diu libertatem, patriis legibus tutata eset, nunc Ultrajectino Episcopo, nunc Hollandie Comiti honorarium patrocinii specie pendens, ad extreum exortis Schieringorum & Vetcoperorum in ea factionibus, quę certa Rerum-publicarum p̄stis est, Maximilianus Cæsar, ut contagione m averteret, Imperii Majestatis Groninganam Rempublicam & Transamisanam Frisiae Alberto Saxonum Duci tanquā Imperii Vicario, cuius Iurisdictione illę Provincię subfunt, jure hæreditario addixit. Sed cum Frisiis Cesaris mandatis parere recusarent, postrem Albertus nobilitate conciliata imperium in eos atripuit, eisque ope acre bellum cum adversariis partis sociis, hoc est, cum Vetcoperis, quibus se Groningani conjunxerant, per Foxum legatum gessit, bellique is exitus fuit, ut Groningani V'Vesterga & Oosterga ac Septē Silvarum possessione cederet, & quotannis triginta milium aureorum florenorum tributum penderent. Carteræ civitates, quarum Leovardia caput erat, conditionibus primo subscripsere, sed mox pénitentia ducte desiverunt, donec Saxo manu armata provinciā ingressus eos rursus imperata facere coegit. Groningani par veriti, Ultrajectini Episcopi interventu inducias pepergerunt. Tertio defenscentibus Frisiis, iterum renovata bella usque ad excessum Alberti, qui Henricum juris paterni hæredem reliquit. Eo mortuo, cum sibi omni metu vacui viderentur, ex præteriorum successu animos sumunt, & Dammonam, quam Ezardus Cisamisanus Frisiz princeps Saxonis nomine tenebat, obsident:

D O M I N I V M.

quos ut ab incepto revocaret, Hugo Leifnici Comes ad Groningam caltra ponit. Temerarius fux sero pertorsi obfessi ad Ultrajectini intercessionem confugunt, ejusq; precibus impetrant quadriennales inducias: quibus exequuntibus, cum Cæfareis mandatis stare nollent, Ezardus & Vito Draescedorpis, Henrici, qui in Misnia concesserat, legati duobus structis propugnaculis, urbē arcte cingunt. Groningani obstinata obfitione, quam tota hieme petulerant, fracti, cum à Transfalanis civitatibus auxilia promissa non comparerent, colloquium poscunt cum Saxonibus, transacturi, nisi casus intervenisset qui contraria viam quam ab initio putabat, eos insistere coegerit. Nam cum sub id Draescedorpis quosdam captivos, quod pretium pro libertate solvere recusarent, naribus ignominiose truncatis Groningam remisisset, cōcivium injuria adeò exacerbati sunt oppidanū, ut omni cum Saxe conditione rejecta cum Ezardo clam sollicitato egerint ut ipse sibi urbis patrocinium sumeret, ea lege ut eam subSaxonum jugum mitti nunquam patetur. Conditione accepta Ezardus Groningam cum suprema potestate ingressus est anno millesimo quingentesimo sexto, oppidanis in fidem adactis, & arcem arbitrio suo in urbe exstruxit. Tulit id indigne admodum Georgius Saxo Henrici frater, & Erici Brunsvici viribus subnixus, in Frisiā. Cisamisanam prope regionem ejus vastavit. Is vero ut suis subveniret, continuo Groningam relinquit: & cum Imperii decreto catus ac mox proscriptus Dammonam amisisset, impar adversus tot potentes hostes patrocinium suscepsum ad extremum omnino deseruit, & Groninganos sua sibi habere

nes ad
ter-
giunt,
: qui
ollent,
Mishia
is, urbē
e, quam
nis civi-
equum
nter-
bāt, eos
us quo-
re recu-
gam re-
oppida-
um Ezar-
atrociniū
nitti nun-
Gronin-
o millesi-
adactis, &
id indigne
rici Brun-
am prope-
ratus, latēq;
niret, con-
decreto ci-
sset, impar
seepsum ad
nos sua sibi
habere

G R O N I N G A

348

habere jussit. deserti illi mittut ad Saxonē delegatos deditionē offerētes, modo arx ab Ezardo imposta destruetur. Has ut ab hominibus superbis profectas cōdīctōes & jā defectionē meditantib⁹, cum Georgius acipere recusaret, & sine exceptione deditōne fieri vellet, delegati re infecta abeūtes ei prēdixerūt fore ut nec ipse nec ullus suorum juris quicquam in Frisiis unquam habiturus esset, statimq; ubi domū reverterunt, de alterius principis patrocinio sibi conciliando consultant. Is fuit Carolus Egmondanus Gelriæ dux, qui ut se adversus Burgundorum potentiam tueretur, partes Franco-rum Regis semper sequutus fuerat, & tunc per Guiliel-mum Ovenium & Wernerum Spiegelum urbis pō-sessionem adeptus, destructa arce oppidanos in fidem corona Francicā impulit. inde varium & anceps inter Georgium Saxonem & Carolum diu bellū fuit, donec laborum & sumptuum pertasus Saxo jus omne suum Carolo Hispanorum Principi ducentis aureorum millibus acceptis concessit, & in Misni am ad sua se conutulit. Ab eo tempore Carolo cum Austris res fuit, Floro Iselsteinio rem pro Austris, Ezardo Cisamasan⁹ Frisi⁹ Comite pro Carolo rem gerente. Tandem Groningani⁹ cum viginti totis annis Carolo parvissent, trīginta milliūm florenorum vēctigali pēnitato, belli nullum finem videntes, crescente jam Caroli Cæsarīs in dies potētia, cessere, & deferto Geldriæ ducis infirmo patrocinio Margaritæ Caroli Cæsarīs materterea qua Belgio praeerat, opē implorarunt, qua missio Georgio Schenckio Tautenburgensi cives in verba Cæsarīs nepotis ad-egit vi. Idus Iunii, anno c. 1315 xxxvi. Ita Groninga in Austrorū potestatē venit, tot factionibus jaftata, totiesq; mutata diversorum principum dominatu. Postea anno

D O M I N I V M .
 millesimo quingentesimo nonagesimo quarto, mense Iulio, illustrissimus Princeps Mauritius Groningā arcta obſidione cinctam ad deditōnem compulit, & Vnītārum Provinciarum Imperio ac Societati subdidit. Hujus Domini Metropolis Groninga urbs est antiqua, circiter trecentis septuaginta octo annis ante Christum natum condita a quodam Trojano Grunno, ut auctor est Munsterus. Intus lacubis & paludibus abundat, partim natura insitus, partim arte eo perductis. Civitas ampla est multisq; magnificis edificiis instruta, quæ ab opulentis & ditissimis civibus incoluntur. Sitæ est ad grad. xxviiii. minut. xxiv longitudinis, latitudinis vero grad. 53. min. xii. à Leovvardia sex leucarum intervallo direpta. Primarium ejus Templum sacrum est Divo Martino, & Episcopo Monasteriensi subditum. in eo monstratur elegans Organon elaboratum ipsa manu Rodolphi Agricole civis Groningenensis. Iusū & auctoritate illustrissimorum DD. Ordinum erectum hinc est Atheneum anno millesimo sexcentesimo decimo quarto, quod indies incrementum accipit. Civitas frequens & potens, imperium ejus intus forisque luculentum. Ab Ortu & Occasu ager est longelateq; porrectus, tum fertilis quoque, & non parvo pagorum numero inlessus. A Septentrione, confederatio urbi & societas cum toto eo tractu qui longis latifisque spatiis usque ad ipsum mare procurrit, pagis & vicis densis ac fertilissimis pascuis mirum in modum luxurians. Is tractus vulgo audit de Ommelanden, & suos etiam habet Nobiles, qui secundum Groningenensis Domini membrum componunt. Primum enim censetur ipsa Civitas cum suo Magistratu. Gaudet amplissimis privilegiis & immunitatibus si-bi a Principe cōcessis, ita ut tā de civilibus quam crimi-nalibus

salibus causis, juxta leges municipales cognoscat & decidat sine ulteriori provocazione. Duarum à Groningaleucarum itinere dictat *Dammum*, urbecula olim satis lauta : verum anno M. D. XXXVI , cum tuentibus eam Geldris expugnata fuisse à Cesariorum, muris & moenibus spoliata , pacto insuper ne in posterum posset instaurari vel quomodo cunq; muniri , inde in tenuem sane ac miserandam conditionem est redacta. Multa etiā pertulit hisce bellis civilibus. Leuca supra *Dammum* ad ipsum luctus , situs est per insignis pagus *Delfzila* , pari etrum leucarum spatio à Groninga simul & Embda se-motus, ubi & propugnaculum, sepius instauratum & di-rutum, hodie tamen exstat adhuc. Hisce bellis civilibus minime immunis fuit à furoribus Martii. Inter urbem & agrum Groningensem (quam *Ommelandum* vocant complectiturq; omne solum quod intra Amisum & Laverium fluvios continetur) jam olim gravissima fuerant dissidia, armis etiam & sanguine exercita & vindicata. Postquam vero Groninga in Ordinum Confederatorum ditionem concessit, arbitrio Ordinum Generalium litis decisio fuit commissa. Ab iis delegatis Iudices ultimo Ianuarii anno 1597 apertis januis Haga Comitis sententiam pronunciarunt, cujus haec fere erat capita. Abolito quod XVIII Februarii anno 1595 ad tempus factum fuerat decreto, urbs & ager Groningenensis pro una provincia sive dominio porro haberentur. Quæ in Principiis ætarium inferri solita nec non communia tributa, communibus suffragiis administrarentur. Bona Ecclesiastica communibus etiam votis ad pios usus ero-garetur. Ad res publicas tractandas pari numero utrimque idonei homines eligerentur. Munerum & officio-

rum publicorum collatio quæ olim penes Principem fuit, penes utrumque à Statibus delegatos esset. Iustitiae Tribunal sive Iudices ac Pretores (exceptis quatuor Capitanis quorum electio solis civibus reservatur) ab iisdem pari jure constituerentur, & subinde unicuique; supremi magistratus nomine , antiquo more diceretur. Nulli privato dicasterio Statuum Generalium auctoratem vel nomine usurpare licet. Municipalibus sive hominibus ex agro libera essent cum omnibus commercia, domi tamen nata, ut butyrum, caseos, equos, boves, frumenta & talia non prius alio exportarent quam in urbe venum proposuissent, exceptis que ad singulorum usus domesticos necessaria sunt. De *Stapele* (quam vocant) jure, si qua controversia inciderit nec inter partes decidi possit, Ordinum Generalium arbitrio permitte-retur. Cerevisiam hominibus in agro ad domesticos tantum usus coquere licet ; at non nisi Groninga al latam, ad menfuram vendere. Idem parium cum municipalibus suffragiorum jus haberent, quibus herentibus (donec melius quid constitutum fuerit) Gubernatoris eique utrimque adjunctorum judicio lis determinaretur. Statuum conventus vel de communi sententia vel Gubernatoris, aut aliorum, ad id ordine delegatorum monitu locis opportunis indiceretur. Sublatis novationum studiis antiquo omnes jure uterentur. Municipalium petitio de pecuniariorum ad vetera debita ex-solvendo & necessarios sumptus sustinendos subsidio, ad Ordinum Generalium, ut de eo quod videbitur, auditis & exactis rationibus, statuant, referretur. Sed de his facis. Ad Germaniam Superiorem transeamus.

IN GERMANICAS TABVLAS

Vtulis & prænoscenda

INST R V C T I O.

Q Vandoquidem Imperium Romanum penes Germanos est & politice admodum in sua membra divisum, operz precium existimavi ejus dispositionem & ordinem, qualis in scripto, quod Matriculam imperii vocant, extat, hodieque in usu est, oculis subjicere: deinde in tabulis sua quæque Imperii membra commonstrare, quo ubi terrarum quæque sedem habeant studiosus Politiaꝝ lector facilè reperire possit. Duo autem ejus Matriculæ exemplaria sum nactus, unum scriptum, alterum Venetiis Italica lingua excusum; utrumque plus satis depravatum: & multo aliam hujus Matriculæ formam nunc in Imperio extare intelligo. proinde nemo quæso mihi virtus vertat, nemo offendatur oro, si quæ Imperio hic adscripta inveniat, quæ illius non sunt, aut si quæ sunt omilla; non enim mea est intentio de omnibus singulisque Imperii membris definite dicere, neque id milieꝝ corruptis admodum exemplaribus fuit possibile, præcipue cum sciam multa quæ olim Imperii fuerunt, post in privatum Principum jus cessisse, sive permutatione, sive oppositione, sive de natione ob insignia erga Imperium merita, sive redēctione, sive aliis de causis; neque vero ista quæ Politorum sunt non Geographorum, studia profequi meum est, sed ex qualicunque Matriculæ exemplari hoc tantum quero, ut elegantissimam Imperii dispositionem, & per Germaniam distributionem ostendam, quoq; studia Geographiaꝝ & Politicaꝝ administrationis quomodo se mutuo illustrare possint, declarē. Est ergo talis Imperii constitutio & ordo.

Imperator caput est Imperii.

Et tria sub se habet membra, quorum Comitii de omnibus Imperii negotiis consultur & concluditur, videlicet Eelectores septem, qui sub Gregorio X anno Domini circiter 1273 primum instituti & à Carolo quarto Imperatore confirmati sunt, ut ostendit Onu-

phrius in Comitiis Imperatoriis, & Ioannes Aventinus lib. 5, historie Bavariæ. His solis competit Imperatoris electio. Secundum membrum sunt Principes Ecclesiastici & sæculares. Tertium Civitates liberæ.

Primum.

Primum igitur Membrum Imperii sunt vii Electores.

Archiepiscopus Moguntinus Imperii Romani Archi-	Rex Bohemiarum, Imperii Romani Archipincerna.
cancellarius per Germaniam.	comes Palatinus Rheni, Imperii Romani Archidapifer.
Archiepiscopus Trevicensis, Imperii Rom. Archican.	Dux Saxonie Imperii Rom. Archimarschalcus.
per Galliam & Regnum Arclatense.	Marchio Brandenburgensis Imperii Romani Archica-
Archiep. Coloniensis Imperii Rom. Archicancellarius	merarius.
per Italiam.	

Secundum membrum est Principum Virorum, & Nobilium.

Nomina locorum vulgaria ponam, ut sunt in Tabulis, & numeros apponam Circulorum in quibus postea repetuntur, quo facilius in Tabulis inveniri queant.

Archiepiscopi.	Halberstat in 9. opinor Circulo.	Vtricht	7
Magdeburg	9 Ferden	7 Camin	8
Salzburg	2 Munster	7 Swerin	9
Besançon	5 Osenbrug	7 Geneve	5
Bremen	9 Paffaw	2 Camerick	7
Episcopi.	Friisingen	2 Verdun	5
Bamberg	1 Kempten	1 Losan	5
VVurtzburg	1 Gurck alias Goritz	3 Metz	5
VVorms.	5 Seckaw, Segovia	3 Toul	5
Spier	5 Havandt	5 Luyck	7
Straesburg	5 Basel	3 Trent	3
Eichstatt	1 Sitten sive VVallis	5 Brixen	3
Pr. Auspurg	4 Regensburg	2 Merspurg	8
Costrnitz	4 Meyßen	8 Lábach	3
Hildesheim	9 Naumburg	8 Vienna	5
Paderborn	7 Minden	7 Brandenburg	8
Chur	4 Lubeck	8. 9 Ratzenburg	9
		Schlesvick	9
		Havelburg	

352
Havelburg.

Seculares Principes & Nobiles.

Dux Bavariae

Archidux Austriae

Dux Burgundie

Dux Saxonie

Palatinus Bavariae

Dux Iuliaz, Cliviz, Bergz

Marchio Brandenburg

Dux Brunsvic

Dux Lunenburg

D.Pomacrae

D.Mekelenburg

D.Lavvenburg

D.Holstein

D.Lotringen

Lander. Hessen

D.Wirtenberg

D.Zvveibrug

D.& Co.Spanheim

Marchio Baden

Landr. Luchtenberg

Princ. Anhalt.

Com. Hennenberg

Burggr.Meissen

Gallii Principes.

D.Meifs,alias Massa

D.Savoye

D.Chalon. forte Calim in
circulo.

Ecclesiastici.

Pr.ar Abbas Fuld.

Pr.Ab.Hiersfeldt

Pr.Ab.Kemten.

G E R M A N I A.

8	Ab.Reichenavv	3	Ab.Rodt,alias Roden
	Pr.Präpos.Wiffenburg.	3	Ab.Markthal
2	Pr. Ab.S. Galli	4	4 Ab.Rockenhausen
3	Pr. Ab. Saltfeldt	5	8 Ab.S. Peter im Schwartzvald
10	Pr.Präpos.Elvvangen	5	Präpos.Odenheim
8	Teutsch ordens Maister	5	3 Pr. Ab. Stablo
2	Iohans ordens Maister	4	5 Ab.Disidense
7	Ab. W a i n g a r t e n	4	4 Ab.Berkenhausen
8	1 Ab. Salmansvveiler	4	4 Ab.Echingen
	9 Ab. Kreutlingen	4	4 Ab.Heatzlingen
9	9 Pr. Ab. Murpach	5	5 Ab.Vrßenis
8	8 Ab. Walkenriedt	5	8 Ab.Blanckenburg
	9 Ab. Schuttern	4	4 Ab.Yßlini
9	9 Ab. Weißleovv,fiveMinderavv	4	4 Ab. Pfeffers
9	Ab. S. Blasi	4	4 Ab.S. Iohan im Thurtal
	5 Ab. Maulprun	5	4 Ab.Petershausen Constantiae
5	5 Pr. Ab.Corbey	5	7 Ab.Pruim
4	4 Ab. Schuslenriedt	5	4 Präpos.Camberg
5	5 Ab. Rittershausen	2	8 Ab. Reishaim
5	5 Ab Stein am Rhyn	2	4 Ab.S. Heimeran Ratisbona
4,5,7	4,5,7 Pr. Ab.Schaffhausen	2	4 Präpos.Berchtolsgaden
2	2 Ab. Kempefek	5	2 Ab.S. Gregorii Munster
8	8 Ab. Waldsachsen	4	2 Ab.Muncherode
1	1 Ab. Finsideln	7	4 Ab. Cornelis Munster
	1 Ab.Rokenburg	7	4 Ab.Werden
	1 Ab.Ochsenhausen	4	4 Ab.Aufsperg
	Präpos.Seltz	4	6 Ab.Yrfe
5	5 Ab. Gilgen Norinberge	7	1 Ab.Brun
5	5 Ab.Nuenburch	7	Ab.Echternaken
	5 Ab. S. Maximini juxta Trier	7	6 Ab.Hervorden
	5 Ab. Heveldshausen	8	<i>Abbatissae.</i>
	5 Ab.S.Iohan zu Curtel	7	Quedelnburgh
	5 Ab.Gengenbach	7	Eftcu
	4 Ab.Koningsbrun	7	Alt

G E R M A N I A.

Alt Munster to Regensburg	2 H. Rapoltzirkchen	1 Co. Wirnenberg	333
Pr. Ober Munster to Regensburg	2 B. Stauffen	1 Co. Solins	7
Kauffingen	5 H. Hohen Rechberg	2 B. Vinnenberg aut Vanenberg forte	5
Lindau	4 H. Berletzick	Co. Arnsberg	7
Pr. Germrode	8 H. Hohen Konigsperrg	Comites Rhenenenses	7
Buchau	4 H. Hohenfeldt & Tipoltzirkch	4 H. Falkenstein	5
Rotenmünster	4 C. Sultz	4 H. Kunseck	4
Hippach	4 Co. Hogen Zollern	4 H. Kunseckerberg	4
Gutenzel	4 H. Braides	4 Co. Horn	10
Beundt	4 B. Sonnenberg	1 Co. Seyn	7
Coblentz	6 Com. Castel	1 Co. Vintzlingen	
Baley	4 Co. Vertheim	1 Co. Reyn	
Elfas	3 Co. Rheineck	1 Co. Bißch	5
Osterich	3 Co. Hohenloë	1 Com. Salm	5
In der Etsch.	3 H. Reichelsperg	1 Co. Veldenz	5
Comites, Barones & Domini.	4 H. Limburg	1 Co. Dehgen	4
Com. Helfenstein	4 Co. Erbach	1 Co. Rappin	8
Co. Kirchberg	4 Co. Leiningen	1 Co. Härdech	3
H. Tussen	4 Co. Falckstein	1 Co. Hohenstaïn	8
Co. VVisenstaig	4 Co. Hanaw	1 Co. Wolbenstaïn	3
Co. Lauften	4 Co. Luchtenberg	1 Co. Schaumburg & Giengen	73
C. Montfort	4 Co. Nassavv, Breda, & Dillenburg	1 Co. Dierenburg & in Someraw	7
Co. Furstenberg	10.7.	1 Co. Mansfeld	8
Co. Zimmeter	4 Co. VVisbäden & Iltzstaïn	1 Co. Stolberg	8
B. Gundelfingen	4 Co. Sarbrucken	1 Co. Buchlingen	8
H. Stuttgart	4 Co. VValdtzpurg	1 Co. Barbey & Mullingen	8
H. Lustingen	4 Co. Nassaw in VVeilpurg	1 Co. Gleichen	8
H. Schenflingen	1 Co. Beilstein	1 Co. Schwartzenburg	1.8
Marckgr. Eberstein	4 Co. Koningstein & Epsteïn	1 Co. Suenberg, Schonberg opinor	8
B. Geroltzck	4 Co. Eisenberg superius	1 Co. Iude H. im Ruech	
B. Ober Hevven	4 Co. Eisenberg inferius	1 H. Geravv	
Co. Otingen	4 Co. Merfen	Y y	
B. Rapoltzain	5 Co. Budingen	Co.	

354

Co.Ples
Co.Plawen
Co.Weda & Ringelberg
H.Reichenstein
Co.Olnbrug
Co.Löbenstain
Co.Regentain
Co.Westfrieland
Co.Oostfrieland
Co.Van der Lippe
Co.Oldenburg
Co.Delmenhorst
Co.Hoya
Co.VVestenburg
H.Muntzenburg
Co.Lemgo
Co.VValdeck
H.Lostenstain
Co.Diepholt
Co.Staintort
Co.Benthem
Co.Brunchorst

GERMANIA.

5	Co.VVitgenstein	H.Haber, alias Havere	5
8	Co.Spigelberg	H.VVildenfels, aut VViderfels forte	8
7	Co.Biversdorf	B.Tautenberg	4
7	H.Ridberg	Co.Tubingen	5
	Co.Teckelnborg	Co.Blackenberg sive Blammont	5
4	H.Linge	Co.Kirchingen, Krehanges	2
	Co.Dortmund	H.Senster	2
	Co.VVinsdorff	H.Roggendorff	3
7	Co.Ortenberg	2 H.Alendorff	5
7	Co.Rippershoden	H.Kuniguckerberg	
7	Co.Hagen	2 H.Montpurg & Befort	
9	Co.Hoonfels	2 H.Brandenstain & Rans	
7	Co.Leisenbeck	8 H.VVolfstain	
5	Ba.Bergen	10 H.Permont	
5	C.Degenberg	2 H.Fronsbeck	
	B.Oberfultzberg	2 H.Flackenstein	
5	H.Somiriss	H.VVitten	
	Co.Manderscheid	7 Ritt.Fridberg	
7	Co.Reiferscheid	6 Ritt.Gleichausen	
7	Co.Egmont & Ysselstein	10	
7	H.Bergen & VVaehem	10	

In hoc secundo Membro quædam numeris carent, quia postea in circulis non
repetuntur. Pr. Principes, Ghefürstete prelaten signat, D. Duces, Co. Comites,
H. Herrschaffen Dominia, B. Barones.

Tertium Membrum Imperii est Civitatum liberarum.

Coln
Aken

Rhenische Banck

Worms
6.8 Spier
7 Turkheim

Hagenau
Weissenberg
Straesbrug

Ober

G E R M A N I A.

Ober Ebenhaim	5 Cosler	9 Eslingen	355
Rosshaim	5 Gottingen	9 Reutlingen	4
Schleftstat	5 Brakel	7 VVeyl	4
Colmar	5 Wartburg	7 Pfullendorff	4
Altach	5 Lemgow	7 Kaufbeurum	4
Bafel	5 Duysburg	7 Northausen	4
Kaisersberg	5 Dantick	8 Vberlingen	4
Mulhausen im Stattgovv	5 Elbinghen.	9 VVangen	4
S. Gregoris Munster	<i>Schrrabische Banck.</i>		
Metz	5 Regensburg	1 Ysui	4
Toul	5 Nurnberg	2 Lewkirch	4
Verdun	5 Rottenburg an der Tauber	1 Memmingen	4
Landavv	5 Weissenburg im Nortgaw puto	1 Kempten	4
Kaufmans Sarbruck	5 Donawerd	2 Buchorn	4
Befancon	5 Winshaim	4 Ravensburg.	4
Camerick	7 Schweinfurt	1 Bibrach	4
Francfort	5 VVimpfen	1 Linda	4
Fridberg in Wedderavv	5 Hailbrun	4 Coftnitz	4
Gelnhausen	6 Hal in Schvvaben	4 Rotweil	4
Wetzlar	5 Norlingen	4 Offenburgk	4
Aleu	4 Dinkelspuel	4 Gengenbach	4
Lubeck	9 Vlm	4 Zel in Hamersbach	4
Hamburg	9 Augsburg	4 Schaffhausen	4
Dortmund	7 Gengen	4 S. Gal	4
Mulhausen in Duringen	9 Bopfingen	4 Buchavv am Federsee.	4
Northausen	9 Gemunt in Schvvaben	4	

Praeter hanc trium Membrorum ordinationem, ad vitanda schismata in Imperio , ad mutuam Principum Germanie defensionem ac pacem communem servandam , divisæ sunt Provinciæ Imperii in ditiones aliquot, quas Circulos appellant, inque iis instituta sunt particularia Imperii consilia, Circulorum videlicet. Primum sex anno c10 10 Augustæ, deinde x anno c1515XXII Norimberga. Eligit autem quisque Circulus sibi ex suo corpore Praefectum secularem, qui sit Princeps, Comes, Baro, aut ex præcipua Nobilitate, cui ex eodem corpo- re iv Confiliarii, vii secularis, honesti & prudentes adjunguntur. Numerabo & distinguam hic Circulos, verum in Tabulis eorum Principes & Membra describam.

G E R M A N I A.

356

- Primus Circulus est Franconia & in Tabula Franconia declarabitur.
 Secundus est Bavaria & in ejusdem Tabula explicabitur.
 Tertius est Austriz & in Austrica Tabula describetur.
 Quartus Suevia, in Tabula Wirtenberg.
 Quintus est Circulus Rheni, qui in Alsatia inferioris Tabula exponetur.
 Sextus i^v Electorum Rheni, in Palatinatus Tabula.
 Septimus Germania inferioris sive Westphalicus, Tabula Westphalia prima.
 Octavus Saxonie superioris, in ejusdem Tabula.
 Nonus Saxonie inferioris, in ejusdem Tabula.
 Decimus Burgundia, in Burgundia superioris Tabula.

Cameræ Imperialis.

Præter hæc Circulorum Consilia, ad causas rariores, quæ per Imperium accidunt, jure decidendas, instigata est Spira Cameræ Imperialis, cui præfet Index Princeps, aut ut minimum Comes, vel Baro, isque secularis, si ad hoc munus idoneus reperiatur possit. Aliæ flores huic & conjudices ab Imperatoria Majestate duo ex Comitibus aut Baronibus, duo ex Lurisperitis, duo item ratione terrarum, quas hereditarie in Imperio possident, aut ab Imperio habent, ex equestri ordine Nobiles, hoc est, sex in universum dati sunt. Ab Electoribus item singulis unus, & ab unorū quoque circulo duo superadditi sunt, quorum dimidia pars ex Lurisperitis, dimidia altera ex Equestri ordine sunt electa.

C A T A L O G U S   T A B U L A R V M   G E R M A N I A,

I	Germania universalis.	xvi	Hassia.
II	Frisia Occidental.	xvii	Thuringia.
III	Emdenis Comit.	xviii	Franconia.
IV	Westphalia Tabula 1.	xix	Bavaria.
V	Westphalia tabula 2.	xx	Palatinatus Bavariae cujus extrema ad Septentrionem vide in tabula Franconia.
VI	Westphalia tabula 3.	xxi	Saxonia superior.
VII	Comitatus Meurensis &c.	xxii	Brandenburg.
VIII	Leodiensis Dicœcisis.	xxiii	Bohemia.
IX	VValdeck.	xxiv	Moravia.
X	Palatinatus Rheni.	xxv	Austria.
XI	Wirtenberg.	xxvi	Saltzburg.
XII	Alsatia inferior.	xxvii	Polonia.
XIII	Alsatia superior.	xxviii	Hungaria.
XIV	Saxonie inferior.		
XV	Brunswick.		

Sic

GERMANYA.

357

Sic se habet & universim & speciatim *Germania Inferior*; jam nunc flumine Rheno transito, Germania vulgo *Superior*, Ptol. *Magna*, se offert, Europa satissima regio, Romanique Imperii decus. Hanc qua fere illam methodo percurram : generalia priore loco indicaturus, inde specialia. Ut autem à nomine ipso ordiar: *Germanie* sive *Germanorum* nomen variū varie derivant. Hic namque *Germanos* quasi *Gaarma-men*, i. profrus viros, ob martium ac virile virtutis robur: ille à certa obscuritate fide quam sibi mutuo integrum praestabant, eternum nomen invenisse existimat: neque perperam divinas esse creditus est, qui ab honorata militia nominis etymon deducere voluit, quasi *Geert-man*, contracta vocis mole, *German*, dictus populus fuerit. Alius pure putoque Latina voce, veluti genuinos & geniosos dictos censem, quod prīcēz integritatis & rusticana simplicitatis nulla fere gens plus retinuerit: cuius somnii auctorem in aures populi influere, & ad gratiam loqui voluisse appareat: quamvis simili errore involutus cum Livio *Geographus* Strabo summo jure inditum illigentia Romano populo illud nominis putat, quod penitenti ac germani fratres Celtarum essent, sive mores & vivendi ritus, sive proceritatem corporum & utiliam casariam spectare quis velit. Ioannes Goropius Recanus, à cogendo militem & ad se colligendo non absurdā ratione deducit à *Gen*, quod est cogere. Cujus opinioni adjumento esse & adminiculi vicem probere videtur Tacitus, qui in commentario de moribus Germanorum profitetur, *Germanie* vocabulum recente esse, & nuper audistum, quoniam qui primi Rhenum transgressi (ut ejus verbis dicam) *Gallos expulerant*, nunc *Tungi*,

nunc *Germani* vocati fuerint; ita nationis nomen, non gentis eva-
luisse paullatim, ut omnes primum à victore ob metum, mox à se-
ipsi invento nomine *Germani* vocarentur. Neque desunt
qui Germanos convenas & collectiū populum in-
terpretantur, à *Gen* quod congregare significat. Sunt
& qui bellicosos & præliorum amantes innui autu-
mant à *Gen*, sive *Guerra*, cuius vocis notior est signifi-
catio, quam ut hic apponi debeat. Vir in gente Saxo-
num doctissimus à Carmanis Asiae populis, Lucano eti-
am memoratus, vocabuli auspiciū dedit, uti à Sacis
Saxonum: alibi Hebreo etymo illos dedicat, ut sint qua-
si *Gerimani*, quod lingua illa significat advenas, inopes
& egenos. Ulterius etiam provectus plenis velis, &
quadam studii in patrium nomen voluptate delibutus
Peucerus Germanos, quasi *Hermanen* hoc est militares
viros dictos existimat. Eruditissimus Junius hujus no-
minis originem ad famosum illud aquarum diluvium,
quo totus interierit Orbis, revocat: quando Noachus in-
ternos liberos Orbem Terrarum partitus est, quo tem-
pore Iapheto (ut de Schema & Chamo nihil dicam)
in fortē cessit Europa. Huic natum esse masculam
prolem, nomine Gomerum, constat ex Moye: ex hoc
triplex propago exstitit, *Aſchenaz*, *Rephath* & *Thogarma*.
Ex his *Thogarma* Germanorum progenitorem fuisse
contendit: quamvis *Aſchenazim* communis Rabbi-
norum opinio teneat Germanos esse. In *Thogarma*
enim sive per secundam vocalēm *The-germa*, manifestē
elucet origo nominis Germanorū, rejecta Tau adjecti-
tia, & secunda vocali sumpta pro prima, ac si quis no-
strate lingua per articulū the, efficerat *the germans*, id est
Germani: & respondet voci etymon aptissimū & genti
quod,

Y y 3

GERMANY.

quod est *garæ* sive *geram*, quod os significat & metapho-
rice robur, quod osea sit gens tota, & solidarum virium
firmatum ac robore prædicta. *Alemanniam* etiam vo-
cavit hanc Europe partem nonnulli, ejusq; incolas Ale-
mannos, quo nomine sub inclinati Imperii tempora vo-
cari cœperunt. Berodus ab Hercule Alemanno nomen
acepsisse fabulatur, quem hisce populis præfuisse scribit.
Alii à Manno Deo patri Tuisconis F. *Alemanniam* ap-
pellatâ volunt. Afinius Quadratus inclytæ fidei Histo-
ricus, Alemannos velut collectitiam gentem, aut con-
venarum cumliuem qui longe lateque patentem regi-
onem inundarant, nuncupatos scripto prodidit; qui pa-
rum exacte peregrinæ vocis vim perpexisse creditur,
propiusque ad verum collimaturus fuisse, si universos
bellatores, & à virtute vaos ejus nominis ambitu con-
tineri censuisset. Qui à Lemanno derivant Alemanniæ,
nescio quo jure Germaniam velint appellatam à
lacu qui est extra eorum limites in Sabaudia: nisi forte
quis Acronium lacum putet esse Lemannum, cuius in
utraque ripa Alemannos habitasse auctor est Ammia-
nus. xv. Et quamvis utrainque hanc Germanorum in-
quam & Alemannorum gentem nonnulli confundant:
tamen observatum est, distinctas eas fuisse. Spartanus
in vita Marii: *Omnis Alemannia, omnisque Germania, cum*
ceteris qua adjacens gentibus. Flavius Vopiscus in vita Probi:
Testes sunt Franci, invi strati paludibus, testes Germani & Ale-
manni, longe à Rheni semoti litoribus. Aliorum testimonia,
ne prolixior sim, prætereo. Teutoniam etiam à nonnullis
appellatam invenimus, à Teuthone quadam eorum
Duce. Alii Teutonas qui vernacula Teutsche, Italis *Tedofchi*,
& à quibus Teutonici vocantur, & regio Teutschland,
nomen habere à Thuitone, quem alii vocant Tuisco-

M A N I A .
nem, creduntque filium fuisse Noachi. Hujus meminit Tacitus : *Celebrans carminibus antiquis (quod unum apud illos memoria & Annalium genus est) Thuisstromem Deum terra editum, & filium Mammum, originem gentis conditoresque.* Eos Strabo collocat in Norico , quidam opinantur fuisse contra Coloniam Agrippinam, locumque eum idcirco Teutisch denominatum. Incolis ipsa nuncupatur hodie Teutschland, exteris *Alemagna*. Slavonias *Nimiecha*: Graeci *Elamagi* hodie vocant, & Turci *Alaman*. Sed de Germania etymo ejusque variis appellationibus satis copiose : nunc ad situm sive quantitatem venio. Porro in limitibus Germaniaz adsignandis non consentiunt inter se omnes. Antiquissimi Germaniam definire Rheno, Danubio, Oceano, Tanai & Ponto Euxino. Postiores quos inter Strabo, Ptolemaeus , Mela, Plinius, ac plerique Scriptores Graeci & Latin, Rheno claudunt & Vistula: Tacitus non tam Vistula quam mutuo metu aut montibus Germanos scribit a Sarmatis Dacisque separari. Hodie adcententur Germaniaz omnes regiones, quarum incolae lingua vel dialecto utuntur Germanica. Itaque extra Ptolemaei fines, ultraque Danubium continet Rhetiam, Vindeliciam, superiorum Panioniam , partemque Illyrici , ad Tridentina usque claustra. Ultra Rhenum quoq; occupaverunt Germani Romanorum Colonias & Praesidia , Constantiam, Augustam Rauracorum, Argentinam, Nemetes, Vangiones, Moguntiacum, Confluentiam, Bonnam, Coloniam Agrippinam, aliaque loca ad Mare usque. Nam ut tellus perii limes fuit : inque ejus ripa Gallica Praesides Romanorum perpetuo Germanos oppugnabant, partim ut eorum excursiones prohiberent, partim ut in eos i-

meminit
apud illos
terra di-
que. Eos
tut fuisse
im idcirco
tatur hodie
sca: Gra-
du de Ger-
matis copio-
porro in li-
unt inter se
ere Rheno,
o, Polte-
la, Plinius,
no claudunt
mutuo metu
Dacique se-
mmes regio-
tuntur Ger-
ra que Danu-
riorem Pan-
a usque clau-
Germani Ro-
iam, Augu-
Vangiones,
Coloniam A-
Nam ut testa-
Romani Im-
Præsides Ro-
bant, partim
im ut in eos si-

GERMANIA.

352

G E R M A N I A:

360

psi infesti excurrenter, partim etiam ut deficients ad se Germanos in ea loca recipent. Atque haec causa est, cur in altera Rheni ripa multæ admodum & pervetusta civitates constitutæ sint, in altera vero nullæ: quod etiam in Danubii ripa observari debet. Helvetii quoque Germanis hodie adnumerantur: & Pruteni ultra Vistulam: ut hodiernus limes Ptolemaico multis modis amplior sit. Nam ab Occasu Rhenum transgressus, usque ad Picardiam & Burgundiam, Galliæ partes, extenditur: à Meridie, ultra Danubium ad Alpes usque: ab Ortu, ultra Vistulam Prussos continet: Septentrionalis limes est Oceanus. Suntque Germanicæ Ditionis præcipua & primariae partes, quæ sub hoc titulo cum minoribus subjectis aut conjunctis describentur: Regna, Bohemia, Electoratus: ac Poloniæ Regnum, et si alterius quam Germanicæ sit lingua, nec in Imperii matricula comprehenditur, tamen quia intra veteris Germanicæ limitem Vistulam fluvium est situm, Germanicæ tabulis apponemus. Hungariæ Regnum, quod extra veteris Germanicæ limites situm est, quia multos insignes Imperatores edidit, & pluribus sub Imperio sitis regionibus dominatur, Germania quoq; adjungemus. Ducatus: *Saxonia Superior*, Electoratus, *Austria* Archiducatus est. *Ducatus Holstein*, *Mecklenburg*, *Pomeren*, *Lunenburg*, *Laurenburg*, *Brunsvick*, *Meissen*, *Schlesien*, *Moravia*, *Cleve*, *Berge*, *Franconia*, sive *Francia Orientalis*, *Bavaria*, *Virtenburg*; *Slevia Comitatus*: *Palatinatus Rheni* Electoratus, *Palatinatus Barvaria*; *Landgraviatus Hessen*, *Duringen*, *Superioris & Inferioris Alsatiæ*. *Markgraviatus Brandenburg* Electoratus, *Baden*, *Comitatus Embden*, *Oldenburg*, *Benthem*, *Lip*, *Diepholt*, *Huy*, *Mansfeld*, *Anholt*, *Stolberg*, *Tirsl.* *Livonia* sive *Germania*

nanis subest, inter Germanicæ Provincias recensetur, sed quia latius intra Sarmatias recedit, inter illas describitur. Situ exposto in medium prodit qualitas: cuius causa plurimum in climate, situque cœlesti. Subest Germania *Sexto*, *Septimo*, *Octavo* climatis, inter *Gradius*, *Latitude* quidem *XLVIII* & *LV*: *Longitude* autem inter *XXIV* & *XLVI*. Maximus dies æstatis in Australi Parallello horarum est quindecim cum dimidia: In Boreali horarum septendecim cum quadrante. Licet auctem Cornelius Tacitus Germaniam asperam cœloscribat, atque apud Germanos perpetuas esse hyemes memoria prodat Seneca: cœlo tamen satis clementi gaudet ac temperato, frigidore quidem, sed ad sanitatem & robur conferente. Solum hordeo, triticum, siliagine, farre, milio, avena, ac omni frumentorum ac leguminum atque obsoniorum genere fecundum: campi uberes, pratalæta. Optanda est ubique uberae soli, ac frumenti magna copia. Germania dives quoque variis in locis, preciosissimis Argenti, Æris, Ferri, Plumbi, aliorumque metallorum thesauris: atque alibi etiam Auri: metallorum fertilitate nullis cedit terris. Sunt & Gallo præstantissimi nobiles fodinæ plurimæ. Veteri quoque Germanicæ à Plinio tribuuntur lapides, *Cadmia*, *Callais*, *Crystallus*, *Onyx*, *Topazius*, *Adamas* & *Ceraunius*; herbae, *Corruda* & *Britannica*. Mille hic jam hortorum ac villatum deliciae; nulla viridaria pomariae magna pomorum ubertate scatentia desiderantur. Quid vina commemorabo, optimi saporis odorisque? Passim quidem admodum generosa leguntur, alii tamen & alii locis præstantiora. Varii prætere a generis videre hic est animalia, magnamque pecudum & ferarum-

rum
anim
te
lium va
pa
fin
mo
me
dir
plu
ead
tur
sed
cru
bun
var
que
flig
conj
dun
tur:
dere
uri
cie C
locis
hos f
Imperium Ma
majoren. DE
taru
rata
lia p
salu
Fran

*Imperium
Majorum*
rum copiam, quibus recensendis omnibus ne tempus
teram, abstineo. Scribit C. Iulius Cæsar *multa in Syl-*
va Hercynia genera Ferarum nasci, que reliqui in locis visa non
sunt: ex quibus que maximè, inquit, differant ab ceteris & me-
morie prodenda videantur, haec sunt: Est bos cervi figura; cuius à
media fronte inter aures unum cornu existit excelsius, magisque
directum hi qua nobis nota sunt cornibus, ab ejus summo sicut
pluma ramique latè diffunduntur; est femina marisque natura
eadem forma, magnitudineque cornuum. Sunt item quae appellantur
alces. Harum est consimilis capri figura, & varietas bellum,
sed magnitudine paullo antecedunt, murileque sunt cornibus, &
crua fine nodis articulaque habent, neque quietis causa procum-
bunt, neque siquo afflita casu conciderunt, erigere se aut suble-
vare possunt. His sunt arbores pro cubilibus, ad eas se applicant, at-
que ita paullum modo reclinata quietem capiunt: quarum ex re-
stigiis quem est animadversum a venatoribus, quo se recipere
confuerint, omnes eo loco aut à radicibus subruunt, aut absiden-
t arbores, tantum ut summa species carni plantum relinqua-
t: huc cum se consuetudine reclinaverint, infirmas arbores pon-
dere affligunt, & una ipse concidunt. Tertiū est genus eorum qui
uri appellantur; ii sunt magnitudine paullo infra elephanos: spe-
cie & colore tauri. Magna vis est eorū, & magna ve-
locitas: neque Homini neque Fera quam confixerunt, parcum:
hos studiose foveis captos interficiunt. Hæc ille. Ad Imperium
Majorum venio. SACRA ROMANI IMPERII SE-
DES, que in Occidente Orientemq; divisa variis mul-
tarum gentium excursionibus labefactata, dissidiis lace-
rata, mole sua ruinam militabatur, relicta Italia, non a-
lia potius regione, quam Germania, præsidium, robur,
salutem quæsivit, electo in Imperatorem Carolo Magno
Francorum Rege, quem Ingelheimi (pagus est secundo

millari à Moguntiaco) natum ferunt, atque ibidem
nobile extruxisse Palatum, cuius rudera adhuc visda
sunt. Mansit Imperium in stirpe Carolina annos ceturum,
& quod excurrit, qua deficiente translatum est ad Con-
radum Franconia Ducem: quem *Henricus Auceps* sequu-
tus est: hunc *Ottonis* tres: quorum ultimus quum intelli-
geter Romanos Crescentio Consule tursum adfectate
Imperii titulum, coacto exercitu Romam cepit, impe-
travitque à Gregorio Pontifice, ut jus eligendi Romanū
Imperatorē perpetuo apud Germanos permaneret. Im-
perravit autē hac legge, ut electus primū vocaretur Cæ-
sar & Rex Romanorū: postea vero accepta à Pontifice
corona haberet titulum Imperatoris Augusti. Electo-
res constituti sunt septem: quibus Archiepiscopi tres;
Quatuor Principes quos vocant seculares: ab his post
excessum Ottonis primus electus est in Imperatorem
Henricus cognomento Sanctus. Eandem electionis for-
mulam postea Imperator *Caroli iv* in Bullam auream,
qua hodie exstar, rededit. Insequentibus temporibus
varia officia in Germania constituta sunt, ad augendū
Imperii decus, de quibus Mercator Germanorū for-
titudinem Tacitus qui sub Vespasiano Præses Belgarū
fuit, brevi ornat elogio: *Nemobellum Germanis* (inquit)
intulit impune. Expertæ id quondam tres sub Augusto
Legiones superatae. Experti Carbo, Cassius, Scaurus,
Aurelius, Setvilius Cæpio, Manlius, magni Imperato-
res, quos modo caesos, modo fugatos vidit Germania.
Ac Rhythmi veteres noti sunt:

Welcher im Krieg wil vnglycch han/
Der sang es mit den Deutschen an.

Fortes vocat Iosephus, Martiales Dionysius, Bellaces *Majors*
virum.
Arri-

Arrianus. Germano nihil animosius, nihil ad incursum acris, nihil armorum cupidius est, teste Seneca de ira. Est porro hodie Germania regio, adeo amœna, adeo pulcherrimis nitidissimis; urbibus, castris ac pagis exornata & exculta, ut non Italiz, non Galliz, non Hispaniz ipsa cedat. Civitates libere in ea nunerantur xxiv: inter quas *Colonia Agrippina, Virtembergia, Lubeck, Luneburgum, Frankfurtum, Bremia, Lipsia, Spira, Argentina, Friburgum, Augusta Vindelicorum, Tubinga, Heidelberg, Ratibera, Vienna, Praga, Buda &c.* de quibus suis locis. Tot etiam ac tanta Germania (ut de lacubus & paludibus, qui buscā abundare frequentibus testantur Veteres, nihil dicam) irrigatur Fluminibus: ut etiam hac parte facile cum optimis regionibus certare possit. Hujus Fluviorū crebritatē caullā indicat Seneca lib. Natur. Quæstion. III. *At contra, ait, constat Germaniam Galliamque, & proxime ab his Italiam abundare rivis, & fluminibus; quia Calo humido utuntur, & ne astante quidem imbris carent.* Fluvii autem Germania celebriores sunt *Danubius, Rhenus, Amasis, Menus, Neccarus, Albus, Suevus, Visurgus, Vistula.* Danubius Ptolemæo & ceteris: *Ister quoq; Plinio & Straboni dicitur, hic horum nominum mutationem ponit adejus cataractas; ille ubi primum Illyrium alluit; Ptolemæus ad Axipolim urbem: Appianus ad Savi fluminis cum eo confluentiam; ita ut superior pars *Danubius*, inferior verò *Ister* vocetur. Stephano *Mariæ* quondam dicitur: *item Danubis, & Danujs: Addubans nominatus apud Festum, nisi locus depravatus sit. Antiqua Numis-**

*Vitis
Bremia.*

Flaminia.

mata *Daunius* legunt: *Dene & Donav.* hodie appellatur, ab undarum sono & strepitu, ut habet Althamerus. Hunc secundum Nilum amnium maximum qui in Mediterraneanum pelagus fluunt, Sallustius scripsit, ac Fluviorum maximus Arriano lib. i de rebus gestis Alexandri dicitur. Oritur in silva Hercynia, in pago *Don Eshagen* ex terra visceribus magna scaturigine ebulliens. Veteres vocant montem, unde prodit, Abnodam, quam in itinere unius horæ, ut scribit Munsterus oculatus testis, nullus mons ad scaturiginem ejus pertingit: sed effunditur copioso aquarum meatu & nunquam deficiēt, ex colliculo quadam cuius eminentia vix habet xv aut xvi cubitos, id quod se diligenter lustrasse addit. Hujus fonte Tiberius visendum sibi existimavit. Herodotus è Pyrenæis jugis oriri creditit, cuius fidem Aristoteles sequutus est in Meteorologicor. Pyrenæos istos Maginus ponit in Germania ut errorum excuset gravissimorum Scriptorum. Fonte suo prolapsus, dividatur iu paluaria, mox in alveum receptris & subinde allabantibus rivis auctior, multas gentes, Suevos, Panonas, Dacos, Bulgares adit, donec sexaginta amnibus receptis, medio numero navigabilibus in Mare Euxinū evolvitur, Ostiis ut Dionysius, Strabo, Herodorus prodiderunt, v: ut Plinius vi; ut Ammianus & Solinus viii: tanto impetu & undarum copia, ut xl millium passuum longitudine, intra amaras Maris undas, dulcem exhibeat haustum quærentibus. Et constat ab ultimis strifinibus *Mariæ*, agminatum pariendi gratia petere Pisces, (Ammiani

(An
tum
jant
quer
refe
dam

N
om
Met

Rhen
bilita
Adul
go Ea
Rhei
Alpit
tali q
tur, pe
tibus
juga e
ptenn
rietal
busti
cita
sita, d
hodie
bus al

(Ammiani verba sunt) ut aquarum suavitate salubrissimum educant, nec intercipiantur. Super hunc fluvium Trajanus Nerva Pontem miri operis in Moesia construxit, quem denuo Adrianus demolitus est, Dione Cassio referente. De Danubio Georgius Fabritius in quodam itinerario suo sic:

----Ister,
Qui centum populos & magnas alluit urbes,
Euxinum irrumpt bis terno flumine Pontum.

Nam in Mare tandem pleraque Flumina celebriora omnium terrarum deferuntur, quod etiam Ovid. l. 11x Metamorph. hoc versu prodidit:

In quo definimus, sacri in quo currimus amnes.

Rhenum secundo loco nominavi, ab Cæfare aliisq; nobilitatum; hodie Rhēn. Hic ē Leponiti, ut Cæsar, ex Adula monte summarum Alpium brachio quodā, vulgo Etzel dicto, sicut Strabo & Ptolemaeus voluerunt, ē Rhetia, ut Claudianus, oritur. Rhenus autem initio ex Alpibus (ut sentiunt Strabo & Prol.) sumpro, ab Orientali quidem earum parte ubi Adulē monti conjunguntur, populi Leponiti habitant, duobus nascitur fōribus, unius, ut minimum, dici itinere, propter montū juga distantibus. Altero magis Occiduo magisque Septentrionali, qui anterior Rhenus vulgo: altero magis Orientali magisque Australi, qui Rhenus posterior adcolis dicitur. Hi tādem confluunt, & efficitur ē duobus fontibus tādem unus Rhenus, qui prope ā capite duos efficit lacus, Aerōnium sive Constantiensem ā Constātia ad eū sita, de quo in Helveticā descriptione alterum Venetum hodie Cellesem, ā Cella oppidulo, omnis generis pīscibus abundantē. Hinc conversus ad Occalum oppidum

Rheinfelden alluit, eundemq; traetum Basileam usq; sequitur: ibi verò profrus ad Septentrionem convertitur, donec Argētoratum attigerit: inde multas regiones interlues, urbibus muleis iustratis, amnibus ubique magnis & exiguis receptis, Spiram, Vormatiām, & Moguntiam, altus admodum & cumidus pervenit. Hinc ad Occasum conversus Bingium alluit. Inde ad Cæciam vergens, tergo Confluentia, Bonna & Colonia reliq;is, demum circa initū agri Batavi (qui locus nunc Clivici juris est, & Lobec vetus arce & telonio nobilitatur) scindit se bifido cursu in diversa labens: quam divisionem eleganter Mamertinus Divortium, Fronrinus Divergium amnis nominant, ille à divertēdo, hic à vergēdo in diversum. Apud Lobecum igitur bipartito curiū suum dividit, ita ut pars altera Rheni nomine appellata Arenacū recta petat urbem Geltria primariā. Inde non multum sinuofus māndris flexuolis Vadām, ab eo se flectit Rhenam, Rinnē Tacito nominatam: hinc Batavodurum decurrit. Inde Rhenus mutato nomine Lecca dici incipit, quādam rivulus elicis potius cognomento tunc dicendus: at nunc revera ē rivo flumen factus. Culenburgum & Vianam præterlapsus, iustrataque Schoonhorvia, in Merovan amnem, priusquam Mosā nomen induat, se effundit. Pars Rheni altera ad lāvam se flectit, & Neomagnum urbem antiquā prætextit, urbisq; mēnia areamque navalem radit, Vahalis jam nomine clarus: longo inde agmine Tielam pergit: istinc anfractuoso meatu Borelium ad lāvā relinquit, deinde non procul Woricomio Mosam accipit, mox apud Goricomium, Lingē amnis incredibili lenitate segnis incremento auctus, Merovae nomen accipit, ā Merovaorū arce: quam ubi præterierit,

præterierit, Durdrechtum nobilissimum ex urbe insulâ prælabitur: demum receptis Lecca & Isala Rheni brachiis, Iselmondam præterfluens, sub Roterodamo Mosa appellari incipit: ubi recedentibus latius terris, vasto jam ore Sciedamum & Vlaerdingam ad dextrum latus relinquit: deinde Gervlietum oppidum & Brielam à levâ præterlabitur, ibiq; mox Oceano miscetur. *Amasis* Ptol. *Amase* Strab. *Amisa* Tacito, *Amisus* Plinio & Pomponio, hodie *Eems*. Hic paulum infra Paderbornam Westphaliae urbem caput fontes suos dicit, atque ad Caeciam conversus, Varendorpium, Grevam, Rhenam, Lingham perlabitur: inde Meppenum & Neubusum pergit: hinc in Septentrionalem Oceanum exigens apud Embdam Chaucorum minorum Emporium, nomen illi suum mutuatur, *Eems* dictus. Quartum locum tenet *Menus* Plinio, *Menus* Pomponio, *Menus* Ammiano: hodie *Meyn*. Hunc Regino Historicus, & ejus temporis Scriptores *Magonum* vocant. Fortean *Iulia* flu men est apud Velleium Paterculum. Niſi pro *Iulia Lupia* apud hunc legendum, ut virti docti quidam suspicatur. Oritur ex monte qui *der Fichtelberg* dicitur, & Bambergam, Heribopolim, Werthemiam, & Frâcofordiam, quæ inde ad Mœnum dicuntur, præterlapsus, juxta Moguntiacum Rheno miscetur, Germanosq; inferiores à superioribus cis Rhenum dispergit. Ejus litteræ Graeco computo efficiunt cccclxv, totidem quo sunt in anno dies. Quintum in locum venit *Necarus*, unde vina Neccarina optima & laudatissima, antiquis Nier, teste Rhenano: fontes habet duarum pene horarum intervallo distantes à Danubio, lapsusq; per agrum Württembergicum Rheno recipitur supra Heidelbergā. *Albu* lequitur amplissimum Germanic flumen, quod Suet

vos à Cheruscis (ita enim legendum censer apud Vrbium Sequestrum Iunius pro Cerveciis) dividit: Velleius Semnonum atque Hermundurorum fines præterflue re testatur. Tacitus in Hermunduris Albin oriri flumen inclytum scribitat Conradus Celtes ex Hercynio inter Bohemos. Multas urbes claras præterlapsus tandem inter Chaucos minores & Cimbros Oceanò insinuat. Hic est cujuſ in crepidine mulieris species humana amplior, Drusum compellâs, pergeret ulterius veruit, Dionne & Tranquillo referentibus. Barbari seculi Scriptores Latini *Albian* vocant: Germanis *Elbe* dicitur. Bohemis verò apud quos originem sumit, *Labe*. Nomina habere à numero indicat Fabritius in suis Rerum Misnicanum libris, fontium nempe xi, ut Bohemi, five, ut Saxones dicunt, tot annuum influentium. Oritur enim, ut idem tradit, in tractu Hercynia silvæ, qui à Gigantibus nomen haberet, vulgo *Risenberg*, ex xi (quorum singula nomina adjicit) fontibus: qui tandem conflati, Albin fluvium conficiunt: *Elve* & *Elbe* Germanis xi significante. *Suevus* primo loco est, quem alii *Viadrum* nominat, qui corrupta deflexaque voce *Odera* dicitur, quod ex Oberbergo monte cognomine fontes trahat ad Marcomanniam five Moraviam: qui multorum annuum accessione auctus Francofordiam Gymnasio celebrem præterlabitur; tandem postquam hinc Stetinum Sidernorum sedem, maritimum Emporium, illinc Caminū urbem Episcopalem prætexuit, ibi lacu genti effuso in Germanicum Oceanum eluctatur. Nam qui *Sprema de Spree*, (qui inter nobiliores quoque amnes habetur, & Brandenburgum inclytum Marchionum sedem prætermens, apud Haveloburgum in Albin decurrit) Suevum esse autem, erroris competi sunt, quorum è numero

è numero est Bilibaldus, qui in Oceanum abire Spream
juxta Sundam maritimam urbem scribit. *Vifargia* sequitur,
vulgo de *VVeser*, Variana clade nobilis, ut Paterculus
ait. *Dioni s'ri uoy* lib. 55. *Huac Ovid. Iturgum* videtur
appellasse eo veriu. *Decolor infessa sefti Iturgus aqua : Vifurigia*
Ptol. *Bisurgia* Strabon, *Vifaria* in Adami Historia Ecclastica,
Vifatu Sidonio. Hic ex Hassia venit, & juxta
Mindenem, Werdensem, Gotingensem ac Bremensem
Civitates præterlapsus. *Veser* nonime notio in Oceanum
defertur. Ultimum *Vifula* dedi locum, sive *Istula*,
quem etiam Bilibaldus *Vandalum* nominat. Hic Germania
terminus, quod ultra eum Sarmatiā Europæam
Ptolemaeus collocet: *Jornandes Scythiam*, qui Sarmaticis
jugis decurrēns, Cracoviam Polonici Regni Metropoliū
alluit, auctuque fluminum vastus in trina se fundit
Ostia: hinc *Gedanum* (ea vox Heneto idiomate pre-
sidium Danis objecum signat) nobilissimum emporium
Dantisci nomine notius: inde Elbingam Prutenici
Borusorum Reguli Academiam: tertio Locletū oppidum
præterfluit, sique trifido agmine in Veneticum
sinum effunditur. Sunt & alii complures nobiles fluvii,
qui vel in Mare vel in grandiorē aliquem fluvium de-
territur, quos ne prolixior sum, prætereo. Ad mare quod
à Germania Germanicum dicitur, transeo. Cum enim
Germaniam universam hac descriptione exhibeamus,
de Mari quoq; ejus littora alluente nonnulla subjicien-
da videntur. Cæterum cum de Mari universum fusi-
sabili, & proximè in generali Belgicæ descriptione egerimus:
paucæ de æstu Maris, que loci angustia prohibiti
ibi addere non potuimus, prefati: nonnulla Germanici
Maris propria enumerabimus. Oceani æstus excitat
Lunam, causamq; reciprocandi illi præbere, nunc con-
stat inter omnes. Quemadmodum vero Luna varias in

motu vices sustinet, ita etiam dissimilibus vicibus agitant æstus. Nam Lunam sequentes bis inter duos ejus
exortus adfluunt, bis refluunt; vicenis-quaternis semper horis: hoc est, Maria singulis diebus naturalibus bis
inundant, bis recedunt: intumescientia, adscendente
Luna supra Horizontem ortivum: relabentia vero, ipsa
ab Meridiano fastigio in Occasum vergente: iterum ex-
surgentia, recedente subter ima cœli Luna, partemque
meridianā contrariam accedente: hinc sublidentia,
donec iterum exoriat. Ut item Luna non semper eodem
tempore neque loco oritur: sed aliunde aliunde,
quam pridie, prodit: sic nec æstus statim horis recurunt,
sed illo tantum tempore, quo ipsa iterum facit per cœli car-
dines. Hoc etiam notandum, Lunam aliter Maria move-
re, quam plena: alter, quam dimidiata. Major enim
vis lumiñi copioso, quam debili & velut extincto. No-
ta nostris Plenilunis tempore vox, *Sprinkyloedt*, quasi
æstus altius solito exsiliens. Non minus verè, quam eleganter Agelius lib. xiv, Oceanum quasi Lunæ comitem,
cum ea simul & senescere, & adolescere solere, scribit.
Configurations quoq; nonnullius hic momenti.
Luna enim, si Venerem, dicas gratia, in idoneo adspectu
respicat, & humidas percurrat mansiones, accessum
Maris præter solitum auger: si Martem & siccias per-
meat, minuit. Observanda & hic adscemio Signorum.
Luna enim si fuerit in Signis rectistarum Adscensionum,
longiore tempore producit æstus: quam si in obliquarum.
Hoc namque animadversum viris magnis, nunquam
accessus recessibus pares esse temporis duratione:
nisi quum Luna in Signis Äquinoctialibus sine latitudine.
Neque hoc silentio prætereundum, alias aquarum
parres magis vi luminis & radiorum corporis Lunaris
adsci, quam alias; vel ob restitudinem radiorum, vel

vim quandam aliam occultiorum. Quin & alia efficacia radios suos in aquas demittit Luna, si Septentrionalis, alia, si Meridionalis, hic enim accessus auget in littoribus Meridianis, ibi in Septentrionalibus. Ceterū æstus marini alias locis manifestiores, obscurioresq; aut pænè nulli sunt. Nam ut de nostro hoc Germanico Mari non nihil dicamus, certum est æstus in eo vix ullos percipi, intra sinū Balthicum & locis circumvilcinis, nili quantum ventis concitat nunc in hanc nunc in illā partem undabundum rapitur. Circa Belgium autem æstus intensiores sunt, præferrit Coro flante, quando altius intumescit: neque usquam latius dominatur Mare, multum fluminum hucatque illuc ferens, nec littore tenus accretit aut resorbetur, sed influit penitus atque ambit. Cumque Hispanicus Atlanticusque Oceanus profunditatis pænè sit impetratibilis, ita ut demissa bolis ad ccc aut cccc orgyas needum fundum pertingat, Germanicis tamen plerisque locis lxx tantum cubitis depressus esse comperrus est, aut vix usquam centum cubitorum altitudinem excedere, præterquam Norvegicis littoribus nonnullis, ita in immensum abruptis profundisque, ut impervestigabilis censeatur profunditatis. Insuper & hoc memorandum, quod, quin reliqua Maria pæne omnia aquis consernit amarissimis ac fulissimis, hoc nostrum Mare tam intenſam falso dinem secum non ferat, idque ob divitem maximorum fluminum & Sarmaticis montibus influxum, quodque Sol iis locis imbecillior videatur, quā ut id quod limpidius leviusq; est aque substantia, elevate queat, quam causam nonnulli adserunt præcipua falsedinis Maris. Quæ si sufficeret satisque esset idonea, *Amalchium* quoque & *Chronium mare* falso dinis expers foret, cuius contrarium cōtingit. Quare liquefacte nives potius, dictiq; fluvii è

Sarmaticis montibus profluentes, id Mare dulcius limpidumq; reddunt. Vnde illud quoq; emergit, cur facilius reliqua Maria onerarias naves pōderibus maximis onustas sustineant, quam id de quo agimus. Solēt quippe falsa Maria plus oneris ferre ob aquæ crassiorem substantiam, tenuitas liquidem levissimis pōderibus pervia est. Natario quoque in hoc Mari facilior, quam in cæteris. Nauseam tamen navigantibus contingere solitum, vomitumque excitat majorem, ob vehementiores motus, quibus modò ad æthera uifq; attollit, modò in imum usque infernum deprimi videtur. Varias hoc Mare pro locorum varietate fortiter appellaciones. Dicitur enim *Oceanus Germanicus* à vicina quam alluit Germania, & à Gallico Britannicoque qui Occidentalis est in Orientē Sarmatiām usque porrigitur. Dicitur & *Mare Septentrionale*, *Arctum*, *Cimbricum*, *Balthicum*, *Codanum*, *Suecicum*, *Vandalicum*, *Scythicum*, *Sarmaticum* &c. Atq; hæc de Mari pro hujs loci angustia paucis sint dicta. Non defunt *Meru*. Getmanicæ montes, inter quos nominatissimi sunt, *Rolbergus*, *Mons Ifdis*, *Melibocum*, *Pinifer*, *Hessus*, *Ostbergus*, *Senu*, *Suerus*, *Pavonis*, *Rheticus*, *Sprilium*, *Vocetium*, *Vesagu*. Sunt & *Sile* Silvæ plurimæ, longè autem maxima *Hercynia*. *Silva Hercynie* optimi & maximi quique autores cum Latini, tum Græci meminere, Pomponius Mela qui eadem fere cū Cœfare disserit, Strabo lib. vi aliquantum diverfa, Plin. item multis in locis. Ejus cum sint haud dubie lata cornua, & variis tractus, ipsa tamen intra Germaniam, quod ad *Occasum* & *Meridiem* attinet, continetur. Ideoque Arduennam silvam ut illius partē neutiquam adnumeraverit, inquit Glareanus, quod quidā nostra ætate temerè fecere. Cœf. lib. vi Com. de bel. Gal. scribit lxx diem spacio extendi; secundum latitudinem autem novem dierum iter expedito patere. Adsciscit sibi hac nostra

stra ^{extra} state varia nomina : alicubi enim *Nigra Silva à Pinu immensa vi, der Syyartz VVald:* alicubi *Ottonis à venerationibus Imperatoris Ottonis in illa silva parte frequentibus :* a populis etiam, quos adit, nomina mutuantur, unde *Thuringica & Bohemica* dicitur. Apud solos autem Cheruscos haec tenus constanter retinet nomen suum veterus, veteribus Gracis atq; Latinis Scriptoribus celebratum *Hercynia Silvæ, der Hartz VVald, à resina, Hartz enim vocant resinam & Galli & Germani. Meminit hujus Silvæ etiam Pandulphus Collenutius Pisauriensis in descriptione Germaniae, his verbis: Silva Hercynia ad Dacos & Getas diversa sibi nomina sumens defertur, donec ad extremos Tartaros perveniat, ubi obscura silva uomen accipit, ignotisq; finibus, itineribusque impervia, & ob Ferarum immanitatem, & monstrifico Faunorum terrore penitus inaccessa.* Sed de his satatis, ad alia pingo. Sequuntur Opera publica & privata: inter quæ, ut in infinita præterea, templum Argentoratense celeberrimum elegantissima structura, præcessa turri conspicuum nequaquam silentio prætereundum. Inter totius enim universi miracula, non merito octauum obtinet locum. Cæptum est autem auctustissimum hoc templum jactis fundamentis ædificari anno Christi cxxv. Anno autem Domini cccclxxvii sub Episcopo Conrado à Liechtenberg. Erkuinus à Steinbach Architectus turrim exstructe cœpit, opus nobile & ingens, cuius simile nec in Germania, neque in Italia aut Gallia reperitur: quæ xxvii annis fere usq; ad fastigium consummata. Hæc ab ipsis fundamentis usq; ad supremum culmen quadris & pulchre figuratis lapidibus est erecta. Vbiique aëri & vento est pervia, patetque acescens eius quatuor cochleis. Vbi vero crassities ejus in fastigium incipit acuminari, ibi octo consurgunt cochlear. Superior nodus, qui inferius vix modii magnitudinem habete videtur, tantus est, ut capacitas ejus recipiat quinque aut sex homines. Longitudo ejus habet pedes Geometricos 13 LXXXIV. Est & horologium artificiosissimum atq; in primis admirandum. Et ad statum Ecclesiasticum Germanie quod agnitet, Archiepiscopatus VII.^{St. Gallensis, Leipzig.}

per Germanicum Imperium numerantur, quorum provinciae, excepta Livonia, sub hoc titulo describentur. Sunt autem Moguntinus Metz, cui xii sublunt suffraganei, Curia Chur, Constantia Cosmitz, Argentina Strasburg, Spira, Vormacia, Heribopolis VVurzburg, Augusta Aufburg, Aystett, Hildesheim, Paderborn, Halberstadt, Fersden. Coloniensis Colen, v habet suffraganeos, qui sunt Monasteriensis olim Münigardevordenis, Trajectensis I. trecht, Leodium olim Tungræsis, Mindensis Minden, Osnabrugensis Osnbrug. Trevirensis Trier, cui iiii suffragantur, qui sunt Metensis Metz, Tullenensis Touli in Lotharingia, & Verdunensis. Magdeburgensis Magdeburg, primas Germanias, cui sublunt iv, Morsenburgensis Morsburg, Naumburgensis Naumburg, sive Cicenzis, aut Mamillensis, Braudeburgensis & Havelburgensis. Saltzburgensis Saltzburg, ix habet sub se Episcopos, qui sunt, Tridentinus Trent, Brixienensis, Patavienensis Passav, Friisingensis, Vienensis Vienna, Sekovienensis Seckav, Gurcensis Gurcz, Laventinensis Lavenmund, Chiemensis Chiemse. Breuenensis, cui vi sunt suffraganei, Lubecensis, Suerinensis, Lebusianensis Lebus, Schlesvicensis, Ratzenburgensis, Hamburgensis olim Archiepiscopus. Rigenensis Riga, habet iv sub se, qui sunt, Revaliensis Revel, Curiensis, Oeseliensis Oefel, Derpiensis. Liberi & exempti Episcopi sunt Misnensis, Babenbergenensis Bamberg & Ratiponensis. Academias Merc. numerat Basiliensem, Colonensem, Dillingensem, Moguntinensem, Marburghensem, Lipsensem, Ingolstadiensem, Heidelbergensem, Gripvvaldensem, Friburgenensem Friburg Brisgojæ, Francofurtensem ad Oderam, Ephordenensem, Pragenensem, Rostochiensem, Coningsbergenensem,

GERMANYA.

368

Studies
celebres
viri.

Mores.

sem, Treverensem, Tubingensem, Viennensem, Breslaviensem, VVirtenbergensem & Heribopolensem: ex quibus tanquam ex multis equis Trojanis innumeris viri eruditissimi exierunt. Testantur id permulti, omnium artium genere instructissimi, testantur linguarum Graecarum, Latinarum, Hebraicarum peritissimi, hic diserti Oratores, hic acuti disputatores, hic absoluti Arithmeticci, hic Astronomi exactissimi inventiuntur: Geometras vero nulla Europe vel Orbis Regio magis consummatos dabit. Tacito medicinae accuratam cognitionem, atque alia id genus. Nunc ad Mores venio. Germanis in universum ab auctoribus corporum moles & firmitas tribuitur: truces & ceterae oculi, rutilae comae, magna corpora, & tantum ad impetum valida, à Tacito: immanes vocat Hegesippus & Plinius; truces & ferocios Sidonius; superbos Pausanias & Cassiodorus; immites Appianus; Barbari, perfidi & simulatoros dicuntur à Cæsare: in summa feritate versutissimi, natique mendacio, à Paternulo. Si autem qui inter hos vixit Tacitus, dicit milites hujus atrocissimos & lætam bello gentem, sed minimè astutam nec callidam, aperientem secreta pectoris, atque detrectam omnium mentem, & fidei commissae patientiem. Item Julianus Imp. in Misopogone dicit se experientia diuidisse gentem esse quæ adulari nesciat, sed libere ac simpliciter cum omnibus vivere. Natura temperatos & placidos moribus hos esse docet, ex regionis quam incolunt qualitate, Ptol. II. Quadrip. Quod ad Religionem attinet, qua mentes hominum velut ligantur tenenturque præsumpto numinis metu, Germani Sacrificiis, ut scribit Cæsar, non sudent; Deorum numero eos solos ducunt quos cernunt. & quorum opibus aperiuntur juvantur.

Solem & Vulcanum & Lunam. Postea tamè, ut patet ex Tacito qui vixit sub Imp. Nerva, alios sibi quoq; Deos adscivere: ut Mercurium, Herculem, Martem, Isidem & matrem Deorum: item Alcim quendam. Idem Tacitus addit, hic quoque Velledam & Auriniam loco numeris fuisse. Tansfanæ templi apud hos quoque meminit dictus Tacitus, qui & Suevos Terram Matrem colere air, quam Aertham (ut legit Lipsius) vocant, ut haec tenus, Aerde. At his nulla simulachra. Sacras quasdam mulieres, quas fatidicas Tacitus, vates vocant Argathias & Polyænas, cos etiam habuisse, docet Plutarchus, & ex eo Clemens Alexandrinus: quæ ex fluviorum sonitu, vorticibus, ac circumvolutionibus futura prædicabant. Älianuſ eos etiam per aves, viscera, signa & omnia, futura prædicere, annotavit. Maximè vero Mercurium sive Teutatem coluerunt, ab humanis non abstinendo hostiis, teste Tacito. In pace nullus communis erat Magistratus, tempore autem belli qui ei præcessent deligebantur. Omnis vita in studiis rei militaris: neque latrocinia ullam habere infamiam apud Cæsarem legimus. Et ut placet Seneca, armotū illis una cura: his innascuntur, his innuruntur. Si patnia, teste Tacito, longa pace torpeat, eas nationes ultro petunt, quæ bellum aliquod gerunt. Conducunt matres, pignora & uxores, quæ pugnantibus hortamina & cibos gestat: nec plagis exfugere pavent. Prælium cantu, sono armorum, tripludiisque incipiunt. Scutum in eo reliquissime, præcipuum flagitium: ita ut multi ex bello superstites, infamiam laqueo finierint. Hos fluvios tranare, ajunt Dion & Herodotus: levitas enim armorum & proceritas corporum, eos teste Tacito attollit. Eos mortis conteratores,

protes, persuasione fututi in vita reditus, apud Appian. legimus. Severe his matrimonia, singulis uxoribus contenti sunt: exceptis admodum paucis, qui non libidine, sed ob nobilitatem plurimis nuptiis ambiūtur. Paucissima adulteria: quorum præna presens hæc: accisis erinibus nudatam coram propinquis expellit domo maritus, sacer omniem vicum verbere agit. Sic Tacitus. Sua quæcumque mater uberibus alit, neque ancillis & nutritiis delegantur. *Hospites violare* (inquit Cæsar) fas non patunt: qui quaque de canâ ad eum venerunt, ab iniuria prohibent *sandofisque habent*: ius omnium dominus patens viciisque communicatur. Nemo apud Germanos, inquit Tacitus, virtus ridae, nec corrumpere & corrumpi, seculam vocatur. *Plisque ibi boni mores valent, quam alibi bona leges.* Major pars viæ eius eorum, Cæstare memorante, in lacte & caseo & carne conficitur. Non alia pulte quam ex avena vivere, Plinius testis est: in egestate crudis contentos, Appianus. Crudis etiam carnibus veseli, addit Mela. In prandio, auctore Atheneo, adfertant carnem membratim assam & superbibunt lac vinumque merum. Cibi simplices, recens sera, agrestia poma, aut lac concretum. Potum humor et hordeo aut frumento est, Tacito. Neque ullus gens in hospitiis aut convictibus effusus indulget. Quemcumque mortalium arcere recto, nefas habetur. Sed, ut nemo sine virtute nascitur, diemque noctemque continuare potando, nulli probrum. Quod ad vestitum, *Tegumen*, in-

quit Tacitus, *omnibus sagum, fibula, aut si defit, spina conservum*, quæ refixa resibulatave diffiduebat de humeris sagum. Idem Germanos non fluitante veste, sed stricta artusque singulos prope exprimente & quasi corpori assuta, dicit fuisse usos, qualem & Francis dat Sidonius oculatus testis. Idem Fæminis habitus qui & Viris. Tunicae erant illis striatae, rusticas etiamnam apud nos alibi ultiatae: ferarumque pelles in honore & usu fuere. Quondam etiam Germani corpore quidem robustissimi, animo vero rudes & ad artes inepti fuere. Nunc vero omnis generis opificia, studiosæ & cum laude exercent: & (ut vulgares omittam) specta æris fundendi cudentique peritiam, specta metallorum tractandorum scientiam & similes artes. Hæc primum machinas tormentaque ahenea inventit, prima Typographiam nostro Orbi dedit: prima horologiorum confectionem demonstravit: denique ita Germania omnium arrium asylum facta est, ut nullam elegantiorem scientiam admiserit aut artem, quam non exornariet, auxerit, poliverit, multas vero ipsa invenerit. Larga etiam manu con- Mer- finalibus suis aliisque remotoribus populis submi- monia.

Comitatus Embdanus & Oldenburgenis.

HACTENVS in genere Germaniam descripsi : postular methodus ut speciatim & per partes cam perambulem. Primo loco se offerunt in hac Tabula Comitatus duo, Membra Imperii i Circulo vii Westphalico, Embdanus & Oldenburgenis. Comitatus Embdanus appellationem ab Urbe primaria habet: nunc etiam Frisia Orientalis dicitur: non aliam, ut videtur, ob causam, quam quod Frisia contemna. Non enim locum hunc Frisi olim, sed Chauci tenuere, quos duplices commemorant Plinius & Ptolemæus, Majores & Minores. Majores sunt qui Bremensem Episcopatum incolunt: Minores sunt Embdani & Oldenburgenis. Siquidem inter Amisim & Visurgitem Ptolemæus sedes illis constituit, cuius verba sunt: Cauchi Minores ad Virginem ammen extenduntur, at Majores Cauchi ad Albium usq;. Chaucosita describit Plinius lib. xvi cap. i. Sunt vero & in septentrione visae nobis gentes Chaucorum, qui majoris pars resque appellantur. Vasto ibi meatu, bis diem nocturnum: singularum intervallis effusus in immensum agitur Oceanus, aeterna in operibus rerum Naturae controvista, dubium que, terra sit, an in mari. Illi misera gens tumulos obtinet atque, an in letali strutta manibus, ad experimenta altissimi astus, casis ita impositis, navigantibus similes quam integrant aqua circumdate, naufragia verò, quam recesserint, fugientesque cum mari rives circa rugaria renantur. Non pecudem his habere, non laete, si, ut finitimus, ne cum feris quidem dimicare contingit: omniprœcul abatto frutice. Virga & palustri junco funes neglectum, ad pratexenda pescibus retia, captumque manibus litorum ventus magis quam Sole siccantes, terra cibos, & rigentia Septentrione visceris sustinunt. Potius non nisi ex membre servato serrobibus in restituendo dominus. Hæc olim Chaucorum facies. Ea nunc quantum ab illa mutata est? Hodie enim, quænam terra uberioris præbet mortalibus alimenta? non incolis modo, sed vicinis, aliisque exteris? At olim quam informis, quam tristis cultu, adspicere, quam misera incolatum habitat? Non frumenti, non aliarum frugum mentionem facit Plinius: jam ubi major ubertas? Frugiferatum soli forte arborum olim impatiens; nunc omne fete genus arborum producit. Non pecudem habebant, non lacte alebantur, ubi major jam copia, & quis potior cibus? Agrum squidem planum, & pascuis secundum, Natura beneficio obtinet, cuius quidem quam glutinosa & pinguis sint glebae, quam lara pascua, quam numeroli armentorum & pecudum greges, vix verbis explicari potest. Docet id exquisiti, delicatique saporis Butyri & Casei ad miraculum usque copia, quæ uberrimo incolarum quæstū & emolumēto maximo ad varias regiones & per universam Germaniam differt: quinetiam non obscurè id comprobant pingues & supra vulgarem magnitudinem boves, quorum aliquot myriades in pascuis passim oberrante videntur, qui soli graminumque beneficio adeò impingueunt, ut exteræ etiam nationes iis potissimum delectentur. Postremo si cum animis non dimicant: hodie aliter docet crebra Nobilium venatio. Estergo solum hujus tractus hodie adeo dives, ut regionū vicinarum ope indigere minimè videatur, imo multis usque adeo abundat, ut equis, bovis, pecore, carnibus porcinis, lana, butyro, caseo, hordeo, avena, frumento, fabis & pisis, item salte, ut eorum quorannis magnam copiam larga manu Confinibus suis aliisque remotioribus Populis communicet. Porro Fredericus Imperator ejus nominis III anno

Terio &
undi
Ha.

Soli forte
litas.

EMBDEN ET OLDENBURG.

371

anno ccccclxv cum variis præfecturis hæc Provincia
 regeretur, Comitatus titulo auxit, totamque *Vdalricho*
^{Imperium}
^{majus.} cuidam attribuit. Inde ad nostrum hoc usque ævum
 continuo Comites suos habet. Vrbes in hoc Comitatu
^{Urbes.} mœnibus clausæ duæ sunt *Embla* & *Aurichum*. *Embla*
 sive *Emdena*, vulgo *Emden*, urbs hujus regionis primaria
 & emporium celeberrimum ad Amisus fluminis ostium,
 portus opportunitate nobile, cuius alveus ita profun-
 dus est, ut navigia maxima passis velis admittat: pro-
 pterea amplitudine opū, ædificiis publicis privatisque,
 & civium multitudine omnibus non Germaniæ modo,
 verum etiam Europæ angulis innovuit. Inter ornamen-
 ta præcipua sunt Comitis ædes sumptuosa, templum
 magnificum & domus Prætoria. Mirabili omnium re-
 rum & exuberans copia videtur, non earum modo, qui-
 bus satis necessitatieri, sed quibus voluptatis studium
 concitari queat. Præstat hoc civibus, tam portus & im-
 portationis commoditas, quam nativa Frisia (de qua
 supra diximus) ubertas. Vrbs à fluvio *Ems* nomen ha-
 ber, quem Tacitus *Amisum* vocat. Hic illæ est fluvius ad
 quem Drusiana fossa egressæ legiones Romanae, lateq;
 Cœcano, secunda navigatione perveæ sunt, ut refert
 Tacitus in Annalium. *Aurichum* urbs altera, nobilium
 jucundissimus recessus ob silvas & nemora, in quibus
 auecupio vel venatione liberaliter se se exerceant. Cives
 potentes habet mercaturæ vel opificio aliqui deditos.
 Arcæ & villa in hoc Comitatu infinita sunt. Pagorum
 tantus numerus est, ut alter alterum interdum contin-
 gat. Horum magna pars, sive ædificiorum splendorem
 sive platearum amplitudinem, sive incolarum frequen-
 tiam spectes, cum quibuscum Germaniæ urbibus potest
 contendere. Neq; vero in iis omnes rustici & agricola:
 sunt & mercatores, & artificum varia genera; nobiles
 etiam sparsim interjecti. Sunt & hic duo alii Comita-
 tus, qui Embano Comiti subiecti sunt, *Esenſis* & *Sever-
 ensis* à primariis eorum oppidis sic dicti. *Severensis* ditio-
 træ Iadam ad Occulum sita est, continentq; pagos octo-
 decim: ei Septentrionem versus qua se *Vifurgis* in *Mare*
 exonerat, prætexuntur duali lusula, *VVangeroga* & *Spike-
 roga*, deserta magna ex parte. *Esenſis* Comitatus ad littus
 Oceani contiguous est *terveria*: ab occasu Berumeni &
 Auricensi tractu: à Boreâ mari terminatur. Ejus Domi-
 nus *Hajo ab Huske* anno cccccxc quum petulantius
 vicinos infestaret, navesque Bremensium in *Visurgi* in-
 terdum spoliaret, mariaque vicina piratis, terras pre-
 donibus & grassatoribus suis impleret, tandem postle-
 viores cum Bremensibus pugnas quibus inferior fuit,
 quin *Esenam* confusisset, captus à Bremensibus *Edo-
 ni Wimmeke* Capitaneo *Ieverensi* traditus est. Qui cū
 fune cannabino diu tortum strangulatumq; tandem fru-
 stillatim dissecavit, eo quod sororem, quam in matru-
 monium duxerat, nulla justa de causa repudiasse. Est
 quoq; in hac tabula Comitatus *Delmenhorst*. Et Domi-
 nia *Eze*, *Norden*, *Aurick*, *Iever*, *Fredeburg*, *Ovelgumne*, *Rhey-
 de*. Flumina hic *Amisus*, *Visurgis*, *Iada* & alia. Incolæ hujus
 regionis Germanica utuntur lingua: sed ad secretiora
 propria quadam & vernacula quam advenæ non intel-
 ligunt. Omnis generis opicia studiosè exerceant, aut a-
 gros colunt: aut mercaturam faciūt. Vestitus honestus:
 etiam rusticot: ita ut ex vestitu eos pro oppidanis quis-
 duceret, semineus sexus habitu multum ab aliis diffe-
 rente gaudet. Totam capitum comam in unum circum-
 componunt, cumque multis argenteis deauratisque
 sphæralis vel nodulis ornatum in cingulum dependere
 sinunt.

Regio ab
 uide da-
 ta.
 H
 urb
 ci n
 num
 siun
 Or
 gio
 in q
 huic
 chii
 ad A
 bet.
 Mo
 Met
 om
 cem
 mit
 Olden
 in he

nobiles
Comita-
is & leve-
nsis dictio-
gos octo-
s in Mare
& Spike-
s ad litus
meni &
us Domi-
tulanius
ilisburgi in-
terrae pre-
m postle-
rior fuit,
ibus Edon-
est. Qui cu-
tandē fru-
ta in marri-
gialiter. Est
Et Domi-
nunne, Rhey-
necole hujus
d secreriora
e non intel-
lent, aut a-
us honestus:
pidanis quis
b alius diffe-
num cirrum
deauratique
finunt.

sinunt. Caput ipsum in æstate reticulo ex rubri coloris serico contexto, argentoque deornato redimunt. Hyeme autem capitum ex panno viridi induunt, quo totum caput adeo cooperiunt, ut oculos tantum adspiciendos præbeant: *Hauta* vocant hoc genus vestimenti. Palla sive vestis exterior, quæ à capite ad talos usq; pluri-
mis minutisque plicis striata est, argenteis deauratis que laminis tam frequentibus undecunque rigefit, ut exuta, etiam erecta consistat. Hæc constat ex rubro, interdum etiam ex viridis coloris panno.

Comitatus Oldenburgensis.

Hæc de Comitatu Embdano: succedit *Oldenburgen-*
sis. Comitatu *Oldenburgensis* impositum non men ab urbe primaria Oldenburgo. Hunc tractum olim Chauci minores incoluerunt sicut & Comitatum Embdandum, ut supra diximus. Comitum autem Oldenburgesium dictio quæ etiam hæc Tabula ob oculos ponit, ab Ortu ad Vilisurgis ripam, Provincias Stegingiam, (è re-
gione Bremæ arcis Delmenhorstæ subiectâ) Stadlandia in quinq; Buridiam in septem parochias tributam, & huic subiectam Ieveriam, Frisia partem, xxxii paro-
chias in signem complectitur: ad Occasum Amerlāgiæ ad Amiliam fluvium porrectâ, in medio Morinos ha-
bet. Ad Boream Frisia & Oceanø: ad Meridiē dicæcisi Monasteriens terminatur. Albertus Crantzius in sua Metropoli lib. 3 cap. 15 scribit hunc Comitatum esse ex omnium vetustissimis. *Videkindum* enim Saxonie Du-
cem (qui vixit Caroli Magni tempore) inter hujus Comites nominat. lib. II cap. xxx. Irenicus tradit, urbem Oldenburgo, à Carolo instauratam, Ecclesiamque illuc in honorem S. Ioannis Baptiste dedicataim consecra-
tamque ab Adalgardo Episcopo. In eo autem ipsum er-

rate puto cum Ottelio, quod hanc civitatē inter Wandalias numerat, juxtaque mare eam describat. Hæc namq; alia est ab illa in Wagria nempc. Holsatiæ regio-
ne. Hanc Wandali *Stargard*, Dani *Bramniæ*, quiq; pro-
fusæ linguae proprietate vocavere, ut idc Crantzius af-
serit. Laurentius Michaëlis putat *Ambrones* (quos quon-
dā cum Cimbris in Italiam profectos, & à C. Mario cœ-
sos, tradit Plutarachus) hinc originem habuisse, eorum-
que nomen adhuc existare apud Gentem quam *Amer-
lander* appellant. Idem de Alanis Saxonib; sentit quos ad stagnum Alanum, in hoc tractu, & ab utraque parte fluminis Alania usq; ad arcam Oriam habitasse cre-
dit, hodieque *Lengener* id cſt *Alanos*, & *Averlenger* quasi *Vlralanos* vocari. Aix *Delmenhorst* ad rivum *Delme* anno cīc cxlvii exstructa, cum lxv annos in Episcopi Mo-
nasteriensis potestate fuisset, ab Antonio Comite Ol-
denburgeni, die Palmarum, anno cīc xlvii, tacita
militum manu, summo mane superato aggere expu-
gnata & occupata est, & Praefectus arcis Hermanus ab
Oer in custodia servatus. De Comitibus hujus regionis
quædam habet Andreas Hoppenrodius, in suo stem-
matum libro. Sed optimè de ea David Chytreus in sua
Saxonica historia. Liber autem de Chaucorum mori-
bus pauca coronidis loco addere. Gravissimus Scriptor
Tacitus ita de his scribit: *Populus inter Germanos nobilissi-
mus, quiq; magnitudinem suam malit justitia tueri. Sine cupi-
ditate, sine impotentiâ, quieti, secreteque, nulla provocant bella,
nullus rapibus aut latrociniis populantur. Idque præcipuum vir-
tutis argumentum est, quod superiores agant, non per injurias ad-
sequantur. Prompta tamen omnibus arma, & si res postulat, exer-
citus plurium virorum equorumque: & quiescentibus eadem
fama.*

Regio ♂
unde di-
cta.

WESTPHALIA, quæ in methodo nostra sequitur, unde nōmē acceperit, opinio-nes variāt. Non nulli cā Vesta Deicū dic-tam arbitrantur, quasi *Vestalam*: quod ea hic olim fuerit culta. *Vestphalos* ergo quasi Vestalios dictos esse volunt. Malunt tamen alii à vento Occiden-tali sic dictos credere: qui enim inquiunt ultra Visurgim fluvium Orientalem plagam occupant, *Oostvali Sa-xones cognominantur*, ab *Oost* vento Orientali, & *Valen-*, quod lingua Saxonica pullum equinum significat, quē in militariibus signis habuerūt. *Ætas* id nominis a bole-vit in Orientalibus, & generalis illa Saxonie appellatio permanit. Sic Westphali, qui cī Visurgim versus Oc-casum habitant, ab *Vest* Occiduo vento, nuncupantur. Alii denique à campo id est *Veldt* potius quam *Valen* *Vestphalos* dictos arbitrantur. Ea hodiē ab Ortu habet Visurgim, ad Meridiē Hassi montes, quos Ptolemeus Obnobios vocat: at Occid. item Rhenus est, ad Sep-tentriōnem Frisiā, Hollandiā, Traiectensem ac Trās-Isalanum tractum respicit. Aēt est curus quidem frigi-dusque, at salubris. Regio satis est frugifera, sed earum rerum, qua magis alendis gregibus quam hominibus conducunt. Arborum fructus generat varios, ut sunt poma & nuces, i.e. glandes quibus lignificantur porci. Ferrilior est circa Sulfatum & Hamonam: fertiliissima ad Paderbornā & Lippianam. Ad Amisim verò quibus-dam locis deserta. Compascua est Monasteriēsis Diœ-cesis, item is tractus qui alicubi Visurgim fluvium respi-cit. Nemorosa est per totam Surlandiam, & Bergensem Comitatum: metallis non caret in ditione Colonensi & comitatu Marchico: salinarum etiam foscunditate

Sims.

icorum anima-
lium v.
orū qui-
ritas.
s delicata
rit ha-
cimis de-
mperium
copatus majorum.
derbor-
m Mag-
summæ
eritutin
secula-
: primo
ubusta
aullatim
m primu
Ortones,
rico Du-
verd que
secula-
strantes,
nicus Dux
onia inde
am ab eo-
um Imper-
lum libi
entq; eun
comitū de
in partem
Westphali
cipia sunt,
im habue-
runt

V VESTPHALIA.

375

WESTPHALIA.

976

runt suas *Teutoni, Busacteri, Chamavi, Angrivarii, Longobardi, Dulgumni, Angili, Chauci & Cheruscii. Teutoni Melæ & alii, Ptolemæo Teutones*: hi ab littore Balthico ubi sedes eorum antiquissimas Ptolemæus collocat cum *Cimbris in Galliam profecti, Teutoburgo, quod Tacitus in VVestphalia collocat, nomen dedisse existimantur. Busacteri Majores & Minores Ptolemæo, Tacito Bructeri. Hos habitasse Monasterium scribit Willichius. Chamavi Tacito: Ptolemæo Camani ut censem Villanova. Ab his nomen oppidi *Chamen in Comitatu Marchia reliquum esse putat David Chytraeus. Angrivarii vetus Orientem ad Visurgim federunt: ubi nunc Hervordia & Comitatus Lippensis, Ravenpurg, Diephold & Diocesis Mindensis sita est. Longobardi seu potius Langobardi, collocatur à Ptolemæo in hujus Provinciæ finibus, in quorum extrema ora Bardewicum fuit: sic & Dulgumni Ptol. Dulgibini Tacito, à quibus oppidum *Dulmen* in Diocesi Monastetensi: item *Angili*, quos circa annum cccxlvi in Britanniam traxeris, & Angliae nomen dedisse, tum ex aliis Historiis, tum ex Diva Beda Scriptore Anglo constat: *Chaucos* vero, qui *Cauchi* Ptolemæo, *Cauci* Suetonio, Lampridio & Straboni, *Chauci* Dion, *Chayci* Claudio, Tacitus à Frisiis incipientes, ubi nunc Bremensis Diocesis ad Visurgim & Albim usque pertinet, occupare, & omnium quas expavit gentium lateribus, donec in Cartos usque sinuerit, obtendi scribit. Ad horum latus *Cheruscos* statuit idem Tacitus: ex quo ditionis eorum situs facile innoscit: siquidem Dion Historicus eos ultra Visurgim habitasse testatur, quod ex Tacito etiam manifestum fit. Contineatur autem hac tabula prima Westphaliae, Comitatus Oldenburgensis, ^{Stans Politius.} Hoya, Diepholt, vicinaque dominia. Cæterum vii Circulus Imperii Westphalicus sive Germanie Inferioris iiii Ordinibus constat: quotum i Ecclesia, iicus: ii Principium: iiiii Civitatum liberarum. In primo sunt Episcopi Paderbornensis, Leodiensis, Ultrajectinus, Monasteriensis, Cameracensis, Osnabrugensis, Fersdensis, Mindensis. Abbates VVerdensis, Stablonensis, S. Cornelius Munster, Echternakenensis, Corbei, Hervordensis: & Abbatissa i Essensis. In ii sunt Principes, Comites, & Domini: Dux Clivie & Comes Marchie, Dux Iulia & Bergen: Marchio Badensis: Comes Friesie Orientalis sive Embidanus: Comes Stein: Comes Dillenburg: Comes Vernenberg: Com. Mandercheid: Com. JVaida & Ringelberg: Comes Mursensis: D. Brunchorff: Comites Steinford, Benthem, Dortmund, Oldenburg: D. Ridburg: Comites Hoya, Diepholt, Schaumburg: Domini Spiegelberg, & Vanenberg: Comites Arenberg, de Lip, & Dominus in Sommerhausen. In iii qui est Civitatum liberarum sunt Colonia, Aquigranum, VVesalia inferior (under VVesel,) Marsdorff (Dur), Camerac, Tremonia (Dortmund), Sufarom, Duyzburgum, Hervordia, Brakel, VVartburg, Lemgov, VVerden. Sed hec haecenus: flagitat ordo, ut nunc urbes & oppida Westphaliae explicemus. Sed cum de Diocesi Bremensi hic nobis quoque dicendum sit que etiam ipsius Tabule titulo continetur, intermisla parumper Westphaliae descriptione, quam sequentibus Tabulis resumemus, paucula de hac hoc loco subjungamus.**

Bremenſis

Regio Etate
ante di-
no
qui
ap-
cur
co-
on-
gin-
lim-
à re-
pri-
mir-
ide-
extr-
& fr-
Eus-
tran-
bus,
cesim-
reso-
usqu-
palcu-
viden-
olim-
ad H-
Phabi-
Brem-
gans,
gnis, c-
rum h-
neceſſi

utem hac
nburgensis,
11 Circu-
Statis
Pulitum.
terioris 111
11 Principi-
t Episcopi
riensis, Ca-
Abbates
hternaken-
In 11 sunt
rie & Co-
adensis: Co-
Stein: Co-
landerscheid:
Brunchorft:
urg: D. Rid-
mini Spiegel-
& Dominus
berarū sunt
Vesel,) Mar-
) Susatum,
ngovv, VVer-
nunc urbes
um de Diœ-
m sit quæ c-
termisla pa-
sequentibus
loco subjun-

Bremens

Regio &
modo de-
sta.

Signa-
lia.

Vita.

E P I S C O P A T V S B R E M E N S I S.

577

Bremensis Episcopatus vulgo Stift Bremen, cui ab Urbe nomen est, trianguli ifoscelis figura, cuius latera fete æqualia sunt Visurgis & Albis Fluvii, in extremo anguli apice ad peninsula, cui à novo opere seu turri ad securitatem navigantium ibi exstructa, nomine dederunt, coēentes: Basis vero est linea ab Esta flu. per fines ditionis Luneb. & Verdensis, paullo infra Alleræ in Visurgim se exonerantis ostium, deducta. Esta enim fluvius limes est Regionis Bremensis & Hamburgenis, quam à reliquo Ducatu Luneburgensi Sevana fluvius exiguis primū, & tamen tribus ostiis in Albim influens, distinguit. Hujus ditionis non eadem ubiqꝫ qualitas, non idem solo genius. Due enim ora Diœcesis Bremensis extrema ad Albis & Visurgis aggeres, admodū optimas & frugum ac fructuum feraces sunt. Medius vero tractus inter Stadam & Bremam quem Mercatores usitatè transeunt, horridus & incultus sterilibus arenis, paludibus, & ericis consitus videtur. Itaqꝫ pallio extenso Diœcesis Bremensem vulgo comparant, cuius duæ anteriores ora, à capite seu Albis & Visurgis confluentia, ad utriusque fluminis ripas ascendendo fructuosissimi agris & pâcuis velut holoserico prætexta: reliqua latitudo levidensi filo aut cannabi contexta sit. Domicilium hic olim fuit Chaucis Majoribus, qui à Visurgi Albim usque ad Hamburgum sedes tenerunt. Metropolis Bremensis, Phabiranum Ptol. Pl. Appiano, Peucero & Irenico, vulgo Bremen. Vtbs Hanseatici fœderis ad Visurgim flu. elegans, opere, arte & natura munita: plateis vicisq; insignis, civibus plena, mercatorum commerciis dives. Forum habet ampliū, in quo hebdomadatim rerum viæ & necessiarum frequentes sunt nundinæ. Vnum fori la-

tus Metropolitanana Ecclesia respicit; alterum Senatoris domus condecorat, fundamentum habens preciosum ægratum, cellam nimirum vinariam ac publicam, in qua sub Præfeti gubernatione, Senatus vinum, tolerabili precio, & decenti elegantique & economicâ ratione propinat. Quæ communis est multarum Wandalarum & VVestphalicarum urbium consuetudo, ut ad publica ferenda onera, vini popina penes Senatorum maneat. Brema ignobilis primum vicus fuit, crescente verò Religione Christiana vires & incrementa sumere ceperit, quæ Episcopis suis potissimum debet, à quibus Metropolitica dignitate illustrata. Ecclesia Aquilonarium omnium matrice condecorata & murorum ambitu cincta fuit. Episcoporum seriem in Ecclesiastica Historia M. Adami vide. Est & Stada sive Stadium Archiepiscopatus Bremensis Civitas ad Zuingham fluminum in Meridionali Albis ripa, omnium Saxonie urbium antiquissima. Est etiam Buxtehuda opidum. Fluminibus ætatur hæc regio Visurge, Albi, Esta, Fluminis. quæ piscibus abundant, anguillis, murenis, salmonibus, quos Bremenses ita sale condire & fumo durare norunt, ut magno cum lucro ciuium ubique cari, grati & preciosi sint. Bremenses naturâ bellicosi, industrii & aliquantulum ad seditionem propensi. Literarum studia, artesque liberales tum primum amant & promovent, quando earum venustate apud exercitos poliuntur: minus alioqui in studia & studiosos propensi, mercaturam libentius exercent. Ex amplissima negoziatio, & remotissima navigatione opes sibi acqui- runt, unde cives pene omnes vel mercatores, vel opifices & multi navium architecti peritissimi sunt.

Bbb

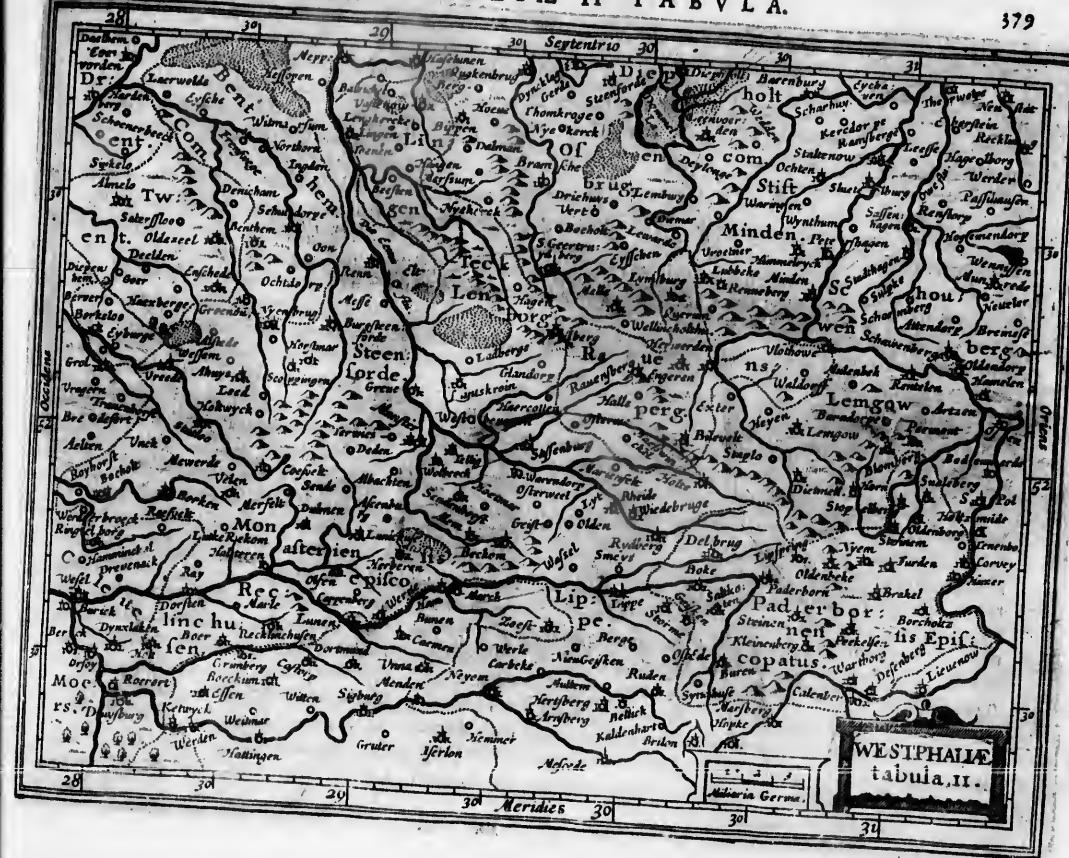
I.

IN nostra VWestphaliae descriptione sequuntur urbes, inter quas offert se primum Monasterium totius VWestphaliae Metropolis, Mediolanum Ptolemaeo, ut cœl Pyrhaimerus, vulgo Munster. Vrbs est omnium celeberrima & munitissima. In hac florerunt litteræ & puritas Romana lingua ante annos lx. Episcopatus appellationem urbs Monasteriensis præbet, & ab insigni Monasterio ibi fundato nomen appellationemque sortita est. Videns Munsterus lib. iii Cosmographia. Hic magna retinctorum (quos Anabaptistas nominant) orta est factio, anno cœl 15 xxxiiii & sequente, undique illius scēta hominibus eo tanquam ad acropolim confluentibus: tantumque eorum crevit cōjuratio, ut nulla humana auctoritate potuerit comprimi, lecto etiam capite seditionis Ioanne quodam Buholdo opificio sartore, genere plebeio, ad omnia parato, ingenio, audacia, facundia, fraudibus supra reliquos omnes præcellente. Hic se regem non est veritus prædicare. Episcopus igitur vi sibi debellandos hostes ratu, opibus Archiepiscopi Colonensis, & Ducis Clivensis adjutus, post xiv obsidionis mensēm urbe sua potitus est. Regem forcipibus carentibus laceratum, ferreaque caveā inclusum, ē turri suspendi jussit. *Susatum* (Soest) urbs VWestphaliae post Monasterium opulentissima amplissimaq; decem populosis distincta Parocciis. Primitiva fundatione castrum seu præfecturam fuisse perhibent, qua in tantam paullatim urbem excreverit. Indeq; Susati appellationem natam, quod ob loci situsque opportunitatem, adificiorum aliquid ad castrum ipsum semper accesserit, ut à quotidiano incremento. *Susatum* quasi *ein Zusatz*, sit cognominatum. Complures pagos vicinos sibi subditos occupat, olim præfecturas minores, quos populari nunc lingua dī Burden indigant. Vrbs hæc nunc sub Clivitorum Iuliacensem ac Montensium Ducis clientela est, quum ante fuisset Archiepiscopo Colonensi subiecta. *VWestphalia inferior* vulgo *VWestel*, urbs clara opibus, dignitate ædificiis & mercatura. Ad alterius superioris differentiam que in sinistro Rheni latere sita est, VWestphalia est diœta inferior. Ex præterflente Lippia fluvio commodiates haud penitendas percipit, qui sinistrum ejuslatius adluens, statim Rheno conficiatur. Est VWestphalia memorabilis misericordia aræ à Clarissimi viriac D. D. Henrici Olsertii, cognomento Baers, D. Cancellarii Cliviensis &c. parentibus consecrata & posita: Gerontocomium nimirū, ubi senio & ætate confessis viris vitæ necessaria liberalissimè suppeditantur: cuius annuos proventus filius, paternæ pietatis memor, adauxit. De Oldenburgo supra diximus. *Osnabrugum* sive *Osfenbrugum* insignis Civitas, à Comitibus de Engern creata, auctore Hermanno. Alii à Julio Cæsare hanc urbem incepit effi perhibent, ut Annales Saxonum. Ferunt hanc à pellibus bovinis dictam, quibus urbs hec fuerat circumdata. Situ amēnam obtinet vallē amni que Hasa irrigatur, pinguem in ea coquunt cerevisiam, Busé vocatam. Carolus Magnus Saxonibus triginta trium annorum bello edomitis, VVidekindi etiam arce, huic urbi vicina, expugnata, eaque imposito præsidio firmata, decem in Saxonia Episcopatus instituit, quorum præcipuum Osnabrugensem esse voluit. Summè enim hanc urbem præ ceteris coluit, cui privilegium novę Scholę concessit in qua Greca & Latinę litterę à viris doctis traderetur: ut scribunt Munsterus, Hamelmannus, & Argentineñus Chronica. *Mind*, vulgo *Minden*

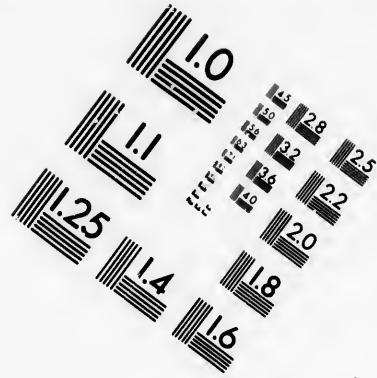
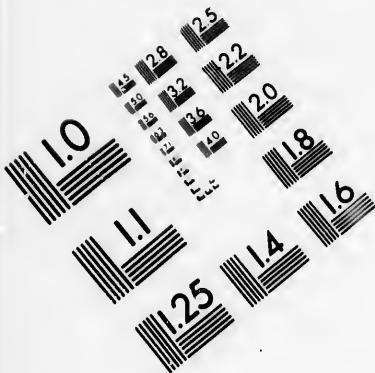
lingua dñe
orum Iu-
t, quam
ta. VVesa-
itate edi-
rentiam
alia est di-
ommodi-
a ejus latus
efaliz me-
iac D. D.
Cancellarii
a: Geron-
fectis viris
e cuius an-
nor, adau-
gum live Os-
Engern cre-
are hanc ur-
Saxonum.
bus urbs hec
vallē amni-
cerevisiam,
triginta tri-
etiam arce,
sito praesidio
trituit, quo-
it. Summē e-
privilegium
atinę litterę à
erus, Hamel-
da, vulgo Min-
den

WESTPHALIA II TABVL A.

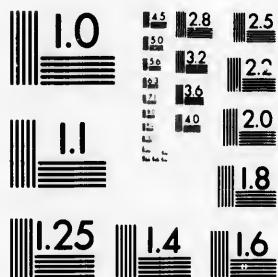
379

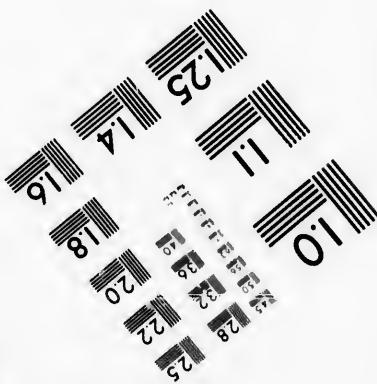

IMAGE EVALUATION TEST TARGET (MT-3)

6"

Photographic
Sciences
Corporation

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

den urbs amoenissima & munitissima est, ex navigio Vi-
surgis, ejusque alluvione, amoenitatem, pisces & alia
commoda sentiens: coquit bonam cereviam, vicinis
multis gratam, variisque abundat mercaturis. De hujus
primis initiiis ita scribit Munsterus: Cū *VVidekindus*, pri-
marius Saxonie Dux, ad fidem Christi pervenisset, per-
misit Carolo Imperatori arcem suam ad fluvium We-
seram, ut in ea firmaret Episcopo locum; capax enim
amborum fuit, ita ut Episcopo diceat, Mea atque tua
erit communijure arx ista, ut inde Saxonum lingua
Myndyn diceretur. Sed temporum successu ex factum
est, vocaturque civitas ipsa hodie *Mynden*. *Arnspur-
gum* vulgo *Arnberg*, Metropolis Comitatus ejusdem no-
minis. Situm est ad Ruram fluvium, arcem ineditiore
monte adjunctam habet, gratum & commodum Epi-
scoporum Coloniensium domicilium, ut que jucunda
simil & utilia venationis exercitia, pescium item copi-
am expræterlabente Rura præbeat. *VVartburgum* non
inelegans Westphaliae oppidum situ inæquali, Dimulæ
aquis instructum, Comitus olim titulo, uti Hamel-
mannus perhibet, illustre, qui idem hoc oppidu à præ-
stanti commendat cereviam, gratissimo iis potu, qui
cum parvo crumenæ dispendio, genio indulgere cu-
piunt. *Tremonia*, *Dortmund*, in meditullio Comitus
Tremoniensis. Hic Sacri Imperii Comitus atq; etiam
urbs, earum ditionum albo recensentur quæ sine inter-
medio Romanorum Imperatorem agnoscunt Domi-
num. Vrbs quondam à *Trotmannis* Suevorum populis
Trotmannia, posteris temporibus *Tremonia*, vulgari au-
tem dialecto, *Dortmundi* appellata est. Annales vete-
rumque quæ existant in monumenta declarant eo loci, ubi
postea urbs *Tremoniensis* extructa est, duos olim Pagos
veterem scilicet & novum extitisse, qui Imperium ca-
stri *Trotmannorum* intermedii sequerentur. Sub id
vero tempus, quando Carolus Magnus hasce omnes
Saxonicas provincias subegisset, Ius municipii accipe-
re, paullatimq; in oppidum coalefcere copile. Isenim
perspecta soli libertate situsque non vulgari præstantia,
colonias hue deduxit, sedemque hic sibi Aulæque Re-
giae domicilium firmavit. Ex qua vetustatis memoria in
agro suburbano fertilissimo equidem loco posita lati-
fundia (quorum possessio per Comites olim in Senatu
translata est) *Conings-Hof Land*, & cortes seu villa istæ
amplissimæ per vicinos agros ditionesque circumjacentes
Reichshofen nuncupantur, quæ census suos frumentorum
annuos ad Aulâ ibi Regiam conferre tenebantur. Sunt
& *Dusseldorfum* & *Hervordia*. Et minorum gentium *VVi-
denbrugge* & *Coesvel*. Suncte in hac tabula Comitus,
Lemgov, *Benthem*, *Lingen*, *Teklenborch*, *Diepholt*, *Schou-
rvenberg*, *Ravensberg*, in quo sunt v Prefecturæ, *Sporen-
berg*, *Ravensberg*, *Vlothem*, *Lymberg*, *Lippe*. Episcopatus
Monasteriensis, in quo sunt Praefectura, *VValleck*, *Saf-
senburg*, *Stromberg*: Burggraviatus, *VVerne*, *Bocholt*, *Ahu*,
Horstmar, *Bevegern*, *Rheine*, *Meppen*, *Nienhys* destr. *Cloppen-
burg*, *VVilhusen*, *Vecht*: & comitatus *II*, *Steenvorde*, *Ge-
men*: & *Erfmarschalck*, *Nortkerken*, *Osnabrugensis*, *Mindenfis*,
Paderbornensis. Sed de his satis, ad reliqua pergamini.
Westphalia stagnis, paludibus, ac fluminibus multis
irrigua: fluminis sunt *VVisurgis*, *Amisis*, *Glaa*, *Neth*, *Hesja*,
Hontia, *Sala*, *Lippia*, *Stovera*, *Aa*, *VIdrus*: ad Amisum perti-
nent *Devvera*, *Dexta*, *Glaa*, *Berckel*, quorum fontes ple-
riique hic reperiuntur. Sunt & montes in Westphalia
collesque plurimi, utpote *Baemberg* & alii. Nec defunt
silvæ, inter quas: dat *Hengstholz*, & de *Avert* & *Holt-
mark*,

marck, Teutoburgensis saltus, ad Lippia ortum. Ad opera
 publica venio. Carolus Magnus multas Ecclesias in
 Westphalia exxit. Primam vero Osnabrigi Episcopalem
 Ecclesiam in honorem Divi Petri, Crispini ac Cris-
 spiniani condidit. Est Sulati templum celeberrimum mi-
 ra magnitudinis, cum maximae altitudinis turri, S. Pa-
 troclo factum, quem tutelarem divum agnoscit haec
 civitas. Reliqua cum templo, tum Monasteria, Nosocomia
 Xenodochia que Monasterii, & in aliis ur-
 bus conficiuntur, prætero. Carolum Magnum
 VWestphalos ad Christianam religionem vi compulsi-
 fuisse, supra diximus. Cæterum cum saepius subactos, rebelli-
 lando tamen refractarios, datam semper fidem violare
 animadverteret; visum est illi exire fore si diritate sup-
 plicii exemplorumque terrore castigaret illorum pro-
 tertiam. Itaque judices arcanos constituit, quibus jus
 ac potestatem animadvertisse in perjuros, aut teme-
 rariæ fidei reos, aut facinoris compertos, inauditos at-
 que indefensos, delegavit. Ea severitas & truculentia
 Westphalorum gentem in fide atq; officio continuit,
 cum saepius in silvis magnates & non mediocribus for-
 tunis viros suspensos perfractis laqueo cervicibus vi-
 tam finissimè cernerent, nulla accusatione præmissa. Scri-
 bit Eneas Pius ad suam usq; ætatem continuatum fuis-
 se illud iudicium, secretosque ritus observari, quibus
 criminosi judicant, & reos damnationis sua incios,
 ubique reperti fuerint, suppicio affici: eosque Sca-
 binos appellari, qui huic iudicio cum potestate præ-
 sunt, testatur. Sed haec etenus. Westphalum se esse

M. 11.

V. 11. w.

Opificia.

Mer-
monia.

Hospitium vile,
Crane broot, dun bier, langhe mle,
Sunt in VWestphalia:
Qui non vult credere, loop da.

Regio.

Imperium
magistrum.

TERTIA & postrema Vestphaliæ tabula, sicuti titulus ipse præ se fert, tres partes graphicè delineatas exhibet, Ducatum Bergensem, Comitatum Marchie & Diocesum Colonensem. Eas, eo quo propositæ sunt ordine, percurramus. Offerit se primo loco Ducatus Montensis sive Bergensis, qui à Bergo ripensi oppido nomen habens, incipit apud inferiorem Vesalam, ascenditque juxta Rhenum magno spatio. De hujus autem Ducatus initio sic scribit Munsterus: Tempore Henrici Aucupis Rom. Regis, nempe anno ccxix fuere duo fratres, qui ob exhibitum ministerium honorati fuerunt à rege Henrico, qui designavit eis in Westphalia certam quandam regionem, in qua senior, nempe Adolphus, construxit Castellum quoddam prope Comitatum Arnspurg, nominavitque illud Volvefhegh: & temporum successu non parum cultiorem reddit terram illam per circuitum, oppidis & vicis eam ornans. Alter quoq; frater, Eberhardus nomine, construxit & ipse castellum, appellavitque illud Aldenburg. Crescuntibus autem fratribus illis in potentia & opibus, creavit Rex Adolphus in Comitem, & ditionem erexit in Comitatum, qui dictus fuit Comitatus de Altena. Eberhardi quoque terram sublimavit in Comitatum Bergensem. Paullo post Eberhardus factus Monachus, tradidit fratri suo ditionem suam, & construxit Monasterio juxta fluvium Dune factus est Abbas in eo. Ab Adolpho & posteris ejus descenderunt Comites isti: Engelbertus, Adolphus, Engelbrechtus, Adolphus. Is vero Adolphus cum nullam reliquisset prolem, cessit Comitus Bergensis filio Sororis sua, nempe Gerardo Comiti Iuliacenii. Post eum præfuit utrius ditioni

filius ejus *VVilhelmus*, & post Wilhelmum *Gerardus*, post Gerardum filius ejus *VVilhelmus*: atque huic successit filius ejus vocatus quoque *VVilhelmus*, Dux primus Iuliacenii, Bergensis & Dux Gelriae. Successit autem ei in his Ducatibus frater ejus *Rainoldus* qui mortuus est anno Christi ccccxxiiii: mansaque post hæc tempora ditio Montensis apud Ducatum Iuliacenem. Sunt qui ajunt Comitatum Montensem erectum eo tempore quando Henricus superbus fuit depositus à Friderico I. Anno tamen Christi cccxxxvi fecit Carolus iv ex comitatu Marchionatum, & filius ejus *Ventzelus* sublimavit ad Ducatum. Hæc ille. Est hic imperiale, sub Montensis Duci tutela oppidum *Essendia*, in quo Alfridus IV Hildesheyensis Præsul Collegiarum ut vocant virginum Vestalium ex paternis facultatibus fundavit Cœnobium, ut sub Abbatissæ educatione lxi Virgines alerentur, & xx similiter Canonicis sub ejus loci Decano, Canonican viventer vitam. Asyli privilegio Abbatis gaudet, & locus in ea maximè die Borcht nuncupatus. Villæ aliquot vicinæ, ejus sublunt dominio. Ecclesia ibi perelegans in qua Tabula exhibetur visenda Brunii illius Agrippinatis opus. Ager frumenti & critici præstantissimi ferax, unde candidus Essendia panis in pretio est. Oppidanî negotiationem etiam remotam, alii artem textoriam, fabrilem complures exercent. Non aliud facile reperias locum, ubi plura conficiantur sclopetæ. Fontibus abundat & atro carbonario lapide quem territorium vicinum suppeditat, potissimum verò qua Steltium est, ad Ruram amnem oppidum. Est & Dusseldorfum à Duselo amne cognominatum. Atque

WESTPHALIAE III TABVLA:

383

WESTPHALIA.

384

que Praefecturae xx, Blanckendorf, Lervenberch, Huickevagen, Bornfeldt, Salingen, Lantzbergh, Dusseldorf, Steinbach, Bjensbach, Meysenlo, Medmam, VVindes, Sybergh, Nuvvenborgh, Portz, Lulstorf, Monheim, Angermund, Esferfeldt, Borc. Sequitur Comitatus Marchia, vulgo Marc. Hunc & Ducatum Bergensem Vbi olim insedifice videntur, de quibus infra plura. Cat erum Comites Altena, eo titulo contenti fuerunt, usque ad Adolphum Comitis Friderici Altena & montis filium, qui cum Marck sibi parasset, se Comitem de Marck vel Marchia inscripsit, gesitque insignia circiter annum 1511 tempore W ichmanni Comitis Cliviae. Est autem Marchia Comitatus in Westphalia amplissimus à Lippie amnis ripa versus Occasum multis insignibus oppidis, Hamone, Vma, Sufato, Tremonia, VVerdena & aliis florens. De Sufato & Tremonia supra eginus. VVerdena in Westphalia adiut, ad Ruram annem in ditione Marckensi oppidum, occasione Cœnobii, à S. Lutgero ibidem instituti, initium habet, à Guilielmo de Hardenberg xl11 Cœnobiarcha anno 13 cccxvii excitatum, & ab Engelberto Comite Marckensi civitatis privilegiis quibus etiamnum gaudet, donatum. Oppidanum rem pecuariam, unde & plurimum visitant, exercent. Agroshabent latores & compacuos, montes præaltos & silvosos, in quibus increbiles porcoruni greges oberrare quandoque videas, & rivulos gratissimo murmure ex montibus susurrantes. Quin & ex præterlidente Rura, commoditates haud mediocres percipiunt, unde piscibus, & sapidis pinguibusque abundant anguillis. Sunt autem in hoc Comitatu praefecturae xiv. Ijerenlo, Huerde, Altena, Boekum, Svrartenberg, VVetter, Ham, Svertem, Lunen, Hunna, Nuslat, Blanckenstein, Raede, VV erden, Camen. Comprehen-

*Comitatus
March e.
Imperium
magistrorum.*

oppida.

duntur etiam hac tabula Comitatus VValdeck, Nassau & Dillenburg, Seyer, Siegen, Limburg, Altena in comitatu Marchia, Aerisberg, qui subest Epiloco Colonensi, Kuningsteyn, Hanau, Ijsenberg. Restat in hac tabula Diœcesis Coloniensis, vulgo Stift Colln, cui ab urbe primatia nomen. *Dicitur
Coloniensis.* Hanc olim coluerunt Vbi; quorum fedes primum fuisse videntur trans Rhenum ditione Marchia & Bergensi Cliviensis principis propria: sed à M. Agrippa in citiore ripam traductos ad victoris arbitrium ex Strabone constat. Horum ditio à confluentibus incipiebat, ac etiamnum incipit. Dicuntur & Agrippinenſe. Tacito Histor.v. Verisimile fit nominis Vbiorum vestigium servari in pago Colonie obiecto (inquit Iunius) quem Tuiſch vulgus nominat, olim fortasse te Vbiſch, & contracte Tuiſch, atque inde Tuiſch, ubi nobile exstar & constructum Cœnobium, olim præsidiarium munimentum à Fl. Constantino constructum, & Divitense nuncupatum. Neque veri dissimile videtur, nobilem illam primi ordinis sacerdotio aram, à Tacito non semel memoratam, eo loco exstuisse, apud quam Segimundus (qui perperam Straboni Semiguntus vocatur) Segeſte Sicambrorum principis filius sacerdos creatus fuerat, quem postea in defectione Germaniarum, Duce Arminio ad rebellis profugum, vittas abruptisse Tacitus scribit. Metropolis est Agrippina Colonia Tac. COL. CLAVD. AVG. Agrippinenſum in antiqua inscriptione, quæ exstat in Aldi Orthographia: & Col. Agrippina Vbi, in nummo Claudi: Col. Agrippina Vbi. Legio xix in nūmo Vitellii: Agrippinenſi Legio est apud Prolemæum: & Agrippinenſi Colonia apud Suetonium & Plinium. Hodie Colln incolis: Cologne Gallis. Coloniam dictam quidam fabulan- tur à Colono Trojano: alii, quod Romanerum fuerit Col-

Coloniz, dictam volunt : Cornelius Tacitus de ea re scribit in hunc modum: *Agrippina quo rim suam sociis quoq; nationibus ostentaret: in oppidum Vbiorum, in quo genita erat, veteranos coloniamque deduci imperat, cui nomen indicum ex vocabulo ipsius. Ac forte acciderat, ut eam gentem Rheno trans gressam avus ejus Agrippa in fidem aciperet.* Ergo utrumque nomen *Agrippina & Colonia* huic urbi ab Agrippina muliere datum est, atque ex eo tempore *Colonia Agrippina*, cives vero *Agrippinenses* dici coeperunt. Romanorum deinde viribus leniùm contritis ac debilitatis, Galli, *Chil drio* Rege ductore, anno Domini cccxii iis omnibus profligatis & pulsis Coloniam vi occuparunt, eamque ad Ottonis I tempora suis habenis moderantur. At verò anno ccclxix Otto Imperator Aug. Coloniam armorum strepitu Francis creptam, Romano Imperio reddit. A quo tempore in hodiernum usque diem, libera. Imperialis Civitas exstirrit. Vrbs ad sinistram Rheni ripam sita, ambitu magna, forma primum quadrata, nuc semilunari, visu pulchra, splendore & elegan-^{Re 100 p. berndi.} tia excellens, templis celebris, aedium pulcherrimarum frequentia nitidissime culta, plateis, vicisque insignis, hortis pomariisque hilariis, mœnibus turribusque validis, duplice fossa cincta, civibus plena, mercatorum commerciis dives, mechanicis artibus nobilis, Academia & studiis liberalibus illustris, atque opulentia sua plerisq; Germanie civitatibus anteponenda. *Novissum, aliis Novissum, Nuesum* Ptolemaeo: Marliano *Nisia*, vulgo *Nys*, insigne Diocesios Coloniensis oppidum, iv milliari bus ab Agrippinensi Colonia distans. Tacitus Legno-

Nassau &
atu Mar-
i, Kuning-
zeesis Colo-
niam
a nomen. Dicitur, si
Colonia.

sum fuis-
t Bergensi
pa in cite-
m ex Stra-
incipiebat,
ns Tacito
vestigium
ius) quem
s, & con-
xstat & ve-
nimendum
e nuncupa-
n illam pri-
n semel me-
mündus (qui
geste Sicam-
lerat, quem
Arminio ad
scribit. Me-
LAVD. AVG.
e exstat in Al-
. in nummo
umo Vitellii:
& Agrippinensi
die Colln inco-
dam fabulan-
anerum fuerit
Colo-

*N*hac Tabula quæ Comitatum *Muerensem* una cum Regionibus, urbibus & fluminibus, quæ potissimum hunc Comitatum ambiunt, graphicè delineatum exhibet, eas duntaxat regiones describimus, quas alibi non descriptimus; videlicet, primum *Comitatum ipsum Muerensem*, deinde *Ducatum Clivensem*, ultimo loco *Iuliensem*. *Comitatus Muerensis* sive *de Meurs*, vulgo *Graffschafft Muers*, ab oppido cognomini nomen appellationemque accepit. Ad ortum *Ducatum respicit Bergensem & Comitatum Markensem*: ad Occasum *Gelriam*: qua *Meridies* est *Dicecis in Colonensem* & *Ducatum Iuliensem*: qua *Septentrio Clivensem*. Ager utcumq; fertilis frumenti, ac pascui latus. Oppidū hujus Comitatus est *Muers*, quo d regni nomen suum communicat, è *Regione Duisburgi*, sed procul *Rheni* sinistra ripa situm. Et hæc de *Comitatu Muerensi*, ad *Ducatum Clivensem* venio. *Ducatum Clivensis* appellatio- nem traxisse creditur à *Clivis*: exstatque ejus nominis oppidum de quo infra, ad *Rheni* ripam in tribus clivo- sis collibus exstructum. Terminatur ab *Ortu Ducatu Bergensi*, *Comitatu Marchiae* ac *Westphalia*, à *Septé- trione Comitatu Zutphanensi*, *Transsalano tractu*, ac *Batavia*: ab Occidente *Celria* & *Leodiensi* tractu: à *Medicid Colonensi* & *Aquisgranensi* ditionibus. Regio ipsa bono & salubri aëre gaudet: agro fertilis frumenti, latis pascuis. Varii generis videre hic est animalia: atq; alibi teras varias, apros, meles, vulpes, lepores, cunicu- los, cervos, feles, & equos silvestres: palumbium alia- rumq; avium frequens aucupium, in primis perdicum, turdorum, & coturnicūm: anates innumerabiles, om-

rium denique retum quæ ad vitam pertinent largam copiam. Ferunt autem *Alium Gracilem* quum opibus & <sup>Setiferis
lata</sup> potentia floraret in Gallia Belgica, donatum à Pipino & Carolo Martello ea parte Batavie, qua nunc *Cliviphus, Ioannes, Robertus, Baldwinus, Rudolphus, Theodoricus, Reinhardus, majorum* dicitur. Successore ordine *Theodoricus, Reinhardus, Rudolphus, Ioannes, Robertus, Baldwinus*, aliisque usque ad *Ioannem* qui ab *Alio* fuit *xxvii.* In hoc desit familia. Cooptatus *Adolphus* qui in Constantiensi cōsilio à Sigismundo Imperatore *Dux Clivie* dictus est. Habet autē Ducatus iste in ora Gallica oppida ista: *Xantum, Santen, oppidum in oppida.* sinistra Rheni ripa, olim *Trajanæ Colonia Pighio, Vetera Pyramio*, & plerisque aliis: verutatis ac antiquitatis multum præfere ferr, quod testatur *Tophus lapis Dynastæ* dictus, ingenti ibidem copia ex antiquis ruinis collectus. *Burichum, Burich*, oppidulum è regione *VVFeliz* situm, felici agro & latri pascuis gaudet. *Clivia, Cleve* provincia caput est, oppidum celebre & verutate summa, nō procul à Rheni ripa, & ab ejus divortio, ubi expandere suos ramos, & Batavos in insulam incipit redigere: cuius amplitudo magna fuit quondam, sicut ex ruribus in agro vicino paſſim apparentibus colligitur. Nomen ei *Clivia* quod in tribus clivosis collibus pendulum versus Rhenum pandit. Discrepat unius duntaxat vocalis mutatione lingua popularis qua *Cleve* nunc oppidum ur & *clivus* omnis appellatur. Imminet Rheno in eminentissimo trium collium quadrata turris praetallataque, cum arce longè conspicua; quam tradunt à Caio Julio Cæsare bello Gallico construētam esse, velut propugnaculum ejus ad ripam vicinata-

CLIVIA ET MUERSIA.

387

*nt largam
opibus & c
a Pipino
unc Clivia
dus, Riddel-
ad Ioannem
Cooptatus
us familie
mundo Im-
plicatus iste
oppidum in
chio, Vetera
antiquitatis
lapis Dyna-
s ruinis col-
ne VVesaliz
Clivia, Cleve
tustate sum-
ptio, ubi ex-
incipit redi-
s, sicut exru-
ti colligitur.
collibus pen-
ae unius dun-
is qua Cleve
tur. Imminet
quadrata tur-
pictia; quam
lico confru-
tam vicinita-
tis*

atis aduersus Germanos, quod ipsum in atrio Palatii maiore principum jussu adnotarum legitur his verbis. ANNO AB. VRBE. DCXCIX. C. JVLIVS. DICTATOR R. HIS. PARTIBVS. SVBACTIS. ARCEM. CLIVENSEM. FVN-
DAVIT. Nunc illustrissimi Juliaicensis, Clivensis & Mō-
tensis inclita sede, collegio Ecclesiastico, & amabili in-
colari humanitate memorabile est. Situ peropportuno
excellit; inde enim vicina pabulosa in loca, librata pla-
nicie, lata virenti; gramine testa, quam longissime pa-
tet prospexit; portissimum vero è turri altitudine con-
spicua, que à cygno versatili ventorū indice nomen ha-
bet. *Calcaria* oppidū in insula Rheni & Belgica Batavia à
comitibus Clivensibus primitus exedificari coepit, ut
præsidium esset ac tutum refugium ab incursionibus Co-
loniensium ac Gelrensis vicinorum, quibus eum ipsis
frequentia bella gerebatur. Nomē ab antiquissimo ca-
stro *Calcar*, à quo trans insulam hanc ad ulteriorē Rheni
ripam erat trajectus. Lanificio & coctione cerevisie que
istinc ad finitima loca transferebatur, potens ac dives
facta, haud mediocriter crevit. Supra Calcariam loco
quem vocant hodie *auf den Baern*, creditur Cæsar Ger-
manicus Rhenum ponre junxisse, quum à veteribus ca-
stris in *Marsen* tenderet, quos nunc vocamus *Tvrenianos*
mutato nomine, tametsi oppidū *Ormaer* in veteris ap-
pellationis servet vestigia. *Griet* sinistram Rheni ripam
tinet, hanc ex eadē parte sequitur *Grietbusum* in prin-
cipio agri Batavorum juxta Lobecum verustam arcem,
quam cursus extremitatem seu angulum dici volunt,
Loopen enim cursum nobis sonat, & *Eck* angulū significat:
ibidem Rhenus scindit se bifido cursu in diversa labens.
In Ripa Germaniæ sunt *Vesalia* de qua in descriptione
VVestphaliæ, *Duisburgum*, sive *Teutoburgum*, veteris Ger-

manie oppidum ad ripam olim fluminis Rheni inter
Ruram & Angram annes situm. Clarum semper fuisse,
cum maxima ædificia, tum historiarum etiam moni-
menta declarant. Ob nundinas etiam celebres negotia-
tionesque Mercatoribus frequentatum fuisse, indicant
rerum Flandricarum scriptores. *Embrica* incolarum &
ædium frequenter, & schola, quam optimè instituta
conciuum; vulgo *Emmerick*, *Afciburgum* Taciti Scho-
lastis. Id autem non vacare errore Nevvenarius docet.

Atque hæc de Clivia: restat paucis explicandus *Iulia-
ensi* Ducatus vulgo *Juliers* seu *Gulick*. Nomen ab oppido
Iuliaco. Situs est inter flu. Rhenum & Mosam, idem pæ-
ne qui Clivæ, nisi quod hæc Septentrionalior, ille Me-
ridionalior sit. Conregionales enim alioqui eosdem
habent. Regiones aër bonus & salubris. Ager utcumq;
fertilis frumenti omnis generis, quod ponderofum
valde est. Profert quoque *Iusatim* herbam Tinctorum,
vulgo *VVaid*, quæ accolis magnum quæstum reddit: est
que pascuis letus, vinum vero haud dignit. Sunt hic per-
multa domestica animalia, & inprimis equi optimi;

Principes Iuliacenses ab Eustathio Goetfridi Bilionei
fratre ortum ducere existimantur. Ceterum Iuliacensis
ditio Comitatus olim fuit, & anno ccccxxix à Ludo-
vico Imperatore in Marchionatum evectus fuit, ac de-
inde xxx post annis à Carolo IV in Comitiis Metœibus
fuit repectus in Ducatum, id quod Cuspin sub titulo hu-
jus Imperatoris ostendit. Primus autem Marchio qui
& postea Dux, *Guilhelmus* IV. Hujus filius *Guilhelmus*
patris successit in Ducatis Iuliacensi & Gelrensi. Hic
quum improlis obiisset, successorem reliquit *Reynoldum*
fratrem. Eoq; mortuo sua herede reliqua eius uxori Af-
fini suo *Adelino Bergensi* nupsit, qui factus est Dux Iulia-
censis

Ducatus
Iuliaco
Situs.

Aër
temporis
soli fructu
litterarum.

Animales
domesticae
rurales.

Imperium
magnum.

enī inter
er fuisse,
m moni-
negotia-
indicant
larum &
e instituta
citi Scho-
ius docet.
dus *Iulia-*
ab oppido
idem pa-
r, ille Me-
ni eosdem
er utcumq;
onderosum
in ectorum
reddiri: est
unt hie per-
qui optimi-
idi Bilionei
i *Iuliacensis*
xix à Ludo-
is fuit, ac de-
is Merēsibus
ab titulo hu-
Marchio qui
us *Gulielmus*
Gelrensis. Hic
uit *Reynoldum*
eius uxor Af-
st Dux *Iulia-*
censis

Ducatus
Iuliacensis
fis.
Silva.

Vrbis &
oppida

Arcis
tempore
sufficien-
tia.

Amma-
nium
v. etas.

Imperio
magnum.

Oppidum
magnum.

cenſis & Bergensis. His sine liberis mortuis ; factus est *Gulielmus* Dux *Iuliacensis* arque *Bergensis*, genuitque filium nomine *Gerardum*, in paterna ditione successorem. *Gerardo* natus filius *Gulielmus*, qui unicam filiam suam tradidit uxorem Ducis *Clivenſis* unico filio *Ioannis*: sicutque tres *Ducatus*, *Bergensis*, *Iuliacensis*, & *Clivenſis* in unam redacti sunt ditionem. Genuit autem iste *loannes* filium *Gulielmum*, qui quartum *Ducatum*, nempe *Gelrensem*, junxit tribus *Ducatibus*, *Clivenſi*, *Iuliacensi* & *Bergensi*, sed excitato bello Anno c. 10 XLIIII vietus à *Carolo V*, sua ditione spoliatus fuit, ac deinde tursus ea certis conditionibus donatus, prater *Gelriam* tamen, ducta uxore filia *Ferdinandi Rom. Regis*, *Primaria* ejus urbs quæ & *Ducaturi* non men dedit, est *Iuliacum* vulgo *Gulich*, cuius etiam in Itinerario meminit *Antoninus*. Situm est ad *Ruram* fluviū. Oppida præter *Iuliacum* sunt *Marcođurum*, vulgo *Duren*, civitas ex eo tempore illustrior & notior facta, quo gravissimam *Caroli V*. obſidionem pertulit. *Mondflerum* *Ephalee* oppidum amēnum inter montium convales haud procul ab *Ervatis* fluviī fontibus; *Euskirchia*, *Berchemum*, *Castrum*, vulgo *Caster*, à magnifico castro quo munitum est, *Grevenbroeck*, *Sladbach*, *Dalen*, *VVassenberch* oppida sunt. Arces frequentissimas habet, quæ Nobilibus & Equestribus familiis nomen dederunt, *Palant*, *Meroden*, *Renschenberg*, *Neffelroden*, *Wachtendonk*. Est etiam *Beronatus* *VVickradensis* arcem habens muniriſſimam. *Quadorum* sedem. In hoc ipso tractu sita est urbs *Aquensis*, *Aquisgranum* recentioribus, *Vetera Ptolemeo*, in qua *Legio xxx Vlpia*: sed apud *Antoninum* est *xx*, & *Legio xxx Vlpia* aliis huic loco vicinis. *Lhuithprandus Granii* *Platinum* vocat: *Rhegino Thermas Grami* & *Aqua-*

Paleſtium. *Sæpius* etiam *Aqua* simpliciter ab illis ſeculi scriptoribus nuncupatur: vulgo *Aken*, Germanis *Ach*, Galis *Aix*, dicitur. Vrbs est nobilissima; aëre fructuſa, luberrimo, agroque gaudet pulcherrimo, quamquam quod ad ædificia ſtructurasque attinet, nequaquam veteri famæ, nobilitati, ſplendorique reſpondeat. Balaena thermaſque tam intra urbis incēnia, quam extra, è terra erumpentibus aquis naturā calidis habet, multisque ac variis morib⁹ appriūne uiles. Et que hæc urbs ſede *CatoliMagni* qui hic obiit & ſepultus est, celebra ta. Fuvios habent hæc regiones præter *Rhenum Ruram*, ſive *Roram*, quid ab *Vbiorum* oppidulum, *Reroort*, quod finem *Roræ* ſonat, *Rhenō* miſcerut, ubi videre eſt duorum fluminum concurrentium evidentiſſimum diſcriben, quorum hoc viride, illud ſubalbūm appetet. Et quidem uſque adeo tortuosus eſt *Rora*, tantisque ambagibus fertur, ut propemodum ipſe *Mæander* videri poſſit: tam autem violentus eſt, & vehe menti curſu fertur, ut quandoque per arva viam rum par, adeo ut brevi temporis ſpacio duo vel tria juge ra alluvione hinc adimat, illuc adjiciat, vel contra paulo post ſolum quodcumque inundat, calculis implet, atque corrumpit: *Nersam* item, *Lupiam*, *Angram*, *Dufelium*, *Erffat*, *Nirs*, *Vornium* & alias. Nec *Silvae* defunt, inter quas illa quam *Tacitus Sal-* *Silva*, *tum Teutoburgensem* vocat, Duisburgo vicina, quod cingit plusquam medium, quibusdam in locis vix quatuor, aut quinque balistarum jaſtibus diſtans, vaſtissima eſt & ampliſſima; in qua innumeræ feræ conſpiciuntur. Rivulos habet plurimos, & lippidiffiſmos: montes ſunt excelfi, arbribus praetextis circum quaque vefiti. Sed de his haſtenus.

*Regio &
vnde di-
ca.*

*Sicca.
Cali-
ginalis.
Soli ferti-
bili.*

LEO DIENSI *Diocesis nomen ab Urbe primaria Leodio, huic verò à cæsa Legione Romana in ea valle, ubi nunc Leodium, nomen inditum constanter adfirmat Hubertus Thomas Leodium: ipsi quoque indigenæ vocant Liege, quasi Legionem dicerent. Alii existimât nomen habere à rivo locum quodam ignobili Legia, qui tertio ab Urbe milliari ortus, intra Vtbum Mosa commiscetur; vulgo l'Evesché de Liege. Adjacet illi ad Boream & Occidentem Brabantia; ad Ortum partim Mosa, partim Ducatus Limburgensis: ad Austrum comitatus Namurcensis. Longitudo ejus milliarium Leodiens. xxxi: Latitudo xv. Aëre gaudet purgato, temperato & salubri: agro amœno, fertilis, omnibus rebus affluent, in primis versus Boream, qua Brabantia contermina: ibi frumenti & omnis genetis fructuum admodum serax est, nonnullis in locis etiam vini. Versus Meridiem verò, qua Lutzenburgum & Galliam attingit, paulo sterilior, montibusque asperior: & Nemoribus (Ardennæ enim saltus totius Galliæ, auctore Cæsare, maximi, hic passim cernuntur reliqui) horridior. Hæc facies soli exterior: intus autem & in visceribus, habet ferri & plumbi, atque etiam auri optimi fodinas, sed auri parciores. Sunt etiam in montibus lapidinæ, ex quibus in Magnatum sepulturas marmor candidi coloris, quod Alabastrites Grecis appellatur, & variis coloris eruitur. Sunt & saxa grandia, fossilia, ad ignem idonea, quæ summo labore, & non nisi cum grandi vita discrimine ex aliis montibus, atque etiam sub ipso Mosa alveo magnis cavernis excavato petuntur, atque in Provincias nostras navibus deferuntur, pretio in singulos annos excedente summam centies milie ducatorum.*

Hunc lapidem vulgo vocant carbonem Leodiensem,
Charbon de Liege: is ubi semel ignem concipit, paulatim accenditur, oleo restinguatur, aqua vires concipit: calor ei vehementissimus: quo fit ut Leodiensis tria sibi praetere aliis gentibus arrogent: Panem pane meliorem: Ferrum ferro durius: Ignem igne calidiorum. Vsum hujus faxi repertum primum asserunt anno c. 10 c. xc. 11x, a quodam peregrino, qui fabro cuiusdam ferrario eum commonistravit. Omni præterea pecorum genere abundat regio: nec defunct silvae, opimas quæ præbent venationes, jucundaque aucupia. Hanc regionem ad fidem Christianam convertam tradunt à S. Materno Patavino, primo Tungrenium Episcopo circa annum Domini centesimum primum. Episcopis enim sedes quæ nunc Leodiæ est, tunc Tungri erat, mansitque usque ad annum ccc cxc 11x, quo tempore (quum Hunni Duce Atila in Germaniam irrupissent, & Civitatem istam una cum aliis oppidis vastassent) à S. Servatio Trajectum ad Mosam translata fuit: mansitque ibidem usque ad tempora D. Huberti Episcopi, qui anno septingentesimo decimo tertio eam Leodium transtulit, ubi etiamnum visitur. Porro à D. Huberto primo Episcopo Leodiensi usque ad nostra tempora lxxi Praefules à Guicciardino numerantur: apud quem plura de his legere. Neque solum hic præfus Episcopus est, verum etiam Princeps Imperii, Dux Bovillionensis, Marchio Francimontii, & Comes Lotensis & Hasbania. Veteres hujus Episcopatus incolæ fuerunt Eburones, Tangri, Centrones, & Cerasi. Occupat jam magnam Lotharingię antiquę partem, continent namque sub nomine Leodiensis Diœcesis, Ducatum Borilliensem: Marchianatum Francimontii: Comitatum

LEODIENSIS DIOCESES.

39

LEODIENSIS DIOECESIS.

392

tum Hasbaria, aut (*Hassengauv*) Lotensem: multaque
 Baronias, ut vocant. Numeranturque in hoc Tractu,
 præter Trajectum, cuius media pars Duci Brabantie
 paret, xxiv Urbes muris munitæ & c^o 1000 pagi
 templis turrigeris ornati, multæque Abbatia & Do-
 minia. Vrbium nomina hæc sunt: Leodium, Bolonium,
 Francionium, Loots, Gorchyvorm, Tungri, Hejum, Hasselt,
 Dinanum, Majacum, Bilenum, S. Trudonis, Vis-
 sum, Tumam, Vere, Herck, Bree, Pera, Hamon-
 tium, Sineum, Fossatum, ut eas numerat & no-
 minat Guicciardinus. Hiurum omnium Metropolis est
 Leodium, nonnullis *Augusta Eburonum*, incolis Liege, Teu-
 tones *Luyck* & *Lutlich* vocant. Urbs antiqua, cuius pri-
 ma auspicia in Ambiorigem magnanimum Ebu-
 ronum regem Hubertus Thomas Leodius refert, quo
 duce indigenæ per insidias obruerunt Cottam & Sabi-
 num, interfecit Legione unâ Romanorum, cum v co-
 horibus, quemadmodum id C. Cæsar lib. v. Com-
 mentariorum suctum de bello Gallico prolixè refert.
 Alii urbem arbitrantur esse novitiam, conditam à D.
 Huberto Aquitano; cuius sententia error manifestissi-
 mè ex monumentorum quorundam & strukturum
 antiquitate convincitur. Præter *Mosam* & *Legiam* in-
 fluunt Urbem alia aliquor Fluminis, Vtes, Veses, Ambla-
 rum, ex Silva Ardenna orti. Sunt & fontes illimes &
 pellucidi tam frequentes, ut multe privatorum domus
 binos aut ternos habeant. Vrbs ipsa laxa est, montesque
 & valles aliquot complectitur; ambitus ejus est i^v Ita-
 licorum milliarum. Edificia ampla, ac præ ceteris su-
 perbum est & magnificentum Episcopi Palatium, exstru-
 ctum à Cardinali Erardo Leodiensi. Publicis verò Te-
 plorum struuntur, sive numerum Ecclesiasticorum specet,
 sive elegantiam, splendorem, divitias, omnes supe-

rat non modo Gallia, sed etiam Germania utriusque
 civitates. Octo in ea sunt Templa Collegiata, in qui-
 bus divites admodum Canonici: splendidissimum ve-
 ro est Templum D. Lamberti, qui turela præst civi-
 tatis. Templum hoc Cathedrale est: cuius Episcopus
 totius ditionis & Dioecesis Princeps, Canonici Con-
 siliarii; sed ad Canonicatum nemo admittitur, qui
 non sit aut nobili prognatus stemmate, aut alioqui
 Doctor vel Licentiatus; licetque Canonico (nisi in
 sacerdotum numerum fuerit cooptatus). resignare
 beneficium, uxorem ducere, aliud quodvis munus
 suscipere. In hoc Templo multa admodum sunt vas-
 magni pretii, multa ornamenta aurea argenteaque:
 inter alia, statua est D. Georgii ex puro auro, quam
 Carolus Burgundia Dux consecravit. Sunt & quatuor
 Abbatia perquam opulentia, & Bibliothecis instru-
 ctissimis exornatae. Parocchia intra urbem sunt xxxii
 cum Ecclesiis totidem. Atque ex his appareat, uon im-
 merito à Pettracha olim scriptum, *Vidi Leodium, insignem*
Clero locum. Episcopus jus habet titulumque Principis:
 tanta ramen libertate & tot privilegiis concessis Civi-
 tati, ut pene libera videri possit. Habet enim suos
 Confules, Scabinos, Magistratum. Studia hic olim ma-
 gno in honore fuere, adeo ut observatum sit, uno eo-
 demque tempore Leodii ix Regum filios, xxv Ducum,
 xxix Comitum litteris attribusque humanioribus ope-
 ram navasse; præter Baronum & aliorum illustrum
 virorum liberos, qui plerique omnes Canonicerant
 Templi D. Lamberti. Bolonium, Bovillon, Castellum
 est quarto i^v milliari, decimo sexto à Leodio in mon-
 tis vertice mirabilis artificio exstructum: sedes Du-
 cum Buillonensium. Ab hac nomen habuit *Gorefridus*
 Dux Lotharingia, qui anno c^o xvi in Concilio

generali

generali celebrato Claremontii in Arvernia, una cum
statibus Eustatio & Balduino sacram militiam suscep-
pit aduersus infideles, pro recuperanda Terra Sancta.
Quo tempore illustris ac vere generosus Heros, ut esset
ad militiam illam expeditior, Sperto Episcopo Leo-
dienensi Ducatum illum vendidit, majore gloriâ venden-
tis quam ementis. Hujus virtute anno circiter 10 capta sunt
a Christianis Hierosolyma. Ei cum ab exercitu ob pre-
clara merita regnum Hierosolymitanum cum corona
offeretur; negavit (er. Principis Christiani pectus)
se auream coronam aut regum titulum eo loco suscep-
pturum, in quo Servator humani generis coronam
spineam tulisset. Francimontium olim oppidum fuit mu-
ro clausum, nunc muri disjecti patet: in eo Cardi-
nalis Etardus, quem antea retuli, monumentum ex-
struxit. Abest Leodio iv. milliariis, et que titulo Mar-
chionatus insignitum. Tumi (pagus hic est Francimoni-
tio proximus) metallâ sunt plumbi optima, & in mon-
tibus vicini lapicidinae marmorea. Tungri tribus mill.
absunt à Trajecto Mosa, (Maesfrichi) toto idem à Leo-
dio: Civitas eorum Tongern hodie appellatur, sita ad
fluvium Iacer; nomen habet à Tungris Germanie po-
pulis, qui relicta patria primi Rhenu trajecterunt, & has
sibi delegerunt sedes. Vrbs est omnium Brabantia Ci-
vitatum antiquissima. Ab hac urbe usque Lutetiam
Parisiorum iter est mill. ital. c.c; quod totum iter lapi-
de conformatum fuit, existantibus etiam nunc ejus viæ re-
liquiis manifestissimis. Argumentum summæ antiqui-
tatis est Templum Herculis intra urbem, cuius statua
ante portam etiâ hodie conspici potest. Hojum Hoy, ha-
bet appellationem à rivulo impetuoso qui hoc lo-

co in Mosam præceps fluit, distat Leodio v. mill. Quar-
to milliari à Leodio ad Denerum oppidulum est Bilsen,
& extra illud pagus Munsterhilsen. Tertio milliaria à
Tungris urba est S. Trudonis, vulgo Sainz Truden, Cen-
trorum, ut quidam arbitrantur, sedes, quorum frequens
apud Iulium Cæsarem mentio. Vno milliari à Leodio
pagus est Ebure, quæ Eburonum caput fuisse creditur.
Traiecti partem, ut & hoc obiter addam, huic Diocesi
accessisse ex donatione Porti, cuiusdam Lovaniensis
Comitis, scribit Placentius. Reliqua oppida brevi-
tati studens emitto. Fluminibus undique rigatur hæc
regio, quorum maxima pars Mosa miscentur: sunt
que Legio, sive Legio, Vtes, Vesel, Ambluarus, leckel, Hoy,
Vesenn, Fl. Voer, Vrt, reliqui per Demeram ad Scaldin
deferuntur: uti sunt Rabbeck, Stimmer, Herk, Heß, am-
nes limpidissimi, qui piscium fluviatilium genus om-
ne abunde subministrant. Fons hic fuit de quo litigant
inter se viri docti. Alii contendunt esse adhuc intra ur-
bem: alii (quibus adfertur accuratissimus Scriptor
& qui hujus rei fidem singulare cura experiri voluit
Lud. Guicciardinus) extra eam, fesquimilliarum Limbur-
go, v. mill. à Leodio, v. 11 à Tungris, iuxta Spes vicum, in
nemore quodam amœno & jucundo, parte Silvæ Ar-
duennæ. Hujus fontis mirabilis efficacia in morbis de-
speratissimis, Phthisi, Hydrope, Febribus atq; aliis. Mô-
tibus etiam Regio hinc inde attollitur, in quibus divi-
tes Fodinæ, de quibus supra. Silvis etiam passim um-
brosa: Arduennæ portiones sunt Silvæ Julio Cæsari ce-
lebratissimæ. Ejus Portiuncula Comitatui Namurensi
vicina Saltus Marlignanus dicitur. Atque hæc haec tenus
de Diocesi Leodiensi: nunc ad reliqua pergamus.

Ddd

Qui

Montis
Silva

iusque
in qui-
um ve-
st civi-
scopus
ci Con-
tr, qui
alioqui
(nisi in
designare
i munus
unt vasa
teaque:
o, quam
quatuor
as instru-
ant xxxii
non im-
n, insignem
Principis:
sifis Civi-
nenim suos
olim ma-
, uno co-
vDucum,
tribus ope-
illustrium
onicerant
Castellum
do in mon-
sedes Du-
uit Gofredus
Concilio
generali

W A L D E C K

C O M I T A T V S.

Qui hanc Tabulam primus descripsit & edidit, Iodocus Moers à Corbach, duos Nobilium Ordines sub Comite Waldeccio enumerauit, unum liberum intra Comitatum commorantem, alterum tam extra, quam intra Comitatum Feudo Comiti adstrictum. Hos ergo Ordines cum nihil præterea habeam, hic adnumerabo, & quæ illorum domus Tabulæ insunt, indicabo.

Stemmata Nobilium liberorum intra Comitatum sunt Virmundt, Meissenburg, Co-
grieben, Zerßen, Volmerichausen, Dalwig, Eppe, Rodehausen, Reen, Sconstat, Hertzing-
hausens, Twijs, Hanxtleden, Greismar, Roman, Dorfelt.

Stemmata Feudatariorum tam extra quam intra Comitatum: Ulfstein, Reicel, Spiegel,
Calenberg, Ueffel, Canstein, Malspurg, Lebenstein, Mengersen, Mescheden,
Beinenburg, Papenheim, Uulff, Volkenbergh, Urf.

Regio &
vnde di-
ta.

Eduo.

Soh fer-
tura.Anim-
alia vo-
ratis
Imperium
Majestas.

AD Mercatorem redeo, apud quem sequitur *V Waldeccia vel VV aldensis Comitatus*, vulgo *De Grafiehafft V Waldeck*. Nomen habet ab urbe *V Waldeckia*: eorumque Hassiae non minima pars. Coniacet illi ad Orientem quidem Hassia: ad Septentrionem Episcopatus Paderbornensis: Occidentalior pars Diocesum respicit Colonensem. Longitudo & Latitudo Comitatus est vi milliarium. Solum, fertili campo, apricis collibus, irriguis annibus felix: frumentum profert magna copia & vinum: meralla gignit variis generis, Aurum, Argentum, Æs, Ferrum, Plumbum. Argentum vivum, Alumen, & Salem. Circa Wildungam enim urbem, atque Eisenburgum pleraque haec est Terra vilesibus rara felicitate effodiuntur. Sunt & Saxa grandia, fossilia, (qualia in Episcopatu Leodiensi) adigneum idonea: Germanis Steinolen, his signum focumque tamquam carbonibus fovent. Varii generis producit Animalia, magnamque in Silvis ferarum copiam, qua ad venationes frequentes incolas extimulant. Originem autem Comitum Waldeccensium, à *V Videlchindo* Comite in Snelenberg, quem *Carolus Magnus Ecclesiae Paderbornensis*, a se primum fundare, Advocatum, id est, (si vera est Advocati interpretatio, quam lac. Meyerus aliquie afferunt) Civitatis Principem constituit, arcessunt. Quod jus ex posteris quidam *V Videschindus* Comes Waldeccensis, cum Friderico Barbarossa in Asiam profecturus, acceptis ccc argenti marcis, collegio remississe scribitur. Nec vero continua superiorum Comitum familias series adnotata, quod sciam, exstat. Itaque ab Henrico Ferreo, qui Corbachiam anteal liberam, Imperio Comitum primum subjecit, series ad nostra tempora ducta adscribitur. *Henricus Ferreus Arcis Laudojæ* con-

ditor, Corbachiam anno c 10 ccc lxvi die xi Martii oppresam, sibi parere coegerit. *Henricus Fredericum Dumc Brunswicensem electum Imp. ad Frisclariam interfecit anno c 10 cccc*, uxor *Elisabetha Bergensis*. *Henricus cecepit anno c 10 cccc x sexennale bellum cum Partibergiis*, finivit c 10 cccc xviii. *Patrocinio Ludovici Hassiae* Principis se primus subjecit anno c 10 cccc xxvii. *V Volradus Comes à Waldeck*, ab Episcopo Moguntino Frisclarie & aliis que in Hassia tener oppidis praefectus c 10 cccc xxxiiii. *Philipus II Philippi I filius, uxor Anna filia Ioannis II Duci Clivensis. V Volradus II Pius, doctus & humanus: Praes colloquii Ratishbonensis anno c 10 15 lvi, mortuus c 10 15 lxxxviii. Iosias natus anno c 10 15 lxi, mortuus c 10 15 lxxxviii. Christianus & V Volradus, Comitis Iosiae filii.* Ad dignitatem autem Officii Imperialis quod attinet, inter v Servos seu Milites Imperii, Comitatus hic primum numeratur: Sunt enim *V Valdeccia, Hirten, Fulchen, Arnberg*. Urbs prima *V Waldeccia*, vulgo *V Waldeccia*, que regioni nomen dedit, arce praedita, quam *Edera* fluvius alluit. Sunt & *A finchaua, Dudinchaua* oppida: *Landavia* urbs cum adjuncta arce: *Mengerhusa* urbs quoque cum arce, Comitum hodie sedes, duobus à *V Waldeccia* milliaribus distat: *Rodenum* urbs & arx, in cuius territorio venationes sunt frequentes. *V Vetterburgum* arx, locus adspectu & positu per amoenus, inter Twistam videlicet & Ahram fluvios sita: *V Wildunga* urbs que novo & veteri nomine ac loco distincta est: juxta quam Fodina Metallicæ: ex quibus magna vis Auri, Æris & Ferri quotidie eruitur. Sunt & hic fontes acidi ad quos variarum regionum ægri ante annos aliquot solebant confluere. Coquitur hic etiam optima cerevisia, qua prestantiore non habet hec regio. *Frienbagen Carolini judicij sedes;* *Saxenbusen*

Saxen-
arx, cu-
tar: qu-
situ p-
munici-
menti
ibi effe-
quam
vero h-
procu-
stergit
Monat
(inter
gi Hisp-
quoque

Saxenbusen, Saxenberge, Furschenberga oppida: *Eisenburgum* arx, cuius ager ut Wildunge, aurum & ferrum suppeditat: quo lithianthrases quoque effodiuntur: *Eilnusia* arx situ spectabilis, ab urbe amne dividitur: *Corbachia* urbs munica: aurum fodinatum ad eam, ante trecentos annos mentionem fecit Albertus Magnus, &c quidem de auro ibi effosso, cu igne probatur ac purum redditur, minus quam de Bohemico, ullove alio consumi adsfirmat. Nec vero hodie venæ illæ prorsus exhaustæ sunt: nam haud procul Corbachia ex arena lepiuscule lota aurum abstergitur. *Nemburgia* arx & oppidum: *Iber* arx & *VVerba* Monasterium. Regio hæc fluminibus irrigatur variis (inter quæ agmen primum merito ducit *Edera*, qui Tagi Hispaniæ, Hebrei Thraciæ, Pactoli Asiae æmulus, aureas quoque vehit arenas, tum & piscibus si quis alias refer-

tissimus, medianam fere Provinciam Waldeccensem secat: ex Nassavæ montibus per Comitatum Wigenstein ad Francobergam ad labens, & arcem Waldeccensem præcipiti rupe conspicuam, in ima valle altissimis tundique montibus septam, abluens. Frislariam Hassia oppidum præterlapsus recepto Svalma in Fulda supra Casellam, atque inde in Visurgim se exonerat. Sequuntur *Dimila, Trivista, Vrba, Abra, & Iber* amnes. Nec montes desunt, inter quos qui vernaculè dicuntur *Grunebeckerberg, VVinterberg, den Astenberg* cum aliis qui in Tabula mercatoris cernuntur. Sunt & Silvæ in hoc træatu frequentes *Aldervalde, VVeterholz, Geppenhage, Plat*: alias praeter eo, quæ paßsim per hunc Comitatum hic ibi sparsæ. Atque hæc de Waldeccensi Comitatu haec tenus, ad Latinatum Rheni transeamus.

PALATINATUS RHENI.

Regia.

Silesia.

V ALDECCIAE succedit in mea methodo.
Palatinatus Rheni, vulgo die Pfaltz. Hanc
 nobilem Germania partem nonnulli
 à Palatio Rheni nomen accepisse; alii
 à Caroli Magni institutione; alii à Palatio Trevirensi sic
 nominatam volunt. Beatus Rhenanus conatur probare
 ex Ammiano Marcellino, Palatinatus ditionem & no-
 men à Palas Regione descendisse. Scribit enim Ammianus
 in hunc modum: *Constitutio pone prope Moguntiacum,
 cohortes transgressae sunt Rhenum; in regione Capelliana, que à
 Palas nomen habet, castra sunt posita.* Et alibi: *Quum ventum
 esset ad regionem, cui Capellati vel Palas nomen est, ubi terminales
 lapides, Romanorum & Burgundionum confinia distinguebat, ca-
 stra sunt posita.* His subjicit Rhenanus: Hic adverte re li-
 cer principem Palatinum non à Palatio Cæsaris, vel æ-
 dificio illo quo in Rheno ostenditur, nomenclatu-
 ram suam possidere, sed verutissimum à Regione esse
 natam appellationem. Hæc illle. Sed cum plures, alio-
 rumque locorum Comites Palatini, in historiis recen-
 sentur, hodieque etiam nūn sint, hanc de etymo Pala-
 tini sententiam plerique rejiciunt. Huc accedit quod
 ante cccc annos, neque castra, neque oppida in hac re-
 gione, ubi hodie habitant, habuerunt: sed intra hos an-
 nos quicquid locorum juxta Rhenum habent, ve-
 lerunt, vel armis adquisiverunt. Plerisque magis adlu-
 bescit, si à Palatio Comes Palatinus dicatur, qui digni-
 tatis & claritatis ordo velut senatorius jam olim sub
 Imperatoribus esse cœpit. Hinc qui in Comitatu Pala-
 ti præsto essent principi, Palatini vocabantur. Habet
 hæc Regio ab Occidente Zvvebrickensem Ducatum
 qua Orients est occurrit Franconia & Württember-

gensis Ducatus: qua Septentrio, partim Mœno flumine
 partim extrema Silva quam Ottonicam vocant, termi-
 natur: Alsatiam attingit à Meridie. Tractus hic univer-
 sus amoenitate, fertilitate, & ubere omnium rerum co-
 pia vix ulli Germania parti cedit. Montes plerique viti-
 feri sunt, vinumque præstantissimum proferunt, aliis re-
 motioribus locis expetitum: iidem ad Boream casta-
 neis refert. In agris copiosa frumenti seges, tritici, sili-
 ginis, hordei. Nec defuncta pomaria, & horti omnium
 felicium arborum genere consiti, qui paullum in hac re-
 gione plurimi visuntur, magna pomorum ubertate sca-
 tentes. Inter Wormaciā, Heydelbergam, Neostadiū,
 Crucenacum, Oppenheimum generosissimas sunt vi-
 tes: imprimitis Pfertershemii, cuius bonitas cum Setiis,
 Falernis, Cæcubis certare possit. Silvae etiam & mon-
 tes referti sunt feris, potissimum cervis. Quin & in-
 colæ plurimos in silvis nutritiunt hircos, hædos, & ca-
 pras, ed quod hæc animalia potius silvestribus dele-
 ctantur saltibus, quam pratis. A carpendo enim capræ
 dicuntur, ideoque in legelocationis fundi excipi solet,
 ne colonus capram in fundo pascat. Prope Heydel-
 bergam est magna copia ardearum, ibique in nemore
 nidificant. Est autem avis aquatalis, quippe quæ vivit
 ex aqua, & tamen horret pluvias aliaque tempestates,
 quas in sublime volans evitare conatur, juxta illud Vir-
 gili: *aque altam supra volat ardea nubem.* Vocatur
 etiam ob id ardea, quod ardua suo volatu petat. Po-
 nit nidum suum in altissimis arboribus, oditque natura
 Accipitrem fringillarium seu nisum, sicut vicissim
 accipiter exitium illius continuo quererit. Decertan-
 tes autem in sublimi aere, uterque id unum conatur, ut
 alterum

flumine
at, termini
c universi
terum co
ique vit
aliis re
am casta
titici, sili
i omnium
in hac re
tartate sca
Neostadiū,
ne sunt vi
am Setiis,
m & mon
quin & in
pedos, & ca
tribus dele
nun capra
excipi solet,
oc Heydel
in nemore
e quæ vivit
empestares,
ta illud Vir
n. Vocabur
petat. Po
itque natura
e cur vicissim
Decertan
a conatur, ut
alterum

Saliens-
katal.

Anima-
lum ca-
retas.

PALATINATUS RHENI.

129

PALATINATUS RHENI.

alterum ascendendo supereret. Si accipiter altiorem obtinuerit locum, impetu quodam obruit hostem atque extinguit. Sed ad rem. Fuerunt ab initio Palatini Palatiorum praefecti, praesertim in Curiis Imperatorum, quos Franci olim *Majores-domini vel Palatiū vocaverunt. Quādo autem ditio Palatinatus Rheni fuerit instituta, & ubi locorum Palatini Rheni ante quadringentos & quingentos annos se cōtinuerint, non licuit mihi investigare, variae enim hic hominum conjecturæ. Sunt qui ajunt primos Palatinos simplices fuisse nobiles, usq; ad tempora Ottonis III, quando principes Electores fuerunt constituti: tunc enim illis major dignitas fuit constituta. Primus Palatinus Elector fuit *Henricus*, qui cum ceteris Electoribus anno 1041 Imperatorem constituit D. Henricum. At ubi suam habuerit Curiam, cui præsederit regioni, quos audientes habuerit populos ipse & aliquot eius successores, à nullo inventiscriptum, inquit Munsterus, nec principes ipsi qui hodie præsidēt Palatinatu id sciunt, nisi quod quidam, sed sine certo testimonio, putant principes Palatinos olim Wormaciæ confessisse, & magnam in ea urbe habuisse jurisdictionem. Hoc constat, Conradum Ducem Franconiaæ anno 1041 suam sedem Wormaciæ habuisse: de principe Palatino nihil tale inventur. Sedes hic olim *Intuergorum*, *Nemetum* etiam & *Vangionum*, ut nonnulli opinantur. *Intuergi* Germaniæ populi: hos Peucerus in Palatinatu constituit circa Heydelbergam, quæ regio etiam *Capellatum* & *Palla* vocata fuit, ut supra ex Marcellino retuli. *Nemeti*, Ptolemæo & aliis, Germaniæ ad Rhenum populi, finitimi Metensibus, Argentinenibus, Wormaciensibus, Spier hodie urbs Episco-*

palis in Germania B. Rhenano. *Angula Nemetum* hec Aethico. *Vangiones* Ptol. itidem Germaniæ populi ad Rhenum: *Wormber Biflumb* B. Rhenano & Lichtenavio. Sed contra affirmat Pirchaymerus, *Vangiones esse Spirantes*, *Nemeti* vero *Wormacienses*. Rationem addit Irenicus, nempe quod Ptolemaeus, qui in descriptione Rheini solitus sit à Meridie in Septentrionem decurrere, primum meminit Vangionum, deinde Nemetu. Sig. Gemblacensis tamen, qui ante annos scripsit circiter quingentos, *Wormatium* Vangionum urbem vocat. *Wormatium* urbem olim vocatam *Vangionum* speculam, ex antiqua ibidem inscriptione, colligit quoque Ioannes Heroldus. *Vangen* interpretatur Lazius. *Urbes* memorantur XLVIII, quarum caput *Heidelberga* principis Palatinis sedes. Nomē habet vel à gētibus, hē enim Germanis dicuntur *Heyden*: vel à Myrto, quem iidem vocant *Myrtelber*, atque ob hanc caussam eruditissimus Melissius eam urbem appellat *Myrtileum*. *Durlacum*, cuius meminit Abbas Vripergesis, Pyramio est; quod alii *Durlach*, & rectius, Ioannes Heroldus vocat *Capellatum*. aliis tamē *Capellatum* est ipse Palatinatus, ut modo diximus. Muntero tractus est qua iter Francofordia Heydelbergam, *Bergstræ* dictus. Sunt etiam qui Ptolemaiæ *Budorii* hic sitam fuisse putent, sed hi præter inanem conjecturam nihil adferunt. Budorim enim statuit Ptolemaeus latitud. grad. LI, qum Heydelberga habeat latitudinem graduum duntatax XLIX, min. XXXV; vulgo *Heydelberg*. Sunt alii qui contendunt legendum & scribendum *Edelberg*, quod sonat nobilem montem: alii vero *Eidelberg*, quod meros montes significat. Sita est ad Neckum sive Neccarum fluvium, in fauribus montium *selebris*.

Celebris fuit jam inde ab anno cccclv insigni Literaturæ & Sapientiæ Gymnasio, quod iis temporibus constitutum est à *Rupero* seniore Principe Palatino, qui etiam ad ejus curam Marsilium quendam Ultrajectinum Parisiis evocavit. Ex eo semper inclita fuit Doctorum & Studiosorum frequentia. Inter Doctores celebres fuere Rodolphus Agricola, Ioannes Dalburgius, Ioannes Virdungus, Gulielmus Xilater, Thomas Bractus, Zacharius Ursinus, atque alii plurimi. Potro universus Palatinatus in quatuor Präposituras tributus est, quas illi *Ampen* vocant, Heydelbergensem, Alzæensem, Neostadiensem, & Mosbachensem, ab turibus Heydelberga, Alzea, Neostadio & Mosbaco nuncupatas. Sunt præterea *Bretta*, oppidum mediocre ad Salzam fluvium, patria Philippi Melanchthonis, summi liberalium Artium Magistri: *Ladeburgum*, à Castris Latinis Peucero dictum, pignori datum est Duci Rupero seniori pro media ejus parte anno ccc lxxi. Altera medietas obvenit Episcopo Wormaciensi. Eidem Principi vendidit Sifridus à Stralberganno ccc lvi oppidum *Schriesen* & castrum Stralberg. Et anno ccc ccc xlvi oppidum *Wormsheim* per arbitrios est memorato Principi adjudicatum, quod antea Episcopus Moguntinus possederat. Sunt item, *Cauba*, *Gelhusen*, *Simson*, *Luden* ad Tubeturum flu. *Oppenheim*, *Cesarea Lutra*, *Ingelheimam*, *Lorvensteinam* in Brucinia *Brussella*, & alia, quæ in Tabula obvia sunt, ut & arces & pagi. Flumina præcipua sunt *Rhonus* & *Neccarus*. Hic medium Palatinatum fecat irrigaque, ac prope Ladeburgum Rheno immergitur, Veteribus *Nier* dictus: Piscium & in primis mullorum, quos vulgo *Barberus* vocant, secundus, si quis aliud am-

nis. Descendunt quoque per hunc fluvium continuo lignorum rates, ex Ottonica silva, quæ ex Neccaro in Rhenum deferuntur. Ignobiliores sunt *Tuberus*, *Latherus*, *Iaxitus* aliique. Regio universim tum montuosa, tum ^{Montes} campestriss: montes habet insignes in quibus præstantissima vina decoquuntur. Nec desunt silvæ opimas venationes præbentes. Inter silvas ea est quæ dicitur *Ottonica* sive *Ottonis*: estque pars Hercyniæ silvæ. Lati-tudo ejus extenditur à Neccaro usque ad Moenum, & longitudo à montana via vulgo *Bergstræs*, usque ad Tubeturum flu. Sed hæc hæc tenus. Multa in Palatinatu Templa, multa etiam fuere Monasteria: inter quæ *Laurissenæ* vulgo *Lorsch*, per Carolum Magnum, aut ^{opera publica} ^{bibliotheca} ut alii putant per Pipinum constructum: de cuius Bibliotheca sic Munsterus: Non est locus in Germania, ubi vetustior quam in hoc Monasterio Bibliotheca fuerit. Vidi ibi exemplar unum quod manu Virgilii scriptum titulus premonebat. Inventus est ibi quoque ultimus liber Ammiani Marcellini, qui & jam publicatus est, scriptus majusculis tantum literis. Ioannes Dalburgius Episcopus Wormaciensis, Vir Doctissimus, transtulit inde ad Bibliothecam Ladenburgensem meliores quoque codices. Ceterum sextus Circulus Imperii est quatuor Electorum, qui sunt: Comes *Palatinus Rheni*: Archiepiscopi *Mensis*, *Trier*, & *Coln*. Civitates liberae sunt *Menz*, *Coln*, *Trier*, *Geilenhausen*. Princes & Domini: *Palatinus* cum suo Territorio: Com. *Nassau*: & *Beilstein*: D. *Reifferscheidt*, & *Rhineck*: *Tensich* Ordens Hern in *Coblenz*: Abb. S. *Maximini* proxime *Trier*: Praepositus *Seltz*: D. *Nider Eisenburg*. Sed hæc hæc tenus; ad Ducatum Wirtembergensem transto.

Ecc.

Ducatus

Ducatus Wirtembergensis.

Territoria
vnde di-
cta.

Sicut.

Cati qua-
tus.
Subseri-
bus.

DUCATUS WIRTEMBERGENSIS, vulgo WIRTEMBERGIA, nomen habet à WIRTEMBERGA Arce veteri in ejus fere mediocellio sita, in edito colle, haud procul ab Eslingenis urbe Imperiali; alii aliunde derivant. Cæterum Regio WIRTEMBERGENSIS in prima fere Superioris Germaniae parte, tractum Sueviæ feliciter occupat, ad Nici ripam sita. Conregionales illi ad Ortum Sueviæ, Vindelicæ & Noricæ: ad Oeasum Comitis ad Rhenum Palatini, Principis Electoris, & Marchionis Badensis limites: inde Nigræ Silva juga complectitur: qua Meridies est montes Arbonæ pariter ac Sueviæ Alpes, (ita vocant montes ejus regionis editiores incole) prominent. Versus autem Septentrionem Francos habet vicinos, & non ita procul Ottonis Silvam. Aer hujus regionis saluberrimus est: aestate cōmodus, hyeme temperatus: regio ipsa fertilissima, ita ut cum optima Germania parte certare queat, ac primas etiam obtinere. Frumenti, leguminum, vini, fructuum admodum ferax. Universæ tamen Regionis nō eadem ubiq; qualitas, non idem solo genius. Ea namque pars qua Neccarus oritur, quæq; confinis Hercyniæ, tunc qua Suevicis, inter Danubium & Nicrum sitis, Alpibus est contermina, subaspera quidem vitibus inimica, pecorum cultui satis idonea. Ager in Alpibus lapidolus, arfrugum abunde ferax: item per ingra Silva cacumina, rubro colore tellus arenosa, quæ trumento tamen satis abundant. Vbi vero Neccarus in campestria diffunditur, tota felix, tota beata est: undique Bacchi colles, herbida prata, fertiles agri, copiosus ubique vini, frumenti, pomorumque proventu. Argenti quoque fodinas hic Ducatus habet, haud procul à Viltbergo, ac dicitur Puclachium oppidum totum etis fod-

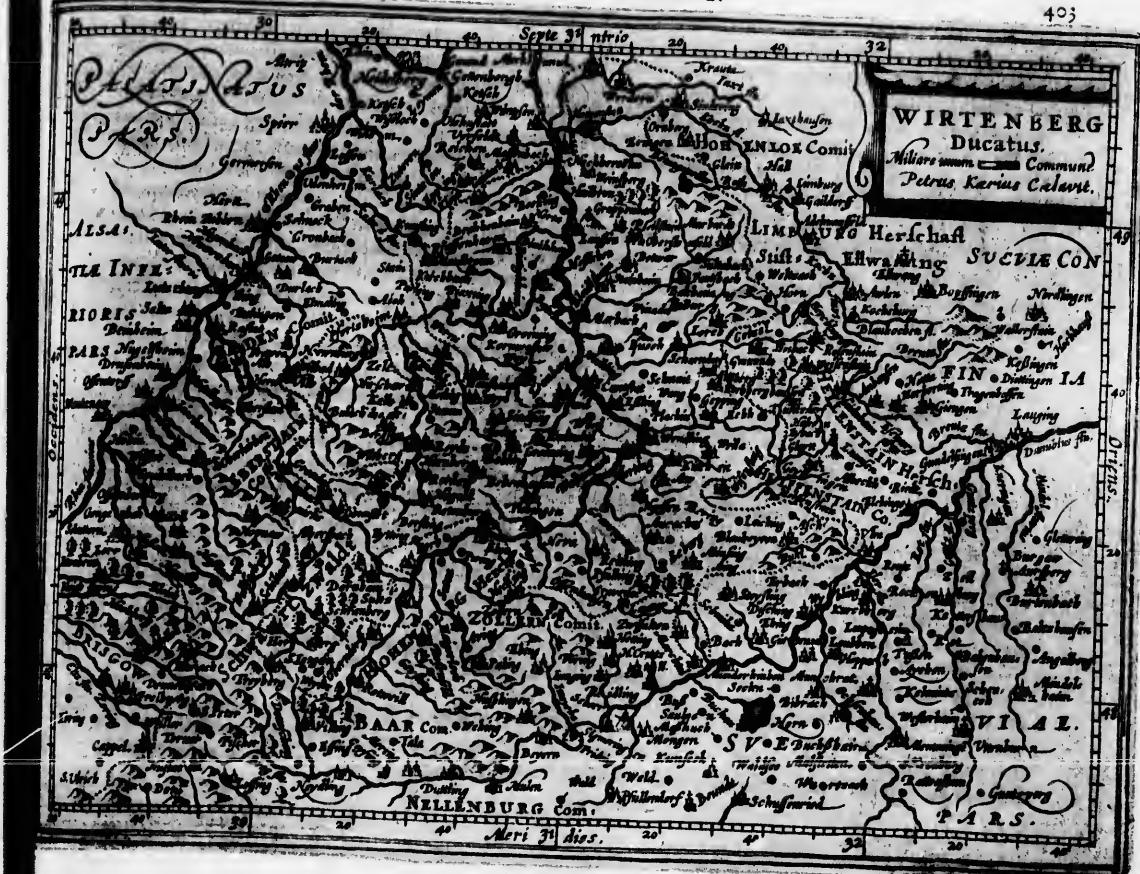
nis superstructum. Producit & ferrum & as. Reperiuntur etiam lapides elegantibus ac variis coloribus, ut plurimum tamen cæruleo distincti. Ut videatur etiā Natura molita esse hoc loco Genimas producere. Varii generis animalium passim vis magna: ac per saltuosa Nemora feræ innumeræ conspicuntur. Dicatus titulum adepta est hæc regio anno 150 CCC CX CV, Imp. Maximiliano conventu VVormacie celebrante. Hic enim Eberhardum Comitem WIRTEMBERGENSEM ad dignitatem Ducalem evexit. Eberhardus Dux II amplius biennium non mansit in Ducatu, sed corrasis vañis aureis & argenteis primum fugit Vlmam, ac deinde ad Principem Palatinum, mortuusque est apud exteros si liberis. Tunc creavit Imp. Maximilianus Vtricum Eberhardi nepotem. Hic an. 1510 XIX. ditione pulsus & ejectus fuit, à Suevici fœderis sociis, cum Reutlingen oppidum Imperii fœdere ipsis junctum nuper ceperisset. Patri Vlrico succedit Christophorus: Christophoro Ludovicus filius. Ludovicus denique Fredericum Georgii Comitis Montis Pelicardi filium successorem habuit. Sedes hic habuerunt olim suas Intuergi, Tschudo, Rhenano, Ruthungi. Item Teckosages. Ducatus iste veluti circularem habet litum, complectiturque Civitates & oppida plurima. Præstantiores Civitates sunt Tubinga & Stutgardia. Tubinga, vulgo Tübingen, ad Neccarum lita, urbs admodum elegans, Cereris & Liberi donis abundans, que & copioso, & generoso proventu, tam incolis, quam vicini Suevis communicat, utramque Neccari ripam, lapideo ponte conjungit. Arce, vinfiero colle, Canonicorum Collegio, & rei literariae ornamento, Academiâ, Studiisque liberalibus illustris. In ea, præter Joannem Stoßlerum & alios, annis superioribus

Animas
lumina-
tibus.
Imperiorum
Majorum.

WIRTEMBERG.

403

rioribus cum celebritate maxima nominis medicinam docuit **Leonhardus Fuchs** primus Medicinæ hac nostra estate repurgator. In eadem Academia profiteatur cum celebritate nominis, etiam inter Barbaras gentes, studia eloquétia & linguarum clarissimus ac doctissimus vir **Martinus Crusius**. Eam instituit **Eberhardus Comes Württembergensis** quem sūpta ad dignitatem Ducalem à Maximiliano evectum fuisse diximus, anno ccccxxvii. Manūctionem Augustam Caracallæ in Germania ad Tubingam fuisse, Ioannes Heroldus, libello de Germaniæ prīmæ antiquitatibus ex fragmento elo- gii ipsius, quod ibidem incisum videtur, demonstrat. Id Petrus Appianus lib. de sacrofanciæ vetustatis inscri- ptionibus ita exhibet.

M A X . I N
A V G . E M . G E R . M A X .
D A C . M A X . A R M .
M A X . T R I B . P .
C O S . E T .

Verum Heroldus hanc inscriptionem integrā legit, quemadmodum eidem Imperatori Romæ posita fuit.
Imp. Cœt. Divi. L. Sept. Sever. Pert. Aug. Parth. Tarab. Adiab. F. M. Aurel. Antonin. Aug. Sarmat. Max. Ger. Max. Dac. Max. Armen. Max. Britan. Max. Arab. Max. Aleman. Max. Parth. Max. P. E. Pont. Max. Trib. Pete vi. Cos. Procos. Perpet. Leg. viii. Ant. Aug. P. E. Ejus. Num. Devos. Prin. Opt. Ferris.

Stuggardia, Metropolis & sedes est Duci haud procul à Neccaro sita. Ab hac Civitate Comitatus Stur- gardicus nomen desumitur: à Wandali exstructa est, po- itea vero restaurata à Marchione Ioanne I Electore Brandenburgensi, & Ottone III. Anno autem cccc xc

Albertus I v. Marchio Brandenburgicus, Princeps An- haltinus, filius Ottonis IV, filiæ sue Beatrixi doris loco dedit, que Henrico Leoni V Vandalo nupsit. Vrbs hec agro undiq; beatissimo cincta. Vix verbis exprimi pos- test, quāta vini copia per circuitum hujus oppidi in sin- gulos annos producatur. Ornavit locum illū Ioannes Capnion vulgo Reuchlinus dicitus, vir insignis, juris- peritus, trilinguis, & qui primus in Orbe Christiano sa- cram Hebreorum docuit linguam. Est & Reutlinge, ad Neccarum sita in Ducatu Württembergensi, anno cccc- cxxi, à Friderico II. Imperatore facta. Civitas: alii di- cunt anno cccc lxxxii. Civitas h-c famosa est ob mo- las papyraceas. Reliqua oppida amēca sat, ac plera- que arcibus & castris munitionis ornata, utpote Vra- cum ad Amerum fl. Nürtingum, Kirchen, Heilbronna, Lauf- senna, Pinigheim, Asperg, arx, Greininga, Marbachum, Can- stadium, VVaihingen, Schorendorffum, Geppinga, Fießen Alude- cum olim, Heidenheimum, Vilipergium patria diligentissi- mi Cosmographi Danielis Cellarii, ad Nagotiam flu- vium, Herrenbergum, Rotenbergum, Hachingum Iudæorum flu- asylum, Balingum, accomplura alia, quorum nomina ac situm hec Tabula inspicient dabit. Ducatus autem iste Circuli Imperialis Suevici precipua pars est, quam quia solam inter ceteras exactius descripatam à Georgio Gardnero, & Davide Seltzlin habemus, hic Circulum Suevicum totum in suum ordinem distributu propo- nam. Quartus Circulus Imperii Suevicus tres Ordines Ordo Pr. inven. complectitur, quorum I Ecclesiasticus: II Principum: III Civitates liberæ. In primo sunt Episcopi, Cbur, Ce- stenitz, Aufburg, Abbates, Kempton, Rheichenovv, S. Gal in Helvetia, Salmansvveiler, Vveigarten, Vveissenovv, S. Blasii, S. Peter, Manibron, Schaffhausen, Stein am Rhein, Kretzlin-

100,

405

gen, Petershausen, adjacet Constantie & Rheno ad partem Borealem, Einsiedeln, Pfäffers, Pfäffikon, opinor, S. Leon in Thurthal, Schaffersried, Sockenburg, Ochsenhausen, Künigshorn, Marschal, Elchingen, Türe, Mansbrot, Auerberg, Ursula, Gengenbach, Schertern, Ditschiken, Abbatissle, Lindau, Rottemunster, Bucharr, Guttenthal, Beinad, Happach, Teutisch Ordens-Meister in Elsia, und Burgund. In 11 ordine quiete principium Dux Virtembergensis, Marchio Badensis, Comites, Helfenstein, Viesenstag, Oringen, Langen, Montfort, Forstenberg, Marchio Eberstein. Comites Tollern, Bulz, Leibnitz, Tübingen, Krichberg, Tengen alias Dongen, B. Gundelfingen, Dominia Stuttgart, Tüben, Bar. VV Aldeburg, D. Sonneberg, Valckenstein, Kunseck, Kunseckerberg, Bar. Geroldseck, Ober-Helvra. In 111 ordine, Augsburg, Kaufbeuren, Vlm, Memmingen, Kompen, Schrach, Leukirch, Türe, VV Aangen, Lindov, Raerenburg, Bachern, Überlingen, Cistene, Pfäffendorf, S. Gal, Schafhausen, Reutlingen, Estingen, Gmünd, VV eil, Heilbron, VVimpf, Halin Schwanen, Dinkelspul, Bopfingen, Gengenbach, Aken, Nördlingen, Donauverd, Bucharr, Offenburg, Gengen-

Ecc 3

ALSA-

ALSATIA INFERIOR.

406

Regio.

Salfori-
tum.

ALSATIA, vulgo Elsaz, quam alii quasi Edelsaz, id est nobilem & præclaram sessionem: alii ab Illa fl. & in i mutato, quasi sessionem ad Illam fl. di etiam autumant: unde & quidam regionē Elsaz & non Alsatia, appellatam asserunt: regio nobilissima est, cui ob insignem felicitatem nulla alia in toto illo Rheni tractu comparari potest. Ad Orientem Helvetiam à qua Rheno determinatur: ab Occidente Lotharingiam, Vogeso monte limitem inter Lotharingiam & Germaniam constitutae, respicit: qua Meridies est Helvetia parte & Burgundia: qua Septentrio Wirtembergensi Ducatu terminatur. Longitudo milliarium Germanicorum ix: à Rheno ad montes latitudo mill. Germ. nisi quod apud Haganam sit planicies amplior, montibus scilicet magis ac magis à Rheini alveo recentibus. Tanta autem hujus regionis fertilitas, tamque lata rerum omnium, & in primis vi ni & frumenti copia in hoc tam angusto terra tractu singulis annis provenit: ut non modo ad suppeditandam incolis (quorum ingens est numerus) alimoniam sicut par: sed tantum superest, ut confinales quique, aliquique Germaniae populi, imo & remotores eorum abundantia fruantur. Quare non immeito *Cella penuaria* & *Nutrix Germanie*, à Jacobo Wimphelingo in Epitome rerum Germanicarum dicitur. Nobilissima cunim vina hujus Regionis continuo curribus, aliquando etiam navigii vehuntur in Helvetiam, Sueviam, Bavariam, Lotharingiam, & inferiorem Germaniam, etiam aliquando in Angliam. In Sungoja magna crevit vis frumenti: imo per totam Alsatia planiciem usque ad Argentinam summa est ubique frumenti über-

tas, unde Lotharingiae montes inhabitantes Burgundi, & bona pars Helvetiae cibantur. Montes habet præstatiſſimorum, præmæque nobilitatis vinorum feraces, & in plano non solum fumentum, sed etiam arborum fructus proveniunt. Habet quoque Alsatia in montibus silvas castanearum, habet montes argenti, æris, plumbi fodiñis turgentes, præsertim in valle Leberthal. Habet præterea in montibus & vallis nobilissima paſcua, id quod testantur optimi & pinguisſimi caſei, qui in Münſterthal conſciuntur. Tο illa boum armentis abundat, tam lata vaccarum patens ac nutrix est. Altis & alibi equos silvestres permultos, lynxes item, ursos, martes, omnis generis cervos, aliasque feras innumerabiles. *Alsatia* olim sub dominio Regum Francie imperium fuit, ac pars Regni Austrasiæ. Antea vero id fere annis sub Romanorum potestate fuſſe legitur. Primum autem Ducatus fuit Alsatia & ab Hilderico Francorum Rege *Eticoni* affini eo titulo collata, anno 13CLXXIV, cum ante praefecture nomine ei fuſſeret subiecta. *Eticoni* successus filius ejus *Adelprechus*: hic sagittæ icu mortuus reliquit duos filios *Linfriedum* & *Eberhardum*, qui præfuerunt Alsatia. Postea fuit familia eorum repulsa ab Alsatia per *Carolum Martellum Palatinum* & *Curiæ Magistrum* in Regno Francie. Tempore autem Ottonis I Comites Kyburgenses, qui de sanguine ejusdem Imperatoris erant, potiti sunt rerum in Alsatia. Sunt qui volunt eos factos Landgravios Alsatia, alii verò dicunt ab Ottone III Alsatiam primum in Landgraviatus duos erectam, pervenitque tandem Landgravatus superior, qui continet oppidū Einsheim & circumiacentia quaque loea, ad Comites Habsburgenses.

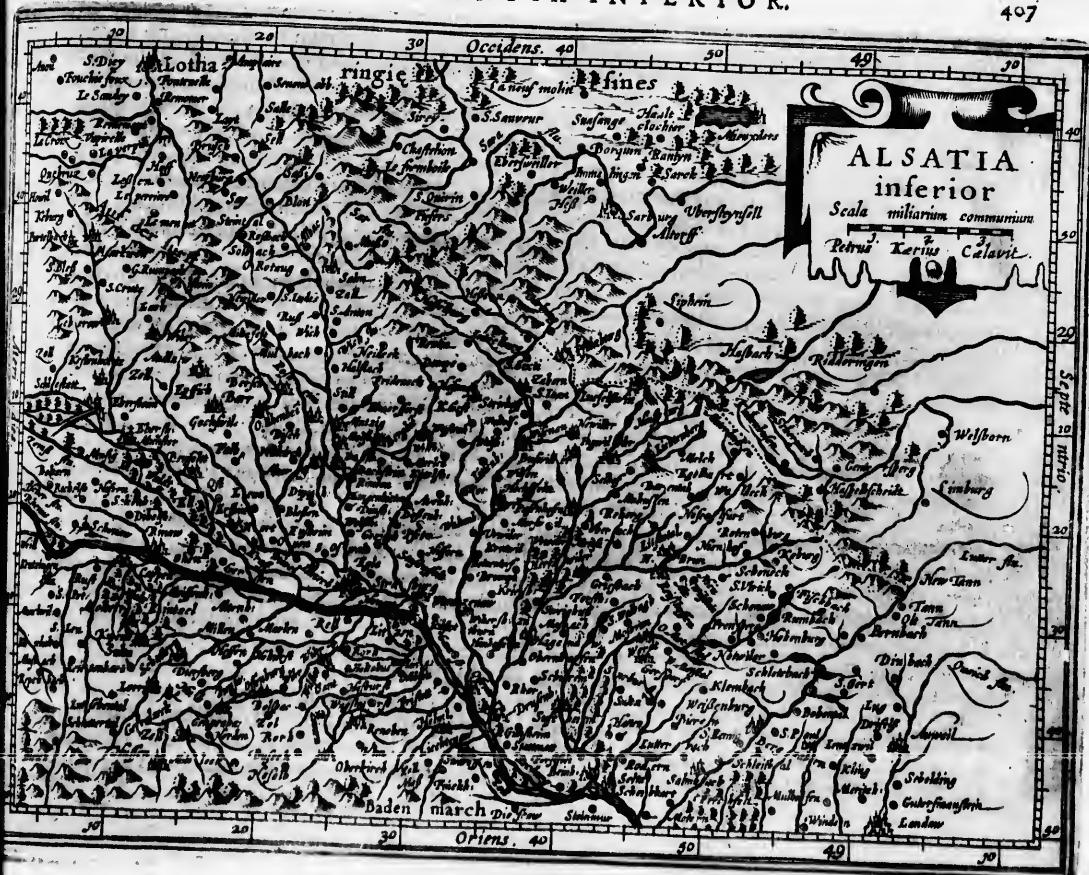
Alter

Burgundi,
et præstâ-
feraces, &
arborum
in montib'
eris, plum-
erthal. Ha-
llissima pa-
i casei, qui
rmentis ab-
ix est. Alit
tem, ursos,
as innume-
ria Francia
fere annis
Primum au-
Francorum
13CLXXXIV,
objœcta. Et-
te ictu mor-
hardum, qui
prum repulsa
nun & Cu-
re autem Ot-
tine ejusdem
Alsacia. Sunt
alia, alii verò
in Landgra-
Landgravia-
m & circum-
lispurgenles.
Alter

ALSATIA INFERIOR.

407

ALSATIA INFERIOR.

408

Alter à Comitibus Ottingensibus ad quos Henrico Landgravio inferioris Alsatiai improli defuncto devolutus erat , Episcopo Argentenensi divenditus, etiamnum ei subest. Hæc autem tam parva Regio adeo humanis usibus est dedicata, ut in ea reperiatur xi. vi civitates & oppidula, omnia muris cincta, i. arcis in montibus & plano sita : villarum vero & vicorum non est numerus. Ceterum Alsatia duplex est, inferior qua hac præsentis, & superior, qua proxima tabula depingitur: utramque Triboci possederunt. Inferioris Alsatiae urbs primaria, *Argentina* recentioribus: *Argentoratum* Marcellino & Sexto Aurelio: *Argentoratum* Prolemae Legionem viii. *Sebasten* hic collocanti, *Strasburgum* etiam nominat *Regino*, quiante annos 13 & amplius scripsit. Rob. Constantinus hanc eandem esse putat cum ea quam Aurel. Victor, & Diaconus ex Marcellino, *Argentariam* appellant, & xxx Alemannorum c. 10 à Gratiano Imperat. ibidem cesa tradit. Vulgo *Straburg*, à platearum numero & capacitate, dicitur. Vrbs sita in agro fertilissimo, habetque miram copiam vini & frumenti. Scribit etiam Munsterus inveniri in hac urbe aliquot centenos hortulanos, qui annuatim magnum faciunt quæstum ex rapis, cepis, raphanis, napis, brassicis, vulgo caulibus, papavere, aliisque id genus, quæ hic felicissime proveniunt. Vrbem hanc Rheni brachium & tria alia flumina intrant, & aquis per placeas canali bus distributis similitudinem Veneriarum in urbe exhibent. Hodie Republica, Schola, ac celebri Ecclesia inclita. Occidentem versus *Taberna Antonino* celebratæ sunt: Simletus *Zabern* vocat: *Zabrena* Frodoardus nominat: tres *Taberna* Ammiani Ortelio videntur. De his Ausonius: *Rigusque perenni fonte Tabernæ.*

Vrbes
Oppida.

Fuerunt autem *Taberna* munimentum Romanorum ad prohibendas Alemannorum in Galliam incursiones, ubi hodie Episcopi Argentoratensis est domicilium & Curia. Hoc munimentum ab Alemannis dirutum, Ammianus scribit Julianum Cæsarem restituisse. Abundat locus iste vino, frumento, omnibusq; rebus usui humano necessariis. Haud procul *Tabernæ* oppidum quodam est & juxta illud Monasterium, *Maurifmuster*: est & aliud Monasterium parum distans à Brocomago, *Stephani Campus*, *Steffans feld* & corrupte *Stochfeld*, dictum. Hinc Septentrionem versus *Hagen* conspicitur, urbs à Friderico Barbarossa anno circ. c. LXXIV muro clausa, ante vicus burgum adjunctione habens, in quo principes terræ commorabantur venacionibus vacantes. Solum habet circum monia arenolum, sed sterilitatem illam compensat ager fertilis paullo longius à civitate diffitus. Viterius descendenti *VWeissenburg* sele offert, vulgo *VWeissenburg*, quasi album castrum, insigne & claram oppidum, ad Vogesi montis radices; situ amoenum, collibus undique humilibus clausum, nemoribus & variis arborum genieribus ad Occidentem felix tellus coeli benignitate frugifera: oppidum ab omni parte, natura atque humana firmatum industria. Lutra amni, cuius fontes in ipsis montibus paullo altius viii mill. pass. ab oppido surgunt, penetratis jam montibus per medium interluitur: qui ubi sub oppidi monibus elabitur, stricto alveo duobus millibus pass. præcipiti cursu in Rhenum uno ostio se exonerat. Locitanta est vetustas, ut etiam apud nullos rerum scriptores ejus origo reperiatur. Est & *Hæsta* oppidum ad Brusschum fluvium: id Francorum Rex Dagobertus (cujus filius Rathilpæ cæcæ & fundæ Florenpius Scottus suis preci- bus

Fluminis
riv.
que
ne
ad
cip
cum
go
Mu
feld
Rh
vul
pis
tim
pass
terra
abli
und
nate
prem
blici
tos,
Burg
nem

Sile.

Volgim
m.

anorum ad
excursiones,
nicilium &
rurum. Am-
se. Abundat
usui huma-
num quod-
smunster: est
rocomago,
tchfelds, di-
conficitur,
muro clau-
quo prin-
us vacantes.
d sterilitatem
ius à civitate
m se offert,
signis & cla-
s; situ ame-
um, nemori-
identem felix:
um ab omni
dustria. Lutra
ullo altius vi-
jam montibus
pidim cenisibus
pass. præcipiti
Locitanta est
scriptores ejus
ad Brusschum
tus (cujus filii
etus suis preci-
bus

Fluminis

Sutoris.

Valjus
m.

bus sanitatem obtinuerat) Florentio dono dedit, cum
agris circumiacentibus, quo loci Florentius Monasterium
exstruxit. Flumina hanc regionem irrigant beant
que plurimum præter Rhenum & alios multos am-
nes : *Kintzgus*, qui secum magnam adferrunt trahibunt.
ædificiis aptarum : *Illa*, *Brusshus*, *Sorn*, *Mater*, *Lauter*. Præ-
cipiuus vero Alsatia fluvius est *Illa*, qui totam fere per-
currit Alsatiam, primam scaturiginem habens in Sun-
govia supra oppidum Altkirch, fluensque juxta oppida
Mulhausen, Einsheim, Colmar, Selestatum & Ben-
felden, sine ambagiis recta petit Argentinam, ubi
Rhenum ingreditur, receptis tamen ante omnibus ri-
vulis ex Vogeso monte emissis; salmonum aliorumque
piscium, ut Rhenus admodum fecundus. Regio par-
tum montosa, partim plana est; silvisque ac nemoribus
passim decoratur, inter qua castaneis, amygdalis nuci-
busque habet referta. Vulgus regionem incolens &
terram colens, miserum est. Nam per singulos annos
abligur bona sua, nec quicquam in futurum servat,
unde fit ut tempore belli, aut quando frigore aut pru-
natae nascentia devastantur aut pereunt, magna
premantur penuria. Juventut tam pauperes expu-
blicis granariis. Non haber regio hæc indigenas mul-
tos, sed major pars sunt advenæ, puta Suevi, Bavari,
Burgundi, Sabaudi & Lotharingi, qui ubi semel regio-
nem ingressi fuerint, non facile hinc emigrant. Suevi

potissimum ibi commorantur. Porro quintus circulus
Imperii, est Rheni. Constatribus Ordinibus, qui sunt
1 Ecclesiasticus : 11 Principum : 111 civitatum libera-
rum. In 1 sunt Episcopi, *VVorms*, *Spier*, *Straesburg*, *Basel*,
Besançon, in Comitatibus Burgundiaæ, *VVallis* Provincia, in
qua Sitten Metropolis, *Geneva*, *Lofanna*, *Metz*, *Toul*, *Ver-
dun*. Abbates, *Hiersfeld*, *Morbach*, *S.Gregorius Munster*. In
11 sunt Principes, Comites & Domini secularis, Ducæs
Lotharingie, *Sabaudia* (*Savoye*), Dux & Comes *Spanheim*,
Marchio *Baden*, Dux *Zveibrück*, Comes *Velden*, Landgr.
Hessen, Princeps de *Calim*, Comes *Nassau* in Sarbruck,
Comites *Rheni*, Do. *Rapoltzkirchen*, juxta Rapoltzstein,
Comites *Bitsch*, *Salim*, *Hanau* & *Lichtenberg*, *Leiningen*,
Falckenstain, Do. *Morpurg* & *Befort*, *Rapoltzstein*, *Hohen
Rechberg*, *Blankenberg*, *Blamont* in Lotharingia; Comi-
tes *VWeissen*, & *Irzstain*, *Kunigstain*, Do. *van Eppenstein*:
Comites *Isenburg* in Alsatia superiore, *Solms*, *Nassau* in
Weilburg, *Senivigen*, *Havare*, D. *Mäntzenburg*; Comi-
tes *VWesten*, *VWürgenstain*, *VValdeck*, *Pleß*. 111 libera-
rum civitatum, quæ sunt, *Mulhausen* in Sundgovia su-
perioris Alsatia, *Basel*, *Colmar*, *Kaisersberg*, *Turckheim*, *S.
Gregorius Munster*, *Ober Ebenheim*, *Straesburg*, *Rosenhaim*,
Schlettstät, *Hagenau*, *VWeissenburg*, *Landau*, *Spier*, *VVorms*,
Francfort, *Fridberg* in Wederavv, *VVetzlar*, *Metz*, *Toul*,
Verdun, *Kaufmans Sarbruck*, *Besano*, *Castrum Fridberg*,
Gleichausen Castrum.

Alsatia Superior Landgraviatus.

410

Regio.

Olipida.

Hac Tabula Alsatia superior cum Sungoria & Brifgoja delineatur. Alsatia superior vulgo Ober-Elsas, primo loco occurrit, metropolis ejus Euschenum. Sedes supremi Senatus, quo, ab inferioribus Sungoje, Brifgoje, & quatuor oppidorum ad Rhenum supra Basileam, Archidiocibus Austrie parentium, tribunalibus, appellatur. In ditionem Alberti Comitis Habsburgensis Regis Rudolphi patrem, anno cccc pervenit. Rubeacum, vel Rusacum, vulgo Rufach, antiquissimum Alsatiae oppidum est, à Romanis conditum. Nomen ei inditum ferut à fluvio, ab aqua exalvei colore rubra apparēte Rorbach olim dicto, (nunc Ombach incolis) qui in valle non procul à Saltzmath ruit, ac rubro alveo per agros & vineas lapsus, ad multos usus in urbem excipitur. Oppidum hoc magnificis primum adieciis ac duplici suburbio exstructum, Romanæ nobilitatis diu fuit hospitium, ob soli fertilitatem omniumque rerum humanis usibus necessiarum copiam: qui optimis legibus in primis contra fures otinunt, quas tanq; severa executioni mandarunt, ut inde ad nostram usque extatam, per Germaniam tritum sit proverbium: *Der alte galgen zu Ruisach, hat gut eichenholz:* i. Rubeaquens: vetus patibulum ex firmo ligno quercento factum est. Colmaria ex veteris Argentuaria ruinis exstructa, civitas Imperialis & elegans, optimo loco sita, planicie fertili, à montibus itinere unius horæ distans, in Allatia meditullio est, alluiturque multis ad currentium amnium rivulis, præsertim his, Loucho, Durro, Fichto, illa, aliisque minus celebribus, quorum quidam per prædia Colmariensis fluunt, fœcundioresque reddunt terræ fundum. Selestatum cinetum est multo sicut & Colmaria anno Christi ccccxvi, aut circa il-

lud tempus, sub Friderico II. Antea vero, nempe circa annum ccccxlv sub Henrico IV Hildegardis Ducis Sueviae construxit in isto loco templum juxta figuram & formam templi Hierosolymitani, quod paullo post filius ejus Otto Episcopus Argentiniensis dedicavit D. Virgini Fidei, tradiditque monachis inhabitandum. Qui brevi adeo opibus pollere cœperunt, ut Monasterium cresceret in Præposituram, unde præficien- dorum Magistratum jus aliquandiu fuit apud Præpositum D. Fidei. Videndum Beatus Rhenanus, cuius na- tale solum fuit Selestatum. Firmissimo loco situm est Selestatum, habens ab uno latere, nempe versus Rhe- num paludes impermeabiles: ab opposito vero late- re, ad Occidentem scilicet usque ad Lotharingia mon- tes, habet solum feracissimum. Vinum & castaneæ in montibus colliguntur, maxima vero frumenti vis planicie metitur. Gehrweiler oppidum in montium fau- cibus situm, anno cccxxv initium habuisse putatur. Abundat vitibus & paret Abbati Murbacenzi, qui eo loci plurimum dedit. Est & aliud oppidū VVarveil no- mine extra fauces juxta montes situm, quod dictum Abbatem agnoscit Dominum. In Alsatia superiore Co- mitatus hi recententur à Mercatore: Horburgensis, ditio per amena Comitis Wirtembergensis, cui subest Rey- chenvyler oppidum, ubi præstantissima colliguntur vi- na: Comitatus de Egisheim, hujus tamen Comitis succe- sio jam diu interrupta est: & de Sultz. Dominia, Bol- vveiler, Landberg, Hohen, Hattstat, Hobenack, Rapoltstain, cui parent Rapoltzvyl, Gemer, Cellenberg oppidum & ca- strum. Et civitates Imperiales circuli quinti: Munster in valle Gregoriana (Gregorii Munster,) Durckheim, Colma- ria, Mulhausen vino generoso nobile, & Kaisersberg.

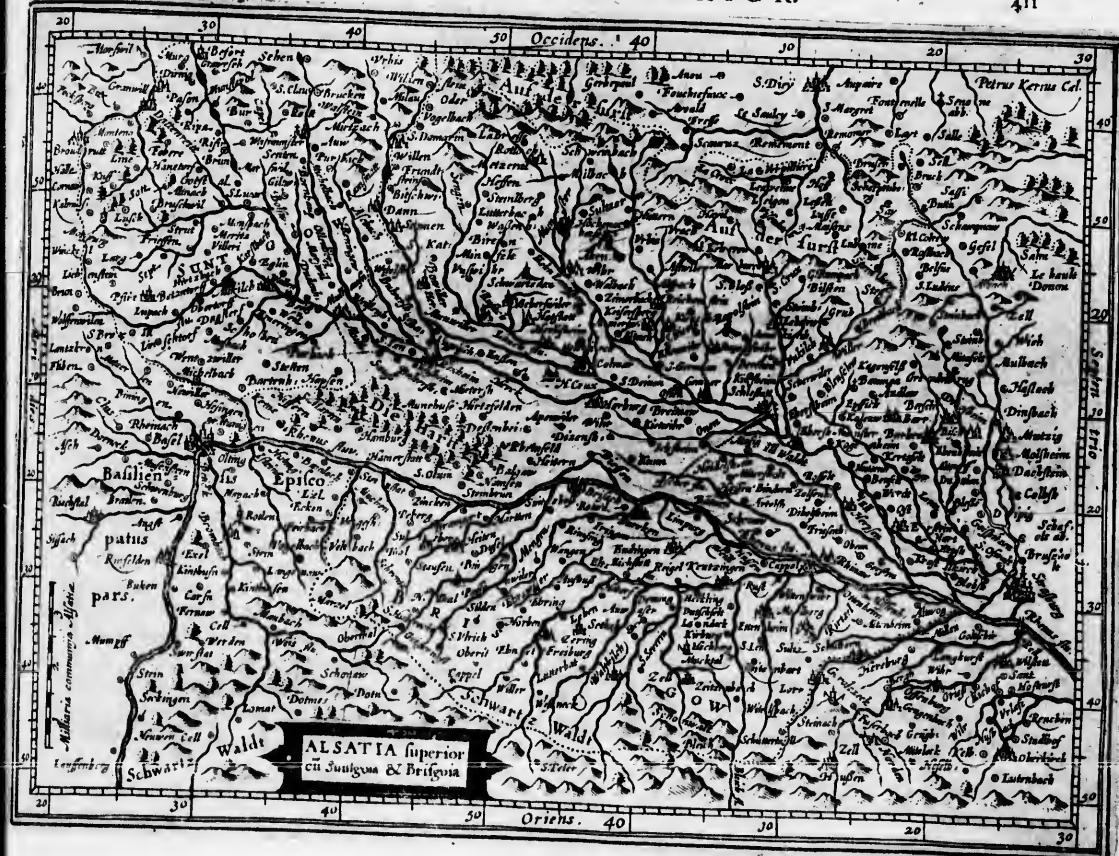
SYNGO-

ne mpe cir-
ardus Ducis
extra figuram
ad paullo post
dedicavimus D.
habitandum.
et ut Mona-
de præficien-
tia apud Præpo-
sus, cuius na-
loco situm est
versus Rhe-
nito vero late-
ringia mon-
m & castaneæ
frumenti vis
nontrium fau-
buissc putatur.
pacensi, qui co-
v VVatryvel no-
quod dictum
ia superiore Co-
burgensi, dirio
cui subest Rey-
colliguntur vi-
Comitis succes-
Dominia, Bol-
ick, Rapolstain,
oppidum & ca-
quinti : Munster
Kreisberg, Colma-
re, Kreisberg.
SYNCO-

ALSATIA SUPERIOR.

411

Sungo-
via
Sunt.

Sel. for-
tissim.

Oppida.

SVNGOVIA vel Sungoia vulgo Sungovia, ad Septentrionem adhaerens Alsatiæ : ab Ortu Rhenum, ab Occasu Galliæ extremitatem attingit: ad Meridiem Helvetiæ contermina est. Habet multis in locis vineas, & ubique frumenti copiam, quod circumquaque in omnes vicinas vehitur regiones, scilicet in Helvetiam, Nigram Silvam, Lotharingiam: atque interdum in remotiores regiones. Complectitur Sungoia Comitatum Pfirtensem, cuius ultimus Comes Viricus mortuus est Basileæ anno Christi ccccxxiv, relictis duabus filiis, quarum altera Joannam nomine, duxit in uxorem Albertus Austriae Dux, de dicto Virsula Joannæ uxoris sorori, in hereditatis portionem, octo Marcarum Argentum millia. Dominia, Befort, Morsburg. Ad Comitatum pertinent hæc loca Altikirch, Dattenriet, Befort, Rosnfels, Maszmunster, Thann, Senheim: quæ hodie ab Austria principibus, in praefecturas distributa sunt. In Befort est collegiata Ecclesia, quam Comites Pfirtenses cum Veldpacho Monasterio virginum (ubi tredecim Comites, & totidem Comitissæ conditæ sunt) fundarunt. In Maszmunster insigne est Monasterium virginum Vestalium, atque aliquot Canonicorum: putant fundatum à Masone Alemannorum Duce, à quo vallis illa est appellata Vallis Masonia, quæ alioquin VVast appellatur. Thannum elegans est oppidum, ad censemeturque Comitatui Pfirtensi. Imminet oppido arx montana, Engelburg appellata, ei adjacet mons Rang dictus, in quo nobilissimum crescit vinum Rangvein appellatum, Balsiliensibus notissimum. Prolabitur ibi ex montium fiscibus fluvius Thurus, Sungoviam ab Alsacia disterni-

nans. Morsmünster Monasterium in Comitatu Pfirtensi fundarunt Comites Pfirtenses. Fauum Amarini & arx Friberga, uno milliari à Thanno distans, Abbatii Murbacenii paret: non procul inde Mofella fluvius oritur. Mulhausen est quoque in Sungovia, civitas Imperialis, cuius Advocatus sive defensor (sicut & oppidorum Colmariae & Keiserspergii) Episcopus Argentinenensis anno cccclxi fuit, sed paulo post Rudolphus Comes Habsburgensis, cum Colmariam civibus quibusdam consentientibus occupasset, & oppidum Mulhausen obtinuit, arcemque que in eo erat (omnibus qui inerant captis) auxilio civium dirut. Electo autem Rudolpho in Romanorum regem, redierunt eadem oppida ad Imperium. Oppidanorum studium constituit potissimum in vini & frumenti cultura: estque vinum hujus loci satis celebre. Otmarßen oppidum Monasterium haber virginam, quod tempore Henrici IV construi curavit Comes Habsburgensis nomine Rudolphus. Hujus frater VVernherus Argentinenensis Episcopus, qui Constantinopoli in quadam insula vitâ cum motte commutavit. Adhæret Sungoia ad Occasum Comitatus Montis Beligardi. Habet egregium oppidum Montubelgardum, arcem Regiam ostentans. Habet & hic Comitatus alia multa oppida & castra: ut sunt Grans oppidū & castrum. Klairvrang, oppidum & castrum, Passerangum oppidum cum arce, quæ omnia Ducum sunt Württembergensium: utunturque incolæ lingua Burgundica. Comitatui Montis Beligardi propinquum est oppidum Bruntraut, ubi Episcopus Bafiliensis in arce Regia habitat. Atque hæc de Sungovia sufficient.

RESTAT

Rex &
uale de
lla.
Siue.

Sel. fortis
litera
ver
reg
de
mi
Ma
rè
me
dit
ru
ria
du
ti f
ni
sac
ret
un
ab
qu
Ti
Al
op
die
&
bu
&

*R*ESTAT in hac Tabula Brisgoja paucis explicata. Brisgovia, sive Brisgoja vulgo Briggov, quod sonat lingua Germanica pagum laudabilem. Et sane Regio ista ob suam eximiam feracitatem, hoc nomine digna est, quum non inferior sit fertilitate ipsa Alsatia, quam modo prescripsimus. Si tamen veteres revolvamus Scriptores, facile inveniuntur hanc regionem hoc nomen adeptam, à Metropoli Brisaco, de qua mox dicemus. Patet Brisgoja in longitudinem milliariorum x. & in latitudinem 11. Initium enim trahit à Mortnaw, & excurrevit secundum ad sensum Rheni fere Basileam usque. Regio uberis agri, qui faciendae sententiae & vinetiis vinilaudatissimi sustollendis commodissimus. Estque hic frumenti & vini, omniumque rerum, quae sunt ad hominum vitam degendantem necessariae, magna fertilitas & copia. Jus hujus regionis Archiduces Austriae & Badenianum Marchiones inter se parti sunt. Metropolis olim Brisgoja Brisacum, unde regioni nomen, meminit Antoninus in Itinerario Montis Brisaci, quum alioqui nullas Transrhenanias commemoretur turbes, sed tantum provinciales circa Rhenum sitas: unde quidam arguunt alveum Rheni hic mutatum, qui ab altera quandam parte præterlapsus fuerit oppidum, quum illud adhuc in Gallica ripa staret. Luitprandus Ticinensis qui sub Ottone I. vixit, Montem Brisacum Alsatiae tribuit, & insulam Rheni fuisse docet. Situ hoc oppidum in monte rotundo instar Castrorum, habetque hodie Rhenum ad Occidentem. Est satis elegans, munitum & frequens, sed temporum successu superavit ipsum Friburgum magnificentia & divitiis, oppidum recens natum & quod ob mineralias metallicas subito crevit & adsum-

mum adscendit gradum. In Brisaco est arx quedam vetusta, sed quæ diu in ruinis jacuit, resuscitataque sunt tandem ejus aedificia. Habet turrim robustam & valde munitam, quam Bertholdus Ziringensis III extenuit: id quod sequentes probant versus in lapidibus ejus sculpti:

Hanc Dux Bertholdus portam struxisse notatur,
A quo per fraudem Burgundia gens populatur.

Haberet Civitas dunjaxat unum fontem cui superaedificata turris magna, in qua pedibus agitur rota grandis, quæ extrahit aqua ex multa profunditate terre, civesque solvunt censem annuum pro hauita aqua. Nam undique magnus est descensus ad Rhenum & ad subiectam planiciem, ubi aqua in superficie terre facile quidem haberi, sed difficulter in sublimi monte perfiri potest. Medio millari infra Friburgum situm est in monte excelsi castrum quoddam dirutum, nomine Zeringhen, a quo Duces Zeringensis olim titulum suum habuerunt. Friburgum præclarum Brisgojae oppidum, imo & metropolis hodie, à Duce Bertholdo IV filio Conradi I Von Zeringen sub Henrico V Imperatore exstructa, cum ante pagus esset. Vrbs sita amoenissimo inter montes excellens. Multis vatiis & magnificis aedibus, Templis, Monasteriis ornata. Academia ibi crecta est anno CIO CCCCLIX, ubi etiam circa illud tempus docuit Vdalricus Zafius celebris Iurisconsultus. Habuit olim dirissimam argenti venam, unius milliaris intervallo ab urbe distans. Sunt vero in Brisgoja Zering olim Ducatus, Friburg Comitatus, Hochberg Marchionatus, & Dominia Badenveiler, Staufen, Burken.

Regio &
ynde de-
cta.

SA XONIA à Saxonibus populis nomen accepit. Horum, ut aliarum gentium, originem & etymon non solum Monachi eruditæ antiquitatis ignari, verum etiam recentiores limatusi iudicij homines commentariis fabellis involverunt. Alii à Saxone Negronis F. & Vandalii fratre, alií à saxea natura, alií à Macedonici exercitus reliquis, alií à cultellis, unde rythmus est apud Engelhu sium:

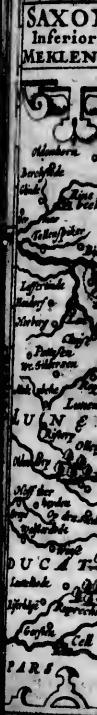
Quid pro brevis gladius apud illos Saxa vocatur,

Vnde sibi Saxon nomen traxisse putatur.

*Cranzius autem à Cattis Germania, & eruditus ille Capnio à Phrygibus deducit. Ex his quisque quod placeat, sequatur. Hujusmodi enim opinionum commenta convellere non est animus. Amplectar tamen illam Germanorum eruditissimorum, qui Saxones à Sacis præstantissimo Alio populo ortos, & sic dictos quasi *Sacafones*, i.e. *Suecarum* filii, & è Scythia, sive Sarmatia Asiatica, cum Getis, Suevis, Dacis, & aliis paullatim se in Europam effudiisse arbitrantur. Necratione caret hæc eorum opinio, quæ Saxones ex Asia deducit, in qua orum & multiplicatum genus humanum. Nam præterquam quod Strabo scribit, *Sacafilos*, ut anteas Cimmerios, longinquas invasiones fecisse, & Armeniæ partem de suo nomine *Sacumenam* dixisse: etiam *Salfones*, *Suevos*, *Massagetas*, *Dahos*, in illa Scythia parte collocat Ptol. & obseruat Cifnus, has genres eandem prope in Europa conservasse vicinitatem, quæ ipsis olim inter se in Asia fuerat. Porro Saxonia etsi totius Germania amplissima regio, hodie tamen non tam latè patet, atque olim. Antiqua enim Saxonia inter Albium & Rhenum fluvios, Mare Germanicum & Eydoram annem*

usque ad Hassiam & Thuringia confinia extendebatur, eratque ejus centrum *Brunsvicum*: itaque Westphalia, Marchia vetus, Misnia, Lusatia, Mansfeldia, aliæque regiones complures Saxonia nomine vocabantur. Hodie non ita naturalibus limitibus, uti sunt flumina & montes, sed secundum Principum Dominia, aut Imperia terminatur. Aer regionis durus, purus, ac saluberrimus, nisi qua paludibus nimium humectatur. Estque Saxonia rerum omnium, præterquam vini, fax. Abundat hordeo & tritico, ex quibus non solum panem candidissimum conficiunt, sed etiam cereviam. Metalla generæ variæ generis, præsertim in monte Meliboco qui à Cattis ad Saxones protenditur. Erruit etiam ex eodem monte lapis niger, fissilis, qui picis ærisque plurimum continet, in quo etiam aperte fulget auri & cupri color. Hunc ingenti copia crutum exurunt, destillante interea metallo ignis vi liquefacto. In hoc lapide manifesta apparent lineamenta divisorum animalium, corum in primis quæ vicinus alit lacus, anguillarum, carpionum, ranarum: interdum etiam gallorum gallinaceorum, & quod fidem pæne exsuperat, Pontificis barbati triplici corona ornati. Habet & Goslaria præter aeris, auri, argenteæ fodinas, ditissimos salis fontes, quibus & Hala & Luneburgum abundant. Quin & marmoris copiam alibi montana exhibent. Apud Goslariam Otto I. argenti dicitur invenisse fodinas, quarum magni fuerunt redditus. Abutentibus autem iis civibus offensus Deus permisit puteum cortuere, quo amplius mille homines oppressi. Ex quo tempore neque argentum neque aurum reperrum coloco, sed plumbum nigrum.

Für autem

SAXONIA INFERIOR.

435

endebar-
o West-
nsfeldia,
ne voca-
uti sunt
Dominia,
purus, ac
nectatur.
vini, fe-
on solum
n cerevi-
i in mon-
ditur. E-
fissilis, qui
am aperie
ia erutum
liquefa-
menta di-
ne vicinus
um: inter-
quod fidem
corona or-
, argenti-
& Halla &
ris copiam
m Otto I.
magni fue-
us offensus
plus mille
e argentum
um nigrum.
Fit autem

Fit autem primo attamentum sutorium, quod vulgo *Vitriolum* vocant; deinde ex eo excoquitur aliquid plumbi & argenti. Perhabet autem metallum *Gostlarum* sic natum. Quidam homo nobilis equum cui nomine erat *Ramelus* in monte ramo arboris adligavit. Is unguis, quibus ferreæ soleæ inductæ, terram quatiens ac verrens, reconditam plumbi nigri venam integumentis nudavit, non alifer ac *Pegasus* alatus, ut Poëta finit, ungula *saxum* feriens, fontem aperuit. Vt autem fons iste ex eo nominatur *Hippocrene*, ita montem hunc *Saxones-Ramelum* vocarunt, qui hodie maximè floret, arque admirabilem plumbi copiam suppeditat. Reperitur & plumbaginis quæ *Græcis μολύβδαια*, vulgo *Loo-aerde*, & *Pyritarum*, *Virsteen*, tanta copia, ex quibus plumbum nigrum excoquitur, ut mons quidam totus pene exhibet constare videatur. Ejus urbs primaria *Halla*, etymologia Græca, sive ut Goropius non Græca sed Cimbrica derivatione à Salis proventu nominata: quemadmodum & *Halla Suevica*, aliæque urbes cognomines. Et in Armenia *Halis* fluvius, Græca voce *salsus*, ut Straboni placet. Ita *Halla* ad Salam non ignobile *Saxonæ* flumen, à Salis proventu nomine habere putamus. Cujusquidam salis fontes, admodum fructuosi & salutares primum inventi sunt ante Christi natalem à *VVendis*, quos *Hermunduros* vocamus, quorum ubertas ubi vicinis gentibus innotuerit, haud secus, quam aureis fodinis, magnis conatibus, iis insidiati fuerunt. Nunc *Halla* administratoris *Magdeburgi* Marchionis *Brandenburgensis* sedes. Ad Inferiorem *Saxoniam* referuntur *Ducatus Lauvenburgensis*, *Luneburgensis*, *Brunsvicensis*, ac præterea etiam *Ducatus Mecklenburgicus*. In *Ducatu Luneburgensi* est *Luneburgum*, civitas celeberrima, sic dicta, vel

ab *Idolo Lunæ*, quod monti *Calcis* nomine insignito quondam impositum fuit: vel à fluviolo præterlabente, nunc *Elmena*, die *Almenor* quasi *Elven Oyy* ab undecim rivulis in eum fluentibus dicto, olim *Luno* vel *Lunorū* vocato ab *Jude*, ut fabulantur, illa iter faciente ad *Gantrivium agnatum*. *Vrbs* est munitissima, cincta fossis & vallis, forma ejus fere quadrata. *Salis* fonte ditissimo beata. Hæc enim præcipua civium negotiatio est, quam terra marique in longinas exportant regiones. Majorem tamen ejus partem *Hamburgenses* mercatores coemunt ac magnum quæstum inde faciunt. Tempa *Augustanæ* confessioni addicta sex habent: quibus additum *Noso comum*. Tota communio distributa est Romano more in cives, cum patritios, tum plebeios, & inquilinos. Viget in ea ac floret optima politiæ ratio, Studia litterarum, Iustitia, Pax & concordia inter Clerum & Gubernatores Reipublicæ, quorum summa potestas est penes patritios. Reliqua oppida, ne sim prolixior, præteleo: quoniam etiam aliquid de *Ducatu Mecklenburgensi*, quem *Tabulæ* titulus representat, dicendum est.

Ducatus Megapolensis, vulgo *Meckelburg*, olim pars fuit Provincie atque Domini Regum *Vandalæ mari* adiacens Balticō; nunc est ex præcipuis Germanicæ Ducatis, & Imperii membrum. Conadjacent illi, qua Oriens *Pomerania*: qua Occidens fl. *de Elve* vulgo dicitur: ad Meridiem habet *Marcam antiquam*: ad Septentrionem *Mare Balticum*. *Regio* fertilissima est, frumento, pomis, ligno, piscibus abundans. Varii generis videre est ibi animalia, magnamque jumentorum, pecudum & ferarum copiam. Cæterum *Aribertus* Regio stemmate prognatus & in aula Caroli Magni aliquandiu versatus, impetravit Imperatricis

Empireum ratificatum, minime & deridetur in M. stevenianum Megiorum borris culta catu stockdrata singulare Sueria à pale Sueria Balhre Bore vulgo Lacustris artifex versa: demia runt P una cu Aer hinc

Iusta Wismaro Rege Vandalorum, tempore Constantini Magni florente repetunt: alii Coloniam Gothorum ex Visibvia Gothlandiae metropoli eodem deductam affirmant. Sed paullo ante annum c. 1000 exruinis vestigia & amplae urbis Mecklenburg, quae totiditioni non men dedit, a Gunzelino Comite Suerinensi sub Ioanne Thologo D. Megapolitano conditam seu amplificatam fuisse, Crantz monumenta & Reip. privilegia omnina post annum 1000 in data ostendunt. Brevi autem incrementa miranda ex commerciis aliarum gentium Civitas sumpsit; Portum maris commodissimum in toto hoc littore Balthico habens, oneratas naves quantumvis capaces recipientem, & sine ullis anchoris turas prastantem: unde nomen urbi, non tam a sapienti Preside, quam certitudine marini Portus inditum verisimile est. Minoribus oppidis copiam rerum ad vitam tuendam necessariarum sapientissime communicantibus, ac inde recipientibus velut corona undequaque cincta est. Porro Nonus Imperii Circulus, Nider Saxon dictus, tribus Ordinibus constat, quorum i. Ecclesiasticus, II. Principes & Domini Seculares, III. Civitatis liberae. In I sunt Archiepiscopi, Bremensis & Magdeburgensis: Episcopi Hildesheimensis, Lubecensis, Suerinensis, Ratzenburgensis & Schlesvicensis. II continet Principes & Dominos Seculares: suntque Rex Danie propter ditiones ad Imperium pertinentes: Duces Lavvenburgensis, Brunsvicensis, Luneburgensis, Mecklenburgicus, Holstein: Comites Roffain, & Delmenhorst. In III sunt Civitates liberae Lubeca, Hamburgum, Mulhausen in Duringen, & Northausen, Goslaria, & Gottinga.

Ducatus Brunsvicensis.

*Regie &
ante de-
sa.*

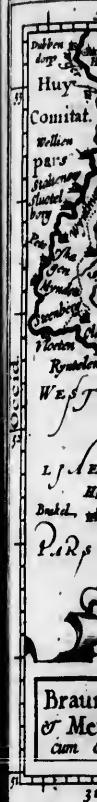
Situs

*Imperium
duc. ornat.*

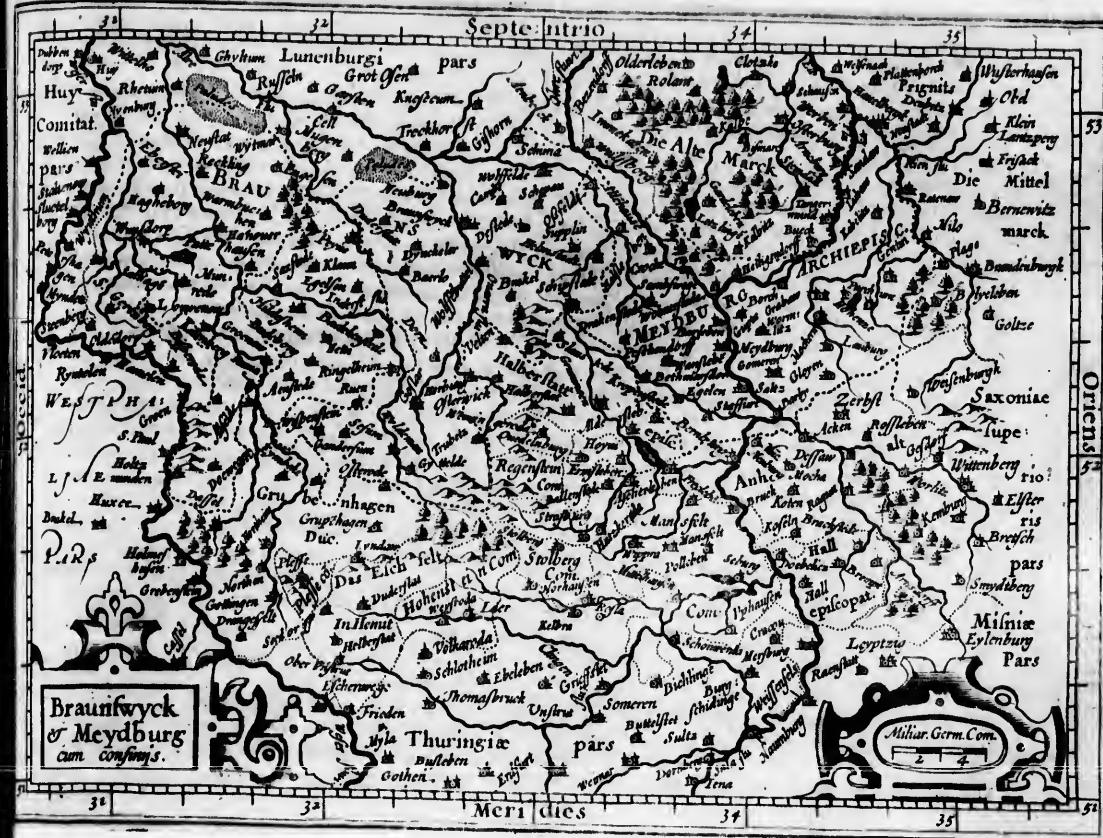
Urbs.

DUCATUS Brunsvicensis ab urbe primatia Brunsvico nomen sibi sumpsit. Urbs autem ipsa à Brunone Ludolphi Ducis Saxoniæ filio nomen appellationemque sortita est. Is enim quem inchoaverat vico nomen reliquit, qui ab illo dicitur est Brunonis vicus seu potius sinus, qui lingua Saxonica vocatur *VVyc*, nunc *Brunsvicum* sive *Brunsvyech* dicitur. Est autem *Brunsvicensis* ditio amplissima à Magdeburgensis & Halberstadiensis Diœcesis finibus, & ab Hercynia silva, ad Albim usque pertingens. Circa annum autem Christi c. 10 c. xxx Imperator Fridericus Dominum Brunsvicensis provexit in Ducatum, & Ottomem Brunsvici Dominum & Luneburgi Ducem creavit, Henrici Leonis successorem, qui generale Saxonie habuit Dominium. Fridericus II Ottomem Leonis Nepotem fecit Ducem Brunsvensem & Luneburgensem, attributis ei armis, quæ avus ejus extulerat Angliam, duobus fulvis Leonibus pro ditione Brunsvicensi & alium cœrulei coloris Leonem, adiectis in clypeo maculis de terra Luneburgensi, quæ erant olim Hermanno Duci & posteris ejus, cum titulo *Ducatus Saxonie*. De reliquis Duci videndum Munsterus lib. III Cosmographia. *Brunsvicum* hodie non tantum hujus Ducatus, sed & totius Saxonie Metropolis, quondam à Conditore *Brunopolis*. Ptol. *Tubisurgium* ex Francisci Irenici sententia: urbs ambitu magna, forma quadrata, ædium pulcherrimarum frequentia nitidissimè culta: civibus plena, in eis ac fossata duplice profundissimo, & aliquot in locis triplici, ac quolibet aquis stagnante, munita: vallo etiam inter fossata crassissimo ducto per circuitum, variis arborum consito generibus validâ: quinque foris, quinque pratorius, & totidem Magistratibus excellens. Condita est à duobus Fra-

tribus Brunone ac Theodoro, aliis Theomaro dicto, Ludolphi Ducis Saxoniæ filiis, anno 10 c. c. LXI, ut eorum Historicus Hermannus testatur. Hanc urbem O-nacra amnis perlabiliter, qui in Hartonica Silva ortus, duas in partes civitatem scindit, omnem immunditatem secum trahens, ac variis undique pontibus cooperatus, Visurgit tandem conjungitur. Non habet civitas aquam potabilem, sed fere bibunt cerevisiam: vini usus carior, & rarius. Urbs hæc parvis orta initio multis per tempora accessiones habuit, ut per vices amplificata, nunc in eas extreverit vires atque opes, ut facile Principibus suis titulum indiderit, qui inde Duces Brunsvicenses vocantur. Libet hoc loco, ea quæ Curia hujus urbis præfixa leguntur, ob frequentissimas hujus contentiosi seculilites forenses, paucis subiungere. In controversia causarum, capitales inimicitia oruntur: sit amissio expensarum: corpus quotidie defatigatur, labor anni exercetur: multa in honesta crimina deinde consequuntur: bona & utilia opera postponuntur: & qui sepe credunt obtinere, frequenter succumbunt: & si obtinent, computatis laboribus & expensis, nihil acquirunt. Inter cæteras hujus Ducatus civitates haud postrema quoque est *Goslaria* civitas Imperialis. Hanc urbem *Henricus I.* pater magni Ottonis urbium amator in formam civitatis erexit. Anno c. 1011 Imperator *Henricus III* ingentibus regni florescens opibus, urbem istam mitifice ornavit, quam de parvo molendino, ut ajunt, vel de tugurio venatoris duo priores *Henrici*, & iste nunc III in tam magnam sicur hodie cerni potest urbem bono proverere auspicio, in qua Regale Palatium hic Imp. magnificè extruxit, & Omnipotenti Deo congregations instituit. *Helmsdrium* oppidum medio inter *Brunsvicum* & *Magdeburgum* itinere est: id *Guilielmus Dux Brunsvicensis* à Werdensi

aro dicto,
lxii, ut eo
urbem O-
silva ortus,
undititem
cooperatus,
itas aquam
ini usus ca-
multas per
amplificata,
facile Prin-
cipes Brun-
sus Curiæ
utissimas hu-
s subjunge-
ticia oriuntur:
ur, labor ani-
sequuntur: bo-
nt obtinere, fre-
abaribus & ex-
ducatus civi-
civitas Impe-
rii Ottonis ur-
Anno 1051
florescens o-
quam de parvo
toris duo pri-
mam sicut ho-
auspicio, in
e extrixit, &
stituit. Helmst-
& Magdebur-
gicelis a Wer-
densi

densi Abbatे, cui parere cives insolentiores recusabāt, certa pecunia summa Abbatи numerata redemptum, in suam potestatem redegit. Munite id oppidum Carolus, Caroli Magni F. aduersus Sorabos & Vilsos bella gerens coepерat, idque S. Ludgero primo Episcopo Monasterienſi tradiderat, ut in populis à Carolo subjugatis prædicanti tutus receptus esset. *Halberſtadum* urbs Episcopalis, Oltensis fl. perluitur. In huius urbis medio extollitur tumulus ac collis: is duorum stadiorum habet longitudinem, ac in summo vertice latam amplaque planiciem, in cuius extremis angulis, bina ædificata Templa sunt. In medio late patet forum splendidissimum Canonorum ædibus undique cinctum: illa autem quæ in monte sita sunt civitas seu urbs dicuntur, quæ ad montis pedem, suburbia vocantur. Est circa hanc Civitatem ager optimus, ferax tritici, maturus centibus frugibus culmorum altitudinem e quo insidentem hominem ferunt excedere. *Quedelburga* urbs antiqua & primorū in Saxonia Principum decus, haud ita procul Magdeburgo distans, ab Imperatore Henrico Aucupe condita. *Hannovera* oppidū ad ripam Leine fl. è regione vetustæ arcis Comitum à Lauwenrod, jam Henrici Leonis estate, circa annum Christi c. 150 c. 161 cui (quod transfl. situm esset aulici Hannover nomen dederint) arcis subjectum fuit. Florethoc tempore inter ceteras Saxoniae urbes. Aggeribus enim, muris & fossis firmiter munita, & civium honorum ac fortium virorum frequentia & ædifici stipata est. *Hildesheimum*, sive *Hildefum*, *Aſcalingum* Pt. Irenico: civitas antiqua: fuit antea duplex, postea utraque conjuncta, facta est unica. *Templum* summum insigne habet, turrisque ipsa teckum habet aureum. Civitas amœna, patria Ludolphi Colonensis Mathe-

matici peritissimi, qui nunc Lugduni agit in Batavis. Sedes est Episcopalis: Irenicus illius loci Episcopos recesset, quod & Crantzus in sua Metropoli, & paullo accuratius Antonius Monchiacinus lib. II de primis Christianæ Religionis initiis, præstat. Fuit autem Episcopatus Hildesheimensis primum in Saxonibus fundatus ac institutus à Carolo Magno Galliarum Rege, ac Imperatore potentissimo. *Northausen* Civitas Imperialis. Continentur etiam hac Tabula Ducatus *Gruabenagen*; qui est Membrum Imperii, & principatus (*Furſtendom*) *Anhalt*: item *Mansfeldia* Comitatus veteris Saxoniae, ad amnem Salam antiquissimus, quem Hegenus qui tempore Arturi Britanniae Regis floruit, anno 10xlii, ^{Mansfeld} ^{de Comitatu} Conies Mansfeldicus fuisse perhibetur: nomen ei à Manno Thuisconis filio, ut Aſcanie vicinæ ab Aſcenis. Primariae urbes sunt *Mansfeldia*, ad Wiperum fl. *Eislebia* & *VVypra*. *Eislebia* Metropolis est, inter Salam & Wiperum: nomen creditur habere ab Iſide, quam Tacitus oras Suevicas post obitum mariti peragrasse testis est. Juxta eam sunt metallæ in montibus Melibociis. Loca ista *Tubantes* coluisse existimantur. Hi tamē *Tvrendt* Pyramio: Frisiae continentur. *Benthem* Comitatus huic vicinus antiquum nomen referre credit Verrutius; hos *Tubinger* existimat Lazius Migrationum lib. viii. Comitatus iste sub se habet Comitatus iv. *Wippram*, *Arnstein*, *VVtein*, & *Quernfurt*. Item Co. *Barby*, *Stolberg*, *Hohenstein*, *Regenstein*, *Pleſſe*, omnes Imperii. Continentur etiam Ecclesiastici Principatus hi: *Meydburg* Archiepiscopatus & primatus Germaniae Imperii: & Episcopatus *Hildesheim*, *Halberſtat*, ambo Imperii: subiunt Moguntino. Item *Quedelburg*, & *Gernrode*, *Stifts*; sunt Imp. in viii. Circulo.

Restat

E P I S C O P A T . M A G D E N B U R G E N S I S .

421

RESTAT in hac Tabula *Episcopatus Magdenburgensis* titulo ipsius Tabulae nominatim comprehensus. *Episcopatus Magdeburgensis*, vulgo *Meydburg*, ab urbe primaria nomen habet. *Ca-*
*Imperium
magnum.* *rolus M.* tota reformata Saxonia, decem Episcopatus in ea instituit, quorum omnium celebrissimus fuit *Magdeburgensis*, cuius sedes ex primitiva fundatione in Styde fuit, tum ad Valersleve, tertio in Vrese translata. Tandem per *Ostrem I.*, anno ccccxx ad Magdeburgum mutata, ejusque auspicio in primatum Germaniae sublimata, ut habet magnus Chronicorum codex anonymus. Quam tamen Saltzburgensis ceterique Archiepiscopi Electores, primam hanc dignitatem Antistiti Magdeburgensi non tribuant, ut Crantzius in Metropolite didicit. *Magdeburgensem* autem Burggravium constituit *Otto I.*, ut praeficeret iudiciis publicis & gubernationi publicae, loco Imperatoris, in his terris & in hoc Episcopatu, ac ceteris huic coniunctis. Primus hoc munus gesisse traditur ordinatione *Ottonis Gero Marchio Lusatiae*, cuius memoriam conservat monimentum *Cœnobii Gerodenensis*. Hunc sequuti memorantur hoc ordine aliqui, *Hermannus Dux Saxonie*, *Lotharius Comes de Waldeck*, *Fridericus Lotharii filius*, *Conradus ejusdem nepos*, *Manfredus Conradi uterinus frater*. Hoc in prælio cæso, dignitatem consequutus est *Dittericus*, Comes *Ploencensis*, cuius filiam cum duxisset *Vd Marchio Brandenburgensis* occupato Burggraviatu, successorem reliquit *Henricum filium*. Eo facto functo *Lotharius Saxonie*, idem munus commendavit *Burchardo* à familia Dominorum de *Querfurt*, à quibus est origo Comitum *Mansfeldensium*. Post hunc reperiuntur in ea dignitate fuisse constituti *Domini de Schrapela*, à quibus auctoritate *Rodolphi* Imperii : & *Ambo Imperii* : & *Gernrode*.

*Episcop.
Magde-
burgensis.*

*Monach.
dui Comi-*

Episcopatus
Magdeburgensis

Alb, *O- Flamina-*
nacra, *Otemia*, *Sala*, *VVipera*, *Inder*, *Straume*, *Roide*, *Ruma*,
Vker, *Fues*, & alii. Non montes desunt, inter quos qui di-
Montes. cuntur *der Ramelberg*, *Melibocus*, & alii: neque silvae, inter
Silva. quas, die *Hart sive der Harz*-*VValds*, *Solinger VValdi*, cum aliis, quas in ipsa tabula cernere licet.

Ggg 3

Post

Actio.

Post Ducatum Brunsvicensem pandit nostra methodus Hassiam. Hæc unde nomē habeat ambitur. Sunt qui à monte Hessō: at is nusquam in Hassia, neque etiam alibi reperitur, nisi sit forte qui Noviomagi exstāt, quod quidem à re non usque adeo alienum videtur. Referunt enim nonnulli Batōnem quendam Regis Cattorum filium, (qui Noviomagum auxerit, restaurarit, ac mēnibus cinxerit) Hessum filium habuisse, qui favore ac amore patrii soli ei loco suum nomen communicarit. Vnde etiam nūm Hessum mons dicitur. Alii sic nominatam volunt à Cattis qui hanc regionem incoluisse commemorantur, mutatis literis, unde adhuc est loci nomen *Catzen-Elnbogen*, gentis illius contestans vetustatem. Beatus Rhenanus rerum Ger. lib. 1. autor est, Hessos ex superiori Germania advenas pulsis Cattis hæc loca occupasse, deq; suo nomine appellavisse. Haber hęc Regio Turingiam ab Oriēte, à Meridi Franconiam; Westphaliā ab Occidēte respicit: à Septentrione vero Ducem Brunsvicensem, Episcopum Mindensem, aliosque principes vicinos habet. Aēr Regionis salubris est. Regio ipsa frumenti, leguminum, fructuumq; feracissima. Vinum autem non fert, nisi qua Rhēnum attingit. Sunt etiam ubertima saginando pecori pacua, in quibus numerosi armentorum pecudumque greges conspicuntur. Alit & ferarum & in primis cervorum in silvis magnam copiam, ad frequentes venationes nobilitatem invitantium. Metalla etiam alibi generat, æs & nigrum plumbeum. Salis quidem non fodinas, sed fontes habet. Hanc regionem quondam Comitatus, nunc vero Landgraviatus titulo decoratam olim Cattos inhabitasse (etli Crantzius re-

Situs.

Cati qua-
litas.Salis serio-
bus.Anima-
lium va-
rietas.

clamer, qui ex Cattis Saxones facit) omnibus fere nostri seculi Scriptoribus persuasum est: *Charre Ptol.* dicuntur. Hi postea in Insulam Batavorum transgressi, (autore Tacito) ubi hodie horum nominum vestigia supersunt in duobus vicis, cognominatis ad Mare & ad Rhenum. De horum Etymo ita scribit doctissimus Junius: *Catti quos nostra & prior atas Hessos vocavit communē cum felibus cattis que nomen sumpfisse videntur, à ferocitate qua in hostem insultabant. Cui enim ignota ferocia & impetus animalia istius, domestici liceat, in appetendo illius jugulum, qui angustiam adferendo illud premat; vel à dolosis insidiis quibus assilire in hostes soliti fuerint, uti tergo murium afflant feles. Ejusmodi namque genius fuisse gentis Cattorum bellicosa & ferocia videtur. Referri hoc potest si statim apud Huetianos vocabulum Hessi pro catto seu fele: qui siquando domesticum animans muribus inimicum significare volunt, Hessum nominant. Possunt & præstantes virtute viri hoc Cattorum nomine designati fuisse olim à veteribus, quod tales etiam lingua Batava Cattos vocaret; certè virtutem, & genitū excellenter non aliunde dicas melius, quam à Tacito, qui genti illi plus decorū & discipline totius militaria attribuit, quam ceteris omnibus Germanis &c. Itaque aptissimo nomine populi ingenium expressum fuit sive ferociam & impetuosos assutus, sive præstans spēctus. Haec tenus ille. Fuit autem olim Hassia tantum Comitatus subiectus Dominio Turingiæ, id quod probat liber Torneamentorum, in quo legitur, quod anno Christi 1191 Ludovicus Co. Hassie fuerit *Hallus* in ludo militari ibi celebrato, sed factus deinde *Lander*. ascendit filia matrem. Accessit tandem & Catzen-Elnbogen, idque per filiam ultimi Comitis, quam duxit Henricus Landgravius. Genealogiam Landgraviorum Hassie apud Munsterum habes. Sunt porto in Hassia præter alia minorum*

39
H
La
Milia
Pe
W
Op der St
An
Turke
Sc

Fere nostri dicuntur.
I. (autore superfluit Rhenum.
ius : Catis cum felibus in hostem in- lii istius, do- m adserendo te soliti fue- mque genius ferri huc po- cato seu fete: m significare etate viri hoc od tales etiā & gentia ex- qui genti illa quam ceteris ouli ingenium , sive prestan- Hallia tang- gitez; id quod gitur, quod it Hallis in lu- . ascendit filia ogen, idque nicus Land- Hassiae apud a præter alia minorum

HASSIA.

423

minorum gentium oppida, urbes duæ præcipiæ, *Marpurgum & Cassula*. *Marpurgum* *Amisia* *Ptolemaeo*, qui eandem *Amisiam* vocatlib. viii. Geogr. ut censem *Franciscus Iren.* & *Appianus*, vulgo *Marienburg*: *Hassia* metropolis. Hanc alia à Marte quasi *Marienburgum*: alii à Mat-comito Francorum principe sive nominata volunt. Civitatem hanc olim villam fuisse historiæ produnt. Eam *Lona* fluvius insignis præterfluit. Vrbs est sede principis, Schola illustri, cōdita anno Christi cīcīcīxxviij
2 Ludovico Episcopo Monasteriensi, nobilis. Ioanne Oldendorpio, clavisissimo omnium inter Jureconsultos Germaniæ, Ioanne item Draconite, & Andrea Hiperio Theologis celeberrimiis clara. *Cassula*, præcipiaria *Hassia* civitatum altera, dicta quasi castellum, *Ptolemaeo Stereonium* esse creditur: olim tantum arcem hic existisse perhibent. Civitas *Fulda*, *Ana* & *Trisula* fluminibus irrigua, aqua autem instruxta, agrum secundum atque compascuum habet, & arva nutriendis pecoribus apta. Vnde in vellerum lanæque venditione, civium potissimum negotiatio consistit. Haud procul Marpurga est *Frankenverga*, vel *Francoburgum*, oppidum perelegans, situ ameno & antiquitate commendatum, ad fluvium *Ederam* situm: nomen desumpsit à Francis, qui ibi castra metati sunt contra Saxones. Anno Christi cīcīcīxxx primū extriū cōceptum à rege Theodorico; postea an. cīcīcīxv à Carolo Magno auctum. Sunt & alia: *Eschvrega* colli imposita: lata agri secunditate gaudens oppidū, *Wer-ge* fluvii aquis irrigatur: cuius oportuno ufo *Iasius* herba, *Glaustum* *Plinie*, & ex eadem confecta tintura, quam Thuringicum solum frequenti scēnre suppeditat, pri-mo supra hoc oppidum lapide cimbis imposta, Min-

dam usque, inde Visurgi aquis, quæ *Werram* absorbēt, Bremam, & per totam Oostlandiam defertur. De primo *Eschvrega* initio nihil, quod sciām, historiarum monumentis comprehensum reperiatur, eò quod Hungaricis bellis atq; incendiis, tertium depasta, deformataque fuerit. *Francoburgicū* tamen *Chronicū*, dum *Carolus M.* circa annum cīcīcīxvi Episcopatus varios instituisse, Monasteria & Ecclesias, multis in oppidis, fundasse commemorat, meminit & *Cauffing* ē nō procul à *Cassela*, & *Eschvrega*, ab eodem tum temporis excitata. Præclara etiam extant *Henrici Imperatoris II* erga hoc oppidum merita, qui idipsum Hungaricis incursionibus devastatum atque collapsum, restituit, novis ædificiis auxit, & locupletavit. Gravissimis rursus calamitatib. adflictum fuit, anno cīcīcīlxxvii eo bello quod inter *Adolphum Moguntinum* Archipi: esulem, & *Hassia* Landgravium acre desævit, quando etiam ad *Hassia* gubernationem pervenit. *Frislaria* insigne quoque ac præstans *Hassia* oppidum, vulgo *Friszler*, latine doctrina pacis, utputa ubi veræ & perpetuæ pacis doctrina S. Bonifacii auspicis toti *Hassia*, Thuringiæ, Franconiæ, & Frisiæ innotuit: Egræ fluvii propinquitate, & situ admodum ameno, sicuti universa passum *Hassia*, præcellit: muris circumcinctum turrigeris, situ inæqualem, sicuti & regio ipsa, hinc inde montosa, obtinet: agro tamen lauto, frumenti, leguminum & frumentum feracissimo, etiam vini, cuius tamen fertilitate non est hac regio admodum præstans. Et quamvis in ipsa *Hassia*, *Frislaria* se conficiendam præbeat, ad *Moguntinum* tamē Archiepiscopum pertinet, unde variis Fortuoz & Bellonoz casibus frequenter exposita, maxi-

um absorbēt,
tur. Deprī-
historiarum
quod Hun-
ta, deforma-
tonicum, dum
patus varios
is in oppidis,
ingēnō pro-
rum temporis
imperatoris II
lungaricis in-
restituit, no-
vissimis rursus
xxvii eo bello
chipresulem,
ando etiam ad
insigne quo-
ritular, latine
etutæ pacis do-
re, Thuringiæ,
ipropinquita-
nivera passim
turrigeris, situ
montosa, ob-
minum & fru-
men fertilitate
Et quamvis in
rēbeat, ad Mō-
net, unde variis
exposita, maxi-
mas

Flaminia. mas ab Hassia Ducibus calamites frequenter perturbit, quemadmodum & à Saxonibus expugnata & fecunda exultione deformata fuit. Reliqua hujus Landgravatus oppida quæ multa sunt, prætereo. Hessorum autem regionem partim perlunt, partim adlunt fluyii varij, quorum præcipui, Rhenus quidem latus inter Meridiem & Occidentem : Vifurgi, i. VVefera, cuius fons VVerara, è Turingico nomen profuit : Lupia, qui in Westphaliā transit: & Adran Tacito; cum Alernam vocant Historiæ, hodie Aederam dici existimat Althamerus: Rhei forte, ut scribit Ritheimerus; Eder ex eo facie Junius in suo nomenclatore, additque Carrorum fluviūm esse, & in annē Adam exire. In sua Baravia autem fecit eum in Fuldam evolvi: & hoc ex Tabulis verum esse constat. Minores sunt Lanus seu Lona in Comitatu Wittenstein fluvius (*an den Horberg o- ritur*) olim Wiedekindi Anglorum Principis castrum preterfluens; Lasphe ejusdem Comitatus oppidum adluit: Fulda &c. Montibus Regio undique obsita; eorum autem nominatissimi, Meliboci & Abnobii montes. Reliqui vatis insigniuntur nominibus, uti Kesselpergus & Geyne montes, &c. Silvas sunt plurimæ, Hercyniæ portions. Sed de Hassia quæ dicta sunt hactenus, sufficiant. Necas sit autem non adscribere coronidis quasi loco qua Ælius Eobanus Hessus in carmine gratulatorio victoriae ad Philippum Landgravium, paucis de hujus regionis genio & situ, incolatumque maribus tradidit.

Hassia. Quelius Hyperboreum prospectans Thracia Booten
Gradivi domus ad Rhodopen, Hemumque nivalem
Circumfusa jacet gelidiæ effusa pruinis,
Gignit in armis viros duratos frigore, qui que
Aut Hebrum Neßlumque bibunt, aut Strymonis undas:
Talis & ipsa situ, talis regione locorum
Et fluvia, silvisque frequens, & montibus altis
Hassia: nature similes creat alma locorum
Cui natus in bella viros, quibus omnis in armis
Vita placet: non ullus juvat sine Marte, nec ullum
Effet putare vitam, que non effuerit armis.
Quod si tranquille versentur ad oca pacis,
Odie nulla terret sine magno viena labore,
Aut duro patrios exercent yomere colles,
Aequatoque solo campos rimantur aratri,
(Namque & planities segetum secunda patentes
Explicat innumeræ, & plena mense colonos
Ditat, & ipsa fibi satia est) aut ardua silva
Lustra pertinet, canibusque feræ se fiantur odoris.
Venatu genna affuetum, genna acre virorum:
Aut leges aut iura serunt, aut oppida condunt
Fortia, non solum bello viuimina: verum
Que deceant in pace otiam, oblettantque quietos.
Quid sacros memorem fontes? quid amena vireca,
Quid valles ipsi certantes frugiferacis
Valibus Aemonia? dulces quid ubique recessus,
Musarum loca, consueta loca digna Dearum?
O patria gelidi fontes! O flumina nota!
O valles! O antra mei gratissima Musa!

Hhh

Has-

Nobilitas & status hujus ditionis mihi neicum innotuerunt, tantum inveni Comitatum Gleichen,
et ut existimo Kranichfeld. Item unum Episcopatum Mersburg.

Regio.
Sed fer-
missim.
HASSIAM sequitur *Thuringia*, vulgo *Duringen*, sita inter duos fluvios *Salam* & *Werram*: quorum hunc ad Occasum, illum ad Ortum habet: ad Septentrionem *Hercyniam Silvam* (quam *Hartz* vocant:) & *Turingensem*, ut vocatur, *Salsum*, vulgo *Duringerwalds*, à Meridie. Longitudo regionis latitudini par, xii milliarium. Regio omnis generis frugum & leguminum feracissima, & in primis frumento præ omnibus aliis Germania partibus fœcunda: adeo ut *Georgius Agricola* eam sumen *Germanie* appellare non veteretur. Magnus hic Istatid herba, quam *Plinius Glastum*, hodie *Guadum* & *Pastillum*, vulgo *VVeeds* & *Pafel* nominant, & cætulū efficit colorē, proventus, que hinc cum magno incolarum emolumento ad alias regiones transfertur. Vnde quidam Poëta insignis:

*Herba Thuringorum celeberrima crescit in agris,
Hanc Iusatim Gracus sermo vocare solet.
Ponderis bac magni est, & multo venditur are:
Hac etenim tingi lana parata solet.*

De qua Plinius lib. xxii cap. a. Simile plantagini Glafum in Gallia vocatur: quo Britannorum conjuges nurusque toto corpore oblite, quibuslam in sarcis mada incedunt, Aethiopum colorem imitantes. Obsnoniorum quoque ac fructuum vix quicquam desiderat, si vinum demas, quod aliunde importatur. Repariuntur & auti argenteique fodinae,

& saline divites. Olim Regnum fuit, hodie Landgraviatus titulo decoratur. Thuringia & Hassia sub Regibus Francorum conjunctæ usque ad Carolum Magnum & Henrici Aucupis tempora manserunt annos ccclvi. Tandem *Carolus Cressus* Imperator Dux Thuringie præfecit *Ludovicum*: ejus nepos *Burchardus* improlis ab Hungaris cæsus est. Quare *Henricus Aucps* Imper. Thuringiam occupavir, cuius successoribus Saxonie Principibus in hodiernum usque diem subiecta est. Etsi enim post Guilielmum Ottonis I Imper. filium, qui Archiepiscopus Moguntinus, Thuringiam permisso patris tenuit, successores ipsius, Archiepiscopi Moguntini, merum imperium in urbem Erfordiam, quod adhuc retinent, & totam Thuringiam sibi aliquantisper vendicarunt, quorum Vice-Dominus sub *Conrado Salico* Imp. *Ludovicus Barbarus* aliquando fuit: tamen postea *Barbari* Landgraviorum titulo Thuringiam ad hæredes stransmiserunt: donec ad *Misniae* Marchionem ex *Widechindi* Saxonis posteritate ortum, *Henricum illustrem* Theodorici filium & Hermanni Thuringie Landgravii ex filia luditha nepotem, circa annum Christi ccxcxi pervenit: cui successit filius *Albertus degener*, eique filii *Fredericus Adoritus* & *Theodoricus*, qui à patre Theodorico Misniae Marchione hæredes constituti sunt. Hunc tractum *Sorabos* olim inhabitasse ferunt. Horum meminit *Eginhartus* & *Aimoinius*. Horum reliquias hodie vocat *Peucerus* *Sor*.

THURINGIA.

427

Gleichen,

odie Landgra
ffia sub Re
Carolum Ma
nferunt annos
operator Ducem
pos Burchardus
Henricus Aucte
accessoribus Sa
e diem subje
tonis I Imper.
, Thuringiam
s, Archiepisco
em Erfordiam,
tingiam sibi ali
Dominus sub
arus aliquando
um titulo Thu
ronec ad Misniæ
postestate or
um & Herman
na nepotem, cir
ui successit filius
Admorsus & The
onice Marchione
um Sorabos olim
ginhartus & A
cat Peuceris Sor
bi

bec & Servestein inter Albim & Salam flumina. Reynerus Reynekius, in suo de Misnorum origine libro, hos Tyringetas quasi Tyringotas putat, indeque ejus urbem Gotham nomen sortitam fuisse non dubitat. In hac regione quamlibet exigua, ut se acceperis ab Hugone Brinckhorstio Anglo urbis Erfordiensis civis scribit Otelius, sunt xii Comitatus, & totidem Abbatiae, (quas *Gefürstete Abteyen vocant*) xlii civitates, & totidem opidula, vulgo *Merckflecken*: bis mille pagi, & c. l. arcas. *Erfurdia* sive *Erfordia*, priscis *Erphesfurdia*, *Erfesfuri*, *Turingia* urbs primaria, nomen à primo conditore *Erfi* nomine sumptuose putatur: hic enim, cum molitor esset, molendinum suum ad Geram fluvium fixit, atque civitati huic initium dedit, circa initium Imperii Arcadii & Honorii: postea à Clodoveo Francorum Rege anno Christi cccxxxviii vehementer aucta ornataque: anno vero c. lxvi muris cincta tanra amplitudine, ut Germania totius maxima censeatur, ac nicht eine Statt, rusticis Turingis, sondern ein gantzes Land, dicuntur. Hanc perluit Gera fluvius, atque à sordibus purgat. Episcopalis olim erat, Bonifacio Germanorum Apostolo conditio: ea dignitas deinde Moguntiacum translata dicitur. Scholam haber litteratum studiis florentem, quam Bonifacius IX Papa privilegiis ornavit, anno c. ccxcxi. Hujus urbis ager nulli fertilitate secundus, pascuis abundant, & herbae Istatidis feracissimus est. Vrbs ab Henrico IV multis est labefactata incommodis, ob importunam decimatarum exactiōnē, à qua Erfurdia immunis semper ac libera fuit. Itaque exorto Saxonico bello avitam libertatem ferro armisque defendere, quam insolito decimatarum jugo cervices submittente maluit, idque tanto animorum ardore, ut &

Vites &
Opalia.

vitae & fortunis Augusti, extrellum imminaret periculum. Hac eadem, cœi quodam fortuna excelsissimae ludibrii, afflita incendiis variis. Neque est aliqua urbs insignis in Germanie, quæ per fatalem ac adventiū ignem toties deformata fuerit. Ultimo incendio, anno c. cccccxxxi gravissimum sensit damnum, presertim in Basilicis Virginis Mariae & Severi, ut penne tertia urbis pars incendio perierit. Terribile fuit incendium illud immenso igne per conductiosos incendiarios, quorum erat primarius Dominicanus quidam. Due Ecclesiae Collegiate, quas vocant, cum ponte & insigni urbis parte conflagratur. Anno Domini c. xix gravissima sedatio inter Senatum & cives Erfordienses exorta fuit propter insolitas quotannis impositas Senatu plebi contributiones. Nam communitas unum in locum conveniens, scire voluit quantis debitibus urbs foret obligata, quantumve ære alieno gravata. Senatus tumultum & populi fuorem animadvertisens, blandis illum & mollibus sedare verbis studuit, dicens, tempore opportuno, de omnibus & singulis tam acceptis quam expensis, rationem se redditurum. Quibus verbis cives placati ad tempus quievere. Die autem constituto aveniente, rursum convenient, & horrantur Senatum ut rationem reddat. Tum unus ceteris insolentior, verbis asperis invadit eos qui à cibibus ad Senatum erant missi, quod non parum cives irritavit. Cumque res diutius traheretur, videntes cives se nihil proficere, Senatum abdicarunt, novumque instituerunt. Quid multa? Hinc gravissima sedatio, contentio atque adeo bellum est exortum. Hanc vero seditionem Episcopus Herbipolensis & Cæsar Maximilianus sedare, ac partes per cōcordiam componere sunt conati. *V. vii
maria*

eret pericu-
lum inimico-
rum est aliqua
adventi-
timo incen-
damnum,
neveri, ut pe-
nibile fuit in-
cipientis incen-
tus quidam.
um ponte &
mini cīcīcīx
Erfordienses
positas à Se-
unitas unum
debitis urbs
vata. Senatus
ens, blandis
cens, tempora-
tam accepit
Quibus ver-
e autem con-
& hortantur
s cateris infor-
mibus ad Sena-
ritavit. Cum
se nihil pro-
e instituerunt,
contentio atque
ditionem Epis-
cilianus sedare,
ut conati. *VVti-*
maria

Hinc placet Hebreo nobis banc nomine dici,
Vt retus à Lajin nomen lēna tener.
Cur ies crediderim, nisi mentem vocula fallit,
Certa hujus ratio nominis esse potest.
Quippe vocat Lajin Solyma pius incola terre,
Hoc quod nos Latios dicimus ore merum.
Quae caput in mediis urbis fertiliis erigit uiri,
Hanc quisquam à vino nomen habere neget?
Hac ille. Nobilis est publico Gymnasio erecto anno
610 1C1. 1LX. *Gotha* à Gothis nomen habet. Atque hinc
Turingos à Gothis Ritchaimerus in sua Orbis descrip-
tione originem traxisse scribit, eo quod Gothi in hac
regione gentis sue vocabulo Gotham urbem condide-
rint, circa annum ut Lobsteinio placet e 610 XXIII. Ad-
mirande fortitudinis castrum habuit *Grimmenstein*,
quod nunc solo æquatum jacet. Ejus rei causa fuit: *Gni-
lathus Grunbachius*, stirpe magis, quam virtute nobilis,
ob varia & enormia flagitia, quibus Principes in ordi-
nem redigere, Caesarum ex Imperii fastigio deturbare,
novamque Imperii formam moliebatur, eum à Ferdi-
nando Imp. Augusto, cum à Maximiliano Imp. ejus si-

lio, reus declaratus & cognitus, cum omnibus conjura-
tionis sociis condemnatur, proscriptus: acq; illustrissi-
mo Principi Electori Saxonie, sententia promulgatae
executio, ab Imperatore ac ceteris Imperii Ordinibus,
uno consensu demandatur. Quam ingle proscriptione,
fiducia sui receptus, & Protectoris Ioannis Friderici II
Saxonie Duci, contemnit. Qui cum post multas Princeps
admonitiones à pertinaci seditionis orum defen-
sione non abstineret, Illustriss. Saxonie Dux Princeps
Elector Augustus extrema necessitate coactus, urbem
obsidione aggreditur, ac deditio capit. Tum Grun-
bachius, cui quo eo quatuore ex conjuratis, ob violatæ
Caesareæ Majestatis crimen justo supplicio adficiuntur,
castrum funditus diruitur. Dux Ioannes Fridericus ca-
ptivus Viennam abducitur. Fluminibus irrigatur regio *Elumina*.
compluribus: inter quæ *Sala*, vel *Salsa*, *Vvera*, *Vnsfrut*,
Ilma, *Gera*, *Or*, *Apfelstet*, *Helbe*, *Cling*. Montes etiam mi-
nerarum fecundos inesse testatur Her. aur, argentiq;
venis, divites, qui haud procul Braitenhornio ac
Schwartzenburgo reperiuntur. Silvis etiam hinc inde
confusa est regio: Hercynia portiones sunt: ac Thuri-
ngica Silva late nota, vulgo *Thuringer-Wald*, *Bacis*
Celati, Germania Silva Cheruscos & Suevis dirimens:
Hainb: *Hainfette*, *Fime* cum aliis nonnullis, quæ variæ
generis ferarum venationes præbent. Sunt in hac re-
gione multa templo, & monasteria, inter alia tem-
plum Erfordiæ B. Mariae Virginis, à Bonifacio Mogun-
tinensi Episcopo constructum. Hoc templum habet
campanam magnitudine in toto Germania celebrem.
Populus atrox, durus, minax, in hostem, corpora
virilis proceræ, robustæ, & decoratae.

*Opera
publica.*

*Vulgi
mortis.*

Franconia Ducatus.

430

*Ratio &
unde dicitur.*

Sic se habet Germanie Superioris Regio Thuringia; sequitur jam nunc explicanda Franconia sive Francia Orientalis. Ea à Francis nomen appellationemq[ue] fortita est. Hujus nominis originem quidam ad Francum, quem alii Francionem nominant, fabulosum atque ementitum Hectoris filium, gentis auctorem referunt: cuius nominis Eymon lepidè Petrus Ronardus Poëra Gallus appellatum à veteribus Astyanacta Francum quasi Hastigerum scribit. Alii, inter quos Gaginus & Aeneas Pius, id nominis beneficio Valentianiani Imp. impositum Francorum genti commenti sunt, sive quod feroes & nobiles Attica lingua Franci dicentur (quod ubinam lectum usquam sit apud idoneum & classicum scriptorem, nescire me libenter fateor) sive à tributi remissione & libertate accepta. Quāquam posteriori rationi citius subscribere velim, si minutius exigendum sit vocis Eymon, ut Franci dicantur, quasi Fri on sy. nimirum à censu (quod y sonat) & vēctigalibus immunes: alioqui videtur possunt appellati veluti *fry ansi Fransi*: vocabulum autem *Ansi*, Gothicī idiomatici proprium, denotat eos qui ceteros mortales fortuna & opibus antecellunt, Heroum & Semideorum conditioni proximi, velut humanę sortis terminos egressi: unde corrupta vox vernacula *Anos* & additione aspiciat *Hansos* nominat Proceres communī fortuna maiores. Sed ad tem. Franci postquam opes eorum convaluerint, & servitii jugique tñderet Romanī, ac dominatus cupiditas anipios faceret, nomen sibi ipsi à libertate crearunt, antiquata communi illa Germanorum appellatione. *Franconia* autem Suevia & Bavaria à Meridie vicina est: ab Occasu Rheno con-

tigua: ab Ortu Bohemiæ: qua Septentrio est *Hassos* *cultus* & Thuringos vicinos habet. Aēr Regionis purus ac *saluberrimus*. Regio ipsa præterquam ea pars quæ *Nordicæ* hodie vocatur atque fluminibus vicinior est, arenosa nimium non est, ut *Aeneas Silvius* scriptum reliquit, nec nimium etiam lapidosa. Fertilis omnis est, hordeum, triticum & omne frumentum & legumen satum multo cura flore reddit. Rapa cœpæque nullibi fere locorum majora & laudatoria reperiuntur. Ac multis in locis colles vitibus consiti vinum gignunt, quod ob sui præstantiam ad gentes remotissimas transportatur. Glycyrrhizæ radicis Babembergensis ager tantum subministrat copiam, ut currus ea onusti per universam Germaniam devehantur. Est etiam undecumque terra cultissimis pomariis & pratis amoenis: animallium domesticorum, ferarumque dives. Fere in nemoribus à Principibus foventur, habentque plurima stabula, in quibus hiemis tempore pabulum & interdum sal accipiunt, seque à celi inclemencia tutantur. Eas capere, aut saltam persequi, privatorum nemini concessum. *Francos* ab origine Germanos & peculiari isto vocabulo antiquitus appellatos fuisse, constat cum ex aliis, tum ex Procopio Cæsariensi, rerum quas litterarum monumentis consignavit oculato Scriptore. Francorum primus Princeps fuit *Genibaldus*, qui xxx annos eis præfuit. Præfuisse post eum scribuntur *Marcomirus*, *Dagobertus*, *Ludovicus I.*, *Marcomirus II.*, *VVaramundus* aliis *Pharamundus*, qui vocatus ad regnum Francie fratri Marcomiro reliquit Ducatum: *Prunneffus*, *Genibaldus II.*, *Suno*, *Luitemarus*, *Hugobaldus*, *Helmericus*, *Gorefridus*, *Genibaldus III.*, *Ludov. II.* *Hune*

Haf Hassos ^{Cali-}
purus ac ^{qualitat-}
que No- ^{satis}
est, ate-
potum reli-
omnis est;
legumen
aque nul-
periuntur.
igniunt,
mas trans-
sager tan-
sti per uni-
undecim-
anima-
era in ne-
ue plurima
m & inter-
itia tutan-
torum ne-
os & pecu-
nisse, constat
erum quas
o Scriptorie.
, qui xxx
antur *Mar-*
timonius II,
catus ad re-
Ducatum
u, Hugbal-
Ludov. II.
Hunc

FRANCONIA.

433

Hunc sequuti sunt *Erebertus*, *Ludovicus IV* *Gozpertus II*, *Hetarius* Dux ultimus. Qui sine herede mortuus, *Vitunino* Francorum Regi, qui & *Pipinus* dicitur, Ducatum ex commisso reliquit, quem deinceps filius ejus *Carolus Magnus* & primus B. Burchardo primo insulato Episcopo *Wirsburgensi* ejusque successoribus & Ecclesiæ proprium donavit, anno 10 cclii. Ducatus nomine & dignitate etiamnum gaudet, quem titulum Episcopus *Heribolensis* sibi vindicat. Neque tamen illi omnis Franconia subjecta est. Marchioni enim Brandenburgico parent *Kitzinga*, & *Bristadium*, Episcopo *Babembergensi* *Graglingiacum*. *Heribolitanus* vero *Chronacum*, *Forcheium*, *Staphelsteinum*, *Hochstadium*. *Moguntino* *Koningspergum*, *Oxfordia*, *Carolostadium*, *Hasfordia*, cum Bischofshaimo, *Alderburgō*, *Mildeburgo* & aliis quibusdam oppidis. *Colburgum Saxonum* Duci subjectum est. *Wirsburgum* quoⁿ *Conradus Celta* vocat *Eribolim*, *Ligurinus* non malus auctor *Heribolim*, *Spanhemius* *Marcopolim*, *Prolemæus* *Arcaenum*, indigenz *Wirsburg* à dulci musto, quoⁿ *Heribolensis* ager suppeditat, Franconia Orientalis caput atq; metropolis est. Vrbes et luculentæ, in qua Bonifacius Archiep. Moguntinus anno Christi 10 cclii erexit Episcopatum. In plano sita est, collibus undique amoenisque hortis & pratis cincta; præterea fossis, vallis, mœnibus, turribus, & propugnaculis, bene munita; civibus plena, ædium pulcherrimarum frequentia nitidissime culta. Ad Occasum Mœnum præterfluit, ad vestiarum accommodatus. Ripas utrimque jungit pons lapi-
dous, fortissimis innixus pilis. Ultra Mœnum in vicino monte are est, quam variae civi^m & rustico-
rum oppugnationes inexpugnabilem esse ostende-

runt. Ad pedem montis monasterium est à Burchardo opibus Cuniberti Franciæ Regis extructum in honorem B. Magni Confessoris. Cæterum non fuerit alienum plane ab instituto præsenti, cognoscere formulam exequiarum & inaugurationis Episcoporum ac Ducum *Wirsburgensem*. Post excessum prioris, designatus Episcopus civitatem cum ingenti & exquisito equitatu ingreditur. Admissus descendit de equo, & deposito augustiore ornato per quatuor Comites officiales in Domum Salvatoris deducitur, nudato capite, pedibus nudis, vili ueste tectus, & solo funiculo cinctus. Officiales sunt, Domini ab Hennenberg, Castel, Werthein, & Reineck. Decanus ei cum Clero obviam procedens, rogit, quid petat? Ille demissè responderet, se indignum praefito esse munia ad quæ ele^m sit, subire, & suo officio exinde defungi. Tum Decanus, Ego vero, inquit, nomine totius capituli, domum Salvatoris Mundi, eique adnexum Ducatum, tua fidei committo, in nomine Patris, filii & Sp. S. Mox Clerum in ædem Salvatoris digressum ipse sequitur, indutusque ex more Pontificalem trabeam, Missæ primum, postea convivio in arce interest. Defuncti vero Episcopi cadaver exenteratum in facello arcis primum deponitur, corde intera exempto inq; vas vitreum concluso. Postridie exarce in Monasterio S. Iacobi desertur dextera pedum, lava gladium tenens; tertio die inde in ædem Salvatoris iurit: hic cantus, preces, vota: postea cum pedo & gladio se pelitur. Civitates reliquæ *Bamberga*, *Ptol. Granianum*, *Petro Appiano* *Tegyordæ* in græco codice: primū vocata fuit *Babemberg*, hoc est *Mons Baba*, à Baba Ottonis Duci Saxonis filia, atque uxore Alberti Comitis Babembergensis. Alii civitatem hanc vocant *Bayen* Mor-

item, Pfarrenberg: civitas est valde aræna ad fluvium Regnitz sita. Habet montes & colles & plurimos horros, fundumq; fuscundissimum, ubi pepones, & glycyrrhiza crescent maxima copia, ut supra quoque retulimus. Pepones habentur ibi atque Nurenbergæ quo deferuntur in deliciis. Sedes est episcopalis, & cum aliis felicitis ingenii alumnis gaudet, tum Ioachimo Camerario in omni doctrinarum genere celebrerrimo. Testantur id opera ab ipso edita, quæ summa cum admiratione leguntur. Francofurtum vel Francofordia ad Mænum vulgo Franckfurt am Mayn, ad differentiam alterius ad Oderam sitæ. Heleneopolim olim dictam sribit Munsterus, sed quando & quibus non addit. Henrico Stephano in Encomio quod ei urbi scripsit Nundinali Musarum Academia, Francofordenses Athene, Musarum Nundinae Mercuriales, & totius Orbis Emporiorum compendium, dicitur. Vrbs hec in duas partes à Mæno perflue distinguitur, quæ ponte lapideo conjunguntur. Civitas hoc tempore est Imperialis, binis per totum Orbem nundinis celebris. Hic Romanos Reges eligi ab Electoribus mosest, ibidemq; si Imperii binos competitores esse contingerat, uterque collecto exercitu de Imperio dimicant. Mogonia vulgo Memz, aliis Moguntiam. Ptolem. Mogoniam lib. 2. c. 8. tab. 3 appellat, ut nonnulli volunt. Nomē habet Moguntia à Mæno fluvi, quem alii Mogant, alii Mogum vocant. Civitas est episcopalis & metropolitana. Agrum habet, ab utraq; Rheni ripa fuscundum & præstantissimo vino luxuriat. Ampla est, bene munita, & spissa, tum populosa ea parte, quam Rhenus adluit: ex alio verò latere ratur

habitatorem habet: immensa est longitudine, latitudine angustior. Aëde amplissime sunt, Romanorum more: basilica & collegiata templa magnifica, cum arce episcopali. Academia hic erecta est à Theodorico Episcopo. Huic Civitati, licer falso, adscribi solet artis Typographiae inventio. Præfuli suo proprio Archiepiscopo & Electori, nec non S. Imperii Cancellario paret. Mons Regius vulgo Conigberg, patria Ioannis de Monte Regio summi Mathematici, cuius extant subtilissima commentaria in Almagestum Ptolemaei. Schreinfordia ad Mænum sita in medio prope Franconie. Knezinga, Fridberga urbs Imperii, & cœliq;. Ceterum primus circulus Imperii est Franconia, in quo hi ad consilium convocantur. i Ecclesiastici, Episcopi Bambergensis, Heribergensis, (VVireburg) Dux Franconie; Eichstett: der Teutsch Orden, Maister Præpositus Camberg, Abbas S. Gilgen: Nurinberge. ii Principes seculares, Marchio Brandenbargensis, Burgaf von Nurenberg: Comites Hemenbergensis, Castel, VVertheim, Rheineck, Hohenlo: DD. Reichsberg, Limpurg, & Comites Horpach & Schravartzenburg. iii Civitates liberae, Norunberg, Rostenburg, VVinstheim, Schreinfurt. Fluminis piscofissima undique regionem hanc perluant beantq; plurimū, quorum præcipua sunt Marne, Sals, o & ignobilioribus comitata, Sinna, Radiantia, Aefine, Tuber, ac nonnulla alia. Silvas habet Speshart, Ottonia Silvam ac alias etiam Hercinia portiones, quæ cam editissimis jugis per circuitum obsfirmans, veluti nativo muro ambit. Gens ipsa viribus armisque potens, nobilitate pol lens, ingenio, laborum patiens. Vinetis colendis uterque sexus incumbit, nec cuiquam otioso esse coededitur.

Ordo poli-
tici.

Flamina.

Silva.

Vulgimis-
sima.

Regis.

Sigs.

*Calitem-
peres.
Solefer-
ulus.*

Alma-
Lumbar
Tissue.

BAVARIA nunc adeunda est, ab Avaribus Hungarorum reliquiis, qui Noricis pulsis in ea terra confedere, littera adjecta, dicta. Dicitur & Bojaria à Bojis Cisalpinæ Galliæ populis, qui hoc oculo aliquando fedes habuisse leguntur: vulgo Beyeren. Habet ab Oriente Austriam: ab Occidente Sueviam: quae Meridies est Alpes adjacent illi Rheticae: quae Septentrio Franconia. Longitudo milliarium Ger. xxix. Latitudine xxv. Aër ut plurimum salubris, ac regio amena est: in universum satis ferax, non èque tamen vini ac frumenti, quamvis & vinum gignat nonnullis locis, sed agrestius. Generosius viñū importatur ex Alsatia, Franconia & Austria. Magna copia frumenti inventitur circa Ratissenam & Landshutum. Abundantissime super sale, arborum fructibus, ferro, pecore, volucribus, feris, omnibus denique ad viatum, cultum & usum vita spectantibus. Sues glandibus silvestribusq; pomis tanta copia nutrit, ut veluti Hungaria boves, ita hæc sues plurimis Europe regionibus suppeditet. Præter ursos item, apos, & cæteras ejusmodi feras, centenarios cervorum alit greges, quos absque consensu principis venari crimen est. Anno circiter xxi, xxii die Augusti, cervus in Bavaria captus scribitur, tantâ corporis vastitate & mole, ut libras iacet xxv exhibuerit. Sedis hic quondam habuerunt Narisci, Vindelicis & Norici. Narisci qui hodie Nortgovia Aventino, vel Narcau Melanchthoni, à ceteris Danubius dividit. Vindelicis ex antiquorum descriptione inter Rhætos & Noricos siti sunt. Rhætia duplex est, una latior, qua Vin-

elicos Noricosque & Rhætos propriè dictos comple-
titur, altera stricitior. Vindelicos à Rhætis distinguit
Lycus, si Ptol. est fides. Sin Strabonem sequimur, Rhe-
nus & lacus Brigantinus, quem nos in Helvetia descri-
ptione monstravimus. Eodem à Germanis separat Dan-
ubius, ab Italia Alpes. Originem nominis Vindelico-
rum recte obseruavit ex Ricardo Marcus Velserus:

*Respicit & latè flavios, Vindamque, Lycumque,
Miscentes undas, & nomina littoris, unde
Antiquam genēm, populumque urbemque vocarunt
Vindelicam. —*

Vindelicorum quenam gentes urbesq; fuerint, ex Plin.
& Ptol. cognosci potest. Ad hos vincendos missi sunt
ab Augusto Tiberius Claudius Nero, & Nero Clau-
dius Drusus, ambo Imperatoris privigni, qui copias
Barbarorum exiguis praeliis dispersas ac dissipatas ag-
gressi, facile vicerunt, inque suam potestatem redege-
runt. Vide Paterculum lib. II: Dionem lib. LIV, & Hor-
at. lib. IV Odar. Norici initium capiunt a flumine Oeno:
vergunt ad Orientem & Austrum, ad Hungariam &
Italiam usque. Horum magna in bello vis fuit, utpote
qui bello adsuetae limitaneos Romanos semper oppu-
gnarent. Indicio est Ensis Noricus Horatio celebratus.
Etiam inscriptio que cis Danubium inventa ita habet:
DIS MANIBUS ET MEMORIAE LEGIONUM. ET ME-
MEMORIAE MISSERRIMORUM, VINEDELICIS PRAE-
CTIS MOGENIANIS ET VICTORI ET AVRELIO FI-
LIS VINDBLICIS SURINUS INFELIX PATER F.C.
Bava-

os comple-
determinat
imur, Rhe-
tiae descri-
separat Da-
Vindelico-
elserus :

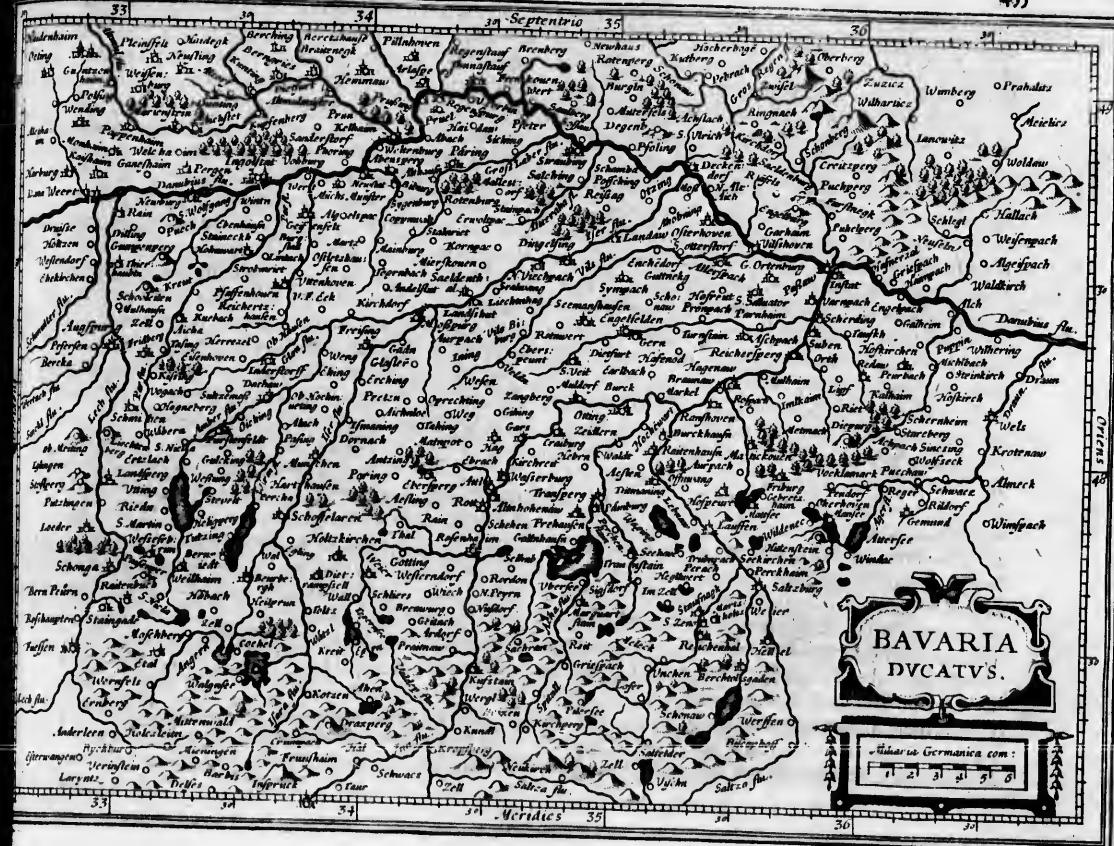
POGARUNG

rint, ex Plin.
os missi sunt
Nero Clau-
si, qui copias
illipatas ag-
tem redege-
lIV, & Ho-
miae Oeno:
ungariam &
s fuit, utpote
imper oppu-
o celebratus.
ta ita habet:
um. ET ME-
CIS PRÆFE-
AVRELIO FI-
TUS E C.

Bava-

BAVARIA

435

Bavaria olim à proprio Rege ad Arnulphi Imperatoris usque tempora administrata fuit: eum ut Parthi Arsacé, Egyptii Ptolemeum, ipsa Cacannum nominavit. Deinde Duces habuit, quos etiamnum tenet. Bavaria dividitur in Superiorē & Inferiorē. Superior subdita est Alpibus, Austroque. Hæc crebris impedita est paludibus, fluminibus rapidis, silvis adspetū horridis. Pecuariis, pecoribusque pascendis magis idonea. Inferior fertilior est, crebris frequentiusque habitatur, & propter Danubium, Isarā & Lavarum amnes, vittum terax. Atque ita dividitū Bavaria Physicē. Divititur etiam Politicē, juxta Principum ditiones in Comitarum Bavaria & Palatinatum. Comitatus hac Tabula, sequenti Palatinatus describitur. Vrbes superioris Bavariae sunt, Monachium alias Monacum, vulgo Munchen, ad ripam Isaræ fl. situm, exstructum ab Henrico Bavariae Duce, anno cccclxxxi sub Othono I Imp. Vrbs est omnium pene Germanicarum civitatum amoenissima: inter fluvios Oeum & Lycum, inter urbes Wassenburgum, Augustam & Frisingā, inter lacus piscescos, interque silvas jucundissimas sita. Meridiem versus respicit montes Tyrolenses, Orientē versus hortos suburbanos, rivulis ex amne deductis distinctos: inter quos Ducis hortus, cura, amplitudine, herbarum florūque copia & ordine topiario illustris est: in hoc præter artificioſissimum fontem & pergulam æstivam picturis statuſq; exornatam, hoc est memorabile, quod sub crepusculum vespertinum magnus certorum grex sub ipſas fere fenestrās quotidie accedit. In urbe templa, turre, bibliotheca, curia, forum, opificium & mercatorum frequentia, aliaque permulta, non ad usum tantum sed etiam ad ornatū & spectantū stupore videre licet. Ingolſtadium vulgo Ingolstatt, ad Da-

nubium jacet, antiquis dictum Ingelfstatt sive Angelostadium, ab Angelis Suevis qui civitatem hanc cum aliis ceperunt. Initio pagus fuit, sed à Ludovico Bayaro Imperatore jus civitatis obtinuit. Academia in ea cōstituta omnium artium & sapientiæ anno ccccxxix, eamque multis postea privilegiis & opibus ornarunt auxerunt que Ludovicus Dux Bavariae & Pius II Pontifex. Frisinga olim Fruxinum Rhenano & Munstero testibus, condita putatur e tempore quando Romani per præfectos & Provinciarum praefides tenebant & administrabant eā Bavariae regionem, quæ à ripa Danubii excurrit ad Alpes. Mosacus amnis cam præterlabitur. Sunt præterea oppida xxxii. In Inferiore sunt Ratisbona vulgo Regensburg, sita ad Danubium: nomē sumptuſe putatur à pluvia & arce, à Claudio Tiberio Netone Imperatore III exstructa tempore passionis Christi, atq; ab ipso Tiberina vel Augusta Tiberii vocata. Hujus memoriam in antiquo lapide exstare Onuphrius scribit. Goltzius adducit nummum Tiberii, cum hujus hac inscriptione, COL. AVG. TIB. Hanc Regensburgum putat Simlerus Reginum Antoniū esse, & in lib. Notitiarum Caſtra Regia dici. Alia multa sed à Barbaris indita nomina sunt apud Althamerum ut Reginoburgum, Rhetobonna, Rhetopolis, Hyſpolis, Imbrapolis, Regnopolis, Tetrapolis, Quadrata & Germansheim. Nomen Ratisbona à navigatione deductūvidetur. Olim metropolis fuit Bavariae: sedes Regum & Ducum ejusdem regionis. Pontem habet lapideum anno cccxv ab Henrico Imperatore super Danubium exstructum xi fornicibus sustentatum, pass. cccc & xx latitudinis. Patavium sive Patavia vulgo Latinorum, vernaculè Passav: Patavus libri Notitiar. putat Velserus: Bojodurum Ptolemaei: Videlicię civitas Aventino, Pyramio & Lazio: urb̄ ampla, elegans

elegans arque clarissima in infima inferioris Bavariae parte ad Austræ initium, in utriusq; nimirum Provinciæ confinio , inter Danubii & Oeni confluentes, peninsula instar, loco commodissimo pariter, amoenissimoque sita. Episcopali, cui patet sede , & amplissima, quæstuoſissimæque omnis generis commerciorum negotiatione admodum celebris. Tam præstanti siquidem ad negotiatio nem situ ob fluviorum, locique opportunitatem excellit, ut quemadmodum ob rapidissimorum fluminum concursu, Lugdunum in Galliæ, Gandavum in Flandria quæstuosa negotiacione floret: ita hoc Germaniæ tractu, eodem nomine præ ceteris urbibus comprehendetur Patavia. Landshutum, vulgo Landhus, urbs celeberrima, & primaria dignitas: ad fl. Isaram sita, qui urbem hanc præterlabitur, magno incolatum commodo & ornamento. Hac Irneius ex quinta Ptol. Europæ tabula Inutrium statuere videtur, cui tamen situs non optimè convenit. Ac proinde melius Ptolem. Inutrium Aventinus verè linceus Germania, potissimum vero Boiaræ suæ perlustrator, Mitterwaldi Bavaria pagum cis Alpes constituit. Condita est anno c. 10 c. eviii à Ludo vico Bavaria Duce: agro beata, fertili frugum, animalium, viñi, omnisque generis fructuum. Urbs ipsa ædificata admodum venustis & elegantibus nitet: inter quæ principem merito locum obtinet summum urbis templum, quod artificiosa structura, & vivo ex lapide vilendè imo stupendè altitudinis turri conspicuum est. Magnificum etiam Illustriſ. Alberti Ducis in inferiore urbis parte cernitur Palatium, Norum vulgo adficiū nuncupatum. Fluvii Bavariam scindunt beantque plutum non pauci, elegans

Danubiu, totius Europæ maximus, Græcis pariter atque Flumina. Latinis Scriptoribus celebratus: *Lavarus*, & *Isara* amnis, ut amœnus, ita pisculentus & rapidus: *Ilicetus*, *Oenus*, *Lycus*, *Alemannus*, vel *Altimula*, *Nabu*, *Regu*, *Ambræ*, *Zoysa*, *Vilſa*, *VVolfada*, *Gyſea*, aliisque pæne innumeris. Præter hæc flumina complures etiam ac spatioſos habet lacus, singulis, singula sibi piscium genera, & tan- *lacui*. quam pænas formas custodientibus: cujusmodi sunt *Ammerſee*, *Aſea*, *VWirmſee*, *Rorſee*. Montibus cum hinc *Mones*. inde sit innexa altissimis, nomina singulorum hic recensere vix datur, præcipui tamè sunt *Panina*, *Alpes* & *Caravancas* mons. Silvis pæne infinitis ita spargitur, ut *Silva*. una videri queat, ut revera est: Hercyniæ enim omnes hæ portiones sunt; actotum propemodum eam olim hunc tractum contexisse, vix dubiuim est. Verum diversa hæ ejusdem silvæ portiones sortitæ sunt nomina, cujusmodi sunt: *Heynerdoch*, *Schwarzvald*, *Greinvvalds*, *Zellervvaldt*, &c. Populus agri & pecoris magis quam *Vulgi* *mores*. bellii cultor, neque mercaturé multum deditus, tantum Baccho & liberis operam dat: raro natale solum relinquit. Porro in Circulus Imperii Bavaricus tribus Ordinibus constat. In i sunt Episcopi: Archiepiscopus *Salz-* *Cyde Po-* *burgensis*, Episc. *Passavensis*, Episc. *Freisingensis*, Ep. *Ratisbo-* *nenſis*. Abbates: Prepositus *Berchtoldsgaden*. Ab. *Kempesck*, Ab. *VValdſachsen*, Ab. *Roden*, Rot opinor, Ab. *Keishaim*, Ab. *S. Haymer in Ratibona*. Abbatissæ, *Alt Münſter*, & *Ober Münſter* Ratibona. In ii sunt Dux *Bavaria*, Com. *Palatinus Bavaria*, *Langd*. *Luchtenberg*: Com. *Hage*, Com. *Ortenburg*, B. in *Stauffen*, forte *Thuna Stauff*, aut *Stauffnegk*, D. *Rimsels*, forte *Rhinfelden*, B. *Degenberg*, *Obersulzperg*, In iii sunt *Freifles*, *Regenſter*.

Palatinatus superior sive Bavariae.

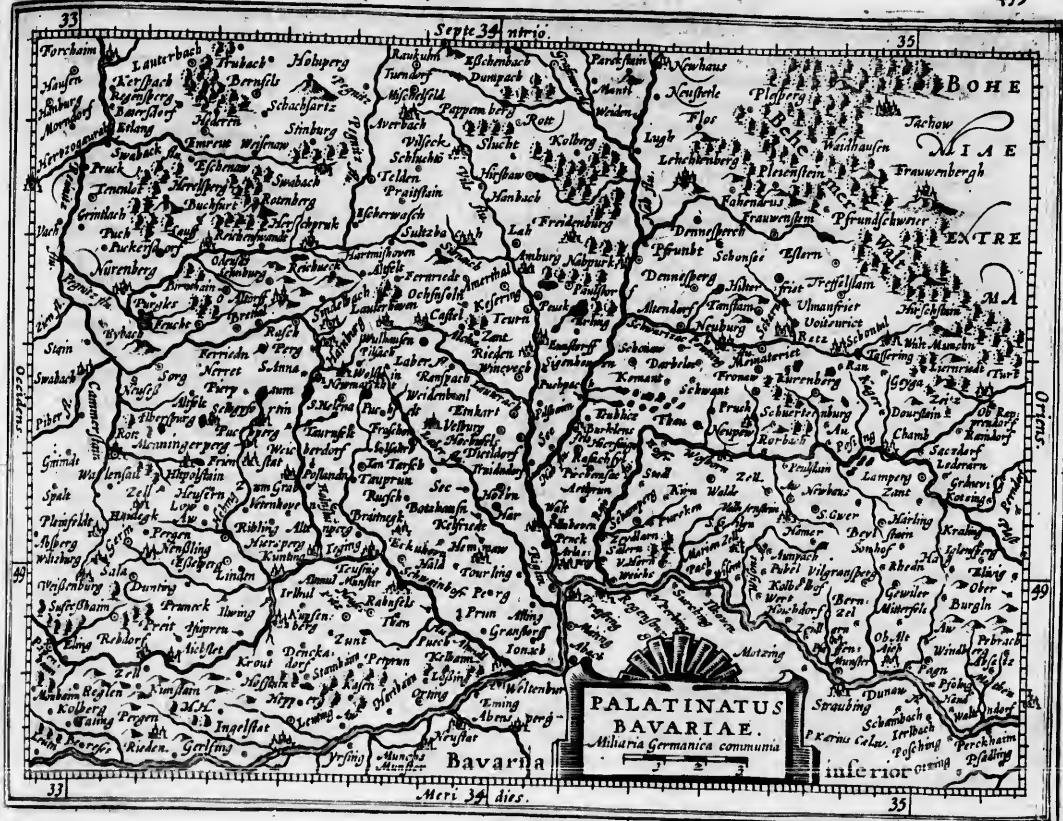
BAVARIA præter divisiones paullo ante à nobis commemoratas in *Cit-Danubianam & trans-Danubianam* dividitur. *Bavaria Trans-Danubiana* Nariscorum ora est, de quibus supra. Hodie *Nortogavia* dicitur, vulgo *Nortgovia*, atque hæc eadem *Palatinatus superior* est. Ea jam nunc, postquam de *Bavaria* universim, ac de ea que Comitatus nomine censetur haec tenus verba fecimus, explicanda occurrit. *Nortogavia* autem non nomen, ut ab etymo ordiamur, à Septentrionali plaga aut terra nomen haber. *Nort* enim idiomate Germanico Septentrionem, *Govv* terram & agrum significat. Dicitur etiam hæc regio *Palatinatus superior*, ad differentiam ejus qui ad Rhenum est *Palatinatus*, qui inferior appellatur. Hæc *Bavaria* olim *Noricum* dicta fuit, quam Ptolemaeus Äeno flumine, Danubii parte que est ab Äeno ad montem Cetium, monte Cetio, Pannoniæ parte & monte Carranca definit. Sed postquā Bojæ exactis Romanis in partem Vindeliciz, que inter Äenum & Lycum jacet, immigrarunt, eveniuit is etiam tractus, tum Norici, tum Bojaricæ sive *Bavariae* nomen acciperet. Quo sensu (ut suis ad Ortelium literis M. Velsferdus monuit) eam Diaconis III Longobard. describit, his verbis: *Noricum* si quidem Provincia quam Bojariorum populushabitat, habet ab Oriente Pannoniam, ab Occidente Suviam, à Meridie Italianam, ab Aquilonis verò parte Danubii fluuenta. Noricorum duas Provincias numerat Sex. Russus, item lib. Notit. *Noricum Mediterraneanum & Ripense*. Ceterum *Bavaria* hæc à Septentrione Voilandiam vicinam habet; ab ortu Bohemia; qua Meridies Danubio fluvio à reliqua *Bavaria* dispeßit; qua Occidens, Hannecampio, Sueviæ parte, ac Franconia terminatur. Aet-

hujus regionis utcumq; gratus ac salubris est: terra autem satis dura & alpina, licet quibusdam locis satis propria frumenti: ac pascua reperiantur saginando pecori apta. Juxta Kelheimium Danubii tipa vitifera est, viñu tamen ignobile & austernum, ut vulgo dici soleat acetum in illis mōtibus nasci. Gignit & alibi metallæ variæ genitæ, in primis ferrum magna copia, unde *Nortgovie*les annuatim magiam vim pecunie colligunt. Optimum itē cæruleum colorem quem vulgo *Lazurum* vocant. Noricum potro nunc *Bavariæ Palatinatus*, Regni titulo olim decoratus fuit, ac proprios Reges habuit, reliqua *Bavaria* à Romanis in Provinciam redacta, usque ad annum Domini i. vnde Julius Cesar meiniit, *Ariovistum* Germanorum Regem uxorem habuisse sororem Regis Noricorum. Quos tamen Norici posterioribus temporibus habuerunt principes, non constat, quoque facti sunt Christiani. Anno vero 1xxi opera *Theodosius* II in unum regnum redacta est *Bavaria*, qui Romanos è *Bavaria* expulit maxima strage edita; inde in tres Ducatus tributa per tres illius filios, *Theodonom* III qui Ratisbonæ, *Ottensem* qui Otttingiæ, *Theobaldum* qui Tyrolis confedit. Reliquos enumerare nimis longum foret. Ut tandem hoc caput finiam, *Ludovicus Imperator* Dux *Bavariae* anno Christi ccccxxxix hujusmodi divisionem instituit, ut tota *Bavaria* Norica Palatinis principibus cederet, præter urbes aliquot Imperiales: & quæcumq; jam olim ad Imperium pertinuerant. Metropolis hujus *Bavariæ Nurenberg* vulgo *Nuremberg*, ad amnem *Pegnitum*, qui ut bem interluit; situ ameno excellens, ambitu magna, visu pulchra, templis celebris, ædiumq; pulcherrimarum frequentia nitidissimè culta, plateis vicisque insignis, in omnibus

PALATINAT. BAVARIE.

439

terra autem California
 satis prope
 primitus
 do pecori
 uia
 a est, vinum
 acutum
 arri gene-
 rieles an-
 timum ite-
 ant. Nori-
 titulo olim
 qua Bava-
 ad annum
 imperium
 ristum Ger-
 Regis No-
 teporibus
 e facti sunt
 II in unum
 Bavaria ex-
 tuta tributa
 sona, Otto-
 nsedit. Re-
 pandem hoc
 varie anno
 instituit, ut
 ederet, pra-
 am olim ad
 Bavarię Nu-
 rum, qui ur-
 bitu magna,
 terrarum
 ue insignis,
 mœbius

Vib.

menibus turribusque valida, propugnaculis tuta, civibus plena, mercatorum commercis dives, & in primis mechanicis artibus nobilis, ac toto orbe celeberrima. Sita est non modò in Germaniæ, ut scribit Bilibaldus Pirckhaymerus, sed etiam Europa umbilico. Ab Hietosolymis, quæ in medio Mundi constituta ex gradu unum longitudinibus & latitudinibus cognoscitur, distat Nurenberga 15 milliaribus Germanicis. Civitas licet pervertita non sit, tamen castrum ejus in edito colle situm, quod olim *Castrum Noricum* fuit appellatum, est antiquam: constructum enim à Claudio Tiberio Imperore, unde etiam Neronis castrum dictum fuit. Olim subiecta fuit Alberto Duci Fráconiæ, post ejus mortem Imp. accessit sub Ludovico III Imperatore; ex eo augeri coepit & coli. Sub Carolo IV mœnibus cincta est: iterumque anno 1313XXXIX. Hodie civitas haec totius Germania ferè maxima & amplissima est, ita ut cxxix continet plateas, xi pontes lapideos, qui duas urbis partes conjungunt. Fluvius per civitatem transiens LXXIX rotas hydromylarum vertit. Numerantur etiam in hac urbe purei aquarium XVI, fontes XII extrensis aquam evomentes, sex magnæ portæ, ac balnea communia XIII. De hac Fabricius:

*Qua non Germania est illa celebrior oris,
Seu leges spectes, & sancti jura Senatus,
Et sic unanimi viventes sedere cives,
Sive tot artifices claros, aquandaque priscis
Ingenia, & varijs juvenisque senisque labores.*

Anno 1313LXXV Noribergenses Altorfina Academiam constituerunt, ad quam linguarum, artiū, Philosophiæ & facultatum Professores magnis stipendiis evocarunt.

Ejus rei memoriam servat epigraphæ Altorfina, Iuventuti, Religioni Christiana Doctrina, linguis Latina & Graeca, optimis denique artibus ac disciplinis informanda, Georgio Volkenro, Philippo Guedero, Hieronymo Baumgartnero, Litteratorum Prefecto, & Baltazaro Baumgartnero oppidi Prefecto, Semine Noribergensis Scholam hanc nobilem & Patriam aperiri & solemniter introduci voluit III. Kal. Ian. Qui dies Petro & Paulo Apostoli Sacer est. Anno à nato Christo Salvatore M.D.LXXV. Tractus iste præter metropolim plurima habet oppida, monasteria & villas, potissimum Ambergam, anno Christi trecentesimo supra millesimum muro cinctam, Auverbach, Sulzbach, Castel monasterium, (ubi olim Principes Norgoviose suam habuerunt curiam) Eger, Beierus, Eifel, Napurg, Altenstadt, Ruramelk, Kemnat, Kruzen, Grevenverde, Gaynau castellum & ploratu dicunt: nam isti Danubius, periculosa & horrenda, & qua citralmente vix pervehi possunt loca, at tamen navigantibus transfeunda (Germanicè dicitur Stridul ab aquarum stridore atque impetu vocant) transit: Eschenbach, VVelden, Pernau, Plestein, Herbspruck, Rurbach, Neumarkt, Tirsentur, Elbogen, Cham, Schonfels, Konferring, Stauff & alia nonnulla, que quidem pro majori parte sunt principum Palatinorum. Includit quoque haec regio Norgoviensis unum ex quatuor Landgraviis, qui olim ab Imperatoribus fuerunt instituti, nepe Luchtenbergem Imperii in Circulo secundo, accepitque denominationem illam ab arce Luchtenberg, etiam si principes Domini illius curiam suam teneant in oppido Pfreibmldr, & quandoque in Grunsfelden. Non crevit iste Landgraviatus in tantam potentiam ut ceteri reges, qui temporum successu multum aucti sunt ditione & poter-

potentia maximè autem Hassie Landgravatus, ut scribit Munsterus. Regionem hanc irrigant beatissime pluvium Egra, *Nabu*, *Vilfu*, *Regu*, *Pognius*, *Schwarzeath*, *Altimulus*, *Lautra* fluvii; ac præter hos nonnulli alii. De Rednitio, Regnitio sive Rego referunt historici comorantur Carolo Magno apud Raetionam persuasum fuisse, fore ut ex Rhenio in Danubium navigari possit, si inter Radiantiam (hic est Regnitius) & Altimulum fluvios fossa duceretur, quæ navigorum capax esset: quod horum fluviorum alter Danubio, alter Rhenio misceretur. Confestim Rex ad locum oportunum accelerat, ac magna hominum multitudine coacta, totum Autumnum tempus in hoc consumpsit. Ducta est itaque fossa inter predictos fluvios duuum milium passuum longitudine, trecentorum pedum latitudine. Sed res succellu caruit, nam propter reges pluvias & terram natura palustrem, opus stare non potuit; quantum enim interdiu egestum fuerat, tantum noctu humo relabente subsidebat. Apud Wæseburgense oppidum extant etiamnum vestigia vani laboris. Silentio non est hic prætereundum, omnes fere Nariscorum seu Nortgoviorum fluvios fabricis ferris, & reliquorum metallorum onustos & impeditos esse, ut pote quorum fluuenta agunt & impellunt tam ingentes folles, quam immensos malleos, fabris ferruntum suppositis inciduntibus admoventibus. Mons Pinifar vulgo *Fichtelberg* in ambitu complectens circiter vi millaria est in hac regione: ex eo quatuor insignes profluunt fluvii, *Menus*, *Nabu*, *Sala*, & *Egra*; ii in crucis modū

divaricati, mundi cardines pertinent. Mons iste varia lignis metalli genera, producere & optimum cæstuum colorem, quem vulgo *Lazarum* dicunt. Invenitur quoq; in summitate montis stannum, & multe foce ex quibus olim metallæ fuerunt eruta. *Silva Herceynia* portionib; ^{foliorum} hec ora etiam uidet; conspersa est: ex his sunt *Wiesener burrade*, *Bebenherwald* cum aliis, quæ in tabula representantur. Porro suscepit fidè orthodoxa in Bavaria, finitima leges & vivendi instituta genti futre prescripta, nempe de Ecclesiæ libertate, de incendiatis Ecclesiastum, de confugientibus ad Ecclesiæ, de Clericis percutiribus, de decimis, de seditionis orum pena, tristis leges castræ, de Liberti, de Neptiis, de causis Miseritatem, de Furtis, de Legibus Agrariis, de commendatis & commodatis, de Hæreditatibus, de Emptionibus & Vendiotionibus &c. Illis legibus Bavariæ ante aliquot secula parvæ, nonnullisq; adhuc. Non possum autem quintraliquot hoc in loco exhibe adseribam Bavariæ leges. Index si justè judicet librum penes Legi habent, ex eo id à omnibus componatur. Næque personam neque munera respectet iudei, sed de compositione, dum rectè judicari, partem nonam accipiat. Sit perpetuam, duplo, quicquid lata sententia abstulerit, exfoliat: insuper solidus xl multisetar. Qui rem aliquam verididerit precio accepto, emptionem aut charta aut testibus ratam faciat; duo, tres, vel plures testes, adhibentur. Venditio nisi voluntaria & libera, firma non sit. Plura addere supersedeo, ne quis hanc descriptionem me onerare legibus velle existinet, quæ

Ioanne Boëmo Aubano fusè describuntur.

Kkk

Ad

Saxoniæ superioris Ducatus: simul cum Misnia & Lusatia.

Regia.

Saxonia.

Urbis
Dyvinae
Torga.

AD Saxoniæ superiorem pervenimus, octavum Circulum Imperii. Saxonia enim dividitur in Superiorem & Inferiorum. Superior hic quam hec Tabula exhibit, nobis describenda. De Inferiore ad Tabulam xiv Germaniæ egimus. Quæ ibi de Saxonia diximus, hic repeteremus nolumus, ne Lectori tardium pariant. *Saxonia Superior*, vulgo *Ober Saxon*, quæ titulo Ducatus ornatur, cuiusq; Dux est unus ex illis principibus qui Imperatorum electionibus preuent. Ab ortu antiquam Marchiam: ab Occidente Hassiam respicit: qua Meridies est, Turingia & Misnia jacent: qua Septentrio, Ducatus Brunsicensis. Primariam habet urbem Wittenbergam ad Albitam sitam. Hec à Widechindo exstructa est: alii adscribunt Widechindo filio ejus, atque à Widechindo vel patre vel filio Wittenbergam dicunt putant. Gymnasium habet erectum à Duce Friderico, anno 131511. Quam Academiam alter Fridericus ita ornavit ut ex frigida, tente Erasmo, celebris evaderet. Petrus Mosellanus, Fridericus, inquit, Wittenbergam suam, omnigenatum artium, maximè trium linguarum Professoribus sic instituit, sic adornavit, ut optimè constituti Gymnasi exemplar hinc petere posset. In quo Henningus & Oldendorpius Jurisconsulti, scriptis apud Germanos celebres floruerunt. Memorable est, quod de purgatione per ferrum candens in hac civitate accidisse Albertus Crantzius in sua Wandalia commemorat lib. viii cap. xxx. Incendium ædium fur-

tim procuratum imponebatur in hoc oppido innocenti: ille sancte jurans ejus se culpæ non esse affinem, purgationem afferebat vulgarem de ignito ferro, quam juribus interdictam, aut ignoravere, aut contempserem, qui judicio præerant Laici. Ferrum ergo ignitum ille deportat itinere non parvotum manibus excutiens, nihil læsionis præferebat. Evanuit ferrum ex oculis militantium omnium. Annus pene torus intercesserat, cum aliis jam scilicibus viam straturus in oppido publicam, in arena loci manum vertit, & invento ferro adhuc ignesciente dextram adurit. Mirati qui adstiterunt rem perforunt loci Præfecto. Illi mox incidi suspicio, illum esse hominem criminis reum, quod innoxio imponebatur: mox jubet ad questionem abripi, confitetur crimen, & ultimo supplicio, fractis rotis cruribus, intermitur: ita divino judicio est proditus noxious. Extat etiam historia de carentis ferri purgatione, quam Genilius Henrici IIII coniugis subiit: quæ cum ab æmulo quodam adulterii accusaretur, judicio carentis ferri se purgavit. Non absimile purgationis genus eos usurpare apud Georgium Cedrenum invenio, quos virgines corrupisse, aut quæ corruptæ essent, erat suspicio. Non nulli etiam in hac Superiori Saxonia Torgem locant, quam alii in Misnia ponunt. Cum Saxonia tanquam parte ejus explicantur Misnia & Lusatia, de quibus, cum præfens Tabula eas quoque delineet, pauca atten- xamus.

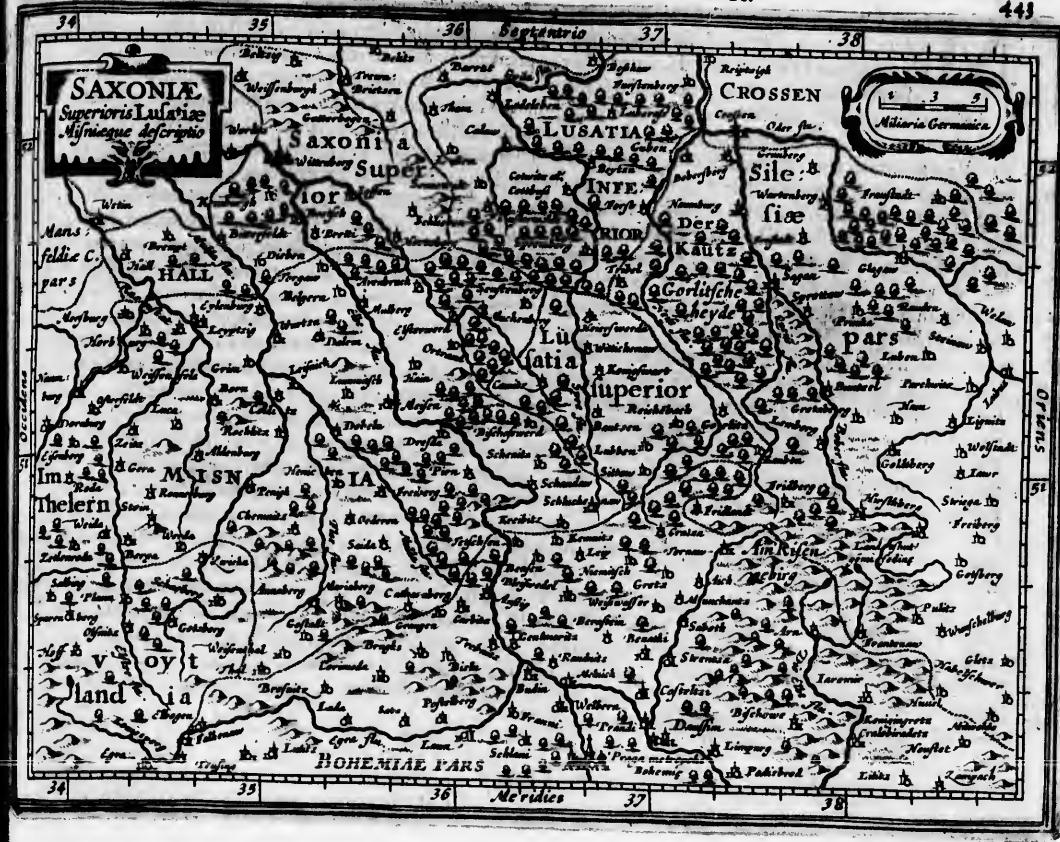
MISNIA

innocentem, purum, quam tempore, nuntium ille cutionis, nivis oculis misserat, cum publicam, ferro adhuc iterunt rem spicio, illum imponebam, infestoribus, interierat. Extatet, quam Genili emulo quanto ferri se eos usurparat, uos virgines spicio. Non enim locantur, tanquam de quibus, pauca atter-

SAXONIA SUPERIOR.

44

MISNIA'

Regio.

Silesia.

Toti qua-
litatis.Soli ferri-
tatis.Imperium
maiorum.

MISNIA Meyßen, superioris Saxoniæ Regio inter Salam & Albim posita, à Mesia lacu; ad quem olim fortasse ejus incola habitarunt, aut à Misna urbe, nomen accepit. cui opinioni Rithaimerus in sua Orbis descriptione libentius accedit. Verum recentet hoc nomen regioni inditum est, cum Hermundurorum hic olim sedes fuisse colligere liceat ex Tacito: nam in Hermunduris Albim nasci memorat. Terminatur ad Septentrionem Marchia Brandenburgensi & superiori Saxonia: ad Orientem Solem utraque Lusatia ac Silesia: qua Meridies est, Bohemia Regnum ac Sudeten montes respicit: qua Occidens, Turingiam vicinam habet. Aer olim vix fetendus fuisse dicitur ob montium silvarumq; humidas exhalationes, nunc verò silvis excisis cessant nebulae, unde aere hodie salubriori fruitur. Regio omni frugum genete fuscunda est, ut toti ferè circumiacenti regioni ad abundantiam sufficiat. Summa est ubique non modo frumenti fertilitas: verum etiam yini, mellis, pecorisque copia: præterquam in Valle Ioachimica, ubi gleba durior & minus fertilis est. Sed quod superficie ejus denegatur, id ejus viscera abunde compensant: argenti enim sunt ibi divites admodum fodinae. Metalla insuper variigeris in montibus passim generat, argentum, æs, stannum, ferrum, plumbum: atq; alibi etiam aurum. Tempore Ottonis Magni, Regio hac una cum Turingorum & superioris Saxoniæ terris, appellata fuit Marchia Saxoniz, antequam videlicet Ducatus superioris Saxoniæ erigeretur. Deinde successu temporum fuerunt hac terræ & regiones in plura Dominia divisæ, ac postea rursum

sub unam denominationem atq; dominationem redactæ: quemadmodum contigit anno 1300XL1, quando princeps Landgraviatus Turingensis sine prole mortuus, per mulierem ditionem suam transmisit ad Dominos Misnenes, qui ab eo tempore utrumque adepti titulum, & Marchiones Misnia & Landgravii Turingiæ dicti sunt. Anno quoq; Domini crœcccxxii deficiente virili successione principis Electoris Saxoniz, Sigismundus Imp. tradidit Ducatum Saxoniz Principibus Misnæ, quem & in hunc usque possident diem, & ab illo tempore triplicem sibi usurpa verunt titulum, ut scribit Munsterus. Vrbes Misnæ multæ: primaria est Misna *Urbis*, ad lævan Albis ripam, exstructa ab Ottone I. Proxima Dresdæ situ valde jucundo, & contra hostium incursionses præbè munito. Hic armamentariū est ducus Saxoniz, est & aula ejus magnificè exstructa, & pons è sa- xo admirandi operis. Lipsia emporium celebre, ad Pleissenam amnem sita reliquias omnes Misnæ urbes opulentia & splendore antecellit: hic nobile est litterarum & sapientiæ Gymnasium, quod rebus Prage conturbatis eo translatum est, anno 1300CCCviii. In eodem trætu sunt Ilenburgum, Antiqua cella, Lauterbergum, & alia oppida. Fluminibus rigatus hac regio Albi, Sals, Elomina, Silva. Mulda, & aliis: ac silvis quoque undique conspersa, Gabretæ ac aliis plerisque Hercyniæ portionibus. Hodierni incola robusti, fortesque, ac commendanda corporis forma ac proportione jucundi, hilates, amici, modesti, pacis amantes, nulla in parte Germanorum innatam feritatem ac immanitatem tescentes.

LVSATIA quoque Saxoniam tribuitur, Rithaymeto teste: inter Albim, Oderam, & Bohemie montes interjecta. Ipsum autem Lusatiorum nomen affine est voci *Elyserum vel Lygiorum*, quorum sedes in illa vicinia fuisse certum est, inquit Joachimus Cureus. Regio hæc frumenti, rerumque ex terra nascentium feracissima. Fuit aliquando conjuncta cum Misnia: tandem Boheri, qui regnum suum undique conabantur extendere, eam ad se traxerunt. *Lusatia* duplex est, *Inferior & Superior*. In hac sunt *Sprethberg*, *Prybus & Corbus*: in illa *Gorlitz*, *Zittav*. *Gorlicium* vulgo *Gorlitz* urbs primaria ac nobilissima in superiori Lusatia: ædificiorum nitore atque frequentia clara, murorum fossarumque ambitu, situ montoso, & fluminis propinquitate firma, ex quo molitoris, cerevisiarum, tintores, aliq; cives, infinitas commoditates percipiunt. Eius transitus ponte ligneo, recto percommode clauso, oportune conjugitur. Præceteris autem tam publicis, quam privatis ædificiis, magno sumptu perfectis, Ecclesia S. Petri dicata, & Curia, præclara turri conspicua. Urbe ipsa prima fundatione constructa anno 10xxx, ut ejus Annales perhibent. Funesto vero deinde incendio anno millesimo trecentesimo primo immisis Vulcani severitate consumpta, ut ne unica quidem domus remanserit. Vetus ea suis è cineribus, veluti Phœnix, cui bustum suum vita est, post eam ruinam anno fere octavo, speciosior nitidiorque exstitit. Boheria regno subditæ est, sicut & Lusatia. Quonam autem pacto ad Bohemiam Coronam pervenerit, Ioannes Dubravius lib.

xxi de rebus Bohemicis refert. Nisi fluvius Lusatiam rigat, eamque beat plurimum. Sed hac de Lusatia haec nus. Nunc ut ad Saxoniam redeamus, pauca de ea sub-jungamus. Nobilissimi Saxoniam irrigant fluvii *Alba*, *Saxonia* *Sala*, *Visurgis*; item *Lusmicius*, *Multania*, *Misa*, *Sela*, *Fulda*, *Leyna*, *Aleis*, *Oder*, *Ola*, *Nisa*, & alii. Silvas complures complectitur, *Lünenburgerheid*, *Spondauerheid*, *Rottenauerheid*, *Galberheid*, *Pomerischeid*, *Hercyniae* portiones &c. *Saxonia* olim quatuor in genere habuit differentias, *Lega*, *Nobilium*, *Liberorum*, *Libertorum* atque *Servorum*. Et id legibus cautum erat, ne illa pars lux sortis oblitera, terminos in copulandis conjugiis transgredetur: sed Nobilis Nobilem, & Liber Libera ducet utorum, *Libertus* conjugeretur *Liberte*, & *Servus* *Ancillæ*. Quicunque vero contra faceret, cum vita sua damno id luceret. Legibus ad malefactorum vindictam optimis utebarat. Octavus porro circulus Imperii Ober-Saxen, *Ordo palmarum* III Ordinibus confitat, quorum i Episcopi *Misnenfis*, *Mersburgensis*, *Naumburgensis*, *Brandenburgensis*, *Havelburgensis*, *Lubecensis*, *Camerensis*. Abbates *Salvede*, *Rotershausen*, *Falckenrieten*. Abbatissæ, *Quedelnborg*, *Genrode*. II Principes & Domini seculares, Dux *Saxonie* Elector: *Marchio Brandenburgicus* Elector, Marchiones *Brandenburgici*, Duces Pomeranie: Principes *Anhalt*: Comites *Schwarzburg*: Com. *Mansfeld*: C. *Stolberg*: Com. *Hohenstein*: Com. *Buchling*: Com. *Rappin*: Com. *Müllingen*: Com. *Gleiche*: Com. *Leisnck*: Com. *VViderfeld*: D. *Bernarv*: B. *de Taunenberg*: C. *Regenstein*, *Rasse de Plavy*, D. *de Gratz*, D. *de Schonberg*. Tertiarius Civitates liberæ, *Dantiscum*, *Elbingen*.

Kkk 3

MAR-

Roxie &
made di-
lla.

MARCHIONATVS Brandenburgicum qui hac tabula representatur, olim à Vandals habitatus fuit, quorum sedes ab Albi flumine Orientem versus porrigebantur, per ditiones quas nunc Mechelburgici, Brandenburgici, Pomerani, Bohemi, Poloni incolunt. Nomen habet à Metropoli quam quidam initio Brenneburgum vocatam adserunt: quo etiam respxit Georgius Sabinus in suo Hœdorico:

*Italam quando digressus ab urbe petebam,
A Duce qua Brenno condita nomen habet.*

A Duce qua Brynno conata nomen habet.
Oppugnavit eos diu *Carolus Magnus*, expugnavit *Hen-
ricus Auctus* per brumani, castris in glacie firmatis; qui
etiam urbi praesidium imposuit, cum colonia Saxonum.
Protenditur autem hic Marchionatus in longitudinem
ad lx milliaria Germanica. Ad Occasum clauditur Sa-
xoniz, Misniae & Megapolensis regionum, limitibus:
qua Septentrio est, Stetinos, Pomeranos, & Cassubios
respicit; Poloniam & Silesiam versus orientem Solem
contingit: Bohemiam, Lusatiam, & Moraviam habet
à Meridie. Ager admodum fertilis est, in primis frumenti:
nec desunt vinaria, è quibus vinum abunde colliguntur.
Corallium insuper, aëtitem, schistum, aliasq; non igno-
biliore gemmas producit hæc regio. Porro Branden-
burgicus Marchio Elector etiam est Imperii, & inter
opulentissimos potentissimosque Germania Principes
numeratur: quippe qui præter Marchiam utramque
etiam in Lusatia Comitatu & in Silexia urbes multas
possideat. Principum istorum successio varia fuit: nam
deficiente Marchionum stirpe, *Ludovicus Bavarus* anno
ccccxix principatum dedit filio suo *Ludovico: Bavari: am-*

Properties
of α -jordan

no cⁱcⁱⁱcc^lxxii vendidérunt eum *Carolo Imperatori Regi Bohemiae*: à filio Caroli Ioanne devolutus est Marchionatus ad Moraviae Principes, *Iudocum & Procopium: Indocu* ære alieno preslus eum oppignorávit *Guillelmus Marchioni Misniae*: tandem in Concilio Constantiensi anno cⁱcⁱⁱccccxvii *Sigismundus Rex Friderico Burgravio Noribergensi* dono dedit. Hodie ei p^ræst summa prudenter, clementia & liberalitatis laude clarus *Ioannes Georgius*. Dividitur autem tota hæc Marchia in tres partes, in *Veterem scilicet, Medianam & Novam*. Incipit *Marchia Vetera* à solitudine quam *Lunenbergum* cognominant, & ad Albim fluvium usque protenditur. Confinia item habet cum *Magdeburgensi*, *Halberstadiensi* Diœcesibus, & *Megapolii*. Hujus incole olim fuit *Senones, Suevi*, nec non alicubi *Angrivariorum* cum *Teutonibus*. In hoc tractu sunt septem non parvi nominis urbes, ha nempe, *Tangermonda* ad Albim, quo *Angra vel Tonagra* a quā suam evomit, sita; quondam *Caroli IV Imp.* sedes. *Stendalium*, quæ hujus Marchiae civitas primaria. *Soltrvedelum* in duas civitates veterem & novam divi- sum: *Gardelen* cum arce *Eischnippa* dicta. Item *Osterburgum, V Verbum, Senobusum*, à *Senonibus* populis forte sic nominatum. Minus celebria sunt *Arnburgum* cum arce ad Albim situm. *Bisemarchum, Bofera, Bucka*, non procul ab Albi exædificata, *Kalba*, & *Meslinga* quam quoque *Letzolingam* appellant. Ac præterea hic numerantur cccc^{lx} non ignobiles pagi. *Media Marchia* ab altera Al- bis parte initium sumit, & extenditur ad *Oderam & Sue- rum* (vulgo *Spre*) fluvios. A Suevis olim habitata fuit. Hujus Marchiae metropolis est *Brandenburgum*, de quo modo dicere cœpimus: urbs satis celebris, ad *Havelam* fluvium

operatori Re-
uis est Mar-
Procopium:
rit Guilermo
Constantiensis
Burggratio
summa pru-
rus Ioannes
chia in tres
incipit Mar-
cognomi-
ur. Confinia
densi Dice-
uer Senone,
nibus. In hoc
es, haem-
Tonagra a-
IV Imp. se-
as primaria.
novam divi-
em Osterbur-
ulis forte sic
um cum arce
non procul
quam quoque
numerantur
ab altera Al-
deram & Sue-
habitata fuit.
gum, de quo
ad Havelam
fluvium

BRANDENBURG.

fluvium sita, alii à Brenno Duce Gallorum nominata, ut supra quoque diximus, & exstructa putatur: alii à Brandone Francorum Principe Marcomiri filio conditam putant: qui circa annum Christi ext. hanc Regionem subegit. Fuit hic olim Pantheon Vandalarum, quorum Diis fuerunt tum aliis, tum etiam Zornebock & Svennervitz, quomodo id narratur in Chronicis Mersburgicis. Est verò hodie hic totius regionis tribunal. Multa sunt huic urbi privilegia, & immunitates, ab Imperatoribus, Regibus, & Principibus olim ei concessa: cuius indicio est statua pedestris in novæ urbis parte positæ, strictum gladium dextra tenens, quam Rolandum cives vocant. Brandenburgum sequitur Rashedonium ad Havelam: Spondorium cum propugnaculo ad Suevum fluvium exstructo: deinde Colonia & Berlinum, duo oppida à Suevo fluvio separata. Hic hodie Principis aula: Est & urbs primaria Francofurtum, cuius situs longè est jucundissimus ad Viadrum, quem Oderam ve cant, piscium copiâ abundantem: hic ad ortum est: cetera urbis cingunt amoenissimi colles & vineta lectissima, è quibus vinum colligunt, quod in Pomeraniam, Daniam, Borussiam, & vicina loca secundo anno devehunt. Exstructa est urbs primum anno 1300 ad Gedino ab Hertzberg, auspicio & iussu Ioannis I Marchionis Brandenburgici. Emporium est celebre, ternis nundinis singulis annis frequens. Gymnasium etiam habet artium, linguarum, & facultatum præcipuarum, exstructum anno 1306 à Ioachimo Marchione, multis que exornatum stipendiis. In quo jam inde ab initio in omni artium & disciplinarum atque linguarum genere præstantissimi Doctores fuerunt, quotum aliqui à Sebastiano Munstero recensentur. Alia præterea oppida

sunt Breitza, Fide cognomen habens: item Belitz, Bernevinum, Celinum, Mittervaldum, Monachobergum, Bisenthalum, Blumoberge, Boizavum, cum arce Templariorum quondam statione: Fryenvaldum & Oderobergum. Hic Marchio Albertus ejus nominis II arcem in medio fluminis exstruxit, quam preternavigantes portorium solvere coguntur. Friesachum, Gereyvaldum, Grimmizum, Grunchedya, Grunervaldum, & Koppenicum, quatuor Principis vivaria cum adjunctis arcibus. Lichenum oppidulum, Parstainum cum arce: Mulrofa oppidulum & pagus: Bernavicum, Zoffa oppidulum cum arce: VVruzenum, Selovium oppidulum, multique pagi ac vici. Nova Marchia à media disjungitur Odera fluvio, contractu quo Warta fluvius prope Costrinum aquas suas in illud exonerat. Primi nominis urbs in hac Marchia Costrinum est, à Marchione Ioanne Ioachimi primi filio restaurata, ac maximis impensis munita, atq; in principiis sedē electa. Aliae sunt Lamburgum ad Wartam, Regiomont, Bernvaldum & Bernsteinum oppidulum cum arce, Bernavicum & Berlinicum aut Novum Berlinum oppidum: deinde Arnivaldum urbs, Thamum oppidulum, Soldinum quondam hujus primaria urbs: Furstenfeldum oppidulum. Bramburgum, Driesenum, Felsburgum urbs cum arce, in Pomeranorum confinibus sita: Kartav, Lepena urbs aula, Morinum, Schiffenbum, Osemundum, Sconflies, Voldenbergum, Zeden, Zandocum. Alii totam hanc Principis Electorisditionem in vii aut iix Provincias dividunt, quæ sunt Alz: March, sive Veteris Marchia, Middel March, sive Media, Neu March, sive Nova; Vber March, Pregnitz, Croissen, Ducatus: Sterneberg & Corbus Dominia: item pars Lusatia. Sunt & minores in his Provinciis Comitatus, ut Rapin & Vierraden, & Kustrin Marchionatus. Habet in

^{Plumis.} bet in universum *Marchia Brandenburgica* cum iis regi-
nibus quas ejus juris esse diximus LV insignes urbes,
LXIV oppida, XVI oppidula, quæ *Mardflecken* vulgo vo-
cant, XXXVIII arcæ, five nobilium ædes, vivaria, XVII
cœnobia. Fluminibus irrigatur *Odera* siue *Viadro*, *Suero*,
Albi, *Havela*, *VVarta*, & aliis. Prope Francofurtense Car-
thusianorum cœnobium rivulus est, ex colle vitifero e-
manans, in quem quicquid incidenterit, in lapidem indu-
rescere compertum est. Atque hæc de Marchionatu
Brandenburgico: restat ut de Pomerania quæ titulo ip-
sius tabulae continetur, pauca subjugamus.

^{250.} ^{Sin.} ^{Saltifera.} ^{hæc.} ^{Animam.} ^{lum.} ^{terram.} ^{Imperium.} *Pomerania* primis cultoribus lingua *Wandalica Pa-*
mortzi appellata, nunc *Ducatus* est, adjacens mari
Balthico, extenditurque longo træctu ab *Holsarie* fini-
bus ad fines Borussiæ. *Regio* est ubique ferrilis; prata
habet & pascua lata gramine. *Frumenro*, *butyro*, *mel-*
le, *cera*, *canabi*, *lino*, *rebusque* aliis istiusmodi abundat
usq; adeo, ut etiam ex eorum exportatione incole ma-
gnas sibi opes parent. Colligunt etiam maris accolæ suc-
cinum, sed minore copia quam in Borussi. *Varii* generis vi-
dere est ibi animalia domestica: atque in silvis ferarum
armenta varie discurrentia. Proprios hęc *Regio* semper
Dominos & indigenas habuit, nunquam vicitos, nun-

quam suo solo & ditionibus pulsos. Civitates hic mul-
ta sunt & nobiles. *Stetinum* præcipua est, ad *Viadrum* ^{urba-}
annem: olim piscatorum vicus oblongus ad fluminis
riparum, sed post suscepsum Christianismum, & destru-
ctam *Winetam*, translato illuc emporio amplificari
cecepit, estque adeo nunc torius Pomerania metropo-
lis. *Gripsvaldum* oppidum literarum artiumque huma-
niorum cultu celebre: *Gymnasium* exstructum est an-
no CICLOXLVI. *Iulinum* oppidum olim torius pene Euro-
pæ amplissimum, emporium Vandalorum fuit. *Stral-*
sundia oppidum splendidum in littore Maris Balthici,
olim proprium *Ducem* habens. *Vvineta* omnium quo-
dam maritimorum urbium opulentissima, destructa à
Conrado Danorum Rege. Sunt & aliae urbes: *Newgar-*
dia, *Lemburga*, *Stargardia*, *Bergradum*, *Camenez*, *Publina*,
Grifenburga: & ad littus *Colberga*, *Caminum*, *Collinum*, *Sun-*
da, *Pucka*, *Revecol*, *Lovensburg*, & *Hechel*. Atque hæc de Po-
merania pro hujus loci angustia paucis sint dicta. Con-
tinetur etiam hac Tabula *Meckelnburg* sive *Megopolensis*
Ducatus. Suntque in eadem Tabula Ecclesiastici, *Mag-*
deburgensis Archiepiscopus & primas Germaniæ: cui sub-
sunt in *Marka Brandenburgensi*, *Brandenburg Episc.* &
Havelburg in *Meckelnburg*: *Svverinensis*, Episc. sub Bre-
mensi: in *Pomerania*, *Camin Episcopus*.

*Regio &
india.
Siuu.*

*Cari tem-
peries.*

*Soli qua-
latas.*

BOHEMIA, *Boemia*, vel *Bojemia*, ut nonnullis placet, à silva Hercynia nomen traxit. Nam Germanis *Baum*, Belgis *Boom*, arborem sonat: *Graecis Bemia*, & incola *Ptolem.* *Bemi*, *Strab.* lib. viii *Koldoli* vocantur. Alii à Bojis nomen habere volunt, qui eo migrarunt, qui & ipsi à Boi id est ligno dicti videntur. *Ptol.* lib. ii cap. xi in *Germania* descriptione sub *Silva Hercynia* ponit *Bemos* gentem magnam usq; ad *Danubium*: *Strab.* dicitur *Bubinium*: licet enim legunt *Rhenanus*, *Aventinus* & alii: in *Grecis* tamen exclusis exemplaribus *Bygaios* *μον* habetur; sed hanclectionem *Rhenanus* depravata césset: & in veteribus libris *Bygaios* *μον* legi adnotavit *Calaubonus*. *Tacitus* *Bojemum* vocat. Ejus fines ab ortu Solis ad *Marcmannos* & *Quados* ab Occasu ad *Noricos* protenduntur. Meridionalem ejus plagam *Pannonia* superior, nunc *Austria* dicta, occupat, sicut *Saxonia* & *Misnia* Septentrionalem. Univer- sam Hercynia Silva perpetuo ambitu cingit, claudito; undique ad Amphitheatri faciem. Vnde aqua ei ferè longitudo atque latitudo, atque ultraq; paulo amplius ducentis mill. pass. extenditur. Aere, quod perpetuis Aquilonis flatibus exposita sit regio, duriore ac frigidio- re, nec tamen insalubri fruatur. Ipsum verò solum adeo frugum hordei, ac tritici ferax & copiosum est, ut & has vicinis quoq; regionibus largè suppeditet. Vina tamen parcius exhibet & quæ ibi nata sunt, aufera & paullo acidiora. *Crocum* è contrario, succo, odore, colore op- tumum mittit. Aromaticatum terum Pharmacuticae inservientium ditissima regio est: olei tamen quemadmodù reliqua *Germany*, sterilis. Jam illa rara, ac pror- fusa beata telluris dos, quod ex venis ejus tanta uberta- te argenteum adfluit, ut vix alia metallia intta venas Ter-

raabdat. Primaria fodinæ sunt in agri *Cromelarr*, *Bu- derveisz*, & *Kettenberg*. Aurum tamen quibusdam locis effoditur, cuius frusta decem pondo Regi aliquando al- lata memorantur. In oppido *Beraun*, etiam *Ferrifodi- na* sunt. Nec desunt alibi stannum, plumbum, &c. O- stentatque præterea carbunculum, calaim, amethysti, ex coriibus suis metallicis abruptum. Ferarum etiam in- gentem alit copiam, ob silvarum frequentiam, quæ vulpium, urforum, cervorum, ac urorum seu bubalo- rum (quos *Lomi* ipsi sua lingua vocant) assiduum ve- nationem præbent. De hac autem forâ *Lomi* perhibent, quod in venatione vesicam (quam largam infra man- dibulam in collo pensilem habet) aqua calidissima dum canes insequentes fugit, impletat, eosque hac, dum po- testas datur, inspergit; qua quicquid tactum fuerit, aduritur, non secus ac si ferventi aquæ fuisset immer- sum, ut & pilos & cutem absumat. Regimen hujus Re- gionis primo sub Duce. Primus Dux fui *Zechus* qui è *Croatia* emigrans Bohemica gentis fundavit primor- dia. Huic successisse dicuntur *Croci*, *Labussa* filia cum marito *Primislao*, *Ninislans*, *Mnata* nepos, *Vratislaus* filius *Mnatae*, *Necla*, *Noctericus*, *Borsinow*. Sub hoc Christianis- sum suscepit Bohemia a anno nongentesimo & parti Virginis, tempore Arnulphi Imperatoris. Anno vero Domini millesimo octuagesimo sexto Bohemia in Re- gnum evecta est: & in Concilio Moguntino *Vratislaus I* Rex ab Henrico IV Cesare creatus, & *Gilbertus* Trevi- torum Episcopus Pragam missus, qui coram populo Regem inungeret, regalibusque insignibus convulti- ret. Vxor quoque *Syratana* in Reginam coronata. Sed ab eo ad *Vratislaum IV* tursum in Ducatum relabitur. Verum hic ob operam Imp. Fredetico sedulo navatam in expe-

BOHEMIA.

melary, Bu-
udam locis
iquando al-
Ferrifodi-
um, as. O-
amethyl',
metiam in-
tiat, quæ
seu bubalo-
ssiduum ve-
i perhibent,
a infra man-
dissima dum
mac, dum po-
dum fuerit,
isset immer-
en hujus Re-
Zechus qui è
avit primor-
essa filia cum
Vratislaus filius
Christianis-
imo à parti
. Anno vero
sahemia in Re-
no Vratislaus I
libertus Trevi-
oram populo
bus convesti-
coronata. Sed
rum relabitur.
duo navatam
in exp-

Imperium
magistrorum.

in expeditione Mediolanensi ab eo Bohemie Rex, & Imperii socius salutatus: eique destinata in clypeo insignia, Leo rubet cauda bifurcata in campo candido. Ex iis postea aliquot Imperatores facti: raptâ videlicet à Biterisla II Imp. Othonis filiâ Iuthâ, atque cognatione contractâ. Est inter viii Eelectores, Bohemie Rex. Vt beshabet Bohemia alias Regi subiectas, alias proceribus & nobilibus. Primaria urbs est Praga à Primisla III Bohemie Duce & Libusla ejus uxore muro & fossis cincta. Arcem in monte habet Vsegradum, sive Hrabschin. Dividitur autem tota urbs in tres civitates, Superiorē, Novam, & Parvam. Moldavia fl. antiquam Pragam à nova, in qua arx est & Templū Cathedrale S. Viti, discludit: pons connectit. Pons iste lapideus est, habetque xxiv arcus, opus Vladislai Regis. Carolus IV Imp. & Rex Bohemie urbem mirificè auxit ornavitque. Ad arcem acclivi admodum colle itur. In Templo arcis monimentum est singulari artificio ex alabastro exstrūctum, quo Principes aliquot & Imperatores sepulti sunt. Christophorus Pyramius Casingum Ptol. vult. Aventinus vero Marobudum & Bubienum Strab. Anno c. CCCCLXX ercta ibi est Academia à Rege Carolo, quæ duravit usque ad annum c. CCCCVIII. Deinde propter factionem quandam ea Lipsiam translata est. Minime vero omittendum nobis de Praga Elogium Julii Cæsaris Scaligeri:

Septa metallifero circum que monte superbus

Hercynia medio Martia Praga finit,

Linque aliis populis tanta munima sedis.

Qui neque ante armis jura tenere loci.

Namque tuuri est non praesidio turgere locorum:

Sed loca praesidii fidere posse tuis.

Egra urbs in primo aditu Bohemie sita, à fl. Egra cui ad-

jacet, nomen adepta putatur, olim Imperio Romano, hoc vero tempore Bohemia regno subiecta. Tota ornatissima, tota pulcherrima est. Intus pulchris ædificiis, civili urbanoque populo, magnificis & eximia virtute præstantibus viris illustris. Foris verò, amoenissimis ac fructuosis hortis & agris, variisque pomorum ac fructuum generibus, atque piscoso flumine luxurians. Clares hodie civitas hæc ob medonem (portionem ex melle) qui nulla paratur quam in hac civitate excellenter. Inter oppida præterea Bohemie insigniora numerantur Marcoanniam versus quæ hodie Moravia, Mutha, Chrdima, Hadrecium Regina, Pardubitum, Litoměstum. Inde à limite Noricorum, Glatovia, Dornazlium, Misa, Tacovia eminent. Ab eo vero latere, quod ad Austriam spectat, locum primum obtinet Budvicum, Crumlovia, Trebonia, Hadrecium Henrici : sicut à Misnia, Pons, Cadana, Chomutavia, Ausio. Nam Silesiis, Hiaronitum, Glacium, Curia & quedam alia oppida contermina. Introrsus vero celebrantur Cuthna, Colonia, Pelfna, Verona, Zatecium, Launa, Slana, Lytomericum, Taborium. Fluminis præcipue sunt Albus, quem ipsi Labe dicunt. hic ad urbem Aufz è montibus erumpit : salmonum in primis fœcundus. Multavia, qui Prolemai Cassurgis esse creditur, Germanis Molea, ad colis Ultaria, Egra, Sassa, Gisera, Misa, aliaque, quorum nonnulla auri etiam ramenta ferunt, ciceris magnitudine, quæ nulla purgatione ulteriore indigent : sunt etiam quæ conchas habeant, è quibus uniones capiuntur. Sudeta montes Bohemiam cingunt, partim longè introrsus pertinent, ac Regionem ipsam ferè intersecent, partim extra eam etiam Meridiem versus & Occidentem excurunt. Mons Pinifer à Pinnum in eo crescentium abundantia dictus (hic in

in Nariscorum ora situs est) oriens in montanis Mar-
chionatus Brandenburgensis, inter Franconiam, Voit-
landiam ac Bohemiam intra spatiū duum ferme mil-
lium pass. quatuor inclitos amnes non sine admiratio-
ne & nature maiestate effundit, in quatuor Mundi car-
dines, Mœnum videlicet Francicum, Salam Tur. ngi-
cum, Nabum Bavanicum, Egramq; Bohemicum. Idem-
que mons auri, argenti, argenti vivi, ferri, sulphurisque
mineris fortus. Gemmarum eriam fodinas exhibet. Sil-
vis regio tota tanquam nativo muro circumdat, cuius
pars ea qua inter Occidentem & Septentrionem
porrigitur, Gabra silva Strab. dicitur, Gabra Ptol. Por-
tio vero qua à Meridie ad Danubium usque pertingit
Lana Silva Ptol. vocatur, hodie Passavica Silva, der Passa-
vverwald: versus Occidentem, qua Moravia contigua
est, der Schen dicuntur. Regnum Bohemia à Carolo, qui an-
no ccccxi factus est Rex & Imperator, divisum fuit in
xii Regiones, quibus singulis annuatim præsunt Capitaneci, Baro unus, & alter ex ordine Equestri, qui pri-
mum lites minores cognoscunt inter subditos diversorum
Dominiorum. Secundo, si qui emergant latrones,
licet iis convocare vicinam sibi que nobilitatem
ad grassatores comprehendendos. Terrio, bello
fortuito incumbente, quilibet ad suum se recipit prae-
fectum. Invenio in hoc Regno nominari Burggravium
Carlftein, ubi Regini Corona aſſervatur. Comitatus
Lobkowitz, Haffenstain, Litzkapp, Canethavv, Passau, Mel-
nic, Rosenberg, Hadretz, Domina, Hafenburg, Leip, Perslains,
Dobitschavv, VV alftain, Roschatec, Dachavv, Totnwick, VV ar-
tenberg, Schellenberg, Koſt, Schmirits, Liffavv, Kunewaldt,
Deslavv, Schonpeck, Slavva, Grossen Bora, Liebenſtaine, Ioppen-
dorff, Graderz, Colouar, quorum quaedam fortasse sunt
Comit. Barones, Trachenberg, Millusch, Praga sede Archiepiscopi ornata est à Carolo Rego Bohemiae & Imperatore, illique additus suffraganeus Episcopus Lito-
mistenſis. Admores venio: de quibus Ioannes Dubra-
vius sic scribit: Tum morum, tum ipsius habitus, quem
corpo Bojemi præſe ferunt, leo animal generosissi-
mum (cujus sideri Bojemi subjacent) quali quandam
imaginem exprimere videtur, si vel celsam Bojemorum
proceritatem, vel latum & validum pectus, vel rigidam
fulvilique comis vestitam cervicem, si deinde vocis so-
num arduum, si oculos micantes, si robur & fiduciam
virium intueri volueris. Solet item leo contemtu ina-
lia animantia, & nonnulo fastu turgere, ægreque exar-
mari præſertim si per ferociam cum aggredire. Nec ab
hac parte Bojemu degenerat: sed conteintum libenter
erga alios verbo factoque ostentat suum, ipsamque adeo
arrogantium incessu, gestu, pompa prodit. Est & fe-
roculus cum fastidiosè tractatur: insuper auis perinde
ut leo promptus, atq; in his exsequendis firmus & validus:
interim tamen ambitiosus & gloriosus. Rursusque
utilio cibi avidus: atque in eo condiendo instruendo
que immodicè effusus.

BOHEMIA versus Occidentem Moravia, vulgo *Marnhern*, contigua est. Nomen habet à fluvio *Morava* qui eam regionem perfluit. Veteres Marcomanniam dixerunt, quia fines Germaniae, qua Danubio in Pannoniam pergitur, terminabat. Quippe Germanis *Mark*, limes dicitur, atque inde qui eam coluere Marcomanni, i. limitum finiumque adcolae dicti sunt: ut sentit Dubravius. De his autem *Arranius*: earum gentium, inquit, postremi sunt *Quadi* ac *Marcomanni*, deinde *Lazges* *Sarmatarum* gens, post *Gete*; deinde *Sarmatarum* magna pars. Quod autem Moravia antiqua *Marcomannorum* fides fuerit, vel hinc liquido confat, quod juxta Hanam fluvium *Lepius* ab agricolis inter arandum inventa fuerint numismata veterum Rom. Imperatorum, inter cæteros M. Antonini, quem plurimæ testantur historiæ gentem hanc debellasse. Moneta autem erat, exhoste spoliis, cum hanc inscriptione: DE MARCOMANNIS. Sunetiam qui ex vocabulietymo conjiciant, deinceps *Marcomanno* eam Germaniae Provinciam occupasse, qua vulgo die *Mark* appellatur, seu *Marchia Brandenburgensis* ultra Albim, versus Oceanum, cultores enim ejus die *Marcker* id est *Marcomanni*, quasi *Marcmenni* dicuntur. Non desunt qui ab equis nomen adeptos *Marcomanno* tradant, sicut *Marschalecum* equitum *Ræfectum*, *Marstellerum* equorum stabuli *Magistrum* appellamus: siquidem *Martha* & *Merrhen* lingua Germanica equum & equam significat, unde *Merrhenlandi* interpretantur equarum Regiones. Probabilior tamen prior est ratio. *Moraviam* ut nunc se habet, tribus è partibus juga montium, aut sil-

væ, saltusque, aut fluvii limitant, ab Oriente ab Hungaria, ab Occidente à Bohemis, ac Septentrione à Silesiis. Nam à Meridie Austriam versus plana est, & alicubi Thaya flumine, alibi rivo quodam ignobilis ab ea dirimitur. Aer Regionis mollior, atque ob id corruptioni ^{Celi} magis obnoxius dicitur. Regio est ut populosæ, ita fru- ^{Solitudo} ^{litteræ} mienti, vini, rerumque omnium ad hominum necessita- tem facientium feracissima. Croci insuper maximam copiam suppeditat. Régionis positio quatenus interiorius patet, campestris, campique sunt molli & pingui solo, ideoque facienda fementi commodissimi, sicut colles vinetiis sustollendis, propter terram vineis magis quam in Bohemia amicam, itaq; & bonitate & ubertate vini antecellit. Culta vero tota, cultoribusque adeo referta est, ut nullum gregibus armentorum, quæ nisi in solitu- dinibus paci nequeunt, locum reliquerit. Sudore motes ^{Montes} juxta Iglam urbem fodinis etiam fœti habentur. Atque hoc jam mirabitur aliquis, ut est profecto admiratione dignum, inveniri in Moravia thus & myrrham, non ex arbore desudante, ut alibi, le etiam, sed è solo terra eru- tam, uno tantum in loco, cui *Gradis* nomen, in quo ad hunc diem thus non solum quod masculum vocant, à similitudine testium, sed quod alia præterea virorum mulierumque membra ostentat, effuditur. Nuper autem *Venceslau* veterum Procerum familia, eoru qui à Quer- cu cognominantur, clarus, dum in agro suo Sterenber- gensi fundamenta aggeri piscinario molitur, corpus ho- minis integrum invenit, quod nihil nisi myrrha erat. Regni titulo olim decorata legitur hæc provincia, ha- ^{Imperium} ^{magnum} buitque olim suos Reges, qui Imperium tenuerunt in omnem

b Hunga-
e à Silessiis.
&c alicubi
ab ea diri-
orruptioni <sup>Celsi
qualitatis
Sati sericei
litterarum</sup>
osa, ita fui-
us neceſſita-
maximam
hus interius
ingui solo,
ſicut colles
nagis quam
pertate vini
deo referta
iſi in ſolitu-
dete mōtes ^{Montes}
ntur. Atque
admiratione
am, non ex
o terræ eru-
in, quo ad
n vocant, à
virofū mu-
uper autem
quid à Quer-
o Sterenber-
corpus ho-
rytha era-
provincia, ha-
enuerunt in
omnem <sup>Impensis
magistrorum</sup>

MORAVIA.

455

omnein gentem Bohemorum & Polonorum, fuitque Regnum latissimum ac potentissimum. Circa annum Christi cc^o *Znautocopus* ditione tenebat Moraviam, Bohemiam, Silesiam, Poloniāmque, quarum Duce*s* illi parebant. Ipse autem animis sublati de magnitudine ditionis; Imp. Rom. tributa solvere, quæ aliquandiu solvisset Ludovico Germania Regi, pernegabat. Petitur ergo magno bello, sed ipse quoque magnis relutatur viribus, tandemque æquis viribus discessum est. Se-debant tum Hungari gens nova, ad repagula, quæ illis Moravorum Rex objec^tasse, necerat ulla transcendendi facultas. Imperator qui in animum induxerat, non nisi vi^ctor redire à Moravis, undecimque circumspexit auxilia: aperuit transitum Hungarisi, immisitque hostem Christianis populis, qui infinitis postea malis Provincias afflixerunt. Sic tum opera illorum usus Imperator supprimit Moravorum Regem, & multis pefundatis atque captis in fugam eum verit. Ille elapsus, in profundum solus se recepit saltum, & projecto Re-gio apparatu, ad solitarium quendam se contulit, cuius usus contubernio, usque ad finem vitæ eremiticam vitam vixit, & moriturus quis esset aperuit, & in Christi pace quievit. Tunc Bohemia, Polonia, & Silesia suum quæque Provincia Duce*m* constituit, tributum tamen superioritatis agnitio vel modica pendentes. Eisdem fere temporibus, imperante Græcis Michaelē, venit Cirillus Doctor & Apostolus omnium Sclavorum una cum Merodio, & posuerunt fundamentum Christianæ fidei in Moravia, exeruntque Episcopalem Ecclesiam in oppido Vielgradensi. Vnde vocati à Romano Pontifice & cor*re*pti, cur sacra celebrarent lingua Sclavonica, responderunt, quia scriptum est: *Omnis sp̄i-*

ritus landet Dominum. Nunc autem Moravia multo inferiori fortuna quam olim contenta, suis deinceps Ducibus, postmodum Marchionibus paruit, hodie distracta: ejus tamen potior pars, ac pæne tota Bohemie Regibus, reliqua pars alii Primoribus ac Baronibus subest. Gentis caput ac Marchionis sedes est *Brunna*, Germani-^{vrb.} cè *Brin*, Bohemicè *Brno*: est & *Olmuzium*, *Olomontium* aliis, sedes Episcopalis, *Vologradensis* prius dicta. Vribus præter has plurimis, domibus, mœnibus, turribus, & id genus ædificiis clarissimis abundat: cujusmodi sunt *Zvvoyma*, *Radisch*, *Iglavia*, *Nova Civitas*, *Nicla**berg*** Mons *Nicolai*, *VVeiskirchen*, *Cremser*, *Bozrlitz* olim Marchionum sedes, & complures aliae, quæ in Tabulis conspiciuntur. Amnum in Moravia princeps *Morava*, seu *Maravaha*, *Flumina*. *Ciabru* Ptolemao: vulgo *die Marche*, habetur, qui *Olmuzium* principem civitatem circumfluit, & ab illa in Pannoniam defluens, in Danubium tandem se suis & adventitiis aquis austus exonerat. Hic regioni nomen dicitur indidisse, seu, quod potius crediderim, à Regioni sumissæ sibi nomen. Præter hunc præcipui sunt *Theya*, vel *Deins*, *Tharsa* *Dubravio*, nonnullis etiam *Thysia*. Hic *Zvvoynam*, obitu Sigismundi Cæsaris memorabilem, præterfluit & limitem Maravaniae atque Austriae statuit. *Igla*, à quo *Iglavia* urbs nomen sortita est, dirimit Maravanos à Bohemis, ac Maravaniam quoque ingreditur. Ceterum *Odera* fluvius haud procul Olomuzio ortus, suo nomine usque in Oceanum delabitur. Sunt qui illum à Ptolemao *Viadrum* vocari autumant. *Oderam* vocant ab Aucupibus vocabulo mutuato, qui speculas avibus speculandis captandisque constitutas, *Odi* appellant, hodieque hujusmodi speculae in Moravia ad fontem *Odera* ab Aucupibus constituuntur. Neque *Hama*

Ham
dun
alii
cok
met
in al
rum
tea
mat
ciu
nam
terl
fluvi

Maria silentio prætereundus, quāvis tenuibus interdum aquis fluens, attamen eos agros rigans, quibus non alii in Moravia frumentifertiliores, ita ut frumentarii coloni à largo frumenti velut ubere, jure suo illos lumen Moraviae appellant; in illis præterea sèpius quam in aliis numismata M. Antonini, Commodique & aliorum nonnullorum Cæsarum, tam aurea quam argentea exseruntur. Quæ sanè fidem bellorum cum Marcomannis olim in Moravia gestorum manifestam faciunt. Sunt & Nigra vulgo *Suarta*, & *Suistavr*, qui Brunnam civitatem, dignitate proximam Olomuzio, præterlabuntur. Pisces varios & quidem magna copia hi fluvii subministrant. Regio hæc quam Bohemia minus montosa, nec tamen prorsus plana. Ponit hoc loco Ptolemaeus *Orygium Nemus*, ac *Gabretam Silvam*. Incolarum (qui feroce rapinarumque avidi) sermo mixtus est. Bohemicus tamen prævalet; nam Germanica lingua in urbibus tantum inter optimates in usus est; de cætero, ritibus moribusque perinde morati ut Bohe^{Mor.} mi, inquit Dubravus. In hujus regionis pagis variis habitant Anabaptistæ omnium bonorum communione professi. In Moravia ponit Mercator Comitus Huckenvaldt, Schonberg. Dominia, Lomnicz, Dubrantz, Gemnicz, VVafslain, Pietniz, Neuhauß, Telesch, Bozkovitz, Trebitsch, Dirlnovitz, Ragetz.

R. 1. 6
vnde dicitur.

Sicut.

Calitem
prius.
Si quia
litas.

Imperiorum.

vnu.

Marchioné
e deficiente,
leatus fuerat
unque voluit
exit. Hujus
ad autem, in
Marchio hoc
la nova usur-
pantia, quod
ne Ptolemai
d album cor-
ditur potro in
illa cis Danu-
riæ Ducarum,
extensus, cu-
avonico idio-
mes sunt. Ha-
t Dravum flu-
eris. Prima-
ervatoris Na-
ibus succeſſe-
s Nero in pro-
r in Itinerario
e ad eam locat
eo confedisse
rum intra ur-
ic à signo no-
prima orta esse
ud quinque.
lib. r. Histor.
e compellitur, &
mū, quod olim à
Roma-

AVSTRIA.

459°

Romania inhabitatum Fabiana dicebatur, declinavit. Similiter legas in historia Severini Episcopi Viennensis. Atque ad hanc appellationem maximè accedit vulgata & tripla apud adcolas appellatio Biæna. Idem Laziuſ Vendum à Strabone appellari ait. *Pannontiam Vrbem* eam vocat Jornandes: vernaculè *VVien*, *VVydme* Sclavonicè. Hanc urbem Turcas *Betz* vocare ex D. Carolo Rimio quondam apud Zelimum Turcarum Imperatorem oratore se habere scribit Ortelius. *VVesich* vocat Leunclavus: item *Betz*. Vrbs clarissima, ad Danubium fluvium sita, Imperatoria fede nobilis; in expugnabilis murorum ambitu, præaltis fossis, aggere & vallo cingitur. Mœnia deinde spissa & sublimia, frequentes tures, & propugnacula ad bellum oportuna habet: ut Vienna sit munitissimum adversus Turcarum furem propugnaculum & munimentum. Suburbia maxima sunt & ambitionis. Edes civium amplæ area & picturis ornatae, structura solida & firma, aliae domorum facies, magnificæque visuntur. Templa Sanctis dicata, & ampla & splendida se & lapide confœcta, perlucida sunt, & columnarum ordinibus admiranda. Cellæ vinarie adeo profundæ sunt & spatiose, ut sub terra non minus, quam supra terram ædificiorum esse feratur. Platearum solum stratum lapide duro, ut neq; plaustrorum rotis facile conteratur. Annonæ & potissimum vini inctebilis copia, ita ut ducentos & mille equos xl dierum vindemia exerceat. Christianam religionem admisit anno ccclxvi Doctor Severino, qui etiam ibi Basilicas exstruxit. Historia hujus urbis peti paret à Lazio & Ottone Fribingensi. Vrbum Fridericus II ornavit, auxitque, ut & sequentes fere omnes Austriae Duces. Nobilissimum in ea Gymnasium artium scientiarumq; constitutum est à

Friderico Imperatore: renovatum postea ab Alberto Ar-chiduce, anno ccccvi. Id postea seditionibus collapsum subversumque est. Vienna clari fuere Wolfgangus Laziuſ Medicus & Historicus Ferdinandi Imperatoris: Julius Alexandrinus, Matthias Farinator. Fuit & Theologiae Professor in Academia Viennensi Ioannes Haselbach, qui adeo diffusè solebat explicare, quæ auditoribus proposita enarrabat, ut viginti unum annos legens in Esaia Propheta, ad finem secundi capituli non pervenerit. Claram urbem fecit obſidio Turcarum anno cccxxix fortiter à civibus tolerata, in qua Turcarum lxxx millia periisse memorantur. Est & in Austria superiori Gmunda, oppidum quidem non ita magnum, quod tamen venustate & elegantiæ commendatur, situm ad lacum qui inde appellationem trahens Gmundanus Lacu dicitur, ex quo Austria flumen Dravus oritur. Gmundæ magna & lucrosa est negotiatio ſalis, quod præstans & acre ex vicinis montibus effoditur, & Gmundam allatum, vasculis (quæ patria lingua Kivelin indigant) impositum per Dravum in Danubium transportatur, unde Viennæ, in aliis Austriae, Hungariae, Stiriae, Carinthia, vicinisque civitatibus magno commodo & lucro Gmundanorum distrahitur. Vrbes præterea & antiquæ & nobiles multæ in Austria sunt, maximè tamen insignes Lintzum, Styra, VVadenhoffum, Melicum, castellum antiquitus Claudio num: Cremifum, Cetra castellum, hodie Zeiselmauer: Sanchoippolitus, Neuburgum duplex, alterum à cœnobio, à frumento alterum dictum: Petronella nunc vicus, magnæ olim urbis, id quod rudera & ruinæ indicant, vestigium; nova civitas, Pruck, ad ripam Leythæ fl. sita: Hamburga. Sunt & alia oppida plurima, quæ brevitate studio prætere-

Laeus

Lacus complures habet, cuiusmodi sunt *S. Wolfgangi*, *Iamna*, *Vifsee*, *Fillesee*, *Synfifersee*. Ac fluminibus irrigatur permultis: horum *Danubius* primus est, olim regionis terminus, nunc eam medianam secans. Reliqua sunt *Asternus*, *Genus*, seu *Onus*, *Tanus*, *Traunus*, *Erlaphus*, qui ad Cellam templo virginis Matri celebrem, ex lacu amoenissimo oritur: *Traus*, *Tysius*, *Melius*, *Marchia*, *Tejus*, qui Moraviam ab Austria despescit. *Camus*, vario pictum genere nobilis, *Leyba*: & in quo scitissimi saporis cancri *Suegadus*, & alia. Montibus multis attollitur, quorum praecipui sunt *Cacic Mons*, vulgo *Calenberg*; à Danubio ad Dravum fluv. extenditur: ejus portiones sunt, *Schneberg*, *Semering*, *Kemperg*, *Hertsperg*, *Deubsperg*, *Heusperg*, *Plaitz*: *Cognamus* hodie der *Haimburgerberg* à Danubio ad Arabonem trahitur. Silvis hinc inde consperfa est regio, quæ Hercyniæ quoque portiones sunt ac Luna silva: dicunturque hodie der *Freyfetter* vnd *Konigswiserwald*. Adalia pergamum. In urbe Vienna duodecim quotidie Magistratus jura dant & leges dicunt: quorum quatuor sunt Ecclesiastici, Pataviensis Episcopi Officialis, Viennenis Episcopi Officialis, Capitulum Cathedralis Ecclesiaz, & Universitatis Rektor. Sunt ite quatuor urbani, & quatuor extra urbem: ex quibus praecipui sunt, quem vocant *Regimentum*, unde omnes

Inferioris Austriae jura petunt, & quem *Fisum* sive *Cameran* appellant, quo omnes rationes earundem provinciaru referuntur. Reliqui his subiecti sunt, & à quibus ad superiores provocatio libelloru fit. Senatus Provinciæ cum suis *Mareschalcis*, Ordinati Provinciæ, Se-natus urbanus cum suo Consule, Pratorium urbanum, Telonarii Judicium, & mercatorum Prætorium, quod *Handgraviatum* vocant, de quibus fuscè in sua Vienna differit *Wolfgangus Lazius Viennensis*. Tertius autem circulus Imperii, est *Austriacu*, in quo 11 sunt Ordines. ^{Ordo pos.} _{scimus}
In i sunt Ecclesiastici, Episcopi Tridentinus (Trent,) Brixiensis (Brixen,) Goricensis, Segoviensis, Labachiensis, Viennenis, Teutisch Ordens Meister, Ordens Meister in Eichthal. In it Principes seculares, Archidux *Austriae*, Com. *Shaumberg*, Baro *VVolkenstain*, D. *Sensler*, D. *Roggendorff*, Com. *Hardeck*. Et præter principes Imperii invenio in Austria nominari Comitatus *Thurn*, *Crentz*, *Ortenburg*, *Perneck*, *Garb*, *Freyherrn*, *Landskron*, *VVamberg*, *Hohen*, *Ostervitz*, *Neuberg*, *Guettenbag*, *Teuffenbach*, *Mairhofen*, *Aversperg*, *Dornick*, *Saravv*, *Hartenstein*, *Schwarzzenayv*, *Turnstam*, *VVachauhall*, *Hoffkirchen*, *Etzing*. Dominia item, *Aichelberg*, *Caltenprun*, *Massenberg*, *Stubenberg*, *Heggenberg*, *Stakrenberg*, *Liechtenstain*, *Puchaim*, *Luetkurt*, *Porges*, *Schoukirchen*, *Schiffenberg*, *Altenperg*, *Hornstein*, *Seibersdorff*.

M m m 3

SALISBUR-

Alberto At-
tonibus colla-
e W olfgan-
ndi Impera-
trinator. Fuit
nnensis Ioan-
aplicare, que
nti unum an-
ximi capitis
do Turcarum

Mon.

Bra.

Temp.

Immac.

a, in qua Tur-
Est & in Au-
non ita ma-
a commenda-
nem trahens
flumen Dra-
est negotiatio
ntibus effodi-
e patria lingua
um in Danubio
Austria, Hun-
atibus magno
rahitur. Urbes.
in Austria sunt,
VVadenhoffum,
um: *Cremisum*,
ppolitum, *Neubur-*
mento alterum
lim urbis, id
um; nova civi-
tura. Sunt & a-
udio prætere-
Lagus

Salisburie
Bavarie.Imperium
Majorum.Vrbs
Salzbur-
gum.

SALISBURGENSIS Episcopatus ab urbe metropolitana Saltzburgo nomen habet. Franciscus Irenicus ex quinque Episcopatibus Bavariae hunc primum vocat. Hujus territorium omnis generis metallorum dives est, auri, argenti, aries & ferri. Reperiuntur hic quoque vitriolum, sulphur, alumen & antimonium. Sunt quoque marmoris lapicidina. Plana loca etiam conditionibus, agris, frumento que apta. In montibus frequenta quoque aucupia, ac ferarum venationes. Salisburgenses Presules nominar Munsterus LVIII; ultimum Ernestum Comitem Palatinum Rheni, Bavaria Ducem, Alberti & Kunegundis Friderici Imperatoris filia prolem. Porro ista sub Arnone ex Ecclesiâ hujus Antistite Archiepiscopatus titulo insignita est à Leone III, habetque sub se suffraganeos Episcopos, Tridentinum, Patavensem, Viennensem, Gorensem, Brixensem, Fribingensem, Secoviensem, Laventinensem, & Chyemensem. Metropolis est Salzburgum, vel Salisburgum, vulgo Saltzburg, quod nomen à Saltach fluvio accepisse creditur: quamquam alii à sale quo in ejus vicinia effoditur, Saltzburg dici autem. Iuvavia vel Iuvavia, vel Iuvavum olim dictum fuit à juvando, Germanice Helfenberg, quod castrum ibi extruxerit Julius Caesar, juvamen seu subsidium ac refugium legionibus suis contra Germanos quos debellaturus erat. Traduntur namque Romani castris Germanorū 340000, ac 150000 in captivitatem duxisse. Alii nomen Iuvavia à Iuvavio cognomini & adjacente fluvio obtinuisse credunt. Dicitur & Iuvense castrum in lib. Notit. ut Pighius docet in Hercule Prodigio. Aventinus adserit ex veteribus diplomatis ostendi Pedicum Ptolemi esse, pagumque ibidem adhuc nomen servare. Franciscus vero Irenicus

Salisburgensis Episcopatus.

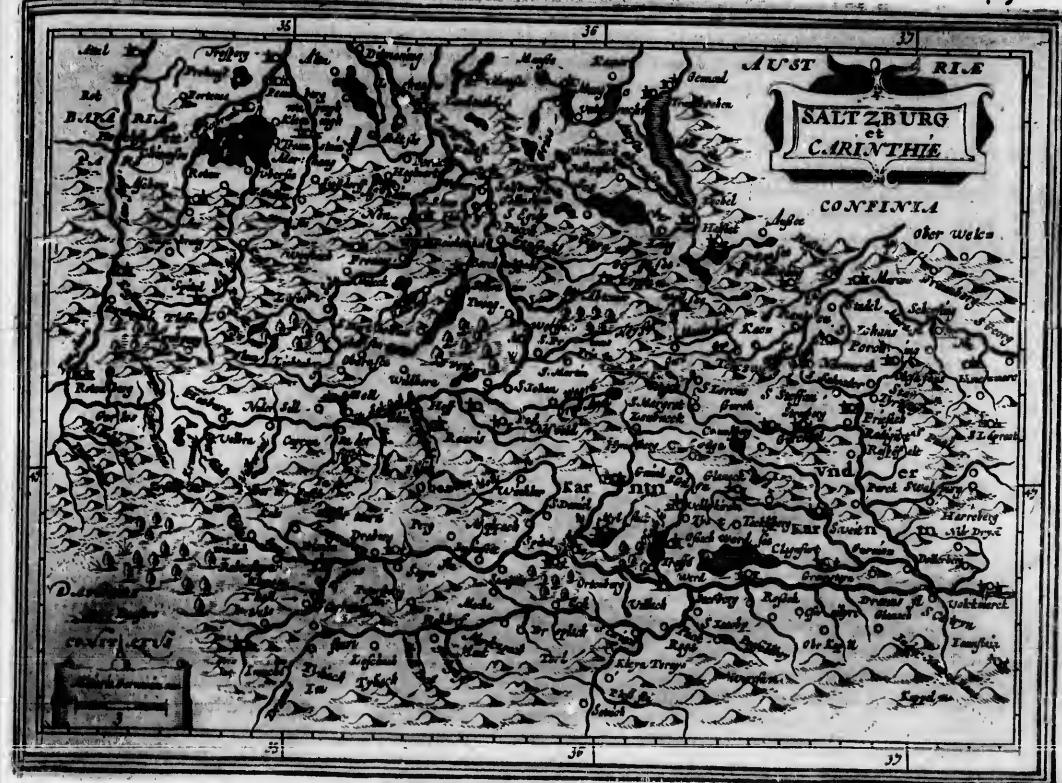
scribit Gamanodurum, aut Badacum Ptolemai esse; cui & Volaterranus adstipulatur. Iuvavia meminit Antonii Itinerarium. Sed Helfenberg vocabulum verius esse Iuvavia putat. Gaspar Bruchius: atque ex eo Iuvavia factum, quod idem significat. Pighius scribit, in hujus urbis templo se legisse hos versiculos:

Tunc Hadriana vetus, que post Iuvavia dicta,
Prefudia erat Norick, & Episcopo digna
Rudberti sedes, qui fidem conculcillis
Christi, quam retinet, Salzburgum sero vocata.

Rupertus enim vel Rudpertus Episcopus Wormaciensis ex Regia Francorum stirpe ortus, cum post Regis Childeberti obitum à sede sua pulsus esset, circa annum salutis 1051, ad Theodonem Ducem Bavariae Ratisbonam venit, cum instruxit, & baptizavit, ejusque nutu Noricum peragrans multos convertit & Christo dicavit. Incidens autem in ruinas defolatas veteris Iuvaviae locum Episcopati idoneum, Basilicam ibi in honorem S. Petri construxit, monasterium ordinis S. Benedicti adjectit; rexitque ibi Episcopalem Ecclesiam annis XLV, mortuus anno 1054. Vrbs haec in mediis Alpibus situm habet: decenti murorum ambitu, turribus & propugnaculis, tam publicis quam privatis ædificiis cultissima: Regia quondam sedes a domicilium, quando superbißima ex marmore Fanorum structura præ ceteris caput extulit urbibus. Maxima fluminis situsq; opottunitas hoc præsticit. Nuc etiam Archiepiscopali dignitate inclaret, qui primæ, quidem institutione Laureati, tum Patavii, terum vicissitudine huc translatus fuit. Habet haec urbs paludes, planiciem, colles & montes. Paludes præbent pascua, montes aucupia & venationes non nullas.

SALTZBURG,

463

niat esse; cui
mit Antonii
etustius esse
o Iuvavia fa-
in hujus ur-

cata.
us Worma-
um post Re-
cesset , circa
Iucem Bav-
& baptiza-
multos con-
in ruinas de-
ui idoneum,
truxit , mo-
rexitque ibi
Iusanno 10c-
n habet : de-
opugnaculis,
fissima : Regia
superbissima
teris caput ex-
ortunitas hoc
nitate inclare-
lureaci , tum
usfuit. Habet
ontes. Paludes
nationes non-
nullas.

C A R I N T H I A.

464

nullas. In hac urbe sepulchrum visitur Theophrasti Medicis celeberrimi in Nosocomio apud S. Sebastianum, cum tali Epicidio: Conditur hic Philippus Theophrastus insignis Medicine Doctor, qui dira illa vulnera, leprosi, podagri, hydropsin, aliaque insanabilia corporis contagia mirifica arte sustulit, ac bona sua in pauperes distribuenda colloca nataque ordinavit. Anno M. D. L. die 24. Septemb. vitam cum morte communi-

Flamina. ravid. Fluminibus ac rivulis innumeris propemodum rigatur hac regio, qui ex montibus scaturiunt. *Anassus* fluvius in Septentrionem defluit, quem *Alexius*, *Salzicus*, *Mathicu*s, suis aquis augent. *Tiannus* ibidem ex lacubus oritur. Hinc etiam *Mur* & *Dravus* nobilis amnis oriuntur, quem posteriorem Plinius nominat lib. IIII. cap. xxv. eumque ex Noricis fluere tradit. Reliqui nobiliores rivuli in hos quos modo vocinavi effunduntur. Ditio omnis montosa, jugisque montium, que adcole *Taurum* vocant, aspera. Hinc ista sunt, *Raußauerthaurm*, *Felbergthaurm*, *Kornthaurm*, *Cafeinerthaurm*, multique alii adeo alti, ut, qui media aestate eos conspicantur, quam ad verticem perventum est, frigore infestentur: nullus curribus locus, angusti calles, adeoque interdum precipites, ut vix jumento chitellario etiam adfatu iter sit, grandia vero pericula scandentes maneat, quum aut subito exorti venti in precipitia homines abripiant, aut immensi convolutarum nivium globi silvas, saxa, jumenta, atque etiam domos vicinas sepe obterant. Ex his montibus annas frequentes desfluunt, de quibus supra metrinimus. Montes etiara præter supradictos *Tauros* habet in Meridiem versus. Alpes quos *Albin* ipsi vocant: variis quoque cognomentis adscitis, ut *Villacher Albin*, *Schwanberger Albin*, &c. Item *Creuzbergum* montem, *Lettachbergum*, & in Oevina valle metalliferos,

Montes.

de quibus sic cecinit Conradus Celtes lib. Amorum II. Ode vi.

Qui mibi de celsis nuper fuit *Alpibus actum*,
Oemps ubi arque *Athesis* murmura rancia facit;
Argenti externe scaturit qua vena metallo,
Et dicit totam patriam *Alemanicam*.
Hic halan liquido puro & de fonte Salme
Ditantes *Bavaros*, *Austriacosque Duces*.
Hic turba est tere nigra que simillima morit;
Qui solvunt vestiu ignibus era suis.
Haud credas nostris decocta metallis per ignem,
Sed Phlegethontis mundificata vadis.

Silvis quoque hic Episcopatus non destitutus; *Hadionem* enim *Henhardum* & *VVejhardum* silvas ad Seprentrionem positas habet. Verum de Episcopatu Salisburgensi hæc jam dicta sufficient; reliquum est ut de *Carinthia* Ducatu quem hujus Tabulae titulus etiam praese fert nonnulla dicamus.

C A R I N T H I A D U C A T U S.

*C*arinthia vel Carnithia (quod Rithainero auctore cretius scribitur) à *Carew* populis nomen suum obtinuisse videtur, qui vetusti ejus loci incolæ sunt, utpote quorum & Plinius & reliqui in hoc loco meminerunt Geographi. Vtrum vero à Carnunto, veteri oppido, cuius crebra apud auctores mentio est, a nomen hi suum traxerint, an vero ipsi à se urbem denominarint, dubium fecit rei vetustas. Est is locus in Ripensi Pannonia, septem fere Vienna milliaribus distans, ubi non obscura celeberrima olim urbis indicia, monumenta ac crudebra, etiamnum extant. ei nunc D. Petronelle nomen est.

Dicun-

Dicun
Karſt.
ne Sy
lii co
Regi
ait, A
qua v
Metru
giger
fum,
præte
bus H
gratui
ad D
Clagen
zio te
bus ad
spicio
eius d
de mo
honor
terint
tiā v
vetust
Leonar
terſee, C
Famplia, ſee, In

Dicuntur vero & *Carniolis*, Germanicè *Karnten*, Krain, Karß. Habet autem hæc Regio ab Ortu & Septentrio-
ne *Styriam*, ab Occasu & Meridie *Alpes* & *Forum Ju-*
lli contingit. Hujus pars est *Carniola*. Multa in hac
Regione valles colleque tritici feraces. Solinus c.xxx.
ait, *Agrum Noricum frigidum & parcus fructuofum,*
qua vero subducitur à jugis *Alpium* admodum latrum.
Metropolis Regionis est *Santo-Vicus*, urbs minimè ne-
gligenda ad *Lanam* fluvium. *Forum* habet satis spatio-
sum, ac perennis aqua fonte limpidissimum. Sunt
præterea *Villacum* oppidum, domibus in fronte colori-
bus historiisque magnificè depictis, spectatoribus
gratum. Situm est in planicie altissimis rupibus septum
ad *Dravum* flu. ponte lapideo ejus oras connectens.
Clagenuf urbs bene munita, *Claudia antiquitus Lazio*
reste vocata. Sunt qui scribunt eius urbis cives furi-
bus adeo esse inexorabiles, ut levissima etiam furti su-
spicione notatus, inauditus ad c. ucem abripiatur: post
ejus diei quo supplicium de eo sumptum est, terruum
de mortuo judicant: quem si insontem cognovint,
honorificè sepelunt: si jure eum damnatum compe-
terint, pendere sinunt. Sed hanc fabellam commenti-
tiam vocat *Rithaymerus*. *Frisachum*, magnam referens
vetustarem: *V. olspergum Lavando* flu. adjacens: *Santo*
Leonardus &c. Multi in hac Regione lacus sunt: *Mulser-*
see, *Osiachersee*, *Verdssee*, *Lavandtsee*, *Iudenburgersee*, *Veis-*
see. Inter amnes præcipuus *Dravus*, qui per *Styriam* ac

Pannoniam in *Danubium* fertur. Haud inferior *Savo*,
Glana, *Schleinica*, *Lavanda*, quos omnes *Dravus* abfor-
bet. *Mura* quoque eidem *Dravo* miscetur. Plerique
autem dictorum flu. huic Regioni fontes suos debent,
ac in eadem ostia sua habent. Montibus undique inne-
xa est regio. Excelsa etiam *Alpium* capita, ut Strabo scri-
bit, continua haëtus extenduntur, & unius montis
faciem exhibent, remissa inde & inclinata, plures in par-
tes & plures in vertices atolluntur. Tauri portiones
jugaque crediderim, unde ab incolis suis nominibus
distincta. Ab Occidente *Gastein Taurum*, *Villacher Taurum*,
Rastatter Taurum, *Karnen Taurum* vocantur. Nonnulli vero
vertices *Alpium* nomina servant, ut sunt *Modringalbn*,
Serbisalbn, *Sanalbn*, &c. Ex *Dravo* flu. *Dietzpergus* immi-
net, & super hunc mons *Argentatus* est, adcolarum lin-
gua *Silber Berg*: *Raffergus* mons *Murae* ac *Isaræ* fontes ha-
bet, altero in Meridiem, altero in *Ortam* fluente. Inter
hos vero Tauri *Alpium* que editissimos colles, silvæ lu-
cique sparguntur, *Hercynia* *Silvæ* portiones, uti sunt
Hirschpahl, *Prievvalt*, *Adelvalt*, *Eremus* vulgo *inder Einod*,
silvæ. Mineris prædictæ *Alpes*, ferri, argenti, auri turgent.
Quantum ad Ecclesiasticam jurisdictionem atti-
net, ea inter Episcopum *Salzburgensem*, & Patriar-
cham *Aquilegiensem* partita est, inquit Paracelsus. Ri-
tum apud hos insolitum ac minimè vulgarem inaugu-
randi Principes accuratissimè in sua Europa describit
Pius II, & Munsterus lib. 111 *Cosmographia*.

Silvæ

N n n

POLO-

Polonia Regnum:

POLONIA à planicie terra (quam ipsi etiamnum Pole vocant) nomen habet. Vasta admodum regio est: ad Septentrionem Borussiam & Pomeraniam respicit, ad Orientem Solem Massoviam & Lithuaniam; qua Meridies est Russiae & Hungariae montibus clauditur: qua Occidens, Lusatia, Silesia & Moravia. Lōgitudo cccc lxxx, latitudo ccc milliarium. Regionis aer purus, sed frigidus rigensque ac severa hyemes. Regio omnis plana, fertilis hordei, frumenti, leguminum. Abundat fructibus, cera, melle, butyro. Habet & salis maximam copiam, qui ex terra eruitur. Habet & aris fodinas in montium jugis, Tatri ab incolis dictis: nec non sulphuris. Abundat insuper armenis, adeo ut Saxonia multæque gentes Germanicæ Polonicis bubus videntur. Varii generis videre est ibi animalia, magnamque pecudum & ferarum copiam. Habet uros, bisontes, tauros & equos silvestres, onagros quoque & ejusmodi. Nec defunt aves varia magna copia, ad aucupia invitantes. Regni tituluni & maiestatem accepit Polonia anno cccc regnante Boleslao Chabri, qui ab Ottone III Romanorum Imperatore regium diadema accepit. Post annos vero LXXVII sub Boleslao Audaci, qui crudeliter Stanislauum Cracoviam Episcopū trucidavit, regio diademata à Pontifice Romano privata est. Iterum recuperatum est a virum jus, electo in Regem Primitio II Duce majoris Poloniae & Pomeraniae, anno ccccxcv. Dividitur haec Regio in Poloniam Majorem & Minorem. Major est magis Septentrionalis, eamque medium interficit Varta fl. Minor est australis, eamque Vista perterrata. In Majore Polonia civitates principales istae. Posnania ad Vartam & Prognam fluvios, inter colles

Regio &
vnde di-
cta.

Calitem-
peries.
Saliqua-
biae.

Anima-
lium &
rictum

Imperium
majorum

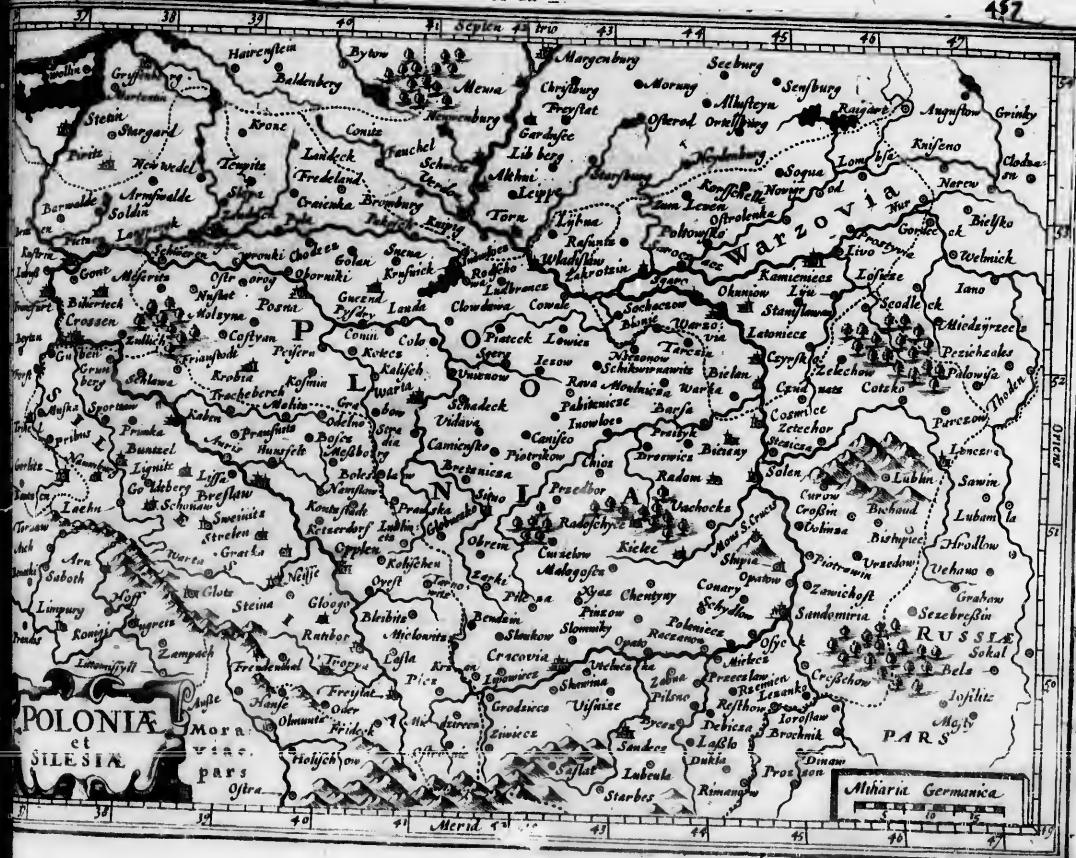
Vries.

condita, muro duplice, ædes habet latericias amplas & rualtas: suburbia vasta ad Varte ulteriore ripam, regno ingenti paludibusque circumdata mundinas etiam binas quotannis admodum celebres, & Episcopatus sedem. Habet sub se oppida ista, Kosciem inter lutofas paludes viii milliarium intervallo. Meideyreczo, cuius domus omnes ligneæ, estque finitima Silesia & Pomerania. Ostrovo in planicie inter silvas sita; VV'shov, Sremek, Prenez, & Rogozno. Calisia civitas est muro circumdata, inter paludes, quam Pronsa fl. præterlabitur. Arcem mutatam hoc loco fuisse, ruina restantur. Sub hac sunt, Gnesna, Pyzdry, VV'vartha, Noklo, Land, Konin, Slupeza, & Kolo. Gnesna muro circudata est, in planicie, inter lacus collesque. Hęc prima omnium civitas à Lecho condita est: in hac Princeps Poloniæ Boleslao Chabri ab Ottone III Romanorum Imp. Regium Diadema accepit, quo ad hoc usque tempus Reges Poloniæ utuntur. Si-
radia civitas lignea muro septa est in planicie. Sub hac sunt Vielunia, Sadeck, Petricovia, Rosprza, & Spicimiria. Petricovia palustri loco sita, lutofa est. Lancisza civitas est haud in magna, muro fossaq; clausa, in planicie. Sub ea sunt Orlovia, Piatec, Bresnia, Kornazev, Biechov, & alia nonnulla oppida. Cuiavia sive Vladislavia urbs ampla est; habet sub se Bisigostiam ad Budam fl. navigabile, quo merces ex Polonia in Visbulam deferuntur. Bresnia sub se habet Radziejow, Crusphiciam & Covraiorv. Crusphicia post Gnesnam omnium Polonicarum urbium prima est, lignea, cum arce lateritia, ad locum Gopla, ex quo lacu mures olim prodierunt, qui Pomplum principem Poloniæ in ea aete julta numinis ira vindictam depositę devorarunt. Rura civitas lignea est ad fl. Rayam: habet sub se oppida

POLONIA.

457

amplas &
cripam, sta-
linas etiam
piscopatus
lutoles pa-
cere, cuius
e & Pome-
; VVschov,
uro circum-
labitur. Ar-
tur. Sub hac
min. Slupeza,
cie, interla-
à Lecho con-
habri ab Ot-
tema accepit,
utuntur. Si-
cie. Sub hac
spicimur. Pe-
sta civitas est
niciet. Sub ea
echov, &c alia
rbs ampla est;
gabilem, quo-
r. Bresla sub se
Crusphicia post
a primaefit, li-
quo lacu mu-
ipem Poloniae
poscete devor-
n; haber sub se
oppida

P O L O N I A .

468

oppida *Sochaczowiam*, *Gostinim*, & *Gambin*. *Ploozko* amœna civitas in colle ad *Vistulam*, sedes est Episcopalis: sub hac sunt *Bielsko*, *Raczyaz*, *Sieperoz*, *Srenko*, *Mlawa*, *Plonsko*, & *Radzanov*. *Dobrina* in scopolu ad *Vistulam* sita est, in ea arx fuit quam Crucigeri demoliti sunt. Sub hac *Slonsk*, *Ripin* & *Gorzano*. In Polonia vero minore urbes principales ha sunt, *Cracovia*, *Sandomiria*, & *Lublinum*. *Cracovia* in planicie ad *Vistulam* exstructa est (eam Petrus Appianus putat esse *Carrodunum*) muro duplice, valloque firmissimo. Arcem habet in scopolu eminenti, quem *Vanel* dicunt. In hac urbe Regum Poloniae sedes est, & sepultura. Gymnasium quoque celebre studiis Philosophia & artium. Carent autem Cracovienses Advocato supremo, sed Rex ipse præruram Cracoviensem obit. Castellanus quoque Cracoviensis Palatino in Senatus confessu prior digniorque est, cum in ceteris Regni provinciis Palatinus Castellano præfatur. Cracoviae tres civitates contiguae sunt. *Clepardia*, *Stradomia*, & *Casimiria*. Habet sub se Ducatus duos, *Zatocensem* & *Olszynocimensem*. Oppida ei sub sunt hæc, *Biecz*, *VVonice*, *Sandecz*, *Lelovv*, *Krzayz*, & *Proszowice*. *Sandomiria* civitas principalis illius districtus, muro circundata, in colle ad *Vistulam* sita est: ab eis *Cracovia* xxii mill. Arcem habet antiqui operis & ut runc bella eranr, satis muniram. Sub ea sunt *Checiny* in loco plano fodiinis laturi clara, in quibus etiam argentum reperitur, *Korezin*, *VVislacia*, *Pilzno*, *Opoczno*, *Radomia*, *Polonie*: *Zannichof*, *Zarnov*, & *Malogost*. Lublinum civitas præcipua illius districtus, ultra *Vistulam* est, muro, fossa, stagnis, arcem munita. In hac quotannis triplices sunt nundinae, ad quas convenienti Terce, Armeni, Graci, Germani, Moschoviti, Lithuani, aliisque. Arcem fl. adluit *Bystrzna*.

Sub ea sunt, *Vrzendovv*, *Lulovv*, *Parcovv* & *Casimiria*. Porro Poloniae regio stagna habet permulta & lacus, in quibus omne piscium genus. Nobilissimis etiam fluminibus rigatur, quorum primum est *Vandalus* sive *Vistula*, Germanis die *VVeixel*. Sequuntur *Chronus*, nunc *Pregel*, *Nyennien*, *Ruhon*, *Viadrus*, *Varta*, *Tyras* nunc *Nyester*, *Hypanius*, hodie *Bugh*, *Borysthenes*, nunc *Nyeper*: præter hæc minorum gentium multa. Montes fere nulli sunt, præter quam qua in Meridiem vergit, ac ab Hungaria *Sarmaticis* *Carpathiisque* montibus quos *Tauri* incolæ vocant dirimitur. Silvis pænè omnis regio obducitur, que Hercynia portiones sunt. Sed de his haec tenus. Status autem politicus Regni Poloniae, non habet membra. Ecclæstasti. In quibus sunt Archiepiscopi ii *Gnesne* & *Leopoli*, Episcopi *Cracovie*, *Ploozko*, *Chelme*, *Vladislavia*, *Pomeania*, *Varmia*, *Culme* & *Sambiensis*, *Pofnania*, *Premislia*, *Cavenez*, *Vilna*, *Medenicque*, *Luceoria*. In Livonia Rige, *Dirpia*, *Absiel*, *Revalia*. ii Nobiles. In quibus sunt Castellanus *Cracovie*: *Palarini*, *Cracovie*, *Pofnania*, *Sandomiria*, *Kalisch*, *Siradie*, *Lancisa*, *Brazeoste*, *Inovvladislavia*, *Rusie*, *Podolia*, *Lublin*, *Belze*, *Plocensis*, *Mozavia*, *Rava*. Item in Lithuania *Vilna*, *Trochi*, *Polescho*, *Novogrod*, *Vitellie*. Item in Prussia, *Culme*, *Marienbourg*, *Pomerania*. Castellani *Pofnania*, *Sandomiria*, *Kalische*, *Voinice*, *Gnesne*, *Siradie*, *Lancisa*, *Brazeoste*, *Inovvladislavia*, *Leopoli*, *Camenezia*, *Lublin*, *Belze*, *Plocensis*, *Geine*, *Ravenfis*, *Sandecia*, *Mjedzeria*, *Vilucie*, *Biecz*, *Rogofia*, *Radom*, *Zarvichof*, *Landensis*, *Sreme*, *Zarnovre*, *Mologoft*, *Vielune*, *Premislia*, *Haine*, *Sanoe*, *Chelme*, *Dobrine*, *Polancie*, *Premensis*, *Crisvymensis*, *Czeccovia*, *Nakle*, *Rospirie*, *Byechovia*, *Bydgofia*, *Brezezine*, *Cruimic*, *Osvecimensis*, *Camenetz*, *Spicimire*, *Inovvlodenfis*, *Revalia*, *Zavoloc*, *Sochazonia*, *Vafovia*, *Gostme*, *Vifne*, *Raciez*, *Suprecensis*, *VVifagrod*, *Ripin*, *Zabroczinensi*, *Ciranovic*,

chanovia, Lipensia. In Lithuania Vilna, Trochi. In Prussia Culma, Elbingen. Pomerania Capitanei, cuius officii per multi sunt in toto Polonia Regno. Marecalli II, Regni & Curie Regie. Status ecclesiasticus constat his Archiepiscopis & Episcopis, qui dicti sunt. Viri plerique nobiliores, excellenti ingenio prædicti sunt, multisq; & longinquis peregrinationibus prudentiam sibi & multarum linguarum peritiam compararunt. Impavidi sunt, & cum hoste etiam robustissimo pugnam non detrentur; laesi à Magnatis, injuriam omni consanguineorum, clientium, amicorum, & familiarium conderata manu ultum eunt, neque ante cessant, quam vel vindicant, vel occubuerint. Postremum non tam liberales sunt quam profusi: quod vitium augent frequentibus comedationibus, & immodicis largitionibus, tum etiam ingenti clientum servorumque quos alunt, vestiunt & ornant, numero.

S I L E S I A.

*E*t hæc de Polonia Regno: restat paucis explicanda Silesia. Nomen illi ab amne cognomini, ut tradit Conradus Celtes. Alii aliunde derivant. Terminatur à Septentrione & Ortu Polonia: à Meridie Moravia & Hercynia Silva, ab Occidente Lusatia & Bohemia parte. Longitudo est cc mill. pass. latitudo lxxx. Aer quamvis paulo frigidior, ictunque tamen mitis & clemens. Ager quod crebris torrentibus ac rivulis irrigatur fertilis admodum est, acres nascentes ex terra, magna ubertate in plerisque locis fundit, & alicubi venas

auri, argenti, plumbi, & ferriginit: res etiam ad vestitum non modo suarum, sed multarum etiam gentium conficiendum largissime suppeditat. Vrbes hic cultæ & legibus artiumque humanarum studiis exornatae. Metropolis ejus est Vratislavia, Budorhia ut quidam volunt *urbis.* Pro vulgo Breslau. Duglossus scribit, eam exstructam à Mieslao Duce Poloniae, paullo anno annū Christi millesimum. Inde post annos xl ornatam est Episcopatu à Casimiro Rege Poloniae, his incrementis tantum aucta est, ut ejus civitatis antistites Aurei Episcopi ob divitias & rerum omnium copiam dicerentur. Anno ccccxi tota in favillas abiit. Sed sub Carolo III Imperatore ex lateritia facta est aurea. Memorabile est quod de turri Templi S. Elizabethæ testatur sequens inscriptio. MIRABILIS IN ALTISS DOMINUS. Situs loci, ædificiorum splendor, turrium, templorum, pontium stræta, platearum dispositio, urbem vehementer commendant. Nissa Episcopalis est civitas. Sunt præterea in hoc tractu Duc. xv. Lignicensis, Bregensis, Teschinensis, Monsterbergensis, Olsvicensis, & Beuthadiensis: tres veteres familie, videlicet Ligvicensis, Teschinensis, & Monsterbergensis adhuc obtinent. Tropiensis, Opolensis, Nissensis, Vratislaviensis, siue Breslau, Svividensis, Hurenensis, Glagoviensis, Ratisbonensis, & Saganensis. Sed hos postremos Reges Bohemiae extinxerunt, dominis adepti sunt. Baronum in illi familiæ, videlicet à Trachenberg, Vertenberg, & Plessensis. Supremum Regis tribunal in Silesia est Vratislavia, ubi sedes est Episcopalis, quemadmodum & Nissa. Vadrus per Fluminas, hanc regionem habitur, in quem undique plures amnes & rivi confluunt, Elsa, Ola, Bobrus, Barufus & alii.

Regis.

Suum.

Soliferi.
latis.Animam
tum va-
rictus.

HUNGARIA, vulgo *Hongeren* (quam nomen profectis, qui eam incolunt, habere constat) Pannonias & trans Danubium Iazygum & Dacorum Regionem fere omnem occupat. Ad Meridiem est Savus amnis, quo à Croatia & Servia disjungitur, quæ sunt in parte Illyrici Adriatico pelago obversa. A Septentrione sunt Polonia & Russia, Carpato in ore disclusa. Ad occidentem Solem Austria, superioris quondam Pannoniæ caput, cum Moravia & Styria; ab Oriente Mysia quam Rhetianam nunc appellant. Regio omnibus Cœli benignitate & clementia, ac lociam conitatem, situsque pulchritudine, suo jure antefixa. Ager terum omnium copia ac fertilitate felix, gemmas, aurum, argentum, colores, sal, fodientibus abundat, unde largitur. Pabuli, frumenti, leguminum ac fructuum nusquam abundantia major, vinum gignit generosissimum tractus Danubianus, à Quinque-Ecclesiensi agro Taurunum seu Belgradum usque. Oleo tamen rara aut nulla est: ea dempta omnibus propemodum naturæ dotibus hoc regnum ornatum videtur. Animalia producit varia, quorum tanta hic copia, in primis ovium, boum, ut in exteris regiones tot & tanta armamenta mittat, ut pene incredibile videatur, præsertim in Italiam & Germaniam. Feris quoque initiee abundat, leporibus, damis, capreolis, cervis, apri, lupis, ursis, & huiusmodi; avibus item, præsertim turdis, perdicibus, & phasianis. Coluerunt Regionem hanc primum Pannones, sive Pannones: postea Goths, qui ab Hunnis expulsi sunt: Hunni à Longobardis, qui etiam totos XLII annos

Hungariæ Regnum.

hic confidere. Successerunt iterum *Hunni* Duce *Attila*, quo obito, Carolus magnus eam suijuris feci. An non autem eccl sub *Arnulpho Imperatore* è Scythia profecti *Hungari* loca ista occupaverunt, Paganismum coientes ad usque *Regis Stephani* quem *Santhum* vocant, inaugurationem. Ab eo deinceps ad nostra tempora Hungaria Christianam religionem professâ est. Continet autem Hungaria totam Iazygium Metanastarum regionem, quam Ptolemaeus Danubio, Tibisco & montibus Sarmaticis circumscribit. Horum reliquias adhuc extare constat, & vulgo contracta voce *Iaz* vocari. Incolunt verò sedes à Plinio descriptas & linguae idioma habent Hungarico dissimillimum. Regum Hungariæ primus fuit post constitutam religionem Christianam *Stephanus* cognomento *Sanctus*, sequuti sunt *Petrus* eius nepos, *Andreas* consanguineus, *Bela*, *Salomon*, *Gyza*, *Ladislaus*, *Almus*, *Stephanus II*, *Bela cacus*, *Gyza II*, *Stephanus III*, *Bela III*, *Emerus*, *Ladislaus II*, aliisque longo ordine, ad usq; *Rudolphi II Regis* & Germanorum Cœlaris tempora, qui jam tricessimum secundum annum illi regno præst. Rex verò Hungariæ Regnum suum administrat ^{Imperium} ^{Stephani}. *Magistratus* auxilio, qui sunt: *Sublimior*; qui in tres ^{Regis} ^{ternandi} Magistratus dividitur. Quorum i Gubernans Regnum Regis nomine in quo sunt, *Palatinus Regis*, qui proximus à Rege est, & Regis ipsius, sicubi accipiatur, *Judex* ordinarius exsilit, quem *Regnicola* communis voto eligunt, nec hereditarium est officium. *Judex Curia*, qui est unus ex Judicibus Regni ordinariis. *Cancellarius* perpetuus, qui est metropolitanus Strigonensis, qui & *Primas Regni* & *Summus Secretarius* nominatur,

HVN

M

par.

Gra

Dona

Austriæ

pars.

B

Mar

Pela

W

Saw vel S

48

*Duce Atti-
ris fecit. An-
Scythia pro-
anisimum co-
n vocant, in-
stra tempora
lla est. Con-
anastiarum re-
sco & monti-
liquias adhuc
az vocari. In-
ngua idiomia
um Hungaria Imperium
m Christianam ^{maiorum}
ant Petrus ejus
non, Geyfa, La-
I., Stephanus III,
go ordine, ad
Cæsaris tem-
num illi regno
in administrat
or; qui in tres <sup>Ratiogem
bernardini</sup>
nan Regnum
, qui proximus
ur, Judex or-
muni voto eli-
udex Curie, qui
tris. Cancella-
us Strigoniens-
arius nomina-
tur,*

HUNGARIA.

471

ac prærogativam habet electum Regem inungendi, & Sigillo majore privilegia munit. Arbitrio Regis assumptus, qui ceteras literas minores & potissimum mandata regia, & in caularum distinctione datas munit, decretisque Regis subscribit. *Magister Curia*, Regis Comitatum se qui cogitur, & ejusdem intinus Coniliarius habetur. *Tavernicorum Regalium Magister*, auri fodinarum salinarumque, & breviter earum civitatum, pagorumque ac castrorum causas distinguit, quæcumque ad fiscum regium pertinent. ii. *Judicia tractans*, in quo officiarii, tres majoris autoritatis, *Vice Palatinus Regni*, *Iudex personali præsentia*, qui & Regiæ Majestatis in judiciis locum tenet, & judicibus præst: *Vice-Iudex Curia*. Minores qui ministeria magis judiciorum quam Magistratum exercent: *Protonotarii duo Judicis personalis præfentie*. *Protonotarius Vice-palatini*, *Protonotarius Vice-Judicis Curiae*. Hi omnes Magistri appellantur, habentque in laboris confortium adjunctos hos sequentes: *Secretariorum Archiepscopi Strigonensis*, qui *Fiscalis* dicitur, duodecim *Astellores*, Notarios aliquot juratos. iii. *Ministrans Regi*, *Thesaurarius Regis*, *Magistri Cubicularum Regalium*, *Agisnum*, *Dapiferorum*, *Pincernarum*, *Ianitorum*, & alia minora officia. Atque hi sublimiores. Minor qui est in singulis locis juridicis. Porro quia regnum amplissimum est, constituta sunt per Provincias judicia particularia, quos Comitatus Hungari dicunt: suntque hi supra Danubium ad Occidentem Tibisci fl. *Posoniensis*, *Nitriensis*, *Cepuensis*, *Gervinariensis*, *Festhienis*, *Semliniensis*, *Comariensis*, *Leptomenis*, *Novigradiensis*, *Abavarieris*, *Bathnensis*, *Vngensis*, *Traachimensis*, *Karsiensis*, *Hontensis*, *Borsodiensis*, *Bodvaghensis*, *Peregrinensis*, *Turoezenis*, *Omuzolis*, *Torienis*, *Hervesciensis*, *Zolnicensis*, *Moramaru-*

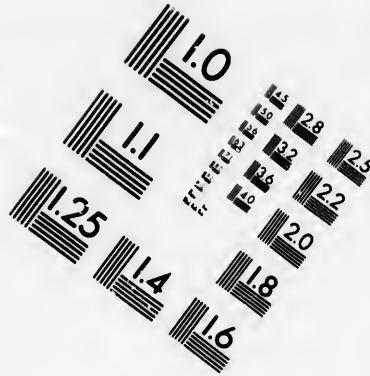
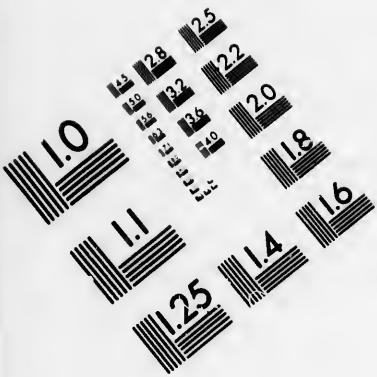
senis. Supra Danubium ad Orientem Tibisci, *Vgoghiensis*, *Baboriensis*, *Zatmariensis*, *Oradiensis*, *Zabolciensis*, *Temejensis*. Inter Danubium & Dravum flu. *Musunensis*, *Zaladiensis*, *Tolnensis*, *Rhab. sive Lauriensis*, *Vespriniensis*, *Strigonensis*, *Soponensis*, *Albenis*, *Sinigiensis*, *Castriferensis*, *Pelisensis*, *VVaranensis*. Inter Dravum & Savum fl. *Valkonensis*, *Ristensis*, *Syrimensis*, *VVaradensis*, *Pestiensis*, *Zagrabiensis*. Administratio Ecclesiastica penes duos eit Archiepiscopos, qui sunt *Gran* vel *Strigonensis*. Legatus Apostolicus & primas Regni habet sub se *Agriensem*, *Vaciensem*, *Nitriensem*, *Quinque Ecclesiensem*, *Vespriniensem*, qui Cancellarius est Regine, quam etiam coronat, & *Lauriensis* vulgo *Rab*. Episcopus *Coloensis*, sive *Coloz:* sub quo sunt *Sagabrensis*, *Transilvaniensis*, *Voeadrensis*, *Vsembergensis*, *Suimenensis*, *Cenadiensis*, sive *Chonad*, *Boniensis*. Dividitur vero Hungaria universa in citeriore & ulteriore: Citerior Hungaria omnem illum tractum complectitur qui contra Danubium est: Ulterior illum, qui ultra Danubium, *vrbu.* quam quidem medium Tibiscus fecat. Metropolis & Regni caput *Buda*, sic denominata, uti plerique existimant, à *Buda* Conditore fratre Attilæ Regis, vel ut alii scribunt, à *Budinia* Scythæ populis, quorum Herod. meminit. Appiano, Irenico & Althamero *Curia Ptolomæi*. Aliis *Aquincum* Ptol. & Antonini, cui Legio ii adiutrix est. Hujus si urbis situm inspicias, ex parte montosa, & validis est propugnaculis firma, ut nec quicquam munitius, nec amoenius in tota ferme Hungaria inveniri possit. Publicis privatisque ædificiis ornatisimis præcæreris in ea Regione urbibus clarissima; agrum habet variorum fructuum ubertate luxuriantem. An. 1500xxvi die xx Augusti à Turcarum Imperatore Solimanno Christianis erpta est. Reliquæ sunt *Posonium* vulgo *Prezborgh*,

Prez
Sup
Vrb
lato
long
con
Ad
dam
vulg
num
ca S
Orb
diu
Vte
Sing
inter
victo
rem
com
scen
rum
Quin
anno
bius
sedes
vreyff
est an
Hier
insula

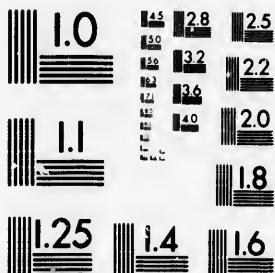
Prezborgh, urbs nobilissima. Hic Leyta flu. Pannionam Superiorē ab Inferiore dividens, cum Istro miscetur. Vrbs vetus & elegans, quæ ut situ, ita aere quo fruictur lato & amēno salubrīque, multas Pannoniae urbes longè antecellit. Montes habet vineis amēnissimis confitos, qui & magnam lignorū copiam præbent. Ad suburbum in p̄cēlo montis vertice arcem validam habet. Belgradum ad confluentes Savi & Danubii, vulgo etiam dicitur *Alba Graca*, antiquioribus *Taurinum*, Germanus *Griechi VVieissenburgh*: captum est à Turca Solimanno, anno ccccxxx, quum anteā Christiani Orbis adversus immanem hostem præsidium aliquādiu fuisse; nunc hēc Turearum Imperatoris sedes est. Vterius secundo Danubio descendantibus occurrit *Singidunum*, captum à Turca anno Mccccxxix. Medio inter duas istas urbes spatio, campus est nobili *Huniade* victoria adversus Mahometum Turcarum Imperatorem celebratus: Campum vocant *Maxoni*. Prælium commissum est anno cccccv. Adverso flumine adscendentem multa loca excipiunt funestis Christianorum cladi bus tristia. Valpo urbs capta anno cccxliii. Quinque Ecclesiæ ad Dravam anno cccxliii. Zigetha anno ccclxvi. Buda de qua supra. *Strigoniam* ad Danubium, vulgo *Gran* dicitur, Archicpiscopalis quondam sedes, & jam in manibus Turcarum. *Alba Regalis*, *Stul-
vveissenburg* Regum corona & sepulta celebris, capta est anno cccxliii. In eodem pene tractu est *Sridon* B. Hieronymi patria. Est & *Komora* urbs munirissima in insula ejusdem nominis, frustra aliquoties à Turcis pe-

tita. *Iaurinum*, vulgo *Raab* ad Danubium sita ferè inexplorabilis. Reliqua oppida silentio prætero. Sunt & *Lacuus* Hungaria lacus celebres ac nobiles, quorum præcipuus est *Balaton*, qui Germanis *Platze* dicitur, xl milliaria Italica secundum latitudinem habens & Hungarica viii. Flumina sunt nobilissima *Danubius*, *Sava*, *Dravus* & *Floamina*. *Tibiscus*: horum tres priores communes sunt nonnullis aliis regionibus, sed *Tibiscum* totum sola Hungaria sibi vendicat. Hic quidem in Maramusia sub altissimis Carpathi jugis nascitur, omnesque Hungariæ fluvios, preventi p̄tium superat: omnibus enim temporibus iis mirifice abundat, in primis sturionibus, lucis, quorum hepar sesqui-ulnam longitudine interdum superat: cypris & siluribus. Alii etiam amnes præter hos sunt, qui optimorum piscium copia adfluent, nimis fundulis, trutis, salmonibus, per cis, murenis, barbis & alis pluribus, qui amnes plerique feraces auti sunt. Montes & *Montes* *Silva*. præcipuæ, ultra Danubium ab Austria & Moravia incipiendo recensentur à Lazio *Tarchal*, Græcis *Carpatus* quondam à fructu mineralium appellatus; propagatur per Comitatus, Turoensem, Arnensem, Liptoviensem, Cappusiensem, Geowinerensem ac Satensem, cuius nomina Germanorum locorum incolæ alii atque aliis nominibus indigent, *deu Vatter*, *den Munch*, *den Wurtgarten*, *den Schneberg*. Secundus est *Matran* vinctis prope Agriam constitutus. Tertius omnium amplissimus *Erdel*. Sunt & multi alii, quos brevitatis studio hoc loco omitimus, hisce Germaniam concludentes.

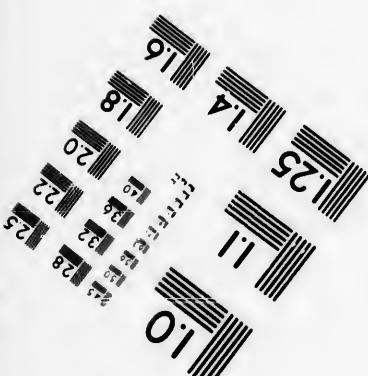
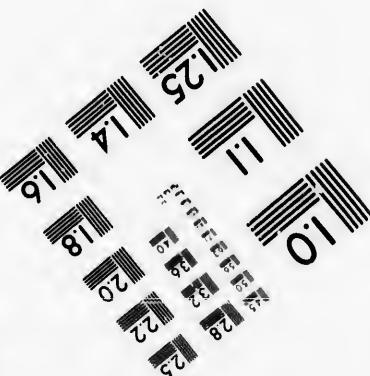

IMAGE EVALUATION TEST TARGET (MT-3)

6"

Photographic
Sciences
Corporation

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

EE
28
32
36
40
2.2
2.0
18

IT
Oil

Catalogus tabularum Italæ.

- I. Lombardia pars Alpestris cum Valesia.
 II. Tirolis, & Marchia Tarvisana.
 III. Pedemontium, Montis Ferrati Marchionatus, & Genuesium Ducatus.
 IV. Romandiola, cuiu Parmensi & Mantua Ducatibus.
 V. Brixensis Comitatus, cum Ducatu Mediolanensi.
 VI. Verona, Vicentia, & Pataviae editiones.
 VII. Forum Julium, Istria, Carniola.
 VIII. Thuscia.
 IX. Marchia Anconitana, cum Spoleto Ducatu.
 X. Latium, vel Campagna di Roma.
 XI. Abruzzo, Aprutium, & terra di Lavora, seu Capania.
 XII. Vtique Apulia, seu Puglia Piana, & terra di Barri.
 Terra d'Otranto, Calabria, Magna Graecia, Lucania. Regnum Neapolitanum utrasque fere praecedentes tabulas facit.
 XIII. Corsica, & Sardinia.
 XIV. Sicilia.

Quia paucissimi Comitatus & Dominia mihi per Italiam & Graciam innoverunt, & eorum pleraque nomina ac loca in Tabulis assignari nequeant ob Tabularum qua exstant imperfectionem, ideo pauci exceptis hoc labore supersedebu. Quilibet studiosus quoconque invenerit annotare facile poterit. Pulcherrima est in Politice speculatio si omnium Regnum nobilitas, & officia singulorum, locaque Dominiorum nota essent. Quisque in sua hoc prestans patria laudem merebitur.

ITALIA M ingredior: Regionem Diis sacram, Plinio totius Europæ beatissimam, optimamque, omnium prope Terrarum Alumnam, rerum Dominam, Principe Genitium, mundi Reginam. Varias habuit olim appellaciones. Dionysii Halicarn. l. i. R. A. regionem hanc nobilissimam indigenas vocasse scribit *Saturniam*: Græcos vero *Hesperiam*, *Ausoniām*, *Oenotriam*: Herculis denique tempore dici cœpsisse *Italiam*. *Saturnia* dicta fuit à Saturno rege, Verum hæc appellatio non ad totam Italiam: sed tantum ad ejus partem, quæ & *Latium*, pertinuisse videtur. *Hesperia*, vel ab *Hespero* Atlantem fratrem fugiente, ut vult Hyginus: vel ut Macr. bio placet, ab *Hespero* stella qua *Latini* est *Vesperugo*: quod ad Occafum spectet: *Ausonia* ab *Ausone*. *Oenotria* dixerit à vini bonitate, aut ab *Oenotrio* Sabinorum rege. *Italia* nomen acceptum ab *Italo*, quem *Oenotriæ* regem facit Aristot. Festus vero lib. 9. *Italiam* dictam, quod magnos *Italos*, hoc est *Boves* habeat, ait; vitulos enim

Italos esse dictos. *Timæus* fabulatur appellari ab *Italo Bove*, uno ex armato Geryonis, qui ab ætus ab Hercule Siculi Freti angustias tranaverat, Tyrrenha lingua *Italum Taurum* dicente. *Vitalia* quoq; quondam dicta, si fides Helianico, apud eundem Dionysium Halic. lib. Antiq. Rom. Alias veteres Italæ appellations, quod non tam toti, quam partibus convenient, omittimus. *Peninsulam* faciunt *Italiam* Strab. & Ptol. quam natura mari supero, infero & Ionio munivit lateribus tribus: quarto autem vallavit Alpibus. Nam Occafum Caururisque versus adfusa sunt Italæ Alpes, quæ suis apud veteres cognominibus distinctæ fuerunt, Maritimæ, Cottæ, Grajæ, Rhetæque: ad Arsiam usq; fl. Septentrionem respiciens, Peninas habet Juliusque: succedente mox, qua Aquilo est, mari Adriatico, ab intimo recessu usque ad Sinum Ionium, quid Orientem Vulturumque illi obversus. Quæ denique longe latèque spectat Austrum, Africum Zephyrumque, ab manipulatur

Ducatu.

ora, seu Capania.
& terra di Barti.
agna Gracia, Luca-
nurasque fere pra-

Tabulis assignari ne-
invenerit annotare se-
m nota essent. Quisque

ri ab Italo Bove, uno
cule Siculi Freti an-
Taurum dicente. Vi-
nico, apud eundem
veteres Italiae appel-
bus convenient, o-
b. & Ptol. quam na-
vit lateribus tribus:
casum. Caurumque
apud veteres cogno-
ottiæ, Grajæ, Rheti-
respiciens, Peninas
Aquila est, mari Ha-
m Ionum, qui ad O-
u denique longela-
rumque, ab maripul-
fatur

Sunt Mediterraneo, quod ad eas oras Tyrrenum audit & Ligusticum: faciente etiam partem Australem Hadriatico, qua toti connectuntur partes, Forum Julii & Histria. Longitudo est ab Augusta Praetoria ad Brutium usque Promontorium vel Leucopetram 1550 plus minus milliarium: latitudo maxima, 475, media, 130, minima, 72. Circuitus Italiae secundum Castaldum 2550: qui exactius sunt metiti, signant 2230: qui exactissime, non multo minus 2260. Italiam Eustathius hedera: quercus ad similitudinem folio Plinius, Solinus & alii, ut proceritate multo sit amplior, quam latitudine, in levum se flectens cacumine, & Amazonicae figura desinens parvaz. Recipientes convenientissime humano cruri comparant: cuius tibia vel antenem maro objacet infero: fura, supero: pes universim lonio abluitur Pelago: calcaneum Epitrum spectat: vola vel concavitas sinum facit Tarentinum: carnosiores partes Promontoria statuunt Zephyrium, Carcenum & Brutium: digiti in Siciliam sunt conversi: genu in Promontorio est Populonio: coxendix & femoris superiora latè contingunt Alpes. De nominibus & quantitate dixi: siccedit explicanda qualitas, cuius causa potior solet esse situs caelestis. Hujus si quis hodie diligentissimam ineat rationem: secundum longitudinem Occidentalissimum Meridianum deprehenderet incidere in gradum 29, Orientalissimum in 43. secundum latitudinem complecti gradus 8: Australissimum enim parallellum distare ab Äquatore grad. 38, & Borealisimum 46: sive occupare disert Italianum quintum & sextum Climata, omnesque Parallellos, qui sunt inter xi & xvi. In quo Terre tractu contingit varietas diei artificialis unius horæ. Major enim dies aestatis in parallelo Australi horarum est 14, cum tribus quintis: in Boreali vero horarum 15 cum quintis totidem. Cælesti autem situ sic se habente, accedentes etiam Apenninis montibus, qui per medium Italie porrecti longitudinem, ab utroque latere, præcipue quo meridiannos excipit

calores, campos collesque relinquunt frugiferos: non magnopere mirandum est, tam moderatam omnium anni partium in Italiaesse tempestatem, tantamque rerum omnium fertilitatem: quæ tamen alii locis major. Ager valde est temperatus, benignus, copiosus, ad segetes aliqua omnia profienda supra modum accommodus, magnique suis cultoribus quæstus, sumtus autem exigui. Roffianus ager in Umbria juxta lacum Velinum tanta fertilitatis suisse scribitur, ut auctore Varrone, Cæsar Vopiscus, quem cauam apud Censotes ageret, Campos Rosea dixerit Italia, sicut esse, in quibus perticas pridiem relietas gramen uno nocte operietur. Ad viculum optimam ferri, inquit Varro, Italia dotes persequens. Ager Campanus, frumentum: Falernus, vinum: Casinæ, oleum: Tusculanus, ficum: mel, Tarenitus pescem, Tiberius. Italiam porro peculiarem omnium arborum parentem videri posse, testatur Plin. Vulgatas non commemorabo. Earum quæ vulgo Auranus, Citrus vel Medica, Cydonia, aliæque id genus, incredibilis hic copia. Tota ora, ut ea nobis sit exemplum, quæ in Liguria ad D. Remi, atque etiam ulterius, ad Genuum pertinet, tot tamque nobilibus arborebus: ite: aque palmis summa proceritatis, unde fructus admodum generosi odotiferique petiçionuntur, ornata est, ut cum adspicatur, tum odoratu sit perjucunda: hortis passim occurrentibus, ad recreandas tristes, ad flictasque hominum metes amoenissimis. Idem de mille aliis dici potest locis. Vivere in Italia Piper arborem docet idem Plinius. Oleis maxime scatet terra Hydruntina, in qua tanta copia, ut cui Olearum his in locis ingentia nemora non sunt visa, incredibile plane videri posset. Ager Barianus in Apulia Peucetia oleum, vinum, frumentum, arygalam, gossypium, aliosque fructus ubertate quadam & abundantia fundit incredibili. Vnus Vallis Onelias ager in Liguria tanto gaudet olei proventu, ut quandoque duodecim, nonnunquam vicena milia reddat urnarum, quas incognitæ Bariliæ vocant. Nec Mænas negavit Italie natura. Ptolemyus in Hisp.

Altomoni-

cipe quin
dis excipi
muntur. Eoc
rionum nob
proprium &
omnis gentium
quam ubique
generosissim
ibus decant
Omnibus ab
Secundum l
buna, Surrenti
venia, Sign
us sentia, & q
de his alii: eg
dicatur. Ha
de metallis, la
tibata ait Plini
hanc procul
te aliquot an
Masia. In Ca
sibus. Ab V
colles aliquo
jam salu fodi
salem effodiu
ceo marmora
cco coccum, la
cenfendis va
gram boum (q
in Italia fuif
pluria, docen
mazus in Hisp

ugiferos: non manum anni par-
ue rerum omnium
Ager valde est tem-
pore omnia profe-
que suis cultoribus
erit in Umbria iuxta
tributus, ut auctore
apud Censores age-
quibus perticas pri-
Ad rictum optimafest,
er Campanus frumen-
tum, sicut: mel, Taren-
tem omnium arbo-
Vulgaras non com-
citrie vel Media, Cy-
pria. Tota ora, ut ea
Remi, atque etiam
nobilibus arbori-
tis, unde fructus ad-
ntur; ornata est, ut
da: hortis paucis oc-
asque hominum mé-
porest locis. Vivere
nius. Oleis maximè
opia, ut cui Olearium his
incredibile plane viden-
tia oleum, vimum, frumen-
tum ubertate quadam &
Onelias ager in Li-
quandoque duodevi-
tum natum, quas inco-
Italia natura. Prope
Altomontium

Artemis maxima & validissima olim ibidem fuisse, testatur
Lucilius:

*Quem neque Lucanis oriundi montib' Tauri
Ducere pro telo validis cervicib' possent.*

Nec Italia praeter alias aves, aquilas, vulturesque, carnivo-
ras & rapaces volvutes, historiis Romanorum veterum eriam
nobilitatas. Infinita hic, ne prolixior sim, præteriens, ad Im-
perium majorum venio. Gubernationis & Imperii, sub quo
verustissimi fuerunt Italie Terra habitatores, non magna sunt
apud antiquos Scriptores documenta, neque note admo-
dum indubitate. Multa quidem eaque speciosa Annus Vi-
terbiensis comminiscitur de Comero, primo in Regionem hac
advena, de Chamo, Iano, Sabatio, Saga, Crano, Auruno, Malote,
Tage, Osfride, Hercule Tusco, Alteo, Rstiu, Italo, Morgete, Roma, Ro-
manesso, Iasio, & aliis: sed horum apud probatos Historicos
nullum est vestigium. Variorum autem, cum Græcorum, tum
Latinorum, præcipue Dionyssi Halicarnassae, Pompeii Tro-
gi, Solini Polyhistoris, & aliorum monumentis diligenter per-
lustratis, discimus multis ante conditam urbem ætibus, va-
ria in Italia populorum, cum primis Siculorum, Aborigi-
num, Ligurum, Umbrorum, Etruscorum viguisse Imperia:
qua cum ævo senescente vel in Romanorum ditionem, vel
ad nihilum redacta, certis gradibus.

In initio Roma gubernata est à Regibus annos cxxlii, teste
Dionysio & Livio, quos in Romana historia sequi reftissimū
est. Apud ipsos etiam rerum gestarum series legenda est: &
considerandum, crevissē potentiam foris militari labore &
disciplina: domi verò modelta & justitia gubernationis, &
ordinum ac onerum distinctione. Postea propter tyranni-
dem & libidines pulsam esse familiam regiam, sicut sapissime
causæ mutationum in Imperiis libidinis fuerunt. Regum
nomina hac fure, *Romulus*, qui regnavit annos xxxviii: *Nu-
ma*, qui xlili: *Tullus Hostilius*, qui xxxxi, *Amm Martius*, qui
Ooo 3 annos

ITALIA.

478

annos xxiv, *Tarquinius Priscus*, qui annos xxxvii, *Serвиū Tuliu*, qui xliv, *Tarquinius Superbus*, qui xxv. Hic expulsus est Regio propter filii scelus, qui Lucretiam per vim comprescerat. Puislīs aurem Regibus partaque libertate, annua imperia facta, ac binī Consules cœtati sunt. Horum primus *L. Iulius Brutus*, cui suffe*cetus* est *Sp. Lucretius Tricipitinus*, atque hinc *M. Horatius Pulvillus*. Mansit aurem Italia in *Consulatum* libera Republica: inque *Principatum Romanorum*, cādem oppressā, potestate, inque ad *Imp. Césarem Fl. Momyllum Augustulum*: quem quim abdicare jussiſſer *Odoacer Herulus Gothorum Rex*, nobilissimam Regionem in suam redegit potestatem, cāfusque, *Theodorico*, ipliusque Successoribus possidendam reliquit. Fastos *Consulatum Romanorum*, & *Imperatorum*, adponere non est necesse, quim in omnī manib⁹ sint. Quæ autem fuerit forma primæ gubernationis regiæ, quæ incrementa, quæ Legum & Magistraturæ mutations, quāta fuerit Romanorum virtus, quæ bella, quām varii motus domestici, donec Roma Monarchiam Orbis Terrarum adepta est: ac deinde quomodo luxu, bellis civilibus, & fatali Orbis mutatione rursus amiserit & virtutem & Imperium, ex integris historiis cognoscendum est. Ad reliqua pergo. Vrbes habet Italia egiās, florentes, opulentas: oppida clara, famosa, civibus aucta: pagos magnos, edificiisque nobilium & prætotis superbientes. Sed non abs re fuerit audire de celeberrimis Italiz utribus judicium Thomæ Edwardi Angli.

Sancta est Sanctorum pretioso sanguine Roma.
Cingitur urbs Venetum pelago ditissima numina.
Inculta Parthenope gigant Comitesque Duceſſue.
Eſt Mediolanum iucundum, nobile, magnum.
Excellit studiū facunda Bononia cunctis.
Splendide solerter nutrit Florentia cives.
Genua habet portum mercesque domoſque superbas.
Exhaurit loculos Ferraria ferre a plenoſ.

Verona humana dat singula commoda vite.
Excellit Paduam Iuri ſtudium & Medicina.
Illustrat Patria Senas facundia lingua.
Maxima pars hominum clamat miseram eſſe Cremonam,
Mantua gaudet aqua, ortu decorata Maronis.
Vina Utini varia generofa vehuntur ad urbes.
Brixia dives opum parce succurris egenis.
Italicos verſus prefert Papia Latinū.
Liberā Luca tremis ducibus vicina duobus.
Fient Piſe amissum dum contemplantur honorem.
Commandant Parmam lac, caſeu atque butyrum.
Non caret hospitiis per pulora Placentia caru.
Taurinum exornant virtus, pietasque fideſſque.
Militib⁹ validis ſtudioſa Perusia claret.
Vercelle lucro non delectantur iniquo.
Mordicus urbs Mutinæ ranas tenet eſſe salubres.
Contemnum omnes Anconæ mena Turcas.
Litibus imponit finem Macerata ſupremum.
Emporii in portis confitit gloria clauſis.
Vrbs Livii celebris nimis eſt proclivis ad arma.
Bergomum ab iucole dictum eſt ignobile lingua.
Omnibus exponit gladios Aretium acutos.
Viterbi conuentus opem fert sanctu egenis.
Civibus humanis decorata gl. Alba fidelis.
Fructibus, anſeribus, pomario Ariminum abundat.
Fanum formosaf malieres fert habere.
Odit mundana ſyncera Novaria fraudes.
Clara perantique defecit fama Ravennæ.
Anglia habet paucos comites: Vincentia multos.
Omnes commendant ſicu grossosque Pisau.
Castaneis, olio, tritico Pistorium abundat.
Rufica frugales nutrit Detonna colones.
Pofponit R̄hegium cornuta animalia porcis.

Dulcia

Dulcia
 Tarvii
 Imola
 Vrbini
 Notae
 Spoleto
 Lauspi
 Narnia
 Allisii
 Hofſitib⁹
 Quarit
 Lacus habet
 tia Traſumenu
 Sabatii, Palus
 Aqua Salvie,
 Putina Psilas
 gna. In Pie
 laſſi. In Ca
 vi, Pompeia
 nensis. In Fla
 dia Trans-Pa
 tiu, Monatius,
 nu, Paninus.
 mis etiam pa
 Rubico, Tiber
 mum locum
 pe fluvios, u
 lītrum magni
 Livio, Virgil
 notante apud
 ī arbor mult
 Gracis Poëti
 Phaethonte,

Dulcia feliciem cingunt Vincta Cefenam.
 Tarvium exilarant ritido cum flamine fontes.
 Imola dirisa est, nocet bac divisio multis.
 Vrbinum statuit dueibus clamare, Valete.
 Nota et filiiibus sigilla Faventia yafis.
 Spoletum clamat, Peregrini, intrate, manete.
 Lauspingues Pompeia boves producit ovesque.
 Narnia promittens epulum dabit ova, vel uvas.
 Alsisium sancti Francisci corpore gaudet.
 Hospitibus Comum pices cum carnibus offert.
 Queris opes fragiles studis Savona relictus.

Lacus habet Italia plurimos, quorum nominatissimi: In Etruria *Trasumenus*, *Aprilis*, *Marinus*, *Vadimonis*, *Ciminius*, *Vulsmiensis*, *Sabatus*, *Pulus*, *Bientina*, & *Ciana*. In Latio *Hosia Lacus*, *Albanus*, *Aqua Salvia*, *Lacus Nemorensis*, *Autunna Lacus*, *Regillus*, *Fucinus*, *Pontina Palus*, *Fundanus Lacus*, *Tiburtinus*, *Cacubus*, *Simbruina Straga*. In Piceno *Nursinas*: In Umbria *Velinus*, *Floridus*, *Cutienus*. In Campania *Lucrinus* & *Avernas*, *Interna Palus*, *Stativa*, *Pompeia*. In Salentini & Apulia *Lacus Andrianus*, *Lesinensis*. In Flaminia *Septem Maria*, *Padusa Palus*. In Langbardia Trans-Padana *Verbanus*, *Ortanus*, *Larius*, *Lugamus*, *Gavriatu*, *Monatius*, *Trinatius*, *Chivenus*, *Puscianus*, *Sebinus*, *Benacus*, *Idrinus*, *Peninus*. In Venetia *Visigiolus*. In Istria *Cofiacus*. Plurimi mis etiam passim irrigatur fluvii, inter quos *Padus*, *Athesia*, *Rubico*, *Tiberius*, *Arnus*, *Mincius*, *Ticinus*, *Ollius* & *Abdua*. Primum locum dedimus fluvio nobilissimo, qui omnes Europe fluvios, ut Strabo adserit, doceretur experientia, præter istrum magnitudine superat, *Pado*. Sic Latinis Scriptoribus Livio, Virgilio, aliis dicitur: qui Italica hodie *Po*, *Padus* dictus, notante apud Plinium Metrodoro *Scepsio*, quod circa soniferarbor multa sit picea, quæ *Pades Gallicè*. H' eʃday & olim Græci Poëtique, sic dictus ut vult Servius ab Solis filio Phæthonite; qui antequam per temeritatem in hunc fluviū

esset præcipatus, *Eridanus* fertur appellatus. *Bodimicus*, teste Plinio Liguridus vocabatur, quod fundo careat. *Bôdeyan* & Polyb.lib.111. *Padi* pater mons *Vetus*, antiquis omnibus *Vefulus*, ut docet Plin. In finibus Ligurum Gabienotū fonte profluit, ut idem Plin. notat, *Vifendo*: non qui proprio sic nomine, ut Leander putat, dictus, sed qui viſu dignus & mirabilis, ut apud Marcianum Capellam. Ex Fonte suo nulli amnium claritate inferior profluens, per angustas confragasque rupeſ & arctaſ ſcupoſoli montis convales præcipitat: tanta que vi prorumpit, ut ſumman habeat admirationem. In faxa hinc delabens, fragore strepitue maximo resonat. Mox in planiciem effusus aquæ copia, quæ verbandæ molæ frumentariæ ſufficit, temere lateque, non ullo certo alveo diſcurrit, ſpacio trium fere milliar. utque ad Paſianam, ubi quaſi culiculis ita absorbetur, ut exigua planè ſupra terram veſtigia relinquit. Post alterum verò milliar. rurſus exoritur ad Paracolum, unde pergens aquulas, torrentes, amneſque, ab Alpibus & Apenninis montibus variοs colligit, quibus tandem mirum in modum auctus altusque medianam Langbariam & Romanaræ partem permeans, in Hadriaticum ſe exonerat mare ſeptem oſtiis prægrandibus. Quia longius vomit, ſeptem maria efficere dictus, inquit Plin. apud quent lib.111, cap.xvi, vide de cursu plura, ut & apud Polybium lib.11, Strab.lib.v, Pomponium Melan lib.111, Solinum in Polybiſt.cap.vii, Leandrum Albertum, alioſque novitios. Fluviorum rex *Eridanus*, Virgilio ix Aeneidos. Non minor hic *Nilo*, canit lib.11 Lucanus, cui paullo poſt ibidem, Non minor hic *Ibro*. Padum maritimorum commeatuum Italicas ſubſidiū fidelem vocat *Invenitorem Ambrosius*. Appianus *Intimum Mari Hadriatici ſinum*. Sequitur *Athesia* Virgilio & aliis: Athigis Straboni, qui Italica hodie l' *Adice* vel l' *Adſe*: Getmanis Eſch. Tradit Plinius *Athesim* ex Tridentinis Alpibus profluere. Initio per quam exilis lapsu vim magnam aquarū colligit,

igit, accedentibus passim multis amnibus, subter Bolzanum ad Meridiem versus rapido se cursu flebit: deinde ab Tridente lenius nonnihil per planiciem evolvitur: ac mox iterum emensis campis inter montium angustias tanta cum violencia sevit, ut omnibus, qua fluit, locis infestè minari videatur: eaque vehementia per Veronam præcipitat, infra quam in duo flumina dederit, uno, quo paludes petiit; altero, quo in mare pertinet ad Fossiones, hædū ignobilem portum. Plura apud Leandrum. Ab fonte Veronam usque ratibus navigabilis non est ob rapiditatem: trabibus autem navigatur. Nam ingentes larices abiectesque cum asperibus maximis, aliaque prægrandia ligna compacta Tridentinis ex montibus eo deferunt. Verona porto usque ad Fossiones optimè navigatur. Torellus in historia Vetonum *Athesin Atrianum* vult Ptol. esse. Quibusdam idem etiam cum *Athesi* putatur esse *Adrias*, qui apud Stephanum & alios. Tertium locum tenet *Rubicon*, *poenæ curæ*. Ptolemaeo aliisque Scriproribus Græcis: *poenæ curæ* Straboni: nunc *Pisarellus*. Flumen est illud, quo antiquitus post transalpos ab *Æsi* amne terminos, Italia finiebat, auctore Plinio. Quartum in locum venir *Tiberi* limes inter Etruriam & Latium. Nescio an fluminum quid eo in historiis Romanorum celebratus. Varia leguntur ejus nomina: quorum alia profani, ut sic loquar, genii, alia sacri. Prioris classis sunt *Ianus*, *Albula*, *Rumon*, *Tiberi*: posterioris *Serra*. *Ianus* antiquissimus temporibus appellatum fuisse, tradit Athenæus, ab *Iano*. *Albulam* fuisse dictum, paret ex Varrone, & aliis. Ab albo colore derivant Paulus Diaconus, & Servius. *Rumon* à ruminando dictus fuit, ut idem in docer. Omnibus his insuper habitis nobilissimum nomen induit hic flu. *Tiberi*, cuius varia produnrūt Etyma. Ab *Tibri* Aborigenum Rege trahunt quidam apud Servium ad viii. *Aeneid*. *Tuscorū Festus* & *Servius* ab *Tiberino Sylvio*, *Albanorum Principe*, deducunt *Livius*, *Ovidius*, *Festus Pompeius*, & *Eusebius*. *Varro Debetberim* hunc

fluvium ab nonnullis nominatum tradit ab *Debetberi*. Vejentum Regulo. *Serram* sacris nuncupatum memorat *Servius* ad eundem *Aeneid*. librum ab secando. Hæc de nominibus: in quorum quarto illud notandum, aliquod observatum fuisse discriben in prolatione vocum *Tiberi*, *Tibri* & *Tiberini*. *Tiberi* enim communis sermone dicebatur, *Tibri*, poëticè: *Tiberinus* in sacris, notante *Servio*, quod tamen non ubique verum. *Tevere* vulgo. *Tiberis* autem caput in Apenninis jugis tallit, ex media propemodum ejus longitudine, finibus Atetinorum, eadem ferme parte, ubi fons *Arni* supra Arctium. Tenuis admodum initio est & modici rivuli instar, lapsusque aliquamdiu paulum etiam incrementi adsumit, quod præter exiguos fonticulos aquaz grandes accedant nullæ: ubi fluminibus arieti incipit, paullatim crescens, navigabilis efficitur, non procul *Tipherno*, sed in tribus & naviculis tantum usque Romanam, procurrent: non procul *Tipherno*, *Perufia*, *Otriculo*, *Etruriam* ab *Vmbria* *Sabinis*que dirimit: deinceps circa Romanam P.M. sere xiiii. *Vejentes* ab *Crustuminiis*, & *Fidenatibus*, item *Latium* ab *Vaticano* separat: Romanam tam grandis delatus, ut transiri nisi pontibus aut navigio nequeat, scribente *Halicarnassœo*. Pergit inde ad *otia sua*, ubi in mare *Tyrrenum* evolvitur. Cursum delineant *Plinius* libro tertio capite quarto, & *Servius* ad viii. *Aeneidos*. *Videndi* & *Florus* libro primo *Histori*. Rom. capite quarto, & *Varro* lib. iv de L.L. De piscibus *Tiberinis* Romanis peculiarem scripsit libellum *Paulus Lovius*. *Amnes* vel *fluvios* xlii in *Tiberim* influente, docet *Plin.lib.iii cap.iv*. *Amnis* succedit, *Livio*, *Plinio* & alii memoratus, *Amnis* *Straboni* & *Ptolemaeo*: *Arno* vernaculè. Nascitur, ut *Strabo* perhibet, ex *Apennini* latere dextro: modicis initis principio inter rupes horridas præcipitesque convalles in *Occasum* tendit: deinde collectis fontibus, torrentibus, amnibusque plurimis tumidior, magna cum mole *Florentinum* ingreditur agrum: *Florentiaque* & *Pisa* divisus, multus ad-

is adauditus
Plinio & alii
ingressus Be
gno Manue
lio, Plinio,
Stephano;
tur ex mont
de & in div
& alii. Ex
pies rupe
inde copio
um in Verb
auctore est: a
tate Padum
abundantia
exhaustiatur
nim um im
argentum e
dytus, normi
vernaculè C
magno num
minibus, in
angilliæ ca
Ortum ejus
modicos ri
fluere: unum
que tandem
cipitari, eum
la adferunt.
effusis in pla
bus irrigua B
junctis atque
Olii perpetu

Vejentum
horat Servius ad
e nominibus: in
observatum fuisse
et Tiberini. Tib-
er, poëtice: Tiberi-
un ubique verum.
nis jugis tollit, ex
bus Aretinorum,
tium. Tenuis ad-
psusque aliquam-
od præter exiguo-
bi duminiibus au-
efficit, non pro-
antum usque Ro-
perifia, Otriculo,
et circa Romanam
Fidenatis, item
n grandis delatus,
at, scribente Hale-
mare Tyrrenum
terto capite quar-
& Florus libro pri-
lib, iv de L.L. De
scripsit libellum
Tiberim influere,
Livio, Plinio & aliis
eo: Arno vernaculæ.
latere dextro: mo-
s præcipiteisque con-
fontibus, torrenti-
agna cum mole Flo-
& Pisa divisi, mul-
tis ad-

adauctus fluvii, mare petit. *Mincius* Virgilio, Straboni, Plinio & aliis, qui *Mencio* vel *Menzio* hodie scimus. Lacum hic ingressus Benacum præcipua claritate, circumdata insigni stan-
gio Mantua, xiiii inde lapide in Padum evolvitur. *Ticinus*, Li-
vio, Plinio, Silio, Polybio, Straboni, Plutarcho, Ptolemaeo, Stephano; *Ticinus* Tabula Itineraria: qui hodie *Tifino*. Ori-
tur ex monte Sumanio, qui nunc D. Gothardi nuncupatur, unde & in diversum tamen, eunt Rhenus, Rhodanus, Athesia & aliis. Ex illo monte per Lepontios in Austrum inter præci-
pites rupes ad Belzoniam oppidum munitissimum fertur, inde copiosius accessione plurimorum amnium ac torrentium in Verbanum evolvitur lacum, quem supermeat, ut Plin. auctor est: ac tandem redditus per planiciem præcipua claritate Padum influit, quamquam non illa, quam ex lacu trahit, abundantia, quum derivationibus & fossis in irrigua passim exhauriatur. Tam est aquis perlucidis: ut quidvis etiam minum imo in fundo clare demonstret. Aurum quoque & argentum ex ejus arena percipitur. Piscium nobilitate est in-
dustus, nominatim laudatissimo thymallo. *Ollio* Plinio, qui vernaculae *Oglia*. Cernuntur in hoc fluvio juxta Palatiolum magno numero excipuli seu loculi concepti fabricati videtur, in quo anno certo tempore, deferentibus aquis, anguillæ cadunt, quæ mirabiliter numero extractæ saliuntur. Otrum ejus investigate operosum. Opinio recepta est, duos modicos rivos ex lacu Frigidulpho, qui inter Alpes est, pro-
fluere: unum ad dextram nomen Frigidulphi retinere, Ollio que tandem jungi: alterum ad levam in alium amnum præ-
cipitari, eumque ab adcolis *Olli* principium constitui. Alii alia adferunt. In Iseum lacum influit, ubi Pisonium oppidum: effusus in planiciem passim derivationibus exhaerit: qui bus irrigua Brixianæ & Cremonensis agri sic adaquantur, ut ex ieiuniis atque calcutosis opinia benignaque fiant. Aquarum *Oli* perpetua claritas, aecullo unquam tempore deficiens,

Brixianum agrum ab Cremonensi & Bergomate hac parte se junxit. Recipit alios supra xxxvii amnes. *Abdua* vel *Addua* (variante scriptura, posteriorem priori præfero) Plinio Tacitoque nominatur, qui *Aðya*; Polyb. & Strab. *Adda* vulgo. Cenomanos dividit ad Insubribus. Pater illi mons Baulius. Notat inconsideratus Strab. nasci ex *Adula* monte. Redditus è lacu Lario, cuius aquas supermeat, per planiciem in Padum tendit, deferens secum cum aliis, ut *Pisclaronem*, *Meyram*, *Liram*, *Tartenem*, *Leicum* orcum, *Brembum*, *Serimortum*, tum *Serium*; qui in montibus supra Bergomum ortus perque Serianam fluens, hybernis mensibus cuniculis quibusdam se condit, rursusque juxta Cremam copiose exoriens, tandem in *Adduam* inlabitur; æstate tamen liquefientibus ardore Solis montium nivibus adeo solet augeri & abundare, ut non solum meatus subtertaneos impieat, sed etiam supra terram fluat perpetuo. Reliqua flumina quæ plurima sunt brevitatis studio silentio prætero. Succedunt *Maria*, *Sinus*, *Portus*. *Mare superum*, *inferum*, *Ionium* tribus Italiam cingunt lateribus. Vnde de *Italia* Plinius: tot *Maria*, *portus*, *gremiumque Terrarum commercio patens* undique, & *canquam ad juvantes mortales ipsa avide in mare procurrens*. *Sinus* habet plurimos, inter quos *Rappallino*, *Erycis*, *Amulianum mare*, *Sinu Bajanu*, *Pestanus*, *Hipponates*, *Scyllericus*, *Tarininus*, *Vratis*, *Tergesimus*, *Largus*, & *Flanaticus*. Post *Sinus* nominavi *Portus*. Italiam plerisque in locis importuofam esse, scribit Strab. lib. vi, & quos habet portus, magnos esse arque admirabiles, horum illud adversus extororum incursionses usui esse, hoc ad invadendos vicissim exterros, & expeditam mercatu-
re copiam conducere. *Portus* autem *Olivunka*, *Ananis*, *Avisonis*, *Herculus Monaci*, *Maurici*, *Albingani*, *Vadorum Sabatiorum*, *Savona*, *Genue*, *Delphini*, *Erycis*, *Lana*, *Pisanus*, *Vadorum*, *Populonii*, *Fafie*, *Scabrorum*, *Telamonis*, *Herculus Grapice*, *Angusti*, *Antias*, *Cajete*, *Iulius*, *Bajanu*, *Vilimus*, *Metaura*, *Oresis*, *Castra Hannibalii*, *Tarentinus*, *Brundifinus*, *Garni*, *Agasie*, *Amconitanus*, *Arinimenus*,

ITALIA.

482

Ravennas, Peretolus, Livenza, Pole, multique alii. Portuum enarrationi succedit Montium. Inter eos principem obtinent locum Alpes, quas Galliae quis, an Germaniae, vel Italie adscribat parum resert: sunt cette montes, qui Italiam hodie ab Gallia Germaniaque procul suo, tamquam nativo muro separant. Nomen Alpibus datum censet Festus ab candore, Sabini enim Alpum dixerunt, inquit, quod postea Latini Album. Isidorus Alpum nomen vult esse Gallicum: & Gallorum lingua Alpes montes Altos vocari. Agnoscit hodie nomen Alpium Idioma Germanicum: cui tamen non id quod notat Isidorus significat. *Alpe* enim & *Alper* Germanis montes vocantur passi, in quibus frumentum non secatur, inque hibernos usus colligitur, sed in quos boves aliaque armenta pascendi tantum gratia mittuntur. *Albia* & *Alpionis* olim hos montes dicitos sive scribit Strabo. Stephano etiam *Alpia* & *Alpii* dicuntur. *Albia* sunt Phavorinus, *Salpi* Lycophroni. *Alpis* singulari numero est apud Ovid. 111 de Arte amandi, Lucanum, alias. *Alpius* apud Dionysium Afrum. Multa etiam Alpium nomina in Veterum monumentis occurunt, quae indicant multas quoque Alpium partes sive, per quas itinera patuerunt. Ea sunt *Alpes Maritima*, quae & *Ligutica*, *Cottia*, *Graja*, *Penine*, *Alpes Summe*, *Leptonia*, *Rhetica*, *Iulia* & *Carnica*. Haecde *Alpibus*, quae Italianam secundum latitudinem ab Gallia Germaniaque separant. Sequitur *Apenninus*, qui inter superum mare & inferum excursens perpetuo ductu tandem secundum longitudinem secat in duo latera. Sic dictus putatur, quod radices habeat sub *Pennino* Hannibalis transitu, ejusque juga contingat. Nonnullis *Apenninis*, quasi à *Penis*, quem Hannibale duce in Italianam irrumperent, patefactus. quidam ab *Api* prisco Duce, qui totam Italianam devicit, derivant. *Apennina* Ptol. & aliis, *Apenninum* Steph. *Apenninus* Ham., inquit Plinius, *Italia amplissimus* perpetius jugis ab *Alpibus* tendens ad *Siculum Fretum*. Multos alias habet Italia montes, vel qui minores *Apennini* sunt portiones

& quædam quasi membra, vel quos idem, tanquam secundus multorum genitor, ex se hinc inde protendit, vel denique, quos haud procul ab se locatos, radicibus eos suis contingens majestate quadam & superiori conjugentibus fastigio despicit. Eos ego, ne prolixior sim, hoc loco prætereo. Montes porro de quibus proxime dixi, & valles campique, suis superbiunt *Silvæ*, *Luci*, *Nemoribus*, quorum non pauca apud priscos etiam nominibus leguntur celebratae. In Etruria qui hodie *Saltus*, vernaculae *Boſco* di *Monte Fiacone*, *Volsinio*, quod vulgo *Bolsena*, Viterbiæ cunctibus occurrit. *Vulfinerium Lucum* ab antiquis appellatum tradit Leander. In Cimino Etruriæ monte quandam, calcarci paucis ob horrem solita, fuit silva, de qua sic Livius: *Silva erat Ciminia, magis tum invia atque horrenda, quam nuper fuere Germanici Saltus, nulli ad eam diem, ne mercatori quidem, adica. Eam intrare haud fere quisquam præter Ducem ipsum audebat. In Latio apud Capenates *Lucus* fuit Feronie, quem canit Silius:*

*Dives ubi ante omnes colitur Feronia Luco,
Et sacer brumellus fluvialia rura Capenas.*

Juxta Numicum amnem lucus erat *Iovi Indigeti* sacer, teste Plini. *Diana Aetolica* lucus Livio est ad Agninium Compitum. *Neviam* silvam extra urbem ad quartum milliarium sive nota Festus. *Camerarum lucum* extra portam Capenam scribit Livius. Quod huic *Algidum nemus*, hodie *Selva del Aglio* dicatur. *Albuneam silvam* in altissimi Tiburtinis montibus habet Servius, aliamque in Laurentinorum agris, cognominem. *Angilia nemus*, propinquum Albæ Marsorum sive, significat Virg. *Lurinalucus*, Territorii Romani, est apud Ciceronem. *Furinrum lucum* habet D. Victor in xiii Regione Trans-Tiberina. *Furiarum lucus* Plutarcho vocatur. *Vaccine nemora* agnoscit iuxta montem Fiscellum in Umbria Plini. *Gaudent* & suis Campani, cum primis *Luco sacro* & *Gallinarie silva*. *Sacer luci*, Livie, hodie *Hami*. *Gallinarium silvam* nominant Cic. ad Poem. scri-

bcs

bens & Stra-
nali, *Velia*, *Car-
rum Batini*, *Ca-
Lucina*, & *Pe-
boni* denique
Argina cogni-
to, qui in a-
blica cum fa-
pauca tantu-
cris ordiamu-
ma hodie sup-
causa maximu-
marmoribus
Templo. Mu-
Schelomoni
Cornelii Scipi
se dicitur, tr
Pontificum
et & Judiciu
daelii Angli
dochia, No-
riscum Pon-
Pontificis in
mum: qui rel-
filubritatem
dum post ab-
tendit inlust-
lo ad surgere,
zibus Palati-
equo ad te & tu-
xit, adeo est
quod amplissi-

quam secundus
lit, vel denique,
suis contingens
us fastigio desp
tereo. Montes
pique, suis super
auca apud pricos
terru qui hodie
inio, quod vulgo
nienfium Lucum ab
ino Etrurie mon
lita, fuit silva, de
nia atque horrenda,
diem, ne mercatori
prater Duceimpam
ter Feronie, quem ca

ri sacer, teste Plin.
Compitum. Na
arium fuisse notat
apenam scribit Li
tua del Aglio dicitur.
ontibus habet Ser
agnominem. Angit
ile, significat Virg.
Ciceronem. Furina
ne Trans-Tiberina.
emora agnoscit jux
udent & suis Cam
pa. Sacer lucu: Livie,
Cic. ad Petrum scri
bess

bens & Strab. lib. v. Lucanorum sunt *silva lucique Eboli, Peregrina, Velerum, Brutiorum Reginus vel Reginorum saltus, Apulorum Bafini saltus, & lucus Gargani*. In Gallia Cis-Padana *silva Linna, & Pedanea silve*. In Trans-Padana *Castrorum lucus*. Straboni denique apud Venetos duo sunt luci, unus ab Junone *Argiva cognominatus*; alter ab *Diana Atolica*, alias ab superiore, qui in Latio ad Anagninum Compitum. Ad opera publica cum facta tum profana venio, quae cum sint innumera, pauca tantummodo e tanto numero delibabitur. Et ut a sacris ordiamur, ea sane innumera penè sunt. Sola enim Roma hodie supra ccc Templorum numerat: quorum vii religionis causa maximè frequentantur. i. S. Petri in Vaticano: sumtu, marmoribus, magnificientia, & opere omnia Orbis superans Templum. Multa ibi singularia: columnæ aliquot ex Templo Schelomonis adiectæ: duo ærei pavones ex Pyramide P. Cornelii Scipionis Africani, quæ olim in valle Vaticana fuisse dicitur, translati. Visuntur item ibi Sepulcta multorum Pontificum: Othonis quoque II Imperatoris marmoreum: et Judicium Orbis supra in Sacello Pontificis, opus Michaelis Angli. Et ut omittam reliqua, Monasteria item, Xenodochia, Nosocomia, Orphanotrophia; quid dicam de variis cum Pontificis & Cardinalium, tum aliorum palatiorum Pontificis in edito Vaticani loco est, situ longè augustissimum: qui reliqua Laterana sede, eò ob amenitatem loci & sublimitatem commigravit. Inchoatum ab Nicolo III, auctum post ab aliis, perfectum ab Julio II & Leone X, edificiis tandem illustratum picturisque ab Xisto V, ut machina coelo ad surgere, pendere que videatur. Ascensus sunt facilissimi & adibus Palatinis accommodati ex omni parte, adeo ut eriam equo ad tecum usque eniti liceat. Oppidum potius quis dicit, adeo est amplius quam domum. Sacellum ibi est Xisti, quod amplissimum aequat templum: eò, vacante sede, con
veniunt Cardinales creando Pontifici Maximo. Conclave vulgo dicitur. Aliorum Palatia commemorare longum esset. His ergo paucis contenti, ad reliqua pergamus. Sequitur Italorum gubernatio: ea duplex, Politica & Ecclesiastica. Ad Politicam & Civilem gubernationem hodiernam quod attrinet, discreta nunc est nobilissima Regio in variis Dynastias. Inter eos, sub quorum dictione nostro est ævo, præter Pontificem, Regem Neapolitanum, liberisque Republicas, Venetam, Genuensem, Lunensem & alias, primum facile obtinent locum in septentrionaliore, Principes Etrusci, Ferrariensi, Mantuanus, Mediolanensis, Montis-Ferrarenis, Parma, Salluzziarum, Veronensis: in australiore multi sunt & innumerabiles Dynastæ: quos occasione oblata, suis recensebolocis. In Ecclesiastica Pontifex Maximus ibi Hierarcha est & Ecclesiarum omnium caput, numerosam habens familiam. Quoties procedit, gemmæ conspicitur ornatus, & sericeis vestibus (verbis utar D. Bernardi ex libro de Consideratione rv, Papam Eugenium interpellant) rectus auro, rectusequo albo, stipitus milite, circumstrepentibus sepris ministris. Reliquis Sacerdotibus, admiranda ibi Dignitas & Auctoritas. Honorantur magis quam nobiles. Cardinales, ut Petrus Messias notat, in locum Consulum, qui Romanum olim Imperium administrabant, successerunt: Archiepiscopi Duciibus sunt adequati: Episcopi Comitibus subiecti, eorum Vicarii Præsidium Imperii dignitatem, Præpositi Præfectorum vicem referunt: Archipresbyteri in locum Tribunorum militum sunt substituti: Cancellarii Tribunos plebis repræsentant. Alia apud eundem Messiam. Porro Italia hæc utitur triclini, Pontificio, Casareo, Municipali. Primum alterumque quale, notum aliunde; tertium ex statutis constat & legibus, quas civitates sibi singulæ concedere sunt solite: sufficient illa, non hic Jurisconfultum agam. Referam vero huc quæ de variarum civitatum Consiliis leguntur in quadam membrana: In consiliis (scriptum ibi) Mediolanenses

ITALIA.

484

nenses, præstantes: *Veneti*, prudentes: *Lucani*, temerarii: *Pisani*, inconstantes: *Placentini*, providi: *Florentini*, lenti: *Veronenses*, fideles: *Ferrarienses*, cauti: *Genuenses*, ignari: *Lucenses*, utiles: *Volsci*, maligni: *Brutii*, stupidi: *Mutinenses*, acuti: *Perusini*, celeres: *Senenses*, tardi: *Patavinis*, ambiguui. Litterarum cultores Itali, quantum in ipsis est, tuentur, lovent, alunt, ornant: iisque omnium bonorum Mæcenatum exhibent officia. Hinc tot per Italiam *Academias*, *Romanas*, *Mediolanensis*, *Bononiensis*, *Patavina*, *Papiensi*, *Neapolitana*, *Perusina*, *Salernitana*, *Pisana*, *Ferrariensis*, *Senensis*, *Florentina*, *Veneta*, *Bergomensis*, *Mutinensis*, *Taurinensis*: nam *Parmensis*, *Placentina*, *Anconitana*, & *Maceratensis* magna ex parte interierunt. Inde item tantà doctorum, summaque eruditione, variis artibus & disciplinis, præstantium virorum copia, stupendum fuit ab iis omne ævum. Eos uno ductu enumerare si conarer, maximum mihi quidem conciliare laborem, lecturis vero tardium. Itali porto comitate, facilitate, facetas colloquiis alios ante cellum populos. Felici secundaque nati ingenio, supra modum prompti sunt in excogitando, & docilitate, percipiendis cum litterarum studiis, tum variis artibus, præstanti incredibili: honoris ab omni ævo & gloria stetitissimi, laudisque præter alias appetentes. Cum lacte voluptatem imbibentes, propensi sunt in mollitiem: in Venerem soluti, Vindictæ vehemenser sunt cupidi: camque vita ipsa jucundiorem censemtes, Testamentis suis mandare soliti posteris. Mulieres porrò variarum civitatum, depingit scite membrana quædam supra citata, que inter alia habet: *Senenses*, pulchra: *Florentina*, delicata: *Perrisina*, elegantes: *Castetana*, formosæ: *Confertina*, obstinata: *Beneventana*, rusticæ: *Bononienses*, arrogantiæculæ: *Mutinenses*, benignæ: *Cefenes*, rapaces: *Genuenses*, salaces: *Cremenses*, fallaces: *Placentina*, difficiles: *Luccenses*, castæ: *Pistoriensis*, faciles: *Romana*, graves: *Capua*, superba: *Neapolitana*, sollicitæ: *Brundifina*, inæctæ: *Ferrari-*

ses, avidæ: *Ravennates*, humanæ: *Urbinate*, adfabilis: *Vincenise*, constantes: *Parmensis*, avaræ: *Papiensi*, lucrupidæ: *Melolanenses*, urbana: *Pedemontana*, procaces: *Veneta*, petulantes: *Veronenses*, gratiosæ: *Brixiane*, diligentes: *Formiana*, speciosæ: *Laudenses*, superficiosa: *Cremenses*, sumtuosa: *Tarvisiana*, zelotypæ: *Bergomates*, astuta: *Aretine*, tenaces: *Puteolana*, bellæ. Itali vero quodam multis magnisque superstitionibus ad stuporem usque leguntur fuisse dediti. Hodie Sacrorum ceremonias ex Romanæ Ecclesiæ prescripto atque institutione religiosissime observant omnes: nisi quod in australiore Italia pauci Graecorum sequantur ritus, & ipsi quidem Graecigenoris. Quam autem quodam bellicosí fuerint Itali militizque dediti, loquitur subactus ab iis Orbis Terrarum: canente ad gloriam hanc classicum Romano. Quales in re militari plerique sint *Itali*, quaque ad expeditiones feliciter suscipiendas conficiundasque singuli conferant, quibus denique hi quam illi magis valeant prætentque, membrana, quam dixi, ita docet: in re bellica *Perusini*, strenui: *Calabri*, præcipientes: *Spartetani*, callidi: *Senenses*, felices: *Bononienses*, efferi: *Neapolitani*, animosi: *Tarentini*, hosti instantes: *Pratenenses*, sacrilegi: *Collensi*, libidinosi: *Piceni*, rapaces: *Aemiliani*, inconsulti: *Placentini*, crudelis: ...., truces: *Mediolanenses*, intrepidi: *Romani*, fortes: *Vincentini*, vindictæ cupidi: *Pistoriensis*, sanguinei: *Papiensi*, firmi. Ad rem bellicam conferunt *Veneti*, pecunias: *Mediolanenses*, galeas: *Placentini*, carros: *Cremenses*, tentoria: *Papiensi*, lanceas: *Pistoriensis*, pugiones: *Bononienses*, arundines: *Florentini*: ...., *Romani*, perieverantiam: *Ferrarienses*, tormenta: *Neapolitani*, equos: *Parmensis*, clypeos: *Tarvisani*, enes: *Vittibiensi*, calcaria: *Laudenses*, commeatum: *Neapolitani*, industria: *Mediolanenses*, tolerantiam: *Genuenses*, perfidiam. Præstant *Mariani* equitatu: *Pistoriensis* excipiendo iustus clypeis: *Brixianis*, exstrenuis vallis: *Genuenses*, classe: *Lucenses*, obdinen-

dis u-

di urbis: randa classe: infideli. Comitum non pertinente mores, biliumque prænent: in privates, modo & frugalis vi- sis: nisi quum aus: sapè eni forma & ritu: & in his urbici paukos annos nunc omnia spanicum degl. *Florentia*, reliquie flo prolixitate co- romanis ipse prelertim in plus magis ni- plicius vestit. Hispanico v. consipi. Sed selectiore qu hofes & hospit

fables: *Vincentini*, ricupidæ: *Mediolanenses*, petulantes: *Urbinate*, speciose: *Tarvisiani*, zelos: *Puseolani*, belle: *superstitutionibus* ad die Sacrorum certaque institutione in australiori Italia quidem Gracuerint Itali militia: Terrarum: canentes: Quales in re militari felicius suscipiens quibus denique hiembris, quam dixi, labri, præcipites: Specieffeti: *Neapolitani*, facilegati: *Colletti*, insulti: *Placentini*, crudipi: *Romani*, fortes: sanguinei: *Papenses*, pecunias: *Mediolanenses*, tentoria: *Papenses*, arundines: *Ferrarienses*, tormenta: *tarvisiani*, enses: *Viterbienses*: *Neapolitani*, industria: *perfidiæ*. Precepiente iæsus clypeo: asse: *Lucenses*, obiden-

dis urbibus: *Cremenses*, struendis ordinibus: *Veneti*, adparanda classe: *Patavini*, moderandis equis: *Bergomates*, locandis infidis. Constanti contenti sunt hodie Itali matrimonio: repudium non permittentes; ex urbe Roma, ad malos jam inclinante mores, sp. Carvillii ductu quasi profectum. Regum nobiliumque primogeniti, instituto vetere, Principatus obtinent: in privata fortuna virilis stirpis liberi ex equo sunt heredes, modo legitimo nati toro. Quod ad virginem, sobrias sunt & frugalis virtus: non operosi in adornandis struendisq; mensis: nisi quum ne cessitas flagitat. Vestitus non omnibus est unus: sepe enim pro tempore variatur, cum qualitate, tum forma & ritu. Veneti vestitus est laxitate insigni & prolixitate, & in his urbibus municipali sumtuosior. Matronæ ibi ante paucos annos ulnas, brachia, peccus, humeros nudabant: nunc omnia contegunt, laxioribus utentes manicis, & in Hispanicum degenerantes. Secundum Venetos civilis & nitidus *Florentia*, reliquæque *Tuscia*. *Mediolanensis* rotique *Aemilia*, *Liguria* floridior, sed paullò contractior. Romæ *aulicus* prolixitate colorumque varietate cunctos alias antecellit: romanus ipse multo frugalior: cui tamen suus non deest nitor, praetertim in feminis, quæ Tuscum nuper adflectabant. Neapolis magis nitido uitur, quam sumtuoso. Cetera Italia simplicius vestitur. In tota *Gallia* *Cu-Alpina* feminae Principes in Hispanico videri gaudent habitu: viri in Gallico malunt conspicui. Sed de privationibus civitatum in Italia moribus: de selectione quorundam cibo & vestitus: deque earumdem erga hostes & hospites adfectu, loquitur exemplum membranæ, de

qua ante dixi, ubi hæc: *Florentini*, parci: *Lucenses*, elegantes: *Mantuanii*, viles: *Anconitani*, fodiendi: *Serenses*, magnifici: *Mediolanenses*, copiosi: *Novocomenses*, luxuriosi: *Vincentini*, abundantes: *Cremenses*, exquisiti: *Neapolitani*, splendidissimi: *Genenses*, modici: *Patavini*, mediocres: *Aretini*, tenuis: *Veneti*, obscurantur patro: *Papenses*, agrestes: *Bononienses*, lauti: *Astenses*, opipari: *Perusini*, delicati. Delectantur Florentini caseolis: *Lucenses*, pyris: *Mantuanii*, phæcoleo: *Ariminenses*, anseribus: *Tarvisiani*, ranis: *Cremenses*, farcimine: *Neapolitani*, caulisbus: *Genenses*, lacuclis: *Patavini*, pisciculis: *Piceni*, porcis: *Perusini*, piscibus: *Papenses*, capis & allio. In vestitu *Mediolanenses*, splendidissimi: *Genenses*, elegantes: *Mantuanii*, pueriles: *Neapolitani*, sumtuosi: *Veneti*, magnifici: *Florentini*, ridiculi. In perfequendis injuriis *Lucenses*, mites: *Mediolanenses*, faciles: *Perusini*, dissimulatæ: *Fulginates*, accensi: *Mutinenses*, placabiles: *Senenses*, magnanimi: *Neapolitani*, benigni: *Ferrarienses*, pertinaces: *Veneti*, subdoli: *Cremenses*, aperti: *Piceni*, maligni: *Romani*, iniqui. Erga hospites *Calebris* inofficiosi: *Lucenses*, fideles: *Senenses*, amabiles: *Veneti*, blandi: *Patavini*, duri: *Mediolanenses*, incauti: *Ferrarienses*, asperi: *Mantuanii*, deglaboratores: *Placentini*, feroci: *Piceni*, infensi: *Neapolitani*, benigni: *Florentini*, profusi: *Astenses*, benevoli: *Spoletoni*, agrestes: *Veroneses*, studioli: *Papenses*, prudentiores: *Genenses*, inhospitales: *Parmenses*, inconstantes: *Mutinenses*, prolix: *Novocomenses*, inhumani. Mercaturam denique Itali summa exercent industria. Quales autem singuli sint in mercatura, sequitur in eadem membrana. Florentini videlicet, callidi: *Genenses*, tolerantes: *Mediolanenses*, aperti: *Lucenses*, fideles: *Veneti*, splendidissimi: ...., cauti.

*Regio &
unde de-
dit.*

Sicca.

Lombardiæ pars Alpestris & Occidua, cum Valesia.

HA C T E N V S in genere Italiam descripsimus: nunc ad specialiorem singularum partium delineationem nos accingamus. Italiam alii alteri diviserunt. Augustus, teste Plinio, in xi eam divisit regiones: Strabo in viii partitur: in plures alii. Quibus omissis divisionem ac methodum nobis à Mercatore propositam sequemur. Occurrit in ea primo loco Tabula prima *Lombardia*, in qua Alpestris & occidua ejus pars cum Valesia describitur. *Lombardia* hodie euphonie gratia dicitur pro *Langbardia*, sic appellata ab *Langbarde*, ex Germania huc Iustiniani Principatu profectis: qui ad utramque Padi ripam multos annos suas cum Imperio habuerunt sedes. Hæc *Cisalpina Gallia* olim dicta fuit. *Gallia* quidem ab *Gallis*, *Bojis*, *Senonibus*, *Infibribus*, *Cenomanis*, aliisque, à quibus quidquid Alpium radicibus Rubiconisque fluentis intercipitur, pulsis veteribus colonis occupatum, fuit habitatum. *Cis-Alpina* vero dicta quod priscis Italiss., Romanisque Scriptoribus, de ea differentibus cis esset Alpes, quum alia trans Alpes habitatetur. *Cis-Alpina* hæc, qua Septentrionalissima montibusque adhæret propius, *Sub-Alpina* cognominatur Plinio. *Citerior* etiam appellatur Gallia Sall. Cæsar ob causam modo indicatam *Veterem* quoque *Galliam* nominat. Ausoniuss *Italian Gallicam*, γαλατικην Appianus in Hannibalicis: *Mediterraneam* *Italianam* vocat notitia Provinciarum: non quod *Mediterraneo* adposita mari, sed quod in locis *Mediterraneis*: *cincta*, qua Septentrio, Occidens, Meridiesque sunt, Alpibus & Apennino tumesciente: qua Oriens est, mari *Hadriatico*. Polybius & Plinius toti huic tractui Gallico formam tri-

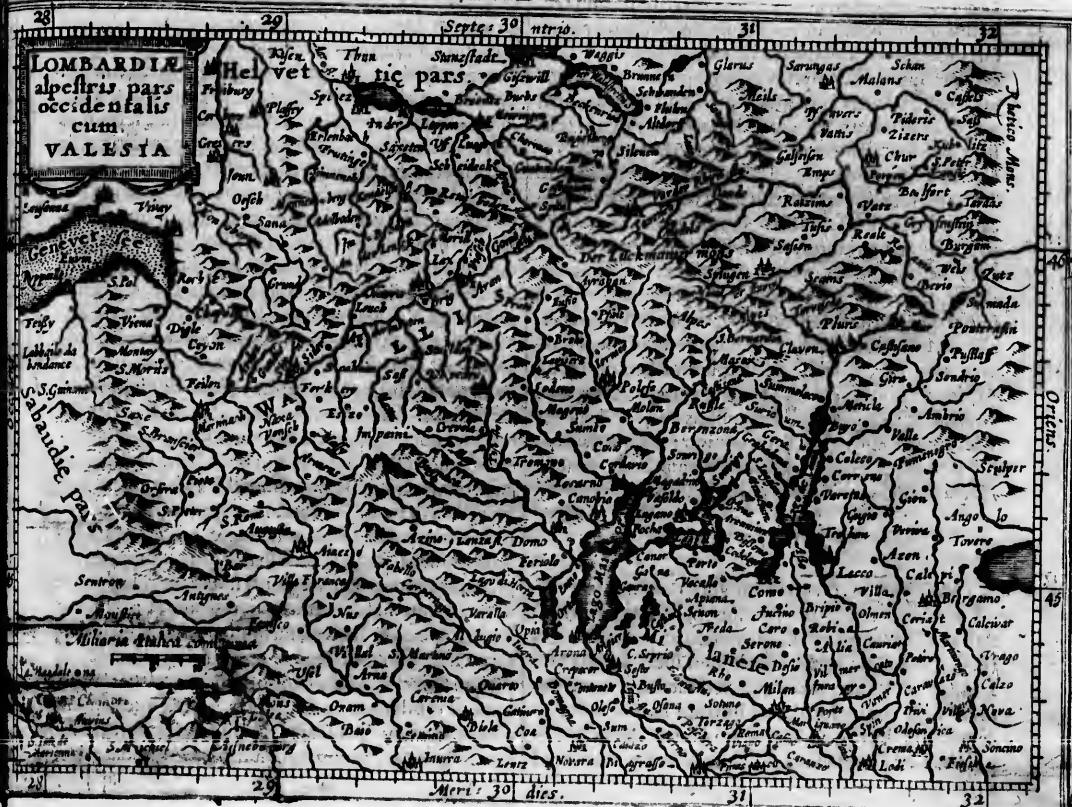
bunt triangularem: cuius apicem faciunt Alpes & Apenninus montes: basi Sinus *Hadriaticus*. *Florentissimum Italiae* latus appellat Tacitus. Vbiique arboriferam *sylvam* hanc regionem, pecori pascendo aptam, & multis irrigati fluviis, testis est Plutarchus in Camillo. Perelegantur autem de ea Sigonius: campi adeo culti & uberes intercedunt (de Padolo quirit) ut satis constet haud temere alios reperiri aut natura feriores, aut rebus necessariis ad hominum vitam instrutiores. Addit deinde idem Sigonius antiquos imperiosos majorum ejus Principes suisse *Ligures* & *Etruscos*: mox *Gallos*: postremo *Romanos*, his *Gothos* successisse: Gothis iterum *Romanos*: Romanis *Langbardos*. Videndus & Sabellicus lib. Histor. Venetae, Decade IIII. Gallia autem *Cis-Alpina* verius Occasum duplex est Straboni, Plinio, aliis, vel *Cis-Padana*, vulgo *Lombardia* di qua dal Po, vel *Trans-Padana* della dal Po, illa quod cis, hæc, quod trans Padum. Hic verò *Lombardia Alpestris* pars Occidentalis nobis describitur, quæ magnam partem *Lombardia Trans-Padana* complectitur. Est autem regio hæc licet valde montosa, atque alibi silvis innixa, natura luculentissimis dotibus variè locupletata: valles enim & campestria loca solum secundum satis habent, tritici, aliarumque frugum, item vini abundantia beatum. Colles etiā præstantissimorum vinorum feraces. Sunt & in silvis & montibus ferarum venationes frequentes. Vrbes hic multæ sunt, ac oppida plurima: *Mediolanum*, *Crema*, *Bergomum*, *Camum*, *Clavenna*, *Luganum* &c. quæ in Tabula conficiuntur. Superat verò reliquias Italæ partes in multitudine magnitudineque lacuum hæc regio: inter quos *Verbanus* Plin. & Strab. qui hodie, quod reliquis in hoc tractu sit major, *Lago magore*, *Italis*: Germanis autem

Lang-

LOMBARDIA.

437

V A L E S I A.

Long. *see.* Longitudinem ejus ponit Str. stadiorum ccc. Latitudinem maximam stadiorum xxx. Altitudi plerique locis tam est vasta, ut fundo videatur carere. Pices generat optimos, cum primis truttas permagnas, lucios insignes: chalcides vel aquones; phoxinos vel verenos, percias aurei coloris, & alios. *Larius Lacus* Virgilio & aliis, *Comacenus* ab urbe adiacente Paulo Diacono & Antonio; hodie *Lago di Como* Italis; Germanis *Chumersee*. *Brenaco* major est, *Verbanio* æqualis ferè. Longitudinem Strabo stadiorum scribit ccc, latitudinem xxx: novitii paulo aliter metiuntur. Excurrit ab Septentrione in Meridiem, pronior tamen in Orientem. Conspicuidos se præbent inter Verbanum & Larium, lacus quidam minorum gentium, *Luganum Lacus*, *Gaviratus*, *Monatius*, aliisque. Irrigant etiam hanc regionem fluvii *Ticinus*, *A-*
Mores. *dava*, *Serius*, *Tosa*, *Bremba*, atq; alii plurimi. Montes etiam variis: inter quos *Lucumenus Mons*, vulgo *Luckmannier*, *Mons Gorhardi*, *Alpes Leponia* majores, quibus ab Latio lacu per Clavennam Curiam Rhetorum itur: *Alpes Rhetica*, aliquie multi. Sed haec tenus; reliquum nunc est, ut de *Valesia* altera hujus Tabulae parte agamus.

V A L E S I A.

Regio. *Valesia* nomen, quam *Vallis* aut *Vallifera Lande* vulgo dicunt, unde ortum sit minimè reperi, nisi Musteria de te sententia cuiquam placeat. verisimilis certe est. Arbitratur autem vocabulum illud natum esse à Latina voce *Vallis*, aut ab arce *Sedunensis* civitatis *Valelia*. *Valesia* conregionales ad Boream Bernates & Lernates Helvetii: ad Meridiem Cottiae Alpes & Leponiaz: ad Ottum summa Alpes & Rhetaalia: ad

Situs.

Occidentem Grajæ Alpes & Lemanus lacus. Ejus longitudine ab Occa in Ottum itinere quinque dierum protenditur: latitudo verò valde est angusta, nisi quod prope Octodurum & Sedunum paullo spatiösior est. Hæc licet altissimis montibus & præacutis petris undique innixa, qui pro magna parte altitudine fere unius Germanici milliarii elevantur in cælum, multique ex iis perpetuo aut glacie irrefolubili aut nive obducuntur: nulla tamen re sustentationi hominum necessaria caret: per se ferax frumenti & vini, atque omnis generis fructuum. Habet triticum & siliginem, habet hordeum, avenam, fabas, pîsa, lentes & milium. Vinum incepit crescere in Dicæci Brigenſi in montibus, continuaturque ejus plantatio per descensum Rhodani, donec venias ad S. Mauricium. Apud Sedunum rubrum, albo præstantius est, tamque atrum & densum, ut eo scribi possit. Juxta Octodurum, album bonitatem superat rubrum. Vixque in Germania locum repetias ubi nobilius quam Seduni crescat vinum, atque inde in vicinas vehitur Regiones. Hic ut & in Sideri crescit crocus in magna abundantia. Sunt ibi mala punica, sunt amygdala & ficus. Per totam quoque regionem inventias omnis generis poma, pira, nuces, pruna, cerasa, castaneas, mora, persica, avellanæ, corna. Suppedant præterea montes hujus regionis multas nobiles herbas & radices medicas, quibus insignes sunt & peculiares vires, gentianam, antrinam, squillam &c. Minerarum etiam feracissima est regio: ac crystallus pura & impura in *Gums* juxta Rhodani originem eruitur. Varia quoque producit animalia, vaccas, boves, equos, asinos, mulos, oves, porcos, capras, cuniculos; anseres item, anates, gallinas, pavones, columbas. Abundant etiam apibus,

apibus
beni
inco
ces,
galli
voca
deæ;
que
Car
con
abu
prec
Prin
larib
ca an
Etur
succ
Imp
in b
rem
incl
gior
lum
qua
Rare
dica
turu
Ver
mu

acus. Ejus longius dierum rusta, nisi quod spatiofior est. Petris unius dñe fere unius ann, multique ex hinc obducuntur. *Selserium*. num necessaria que omnis generis, habet horum. Vinum in contibus, continet Rhodani, dum rubrum densum, ut eo bonitate superum reperias ubi que inde in vi- ders crescit croala punica, sunt regionem inveniuntur, cerasa, ca- a. Suppeditanus nobiles herbas & peculiares &c. Minerarum illius pura & im- en eritut. Varia ves, equos, asinos, os; anseres item. Abundat etiam apibus,

apibus, unde illis non exiguum emolumenntum. Ha- bent præterea montes animalia quædam nobis penitus incognita, ut sunt egoceræ seu capricorni, meles, ibi- ces, mures alpini, lèpores nostris diffimiles, phasiani, galli silvestres, gallinae petroæ, avieculæ quas *Parnifas* vocant, perdices, bonoïæ, fulicæ, vultures, palumbi, ardeæ, ficedulæ, mergi, coruncæ, curdi. Abundant quoque ursi, lupi, lynxibus, vulpibus, martibus, falconibus. Carenz autem cervis, capreis, apri, scorpionibus & conchyliajatis ranis. Tanta autem ferina in hac regione abundantia, ut bubule instar, & nonnumquam viliori precio in macello veneat. Episcopus porro Sedunensis Princeps est & Dominus totius Valesiae, in rebus Secularibus & Spiritualibus, deditque Carolus Magnus circa annum Christi 1000 hunq; Comitatum & Praefaturam S. Theodo Episcopo Sedunensi, atque omnibus successoribus ejus. Confirmatne quoque multi alii Imperatores hanc donationem & roboraverunt usque in hodiernum diem. *Valesia* in *Superiorum* & *Inferiorum* dividitur. Superior idiomate Germanice utatur, incipiens à Furca monte, excurritque ad marcam regionis usque quæ est sub Seduno, juxta amnem Morlum, complectiturque septem Decimas seu Diæcælos, quas illi Zehden vocant, nempe Sedunum, Syðer, Leuk, Raren, Vip, Brig, & Goms. In Inferiore Valesia lingua Sabaudica in ufo est: ab amne Morlo initium surgit, extendi- turque ad pontem S. Mauritii usque, eujus incolæ olim Veragi dicti sunt. Habet autem inferior Valesia sex Cömmunitates, quas illi vocant *Vexilla* seu *Bannora*, nempe *Coudas*, *Arden*, *Sallies*, *Martinachi*, *Inremont*, & *S. Mauri- tium*. Metropolis Valesiae *Sedunum*, Germanice *Sitten*, & Gallico *Sian*, pro patriæ more elegans civitas: crescit in dies splendor & dignitatem. Adjecti monti, qui in media planicie, inter altissimos montes vallem cludentes, sensim versus ortum consurgit: bifurcaturque in duo petroæ fastigia seu eminentes colles. Subest autem Tarrentia Archiepiscopatus *Sabaudia*, *Sedunum* Episco- patus Valesiae, & Augusta similiter. Præter Sedunum nullam muris circumdatam civitatem habent Valesi, quamquam *S. Mauritius*, sive *Aganum* pro oppido haberi posset. Sunt hic præterea *Martinachi* sive *Obedurum*; *Gratetib* & *Vetus Sider* arces, *Sider*, *Leu*, *Raronia*, *Vefbi*, *Brig*, *Naters*, *Moril* oppida. Montes qui Valesiam ambiunt, habent hodie alia, quam olim nomina. Mons ex quo Rhodanus oritur, olim *Subetus*, *Cœtius*, ac *Vifellus*, vocatus fuit, hodie *Furca* nuncupatur. Huic vicinus est *Gothardius*. Juxta Brigantem est *Semprenius* mons, hodie *Simpelberg*. Huic vicini sunt *Safes* & *Matter*, montes. Ex altera parte Rhodani sunt *Loetsch* & *Gemmæ* montes. In *valle Poenina*, *Arolla* mons glacialis est. E regione *Sider* versus Septentriōnem est *Selvius* mons, is jam *Aufalberg* vocatu- tur, & ex veraque parte *S. Bernhardi* mons. *Silva Hercynia* huc etiam spargit ramos suos diversis insiguitos no- minibus, alibi enim *Milbach* silva, juxta Arnen nimirum, juxta Petrigrad. *Perfum* *vvalst* vocatur, atque alibia- liter. *Populus* in Valesia est hodie erga exteriores valde humanus & affabilis, totusque beneficus. Inter se vero paulo rigidiiores, quam amicos & vicinos deceat.

Qqq Secun-

*Vibes &
Oppida.*

Silvae

Mora

Tirolensis Comitatus, & Marca Tarvisina.

Regio
unde di-
ta.

Solferri-
bita.

Imperium
Mayerum.

Vrtes.

SECUNDA Lombardia Tabula Tirolensem Comitatum & Marcam Tarvisinam complectitur. *Tirolensis Comitatus* nomen habet ab oppido *Tirolo*, quod antiquitus splendidum fuisse videtur. Iacet inter Athesin & Oenum flumina, interque Alpium juga: ad Septentriones Bavaria clauditur, ad Austrum Lombardia: ad Ortum Marcę Tarvisinę. Post quoque Iuliā ad Occasum Helvetia. Rheticae quomdam pars fuit. Regio hæc licet Alpibus inclusa & extensa per ipsa juga Rhetica; fructuum tamen, rerumque ad vitam necessariarum, nec non auri, argenti, metallorumque omnis generis optimorum copia, dives & locupletis. E monstria visceribus ingentes hauriunt metallorum thesaurei: cacumina vastis silvis ferarumque multitudine plena: colles ac divi, frugibus ac vineis: valles fontium ac fluminum aquis irrigue, armentis & pecoribus ferta sunt. Itaque Comitus iste, non solum Ducatus, verū etiam Regno equiparari potest. Adjunctus fuit Domui Austriae anno 1300 a Rodolpho Alberto filio Austriz Duce. Vrbs primaria *Oenipanis* vulgo *Innspruk*, ad dextram Oeni ripam; sedes Principis; Parliamentum regionum Austriacarum sedes. Sunt præterea *Maranum* oppidulum ad ipsum Castrum Tirolense regium; *Bolzanum* emporium: *Halla* factitio sale nobilis ad Oenum: *Brixia* ad Isacum flumen, qua se Rientius in Isacum exonerat, urbs Episcopalis. Est & *Tridentum* ad Athesim, urbs vetus, quam in decima Regione Italiz inter mediterraneas collocant Plin. & Strab. Conditam volunt à Gallis: & ita Trogus prodidit. Nomen habe-

re creditur à Neptuni tridente. Nam ut Randenensis Saturnum, ita Tridentinos constat coluisse Neptunum: cuius effigies cum fulcina adhuc existat in templo B. V. glii, eo latere quod forum respicit. Vrbem muro cinxit Theodosius Ostrogothorum Rex, usus ad structuram lapide quadrato. Idem castellum Verruce Tridentum imminens in altera ripa pâri opere munivit. Postea ejectis ex Italia Ostrogothis, tenuerunt eam Langbaridi titulus Ducatus. Vito autem Langbardorum Rege Defidio à *Carlo Magno*, rursum facta est juris Imperii, atque ab Imperatore accessione Ripe oppidi ad Benacum, cum vallibus quibusdam & villis. Post hunc *Carolum Saxonum*, universum Comitatum Tridentinum, una cum valle venusta, & Bolzano oppido Ecclesiæ dono dedit. Additus defensor & protector Comes Tirolensis. Ex eo itaque jurisdictionem utramque exercebat Episcopus. Sermo civibus partim Germanicus, partim Italicus: & quod in limitancis civitatibus rarum est, tam purè utramque linguam sonant, ut neq; in media Germania, neque in media Italia vix quisquam purius. In hac urbe celebratum est Concilium illud famosum, anno 1346, sub Paulo III. Fluminibus Regio rigatur duobus præcipue, *Omo* & *Athesi*: reliqui rivuli potius quam jutti fluvii dicendi sunt. Montium hic numerus non est, *Montis* qui omnes uno nomine *Rheticus Inga*, seu *Rheticus Alpes* vocantur, quamvis propriis deinceps nominibus distinguantur. Sylvatum quoq; hic magnus numerus est: *Silvae* uicis *Grimwald*, *Hofgarten*, *In der Aich*, *Mirimald*, *Forst*, *unter Freyren Holz*, &c.

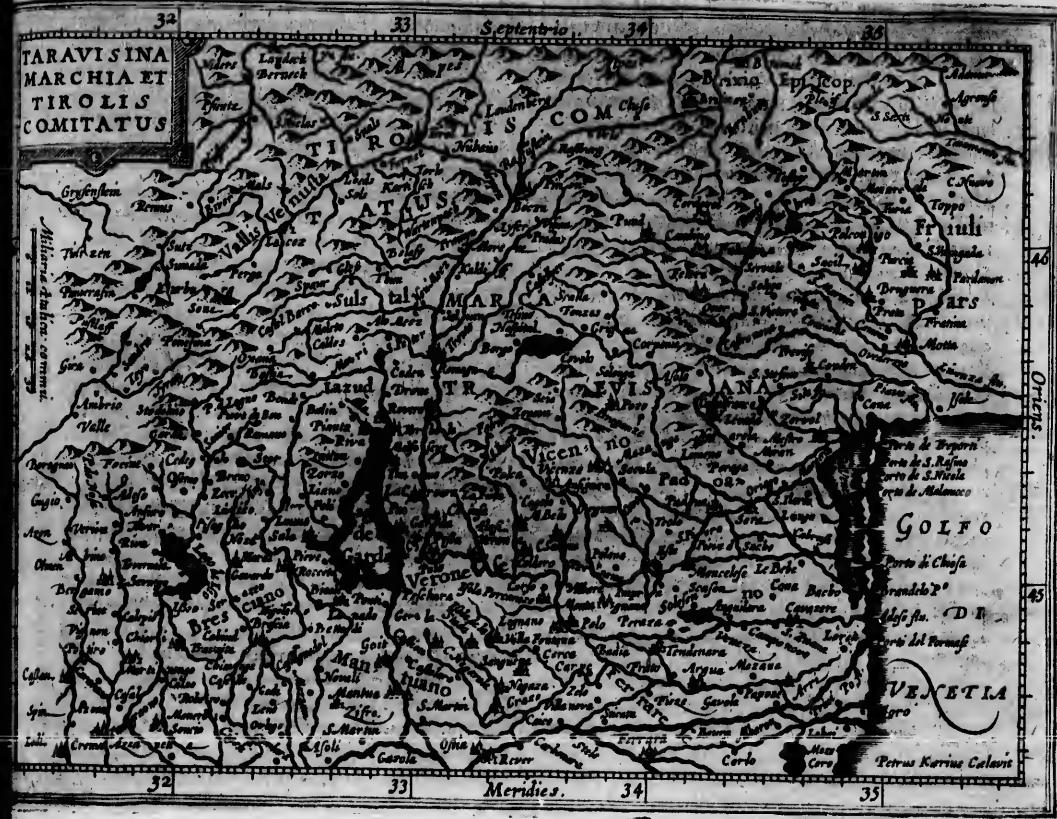
Dixi

Randenenses
Neptunum;
templo B. Vi-
a muro cinxit
d structuram
ca Tridento
it. Postea e-
cum Langbardi
um Rege De-
Imperii, au-
di ad Ben-
ost hunc Caro-
num, una cum
siz dono de-
es Tirolensis
eretur Episco-
pum Italicus;
et, tam pure u-
ia Germania,
is. In hac urbe
, anno circi 13
ratur duobus
terris quam ju-
nerus non est,
a Rhetica Alpis
omnibus di-
numerus est:
ic Forest, ymfer

T I R O L I S.

491

Regis &
unde di-
cta.

Sims.

Cathartes

Soli qua-
bus.

Urban

Venetia. Venetia, (vulgo Vinegia) multitudinis numero nomina-

*Vtus notabilis, Venet, quibus tota Regio cum dicta
Urbes Tarvisiae Marchie sunt Verona, Vicentia, Paravium,
Vemilia, Tarvisum. De quibus prioribus Verona, Vicentia,
Paravia, in propria quam obtinent Tabula, dicemus.
Venia. Venetia, (vulgo Vinea) multitudinis numero nomina-*

• 888 •

Digitized by srujanika@gmail.com

urbs, modicas complexa insulas circiter LX, sita est in intimo Sinus Hadriatici recessu, mediis in stagnis, quæ aëstu singulis senis horis irrigua: adfuso, quo Orientem est, pelago, quod tamen, ne sua violentia vel ira sit noxiun, præjectis aliis quibusdam insulis, tanquam ageribus cohabetur. Licet non muris, non propugnaculis, non turribus ullis sit munita, loci tamen natura est tutissima. Quamplurimis dividitur canalibus. Vicis penè omnibus sui sunt rivi, conjugentibus ipsis pontibus ex lapide lignove circiter CCCCL. Inter canales principis loci est qui vulgo *Canal grande*, longitudinis trium milliarium, qui urbem totam in duas quasi dirimunt partes: circa medium, pontem gestans visendum. Ita commoditas passim urbem vel pedibus percurrenti, vel cymbis, quarum numerus octo dicitur millium, vulgus *Gondolas* vocat. Ambitus urbis VIII circiter milliarium. Imperii magnitudine, populi frequentia, opum splendore, mercium varietate, inlustris: ingenio excellenteribus virisque eruditissimis beata: bonis legibus laudabilibusque institutis ornata. Frumento, quod ex diversis Orbis partibus advehitur, vinis multiplicis generis, inter quæ generosius illud, quod vulgo *Malvatum* vocant, aliquique rebus humanæ vitæ necessariis, ita adfluit, ut tecùm *Paradisiæ deliciarum* appelletur. Regiones ibi seu Parochiae LXIV. Ædificia cum publica tum privata ibidem magnifica, splendida, sumptuose ornata. Inter tempora preciosissimum illud quod *D. Marco Evangelista* dicatum, auro multis locis ornatum. Eut reliqua omittam: intra urbem Armamentarium est (vulgo *Arsenale*) cuius circuitus duotorum circiter milliarium. In hoc è ligno, ferro, ære, lino, canabi, omnina nautici apparatus genus, anchoræ, tormenta, catena, spiræ, rudentes, vela quotidie conficiuntur: hic insignia à Tur-

à Turca, piratis, hostibus capta ostentantur, manubiazque illæ opimæ anno ccccxx ad Naupactum ablata. Ostenduntur Prætoria quinqueremæ, & navis Bucephalus, qua vœtus quotannis ad mari introitum, ubi castella æstuati, Princeps, Senatu, Primoribusque urbis comitatus, ceremoniis ab Episcopo peractis, mare sibi despondet, injecto ad perpetuandum Dominium aureo annulo. Est & Gymnasium publicum, cum Beffaronis Cardinalis Niceni Bibliotheca, quam ipse mortuus Reip. Venetæ legavit. Civium frequentia Venetii plane stupenda. Numerus trecentorum circiter millium censetur. Triplicis illi sunt generis: Patrii, quos penes Imperii & Reip. administratio: Cives, qui Scribarum & aliorum honorum munera gerunt: Artifices, qui mechanicas exercent artes. Præter hos, Mercatores innumeræ & advenæ, qui vario cultu ex omnibus Mundi partibus eo negotiorum gratia confluere soliti: Turcæ, Æthiopes, Slavi, Arabes, Syri, Cretenses, Cyprii, Macedones, Germani, Vngari, Hispani, Galli, alii. Pri-
Ratiog.
Inveniendi.
 ma Veneta Republie administratio fuisse fertur Consula-
 ri: altera Tribunitia, per annos ccxi: postea anno iccccvii sub Duci coepit esse Imperio. Dux Doge vulgo, Reip. caput, Senatus est Princeps, eique nihil injussu Senatus nec pace agere, nec bello quidquam licet. Ipse Senatus consulit. Senatus Auctor decernit: decreta tamen Duci nomine promulgantur. Duci de publico certa penduntur stipendia: eoque defuncto, statim in locum defun-
 tur.

Et ex Senatorum numero aliis per suffragia sufficitur. Senatus, vulgo Gran Consiglio, basis est totius status: ejus membra nobiles omnes, xxv annis maiores: quibus mira in dicendo libertas, summa in confundendo integritas, eximius recti verique cultus, studium conservanda libertatis augendique Imperii incredibile, insignis in adversis constantia. Præter Ducem Senatumque alii multi sunt Magistratus, quos hic brevitatis studio prætere o. Hæc urbs omnium urbium clarissima censetur & florentissima. Mundi Theatrum, commune totius Orbis Emporium, vi Cœtrix dominatrixque tot tantorumq; hostium: Hadriatici regina maris, Italici nominis gloria decusque. Quamvis multa bella gesserit, variamque fortunam mille annorum spatio sit experita, in externi tamen hostis potestatem nunquam devenit. Reliquas civitates & minorum gentium oppida silentio prætereo. Fluvii insigniores hujus tractus Plavis, Piave vulgo, Flaminia.
Montes. Brenta, Bachelio & omnium maximus Athesis. Montes sunt hoc tractu Patavino, qui nec ad Apenninum, nec ad Alpes pertinent, qua conditione nullus alias ager est totius Italiae. Horum unus est Gemula, alter Venda, & Colles Eugani, Poëtis celebratissimi. Mercator hæc habet: Patriarchæ Aquileiensis subiicitur Episcopatus, Manua, Cumani, Tridentinensis, Verona, Maravenis, Paduanensis, Vincentinensis, Trevisianensis, Cenedensis, Ceneda forte, Feltre, Bellun. Atque hæc de Tirolensi Comitatu & Tarvisina Marca breviter dicta nobis sint.

Regio.

Suru.

Solif-
tibus.Imperi-
um orum.Vrbis &
oppida.

TERTIA Lombardia Tabula sequitur, in qua *Pedemontium, Montis Ferrati Marchionatus, cum Ducatu Genuensium delineantur. Occurrit primoloco Pedemontium: sic dictum quod ad pedem sit montium, ad radices inquam Alpium, quæ Galliam Sabaudiamque ab Italia dividunt. Vulgo Piemont. Fines ab Oriente Padus: ab Meridie Ligurum Alpes: qua Occidens est, Alpes Galliae: qua Septentrio, Duria Riparia. Regio est amoenis fructiferisque collibus plena, frumentum, fructus, vina producentibus nobilissima. Ferri prope Turinum, marmorumque ad Paisanam, fodinis non carens. Habitabant olim *Turini*, Polyb. Liv. Plutarcho noti: item Straboni, Ptol. Plin. in nona Italæ regione eos notanti, Ligurumque stirpis facienti. Inde *Ducatus Taurinus*, appellari cœpit hic tractus sub *Langbardis*, qui in Provincia formam redacto ducem præposuerant. Is deletis, primum in *Italia Regum* venit potestatem: post principum diversorum: præcipue *Sabaudie*, *Franciae* ditioni fuit subiectus: vastatus supermodum bello quod gestum inter Carolum V. Imperatorem, & Franciscum Galliarum Regem. Caput Regionis est antiqua civitas *Taurinum*; *Augusta Taurinorum* Tacito, Plin. Ptol. *Taurini* haec urbs ab ipsius populis, apud Antoninum, non uno loco. Vulgo *Turino*. Dictum vult Stephanus Grammaticus ab *Tauro*, Massiliensem, quorum fertur colonia, insigni. Iacet ad ostium in Padu Durie, forma quadrata, portis patens quatuor, splendidis ornata ædificis, nobilitate civium clara, rerum omnium copia abundans. Summum templum Johanni Baptista est sacrum: præter hoc alias sunt xx aut circiter. Palatum ibi Ducis visendum: Academia*

celebris, in qua Erasmus Roterodamus S. Theologæ Doctore est creatus. Prima hæc Italæ urbium officinam habuit librariam. Episcopatus gaudet dignitate. Ad collem *Rivoli* est oppidum frequens: ulterius *Aviliana*: juxta Padum est *Caregnano*. Altius inter Rivulos & Avilianam splendidum visitur Cenobium *D. Antonii Ravinii*: & nonnullo inde intervallo ad *D. Ambrosium*. Succeedit mox *Susa*, quam plerique Sabaudie adscendent. Ad Padum sexto ab *Sangoni* ostiis lapide oppidum jacet, quod vernaculae *Pinarolo*, opulentum, cum Cenobio sumtuoso: supra pandunt se *Petrosa*: lava fontis *Sangoni* *Pagellato* & *Briacasse*, dextra *Monte Bobio*. Haud procul *Pelice* amne, Padi incola, *Pancelerum* est & *Villa Franca*, ubi ponte Padi ripa junguntur. Sequentur ad Padi fontem *Revello* & *Paisana*; ulterius *Crisio*: moxque *Mambreno*, ubi vallis Padini ritum. Incolæ vocant *Valle di Lumerina*, ab castello, quod ibi, cognomini.

Montis-Ferrati Marchionatus.

SVccedit jam nunc peramoena & secunda Regio *Regia*. *Mons-Ferratus* explicandus, sic dictus uti censem *Leander*, quasi *Mons Ferax*, ab modicorum collium, quos habet, fertilitate: vel à *Ferro*, similitudine quadam, quod uti ferrum cetera metallæ vi ac duritate vincit, ita ille finitos subterraneum cum aliorum fructuum, corumque nobilitate & suavitate, tum vero vini longè suparet. Describit *Montem-Ferratum* *Merula* lib. vi *Antiq.* Vice-com. hoc modo; *Mons* est *perpetuis expansus jugis*, *Solifertus amarus* & *fructifer*, *omniumque rerum ad vitam utilium*

Theologia
in officinam
nitate. Ad
us Aviliana:
polos & Avi-
Antonii Re-
frosium. Suc-
cident. Ad
idum jacet,
Cenobio
antis Sango-
Haud pro-
& Villa Fran-
eur ad Padi
xque Mam-
Valle da Lu-

us.

unda Regio Regi-
censet Lean-
collium, quos
ine quadam,
tie vincit, ita
num, eorum
i longè supe-
b. vi Antiq.
expansus jugis, Solifiri-
rum ad vitam
utilium

PIEDMONTANA
regio cum
GENVENSIO
territorio &
MONTI SFERRATI
Marchionau.
Maria & Alice.

GENVENSIVM DVCATVS.

*Imperium
maiorum.*

Urbeis.

utilium fertilio, & coloni admodum frequens. Incipit diurno fere itinere ab Alpibus, planicieque separatur, que inter hos Colles & Alpes intercedit. Nihil hic incultum quidquam proper summat soli bonitatem oportunitatemque. Levam Tanaru, dextram Padus adluit, nec ullius alveum Regio egreditur. Quanto magis autem ab annibus abscedunt colles, tanto majores amoenoresque campi inter eos panduntur, quo haud malo Mesopotamiam quaeas dicere, quippe quod annibus utrimque sint inclusi. *Montis-Ferrati* Marchionatus tenuit primum Paleologis finis, usque ad annum ccccxxxix v:quo, defuncto Sah-Georgio Paleologorum ultimo, Carolus V Imp. *Mantua Ducem* legitimum *Montis-Ferrati* hæredem declaravit. Erectus fuit Marchionatus in Ducatum anno cccclxxv ab Maximiliano Imp. primumq; *Montis-Ferrati* Dux dictus est *Guilielmus III*, *Mantua Princeps*. In hoc autem terræ tractu tres insignes habet urbes *Mantua Dux*, que sunt *Casali D. Evasi*, civitatis jus adepta ab Sixto IV anno cccclxxiv; Episcopatus fulgēs dignitate, sedes Marchionum *Montis-ferrati*. Duplex ibi arx: vetus, Marchionum quondum domicilium, & novæ, quam exstruxit Vincentius Gonzaga, *Mantua Montis*-que *Ferrati* Dux, que vulgo *la Citadella*. *Alba*, Plinio *Pompeia cognominata*, cui inde *Albenes Pompeiam* nominantur. Amplitudine superat Casalem D. Evasi, clementia coeli inferior. Marchionum *Montis-Ferrati* prius nunc *Ducum Mantua* subiacebat Imperio. Ager omnium fructuissimus; qui *Languria* vulgo. Tertia est que vulgo dicitur *Acqui*, *Aqua Satyrorum* Plin.lib.; cap. 5 in Liguribus ponenti. *Aqua* simpliciter Antonino: ab *Aquis* proculdubio & fontibus, qui hic sunt, calidis & medicatis: sunt enim in hac civitate thermæ publicæ cum mensis lapideis & gradibus. Præter jam dictas urbes sunt; *Bassiana*, *V-*

tentia, *S. Salvatore*, *Moncalvo*, *Alexandria*, *Nicas*, *Palea cognominata*, *Asta*, *Pollentia*, *Ceva*, atque alia multa.

Genuensium Ducatus.

Genuensium Ducatu, vel *Ora Genuensis*, olim dicta *Agia*, fuit *Liguria*, non tamen tota, sed que *Transalpina* fuit cognominata. *Liguria* unde nomen, varie difceptatur. Quidam inter quos Paulus Diaconus, ab legendu *Leguminibus* tradunt: alii ab *Ligone*, uno ex fabulosis lapeti Ducibus: supposititi ab Annio Viterbiensi Berossus, Caro, Fabius Pictor & Semprocius ab *Ligure Phaethonis* Egyptii filio: nunc vulgo *Riviera de Genoa* vocatur, ab *Genua* clarissimi nomini usurpè. Hodie fines ipsi ab Occidente, su Alpes, Galliam Narbonensem ab Italia dividentes, ab Ortu Etruria, Macra iaterfluenta, qua Merides est, cognomine pulsatur Mari, qua Septentrio, Apennino clauditur. Hecolim, ut scribit Strionnino, sterilis fuit, nihilque memoratu dignum habuit, nisi quod intus maxime arbores & vastæ, que navibus fabricandis idoneæ erat, producebantur, nunc vero vini, olei, ac variorum frumentorum proventu beata. *Ager Diana* oleo adeo adfluit, *sed ferri*, ut quandoque octodecim, nonnunquam viginti millia urnarum reddat, quas vulgo *Bariles* vocant. *Ora Genuensis* hodie duplex, Occidentalis & Orientalis, que vulgo ab metropoli, que in medio utriusque, *Riviera di Genova*, *di Ponente*, & *di Levante*. Vrbs primaria *Genoa* Liv. & *Urbi*, alias, *Genes* Steph. *Ianna* dicitur Luitprando Ticinenisi, & ejus statis Scriptoribus; hodie *Genoa* & *Genova*. Quod ad situm, fronte Meridiem Curnunque spectat insulam, amplissime circa littus consurgens, dorso Se- ptentriō obverso, leniter in planicie, velut ad quietendum

cendum descendens, montium innixa radibus, quorum à tergo contra sevorum Septentrionum adflatum vallo munitur, non tota montosa, nec vicissim tota plana, sed mixta specie. Circuitu palmos colligere tricena quina milia', supra nongentos quinquaginta quinque, Nebianus Episcopus tradit. Palmus haud multo minor antiquorum est pede. Hinc mensura totius urbis si palmos septenos passui demus, milliariorum erit quinque, sive fenus, sex, demptis quadraginta quinque palmis; nec moles, nec portus in hanc dimensionem venit. Insignem portum habet ad Austrum & Africum patente, ingeniti mole ad securam stationem premunitum. Ceterum de Genua poltissimi & rosundi exstant Scaligeri versus.

*Ditū opes Asie, & claros Orientis bonores,
Quantaque ab Euxino ridentur ora solo,
Pisanas acies, Thusea decora inclita Pubis
Et traxi ad Ligures Gallica signa manus.
Subiecti domitis tenus cervicibus Alpes,
Et tremuisse nostras Africa terra trabes.
Afflictus toties Venerus, que fugarat olim,
In patriis novis sola petiem aqua.
Frustra Galle cupi : frustra es frustrator Iberi,
Frustra sava ferox Insaber arma capi,
Vince ego, cum vincor, par est Victoria danno,
Sumque eadem domina seruaque facta mea.*

Metropoli visa, reliquarum urbium nonnullas & oppida indicabo. Haud procul Varo Nicae est Ptol. *Nica* Antonino, *Nizza* hodie. Vrbs maritima, quondam ab Massiliensis condita, dorso Alpibus innitens, partim in juga, partim in pianiciem potrecta. Nunc est munificissima, firmata habens arcem in colle, ditionis

Sabaudiz Principis. Supra portum Herculis Monceci ad alterum lapide m editis in montibus *Turbia* jacet, vel *Turbia*. Sunt & *D. Remi* oppidum, *S. Remo*, per ameno & fertili agro, qui citris, palmis, medicis, limonibus, aliquique fructiferis arboribus mirum in modum ornatus. *Castellum Tabia* ambitu exiguo, sed nomine celeberrimum, ob generositatem vinorum Apianorum. *Albigaum*, urbs antiqua, situ plano, quingentis à mari passibus, gravioris ecclsi, alioqui opulenta rebusque necessariis adduens. *Finarium* item, *Neulum*. *Savona* urbs antiquissima, edificiis ornata magnificis, cuius ambitus est c. 1200 passuum. Atque hæc sunt in ora Genuensi occidentali. In orientali sunt: *Claverium*, *Sestri de Levante*, & alia. Flumina hic sunt *Varno*, qui limitem statuit inter Provinciam & Liguriam: hanc Italiz, illam Galliz Regionem. Recipit hic, qua occidentalior ejus ripa & gallica, fluvios, qui vulgo Gallorum audiunt *Caremp*, *Lavaire*, *Esteron*: qua orientalior & Italianam spectans, *la Lince* & *la Veubie*. Sequuntur inde per Liguriz littora *Paulon*, hodie *Pulion*: *Rutuba*, hodie *Rotta*. Sunt item *Merula*, *Porzevera*, *Ferisano*, *Lavagna*, *Marea*, *Magra* hodie. De Administratione autem Ecclesiastica apud Merc. in hac Tabula hæc leguntur: Archiepiscopus *Taurinensis*, cui sublunt *Casalenca*, *Salutarium*, *Monis Regalis*, *Novariensis*, *Lodenca*, *Vercellensis*, *Ipporegiansis*, *Astensis*, *Aquensis*, *Albensis*, *Terdonensis*, *Saconensis*, *Albingaunensis*, *Vintimiliensis*, *Placentinus*, *Papiensis*, *Mediolanensis* Archiepisc. subjecti. Archiepisc. *Ianuenis* sublunt *Bobiensis*, *Aprunensis*, vel *Brumacensis*, *Morenensis* vel *Maranensis*, *Acojenensis* vel *Ampruniacensis*, *Nubensis* in Corsica sive *Nebiensis*, *Nau-*

Flumina.

*Statua
Ecclie-
sice.*

*Velut ad quiete-
cendum*

vel *Amphuracensis*, *Nubensis* in Corsica sive *Nebiensis*, *Nau-*

tenensis, *Albigaunensis*, *Arbenga* credo, inter suffraganeos Me-

diolanensis Archiepisc. recensitus.

Rrr

Q.V.A.R.

Romandiola.

QVARTA & postrema Lóbardia Tabula Romandiola, Ducatum Parmeniæ, & Mantua repreſentat. Primo loco occurrit Romandiola vel Romanula, ſic dicta hodie, Caroli Magni Imperatoris & Romani Pontificis beneficio atque aſpicis. Romanula limites ex communione ſententia ad Septentrionem quidem Paludes Veronenses & Patavinae, uſque ad Fornaces, oſtium Padi ultimum, una cum parte Maris Hadriatici: ad Orientem Iſaurus, una cum Piceno; ad Meridiem Apenninus, cum Etruria. In occidentaliter variatur. Quidam ultra Vatinum flumen cis Forum Cornelii non procedunt: transiunt nonnulli Scutennam, nunc Panarium, in eo plerique fiftune. Hos ſequemur, Longitudinem ejus cxx milliar. aut circiter, poſituri inter Foliam & Panarium: Latitudinem xcvi milliar. vel paulo minus, inter Apenninum, & quarum memini, Paludes. Quod ad Regionis qualitatem, agros habere optimos ſcribit Leander, omniumque frugum, tam qua ad vitam neceſſariæ, quam qua ad humanaſ voluptates oportunæ, & delicias, fertiles. Campi hic latiflimi, fructiferis arboribus omne genus confiti: colles per ameni, vitiibus, olea, ſicu nitentes. Silva munificæ, herbidaque prata cum dumis venationi apta, ſalubres paſſim aquæ. Salinæ cum circa littus, tum intus frequentes. Metallorum fodinæ, innumeræque præterea Naturæ dotes exi-

miæ, que niſi longissima narratione, commemorari haud poſſent. Vrbes ſunt in hac Regione aliquot celebres & complura oppida. Primarie ſunt Ariminum Ptol. & aliis, hodie Rimini incolis, Rumelen Germanis. Nomen illi ab amne, quo adiuuitur. Alii aliunde trahunt. Rerum omnium copiæ ſupra modum abundat. Portus olim amplius, ſplendidus ſatiſque capax, hodie modicis navigis tantum eſt aptus, arenis oppletus. Cervia urbs maritima olim Phycos dicta. Cerviani majori ex parte ſalarii ſunt artifices, tanto queſtu, ut Pontifex annuatim inde habeat lx millia coronatorum. Cesena, Cefena Ptol. Cefena Strab. hodie plerisque Cefena, aliis Cefnadi, tertius denique Cefna. Hodie civitas eſt admodum frequens, annis superioribus à Bernardino Rubrio Parmenti, qua occidentem septentrionemque ſpectat, aucta. Arx urbi ex colle, qua Auster eſt, valida immunet, à Frederico II. Imp. condita. Savina urbs antiqua ad Apennini radices, Plauti Patria, nomen hodie retinet. Ravenna, P' alCirra Strab. cui & p' alCirra, p' alCirras Ptol. Antiquam civitatem teſtantur omnes. De ſitu multa Str. lib. v. Vrbs Archiepiscopal. Subſunt huic Archiepiscopo Adrienſis, Comacienſis, Cervienſis, Forolivienſis, Foropomilienſis, Vellinenſis, Fille forte, Cefenatenſis, Sarenienſis vel Sarſinatenſis, Faventinus, Imolensis, Mutinensis, Bononiensis, Reginenſis, Parmenti, & Bacinenſis. Pascua ad Vrbem

R O M A N D I O L A.

499

D V C A T V S P A R M E N S I S.
 bem optima; ex quibus magna lactis, butyri, caseique copia. *Forum-Livii*, hodie *Forli*. Vrbs natura & situ, rerumque omnium ubertate præstans inter duos amnes Roncum & Montonum sita; acre fruens optimo. *Forum Cornelii* vulgo *Imola*. Sita est ad Santernum amnem, agro frumentario, vini, olei, aliarumque frugum ferace. *Bononia* nobilis & antiqua civitas, *Bologna* vulgo: Apennini radicibus adposita, ad amnem Rhenum, Aposa torrente medianam urbem interfluente: tota Oriente exposita: qua Auster est, montes imminent vitiferi, qua reliqua partes, agripant longè latèque omnis generis frugum feraces. Cœlum illi non admodum salubre. Circuitus v i i milliarium: olim multo minor. Portas habet xii. Potens est nobilitate, ædibus magnifica, porticibus frequens. Academiam instituit Theodosius Imperator, anno cccccxlii. Nunc *Ferrariam* videamus: cui unde nomen datum valde variatur. Veritati maxime consentaneum, *Ferraria*, nuncupatam ab *Ferrardis*, qua trans Padum erat, colonis huc ex Theodosio Imperatoris decreto translatis anno cccccxi i i quo tempore vicus fuit absque muris, ab Smaragdo Exarcho circa annum 13xcv fossa mœnibusque septus: paulatimque ita auctus, ut tandem in nobilissimam civitatem commutatus fuerit, vetere Praefulatu ab Vitaliano P.M. huic circa annum 13cl viii traducto, aliisque xii pagis finitimus illi subjectis ab Constante II Imp. qui multa ipsi largitus est privilegia. Hodie *Ferrara* audit. Ad fidere ripe Padi amnis, quo qua Ortum Austrumque respicit, adluitur. Cœlum ipsi crassis, ob situm palustrem. Plateas habet rectas, longas, amplias, quarum plerasque Leonellus Marchio coctis stravit lateribus. Ædificiis cum publicis,

licet non magnis, tum privatis supra modum est ornata. Maximum est urbis Fanum, arx illi duplex, una ad flu. altera è regione S. Georgii, Ducis sedes; utraque satis inunita. Populo frequens, rebus ad vitam necessariis abundat. Non in auctoritate inter primas Italie urbes merito censenda: caput sedesque Ducatus Atestinæ familiae, nobilitatis & antiquitatis stupendæ. Academiam hic instituit Fridericus II. Imperator in Bononiensem contumeliam. Planiciæ habet circa se maximam sed sterilem. Reliquas Romandiæ urbes, & minorum gentium oppida prætereo.

Ducatus Parmensis.

Ducatus *Parmensis* à civitate Parma nomen habet. Ager amoenus est, & frugum vitiumque optima. Regia & unde dicitur. rum fertilis, aquis medicatis pascuisque lœtissimis felix: Sali fortis. cuius & vellera summam merentur commendationem. Imperio majoris. Civitas unde Ducatus iste nomen accepit *Parma* ab *Thuscis*, ut multæ his locis alia, condita, à Bois inde possessa, lapsu temporis Romanos habuit dominos: qui anno 13LXX, quo tempore Mutinam, eo coloniam, ut Livius tradit lib. xxix, duxerunt. Calamitatem ab L. Antonio inlatam deplorat M. Tuf. Philip. ultima. Conlapsa, authoritate Romani nominis libera cum aliis cepit esse: sequuta nunc Cæsares, nunc Pontif. Rom. Bononiensis semper amica & conjuncta. Gravem passa est totum biennium obsidionem ab Friderico II. Imp. circa annum 13ccxlviii, quod partium esset Pontificiarum. Eo inde profligato, varios habuit Regulos, *Corregios*, *Scaligeros*, *Atestinos*, *Vicomtes*, *Galeatios*,

M A N T V A E

D V C A T V S.

sc*i*

tios, Sforzias, Gallos denique, quibuscum s^epē de urbis dominatu certavit *Pontifex Romanus*, qui ope & auxilio Caroli V. Imperatoris, Gailis tota Italia pulsis rerū solus deinceps in urbe potitus est. Hodie suos habet *Duces*, quorū primus à P. M. institutus est *Petrus Alessius Farnesius Pauli III. P. M. filius*, quo cru' eliter intra biennium ceso, subrogatus est *Ottavio filius*, eique defuncto *Alexander Belgicus Gubernator*: cui mortuo succedit ante aliquot annos filius. Ceterum *Parma*, Strab. Ptol. in *Aemylia via*, quinque ab *Apennino p. m.* Nomen illi ab amne *Parma*; ex aliorum mente, quod *Parlam*, hoc est, breve scutum referat. Adficiis est splendida, placeis ornata rectis largisque; rebus ad vitam necessariis adfluentes: Incolarum nobilitate, civiumque frequentia celebris, situ est admodum plano: celo summè salubris: adeo ut *Plinius Parmensis* tradat, tres quidem annos cxx, duos vero cxxx vixisse. Eam neque hyems, neque aestas adfigit. Castrum habet munitissimum: Principium & inlustrium familiarum palatia non pauca. In foro satis amplio, fons pulcherrimus: & templum ad imitacionem S.P.Q. Romani exstructum: campana tribus impensa columnis: turris perfissimis Bononiensi. Separatur ab suis suburbis fluvio cognomine. Episcopatus floret titulo. Incolae venusti, nobiles, martii, animosi, genio ingenioque prestantes. *Ducem* cum *Parma* habet vetusta & nobilis civitas *Placentia*; Ptol. aliisque *Πλακεντία*, vulgo *Piacenza*. Iuxta Padum, à quo distat circiter m. p. jaceat, loco perameno; agrorum bonitate, civiumque claritate superbiens. Muri novi sunt: Propugnacula ampla, munitiones insignes. Episcopatus gaudent titu-

lo. Gymnasium habet omnium disciplinarum. Vrbis ager vini, olei, frumenti, omnisque generis fructuum fertilissimus, propter copiam aquarum: multos habens fontes, fluvios, rivulos, pascuis irrigandis facientes.

Mantuæ Ducatus.

Ducatus *Mantua* nomen habet ab urbe *Mantua*. Hujus Imperium primum fuit penes *Tuscos*, urbis auctores: hinc penes *Gallos Cenomanos*: post quos *Romani* rerum ibi sunt potiti. Maximam sub Triumviratu cladem tulit. Quum enim *Cremona* victoribus diripienda esset concessa, propter vicinitatem magnam agri sui partem amisit. Hinc *Virgilius*: *Mantua ve misera nimium vicina Cremona*. Successerunt Romanis *Gothi*, & *Langbaridi*: quibus profligatis, urbs ad *Imperatorum* potestatem est retracta. Ea rursus labante, in libertatem se cum multis aliis vindicavit, quam obtinuit, donec ab *Othono II. Imp. Theodobaldo* Comiti *Canosiano* donaretur. Subrogatus illi *Bonifacius* filius; eique sine mascula prole defuncto *Beatrix* conjux, cum *Matilda* filia, quæ *Mantua* summopere ampliavit. Vrbs *Mantua*, Strab. & Ptol. hodie *Mantua*. Initium urbis ponunt variis varie. Quidquid sit, antiquissima ipsi est origo. Posita est in medio Paludum, quas *Mincius*, ex lacu Benaco egressus, creat, nec nisi pontibus, qui eximiit admodum, adiutur: hinc ob naturam loci munitissimi mis Italia concensenda. Amplia est, & magnificè publicis privatisque adficiis ornata, tecisque plateis decora.

*Regia.
Imperiorum
majorum.*

Rrr 3

Hactenus

HACTENVS Lombardian perlungavimus: sequuntur nunc Brixiensis Comitatus & Mediolanensis Ductatus explicandi. Nomen priori à civitate nobili Brixia. Partem ejus tractus occupat quem olim Cenomani tenuere: patetque Territorium Brixiensē in longitudinem mill. c à Limone Benaci lacus vico, ad Vrceanum oppidum. Latitudo est' mill. l. à Moſo usq; ad Dialengem: situsque est inter Benacum, Sebinumque lacus. Ager uberrimus tritici, reliquorumque frumenti generum; item vini, oleique fertilis, neque carens ferri & risque fecunditate. Habet & aurum, argentum, alumen, marmor porphyreticum, & aliud ex atro & viridi variegatum, quod Serpentium vocant, Ophiten Plin. aliasque lapides preciae nobiles: Marchasitam etiam, quem Pyritem vocarunt veteres: abundatque omnibus qua ad vitæ necessitatem cultumque expectuntur. Brixia fidem Populi Rom. perpetuo coluisse legitur: præsertim bello Punico post cladem ad Trebjam amnem ab Hannibale inlatam. Colonia deduxa est cum reliquo Trans-Padanis ab Cn. Pompeio Strabone, anno 130 LXX, & postea cum aliis ab C. Cæsare Dictatore Civitatis jure donata. Deinceps in Imperatorum fuit potestate quadri salva stetit sua Romano nomini maiestas. Post ab Rada-giso Gothorum rege incendio vastata, annoccccxii: hinc ab Attila Hunnorum Principe subversa, sed refecta annoccccxi imperante Martiano: mox ab Langbardis possessa usque ad captum ab Carolo Mag. Desiderium: quo exstincto, succedit Francorum Imperium. Inde ab Orthone Saxone Cæsare libera Imperiu Romani civitas est fa-

*Imperium
majorum.*

cta, an. eīcxxxvi: mox ab Henrico v i direpta, muris nudata, sūisque spoliata privilegiis, ab Staligeris, Nerone Ducibus, opera Guelforum est capta. His successerunt Vice-comites, Mediolani Principes: à quibus sa pè vexata ad Venetos defecit; quibus ab Gallis turbum adempta, paulo postiis est restituta. *Brixia* Strab. & Ptol. hodie *Brescia*. De hujus urbis origine varia traduntur, sed parum explorata. Aliis certiora forte apud Livium, quem multi sequuntur. Notat ab Cenomanis conditam: cum Elitovio & Beloveſo ducibus ex Galliis, per Taurinos & Alpes Iulias in Italiā transgressis. Hinc Cenomanorum genti tribuitur etiam à Plin. & Ptolemæo, quin & Livius lib. xxxii Brixiam Cenomanorum signat caput. Civitas est perversta, diues, populosæ, ampla, validis munita muris, arce superbens inexpugnabilis, pulchra adiiciis cum publicis tum privatis. Etiam amnis perlatur *Garcia* quem aliqui *Melam* vocant. Castrum habet munitissimum è vertice urbem despiciens: & egregio firmatum ab Venetis præsidio: templo magnifica: monasteria stupenda: hospitale pulchrum. In Palatio Capitanei hæc leguntur:

Hic locus odit, amat, punit, conservat, honorat:
Nequitiem, pacem, crimina, iura, probos.

Templum & Episcopi palatium, quin tota civitas, ejusque territorium, omnia inquam, paſſim lectissimis marmorum inscriptionibus, statuis, statuarum titulis & elogis, variorumque epitaphiis sunt plena. Incolæ locupletes, lauti, nobiles, solertis ingenii. Opibus hodie flore:

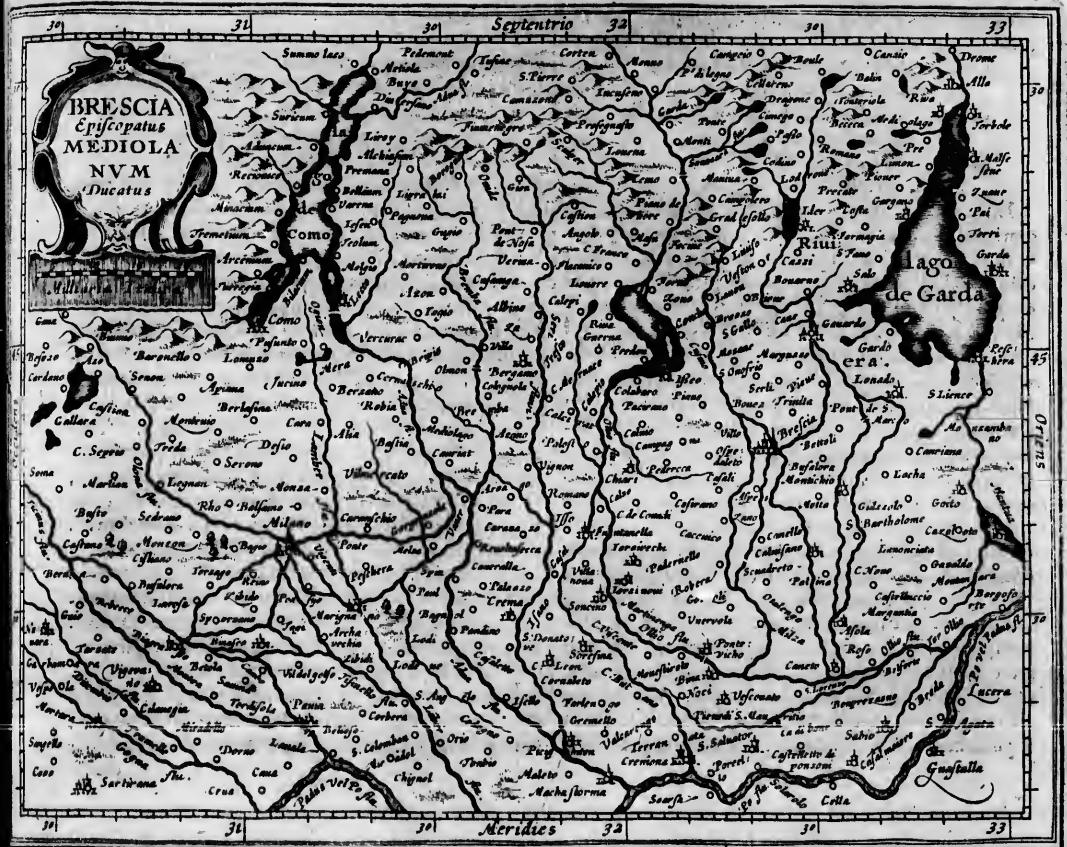
B R I X I E N S I S C O M I T A T U S.

563

*direpta, muris
igeri, Nerone
dis successerunt
bus sè pè vexata
adempta, paul-
pol. hodie Bre-
tur, sed parum
livium, quem
conditam: cum
per Taurinos &
ic Cenomanorum
o, quin & Livius
aput. Civitas est
s munita muris,
dificiis cum pu-
erlabitur Garcia
habet munitissi-
mum regio firmatum
monasteria stu-
o Capitanei hæc*

*onorat:
probos.*

s, ejus-
s mar-
& clo-
plæ lo-
s hodie
floret;

D V C A T V S M E D I O L A N E N S I S .

floret : Vrbis Veneta Sponsa cognominari solita. Fidem Christianā suscepisse traditur ab D. Apollinari Ravennatū præfule. Episcopatus habet titulum. De ea sic Scaliger:

*Quæ pingues scatent specula despectas ab alta,
Postulat Imperii Brixia magna rices,
Cælum hilarum, frons leta urbi, gens nefia frandia,
Atque modum ignorat deditus uber agri.
Si regret patrias animis concordibus oras,
Tunc poterat dominis ipsa jubere suis.*

Est in hoc Territorio etiam *Quintianum* oppidum, vingt' mill. pass. à Brixia Meridiem versus situm, propè Ollium amnem. Item *Reggiate*, *Bottifino*, *Vete*, *Novilara* cum multis aliis. *Lacus* habet *Benacum*, sic dictum ab opido quod hic olim, cuiusque hodie cernuntur vestigia. Hic *Lydius* Catullo, ab *Lydiis*, i. *Tyrrenis*, quos fama est quondam vicinos illi agros coluisse : *Lago di Garda* Italiæ : *Gardæ* Germanice ab arce orientaliori ripa ad sita. Hic *Lacus*, ut scribit ad Cardinalem Polum Alexius Vgonius, optimis piscibus aliis præstat, amoenissimis collibus circumseptus : undique fontes scacent : hac illac nemora, prata virentia, vineæ, olivæ, abietes, lauri, cedri : oppida præterea rebus omnibus necessariis referta in modū coronæ illū ambiunt: ita ut nihil omnino illi desit ex hisce rebus, quæ loca campestria visu quidem pulcherrima & usu grata atque jucunda efficer possunt &c. Est & aliis *Sebinus* aut *Scrinus*, nunc *Lago d'Iseo* ab *Iseo* castro quod in ejus ripa. Hic exceptum ad Septentrionem *Ollium*, rursus ad Auftrum evomit. Est denique inter *Sebinum* & *Benacum* *Lacus Idrius*, vulgo *Lago d'Idro*, vel *Idro Lago*. Nomen illi ab *Idro* castello. Alii ab *Hydra* dictum censem, quam Hercules hic perhibetur peremisisse. piscibus abundat. Exonerant se in *Idrius* per varios

amnes minores, qui vernaculae *Lago Cap*, *Lago Rancone*, &c. alii. *Mella* vel *Mela* hoc Territorium medium quodammodo secat. Mellæ nomen retinet in hunc usque diem. Non percurrit tamen ipsam, uti videre est, urbem, sed haud procul inde ipsius agrum. Fluvius qui urbem perlabitur hodie *Garza* vocatur.

Ducatus Mediolanensis.

Ducatus *Mediolanensis* suo ambitu ccc milliaria comprehenditur. Incredibilis agro est fertilitas, copiaque rerum omnium stupenda. Tractum vero hunc M. Marcello & Cn. Scipione Cossi, cum plerisque urbibus Transpadanis in Romanorum ditionem concessis, formamque provincie accepisse, auctores sunt Livius, Florus, Polybius. In eadem urbe Imperatores aliquot posteriores confessissi loci oportunitate ductos, constat, Nervam, Trajanum, Hadrianum, Maximianum, Philippum, Constantium, Constantimum, Iovinianum, Valentem, Valentinianum, Theodosium. Trajanus certè regiam hic adificavit, quæ hodieque nomen servat *Palati*. Debilitata autem Cæsarum potentia, variiorum hæc urbis Barbarorum impetu convulsa est & labefactata : Gothorum, Hunnorum, Langbarorum : quibus, Carolimagni auspiciis, Italiam exactis, fidei se commisit *Francorum Regum*, inde *Germanorum Cæsarum*, quorum plerique ferream coronam, Imperii solemnia, accipere ibi, in vetusta celebreque D. Ambrosii æde, consueverunt, uti singulorum exemplis probat Leander. Tandem sub Fridericis I & II Cæsaribus, quibus perpetuo rebellavit, novos sortiti est Dominos, *Galeatos Viccomites*, qui deinde, anno ccccxxix, Duxes à Wencelao Imperatore nominati. His defienti-

Runcome, &c.
quodam-
que diem.
ibid, sed
qui urbem

lia com-
, copiaque
hunc M.
ue urbibus
essisse, for-
Livius, Flo-
aliquot po-
, constat,
minianum,
, Iovinian-
um. Tra-
que nomen
n potencia,
onvulsa est &
Langbarde-
ja exactis, fi-
anorum Cesa-
Imperii so-
que D. Am-
templi pro-
I Cesaribus,
st Dominos,
cccx c iv.
His defi-
cienti-

cientibus *Sfortia Ducum* insignia sunt adepti, consen-
tientibus civium suffragiis, & accedente Romani Im-
derii auctoritate: quod Galeatii nunquam obtinere po-
terunt. Horum stirpe majorum nostrorum *zeo ex*
scindita, successit Carolus V. Imp. qui principatum ad
Reges Hispanie successores transtulit. Vrbs primaria La-
tinis Scriptoribus omnibus *Mediolanum*, *Mediolanium*
Polyb. Strab. Ptol. cui & *Mediolana*. Italis hodie *Milano*:
Germanis *Meylands*. *Mediolanum* ab Gallis Insubribus
conditum: auctores sunt Livius, Trogus, alii, qui Bellone-
vefo Duce, in Italianum profecti, pulsis *Tuscis*, fur-damen-
ta isthac urbis locarunt: anno, ut quidam computant,
ante Christum natum ccxxxix: ut alii, ccclxxx. Quid-
quid sit, antiquissima est. Nomen illi natum, judicio V.
d. Isaci Calauboni ad lib. iv. Strab., ab Santonum in
Gallis urbe *Mediolano*. Quidam vocem ajunt esse Ger-
manicae originis, quasi *Mey-land* ab agro vernante, qua-
lis *Mejo* mense solet esse, vel *Midlands*, quod medium
est & velut umblicus, ut etiam Iovius indicat. Insub-
ris *Ticino* amno clausæ: vel denique *Maede-land* sive
Meydel-land, *Virginis Regio* vel *Terra*, ab Minerva, cuius
ibi templum fuit, quod olim S. Salvatori, post D. Vir-
gini, hodie D. Teclæ sacram. Situs *Mediolanum* inter Ti-
cinum Abdiamque, haud procul Alpibus, peropportu-
nus natura colli solique temperatus. Inter maximas
Europæ censetur urbes, mercatura opibusque florens:
splendore superbit adficionum, templorum magni-
tudine, præteriorum amplitudine, pulchritudine vico-
rum: inenibus, propugnaculis, armamentariis supra
modum instructa, spatium complectens immensum.
Suburbia habet longalataque, quorum nonnulla cum
magnis civitatibus committi possent, altis fossis, non se-

cus ac urbis ipsa, undique cincta. Post ædem sacram,
quam *Domum* vocant, magnifice specioseque ad forum
exstructam, D. Laurentii Fanum est ingens in ruinis tē-
pli *Herculis* excitatum. Exstant etiam nū sedecim stria-
tæ columnæ peraltæ, magnificissimi operis vestigia.
Arcem ibi videre est, omnium ferè, quæ in hoc terrarū
orbe, munitissimā, cui *Porta Iovis* nomē, inexpugnabi-
lem, quaque in Europa nihil celebrius. Xenodochium
ibi vel *Nofocomium* suburbanum, via Bergomati, ju-
gerum aliquot spatio amplissimum, ab *Sfortiis* inchoa-
tum, nondum absolutum. Est & Curia vetus ubi exiguum D. Gothardi Fanum, nobilibus aliquot Viceco-
mitum sepulchris decoratum. Multæ sunt in urbe pri-
sci ævi inscriptiones, aliaque veterum monumenta. Aca-
demiam habet antiquissimam, ubi etiam Virgilii litté-
ris operam dedisse creditur. Ad Prædicatores tam insi-
gnem esse Bibliothecā scribit Leander, ut celeberrimis
Italiæ non cedat. Artificum diversa ibidem genera tan-
ta frequentia, ut vulgate proverbio dicatur, *Che chi vole-
se rassettare Italia, si ruma Milano*, *Mediolanum* scilicet de-
fruendo, *Italianam infra posse*, nimirum quorumvis artifi-
cum copia. Dicitur Hispaniæ Rex ex hoc Statu pro-
ventum habere octoginta aurorū millia. Administra-
tio causarum civilium & criminalium pendebat Sena-
tu *Mediolanensis*: in quo xvi sunt Doctores, & nonnulli
Pralata Patritiique *Mediolanenses*. Archiepiscopatus
Mediolanum floret dignitate, cuius Archiepiscopus hos
habet suffraganeos, *Bergomensem*, *Brixensem*, *Cremensem*,
Laudensem, *Novariensem*, *Vercellensem*, *Ipporegensem*, *Vige-
viensem*, *Astensem*, *Aquensem*, *Albensem*, *Terdnensem*, *Sao-
nensem*, *Albingauensem*, *Vintimiliensem*, *Placentinum*, *Papi-
ensem* & *Ferrucrinisem* exemptos.

Sff

Hac

VERONÆ DITIO.

506

Hac Tabula Ditiones trium urbium primaria-
rum Marke Tarrifine delineantur, Verone, Vi-
centie, & Patavii. Occurrit primo loco Verone
ditio sive territorium. Ejus longitudo, quæ à
Bruchelio oppido sumitur Rivam usque in ultimo Be-
naci recessu positam, **Lxv** est milliarium: latitudo ab
Turre Confinium Rivoltellam usque **xl**. Ager ex parte
lapidosus, ac propterea inculus, ex parte optimus
est. Tritico, oleo, vino, pecoribus, vellerum item
pretiosorum cæterarumque frugum copia abundans:
nobilissimas item habens lapicidinas. Lectissimos
etiam medicinalium herbarum thesauros, præcipue in
monte Baldo, quibus legendis undique eo confluit. E-
sculapii proles. Vrbem Veronam condidisse feruntur
Tusci, apud alias **Galli Cenomani**: quibus ejusq[ue]is, in fide
diu fuit & potestate **Romanorum**: quorum auspiciis colo-
niam eo duxit **Cn. Pompeius Strabo**, Magni pater. Ab
Attila, Hunnorum R[ex], post vastata, variis inde sub-
dita fuit tyrannis, quorum agmen duxerunt facile **Go-
thorum Reges**: hos expulerunt **Langbardi**; Langbardo Caro-
lo duce **Frani**: post quos **Berengeris** ab Ot-
thono I. Imp. Italia ejecis sui juris facta quietem ali-
quandiu habuit sub auctoritate fideque **Romani Imperii**.
Per vim adeptus **Aetiolinus Romanus** Praefecturam in
Dominatum convertit, exacto **Azone Aetolino**, quem S.
P.Q. Veronensis Prætorem designarat. Eo defuncto
circa annum **c. 119** communibus civium suffragiis
Scaligeri magistratum gesserunt cum titulo Vicariorum
& Principiū annos propemodum **cxxviii**: quibus ex-

turbatis partim, partim veneno necatis, suæ ditionis fe-
cerunt **Galcarii**, inde **Carrarienses**. Hos exterminarunt
Veneti; in quorum etiamnum potestate cōstanter & tran-
quillè perseverat. Vrbs **Verona** & Ongāvæ Prol. nomen
hodie retinet. Germani **Dietrich Bern**. Aerem habet
tenuem. Non absimilis Helvetiorum Basileæ natura,
situ, pulchritudine ædificiorum est nobilis: æquo solo
recumbens: ad Meridiem, Ortum, Occasumque con-
verfa brumalem: tellure ad Septentriōnem leniter ad-
surgente, jugisque theatram pñè formam exprimen-
tibus. Athēsi amne non tam dividitur, quam munitur
& circumquaque cingitur. Mille antiquitatum vestigia
veterem testantur urbis magnificentiam & divitias.
Vias habet rectas & amplias, cōstili stratas lapide. Tem-
pla circiter **xxxv**, quorum præcipua, perpetuata **Ædes**:
Cathedralis, & D. **Anastasi**; Monasteria **x**. In summo
clivo duæ sunt arcæ nobilissimæ, D. **Petri**, & S. **Felicis**.
Item **Castellum Veru**, & quæ vulgo **Citadella**. Amphitheatrum ibi visitur omnium maximum, & quo nul-
lum fere integrum, media urbe ad surgens. Civitas hac
Episcopatus gaudet dignitate. Incolæ magnifici, splen-
didi, jucundo adspicunt, ingenii summi, maximeque ad
litteras idonei. Illud hoc loco non omittendum, quod
cum Veneti hanc urbem munirent, in ipsis fossis antea
excavata è topo inventa sint; cumque in monte fod-
retur, echini saxeī illic spectati sint, itemque conchæ,
ostrea, avium rostra, stellæque pisces, omnia in lapidem
verta.

VICENTIA

Regio.
Sicilia.Soli qua-
bitas.Impe-
rium
majorum.

^{Vib. Ver.}
Exterminatione
sternerat & trans-
prol. nomen.
Aeternum habet
a filiis natura,
quis aequo solo
casumque con-
tem leniter ad-
hanc exprimen-
tum munitur
utatum vestigia
& divitias
in lapide. Tem-
peretusta Aedes
et x. In summo
tri, & S. Felicis
della. Amphio-
ni, & quo nul-
lis. Civitas hac
magnifici, splen-
dida, maxime que ad
mittendum, quod
in iphis fossis antea
in monte fode-
remque concha-
zonia in lapidem

VICENTE

VICENTIAE DITIO.

VICENTIAE Ditio sequitur, cuius ager ut amoenissimus, ita vini, frugum, aliarumque rerum fertilissimus, præcipue mororum, quorum frontibus bombyces aluntur. Haud procul urbeduæ nobiles lapicidinæ, in monte, qui *Cornelius Latinis*, vulgo *Covelæ*. Sunt & marmorum in Valdano vico. Vrbs ab *Tusci*, vel, ut scribit *Trogus*, ab *Gallis* condita, sequenti ævo in fide diu stetit *populi Romani*, usque ad Antiquæ tempora, à quo vastata, post in *Gotorum*, inde in *Langobardorum*, poltremo in *Italia Regum* fuit potestate. Iis pulsis, libertate sua sub auctoritate Imperii Romanæ est usæ, usque ad Frederici II Imp. principiarum, à quo directa cremataq; variis habuit Dominos, Carrarienses Pavavinos, Scaligeros Veronenses, Galeatos Mediolanenses: Venetos. Tandem Maximiliani I Imperatoris armis infesta, ejusq; fidei subiecta, Venetia ad extreum est redita. Vrbs ipsa Trogæ, Pomponio, Tacito, aliisque dicitur *Vicentia*. *Victia* Plin. & Antonino: *Biseta* & *Eritia* Aelian. *Quinzaria* Ptolemaeo, vulgo *Vicenza*. Sita iuxta radices collis, duobus amnibus, qui navigabiles, Rerone & Bachilione inequaliter divisa. Non usque adeo elegans & magna, sed populosa, rerumque omnium copia abundans. Quatuor ibi notati digna, Palatum Praetoris magnificum, Pons unius arcus; Saxum solidum aræ majoris in Ecclesia D. Laurentii, stupendæ longitudinis, Theatrum deniq; vulgo *l' Academia*. Cœnobium ibidem D. Coronæ, ubi pulcherrima Bibliotheca. Incolæ ingeniosi sunt vividi, ad litteras, militiam, mercaturam promissimi, faciendæ rei perpetuo sudantes: splendide

vivunt, honeste vestiuntur. Episcopatus gaudet dignitate. Porto in *Vicentiorum* ditione oppida sunt *Marestia* celebre & divitiis affluens oppidum. *Brendulum* divitiis, nobilitate ac frequentia nobile. *Lenicum* cum opibus & multitudine, ac nobilitate, tum amplitudine, multis Italia civitatibus par. Est & sexto supra Vicentiam lapide, Austrum versus, pagus & castellum *Castodia*, quod ibi quondam noxii homines custodiri conuerterint in vastis Laciomis, ad cedendos ædificiis faciundis lapides.

PATAVII DITIO.

SUPEREST Ager Patavinus nobis in hac Tabula describens. Hic apud Bernardinum Scardeonium describitur his terminis: A meridie *Athesia* fluvius procurrit, à Septentrione *Muso amnis* parris dilabitur, ab Oriente astuaria *Venetiarum*, ab Occidente, vero colles sunt *Euganei* & *Ager Vincentinus*. Patet omnis hic circuitus CLXXX P.M. in quo sexente & quadraginta septem villa seu pagi. Dicere solitus scribitur ab Cælio Rhodigino Constantinus Palæologus, nisi sciret à sanctissimæ viræ affirmari, in Oriente Paradisi esse, arbitrari se non elibi eum reperiri posse, quam in persuasi Patavina amaritatem. Ager frumenti, variorum fructuum, vini etiam generosissimi feras, unde *Martialis*, *Picta* que pampinea *Euganea arva jugi*. Venationibus infuper, alicupiis & piscationibus frequens. Mirabilem rerum omnium copiam incole triviali celebrant proverbio, *Bologna la grasse, Padova la passa*. Vrbs perpetuo amica sociaque

*Regio.
Sob. fortis
bius.*

*Imperiorum
magistrorum.*

miss.

*Sob. fortis
bius.*

P A T A V I I   D I T I O :

509

que populi Romani, uti patet ex Livii libro 41, & Marci Tullii Philippicis. Colonia deducitur multo, meliore fuit conditione, quam alia coloniae; nam Patavinis jus ciuiam suffragiorum datum legitur, tanquam ciuibus Romanis. Capta direptaque cum aliis ab Attila Hunnorum Rege, annisque centum post à Langbardis, qui & igne cremarunt: cum Caroli Magni Principatu, partim sub Regibus coepit esse Italia, Francisque Caesaribus, partim sub Berengariis: sui tandem juris quodammodo facta imperatè Othono I. Prætorum ex suis crevit & populi præfectum. Duravit hæc Reipubl. forma usque ad Fridericum II., cuius iussu auspiciisque urbem occupavit Attolonus Romaninus: post quem Dominos habuit Cartarenenses, Scaligeros, Calcatios, & circa annum ab Christo nato ccccxxiv Venetos, quibus adhuc paret, tanquam pia mater, præsenio virtutum non satis compos, pia filia (nam Patavinorum colonia, Venetia) non tam imperio, quam ministerio regenda. Patavium civitas antiquissima, flos & decus urbis, quascumque cellus Itala continet, Patavios Pt. hodie Padua. Ptol. etiam alio loco Bezbium nominatur. Nomen natum quidam putant à Padi vel Paludum vicinitate: si que dictum quasi Padarium: nonnulli à petendo, quod avem Antenor, urbis conditor, relo petiverit; incertis conjecturis. Condidisse memoratur Antenor Troja profugus. Sita est urbs loco fertili & plano: placidissima cœli fruens temperie, summa soli bonitate, Euganeorum montium amoenitate, Alpium marisq; vicinitate beatissima. Perfluit eam Brenta amnis. Ambitus duplex hodie, olim triplex: exterior sex millia ducentoque passus conti-

net, cum vi portis magnificis: interior tria millia passuum, altissimus, superne deambulacrum habens perpetuum. Magnifica porro, splendida, rebus omnibus, quæ ad vitam necessaria, adfluens: silice strata: fossis, vallis que & propugnaculis undique bene tuta: ædificia habet sacra, profana, publica, privataque magnifica & sumptuosa. Monasteria virorum sunt xxxiiii, & xl. virginum Collegia. Palatum ibi Henrici Imp. opus, in quo Ius dicitur, tota Italia nominatissimum, nulli solum columnis, plumbō tectū, Curia insuper publici consilii, cum porticu, columnis marmoreis suffulta, faxo constructa, plumbeis item laminis intacta. Fora maxima sunt v: pontes xxxix, ex lapide, forniciati, supra Brentam. Porticus amplissimæ, areæ spacioseissimæ, nosocomia iii, xenodochia totidem. Est & orphanotrophium. Domorum quatuor millia hodie suo ambitu complectitur. Incole summis prædicti sunt ingeniis, ad arma, litteras, omniumque virtutum studia prompti, Nobilitarunt Patavium ortu suo Titus Liv., Cn. Valerius Flaccus, L. Aruntius Stella, & innumerabiles alii. Academiam habet Patavium nobilem, quæ natales suos debet Carolo Magno Imperatori, vel, ut aliis placet, Friderico II, adolescentiam Urbano iv P., maturitatem illustrissimæ Venetorum Reipublicæ. Videre ibidem est Bibliothecas varias, Græcis Latinisque libris abunde instructas, unam apud S. Ioannem in Viridatio, alteram apud S. Iustinam, tertiam apud S. Antonium, Adeo vero fluminibus irrigatur hæc Regio, ut maximo incolarum commodo & utilitate, nullus agrestis vicus ultra v pass. millia à flumine distet.

Sff 3

SEQVN-

Forum Iulii.

*Ratio &
aqua di-
lla.*

Suum.

*Calis tem-
perata.*

*Solis ferti-
litatis.*

*Imperium
magorum.*

Vibus.

SE Q V V N T V R apud Merc. Forum Iuli, & Istria cum aliis regionibus. Nomen primæ Regionis vel ab *Foro Iulio*, urbe primaria, vel ut alii volunt, ab *Iulio Cesare*, qui aliquot Legiones hac adversus Germanos duxerit. Italis hodie *Friuli*; Germanis *Friuli*: Venetis aliisque *Patria* nuncupatur. *Aquilejeni* sem etiam appellatam fuisse pacet ex *Hilitorii*, Fines huic Regioni ab *Oriu Istria*: ab Aquilone, montes lapidei; qua *Ocasus*, Alpes *Vindelicæ* *Noricæ*, qua *Auster*, Sinus *Hadriaticus*. Beant regionem cœlum temperatum, aer salubris, campi lati, irrigui, fructuumque omnigenorum fertiles, prata nitidissima, pascua pecoribus gracissima, item vites vina generantes generosissima, silvæ quoque tam materia cädenda, quam venationibus munificæ, montes metallorum, marmorumque varioribus, nec non preciosorum lapidum feraces. Inhabitarunt pri-
mum hanç regionem *Euganei*, inde successu temporis *Veneti*, mox *Galli*, postea sub populi *Romani* fuit imperio, cuius magestate inclinante in *Langbardorum* venit potestatem. Iis successerunt *Imperatores*, his *Berengarii*, quibus excisis in ditionem rediit *Imperi Romani*. Donavit bonam ejus portionem *Aquilejeni Ecclesiæ* *Otho Imp.* reliquamque cum *Istria* *Conradus*. Fecerunt tandem sui iuri *Veneti*, circa annum ccccxx, qui hodieque ibi dominantur, licet pleraque *Comitibus Dominisque* sub litigii particularibus. Metropolis hujus regionis *Venitum*, vulgo *Venedi*, Germanis *V'Veyden*. Leander arbitratur antiquum esse opidum, ejusque mentionem fieri apud Plinium. Niger credit *Ptol.* aliorumque *Forum Iulium* esse; non bene. Quidquid statuendum sit de prima origine, urbs

est ampla & magnifica, rebus omnibus necessariis adfluens. Ambitus ejus milliarium est quinque. Veneti hodie Remp. regunt missis eo praesidibus, quos Locumtenentes vocant. Civium in ea numerus est xvi milium. Sunt & aliae urbes, *Aquileja*, *Aquilegia vulgo*, *Agora* Germanis. Sita ad Natisonem fl. Vrbs olim fuit ampla, copiosa, & munibus firmissima, templis, magnifico theatro, aliisque operibus publicis & privatis supra modum ornata. Hodie infrequens est colonis, & ad solitudinem propemodum perduca; qua quondam summo fuit splendore, summaque amplitudine. Fidem sequita legitur constantissime *Imperii Romani* usque ad *Attila Hunnorum Regis tempora*, à quo totum obcessa triennium magna annona inopia laborans, tandem capta est & vastata, obtruncatis xxx fere septem hominum, qui in eo degebant, millibus, reliqui Gradus insulam fuga elapsi. Post ab *Narsese* restituta, in *Langbar-dorum* aliquandiu fuit potestate, usque ad Caroli Mag. in Italiam adventum; ex quo *Italia Regibus*, deinde *Imperatoribus* paruit. Post sub ditione *Patriarcharum* esse cœpit, ab his ad *Venetos* venit, sub quibus jam nunc pace altera & tranquillitate fruitur. Cæterum Patriarchatui Aquileiensis subsunt *Episcopatus hi, Concordia, Pola, Paren-tium, Triesitenensis vel Tergesitenensis, Comaclensis vel Petenen-sis, Iustinopolitanus, Maurientis, Civitatis Nove, vel Emone-nensis*. Reliquis quoque Tabula secunda Lombardie. Gradiensi vero *Castellanensis* vel *Venetiarum Episcop.* *Ter-cellanensis, Equilensis vel Eaufulanus, Caprulenensis, Clodienensis, Civitatis Nove, Goritia, judicio Leandri, Iulium Carnicum Antonino & Prol.* Alii de *Iulio Carnico* aliter statuerunt. Amaseus

Amaſæus

celestariis ad-
que. Veneti
quos Locum-
xvi milium.
o. Aglar Ger-
n fuit ampla,
, magnifico
privatis supra
colonis, & ad
quæ quondam
studine. Fidem
romani usque ad
totum obsessa
trans, tandem
septem homi-
nis Gradus insu-
rata, in Langbar-
ad Caroli Mag-
nus, deinde Impe-
rcharum esse ce-
m nunc pace al-
Patriarchatui A-
cordia, Pola, Paren-
tensis vel Petmen-
Nove, vel Emo-
unda Lombardie.
um Episcop. Ter-
ris, Clodiensis, Civi-
um Carnicum An-
aliter statuerunt.
Amasæus

Amaſeſus lib. de Venet. finib. Goriam notat ubi quondam Noria. Noriam Candidus. Goriam suos habet Principes, qui Ducibus Austriae parēt. Oppidum est opibus & nobilitate clarum. Portu Guarim. Plin. Portu Romati-
num, Spilimbergum natura loci opereque munificissimum. Maramum frequentiā divitiisque clarum. Mons Falconis nobile dñeque oppidum. Est & Palma Civitas & Ar-
rotunda à Venetiis exstrūta anno cccxixii, cuius fun-
damentis substrati sunt nummi, cum haec inscriptione,
parte unā, Pascali Cionia Duce Venetorum, an Dom.
cccixci. parte alterā, Feri Iulii, Italia, Christiane fidei
propugnaculum. Reliqua minorum gentium oppida pre-
terea. Flumina ad hanc regionem pertinent, Romani-
num, Tlaventum, Sonium, Frigidus, Favus, Alfa, Turru, alia.
Indigene ad humanitatis artes, mercaturam, aliaeque
honesta studia aptissimi.

Istria.

¶. 512.

513.

Foro Iulii succedit Istria, Latinis Gracisque Scripto-
ribus satis nota, nomen hodie servans, Germanis
Hister-reich, quasi Istria Regnum, dicta. Lapidam quon-
dam fuile nuncupatam indicat non oblitur Pl. Penin-
sula formam refert pleraque, inter duos sinus, Tergesti-
num & Carnarium; Mari cincta Hadriatico, ab Septen-
trione Alpibus munita Carnicis & Noricis; ab occasu
antequam in Mare excurrere incipiat, Formionem ha-
bēs amnem; Arsiam vero fl. ab Otrū. Latitudo xi. p. m.
Ambitus, cxxii, ab Formione, quem dixi, ad Fanaticum
usque promontorium, vel intimum Carnarii sinus an-
gustum extensā. Tota regio asperior est, collibus tamen

potius, quam montibus ornata, qui vini, olei, aliòrum-
que fructuum feraces, frumenti ceterorumque legumi-
num infuscundiores, exceptis agris Pisino & Humagio.
Mons ibi est, qui Major vulgo, benignus herbarum
simplicium, quas avide extranei questum hoc prope-
rant Medici, genitor. Salem Istriabundè præbet. Saxi-
fodinae ibi non inutiles. In Rovinensi agro marmor ce-
ditur, quod Istricum dicitur, maximi per Italianam precii.
Porro Istriæ ex parte Venetorum est, ex parte Austria-
corum. Specialiora videamus. Per oram incedenti occi-
curit statim Iustinopolis, urbs Chersonesi primaria. Sic
doctis vocatur, quæ vulgo Cabo d'Istria. Nomen prius ab Urba.
Iustino Imp. Posteriorē deinceps nomine copit dici,
quod Foro Iulio egressis in capite adituq; Regionis oc-
currat. Patavm occupat insulam, quæ passi longa mille,
latitudine modica: trino teli jaectu divisa ab continentis,
cui jungitur pontibus, qui versatiles. Arcem habet in
medio, quatuor munitam turribus. In Venetorum hodie
est ditione. Succedit in ora quinto ferè lapide castel-
lum Insula: continenti ponte lapideo nexum. Sequitur
mox Vrnam, Italis Castellatum, & postea Caſtilerium.
vulgo Caſtilier. Quingentis hinc passibus ad D. Simo-
nem devenitur: inde millia v. Piranum absit: totidem
hinc Salvorum: pari proptermodum intervallo Vinacum.
Ab Vinaco millia duo numerantur ad D. Peregrinum:
hinc ad D. Joannem della Cerne passi. mille: totidemque de-
in ad S. Laurentium vulgo di Daille: mox ad alterum la-
pidem ipsa Daille, & ad tertium Civitas Nova, olim Aemona.
Post Querum fl. tria mill. sunt ad Portum Cerverium.
Visitur quarto inde lapide Parenium civitas, hodie Pa-
renz. Sequitur mox oppidū Orser, Latinis Vrserium. Su-
perato

perato
Portesfu
Murati
doniam
Portau
difficil
mento
citer c
Istria
exstru
re sun
traher
rit, eo
Cilia C
niola si

C
graph
ro-lu
Regi
admo
men,
fert.
cet,q
Servus
citur,
maria
ritiam

perato *Lemo*, *Rovinium*: tum mox qua^e vulgo *le Colonne*, *Portesuol*, *Mutazzo*: indeque promontorium *Cisanum*. *Muratio Phasaniam* tria sunt millia, hinc ad *Vallen Bandoniam* duo, totidemque ad *Marcodainum*: tria inde ad *Portum Pole*. Conficiendam deinde se p̄ebet in aito difficultique monte urbs Episcopalis *Pola* prisum nomen retinens. In solo plano sita, Tergeste millibus circiter c. abest: Anconā, trajectū matris Hadriatici, mill. cccc. *Istria* fluvii sunt: *Risanus*, *Draconia*, *Quietus*, *Lemus*, *Arsia*. Silvæ etiam sunt, tum aliis usibus, tum ad naues exstruendas materiam affatim subministrantes. Incolæ re sunt tenuiore, Veneris omnem negotiationem ad se trahentibus. De *Vindorum Marchia* infra dicendum erit, eoque de es scribere hic supersedebo. De *Karsia* & *Cilia Comitatu* vix habeo quod scribam: pauca de *Carniola* subjiciam.

Carniola.

Carniola à *Carni* populis, quemadmodum & *Cartinia* nomen obtinuit. De his *Volaterranus Geographiæ lib. II*: Supra Istris *Carni* sunt, lata regio, à *Foto*-*luliensis* incipiens, atque ad montana pertinens. Regio ipsa Carniolæ montosa licet & alpestris, quemadmodum & reliquæ hujus tractus provinciæ: vini tamē, olei, frumentum ac frumenti hinc inde copiam profert. *Carniolam* autem duplicit statuunt: *Siccam* scilicet, qua^e aquarum indiga est: alteram irriguam, in qua *Seru* fl. ortum habet, & *Naupritus* qui *Labacum* hodie dicitur, & alijs plures flu. *Ducatus* titulo ornata est. Vrbs primaria *Labacum*, ejusdem cum fl. nominis. Nonnulli *Goritiam* in Carniola collocant, quam nos suprain Foro

Julii recensuimus. In læva Sontii ripa sursum propugnacula reperiuntur bina, quondam à Venetis ad ruteam fl. condita, ne Turcarum excursionibus hac, ut prius, pataret via? Reliquæ, qua^e hic recensentur, in Foro Iulio à nobis commemoratæ sunt. Porro in hac regione lacus est, qui singulis annis messem, p̄ficationem & venationem p̄ebet. Adcolæ *Zircknitzersee* nominant ab oppido *Zircknitz*, quod in eis ora situm. Sed liber ejus descriptionem paullò accuratius ex Georgio Wernerio hic describere. Clauditur is circumquaque montibus: patet ad sesquimilliarium, minus laxa latitudine. Ex montibus circumpositis rivi quidam ignobiles procurrunt suo quisque alveolo: ab orientali quidem plaga tres, ab australi v. Singuli quo longius fluunt, hoc minus scatent aquis, terra nimurum ipsos combibente, donec postremo absorbantur scrobibus faveis, ita natis, ut humano opere excisa videri possint. Itaque quacumque pateat locus, diffunduntur aquæ, & lacum efficiunt. Hæ aquæ non minus ferè celeriter recedunt, quam accesserunt, sed non per scrobes illas tantum, sed universa penè terra eas non aliter recipiente, quam si per cribrum diffunderentur. Quod cum fieri sentiunt adcolæ, contiuo grandioribus ejus meatibus, quoad fieri potest, obstruētis, agminatim advolant ad p̄ficationem, qua^e non modo jucunda, sed etiam perfructuosa est. Nam hi pisces sale conditi magna copia ad vicinos exportantur. Porro siccato lacu sit meslis, qua parte solum consitum, & idem rursus conseritur, antea quam inundet. Graminis ita est ferax, ut post vigescum diem secari soleat. Quis hic ludens naturæ miracula non suspiciat? Sed de his haec tenus, ad reliqua pergamus.

Regio.

Situs.

Sedis feri-

bus.

Imperium

majorum.

SEQVITVR *Tuscia*, antiquis Scriptoribus tribus præcipue nominibus celebrata: *Tyrrenia*, *Etruria*, *Tuscia*: ex his tribus postremum sanè hodieque retinet. *Toscana* namque vulgo audit. Fines ejus sunt ad Meridiem mare Inferum, sive *Tyrrhenum*; ad Septentrionem mons *Apenninus*, ubi *Vmbria* & *Gallia* *Togata* pars: ad Occasum *Liguria*, à qua *Marcia fl.* determinatur: ad Ortam *Tiberis*. Terra ipsa quamati propior, planiore est, orzæque spectaculo jucundissimæ; intrus montosior: universum pulchra, nobilis, nullaque Italie regioni sua beatitudine postponenda. Latos lætosque aperi campos, rerum omnium fertiles; amoenissimas valles, montes, collesque, prædiis, hortis, arboribus, præcipue malis medicis citreis que consitit, nitentes. *Vinetis* abundat vina producentibus generosissima. Veteres incolæ universum dicti quondam *Tyrrheni*, *Etrusci*, *Tusi*. Cum *Tusci* jam inde ab Romuli tempore populus Romanus bellum gerere cœpit, perpetuo quo temporum tractu gessit, adeo ut, rebus ad periculissimum statum adductis, sëpe Dictatore contra ipsos fuerit opus. Anno *Vrbis* ccclxxiv *Vuliniensibus* & *Vulcientibus* florentissimiis *Etruscorum* populis vi etis per *Ti. Coruncanium* *Cos. Romano* Imperio sunt adjecti, atque ea parre Imperium ad *Arnum* usq; est propagatum. Neque post id tempus justum cum *Tusci* bellum fuisse gessum memorarur. Ita subjugati constanter in fide populi Romani manserunt. Inclinantibus Romanorum rebus, variis sunt calamitates passi ab *Gotis*, *Langbaris*, *Hungariis*, aliis. Eo tandem ventum est, ut

Etruria nunc, majorem partem, *Magno Etrurie* pareat. *Duci*, sub cuius Imperio nobilissima sunt *Florentia*, *Pisa*, *Riba*, *Sena*, *Pratum*, *Pistorium*, *Volaterra*, *Mons Politianus*, *Areium*, *Cortana*, *Pefia*, *Pientia*, *Mons Alcimus*, *Liburnum*, *Plumbinum*, aliaque quam plurima oppida. Ad Summum *Pontificem* pertinet *Patrimonium* quod vocant *S. Petri*. Id ab amne *Pescia* & à *S. Quirico* capit initium, & ad *Caparatum* usque *Castrum* in novo *Latio* non procul ab *Liri fl.* producitur. Ditionis *Hispaniarum Regis* sunt *Pontremulum* juxta *Macræ fl.* fontem, quod olim *Ducum* fuit *Mediolanenum*, deinde *Portus Herculin*, *Orbetellum*, *Mons Argentarius*, & *Plumbini Arx*, *Carfianiana* seu *Grafiana* *Vallis*, sub *Apennino* ultra citraque *Sericiam* amnem posita, in qua castellum novum est *Granfinium*, cum plurimi alii castellis vicinisque, sub potestate *Duci Ferrariensis*. *Sarzana* apud *Macram fl.* ad *Genuense* spectat. *Massa* & *Carraria* particularium sunt *Marchionum*, qui earum titulis decorantur: alia quoqu' sunt oppida, Romanis quibusdam proceribus subiecta, inter quæ *Bracianum*, *Vifinis* Ducatus titulum prestat. In *Tuscia* porrò hæ sunt urbes maximè præ ceteris memorabiles: *Pisa* urbs stupenda vetustatis, r. & Trog. & aliis. Incole singulari valent memoria: quo durbs crassiote fruatur aere. Jacet inter annes *Auserem* & *Arnum*, ut *Strabo* *Plinius*que notant. Hodie *Arnus* per eam fluit, tribus ornatus pontibus. Vetustatem ejus & nobilitatem celebrat *Dionysius Halic.* lib. i. Connuberti solitam primis xii *Etruria* urbibus tradunt alii. *Pisa* *Magnus Etruræ* *Dux* sëpe moratur, & in ea domicilium

no Etruria pareat
nt Florentia, Pisa, Tribu
s Politianus, Are
clicinus, Liburnum,
ida. Ad Summum
ocant S. Petri. Id
titium, & ad Ca
cio non procul ab
m Regis sunt Pon
od olim Ducum
erculus, Orbetellum,
feniana seu Gra
que Sericiam am
n est Granfinia
que, sub poresta
ram fl. ad Genue
um sunt Marchio
alia quoque sunt
bus subiecta, in
lum prestat. In
e ceteris memo
ri, Trog & a
: quod durbs cral
s Ausserem & Ar
Hodie Arnus per
etutatem ejus &
c. lib. i. Connuc
ibus tradunt alii.
tut, & in ea do
micilium

TVSCIA.

515

inilium habent Equites D. Stephani, ab magno Du-ce instituti. Primarium templum quod *Domum* vocant, ambitum habens 100. passuum, columnisque subnixū 100., & splendidas Præfusis ædes ex spoliis ædificarunt *Pisanis*, quæ devictis ad Panormū Saracenis retulerunt. Ager suburbicarius segetibus est percommodus: adeo que fertilis, ut *Etruriam* ferè totam pascat, & exteris etiam annonam non neget. Vina ibi nota non admodum probæ: pepones optimi. *Luca*: *Tuscia* delitum, *Tusci laus inclita Celi*, inquit de ea Iul. Scaliger. *Luca* Latinis Græcisque scriptoribus notissima: Strab. & Ptol. *Luca*. Nomen retinet, litteris omnibus. Vrbs, templis & ædificiis splendida populoque frequens, jacet in planicie, collibus undique circumdata; mœniibus est firmissima, quadrato strata silice, spacio parvo, sed civibus aucta & nogociationum plena. Incolæ lauti sunt, prudentes, ingeniosi: quique libertatem diu sapientissime conservarunt integrum, licet finitimarum bellis haud raro petiti. *Pistorium* hodie *Pistoia*, mœniibus cincta auctaque plurimum legitur ab Desiderio Langbar-dorum rege: iisdem post nudata, fossis impleris & undique complanatis, omniq[ue] agro inter Florentinos & Lucenses diviso. Tandem Florentini totam suæ subje-
cerūt ditioni. *Florentia*, Etruria caput & Metropolis. Ho-die vulgo *Fiorenza*, vel *Firenze*. *Florentia* nomen id habe-re putatur vel ab *Flore*, cui ob felicitatem florentemque fortunam similis: vel ob *florida* excellentiaque incola-rum ingenia, vel denique quod ab Roma deducta es-set omnium urbium florentissima. Ambitus habens sex millium, supra nonaginta millia continens incola-tum; æquali loco jacet ad Arnum, quo interfecatur,

quatuor eximiis conjuncta pontibus, silice quadra-to strata, lati ornata plateis: collibus cincta est Theatri in-star ab Oriente & Septentrione amoenissimis, quique undique fructiferis vestiti arboribus: qua Occidens est pulchram habet planiciem: cceli regione inter Are-tium & Pisam media mistaque, quarum urbium prior acutissima fert ingenia, altera homines memoria valen-tes singulari. Munit eam contra vim externam hosti-umque incurssiones brachiis aliquot suis Apenninus. Splendore & elegantia summâ est, ut voce incertoque vulgi sermone feratur, *Fiorenza la bella*, *et otiusque flos Ita-lie*. Multa hic cùm sacra tum prophana publica ædificia, quæ brevitas studio prætero. Incolæ acuti, graves, facundi, bonarum artium studiosi. Pecuniae sunt studio-siores, cujus conquirenda desiderio in ultimiis etiam terris negotiantur. Mulieres formâ pudicitiaque pre-stantes, carumque, ut & virorum, vestitus supra modum egregius & decorus. *Volaterra*, *Ovula* & *Arezzo* Prol. *Aqua Volaterræ* Itineraria Tabulæ, difficili alperoq[ue] ju-goe est imposita. Mœnia quadratis constant lapidibus, longitudinis senum ferè pedum, qui eleganter & adfa-brè absque bitumine compositi. Quinis in urbem por-tis aditus datur, pro singulis fons eximiis aquas ejacu-latur purissimas. Antiquitatē ejus arguunt muri, quibus adhuc cingitur, sepulchra, epitaphia litteris Etruscis posita, veterimæ ex marmore statuæ, lapides elaborati, qui indies hic eruuntur, & alia. *Sena* Prol. *Sena Julia* Iti-neraria Tabulæ, vulgo *Siena*, Româ distans 13ccc sta-diis edita sita est loco, cis Arbiam, flexu sinuoso propter montis dorsum, lateribus angustior & proclivior, tria habens quasi cornua, quorum quod Meridiem spectat, latius

latius tur bo stetū voca Etā & ædifici sunt n iam p Perfini Hod ci per ta, val so spa bus; l opera ratione vinō a nonp hodie nino, bitello Fimini. Sabatti moru fer, Ab bengia, &

ce quadrato
Theatri in-
mis, qui que
Occidens est
inter Areti-
nubium prior
moria valen-
ternam hosti-
Apenninus.
incertoque
iusque flos Ita-
publica ædifica,
uti, gtaves, fa-
sunt studio-
ultimis etiam
citiâque pre-
us supra mo-
ariopsi Ptol.
li alpereq; ju-
ant lapidibus,
anter & adfa-
in urbem por-
s aquas ejacu-
t muri, quibus
is Etrucis po-
deselaborati,
Sena Julia Iti-
tans 1500 sta-
nuoso propter
roclivior, tria
idem spectat,
latius

latius est iis, quæ ad Ortum sunt & Occafum. Cælo uti-
tur benigno & salubri, nisi quod subinde noxiis infes-
tetur ventis: aero temperatissimo. Italia delicia multi-
vocant poëtæ. Strata est Sena latere coetili, plateis re-
cta & longa, alta turribus. Frequentia nitet nobilium
ædificiorum. Cives cum suavissimis, tum elegantissimis
sunt motibus, maximaque humanitate erga exteros et
iam præditi, quæstui dediti & civilis vitæ muneribus.
Perufia Ptol. Perusium Europio & Itineraria Tabulæ.
Hodie *Perugia Italij*. Colli insidet Apennini, naturali lo-
ci permunita. Ædifica habet cum publica, tum priva-
ta, valde nobilia, ampla, excelsa. *Viterbum* jacet specio-
so spacio que loco, jugis Cyminiis à tergo imminentibus;
lapide quadrato ædificata, turribus plena. Inter
opera publica fons est insignis, & maxima cum admiri-
ratione copiosus. Vrbicarius illi ager bonus & fertilis:
vino abundans & frugibus. *Lacus* in Etruria visuntur
non pauci. *Trasumenu* Livio aliisque, *Trasimenus* Silio,
hodie ab urbe vicina *Lago de Perugia*. *Aprilius* *Lacus Anto-*
nino, hodie *Fango a Palude*. *Marinus*, qui & *Salsus*, *Lago d'Or-*
bitello vernaculè. *Lacus Vadimonii*, *Cyminius*, *Volfiniensis*,
Sabatus, *Palus Bientina*, *Ciana*. Fluvii scatent piscium opti-
morum fecundissimis, qui sunt *Laventia*, *Frigidus*, *An-*
ser, *Arnus*, *Cecinna*, *Cornia*, *Alma*, *Brunus*, *Vmbro*, *Osa*, *Al-*
bengia, *Floris*, *Martha*, *Mino*, *Eru*, *Vacina*, *Sanguinaria*, *A-*
ron, & alii nonnulli. Habet & saluberrima balnea, no-
bilissimas thermas, aliasque aquas mirabili præditas
virtute. Montes hic sese offerunt cum alii, tum *Cymi-*
nus *Montes*. *Monte de S. Silvestro* hodie. *Fesulanos* Montes habet
etiam in Etruria *Orosio*, *Cortonenses* etiam ibidem sunt
ad Septentrionem *Trasumeni lacus*. *Silva*, *Volfiniensium* *Silva*.
Lucus, *Silva Cyminia*, *Mafia*. Academias habet *Pisii*, *Senæ*, *Acade-*
& Perusiae. Bibliothecas item varias, *Pise* apud Domini-
canos, *Luce* apud Franciscanos: in urbe Florentina vi, *Biblio-*
theca. *Mores*.

Anconitana Marchia.

Régio &
vnde di-
catur.

Siue,

*Sol ferti-
litas.*

*Imperium
magnum.*

Vrbes.

MARCHIA vel *Marka Anconitana* ab Langbardiis nomen accepit, ab *Ancone* emporio celeberrimo, quod sedem & domicilium dabant Marchionibus universæ regionis dominis & moderatoribus. *Picenum* nominatur Livio, & aliis. Conregionales Picentibus sunt ad Meridiem quidem Sabini, Vilumbri, Vmbri cum Apennino monte: ad Occidentem Galli Cisalpini cū Ilsauro fluo: qua Septentrio est, sinus illos pulsat Adriaticus: in Orientali limite statuendo variatur. Plinius Aternum ponit amnem & Anconem: Ptol. Matrinum flu. cum Ancone. Novitiis, in quibus princeps Leander, Truentum signat finitorem inter hos & Praetorianos. Ager Picenus (ut cum Livio loquar) rerum omnino fertilis: fructibus ramen lignariis, quam frumentariis, præstantior. Nobilissimum vinum ad Sirolum oppidum colligitur, quod Plinius *Anconitani Vini* celebrat nomine. Regio majore ex parte sub ditione summi est Pontificis: cuius ea sunt, *Ancona*, *Recanatum*, *Fanum D. Marie Laureti*, *Camerinum*, *Fanum Fortune*, *Tolentinum*, *Firnum*, *Macerata*, & alia quædam oppida: *Eugubium*, *Caglium*, *Forum Sempronii*, *S. Leo*, *Senogallia*, *Vrbinum*, aliaque nonnulla sub aliorum sunt Principatu. Vrbs ejus primaria *Ancona*, *Ancon* Ptol. hodie nomen retinet, quod impositum urbi ab oræ ibi flexu, cubiri formam efficiente. Opposita Promontorio Cumero, mari suoq; portu clauditur à Septentrio: portis porro, propugnaculis mūrisq; undique munitionis, Pontificum præsertim Romanorum industria. Portū imprimit habet, qui natura arteq; validus: aditu peropportunus: multarum navium capax: ab Trajano Cæsare exstructus. Propugnaculis urbs sex super-

bit, que omnia suis tormentis bene instruta. Continua Grecorum, Illyricorum, Pannorum, imo totius Europæ mercatura præsignis, viis longissimis, sed angustis, frequens habitat. Ager suburbicarius, rerum omnium & vini est fertilis. Sunt præterea *Firmum*, hodie *Firmino*. *Firmanus* fuit *Calius Lanstantius*. Vrbs vetus est *Ricinum*, *Recanoto*, vel *Recinati*, vel *Ricanati* Italis hodie; emporium est celeberrimum, venientibus eo bis ad Nundinas, statis anni temporibus, extota Europa Asiaque pleraque Mercatoribus. Stupenda *Flevia Ricina* vestigia passim in itinere per agros monstrantur, inter alia lateritium Amphitheatrum ingens in ripa fluminis Potentia, aliaque magnorum ædificiorum rudera. *Auximum* antiqua & Episcopalis civitas, vulgo *Osmo*, *Oximum* Livio. Summam loci antiquitatem testantur paucim prouera nuper reperta hinc pitaplia & elegia. *Fabrianum*, Latine scribentibus *Faberiana*: oppidum quatuor nobilissimis Italiae castellis ob ædificiorum splendorem connumerari solitum: opificum tabernis frequens, que ita distributæ sunt, ut vici singuli proprias habeant uno in loco, fabri suas, calceolarii suas, chartarii suas. *Senogallia* urbs Episcopalis. *Senam* prius appellata fuisse pater ex Polybio & aliis. Deinde *Senogallia* cepit audire. Hodie *Smigaglia* vel *Sinigalia*: oppidum colsum habet grave: parvum est, & ab Oceano Misä fl. adluitur: muro validum lateritio, valde crasso, vallo ite & propugnaculis. Penuria laborat propter maris vicinitatem aquarum dulcium, importatis uti coacta. *Fanum* oppidum Episcopale non magnum, in monte situm, vulgo *Fano*, *Fanum Fortune* Tacito & Ptolemaeo. *Fani*, quod ibi Fortunæ sumtuosissimum olim dedicatum, adhuc magna

ANCONITANA MARCHIA.

٥١٩

cta. Continua-
o totius Euro-
is, sed angustis,
, rerum omnium
um, hodie Fri-
s vetus est Rici-
ni Italii hodie;
tibus eo bis ad
a Europa Asia.
Selvīa Ricina ve-
lantur, inter alia
pa fluminis Po-
a ruderā. Auxi-
lgo Ofmo, Oxi-
n testantur pas-
a & elegia. Fa-
oppidum qua-
sificorum splen-
tabernis fre-
singuli proprias
ii suas, chartariorum
appellatam
Scovallia ccepit
ppidum cœlum
Misa fl. adluitur:
illo ite & propulsus
s vicinitatem a-
a. Fanum opini-
onem situm, vulgo
zoo. Fani, quod
dicatum, adhuc
magna

magna monstrantur vestigia. Visitur ibidem arcus ex marmore, sumtuoso nobilique opere factus, altus cubitos xxx, latus xx. Fastigio, quod mirabili arte elaborarum concidit, insculptum legitur Constantino Imperatori elegium, quod apud alios. Adluitur ab Argilla fl. Forum Sempronii, nunc Fossumbrunum, Fossumbruno oppidum Episcopale. vestigia ibi antiquitatis quamplurima: præter aquæductus, vias silicatas, columnas & alia, marmora multa cernuntur disjecta cum antiquis inscriptionibus, quæ ab aliis collecta. Pisaurum, urbs Episcopalis, hodie Pefaro. Emporium Italæ celebre, mercionis dives, amplum, splendidum, pulchris ædificiis ornatum. Vrbinum alto situm monte & inæquali loco inter eosdem amnes; urbs est lautissima, splendideque satis ædificata, bono & fœcundo agro. Illustrat eam præcipue Bibliotheca, libris optimis & multis referata. In Piceno ad latus montis Viatoris lacus invènitur famâ nobilitatus: Nursum dicunt. In eo Cadomones innatare vulgus imperitum dicitur: quoniam aquæ perpetuis motibus salire, & vicissim subsidere cernuntur, equidem non sine ingenti illorum admiratione, qui caufam ignorant. Flumina eam rigant Truentus, Tronto vulgo, Caffellatus, Asonus, Letus mortuus, Tenna, Chientus, Flaffra, Letus vivus, Afinus, Potentia, Alfon, Efinus, Misra, Sontinus, Cesanus, Metaurus, Cantianus, Bo-sus, Argila. Inter montes vero, præter Furcas, Pefas, Auximus est ab Auximo urbe, & Corvus, unde cum Albula & Trento multi fluunt amnes per Marrucinos, Praegutianos, Marsos. Ceterum Apenninus mons hoc loco, ubi huic regioni imminet, editissimi jugis seipsum superat. Episcopatus hic sunt, Aesculanensis, Firmianus, Camericensis,

Auximanensis, Humanas, Anconitanus, Efensis, vel Exinus, Senogallienensis, Fanensis, Pisauensis, Forosemproniensis, Callienensis, Vrbinae, seu S. Leonis, Maceratenensis, Racanatenensis.

Spoletinus Ducatus.

Spoletinus *Ducatus*, vulgo *Ducato di Spoleto*, ab urbe *Spolero* nomen habet, quæ olim Regia fuit Ducum Langbardorum. Olim *Vmbria*. Latissimos *Vmbrie* fines olim habitos non obscurè colligitur ex Strabone, qui montem illi Apenninum & Hadriaticum mare pro limitibus adsignat. Longitudinem à Ravenna Otriculum vel ad Tiberim, per viam Flaminiam alii demonstrarunt, quo spatio circacl stadia continentur, vel milia cxxvii & semis. Regio nunc altis asperisque quasi horret montibus, nunc collibus vestitur, qui vini, olei, ^{solana} ficium, aliquorum fructuum mirum, quam fertiles, nunc denique amoenissimas pandit planicies, nihil non frugum abundè ferentes. Urbes *Ducatus Spoleti* sunt *Eugubium* ad Apennini radices positum, adiutum præstante amena pulchrae planicie. Sunt qui volunt esse, quod *Inginum Silio*: *Igyrium* Cicet. *Irys* Ptol. Oppidum perveretus, multis antiquitatē suam testans hodieque vestigiis. Frequens hodie: incolis industria summa lanariam negotiationē tractantibus. Ager campestris partim, partim collinus. Frumenti undique ferax. *Nuceria*, lateri item Apennini adhærens: *Nucerium* Tabula itineraria, *Nocera* vulgo. *Fulignum*, *Fuligno* vernacula, sexaginta supra centum stadiis Perusia distans. *Fulginea* Silio Italico. *Tinna* dividitur flumine parvo & in glerio.

Locus.

Flumina.

M. mes.

gle
Vi
tro
tor
rat
Po
xin
Sif
fam
fun
Fala
ince
go
Vim
tum
& a
phi
est,
præ
Tha
core
duc
re la
Cere
retan
liam
rius a

is, vel *Exina*,
ienis, *Callien-*
ensis.

oleto, ab urbe
fuit *Ducum*
Vmbrie *fines*
rabone, qui
mare pro li-
enna *Otricu-*
ali demon-
entur, vel mil-
erisque quasi
qui vini, olei,
uam fertiles,
ies, nihil non
Spoletini sunt
litum præfa-
volume esse,
y *Ptol.* Oppi-
n testans ho-
industria sum-
Ager campe-
ndique ferax.
Nucerium Ta-
ligno vernac-
a distans. *Ful-*
e parvo & in-
glerio.

S P O L E T I N V S D V C A T V S .

521

glorio. In foro Palatia sunt tria: in uno habitant **vii Viri Fulginates**, ad quos primum civiles deferuntur controvercie. Magistratu fungentes bimeti strati: in altero **Pretor**, qui graviores causas dijudicat, cuius munus sex durat mensis: in tertio **Gubernator**, cui summa potestas Pontificis nomine tribuitur. *Asfum* ab *Asi* monte proximo dictum, *AEfsum* *Ptol.* *AEfsum* Str. *Afesi* vulgo & *Sif*; Episcopatus dignitate claret. Patria est *D. Francisi*, familiæ Minorum conditor, templo ibi honoratus sumtuosissimo. Est hic Bibliotheca instructissima. *Mons Falco* oppidum amoenis in collibus, novum quidem, sed incolis frequens, quo *B. Clara*, Eremitatum ordinis virgo, fuit orta. *Spoletum*, à quo *Ducatus Spoletini* notum Vmbria tributum, vulgo *Spoleto*, *Spoletum* Str. & Pt. Situm est inæqualiter, partim in piano, partim in colle, cui & arx insidet munitissima, ex vetusto quandam amphitheatro, quod hic erat, facta. Vrbs hodie splendida est, & omnium rerum affluit copiâ. Videre ibidem licet præter alia magni ævi ædificia & antiquitates residua, Theatrum fundamenta, vetustissimum extra urbem Concordia Fanum, formas ibidem sublimes ac solidas aqueductuum, ex Apennini costis partim excisâs, partim opere lateritio ex ima valle forniciis in altum subductis. *Ceretum* novi nominis oppidum, sed frequens, à quo *Ceretani* vocantur errores, qui nunc per universam Italiæ discurrentes sanctitatis religionisque prætextu variis artibus emungere stipem confieverunt. *Pons Castellanus*, *Ponte Castello*, ab Ceretaniis conditum. Eo ortus Ioannes Pontanus, vir magni nominis & omni doctrinarum genere præstantissimus. *Conissa* novi nominis oppidum, montolo situ, frequens admodum. *Interamna* Str. *Interamnia* Antonino, *Interamnum* Itinerariæ Tabulæ: vulgo *Terni* vel *Terani*. Rebus omnibus ad vitam necessariis abundat, incolis frequens. Agro insignis ab fl. est fertilitas. Vinum nota optimæ. *Vernacia*. Tuder vetusta civitas in colle ameno sita, sicutibus, oleis, vitibus, aliisque fructiferis arboribus ornato. *Lacus* habet *Floridum*, *Velinum*, *Cutilensem*. Montes autem præter *Inginium*, cuius maeniniti *Strabo*, *Eugubinus*, *Floridum* & alios, sunt, qui Cornicli Halic. Latinis forte *Corniculi*: videtur Zonaras *Carnitas* vocare. *Crusfumeni* Montes ibidem, ex quibus Allia fl. præalto alveo defluit. *Fiscellus* jugum illud Apennini Plinio dicitur, unde duobus erumpit fontibus Nar fl. hodie *Monte Fisello*. Sequitur inde pars Apennini, que *Mons Victor*; ubi Apenninus supra *Castellum Arquata* altissimis cacuminibus effertur, ut adeo seipsum celsitudine videatur superare, id est, ut adhærentia circumquaque juga cetera, quamquam editissima, longè vincat, ideoque ex re nomen huic culmini datum *Mons Victor*. Incole reliquis Italæ populis sunt bellicosiores. *Ariminensis* Episcopatus subest Ravennatense Archiepiscopatu. Episcopatus in Ducatu Spoletino, sunt, *Asfinas*, *Fulginas*, *Nucerinus*, *Eugubinus*, *Spoletinus*, *Tuderinus*, *Amelienfs*, *Narniensis*, *Interamnensis*.

V v v

Offert

*Regio &
unde di-
ta.*

Situ.

*Soli fer-
tilitas.*

Vrbe.

Offert se nunc percurrentum *Latium*, Italæ Regio: quæ nullis non auctoriibus celebrata. *Latium* dictum putatur ab Saturno, qui patria profugus in his locis latuisse fertur. Varoni placet *Latii* nomen huic Regioni datum, quod inter Alpium & Apennini sublimes præcipitesque rupe, mare, Tiberim atque Lirim, tanquam abscondatur & lateat. Aliis *Latium* ab Latino nominatur Rege. Non nullis ab *Latitudine* derivatur, quod nulla Italæ Regio latius se inter montes & mare adspiciendam præbeat. Hodie *Territorium Romanum* vel *Campagna di Roma* vocant. Fines Latii plerisque statuuntur ad Septentriōnem Apenninus mons & Anio fluvius: ad Ortum Liris: qua Meridies est, mare Tyrrhenum, qua Occidens, Tiberinum flumen: ambientibus illi⁹ populis, Tusci⁹, Sabinis, Marsi⁹, Samnitibus, Prægurianis & Campanis. Fertilis & abundans est regio: præterquam aliquibus in locis propter Ortam: quibus cum aspera saxofaque haber multa, tum Paludes, & ex Paludibus Aërem vitiōsum atque gravem. Primi incoluere *Siculi*, *Aborigenes*, *Pelagi*, *Arcades*, *Aurunci*, *Volsi*, *Osci*, *Ausones*, & ali⁹. Hæc de Latino univerſim paucis: flagitat Methodi ratio, speciatim ut perlustrem, oris ab Vrbe, quæ Orbis quomodam compendium. Ea prima, in antiquo Latio, Tiberim ex Etruria transgresso se cum incredibili hodieque maiestate offert. Hæc nomen suum semel obtentum retinet. Sita est loco non admodum fertili, Austro objœcta: cœli gravioris & intemperantioris. Ambitus, qui quondam Romæ fuisse scribitur tredecim millium pasuum, hodie multo minor esse deprehenditur. *Turres* in

mūrorum ambitu circiter cccxi: olim 10ccxl. *Regiones*, ut olim, sic hodie, sed mutatis nominibus, sunt xiv. *Aqua* nunc *Tiberis* & *Almo* fluvij: occurunt etiam variis locis reliquæ fontium ex veteribus ductibus. Fora conspiciunt varia. Colles mēnibus includuntur vii. Ab iis Roma *Septicollis* quibusdam, *Septimontium* Vartoni, *Septemgeminis* Statio. Sunt præterea in urbe templo ccc atque amplius. *Crypta subterranea*, quæ quondam, Imperatoribus in christianos sacerdētibus, ipsorum fuerunt latebra & sepulcra, quatuor. *Cemeteria*, quæ partim olim fuerunt, partim nunc sunt, numerantur xxviii. *Xenodochia* publica omnium nationum vñ singularum quadrangula singula: præter Academiam sunt xx *Seminaria* & *Collegia omnium nationum* ab Gregorio III P. instituta. *Bibliotheca* publica multæ, tres in Vaticano, una selectorum librorum clausa, altera minus secreta, tertia quæ diebus profestis per duas horas omnibus patet. Sunt & alia etiam in Templis: B.M. in Ara coeli: S.M. de populo, S.M. supra Minervam: S. Aug. & alibi. *Horti* pontificis & Cardinalium, *Basilica* & *Palatia*, per universam urbem varie dispersa sunt. *Aqueductus*, *Therme*, *Arcus Triumphales*, *Amphitheatra*, *Theatra*, *Circi*, *Porticus*, *Columnæ*, *Obelisci*, *Colossi*, *Pyramides*, *Naumachia*, *Septizonia*, *Equi*, *Statue* in publico & privatum spectandæ, aliaque plura, quorum numerum descriptionemque accuratiorem non fert instituti operis ratio. Hæc hodie qui viderit, comparaveritque cum vetere Roma, merito dixerit,
Qui miseranda videt veteris vestigia Roma,
ille potest merito dicere, Roma fuit.

Hæc de Roma pro loci angustia sufficient, qua versus Meri-

cccxl. Regiones,
sunt etiam variis
tibus. Fora con-
duntur vii. Ab
ontium Varroni,
urbis templis ccc
quondam, Im-
ipsorum fue-
teria, qua partim
antur xxviii. Xe-
singularum qua-
xx Seminaria &
II.P. instituta. Bi-
no, una selecto-
reta, tertia que
us patet. Sunt &
S.M. de popu-
li. Horti pontifici-
per universam ur-
Therma, Arcu-
i, Porticus, Colum-
Septizonia, Equi,
& aliaque plura,
ue accuratiorem
modie qui viderit,
merito dixerit,
Rome,

fiant, qua versus
Meri-

524

Meridionaliora egresso sese offert *Ostia Latinis*, ut & *Græcis*. Gravioris est cœli & pestilentis aeris. Ager ppones fert copiosè. *Ostiis* relictis, reliqua Latii oppida præcipua quæ mari ferè adsident, pervagabor. *Neptunum* agro fertiliore situm est: cives aucupio & pescatione vacant, hodie pertinet ad *Columnenſes*. *Aſura* Plinio quidem flumen cum insula cognomine: Tabulae vero Itinerariæ oppidum, quod forte fuit vel ad flumen in continentē, vel in insula. Locus hic memorabilis cum indignissima M. Tullii Ciceronis Antonium fugientis cœde: tum Corradini fato Henrici F. Friderici II Imper. N. quem Carolus Eculisimenes feci percussit. *Taracina* vel *Tarracina*, *Taracina* Straboni: *Taracina* Ptol. *Tarracine* Steph. *Tarracina* apud Antoninum. *Volscorum* lingua *Anxur* vocabatur. Oppidum est exiguum, sed frequens & honestum. Muri ex quadrato silice absque cémento facti. Ager ejus fœcundissimus est & amenissimus, vitibus, aurantiis, citris, limonibus, aliisque id genus arboribus abundans. *Cajeta* *Cajatta* Strab. Hodie *Gaietta*. Vrbs est munita cum primis, arcem habens invictissimam, cum turri altissima, summo in monte, quem superioribus annis, Gallis profligatis, muro cinxit Ferdinandus, Aragonum & Neapolitanorum Monarcha. *Sinus* ad urbem *Cajetanus* audit, apud Strabonem. Portum ibi fuisse celeberrimum, amplissime ab Antonino Pio refectum, refert Spartanus. Hodie nullus est. Mediterraneanæ Latii loca perlustranti offerunt se *Velitra* Straboni, *Bellitra* Steph. vulgo *Bellitre*, vel ut alii scribunt, *Bellerri*, oppidum vetustissimum *Volscorum*, amplum & populo latè frequens, Episcopatus fulgens dignitate.

Venustissimi situs, jucundissimi prospectus. Mœnibus undique cinctum. *Alba Latinis*, *Alba* item *Græcis*. *Longam* cognominant veteres Scriptores, ab situ. Hodie *Savello*, si Leandro fides, si aliis, *Gandolffi*, vel *S. Gandolffo*. Conditor ejus *Aſcanius* Æneæ filius, xxx post ædificatum Lavinium anno. Hodie planè desolata jacet. Nunc Septentrionaliora Latii per viam Valeriam Tiburtinamque peragremus. Hic primo se offert loco *Tibur* Ptol. *Tibura* Strab. *Tivola* hodie. Vrbs ad Anienem fl. Roma distans cl. stadiis, Procopio. Cœlo est temperatissimo, loco quo ob aquarum fontiumque copiam saluberrimo. Episcopatus titulo est nobile. *Maruvium* ad Fucinum Lacum, Marsorum olim caput, exiguis nunc se prodit vestigiis: quæ *Marvo* vulgo nominant. *Alba Latinis*, ut & *St. Albam* hanc, quod in penetralibus regionis sita, & permunita undique eslet, tradit Strabo Romanos iis, qui custodiendi erant, tanquam carcerem adsignare confuevisse. Ruinis nutis tota fere collapsa jacet. *Pranæſte*, *Pranſius* Strab. *Pranſum* Ptol. hodie *Pilaſtrina*. Situs ejus in declivi monte ad Venestrum fl. olim longè fuit & amenissimus & jucundissimus, ideoque florente re Römana frequenter Imperatores Augusti huc animi gratia secessisse leguntur. Arx summo móti in quo condita, imposita est. Episcopatus hodie gaudet dignitate. *Tufculum* multis olim nominibus insigne, quod haud procul ab *Frascati* abfuisse censem ex rudibus, quæ hodieque visuntur, viri docti. Plura sunt hujus nobilissimæ partis Italiz oppida, quæ brevitatè studio omittimus. Sunt & *Latio* *Lacus*. *Hofſte* *Lacum* habet Obsequens: *Stagno* vulgo vocatur. Inter Marinum & *Albam*

. Mænibus
 Græcis. Lon-
 tu. Hodie
 & S. Ganolfo.
 & edificatum
 t. Nunc Sc-
 Tiburtinam-
 o Tibur Ptol.
 nem fl. Roma
 temperatissi-
 diam saluber-
 Maruvium ad
 exiguis nunc
 minant. Alba
 metralibus re-
 tradit Strabo
 iam carcerem
 a fere collapsa
 Ptol. hodie
 enestrin fl. o-
 simus, ideo
 ratores Augu-
 summo mōvi
 hodie gaudet
 nibus insigne,
 sent ex rude-
 Plura sunt hu-
 brevitatis stu-
 ofia Lacum ha-
 nter Marinum
 & Albam

lacu. & Albam longam *Lacus est Albanus*, cuius meminit Li-
 vius Lib. v. Hodie *Lago di Castel Gangolfo*. Sunt & *Lacus*
 vel *Stagnum Nemorense*, hodie *Lago di Nemo*: *Iuturna Lacus*,
Regillus, hodie de *S. Prassode*: *Fucinus*, hodie *Lago di Mar-
 fos*. *Pontina* vel *Pomprina*. *Palus* etiam in Latio describitur
 a Plinio, nunc *Aufente Palude*. *Fundanus Lacus*, *Tiburtinus*,
Flumina. *Cecubus* & *Simbruina Stagna*. *Flumina Tiberis*, quem in
 generali descriptione delineavimus, & varia fl. quæ cum
 eo, nominibus amissis, mare petunt. Riliqua Latii, ut
 antiquitus appellabantur, *Numinius*, *Loracina*, *Stura*, *Nym-
 phæus*, *Vfens*. Montes præter septem Vrbis Romæ Col-
 les, de quibus supra, *Albanus* est, scriptoribus omnibus
 Græcis Latinisque celebratissimus. *Mons Cecubus* in Si-
 num Cajetanum usque porrectus, ab vini, quod fert,
 generofitate nominatissimus. *Vefinus* item, *Algidus*,
Aventinus, *Lepinus*, *Catilius*. *Ceraunios* etiam Montes La-
 tii habet Halicar. *Silva* sunt *Silva* sive *Lucus Feronie*, *Lucus*
Iovi Indiget sacer, *Diana Aeolica Lucus*, *Silva Nevia*, *Camæ-
 narum Lucus*, *Algidam Nemus*, *Albuna Silva*: *Angiria Nemus*,
 & *Furine Lucus*. Populi hujus regionis ad hæc usque
 tempora præterquam in civitatibus, plerumque rudes,
 moribusque agrestibus, animis audaces confidentesque:
 viribus corporis non minus quam olim præstan-
 tes. Ecclesiastica ex Provinciali Romani Pontificis apud
 Mercatorem sic habent. *Roma* caput omnium Eccle-
 siarum dicta, in qua residens Papa sub se habet intra ur-
 bem v. Ecclesiæ Patriarchales dictas, quæ sunt Ecclesiæ
S. Ioannis Lateranensis, *S. Petri Monasterium*, *S. Pauli* intra
 muros urbis, *S. Maria Major*, & Monasterium *S. Laurentii*. His Ecclesiæ adsignati Episcopi v i i i primum
 diciti Archipresb. Primus & summus Pape, reliqui sub
 eo. *Ostiensis*, qui Patriarcha Campanie, & Papam conser-
 crat; huic junctus est qui sequitur *Velletrensis*, sive *Vale-
 riensis*, *Portuensis* sive *S. Rufina & Secunde*, *Sabinensis*, *Tus-
 culanensis*, *Prænestinensis*, *Albanensis*. Iisdem Ecclesiæ ad-
 signati Presbyteri Cardinales xxvii, videlicet *Titulo S. Cruci* in Ierusalem, Tit. *S. Ioannis & Pauli*, Tit. *S. Ste-
 phani* in Celio monte: Tit. *S. Susanna*. Tit. *S. Petri* ad Vin-
 cula. Tit. *S. Prisca*: Tit. *S. Syriae* in Thermis: Tit. *S. Mar-
 celli*: Tit. *S. Balbina*: Tit. *S. Grisogoni*, *S. Marcellini & Pe-
 tri*; *S. Anastasie*: *S. Clementis*, *S. Potentian*: *S. Martini* in
 montibus: *S. Praxedis*: *S. Marci*: *S. Laurentii* in *Lucina*:
S. Maria in *Transtiberina*: *SS. iv Coronatorum*, *S. Sabine*:
SS. Nerei & Archilei: *S. Sixti*: *S. Eusebii*: *S. Vitalis*. Basilicae
 XII Apostolorum: *S. Laurentii* in Damasi: *S. Cecilia*. Iisdem
 adjuncti Diaconi Cardinales xviii. Extra urbem in
 Campania maritima Episcopi, *Agnaninus*, *Alatrinensis*,
Fundanus, *Tiburtinus*, *Sagittinus*, *Terracinenensis*, *Verulanus*, *Fe-
 retinus*, *Soranus*, *Aquinus*. Habet etiam sub se Papa per
 alias Orbis ditiones iv Patriarchales Ecclesiæ, quibus
 ibi constituta Ecclesiæ subsunt: *Constantinopolitanam*, *A-
 lexandrinam*, *Antiochensem*, & *Hierosolymitanam*.

Vvv iii

Hac

Abruzzo & Terra di Lavoro.

*Regio &
unde di-
lla.*

*Soli fer-
tilissimi;*

Urbes.

Hac Tabula duæ regiones in Regno Neapolitano pergrandæ succidunt, *Aprutium* & *Terra Laboratoris*. Priorem *Aprutium*, *Abruzzo* vernaculae hodie vocant Itali. Fines ejus constitui solement ab Ortu Apuli Daunicum amne Phiterno, ab Occasu Sabini & Picentes cum Truento fl. qua Septentrio est, mare Hadriaticum, qua Meridies, Picentini, Campani, Marsi, Equecoli, secundum Apenninum montem ultra citraque ex parte habitantes. Regio summa gaudet cœlis alubritate & incredibili incolarum frequentia, amena est & commoda versus mare, sed montibus aspera in Mediterraneis. Præter alia crocum abundè mitit, nutritque animalia innumera. Hodie hujus tractus caput *Aquila*. Condidisse eam perhibent Langbardos, Carolum inde Martellum vel ut aliis placet, Fridericum II Imp. in euenib[us] cinxisse, muniisseque, colonis civium jure, & civitati *Aquile* nomine adsignato ab signo Cæsareo, vel potius ab fausto *Aquile* nomine. Ea autem brevi maximis incrementis ita auxit, ut civitatum reliquarum principatum in hac regione facile nunc obtineat. Sunt præterea *Guastrum* *Amontum*, vernaculae *Guastrum* di *Amone*, Plinio Melæque *Histonum*, *Istonum* Pt. sine aspiratione. *Lancianum* celebre emporium, quo quotaanis mensibus Majo & Augusto Italia, Illyrici, Siciliæ, Græcizæ, Asia & reliquarum mundi partium negotiatores ad frequentissimum convenient mercatum. Σελμωνιος *Sulmo* Pt. & Σελμωνιος Str. Hodie *Sulmona* est teste Leandro, aliquibus male *Sermona* dicitur. Vrbs est pulchritudine loci, frequentia populi, aquarum abundantia, in primis nobilis. Ovidii patria. *Chieti*, vel *civita Chero* vulgo, urbs Archiepiscopal. *Aſculum* antiquissima

civitas, *Aſculum* Antonino. Plin. nobilissimam *Piceni* *Coloniam* appellat. facet plano patuloque campo, munitissimo in loco, mœnibus firmis. Ab una parte mons sublimis in quo sita est arx, ab altera Truentus ripis pretaltis munit. *Beneventum* auspiciatus mutato nomine, quum initio appellaretur *Maleventum*, ab *Malo Vento*, quem injuriofin & horribilem sp[iritu]e patitur; *Beneventi* vulgo; ista urbs est admodum oportuno, & ameno, summa agrorum bonitate præstant. *Sora* vicina est *Liri* amni, populo haud infrequens, tituloque *Ducatus* ornata. *Aquimum* Pt. nobilitavit hanc patriam suam *Thomas* magnus Philosophus *Aquinas* hinc cognominatus. Nomen retinens collapsa p[ro]p[ter]e jacet, vestigia præferens pristinæ amplitudinis: *Comitatus* habens titulum. Reliqua describere oppida chartæ angustiæ prohibeor. *Fluminis* hic *Phinterus*, quo Samnium ab Apulia dividitur, *Fortore* vulgo. Ejus in *Tiferno* monte sons est, haud procul à *Boviano*. Exonerat se in *Marc* *Hadriaticum* juxta *Lesinensem* *Lacum*. *Trintus* quod *Portuolum* notat Plin. *Aſinella*, *Sentus*, *Sangrus*. Sunt item *Morus*, *Feltrinus*, *Pescara*, *Aternus*, *Rafenusa*, *Orta*, *Liberata*, *Salinus*, *Plumba*, *Vomanus*, *Turdinus* & alia. Montes porro in Samnitibus adeo sunt *Monte.* excelsi, ut etiam ipsos Apenninos superent. Inter eos Mons *Virginis*, ob D. Maria Templum nominatisimus. *Majella* amplitudinis vastissimæ adscensu difficillimus, rupibus asperrimus. Cacumen perpetua nive tegitur, multa herbida habet prata, plurimos effundit *Fluvios*, Silvis superbit immensis; Ferarum copia scatentibus, præcipue ursorum, rupibus etiam abruptis horret plurimis. Sunt & *luga Apennini*, quæ *Montes Tremuli* videntur.

Terra

A B R V Z Z O.

527

līmam Picenī
ampo, muni-
a parte mons
ntus ripis pre-
tate nomine,
b Malo Vento,
tur; *Beneventi*
, & ameno,
vicina est Liri
ne Ducatus or-
iam suam Tho-
gnominatus.
tigia præferens
s titulum. Re-
prohibeatur. Flu-
flumina.
pulia dividitur,
s est, haud pro-
lriaticum juxta
sum notat Plin.
Feltrina, Pescara,
Clunias, Romanus,
itibus adeo sunt *Montes*
erent. Inter eos
nominatis simus.
su difficultissimus,
qua nive tegitur,
ffundit Fluvios,
oppa scatentibus,
aptis horret plu-
entes. *Tremuli vo-*

Terra

Regio.

Suru.

Soli qua-
tuor.Imperiis
majoris.

Primit.

TERRA Laboris, Terra di Lavoro, Regio hæc audit hodie. Eadiēta olim *Campania*. Fines ejus, ut videre est apud Strab. Ptol. & alios, ad Occasum Liris, Latium ad alteram relinquens oram, ad Septentrionem, Samnitium montes; qua Ortus est, Silarus fluvius, Lucianam hinc dirimens, parsque agri Samnitium quos dixi; qua Meridies, mare Tyrrhenum sive Inferum. Verè *Campus* est *Campania* in quem Natura luxurians effusisse videtur largissimo finu quidquid uspiam est deliciarum, amoenitatum, gaudiorum & oblectationum. Paradisus verè Italiz. Tam incredibilis ibi rerum est fertilitas. Principatum habuerunt olim in hac regione varii populi, de quibus Strabo lib. v. & Plin. lib. 111. cap. v. *Opici*, cognomine *Ausones*, *Osci*, *Cumani*, *Tusci*, *Sannites*, qui postremum à Pop. Rom. debellati sunt. Hæc in genere paucis de Campania, jam nunc specialior me vocat ejus descriptio, & primum Vrbium. Caput Campaniæ Regnique Neapolitanæ Metropolis *Neapolis* in numismatibus dicitur. Nomen hodie retinet, *Neapolis* vulgo audiens. Spatium amplectitur magnum inter mare colliumque amoenissimorum radices ædificata magnifice: muris firmissimis: propugnaculis, turribus, castellisque, præsertim jussu Caroli V. cuius jam nunc paret nepoti, ut sit quasi inexpugnabilis, munita. Fossas habet lxxx pedes profundas, portas octo, fora ampla. Fontes publici, ex quibus aqua limpidissima nunc lancea altitudine, nunc duorum capitum crassitudine, nunc per centum fistulas profluit, sunt innumeri. Forma est oblonga, seque in modum dimidiata lungi incurvans. Circuitus olim 111, nunc prola-

to pomerio, v milliarium. Aere gaudet permolli & placiido, hiemem vix sentit. Ædes hæc urbs cum Divorum tum hominum habet ornatisimas, arces invictissimas. Academiam etiam ab Friderico II Imp. institutam, ad quam studiorum ex toto regno magnus fit concursus. Sunt & Bibliotheca aliquot, in quies primi loci D. Dominici. Ager suburbicarius, vicinique colles amoenissimi sunt & jucundissimi, frumenti, vini, variorum fructuum, herbarum, florum, rerumque omnium, ad hominum animaliumque necessitatem, volupatem, delicias facientium feracissimi. Multa de hac urbe brevitatibus studens pretereo. Sunt & aliae, *Capua Veteris* & *Nova*. *Vetus* nullum non Latinorum scriptorum nota. splendor ejus, amplitudo & magnificentia ab omnibus summopere passim celebratur. Visuntur hodie ejus altero ab *Nova Capua* lapide peringentes ruine, juxta Templum D. Mariæ Gratiarum. *Nova Capua* ex *Antique* diruta ruinis ceperit excitari, feliciterque crescere, quam conspiceremus nunc est adsitam sinistræ Vulturni ripæ, duodecimo ab mari lapide, in planicie, satis magnificam, commodè habitatam, sed infrequentius: stratum silicibus, plateas habentem rectas, altaque ædificia. Adluit eam ab Ortu & Septentrione Vulturinus, indeq; in Occasum reflectitur. Pons est supra amnem ex lapide insignis. *Teanum* cognomento *Sidicum*. Desertum hodie *Theano* vernaculae dicitur: Episcopatus nihilominus titulo nobile. *Calvi* oppidum Episcopatus dignitate superbens: *Cales* Virg. *Cume* St. & Pt. aliiq; Grecis. Nunc hic omnia ferè conciderunt, oppletaque jacent ruinis, ut tamén undique amplissimorum operum vestigia satis agnoscantur.

Sunt

Sunt eu-
lia min-
Campi-
buun-
Paludes-
Fiberna-
Cafinam-
amnes-
tra quid-
lum, Sal-
betu, Sa-
Gauru-
sue, Chil-
& Trifo-
cipatus-
li, Melfi-
Venosa, I-
Castrovie-
Nocera, -
minara, -
Trajetto-
xv: Bar-
fraganei

Sunt etiam *Aversa, Caserta, Nola, Summa, Puteoli*, atque alias minorum gentium oppida. Inter lacus paludesque Campaniae loci principes sunt *Lucrinus & Avernus*. Tribuuntur & Campanie *Limentina Palus, Popeja & Statina Paludes*. Flumina sunt *Liri*, qui suscipit dextra quidem Fibernum, *Cosam, Alabrum, Trenum, & alios*. Sinistra vero *Casinum, Melfam, & Oxenam*. Liri succedit *Vulturum*. Hic amnes torrentesque multos colligit: inter ceteros, dextra quidem *Cusanum, Correttum*: sinistra *Freddum, Pratellum, Sabbatum, Isclerum, & alios*. Glenis item *Limentinus, Sabetus, Sarnus, Furor, Eboli, Silarus*. Montes hue pertinent *Gaurus, Majicu, Falernus, alijs, ut Vesuvius, Paupilius, Misenum, Culma, Mons Christi, Taburnus, Tifata, Planus, Afrunus, & Trifolinus*. In Regno autem Neapolitanio hi sunt principatus & Dominia. Principatus x, *Acoli, Bisignano, Epoli, Melfi, Melfesta, Monchercole, Squilaci, Sligiano, Salerno, Venosa*. Ducatus *xxiiii, Andri, Amalphi, Ariano, Asu, Bojano, Castrovilli, Gravina, Martina, Montalto, Monteliano, Nardo, Nocera, Popoli, Rocca di Mondragone, S. Petri in Galatina, Seminara, Sessa, Somma, Sora, Tagliacozzo, Termoli, Terra nova, Trajetto*: Marchionatus *xxx*. Co. de Statu *l. v*: Domini *xv*: Barones titulati *cccciiii*. Archiepiscopatus & Suffraganei in hac tabula ex Provinciali Romano sunt. In

Aprucina & Marsicana Provincia Episcopatus hi, Aquilensis, Fericanus, Marsicanus, Valvensis seu Sulmonensis: Beatinus, Adrienensis, Pennensis, Apruinus seu Teranus. Archiepiscopus Beneventanus: hujus Suffraganei Telefensis, Agathae, Apbienensis vel Alpharense, Mons Marum, Mariano opinot, Avellinensis, Vicenensis, Arianaensis, Bojanensis vel Rogerianus, Asulanensis, Nucarinus, Terribulensis, Traconensis, Vulturnensis, Alarinensis, Ferentinensis, vel Florensis, Civitanensis, Termelensis, Lefsenensis, Frequentinensis, Tridentinensis, Bimisensis, forte Bonia, Vadiensis, vel Gadiensis, Musanensis, S. Maria. Archiep. Neapolitanus, cui sub sunt *Averfanus* exemptus, *Nolanus, Puteolanus, Cumanensis, Accranus, Iscalanus*. Archiep. Capuanus, cui parent *Theanensis, Calvensis, Calmenensis, Sueianus, Venafranus, Aquitanensis vel Aquinensis, Isernensis, Caferitanensis, Cajaciensis* exemptus. Archiep. Amalfitanus; ei sub sunt *Capricanensis, Scalensis vel Camenensis, Minorensis, Siteranensis*. Arch. Salernitanus, sub quo *Aquensis, Palicastrensis, Nusautanensis vel Nuscanensis, Sarnensis, Acerensis vel Acerensis, Marcicensis, Ravellenensis* exemptus. Archiep. Surrentinus, cui sub sunt *Lobrensis, Serpensis, Aquensis vel Equensis, alias Vicenensis vel Vicinus, Castellimariensis vel Stabienensis*. Atque haec de hac Regni Neapolitani parte sufficient, ad alteram transeo.

*Soli ferti-
litat.
Urbes &
Oppida.*

Flumina.

*Terra di
Barri.*

Sic se habet Apulia Daunia: sequitur explicanda jam nunc quae cognominari solet Peucetia: nunc vernacula Italorum lingua Terra Bariana, Terra di Barri, ab urbe Barrio primaria. Regio hæc stupendâ agrorum ubertate, ad-

SEQUITVR nunc altera Regni Neapolitani pars perlustranda, in qua primo loco se offert Regio, quæ Italia hodie *Puglia Piana*, ab latissimis campis & majore, quam in Peucetis, agrorum æquore: Hæc etiam *Apulia Daunia* quondam dicta fuit. Fines illi ab Oriente *Apulia Peucetia* intercurrente Aufido: à Meridie *Apeninus*, cum *Hirpinis* & *Samnitibus*: ab Occidente *Frentani*, *Caracenique*, nunc *Aprutii*, cum *Phiterno*: à Septentrio ne *Hadriaticum* vel *Ioniū* Mare. Agri hic fertiles supra modum, tritici aliorumq; frumenti generum. Urbes hic sunt & oppida, *Mandonia*, urbs lauta populoque frequens; in rupe sinus marini, quem *Garganii Montis flexus efficit*, sita, invicem ad litus habet arcem. *Nuceria* oppidum Episcopale: *Nuceria* Ptol. & Suet. Rudera, qua hodieque pañim eo loco, priscam docent urbis amplitudinem. *Troja* civitas opulentissima, fœcundi agri: Comitatus titulo clara. *Asculum* urbs, titulo Ducatus inclita: *Asculum Appiano* Alexandrino, *Asculo* vulgo, cognomine *Satricano*. Sunt & *Salpe*, *Arpi* Plinio commemorati, aliquando *Argos Hippium* dictum, mox *Agyrippo*: & urbes duæ, quæ in proximis verbis ludicrum abidere, *Apina* & *Trica*, &c. Flumina sunt *Aufidus*, hodie l' *Osanto*. *Candularia* item & *Cervaria*.

mirandâque nobilissimorum fructuum copiâ cum reliqua fere Italia committi potest. Sunt tamen ibi, ne quid sit omni ex parte beatum, loca quædam, quæ pluvii, aquisq; laborant. Civitas primaria est *Barium*, *Bari* Plin. ante *Iapyx* addenti, *Barri* vulgo. *Vrbansantiqua*, ea pulcritudine populique frequentia, ut Regionis universa teneat principatum, eiq; nomen ab se *Terra Barianella* gurgiatur. Sunt præterea *Monopolis* urbs nova Marchionatus titulo celebris, non quidem magna sed pulchra, splendida, ædificiorumque magnificentia nobilis. Ager olei feracissimus. *Polinianum*, *Polignano*, civitas Episcopalis, edita licet præruptaque & faxola in rupe sita, lauta tamen & populo frequens. *Mola* frequens quidem ædificiis, sed colonis agrestibus. Condit arcem ibi superioribus annis Marchio *Polinianus* ad oras tutelam. *Urenatum*, *Giuenazzo*, urbs Episcopalis: agro fertili. *Marfette*, vel ut aliis scribitur, *Morfitta*, vel *Melfatta*, principatus hodie titulo floret. *Vigile* vulgo *Bisegli* adiutus præcessis in rupibus oppidum Episcopale. *Tranum* civitas Archiepiscopalis, vulgo *Trani*. Ab ædificiis est pulcherrima: sed hodiæ majore ex parte deserta. Silvæ oleorum & amygdalarum ab hujus oppidi agro *Tarentum* usque pertinent. *Barulum*, *Barleta* vulgo. Inter quatuor Italæ castella numeratur. *Ostunum* populo frequens, parvo in colle situm. *Cilium*, *Cilio*, *Cilia* Ptol. *Venusia*, *Venusum* Horatio, cuius patria: *Venosa* hodie. Sunt item *Cannusum*, *Acherontia*, *Biletum* & alia oppida.

um copia cum re-
Sunt tamenibi, ne
a quædam, quæ plu-
maria est *Barium*, Ba-
ulgo. *Vrbs antiqua*, *Pri-*
tia, ut *Regionis uniu-*
sen ab se Terra Baria-
urbs nova Marchio-
magna sed pulchra,
centia nobilis. Ager
uno, civitas Episcopala
in rupe sita, lauta
sequens quidem adi-
didit arcem ibi supe-
s ad oræ tutelam. Iu-
copolis: agro fertili-
*tta, vel *Melfatta*, prin-*
*vulgo *Bisegli* adlittus*
*scopale. *Tranum* civi-*
Ab ædificiis est pul-
te deserta. Silvæ olea-
pidi agro Tarentum
ulgo. Inter quatuor
um populo frequens,
*Cilia Ptol. *Venustia*, *Ve-**
l's hodie. Sunt item Ca-
poppida.

Post

PUGLIA PIANA.

531

Post Apulia explicanda succedit Salentinorum Regio, quæ & Iapigia, Massapique, itē Calabria. Nunc Italisa^b Terra d'Orta. Nomina. Situs. Hydrunti, Terra Hydruntina, vulgo Terra d'Otranto. Habet hæc Regio ab Meridie Tarentum & mare usque Promontorium Salentinum, ab Oriente idem Promontorium cum Mari Ionio: quod etiam & Hadriatico, qua Septentrio est, adluitur ab Hydrunte Brundisium usque: qua Occidentem respicit, Apulia illi adjacer Peucetia, cum Magnæ Græciæ portione. Tota hæc Regio saluberrimo gaudet aere, cœloque fudo & sincero, præterquam in ora, que ab lacu Hydruntino Brundisium usque: ubi plerisque in locis juxta mare sunt paludes. Regio fertili^s & opima; caput Regionis, cui nomen à se præbuit, Hydruntum, i^edrūs Strab. Ptol. & aliis. *Hydrus Melæ*. Hodie Otranto. Vrbs est verutissima, cœlo potitur clementissimo. Præter portum satis capacem, Aquilone flante non satis tutum, arcem habet in faxo, quo mari imminet, tutissimam: opus Alfonsi II. Ager illi amoenus & fertilis. Reliquæ sunt: *Gallipoli*, hodie *Cagliari*: aliis *Callipoli*, camquam Vrbs pulchra. Munitissimum habet natura situm: scopulo enim insidet seu insulae modicæ, quæ mari undique cingitur. Continenti ponte adhærens, axis fulto ingentibus. *Castrum* civitas mercatoribus frequens olei coemendi. *Brundusium* & *Brundisium*, *Breundesium* Ptol. *Brentsum* Steph. *Barneius* Benjamino, *Brindis* hodie. Aereum habet clementissimum. Portus olim illi inclitus ex quo Romanis tutissimus quondam fuit in Græciam transitus. Nunc repletus est: adeo ut vix tritemibus per eum currere licet. Arx urbi munitissima. *Orius* civitas in colle Tarentum spectans. Speciat eam arx in colle valida. *Aletium* Ptol. hodie *Leze* & *Lecce* vulgo. Sa-

lentinorum hodie primaria Concilio totius Apulia Regio, Foroque perpetuo: procerum totius hujus tractus domicilium, multorumque Nobilium sedes. *Xenium*, hodie *Vento*, *Vgenti*, *Ogento*, variante scriptura: nunc perexigua est.

Calabria, ab *Calabria*, quos Magnæ Græciæ partem Salentinis adhærente ad Ionium & quorū circa Iapigium Promontorium tenuisse, ex Ptolemao est manifestum, nomen habet. Regio Italia in extremis ejus finibus instar lingue porrecta inter utrumq; fretum inferum superumque interjacer. Fert ubertate quadam felicitatem, que stupenda quidquid vitæ ex voto transfigendæ, deliciisque fruendis necessarium: triticum, hordeum aliaq; frumenti genera; vinum varium, oleum, saccharum, manna, mel, ceram, sal nativum factitumque, ficus, poma medica, & citria, limones aliosque fructus nobilissimos: item aurum, argentum, lanam, golosyptium, crocum, sericum, linum, & quid non? *Calabria* duplex, *Inferior*; quæ Brutiorum olim Sedes, hodie propriæ *Calabria Inferior*: & *Superior*, quæ olim *Magna Gracia*. *Inferior* fines ab Occasu Laus itemque Lucani: à Meridie mare Tyrrenum & Siculum: qua Oriens est, parte maris Hadriatici; qua Septentrio, Magna Gracia & amne Crathi clauditur. Caput & metropolis ejus ut olim, ita & hodie *Consentia*, Strab. Ptol. Græcisque ceteris: *Conenza* hodie. Sita circa declivitatem pæne Apennini, colles amplectens septem, quibus maxima urbis adfitorum pars imposita. Civitates reliqua: *Mantua*, *Fredus*, *Belmontium*, *Sancta Euphemia*, *Fanum Rhegium*, *Tropia*, *Castrum Villare*, *Altomonti*, *Turratum*, *Rugianum*, *Marturanum*, *Nicagrum*, *Briasticum*, *Hippo*, quæ etiam *Vibo Valentia* dicta fuit. *Superior* quæ olim *Magna*

Magnæ
cum;
est Ca-
tentri
antiq.
to hooc
cania
cessu.

Lamia
Ubi *ca-*
ab O-
Septem-
portio-
vius.
or :
prope-
trocin-
nit Vir-
locum
bisque-
latio o-
esse Gu-

nobilis urbs, Ducatus titulo insignis. In Mediterraneo.

*Statu Ec-
clesie.*

Capacis urbs, olim frequens admodum & opulenta. Re-

liqua omitto. Porro in altera Regni Neapolitani parte

Archiepiscopatu: Arch. Regiensis; huic subsunt Lucensis, Crotone-

nensis, Caglianensis, Catheacensis, Neocatrensis, Giracensis, Trope-

tensis, Vibonensis, Squilacensis. Arch. Consentinus, sub quo est

Maturanensis, Arch. Rossanensis non habet suffraganeos.

Bisignanensis est exemptus. Arch. S. Severina, sub quo sunt

Ebriacensis, Strangulensis, Geneocatrensis, Gerentinenensis, S. Leo-

nus. Arch. Larciatus, sub quo Murulensis, Caffellanensis. Arch.

Brundisius, cui subest Afrinensis. Arch. Hidruntius, cui Ca-

strensis, Gallipilitanus, Licenensis, Vgentinensis, Lucensis, Nerto-

nensis exemptus est. Arch. Barenensis, cui subsunt Betontinen-

sis, Calphianus, Invenacensis, Rubentinenensis, Salpensis, Caurien-

sis, Baterensis, Cöversanu, Minerviensis, Polignicensis, Catherine-

ensis, Lavellinensis. Arch. Trauenensis, cui subsunt Vigiliensis,

Andrensis, Ponensis. Arch. Sipontinus, cui subsunt Vescanen-

sis exemptus; Trojanensis exemptus: Melphienensis, Monop-

itanensis & Rapolensis exempti. Arch. Cannosanus, sub quo

Aurandensis, Sarranensis, Montis viridis, Laquedonensis, S. Ange-

li de Lombardia, Bisaciensis. Arch. Acheronii, cui subsunt Pe-

tentienensis, Tricariensis, Venusienensis, Gravienensis, Angolenensis.

XXX iii CORSCA

o torius Apulia
torius hujus tra-
ium sedes. *Vxen-*
scriptura: nunc

eciae partem Sa-
citra circa Iapygium
est manifestum,
sejus finibus in-
sum inferum su-
adam felicitate-
antigide, deli-
hordeum aliq;
saccharū, man-
que, fucus, poma

Situs.
*Salis fer-
tis*

Calabria
an-
figide, deli-
hordeum aliq;
saccharū, man-

que, fucus, poma

*sum, crocum, ser-
plex, Inferior, quæ*

Calabria Inferior: Et
finis ab Occasu

re Tyrrenum &
Hadriatici; qua

Crathi clauditur.
& hodie Consentia,

& hodie. Sitia circa

plectens septem,
rs imposita. Civi-
m, Sancte Euphemie,

Altomonti, Tura-
Braticum, Hippo,

uperioris quæ olim

Magna

*Magna Graecia, fines ad Solis exortum Aequor Adriati-
cum; ad Meridiem Flumē Alex & Brutii: qua Ocasus,
est Crathis Amnis cum Apennino & Lucanis: qua Sep-
tentrio, Sinus Tarentinus, cum Apulis Peucetiis. Hic
antiquissima nobilissimaque urbs est *Tarantum*, *Taran-*
rum Appiano Alexandrino: *Taras* Strab. & Prōl. *Taran-*
to hodie, Calabriæ quondam & Apulia, torius que Lu-
caniæ caput, L. Floro. Situs ejus notatur in intimo re-
cessu Sinus, qui ab ipsa urbe dicitur *Tarentinus*.*

Supereft in hac Tabula *Lucania*, hodie *Basilicata* a di-
cta: unde, incertum. Fines hodie ab Occidente Silarus
amnis Campaniæ limes; ab Meridie, Mare Tyrrenum;
ab Oriente, Laus cum Bruttiis Magnæque Græciæ: ab
Septentrione Peucetii in Apulis, cum Hirpinorum
portione. Montosam & aperam esse totam indicat Li-
vius. Hodie fortean, quam olim, incolis est frequentior:
quamquam adhuc magna multis locis solitudo,
propter vias difficiles, horridosque nemorum saltus la-
trociniis infesta. Oppida hic ad Mare *Pastum*, *Pasti* memi-
nit Virg. lib. 4. Georg. *Biferique Rosaria Pasti*. Ad que m
locum Servius *Pastum* Calabriæ facit civitatem, u bi-
bis quotannis rote generantur. *Acropolis* oppidum ab Si-
lario ostio m. 12: aere gaudent præstantissimo. Originis
esse Græcæ, ut hoc tractu pleraque, ipsum indicat no-

Regio
undic.
dha.

Sicca.

Solifri-
tua.

CORSICA à Corso ejus terra Domino dicta: alii à qualitate cacuminis montis alicuius dicitur volunt. Græci hanc κύρον appellavere, à Cyno Herculis Filio: Therapne ab Ovidio nominata est, ut scribit Villanova. Ab Occidente & Septentrione respicit Mare Ligusticum: ab Ortu Tyrenum, à Meridie Sardiniam. Longitudo mill. cxx non excedit: licet Strabo mill. clx, Plinius clponat: latitudinem hic lx mill. facit: ille lxx, quod verum esse ex dimensione per circumflexum constat. Ambitus secundum Pliniium mill. cccxx: secundum alios ccv & cccix: secundum Maginū cccxxv, quod sic per dimissionē exactam reperitur scribit. Insula est ab omni parte aditu difficilis, cum præruptis undique collibus comprehensa sit. Interius similiter magna ex parte montosa, ideoque frumenti neque leguminum adeo fertilis est: quæ nisi paucis quibusdam locis crescunt, ubi se aperit, atque huminibus & aquis irrigatur, ac feracissima redditur. Ea pars quæ respicit Etruriam est mediocriter plana, habetque ibi secundum solum, & producit nobiles ac dulces fructus. Vina insula, præstantissima, primæque nobilitatis, & à Romanis temper experta, Corsica à loco dicuntur. Mellis & resina hic magna ubertas: olei item & ficium. Cæterum mella Corsicana amara esse notavit Servius in tv Georgicōn. Fitque id ob taxi copiam, è qua apes inella legunt. Venenata etiam creditit Ovidius. Solus hic ager lapidem gigantochiten, quem Democritus Abderites etiam in certamina contra magos adhibuit. Rhennius de Corsica: Hanc solam perhibent Catochiten lignare Terram: Corporibus lapis hic euc glutine taclus adharet. Similia tradunt Plinius lib. xxxvii cap. x: & Solinus cap. ix: sed Plinius de rei fidei ambigit. Alumē quoque hic reperiatur: & ferrī fodina-

sunt apud fl. Birincum in comitatu Nebiensi. Sunt & Salinæ vulgo dictæ della Roja, non longè à portu S. Florentii: & prope Niolum sunt valles profundissimæ perpetuis nivibus scatentes, sub quibus ajunt crystallum copiosè latere. Nascitur etiam in ea magna copia buxus teste Plinio & Diodoro, nec non taxus arbor venenata. Animalia produc varia; equos in primis ferocias, & canes venaticos spectatae magnitudinis. *Mus* ^{animales.} quoque animal, Plinio auctore, hic est, arietis genus. *Mafoli* hodie vocant, animal præterquam in hac insula & Sardinia nusquam apparet in tota Europa. Habet cornū & pilos instar cervi, & cornua instar arietis, non longa sed retro circum aures reflexa, præcipue duritie, ut si altitudine i pedum præcipitur inter faxa, ac capiti incumbat, non ledatur: magnitudinem retinet cervi mediocritis, solisque herbis vescitur, cur su præditum velocissimo, carnesque habens gustu sapidas. Ovibus insuper & bobus referta est. Insula omnis jam olim malignè culta, primum à Phoenicibus, tum à Liguribus, post etiam à Romanis, qui duas colonias eò deduxerunt, Marianam & Aleriam, quæ adhuc existant. Cætera Barbari tenuere; proinde cum Romanis in eos irrerunt, magnum servorum gregem captum Romanum adduxerunt, exiguo fructu, quod tam nequam servis essent, tamque bruti, ut quamvis vili emerentur, tamen dominos semper emptionis pœnitentet. *Romanis* successere Saraceni: his Genuenses: tum Pisani: hodie verò iterum ad Genuenses jus rediit. Nunc industrias partes eam distinguunt: plagam quæ Orientem solem respicit, latus interius; partem huc obversam, latus exterius vocant. Pars quæ Italæ propior est, Cismontana; & quæ versus Sardiniam excurrit, Ultramontana dicitur. *Vibes* Plinius xxxiii suisse in ea testatur; quod etiam

*Imperium Majorum.**Ocidentem.**Montibus pro-Meditabibus hic ultra.*

iensi. Sunt & Sa-
portu S. Floren-
tindissimæ perpe-
tuijunt crystallum
magna copia bu-
taxus arbor ve-
quos in primis fe-
agnitudinitis. *Mus-*
est, arietis genus.
erquam in hac
in tota Europa.
et cornua in star a-
ures reflexa, præci-
præcipitetur inter
ur: magnitudinem
erbis vescitur, cur-
habens gustu fa-
ta est. Insula omnis
nocentibus, tum à *Li-*
tas: colonias eò de-
ad huc existant. Cæ-
Romani in eos irrū-
ptum Romam ab-
nequam servi es-
cemerentur, tamen
eret. Romani succe-
serunt. *Pisan*: hodie
dicit. Nunc indu-
am quæ Orientem
tem huic obversam,
lia proprie est, Cis-
currit, *Vltramontana*
in ea testatur, quod
etiam

CORSICA.

SARDINIA.

etiam ex eo notavit *Mattianus Capella*: ex *Strabone* tamen non tam civitates quam castella fuisse videntur. Hodie oppidum est *Bastia*, in quo summus Gubernator præsidium habet. Est & *Nebbius* civitas cum Comitatu. Eam Pto. *Cersunum* videtur appellasse. Fluminibus rigatur *Gelone*, *Tavignano*, *Sagona*, *Bavone*, *Tegiamo* & non nullis aliis. Silvis, nemoribusque, quæ resinam exhibent, montes hinc inde vestiuntur. Montes verò precipui sunt *Ilia* *Orba* dicti: item *Cheparino mons*, *mons Tenda*, *mons Gualango*, *mons Russus*. In mari autem inter Corsicam & Sardiniam coralium legitur. Portus habet binos haec insula satis amplos, maximarum navium capaces, in sinu qui vocatur *S. Florentius*. Est & *S. Bonifacii* *Portus*, *Ptol.* *Portus Syracusanus* dictus. Hodie Corsicæ incolar etiamnum, ut olim, habentur homines pauperissimi, furtis & latrociniis dediti: ac à literis proflus alieni. Episcopi in Corsica Archiepiscopi *Pisani* Suffraganei, *Ajaccius*, *Alariensis*, *Sagonensis*, *Civitanensis*. Et Episcopus Archiepiscopo *Ianuensi* subiectus *Nubiensis* vel *Nebiensis*.

*Fluminis**Montes**Portus**Vulgi**mores*

Sardinia.

SARDINIA à *Sardo* *Herculis* filio nomen habet. *Timæus Sandalotin* appellavit ab effigie sole: *Mirillus* & *Chryslippus Ichauja* à similitudine vestigii. Eodem respexit *Manilius* cum inquirat, *Sardiniam in Libyco signant vestigia planta*. *Sardagna* hodie

audit. Eam ab *Ortu Solis* mare *Tyrrhenum*, à Meridie *Siculum*, Africum: ab *Occasu Sardoum* ambit & littora pulsat; à Septentrione mare quod ipsam & *Corsicam* interluit. Aer Insula, inclemens est, propterea Q.F. monet M. Ciceron ut valetudinem curer, memor quod quum optime valeret, tamen in Sardinia esset: & in Epistolis *Tigellium* quendam *Sardoum* hominem esse ait patria sua pestilentiorum. Abundat tota Insula frugibus, tritico, vino, argenti fodinis, pecore, armento, & cunctis ad vitæ usum necessariis. Equorum tanta copia, ut non pauci agrestes sint, dominis carentes, nostraris minores, generoli tamen, robusti ac agilis. Venationem habet uberem: multique rustici ex Iola vivunt venatione. Abundat enim regio apiris, cervis, damis, & alio quodam animali quod *Muslonem* vocant, quod modò in Corsica descripsimus. Nullum gignit Sardinia lupum, aut aliud huiusmodi nocens animal. Caret etiam serpentibus. Silius: *Serpentum tellus pura, ac viduata veneno*. Sed tristis celo, ac multa vittata palude. Sed quod aliis terris serpens est, id *Soligunda* *Sardo* agris. Animal perexiguum, simile que araneis formâ. *Lucanus Salpiga* vocat, Plin. *Solifugam*, quod diem fugiat. In meritis argentariis plurima est: est enim solum istud argenti dives. Occultum reputat, & per imprudentiam supersedentibus pestem facit. Accedit etiam huic incommodo Herba *Sardonis* quam *Paufanias* in *Phocacis* *selino*, hoc est apio simile esse dicit: Latini *Ranunculum* & *Strumeam* vocant. Hoc si edulio assumpta fuerit, ora hominum & rictus contrahit, & quasi ridentes perimit. *Strabo* ex ea scribit Hispanos venenum conficeret, quod urgente vi majore haustum, citra dolorem perimat: inde proverbium natum.

S A R D I N I A.

337

gis tenet auctoritatem: & solus Hispanus hunc Magistratum gerere potest secundum antiquas constitutio-
 nes. Habet à Rege adsignatum *Adsefforem Iuris V. Do-*
Smartris
ctorum quem Regem ibi appellant. Habet præterea
& alios Consiliarios, quorum consilio omnia fere dispo-
Vulgi.
nit, appellaturque ejus Tribunal, Regia audiencia. Olim
 hunc Magistratum *suxa* privilegium Regni nullus po-
Morū.
 ter gerere nisi per triennium: deinde aliud succede-
 bat in locum ejus. Nunc autem in eo munere multis
 temporibus quis persistit, ut Regi placet. Ad mores &
 genium Sardorum quod attinet: corpore sunt robusti
 & laboribus adfueti; præter paucos luxui deditos. Litte-
 rarum studio parum sunt intenti; venationi autem de-
 dictissimi. Multi pecuariam exercent rem, agresti ci-
Vitium.
 bo & aqua contenti. Qui in oppidis & villis habitant,
 pacifice inter se vivunt in diem, & vilissimo vestiuntur
Vestitus.
 panno. Et quod mirandum est nullum habent artificem
 in tam ampla insula, qui enses, pugiones & alia fabricet
 arma, sed hæc ex Hispania & Italia petunt. Apud Mer-
 catorem hi leguntur Episcopi: Archiep. *Calaritanus*,
 cui hi subsunt, *Sculcitanus* vel *Sulciensis*, *Dolensis*, *Swellensis*.
 Archiep. *Turitanus*, cui subsunt hi: *Sorrentus*, *Plonatus*,
Ampricus, *Gifacens*, vel *Girardenus*, *Castrensis*, *Othanensis*
 vel *Othricensis*, *Bosanensis*, *Bossa* forte. Archiep. *Alborensis*,
 cui subsunt *Vsellensis*, *S. Iustus*, *Terre alba*, *Civitatensis* & *Ga-*
stlinensis exempti.

Y y

SICILIA

enum, à Meridie Sign.
 & littora pulsat; à
 oſſicani interluit.
 F. monet M. Ci-
 cero
 quod quum opti-
 quatuor
 in Epistolis Ti-
 nemelli ait patria
 ſula frugibus, tri-
 ſulfum
 mento, & cunctis
 lata copia, ut non
 nostris minoris,
 venationem habet
 venatione. Ab-
 is, & alio quodam
 modi in Corsica
 la lupum, aut aliud
 etiam serpentibus.
 eneo, Sed trilobis calo,
 terris serpens est,
 erexiguum, simile
 vocat, Plin. *Solif-*
argentarii plurima
 es. Occultum rep-
 tibus pestem facit,
 rba Sardonia quam
 st apio similem esse
 eam vocant. Hæc
 num & rictus con-
 Strabo ex ea scribit
 lurgente vi majore
 de proverbium na-
 tum.

*Rupta.
Nomina
deinde
della.*

SICILIA ante omnes Mediterranei maris Insulas claritate eminens, Thucydidi *Sicania à Sicano*, qui, ut Solinus & Capella scribunt, cum Iberica manu in eam terram ante bella Trojana devenit. *Trinacria pluribus*, ac præserim Poetis, ob tria Promontoria. A specie etiam *Triquetria*: tribus enim Promontoriis indiversa procurrens, Græca literæ imaginem quæ Delta dicitur, efficit. Tria illa Promontoria autem sunt *Pelorus*, *Pachynus*, & *Lilybaum*. *Sicilia Græcis*: Ceterum ut quidam arbitrantur,

Trinacria quodam

*Mutare frum: rupi confinia Nereus:
Italia pars una fuit, sed pontus & aestus
Videt, & ab his interius equore monteis.*

Sicula.

Atque hinc *Rhegium* in Italia di etum quod illie *Siculum* latus ab Italia divulsum. A Septentrione Mari Tyrrhenio seu Infero pulsatur; ab Ortu Hadriatico vel Supero & Ionio; ad Austrum Africo Mari, & ad Occidentem Sardoo. Thucydides lib. 6 scribit ambitum Sicilie non multo minorem & sse octo dierum itinere: tantaq; cum sit, samen tantum xx stadiorum intervallo dirimi à terra continentis. Insula porro hæc salubritate cœli, soli fertilitate, frugum omnium copia rebusque aliis, quibus indiget mortalium usus, maximè præstata. Subjacet enim quarto Clima, quod cœli clementia sex aliis antecellit. Quo fit, ut quidquid Siciliagignit, sive soli, sive hominis ingenio, ut Solinus ait, proximum sit iis quæ optima judicantur. Marcus Cato eam Cellam Penuariæ Reip. Nutricemque Plebis Romanæ appellavit: Horcum pop. Romani Strabo. In agro Sunensi, in quo raptam Proserpinam veteres finixerunt, loco quem dixe-

*Cali tem-
peratu.
Soli fer-
tilitas..*

runt *Vmbilicum Sicilia*; tanta est frumenti ubertas, ut ex uno tritic modio centum colligantur; quem agrum idcirco vocant *Campe dallo cento salme*. Huic tamen non cedit ager Leontinus, de quo videndus Cicero & Verriena. Quid vina commemorabo optimi saporis odorisque? Vina in Sicilia laudatissima premi. Plinius (qui in recensendis vinis quibusque optimis diligentissimus ac prope curiosus fuit) peculiariter prædicat. *Balincium* enim vinum (quod mulsi saporem habet) in Sicilia ponit. Vocant autem *Musum* vinum melle affectum, unde coniicitur *Balincium* vinum illud esse quod *muscatellum* exacta dulcedinis vocant. Vvas namque, quarum apes sunt avidæ, à quibus & apianæ dicebantur, eas & muscas quoque, ut inquit Columella, insectantur, à quibus *muscatelle* vulgo nunc dicuntur, ex quibus vinum dulcissimum, & eximis suavitatis exprimitur, quod *muscatellum* dicitur: licet plerique à musci odore, quo plurimum redolet, id ei nomen impositum existimat. Hac etate vinis Siculis jure optimo præstantia debetur, quod cum Italis non impari certamine contendant, tum quod palato squaliter arrideant, tum quod etatem optime ferant. Oleum item Sicilia ubertate quadam, & abundantia fundit; facchatum, crocum, mel, sal, omnis ferme generis fructus nobilissimos, & sericum præstantissimum. Est præter hæc Sicilia metallis etiam dives: aurum namque habet, argentum ac ferrum, & alumen. Lapidès quoque preciosos gignit, smaragdum, achatem, beryllum, porphyriten, jaspidem. Boum, pecorum, cæterorumque animalium armentis gregibusque densissimis præstat. Damarum etiam apropinquumque *venatione*, ac perdicum ac *attagnum*

*Anima-
lium ve-
tum.*

tiubertas, ut ex
; quem agrum
iuc tamen non
s Cicero ; Ver-
imi saporis odori-
ni, Plinius (qui
diligentissimus
dicat. *Balincium*
(et) in Sicilia po-
melle affectum,
d esse quod mu-
ras namque, qua-
ne dicebantur,
mella, insectan-
tuntur, ex qui-
avitatis exprim-
plerique à musci-
men l'impositum
jure optimo præ-
impari certamine
arrideant, tum
item Sicilia uber-
chatum, crocum,
nobilissimos, &
ter hæc Sicilia me-
habet, argentum
quæ preciosos gi-
um, porphyriten,
orunque animan-
mis præstat. Da-
ne, ac perdicum ac
attaginum

Anima-
lium va-
rieta.

349. attaginum (quas *Francolinas* vulgo appellant) autupio insignis est. Falcoes sacri & peregrini, volatilium hostes, aliunde advalentes, hic etiam capiuntur. Regionē hanc primi tenuere *Lestrygones* immanes, tum *Sicani* Hispanorum coloni; accessere *Trojanorum* & *Cretensium* populi. Postea *Grati* eam apetivere, inde *Romanī*, & quidem post divitium *Orientis* & *Occidentis* imperium. *Constantinopolitanus* paruit per annos pene cc. Sub *Iustiniano* autem Imperatore insulam *Gothi* invaserunt, qui post annos xvii à *Belisario* expulsi sunt. Postea occupaverunt eam *Saraceni* sub *Michaеле Balbo*, qui cccc annos ea potiti sunt. Hi *Normannis* cessere. Successere *Langbardi*, *Suevi*, *Germani*; sed his à *Clemente IV* exactis, Galliarum potiti per annos xvi ad vesperas usque Siculas, que incidere in annum cccclxxxi. Ex eo paruit *Aragonibus*, usque ad *Ferdinandum Regem*, quo extinto *Hispaniarum Regis* Aragonie & Siciliæ imperium possedere. Plinius in hac urbes lxxi numeravit. Hodie sunt civitates & oppida clxxii, Magino teste. Regni Metropolis est *Panormus* Ptol. & alii, *Palermum*, *Palermo* hodie. Vrbs est vetustissima, Phoenicum colonia, uti ostendunt Epitaphia aliqua litteris Chaldaicis conscripta. Existimatur temporibus Abrahami exstructa. Sita est loco ameno & fertilissimo. Ad Septentrionem spectat, Pelagoque adluitur *Tyrreno*, muris septa altissimis, quod opus est Friderici Regis: secundum mare arx est, que nostra tempestate amplificata, quod *Castrum ad Mare* nominant. Tres item antiquæ civitatis portæ, & veteres muri multis cum turribus lapide quadrato constructi, etiamnum manent. Templum est *Panormi* D. Petro factum, à Rogerio Siciliæ Rege conditi-

Imperiū
majorū.

Vrbes.

tum, quod sua pulchritudine & rerum preciosarum apparatus, ceteris, quæ in Italia nunc usquam exstant, seu veteribus, seu novis merito preferri constat, quò nomine ab omnibus, qui Panormum aut inhabitant, aut invitant, viris, non imperitis modo, sed ingenio etiam doctinaque præstatibus, summa cum admiratione ac voluptate frequentantur. Major etiam totius urbis Ecclesia reticulata est structa, quadrato ac diversis in exteriori facie imaginibus figurisque inciso ac perpolito lapide à *Gualtherio* hujs nominis II Archiepiscopo anno cccclxxxv fundata, ubi Regum Reginarumque Siciliæ ad Ducum quoque corpora sunt recondita. Est & Gymnasium publicum & Xenodochium. Longum foret reliqua hujs urbis ornamenta & præclara ædificia commemorare. Reliquæ civitates sunt, *Syracusæ*, urbs quondam maxima, quam ita Orator describit Actione IV in Verrem. Vrbe *Syracusæ* maximam esse *Graciarum* urbium pulcherrimamque omnium, sepius audistis. Est, Judicet, ita ut dicatur: nam & sibi est cum munitione, tum ex omni adieu vel terreal mari, præclaro ad adspicuum, & portus habet proprius in edificatione adspicuumque urbi inclusos. Qui quum diversos inter se aditus habeant, in exitu conjugantur & confunduntur. Eorum conjunctione pars oppidi qua appellatur insula, mari disjuncta angusto, ponte rufum adjungitur & continetur. Ea tanta est urbs, ut ex quaruor urbibus maximis constare dicatur, quarum una est ea quam dixi insula, que duobus portibus cincta, in utrisque portus oblium adiutumque projecta est: in qua est domus, que regis Hieronis fuit, qua Praetores uti solent. In ea sunt ades sacre complures: sed due, que longè ceteris antecellunt, *Diana* una, & altera, que fuit ante istius (Verris) adventum ornatissima, *Minerva*. In hac insula extrema est fons aqua dulcis, cuius nomen

Arethusa

iosarum ap-
exstant, seu
quò nominat-
ant, aut in-
io etiam do-
natione ac vo-
rbris Eccle-
sis in exte-
perpolito la-
iepiscope an-
tique Sicilie.
Est & Gym-
nus foret re-
edificia com-
urbis quon-
Actioне iv in
reacrum urbium
Iudices, ita ut di-
ni adiut vel ter-
habet prop̄ in a-
diversos inter se
fluent. Eorum
mari disjuncta
erunt. Ex tunc est
dicatur, quarum
cincta, in utri-
in qua est domus,
In ea sunt ades sa-
llunt, Diana una,
sum ornatisima,
e dulcis, cui nomen
Aretusa

Aretusa est incredibili magnitudine, plenissimum piscium: qui
fluctuante oriente, nō minorem ac mole lipidum a magis
dignitatem efficit. Altera autem ostium Syracusii cui nomen Accra-
dina, ab eo que fluxum maximum, pulcherrima porpica, orna-
tissimum perlungat, amplissime curva, templa lungue egerium.
Ipsa Olympiā nomenque ostium suum habet, non perprava mul-
cisque transversa divisa, private diffusa continentur. Tertia est
urbis, que quod in ea parte fortuna fannū aurum fuit, Ty-
che nominata est, in qua & gymnasium amplissimum est, &
complures ad eam scire, exiliare res patet. & habentur frequen-
tissime. Quarta autem est urbi, que quia polystoma dificitur est,
Negala nominatur, ad quam ibestratum est maximum, praecepa-
do terrae argo. Catinum, dictum Iheri, signumque
Apollinis, qui Tenaces vocatur, pulcherrimum & maximum.
Hodie tam amplius urbis decora omnia periere: ruina
existant & oppicii partes. Messana urbs freto incumbens,
cuius Incolae primiā Messanenses, postea Mameritini
dicitur sunt, non Punicis & Atticis bellis, ex Herodoto &
Thucydide. Catina, qua etiam Catina, patria Charon-
da Legislatoris, Gymnasio hodie celebris, Tauromini-
um urbs à Zenda condita, hodie Taormina, Leonium
patria Georgie, Sophistae, Agrigentum pervetuta civitas,
quam olim Carthaginenses everterunt, & Megalus at-
que Feridus rursum instaurarunt. Sunt etiam Augusta,
antea Megara, Castrogiunum, olim Enna; Drepanum, Mon-

reale Marcella & alia usque compluses. Fluminibus riga-
tur plumbum, in quibus, ut & in lacibus, mugilum, alo-
sagum, anguilum, tincatum & troctatum non spon-
nende caput. In Mari vero thynnorum non modo
ad Pachynum, sed ad Tannoenum etiam & Drepanum,
ac omnem eam, quam Mare Tyrenenum adiuit, oram,
larga capture. Capiuntur & in freto Messanensi xi-
phi. Siculum mare omni denique piscium genere be-
nignissimum est, & mullorum copia, quos Græci tri-
chias, barbatos autem Sophron, & Cic. vocant, & mu-
raranum ac horycinorum, qui teste Athenæ lib. vii
secundum obtinent locum, insigne. Fretum autem Si-
culum angustum, anceps, atrox, levum, Scyllæ Cha-
rybdisque nominibus infame. Montes
Monte precipui sunt
Etna & Eryx. Etna, Calistic Columna cognominatur Pin-
daro, Tiphœum cum vocat Silius Italicus. Hodie Monte
Gibello aut Mongibello nominant. Assiduis ignibus fla-
grat. Describitur à Virg. lib. 3. Aeneidos, Plinio lib. 3
c. 8, Mela lib. 2. c. 7, Solino, aliis. Eryx maxime memora-
tus ob delubrum Veneris, ab Aenea quod scribitur con-
ditum. In Sicilia Archiepiscopi: Panormitanus, cui sub-
jecti Episcopi Agrigentinus, Mazarenus, Milevitanus sive
Malitius. Mons Regalis Archiep. cui subsunt Syracusa-
nus, & Cothanensis, Messanensis Archiep. cui Capaludensis,
Pacensis, Lipariensis, Meris & Militenus, nunc Milazzo.

Regio &
unde di-
st.

STIRIAM vulgo *Stirmark*, à TAURO dictam esse vix dubium est, cui opinioni subscribit etiā Egidius Tschudus: ubi refert ex Plinio, Catonē Leptonio & Salasio Tauricę gentis asseverare: (inquit enim:) Fuerunt autem Taurici isti Galli, quorum natio in antiquissimis Gallorum præliis sedem collocavit ultra Alpes, de quibus Polybius lib. 11. de Bello Gallico sic scribit: In Alpibus ab utroque latere montosa habitant ad eam partem quæ versus Rhodanum & Septentrionem spectat, *Galli* qui *Transalpini* appellantur: ad eam vero quæ campis imminet *Taurisi*. *Agenes* & alia pleraque Barbarorum genera, à quibus *Transalpini* non genere, sed differentia loci differunt, ideo *Transalpini* dicti, quod trans montes colant, &c. *Illi Taurisi* postea emigrantes, alia quæsierunt loca, occupaveruntque regionem quæ modo Comitatus *Georis* appellatur, ac deinde profecti sunt in *Stiriam*, nomen suum illi terræ relinquentes. Significat enim *Taurus Germanis Stier*. Fuderunt se quoque in *Austriam*, & *Hungariam*, de qua re hic non est locus distlerendi. Hæc ille. *Stiriam* vero *Valeriam* olim dictam fuisse affirmant nonnulli, sicut appellatam fuisse in honorem *Valeriae Diocletiani filii*, quemadmodum *Marcellinus memoria prodidit*, & *Aurelius Victor de Cæsaribus*. *Volaterranus* vero *Lapidam* dictam putat: sic enim scribit 1.8. *Geograph.* Proxima huic *Lapida*, quam *Stiriam* nunc vocant, sicut *Pius Pontifex* eam *Valeriam* putat: ergo vero ex descriptione *Rufi*, *Valeriam* potius *Croatiam* dixerim, inter *Danubium* & *Dravum*. Hactenus ille. Si prior opinio vera est *Quados* aliquando hæc loca tenuisse, ex

eo patet, quod *Sextus Rufus* scribit, sub *Iulio Marcomanno* & *Quados* de locis *Valeria* quæ sunt inter *Danubium* & *Dravum* fluvium pulsos esse. Est vero & hæc regio Norici mediterranei pars, quemadmodum & *Carinthia*, & *Illyrici* provinciæ adnumeranda. Germaniæ quoque posterius accessit. Cōregionalis *Stiriis* sunt ad Orientem quidē *Hungari*, ad Meridiem *Carniæ* *Carnaiaque*: ad Occidentem *Carinthia*: quia Septentrio est, *Austria*. Terra undiq; montibus obsita praterquam aqua orientem respicit *Solem*, ubi spacio la est plana. De ejus fertilitate parum polliceri ausim. Regio quidē universa mineris turget, verūm Principum incuria parcus foditur. Argentarias fodinas habet in Alpibus quas *Schrenberger Albeni* nuncupant. Ferrarias juxta *Anisum* fluvium. Salis quoq; ingens hic copia coquitor, quam in alias regiones exportant, ac lucrum ingens recipiunt. *Marchionatus* olim *Pannonia* primæ erat, unde *Stiria* Marchia dicta fuit. *Marca* autem limitem sonat: per limitaneum itaque Comitem administrabatur, uti *Lazius* ostendit. Deinceps *Ducatus* titulum adeptus per *Fredericu* *Barbarossam*, *Austriacis* *Dueibus* accessit, quibus etiamnum paret. Ultimus *Marchio* dictus fuit *Ottocarus*, cuius filiam duxit uxorem *Lupoldus* *Dux Austriae*, qui consensu Imperatoris factus est *Dux Stiria*. Deinde successione illa rursus extincta, miserunt Provinciales quidam in *Bavariam*, alii in *Hungariam*: cuius regni moderator misit filium suum: sed cum ille vivet juxta mores suos, intolerabilisque esset *Stiria*, exactus fuit, & vocatus *Ottocarus* filius regis *Bohemie*, qui usurpaverat *Ducatum Austriae*, obtinueratque anno Christi

*o Marcomani-
r Danubium
& haec regio
m & Carin-
ermania quo-
sunt ad Or-
Carniae:
est, Austria.
qua orien-
cs. De ejus
uidé univer-
iaparcius fo-
quas Schrven-
Anisum flu-
ar, quam in
ens recipiunt.
unde Stiria
sonat: per
atur, uti La-
m adepta per
cibus accessit
hio dictus fuit
oldus Dux Au-
st Dux Stiriz.
misserunt Pro-
angariam: cu-
ed cum ille vi-
set Stirizi, ex-
Bohemiz, qui
ueratque anno
Christi*

S T I R I A.

543

Christi cccclxix Carinthiam, sed diu conservare non potuit. Nam cum eo arrogantia proiectus esset, ut contempta Imperii Majestate de clientelaribus Bohemis beneficiis Cæsari Rudolpho Habsburgio Sacramentum dicere nollet : hic ad Augustam Vindelicorum, Germania Principum conventum indicit, citaturque gravissimis sub poenis Ottocarus, ut se sisstat, ac de injurie occupatis Imperii Provinciis neglectaq; ejus Majestate ratione reddat. Ridet citationem Ottocarus: neminemque ad Comitia qui pro se respondeat, mittit. Inter Legati ab Austria Ordinibus missi Augustam ad Cæsarem Principumque conventum pervenient, & apud Cæsarem Principesque gravissime de injuria crudelitateque Ottocari conquesti docent, cum inquit iure Austriae se insinuasse: Margaritam legitimam uxorem, Austriae Hæredem superinducta pellice repudiassisse, ac tandem veneno sustulisse: Agnetem Badensem filiamque ejus Elizabetham cum fratre Henrico, legitima Austriae hæreditate spoliassisse: Optimatesque complures in vrbe Vienna crudeliter trucidassisse, ac saepissime in innocentem populum sevisse: Austriae, Stiriam, Carniolam ac Vindorum Marchiæ Imperii beneficia, cum Bela Hungaria Rege claim esse partitum, ac ut exteræ nationis auxilio Austriae retinere, populumque duro jugo premere posset, ab Imperio ac Cæsare defecisse &c. Decernitur communis Principum sententia, Legatos ad Bohemum mittendos. Sed cum ii indigna in Cæsarem Imperiique principes probra pro responsu tulissent, omnium consensu decreto bello, ad id justa auxilia Cæsari promissa. Is maximis coactis co-

piis in Austriam contendit. Prodit contra Ottocarus non minoribus adductis copiis, sed de prælii eventu, Cæsaris prudentiam ac vim veritus, dubitans, intercessione duorum hinc inde Antistitum, pacem cum eo facit restituta Austria, dictoq; de Bohemia ceterisq; ejus provinciis Cæsaris sacramento: in genua dum hac furo ante Cæsarem subsecet, inspectantè exercitu. Quade re ut indigna, ab uxore hominibusque turbulentis reprehensus, violata pace, cum ingenti exercitu, Austriam invadit. Exit contra Cæsar Rodolphus, Germanorum copiis, Hungarorumque auxiliis stipatus, ac haud procul Oppido Marchecco cum Ottocaro cōgrediens, eum super occiditque, deinde infesto exercitu Bohemiam invadens, ferro ac igne adolescentem VVenecliam, defuncti Ottocari filium, petere pacem coegerit, legesque pro sua Imperiique dignitate dat. Filium vero suum Albertum natu maximum Austriae præficit: ac paulo post è communi Principum Imperii sententia Ducem Austriae & Stiria cum renunciat. Stiria distinguitur in Superiorē, ubi Murz fluvii divertigium, & Inferiorē juxta Dravi & Murz confluentes, qua Pannonia secundaz seu Hungaria proxima est, unde is locus am Hungarischen dicitur. Vrbes Stiriae sunt famatae Braga ad Muram, ac ibidem Graziūm, Viana, Voysberg vulgo, ad Kainacham fl. VVölbergum ad Lavandam fluvium. Marchpurgum Metropolitana ad Dravi sinistram ripam, atque ex eadem parte Petovia seu Colonia Petovia, ubi Legiones Romanæ fixerunt fedem. Trans flumen VVarasium, Cœstra Variana vocant, Rackelspurgum Murz fl. sinistræ ripæ adjacet, ubi Savaria regio initium habet. In
haec

haec etiam *Cilia* est ad Savii ripam, urbs, uti appareat ex vestigiis, antiqua. Nam Inscriptio[n]es in ea plures nominum Rom. apparent. Oppidan[i] ad Sullam cōditam dicunt, vocarique *Sullacem*, nulla tamen auctoritate quam scīa, inquit Volaterranus. Nam forte ea fuerit, aut ex ejus ruinis, quam Ptolemaeus non longe ab hac ponit, *Celiam* appellatam. In Ducatu Stiria plures sunt Comitatus, inter quos *Vavarasdin*, ad Dravum fl., & *Lebau*, ad Muram fluvium. Fluvius rigatur *Stiria*, *Drava*, *Lavanda*, *Sacken*, *Sulmo*, *Raynacho*, *Alura*, *Mariaca*, *Arrabone*, *Veystruzza*, *Lansitio*, ac infinitis propedium torrentibus ac rivulis qui omnes tandem Danubio miscentur. Montium hic numerus non est, quare singulorum nomina adscribere vix licet, omnes pene generali nomine *Nerica* Alpedicuntur. Vnde Alpium adhuc prae se ferunt nomina, cuiusmodi sunt *Rauch Alben*, *Subalben*, *Savv Alben*, *Schryvanberger Alben*. In confiniis Austriae, Carinthia & Stiria *Taurus* mons est. Muræ fluvio *Gesacu* mons imminet, nunc vulgo *Der Scheckel* vocatur, & *Sattli*, *Mansperg*, *VVemsperg*. Iuxta Salzim fluvium dicitur *Ina* *Savrussel*, hoc est *os porcineum*, *Deifellsteig*, i. *Djabis* precipitum. Infra Muram dicitur in *Gaihal*, *Steinberg* & *Kainacher Alben*: Paulò inferius sunt, *Kreiszpergu*, & *Hertzpergu*

*Fluminis.**Montes.**Urbis.*

montes: & versus Ortum *Radel* & *Platzperg*. Ultra Dravum versus Meridiem *Claudius Mons*, nunc *Dracimperg* dicitur. Refert Vadianus, quod superioribus annis Viennae Austriae constans fama increbuerit, ardere in Stiria c[on]cepisse montem, quo pellectus Maximilianus Cesar Augustus, nunciis ad inquirendum missis ita esse ut cerebatur compererit, quod miraculi loco hic recentere libuit. Hæc vero accidisse verisimile est circa annum Christi 152xx, quo tempore Vadianus hæc videtur scripsisse. Prædicti vero montes paßim, sparsim que silvis vestiuntur. *Stirii* agrestes vulgo populi sunt & strumosi, adeo quidem ingenti struma nonnulli, ut ipsis loquela[m] impedita: & mulier lactans illam post tergum perinde atque saccum rejiciat (si fama vera est) ne infant[is] impedimento sit. Memoria prodit Ortelius se Friaachii dum an. 1515 VIII Vienna Venetas proficiebat, non sine admiratione hominem contemplatum, cui mentum ab auribus incipiens, humeros latitudine fere æquabat, & ad pectus usque propendebat. Strumæ causam aquæ æriique, quibus vescuntur incole, tribuunt. Stiriani cultu & sermone Germani sunt, præter Dravi adcolas, qui Illyrica utuntur lingua.

S C L A V O N I A .

NT S A. Regiones quæ hac Tabula nobis representantur, primum locum sibi vendicat *Sclavonia*. Hæc à gente Sclavonica nomen habet, quæ olim ad Mæotidem paludem habitavit. Dicta quoque fuit *Illyricum* Plin. ab *Illyria* Cadmi, vel ut alii sentiunt, Polyphemi filio. *Illyriu* Ptol. *Illyria* Steph. Eam alii alter definiunt. *Ptolemaeus* ab *Istria* ad *Macedoniam* usque confiniā secundum maris littora producit; mediterranea ejus ad *Pannonias* & *Moesiam* superiorē expandit. Multo ampliorem eam describit *Pomponius Melala*, & *Dionysius Alexandrinus*: totam enim maris *Hadriatici* oram, à *Tergesto* ad *Ceraunios* usque montes, *Illyrii* adscribit, eoique ultra *Danubium* fluvium habere docet: *Danubium* namque inter ejus flumina *Mella* numerat. Alii etiamnum latius hujus fines extendunt. *Plinius* vero inter *Arsam* & *Titium* fluvios constringit. Plerique in ea describenda *Ptolemaeum* sequuntur. Secundum quem continet *Illyris* qua *Macedoniam* spectat, *Dalmatiam*, & *Liburniam* quam *Croatiam* nunc *Lazius* vocat: alii *Croatiam*: *Pinetus Comitatum* *Iadera*, hoc est, *Contado di Zara* indigitat. Longitudo ab *Arsa* ad *Drinum* usque est mill. *Italicorum* ccclxxx. Aere fruitur locis nonnullis puro ac salubri, quibusdam minus grato, qua paludes ac exhalationes

fœda eum inficiunt. *Regio omnis*, teste *Strabone*, apri-
ca est & amena: optimos habet & firmos maris portus,
solum fertile, etiam vitiferum, nisi qua *saxis & rupibus* ^{*Soli feri-*}
horret, aut ad *Pannonias*, ubi frigida est & nivalis. *Flo-*
rurus de Illyriis scribit primo bello Punico, *Illyrios* popu-
lationibus non contentos, licentia scelus addidisse, le-
gatos Pop. Romani jure agentes, non gladio, sed ut vi-
ctimas securi percussisse: praefectos navium igne com-
bussisse, idque, quod indignius foret, muliere i imperante,
quam ille *Tentam* vocatam scribit. *Rursum* bello Ma-
cedonico *Illyrii* à *Perse Rege* conducti Romanum mili-
tem à tergo cooperant distractere, sed deleta ab *Anicio*
Prætore Scorda, quod caput gentis erat, statim sequita
deditio est. *Plinius* oram *Illyridis* mille amplius insulis
frequentari scribit, quum contra *Italiæ* ora huic obver-
sa impetuosa sit. *Illyridis* urbes potiores & oppida sunt
Senia urbs, vulgo *Segna*, in planicie sita ad mare, quod à
Borca vento horridis tempestatisbus obnoxium. *Iadera*
colonia, *Liburnorum metropolis*, hodie præcipua ac
munitissima. *Zara*, vulgo *Sebenicum* oppidum, *Ptol. Si-*
cum dictum. Situm est in *Sinu Sardonicō*, in conse-
etu irruptientis freti ad montis radicem, ubi est arx.
Fertiles habet agros, sed male nunc habitatetur ob *Tur-*
carum vexationes. *Spalatum* & *Salena* *Ptolemaeo* & *Straboni* celebata. *Salena* etiam *Dalmatarum navale*, quod
quidem nunc parum colitur, ob *Turcarum viciniam*.
Tragurium hodie *Trajan*, à continenti parvo curupo sepa-
ratum.

Regio &
unde di-
*llas.**Nomina.**Situs.**Aerei
qualitas.*

rabone, apri-
naris portus, *Selis-*
tis & rupibus *ta-*
nivalis. Flo-
lyrios popu-
ladiisse, le-
dio, sed ut vi-
migne com-
ere imperan-
am bello Ma-
manum mili-
eta ab Anicio
ratim sequuta
implius insulis
a huic obver-
& oppida sunt
mare, quod à
oxium. Iadera
e precipua ac-
rum, Ptol. Si-
o, in conse-
, ubi est arx.
tatur ob Tur-
emao & Stra-
n navale, quod
rum vicinam.
o euipo sepa-
gatum.

ratum. *Epidaurus* urbs antiqua, ad cuius ruinas *Ragusium* vulgo *Ragus*, *Turcis Pobrovicha*, urbs exigua cum arce munitissima: hic nobile est emporium mercium Turcicarum, respublica legibus & quissimis constituta, cives opulenti. Duobus præcipuis adluitur tota Regio fluvii, *Savo* & *Dravo*, qui in Danubium corrunt. Ultra montes plurimi minores amnes erumpunt in Sinum Hadriaticum, ut sunt *Edanius*, *Ticius*, *Naron*, *Rhizon*, & *Drinus*. Illyrici seu Slavonici populi fere omnes ligneis habitant & officiis, culmo contectis, præter paucas littorales urbes, in quibus humanius degunt. Et hæc de Illyrico sive Slavonia universum. Slavonia autem quam hic nostra exhibet tabula, Illyrici illius tantum pars est, nisi forte dicamus eam Plinius esse. Continet *VVindorum* *Marchiam* & *Zagabriensem Comitatum*, uti ex pinace videre est.

Croatia.

Regio.

CROATIA Illyrici, quod initio descripsimus, pars versus Hungariam, Rufo & Volaterrano *Valeria*: *Liburnia* alijs. Istræ ad Sinum Fanaticum adhæret versus Ortum, inter Kulpam & Savum flumina, & superiorum Moesiam sita. Hujus Metropolis nunc *Bigibon* esse dicitur: aliquando *Fumium* erat. Vrbes præterea plurimas habet, utpote *Zeng*, *VVackat*, *Turnavy*, *Medrisch*. Ceterum Regio paucis abhinc annis propter Turcarum in hanc invasiones mirum in modum innovuit. Cum jam sedis quod cum Christianis erat Turca rupisset, hanc regionem ut sibi vehementer commodam ad invadendum ceteras regiones, Italiam & Germani-

*Situs.**Potes.*

am, suis Regnis & Provinciis adnectere ardebat. Sub initium itaque æstatis anni 1399¹⁴⁰⁰ Turcarum Imperator per Bassas & Duces suos in Croatiam exercitum duci jubet. Confernatis vehementer per totam regionem adventante hoc exercitu militibus, *Hraftovitam* munimentum fortissimum, per proditatem, Bassa ex Bosnia capit. Neque hoc furiosi militis placata rabies est, quin *VVijitez*, civitatem munitissimam, vallis aggeribusque undique circumductam, obsideat militem omnem, qui eam tuebatur, cum pro vita sustentanda, & reliquo defendendo, nihil, neque spes supereset, gloriose se dantem, præter fidem datam, Turca enecat. Hanc deditiōnem mille aliae calamitates sequuntur sunt, quas silentio transeo. Porro anno sequenti qui erat millesimus quingentesimus nonagesimus tertius, cum à se tot partas victorias, tot captas arcis & munimenta Turca gloriaretur, habendi *Sisegum* civitatem munitissimam vehemens eum cupido invadit: atque exercitu coacto, obsidione hanc civitatem cingit. Verum Germani animadverentes quantum mali hinc & detrimenti, si à Turcis caperetur, non solum Germania, verum etiam toti Europa accederet, collectis undique copiis, ac trajecto *Savo* fluvio, pro civitate liberanda, cum inimico configere statuunt. Turci Equites qui numero erant 8000, aut ut alii volunt 10000, ut impiderent Christianorum adventum, per pontem quem ante exstruxerant, ad alteram Savi ripam properant, exercitum suum locant, pugnamque cum Christianis ineunt: instant durius ac animosius Christiani, quorum impetum non ferentes Turci ad pontem fugiunt, verum eum jam paulo ante occupaverant Carolostadienses milites.

milli
te ad
reliq
subm
suis
tand
tem

L
I
C
e
nde di
Bulg
ac m
quei
alii
Meli
Schob
quam
& vac
urbis
put e
sibili
præse
esse N
ko flu

Ha.

milites. Turcæ nusquam refugio reperto, præcluso ponente ad reliquum exercitum aditu, omnes ferè ceduntur, reliqui in Savo & Kulpa fluminibus salutem quærentes submerguntur. Pars reliqua Exercitus Turcici, cum à suis infelicissime pugnatum videret, turpiter fugit; ac tandem nostri auxiliante Deo 22 Junii anno 1593 civitatem arctissima obsidione liberant.

Bosnia.

LIBVRNIA orientalem plagam Bosniam hodie dicunt à *Bessi* inferioris Mösitz populis, qui inde à Bulgariis ejeti in hanc superiorem Mösiam migrarunt, ac mutato eti o lit. pro *Bessi* & *Bosni* dicuntur: atque inde *Bosna* & *Bosnia*. Quales munitiones in multis aliis propriis nominibus saepe factas videmus, ut olim *Melita* & hodie *Malta*, *Longones* & *Lingones*, *Scandia* & *Schondia*, &c. *Bosnia* urbs est *Iaitza* in edito monte sita, quam duo amnes circumfluunt, præruptisque rupibus & vadis obfirmant. Ad radices montis & ad ambitum urbis amnes illi confluunt, admixtique una in Savum feruntur. *Bosnensis* regni hæc ante tempora nostra Caput erat, cum inexpugnabili arte, ac hostibus inaccesibili. Habet regio & alias quasdam insignes civitates, præsertim *Schvronicam* & *VVarbosayne*, quam ajunt hodie esse Metropolim, sed nullo cingitur muro. *Millatz-*

Dalmatia.

RE S T A T ut Dalmatia, cuius etiam partem hæc Tabula delineat, pauca subjugamus. Ea à *Dalmatia* Regio de
nominis civitate gentis Metropoli nomen habere putatur. *unde di-*

Fuit olim Dalmatia potentissima regio, atque ipsi Dalmatæ olim potentes armis & opibus, situ etiam confidentiores fuerunt. Agebant plerumque sub silvis, in die in latrociniis promptissimi. Vrbes sunt, *Salanum*; hic superfluit aliquæ reliquæ Diocletiani, qui hoc loco, uti patria sua, affiebat. *Raguzium*, de quo supra. *Castellano* ad ostium sinus Rizoniaci ab antiquis vocati. *Cataram* optimum habens portum. Atque haud procul à limitibus hujus Regionis sita est ad mare *Civitas Apollonia*, juxta quam est petra quæ flammarum ignis evomit, & infra eam ebulliunt aquæ calidæ, & bitumen, præsertim quando petra ardet. Ecclesiastica porro administratio ad hanc Tabulam pertinens ex Provinciali Romano apud Mercatorum talis: Archiepisc. *Iadra*, quam nunc *Zaram* dici putant. Cui subsunt *Anzara*, *Vegla*, *Arbe*. Archiep. *Spalato*, sub quo *Tragurium*, *Tenensis*, *Tina*, *Sardona*, *Temnensis*, *Nenensis*, *Nonensis*, *Almisa*, *Sibinicensis*, *Farensis*. Archiep. *Ragusinus*. vide in Tabula *Græciae* & *Macedoniae*. sub quo *Stagnensis*, *Rossensis*, *Risine* opinor; *Tribunensis*, *Trebina*, *Catara*, *Bacensis*, *Rosenis*, *Bidranensis*, *Budoa*. Archiepisc. *Antibarensis* in Tab. *Macedoniae*, sub quo sunt *Dulcinium*, *Suacinensis*, *Drinastensis*, *Pologrensis*, *Scodrensis*, *Sardenensis*, *Surtanensis* vel *Acitarenensis*, *Arbensis*.

Valachia, Servia, Bulgaria, Romania.

VALACHIA à *Flaccio* Quiritum gente appellationem habet. Romani e pim Getis superatis & deletis, *Flacci* cuiusdam ductu eo coloniam deduxerit, unde primum *Flaccia*, deinde corrupta voce *Valachia* dicta. Hęc etiam Transalpini nominis originem ex re sortita est. Alpibus enim & montibus continuis, & his quidem altissimis, ab Hungaria & ejus potissima Transilvania parte, nemorosissime passim amoenisque intervenientibus silvis dividitur & terminatur. Habet autem ab Ortu piscolsum lacum, quem Hierafus amnis, incolis *Pruth*, efficit: ad Meridiem vergit terminata Danubio, atque item ab Occidente Transilvanię fines attingens, ad oppidum *Severinum*, ubi Trajanii pontis admirabilis pilæ xxxiv visuntur. Ad septentrionem autem finitur *Hoine*, ignobilis flumine, & directis terrestribus terminis ad Istrum, curvata admodum regionis fronte contra *Paucem Insulam* antiquis scriptoribus notam, quam hodie *Barillanam* dicunt. *Valachia* autem, licet altissimis sit innixa montibus, nihil tamen ei deesse comperitur, quod usui humano necelarium videri possit. Adhac dives auri, argenti, ferrique ac facilis fodinis. Nec vinea defunt: nec varii generis animalia: in primis equos alit insignes, asturcones optimos, aliosque magna copia. Hic *Ternovizza* oppidum Vaivodz sedes est, Alia oppida sunt *Braila* & *Treisortum*, non longe à quo effoditur bituminis species, ex quo sicut ex cera optima candelæ conficiuntur. Reliqua hujus regionis per pagos & villas habitantur: flumina sunt *Hierafus*, incolis *Pruth*, *Hoine*, *Danubius*, alia.

S E R V I A, *Masia Superior Lazio*, regio inter Bosniam ^{Servia} & Bulgariam. Hanc antiquam *Triballorum* regionem esse multi putant. Ethi quidem populi huc ex septentrione, debilitatis Imperii Rom. Græcique viribus, commigrarunt. *Dardanos* *Serviam* & *Rasiam* habitatse, scribunt Cuspinianus & Volaterranus. Regia *Servia* urbs fuit *Sinderovia*, quam alii *Spenderoben*, & alii *Sindram*, vel *Semendram*, *Turcae Semender*, Hungari *Zendrev* vocant, quæ quidem non procul à Belgrado ad Danubii ripas jacet, & capta fuit ab Amurache Turcarum Imp. anno ccxcvccxxxviii, & in Sangiacum redacta sub Budensi Beglerbego. Nobilia quoque oppida sunt *Vidina*, quod Turci *Kiratorum* appellantur, ad montem Argentarum situm, redactum in Sangiacum Temisvarensi Beglerbego subiectum. *Novogradum* in finibus Serviæ, quod quidam perperam novum montem appellant. Arcem habet in expugnabilem. *Mons Niger*, ubi sunt argenti fodinae admodum nobiles. Sunt & *Samandria*: *Prisdena* patria Iustini Imp. *Stonibridagum*, & *Bogradum* antea *Taurinum* dictum.

B U L G A R I A quasi *Volgaria* dicitur, quia nimis ^{Bulgaria} hujusmodi populi profecti à Volga circa annum Domini ixlvi hanc regionem occuparunt. Hanc quidem esse veterum *Meliam inferiorem* putant. Iacet inter Serviam, Romaniam ac Danubium. Regio magna ex parte montibus aspera, & juxta dorsum *Hæmi* montis producta, modo versus Danubium, modo versus Romaniam: unde media ipsa regio asperior est: decliviora loca silvis

V A L A C H I A.

*o inter Bosniam servia.
iballorum regio-
populi huic ex se-
racique viribus,
sifiam habitatse,
. Regia Servia viuu.
m , & ali Siman-
dungari Zendrev
rada ad Danubii
Turcarum Imp.
tum redacta sub
oppida sunt Vi-
ad montem Ar-
catum Temisava-
num in finibus Ser-
a montem appel-
Mons Niger , ubi
s. Sunt & Saman-
brigadum , & Bel-*

um Bulgaria
um & unde
dita.

*Situs
Soli
Litau.*

R O M A N I A.

552

ca silvis obsita sunt & solitudinibus occupata. Metropolis hic *Sophia*, quam Ptolemaei *Tibiscum* oppidum Niger putat. Hic fedeni habet Beglerbegus Græciæ, qui Turcis dicitur *Rumeli Beglerbeg*, habetque Sangiacatus sub se i & xx. Sunt & *Serratum* civitas Bulgariae insignis. *Nicopolis*; hæc à Sangiacis regitur. Prope hanc civitatem vestigia supersunt pontis admirabilis maximeque stupendi, quem construxit supra Danubium Trajanus Imperator, dum contra Getas pugnaret.

Urbes.

*Romania
Regio &
unde di-
sa.*

Situs.

*Ceti &
Sali qua-
litatis.*

Urbes.

Bulgaria Romania proxima est, sic dicta ab urbe præcipua Constantinopoli, quæ *Roma Nova* etiam dicebatur. Olim 7 *bracia* appellata fuit, vel à *Thrace* Martis filio, vel à 7 *braca* *Nympha*, vel potius à feritate, seu temeritate. Separatur à Macedonia *Strymone* fl. ad septentrionem est *Hæmus*, cætera Mare adluit. Regio nec cœlo lata, nec solo : & nisi qua Mari propior est, infœcunda, frigida, corumque quæ feruntur, maligne admodum patiens. Verius mare vero frugibus, frumento & leguminibus fœcunda. Raro usquam pomiferam arborem, vitem frequentius tolerat : sed nec ejus quidem fructus maturat ac mitigat, nisi ubi frigora obiectu frondium cultores arcuere. Vrbes habet *Abdram* Democriti patriam : *Nicopolis*, *Philippopolis*, *Adrianopolis*, *Trajanopolis*, *Selymbria*, *Perinthum*, aliasque complures. Metropolis est *Byzantium*, conditum à Paulania ; nunc *Constantinopolis* vocant à Constantino, qui ibi sedem Imperii esse voluit. Turcis dicitur *Stam-polda*, quasi ampla civitas. Sita est ad Euripum, habetque ex adverso *Peram*, quam vocant *Galatas* in cornu Byzantino, veterem Genuensium coloniam. Multa admodum in urbe sunt vetustatis monumenta, partim il-

lic primum posita, partim Roma illuc allata. Præcipua hæc sunt. Templum Sophiæ, opus Iustiniani Imp. Palatium Constantini, Columna serpentina, & altera quoq[ue] historiata nominatur. Templum S.Lucæ. Navale, Castrum novum, Colossus, Gynæcum, Hippodromus, Obelisci. Flumina eam duo adluant, *Cydrus*, vulgo nunc *Machlevam*, & *Bardylis*, *Charutaricon*. Ambitus urbis est xxii mill. passi. Incolarum numerus 1000 mill. excedit. Regio vero paucos amnes habet, verum celeberrimos, *Hebrum*, *Melanem*, *Tearum*, *Artsum*, *Bathyniam*, *Nesiam*. Montes atollit, *Hænum*, *Rhodopen*, *Orbelum*, *Pangeum* & *Mesapum*. Parent nunc ista regna Turcarum Imperatori, qui sedem Imperialem habet *Constantinopolis*, & præcipuum ibi palatum. De cuius potentia & regnum administratione breviter dicam. Ducenti circiter sunt, quibus Turca mandavit singulis quadrienniis per Græciam, VValachiam, Bosniam, & Anatoliæ, reliquaque ditiones suas colligere Christianorum pueros masculos ex singulis familiis, tanquam decimas sibi debitas, quos Constantinopolim, Peram & Adrianopolim adducunt, & civibus educandos tradunt, ac minus elegantes in Bursa & Caramania agricolis commendant. Hi omnes *Azamoglam* aut *Iamoglam* vocantur, id est, innocentes & simplices infants, nihilque scientes, & cum ad VI annum pervenerint, elegantiore & dociliore in Saray, hoc est, palatum præcipuum Imp. Constantinopolis collocantur usque ad quingentos, ibique in litteris & armis instituuntur, donec xx annum compleverint. Ex his eliguntur præter aulæ ministros & officiales *Lanizari* pedites, quos ad xii millia in sui perpetuam custodiā habet Imp. Ex lanizari spectabiliores electi *Spachoglani* ad 3000 , dexteram Principis claudunt, singuli iv aut v equis servientes,

se
ec
ha
gi
qu
fici
Po
pe
div
rab
vit
eti
M
ob
bil
ho
ac
un
ho
sag
qu
pre
cal
ce
sto
pe
tra
ill
dit
run

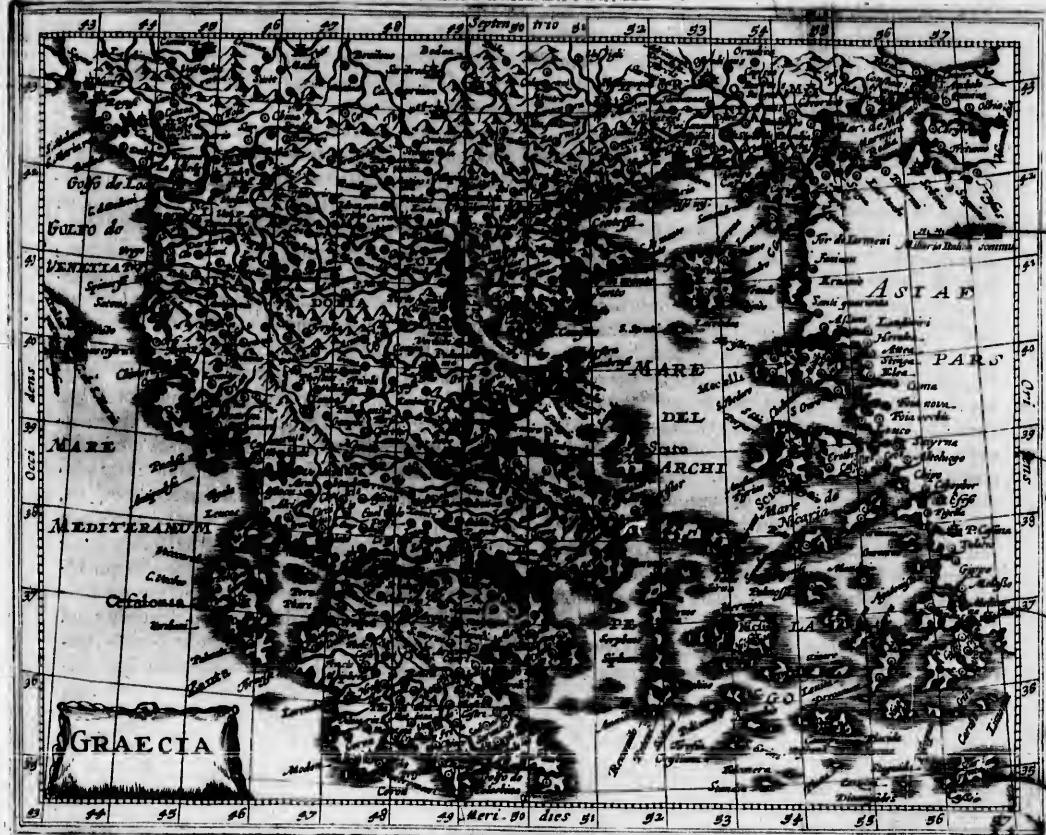
ta. Principia
ian Imp. Pa-
& altera qua-
e. Navale, Ca-
lippodromus,
us, vulgo nunc
bitus urbis est
mill. excedit.
celeberrimos,
Nequam. Mon-
gaum & Mella-
imperatori, qui
li, & præcipu-
regnorum ad-
i cinciter sunt,
nniis per Græ-
m, reliquaque
eros masculos
i debitas, quos
lim adducunt,
s elegantes in
ant. Hi omnes
, innocentes &
um ad viii an-
diiores in Saray,
antinopoli col-
litteris & armis
rint. Ex his eli-
s Ianizari pedi-
cudiam ha-
i Spachoglan ad
li i y aut v equis
servientes,

servientes. Ex iisdé Silichtar ad 3000 similiter iv aut v
equis servientes sinistrum Principis latus tueruntur. Post
hos 11 ordines Spachoglan & Silichtar equitant Vlo-
gi 5000, ad dexteram Imperatoris, & 5000 ad sinistram,
qui omnes ex Ianizari, aut ex abjuratis Christianis, qui
fideliter Beglerbejo aut Bassa servierunt, eliguntur.
Post hos ultimi sequuntur equites Charipci, id est pau-
peres, qui ex omnibus Provinciis Turci Imperii &
diversis nationibus, Christianis, Persis, Mauris, Syris, A-
rabibus, Barbaris & Tartaris sponte ad Imperatoris fer-
vitium stipendii causa confluunt, ex quibus 2000 sele-
ctiores Imp. serviant. Item ante Imperatorem 200
Mutafracha lanceam gestantes equitant, qui ex servis
ob facinus aliquod egregium sunt manumisssi, & in no-
biles aula electi. Item (post hos opinor) xxx Chaufile, Statu E-
clisia Hi-
tus.
hoc est, Caduceatores ante Principem equitant, qui
accusum populi prohibent, & viam Principi aperi-
unt, supplicationes quoque ipsi tradēdas recipiunt. Post
hos proximè pedites Solachi, qui arcum inauratum cum
sagittis portantes 200 Imperatorem præcedūt, 200 se-
quentur, & ex utroq; latere xxx comitantur. Luxa hos
proximè & quoniam Principis incedunt sine tibialibus &
calceis 100 Pejoler, id est Cursores, quos huc illuc in pa-
ce ac bello mittar. Hæc perpetua est Imperatoris cu-
stodia tempore belli verò habet etiam Asaples, qui sunt
pedites extraordinarii, & Caripoglan, qui sunt equites ex-
traordinarii. Per ditiones autem & Provincias suas in
illarum defensionem alia habet præsidia. In limitaneis
ditionum Christianorum sunt supra 10000 Ianitzaro-
rum, intra provincias autem Turcicas 6000 Ianitzaro-

rum sparsim commorantur, nulli Beglerbejo aut Bassa
subjiciuntur, sed immediatè Imperatori, & liberi ab omni
contributione. Est item per Provincias alia juventus
dispersa ad 10000, ex qua suppleri possint, qui in limi-
taneis provincialibus ordinibus defecerint. Reliquæ
omnes copiæ militares præter dictas subsunt Beglerbeji,
qui sūt Reæctores provincialium, quales habet vii: Græcia,
Anatolia, Caramania, Amasia & Cappadocia, Anaci-
dula, Mesopotamia, Ægypti, de quibus suo loco. Ha-
bet etiam Imp. 111 aut iv ad summum Consiliarios, quos
vocant Visirbachas, aut simpliciter Bassas. Theo. Sandu-
ginus lib. de Morib. Turc. colligit annuos redditus Tur-
cæ esse vasa auri LXVIII & LVIII millia ducatorum. Vas
autem auri continet millia ducatorum centum. Eccle-
siastica administratio ex Provinciali Romano ejusmo-
di; Archiep. Constantinopolitanus hos habet Suffraga-
neos, Colubriensem nunc forte Chiorlich, Nurensem, Spi-
gacensem, Dorkensem, Pavadensem, forte nunc Pandia & Chal-
cedonensem. Arch. Heraclia: huic subsunt Rodesio, Perja-
censem, Gillipolis, Darnensis forte Dardanello, Carlotensis, Ar-
chadiopolis, forte nunc Arco, Missenensis. Arch. Patracensis,
cui subsunt Lampsacenus & Dinensis de Sellana. Archiep.
Squiscensis, Sequino forte: huic subsunt Trojanus, Andru-
manus, Iacorenus, Decandimonia, Lupadiensis, Epigonensis, Li-
bariensis. Arch. Verisensis, cui subsunt Rosianensis, Aprendis,
Ripalensis, Cypela opinor. Archiep. Madricensis, Mariza
opinor. Arch. Andrinopolitanus. Arch. Trajanopolis: cui
subest Aviæsis. Arch. Malziacensis, sub quo Maronia. Arch.
Mesipolis, cui subest Xanociensis. Arch. Philippensis, cui sub-
sunt Christopolis, Dragonensis, Chrisopolitanus.

GRÆCIA sequitur Europæ nobilissima regio, toriusque eruditioris fôs & mater. Incolis *Hellas* dicebatur. Qui vèrè hodie eam habitant *Romechi*, Turci *Haromeli* nominant. *Rume-*
Regio. *lia* est Leunclavio: Septuaginta interpretibus *Phobel*, &
Nomina. *Iavan*. *Graciam* autem non semper omnes iisdem ter-
Suum. minis circumscribunt. Propriè ab Isthmo Thessaliā us-
que extendit, & ab Epiro amne Acheloo dispesci-
tur: Ortum versus habet Mare Ēgæum: atque hæc pro-
priè est *Hellas*. Hoc est quod Plinius aliquoties innuit:
Ab Isthmi, inquit, *angustiis Hellas* incipit. Et rursum: *Angu-*
stra cervice *Peloponnesum* contingit *Hellas*. Interdum etiam
Peloponnesus & *Thessalia* Græcia notione compre-
henduntur. Ita L. Æmilius Paulus quum circumiret
Graciam, per *Thessalam* *Delphos* periit, inde *Leba-*
diam, tum *Chalcidem*, postea *Aulidem*, inde *Athenas*,
altero die *Corinthum*, tum *Sicyonem*, *Argos*, *Epidau-*
rum, *Lacedæmonem*, *Megalopolim*, *Olympiam*: Ita
peragrata Græcia redit *Amphipolim*. Homerus solos
Phthiotas vocat *Hellenas*. Herodotus inter *Hellenas* & *Pe-*
lasgos discrimen facit. Hodie vero Græciam vocamus
tractum omnem qui ad Occidentem Ionio mari adlui-
tur, ad Meridiem Libycō: ad *Ortum Ēgeo*: ad Septen-
trionem vèrò montibus à *Thracia*, *Mysia*, *Dalmatia*
que separatur. Regio hæc præstabat olim reliquis Eu-
ropæ cœli temperie, ac benignitate, frugum omnium
fertilitate, armentorumque omnis generis copia. Hæc
Calitem
perit.
Soliferi-
bilis. illa est regio, quæ fama, quæ gloria, quæ doctrina, quæ
plurimis artibus, quæ etiā imperio & bellica laude diu
floruit. Libera primum, sed dū imperium in socios af-
ficit, serva. Itaque eam primū *Cyrus*, postea *Xerxes*, *Imperium*
aliique *Persarum* Reges vexaverunt. Subjecere eam sibi *majorum*
inde *Macedones*: tūn Perseo devicto *Romanī*: quorum
Imperio diviso cessit tota *Constantinopolitanus*, donec *Ge-*
thi, *Bulgari*, *Saraceni* eam deprædati sunt, & *Turca* polste-
mū in miseram servitutem omnem redegit, exceptis
quibusdam Insulis quæ *Veneto* parent, *Cotyra* scilicet,
Cephalonia, *Zacyntho*, *Cretâ*, aliisque minoribus. Su-
perbivit olim Græcia multis urbibus florentissimis:
Athenis, *Lacedæmoni*, *Delphi*, *Argis*, *Mycenis*, *Corintho*,
Vibis, aliisque plurimis, quarum pleræque, ut *caduca* & *fluxa*
est mortaliū rerum conditio at quo interitū obnoxia,
prostratæ & dirutæ jacent. Flumina hic & fama & na-
tura ingentia xxxii numero: ea sunt *Strymon*, *Chabrius*,
Echedorus, *Axius*, *Erigon*, *Lydius*, *Aliacmō*, *Pharybus*, *Peneus*,
Sperchius, *Panyassus*, *Apis*, *Lous*, *Celidnus*, *Thymus*, *Acheron*,
Arachthus, *Achelous*, *Euenus*, *Ilissus*, *Asopus*, *Ismenus*, *Cephissus*,
Boagrius, *Asopus* alter, *Sus*, *Peneus*, *Alpheus*, *Selas*, *Pansus*,
Eurotas, *Inachus*. *Maria*, *Ionium*: nomen habet ab *Io-*
nia, quam regiunculam in ultimis Italiae oris facit *Soli-*
nus: vel ab *Ionio* Illyriorum Rege: vel ab *Ionibus*, ut cen-
ser Archidamus, in trajeclu mari sibi submersis. *Croniū*
& *Rhee Sinus* ante dicebatur, ut antiqui Scriptores te-
stantur: *Creticum* ab *Creta*: hodie *Mar di Candia*. *Car-*
pathium: ab insula *Caparbo*, quæ ad Orientale *Cretæ*
Promontorium. *Ēgæum* dictum, ut *Festus* & alii scri-
bunt, ab Ēgeo *Thelei* parre, qui in id se præcipitasse
pethibetur: ut *Pherecydes*, ab *Neptuno*, qui & *Ēgas*.
Alliorum

in socios a-
postea *Xerxes*, *Imperium
majorum.*
*ecere eam sibi
mani*: quotum
tanu, donec *Go-*
& *Turca postre-*
dgeit, exceptis
Coryca scilicet,
minoribus. Su-
s florentissimis *ytha.*
Ayenis, Corinbo,
caduca & fluxa
territu obnoxia,
et fama & na-
Strymon, Chabrius, *Fiumina*
Pbarbus, Peneus,
Thyamus, Acheron,
Ismenus, Cephisus,
Selas, Panyus,
en habet ab Io-
oris facit Soli-
ab Ionibus, ut con-
submersis. Croniu
ui Scriptores te-
ri de Candia. Car-
Orientale Creta
& Festus & ali scri-
id se precipitasse
uno, qui & Egeas.
Alliorum

Aliorum opiniones prætereo. Nominatur etiam *Aegon* Valerio Flacco & *Aegon*, *Mare Gracum* Thucydidi, Europæis hodie *Archipelago* voce Græca: Turcis *Mare album*. Romani totû hoc mare duobus nominibus olim appellabant, teste Plinio, *Macedonium* quidquid ejus Macedoniam & Thraciam attingebat: *Graciense* quidquid Græciæ. *Myrtoum*, *Ægæi* pars, *Myrtoum pelagus* Problemæ circa Cariam, Asie minoris regionem: Castaldo *Mar di Mandria*: Straboni vero, Plin. & alii inter Peloponnesum & Atticam. Nomen illi à Myrto Mercurii filio, quem in id deturbatum ab Oenomao volunt Solinus & Isidorus; vel, ut verius sentit Plinius, ab exigua Insula, nō procul à Carysto Eubœæ oppido sita. *Icarium* ab Icarî nota fabula plerisque: Andrætæ Tenedio ab Ia Cycladum, qua & *Macri* & *Icaru*. hodie *Mar di Nicaria*, Castaldo scribente, Etalia. Montes etiam plurimi: *Berticus*, *Athos*, *Olympus*, *Offa*, *Pelion*, *Citarius*, *Othrus*, *Oeta*, *Pindus*, *Acroceramum*, *Stimphæ*, *Calidromus*, *Corax*, *Par-nassus*, *Helicon*, *Citheron*, *Himetus*, *Stimphalus*, *Pholoe*, *Cronius*, *Zarez*, *Mimthe*, *Taygetus*, & calii. In Græcia, nempe Athenis, mercatus olim fuit bonarum Artiū & Disciplinarū celeberrimus. Quare à Diodoro Siculo Communis Schola generis humani dicitur. Cicero lib. iv. Epistolarum ad familiares, *Nobilissimum Orbis Terrarum Gymnatum cognominat*. Eò Romani aliæque nationes Philosophia Græcæque lingue gratiâ se conferebant. Cicero Græcis passim attribuit, multarum artium disciplinam, sermonis leporēm, ingeniorum acumen, uber-

tatem dicendi, à quibus Philosophiam, reliquas item artes & scientias Romani hauserunt. Et Flaccus canit, *Graui ingenium, Graia dedit ore rotundo Musa loqui*. Viri hic clarissimi litteris & doctrinâ fuerunt *Musæus Poëta*, *Solon*, *Socrates* Philosophorum omnium præceptor, *Xenophon*, *Plato*, *Isoocrates*, *Demosithenes*, *Thucydides*, & innumerebiles alii. Quod ad veterum Græcorum religionem, regnavit apud eos Idololatria. Deorum Dearumque numerus fuit infinitus. Augustinus de civitate Dei lib. iii ex Varro sententia affirmit, simul tam apud Romanos, quam Græcos extitisse 3000 Deorum, quorum ccc Ioves erant. Vnicuique suus Lat, suum Nomen domesticum. Vnicuique affectu, commodo, periculo, suus tutelaris Deus: unicuique Deo suæ ceremoniæ, suæ processæ, sui Sacerdotes, sua sacrificia & libationes. Vulgus Græcorum hodie antiquitatis nihil retinet. Nam promissam plerumque gestat comam, antiore temque capitis fronti imminentem partem tondet: dulicarioque & crasso pileo uititur. Omnes universum pauca supellestile, uti Turçæ, contenti sunt: nec plumeis lebris incumbunt, sed culcitræ sive centones lana, aut tomento suffultos substertere solent. Odiosum omnes senti vinum aqua diluere, & etiam nunc populous se invitare: sed mulieres eorum symposium non interest, neque accumbunt in accusationibus epulati bus. Vetus etiam mortuos deplorâdi consuetudo apud Ethnicos perdurat in Græcia. Religione Græci Christiani à Romanis dissident, gaudentque titulo Ecclesiærum

*Ingenio
alibris
& longa-
rum Ar-
tum Viri.*

*Vul-
meris.*

Mores.
Schola.

*tum
polici
Hi
sed i
in ill
rum
Ecc
duc
mun
nica
sculp
Cet
tatis
ipsum
Ven
cicis
meli
omni
nova
sub
tane
& in*

tum Orientalium. Patriarche ipsis quatuor, *Constantinopolitanus*, *Alexandrinus*, *Hierosolymitanus*, & *Antiochenus*. Hi à Metropolitanis creatur, ut à Cardinalibus Papæ, sedii perpetua sanctimonia vita celeberrimi, modestia in illis mirifica. Annui singulorum redditus cccc aureorum ab Ecclesiis quibus præfunt emendicatus. Nihil Ecclesiasticis hæreditarium. Vxores, sed unam tantum ducunt, Sacra menta duo dunatax agnoscunt Baptismum & sacram Coenam. Sub utraque specie communicant, pane & vino: purgatorum ignem execrantur: sculptilia detestantur: rasuram verticis non admittunt. Ceterum Graeci qui opulentiores sunt, & qui auctoritatis titulo elestantur, vestibus utuntur consuetudini ipsius Principis convenientibus. Qui Veneti sub sunt, Venetorum vestiuntur more: qui sub Turca sunt, Turcicis similes vestes gestant. Rector Graecia vocatur *Vromeli Beglerbey*, id est Rom. Principum Rex: præstenti in omnibus regionibus, quas in Europa habet Turca, quæ nova Romæ Constantinopoli subjectæ fuerunt. Hic sub se habet xi. *Sangiagler* sive *Sangiacos*, qui sunt Capitanei copiarum equitum ex Spachoglanibus electi, & in principalibus civitatibus provinciarum commorantur ad continendum eos in officio & pace, ipsiisque

cl. *Sobasis Cimmerietæ*, aut plures, qui sunt quasi vicarii per minora oppida distributi. Sub his autem Sangiacis xxx m. *Spachi* sunt, quorum quilibet tribus aut quatuor equis meret. Et sunt hi Spachi per Flamboler, hoc est, vexilla distributi, quæ cc, ccc, cccc, aut 10 Equites continent. Inter Sangiacos potentiores sunt Rector *Modene*, qui præstet toti Moreæ, qui ad mandatum Beglerbeyi mille equites adducit, quos suo stipendio sibi devinet & habet. Item Gubernator *Bosnie* habens 1000 equites, & *Theffalonica* habens 10 equites, quorum centum perpetuo penes se servat, reliquos monitus Turcæ in subsidium mittit. Sunt præterea sub hoc Beglerbeyo Sangiacis subjecti xx m. equitum; qui *Tymarioe* vocantur, quod ex Tymar, hoc est ærario Imperatoris stipendia habeant. Et item lx millia *Akengi* sive *Acconti*, id est, fatales sive periclitatores, qui liberi & exempti à contributionibus absq[ue] ullo stipendio equites serviant, victum præstantibus civitatibus per quas transiunt. Sunt etiam multi feudatarii *Mosselin* dicti, qui aliquando ad lx millia equitum & magnum peditum numerum colliguntur. Longum foret omnia accurare referre: neque id nostri hoc tempore instituti est, quare ad specialiora Graecia pergo.

Aaaa 3

GRACIAM

MACEDONIA.

558

GRÆCIA M alii aliter divisereunt. Quibus omis-
sis Mercatorem nostrum sequemur, qui tribus
Pinacibus ejus partes graphicè nobis & ele-
ganter delineat. In hac autem Tabula tres
Græcia Provincias proponit, Macedoniam, Epirum, & A-
chajam: proxima Moream: tertia & postrema Candiam.
Primo loco occurrit Macedonia, amplissima regio à Ma-
cedone rege Osiris filio, alii dicunt Iovis & Thyæ, nomen
fortiss: velut Solino placet, à Deucalionis nepote. E-
mathia ante dicebatur, Plin. & Trog. testibus. Peonianam
primo vocaram scribit Livius, deinde Aemoniam. Edona
item & Pieria Solino. Bœotiam quondam dictam scribit
Trogus. Ejus partem Mæcetiam dictam scribunt Steph.
& Hesychius; & inde totam regionem nomen accepisse,
refert Faustinus in Dionyhum. Cethim item in li-
bris Machab. ubi legimus Alexandrum egressum esse
ex terra Cethim, in medio duorum marium Ioniam ab Oc-
eano, & Aegri ab Oriente describitur: ab Aquilone Dal-
matice partem & Mœsiam superiorē: à Meridie Epi-
tum & Achajam attingit. Regio circumquaque fertilis:
montibus maximis circumvallata: cuius ora juxta Io-
nium Mare plana, ac nemorosa est; nam nota ea pars Al-
bania rara dicta, que satis ampla, fertilis & amena est.
Auri præterea & argenti metallis satis dives est, atque
in ea olim incognitum quoddam auri genus, teste Ari-
stotele inventum est: Asphaltum quoque isthic ex ve-
nis terra eruitur. Gignit & Macedonia lapidem, quem
Peantides vocant. Hunc eundem & concipere & parere,
& parturientibus opitulari fama prodiga est, ut Soli-
Imperiorum nus scribit. Hæc est Mæcetia (inquit Plin.) terrarum
imperio potita quondam: hæc Aſiam, Armentam, Iberiam, Al-

baniam, Cappadociam, Syriam, Ægyptum, Taurium, Caucasum
transgressa: hec in Bactris, Media, Persia dominata, toto Oriente
posseſſo: hec etiam Indie vietrix, per resigia Liberi Patrii at-
que Herculis vagata: hec eadem est Macedonia, cuius uno die
Paulus Aemilius Imperator noster LXXXII urbes direptas vendi-
dit. Tantam differentiam fortis preſitare duo homines. Ma-
cedonia regiones plures in ſe complextitur, inter quas
Thessalia quæ nunc Comenitari Castaldo, præstantiſſi-
ma est. Urbes Macedonie olim multæ & nobiles. Ho-
die præcipua sunt Thessalonica, nunquam ut olim fre-
quenter à variis gentibus Christianis habitata, & Ju-
daicæ, quos ibi LXXX Synagogas habere referunt. Sedes
hodie Sangiaci Macedonici. Hic ad iuſsum Beglerbeji,
quoties Turca expeditionem aliquam parat, 10. equites
benè armatos habet, quorum c perpetuo penes le fer-
vat in defensionem limitis sui. Huic vicina, Siderocapſa
metallis auri celebris. Pella, ubi gaza regiæ custodie-
bantur, & equæ regiæ ad fæturam alebantur numero
ſupra 3000. Plin. & Strab. prudentibus. Stagra Ari-
ſtoteles patria. Apollonia, in qua Augustus Cæsar Græ-
cas literas didicit. Dyrrachium, quod ante dicebatur E-
pidaurus è regione Brundusii: Aulon, Croja, Cavalla.
Flumina Macedonia sunt post Strimonem in fulibus Fulvia
Thracia. Axios, Erigonus, Aliacmon & Peleus. Montes ha-
bet Pelion, Ossa, Pindum, Nymphaeum, Athos. Athos in-
genest, asper, aditus per difficultis, umbras etiam in Lem-
num usque insulam proiecit: constitutæ vite, olea, lau-
ro, myrthro, pomis: iuue à Calojeris incolitut tantæ re-
ligione, ut etiam Turcæ eo solo abstineant, ſep̄ etiam
Monachos ornent muneribus & eleemosynis.

Epirus,

urum, Caucasum
nata, toto Oriente
Liberi Patria at-
nia, cujus uno die
des direptas vendi-
uo homines. Ma-
titur, inter quas
lo, præstantissi-
& nobiles. Ho-
iam ut olim fre-
habitata, & Iu-
referunt. Sedes
suum Beglerbeji,
parat, 10. equites
et duo penes le ser-
vicina, Siderocapsa
et regia custodie-
lebantur numero
bus. Steagri Ari-
stustus Cæsar Gra-
ante dicebatur E-
ton, Croja, Cavalla.
monem in finibus
Peleus. Montes ha-
Athon. Athos in-
bras etiam in Lem-
est vite, olea, lau-
incolitur tantum re-
incant, sèpè etiam
emosynis.

Epirus,

M A C E D O N I A.

559

Epirus, Græciae Regio Ptol. & ceteris. Chaoniam olim
Regio &
unde dicitur.
Situs.
Soliferi-
litas.
Animam
victas.

Pirus, Græciae Regio Ptol. & ceteris. Chaoniam olim dictam scribit Martianus Capella: Oriciam & Dodonam ex Dionyfio & Thrasibulo Grabelius. Hodie Albaianam vocari, scribunt Leander & Erythræus. Lariā Richerius & Æneas Silvius: Iannam nuncupari Castaldus ait. Terminatur hæc regio ab Ortu Acheloo fl. à Mecidie Hadriatico mari abluitur: ab Occidente Ionio pulsatur Mari usque ad Celydnum amnem seu Pepylchnum; qua Septentrione est, habet Macedoniam. Regio multis in locis nemorosa & sterilis, ad oram verò maritimam satis fertilis. Scribit Plin. mala orbiculata, ex figura orbis in rotunditatem circumacti dicta, in Epiro primum provenisse, atque inde Græcis *Epirotica* vocata. Animalia producit magna, excepto asino, in primis boves & canes magnitudine egregia, atque etiam ovies. Equos generosos Epiri commendat Vir. i. Georg.

India mittit ebur, molles sua thura Sabei,
At Chalybes nudi ferrum, virosaque Pontus
Castoreus, Eliadum palmas Epirus equarum.

Imperium
majorum.
Vrbi.

Hanc regionem auctore Trogo Molosi primum tenuerunt. Trojanis verò temporibus rexit *Vlysses*. Post quem ad *Aeidas* res pervenit, sub quibus longè propagatum imperium. Deinde locus is ad *Romanos*, postremo ad *Conflaminopolitanos* pervenit Imp. & eorum concessionē ad *Destotas*, familiam quandam magni Epiri. Sed hanc Turca *Annirathes* expulsis Christianis Principibus ante *XL* annos sibi subjugavit. Vrbes hic sunt *Dodone* oraculo Iovis Dodonæi celebris. *Nicopolis*, ab Augusto in memoriam victoriae, cum navalí prælio superavit Marcum Antonium & Cleopatram Reginam, condita. Civitas

olim fuit egregia & incolis frequentissima: nunc Preysa dicitur. *Ambracia*, nunc *Laria* à fl. cognomine. Fuit hæc Pyrrhi Epirotici regia, patria Cleombroti. Ambraciœ, qui referente Cicetone, leto Platonis libro de animæ immortalitate, pertæsus miseriarum vitæ, è loco edito se precipitem dedit. *Actium*, quam etiam Acarnania clarissimam urbem ponit Gerbelius. Hæc Augusti fuit colonia, nunc *Capo Figula* in recentibus tabulis. *Buthrotum* Strab. & Virg. *Coloniam* vocat Plin. *Butrinto* hodie Sophianus. Et *Leucas*, ubi Apollinis delubrum & saltus, quo crediti sunt amatores ab amoris æstu liberari, & ex quo prima omnium, auctore Strabone, Sappho Poëtria desiliisse fertur, uti Ovidius etiam in *Epistola Sapphus meminit. Amnes* Epiri sunt, *Acheron* Ptol. *Acheros* Livio. *Achelous* Strab. Sophiano *Aspri*, Nigro *Catochi*, Kyriaco Anconitano *Geromlea*. Montes, *Ceraunii* seu *Acroceranii* altitudine famosi, nautis formidabiles. Nam quotiescumque nubeculae inde elevantur, tempestates in eis maximæ exoriuntur. *Stymphæ*, ex quo *Arachthus* fl. proficit, teste Strab. Incola Bellonio referente, turmatim sua regione æstate egrediuntur, ob soli sterilitatem, atque alio proficiscuntur, nempe in Macedonia, Romania, & Natoliam, ubi operam Turcis locant lucri gratiâ, veluti ad segetes metendas, & frumentum expurgandum, qui postea messe perfectâ domum Autumni tempore redeunt cum uxoribus & liberis vitam traducturi. Sunt autem Christiani, & peculiarem habent linguam à Græca diversam: religionem tamen Græcam colunt, & quoniam Græci vicini sunt, Græcum etiam idioma callent.

Rekit

Restat in Tabula Achaja, Graeciae regio. Hanc Ptol. Helladem quoque nominat. Meram Graciam vocat Plin. Caelius in epistolis. Terminatur a Septentrione Thessaliam juxta annem Sperchium, Sinum Malium, & Octam Montem, ab Occasu Acheloo amne, ultra quem mox Epiri tractus incipit: qua Oriens est, non nihil in Septentrionem reflextendo, Aegeo Pelago, & Myrtoo pulsatur usque ad Sunium Promontorium, nunc Capo delle Colonne: qua Meridies, Peloponnesum habet objectam Isthmo conjunctam. Regiones apud Scriptores hic ix reperio, qua sunt: Doris regio juxta Parnassum. Aetolia ad Evenum fl. Hac ad Arctum plana & fertilis, ad Austrum aspera ac sterilis. Multas vestrissimas habuit turbes, inter quas praestantissima fuit Calydon, quæ hodie cum reliquis in ruinis jacet. Hanc regionem Evenus liquidissimus amnis perfluit, qui in mare devolvit. Locrorum & Opuntiorum regio, alpera erat, quorum Amphissa urbs maxima & nobilissima. In hac etiam Naupactia, quam alii in Aerolia locant. Phocis juxta Parnassum montem. Vrbis ejus Delphi, ubi tempulum Apollinis sumptuosissimum & oraculum. Boeotia, inter montes sita agro potitur humido & paludoso, sed pingui & frugibus secundo: Vrbes, Asira ad Heliconis radices, Hesiodi patria. Orchomenus, Tiresiae oracula clara. Theba, qua neque Athenis cedebant olim claritate, Plinio prudente. Multorum illustrium viorum patria. Nunc verò prostrata & diruta jacent. Cheronaea, pattiā Plutarchi. Platea memorabilis victoria Grecorum Duce Pausania adversus Mardonium nobilis. Tanagra urbs superstitionis sita. Aulis, ubi Graeci ad Trojam profecti congregati fuere. Attica, terra ste-

rilis ac silvosa. Vrbs primaria Athene, Pomponio clariores quam ut indicari egeant. Euripi apud Athenam Graecia Graecia, seu Graecia compendium. Valde prædicat illam urbem Cic. oratione pro L. Flacco lib. II de Legibus, & in Dialogo de partitione. Fuerunt & Marathon celebri Militiadis victoriæ notissimæ. Et Eleusis clara sacris Cereris qua Eleusinia dicta fuere. Megaris, à Steph. aspera vocatur. Hujus urbs Megara qua ipsi regioni nomen dedit juxta Isthmum polita. Fluvii Achaja celebriores sunt: Isonius, Thebas urbem adluens Boeotiae fl. Chorus quoque Straboni Asopus, Homerius herbidus cognominatus. Evenus ante Lycore... Apollodoro & Strab. testibus. Fluvius est Aetolæ. Montes celebres: Parnassus, Lucano lib. v. Mons Phœbo Montes. Bromio quo sacer: in iplo totius Orbis medio Claudiano & Lucretio situs. Helicon Plinio Musis natale. Hymettus melle, marmore, & omni eo, quod ad medicinam utile est, clarus. Citharon, à cithara dictus Laetantio, quod illic frequenter hoc organum personaret. Et alii Poëtarum versibus decantati. Episcopatus porrè in hac Tabula juxta provinciale Romanum sunt, Archiepiscopopus Philippensis, cuius suffraganei Christopolitanus, Dragonensis, Chrysopolitanus. Archiep. Seressanus nullum habens Suffraganeum. Arch. Thessalonicensis, sub quo Cirensis, Veriensis. Archiep. Laricensis, sub quo Dimitriensis, Almurensis, Armiro credo: Cardicensis, Sidonensis, Dimicensis. Archiep. Neopatenensis, sub quo Lariatenensis. Archiep. Thebanensis, Iorcenensis, Caftoriensis. Archiep. Athenensis, sub quo Thermopylenensis, Davaliensis, Salonenensis, Nigropontensis, Molgarensis, Megara opinor, Roonensis, Egimensis. Archiep. Corcyrensis & Duracensis.

B b b

H. c

Regio.

Sicca.

Hec de principiis Graecie Regionibusque sunt in continentis: Morea & Candia succedunt explicantia. Prior Peloponnesus Prolemزو, Straboni, Steph. Procopio ceterisque, Peninsula est, hodie Morea à Maurorum fortassis incursionibus. Olim Apollodoro & Plinio testibus *Apia* & *Pelafgia* vocata fuit. Argos, & postea *Argos Achaeum* nuncupatum, tradit Strabo; & *Achajam* Orosius i cap. II. Item Apuleius vi Afini. *Pelopia* etiam Eustathio: & *Inachia* Stephanico. *Aegialia* vocatur quoque in Eusebii Chronicis. *Peloponneso* nomen est à *Pelope* homine Barbaro, qui ex Asia profectus hic regnavit. *Pelopis* enim insulam sonat, cum insula non sit, sed peninsula, platani folio, ut scribit Mela, simillima, pari pene longitudine & latitudine. Ejus perimetrus est quatuor m. stadiorum, quibus Artemidorus addit ecc. Isthmo adhæret continēti, cuius latitudo est stadiorum xl. Angustias istas per fodere multi irrito ausu tentaverunt, quos inter Demetrius, C. Caesar, Caligula, Nero & alii: quo instituto frustrari murum ducere placuit, quem *Hexamilium* vocaverunt. Eum Amurathes Turca dejectit, Veneti restituerunt anno ccccclii spacio xv dierum; sed Turcae iterum eundem postea solo aquarunt. In hoc Isthmo Neptuni olim templum fuit, ad quod Ludi Isthmici celebrati. Ceterum Peloponnesum ad Orcum respicit mare Creticum: ad Occasum Iouium sive Hadiaticum: ad Septentriōnem Corinthiacum habet Sinum, & Saronicum, inter quos Isthmus clauditur: ad Meridiem habet mare Mediterraneum. Peninsula porto hæc caput & arx totius Graecie est, & ut ait Plinius, haud ul-

li terra nobilitate postsetenda. Ea siquidem rebus omnibus, quæ vel ad victimum uberiorem vel ad elegantiorum ritus cultum spectant, sua fœcunditate, affluentiaque insignis est. Colles enim & planicies frugiferas habet, ac līnibus & portubus refertissima est, quos Promontoria multa efficiunt. Peloponnesum incoluere E^{Imperium} _{Megaronum} Messenii, Achivi, Sicyonii, Corinbiaci, Lacones, Argivi, & Arcades. Fuitque hæc Graecia pars toto Orbe quomodam maxime celebrata propter *Mycenarum*, *Argivorum*, *Lacedemoniarum*, *Sicyoniarum*, *Elienorum*, *Arcadum*, *Pyliorum* & *Messeniarum* Republicas, & imperium, ex quibus multi claruerunt Principes, ut Agamemnon, Menelaus, Ajax, & alii. Ac loci ipsius, tum situs, tum majestas Imperium quomodam totius penè Graecie obtinuit. Athodie tota Peloponnesus Turcarum dominio subjecta est, quemadmodum & reliqua Graecia: licet fuerit ab aliquo Regulo Graecia quos Despotas vocant, & à Venezia annis superioribus gnavoriter defensio. Praest autem nūc Tute Imperatoris nomine toti Moreæ *Sangiacus*, inter ceteros potentissimus, qui Modoni moratur, & ad mandatum Beglerbeji totius Graecie mille equites adducit, quos suo stipendio alit. Vocatur hic *Sangiacus* à Barbaris Morabegi: cuius annuus in hac Provincia redditus est 1000 mill. asprorum, hoc est xiv mill. aureorum. Universem autem hanc regionem in octo Provincias fuisse divisam ex Ptol. & aliis auctoriis constat, quæ sunt *Corinthia*, *Argia*, *Laconia*, *Messenia*, *Elii*, *Achaja*, *Sicyonia* & *Arcadia*. *Corinthia* in Isthmo sita est: nomen eiā primaria urbe, quæ primum *Ephyre* dicta fuit. Eam Cicero merito *Gracia Lumen* vocat. Vtique portum habuit,

Prin.

quorum

dem rebus om-
el ad elegantio-
ate, affluentia-
s frugiferas ha-
est, quos Pro-
m incolueret E-
tate, Argivi, &
Orbe quoniam
rum, Argivorum,
Arcadum, Pylio-
perium, ex qui-
nemnon, Menelaus,
m majestas Im-
obtinuit. Atho-
s subiecta est,
et fuerit ab ali-
ant, & à Venetiis
raest autem nūc
Sangiacus, inter-
ratur, & ad mā-
quites adducit,
Sangiacus à Barba-
nia reditus est
reorum. Vni-
Provincias fuisse
stat, quae sunt
Chaja, Siconia &
men ei à prima-
t. Eam Cicero
portum habuit,
quorum

MOREA.

563

quorum alter Asiam, alter Italiam spectabat; qua opportunitye loci urbs subito crevit: juvit etiam etiam Isthmicorum ludorum celebratio. *Acrocorinthus* in monte erat IIII stadiorum ac dimidiati altitudine, sub ea erat *Corinthus* ambitu XI stadiorum. In vertice montis aedes erat Veneris sacra: cui vicinus fons *Pirene*, quem fama fixit a Pegaso illic ungula iactu excussum. Eversa est urbs a L. Mummo, quod in ea legati pop. Romani excepti essent indigni, post annos nonages quinquaginta duos quam ab Aleto Hippotis filio erat condita; ut est apud Patrculum. *Argia* sequitur: hodie *Romania* Ortelio. Vrbes hujus tractus *Mycene* regia Agamemnonis, unde Ovid. *Agamemnonia* dicitur, celebres a templo Iunonis verulissimo & religiosissimo, unde Argiva lumen. Eam Cyclopes muro scribuntur cinxisse. Non procul inde fuit *Lerna* palus, ubi Hercules Hydram Lernaeam, seu potius latrones ad calocata latrocinantes, sustulit, vicit & dissipavit. *Argos*, urbs exstructa, ut aliqui perhibent ab Argo. *Nauplia*, hodie *Napoli* Romanarum urbs munitissima. *Epidaurus* in Saronici Sinus recessu, *Aesculapii* Templo celebrius: *Amicle*. *Argiam* sequitur *Laconia* sive *Laconum* regio. Hujus Metropolis *Sparta*, quae etiam alio nomine vocatur *Lacedemon*, hodie *Misthra*: urbs olim magna & potens. Fuit haec non muris, sed civium virtute septa; non hinc operum magnificencia, sed disciplina institutisque *Lycurgi* Pomponio memorabilis, & quae cum Athenarum urbe deinde de imperio dimicavit, quemadmodum *Thucydides* id libris VIII expoluit. *Leuctra* nota est *Plutarcho* a filiarum *Scedasi* tristi & tragica historia. *Epiacurns* quae hodie *Mala-*

vacia. *Messenia* a Taygeto monte & fluvio Pamiso ad Alpheum usque porrigitur. Primaria ejus urbs *Messene* ad mare sita, hodie *Mastagia* dicuntur, *Aristomenis* Messenii praestantissimi viri patria, qui referente Pausania, hirsutum cor morteus habuisse, deprehensus fuit. Sunt & *Methone* nunc *Modon*, insignis quandam & nunc Sancti Turcici sedes. *Corone* nunc *Coron*. *Pylus* patria & sedes Nestoris Homerici triseclii illius & dulciloqui. Et *Cyparissi* hodie *Arcadia*. *Eliu*, inter Messeniam, Achajam & Arcadiam sita est. Vrbes, *Eliu*, per quam median Peucetus & Alpheus fluebant, memorata. Iovis delubro, ludorum claritate fastos Graecorum complexa. *Olympia* celebris a ludis Graecorum solemnibus, quae *Olympia* dicta fuerit, & templo Iovis Olympii sumtuosissimo, quod hominum frequentia potentissimumque Regum donariis adeo crevit, ut in tota fere Graecia nullum fuerit magnificenter, nullum clarius opibus, cum etiam Iove ipso nihil ibi putaretur sanctius, nihilque augustius. *Cyphelus* Corinthiorum tyrannus, Iovem totum aureum Olympia consecravit. Deinde *Phidas* Atheneum simulachrum ejus Dei, ex ebore & auro stupenda & insolita magnitudine erexit, utpote pedum LX. In quo opere illud ab aliis artificibus reprehenum, quod simulacri ad templum nulla esset proportion. Cum enim in eburneo throno federet Jupiter, capiteque templi fastigium contingere, necesse erat, si quando sedendo defatigatus eburneus ille Deus surgere vellat, ut Templi culmen una cum recto dehicceretur. Et *Pisa*, *Achaja* ab Ptol. propria cognominata, ab Araxo Promontorio usque ad Sicyonios extenditur, quorum terminus communis

Pamiso ad Al-
urbs *Messene* ad
enit *Messenii*
ausania,his-
sue.
Sunt &
& nunc San-
Pylus partia&
dulcioqui. Et
am, Achajam
n medium Pe-
ovis delubro,
plexa. *Olympia*
ux *Olympia* di-
osifissimo, quod
aque Regum
ia nullum fue-
us, cum etiam
ihilque augu-
lorem totum
Phidias Ath-
e auro stupen-
pedum l.x. In
ensem, quod
io. Cum enim
iteque templi
ando sedendo
selle, ut Tem-
Pisa, *Achaja* ab
montorio us-
erminus com-
muni

munis est fl.*Sus*; ad Austrum est mons *Stymphalus*, ad
Sepritionem Sinus *Corinthiacus*. Urbes: *Dyme*, quæ
nunc *Chiarenza*, unde Promont. Araxeum vocat *Capo*
di *Chiarenza*: *Olemus*: *Patra* urbs insignis olim, nunc *Patras*
dicitur: *Ægium* urbs recentioribus temporibus *Vos-*
friza vel *Bosfriza* dicta, & à Turcis excisa. *Aegira* urbs
quondam primaria in colle aspero atque difficulti posi-
ta, quæ nunc diruta jacet & *Xilocalstro* dicitur. Et in Cris-
so Sinu *Helice*, *Bura*, *Pellene*. *Sicynia* inter Achajam &
Asopum sita primaria ejus urbs *Sicyn*, omnium Grac-
tum urbium vetustissima, & tempore Abrahæ condita,
templis, aris, statuis, simulacris plenissima. Fuit &
Phlius, quæ forte ea est quam hodie vocant *Vafilicon*. Su-
perest *Arcadia* regio Peloponnesi mediterranea, undi-
que à mari remota. Hujus urbs *Megalopolis*, patria Po-
lybii gravissimæ sapientissimi Scriptoris. Hodie *Leontari* dicitur. *Stymphalus*, unde *Stymphalis palus*, & aves
Stymphalides. *Lilæa*, *Mantinea*, *Pophis*. Civitates autem
totius Peloponnesi nobilissimas, quasi compen dio
complexus est Ovid.lib.vi *Metamorph.*

Finimini Proceres coeunt, urbesque propinqua
Oravere suos ire ad solaria reges:
Argosque & Sparte, Pelopeiadesque Mycene,
Et nondum torve Calydon invisa Diana,
Orchomenosque ferax, & nobilis arc Corinthus,
Messeneque ferox, Patreque humilesque Cleone,
Et Melæa Pylos, nec adhuc Pittheiæ Træzen,
Queque urbes alia bimari clauduntur ab Isthmo.

Amnes celebriores sunt: *Asopus*, nunc *Arbon* Theveto; *Flumina.*
Peneus, nunc Nigro & Theveto Igliaco: *Alpheus*, qui ad-
colis *Rophea* dicitur, ut Sophiano placet, & secundum
Nigrum *Orphea*: Itali verò nautis *Carbo*: atque huic
fluvio exl. omnes inlabuntur: & albas maculas ac im-
petiginem sanat. *Pamisus*, *Stromio* nunc Nigro: sed *Pirna-*
za in Tabulis Castaldi & Mercatoris, totius Pelopon-
nesi fl. maximus. Hujus aquæ puerorum & infantium
morbis mederi dicuntur. *Eurotas*, hodie *Basilopotamo* So-
phiano & aliis, sed *Iris* Nigro: cuius ripæ lauro abund-
ant: & *Inachus*, qui *Planizza* hodie est Sophiano & aliis.
Reliquos prætero. Môtes sùt *Stymphalus* môs Arcadiæ
altissimus, qui Dominico Nigro *Poglici* dicitur. *Pholos*,
Xiria Nigro. *Cillenius*, *Melæa*, *Cillene*, Strab. totius Arca-
diæ altissimus. *Manalus*, *Manalius* *Melæa*, *Cronium* Ptol.
Grevenos, Nigro *Zarex*, *Gemistus* *Zaraca* vocat. *Minthe*
Ptol. & Scrab. *Olono* vocatur Nigro. *Eran* videtur apud
Paulianum dici, ab Evoe Bacchantium voce: quod hoc
loco Bacchus, & quæ eum sequebantur mulieres, sic ex-
clamasse credantur. *Taygetus* Plinio, *Paufanæa*, *Vibio* &
Steph. Peloponnesi mons in Laconia, *Eurota* flumi-
ni vicinus. In hujus summittate existentibus, prospectus
patet per omnem Peninsulam, ut nulla celebris visum
effugiat civitas. Hic mons varias feras nutrit, confe-
cratus Baccho, Apollini, Diana, Cereri. In Morea Epi-
scopi juxta Provinciale Romanum hi: Archiep. *Corin-*
thiensis, sub quo *Argivensis*. Arch. *Patracensis*, sub quo *Co-*
loniensis, *Mothonenensis*, *Coronenensis*, *Amyclensis*, *Androvillensis*.

B b b iii TANDEM

Creta seu Candia, cum aliquot Insulis circa Graciam.

Regio.

Situ.

Salis ferti.
litas.Animalia
littera.
littera.

Tandem ad postremam Europæ tabulam pervenimus, in qua nobis *Candia* cù aliquot exiguis circa Graciam Insulis à Mercatore de-pingitur. *Creta* ProL. Maris Mediterranei Insula. Hodie *Candia* vulgo dicitur. Eam à Septentrio-ne Aegaei flatus verberant, ab Austro Libyci & Aegypti, ad Occasum est Mare Hadriaticum, ad Orientem Carpathium. Forma oblonga est ad Orientem Promontorium Samonium excurrit: ad Occasum *Crius Metopum* contra Cyrenam: In Septentrio-ne verò tertium prominet quod Strab. lib. x. vocat Cimaram, nunc *Capo Chersonesum* dicitur. Longitudo est cclxxiiii m. p. Latitudo l. Ambitus xlviiiix. Regio omnis aspera est & montibus ubique horrens, sed fertilissima frumenti, & pascua. Mirabilis indulgentia arborarii provetus abundans. Plinius quoque auctor est, quidquid in Creta nascitur, infinitio pretio cæteris ejusdem generis antestare. Profert vites, oleas, mala punica, fucus, mala aurea, citrea. Malvaticum vinum in hac sola Insula premitur, atque ex ea Venetias & in reliquas Orbis partes defertur. Hoc vinum antiqui *Pramnum* vocarunt, auctore Bellonio. At Volatertanus putat hodie Arvisia, Malvisia dici, adjectione unius litteræ: additique id genus vitium ex Arvisio Chii Insule promontorio (unde Arvisia vina olim) in Cretam esse delatum. Profert item mel, ceterum, caseum, coccum, ladanum copiosè, dictamon soli Cretæ peculiarem. Insula omnis lupum, vulpem serpentem, aut omnino animal noxiun præter phalangium, natura non habet. Eam ob causam magna cum securitate animalium greges noctu in arvis pasci-

sinunt, præsertim ovium & arietum, qui *Striphoceri* ab illis appellantur: Varia autem producit animalia. Hoc etiam de Creta auctores prodiderunt, Noctuan non habere, eamque mori quando invehitur. Rexere Insulam primum *Jupiter*, tum *Rhadamanthus*, post *Mino* & *Graci*. Romanorum potestate facta est à Merello, qui ex re Creticis dictus est. *Constantinopolitanus* eam postea tenuere: *Baldinus* Comes Flandriæ & Imp. Constantinopolis dedit *Marchioni Montis Ferrati*, à quo vendita est *Venetiis* anno ccccxciv immanni auti prelio: itaque adhuc illorum imperium agnoscit. Olim centum urbibus claram fuisse prisci Scriptores tradunt, earum circiter xl Plinius ætas novit. Vrbium notissima *Gnossos*, Minois aliquando regia, à qua Gnosius arcus, rela Gnosia dicuntur. Sequitur *Cortynia*, unde rela Cortynia, vestis Cortynia. *Claudianus* de raptu *Proserpinae* lib. ii. Ovidius:

Crispatum gemino vestis Cortyni a ciuatu. Tum *Phæstos*. Proxime *Gnosiacum* quondam *Phæstia* regno Progeniuit tellus. Et *Cydon*, unde arcus *Cydonius*, cornu *Cydonum*. Et *Ditynna*, *Manethusa*, *Lycastos*, *Lycos*, *Holopixos*, alieq. Hodie vero, Bellonio auctore, tres tantum alicujus nominis habet urbes, qua sunt *Candia*, olim *Matium*, urbs trius insule prima, à qua universa insula appellationem desumpfit. Amplitudine secunda post *Candiam*, *Canea*, olim *Gidon*. Tertia est *Rethimo*, quam veteres *Rethimnam* dixerunt. Paulò incommodiorem habet hec portum, ac *Canea* & *Candia* commodissimos habent. Flumina per universum insulam nulla sunt que navem ferant. Sunt tamen multi & magni rivi, in quibus spon-te sua

Imperium
magnum.

Urb.

Fluminis

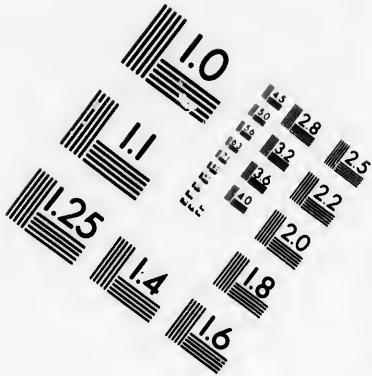
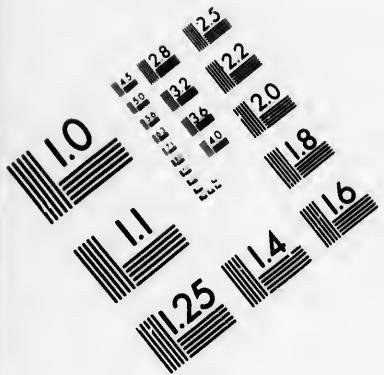
ii Striphoceri ab animalia. Hoc Noctuam non Rixerere Insula Minos & Græcello, qui exre postea tenuem constantinopoli quo vendita est ratio: itaque ad un centum urbium. earum circima Gnoſſos, Mi- us, tela Gnoſſia Cortynia, veltis in lib. ii. Ovi-

Imperium magnum.

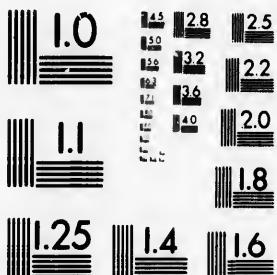

Tum Phœſtos.
Progeniuit tellus.
Cydonium. Et
pixos, aliaeque. Ho-
n alicujus nomi-
Matium, urbs to-
appellationem
est Candiam, Ca-
quam veteres Rhe-
orem haber hac
dilissimos habent.
Elmina
sunt quæ navem
in quibus spon-
te sua

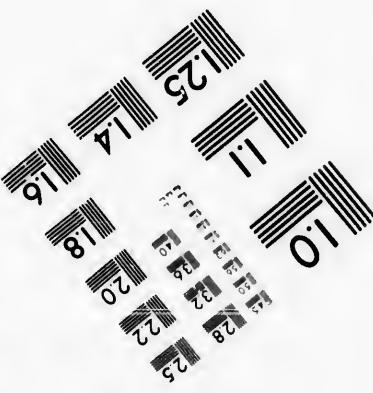
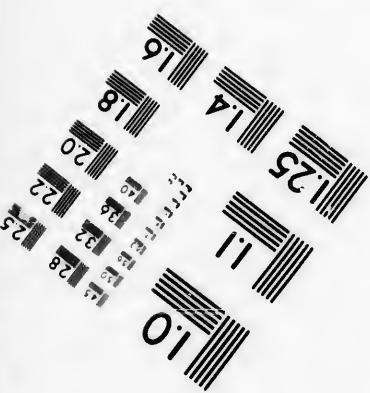

IMAGE EVALUATION TEST TARGET (MT-3)

6"

Photographic
Sciences
Corporation

23 WEST MAIN STREET
WEBSTER, N.Y. 14580
(716) 872-4503

1.8
2.0
2.2
2.5
2.8
3.2
3.6
4.0

IT
Oil

te sua colocationia proveniunt. In littore Septentrionali sunt, *Melipotamus, Scaphus, Cladilis, Epididamus, Giffo, Divotro*: verius occidentem est *Nopular*: versus Meridiem *Limens*. Piscem habet Creta in littoribus admodum frequentem. Muli Barbatii magnitudine, aliis regionibus valde rarum, qui *Scarus* dicitur, cujus veteres auctores sapè meminerunt, & apud Romanos olim in delicis fuit, primarium inter pisces locum facile obtinens. Mōtes eius nobiliores sunt tres. *Ida*, qui *Psiloritii* adcolis vocatur: *Leni* qui Plinio *Cadisi*, nunc vocantur de *Madaris*: & *Ditta*, qui *Sethia*. Adeo celsi sunt, ut nix tota hie me eos operiat, tametsi cupressi hinc inde inter faxa convallium nascantur. *Mons Ida* omnium est eminentissimus. Stirpibus rarioribus herbisque variis abundat, quæ à Bellonius lib. i. cap. vii. enumerantur. *Labyrinthum* in Creta Dædali opus multi memorantejus, quem admodum & Italici, nulla vestigia fuissi suo ævo testis est Plin. lib. xxxvi cap. xiii. Mirandus propterea incolarum stupor, qui etiam hodie ad radicem montis *Ida* pro vetere novum fitiumque *Labyrinthum* ostentant: sed non est mirum Cretensem *Cretissare*. Incole vel cœli scilique larga benignitate, vel suopte virtu fuerunt ad mala propensiissimi. Mendaces olim, fraudulenti, rapaces, avari, & vinosi fuerunt, ut auctores perhibent, laboris impatiens, nullasque artes exquisitè discentes: sed ut plurimum comessationibus & portationibus dediti. Hodie verò naturæ impulsu, ut auctor est Bellonius, & ab ipsa pueritia Scythico arcu sece exercere solent, veterem sequentes consuetudinem. Namque tradunt eos olim Diana fuisse dicatos: propterea e-

*Montes.**Obras
pùblicæ.**Marty.*

tiam ipsos Turcas arcus jaculatione superant: quinetiā dextri, agiles & strenui nunc in pugnis marinis sunt, sicut olim. Primi enim Cretenses navibus & sagittis valuisse scribuntur, quod ita capiendum puto, uthi Græcorum primi hæc studia sectati sint. Nam ut est apud Philosophum cap. viii lib. ii Polit. Viderur hac insula ad principium Gracie nata, ac præ ceteris omnibus præclarè sita. Imminet enim universo mari: cui Graci circumfusi sunt. Atque hoc quidem parte exiguo absit intervallo à Peloponneso: illa, ab Asia loco qui est circa Triopium, & à Rhodo. Quocirca imperium maris obtinuit Minos, atque Insularum alias subegit, alias quum diu status Ecclesiast. fuerint. Episcopatus in ea fuerit juxta provinciale Romanum. Arch. Cretensis, nunc Candianus, cui hi subsunt Suffraganei: Kirokensis, Archadiensis, Gerapetrensis, Sicienensis, nunc Satis opinor, Milopotamensis, Arienensis, Calamonensis, Epicalamofo forte, Agenensis, Rissanensis. Arch. Atridenensis, sub quo sunt Casensis, Scopulensis, Napronensis, Margarensis. Arch. Soltaniensis hos habet Suffraganeos, Helenensem, Sudensem, Monovasensem, Taurisensem, Marrachitanensem. Arch. Volprenensis, huic sunt Suffraganei Tepheliensis, Matrebenensis, Gersonensis. Atque hæc de Candia: restant paucis explicande aliquot circa Graciæ insulae.

Corfu vulgo, *Coryra* Ptol. insula olim nobilis, bello & navibus imprimitis potens. Distant ab Epiro duobus milli, ubi stetum est star & illesum: ubi vero latissimum *Situm*. xx. Passus xvii in longitudinem patet, teste Plinio. Cœli hic mira clementia: qua fit ut nemora ipsa ex citris medicis, atque id genus arboribus constent. Solum fertile, abundans, vitibus, oleis, pomis, omnisque gen-
ris

erant; quinetia
harin sunt, si-
us & fagittis va-
nuto, ut hi Gra-
ci sunt. Nam ut est apud
tur hac insula ad
praeclarè sita. Im-
sis sunt. Atque hac
neso: illa, ab Asia
imperium mo-
riri, alias quam diu
Statua
Ecclisia.
Stew.

Insula,
M. v.

Naxia.
S. v.

Corfu.
S. v.

omnisque gene-
ris

tis arboribus fructiferis: mellis etiam ingens hic copia
colligitur. Segetes vero minus latas habet propter
austeros ventos, quibus exsiccatae arescunt amequeam
ad maturitatem perveniant. Hodie Veneris paret, a qui-
bus strenue adversus Turcarum rabiem defensio est. Vi-
bem habet cognominem. Incolae Graci sunt.

Zemphira, vulgo *Zante*. Hanc inter Cephalemiam &
Achajam ponit Plin. Ipsa in circuitu colligit xxxvi mill.
Ager insule frumentum profert magna copia: impri-
mus vero uvas passas, vounum & oleum, ex quorum an-
tico proventu, incolumi colligunt eti illilia auro orum.
Graci sunt, & Veneris parent. Habet ejusdem nominis op-
pidum cum arce in monte situm, mari immixtum, silvis
oblitum, aeris salubritate, paucorum viciniorum uber-
tate, agricola fertilitate valde commendabile. Ad eam ipse
illarum dictus nobilis est.

Miles insula, ea Miles prisco aero dicebatur, in Cte-
tico est mari. Ambitus lxxi millaria amplectitur. Fe-
ratisimis habet agros frumenti & olei, sed viribus
parum accommodos. In hac etiam argentifodina &
Sardonius Lapis reperiuntur.

Naxia, nunc *Nischia* Sophiano, & alii. Haec lxxi mill.
in ambitu patet. Inter frugiferas insulas haec etiam nu-
meratur. Vini admodum fecunda est: in eaque mar-
moris genus reperiuntur quod *Ophites* Graci & Plin. ma-
culosa m, serpentinum maculis non absimile. Smirillus
etiam lapis, Smiris Plinio, hic reperiatur. Venam quoque
auri hic esse, sed desidia & ignavia incolarum non in-

veniri, sunt qui credunt. Vespa gehus in ea, cuius pun-
ctio homini mortem adserere dicitur: vesperilionumq;
magua copia. *Ianni* Quirino nobili Veneto hac quon-
dam paruit. Postea sub quodem Duce *Iacobus Crispo* fuit,
quem *Selimus* Turcarum Imperator hic expulit. Ha-
bitatur itaque hodie à Turcis & dudais.

Santorini vel *Santorino*, *Thevere*, *Maris Aegei insula*, *Santorini*,
juxta Atticam, Straboni & Ptol. formam nunc Lunga
corniculata habet, licet prius aliud huberet, antequam
combureretur, & a mari in duas partes scinderetur, in-
ter duas scopuli aliquot interiacent. Est etiam num la-
tis fertilis, & portibus commoda. Incolae punctionibus
fere vietum queruntur. Haec etiam subjugata à Turcis est.

Scarpato, dum *Carpatum*, aut ut Homerio placet *Crap-
sus* dicta. Carpathum hinc Marc. Situs ejus inter Cre-
ta & Rhodum, medio ferè itinere. Ambitus eius lx aut
ut alii volit lxxi mill. passi. Ardua & montibus passim as-
pera, ac in ea marmoris Lapidicina reperiuntur. Olim
quatuor urbibus praedita erat, & ob id *Tetrapoli* nuncu-
pabatur, ut habeat in Homerum Eustathius. Habet mul-
tos portus, sed non admodum capaces, & male fidos.
Incolae Græcè loquuntur, & Græcorum religionem
amplectuntur. Venitorum tamen dominio subiunt.

Sed de Europa que dicta sunt haec tenus, sufficiunt.
Reliquas igitur Orbis partes, & primum Africam, cui in
nostra distributione post Europam princeps tribuitur
locus, quod felix faustumque sit, ingrediamur.

cccc

In Africa,

B A R B A R I A .

*Regio &
unita di-
lla.*

Sint.

*Sunt quo-
bus.*

N Africa, quam nos secundam cum Ptolemaeo Orbis partem fecimus, primo se colit in loco *Barbaria*, nobilissima Africæ regio. Eam non habet accepit vel a murmure inconcinne vocularum, Arabibus dicta *Barbar*, eo quod Numidæ pars semina Arabibus talis videatur; vel a frequentibus desertis, unde eorum lingua desertum sonat. Ab Egypto ad Fratim usque Gætanum pertinet, complectitur Mauritaniam, Numramque, Tingitanam videlicet & Cæsariensem, Africam propriæ dictam, Cyreniacam, Marmancam, cum Libya exteriore. Sunt illi recentiores Africa Scriptores ab ortu Solis Marmoriz (quæ hodie *Betha* dicuntur) deferta ad montis usque Apanis partem hodie *Moesia* vocatam, quæ pars à Strabone forte sub nomine *Apis* describitur: huncque moditem *Adanicem* (secundum ejus ab Oriente in Occidentem ad Mare usque, quod ab eo Atlanticum nuncupatur, longitudinem) à Meridionali plaga habet: ab Occidente ipsum Mare Adanicum: Septentionale verò latus Mare Mediterraneum lambit. Aëris & cœli qualitas hujus Regionis varia. Vere cœlum mite, clemens, serenus; Aestate æstus vehementissimi, in primis Junio & Julio mensibus; Autumno calor remissior: Hyeme frigus vehementius, potissimum circa Decembrē & Ianuarium, sed matutino dumtaxat tempore, adeo ut nemo ob frigus ad ignem

accedere cogatur. Autumni finis, rotaque Hyems, bona que Venis pars, impetuosa plena ventis, Quin & grandinibus, fulguribus, & tonitruis horridis interdum veratur: neque deest aliquibus in locis mix copiosa. Ager dactylorum, pale, sanguine punicotum, feracissimus, sed frumentacione adeo ferulis: unde ejus incohæ matra ex parte panem conficiunt hordeaceum. Frustris alias profert magna copia cereali, fici, pomæ, pira, pruna, mala, punicæ, crenatae, cydiana, olivas, & similes. Alaudæ oleo, meli, sascharo. Meli jugis, iem amaranthorum, pectinatum, atque ferarum geniculatum. Alienam hec Regio dracones, elephantes, capras, bubalos, & similia animalia: item icones, ac parades: habet & mustelas, felibus pares ac similes, excepta rictus eminentia: simiarum quoque maximum sollicitudinem. Coluerunt hanc Regionem primum Phoenici coloni, aliisque qui ex Asia aut Aegypto edevenerunt, postea pars Romani, tum Grati Imperioribz, deinde Vandali, Saraceni, Arabibz: nunc parvum. Tunc subest, partim proprio Serissa: Hispanarum quoque Resarces quædam in ea possidet. Regna omnino quatuor sunt: *Moroccii*, *Fessæ*, *Tetuanum*, *Tunetanum*, quibus nonnulli Berbi addunt. De duobus prioribus Moroccii & Fessæ sequentibus Tabulis ageris, de reliquis hic agamus. *Tetuanum* Regnum quod vocant *Tremisen*, est *Mauritanie Cesariorum*. Longitudo ejus ab Ocasu

que Hyems bo-
eatis. Quin &c
rridis interdum
cicis uix copiofa.
volum teracissi-
nde ejus inco-
rdecam. Fru-
ficus, pomæ, pi-
lana, olivas, &
ro. Multijugis
feramigines
elephantes, ca-
m leones, ac par-
as ac humiles, ex-
quo maximam
gionem ptinualam
aut Aegypto ed
um Græcia Imper-
abim : nunc par-
tia : Hispaniarum
det. Regna om-
nipotum, Tunetanum,
duobus prioribus
s agetur, de reli-
quod vocant Tre-
ticudo ejus ab Oc-
casu

BARBARIA.

• 171

casu in ortu est ecclxxx milliarum. Latitudo arcta mill. xxv, à desertis videlicet Numidiae usque ad Mare Mediterraneum. Hujus regionis maxima pars inulta est, arida atque aspera, cāque praeferim partē, qua Meridiem spectat. Maritimū autē agri aliquanto fertiliores atque fecundiores sunt. Rarē in hac parte urbes, raraque castella. Metropolis est Tidemus, quondam ampla, nunc magna ex parte collapsa. In eodem trāctū est *Algira*, urbs magna & probè inuita. Hęc à *Tolosino Rego* primum defecit, ac *Bugia Regi* tributū solvit; postea hoc deserto *Ferdinandum* Regem Hispanie admisit. Deniq; capta à Barbaroë Imperio Ottomano adjecta est. Celebris est Naufragio Caroli V. tristī Christianorum captivitate, & piraticis excursionibus Turcarum. Hodie ita præsidii firmata est, ut humana ope vix possit expugnari. Hanc *Castaldus Salden* Ptolemei fuisse opinatur, sed *Ortelius* cum nostro Mercatore putat *Salden* Ptol. nūc esse *Tadelir*. *Iovi* cēlestē esse *Iulij Cesaram*, & alii *Cirtam*. Sunctquoque urbs *Mersalcabir*, *Messagan*, *Musigagan*, & aliz. Duos habet hoc Regnum maris portus nobilissimos atque frequentissimos, alterum *Horani* seu *Orania*, cum arce munitionis, alterum *Marie Ekabri*, ad quos solet confluere maxima Mercatorum frequentia, præsertim ex Italia, qui ambo ab Hispaniarum Rege ante aliquot annos occupati fuere, non sine illius Regni maximo detimento. *Regnum Tunetanum* continet totam Africam minorem & magnam Numidiae partem. Nam à Majori fl. quem *Audum* Ptol. esse putat *Maginus*, usque ad *Mesrat* regionis amnem exten-
ditur.

Urbi.

Forme.

Ægyptus.

AEgyptus antiqua & nobilis regio primum à *Taxi*. Misraim filio Chus, nepote Cham, abnepte Noachi culta est: square à *Chamo Chemia* in sacris Osiridis vota fuisse videtur, pro *Chamis*, ut ab alio *Misraim*, quā appellationem etiamnum servat apud Arabas qui vocant *Mesre*. Turcis dicitur *Elquibet* vel *Elchebit*. Termini sunt ab Occidente ultra Nilum deserta Barca, Libya & Numidiae, cum regno Nubie. Ab Austro agro Bugiensi & Nilo concluditur, quo loco Nilus ab Occasu in Oram nonnulli festrur. Plinius eam finit Syene urbe, quæ nunc Asna dicitur. Ab Ortu sunt deserta Arabia, quæ inter Ægyptum & Mare Rubrum sita sunt. Ab Aquilone clauditur Mari Mediterraneo, quod ea parte vocatur Pelagus Ægyptiacum. Raro pluit in Ægypto, imo ut Plato tradit, nunquam visum est pluere in Ægypto, sed ēr̄ perpetuam habet serenitatem, atque ob id fortassis olim dicta fuit *Aeria*. Terra mirè fertilis & hominum aliorumque animalium perfecunda generatrix. Nilus efficit, qui per medium ejus labens, & singulis annis terra superficiem inundans, humectans, & adducto limo impinguans, secundam, mirèque fertilem eam reddit. De hujus soli felicitate multa passim extant scriptorum elogia. Iustinus solum ita secundum assertit, ut alimentorum nulla terrena feracior sit in usus hominum. Summa in Ægypto est ubique tritici, siliqinis, hordei, avenæ, fabarum, aliorumque legumium, vini etiam optimi fertilitas. Nec defunt pascua lœtissima, oleo ta-

Situ.

Ceti me.

Salifertis.
litas.

men.

men, ut plurimum, caret, raraq; ligna isthuc nascuntur.
*Animalia
variae*
 Præter bestias sevas ac nocas, quibus hac terra abundantat, animalia domestica mira copia alie, bubalos, beves, camelos, equos, asinos, arietes & capras, qua quidem omnia in illam excrecent molem, teste Bellonio, ob aëris temperiem, pabuli abundantiam, ac sumpium à Nilo irrigatuarum bonum alimentum: inter reliqua verò arietes pingues admodum, & crassi sunt, atque amplam & densam, atque ad terram usque propendente caudam habent, & palearia insuper è collo dependentia, ut in bobus, nigraque lana vestiuntur. Ceterum universa olim Aegyptus floruit sub variis Regibus diversorum nominaq; usq; ad *Ptolemaum*: nam Pharaones admodum pauci fuere. *Ptolemaeus* longo tempore regnauit, usque ad Romanum imperium, quo præfacto res Aegyptia pervenit ad *Aegypti* Arabia felicis, quorum Princeps *Sultanus* tui dicitur, & alii sequentes quoque vocati sunt *Sultani*, Mahumetani omnes: regnaruunt multis annis donec à Turcis expugnati fuerint. Possider jam totam Aegyptum *Selymanus* Turca, reliquo ibi Praefecto, qui *Baxa* Aegypti dicitur. Divisa fuit ab Alexandro Macedone in Nomos sive oppidorum præfecturas, quales Herodotus ponit xviii. Strabo unum amplius. *Ptolemaeus* xvi. *Plinius* i. qui & addit quosdam nomina permutasse, ut proinde non sit putandum tot Aegypti olim Praefecturas fuisse, quot apud *Historicos* nomina possunt colligi, quum ejusdem Praefectorum plura nomina esse potuerint. *Leo Africanus* auctor est à Mahumetanis in tres provincias divisani esse. *Sabid*, qua est superior sive *Thebaea*, à finibus Bugie ad Gairum usque: *Errishat*, qua est pars occidentalis à Cairo ad Rosatum: & *Mercinum*, qua est pars orientalis. Vrbes Aegypti sub Amaside creduntur fusse xx mille. Diocletius tria millia suo anno superfluisse testis est. Celeberrime fuerunt *Syene*, *Theba*, qua & *Diospolis*, *Tentyra*, *Heliopolis*, *Memphis*, *Babylon*, *Alexandria*, *Pelusum*. *Syene* nunc Asna dicitur. *Theba* condita à Busiride rege ambitu ex stadiorum, ut refert Herodotus, centum portis, aliquique ad fiducias publicis privatissimis insignis, que jam olim esse desit. *Tentyra* ab insula Nili nomen habet: incole *Tentyritae*, qui naturæ genio crocodilis adverti sunt: qua de re apud *Strabonem* & *Plinium* videtur est. *Heliopolis*, olim *Sacerdotum* habitatio. *Straboni* hominum *Astronomie* & *Philosophie* deditorum mansio. *Memphis* olim *Arsine*, regia urbs, ubi Nilus primam accipit divisionem & delta formam facit: hanc hodie vocant *Cairum* vel *Alcair*. Vrbs est trianguli forma extorta, ambitu plus quam octo milliarium. Incolunt eam *Turez*, *Aegyptii*, *Arabes*, *Hebrai*, aliquique. *Babylon* paulo supra *Cairum* ponitur à Bellonio, conspicunturque adhuc splendorum adficiorū ruinae. Hic nunc est Christianorum pagus. *Alexandria* nobilis olim & splendida urbs ab *Alexandro Magno* in extremitate maris Mediterranei loco situata pulcherrimo condita: *Turcae* *Standieriam* vocant. *Pelusum* hodie vocant *Daniatam*; urbs est potens, opulenta, commodo portu & navium frequenter celebris, ad Nili ostium *Pelusiacum*. Regio hæc fluvio Ni-
Flumen.
 lo totius Orbis nobilissimo securat, irrigatur, ac fecundissima redditur.

Pars illa *Barbaria*, qua olim *Mauritaniam Tingitana* dicta, hodie si regna comprehendit, *Marocci* videlicet & *Fessa*, de quibus nunc ordine dicendum est. *Marocci* regnum nomen accepit ab ure primaria *Marocco*. Iacet inter Atlantem montem & Oceanum Atlanticum, fornis pene triangularis. Amoenissima est regio, abundans frugibus & leguminibus omnis generis, oleo, melle, lacchato, fructibus omnigenis; dactyli, uvis, sicubus, pomis, ac pitis variis. Armentis item ac gregibus: multæ etiam reperiuntur capre, quarum pelles *Marocchini* dicuntur, villi utilissimi sunt ad pannos conterendos, quos *Camelatos* vulgo vocant. Remur denique omnium, que ad viatum convenient, que naribus ad blandiuntur, que oculos paescunt, regio feracissima est. Ejus Provincias sunt, *Hes*, qua ab Oriente clauditur fluvio *Efratalo*, à Meridie Atlante, ad Occasum & Septentrimonem Oceano, estq; regio aspera, montosa, nemorosa, dives & incolis frequens. Frumentum hic copiosè non colligitur, sicut hordeum, milium & panicum. Frustrum autem magna est inopia, ignava potius incolarum socordia, quam vel colli vel soli injuria. Mellis vero magna copia, quo majori ex parte vescuntur, ceram tamen abiciunt, usum ejus ignorantes. Civitates paucæ hinc sunt, sed pagi, vici, & castella munitissima maximo numero reperiuntur. *Susa* que ad Septentrimonem Atlantem habet & oppidum *Hes*, ad Orum fluvium *Sus*, regio fertilis, amena, dives. Abundat frumento, hordeo, ac leguminibus, ac quibusdam

*Regio de
inde di-
lla.*

*Sob ferri-
tibus.*

*Animali-
um varie-
tatis.*

Vibes.

in locis faccharum satis copiosè profert, licet incolæ illud neque coquere, neque parare probè sciant: fructus etiam alicubi proveniunt, siccus, uix, mala perfida, & dactyli: oleo caret, quod tamen aliunde adiectum, huic deferrur. Auri metalla sunt in monte *Italem*. Præcipuum hujus Regionis oppidum *Tavodantum*, Mauris *Taurum*, satis amplum, ab antiquis Africanis conditum. Domorum numerat circiter tria millia. Incole moribus sunt civilioribus. Hic Angli & Galli Mercatores degunt, & ferrum, stannum, plumbum, saccharo commutant. Sunt & *Misa*, subquo nomine tria minorum gentium oppida continentur, unius miliaris intervallo alia ab aliis dissidentia, à veteribus Africanis ad littus Oceanii condita. *Tenies* civitas extructa olim ab Africanis in pulchra planicie, cuius unum latus lambit fluvius *Sus*. Divisa in tres partes spatio plus minus unius miliaris distantes, que conjunctæ figuram triangularem consti- tuunt: *Tolfi* civitas magna, fundata olim ab Africanis, sita in agro fertilissimo: & *Tagaræ* omnium hujus regionis maxima. *Marocci* territorium formam refert triangularem: ejus fines ab occasu mons *Netisa*, ab Ortu mons *Hadimæ*: qua Septentrio est, in eum usque locum extenditur, ubi notissimi fluvii *Tensift* & *Affinal* conjunguntur. Est autem (Leone referente) regio haec cultissima, armentis, pecoribus & feris abundans. Perpetua pæne planicies, Lombardæ non admodum dissimilis; montes si quos habet, frigidissimi atq; sterillissimi sunt, adeo ut nihil præter hordeum producant.

In

, licet incolz il-
sciant: fructus
nalaperficia, &
nde advectum
talemo. Pra-
stantur, Mauris
anis conditum.
Incole moribus
catores degunt,
rō commutant:
norum gentium
intervallo alia ab
ad littus Ocea-
ni ab Africani
ribit fluvius Sus.
s unius milliaris
gularem confi-
m ab Africani,
nnium hujus re-
ttam refert tris
s Netis, ab Or-
st, in eum usque
ii Tensif & Aspi-
(referente) regio
feris abundans.
e non admodum
dissimi atq; steri-
cum producant.
In

MAROCCI REGNUM.

175

In hac urbs est *Marocum*, quod *Hecnum Hemerum* Ptol. fuisse quidam suspicantur. Hæc inter maximas rotius Orbis terrarum urbes adnumerari solet. Estenim inaudita magnitudinis : ita ut suo Ptu. cipe suo *Heli Iosephi* filio domus numeraret plus quidam centies mille. Portas in ambitu habebat viginti quatuor: sed huc ampla quondam & celebris urbs, nunc ita frequentibus Arabum excursionib' attrita est, ut vix tercia urbis portio incolas habeat. Sung & in hoc territorio urbes aliae minorum gentium. Oppida : *Egymuska*, oppidum exiguum, in planicie, prope fluvium *Sessera*, ab Africanis conditum; *Tazza* civitas munita, olim exstructa ab Africanis in latere illius partis Atlantis, que dicitur *Gothia*; *Degymuska* civitas nova in monte altissimo sita, arx valida; *Imiacei* urbs ampla scopulo insidens; *Tefra* exiguum oppidum in ripa fluvii *Affelmi* positum: *Agmat*: & *Hemimani*. *Guzzala* ad Septentrionem Atlanti adhaeret, ad Ortum *Helez* jungitur. Mitit hæc Regio hordeum magna copia, & pecudes innumeras, haberque æris & ferri fodinas. Oppida hic & arces vallo carent: pagi frequentes, ampli, divites: regio omnis incolis referta. *Duccala* regio ab Occasu à *Tensift* flu. initium capit, terminatur à Septentrione Oceano, à Meridie fl. *Habiel* clauditur, atque ab Occidente fluvio *Hannirabih*. Paucæ in hac civitates muris cinctæ. Inter quas *Azaf* civitas in litore Oceanus sita. Condiderunt eam Africani: *Come* à *Gothis*, & *Tis* ab Africanis condita: *Elmedina* quasi totius hujus regionis caput: *Centopexi* oppidum exiguum: *Sobek*, *Temaracof*, *Terga*, *Bulativen*, *Acamus*, & *Meramer*. *Hafsa* regio ad Septen-

trionem Duccala confinis est, ad Occasum terminatur *Tensift* fluv., & ad Ortum fluvio *Quadelhabib* à regione Tedeletes discluditur. Multa ad hanc regionem pertinent oppida opulentissima, populo satis numerofa, ut *Alemin* civitas in valle quadam, que quatuor altis montibus cincta est, exstructa: quam nobiles, mercatores & artifices habitant: *Tagedi* in cacumine montis sita, quatuor aliis circumdata: *Egymuska* in monte altissimo condita, inter duos alios non minoris altitudinis: & *Asa* civitas antiqua in monte admodum sublimi posita viginti circiter milliaris *Egymuska* distans, versus Occasum. *Tadla* regio non adeo ampla est, ab Occasu terminatur fluminibus *Servi* & *Omirabib*, ad Meridiem Atlanti contigua est, ad Septentrionem vero terminatur, ubi fluv. *Servi* in fluvium *Omirabib* prolabitur, unde regio ipsa triangulati forma clauditur. Sunt in ea nonnulla oppida: præcipuum est *Tesza*, ab Africanis conditum, populo satis frequens. Sunt & *Ezza*, *Gishireb*, & alia. Præcipua flumina hujus regni sunt *Tensift* *Elmina* & *Omirabib*, qui ex Atlante monte erumpentes in Oceanum se exonerant. Sed *Tensift* ortitur in Marocci territorio, ac plurimis augetur fluv. inter quos magni sunt *Sifmel* & *Nissi*. *Omirabib* vero scaturit inter altissimos montes, quæ *Tadla* provincia *Fissana* Regno contermina est. In littore maris alibi magna electri copia inventur, que inde à Lusitanis atque aliis exteris exportatur in alias regiones, quod quidem electrum vilissimo pretio coemunt. Multi hic montes, inter quos *Nispha*, *Semele*, *Sensana* &c. Quorum plerique frigidissimi arque, sterillissimi sunt, adeo ut nihil præter hordeum producāt. In hoc

hoc Regno neque templorum, neque collegiorum, neque hōlpitorum copiam desiderabis. In urbe Marocco multa sunt templa, inter quae nullum artificiosius, neque magnificentius, quam quod in medio urbis à dīcto Hālis exstructum existat. Est & aliud ab hujsu successore Abdūl Mūiem exstructum, & ab hujsu nepote Mōṣer ampliatum, multisque columnis ex Hispania convectis opulentius redditum. Cisternam sub hoc templo confecit, ejus magnitudinis, cujus totum est templum: tectum templo addidit plumbeum: singulisque angulis addidit canales, qui pluviale aquam in cisternam subiectam mittant. Turris ex lapide durissimo, quale Romanum Vespasiani est Amphitheatum, altitudine Turrim Bononiensem in Italia superat. Gradus quibus ascenditur habent singuli novem palmos latitudinis: exterius verò muri latus decem. Septem habet hæc turris mansiones. Huic superstructa alia turricula, que instar acus ad surgit. Hæc tres alteram alteri superpositas habet mansiones, fitque ab una ad aliam lignea scala adscensus. Si quis è summa turri despiciat, huic homines quamvis statura procerioris, non aliter ac pueri unius anni apparent. Habet & hæc turricula in summa parte ferrum quoddam Luna ornatum aurea, tres item spheras aureas, sic ferro insertas, ut maxima inferiore, minima superiore partem occupet. Est & arx quædam munitissima in hac urbe, quæ si amplitudinem, si muros, si turrem, si portas ex Tiburtino marmore exstructas videris, civitatem jure censeas. Templum habet altissima turri ornatisimum, in cuius fastigio Luna, atque sub hac tres inæqualis magnitudinis spherae aureæ, quæ omnes cxxx mille aureos pendent. In hac urbe intra muros vineæ, palmæ, horti spatiosi, antiquæ frumenti secundissimi. Nam extra muros terram colere, frequens Arabum vetat incuriosi. Incola hujsu regni alibi civiliores, alibi rudiiores, & civilitatis plus satis ignari. Pane fere vescuntur hordeaceo, non fermentato, nec in furnis excocto, interdum vero cibum sibi ex farina hordeacea lacte & oleo vel butyro parant. Apud multos nullus mensarum & mapparum usus. Vestuntur fere pannis ex lana in straguli modum confectis; caput verò panniculo quoddam ornant, remanente tamè superiori parte nuda; pileum non nisi senes, aut docti viri gestant; subuculas non habent, lecti vice culcitra villosa utuntur, cui se involvunt. Barbam radere solent antequam matrimonium contrahant, sed matrimonio juncti promissam gestant.

Dddd

FESSA.

in terminatur
dis à regione
tionem perti-
numerosa, ut
quatuor altis
biles, merca-
cumine mon-
the in monte
minoris altitu-
modum sub-
mube distans,
ampla est, ab
Ommirabib ad
centrum ven-
Dmirabib prola-
clauditur. Sunt
sæ, ab Africâ
nt & Esæ, Gi-
agni sunt Tenſif Elmima
pentes in Ocea-
larocci territo-
magni suar. Si-
inter altissimos
no contermina
opia invenitur,
exportatur in a-
viliſſimo pretio
Nispha, Semede,
lami atque steri-
um producat. In
hoc

Moro.
Vilam.

Uſſius.

*Regio.
Sip.*

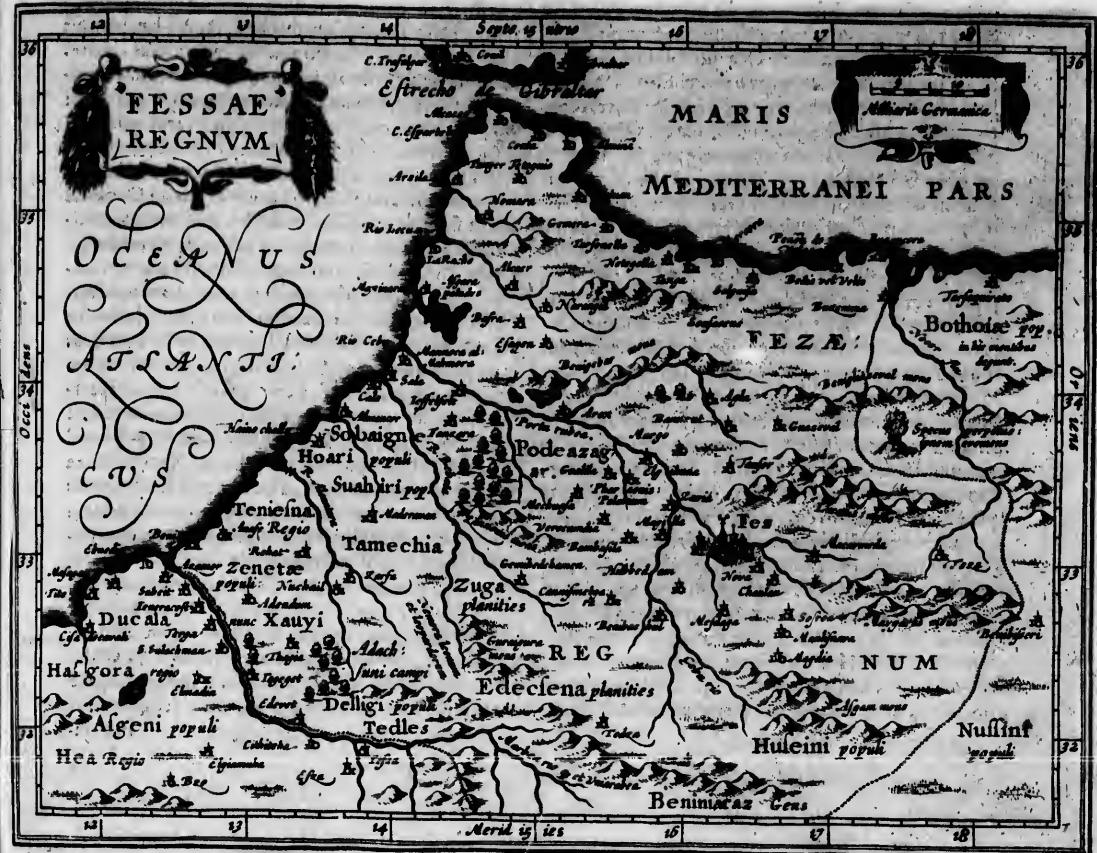
*Sed for.
titula.*

*Anima.
tum &
victa.*

FESSANVM vel *Fessa* regnum sequitur, quod *AM-*
pelusia olim à vitium copia nonnullis dictum :
Fessanum nunc ab urbe ejusdem nominis. Hoc
regnum ditissimum & potentissimum, ab Oc-
caſu habet mare *Atlanticum*, à Septentrioſe Fretum
Herculeum, ab *Ortu* *Mulviam* flumen, ab Austro re-
gnū *Marocci*. Est autem hic alibi optima aeris tem-
peries, alibi aliquanto aſterior. Ac regio ipſa eti non-
nullis in locis proſus aſpera eſt, frigidissimis montibus
plena, ac in ea aliquot ſine ſolitudines ac deferta: ipſa
tamen universe conſiderata, quamvis altera ſui parte
magis altera minus, felicissima & fertiliſſima eſt. Agere
niam tam frugibus atq; fructibus abundat, ut nulli cede-
re videatur: paſſim vites, olea optimè proveniunt. Fi-
cuum & amygdalarum magnā habet copiam, magnam
etiam goſſyppii affluentiam. Reperiuntur hicetiam planta
quædam *Mau* dicta, fructum ferenti valde dulcem ac
efſui gratiſſimum, magnitudiniſ mali cittei. Mahumeri-
ci Rabini hunc eſſe fructum ajuſt, qui patenſibus no-
ſtriſ Adamo & Evaſ interdiuſ fuſt, cujusque foliis pu-
denda teſerunt: folia enim habet longa & late: harum
hinc magna copia. Abundar armentis, pecoribus, equis,
camelis, capreolorum atque leporum magna copia.
Fessa Regiones ſunt Septem, *Temesna*, Territorium *Fessa*, *Af-*
gara, *Elhabata*, *Errifa*, *Garetum* & *Elchanum*, ſive *Chauz*.
Temesna regio incipit à flu. *Omirabib* verius Occidentem,
& protendit ad *Ortum* versus *Burragrum* fluvium:
à Meridie terminatur monte *Atlante*, & à Septen-
trione Oceano. Fuit ſemper hæc Regio totius Africæ caput,
in qua olim aumerabantur oppida plus minus xl: ca-

ſtella vero ccc. Sed ob bella quæ ibi magnopere ſevie-
rant, civitates omnes & oppida deleta ſunt, totaq; Pro-
vincia vastata; ſed tandem denuo revivifere coepit
poſtemis hiſce temporibus, atq; oppida prope cc con-
tinet. Inter ea *Rabas* civitas magna ad littus Oceanicō
diſta. Hæc muris & ſtructura Marocco perſimilis; ſed
magnitudine ambitus valde diſſimilis. Sunt & *Thegia*,
Salla & alia. *Fessa* Territorium à fluvio *Burragrum*, verius
Ortum protendit uſque ad fluvium *Inarem*; à Sep-
tentrioſe fluvio *Suha*, à Meridie *Atlantis* radicibus
claudit. Ager tam frugibus, fructibus atque armentis
abundat, ut optimis comparari poſſit. Vbi que vites, o-
leæ & fruges optimè proveniunt. Numerantur nonnulla
oppida in agro *Fessano*: ſed ipſa urbs *Fessa* primaria.
Hanc putat *Niger* *Tamifigam* *Ptolemæi*, ſed errat: ac
potius *Volobiam* eſſe ejusdem *Ptolemæi* cum *Peucero*
& aliis credo. Sit a eſt in regni hujus meditullio. Conditæ
ferunt circa annum Domini Septingenteſſimum octua-
geſimum ſextum. Hanc Metropoliſ totius *Mauritanie*
dicunt: & vulgo, teste *Marmolio*, aulam totius Occi-
dentiſ cognominant. Nomen habere ab auro, ſunt qui
opinentur, quod cum prima ejus fundamenta jaceren-
tur, eo loco inventus fuerit auri cumulus, quod *Arabib*.
Fez appellatur. Alii fluvium *Fez*, qui medianuſ interluit,
urbi nomen dediſſe autumant. Hic in urbem collapsuſ
per infinitas fere partes, per quofdam aquæductus ſeſe
ſpargit, ac per ſingulas fere domos, per templa, per col-
legia, per hospitia, & *Xenodochia* ſeſe diſſundiſ. De-
inde per foricas percurrentes, totius civitatis fordes ſe-
cum trahit, atque foras in fluvium inducit. Atque hæc
dici-

opere levie.
totaq; Pro-
viscere caput
prope cō-
nus Oceanicō
perfumis; sed
unt & Thagia,
vagrato, versus
navim; à Sep-
tantis radicibus
atque armentis
bique vites, o-
stantur nonnul-
la primaria.
sed etrat: ac
cum Peucero
ullio. Condita
sumus oclua-
tius Mauritanie
in totius Occi-
auro, sunt qui
menta jaceren-
s, quod Arabib.
diam interluit,
urbem collapitus
queductus se-
templo, per col-
diffundit. De-
vitatis fordesse-
cit. Atque haec
dici-

dicitur *Fessa* vetus. Est enim & alia urbs quæ *Fessa* nova dicitur, duplice cincta muro altissimo ac munitissimo. *Algara* regio à Septentrione Oceano abluitur, ab Occasu ad flumen usque *Burragram* protenditur: Orientale latus claudunt montes *Gumara*, *Zaronii*, & radices montis *Zelage*: à Meridie vero fluv. *Bunaza* terminatur. Regio plana est, optima æris temperie gaudens. Equis & pecore adeo abundant, ut non modo *Fessa* his abunde provideat, sed etiam oīnibus *Gumara* montibus. Nemorium : capreolorum tamen atque leporum magistrorum. Fuerunt hic oīlim oppida & arces qua numeri plurimi. Bellorum injuria major pars delata est. Oppida præcipua sunt *Larisa*, & *Casar Elcabit*, hoc est, regnum palarium. Habet, seu *Elabat*, regio clauditur à Septentrione mari Mediterraneo, ab Occasu *Algara* paludibus, à Meridie *Suarga* fluvio, ab Ortu vero montibus Herculeo Fretu vicinis. Regio hæc fecundissima, ac frugum omnium affluentia beata est, licet oīlim multo celebrior ac felicior fuerit, propter civitates antiquissimas, tum à Romanis, tum à Gothis conditas. In ea præstantiores urbes sunt *Azolla* seu *Azella*, ampla satis, atque à Fretu Herculeo circiter lxx. mill. distans. *Tingis* seu *Tanger* ampla & antiqua ad Oceanum littus posita, & à Fretu Herculeo xxx mill. distata. *Septa* seu *Seuta* maxima civitas ad fauces Herculei Freti, oīlim totius Mauritaniae metropolis, ac Hispanie emula: quæ quidem tres civitates sub Regno Portugalie sunt. *Errisa* regio incipit non procul ab Herculeo Fretu, & ad fl. usque *Nocor*, seu *Hoccor* ad Oratum protenditur: ad Septentrionem primam suam partem, ut testatur *Leo*, terminatur Mediterranea.

neo mari, vergitque Meridiem versus ad eos usque montes, qui *Fessa* Territorium spectant. Regio hæc prossimis aspera, montibus frigidissimis plena, in quibus arbores altissimæ ac rectissimæ, frumentum non producit: vinearum autem, sicuum, olivarum atque amygdalarum magnam habet copiam. Armenta hic rara: caprarum vero, asinorum atque simiarum in hisce montibus magnus reperitur numerus. Oppida hic rarissima, pagi frequentissimi. *Gari* regio initium sumit ab Occasu, à *Medulo* flumine, & ad flumen *Mulviam* ad *Ortum* terminatur, à Meridie montes ipsam à desertis Numidiæ separant, à Septentrione ad mare Mediterraneum protenditur. Ager hujus regionis fragosus, incultus atque aridus, Numidiæ deferto non admodum natura diffimilis: ipsa autem regio incolis nuda fere est, postquam duas hujus præciipuas urbes *Medelam* & *Chesalam* Hispaniæ occuparunt. *Chauræ* ultima *Fessani* regni regio continet terram ipsius fere partem; namque in longitudinem cxc mill. patet, nempe à fl. *Zha* ad *Ortum*, ad fl. *Gurgitara* ad Occasum, in latitudinem verò mill. cl. xx. Nam omnis ea Atlantis pars quæ Mauritania spectat, restat Leone, hujus Regionis latitudinem præbet: complectitur & bonam planiciet & montium partem quæ Libye sunt contermini. Præcipua loca hujus terræ sunt *Dubda* oppidum antiquum, & *Teza*, maxima, nobilis, & opulentissima urbs, quæ civium frequentia, & opulentia tertium in tota regione sibi locum vendicat. Regnum hoc multis irrigatur fluiis, quorum aliquot navigabiles: præcipui sunt *Subu* & *Iuccus*. *Subu* veteribus *Subur* dictus, originem ducit ex maximo fonte in horrida silva *Seligi* monitis Provin-

F E S S A E R E G N U M.

58

*opera
publica*
fluminis
eos usque mō-
jo hac prorsus
quibus arbores
producit: vi-
amygdalarum
ara: caprarum
nifce montibus
arifimma, pagi
uit ab Occasu, à
dOrtum termi-
is Numidie se-
trancum protē-
ultus arque ari-
aturā diffimilis:
postquam duas
am Hispani occi-
gio continet tet-
gicudinem exc
h. Gurgigara ad
Nam omnis ea
ste Leone, hujus
sticur & bonam
sunt contermi-
ab oppidū an-
alentillima urbs,
tertium in toto
hoc multis irri-
tibus: pricipui
diustus, originē
ra Seligi montis
Provin-

Provinciae Chauz, atque multos recipiens fluvios per longum tractum discurrat, & late simul ac profundo ostio in Oceanum labitur. In ejus ostio sita civitas *Haraidos*, cuius portus ingressu difficultimus. Montes hic multi, inter quos *Zarbon*, mons, qui à planicie *Esa* incipiēs, patet in longitudinem circiter triginta milia. Occidentem versus & in latitudinem decem: eminus silvā magnā & desertā refert, cuius arbores omnes sūt olivæ. *Zalaga*, item *Selego*, *Azgan*, *Centopozzi* & multi alii, quos brevitatis studio omittimus. In urbe *Fez* multa pulchra sunt & ampla aedificia, publica privataque Tempa, collegia, xenodochia. Tempa sunt 1000, in quibus magnifica & splendida. Summum templum quod vocant *Caravie* ambitus habet sexum milliaris. Portas amplas atque altas unam & triginta. In hoc templo sin-

gulis noctibus cœlia lucernæ accenduntur; Reditus tem-
pli insingulos dies feruntur esse ducentorum aureorū.
Collegia in quibus studiosi artibus, medicinæ, legibus,
operam dant, permulta sunt. Vnum præ ceteris nobile,
in quod exstremum rex *Haben Henon* quadringenta o-
ctoginta aureorum millia effusisse dicitur.

PENNON D E V E L E S.

Et haec de *Moroci* & *Fesse regni*: restat paucis expli-
candum *Pennon de Veles*, quod antiquissimum est oppidum in littore Maris Mediterranei constructum, ab His-
panis *Velles de Guanera*, sive etiam *Pennon de Veles*, nūcu-
patum. Inter duos visendas altitudinis montes situm est,
Alii ab Africanis, alii à Gothis aedificatum scribunt; sed
de hoc Oppido in Théatro Virbiū plura.

Dddd iii

ABISSINO.

ABISSINORUM REGNUM.

582

Regn.

Sicnu.

ABBISSINORVM Regnū *Æthiopia*, quæ sub Aegypto, Prol. dicitur. Eius Princeps Mauris *Afiele basset* lingua *Æthiopica Iannes Belul*, quod est altus, seu pretiosus, non Presbyter, ut quorundam fuit opinio, dicitur. Hic se Davidis ortū stemmate gloriatitur: utitur autem plerumq; istiusmodi inscriptione. N.N. *Supremus meorum Regnum*, à Deo unicè dilectus, *Columna fidei*, ortus ex stirpe Iuda, Filius David, Filius Salomonis, Filius Columna Sionis, Filius ex semine Iacob, Filius manus Mariae, Filius Nahus secundum carnem, Filius Sanctorum Petri & Pauli secundum gratiam, Imperator Superioris & Minoris *Æthiopiae*, & amplissimorum Regnum, Iurisdictionum & Terrarū, Rex Noe, Cappadocie, Fatico, Angole, Baru, Balignaze, Adeo, Vangua, Goyame ubi Nilus fontes, &c. Hic inter maximos nostras etatis Monarchs procul dubio censendus, ut qui inter utrumque Tropicum à Mari Rubro ad *Æthiopum* fere Oceanum pertingat. Et ut aliquanto accuratius ejus Imperii terminos describamus: à Septentrione habet *Ægyptum* (qua subest Turcis) vicinam: ab Ortu ad Mare Rubrum & Sinum Barbaricum ex parte pertinet: à Meridie Lunæ Montibus à Natura vallatur: ab Occasu verò regno Congi, Nigro amne, Nubia Regno & Nilo flumino terminatur. Quibus terminis veterum Aethiopiam sub Aegypto cognominatā, Troglodyticam, & Cinnamomiferam regionem, & Libyæ Inferioris partem videatur comprehendere. Regio ipsa

in universum (ut ex recentioribus qui eam lustrarunt, constat) fertilissima. Aestas ibi gemina est in anno, & ferme perpetua, ut uno tempore in aliis agris fiat semētis, in aliis vero messis. Alicubi singulis mensibus novæ fruges, legumina præfertim seruntur. Triticum quidem regio parce producit: hordeum verò, milium, sesamū, ciceres, fabas, aliaque legumina copiosissimè profert: quorum nonnulla nobis ignota sunt. Hebeno, Persico & Siliquastro abundat. Aromata piperis, cinnamomi & Gingiberis hic legitur. Saccharum etiam in arundinibus copiose producit, sed ipsū coquere & expurgare non norunt. Vites istic multæ sunt, vini tamen hic nullus usus, præterquam in aula Regis & magni Patriarchæ. Mala medica, citrea & limones magna copia hic sponte proveniunt: mellis item immensa vis. Num apes etiā in ipsis hominum habitacionibus nutriuntur: unde certantam conficiunt copiam, qua toti regioni ad canellas conficiendas sufficiat abique sevi usu. Linum habet etiam hæc Regio, sed incola artē ex ipso telas conficiendi nesciunt, atque magna ex parte pannos fuos ex gossypio sibi parant, cuius hæc magnus est proventus. Metalla habent auri, argenti, æritis, sed ea non expugnant, arte ignorantes. Habet insuper hæc regio omnis fere generis animalia & aves: uti sunt elephantes, leones, tigres, pardales, lynxes, rhinocerotes, meles, simiæ & cervi, (quod contra veterum opinionem, qui negant

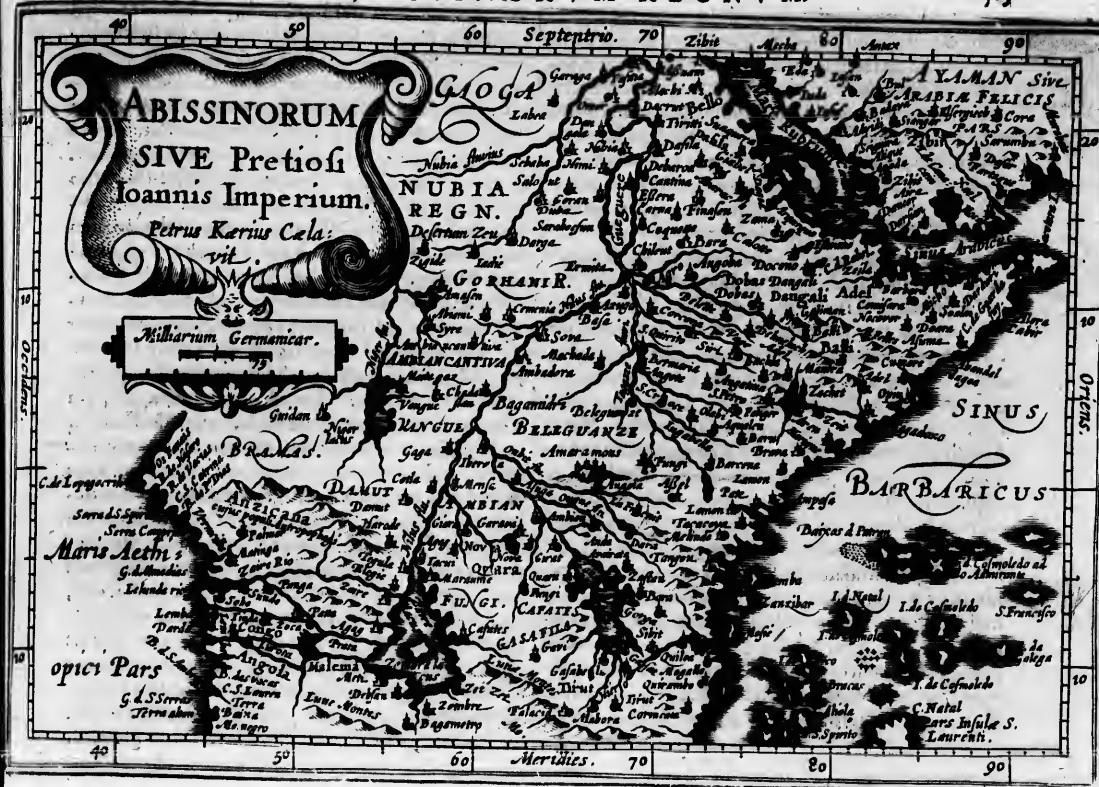
Animæ
litteræ
ritualis

ui cam lustrarunt,
na est in anno, &
liis agri fiat semē-
is mensibus novz
Triticum quidem
, milium, fesamū,
posissimè profert:
Hebeno, Persico
peris, cinnamomi
n etiam in arundi-
quere & expurgare
n itamen hic nul-
magni Patriarchæ.
na copia hic spon-
vis. N um apes etiā
triuntur: unde ce-
oti regioni ad can-
evi ufo. Linum ha-
c ex ipso telas con-
arte pannos suosex-
gnus est proventus.
sed ea non expur-
per hæc regio om-
ni sunt elephantes,
hinocerotes, meles,
am opinionem, qui
negant Salis fer-
ritas.

*Animals
from
Victor*

ABISSINORVM REGNUM.

三

negant Africam alere hoc animal) boves, oves, capræ, asini, camelii, equi: sapissime etiam hic locutus mirum in modum infestantur. Olim à reginis duntaxat gubernata hæc regio fuit. Vnde in historia veteris Testamenti legimus venisse ad Salomonem regem, austri reginam de Saba, audiendi causa admirandam ejus sapientiam, circiter annum mundi 2954. Nomen reginae huic fuit *Maqueda*. Credunt Æthiopæ reges, ex Davidis stirpe & Salomonis familia se esse procreatos esse. Idcirco se filios Davidis & Salomonis, atque adeo Sanctorum Patriarcharum appellare solent, quod ex eorum semine orti sunt. Nam ex Salomone filium suscepisse *Maqedam* illam fingunt, quem *Meilech* nominavit. Postea *David* fuit dictus. Iste secundum eorum commentum, cum annum ætatis vigesimum attigisset, ad Salomonem patrem & præceptorem à matre remisus, ut doctrina & sapientia utili ac salutari ab eo imbuferetur. Quod simul atque asseditus fuit *Meilech* seu *David*, permisit Salomonis, Sacerdotes & comites nobiles multos de singulis duodecim tribubus sibi adjunxit, & in regnum Æthiopæ reversus gubernationem ejus suscepit. Ac una etiam legem Domini circumcisio nemque eodem importavit. Hæc primordia fuerit religionis Iudaicæ in Æthiopia, & ajunt in hodiernum usque diem ad aulica ministeria & caponicatus nullos admittit, nisi de stirpibus ex Iudea adductis oriundos. Ab his igitur propagata est doctrina de Deo in Æthiopia, & radices egit, ut ad omnes ætates cœsequentes permanaret. Nam & libros Propheticos retinuerunt Æthiopes, & Hierosolymam adorandi causa verum

Imperiorum majorum.

Deum paterfactum in regno Israelis profecti sit: Quod ex historia Eunuchi Candacis Reginæ, que *Judith* proprio nomine dicta est, profecti, intelligi potest. Is enim circa annū à morte & resurrectione Iesu Christi x, Hierosolymam ccxl. milliarium itinere accessit. Cumque ibi officium & cultum Deo debitum tribuisse, & jam domum redire, in curru sedes Prophetam Esaiam legit. Itaque ad eum divino mandato missus fuit Philippus Christi discipulus. Et cum processissent ambo ad urbem Bethzur, tribus milliaribus ab Hierosolymis ibi in radice montis fontem confinxerunt Eunuchus, cuius Aquæ à Philippo baptizatus est. Reversus vero in Æthiopianum Eunuchus baptizavit reginam, & magnam familiæ regia & populi partem. Ex quo Christiani cœperunt esse Æthiopes, fidemque Christianam omni sequenti tempore professi sunt. In toto hoc imperio urbes paucæ: ac vicatim habitatur. Præcipua regna ad superiorēm Æthiopiam pertinentia, quæ ut plurimum Abissinorum Imperatori subjacent, sunt hæc sequentia. *Regnum Baragnes*: hoc, fluvio Abâthi & mari Rubro clauditur. Urbs primaria est *Beroe* seu *Barne*. *Ptolemaeo* *Colone* dicta, ut *Sanuto* placet: hic regis vicarius degi: qui Abissinorum regi cl. equos quotannis pro tributo pendit, cum ferri aliisque mercibus, Bassæ vero Turcico mille uncias auri. *Tigremen* Marabo fluvio proximū & mari rubro, quotannis pendit suo Imperatori cc. equos ex Arabia advectos. Subest huic regno Regnum *Tigræ*, in quo est urbs *Caximo* seu *Cassimo*, sedes olim (ur in eorum annalibus est) *Reginae Sabe*: ac post etiam *Candaces* reginæ. *Angore* regnum numo caret, utuntur pro eo salis & ferris globulis.

ecce sūt: Quod
quæ Iudith pro-
poteat. Is enim
Christix, Hie-
sūt. Cumque
ouisset, & jam
mEsaiam legit.
fuit Philippus
nt ambo ad ur-
sofomisibz in
hus, cuius A-
verò in Ethe-
magnam fami-
liostiani cœperunt
a omni sequenti
iourbes pauca:
a ad superiorem
um Abissinorum
teria. Regnum Ber-
o clauditur. Urbs
olone dicta, ut Sa-
qui Abissinorum
pendit, cum seri-
cico mille uncias
ū & mari rubro,
equos ex Arabia
Tigray, in quo est
(ut in eorum an-
Candaces reginæ.
ro eo salis & ferri
globulis.

*Imvari-
mata.*

globulus. Amara nonne habet à monte, in quo Impera-
toris filii firmo & vigili præsidio servantur, ut defun-
cto Imperatore heres educatur. Fluvii in hoc regno
duo memorabiles per Aethiopiam labentes, Abanbi, qui
Alyapa Ptol., & Taeysi, qui Ptol. Aſabora, in quem com-
piutes alii amnes confluunt. Fons Abanbi est Barisne
Lacus amplissimus sub Aequinoctiali jacens, in quo plu-
res Insulae. Hic lacus est Colæ Pali Ptolemai. Incole
Christianam religionem profitantur, eorumque fidei
articuli præcipui sunt hi. Credunt in unum Deum crea-
torem cœli ac terre, in tres Personas distinctas. Deum
Patrem, Deum Filium ex Patre ab æternō genitus: qui
pro nobis carnem assumpsi, mortuus est, & resurrexit;
Deum Spiritum Sanctum ex Patre & Filio procedentem.
Hec summa est totius religionis. Verus Testamentum
cum novo sic conjungunt, ut titus nonnullos Iudeos
& Christianos sequantur. Infantes omnes, masculos
pariter & femellas, octavo ætatis die circumcidunt.
Nullam tamen salutem circumcisioni adserunt,
quam in sola fide in Iesum Christum collocant. Sed ad
quadragesimum diem masculos, ad octogesimum ve-
rò femellas, nisi aliqua ægritudo festinationem deside-
ret, baptizant. Singulis annis Baptismum renovant,
tam in adultis, quam in infantibus, profertentes hac
verba. *Ego te baptizo in nomine Patris, Filii & Spiritus Sancti.* Hunc morem à majoribus acceptum sanctè obser-
vant, non ut primum Baptismum extenuent, aut infira-
ment, sed ut à peccatis absolutionem singulis annis
consequantur. Administrationem Cene Domini sub
utraque specie obseruant, tam Latii, quam Clerici.
Confirmationem & extremam unctionem neque pro
Sacramento habent, neq; usurpare solent. Sabbathum
aque ac diem Dominicum ab opere imminue habent,
veteri Chritianorum more. Legis usum illum maximum
esse putant, ut peccata nobis ostendat: servati ve-
rò à nullo mortalio posse, excepto Iesu Christo, qui
eam pro nobis implevit, credunt. Sanctos quidem a-
mant & venerantur, sed non invocant. Mariam Chri-
sti matrem magno honore afficiunt, non tamen ado-
tante, neque opere ejus implorant. Conjugium cleri-
cis & presbyteris non miris quam polities permisum
est. Omnia in fornicationem & libidinem puniunt. Ha-
bent Patriarcham et ecclesiæ præsidentem, yrrum perspe-
cta & probitatis, gravem, bona doctrina & proiecta æ-
tatis: cuius munus est Ecclesiasticos Status in unione
conservare, ecclesiastici disciplinam tueri, ac rebel-
les excommunicare. Episcoporum, aliquotumque eccl-
esiasticotam elecciónem, penes solum regem manet.

B e e

G V I N E A .

G V I N E A .

Regia.

Sicca.

Calicutanus
perit.Calicutanus
perit.

GVINEÆ Regnum eo tractu est, quo Gangines
Æthiopes, de quibus apud Crofium & Æthi-
cum, teste Ortelio, incolis Ghini dicitur. Re-
gio Nigritarum est. *Nigrite* dicuntur adcol-
fluminis Nigri, qui medium regionem præterfluit, Nili
instar agros vicinos fœcundans. Crescit hic, ut & Nilus,
mense Junio, totos dies xl, quibus per regionem vici-
nam navigare licet. Ita limo obducta tellus miro pro-
ventu rerum luxuriat. Circa flumen planities amplæ,
nulli montes aut colles. Silvæ frequentes, quibus ele-
phantii pascuntur. Crebri lacus, qui ex Nigri inundatione
dicuntur remansiſſe. Aër saluberrimus, adeo ut
morbo Hispanico laborantes, si in eam regionem pro-
ficiantur certo convalescant. Sezmo Nigritus varius,
pro cælo & solo. Religio varia: sunt in Mediterraneis Christiani, Mahometitzæ, Gentiles. Maritimi vero
omnes Idola colunt. Reges Nigritarum sunt tres: *Tombuti*, *Borni*, & *Gage*. *Gualate* etiam proprium regem ha-
bent. Color omnibus nigerrimus. Cæterum *Guineæ* re-
gnum inter *Gualatam*, *Tembatum*, & *Mellifatum* est, à Ni-
gro flumine ad Oceanum usque Æthiopicum. Aer *Guineæ*
nec nostris corporibus nocius est, tum ob cæli intem-
periem, tum propter pluvias, quæ putredinem pariunt
& vermes. Est autem hordeo, oryza, gossypio, auro,
ebore, ovibus item & gallinis abundans. Est & aro-
matis quoddam genus, sapore piperi conforme, Lusi-
tanis *Melegnetæ* dictum. Aliud item duplo efficacius pi-

pere Calicutiano, vocaturq; dictis Lusitanis *Pimenta del Rabo*, quod tamen vendere non licet, ne vulgare piper
profus fordeat & vilescat. Fructus alios præter dactylos nullos habet, sed eos ex Numidia aut Gualata incole peunt. Quadrupedum, in primis elephantorum &
simiarum, aviumque ingentem habent copiam, præ-
serim vero pavonum & psittacorum cinericiorum.
Habent & minutas quasdam aves, quæ ex arboreum ramis pendulum sibi ipsæ nidum singulari arte construunt. Arcem, oppidum, urbem, non habent. Pagum unū
duntaxat amplissimum, quem Principes, Sacerdotes,
Doctores, Mercatores incolunt; cæteri sparsim degunt.
Circa *Caput Lupi* *Gonzalvi* incolæ *Solem*, *Lunam*; Ter-
ram adorant: hanc sputo inquinare magnum apud ip-
sos piaculum. Cutem ipsi confidunt potius quam
scarificant, & postea unguento quodam colorato tin-
gunt: bello ipsis, nobis stupendo spectaculo. Salutant
Principem in genua prolapſi, manibus comploſis: alii
in clamant *Fui*, *Fui*, *Fui*. Inter ptandendum potu ab-
ſtinent, pransi bibunt vel aquam vel vinum è palma.
Palma hæc nonca quæ dactylos seu carvotas fert, sed
ab hac arbor diversa, quovis anni tempore succum emittens. Arboris truncum fauiant, lachrymam inde
manantem vase aliquo exceptam ad ebrietatem ulque
hauriunt: quippe cum liquor is sit vino quo visetiam
generoso meracior. Color ei subcinericius, *Mignolum*
vocant. Nec major est proventus arbori, quam binæ
ternæve mensuræ intra diem naturalem. Ferte a arbori
fructum

Littera
varia.

Mori.

Villar.

15

Occi. T. den.

5

G V I N E A.

587

388

Vetus. fructum olivæ triplici virtute præpollentē: oleum vide-
līcer, ut odoris violacci, ita saporis olivæ: id si dapi bus
adhibitū fuerit, easuti crocus tingit, aut eo amplius. Vi-
tri juxta & feminæ nudo capite incedunt: quibusdam
tegimen est ex corticibus arborum aut nuce indica con-
fectum. Sunt qui superius labrum sauciatum habent,
perq; illud foramen & per nares eb oris frusta adiungunt,
hoc ipso ut opinantur, valde formosū. Alii ex interstitio-
narium, autē labris ebur gestant, & conchæ: quidam
etiam perculo inferiore labro lingua tanquam per-
os alterum exsertant. Vestimenta contextur ex arbo-
rum libris, hisque decorè scilicet verenda teguntur: ex
iisdem strobis non ad usum, sed ad ornatum nexas ge-
runt simiarum & cercophithecorum pelles, cum nola.
Oculum alterum rubro colore tingunt, alterum cæru-
leo. Feminæ diptores ingentes annulos ex ferro, ære ru-
bro, aut stanno crutibus neclunt. Postremum in stupi-
da & putida barbarie mirificè sibi placent. Horum nu-
mi aurei sunt nulla inscriptio: ne insigniti: utuntur etiam
numis secreis in rebus vilioribus emendis.

Insula S. Thomæ,

Regia. Insula S. Thomæ sequitur nunc explicanda: inventa à
Lusitanis die festo B. Thomæ, à quo etiam inditum
loco nomen. Sub ipso Äquatore sita est forma pene
rotunda. Ejus diameter est l. x milliarium. Hæc cum de-
tegeretur rotâ confusa erat proceris arboribus, quarum
rami sursum crescabant. Pestem nescit: aër calidus, &
salubris: pauci tamen Christiani hic ad quinquegesi-
mum statim annum pertingunt: ita ut prodigium fo-

ret inter illos canâ barbâ aliquem videre. Indigenæ ve-
rò facile ad centesimum annum vivunt. Dies noctibus
semper æquales. Mensibus Martio & Septembri cre-
bræ & densæ pluviaz decidunt, quibus solū humecta-
tur, cæteris mensibus rote copioso recteantur fruges.
Solum ipsum insulæ renax, lètum, colore subrutto. Fru-
mentum, vites, aut arborem durin scula ossa habentem
non patitur: ferræ aereum melones, cucumeres, cucu-
bitas, fucus, gingiberis & facchari in primis ingentem
copiam, adeo ut quotannis xl. naves faccharo onus te
solita fuerint ex hac insula alio exportari, proque fac-
charo suo vinum, caseum, frumentum, coria, alia que
ad vitam necessaria importari. Sed desuit proventus iste
ex quo tempore vermiculi quidam arundinum radices
perfodere cœperunt, adeo ut nunc vix vii naves faccha-
ro illuc nato possint quotannis onerari. Liberaliter
etiam milium, oryzam, hordeum præber. Laetucas
item, brassicas, rapas, betam, petroselinum, herbas
hortenses magna luxurie profert. Præter has radicem
qua apud Indos crescit in insula Hispaniola, qua illuc
Batata dicitur. Nigri hujus insulæ dicunt *Inuam*, ac
plantane tanquam herbam eximiam eorumque vita
necessariam. Cortex exterior nigri coloris est, interior
albus forma oblonga, instar majoris rapa, atque in ra-
dice plures ramos habet. Castaneas gusture repreſentat:
melior ramen & delicatior. Vulgo sub cineribus aut
prunis cocta, aliquando etiam cruda comeditur. Incole
Hispani huc aliquot olivas, persicos, amygdalos,
aliasque arbores transtulerunt: qua plantate pulcherrimas
quidem aspectu fuere: sed nunquam ullos rule-
tunt fructus. Est in hac insula canctorum mirificum
genus,

Anni Boni Insula.

Anno beni vel de Annoboni insula, sic dicta, quod sub noctialem Austrum versus parti intervallo sita est. Inhabitata est: sed ad ejus littora optimæ pescationes sunt: atque his locis pisces volantes interdum apparent. Croco dilorum etiam hic ac venenosorum animalium incredibilis copia. Atque haec de *Guinea* & hinc insulis, de que *Africa* haec tenus dicta, sufficient. Liber autem adscribere coronidis quasi loco, quod *Aeneas Gazaeus* *Græcus* Scriptor retulit in *Theophrasto* suo, sive libro de animali immortalitate, & resurrectione mortuorum, martyre ac sacerdotes magna *Libya*, evulsa à *Tyranno* & ex ea ipsorum lingua, nihilominus clare locutos fuisse, ac annunciasse animo hilari ac magno Dei magnalia, quod obstupefacti se vidisse & audivisse commemorat. Qui porro, quam ego attuli, plura petat, consulat moneo ex veteribus *Salustium* in bello *Iugurthino*: *Hannonis Africa* circumnavigationem apud *Arianum*: & *Iamboli*, apud *Diodorum Siculum*: item *Melpomenen Herodoti*. Ex recentioribus *Aloysium Cadamustum*, *Vascum de Gama*, *Franciscum Alvares*, qui *Aethiopiam* perlustravit: *Ioannem Leonem* qui omnium accuratissime eam descripsit, & *Ludovicum Marmolium*, item *Livium Sanutum*, & alios. De *Nilo* fluvio totius Orbis terrarum maximo, extant littere *Ioannis Baptistæ Rhamphi*, & *Hieronymi Fracastorii. Nos ad tertiam Orbis partem *Asiam* pergimus.*

Eee iii IN Afia

Indigenæ ve-
Dies noctibus
Septemberi cre-
colum humecta-
reant fruges.
subrutto. Fru-
osla habentem
umeres, cicut-
rimis ingentem
accharo onustæ
i, proque fac-
coria, aliaque
proventus iste
indinium radices
naves faccha-
ri. Liberaliter
ebet. Lactucas
elinum, herbas
et has radicem
aniola; quæ illic
unt *Ipnam*, ac
eorumque vita
loris est, interior
px, arque in ra-
sture repræsentat:
ub cineribus aut
omeditur. Inco-
bos, amygdalos,
plantatæ pulcher-
quam illos rul-
orum mirificum
genus,

Animali-
um varie-
tum

Pris Par-
risa

Mors.

Solifor-
bus.

Unde di-
ta.

Catife-ri-
bus.

genus, quod in terra talparum instar degit, thalassii coloris: solum subvertens: hoc omnia longè latèque infestat, arrodit, absumitque. Reperiunt etiam in hac insula avium ingens numerus, perdices, sturni, merulæ, passeræ virides modulantes, & plistraci. Urbem in ea Lusitani condiderunt *Parosam*, ad flumen, in qua ioc familie creduntur habitare, præter Episcopum aliosque ordinis ecclesiastici homines. Portum optimum amnemque saluberrium habet. Ad pescationes incitant in mari omnis generis pisces. In primis vero res miranda est infinitum numerum balenatum conspicere, quæ in hoc, & in reliquis Africæ littoribus reperiuntur. In media insula mons est valde nemorosus, qui perpetuo nubibus tegitur adeo densis, ut ex silvis aqua manent rigandis facchari at undinibus sufficiens: quoque Sol est sublimior, eo magis colem est circa montem illum nebulosum. Incole partim albi sunt, partim nigri. Mirum quod narrant, nigros admodum pulicibus, pediculis & cimicibus infestari: albos neque pediculos, neque pulices, neque cimices in leritis habere.

Insula Principis.

Unde di-
ta.

Haud procul inde, citra Aequinoctiale tamen gradibus penè tribus, *Insula* est *Principis*. Hæc ex eo nomen traxit, quod *Principi* Portugalæ hujus insulae redditus est et assignatus. Satis culta est, & provenit facchari celebrata. Crescit & in ea palma, cuius supra mentionem fecimus, ex qua succum eliciunt quo situm levant.

Norim.

Sicca.

Belliferti.
Mus.

IN Asia, ad quam nunc pervenimus, *Imperium Turcicum* primo loco occurrit. *Turcarum* meminit Melas libro primo: eosdem agnoscit Plinius lib. vi, cap. vii. neque est dubium quin ab his & nominis & gentis originem traxerint illi, qui longè latèque hodie imperitani, ignavia & dissensionibus nostris magni. Postellus putareos Hebraicis *Togarma* nominari: sic etiam Benjamin Tudelensis. Hi se ipsos *Musulmannos* vocant, hoc est circumcisos, vel ut alii interpretatur, rectè credentes. *Turcas* verò appellari nolunt, ac nomen hoc consumeliosum apud ipsos habetur, cum lingua *Hebreæ* exiles significet, vel secundum alios, vaftatores. Ceterum *Othomannos* seu *Osmanidae* familia Imperii, quod sancè amplissimum est, ac potentissimum, permultas Provincias, ac regiones Europæ, Africæ & Asie complectitur. In Europa extenditur juxta oram maritimam Hadriatici Sinus à finibus Epidauri nunc *Ragusa*, & rotum *Ægeum* mare ambiens, simulque Propontidem, ac non minimam Ponti Euxini partem, ad Theodosiam urbem in Taurica Chersoneso sitam, quam nunc *Cafsan* vocant, terminatur: quod spaciū octo millia milia. continet. In Mediterraneis verò protendit à Iavaro oppido Hungarie, incolis *Rab*, ad Constantiopolim usque in finibus Europa sitam. In Africa haberetur *Turca* universam oram maritimam ab oppido *Bellis de Gomera* usque ad Sinum Arabicum, seu mare Rubrum, exceptis paucis locis Hispaniarum Regi subjectis. In Asia etiam quam larissimè sepe extendit. Regio ut plurimum frumenti, tritici, hordei, avenæ, filuginis, fabarum, milii aliorumque leguminum fertilis. Abundat

oryza, lino, gossypio. *Vineta* quoque habet. Fert etiam magna copia pepones, melones, cucumeres, tuces, poma, pira, mala punica, aurantia, castaneas, fucus, cerasa, aliosque fructus: sed non in omni regno. Sunt enim loca, ut passim in Cappadocia & Armenia minori, ubi nihil horum (proper intensissimum frigus) natiscut. *Venas* item habet auri, argenti, ferri, æris & aluminis. Varii generis alit animalia, magnamque camelorum, mulorum & pecudum copiam. Equi *Turcici*, canesque ferociissimi in primis probabantur. *Turcarum* porro Imperio tale legitur fuisse initium. Primus illorum Imperator *Othomanus* *Tartarus* fuit, miles magi Cham, homo audax, corporis viribus præ ceteris eximius. Hic prætextu injuriarum quarundam secedens à *Tartaris*, ceperit in Cappadocia montes atque aditus insidere. Habebat initio apud se equites XL: accessere tum prædæ spe, tum scelerum suorum conscientia pernoti multi alii: quorum opera, quod anteā clam instituerat, palam adgredi caput, occupavitque *Cappadociam*, *Pontum*, *Bithyniam*, *Pamphilium*, & *Ciliciam* regiones opulentissimas. Hæc gesta sunt circa annum Domini cccc. Huic succedit filius *Orchanes*. Hic à parte acceptum Imperium sisdem artibus, sed majore opum vi & divitiarum copia servavit auxilium: usus in primis oportunitate Christianorum inter se animis discentientium: quo factum est, ut *Mysiam*, *Lycaoniam*, *Phrygiam*, *Cariam* viribus suis domuerit, Nicæam obfederit, cuperitque: regnum suum ad Hellespontum usque protenderit. Contendebant eo tempore inter se *Palæologi* cum *Catacuzeno*. Ratus autem quod res erat,

*Imperium
majorum*

TURCICVM IMPERIVM.

591

habet. Ferretiam numeres, nuces, aneas, fucus, ceras regno. Sunt et Armenia mino- num frigus) na- ferri, æris & alu- gnamque came- Equi Turcici, antur. Turca- mitium. Primus miles ma- fuit, praeteris ibus præ ceteris quarumdam sece- montes atque adi- quites XL: accessio- rum conscientia dantea clam in- antiquæ Cappado- Ciliciam regiones a annum Domi- nanes. Hic à pa- pos, sed majore auxirque: usus in- ter se animis dis- Lycaniam, Phry- Nicae obfederit Iles pontum us- eo tempore inter- us autem quod res erat.

Imprimatur
majorum

erat, fore ut si huic faveret in Europam accerferetur, trajecit, & viam posteris stravit Europam divedandam. Sub finem vite infeliciter cum Tartaris decertans occubuit, postquam regnasset annos unum & triginta. Hic successit filius Amurates, egregius simulandi & dissimilandi artifex, labore animi, laborum tolerantia, disciplina rei militaris majoribus haud inferior. Hic contentiones illas, de quibus dictum est, inter Graecos dissimilando sovit: qui usus bello fessus & exhaustus, Genuenium navibus conductitiis, usus (hominum perfidiam & avaritiam vide) ex Asia in Thraciam superato Hellesponio trajecit. Anno ccccclxiii, Callipoli in Chersoneso sitram occupavit, quam magna statim Thracie pars sequuta est. Postea devicit Myssam, Bosfum, Triballos, Denique quum expugnata Adrianopolis Servia Bulgariae inhaeret, à Servio Lazari Servia Despotæ olim cliente quem in prælio ceperat, pugione confossus, perii. Liberos reliquit Selimianum & Bajazetum. Bajazetus fratre intertempore rerum potitus, Thraciam omnem vincere instituit. Vir erat ingenio acri, & maximarum rerum cupido: in rebusque capessendis audax, in administrandis solers, in laboribus perferendis indefessus, in occasionibus proficiendi cautus & sagax, in exequendis constans. Igitur Thraciam omni superata, animum ad Constantinopolim adjeccerat, sed primum Thessaliam, Macedoniam, Phocidem, Atticam occupare visum est. Myssos quoque (qui hodie Servii Illyricos (qui Bosnenes) & Triballorum (qui Bulgari dicuntur) partem reliquam Principe Bulgarie interfacto subegit. Iamque Constantinopolim totos annos octo oblederat, quum Hungarorum Gallorumque (quos Imperator eo no-

mine in Italiam profectus acceperat, adventantium copias reformatas) reliqua obsidione, ad Nicopolium iis occurrit: congressus vicit evasit cæsis captisque magna ex parte Gallorum ducibus. Quo rerum successu elatus Bajazetus rursus Constantinopolim contendit, eamque biennii obsidione fatigavit: jamque actu erat de obsecris, nisi Tamerlanus magnus Tartarorum Chamigni & ferro Asiam totam depopulari, urbes vastare, prædas agere instituisset, cuius ille subito terrore evocatus, in Galatæ & Bithynie finibus aciem intruxit. Pugnatum est acriter in multam noctem. At Bajazetus impar viribus superatur, & captus aureisque compedibus vincitus in cavea per Asiam traductus est. Tandem dimissus in Asia inglorius paulo post diem obiit, postquam regnasset annos XIII, menses vi. Filius reliquit Calapnum, Moysen, Mahometum & Mustapham. Calapinus subito extinxus est: filius ejus Orchanes à Moysé patruo interemptus, ipse etiam Moyses à fratre Mahometo. Hic Valachiam Macedoniamque omnem devicit, signaque Turcica ad Ionium usque pelagus promovit: regiam constituit Adrianopoli: & postquam imperasset annos XVII, è vita excessit, anno Domini ccccclxxi. Hinc Amurates secundus Imperium adeptus est. Hic Genuenium ope in Thraciam delatus patrum suum Mustapham cui Graci magis favebant, bello vicit. Thessalicam urbem antiquam, & tum temporis amplitudine, amcenitate, opibus, situque illustrem, quæ tunc à Venetis tenebatur, evertit: Cyprum, Epirum, Aetoliæ subegit. Quumque intelligerer, rebus suis stabiliendis, Christianorū vero debilitatis magnopere sibi Georgii Despotæ Serviæ domini amicitiam professe posse, eam mo-

dis omnibus ambiit, ducta insuper ejus filia in uxorem.
 dicopolim iis
 ptisque ma-
 rum successu-
 n contendit,
 que actū erat
 orum Cham-
 arbes vastare,
 o terrore evo-
 cem instruxit.
 At Bajazetes
 que compedi-
 est. Tandem
 obiit, post
 Filios reliquit
 pham. *Calapinus*
 es à Moysé pa-
 tre Mahume-
 tem devicit, si-
 gus prōmovit:
 iam imperasset
 i cccxxii.
 ptius est. Hic
 patuum suum
 bello vicit. *The-*
 os amplitudi-
 n, quæ tunc à Ve-
 n, *Aetoliā* subegit.
 iendis, Christia-
 Georgii Despo-
 posse, eam mo-
 dis

teremptis fratribus xviii: Imperium auspiciatus est, & virtut.
 adhuc pacis reservatur. In his ditionibus quatuor ha-
 bet urbes opulentissimas, *Constantinopolim*, *Alcairum*,
Alepum, *Taurisum*. *Constantinopolis* quondam *Bizantium*,
 de qua in Thracia diximus. *Alepu* maxima Syria urbs,
 emporium celeberrimum, & quasi centrum, quo mer-
 cimonia Asia undique confluent. *Taurisum* vel *Tauria*,
 amplissima quondam Imperii Persarum civitas, quibus
 nostro gno erepta est. *Alcairum* vel *Cairum* inter omnes
 Africæ civitates principatum obtinet. Non enim alia
 ulla est, quam non longo intervallo post se relinquit.
 Maxima Turcis cura extriudi spatiolas Meschitas si-
 ve templi, & Carbarsara sive Xenodochia, adhac hal-
 nea, aqueductus, pontes, vias, aliaque publici operis,
 quæ fund omnia spectabilia sunt apud Turcas, & pra-
 clara. D. Sophia Femplum in urbe Constantinopoli
 pulcherrimæ est omnium structura, quæ adhuc perma-
 nerit, scribent Bellonio: longeque superat Regm Pan-
 theonis structarum. Regium Turca Palatium ac mul-
 ta vetusta monimenta, nē prolixior sum, p̄ttere. Otto-
 manorum Regimen est prorsus Desponcum. Turcarum
 enim Imperator adeo absoluè dominus omnium re-
 rum inq̄ fides sui dominii contentatum est, ut incolæ,
 se ipsius mancipia, non subditos nuncupent: nec quis
 quam sui ipsius, multoque minus domus quam inhabi-
 tat, aut agri quem colit, dominus est: exceptis aliquibus
 familiis in urbe Constantinopoli, quibus præmii loco,
 & privilegio, id concessum à Mahometo ii fuit.

Ffff PROVINCIA

TERRA S A N C T A.

594

Regis.

Sime.

Aetru
qualitas.

PROVINCIA hæc Syriæ longè celeberrima, o-
plim Terra Chanaan dicta fuit, à Chanaā filio Chā,
qui communis discessione necessitate pulsus eam
tenuit: Terra item Promissæ sive Promissionis, quod
Patribus Abraha, Isaac & Iacob à Deo promissa esset.
Hæc ipsa veteribus incolis ex ea pulsis, atque Israelitis
in eorum locū substitutis, Israel & Iudea capit appellari.
Ptolemæus & alii Palestinam nuncupant, à Palestini po-
pulis magni nominis qui in Sacris literis Philistim vo-
cantur: Christiani Terram Sanctam. Regio hæc in umbi-
lico Orbis constituta, inter Mare Mediterrancum & Ae-
rabiam, qua ex parte montibus fere continuis natura
ultra Iordanem fluvium vallatur: atque ab Aegypto in-
cipiens, ut vuln. Herodotus, vel ur. alii, à Sirbonis lacu,
ulque ad Phœniciam porrigitur. Ab Oriente autem
Syriam & Arabiam: à Meridie desertum Pharan & Ae-
gyptum: ab Occidente mare Magnum seu Mediterra-
neum: à Septentrione vero Libanum montem, fines habet.
Eius longitudine ad Septentrionem à civitate Dan
ad radicem montis Libani sita (qua postea Cæsarea Phi-
lippi & Paneas diæta est) versus Meridiem porrigitur, &
ulque ad Bearsebach civitatem in Tribus Simeonis con-
tra desertum magnum sitam, plus minus LXVI conficit
milliaria, singula unius hora itinere commensuranda.
Latitudo vero, qua ab Occidente à Mari magno in O-
rientem ad Iordanem usque sumenda, quibusdam lo-
cis XVI, quibusdam XVII milliaria complebitur. Inter
omnes vero regiones qua sub cælo sunt, ob aeris salu-

britatē cœlesti temperiem in primis commendatur, in
qua nec rigor est nimius hyemis, neque æstatis ardor. *Soli feri-*
In primis autem ob soli libertatem, frugum omnis *litus.*
generis abundantiam, atque aliarum omnium rerum
copiam, quæ res tum ad hominum vitam sunt necessaria,
tum etiam earum quæ hominibus solent esse in de-
liiis, apud scriptores tam sacros quam prophanos ma-
ximis est celebrata laudibus. Moses de hac ita Israe-
litis est vaticinatus, Deutero. viii. Ecclesiasticus Deus tuus
introducit te in regionem bonam & amplam, cuius aquæ, torren-
tes, & fontes abyssi excent ex planiciebus & mōribus: terram Tri-
tico & Hordæ abundantem; Vitibus, Ficibus, Malis Pun-
cis, Palmis: terram Oleo & Melle affluentem, in qua pane tuo abs-
que penuria vescaris: terram cui pro lapidibus si Ferrum, & cu-
jue ex Montibus æs effodiens: terram lacte & melle manantem,
terram quam Deus tuus procurat, cui divinitus prosperitas est
collata, ut fertilitate omnes alias terras superet, ac Paradisi Dei
sit adjimilis. Longum foret reliquorum, Iosephi, Plinii,
encomia quibus miram hujus terræ commendant fertili-
tatem commemorare. Videndum de his oculatus testis Brocardus. Ex his vero que ad vitæ delicias vel Me-
dicinæ usum faciunt, præcipue comincedatur. Balsamum,
huic olim Orbis parti generosissimum à Deo conce-
sum, quo nunc caret: Aromata, Masticæ, ac duo Nu-
cum genera, alterum Amygdala latinis dictum, alterum
vero quod optimum in ea regione est, Grecis & Latinis
Pistacia dictum. In Montibus etiam ferrum atque Æ-
ris metalla effodiuntur. Aquis dulcibus & amoenis pas-
cuis

ommendatur, in
que æstatis ardor.
frugum omnis rerum
in omnium rerum
tam sunt necessa-
ris solent esse in de-
prophanos ma-
s de hac ita Israe-
l: Dominus Deus tuus
a, cuius aquæ, torren-
tibus: terram Tri-
cubus. Malis Punici-
is, in quaque tuo ab-
solutè est Ferrum, & cu-
& melle manantem,
ivinitus prosperitas est
eret, ac Paradisi Dei
am, Iosephi, Plinii,
commendan: fer-
re his oculatus te-
ritæ delicias vel Me-
nèdatur. Balsamum,
um à Deo conce-
lastiche, ac duo Nu-
is dictum, alterum
st, Græcis & Latinis
n ferrum atque Æ-
bus & amoenis pas-
cuis

cuis abundat: pecoribus, armentisque frequens. Lactis copia, & bonitate nulli concedens. Aprorum item, capreorum, leporum, perdicum, coturnicum, ac aliorum ejusmodi animalium & avium optima hic venatio. Lupi, cervi, leones, vrsi & camelii innumeri inveniuntur. Terra autem Chanaan regna, regesque habebat triginta & unum, prae Sydonios & Palæstinos maritimatos, cum ab Israëlitis occupata atque obtenta fuit, maxima antiquorum cultorum parte vel interfecta vel depulsa. Ipsi vero Israëlite sub *Ducibus* fuerunt annis cinciter quadringentis & quinquaginta usque ad Samuelem Prophetam. Quorum non fuit successio ex certa stirpe, aut electio certi Senatus, sed velut. *Aristotelia Seniorum* in singulis Tribubus. Post mutata fuit forma hæc gubernationis à Deo instituta in regnum, populo id fugitante, ac multis annos duravit hæc politia. Successu tamen temporis multas calamitates passi sunt Israëlite, donec tâde omnino regno sumentur. Varias enim mutations expertam hanc gentem, multisque bellorum tempestibus agitatum fuisse, vel gentis ingenio! Imperium nec suum nec alienum ferente, vel peccatis eorum divinâ iram provocantibus, vel exteris regionem felicissimam appetentibus, sacra & propheta Historie nobis testantur. Vixi aliquoties, aliquoties in dñram servitatem exportari, nec secundis nec adversis rebus idonei fuere. Experti jugum & dominionem modo vicinorum, modo remotissimorum populorum, *Egyptiorum, Chaldaeorum, Medorum, Persarum, Macedoniorum, Romanorum*: nec destiterunt unquam seditiosis confilii seque suamque Rempublicam omnem perfundare, doncc ipsum *Filium Dñi*, humanigenetis Servatorem, nefariis manibus (quo nullum scelus altius cendi potuit) cruci affixerunt. Ex eo sequutus longa serie novus malorum ordo. *Titus Vespasianus* Iudea devicta, Hierosolymis captis, multis Iudeorum millibus in captivitatem abducitis, pluribus occisis, fame, peste, igni, gladio, templum & quicquid sacri & prophani erat, vastavit, diruitque, anno à Christo nato LXXXII: quod ipse in terris agès futurum ante prædixerat. Urbem restituit *Ælius Adrianus*: mutata nonnihil loci regione. Ac Templum vetus Salomonis dissipatum dirutumque jacuit usque ad annum CCCLXIII, quo Julianus Apostata Iudeis illis instaurandi copiam fecit: qui tamen miraculo territi à cœptis destiterunt. Anno 105v *Chosroes Persarum Rex* urbem cepit, & in ea nonaginta millia hominum trucidavit: sed ab Heraclio superatus & captus peccas dedit. Anno 103xxvi *Haemer Saracenorum Princeps* Iudeam omnem sibi subjecit, manifeste totos quadringentos quinquaginta annos sub Saracenorum potestate. Anno autem 105cvii quum Cöcilium Claremontano decreta esset sub Urbano II sacra proœctio recuperanda Terræ Sanctæ gratia, *Gothofredus Bulonius* coadiutor Christianorum copiis amplissimis, (dicuntur enim ecclesiæ peditum millia, & millia equitū) Saracenos expulit. Ante 105xxv, *Solodamus Persarum Rex* Saracenos testituit. Haud multo tamen post rursum invasere Christiani. Iterumque *Saraceni* anno 105cvii, donec post varias mutations Turceam omnem occupaverunt anno 105xvi. Complebitur hæc Idumæam, Iudeam, Samariam, & Galilaam. Idumæa initium trahit à Cassio monte, vel secundum alias à Sirbonis lacu, & versus Ortum ducitur usque ad Iudeam. In ea sunt hæc civitates, *Marefa, Rhinocorura,*

Idumæa,

illum scelus altius c-
equitus longa serie
canus Iudea devicta,
um milibus in cap-
, fame, peste, igni,
ri & prophani erat,
ato LXXIIII: quod ip-
ixerat. Vrbem resti-
tuit loci regione. Ac-
tum dirutumque ja-
nus Iulianus Apostata
cit: qui tamen mira-
Anno 10cxv Chosroes
onaginta millia ho-
superatus & captus
ar Saracenorum. Prim-
mansiisque totos qua-
b Saracenorum po-
m Cœlio Claremō-
tacra profectio recu-
redum Bulionem coactis
(dicitur enim ccc
) Saracenos expu-
rum Rex Saracenos re-
fusum invasere Christi
10ccxvii, donec post
m occupaverunt an-
duam, Iudam, Sa-
trahit à Cassio mon-
cu, & versus Ortum
tac civitates, Maresa,
Rhinocorura.

Iudea. Rhinocorura, Raphia, Ambedon, Ascalon, Afotus, & Gaza. In-
dex pars longè celebrima, sita inter mare
Mediterraneum & lacum Asphaltitem, atque inter Sa-
mariam & Idumæam. Nomen ei potissima Tribus Iuda
indidit, in qua urbes & oppida plurima fuerunt, sed om-
nium clarissima Hierusalem Iudeæ Metropolis toto Or-
be celebrima. Tempore Ptolemaei Aelia Capitolia di-
cebarat, hodieque à barbaris incolis Cor, seu Godz, aut
Chuze dicitur. Præter Hierosolymam in Iudea sunt et-
iam alia oppida, ac loca celebria, ut Iericho, Ioppe que
nunc Iaffa: Tauria Stratonis postea nuncupata Cesarea,
Bethlem, Chebron, & Hebron prius Arba & Mamre &
Cariatharbe, hoc est civitas quatuor vicorum. Et trans
Iordanem Macheras oppidum & castrum munitissi-
mum. Hic etiam fuere Sodoma & Gomorra, que ob flagi-
tia & scelerata funditus subversa sunt. Sequitur Samaria
media inter Iudeam & Gallileam sita. Nomen ei à Me-
tropoli cognome, quam Amri Rex Israel condidit.
nunc Sebaste dicitur. Oppida hic sunt Sichem, postea Ne-
Samaria. polis, Capernaum, Bethsaida, Chorazin. Galilæa sita est inter
montem Libanum & Samariam. Hæc in superiore &
inferiore dividitur. Superior, aliter Galilæa gentium
dicta, Tyro contermina. Inferior sita ad mare Tiberia-
dis vel Genzareth. Vrbes in hac sunt Naim, Cana, Na-
zareth & Gadara. Ceterum tota regio inter due maria
& Iordanem flumen sita, lacus non paucos habet, col-
que qui navigabiles sunt, & optimis abundant pisci-
bus. Fluvius vero Jordanis qui Hebreis Iarden, hanc re-
gionem quam longa est secat. Hic, ut scribit Hierony-
mus, ex duobus fontibus haud procul à se dissipatis Ior sci-
licet & Dan bicornis erumpit. alterum cornu Ior, alte-
rum Dan vocant adcole; conjuncti efficiunt Jordani vel
Iordanem. Montes præcipuos habet Hermon ad Orien-
tem, & Tabor ad Occidentem, eosque maximos & edi-
tissimos, quorum alii vel brachia, vel partes, vel rame-
ta sunt. Ebal enim, Bethoron & Mispa sive Masspha & Bethel
ad Hermon: Gelboe, Grizim, Saron, & postremus ac mari
proximus Carmel ad Tabor referuntur. Sunt & isti, Mons
Sion, Moriah, Olivarium, Calvarie & alii. Silvis etiam lucis
& nemoribus superbis. Multa etiam hic & potissimum
Hierosolymis præclara ædificia. Ex iis vero operibus
quæ præcipua antiquis & recentioribus temporibus in
urbis fuisse commemorantur, primum fuit Mons Do-
minus, & Iebusorum arx, ad quam jam dirutam area Do-
minini à Davide rege asportata fuit, in eoque loco man-
sit, quoad Templum à Salomone constitutum conser-
vatumque fuit, cuius loci vestigia nunc existant, ubi &
Christus Pascha cenasse perhibetur. Ibibem Davidis
regumque Iudeæ monumenta visuntur. Fuit etiam Do-
minus David, quæ hactenus Turris David nomine appellata
conservatur. Melo etiam reliquæ sunt certis ruinis ad
montis Moriah extrema conspicuae. Imprimis autem
memorandum Templum Salomonis celeberrimum,
quod spatio septem annorum cœnatum & quinquaginta
millium hominum continua opera absolvit. De cu-
jus magnificencia in lib. 1 Regum, cap. 6 & 7, & Chron.
lib. 2, cap. 3 & 4, abunde legere est. De legibus & institu-
tis brevitatib[us] studentes nihil adjiciemus, lectores ad li-
bros Mosis, Exodum, Leviticum, Numeros, & Deute-
ronomium remittentes.

ffff 3

ASIA

*Lacus &
fiumen
Iordanis.*

Montes.

Silva.
opera
publica.

Tregia
unde di-
ta.

Suum.

A SIA cui nomen à Magna *Alia* contigit, & ad ejus differentiam *Minor* cognominata est, hoc loco describēda: sic eam Romani quum Provinciam facerent, à continentis nomine vocavere. Hodie Turcis *Natolia* aut *Anatolia* nominatur, quasi plagam Orientalem dicas, à Græca voce *Anarole*, qua Orientem significat, ut Petrus Bellonius in peregrinationum suarum doctissimis observationibus docet. Hanc etiam subinde à recentioribus *Turciam Maje-rem* nuncupari videmus. *Turciam novam* à nostris, à Barbaris vero *Rom* dici tradit Marius Niger: eam partem nempe quæ versus Septentrionem Bithyniam, Galatiā & Cappadociam complectitur. Australem autem tractūm, in quo Lycia, Cilicia & Pamphylia sunt, *Cottoma-riudiam* nuncupari. Termini ejus sunt, ab Oriente Eu- phrates fluvius, à Meridie mare Mediterraneanum; ab Occasu Mare respicit Ægæum, seu Archipelagum Græ- ciae: à Septentrione Ponto Euxino seu Mari majori ab- luitur. Complectitur itaque rotam illam Chersonesum, quæ inter Euxinum & Cilicum, Pamphyliumque pel- gus protensa est. Ejus latitudo extraditione Plinii cc- circiter null. pass., ab Isthmo scilicet sinu nunc *Golfo de Lanzeo*, & à Manicis portis usque ad Trapezuntum quæ est in ora Ponti; in quo quidem cum Herodoto consernit, quia isthmum Asiae minoris esse iter quin- que dierum expedito viatori. Terra cui nulla clementia cœli, bonitate felicitateve soli præponenda. Quod Ci-

cero testatur his verbis: *Ceterarum Provinciarum vestigia- colim-
lia, Quirites, tanta sunt, ut iis ad ipsas Provincias tutandas vix pri-
contenti esse possumus: Asia vero tam opima est & fertilius, ut &
ubertate agrorum, & varietate fructuum, & magnitudine pa-
fisionis, & multitudine earum rerum quæ exportentur, facile om-
nibus terris antecellat.* Fuit ergo olim frugiferis campis, co-
plios pascoli, auriferisque annibus abunde dives. Pre-
terea quicquid ad bene beatèque vivendum desiderari
potest, habet, aliena non cupidus, suis satis contenta. Vi-
nitorum & olearum fertilitate nulli postponenda.
Hoc tam unum in ea malum. Nusquam in orbe toto
tam assidui terræ motus & tam crebræ urbium eversio-
nes; quemadmodum Tiberio Cæsare imperante civi-
tates in Asia xii una nocte concidisse, author est Plinius
lib. ii. In hac *Asia* regna olim fuere maxima *Trojanum*,
Craesi, *Mithridati*, *Antiochi*, *Paphlagonum*, *Galatarum*,
Cappadocum, aliorumque. Fuit autem primum à *Cyro*
Persarum Rege occupata, deinde à Macedonibus, & ab
Alexandri Ducibus una cum Syria, Ægypto ac Babylo-
nia mirè fuit divisa, post à Romanis spoliata, ac postre-
mo à Turcis vastata, miserèque perdita, & ad maxi-
mam tenuitatem redacta, ut nihil nunc memoratu di-
gnum fere habeat: totaque Imperatoris Turcici ty-
rannidi subest. Nulla hic datur nobilitas ex antiquitate
sanguinis, aut stemmatis, sed omnes aequales sunt, & à
Turcarum Imperatore mancipiorum loco tenentur,
qui hic suos *Beglerbicos* & *Sangiacos* habet in diversis Re-
gionibus

Imperio
majorum.

*viciarum vestigia
vicias tutandas vix
est & fertilis, ut &
& magnitudine pa-
rarentur, facile om-
nisferis campis, co-
undem dives. Pre-
sumendum desiderari
sit contenta. Vi-
lli postponenda.
quam in orbe toto
urbium eversio-
ne imperare civi-
tis. author est Plinius
maxima Trojano-
genum, Galatarum,
in primum à Cyro
acedonibus, & ab
gypto ac Babylone
poliata, ac poltre-
ndita, & ad maxi-
mum memoratu di-
utoris Turcici ty-
pitas ex antiquitate
æquales sunt, & à
un loco tenentur,
et in diversis Re-
gionibus*

ASIA MINOR.

599

Urbes gionibus & Provinciis. Habet autem Asia Regiones istas. *Pontum, Bithyniam, Asiam propriam dictam, Lyciam, Galatiam, Pamphyliam, Cappadociam, Ciliciam & Armeniam minorum. Pontus & Bithynia olim Sagri amne interfluentem distincte, post in unam Provinciam redacte sunt, quæ hodie *Bursia* vel *Bessangia* vocatur. Hoc Mithridatis quondam regnum fuit. Vrbes celebriorib[us] erant, *Chalcedon, Nicomedia, Cerasus, Perga*, ad montem Olympum, ante captam Constantinopolim Imperiorum Turcicoru[m] sedes. *Nicaea & Heraclea Ponti*. *Asia proprie dicta* nunc vocatur *Sabrum* vel *Sacrum*: ab Ortu Galatia, à Septentrione Ponto & Bithynia terminatur: cætera Mari adluuntur. Habet in se *Phrygiam, Lydia, utramque Myssam, Cariam, Aegidem, Ioniām, & Doridem*. *Phrygia* duplex est, *Major & Minor*. *Major* Orientem spectat, in ea urbes paucae, plures vici. in ea est *Midaeum* urbs juxta Sangarium, à Mida, cuius regia hic fuit, nomen sortita. *Est & Apamea* urbium Phrygiæ maxima, non procul à Mæandro. *Dorymeum* oppidū & *Synnada* urbs. *Est & Pessinus*. In *Minore Phrygia* sive *Troade* fuere *Ilium & Troja*, decantatissimus Homeri & Virgilii versibus nota. *Pergamus*, quam exarce in amplissimam urbem Attalus Rex novis destructionibus auctam mutavit: patria *Apollodori Rhetoris, & Galeni*. Inter Troja ruinas etiamnum marmoreæ sepulchra, murorum fundamenta, turrium rudera, colosso portarum fragmenta existare, testis est omni exceptione major Bellonius. *Est* in eodem tractu *Sigæum* promontorium & oppidum, in quo Achivorum statio & Achillis tumulus. *Lydia* quæ & *Maenaria* urbem habet *Sardæ, Crœsi regiam, Myssam* ad Hellestropum Troadi contermina fuit. In hac *Lampsacus* urbs Patiorum colo-*

nia, & *Abydus* Milesiorum. *Caria* inter Ioniam & Lydiā sita est. Hujus metropolis olim *Miletus*, quam nunc *Mælaxo* dici putant falso: nam hæc veterè est *Mylassa*, quam Plinius vocat urbem liberam lib. v. cap. xxii. *Est* & hodie *Magnolia* juxta Mæandrum. In littore fuere *Ionia* prope Chium insulam, in qua celebris illa quondam urbs *Ephesus*. *Aeolis* inter hanc & Lesbum, cuius urbes littorales *Myrina, Cuma, nunc Cæfri, & Phœbas*, nunc *Fœglia Vecchia dicta*. *Doris* ad mare Carpatherium in Chersoneso, cuius urbs primaria fuit *Halicarnassus*, patria Herodoti & Dionysii Historicorum, & regia *Maesoli, Galatia*, quæ & *Gallegria*, nomen haber à *Gallis*, qui Græcis mixti olim loca ea coluerent, quæ ad Pontum Euxinum, inter Pontum & Cappadociam. Vrbes in ea *Ancyra* nunc *Anguri*: celebris pannis undulatis, qui ex capratum villos eo loco texuntur: *Sinope* Mithridatis patria: *Amisus* nunc *Simis* dicta. In hac Regione est *Paphlagonia*, hodie *Roni* dicta. *Cappadocia*, qua nunc *Amasia*, à Galatia ad Antitaurum protenditur: ad Meridiem *Cilicia* est: ad Septentrionem *Pontus Euxinus*. Longitudo est amplius trecentorum millium passuum. Hic in campis Themiscyriis Amazonum quondam florentissima regna fuere: quas Titianus, quemadmodum testatur *Iliodus*, venustè & eleganter vocavit unimammas. Civitates autem & urbes sunt *Trapezus, Themiscyra, Amasia, Strabonis patria, Iconium, & Mæsa*. *Lycia* *Cariæ* proxima est. Vrbes præcipuas habet, *Pataram & Telmessum*. *Pamphylia* sequitur solo fluvio *Cataracte* à *Lycia* divisa. In ea urbes fuere, *Sida, Attalia, & Appendum*. Hæc cum *Cilicia* hodie uno nomine dicitur *Caramania*. *Cilicia* Metropolis hodie est *Hama*, veteribus *Tarsus* dicta, *D. Pauli patria*,

iam & Lydiam
quam nunc c. Ma-
lt Mylissa, quam
xxi. Est & ho-
tore fure Ionia
s illa quondam
am, cuius urbes
bocca, nunc Fo-
rum in Cherson-
es, patria Hero-
Mausoli. Galatia,
qui Græcis mix-
n Euxinum, in-
ea Ancyra nunc
ex capraram vil-
s partia: Amis-
Capplagia, hodie
sia, à Galatia ad
Cilicia est: ad
ngitudo est am-

Hic in campis
florentissima re-
dum testatur Isi-
niam marmas. Civi-
tatem Syria, Amasia,
Caria proxima
Telmessum. Pam-
à Lycia divisa. In
um. Hæcum Cili-
ania. Ciliciæ Me-
sus dicta, D. Pauli
patria,

Flumina.

Maria.

Eumenidae.

Montes.

patria, vetus litterarum sedes ad amnum Cydnum. Strabo ejus urbis Gymnasium valde laudat. Est & oppidū Adene & ad Taurum montem Heracles. Armenia minor ad Euphratem usque protenditur, ad Occasum vero terminatur Cappadocia. Flumina sunt Iris, qui nunc Calsmach, Halus, Ottomanginch, Parthenius, Dolop, Sangaris, Sangri, qui se omnes in Euxinum exonerant. In Propontim fluunt, Ascanius, Rhindacu, Aesopus, & Granicus: in Hellespontum Simois & Scamander, qui & Xanthus. In Aegeum, Caicus, Hermus, Caistrus, Meandrus, Prusæo auctore sexcentas flexuras faciens. In Mediterraneanum postea Calbis, Xanthus, Limyrus, Cataractæ, aliquæ. Maria vero Pontus Euxinus, mare Aegeum, & Pamphylium, Propontis, Hellespontus, Icarium, Myrioum, & Rhodius pellagu. Horum magna opportunitate utinam, cum propter navigationem qua omnia necessaria advehuntur, & mercaturam: tum propter pescationem, qua illis perutilis est. Montes habet celebriores Horminium in Ponto, & Myfsum qui & Olympus. Montes Synadicos lapicidinis nobilissimi celebratos, Idam vetere Divarum certamine & judicio Paridis memoratum in Phrygia, Tmolus auriferu in Lydia: Argaeum in Cappadocia, Amanum, nunc Monte Negro in Cilicia, in quo celsa crescent Cedri, Juniperus major, & mons Sabina, qui etiam variis abundat planitis. Sunt & Dindyma, & mons Chimara ignivomus perinde ut Aethna, cujus flamma teste Plinio affusa aqua extin-
tatur, sceno autem extinguitur. Tauri montis jugum est; cuius hoc loco initium sumunt colles, in ejus cacumine leones habitant, in medio autem proper læta pascua capre, & in radicibus serpentes. Vnde poëte monstri fingunt flammas evomens, capite & pectore leonino, caprino ventre, & cauda draconis, ad quod tollendum missus erat Bellerophon. Sunt & alii, ut Antistaurus, Scordis, quos brevitas gratia omittimus. Ad opera publica venio. In Ionia fuit olim in urbe Epheso Tem-
plum Diana toto Orbe tum celeberrimum tum magnificissimum, inter septem Orbis miracula numeratum. Multa etiam hic Xenodochia sive Nestoromia, illis Carbathara appellata. Nulla vero in iis Provinciis quæ Turcas Imperio subiunt diversoria, aut loca quæ iter facientes excipiunt, sive, nisi publica illa ædificia: quæ diversi rationibus exstructa fuere, inter quas hæc maximè usitata. Sarapæ Turciæ qui opulentie evaserunt, pium ali-
quod opus dum adhuc in vivis sunt facere volentes, tales structuras zelo quodam fieri curant: nam neminem sanguine junctum norunt, cui beneficium aliquor prestatæ velint. Talibus ergo structuris summum aliquod bonum se facere existimantes publicæ utilitatis gratia, multa egregia opera restituant, velut elegancem aliquem pontem, vel amplum Xenodochium Carbathara dicatum, cui magnificum aliquod templum adjunctum sit, & huic proximum balneum.

^{Operæ}
^{publicæ}

Gggg

CYPRUS

Cyprus Insula, cum Stalimene, Chio, Mitylene, Negroponte,
Cerigo & Rhodo, Insulis.

Regia.

Sinu.

Caligatia.

Salif. rit.
is. as.Imperium
maj. sum.

CYPRUS inter majores maris Mediterranei insulas locum sibi jure vendicat, dicta vel à *Cypro* Cynice filia, vel ab arbore *Cypro* huic insulae peculiaris. In medio Iissici sinus inter Ciliciam ac Syriam facet: ad Ortum est mare Syriacum & Sinus Iissicus, quem vulgo *Golfo de Lajazzo* vocant: ad Occasum mare Pamphylium: ad Meridiem Ägyptum pelagus: ad Septentrionem spectat asperam Ciliciam, quae nunc *Turcomannia*, vel secundum alios *Caramania* dicitur. Habet in circuitu quadringenta & viginti septem millia passuum, in longitudine vero ducenta, teste Bordonio. Ingrato quidem ac infalubri ut plurimum aere fruit, ob stagna retrum vapore exhalantia. Insulam tamen omnis mirè fertilis ast. Fert enim ubertate quadam stupenda, quidquid vita ex voto transigendæ, delicisque fruendis necessarium: triticum, hordeum, aliaque frumenti genera: vinum præstantissimum quod cum Cretico gratia certare potest i oleum, saccharatum, mel, sal nativum ac fossile, poena medica & citria, limes, daçtylos, aliosque fructus nobilissimos. Aurum item, gossypium, lanam, crocum, coriandrum, sericum, & quid non? Smaragdo etiam, crystallo, ferro & alumine nobilis est: ære in primis, quod ibi primum inventum creditur, tanta copia, ut *Cyprus* eroſa ex eo dicta fuerit. Ex pilis quoque caprarum, pannus conficitur cui *Zambelotto* nostra arta nomen dedit. Diодорus Siculus lib. XVI scribit huic Insulae novem Reges præfuisse, qui tamen omnes Regi Persarum audientes erant. Habuit & Tyrannos Grecos. Olim quindecim urbibus claram fuisse legimus, quæ nunc majori ex parte interiere. Harum classissimæ fuere, *Paphos*, nunc *Bapho*: *Paleaphos*, quo primū ex mari Venerem egressam affirmabant accolere: *Salamis*, hæc in amoenissimo sinu Orientalis littoris posita fuit, habuitque trajectum ex Syria commodissimum. Ea postea dicta est *Constantia*, habuitque Episcopum Epiphanium. Fuere & *Amathus* & *Ceramis*. Hodie celeberrimæ sunt, *Nicosia* & *Famagusta*. Ex Olympo autem monte duo insignes exēunt annes, *Iycus* & *Lapethus*: prior in Austrum, posterior in Septentrio nem decurrit. Quanquam alii torrentes potius dīci debere existant, quam flumina: quia interdum exsiccantur: quo tempore incole summā laborant aquarum penuria. Plures sunt in hac insula montes, sed omnium altissimus est *Olympus*, quem *Trohodon* vocant, arboribus omnis generis vestitus, & undique exstructis monasteriis insignis, in quibus habitant *Caloyeris*. Ambitus ejus LIV mill. complectitur.

Stalimene.

LEmnos insula Maris Ägæi, hodie *Stalimene* Turcis *Imalia*, & Iralis: inter Thracias Chersonesum, & Athos Macedonia montem, Thraciae opponitur. Ambitus eius ad centum millia passuum (ut Bordonius refert) extenditur. Qua Orientalem plagam aspicit, artida est, & frugibus minus idonea: inter Meridiem & Occasum vero agri admodum fœcundi, qui triticum, legumina, pisa, fabas, vinum, linum, cannabim &c. proferunt.

er. Harum cl^a urb.
paphos, quo pri-
mabant accolae:
talis litoris po-
ia commodissi-
habueque Epis-
hus & Ceramia.
magusta. Ex O-
rient annes, Lyca Fluminis
in Septentrio-
nem potius dici de-
interdum exsic-
corant aquarum
res, sed omnium
Monetis
vocant, arboribus
structis monas-
ti. Ambitus ejus

Stalimene Turcis ^{Insula}
cum, & Athon
bonitur. Ambi-
tut Bordoniuss re-
magam aspicit, ari-
Meridiem & Oc-
qui triticum, le-
nabim &c. pro-
ferunt.

ferunt. Terra que olim Lemnia, hodie Sigillata, nunc uti olim hic non sine superstitionis apparatu effoditur, idque singulis annis, vi Augusti: alio tempore minimè. Sub capititis enim pœna cautum, ne quis clam vel palam eò ad fodiendum accedat. Locum ubi effoditur Montem Vulcani appellant. Insula equis gilvi coloris abundat: qui gradarii omnes, nulli succusstatos. Nec serpentes desunt. Urbes hic olim Myrina & Ephesia. Hæc hodie propterea deserta est, & Cochino appellatur. Illa parvi nominis, oppidum hodie in Peninsula, angusto Isthmo Insula juncta, positum; hoc Lemno nostra ætate dicitur.

Chios.

Insula.

Sicca.

Soliqua-
tura.Urbes &
Oppida.

rum quoque nonnulli hic natum credidete. Cicero pro Archia: Homerum Colophonii civem esse dicunt suum, Chu suum vendicant, Salaminii repetunt, Smyrnai vero suum esse confirmant. Itaque etiam delubrum ejus in oppido dedicaverunt. Per multi alii præterea pugnare inter se atque contendunt.

Mitylene.

LEsbus seu Mitylena, Metelino hodie ab urbe prima-
ria: Phrygia objacet, & ab ejus continentि vii. mill. Inſula.
cum dimidio distat. Circuitus ejus traditur aliis clxviii
milliarum. Aliis vero duntaxat cxxx. Hæc actis salubri-
tate, agrorum ubertate, & fructuuri. bonitate gaudet. Cali-
perita.
Optimum hic frumentum nascitur. Vinum profert
optimum, quod quidem Constantinopoli ceteris præ-
fertur, atque magna ex parte heluosum est. Marmor
hic etiam habetur, quod tamen Pario marmore livi-
dius est, & achates gemma reperitur. Validos & robu-
stos alit equos, licet humiles. In ea quinq; olim oppida, opifia,
Antissa, Pyrrha, Eressos, Cirava, & Mitylene, nunc Meteli-
no, totius Insulae primaria. Arcem habet & agrum amce-
num ac ferilem. Olim insignis fuit, ac splendidis inco-
lis, & edificiis ornata, nunc majori ex parte collapsa est.
Duos habet hæc insula portus satis commodos.

Negroponte.

EUbœa nunc Negropontus, vel Negroponte, ad Meridiem promontorium Gereso, & Caphareum: ad Septentrio-^{14714.} nem, Cæneum extrudit: & nusquam la-
ta; duum milium spatium habet ubi arctissima est: ce-
terum

re. Cicero pro
ut suum, Chiu su-
ero suum esse con-
dedicaverunt. Per-
andunt.

ab urbe prima-
centienti vii. mill.
litteris aliis clxviii
ac aeris salubri-
bonitate gaudet.
Vinum profert
poli ceteris præ-
m est. Marmor
io marmore livi-
Validos & robu-
sq; olim oppida,
lene, nunc Meteli-
& agrum amce-
splendidis inco-
parte collapsa est.
nmodos.

oponte, ad Meri-
Caphareum: ad
: & nusquam la-
arctissima est: ce-
terum

Vrtes. terum lōga, totique Bæotia opposita, angusto freto di-
stat à littore. Olim Bæotia continua fuit. Ambitus ccc-
lxx. mill. patet. Insula tritico, leguminibus, vino, oleo,
atque arboribus, in primis que navib. fabricandis ido-
neæ, mirè abundat. Metropolis fuit *Chalœ* nunc *Negro-*
ponte de insula nomine. In planicie sita est, ubi mare
in angustias arctatur. Clara hæc morte Aristotelis ibi
merore extincti, cum causas Euripi sive Maris reci-
procantis septies die ac septies nocte non posset repe-
rite. Tametsi Suidas non morte animi, sed veneno
ipsum extinctum prodat; Laertius morbo. Sunt præ-
terea urbs *Eretria* patria *Simonidu* Poëtae Lyrici: *Carifus*
Stephano *Chironia* & *Aegae*, nunc *Cariso*, marmore olim
nobilis: *Helia*, *Pyrha*, *Nesos*, *Oechalia*. Scribit Strabo,
duos in hac Insula amnes esse, *Cerum* & *Neleum*, diver-
tarum naturarum. Nam si animalia ex uno potent, al-
bescit pilus eorum, alterius autem aqua pota, pellem
corum nigram reddit. Est & Euripus quem Livius *Eu-*
rioticum Sinum vocat, rapidum mare, & alterno cursu se-
pties die ac septies nocte fluctibus invicem versis adeo
immodicè fluens, ut ventos etiam, ac plenis velis navi-
gia fructretur. Mons item *Caphareum*, Græcorum ex Ilio
redeuntium clade nobilis, ob interfactum ad Trojam
Palamedem, Euripidi Nauplii insula Eubœæ Regis fi-
lium.

Cerigo.

Flaminis. *C*ythera Pto., olim *Porphyris* Plin. & *Porphyra* Eu-
stathio dicta à marmoris Porphyretici copia, quo
montes abundant: hodie Cerigo. Prima Maris Ægei in-
sula ad Occasum è regione Sinus Laconici. Distant à
littore Peloponnesi vii mill. & in circuitu patet lx. Oppi-

dum habet ejusdem nominis, ac multos portus, sed pa-
rum rutos, atque circa ipsam insulam sparsi sunt com-
plures scopuli.

Rhodus.

*Seliferis-
litas.* *S*vpereft in hac tabula Insula Rhodus. Hæc teste Plini
ante dicta fuit *Opibusa*, *Asteria*, *Aethrea*, *Trinacria*,
Cyrrhia, *Arabiria*, *Macaria*. Aestab Asia continentix
mill. pass. Ampla est mill. cxi. Cœlo temperatissimo
ac clementissimo fructurac Soli sacra fuit, quod nul-
lo non die Sol eam clarus aspiceret. Ager fecundissi-
mus, pascui in primis mira bonitas. Fructiferis etiam
arboribus affluit, quarum multæ perpetuo sunt viren-
tes. Vnicam nunc habet urbem munitionem cognomi-
nem. Sitæ hæc in Orientali Insulæ parte, partim in
acclivi colle, partim juxta maris litus. Portum habet
nobilissimum, ac utilissimum; & duplice muro, altissimi
turribus xiiii, arcibus y atque aliis propugna-
culis munita exornataque admodum est. Celebris quo-
que olim ab Academia, una cum Massiliensi, Athenien-
si, Alexandrina, & Tarsensi celebrerrima: & Colosso
Solis æneo, qui fuit septuaginta cubitorum altitudi-
nis. Post i vi annum teræ motu prostratus, jacens quo-
que miraculo fuit. Pollicem ejus vix justæ statuæ vit
amplecti poterat. Digitæ maiores erat quam pleræq; sta-
tuæ. Vasti specus hiabat defractis membris. Duodecim
annis Colossus effectus est, ccc talentis. intus magnæ
molis saxa disposita fuere, quorū pondere opus stabi-
liretur. Sultanus cccc camelos ære hujus statuæ onera-
vit.

G g g ij

Persicum

Persicum sive Sophorum Imperium, uti olim celebre, sic etiam hodie maxime clarum est. Ejus incola Persæ. Vocantur & *Ayami* vel *Azamii* ab *Azamia* regno, quæ quondam Assyria secundum nonnullos: *Persiani* à Perside. *Chefelbas* à pileo tubro quem impositum capitrigestant. *Sophiani* à Sophi Principe. Situm autem est Persicum regnum inter Turcicum imperium, Tartaros Zagachatos, Cambajæ regnum, & inter Hyrcanum seu Caspium, niare, ac Sinum Persicum. Habet igitur ab Ortu Indos, & regnum Cambajæ, a quo montibus ac desertis separatur: a Septentrione sunt Tartari, juxta Aburanum sive Oxum fluvium: partem reliquam claudit mare Caspium. Ab Occidente sunt Turci, juxta Tigridem & Lacum Gioche: ad Austrum: Sinu Persico adluitur, & mari Indico. Quod sane terræ spatium amplissimum est; complectitur enim plus minus gradus xxxi ix ab Ortu ad Occasum. A Meridie vero ad Austrum xx occupat. De temperie aeris Persidis regionis sic scribit Q. Curtius lib. v. *Regio non alia tota Asia* salubrior habetur: *temperatum cælum, hinc perpetuum iugum opacum & umbrorum, quod astus levat: illuc mare adiunxit, quod modico repte terras sovet.* Regionis autem humani universi non eadem paucim est qualitas, non idem fologenius. Quia Sinum Persicum spectat, obfluvios ipsam irrigantes, atque etiam versus mare Caspium, cum ob fluviorum oportunitatem, tum ob aeris clementiam, auramque frigidorem, tota felix, tota beata, & hinc omne genus frugum, animaliumque non benigne solum mater, sed & nutritrix sollicita. Abundat stricto, hordeo, milio, ac similibus. Metalis quoque adfluvi & lapillis. Vinum item & fructuum ubertas magna Paulo Veneto teste. Catera servoribus & siccitatibus exhausta deseruntur. Periarum porro gæs obscura prius, inuidum nominis ac famæ accepti à rege *Gyro*, qui ademptum *Medis* Lydisque Imperium, primus in Persidem invicit, ac amplissimum & florentissimum ex minimo & temullito Asia subacta, & universo Oriente in potestate redacto, reliquit. Succedit patri *Cambyses*, qui Egyptum Imperio adjectit, à quo deinde ad *Dariam* usque, qui ab Alexandro Macedone vi & us vitam pariter cum regno amisit, res Persica in suo statu manerunt. Regnum est annos ccxxx, quod Q. Curtius lib. quarto justissimo & ne minimum quidem fallente calculo tradidit, quietiam adserit B. Hieronymus ad ix Caput Danielis. Hodie etiam Persicum Imperium quod penes Sophos est, inter potentissima totius Orientis Imperia numeratur. Id quanquam oppressum aliquandiu modo à Saracenis fuit, modo à Tattaris, tamen rursus emicui sub Ismaele rege. Regiones autem Imperio Persico subjectæ ha sunt. *Media, Assyria, Sufiana, Mesopotamia, Persi, Parthia, Hyrcania, Margiana, Bactriana, Paropamisus, Ariæ, Drangiana, Gedrosia, & Carmania.* Media hodie *Servan* dicitur, inter Persiam & Mare Hyrcanum sita, ad Ortum Hyrcaniam habet & Parthiam, ad Occasum Armeniam majorem & Assyriam. Dividitur in Majorem sive Austalem, & *Atropatiam* Septentrionalem.

P E R S I C U M R E G N U M .

607

Abundat in sertis.
illis quoque ad-
ubertas magna
as & siccitibus
obscura prius,
age Cyro, qui ad-
sumis in Persidem
in extimo &
Oriente in pote-
tri Cambyses, qui
de ad Darium ul-
tus vitam pariter
statu manserunt.
Curtius lib. quar-
fallente calculo
num ad ix Ca-
Imperium quod
ius Orientis Im-
prium aliquandiu-
is, tamen rursus
autem Imperio
Sufiana, Melopota-
Bastriana, Puropa-
nia. Media ho-
re Hyrcanum si-
arathian, ad Occa-
nam. Dividitur in
am Septentriona-
lem.

P E R S I C U M R E G N V M.

608

vibes.

Hæc frigidior est, & idcirco minus culta. Vrbs præcipua est *Sinachia*, fuit præterea *Derbent*, *Eres*, *Sechi*, & *Giarot*. Illa cultior est: urbem habet *Taurim* positam ad *Orontis* radices, distantem à Mari *Caspio* octo die rum itinere. Ambitus ejus pene xvi mill. pass. complectitur, quo spacio cc civium millia continere creduntur. - Hæc fuit veterum *Ecbatana*, ubi Perſarum reges aestate commorabantur. Eodem traectu terra sunt *Turcoman*, *Saru*, *Sufian*, *Nasivam*, *Ardovil*, *Marant*. *Aſuria* quæ hodie *Arzerum*, ad *Ortum* habet *Mediam*: ad *Occafum* *Mesopotamiam*: *Armenia* illi septentrionalis est, *Susiana* australis. Provincias olim habuit *Arrephachitem*, *Adiabenam*, & *Sitacenam*: urbem *Niniven* ad *Tigrim*, cuius ambitus lx mill. pass. complectebatur. *Susiana* hodie *Chus* vel *Cusflan* appellatur: nomen haber à *Sufis*, urbe primaria, cuius ambitus xv . mill. pass. quæ sic dicta à floribus: ut notat *Athenaeus*: *Sufum* enim Persis lilium. *Mesopotamia*, quæ in sacris *Padam Aram*, hodie dicitur *Diarbeka*, sita est inter *Euphratem* & *Tigrim*, unde & nomen, quasi *Interanna*. Regio est pro situ & tempore varia: partem flumina impinguant: pars arida est & sterilis, herbis arboribusque destituta. Vrbes præcipue sunt *Orfa*, cuius ambitus vii mill. pass. & hac ipsa multo major *Caramil*: Metropolis *Mesopotamiae*, quam *Selimus* Turcarum Imperator *Sophis* eripuit. *Merdin* sedes Patriarchæ Chaldaæ: & *Mosiu* Patriarchæ Nestorianorum, cuius auctoritas ad *Indos* usque & *Catajum* extenditur. In *Perside* quam nunc *Fars* vocant vel *Farsustum*, urbs est primaria *Sura*, quæ olim dicta fuit *Perſpolis*, regia quondam Magnorum sedes. Plinius vocat *Persici*

regni caput, & regiam totius Orientis Curtius. *Hyrcania* hodie *Grigiam* dicitur, vel *Corciam*, vel *Dargument*, proxima Mari *Caspio*, quod propterea etiam *Hyrcanum* appellatur. Vrbes habet *Hyrcanam*, quæ *Scythis* est *Cirizath*, *Beflam*, & *Masandram*. *Margiana* quæ nunc *Iselbas* nominatur, ad Septentrionem *Oxo* fluvio terminatur. Vrbs præcipua est *Iodion*, quæ priscis *Antiochis* fuit. *Bactriana* hodie *Batter* vel *Charassas* est *Tartaria* *Zagathæ* pars. Vrbes sunt *Bactra*, quæ nunc *Bochara* & *Iſfigia*. *Paropamissus* *Bactrianae* pars est ad montem *Paropamissum*. Hodie regio vocatur *Candabar* vel *Amblestam*. Primaria urbs est *Candabar* emporium celeberrimum. *Aria* quæ a metropoli sua *Eri* omnis vocatur, ambitus $xiiii$ mill. pass. habet. *Carmania*, *Circam*, vel *Chermain* ad *Mare Indicum* protenditur, usque ad *Gedrosiam*, *urbibus* & portibus frequentibus. Metropolis est *Chirmain*. Sunt & in *Carmania* regna, *Macram*, *Eracam*, *Guadel* & *Patan*. *Gesia* nonnullis creditur esse *Guzarate* falso, quum *Guzarate* sit ipsum regnum *Cambajæ*. *Babylonia* inter *Sinum* *Persicum* & *Mesopotamiam* sita, dextra levaque clauditur *Susiana* & *Arabia* deserta: nomen haber à *Babylone* urbe primaria. Adhæret ei *Chaldæa*. In *Chaldæa* Vr fuit, *Iosepho Vra*, unde Dei monitu *Abraham* in *Haran* *Fluminis*. *Mesopotamia* migravit. Multos habet hoc regnum fluvios, *Canæ*, *Araxem* & *Crum*, qui Mediae partem septentrionaliorem abluunt: in *Aſſyria* *Tigrim*, in *Susiana* *Eueleum*: in *Mesopotamia* *Euphratum*: in *Margiana* *Oxim*, *Arium*, & *Margim*: in *Bactriana* *Ochum* navigabilem & alios: in *Aria Arium*, *Touletum*, *Arapem*: & alios. Nec desunt *Montes*, inter quos *Oroutes* in *Media*, *Mons Coronatus*.

Curtius. *Hyrcania*. Dargument, proxi-
mam Hyrcanum & Scythis est Ca-
quæ nunc Izelbus
vicio terminatur.
Antiochia fuit. Ba-
rratia Zagathæ
hara & Ifigia. Pe-
rem Paropamissum.
blestam. Primaria
mum. *Aria* quæ a
abitum XIII mill.
ain ad Mare Indi-
n, urbibus & por-
tirmain. Sunt &
Guadel & Patan. Ge-
fo, quum Guzara-
yonia inter Sinum
laqueaque claudi-
n habet à Babylone
a. In Chaldaea Vr
abraham: in Haran
Flomina.
horegnium flu-
dia partem septé-
rim, in Susiana Ene-
n Margiana Oxum,
um navigabilem &
um: & alios. Nec
Media, Mons Coro-
nus.

Silva.

Opera
publica.

Mori.

Flomina.

9000

nu in Hyrcania. *Taurus* item qui Persiam medium fecat, variis pro populorum adjacentium situ nominibus in signis. *Sylvas* etiam habet multas, in primis Parthia, quæ nemorosa valde est; ac septentrionalis Hyrcania pars, qua silvas habet immensas, queru, pinu, & abiete re fertas, atque immanibus feris plenas, tigribus, patheris & pardis. Atia etiam silvis ac montibus obseissa est, ut in Persis tota. Ad opera publica quod attinet, multa in hoc regno superba & magnifica fuere, & potissimum in Babylonia. In primis vero occurrit pons ille magnificissimus in urbe Babylone à Semiramide Regina super Euphratem constructus, de quo vide Munsterum lib. v. Idem hortum penilem à Semiramide construtum describit, eodem libro. In Susiana in urbe Susa arx fuit, *Medorum Regis domus*, quam, ut est apud Cassiodorum, *Memnon arte prodiga illigatis auro lapidibus fabricavit*: hanc inter fabricarum septem terris attributa miracula idem numerat. Sed de his satis, ad mores venio. Reges circabant ex una familia. Qui Regi non parebat, capite & brachis amputatis inslepitus abiciebatur. Vxores ducebant singuli multas, alebantque sobolis propagandæ gratia, pellicesque plurimas. De rebus maximis non nisi inter pocula consultabant, eam demum consultationem firmotem rati quam quæ a sobriis sit inita. Noti inter se & æquales osculo se in occursu excipiebant. Qui humilioris erant fortunæ, venientem adorabant. Solo sepeliebant corpora, cera oblinentes. Ridere coram Rege aut spuere, nefas ducebant & flagitium. De mortuis sepeliendis alii contrarium scribunt, nempe Persas corpora defunctorum extra civitates ad certum campestrem locum extulisse, ibique nuda expo-

suisse à canibus & avibus devoranda. Noluisse insuper ut ossa mortuorum sepelirentur, aut includerentur. Cumque corpus aliquod non illoco absumeretur ab avibus aut feris, judicabant malum esse signum, superstitiose credentes hominem illum male & impura fuisse mentis, atque ob id dignum inferno, & proximi ejus plangebant ipsum ceu hominem, qui post hanc vitam nullam haberet spem felicitatis. Si citius devoraretur à bestiis, beatum eum judicabant. Hodie mores Persarum multò sunt molliores, quam vel Turcarum, vel Tartarorum, vel Saracenorum. Natura liberales sunt & civilitatis amantes: & literas & artes colunt, in primis vero Astrologiam, Medicinam ac Poësin. Atpud hos fratres, ac parentes humanissime tractantur, & nobilitas sanguinis in pretio est: in quo à Turcis differunt, qui nullum sanguinis aut stemmatum discrimen norunt. Præterea advenas benignè accipiunt ac tractant: sed tamen zelotypiæ morbo vehementer laborant. Vnde uxores in advenarum conspectum venire non sinunt, licet alioquin illas venerentur, contra Turcarum morem, qui uxores mancipiorum loco habent. Mulieres autem Persicæ formosæ admodum sunt. Attes Mechanicas & in primis sericorum pannorum texture apud eos nunc viget, qui per univeroram Syriam ac alias Orientis regiones distrahuntur. Fructibus te rebinthi olim, glandibus, piris agrestibus vescebantur: quotidianus cibus post cursum, cæterasque corporis agitationes panis durissimus, aqua potus. Fervent apud eos mercimonia unionum, margaritarum, aromatum & in primis serici, cujus hic incredibilis copia.

Opificia.

Villæ.

Mer-
copis.

H h h

TAR-

Tartaria, sive Magni Chami Imperium.

Regio.

Sicca.

Celi qua-
litatis.Solis for-
nitatis.Animarum
litterarum.

TARTARIA, seu ut existimat Ioannes Leunclavius, *Tataria*, regnum amplissimum est: præter enim Europæ partem, etiam Sarmatiæ omnem Asiaticam complectitur, cum Scythia & Serica, quam nunc vocant *Cathajo*. Nomen habet à fluvio *Tartaro*, qui eam partem irrigat, quæ à nostris *Magog*, ab accolis *Mongul* dicitur. Sita ad Septentriōnem, ab Ortu potentissimum illud *China* regnum habet, à Meridie *Indiam*, *Gangem* fl: & *Oxum*, ab Occidente mare *Caspium* & *Poloniā*, inde *Moscoviæ* cōtermina est, & à Septentriōne mari *Glaciali*, ubi prorsus ignota est & inhabitata putatur & inculta. Aëthicæ & cœlum intemperatum & mīrificum, tonitrua & fulgura in æstate adeo horrenda, ut præ timore homines intereant: jam calor magnus est, mox frigus, & densissimæ nives cadunt. Ventorum frequenter tam validi flatus, ut equitantes detineant, & ad terram homines decident, arbores radicitus evertant, multaq; damna inferant. In hyeme ibi nunquam pluit, in æstate frequenter, sed adeo parç, ut vix terra madefiat. Regio tamen tritici, oryzæ ac similiūm frv'gum ferax esse dicitur: ac serico, zingibere, cinnamomo, pipere, caryophyllis, rhabarbaro & laccharo abundare: musco item, pice, & alicubi etiam auro & argento. Hic paucis in locis vinum colligitur, & tota Provincia *Catajæ* vinum non profert. Sunt & saxa nigra fossilia ad ignem idonea, quæ ex montibus eruuntur: iis ob lignorum penuriam ad ignem struendum utuntur. Est præterea hic paſſim boū, capreatum, hircorum & porcorum magna copia, & in primis equorum ac jumentorum multitudo pæne incredibilis. In Epistolis Tartaricis legimus *Tartarorum*

Imperatorem alere equarum candidissimarum decē milia, quarum lac bibat. Alere præterea xx venatorum milia, & accipitriarios decies mille. Plena quoque avium, ut phasianorum, gruum & similiūm. In ea parte Tartariæ, quam *Zavolhenses* *Tartari* tenent, ferunt semen esse, semini melonis simillimum, sed minus & oblongum: ex eo si seratur, plantam succrescere quam *Boranetz*, i. Agnum vocant. Crescit enim agni figura, ad pedum fere ternum altitudinem, quem pedibus, ungulis, auribus, toto capite, præterquam cornibus representat. Pro cornibus pilos gerit singulares, cornu specie. Obducitur corio tenuissimo, cuius detraciti usus ad capitum tegmina incolis. Ferunt, internam pulpam cammarii carnes referre: ceterum è vulnera quoque sanguinem manare. Dulcore esse admirabili. Radicem humo exsertam, surrigere ad umbilicum usque. Illud etiam miraculi fovet magnitudinem: quamdiu vicinis obsidetur herbulis, tamdiu vivere, quasi agnum in læto pabulo: absuntis illis tabescere atque interire: idque non solum vel casu, vel traictu temporis, sed etiam experientia gratia subtractis atque ablatis evenire. Illud etiam auget admirationem: appetit eam à lupis certe risque animalibus rapacibus. In civitate *Quelinfu* periuntur gallinæ, quæ loco pennarum pilos habent instar felium nigri scilicet coloris, sed ova edunt optimæ. Primum ex Tartarorum gente Imperatorem, qui regnum acquisivit, & legibus constituit atque judicis, nominant *Changum Canem* vel *Chamum*. (Hic Paullo Veneto *Cinchis* dicitur.) Eius ætas incedit in annum Christi millesimum ducentum secundum. Ferus ante hunc gentis cultus, sine moribus, sine lege, sine civili

*Imperiorum
magistrorum.*

con-

narum decē mil-
ea xx venatorum
lenā quoque avi-
ūm. In ea parte
tenent, ferunt se
sed minus & ob-
crescere quam Bo-
n agni figura, ad
am pedibus, ungu-
in cornibus repre-
sulares, cornu spe-
us detraciti usus ad
internam pulpam
ē vulnere quoque
mirabilis. Radicem
icum usque. Illud
: quamdiu vicinis
quali agnum in lēto
que interire: idque
bris, sed etiam expe-
aris evenire. Illud
eti eam à lupis cere-
vitare Quelinfu re-
narum pilos habent
sed ova edunt opti-
e Imperatorem, qui
tituit atque judicis,
anum. (Hic Paullo
cidit in annum Chri-
undum. Ferus ante
fine lege, sine civili
con-

T A R T A R I A.

612

consuetudine, obscuri inter Scythas nominis, finitimus
vestigialis de re pecuaria, quam exercebat. Ab hoc Chā-
gio cæterorum principum origo est. Propagavit hic im-
perium incredibili celeritate, à Synarum regione & O-
ceanō usque ad Caspium mare. Hujus filius fuit *Ie-
cubam*, qui genuit *Zamcham* tertium imperatorem, qui
ab aliis *Bathi* nominatur. Hic devastavit Russiam, Po-
loniam, Silesiam, Moraviam & Hungariam. Quartus ex
Bathi genitus fuit *Temir Culu*, qui est *Tamberlanus*, in Hi-
storiis ob summam tyrranidem notus, qui totam Asiam
vaſtavit, ac usque ad Ægyptum penetravit. Hic impera-
torem Turcarum, Bajatzetum vicit & captum aureis
compedibus vincitum in cavea per Asiam traduxit.
Quintus imperator ex *Temir Culu* progenitus fuit *Temir
Gzar*, qui aduersus Cruciferos Prussiae fortiter pugnans
ferro occubuisse dicitur. Sextus imp. ex *Temir Gzar* ge-
nitus fuit *Machmetzkar*. Hujus filius *Ametzkar* VII imper.
Hic genuit *Sziachmet* VIII imperatorem. Dividitur au-
tem Tartaria in plures partes, *Minorem*, quæ Europam
spectat, & inter Borylthenem & Tanaim conclusa, cō-
pletebitur Tauricam Chersonesum, quam obtinent P̄t-
copenes. De hac in Europa diximus. *Tartariam deser-
tam*, in qua multæ hordæ: *Zagatar*, quæ Scythia est intra
Imaum: *Catajœ* cum regno *Tangut*, quæ antiquorum est
Scythia extra Imaum, & Serica regio: ac denique *An-
tiquam Tartariam*, Ptolemaeo incognitam. Metropolis
regni est *Cambalu* ad ripam fl. *Polsangi*, cuius spatium est
xxiv mill. Italicorum. Portæ sunt xii. extra quas totidem
suburbia. Emporium istud gemmarum, auri, argenti,
serici est opulentissimum. Ferunt singulis diebus mille

curtus serico onustos ex China huc advehi, præter alias
merces. Sunt præterea urbes multæ insignes: *Samarcanda* à *Tamberlane* condita: *Caindo*, urbs mercatu celebris,
in extrema Tartaria, & aliae multæ, quas brevitatis stu-
dio prætereo. *Lacus* in Tartaria plurimi, quos longum ^{La:xi:}
esset enumerare, aliquot tamen insigniores recente-
bus. In Provincia *Canicu* lacus est in quo tanta margaritarum copia, ut pretium earum omnino vilesceret, si
unicuique quantum liberet asportare permetteretur.
Quare sub capitib[us] pœna cautum est, ne quis in hoc la-
cu pescari margaritas absque permisso Magni Cham
audeat. Scaret etiam idem lacus pescibus. Est & aliis in
Provincia Caraim valde pescosus, centum in am'itu
complectens millaria, & alii. Fluminibus rigatur non ^{Fluminis}
paucis, inter quæ fluvius magnus *Pulisacbris* nomine.
Hic in Oceanum sese exonerat, perque eum naves mul-
tae plurimis mercibus onustæ ascendunt. *Caroram*,
qui ob nimiam latitudinem & altitudinem nullum ha-
bet pontem: evolvitur vero in Oceanum. *Quianu*, ha-
bens latitudinem dimidi miliaris, estque admodum
profundus & pescosus. *Quiam*, quo major (Paullo Ve-
neto scribente) in Orbe non putatur. Nam latitudo
ejus quibusdam locis x milliarum, aliis viii, & in qui-
busdam vi. Longitudo vero ejus pater itinere centum
dierum. Reliqua prætereo: ad stræturas & opera pu-
blica transiens. Hic ocurrunt multa singularia, cum ^{opera}
primis maximum ac pulcherrium Palatum ex mat-^{re} publica
more constans, & auro exornatum: à Chamo *Cublai*
in civitate *Ciandu* conditum. Est & aliud in civitate
Cambalu, miro artificio exstructum; ambitus ejus qua-
tuor

hi, præter alias
nones: Samarcu-
mercatus celebris,
s brevitatibus
i, quos longum ^{LXXXI.}
ores recensib-
o tanta marg-
ao vilesceret, si
permitteretur.
quis in hoc la-
Magni Chamis.
s. Est & alias in
cum in am' situ
bus rigatur non ^{Flaminus.}
sachris nomine.
eum naves mul-
tum. Caramoram,
nem nullum ha-
m. Quianus, ha-
que admodum
jor (Paullo Ve-
Nam latitudo
viii, & in qui-
tihere centum
ras & opéra pu-
singularia, cum ^{opera}
Palatium ex mar-^{publica.}
Chamo Cublai
aliud in civitate
ambitus ejus qua-
tuor

tuo circiter milliarium: quadratura qualibet milliare
unum complectente. ^Est murus valde spissus, decem
passibus in altum consurgens. Superficies extrinseca
colore albo & rubeo nitet. In singulis quatuor muri
angulis Palatum pulchrum & magnum, atque loco
conditum est. Sic in medio cuius liber quatuor muro-
rum, Palatum egregium extetum est: eaque in uni-
versum viii sunt. In his servantur arma, instrumenta
tormenta & machinae: arcus, sagittæ, pharetræ, cal-
caria, frena, lanceæ, clavae, nervi, & reliqua in bello
necessaria, singulaque atmorum genera in singulis po-
sita sunt Palatis. In spatio vero medio interiori est Re-
gium Palatum, felicet in quo rex commoratur. Caret
tabulatis: pavimentum vero exteriori fundo præemi-
net decem palmis. Tectum altum est valde, picturæ ex-
ornatum. Paries atriorum & conclave auro &
argento fulgent. Vbique picturæ pulcherrimæ & bel-
licatum rerum Historiæ scelæ ingrediéntium oculis offe-
runt, vivis coloribus & utilitatibus auro coruscantes. Ha-
bet magnus Cham duodecim barones aulicos, qui tri-
ginta quartuor praefecti sunt Provinciis: horum offi-
cium est, ut singulis Provinciis duos praeficiantur regi-
ores, ac regiis exercitibus in locis ubi morantur, res ne-
cessarias provideant: & quicquid decernunt, regi indi-
cant, qui sua auctoritate id confirmat, quod illi statu-
dum duxerint. Malefactores hoc modo apud Tartaros
puniuntur. Siquis furatus fuit rem vilem, & vita priva-
ti non commeruit, cedidit fustæ septes: accipies sep-
temdecim plagas, aut viginti septem, aut xlvii pro ma-
gnitudine peccati: idque usque ad centum, addendo
semper decem. Nonnulli tamen nonnunquam ex his
percussionibus moriuntur. Quod si quis furatus fuerit
equum vel rem aliam, ob quam mortem meruit, gladio
in viscera merso occiditur. Quod si vitâ redimere vo-
luerit, non cuplum reddir. In adulterio deprehensi tam
vir quam mulier, lege ipsa occiduntur. In Hordas Tar-
tari dividuntur, quæ vox illius cæstum cœventumque
plurimum significat. Sed ut varijs longè latèque dista-
tes provincias incolunt, ita neque in moribus aut vita ^{Mores,}
genere omnes convenient. Homines statutæ quadrigatae,
latæ facie & obesa, oculis cōtortis & concavis, solâ bar-
bâ horridi, cætera rasi: corpore valido, animo audaci
inediæ & laboris patientissimi: equitantes, si famæ si
tisque illos vexaverit, equis quibus insident venas sol-
let incidere, eorumque sanguinem bibere. Natio pro-
fana est & barbara, jus ipsius in armis, lex in robore &
viribus. Domos multi non habent sed pro his plastra. Et
quoniam incertis vagantur sedibus, Stellarum, in-
primis vero poli Arctici adspicere cursum suum dirige-
re solent. Vno in loco non diu commorantur, rati gravi-
rem esse infelicitatem diu in eodem loco hæcerè. Pecu-
nia usum nō habent, itaque res pro rebus commutant. Ismaelitas se esse dicunt, idque etiam præ se ferunt. Ma-
humeti legem admisere anno ccccxlvi. Vescuntur
Tartari cibis grossioribus, præsertim carnibus, iisque
crudis aut fœmicoctis, lacte, caseo. A suilla abstinent.
Bibunt lac equarum, quod ita præparate norunt, ut vi-
deatur esse vinum album, non admodum insipidus potus.
Viætus immundissimi sunt, utpote qui mensas map-
pis non operant, mantibus non utantur, quū manus
non lavent, non corpus, non vestimenta. Bibunt etiam
aquam, lac & cerevisiam ex milio coctam. ^{Vetus.}

REGNUM CHINÆ.

614

Regio.

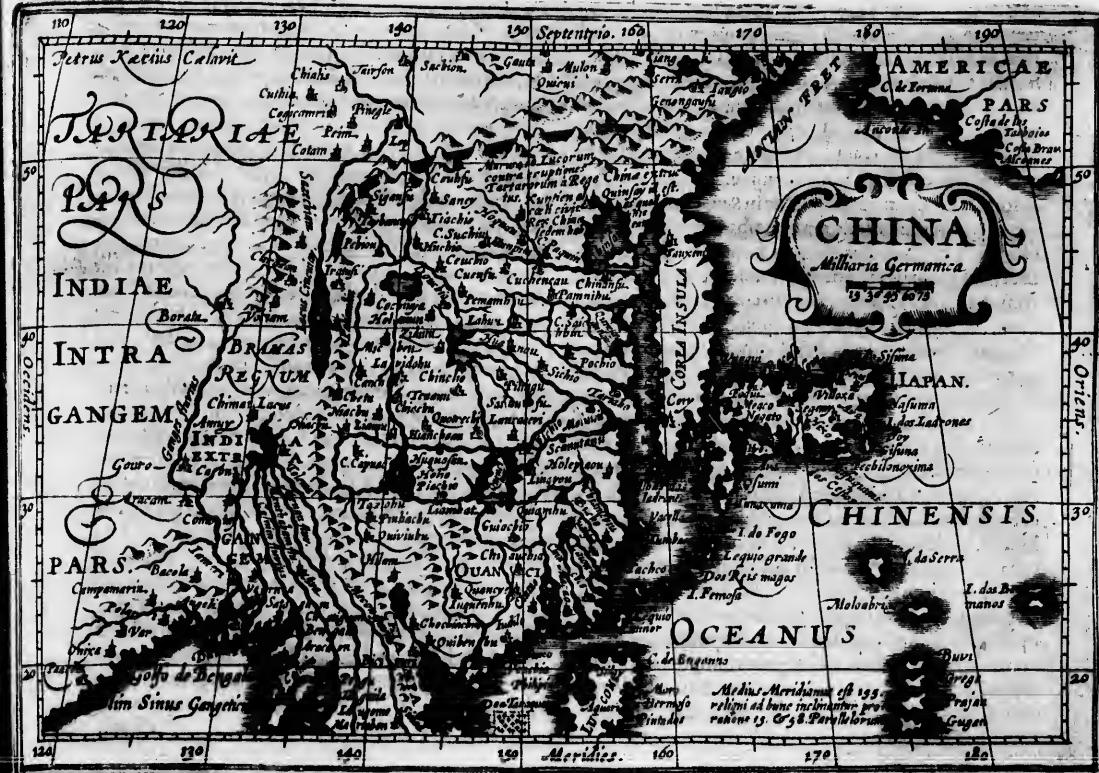
Situ.

Calorem
perit.Sili feri-
tibus.

CHINÆ Regnum amplissimum ac potentissimum. Incolæ *Tame*, & scipios *Tang* vocant. Ptolemeus velhos, quod idem Ortelio placet, quem plerique sequuntur, vel vicinos *Catajenses*, quod magis probat Mercator, vocat *Sinas*. Sita est autem regio omnis ad Oceanū Eoum, & ab Ortu Solis terrarum extrema putatur. Finis ejus ab Oriente Mare Eoum, Cauchinchina Provincia à Meridie; qua Occidens est, Brachmannæ: qua Septentrionis, sunt Tartari, gens bellicissima, à quibus, montibus & muro longissimo discluditur. In universum autem cinctus ille sive ambitus muri montiumque ad 10 millaria protenditur. Historici Chinenses murum hunc ante annos ducentos à quodam rege *Tzintzoo* nomine extructum memorie prodiderunt, postquam hujus regionis imcolas à Tartarorum tyrannie, quam xcii annos persessi fuerant, magna prudentia liberasset. Regio cœli & soli temperie, nec non hominum industria, omnium rerum ferax. Habet enim homines minime desidiosos, sed labori assuetos: quibus nihil indignius videatur, quam viram in otio transfigere. Hinc fit ut nullus totius tractus angulus non aliquid producat. Locaarentia triticico & hordeo conserunt. Humida, plana, aut palustria, oryza, cuius quater uno anno satio est. Colles montesque pinetis abundant, quibus interferrunt panicum vel legumina. Nullus itaque locus, nullus ager instrugiter: & ubique horri, rose, & varium genus florum frugumque. Lini etiam frequentes sunt segetes, & arbusta moro consita, ad nutriendos bombyces. Auri præterea, argenti, æris, ferri, aliorumque metallorum, gemmarum, unionū, musci, sacchari, barbari magna copia: præstantissimum habet ur, id quod istuc per Persiam terra ad nos adfertur: mare enim multum virtutis illi admere putant. Profert & hoc regnum lignum singulariter medicum quod à Chinensisibus *Lampalam*, à nostris *Radix Chine* dicitur: estque ejus usus per totam Indianam frequentissimus contra quevis apostemata, paralyticum & morbum gallicum. Ejus radix dura est & ponderosa atque albi coloris. Pecorum in montibus & pratis greges infiniti. Silvas & nemora incolunt apri, vulpes, lepores, cuniculi, zebellini, martes: aliaque id genus animalia, quorum pelles in vestimentorum ulrum expetuntur. Horum jucunda hic utilisque venatio est. Avitii generis mira copia, præfertim aquatilis, cuius tanta multitudine & præcipue anatum, ut in urbe Canton, ex minotibus hujus regni una, decem vel duodecim millia undie absumentur. Quamvis autem hæc regio animalium ferax sit, arte tamen hanc feracitatem adaugent hoc artificio. Vere duo aut tria millia ovorum fimo condunt, cuius calore suo tempore et rumpunt anatum pulli. Idem tempore hyenis faciunt, sed tum ova non fimo condunt, sed sportæ arundinaceæ imponunt, cui ignem seu focum tepidum substruunt, unde aliquot dierum spatio æquè prodeunt. Tota hæc regio unius est regi, tanquam monarchæ, quem *Mundi Dominum*

50
40
30
20
10
0
100
200
300
400
500
600
700
800
900
1000

triendos bom-
tri, aliorumque
ci, sacchari, tha-
m habet ur, id
dfertur; mare
ant. Profert &
edicum quod à
Chine dicitur:
frequentissimus
& morbum gal-
la atque albi co-
s greges infiniti.
Animali-
um varia-
ta.
es, lepores, cu-
genus animalia,
um expetuntur.
est. Avitii gene-
us tanta multitu-
dion, ex minori-
decim millia uno
ec regio anima-
titatem adaugent
ia ovorum himo
rumpuntanatum
, sed tum ova
Urbe.
nacez imponunt,
unt, unde aliquot
lota hæc regio uni-
quem Mundi Domi-
nus

num ac *Carli Filium* vocant. Civitates numerantur ducentæ quinquaginta celebriores in universum, & illarū nomina terminantur syllaba *Fu*: quod orbem significat: ut *Caesou*, *Pangquin*. Oppida, quorum ingens est numerus, in *Che*. Pagi innumerū sunt, incolis frequentes, ob continuam agriculturam. Omnes fere urbes ad ripam navigabilis cuiusdam fluminis sitzunt, largis profundisque fossis & muris munitæ. Inter lacus, qui amoeni hic sunt, memoratur ille in *Sancii Provincia* rotundus, exinundatione anno circ̄ 1577 factus, in quo submersæ civitates septem præter oppidula & pagos & mortaliū ingēnū numerum, unico tantum puerō in trunko arboris servato. Flumina & Maria pisculenta sunt, & regio hæc quia maritima est, & passim fluviis navigabilibus irrigatur, haud minori populorum frequentia in navibus quam ædibus habitat. Inter opera & structuras egregias occurunt Portæ urbium magnifice ad miraculum usque exstructæ. Plateæ quasi ad libellam factæ, nulquam à recta linea declinantes, tantæ amplitudinis, ut iter præbeant decem quindecimvæ una equitantibus: hæque passim interstinguntur arcubus triumphalibus, qui urbes supra modum ornant. Lusitani quidam referunt se vidisse in urbe Fuchco turrim quadraginta innitentem columnis ex solidi marmore, quarum altitudo erat quadraginta palmorum (mensura Architectonica) latitudoque duodecim. Hoc opus esse tantæ magnitudinis, tam exquisitæ elegantia, tam insignis splendoris atq; ingentis sumptus, ut omnes totius Europæ superbæ & magnificas structuras longè post se relinquare existimant. Sumptuosissima habent

*Lacus &
Flumina.*

*opera
bica.*

tam in urbibus quam in agis Templo, Rex Chinæ habet sub se Gubernatorem quasi protegem: quem ipsi *Tutan* nominat. Hic caufarum tortus regni disceptator & Iudex. In luctitia ad ministranda huic magna severitas. Latrones & homicidæ perpetuis carceribus custodiuntur donec flagris, fame, vel frigore vitam finiant. Quamvis enim ultimo supplicio (quod fætè flagellatione constat) condemnentur, sententia tamen executio adeo tarda, ut maxima horum condemnatorum pars in vinculis moriatur. Hinc tantus captivorum ubique in civitatibus numerus: ut in una urbe Canton sèpè quindecim millia excedat. Fuita (quo nullum crimen his partibus odiosius) flagri verberibus crudelissimi miseriuntur. Flagellationis hic modus est: Hominem pronum collocant, manibus à tergo religatis: huic, flagro ex arundine aut calamo facto, suras currum percutiunt, cuius ictus adeò vehemens, ut primo verbere fanum elicatur, secūdūs ictus adeo maleficū cruciat; ut in pedes cōsistere nequeat. Singula crura singuli carnificis flagellant, ranta vehementia ut plurimi ex quinquecentimo aut sexagesimo ictu vitâ finiat, omnes enim nervi disiunctiuntur. Lusitani narrant singulis annis eodem mortis genere supra duo hominum millia interire. Flagrum hoc latitudinis est quinq; digitorum, crassitudine unius, quod continuo aquâ tingunt, ut flexibilius sit, & majori impetu cedat. Licitum viris plures ducere uxores, quartum unam domi retinent, cæteras variis in locis disponunt. Adulteros extremo afficiunt supplicio. In urbibus nullum lupanar, omne meretricium genus in suburbia relegatur. Nuptialia festa celebrat tempore novilunii,

*Ratio
guber-
nandi.*

Mores.

Opificia.

x Chinæ ha-
 quem ipsi Tu-
 scepator &
 severitas.La-
 custodiuntur
 t. Quamvis
 (one constat)
 adeo tarda,
 in vinculis
 in civitari-
 è quindecim
 crimen his
 crudelissimi mis-
 st:Hominem
 atis: huic, fla-
 turum percu-
 verbere san-
 cū excruciat;
 singuli car-
 rimini ex quin-
 omnes enim
 gulis annis co-
 a interire.Fla-
 rassitudine
 exilius sit, &
 es ducere vxo-
 variis in locis
 oppicio. In ur-
 genus in sub-
 tempore no-
 vilunii,
 Rario
 gubernandi.
 Mores.
 opificia.

vilunii, & fere Martiomense, qui dies illis primus est in euntris anni. Hæcque festa peragunt uti apud nos, splendide & magno apparatu. Per multos dies cōtinuos cōvicia celebrantur; organis musicis ludisque histrionis adhibitis. Sunt autem Chinenses plerique facie lata, barba rara, naso simo, oculis parvis: et si quidam inter eos sint forma satis decora. Color omnibus ut Europæzis, subfuscus autem iis qui circa Canton habitant. Rarissime vel nunquam patrio excedunt solo, neque facile peregrinum admittunt, in primis ad interiora regionis nisi fide publica à rege fuerit donatus. In comedationibus & compotationibus adeo strenuus se se exhibent, ut ipsi Germanis aut Belgis ne minimum quidem cedant. Quod ad religionem hujus gentis attinet, credunt omnes res creatas, omniaque inferiora, arque horum gubernationem pendere a supernis, atque cælo: quem maximum omnium Deorum credunt, cumque primo alphabeti chara & tere exprimunt. Solem, Lunam, & Stellas adorant, etiam Cacodemonem, (quem ea forma qua nos Europæ depingunt) ne mala ipsiis inferat, ut ipsi dicunt. In Mechanica omnis generis conficienda supellestile adeo dextri & nitidi Chinæs, ut opus à natura creatum, non manuatum videatur. Ars Typographica & Tormentorum bellicorum usus hic adeo verus est, ut inventorem nesciant. Lusitani multa de sagitate horum hominum scribunt, & hoc (quod

in primis stuporem moveat) quod curribus utantur veliferis, quos sic dirigere sciunt, ut iis quoconque velint brevissimo tempore spatio terra ferantur. Figulina illa opera pellucida, niveque candidiora, quæ apud nos in pretio sunt, & Porcellana dicuntur, nequaquam hoc loco silentio prætereunda. Ea apud hos sunt hoc modo. Cochleas quædam marinas ovorum testis miscent, aliæque quædam addentes, subigunt & massam conficiunt. Hanc sub terra condit, ibique eam macerari ad octuagesimum vel centesimum ulque annum finunt, hæредibusque suis pretiosi thesauri loco relinquunt. Ipsique ea utuntur quam avi atavique posuere. Observantque ex veteri instituto, ut qui veterem tollit, recentem ejus loco recodat. Mercimonia hic maximè vigent aromatum, in primis serici. Ex Malacca enim, Bengala & aliis locis piper, crocus, nüces odoratæ vulgo museatae, cassia & id genus aromata in Chinam non exiguo questu advehuntur. Sed serice telæ hic præcipuum mercimonium est. Ioannes enim Barrius in suis Decadibus Asiaticis scribit, ad urbem Nimpò quam alii Liampo nuncupant, ob servasse quædam ex Lusitanis, trium mensium spatio navigio eæctas 166000 serici libras. Muscum quoque hinc ad varias Orbis partes devehi, assedit Antonius Pigafetta: Rhabarbarum & uniones Andreas Corfalis.

九

IN DIA Asia maxima & nobilissima regio, ab Indo fluvio nomen habet. Hanc Ptolemaeus in duas dividit, in *Indiam* nempe *Intra* & *Extra Gangem* cognominatam. Hæc *Hevia*, vel ut alii scribunt *Heviliath* aut *Ervilath* in Sacris litteris dici putatur. Illa *Seria*: incolis vero *Mucyn* aut *Mangin* vocitata apud Marium legimus: alii *Mangi* & *Chinam* vocant, qui Mercatorem sequuntur. Priorem *Indostan* ab incolis vocari auctor est *Ioannes Barrius*. Hæc terrarū amplissima est. *Pomponius* tantum spatiū littoris occupare scribit quantum per *LX* dies noctesque vel continentibus cursus est. Claudiatur autem secundum *Strabonem ac Plinium*, Occidentem versus, Indo fluvio, qui Persiam ab India disternat. Ad *Sepentrionem* sūt Tauri juga: ab *Ortu Oceano Orientali*, à Meridie Indico cingitur. Regio lenibus au-

Sixty

Calitopisces.

Soli se
mibstan.

• ris & in primis Favonio faluberrima est : quamvis cœ-
lum habeat inaequale ob ejus vastam magnitudinem :
alicubi enim calida est, nimurum Äquatorem versus:
alicubi vero temperata satis ac potius frigida, versus Bo-
ream. Terra vero ipsa universum situ, cœlique clemen-
tia, bonitate ac fertilitate longè cæteras Orbis partes
antecellit. Alia hic terum facies, alii syderum ortus at-
que obitus : binæ messes in anno, binæ æstates, media
inter eas hyeme, Etesiarum flatu calores temperante. A-
ger quamvis ut plurimum frumento careat, legumina
tamen & fruges varias copiolè profert, & in primis hor-
deum, ac oryzam. Fructus præcrea arboros multos

producit, piper, thus, myrrham, caryophylla, zingiber: & in partibus maximè australibus cinnamomum, calamus aromaticum, nardum, aliaque aromata, quemadmodum Arabia & Æthiopia. Est & in arundinibus mel. Multa infuper medicamenta habet, multis arborum radices, tum salutares tum noxias. Quid verò de metallis, lapidibus, aliisque mineralibus dicam? Nas- citur enim in ea ingens auri & argenti vis: non parum quoque æris, ferri & orichalci, auctore Diodoro: sed Plinius neque æs, neque plumbum habere tradit, gemmisque suis ac margaritis hoc permutare, quas mare littoribus infundit. Beryllis squidem, chrytoprasis, adamantibus, carbunculis, lychnitis, margaritis, uniuersibus, abundat. Serici hic tanta copia, ut reliquo Orbis sufficiat. Animalia hic quam in reliquis Orbis partibus majora, boves, camelii, leones, canes, elephanti. Elephantum incredibilis est frequentia. Dracones in desertis immanes, æquant fere elephatæ corporis mole, & cum his perpetuò decertant. Canes tam ferocios, ut etiam cum leonibus committi possint. Serpentes innumerati, quibus etiam totis incolæ vescuntur: ut & formicarum quadam generi, quod cum pipere edunt, similiter ut nos cancros. Simiæ hic reperiuntur albae, & chamæleon, quem solo ære nutriti creditit antiquitas. Aves præterea variarum specierum, & invisie ceteris nationibus, præter gallinarum, phasianorum & perdicum ingentem multitudinem: nec non & plittorum

yophylla, zingibet:
nnamomum, cala-
uearomata, quem-
& in arundinibus
bet, mulras arbo-
ras. Quid verò de
alibus dicam? Nas-
ti vis: non parum
tore Diodoro: sed
abere tradit, gem-
matare, quas mare
m, chrytoprasis, a-
s, margaritis, uni-
ia, ut reliquo Orbi
quis Orbis partibus
animis, elephanti. Ele-
phantum ve-
ritatis.
Dracones in de-
cem corporis mole,
est tam ferores, ut e-
nt. Serpentes in-
te vescuntur: ue &
cum pipere edunt,
e reperiuntur albae,
atrin creditit anti-
pecierum, & invisa-
m, phasianorum &
c: nec non & pittura-
corum

INDIA ORIENTALIS.

619

Imperium majorum corum varii coloris. De Indorum imperio Plinius ita scribit: *Indi prope Gentium soli nungam emigrare finibus suis. Colliguntur à Libero Parte ad Alexandrum Magnum reges eorum CLIII annis viiij cccc ii; adiectum & mensis tres. Scribit etiam Strabo de Indis, ad eos nullum præter Liberum Partem, Herculem & Alexandrum cum Victoria profectum esse, quamvis à Cyro & Semiramide tentatos. Sed his reliktis ad urbestranseamus. Alexandri Magni comites in eo trachū Indie quem subegerant, vix oppidorum fuisse scribunt, nullum Cominus, unde hujus regionis vastitatem & ingentem amplitudinem facile agnoscas.*

Vrbs. *Vrbs primaria est Calcebus totius Orientis emporium celeberrimū. Sunt & alia, Campae, Decan, Batticala, Cannor, aliaque plurimæ. Non desunt lacus aliquot vasti. In Historia Alexandri mentio sit lacus, vel Stagni verusta abundantique silva coronati, mille passus patentis, ubi exercitus ejus siti pene cōficitus est. Omnium verò maximus est lacus Chamey, cuius circuitus cccc milliarium, distatque à mari ioc milliaribus. Hinc compiures fluvii præcipui originem trahunt: polteum Cimai, atque alii. Amnium hic mira vastitas. Proditus Alexandrum Magnum nullo die minus quam stadia ioc navigasse in Indo, nec potuisse ante menses quinque enavigare, adjectis paucis diebus, & tamē minorē Gange esse constat. Oritur hic in Caucasi jugo quod vocatur Paropamissus, hodie Naugorot, & longo cursu nongentorum milliarium in Oceanū Australem sive Indicum duobus ostiis erūpit. Vnde viginti recipit amnes, sed clarissimos Hydaspem, quatuor alios adferentem, & Cantabram tres. Gangem aliis incertis fontibus ut Nilum, rigantemque vicina cōdem modo; alii in Scythicis montibus nasci dixerunt, influere que in eum xix amnes: alii cum magno fragore ipsius statim fontis erumpere, dejectaque per scopulosa & abrupta, ubi primum molles planities contingit, in quadam lacu hospitari, inde lenem fluere: ubi minimum, viii mil. pass. latitudine, ubi modicum, stadiorum cōlatitudine nusquam minore pass. xx. Hunc in sacris Phison vocati notatum est: Eum hodie Geographi querunt. Sunt qui opinentur eum esse qui in sinum Bengalæ influit, fortassis ob nominis vicinitatem, adcole enim vocant Guengnam. Sed Mercator noster haud ad pernandis ductus rationibus Gangem dicit esse eum qui dicitur Rio de Cantaon. Post hosce amnes numerantur Mandona, Chaberis, Ara, Campumo, Menam, Menon, & alii plurimi. Megasthenes prodidit sexaginta amnes Indie numerari, quorum permulti æstate crescunt instar Nili, qua potissima est fertilitatis hujus regionis causa. Nutrire dicitur Ganges, sicut Nilus, crocodilos, item delphines, anguillas quoque ad tricenos pedes longas, Plinio teste. Est verò potissimal India & nobilissima pars Oceanū Meridionali seu Indico obversa, juxta littus, seu oram maritimam; quæ eti plurimū portuosa sit, attamen plerique in locis innumeris insulis, scopulis ac brevibus cincta est, unde navigatio laboriosissima & periculosisima redditur. *India maria*, ait Solinus, balaenæ habet ultra spatiæ quartu*rum* iugerum. Sunt & quos physteras nuncupant, qui enormes ultra molem ingensum columnarum, super antennas se navium extollunt, haustoque fistulis fluctu ita eructant, ut nimboſa alluvie plerumque deprimant alios navingantium. Plurimi hic montes, magnisque labor sit eos enumerate, quorum magha pars arboribus & iis quæ virient spoliata est. Iunguntur inter se Imau, Emodus, Paropas-*

Silia.

Rorio
bernardi.LXXXI &
DCC. MDC.

Monti.

rop-

reparatis, Caucasi partes. *In dorum nemore*, ut scribit Sol. *in tam procarum sublimiorum excelsitatem*, ut transjaci ne sagittis quidem possemus. *Pomaria fons habens*, quarum caudices in orbem spacio sagagine a passum extenderuntur. *Ramorum umbra ambi-
ta bina stadia consument*. *Foliorum latiendo forma Amazonica* perla comparatur. *Potum eximia suavitatis*. *Que palustria sunt*, arundinem creanti ita crassam, ut fissi intermodiis, lombi vice re-*etites navigantes*. *Hebenum arborem India sola habet*, & in præceptis petris arbores quedam thus exsudant. *Habet* & *de aliâ arborem ferentem nuces Indicas*. In vii or-*dines olim divisa universa gens fuit*. i erat Philosophorum: ii Agricolarum: iii Pastorum: iv Artificum: v Militum: vi locum Ephori tenent. Hi quæcunq; in India fiunt inspicientes regi referunt. Septimum vero cō-*ficiunt*, qui publicis consiliis præfuntur, numero paucissimi, nobilitate prudentiaque maximè insignes. *Ex his enim ad regum consilia*, tum ad rem publicam gerendam, tum ad res dubias judicandas asciscuntur: *Duces insuper ex his diliguntur & Principes*. Ad leges porto & infirmata quod attinet, legibus utetur plerique non scriptis: quidam etiam scriptis: in quibus sicuti & in contraetibus maxima simplicitas: quod vel ex eo argui potest, quod non multum sunt litigiosi: nam nec commissi nec depositi juris illa habent, nec testibus indi-*gent*, nec sigillis, sed simpliciter credunt. Qui falsus te-*stis deprehenditur*, extremis de curta curta digitorum arti-*culis*. Qui membro aliquo quempiam orbaverit, non modo rationis pœnam subit, sed etiam manu truncatur. Quod si quis artifici manum oculumve ademerit, capitale est. Nobilitas generis a sanguinis apud hos su-*mopere observarunt*, idq; ex veteri instituto. Literas ple-*riique eorum ignorant, sed memoriter omnia adminis-
trant. Sacrorum cura est penes Gymnophytes qui Brack-
manni dicuntur: hi etiam Astrologiam, Philosophiam, Medicinam se cōtantur. Sunt præter hos etiā Abutis, qui ad tempus aliquod abstinent, & hoc ipso postea putant sibi ad omnia flagitia commeatum factum esse. Indis omnibus promissa cōsaries est, cultus præcipius cum gemmis, habitus discrepantissimus. Lino alii vestiuntur aut lana: alii ferarum aviumq; pelibus, pars nudi agunt, pars tantum obscurâ velati. Niger vulgo corporis colo-*r*, in materno utero tales fiunt feminis dispositione, quales ipsi sunt qui genuere. Statura præcera ac valida, Multas nuptias habent, quas à parentibus accipiunt, pari-*boum* emptas, alias obedientiae causa, alias prolis ac vol-*uptatis*, ac nisi castas esse cogant, fornicari licet. Artifices apud Indos magno in pretio: hi enim non solum im-*mones* sunt à tributo, sed frumentum insuper, è regia ac-*cipiunt*. Mercimonia hic multis in locis maxima vigent, *Merci-
arum in primis, lapillorum, gossypii ac serici*.*

SEQUENTVR in nostra methodo Moluccæ Insulae cum aliis: aromatum & in primis caryophyllorum ingenti copia toto Orbe celebres. Hoc vero nomine præcipue comprehenduntur quinque insulae, Ternata vel Tarante, Tidor vel Theodori, Motir qua & Muthil, Machian vel Mare, & Bachian seu Bachianum. Iacent sub Äquatore, inter Celebes & Gilola insulas. Harum maxima vix habet ambitum sex mill. passuum: omnes intra spatiū xxv miliatuum concluduntur. Aer hic valde insalubris, multiq; mercatores lucrum pluris quam viram facientes, his locis moriuntur. Ager est aridus, spongiosus, quique imbrez è celo decidentes confessim absorbet, antequam in mare delabuntur. Profert varia aromata, nuces myristicas, mastichen, lignum aloes, sandalum, cinnamomum, zingiber, piper, & caryophylla tanta copia, idque sine ulla cultura, ut mirum sit. Quæ quotidiano elui inferviunt, raro hic & pareè proveniunt, sed ea commutatione suarum mercium abunde parant. Sunt etiam in Moluccis tam vastæ arundines, ut ex iis dolia conficiant incolæ. Caryophylli arbor in rupibus provenit, quarto anno quæ copit crescere, profert fructum. Arbor foliorum forma & crassitie lauto est similis. Flores umbellæ instar predeunt, simillimi floribus mali aurei. Fructus flore collapso paullatim protuberant in formam clavi, unde etiam illis apud nostrates nomen. Initio rubri, inox Sole tosti nigrescunt: quo autem duriores fiant & virtutem insitam diutius servent, aqua salsa conseruentur. Arbores verò ita inter se den-

Moluccæ.

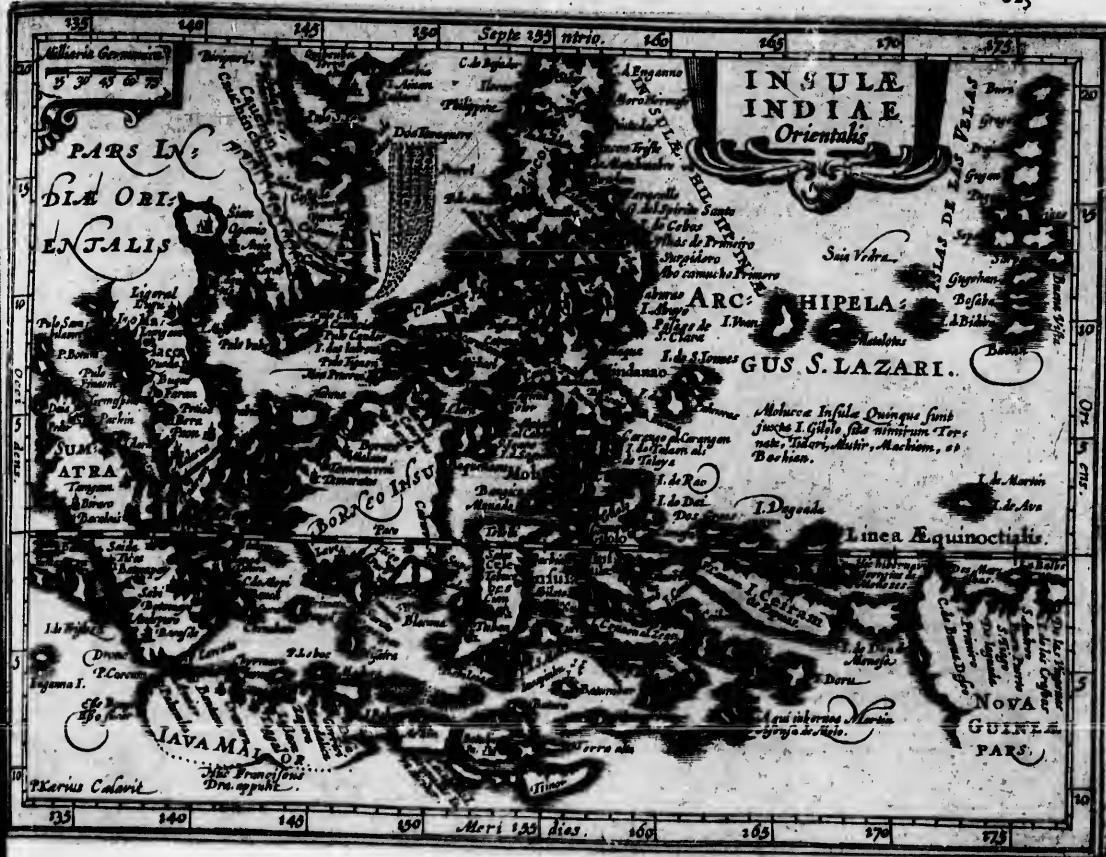
Suns.

*Aeris
qualitas.*

*Soli fertili-
tatis.*

& Lunam.

fant vel soli felicitate, vel feminis, aut stolonum fecunditate, ut plerumque lucos faciant. Hos inter se partintur indigenæ, fructusque abundat, ut mercatoribus divendant. In his insulis avis interdum decidit Manucodiata dicta, maxima pica non minor, nec major semipede. Caput ei non rotundum, sed pressum est, quale hirundinis, cauda longissima, bifurcata, pedes nulli: itaque perpetuo volat, auram ruminat. Pluma in capitis parte superiori adeo minuta, ut pilo proprii visum penne fallat. Ei viriditas, quæ in feris anacibus, sed ita vegeta, ut smaragdi splendorem imiteretur. In parte inferiore sub gula etiamnum & minutior & brevior, verum flava, ac nitore citri. Ad stomachum vergens dilutione & dilucidior. A capite collum in supera parte densissima pluma tegitur, fulgore fuliginoso, quæ ad caudam se demittens paullulum grandescit, ac de coloris illius intentione paullatim aliquid remittit. Par sub alvo magnitudo, color haud absimilis. Alarum protensarū prolixitas sesquipedalis. Pennarum color infernè buxeus, superne cädidus, levissimâ fuligine semitinctus. Pinnae pennarum non coherent, sed distitæ aerem transmittunt. Hanc si cadat, è celo aut ex paradiso Mahumetano mitti superstitiose credunt. Hanc etiam adeo sancte religiose habent, ut se ea reges tudos in bello existiment, etiam si suo more in prima acie collocati fuerint. Inter has insulas præcipue sunt Tidor & Ternata, quarum posterior duos habet portus cōmodissimos. Indigenæ harum insularum caphræ, hoc est, gentiles sunt. Solem & Lunam

& Lunam deos colunt: Soli diei, Lunæ vero noctis imperium adscribunt, illum marem , hanc feminam dicunt, atque hos cæterarum stellarum parentes vocant, quas omnes Deos esse, minitos tamen arbitrantur. Sollem orientem certis carminibus salutant potius quam adorant, item Lunam noctu fulgentem, à quibus liberos, sive cundam pecoris foeturam, terræ uberes frutes, aliaque id genus depositum. Cæterum pietatem ac justitiam colunt, & præcipue pacem atq; otium amant: bellum vero maxime detestantur. Moluccæ repertæ sunt Caroli V auspiciis: quam rem quia in primis memorabilis, libertate paulo altius repertere. Quum inter Lusitanos versus Orientem, Castellanos in Occidentem, pomeria suorum Principum promovere pro virili admittentes dissidium esset ortum: ne alteri alteris essent impedimento, novus ille Orbis, auctoritate Alexandri VI Pontificis & aliorum, in duas partes est distributus: scriptis legibus & conditionibus, ut quidquid instituta ab Atlantici maris insulis, quæ Hesperides solent dici, navigatione Orientem verius reperiatur, Lusitanorum esset: quidquid ad Occidentem, Castellanic cederet. Sic horum beneficio pernotuit America: illorum Orientis pleraque, ita lucri studio lapsu temporis excurrentium, ut dicerentur etiam pertumpere in adjudicatam Castellanic portionem: quæ controversia decidi non potuit, nisi Ferdinando Magellano quasi judice. Hic enim Lusitanus, odio in Emanuelum suum Principem, ob non bene pensatam, quam illi navarat & efficerat, operam extimulatus, docens Moluccas ex facta distributione pertinere ad Castellanos, anno millesimo quincentesimo decimo nono, auspicis Caroli Quinti ad

quærendum dimissus alia via insulas, quas dixi, ita navigationem suam temperavit, ut ex Hispania in Australiora cœli spacia ad gradum latitudinis 111 delatus, & inde conversa ad occidentem Solem classe, per inferius hemisphærium immenso coeli marisque tractu superato, sub orientem Solem ad Moluccas insulas, quas querebat, tandem naves ejus pervenerint: ac inde per superum hemisphærium, prætervecti ejus socii littora Asia & Africæ in Hispaniam redierunt, pernavigato semel (ausu admirando & à nullo mortalium tentato) toto terrarum Orbe. Ipse autem Magellanus ante repertas Moluccas prælio contra Barbaros occubuit: & post investigatas Moluccas à sociis superstitionibus ejus navigationis, ceteris navibus dispersis, captis & detentis, una tantum navis superstes, & incolumis in Hispaniam rediit aromatis onusta: margaritis etiam; quæ in insulis nonnullis grandes admodum reperiuntur, aliae magnitudine ovorum turturum, gallinarum etiam & anferum. Digniores profecto nautæ, qui æternâ memoriâ celebrentur, quam qui cum lasone Thessalo Argonautarum principe ad Colchidem navigarunt Argonautæ. Navis etiam ipsa, qua unasospes & salva dorsum rediit post exantata tota pericula, multo dignior, quæ inter sydera collocetur, quam vetus illa Argo. Hęc namque ex Græcia duntaxat per Pontum vesta est. Magellanica vero ex Hispania Austrum versus indeque per inferius Hemisphærium in Orientem penetrans, rursus in Occidentem in Hispaniam per superius hemisphærium, emenso semel, quod diērum est, universo terrarum Orbe, remeavit. Sed hæc hactenus: ad alia pergamus.

s dixi, ita navi-
nia in Austral-
ii delatus, &
se, per inferius
traetu super-
rias, quas que-
ac inde per su-
focii littora A-
vernavigato se-
alium tentato)
llanus ante re-
s occubuit: &
eritibus ejus
captis & deten-
tum in Hispan-
itis etiam; que
reperiuntur, a-
llinarum etiam
qui eternâ me-
ne Thessalo Ar-
vigarunt Argo-
nes & salva do-
mulo dignior,
n illa Argo. Hec
n vesta est. Ma-
versus indeque
em penetrans,
per superius he-
m est, universo
ctenus: ad alia

*Gilio in
fida.*

*Celebes
insula.*

*Ambon
insula.*

*Bandan
insula.*

GILOLO vel *Gilolum* que & *Batochina*, ex insulis,
quas vulgo nuncupant *del Moro*, una est. Cœ-
lum hic inclemens, & aer calidus. Ager abund-
at oryza, ac medulla cuiusdam arboris, qua-
Sago dicitur, ex qua panem conficiunt: è qua etiam ar-
bore succum eliciunt, quo loco vini utuntur. Gallias
silvestres magna copia producit à nostris valde differen-
tes: & vicinum Marc magnam alit testudinum vim,
quarum caro ejusdem ferè saporis est cum carne verve-
cina. Incolæ barbari ac crudeles, qui ut olim, carnis
humanis vescentur. *Celebes* insula ab Occasu Molucca-
rum jacet, cum nonnullis aliis, que sub eodem nomine
comprehenduntur. *Ambon* vicinis aliquor insulis no-
men dat. Peridromus ejus 12 milliarium. Asperita
autem est ac sterilis. Hujus incolæ sunt anthropophagi,
ac piratae. *Bandan* parvæ insulæ numero circiter VII, à
Meridie Sindarum insularum ac Moluccarum sitæ sunt,
gradu circiter VII latitudinis australis: alii eas ultra
gradus IV cum triente ponunt. Harum nomina sunt:
Bandan major ceteris, ac iisdem nomen communicans,
Mira, *Rosolagium*, *Ay*, *Rom*, *Neira*, & *Gunuape* omnium mi-
nima, que continuo ardet, atque ob id deserta est. Ha-
e insulæ nucæ myristicas & mastichen ex eadem arbore
subministrant. Myristica arbor proceræ & patula est,
nostræ quercui per quam similis. Nuci operimentum
triplex. Primum crassius adversus injurias aëris, venti
& imbrium. Alterum membranæ instar reticulato mu-
nimento, quod tertium aliud putamen ligneum ambit:
membranula illa est muscatæ flos, qui ab Hispanis *Ma-*

cù dicitur, nobile ac salubre aroma. *Zingiber* quod in his-
ce omnibus insulis provenit, duplex est, spontaneum
& sativum: hoc illo melius est: herba crocum refert:
radix odorata est & inordax instar piperis, & quidem
pipere ipso calidior. *Cinnamomum*, quod Herodotus in
avium nidis, & præsertim phœnicis reperiri tradidit,
cortex est fructis, simillimi malo punico. Hujus cortex
ad calorem Solis dehisces, à ligno avellitur, & paullu-
lum ad Sôlem detestus fit cinnamomum, & à canarium
figura vulgo *Canella* vocatur. Insula *Timor* sita est gradu
x latitudinis australis. Hæc sandalum flavum & album
magna copia subministrat, quod ab insulanis ferro;
securibus, gladiis & cultis redimitur. *Borneo* insula
Mercatorii ea est, quæ à Ptolemao Insula *Bona Fortune*
dicitur. Iacet inter Cambajam & Celebes, prox-
imamque sibi habet Calamianes: parte australi subest
Æquinoctiali círculo, reliqua Boream versus extendun-
tur. Est autem omnium illius Oceani maxima, credi-
turque ex quorundam relatu trium habere mensum
circumnavigationem: ex aliorum vero ambitu bis eis
& cc milliarium. Hæc rebus omnibus ad vitam victum-
que necessariis abundat, camphoram, agaricum, ada-
mantem, equos pufillos producit. Multi per omnes
insulam & præclarri portus sunt, amplæ urbes. *Cabura*,
Tajaopura, *Tamoarata*, *Malano*, & omnium præcipua *Bor-
neo*: in qua incolarum millia viginti quinque. Sita est
in palude aquæ marina, ad instar Venetiarum. Regem
habet Mahumetanum, cum quo nefas nisi per inter-
pretem loqui.

K k k

IN SV-

INSVL A hæc Marco Paullo *Zipangri* dicitur, olim *Ghryse Magino*, Mercatori *Aurea Chersonesu*: eam vulgo *Iaponiam* & *Japan* vocant. Præcipue tres Insulae sunt, Petto Maffeo teste, circumfulsis aliis minoribus interfluo euripto disjunctæ. Prima & maxima *Japan dicta*, in satrapias aur regna tria & quinquaginta dividitur: quorum potentissima sunt, *Meaci* & *Amanucii*. Secunda dicitur *Ximo*, habetque regna novem in quibus præcipua sunt *Bungi* & *Figen*. Tertia est *Xicoum*, que iv renga continet. Totius terre longitudo serme in ducentas, uti ferunt, leucas procurrit. Huic nequaquam respondet latitudo: decem tantum alicubi patet: summum xxx, non amplius. De ambitu nihil dum certi proditum est, lacet ab Äquatore in Arctum à trigesimo gradu ad trigesimum ferè octavum. Ab Oriente obversa est novæ Hispania. A Septentrione Scythas vel Tartaros, & alios ignota feritatis populos, ab Occidente speciar Chinenes. A Meridie, vasto Mari interfuso, inexploratas habet terras. Salubris hic cœli temperies: frigori & nivibus regio valde obnoxia, neq; admodum ferax. Mense Septembri oryzam, nonnullis etiam in locis Majo triticum metunt: neque ex eo panem ut nos conficiunt, sed genus quoddam offæ, scilicet polenta. E terra visceribus incole varia effodunt metallæ: & exteris longeque distitas nationes ea merce pelliciunt. Estque hæc insula in tantum auri ferax, ut Marcus Paullus Venetus testetur suo tempore Palatium regium aureis laminis tectum fuisse, haud aliter quam apud nos magnæ domus plumbo vel cupro operiunt-

tur. Arbores vel ad amoenitatem, vel ad fructum serunt, haud absimiles nostris. Plutima verò variis locis exsurgit cedrus, rante proceritatis & crassitudinis, ut inde fabri Basilicarum columnas, & cujuslibet quamvis capacis onerariæ malos efficiant. Ex animantium generis, oves, porcum, gallinam, anserem, ferasque alias domi haud quaquam alunt Iaponiæ. Campos & prata, boum equorumque militarium armamenta: saltus atque dumeta, lupi, cuniculi, apri, cervi perterrant. E volatilibus phasiani, anates amnicæ, palumbes, turture, coturnices, ac sylvestres gallinae cernuntur. *Iaponium* omne nomen uni quondam parebat imperatori, cui titulus *Vœ*, seu *Dair*: quod is diuturna pace in delicias atque foecordiam resolutus, Præfectis ac Satrapis ac præcipue *Cubis* (sic enim duo primarii vocabantur, quorum alter deinde extinxit alterum) contemptui copit esse. Summus verò & potentissimus Iaponiotorum habetur ille quisquis Meacum & Meaco finitima nobilissima regna (quem tractum communis nomine *Tenjam* nuncupant) armis atque arcibus occupavit. Ea loca anto aliquot annos obtinebat *Nobununga* tyrannus. Hujus in solio à conjuratis interempti, liberis ejusdem aut pulsis, aut occisis, per factionem ac vim præcipiuus è *D'ycum* numero *Faxibæ* successit. Nunc autem *Taisosama* siue *Taico* monachæ est Iaponiæ. *Iaponia* urbs primaria *Meacum*, civitas maxima, cuius ambitus unum & vingtini milliaria patuit, sed nunc bellis intestinis insularum terræ parte imminuta est. In hac summus magistratus Iaponiæ moratur, tribus viris constans. Sunt præterea

*cab que
lita.*

*Sol fer
tibus.*

*Anima
lum de
rictas.*

*Imperi
majori.*

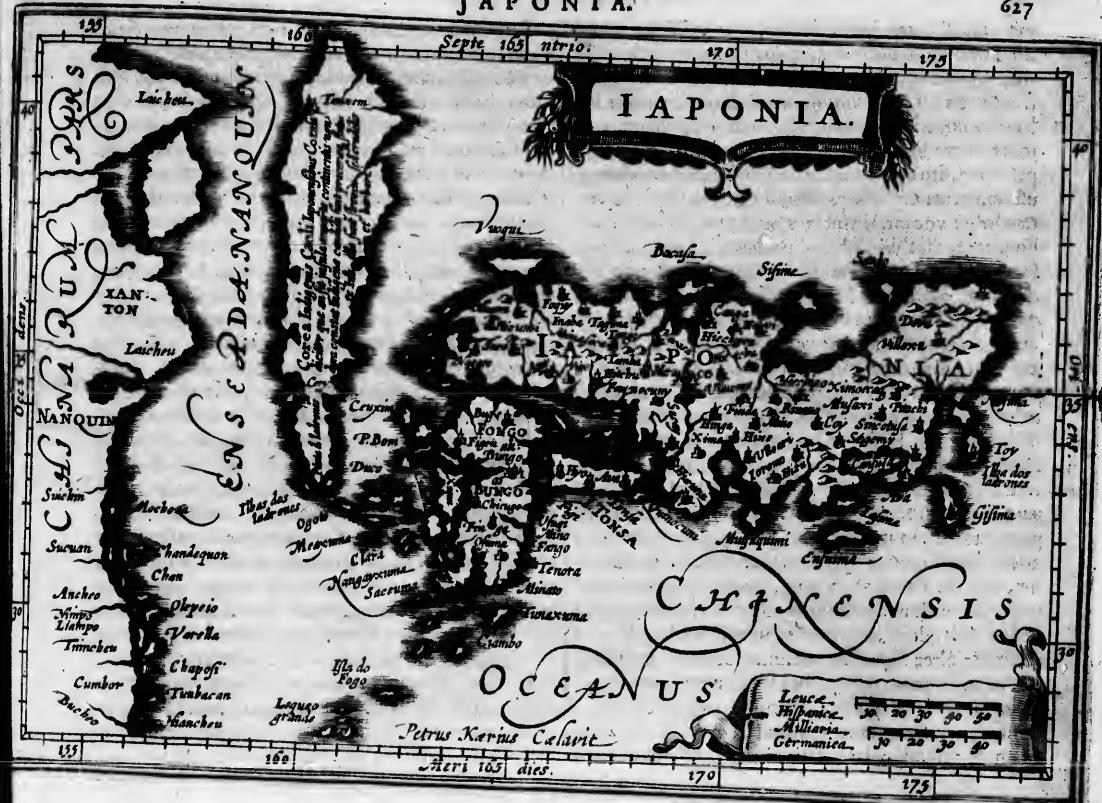
*Vrbium
nomina.*

fructum serunt
 ariis locis exsuff-
 crudinis, ut inde
 bet quamvis ca-
 manticum gene-
 ferasque alias
 Campos & pra-
 menta: saltus at-
 vi petarrant. E
 alumbes, turtu-
 ernuntur. Iapo-
 bat imperatori,
 nra pace in deli-
 citis ac Satrapis ac
 oocabantur, quo-
 temptui ccepit
 poniorum habe-
 nitima nobilissi-
 mine Tensam nü-
 it. Ea loca anto
 ryannus. Hujus
 eris ejusdem aut
 precipius è D-
 item Taicosama si-
 sis utbs primaria
 situs unum & vi-
 inestinis insula-
 ac summus magi-
 s constans. Sunt
 præterea

*Anima-
lumina-
ritatis.*
*Imperium
majorum.*
*Vrbium
nomina.*

JAPONIA.

627

præterea *Ossaca* civitas illustris, potens, libera, omnium, quidam autumant, totius Orientis opulentissima. Magna hic mercatorum undique concurrentium frequentia est, quorum qui mediocres facultates habent minimum possident xxx aureorum millia, qui majores, incredibilem summam. *Bungum* sui tractus urbs præcipua, situ oportuno. In hac Christianorum magnus est numerus. *Cejá* civitas *Bonfo* cuidam sacra, quem *Combodest* vocant. Principes omnes in hac urbe seperiuntur: aut si alibi, saltem huc dentem unum mittunt sepiendum: tanta hujus loci veneratio. *Fiongo* urbs decem & octo leucis Meaco distans. Hæc Nobunangæ tempore majorem in partem devastated fuit. Eamq; anno c. 13 xvi terræmotus sic convulsit, ut non minima ejus pars ad terram allisa sit: & paullo post etiam maxima pars, ut dicunt, igne conflagrari. *Amanga* aqua urbs non contemnenda leucis quinis disjuncta a mari, Sacai opposita. Habet etiam *Vosquin*, *Funajum*, *Tofam*, urbes nobilissimas, & alias quas brevitatis studio praetereo. Portus marini hic multi, inter quos *Ochinofamanu*, in quo ferè magnus navium numerus stat. Editi præruptique montes, cum alijs passim, tum i. præcipua nobilitate visuntur: quorum alter, incertæ appellatio- nis, adsiduè flammæ evomit, inque ejus cacumine, certis hominibus, postquam voti causa diu se macera- verint, splendida circumfusus nube sese *Cacodemon* ostendit: alter *Figeno* am nomine spætaræ altitudinis est, adeo ut etiam ipfas nubes leucarum aliquot inter- vallo superet. Magnifica exstruunt templæ & sacer- dotum utriusque fexus sumptuosa cœnobia: superba etiam & vlsenda palatia. Palatii regii ex Paullo Venc-

ta supra mentionem fecimus , cuius te^ctum aureis al-
minis fuit opertum . Superficies quoque superior aula-
rum & conclave rium aureis laminis ferebatur te^ct^a. Nec
minus hodie sunt in hujusmodi operibus sumtuosi &
magnifici . Ta^cco sive Ta^ccosama quem nunc hic monar-
cham esse diximus , opere visendo & stupendo moles
excitavit . Hic exstrui curavit aulam mille Tatamis (sto-
re^re elegantisissimæ genus est) operam cum suis simbriis
damascenis , holosericis , aureis : oualibet autem harum
storearum octo palmos longa , i^v lata est . Hæc e ligno
maximi pretii ædificata est , tantoque auro intus nitet ,
ut p^{re}n^e incredibile videatur . Ante hanc aulam in pla-
nici pulcherrima , jussiterigi theatrum ad agendas co-
mœdias , utrimque verò nonnullo intervallo divulsa
tumbris binas trium quatuorve contignationum . Mul-
tahic præterea brevitati studens . Ligneis plerique ob-
crebros terræmotus , quidam tamen ab imo lapideis u-
tuntur ædibus , elegantiæ & arte visendis . Meaci III . Viri
(qui totius regni primores summum Magistratum
constituunt) degunt , penes quos summa est rerum con-
stituendarum potestas . Primus , qui Zaxo dicitur , Pon-
tificis instar , præf^ret sacris . Secundus Voo dignitatibus &
honoribus . Tertius Culacama paci & bello . In v autem
ordines divisa gensest . Quorum primuseorum qui cū
imperio sunt , rerumque potiuntur . hosce communi
omnes nomine Tonos nuncupant , quamquam inter ipsos
Tonos alii dein existant dignitatis gradus , uti apud
nos regum , ducum , marchionum & comitum . Alter
ordo eorum est , qui gentis illius procurant sacra , capite
ac mento prossus abraso . cælibem hi profitentur vi-
tam . Varia ac multæ numerantur eorum se^ctæ : nec
desunt

ctum aureis la-
e superior aula-
tar te&ta. Nec
us sumtuosi &
hic mon-
tupendo moles
ille *Tatemi* (sto-
am suis fimbriis
et autem harum
st. Hæc è ligno
uro intus nitet,
ne aulam in pla-
ad agendas co-
ervallo divulsa
tionum. Mul-
plerique ob
imo lapideis u-
Privata.
Meaci III. *Viri bernardi.*
Ratiore.
m Magistratum
a est rerum con-
so dicitur, Pon-
dignitatis &c
ello. In v autem
us eorum qui cū
hosce communi
quam inter ip-
gradus, ut apud
comitum. Alter
ant sacra, capite
i profitentur vi-
orum se&ta : nec
desunt

Scibla.
Mores.

funeris qui ad Rhodiorum Equi itum speciem bellicas
una cum feligione res tractent. Sed communi omnes
appellatione *Benzii* appellantur. Tertius civium & re-
liquæ nobilitatis est. Sequuntur institoris ac sellu-
lariorum : & variarum episcoporum egregia forma solertia.
Postremus est agricolatum locus. Sontibus quolibet
nomine, haud leviora quam exilii, aut proscriptioñis,
aut capitis supplicia constituta sunt. Gladio ferme tru-
cidantur improvidi : quibusdam tamen locis compre-
hensos latrones, certoque ad ignominiam vehiculi ge-
nere per civium ora transe. Nos, extra urbem cruci af-
figi mosest. In Dei cultu, quod potissimum Iustitia munus est, miserandum in modum errant. Magistris reli-
gionis uentur iis quos dixi *Yorciis*. Inter numina sup-
pliciter adoranda, sunt *Amida* & *Xoca*. Sed habent &
alia, à quibus futura vita bona expectantur, quos *Foto*
quos vocant. Alios etiam veluti minorum gentium Deos
adorant, bone valetudinis, liberorum, pecunia, & eo-
rū quæ ad corpus pertinent, largitores : hosce *Camis* ap-
pellant. Multa hic variis locis Gymnasia, quas Academias dicimus. *Bonziorum* Schola est in oppido *Banumi*, in
qua solemnī ritu gradus titulusque conferunt à præfe-
cto studiorum. Est & inter alia *Seminarium Iesuitarum* in
quo Iapones linguam Lusitanicam, Europæ Iaponi-
cam dicunt. Ipsi Iapones etiam typis ad impressionem
utuntur. In universum autem, acuta, sagax, ac bene à
natura informata gens est : judicio, docilitate, memo-
ria. Paupertas de decori aut probro est nulli. Maledi-
cta, furta, impia temere jurandi consuetudinem, aleæ

genus omne excentur. Procerâ statutâ, si cui conti-
gerit, & decoro corporis habitu gloriāntur. Lenta ple-
trisque vivacitas : firmæ vires : in sexagesimum usque an-
num militaris ætas extenditur. Barbam alunt modi-
cam: in capillo varius est mos : volfelli depilant, pueri
sinciput, plebeii ac rustici dimidium caput. Viri nobiles
totûferme, paucis ad occiputum relictis capillis, quos
attigisse quempiam, contumeliaz loco vel maximæ du-
citur. Stores, cultræ in modum tumentibus, nitidis-
que pavimenta consernunt : In iis & somnum, subje-
cto cervicibus lapide vel tegillo, & cibum capiunt, ge-
nibus nixi, cruribus insidentes. Muridicarum apud eos,
haud minor quam apud Chinenses, cura : paxillulis
item ipsi duobus intercedendum ita scienter utuntur, ut
neque excidat quicquæ, nec digitos extergere opus sit.
Coenationē ingrediuntur discalceati, ne catastromata
calcando coinquint. Tenuiores, ad mare præsentim,
victitant herbis, oryza, pisces : divites ornant splendi-
dè atque apparat convivium : in singula fercula, sine
linteis aut mappis mutatur sua cuique convivæ mensa
è cedro pinuve, palmæ ferè altitudine. Cibi confeeti in
pyramide exstruuntur auro conferti, cupressinis ra-
mulis ad gratiam prominentibus. Non nunquam etiam
rostro pedibusque inauratus aves integræ nobilibus pa-
tinis inferuntur. Vigent hic Lusitanorum commercia.
Mercato.
Inveniuntur enim margaritæ magna copia, rotundæ ac
crassæ, tubæ coloris, item alii lapides pretiosi, qui una
cum auro Insulam ditissimam reddunt.

Kkkk iii ZELLAN,

Arbores perpetuo floribus aut fructibus onustae sunt: ut sunt mala. Assyria incredibili suavitate, mala medica, citria optima, aurantia, limones, aliisque fructus nobilissimi. Fert & palmam & aromata, cinnam-

Zeilan vel Ceylon Insula.

ZEILAN, vel Ceylon insula Arabibus dicitur *Tenarizim* & *Ternaseri* terra deliciarum: & Indis *Hibernarum*. Hæc Ptol. *Taprobaea*, Barrio & Corallo testimoniis: quod idem constanter affirmat Varrerius, in suo de *Ophyra* regione opusculo. Quorum sententiaz lubens accedit Oretlius in suo *Thesauro Geographicus*. Mercator vero noster censet *Nanigerim* (*Pangeneris* habent Graci *Ptolemai* codices) esse: cui aliqui potius fidem habendam arbitrantur: ego rem in medio relinquo. *Zeilan* vero insula præstantissima jacet non longè à *Comorino* Promontorio, & gradibus ab *Æquatore*. Ambitus eius ccx. leucarum, vel ut alii dicunt ccxi aut ixxx. milliarium: longitudine leucarum lxxviii, seu milliarium cxlii vel cci. Latitudo autem leucarum xlvi, aut milliarium xli. Hæc licet sub zona torrida, subque candenti sydere sita, cælo tamen ita temperata, acre tam salubri fruitur, ut omnes Indiæ provincias hac parte excedat, nonnullique isthic Paradisum terrestrem fuisse olim arbitrentur. Mira cœli clementia incredibilisque temperies, hieme æstateque nunquam se videntibus. Ager fertilis perpetuò viret. Flores variis leguntur. Adeo ut cum Poëta de hac insula canere liceat:

Hic ver purpureum, variis his flumina circum

Fundit buntus flores

momum, cardamomum, *Caryophyllum*, piper, aliaque. Cæterum incolis cibum, potum, navigia, unica palma subministrat. Fructum vocant *Cocum*, librum *Cyre*. Ex arborum truncis naves compinguntur, è foliis vela, ex cortice funes, cuius tenuioribus paribus pro filo utuntur ad vela confluenda, trabesque colligandas, sine ulla clavo ferreo: ita exstructam navem onerant fructibus ejusdem arboris. *Oryza* tamen parce hic provenit, quæ ex regno Malabar & Caromedel copiosè eo defertur. Auri, argenti, cæterorumque metallorum fodinas haber, quas tamen reges non permettunt exhaustiri, eas velut thesaurorum loco in ostentationem servantes. Nonnullis causa videtur, ne quis illis bellum inferat, cupidine auri. Fertum quoque, lumen & sulphur producit: eboris item ingentem vim. Sunt & gemme hujus insulae plurimæ, rubini, hyacinthi, sapphiri, chrysolithi, & quos vulgo vocant *Ochi di gatta*. Ferarum omne genus, cervorum, hinnulorum, aprorum, leporum, cuniculorum, & similium magna copia. Elephantorum vero nusquam major frequentia & bonitas. Hos venales habent miro modo. Ad mensuram enim admetiuntur, ut pannos, aulæ, telam, pretio in singulos palmos definito; ita cum magnitudine crevit etiam latitudo. Sunt verò hi elephantis Indiæ orientalis nobilissimi, arque à ceteris, ut verissimè probatum esse memorat Hugo Linscoranus, ex iusdem generis animantibus ex aliis locis privata generatione adorantur. Sed quoniam in elephantorum mentionem incidimus: non abs te visum de hoc animali

m, piper, alia-
avicia, unica
quen, librum
nguntur, è fo-
ribus partibus
abesque colli-
uctam navem
ta tamen parçè
Caromandel
rorumque me-
teges non per-
loco in offendit
detur, ne quis
in quoque, li-
ingentem vim.
rubini, hya-
go vocant Octo-
rum, hinnulo-
n, & similiium
quam major fre-
m ito modo.
pannos, aulea-
to; ita cum ma-
hi elephanti to-
à ceteris, ut ver-
Linscotoranus, e-
cis privata ve-
elephantorum
sum de hoc ani-
mali

ZEILAN IN S V L A.

632

mali pauca subjecere. Elephantem vocant Arabes Fil, ac dentem ejus *Cenafil*, *Ethiopes Itembo*. Animal disciplinaz capax est, & natura mite & tractabile. In celo tamquam videtur, cum tamen ne vel expeditus quipiam cursus ejus incessum adaequare queat. Repertos subinde elephantos aliquos ferunt, qui noctu cum suspiriis & lachrymis iniquā suam sortem deplorare videbantur. Vivunt annos ducentos. Magni illi dentes non nisi ex elephantis maribus sunt: femelle enim brevi sculos habent. Animale est mirè zelotypum, atque adeo præstabilitate & somnum fastidiat. Memorabilem historiam refert de elephante Christophorus Acosta, quam hoc loco Iusti Lipsii V. C. verbis inferemus. Elephanti cuidam in urbe Cochin ad horam cibus non erat oblatu. Queritur & barris. Magister excusat, & vas aneum ejus cibarum vas cibum indere. Iubet igitur si esse relit, ad fabrum erarium fert. Faber sive per negligentiam, sive ludo belluam faciens, infideliter reparat atque obstat. Elephas refert. Heru vitium videt, & indignatur. Inclamas illum abfentem, bunc presentem, de niquer direcere jubet cum illo ipso vase. Facit, & fabro querulus malleo claudere rimam simular, non claudit. Nec tamen imponit: Nam ille carus lebetem resumptum ad flumen desert, immergit, & aqua implet, periculi faciendi causa. Vides effluere. Plenus itaque irarum ad fabrum recurrit, insonas magna voce. Confluunt vicini, & inter eos vicarius Regit. Faber blandis verbis demulcit belluam: vas denique sumit, & refingit probè atque ex fide. Sed ille ne tum quidem fidens, iterum ad flumen & ad banustum: dum conineri aquam vides, vertit se ad distantes, & ostendit, velut testes eis advocans in hoc factum; ita denum abit dominum. Hæc libuit hoc loco interserere, ut lectio nis fastidium atque satietas non nihil levaretur. Avium præterea omnigenes, pavonum, gallinarum, columbarum &c. ingens copia. Vnus hic rex olim imperabat: is postea dolo sublatu fuit, diviso inter multos Principes imperio. Suntes nunc reges insulani novem. Horum potentissimus est Colmuchi, cui ceteri tributum pendunt annuum: hi sunt reges *Iansapitan*, *Triquimamalo*, *Batecolon*, *Villassem*, *Tananaga*, *Laula*, *Galle* & *Cande*. Refert Ioannes Hugo Liniscotanus in suo itinerario cap. xiv, chirurgū quemdam præcipuum è regibus è medio sustulisse, sibi que imperium adscripsisse, pullis insigni tyrannide cæteris. Huno chirurgū regni potenterem Raju appellari, prudenter & ingenio pollere, reique bellicæ haud tudem esse: verum nemini fidentem. Cingales huic, codem referente, infesti sunt tantamque tyrannidem oderunt, pressi interim metu ad obedientiæ ministeria. Idem hostis i. litanorum acerbissimus, eo anno qui discessum dicti Hugonis præcesserat ex India, arcem Columbo obsidione cinxerat, sed irrito conatu, auxilio à Lusitanis allato. In hac insula viii sunt urbes, quarum prima est Colmuchi. Hic complures naves cinnamomo, elephantibus ac gemmis variis onerantur. In hac Portugallenses

Portus.

Montes.

eribus demulceret
ex fide. Sed
cautum: dum
endit, velut te-
remum. Hæc
tidium atque
ea omnis ge-
nus &c. ingens
te a dolo sub-
perio. Sunt
potentissimus
et annum: hi
colon, Villassem,
pannes Hugo
airurgū quem-
plisse, sibique
annide ceteris.
pellari, pru-
de haud rudem
huic, eodem
idem oderunt,
steria. Idem
ano qui disce-
arcem Colum-
auxilio à Lusi-
es, quarum pri-
cinnamomo,
ur. In hac Por-
tugallenses

Portus.

Motus.

tugallenses atcem habent rege permittente à se ex-
structam. Portus est amplius & turus. Habet præterea
sex portus præcipuos, præter alios minus celebtes. Insula
valde montosa est: visiturque mons sublimis altissi-
mo situ inter totius Indie cacumina; incolis *Pico de
Adam* dicuntur, credunt enim Indi firmiter isthic Para-
disum fulsic, & Adamum ibidem à Deo creatum, di-
tuntq; etiamnum hodie extare primi parentis pedum
impressa vestigia, longitudine duos palmos excedentia.
Scribit ex relatu cuiusdam mercatoris Mahumetani Lu-
dovicus Romanus Patrius in fastigio hujus montis
specum esse quendam, quo se recipiebant ejus regio-
nis omnes incolæ in primi Parentis sanctissimi memo-
riam: memorat enim incolas Adamum post lapsum
illuc steti & continentias penititudine ductum, culpam
redemisse. Refert idem auctor esse alium montem va-
stissime longitudinis, ad cuius radices pyropi reperiun-
tur, qui vulgo rubini dicuntur. Cinnamomum hic
nascitur præstantissimum tanta copia, ut silvas ac ne-
mora hac arbore refertas habeat. Incolæ maritimæ ma-
humetani magna ex parte sunt: mediterranei Gentiles:
(*Cingal* vocant) color illis albus, statuta proceræ: ab-
domeni prominentes; ventrem enim curant. Imbellæ
sunt, exigui spiritus, & ad bellum inepti. Tormetis, scri-
bit idem Ludovicus, non utuntur bellicis, nec ferro: sed
ecotum armæ arundines sunt: ob id perraro in prælio
occupunt. Sunt autem ingeniosissimi, & ex auro,

argento, ferro, ebore, opera faciunt politissima. Bom-
bardatum sive scloporum fistulas insigni atte nunc
formant, velut artifici manu. exasciatas. Narrat sèpius
jam nobis memoratus Linicotanus Archiepiscopo cru-
cis imaginem oblata, quam artifex Zeilanus ex ebo-
re conficerat, longitudine unius ulnae, tanto artificio,
ut capilli, barba, & ipsa facies viventis hominis gestum
mentirentur, optima statuæ mensura: in Europa nihil
tale. Quare ab Archiepiscopo arcæ inclusa ad Hispaniæ
regem missa fuit, digna estimatione inter preciosissi-
ma tanti regis *Cimelia*. In Histrionum artibus excel-
lunt iidem maximè, multaque venustates corpore ac
judis exercent, totam Indianam percurrentes, magna spe-
ctantium admiratione. Victus eorum ex lacte, buty-
ro, caseo, ac oryza est: potum ex palmarum succo col-
ligunt. Vestis infra umbilicum è serico aut gossypio.
Superiora enim non tegunt, nisi quod caput panno
subtili contegunt. Aures auro ac gemmis ornant, zo-
nas gerunt auræ gemmis ornatas. Ipsa insula commer-
ciis valde ob portuum frequentiam acerum affluen-
tiam oportuna est.

Atque hæc de insula *Ceylon* deque tertia Orbis partæ
Asia sufficient; ad quartam & postremam Orbis Ter-
rarum partem longè maximam *Americanam*, quam Isth-
mus nobilissimus & Septentrionalem facit & Meri-
dionalem, peregrinus.

Regio.

Situs.

Cali tem-
perata.Sili ferri-
litas.

HISPANIA Nova Ameris & Provincia amplissima, ceteris cultior, amerior ac populis frequentior. Hæc magnis terrarum spatiis disiecta, à Tavafco, sive Grialvi flum. Occidentem versus excurrens, ad S. Michaëlis & Culiacanas usque terras extendit. Septentrio finitur Granata Nova, aliisque regionibus Novi Mexicanus regni nomine nunc signatis. Australe litus Pacifici Maris undis abluitur. Inter Äquinoctiale & Cancti Tropicum pñè concluditur, ideoque dierum nonnullorumque exigua hic discrimina, & perpetuum pñè ver. Mensibus Junio, Iulio, Augusto atque Septembri assiduae pluviae, leniumque ventorum ab utroque mari commodissimi status, diurnos, astivosque calores, disjiciunt ac temperant, quæ vera est ratio cur istie sub Tropico astivo commode habitetur, contra veterum Philosophorum opinionem. Äcrem ergo habet temperatum, quamvis subtropida jaceat zona. Abundat regio ipsa ministris opulentissimis auri, argenti, ferri & æris: mittit easiam fistulam & fructus quosdam, quos incole Cacao nominant, amygdalorum instar, ex quibus potum valde ab eis expetitum conficiunt. Gossypio ac omnibus insuper frugibus fructibusque, quos in Europa habemus, affluit: triticœ, hordeo, omne genus leguminibus, oleribus, laetucis, brassicis, raphanis, cæpis, porro, petroselino, rapis, pastinacis, malis inflatis, beta, spinachio, pisis, fabis, lenticulis & siliilibus. Sunt & magna auræ, limones, mala citraria, persica, armeniaca, magna copia. Crescunt hic etiam poma & pira, sed tantum mediocriter, pruna rara, ficus magna abundantia.

Malorum coton eorum mirificus provetus. Malagranata satis multa: cerasa haec tenus non admodum felicitate provenere. Vineæ insuper sunt fermentes uvas, sed ex iis vinum non conficitur: oleæ, saccharum, mora. Habet præterea multis alias fruges & fructus nobis in cognitos: in primis granum Maiz dictum, ciceri non ab simile, magna copia, ex quo panem conficiunt. Varia item profert animalia, ut sunt oves, vaccæ, capræ, porci, equi, asini, canes, fæles, aliaque animalia similia: istiusmodi enim omnia in India Occidentali reperiuntur. Item leones, tigres, ursi, apri, vulpes, aliaque fera & silvestria animalia: item cervi, lepores, cuniculi. Præter hæc sunt & quæ appellant Sinos, animalia instar exigui porci, quæ umbilicum in spina dosi habent: eunt turmatim per silvas: & alia plurima, quæ brevitas studio prætereo. Avium non minor est varietas, ut sunt, anseres, anates, coturnices, gallinae quæ nostras longè superant, & aliae. Occupata primum fuit ab Hispanis hæc regio anno 1519 XVII, Duce Ferdinando Cortesio, cum maxima tamen suorum & incolarum strage, cui remunerationis causa dono concessa fuit Tecoanter regio novæ Hispanæ à Carolo V. Imp. Regnatum fuerat in urbe Mexicana omnino sub Regibus novem per annos CCC, post 1591 annos quam a Chichimecis Mexicana terra primum occupata fuit. Horum ultimus fuit Motezuma, qui in quadam seditione fuit intercessus, & eum eo Mexicanorum regum familia intercidit. Incoliter portò hæc pars ab Hispanis, qui multas in ea habent colonias, nempe Compostellam, Colimam, Purificationem, Guadalajaram, Michoacan, Cacatulam, Mexico, & alias.

rovetus. Malagran
on admodum feliciter
ferentes uvas, sed
saccharum, mora.
& fructus nobis inde-
dictum, ciceri non
in conficiunt. Varia
es, vaccæ, capræ,
aque animalia limi-
ta Occidentali repe-
pri, vulpes, aliaque
vi, leopores, cunicu-
lant Sinos, animalia
in spina dorsi ha-
bita, alia plurima, que
non minor est varie-
ties, gallinae que no-
data primum fuit ab
Imperio magno ma-
nus, Duce Ferdinando
& incolatrum stra-
concessa fuit Tecoan-
o V. Imp. Regnatum
sub Regibus novem
quam à Chichimecia
fuit. Horum ultimus
ditione fuit interse-
cum familia interce-
spisanis, qui multas
offellam, Coliman, Pu-
tla, Cucatulum, Mexico,
& alias.

HISPANIA NOVA.

635

HISPANIA NOVA.

636

& alias. Sunt porro in hac Nova Hispania insignes nonnullæ regiones, nempe nova Galitiae, Mechuacan, Mexica, & Guatucan. Nova Galitiae ab incolis prius Xalisco vocabatur: quam primus detectus & acquisivit Nunus Guzmanus, qui in ea urbes aliquot fundavit: nempe Compostellam, ubi sedes Episcopalis & Consilium regium: Spiritus S., Conceptionis, Michaëlis & Gaudalajaram celebrissimam actotius regni caput. Pertinet ad Novam Galitiæ regio illa quæ Culiacaña dicitur ab urbe hujus nominis. Iacet autem inter fl. Piajila, & fl. S. Sebastiani, quianetquam in mare se exoneret, à terra absorbetur. Metropolis urbs est Culizcan, ubi Hispani fundarunt coloniam domus Michaëlis. Mechuachan regio ambitum habet xi leucarum, & ex opulentioribus ac fertilioribus est hujus Novæ Hispaniæ regnis: nam in ea Maiz ter maturescit singulis annis, & alii etiam fructus. Regio hæc duas continet urbes principales ac Hispanis cultas, in quibus viginti mercimonia, nempe Pasuar & Valadolid, quæ est Episcopalis sedes, præter alias minus celebres. Mexicana regio ceteris non tantum Novæ Hispaniæ præstat, sed universæ etiam Americæ. Nomen sumpit ab urbe Mexico, quæ Temistitan quoque nuncupatur. Metropolis est Provincia Mexicanæ. Hæc sita erat in petramplæ paludis medio, antequam à Cortesio occuparetur, qui eam ad ejusdem lacus ripam transtulit, estque nunc optimè fabricata, ambitum occupans sex milliar. Ital. cuius unam partem Hispani inhabitant, reliquam vero indigenæ. Mexico tantundem sonat atque fons & scaturigo, à primis fundatoribus sic appellata, ob scaturigines fontium varias quæ hæc urbem circumdant. Hæc urbs præcipua erat ac nobilis-

sima totius Indiæ, imo totius Orbis maxima, quam Ferdinandus Cortesius expugnavit anno 1519xxi. Hæc cum totius imperii Mexicani caput esset, axium capiebat LXX millia. Regis quidem & nobilium ædes erant amplæ, commode & affabre exstructæ, vulgi verò humiles & viliores. Resident in hac urbe Archiepiscopus, & prorex, ac tribunal supremum Novæ Hispaniæ. Est etiam in ea imprimendiars & cedendi pecuniariam. In lacubus porrò Mexicanis & circa eorum ripas jacent oppida, quorum quodvis continet plus minus xcii domorum. Post Mexicanum est Tescura urbs ad ripam ejusdem lacus, qua amplitudine sua Mexicanum ipsum adæquat. Est etiam in hac Provincia Angelorum civitas, quæ prius Vancipalam, id est terra serpentum, vocabatur, quæ lanificio celebris in primis est, cuius ager valibus & planiciebus distinctus est, in quibus innumeraria menta & greges aluntur, & magna segetum ac fructum copia colligitur. Guatucan regio Novæ Hispaniæ ad Mare del Norti posita est. Duas hic colonias Hispani habent, nempe Panuco & D. Iacobii à Vallibus. Postremo in Nova Hispania est Tlascalan urbs, quæ post Mexicanum secundum tenet locum, estque valde populosæ & opulenta & agro secundo. Reipublicæ more gubernatur, sub possessione tamen Hispaniarum regis. Sunt in Nova Hispania lacus multi, magna ex parte Lxxv. ita falsi, ut sal ex iis conficiatur. Præcipuus is est, qui Chapalicum Mare ob immensitudinem vocatur. Est & urbis Mexicanæ lacus. Sunt & in ea fluvii quamplurimi Fluminis, piscibus abundantes, quorum aliqui etiam auriferi sūt. Inveniuntur etiam in iis crocodili, quorum carnibus vescuntur incole. Est autem regio montibus & rupibus Montes apert-

aspermissis referta. In provincia Mexicana mons est
flamivomus, qui *Popocampche* incolis vocatur. Est &
mons in regione *Guatecan*, in quo ii reperiuntur fon-
tes, alter scilicet picis nigrae, alter vero picis rubrae fer-
ventis. Est præterea haec Provincia silvis nemoribus
que plena: ac universa arbores magna copia profert,
maxime è quibus linteis unico ex truncu excavant &
formant. Habet & cedros tanta magnitudinis & cras-
itudinis, ut ex iis trabes quadrangulae centum & virgin-
ti pedes longae, xii vero latæ conficiantur, tanta qui-
dem copia, ut mōtes cedris ut apud nos quercubus aut
pinis confitos dicas. Opera publica me vocant. Fue-
runt in hisce Indie partibus plurima & quidem superba
& magnifica templa idolis consecrata, ac Diaboli
cultui destinata, quæ Hispani olim voce *Ciappellarunt*.
In primis fuit in urbe Mexico celeberrimum templum
Vitzlipuzli, ambitum amplissimum habens, atque a-
team intus pulcherrimam. In primis vero res admir-
atione digna, cura quam Mexicanii gerebant in educan-
dis liberis, certio scientes nihil esse in tota rerum univer-
sitate, quod plus adjumentum ad rectam rerum tum pri-
vatarum tum publicarum constitutionem adserit, quam
pueritæ disciplina. Sunt Indi rerum mechanicarum
egregii artifices, præfettum in contexendis variis avium
plumis & ferarum pellibus admiranda varietate: qui
& laborum tanta sunt patientes, ut sepius integro dic-
cibus non sumant, quo speciosius concinnent & ap-
tent vel unicam plumam, eandem omni ex parte con-
templantes, tum ad Solem, tum in umbra, ut percipiant,
magisne recta an inversa conveniat, erectis an deflexis
crinibus. Itaque ex plumis animal quodcunque, aut
florem autherbam tanta dexteritate mentiuntur, ut vi-
deantur ad vivum expressisse. Aurifaborum prima &
præcipua est conditio, & præ ceteris artificioſa: adeo
quidem ut res quavis ad viyum expriment: valentque
plurimum fusionis artificio, adeo ut vel herbas quavisi-
rum res minutissimas fusione fingant, tam exquisitæ, ut
à naturalibus differre non dicas. Sola Mexicana civitas
omnem politiam & vivendi rationem totius novæ His-
paniæ patefacit. Quæ cum esset totius Imperii metro-
polis, diversæ eo confluente ejusdem regionis gentes,
negotiandi gratia. Itaque singula nationes sua loca
probè ordinata obtinebant ac servabant, in quibus sin-
gulis diebus quinque fora observarent, omnibus rebus
venalibus optimè instructa. Itaque singula opifici &
mercatura genera, definitum sibi locum, ac stationem
certam habebant, quem nec ulli præoccupare licebat,
qua certè non exigua est politiæ species. Neque com-
modius aut urbs, aut domus quæpiam potest gubernari,
teste Xenophonte in Oeconomicis, quam rebus sin-
gulis præfinita certaque loca statuendo, quod ab Indis
observabatur.

ima, quam Fer-
ticioxxx. Hec
et, ædium ca-
nobilium ædes
æctæ, vulgi verò
e Archiepisco-
Nova Hispa-
cudendi pecu-
crica corū tipas
net plus minus
ura urbs ad ri-
a Mexicum ip-
a *Angelorum* ci-
rpentum, vo-
est, cuius ager
quibus innume-
na segetum ac
gio Nova Hi-
nic colonias Hi-
Vallibus. Po-
urbs, quæ post
ue valde popu-
ipublica more
paniarum regis.
nagna ex parte
puis is est, qui
atur. Est & ur-
i quamplurimi *Plumosa*
m auriferi sūt.
orum carnibus
ibus & rupibus *Montana*
asper-

V I R G I N I A .

*In sua.**Selv. feni.**Litt.*

SEQVNTVR in nostra methodo *Virginia & Florida*. *Virginia* que primo loco occurrit, nomen à *Virgino* regulo, secundum nonnullos, seu, ut ma-
vult ille qui Francisci Draci expeditionis anno
ciclo LXXXIV ad occidentales Indias Diarium aut Com-
mentarium edidit, ab Elizabetha Angliae regina no-
men tulerit. Incolis *Vingandaco* dicitur. Fert aurem
libertate quadam felicitateque miranda, quidquid vi-
ta ex voto transfigendæ, deliciisque fruendi necella-
riam: vinum, oleum, fabas incolis *Okingere*, pisa, que
illis *Vickanzevr*: pepones & melones, ipsiis *Macocquer*:
herbas varias: castaneas, nuces juglandes, fraga, alios
que fructus nobilissimos: item alumem, piceam aridam
& liquidam, terebinthinam, ferrum, cuprum, fericum,
linum, cannabini, gemmas, aliaque plurima. Verum
ante alia frumentum (*Pagatorr* indigenæ vocant &
Indi occidentales *Mair*) incredibili fecunditate luxuriat:
quod eo certe vehementius demirari licet, quod
levissimam tenuissimamque agricultura curam ac ra-
tionem exerceant. Agros enim leviter expurgatos, &
loliis evulsis sartitos, cum aratrum vomeremque pe-
nitus ignorent, non tanto inducis sulcis subtueri-
gl. das occandi, deinde post jaeta semina cylindro æ-
quandi labore fatigant incola, quantum nostri ad
fruges serendas requirunt, sed lignea pala modicè vul-
neratam humum leviter invertunt, scrobibusque ef-

fossili grana pastino ligneo, sicut apud nos fabæ solent,
depangunt, que terra demum superflua condita in
summam luxuriam prorumpunt. *Animalia* in nonnullis
locis producir varia; ursos, leones, lupos, cunicu-
los, & qua incola vocari *Saquenuckot*, *Maquovvoc*, &

*Animi-
lum va-
rietatis.*

Squires: Aves præterea cum alias, rum & llos & galli-
nas indicas, columbas, perdices, grues, cygnos, anse-
res, psittacos, falcones, & accipitres. Oppida hic exi-
guæ, decem aut duodecim ædium capacia: defixis hu-
mi palis, angusto aditu in orbem ædificant, templo,

oppida.

principis procerumque mansionibus, & area, seu foro
rerum vernalium, domibusque incolarum, circum-
quaque in circuiri distinctis affabreque collocaris. Ci-
vitates circa littus sunt haec: *Pyshokonok*, mulierum ci-
vitas, *Chipanum*, *VVeopomio*, *Muscumunge*, & *Mattaquen*,

Fluminas:

Ooanoke Anglis dicta cœca civitas, *Pemeoke*, *Shycoake*, ci-
vitas ampla, *Chorvanooke*, *Sequitam*, & aliae. Flumina
quibus rigatur sunt *Occam*, *Cipo*, *Nomopano*, *New*, & alia.

Quatuor mensibus anni, Februario, Martio, Aprili &
Majo, copiosa hic acipenserum captura; arque etiam
iisdem mensibus alecum. Sunt & trocta saporis ju-
cundissimi, optimi nutritienti: raja, mugiles, passeres,

Silva

ac multa alia genera piscium. Silvas etiam habet &
nemora frequentia, cuniculis, leporibus, arque avibus
referta. Silvae non sunt quales in Bohemia, Moscovia
aut Hyrcania, nudæ gigantrium & steriles: sed cellissi-
mis atque optimis que in toto Orbe reperiantur, cedris

consi-

os fabæ solent,
fusa condita in
alia in nonnullis
lupos, cunicu-
la, Maqurovoc, &
llos & galli-
næ, cygnos, anse-
Oppida hic exi-
cia: defixis hu-
cant, templo,
& area, seu foro
larum, circum-
collocatis. Ci-
mulierum ci-
pe, & Mattaquen,
eoke, Shycoake, ci-
alizæ. Flumina
no, Neus, & alia. Fluminis
Martio, Aprili &
a; atque etiam
octæ saporis ju-
nugiles, passetes,
etiam habet &
us, atque avibus
emia, Moscovia
riles: sed celsissi-
periantur, cedris
consi-

constitæ pinis, cypressis, lentiscis, aut arboribus qua
masticen generant, ac multis aliis arboribus odoriferis.
Incolæ mediocri statura, qui bonique tenaces, ju-
stitiam exercent, animæ immortalitatem sentiunt, sed
saltationibus assiduis, intempestivisque comporationibus
ad instar aliorum Americanorum, intempe-
ranter indulgent; à carnibus tamen humanis absti-
nent. Assiduis venationibus feras insectantur. Arma
sunt arcus & sagittæ. Credunt multos esse Deos, quos
nuncupant *Mantœac*, sed variorum generum & gradu-
um, atque unicum duntaxat præcipuum ac magnum
Deum, qui fuit ante omnia secula. Qui, ut affirmant,
cum Mundum condere decrevissent, primum alias Deos
ordinis præcipui condidit, quibus tamquam adjutori-
bus & instrumentis, tum in creatione, tum in gubernatione
Mundi uteretur: tum Solem, Lunam, & Stellas,
tamquam minorum gentium Deos, atque instrumenta
alterius ordinis magis præcipui. Primum (ajunt) aquæ
creatae sunt, ex quibus opera Deorum, omnis creatura-
rum varietas, vilibulum atque invisibilium, exstitit. Ad
genus humanum quod attinet, mulierem primum con-
ditam esse ajunt, quæ opera & adminiculæ cuiusdam
Deorum, concepit ac liberos peperit: atque in hunc
modum genus humanum ortum esse assertunt. Sed de
moribus & natura indigenarum, deque aliis Virginiaz
commoditatibus aur mirabilibus plera ex descriptione
Ioannis Wys, & relatione Thomæ Harioti Ralle-
domestici, per Theodorum Brium singulare libro de-
scripta, & æneis formis incisa circumferuntur.

Florida.

Florida (ut obiter erymonejus exquiram) appella-
tionem habet, quod ipsa Dominica Palmarum re-
perta sit, quam Hispani suo idiomate *Paschua de Flores* vo-
cauit. Inditum ei hoc nomen à Ioanne Pontio Legion-
si. Alii, inter quos Thevetus, alio referunt nominis ori-
ginem, nempe quod tota viridis floridaque sit, stratis
etiam undis herbis viridianibus: sed penes authorem sit
hujus rationis fides, cum nusquam ab aliis consonantia
traduantur. Ab incolis *Iaguasa* dicebatur. Circumscribi-
tur hæc Provincia latissimis finibus, ab Ortu Bahamam
& Leucayas insulas habet, in Occidente Mexicanæ Pro-
vinciæ terminos attingit, à Meridie Cubanæ & Jucata-
nas terras respicit, excurrens in modum Isthmi ad cen-
tum passuum millia, quoque angustissima est, triginta
milliarium latitudinem occupat. In Septentrione supra
Floridam sunt Canada, Virginia, Avanares, & nova Frâ-
cia. Regio satis amœna est, & omnium fructu fertilis. Solifert
Magno incolis annona cura: Maizium Martio & Iunio
serunt, tertio dehinc mensæ maturum colligunt, ac in pu-
blica horrea recondunt, mox singulis pro cuiusque ne-
cessitate & dignitate distribuunt. Aliis præterea & qui-
dem variis fructibus beata, moris, cerasis, castaneis, uvis,
mespilis, prunis, speciosis quidem aspectu, sed inscriti fa-
poris. Sunt & radices ipsis *Harle* diæta ex quibus in an-
nonæ penuria panæ conficiunt. Animalia producit va-
ria, cervos, hinnulos, capras, urfos, leopardos, lupos, ca-
nes sylvestres, lepores, cuniculos. Nec desunt volatilia,
pavo-

animæ
litteræ

pavones, perdices, phasianes, columbae, palumbi, turtures, merulae, cornices, atque alia. Sunt & variæ genera serpantium, atque animal quoddam leoni Aphricano haud absimile. Habet denique peregrinum quoddam vulpi per simile, sub ventre loculo quodam eum sacco munitum, qui & aperitur & clauditur, ut fœtus editos excipiat, cumque iis pericula effugiat. Mansit hec Provincia postquam à Joanne Pontio detecta esset ad tempus intacta, nemine sibi illam depositente, propter incolarum ferociam. Procedente deinde tempore, Ferdinandus Scottus, Praefecturam hanc à Carolo Imperatore obtinuit, multisque veteranis militibus scriptis, Floridam adnavigavit, anno trigesimo quarto supra millesimum quingentesimum, sed aurariis nimium investigandis intentus, nulla cura urbis deducendæ condendeq; dum per provinciam vagatur, non inventis quas crediderat auri secturis, mærore confectus interiit, milites sociiq; passim à Barbaris casi & discepti sunt. Succedentibus temporibus, Galli, tempore Caroli noni, duce Ioanne Rhibaldo, Floridam versus enavigarunt, improspere hac illis cedente navigatione. Alteram æque insulfantem navigationem Duce Landoniero suscepserunt Galli anno circœ LXI extructâ arce Carolinâ, quæ brevi ab Hispanis occupata fuit. Biennio post Dominicus Gourgesius comparata classe trium navium, cum centum quinquaginta militibus & 80 nautis ultus Gallorum manus, Carolinam arcem recepit, evertit ac solo æquavit. Sed in reditu cum à rege suo hoc factum iniquo animo accipi intelligeret, quevit, neq; ulla amplius Gallorum in Floridam expeditio memoratur, mansitque Hispanis vacua harum terrarum possessio. Provinciæ celebriores Terra Florida ab Hispanis repertæ, sunt Panœa regio, in finibus Hispania novæ sita, cuius incola bellicosissimi admodum, & in bello crudeles, captivos idolis immolant & comedunt. Virtù barbas sibi evellunt, ut speciosiores appareant, nares & autes perforatas habent, nec, ante XI. ætatis annum matrimonio junguntur. Hinc Aranæ regio, & Albaradæsia provincia, quarum incolæ sunt verutissimi, moribusque à reliquis Indiæ populis differunt. Est quoque in Florida Taguazia regio, cuius incolæ adeo cursu valent, ut cervos superent & capiant, curruntque diem integrum nec fatigantur. Sunt & aliae regiones & provinciæ terra Floridae, ut Apalchia, Aethia, Somoria, & aliae. Regio in universum plurimis rivis fluminibusque irrigua, coque humidior: & in montibus Apalchis ingentes rivi oriuntur auri argenteique arenas provolventes, quas incolæ ripis per fossas diductis colligunt, & secundo flumine ad maris littora venales deferunt. Inter flumina præcipua sunt Flumina: Portæ Real dictum, quod sonat Portum regium. Ostium fluvii tria milliaria complectitur, habetque duo promontoria, quorum alterum Occidentem, alterum Septentrionem spectat: item Rio Seco, El. Magnus, aut Grandis, Garumna, Charenta, Ligeris, Axona, Sequana, Ay, Serriabi, Majus, & alia. Regio plana est, ac paucos habet montes, in quibus Apalchis præcipui. Circa flumen Portum regium multæ sunt silva quercubus & cedris consitæ, in quibus cervi plurimi ac feræ, etiam multi pavones Indici reperiuntur. Incolæ ingenio vafro sunt ac subdolo, ab bellum & vindictam proni.

M m m

S y c c e-

iram) appellata Regio.
Palmarum re-
fœcia de Flores vo-
ntio Legioné-
nt nominis ori-
que sit, stratis
nes authorem sit
lii consonantia
. Circumscribi- Sina.
Ortu Bahaman
Mexicanæ Pro-
baham & Jucata-
m Isthmi ad cen-
simæ est, triginta
ptentrione supra
ares, & nova Frâ-
næ fructu fertili. Silford.
n Martio & Junio
olligunt, ac in pu-
pro cuiusque ne-
spræterea & qui-
lis, castaneis, uvis,
ectu, sed in citi fa-
ex quibus in an-
malia productit va-
pardos, lupos, ca-
c desunt volatilia,
pavo-

Montes,

Silva.

Mores.

C V B A.

SVCCIDVNT nunc insulæ, Cuba, Hispaniola, Iamaica, S. Ioannis, Margarita, in nostra methodo explicande. Cuba insula sic ab incolis dicta, etiam Fernandina & Joanna ab Hispanis vocata : item Alpha & O, si Petro Martyri credimus. Ea ad Occidentem mari secernitur à Iucatana, ad Ortu Fretu ab Hispaniola, ad Austrum est Iamaica. Ejus longitudine ab Ortu in Ocasum extenditur ad ccc milliar. aut potius leucas Hispanicas xv : & alicubi xx habet in latitudine. Eam medium fecat Tropicus Cancri. Qui Cubam videre, salicis folio assimilant, eo quod longior quam lata sit. Regio est admodum temperata, quibusdam tamen temporibus frigidior: estque fertilissima auri sed non puti, & optimi artis ditissima. Magnum profert subie tinctorum copiam. Sacchari item ingentem vim: frumenta, fruges ac fructus varios, atque herbas. Gignit insuper cassiam fistulam, zingiber, mastichen, lignum aloes, & cinnamomum. Serpentes, quorum hic ingenitium copia, in delitiis fuisse memorantur. Nemota porcos & boves maxima abundantia nutrunt. Sex urbibus habitatut, quarum præcipue S. Iacobi & Havana: illa extorta à Jacobo Velasco, sedes est Episcopalis: hæc totius insulæ emporium & navale: ad hanc solet clavis regia tamdiu subsistere, donec & anni tempus, & venti commodam navigationem trajectumque in Hispaniam polliceantur. Nunc in ea tritemes aliquot

sunt, quæ oram omnem contra hostes tueantur. Multos habet hæc insula auriferos fl., quorum aquæ dulces & *flumina*, portui aptas sunt. Dulcia & salsa stagna frequentia, unde hic quoque salis copia. Regio apera, excelsa & montosa. Montesque affatim auri præbent, lecturis generosis. Estque in eadem insula non procul à mari mons, è quo bitumen fluit aptum navibus stipendiis. Aliam rem admiratione dignam in hac insula describit Gonzalus Ovetanus: vallem quandam inter duos montes ad duo aut tria millaria Hispanica deductam, (Campum lapideum veteres, uti in Narbonensi Gallia, hunc vocassent) quæ lapideos globos producit tanto numero, ut quis multas inde naves onerare possit, atque à natura adeo ad sphæricam formam rotundos factos, ut nihil circino possit ab artifice fieri rotundius. Ipsa *Moræ* gens naturæ benignitate contenta, neque meum, neque tuum, aut exitialē pecuniam noverat, sed omnia in communi possidebat, sicuti solem & aquam natura ex æquo omnibus largitur: apertis itaque vivebant horritis, & sine legibus suapte naturâ rectum colebant. Nudi ferè incedebant, raro tuniculis quibusdam bombycinis induiti. In nuptiis mitrum ritum observabant: sponsus enim prima nocte cum sponsa non concubebat, sed si dominus esset, domini vicem ejus supplebant: si mercator, mercatores: si denique rusticus, domini vel mercatores. Ob levissimam causam viri uxores repudiebant. Sed mulieres ob nullam viros dimittere

Regio.

Situa.

Caligula-

Animæ-

limosa-

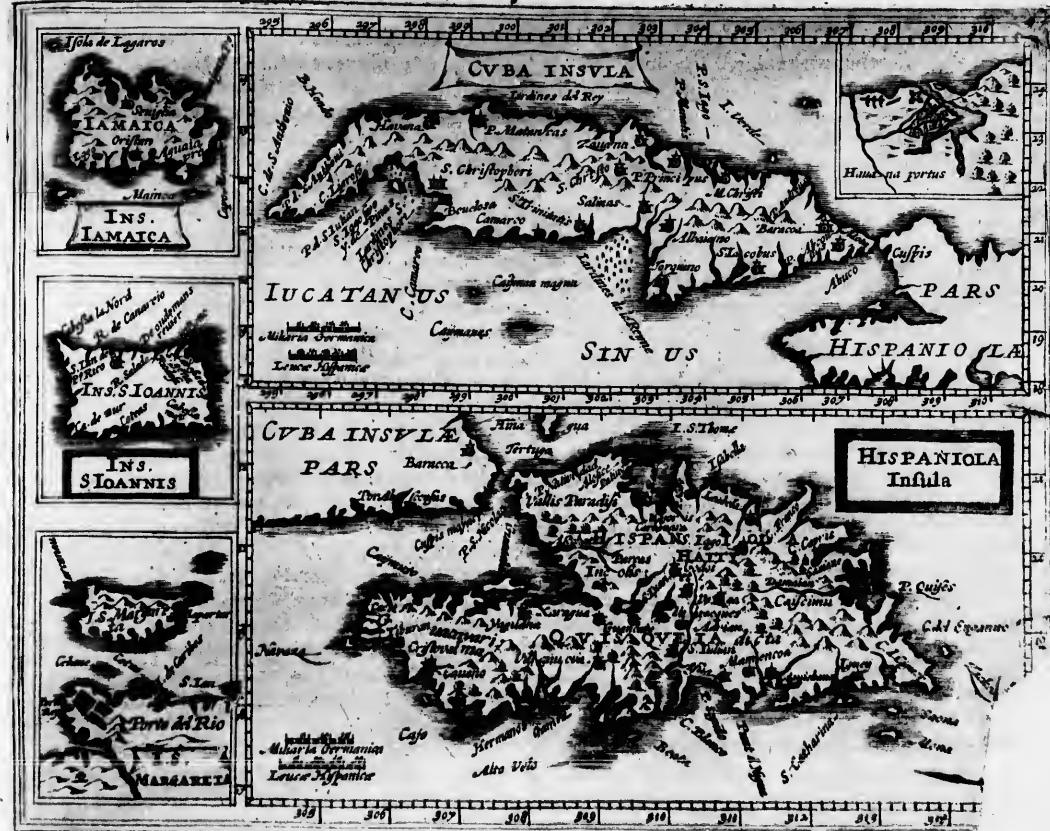
Tribus

Memori.

ueantur. Multos
in aquæ dulces & *Flaminia*
sequentialia, unde
excelsa & mon-
strum, securis gene-
rūcul à mari mons,
tipandis. Aliam
describit Gón-
der duos montes
ductam, (Cam-
ensi Gallia, hunc
ducit tanto nu-
are possit, aque
rotundos factos,
rotundius. Ipsa *Mores*
que meum, ne que-
rat, sed omnia in
aquam natura ex-
ue vivebant hor-
am colebant. Nu-
tibusdam bomby-
cum observabant:
sa non concum-
bicem ejus supple-
denique rusticus,
nam causam viri
o nullam viros di-
mittere

INSVLÆ CVBA, HISPANIOLA, &c.

643

mittere poterant : viri admodum libidinosi erant & obsecnēti. Hispani quidem populi frequenter excultant invenerunt, at nunc pñē à solis habitatur Hispanis, quod indigenæ partim fame, & laboribus, partim luc venere interierint, ac potissimum incolarum partem in Hispaniam novam, postquam à Cortesio subjugata esset, traduxerint, ut jam vix Indorum ullus, aut ullus ipsorum reliquæ supersint.

Hispaniola.

Rgno. **H**anc Insulam incolæ *Haiti* & *Quisqueja* quondam vocaverunt, *Cipangu* quoque nomen postea tulit. Hispani à se *Spaniolam* sive *Hispaniolam*, & à *Dominico S. Domingo*, sive *S. Dominici* Insulam: cujus etiam honori urbem extruxerunt, quæ omnium est præcipua. Hujus insulæ ambitus c. 1200 milliarium, seu ccc. leucar. Longitudo 15 milliarium, latitudo pro Sinuum & Promontorium ratione varia. Hanc P. Martyr reliquarium omnium insularum genitricem vocat. Medium insulæ ab Äquatore distat gradibus pñē xix. Versus Boream forma oblonga est: panditur enim ab Ortu in Occasum. Äste fructu temperato, unde arbores ut plurimum perpetuo virent: estque præ cæteris omnibus amena & fertilis. Sacchari cannas ajunt hic altiores crassioresque esse, quam usquam alibi. Fertilitas indicium hoc est, quod triticum satum centrumplum reddat. Valentia in Hispania ex unica canna vix septem phialæ implentur: in Hispaniola viginti, sepe etiam triginta. Gignit præterea hæc regio cassiam fistulam, zingiber, mastichen, lignum aloes, & cinnamomum; salis etiam

*Siue.**Celi
qualitas.**Soli fertili-
tatis.*

uberem proventum habet. Auri & argenti fodinae sunt divites: est & aliorum fossilium non parva quantitas, præcipue vero coloris cærulei. Ante Hispanorum adventum tria tantum hic erant quadrupedum genera, nunc impotatis aliundè animantibus ita repleta est, ut ex ea pellium & coriorum magna vis quotannis in Hispaniam exportetur. Vrbes hujus insulæ multæ sunt: præcipua est s. *Dominica* ad ostium fl. *Ozama*, sede Episcopi & vicarii regii inclita. Sunt & urbes minores, *S. Annus*, *Meguma*, *Portus Plata*, *Portus Regius*, *Canana*, *Xaragua*, alizæque. Sunt etiam in hac insula fluvii complures, lacus ac fontes admodum pescosi. Præcipuam tamen & amoenitatem & commoditatem incolis præstant iv ingentia flumina, quæ in ipso insulæ umbilico, delapsa ex altissimorum montium jugis, in diversissimas mundi partes abeunt: *Iuna* ad Orientem, ad Occidentem decurrit *Atribunicu*, *Iacobus* septentrionalibus, *Nabis* meridionalibus aquis miscetur, sic ut quadripartito insula dividatur. Est præterea in Bainoa ingens lacus, Indi *Hagueigabon*, nostri mare Caspium vocante; is infinitis undique fluviis auctus, nusquam tamen excurrit aut exoneratur, sed cuniculo absorbetur: haud vanis conjecturis creditur, rupes hæc spongiosas per subterraneos meatus maris aquam recipere, quod ibidem multitudine marinorum piscium inveniatur, & aqua maris salugine infecta tota muriatica sit. Alii insuper quantumvis minores in hac insula sunt falsi lacus. Vrba supradictos lacus, ingens etiam a fluvius in mare salis decurrit, quantumvis dulcis aquæ infinitis rivulis fontibusque auctus.

*Iamai-**Animas
linum va-
ritas.**Vrbi-
nomina.**Flumina.
Lacus.*

Iamaica, quam nunc *S. Iacob*, insulam nuncupant, ad Orientem Hispaniolæ, xv ab ea leucarum intervallo discreta, xvi gradibus ab Äquinoctiali limite distat. Ad Septentrionem Cuba vicina est. Qua Meridies, *S. Bernardi* insulas, & Carthaginem respicit. Qua Occidens, Iucatanas Terras seu Fonduram. Ambitus ejus 100 milliarium. Regio grata aëris salubritate & temperie gaudet: atque ita fertilis est, ut soli fructuuntur cum quavis alia certare possit. Habet auri metallum: sacchari & gossypii magnum proventum. Nec non animalium diverorum copiam. Frequens olim cultoribus erat, nunc incolis aut ferro, aut mortalitate absuntis, ratius culta, duabus tantum civitatibus habitatur. Quarum primaria *Sevilla* sive *Hispalis*, in qua Ecclesia principalis cum abbatia, ubi primum gesuiti *Petrus Martyr Anglerius* Mediolanensis, vir in tractandis rebus Indicis diligens. Altera *Orisan*. Fluvii hic multi & lacus piscoi. Gens lego, ritu, moribusque in nullo ab Hispaniolensibus Cubensisbusque discrepat, tantum ferociores fuisse memorantur.

Insula S. Ioannis.

Ininsula *S. Ioannis*, vulgo à Portu divite cognominata, prius *Borichena* vel *Borica* dicta, habet ab Ortu Insulam S. Crucis, insulasque exiguae plures: ab Occidente & Borea insulam S. Dominici: a Meridie Promontorium Patia, à quo cxxxvi milliar. abest. Insula in longitudine porrigitur ad 1 pñne mill. in latum patet xii aut xvii:

maxima latitudo xviii pñne mill. Germanica complectitur. Affluit frugibus, animalibus, & auro. Dividitur autem hæc insula in duas partes, nempe borealem & australem. Borealis quidem auro abundant plurimo: australis frugum, fructuum, aviumque feracissima. Est nunc in ea urbs precipua *S. Ioannis* optimo gaudens portu. Fluvii hic sunt aliquot, inter quos *Cairabonu* fluviorum maximus, ad Septentrionem decurrit. Cumque omnes aureis glareis arenisque fluant, Septentrionale tamen latu, ut supra quoque à nobis dictum est, generosioribus fodinis commendatur. Meridiana pars portuosis, frugibusque beatior, maizium cæteraque necessaria vita producit.

Margarita.

Margarita insula vel *Margaritarum*, alio nomine *Cubagua* dicitur: x millia in circuitu patet, decem gradibus & dimidio ab Äquinoctiali linea distans: omni sui parte plana, sterilis, nuda arboribus, aquæ expers. Itaque tanta plerumque humonis inopia est quum propter contrarios ventos nihil è Cumana subvehatur, ut sè penumero cadus vini pari aquæ cada permuteatur. Ciniculis, sale & piscoibus abundat. In primis vero unionum copia nobilis est. Incolæ colore fusco sunt, raro capillatio, & velut imberbes, feri, crudeles. Vescuntur ostreis è quibus margarite sumuntur.

M m m i i

SEQVITVR

fodina sunt
a quantitas,
anorum ad-
lum genera, ^{Anim-} _{lum va-}
pleta est, ut _{ritas.}
annis in Hi-
multæ sunt:
^{Vrbis.} _{na, sede Ep-}
pes minores,
_{Canana, Xa-}
vii complu- ^{Fluminis.}
cipuam ta- _{Lacus.}
incolis præ-
la umbilico,
in diversissi-
tem, ad Oc-
tentrientali-
s, sic ut qua-
Bainoa inge-
vocant, is
amen excur-
ur: haud va-
ongiosas per-
re, quod ibi-
natur, & a-
sit. Alii in-
tali lacus.
vivis in mare
finitis rivulis

Iamai-

Regio.

SEQUITVR America Meridionalis sive Peruana, inter quam & Hispaniam novam terrae spatium ad latitudinem decem & octo milliarum interest. Propter quam regio Peruana insula esse definit: diciturque *Provincia Dariena*, mutuato nomine a magno fluvio *Dariene*. Porro America omnis Meridionalis pyramidalem formam habet i cuius basis prope Isthmum est, Boream versus: vertex sive cuneus sensim extenuatus ad Magellanicum fretum versus polum Antarcticum definit in acumen, gradibus pene LIII diffidens ab Äquatore. Ad Ortum alluitur mari quod vocant *del Nort*: ad Occasum mari *del Sur* sive Pacifico. Regionem omnem à Borea in Austrum montes secant. Ambitus est sedecim milium miliarum. Partes ejus multæ: sed præcipuæ hæc quinque: *Castella aurea*, *Popajana*, *Peruvia*, *Chile*, & *Braflia*. *Castella aurea*, *Castiglia del oro*, nomen accepit ab auri maxima quo abundat copia. Iuxta Isthmum sita est, quo pars australis boreali connectitur. Latitudo Isthmi est LXXIIII. milliar. Est autem hæc terra pars malè habita, ac parum culta ob inclemenciam cœli ac stagnantes aquas. Estque carum rerum quæ ad annonam spectant minimè ferax, tametsi bisevera in anno colligant suum *Maz*. Vrbes duas sunt, *Nombre de Dios* ad mare del Nort, & *Panama* ad mare del Sur. Fluvios habet auriferos, & mineralia, unde facilitate propemodum incredibili, auri visingens extrahitur.

Popajana
regio.*Popajana* regio incipit à parte Septentrionis ad ur-

bem Antiochiam, definitque ab australi parte ad urbem Quinto. Itaque à Septentrione terminatur ad fines Castellarum aurearum, à qua separatur in urbe Antiochia. A Meridie vero Peruanæ regioni vicina est, indeque disjungitur urbe Quinto; ab Ortu distinguitur regno novæ Granata, Transandenio, & Peruanæ regione, quæ inde incipit, Orientem versus. Ex parte Occidentis junxit mari Australi. Regio hæc montibus excellit, horridis & admirandis prædicta est.

Peruvia regio totius novi Orbis nobilissima, tota ^{Peruvia} re intra Äquatorem & Tropicum Capricorni clauditur. Nomen accepit à pertu & flumine cognomine. Suntque fines ejus à Septentrione nova Granata, Castella aurea & Peru fluvius ac portus: ab Occasi est Oceanus seu *Mar del Zur*: à Meridie Chili provincia: & ab Ortumontes; occupatque longitudine sua mille & octingentas leucas. Hæc autem dividitur hodie in tres partes juxta regionis situm: in planitiem: in *sieras* seu montes, & in *andes* seu ultramontanam. Planities Peruvia juxta maritimam oram expandit in milliaribus propemodum circiter Ital. Eius lautudo major ad LX accedit. Est autem hæc pars arenosa, solitudinibus frequentibus deformatis, ac majori ex parte sterilis. Sunt tamen in ea agri permulti circa fluminum ripas viriditate ac fæcunditate lœti, fluviorum utili perfulsi ac inundatione irrigati, unde gossypium varii coloris, & omne frumenti genus copiose reddunt. Montana regio longo extenditur tractu: à Septentrione ad Meridiem mille cinciter

AMERICA MERIDIONALIS.

647

ali parte ad ut-
minatur ad fi-
bre Antiochia.
a est, indeque
nguitur regno
à regione, quæ
Occidentis jun-
s excelsis, hor-

issima, tota fe- *Peruvia;*

ricorni claudi-
ne cognomine.
a Granata, Ca-
ab Occasu est
li provincia: &
dine sua mille &
ditur hodie in
anitatem: in fieras
nam. Planities
litter milliaribus
major ad ix ac-
solitudinibus fre-
stetilis. Sunt ta-
ri ripas viriditate
fatu ac inundar-
oloris, & omne
mtana regio lon-
Meridiem mille
circulariter

circiter leucis, & aliquibus in locis minus. Sunt verò hi montes admodum frigori obnoxii, in eisque frequenter nives cadunt; nec arbores ut plurimum profertur, unde incola ignem ex terra quadam ad hoc apta sovent. *Andes* sunt etiam montes, sed continua serie producti absque vallibus. Hi etiam à Septentrione in Meridiem porrigitur, & inter hos & alteros montes *Collos* Provincia clauditur, quæ sane ut plurimum montibus reserta est, ac frigori subjecta, sed tamen valde populosa. Montana regio, Lævino Appollonio teste, maritima regioni hominum cultu, urbium frequentia, & soli aërisque beatitudine longe præstat, ac peculiari idcirco regum sede, procerumque habitaculo excoli consuevit. Nam *Chamaterapia*, & alia id genus moradumeris assueta, lactucas, brassicas, raphanos magna proceritate luxuriantes, & tenuium etiam mensis vulgares, amaracum & similes herbas profert: & reliqua porro omnia, quæ postea Hispanis serentibus accepti, uberrima referendi benignitate reddit. Verum ante alia frumentum tantu[m] fecunditate luxuriat, ut, si vere proditur, uno ex sativo frumenti sextario, quinquaginta aut centum, ducenti interdum progignantur, quod eo certè vehementius demirari licet, quod levissimam tenuissimamque agriculturæ curam ac rationem exercant. Auri argenteique ditissima inter omnes totius Orbis regiones non immerito Peruvia censeretur. Continet autem Peruvia Provincia intra suos limites plures urbes ac civitates, quarum præstantiores ac celebriores sunt: *Portus vetus*, *Michaelia*, *Trugillū*, Regum seu *Lima*, *Arequipa*, *Quito*, *Cusco*, *Argyropolis*, & *Potosium*. Quorum quinque priores ab Hispanis primum situs com-

moditate, & mercatura oportunitate alle[ctis] occupatae sunt, & ædificis more Europæ exornatae. De moribus autem Peruviorum in universum Lævius Apollo-nius sic scribit: Vniversi tribus potissimum gentibus distinguuntur, quarum singulæ plures sub se populos nominum rursus varietate differentes continent: ha[bi]tantes dissimilitudine gaudent, & diversis linguis sunt discretæ; frequenter etiam limites excedentes inter se bella gerere, & ferro injurias vindicare discordes solebant, priusquam in unius *Gymnase* ditionem ad Äquatoriem usque provincia cessit. Fœminis lanea vestis est ad talos usque propendens: mares indusolium ad suras usque, & huic superjectum palliolum gestant. Quantquam verò idem sere tota regione corporibus vestimenti sit genus: capitum tamen habitus mirificè variant, cum singuli pro usitato patriæ more fasciolas tornatiles, multi simplices, plurimi versicolores gerant: nec sere sint quicquam, qui eo in capitum ornatus secundum partium usum ab alteris non vehementer discrepant. Admirabili verò omnes natura indolis simplicitate imbuit, adhuc vetusta ruditatis hæres, qua ridiculas nobiscum negotiaciones exercent: vix inexhaustas suas auri atque argenti gazas norunt, atque informibus eorum massis tantum uruntur, quanquam auctorum atque arietorum emblematum non minore quam nos delineatione capiantur.

Chili regnum ultra Tropicum Capricorni situm est inter Peruviam & Patagonum regionem: quarum hæc Meridiem, illa Boream spectat: ad Occasum habet Mare Pacificum, longo tractu. Nomen habet à frigore: quod interdum his locis tam vehemens est, ut quos cum

Etis occupatæ
De moribus
inuus Apollo-
am gētibus di-
e populos no-
ment: hæ gen-
guis sunt dis-
tates inter se bel-
lades solebant,
ad Equatorem
vestis est ad ta-
mum ad suras us-
tant. Quantu-
m poribus velti-
ni mirificè va-
te fasciolas tor-
ores gerar: nec
atu secundum
ter discrepenr.
implicatae im-
pidiculas nobis-
as suas auri at-
rumbus eorum
orum atque ar-
quam nos dele-

corni situm est
n: quarum hæc
sum habet Ma-
habet à frigore: *situs*
est, ut equos
cum

Cali que
blau.

Soli Fert
blau.

pols S La
obi.

Iamina.

Mantes.

refilia.

Gilma.

cum fessoribus penitus constringat, & marmoris instar
 induret. Pluvias, Fulmina, & totius anni mutationem
 sentit distinctis intervallis, haud aliter atque Europa, nisi
 quod illuc æstas est cum nobis est hiems, mutatis rerum
 vicibus. Regio omnis partim maritima est, partim mon-
 tana: que pars Mari vicinior est, ea magis calet. Terra
 natura sua fertilis, omniumque ad vitam nec clariorū
 abundatissima, melle, Verzinoque sive tintorio ligno
 abundat. Gignit cum primis piper longum: proferit &
 laudatissimum vinum comportatis co ex Hispania pal-
 mitibus, Auri obrisia hic quoque ingens proventus. Fru-
 etus qui ex Hispania allati hic scruntur, facile crescunt,
 Magna hic pecudum & struthionum frequenter. Me-
 tropolis est Civitas S. Iacobi, colonia Hispanorū, quam
 illuc nostra memoria duxerunt. Maritima multis flu-
 minibus irrigantur, quæ colliquefacti diurno calore
 nivibus delapsa summis montium jugis, in Pacificum
 aut Magellanicum æquor feruntur: sed plerique ob
 indomiti frigus noctu concrescunt, interdiu vero de-
 currunt solito gelu. Montes hujus Regionis cætris
 ita præcellunt, ut in universo Indiarum tractu similes
 on reperiantur.

Supereft Terra Orientalior Brasilia, à Vcrzino, sive
 coccini ligni illic enscentis copia sic dicta. Inter duos
 fluvios sita est, Maragoni & Della Plata. Ea sic a Ma-
 fejo describitur. Brasilia à duobus ab æquatore gradi-
 bus partibus vè, ad gradus quinque & quadraginta in
 Austrum excurrens, tricorni oblongi specie reterit, cu-
 jus basis in æquatorem & Septentriones obversa, ab

Oriente in Occidente recta protenditur. Angulus ex-
 tremus ignotas ad Meridiem Regiones attingit. Latus
 in Orientem spectans, interposito Oceano Hesperis
 Æthiopibus objacet. Alterū Latus a Provincia Peru-
 na differinant juga montium adeo celsa, ut ipsos
 avium volatus fatigare dicantur, uno dum taxat, quod
 adhuc exploratum sit, eoque difficillimo transitu. Rev. ^{Cali tem-}
 peria tota in primis amena est, cœli admodum jucunda ^{peras.}
 falubrisque temperies: lumen quippe à pelago vento-
 rum commodissimi status matutinos vapores ac nebu-
 las tempestivè disjiciunt, solesque purissimos ac nitidissimos reddunt. Terra partim in planitiem soluta,
 partim in colles clementer aspergens, felix præpingui-
 bus glebis, & rigido solo, semperque vernante, credit.
 Semina, multiplici reddit senore; & Sacchari præser-
 tim est ferax. Quadrupedia hic plurima sed ferme syl-
 vestria, partim nota nobis, partim ignota: Avesque co-
 loris eximii. Multæ hic Portugallensium Coloniae, in
 quibus complura sunt ab ipsis ad Saccharum excoquen-
 dum constructa ædificia, nempe Pernambicum, Caput S.
 Augusti, Portus omnium Sanctorum, ubi Episcopalis &
 Praefidis totius Provinciae Sedes. Scater ea tota ferme
 plaga fontibus ac sylvis & amnibus inclytis: è quibus
 (ut reliquos taceam) is quem Argenteum vocant, leu-
 carum quadraginta ostio in Oceanum fertur, adeo vio-
 lentus, ut inde Nata dulces hauriant latices, prius
 quam tellurem ex alto conspiciant. Nullos omnino
 Brasiliani colunt Dcos. Orientem tamen Solem vene-
 rantur, & animarum immortalitatem credunt.

Nnnn

Et hac

ET hæc de *America Meridionali*: restat paucis explicandum *Fretum Magellanicum*, vulgo *Estrecho de Magallanes*. Nomen ei a *Magellano*, cui *husus Freti* inventio debetur. Cujus consilium de Insulis Moluccis inveniendis navigatione Occasum versus instituta, alias diximus. Is xxiv Augusti quum primum Maris procellæ mitescere inciperent, solvit ex Sinu D. Iuliani, in quo aliquamdiu hæserat non tam fluctuum, ventorum atque hyemis, quam dissidiorum intestinorum inter Castellanos & Portugallenses tempestibus exagitatus. Postquam aliquot dies Austrum versus navigasset, ventum est ad Promontorium S. Crucis. Hic una navis ad littus clifa est, salvis tamen vecto-ribus, armamentis & mercibus. Inde cum observaret littora ab Austro in Orientem paullatim deflectere, spes facta est Freti conseq[ue]ndi. Itaque xxvi Novembris fauces qua dam de cœte sunt, quas cum quatuor navibus reliquis ingressus est *Magellanus*. Hic in Sinu quodam operari placuit, & naves tres præmittere quæ viam tentarent, referantque siquid vilum a se observatumque esset. Harum una quæ fratrem *Magellani Alvarum Meschitan* vehebat, postea Oceanum repetit, & directo in Septentrionem curu in *Aethiopiam*, inde in Hispaniam delata, octavo mense post socios desertos, *Alvarum* captivum Imperatori Carolo Castellæ Regi stitit. Altera navis Sinum tantum esse retulit, & quidem vadofum. Tertia adfirmavit esse Fretum, observato fluxu maris & refluxu. Mensis erat November, nox horarum quinque præter propter. Dextralævae in littore soli-

Fretum Magellanicum.

tudo, mortales nulli: nisi quod in parte sinistra conspecta magna ignium copia. Hæc causa fuit, cur & regione illam vocarent *Terram del Fuego*, & judicarent se ab incolis esse conspectos. *Magellanus* duabus navibus hoc modo amissis, tres rei quas prout ferebat tunc rerum occasio instruxit, & iustratis probè rebus omnibus, secundo & vicesimo die postquam Fretum ingressus fuerat delatus est in aliud mare, quod à tranquillitate vocavit *Mare del Sur*. Ceterum Fretum hoc altissimis undique rupibus cinctum, cxx passi millia in longitudine occupat: vel secundum alios lxxvi millaria: Latitudo non respondet, neque usquam sui similis est, aliquando duo aut tria, nonnumquam decem aut quinque millaria patet, quaque angustissimum est, junius milliaris spatio concluditur. Ipse Septentrion ex Orientis latere inter utriusque terræ angustias per septuaginta & amplius passuum millia inventus, australibus undis miscetur, ab Occidente promontorii illis *deseadiis* sive *desideratis* insinuatæ, Septentrionalibus Aquis occurrit, magnoque inter se molimine concurrentibus undis, horrendo fragore totum in spumas vertitur Mare. Placidus Auster fluit refluitque, nam Occidentis hac pars cum incredibilis sit profunditatis, extenuatisque paucim litteribus majorem in modum terræ se se aperiat, quietum fluitanti Mari accessum præbet. Sed Orientale hujus Freti littus, vadis brevibusque infestum, interjacentibus pluribus insulis, frequentibus astibus agitatur & ingentes aquarum motus ciet: littora altissimis arboribus consita. Porro *Magellanus* dum in Australibus hisce partibus

erte sinistra conspe-
cuit, cur & regione
udicarent se ab in-
uabus navibus hoc
crebat tunc rerum
ebus omnibus, se-
cundum ingressus fue-
runt tranquillitate vo-
n. hoc altissimis un-
Sic.
illia in longitudine
millaria: Latitudo
milis est, aliquando
aut quinque millia-
bus, unius milliaris spa-
Orientis latere inter
tuaginta & amplius
bus undis misetur,
descadit sive defide-
Aquis occurrit, ma-
rentibus undis, hor-
eritur Mare. Placi-
Occidentis hæc pars
extenuatique paſsim
r. ſeſe aperiat, que-
et. Sed Orientalis hu-
infeluum, interjacen-
us eſtib[us] agitant &
cora altissimis arbori-
n in Australibus hisce
partibus

Terra
Australis.
Iu.

Sitw.

Soli qua-
litatis.

Mare Pa-
cificum.

Mare.

partibus per ſemestre circiter ſpatium hæſit, nihil fere
præter littora detexit & perlustravit, interiora regionis
penitus incognita mansere: qua tamen Antarcticu Cir-
culo vicinior est, conſta magna ex parte montosam ac
ſilvestrem eſte regionem, continuis nivibus rigentem.
Australis hanc *Terram Magellanu*s ab igne ſive ignibus,
del Fuego nominavit, propterea quod dum hoc Fretum
lustrabat pernavigabatque, nullos uſquam mortales, ſed
frequentes, ut ſupra quoque diximus, longèque porre-
ctos ignes in ſinistro lateri noctu ſepiuſ confpexerit.
Australis autem *Terra* ſub ipſo Occidente utramque
Iavam, Sumatram & Moluccas respicit, ex Oriente
Africam habet & Aethiopicum Oceanum, Septentrio
angustiis Magellani ci Freti objicitur & Patagonu ter-
ris. Vtriusque ripæ regio sterilis eſt, nullo Frugum be-
neſicio recreata, ſatis tamen pafua proceris ignotisque
arboribus conſita eſt perhibetur. Eſt hic alibi omni
tempore Pinguinorum, Mergorum ac Phocarum co-
piaſamultitudo. Mare autem in quod per fretum hoc
pervenitur, Magellanus *Pacificum* nominavit: ſive quia
vento plerumque ſecundo, minusque tempeſtuoſo uſus
fuerat, ſive quia propter ingentem vaſti aquoris ampli-
tudinem nullos ibi ventorū gyros vorticesque exper-
tus erat, nunc vulgus Nautarum *Mare Meridionale* ſive
del Zur nominat. Sed de his ſatis. Australes brevioris
ſtaturæ eſt perhibentur, Septentrionales Chicæ inco-
lae, vaſta ingentique corporis mole, xii aut xiii pedum
paſsim longitudinem æquant aut excedunt, colore ferre
ſunt albo, perinde atque Septentrionaliores nostri: vo-

ce adeo ſonora & horribili, ut Bovis mugitum aut Ele-
phantorum barritum potius, quam hominis vocem ex-
primere videantur. Tanta quoque ſunt agilitatis, ut
perniici curſu Cervos antevertant, ideoque diſculter
ſclopis vulnerantur, niſi catervatim ſimul incubant,
aut ex improviſo occurrant. Ad bellum profecturi,
Ducem eligunt cui omnes obdiant, plurimum arcu
valent, quo ita ſcītē & gnawiter utuntur, ut quidquid
oculis adſequantur, jaculis feriant, & ſiquando sagitta
aliquo navis tabulato hæferit, vix multorum opera re-
velli poſſit. Arcus habent prægrandes, quoq[ue] nervi ē
ferinus intefinis, pollicis cratiſtudine conſiuntur, in-
gentibus quoque ligneis gladiis armantur: utuntur &
funda, qua ſcītē jaciunt & quo deſtinarunt, modo jactuſ
meta concludatur, contingunt & diſiunt. Veſtituſ
incolis præbent ferarum & marinorum ingentia Lupo-
rum tergora, quorum apud ipſos venatio aſſidua.

Atque hac de *Frete Magellano*, deque quarta Orbis
parte *America*, ſufficient. Cujus inventionem omnes
noſtri ſaculi Scriptores Christophero Columbo, neq[ue]
immoſito, tribuunt. Hic enim primus eam detexit quo-
dammodo, Christianoq[ue] Orbi cognitam reddidit, uſu-
que & utilitate communicavit, anno poſt Christum na-
tum ccccxxii. Qui autum plura de his, vel noſtra plu-
ribus explicata, petat, consulat Lævinum Apollonium,
Petrum Martyrem Mediolanensem: Maximilianum
Transſilvanum, qui Latina Lingua de iis ſcriperunt,
Iefuitarum epiftolas: Item Maſteſum de rebus Indicis,
& alios.

N n n ij

I N D E X

INDEX TABULARVM,

Qua in hoc volumine continentur.

O Rbis Terrarum.			
Europa.	Fol. 3	Daniz I I. tab. Iutia Septentrionalis.	99
Africa.	7	Daniz III. tab. Holsatia, ducatus.	103
Asia.	11	Daniz IV. tab. Fonia.	107
America.	15	Borussia sive Prussia.	111
Polus arcticus.	19	Livonia sive Liefland.	115
Islandia.	23	Russia cum Confiniis.	119
Anglia, Scotia & Hibernia.	27	Moscovia.	123
Hibernia.	31	Lithuania.	127
Hibernia II. tabula, ubi Ultonia, Comitia & Me-	35	Transsylvania.	131
dia.	39	Taurica Chersonesus.	135
Hibernia III. Momonea & Lagenia.	43	Hispania.	147
Scotia.	47	Portugallia & Algarve.	151
Scotia Meridionalis.	51	Gallicia, Legio & Assurias de Oviedo.	154
Scotia Septentrionalis.	55	Biscaia, Guipiscoa, Navarra & Asturias de Santil-	
Anglia.	59	lana,	159
Anglia II. tab. Northu. &c.	63	Castilia Vetus & Nova.	163
Anglia III. tab. Lancast. &c.	67	Andalusia & Granada.	167
Anglia I III. tab. Cornubia &c.	71	Valentia, Murcia, cum Insulis Majorca, Minorca &	
Anglia V. tab. Eboracum &c.	75	Yvica.	179
Anglia VI. tab. w arvicum &c.	79	Aragonie & Catalonia.	183
Anglia VII. tab. Insulas Anglesey, weight, Garnefey,		Gallia.	207
& Iarfay continens.	83	Britannia & Normannia.	211
Norvvegia & Svecia.	87	Aquitania.	215
Daniz Regnum.	95	Provincia.	219
		Picardia.	223
		Francia.	227

I N D E X T A B V L A R V M.

	99
	103
	107
	111
	115
	119
	123
	127
	131
	135
	147
	151
	154
curias de Santul-	
	159
	163
	167
orca, Minorca &c	
	179
	183
	207
	211
	215
	219
	223
Francia,	

Francia.	227	Westphaliae. I. tab.	379
Bolonia & Guines.	231	II. tab.	383
Anjou, Andegavensis Ducatus.	235	III. tab.	387
Bituricensis Ducatus.	239	Cleve & Muers.	391
Pictaviensis Comitatus.	243	Leodiensis Diocesis.	395
Lotharingia Septentrionalis.	247	waldeck, Comitatus.	399
Lotharingia Meridionalis.	251	Palatinatus Rhéni.	403
Burgundia, Ducatus.	255	Wirtemberg, Ducatus.	407
Burgundia, Comitatus.	259	Alsatia Inferior.	411
Lugdunensis Tractus.	263	Alsatia Superior.	415
Helvetia.	267	Saxonia Inferior & Mechelenburg.	419
Zurichgou.	271	Braunswijck & Meyenburg.	423
wifilipurgergovv.	275	Hassia, Landtgraviatus.	427
Lacus Lemannus.	279	Thuringia.	431
Argovv.	285	Franconia, Ducatus.	435
Germania Inferior.	304	Bavaria, Ducatus.	439
Flandria, Comitatus.	309	Palatinatus Bavariæ.	443
Brabantia, Ducatus.	313	Saxonia Superior cum Misnia & Lusatia.	447
Hollandia, Comitatus.	317	Brândeburg & Pomerania.	451
Zelandia.	322	Bohemia.	455
Gelria, Ducatus.	325	Moravia.	459
Artesia, Comitatus.	329	Austria, Archiducatus.	463
Hannonia, Comitatus.	333	Salzburg & Carinthia.	467
Lutzenburgicus Ducatus.	337	Polonia & Silesia.	471
Frisia Occidental.	341	Hungaria.	475
Vlrajectum.	345	Italia.	479
Groninga, Dominium.	349	Lombardia Alpestris cum Valegia.	491
Germania.	356	Tirolensis Comitatus & Marca Tarvisina.	495
Embden & Oldenborch.	375	Pedemontium cum Genuensium Territorio & Montiferrati	Nnnn iii

INDEX TABULARVM.

tiserrati Marchionatu,	495	Marocci Regnum.	575
Romandiola cum Parmensi Ducatu.	499	Fessæ Regnum.	579
Brixiensis Comitatus & Mediolanensis Ducatus.	503	Abissinorum Regnum.	583
Veronæ, Vicentie & Patavii ditiones.	507	Guinea.	587
Forum Iulium, Karstia &c.	511	Turcicum Imperium.	591
Tuscia.	515	Terra Sancta.	595
Anconitana Marchia cum Spoleto Ducatu.	519	Asia minor quæ nunc Natolia.	599
Latiuum.	523	Cyprus Insula &c.	603
Abruzzo & Terræ di Lavoro,	527	Perlicum Regaum.	607
Puglia Piana.	531	Tartaria,	611
Corsica & Sardinia,	535	Chinæ Regnum.	615
Sicilia Regnum.	539	India Orientalis,	619
Stiria.	543	Moluccæ Insulæ,	623
Sclavonia, Croatia, Bosnia &c.	547	Iaponia.	627
Valachia, Servia, Bulgaria & Romania.	551	Zeilan Insula,	631
Gracia.	555	Hispania Nova,	635
Macedonia, Epirus & Achaia,	559	Virginia & Florida,	639
Morea.	563	Cuba, Hispaniola, Jamaica &c. Insulæ,	643
Candia cum Insulis circa Graciæm.	567	America Meridionalis.	647
Barbaria,	571	Fretum Magellanicum.	651

FINIS.

575
579
583
587
591
595
599
603
607
611
615
619
623
627
631
635
639
643
647
651

